

Mao Sơn

ÂM DƯƠNG MÔN

Chương 1: 80 năm trước

Huyền Môn có nói: Tổn hại âm dương, Đạo thiên vong; uổng sinh tử, đoạn luân hồi.

80 năm trước Bạch Lãng sơn, trùng điệp hơn ngàn dặm, tây lên Thái Hành, Đông lâm biển cả, Chủ Phong cắm thẳng vào Vân Tiêu trên, đỉnh núi quanh năm xanh um tươi tốt, mây mù lượn quanh, phong cảnh úy vi đồ sộ. Dưới chân núi có một ít Thôn, tứ tứ phương phương, tương truyền chính là Thái Cổ thời kỳ hai vị đại thần đánh cờ chỗ, trong thôn con đường lần lượt thay nhau chỗ cơ hồ đều là góc 90 độ, từ trời cao mắt nhìn xuống toàn thôn, trang nghiêm một khối to bàn cờ lớn, thôn như vậy được đặt tên, liền kêu Kỳ Bàn Thôn.

Thôn nam đầu có một gia đình, họ Lưu, gia chủ Lưu lão hán năm nay đã sáu mươi tuổi, dưới gối ba đứa con, hiện nay đều đã lấy vợ lập gia đình, mỗi người đều là sống đất không tệ, lại cũng hiếu thuận có thừa, đối với Lưu lão hán cực tốt.

Theo đạo lý mà nói, lúc này Lưu lão hán, hẳn là áo cơm không lo, di dưỡng thiên niên, nhưng mà thực tế cũng không, nguyên lai này Lưu lão hán năm gần đây một mực có một cái tâm sự không có thể giải quyết. Này tâm sự chính là Lưu lão hán mặc dù ba nhi tử đã thành gia nhiều năm nhưng là lại đều là vẫn không có sinh ra hài tử.

Đầu chút ít năm, người nhà họ Lưu vì vậy sự tình, khắp nơi cầu y hỏi thuốc, uống tiền không biết tốn bao nhiêu, kết quả nhưng đều là không có hiệu quả chút nào, sau đó thậm chí là cầu Tiên bái phật, dấu chân giẫm đạp khắp xa gần trăm dặm Phật Đường ngưỡng cửa, khẩn cầu thần linh cho bọn hắn gia ban cho cái Tôn Tử, kết quả lại cũng giống vậy, chẳng có tác dụng gì có.

Vì này cái sự tình, Lưu lão hán thật là thao toái liễu tâm, tóc cũng gấp trắng

chừng mấy vụ, nhưng là lại cũng không có cách nào. Sau đó hần cảm thấy có thể là trong nhà phong thủy xảy ra vấn đề, với là tìm phong thủy tiên sinh đến cho nhìn, kết quả kia tiên sinh nói nhà hần phong thủy cực tốt, chủ tử Tôn cả sảnh đường, phú quý nhiều năm liên tục, căn bản cũng không khả năng xuất hiện không có vấn đề con cháu.

Cái này thì để cho Lưu lão hán càng nghi ngờ, liên tiếp tìm nhiều cái phong thủy tiên sinh cho nhìn, cách nói cơ bản đều giống nhau, đều nói nhà hần phong thủy cực tốt, không có bất cứ vấn đề gì. Về phần nàng ba nhi tử tại sao cũng có thể sinh con sự tình, những thứ kia phong thủy tiên sinh cũng nào không hiểu, nhìn tới nhìn lui không nhìn ra đầu tự, có mấy cái lòng tham còn tìm một ít mượn cớ lừa gạt rất nhiều tiền, thiếu chút nữa không đem Lưu lão hán cho tức chết.

Mấy năm qua, Lưu lão hán tâm lực tiêu tụy, cuối cùng suy nghĩ có thể là chính mình đời trước đã làm gì thất đức sự tình, Thượng Thiên cố ý phạt nhà hần tuyệt hậu, vì vậy cũng liền tuyệt vọng, không nữa giằng co.

Kết quả là ở Lưu lão hán thật tuyệt vọng khi, gặp một cái sự tình, thay đổi hết thảy các thứ này.

Nguyên lai niên đại đó, chính là "Trung Hoa đất đai khói lửa lên, Cửu Châu nước sông khắp Lưu Ly" thời đại, cùng chỗ thâm sơn Kỳ Bàn Thôn bất đồng là thế giới bên ngoài lúc này đã thân nhau, không thể tách rời ra rồi.

Cũng vừa lúc đó, có một ngày, một cái người tuổi trẻ lưu lạc đến Kỳ Bàn Thôn, vừa vặn đến Lưu lão hán cửa nhà.

Người tuổi trẻ ước chừng hai mươi tuổi bộ dáng, vóc người thon gầy, vẻ mặt có chút hốt hoảng, thấy Lưu lão hán sau khi, vội vàng tiến lên yêu cầu hần cứu mạng.

Lưu lão hán hỏi một chút, bất giác kinh trụ, này người tuổi trẻ lại được xưng là trong thành ám sát quân cảnh đội trưởng sau khi trốn ra được, trước mắt đang bị quân cảnh đuổi bắt.

Lưu lão hán mặc dù là người miền núi, nhưng mà đầu gì sống đến từng tuổi này, kiến thức rộng, trong thành sự tình ít nhiều cũng biết một chút. Lại nói này Kỳ Bàn Thôn lệ thuộc thuật sông thành, trong thành quân cảnh đội trưởng là xưng tên ác hán, khi nam phách nữ, ăn hối lộ uống pháp, năm này không biết hại chết bao nhiêu người, đã sớm làm dân oán sôi trào, mọi người luôn muốn vắn ngã hăn, nhưng mà đều không có thể thành công, bởi vì hăn cấp trên có chỗ dựa, bây giờ không nghĩ tới lại bị ám sát, này không thể không nói là một kiện hả lòng hả dạ sự tình.

Lưu lão hán kính trọng kia người tuổi trẻ cử động, đem hăn giấu ở phòng chứa củi.

Sau khi không bao lâu, quả nhiên Đội một quân binh đuổi tới, lái xe, khiêng Dương súng, người người hung thần ác sát, nói là đang bắt đào phạm, hỏi Lưu lão hán có thấy hay không không rõ lai lịch người xa lạ đi ngang qua, Lưu lão hán dĩ nhiên nói là không có, kết quả những quân binh kia thấy hăn gia cảnh sung túc, có lòng cướp bóc, liền trực tiếp vọt vào Lưu lão Hán gia trong lục soát đứng lên.

Nói là lục soát, thật ra thì chính là cướp đồ, cái này bắt mấy con gà, cái đó bắt một con heo, có lòng tham, trực tiếp đem mẽ đại ở đi ra ngoài trên xe đời, kết quả một trận đi xuống, Lưu lão Hán gia cũng sắp bị lấy sạch.

Bất quá, tha cho là như thế, Lưu lão hán cũng một mực ẩn nhẫn đến thiện ý cuối cùng là đem những quân binh kia đưa đi, lúc này mới yên lòng.

Lưu lão hán về nhà, người tuổi trẻ liền từ phòng chứa củi trong đi ra, đã cảm ơn Lưu lão hán, tiếp theo muốn đi.

Lưu lão hán thấy hắc thân vô trường vật, có lòng không đành lòng, liền lại từ trong thùng gạo múc một túi thuốc, cho hắc mang theo.

Đến nơi này lúc, người tuổi trẻ quả thực có chút làm rung động, liền cùng Lưu lão hán nói hắc thời gian cấp bách, không thể lưu lại lâu, nhưng là lại có thể làm chút sự tình báo đáp Lưu lão hán ân tình, sau đó liền hỏi Lưu lão hán có không có cái gì sự tình yêu cầu hắc hỗ trợ, chỉ cần Lưu lão hán mở miệng, hắc nhất định làm được.

Lưu lão hán liền nói không cần gì cả hắc hỗ trợ, chính mình gia cảnh sung túc đầy đủ sung túc, áo cơm không lo, bây giờ đã là di đường thiên niên, trừ có hay không ôm đến Tôn Tử một món chuyện ăn năn ra, còn lại, trên căn bản liền có thể an tâm chờ chết.

Lưu lão hán vốn là thuận miệng nói, không nghĩ kia người tuổi trẻ nghe được tâm lý, lập tức hỏi kỹ Lưu lão hán tại sao không có ôm đến Tôn Tử.

Lưu lão hán cũng là bởi vì là này sự tình ứ đọng quá lâu, có loại bày tỏ **, liền đem sự tình nói ra.

Kết quả, để cho Lưu lão hán không nghĩ tới là, kia người tuổi trẻ nghe Lưu lão tiếng Hán sau khi, nhưng là giương mắt nhìn bốn phía nhìn Lưu lão hán sân, đối với Lưu lão hán nói hắc có thể giúp chuyện này.

Lưu lão hán căn bản không đem này cái sự tình coi là thật, thậm nghĩ hắc một cái người tuổi trẻ, có thể giúp được gì, không tự chủ liền khoát tay nói không cần, cầu y hỏi thuốc, cầu Tiên báí phạt nhiều năm như vậy đều vô dụng, người làm sao có thể giúp được?

Bất quá kia người tuổi trẻ cũng không nhìn như vậy, lập tức hắc vòng quanh Lưu lão hán nhà vòng vo một vòng, tiền tiền hậu hậu nhìn qua một

lần, sau đó liền đối với Lưu lão hán nói hắn tìm được nguyên nhân, biết Lưu lão hán ba nhi tử tại sao vẫn không có hài tử.

Lưu lão hán có chút hiếu kỳ, liền hỏi hắn chuyện gì xảy ra.

Kết quả hắn nói là phong thủy xảy ra vấn đề.

Lưu lão hán liền cười, nói ta tòa nhà này, không biết bao nhiêu cái phong thủy tiên sinh nhìn rồi, đều nói là phong thủy thật tốt chỗ, chủ nhà lý tử tự lâu dài, phú quý hưng vượng, thế nào thiên về người nói ta nhà phong thủy có vấn đề, người như vậy tuổi trẻ, không hiểu không nên nói lung tung.

Người tuổi trẻ nói hắn trước kia đi theo kỳ nhân học qua một ít phong thủy kiến thức, ước chừng có thể nhìn thấu một ít cửa ngõ, còn nói hắn là thật tâm nghĩ báo ân, hy vọng Lưu lão hán không nên hoài nghi.

Lưu lão hán liền nói, vậy theo người lời nói, giải quyết như thế nào cái vấn đề này.

Vì vậy kia người tuổi trẻ liền dẫn Lưu lão hán, đến nhà hắn nhà phía sau, chỉ một nơi mương, đối với Lưu lão hán nói: "Vấn đề nằm ở chỗ cái này mương trong. Người tòa nhà này vốn là dựa lưng vào núi xanh, mặt hướng bình nguyên, tàng phong Tụ Khí, là một nơi phong thủy Bảo Địa, nhưng là lại vì vậy mương phá hư hơi đất, này mới tạo thành người ba nhi tử vẫn luôn không sinh được hài tử tới."

Lưu lão hán nói nước này đường cũng đã sớm bị phong thủy tiên sinh nhìn rồi, mọi người đều nói nước này đường xuống tiếp tục Tuyền Nhân, bên trên nhìn Thanh Thiên, là một nơi Bích Ngọc chầu, Chúa tể tài Tụ Bảo, thế nào người nhìn một cái liền phá hư hơi đất rồi.

Nghe Lưu lão tiếng Hán, người tuổi trẻ trong lòng có dự tính đất mỉm cười

một cái nói: "Nước này đường đúng là một nơi Bích Ngọc Tụ Bảo Bồn, nhưng mà kia phải là nó trống không khi mới được. Bây giờ người này Bích Ngọc Tụ Bảo Bồn đã bị người khác chiếm cứ, toàn bộ nhà linh khí đều bị người khác hút đi, này chậu liên không còn là Tụ Bảo Bồn, mà là một nơi tuyệt hậu chậu rồi. Chính là bởi vì nguyên nhân này, người ba nhi tử mới vẫn không có sinh ra hài tử tới."

Lúc đó, Lưu lão hán nghe kia người tuổi trẻ lời nói, liền hỏi hần lời này nói thế nào.

Người tuổi trẻ một bộ cao thâm mặt trắc bộ dáng, cười nhạt một chút, để cho hần không nên hỏi nhiều, chỉ án tẩm ảnh hần nói đi làm là được.

Lưu lão hán căn cứ ngựa chết thành ngựa sống ý nghĩ, đáp ứng hần.

Vì vậy kia người tuổi trẻ sẽ để cho Lưu lão hán đem hần ba nhi tử tìm đến, để cho hần ba nhi tử một người cầm một cái chậu, đem nước kia đường trong nước hương bát, cho đến thanh trừ sạch sẽ mới thôi.

Lưu lão hán tâm tồn nghi ngờ, nhưng vẫn làm theo, lập tức tìm đến ba nhi tử, để cho bọn họ đi tạt nước.

Này tạt một cái chính là ba ngày, rồi mới đem nước kia đường thanh trừ sạch sẽ, sau đó, mường thấy đáy sau khi, phát hiện nước kia đường trong ngay cả một cây bèo đều không sinh, một cái cá tôm cũng không có, tình trạng cực kỳ quái dị, chỉ ở đó trung tâm nhất địa phương, có liếc mắt ba thước lớn bằng Tuyền Nhân, một mực ở ồ ồ ra bên ngoài bốc lên nước.

Đến lúc này, kia người tuổi trẻ liền mang theo một cái giỏ trúc lớn, xuống đến mường trong, đi tới kia Tuyền Nhân bên cạnh, sau đó chột hướng kia trong con suối vừa kéo, chỉ nghe "Thình thịch oành" một trận trầm đục tiếng vang, đem giỏ trúc chấn thẳng đi lang thang, đề lên nhìn lên, lại phát

hiện bên trong lại là một cái dài đến một xích Đại Thanh cá.

Người tuổi trẻ đem cá nhấc tới bên bờ, Lưu lão hán người một nhà vây quanh nhìn kỹ, phát hiện kia cá sống lưng đen nhánh, Tu dài như niêm, thân Thượng Thanh Lân lớn chừng móng tay, quai hàm bên càng là có ba mảnh vảy cá đảo sinh, ánh mắt lại là trợn mắt tròn trương, bộ dáng có chút hung ác.

Sau đó người tuổi trẻ liền nói con cá này phỏng chừng đã có tuổi rồi, ít nhất đến có ba trăm năm đạo hạnh rồi, chính là bởi vì nó tồn tại, chẳng những đem đường bên trong cá tôm bèo ăn sạch sẽ, còn vô hình trung đem Lưu lão Hán gia linh khí cũng hút khô, này mới đưa đến Lưu lão hán con trai không sinh được hài tử.

Lưu lão hán liền là tò mò nói, ta đây tại sao không chịu ảnh hưởng?

Kia người tuổi trẻ liền giải thích nói Lưu lão hán chính mình mặc dù có thể sinh ra hài tử, có thể là bởi vì năm xưa không ở nơi này ở nguyên nhân.

Lưu lão hán một suy nghĩ, phát hiện mình sinh con hồi đó, quả nhiên không phải là ở nơi này, hẳn là sau đó né tránh chiến loạn, cử gia dời đến Kỳ Bàn Thôn.

Ngay sau đó, Lưu lão hán hỏi kia người tuổi trẻ, có phải hay không đem con cá này chết là được rồi.

Kết quả kia người tuổi trẻ cười cười nói, làm như vậy, dĩ nhiên là được rồi, bất quá hẳn có thể để cho Lưu lão hán đạt được tốt hơn hiệu quả.

Lưu lão hán hỏi làm sao bây giờ, người tuổi trẻ cũng không nói chuyện, chỉ là muốn tới một cây đao, sau đó bóp bảy bóp tám, ấn xuống kia cá trắn đen đỉnh đầu, hai dưới đao đi, đem kia cá chém thành tam đoạn, sau khi chính

là để cho Lưu lão hán đem kia cá lấy về nấu, một mực nấu tràn đầy ba canh giờ, sau đó để cho ba cái con dâu thay phiên tới bưng, một nhà một đoạn.

Lưu lão hán gật đầu đáp ứng, lập tức đem kia cá mang về nhà nấu đi, mà kia cái người tuổi trẻ cũng cáo từ rời đi, nói là ba tháng sau trở lại nhìn.

Bên này, người tuổi trẻ đi sau khi, Lưu lão hán đem kia cá một mực nấu ba canh giờ, sau đó đi kêu ba cái con dâu tới bưng cá, trước thông báo là con trai lớn gia, sau đó là con thứ hai, cuối cùng là con thứ ba.

Đại con dâu lấy được thông báo, liền vội vàng bận rộn đi bưng cá, sau khi đến, nhìn một cái cá vừa lúc bị chia làm tam đoạn, nàng tương đối thèm ăn, liền đem thân cá ở kia chặn thịt nhiều nhất một đoạn bưng đi nha. Sau đó là nhị nhi tức phụ, đến Na nhi nhìn một cái, phát hiện chỉ còn lại đầu cá đuôi cá rồi, đuôi cá còn có chút thịt, đầu cá vậy cũng là xương, vì vậy nàng liền đem đuôi cá bưng đi nha.

Cuối cùng đến lúc đó ba con dâu, đến Na nhi nhìn một cái, phát hiện liền còn dư lại cái đầu cá, lập tức tâm lý liền không thoải mái, lòng nói được a, các người đều ăn thịt, để cho ta gặm xương, từng cái làm việc đều không bằng lương tâm, thật là ghét.

Bất quá ba con dâu hiếu thuận, không dám làm Lưu lão hán mặt nổi giận, cuối cùng vẫn là đem đầu cá bưng đi nha.

Sau khi về nhà, ba con dâu đem đầu cá hướng trên bàn một hồi, chỉ chồng liền bắt đầu than phiền.

Chồng của nàng cũng là bất đắc dĩ, cười một tiếng, một bộ không có vấn đề đáng vẻ, chính mình cầm đũa lên ăn hai cái thịt, còn nói rất thơm, để cho vợ hăn cũng ăn chút, kết quả nữ nhân này càng xem chồng của nàng càng ngày khí, cảm giác hăn không có ý chí tiến thủ, lúc ấy giận đến bưng lên

kia đầu cá, đi tới cửa liền chuẩn bị đồ sạch, lúc này vừa vặn có người xin cơm lão bà tử lộ qua, mắt nhìn thấy cô gái kia phải đem một chén đầu cá đồ sạch, liền vội vàng nói đại tỷ xin thương xót, người không muốn lời nói, liền cho ta đi, ta đều đói ba tấc rồi.

Vì vậy cô gái kia đem đầu cá ngã xuống lão bà tử trong chén rồi, bị vậy phải cơm lão bà tử ăn.

Sau khi trong một đoạn thời gian, nhắc tới cũng thần kỳ, Lưu lão hán ba cái con dâu thật cũng lục tục mang bầu hài tử.

Sau đó ba tháng thời gian trôi qua, lúc trước kia cái người tuổi trẻ tốt trở lại, liền hỏi Lưu lão hán, kia cá cuối cùng làm sao chia.

Lưu lão hán lúc này đã có chút ít minh bạch qua tương lai, biết này người tuổi trẻ không là phạm nhân, lập tức không muốn bỏ qua cơ hội, trước hết không trả lời người tuổi trẻ lời nói, mà là đem ba cái con dâu cũng gọi đi qua, muốn cho kia người tuổi trẻ xem một chút.

Tới trước là đại con dâu, người tuổi trẻ hỏi nàng ăn là một đoạn kia, đại con dâu nói là thân cá ở.

Người tuổi trẻ gật đầu một cái nói: "Thân cá ở Chúa phú quý an khang, gia sản phong phú, con của người sau này là một phú gia ông."

Đại con dâu lòng tràn đầy vui vẻ đi.

Sau khi tới là nhị nhi tức phụ, nói là ăn cá đuôi.

Người tuổi trẻ nói: "Đuôi cá linh động có lực, con của người sau này nhất định thông minh hơn người, vũ dũng có lực, có thể trở thành dẫn quân Đại tướng, dẫn đầu thiên quân vạn mã."

Nhị nhi tức phụ sau khi nghe, hớn hờ vui mừng, cảm ơn người tuổi trẻ, sau đó đi.

Tới chớp nhất là ba con dâu, còn chưa vào cửa, người tuổi trẻ ở trong phòng toét miệng cười nói: "Ta Chúa tới cũng!"

Lời này cả kinh kia Lưu lão hán ngẩn ra, liền vội hỏi hân: "Tiên sinh, người nói là cái gì?"

Kia người tuổi trẻ liền đối với Lưu lão hán nói: "Đại con dâu ăn cá thân thể, nhị nhi tức phụ ăn đuôi cá, tiểu nhi tức ăn dĩ nhiên chính là đầu cá. Lão nhân gia, không nói dối ngài, này cá trăm đen có ba trăm năm đạo hạnh, nghiệp đã có long tính, mà trên người nó linh khí, tập trung nhất chỗ, chính là đầu cá, ăn con cá này tù trưởng, sinh ra hài tử, đó là Long Khí thiên thành, tiền đồ bất khả hạn lượng. Hiện nay chính gặp loạn thế, thế đạo nhiều gian khó, Sinh Linh Đồ Thán, tiểu khả bất tài, đang muốn gặp một vị Minh Chủ, để phụ tá hân thành tựu đại nghiệp, bây giờ làm tôn chính là này Minh Chủ rồi."

Lúc đó Lưu lão hán nghe lời này, tâm lý thật không biết làm như thế nào nghĩ, chỉ cảm giác mình cả người tựa hồ cũng phiêu một dạng lòng nói không nghĩ tới chính mình Lưu gia, thời gian qua đi ngàn năm, lại còn có thể ra lại một vị chân mệnh thiên tử, đó thật đúng là mười đời cũng sửa không đến Đại Tọa Hóa a.

Lưu lão hán chính ngẩn người khi, kia người tuổi trẻ đón ba con dâu đi ra ngoài, lý đến vạt áo trước, làm dáng liền chuẩn bị quỳ đi xuống nghênh đón, kết quả nhìn kỹ một chút, người tuổi trẻ nhưng là "Ồ" một tiếng, nói không đúng, người khí này sắc một dạng căn bản thì không phải là ôm thiên tử bộ dáng, người rốt cuộc có hay không ăn kia đầu cá?

Lúc này Lưu lão hán liền đi theo ra ngoài, cũng vội vàng hỏi ba con dâu, có hay không ăn kia đầu cá.

Ba con dâu liền nói thật, nói là đương thời tâm lý tức giận, đem đầu cá rót cho một người xin cơm lão thái bà.

Có thể tưởng tượng được, lúc ấy nghe được Tam nhi tức lời này, Lưu lão hán bị tức thành rồi hình dáng gì, hăn nhảy cõn lên mắng to kia Tam nhi tức không biết phải trái, bỏ lỡ Đại Cơ Duyên.

Lúc này người tuổi trẻ cũng là thất vọng mất mát, thở dài một cái nói: "Người định không bằng trời định, người có lệnh, trời đang nhìn, lão nhân gia người cũng không cần quá chú ý rồi, sự tình đã xảy ra, cũng chỉ có thể như vậy."

Lưu lão hán bất đắc dĩ, hỏi kia người tuổi trẻ có còn hay không khác biệt biện pháp bổ túc.

Người tuổi trẻ nhìn một chút kia ba con dâu, hỏi nàng, người đã chưa ăn, kia chồng người ăn rồi chưa?

Tam nhi tức nói chồng của nàng ăn mấy khối thịt.

Người tuổi trẻ nói tốt, này cũng có thể, mặc dù không toàn bộ ăn, nhưng mà đầu cá linh khí chân, sau này đứa nhỏ này sinh ra, ít nhất cũng là một tương tượng, tóm lại là có thể giàu sang.

Nghe đến mấy cái này, Lưu lão hán cùng kia Tam nhi tức mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó kia người tuổi trẻ liền hỏi cái kia người xin cơm Lão Thái Bà ở nơi nào.

Lưu lão hán vì vậy liền dẫn hần đi tìm kia Lão Thái Bà chỗ ở.

Nguyên lai này Lão Thái Bà là một cô quả ông già, con cháu đều tại trong chiến loạn chết, bản thân một người lưu lạc đến Kỳ Bàn Thôn nơi này, ở đầu thôn dựng một lều sống, bình thường cũng là dựa vào xin cơm độ nhật, trong thôn người đối với nàng cũng tương đối quen.

Ngay sau đó hai người tìm tới kia lão bà tử chỗ ở, người tuổi trẻ tiến lên hỏi kia lão bà tử năm nay bao nhiêu tuổi, lão bà tử trả lời nói tám mươi tuổi.

Vì vậy kia người tuổi trẻ liền thở dài một hơi nói: "Tám mươi tuổi, khó khăn khó khăn khó khăn, muốn phát các loại tám mươi năm."

Lão bà tử liền hỏi kia người tuổi trẻ lời này của người có ý gì.

Người tuổi trẻ liền nói với nàng, người ba tháng trước ăn cá đầu, thật ra thì không phải là phổ thông đầu cá, mà là Long Ngư đầu, kia đầu cá linh khí dư thừa, Chúa nàng sinh ra đứa bé Tử Long khí thiên thành, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Lão bà tử liền cười, nói ta lớn tuổi như vậy, nơi nào sẽ còn sinh con?

Kết quả người tuổi trẻ lắc đầu một cái nói, nếu là bình thường, khẳng định không được, nhưng là bây giờ nếu ăn đầu cá, này thì có thể rồi. Sau đó người tuổi trẻ liền hỏi kia lão bà tử, khoảng thời gian này có cảm giác hay không thân nhẹ thể thái, so với dĩ vãng trẻ lại rất nhiều.

Lão bà tử gật đầu nói là, người tuổi trẻ liền nói vậy thì đúng rồi, nói đây là bởi vì kia đầu cá linh khí bị nàng hấp thu nguyên nhân.

Sau đó, người tuổi trẻ liền mang theo kia lão bà tử đi, ngay tại Bạch Lăng

sơn trong ẩn cư xuống dưới.

Này cái người tuổi trẻ kêu Lô Tu Tử, là ta Tăng Tổ Phụ, mà cái đó lão bà tử, chính là ta từng nãi nãi.

Tăng Tổ Phụ sau đó một mực ẩn cư thâm sơn, lại cũng không có rời núi qua, sau đó nghe nói từng nãi nãi sau đó quả nhiên phản lão phản đồng, càng sống càng tuổi trẻ, mấy năm sau, lại thật thàng mười mang thai, sinh ra một đứa bé, đứa bé này chính là ta gia gia, sau đó gia gia tốt sinh ra cha, cha tốt sinh ra ta, cho tới hôm nay, ta đã hai mươi tuổi rồi, Tăng Tổ Phụ đã không có ở đây, nhà chúng ta cuối cùng cũng không có cái gì phát tích hiện tượng.

Thật không biết là Tăng Tổ Phụ coi là sai lầm rồi, hay là kia đầu cá linh khí mất hiệu lực.

Chương 2: Tiểu tiên sinh con đường

Tám mươi năm sau, Nam Kinh cái mũ đường phố, cuối mùa hè đầu mùa thu, thiên xoay chuyển lạnh, chạng vạng tối.

Ta ngồi ở ven đường, vùi đầu nhìn một quyển Lượng Tử cơ học tác phẩm chuyên ngành, trước mặt bên trên bày một cái Đoán Mệnh gian hàng.

Gian hàng là gia gia, ta chỉ là thay hăn thủ một hồi.

Nói là gian hàng, thật ra thì chừng bày cực kỳ đơn giản, chỉ là trước mặt cửa hàng một khối nửa thước kiến phương vải buồm, phía trên dùng bút lông vẽ một người mặt, mặt người bên cạnh dựng lên xếp hàng viết "Xem tướng", "Coi là bát tự", "Coi là nhân duyên", "Gọi là" đợi một chút nội dung, mỗi một hạng nội dung phía sau cũng rõ ràng tiêu xuất giá cả, xem tướng năm mươi khối, coi là bát tự 30, còn lại 20, mười khối không giống nhau.

Mỗi lần thấy cái này khối vải buồm bên trên nội dung, thật ra thì ta đều buồn cười, cảm giác giá cả kia ngọn đến quá trực bạch, nếu là ở nội dung cùng giá cả giữa vạch qua ngang bằng lời nói, trang nghiêm học sinh tiểu học làm số học đề một dạng Đoán Mệnh người hốt bạc lòng, liếc qua thấy ngay.

Gia gia là một lão cổ hủ, được từng gia gia ảnh hưởng, vẫn luôn gằm gằm gừ gừ, từ năm xưa khi liền bắt đầu làm cho người ta Đoán Mệnh xem tướng, một mực kinh doanh tới hôm nay, vẫn cách khi, vì vậy sự tình không ít bị phê đấu qua, không biết vì vậy bị bao nhiêu tội, kết quả nhưng vẫn không có thay đổi, vẫn cách trong lúc, coi như là cắt đứt một ít thời gian, sau đó xã hội không khí buông lỏng một chút phát sáng, hăn lão nhân gia lại lần nữa lần nữa nhặt cũ nghiệp, tiếp tục khắp nơi bày sạp coi quẻ.

Nhắc tới, mấy năm nay, trong nhà dựa vào hăn cái này sinh kế, đảo đã gia

tăng rồi không ít thu nhập thêm, nghề này làm mặc dù không kiếm được nhiều tiền, có kiêm gặt người hiềm nghi, cũng may chỉ cần không phải quá hại người, nói nhiều cát lợi lời nói, thật ra thì cũng đều không có gì to tát, kiếm chút đỉnh tiền cũng không coi là đui lý.

Bất quá mấy năm nay, thời đại phát triển, gia gia suy nghĩ cũng có chút rất nhanh thức thời rồi, bây giờ hẳn ngoại trừ Đoán Mệnh ra, còn đảo cổ một ít quý giá lễ phẩm các loại đồ vật, chính là bởi vì nguyên nhân này, gian hàng này bên cạnh, thật ra thì còn thẳng đứng một tấm bảng hiệu, trên đó viết "Giá cao thu hồi đông trùng hạ thảo", "Thu hồi Trung Hoa khố", "Thu hồi thẻ mua đồ" các loại nội dung.

Vốn là cái này gian hàng coi bói thiết trí sẽ không đủ nghiêm túc, hơn nữa như vậy một tấm bảng hiệu thẳng đứng, trở nên càng lồi thối lệch thếch rồi, nói thật, có lúc ta cũng ngượng ngùng giúp hẳn đi xem đến.

Bất quá, cũng bất đắc dĩ, gia gia hai năm gần đây, tựa hồ vẫn luôn bề bộn nhiều việc, thường thường thần long kiến thủ bất kiến vĩ, mà ta đi học trường học cách nơi này tốt gần, cho nên cũng không có việc gì khi, hẳn cần phải rời khỏi làm việc, liền sẽ trực tiếp gọi điện thoại cho ta, để cho ta tới giúp hẳn nhìn gian hàng. Có lúc đi gấp, cũng đợi không được ta chạy tới, người liền đi mất dạng, kết quả ta cũng chỉ có thể ngồi chỗ nào chờ hẳn.

Có lúc ta cũng sẽ cự tuyệt, ta nói ta cũng sẽ không làm cho người ta Đoán Mệnh, người có sự tình bận rộn, liền trực tiếp dẹp quây không phải là rồi hả? Thế nào cũng phải bày làm gì?

Kết quả lão nhân gia tính khí đi lên, trực tiếp liền đem ta một trận khiển trách, nói cái gì ta dạy người nhiều năm như vậy Chu Dịch bát quái, Lão Hoàng Lịch cũng cho người lật phá mười mấy vốn, người học những thứ đó, cũng cho chó ăn đi? Làm sao lại sẽ không liền như vậy? Người dựa

theo trong sách viết nội dung nói, không được sao?

Gia gia nói không sai, mấy năm nay ta thật lòng bị hấn hành hạ đất quá sức, từ nhỏ đã bị hấn buộc vác Chu Dịch 64 mười quẻ, sau khi lại vừa là bát tự Ngũ Hành, sau đó danh hiệu cốt, xem tướng, đoán chữ đợi một chút nội dung, tóm lại Đoán Mệnh phương diện đồ vật, có thể học, đều bị ta học hết, thật muốn ta Đoán Mệnh lời nói, thật ra thì cũng được, lắc lư riêng biệt người là vấn đề không lớn lắm, nhưng mà, vấn đề là, ta đối với đồ chơi này không quá cảm mạo, ta cùng gia gia lý niệm không quá giống nhau, hấn tôn trọng là Phong thủy Mệnh Lý, âm dương bát quái, cảm giác lão tổ tông đồ vật bác đại tinh thâm, nội hàm rộng lớn, có thể giải thích toàn bộ vũ trụ, mà ta nhưng là tin chắc khoa học người, ta đại học đọc cũng là Vật Lý Học chuyên nghiệp, ta thích hết thấy đều lấy sự thật là y theo có người nói, không thích lắc lư người, càng không biết vô căn cứ đối với một chút ít chuyện tiến hành đoán chừng.

Lý niệm không hợp, đưa đến mâu thuẫn rất nhiều, chúng ta ông cháu hai cái thường thường vì vậy sự tình tranh luận không nghỉ, thường thường có thể từ một chuyện nhỏ cạnh tranh đến vũ trụ khởi nguyên cùng Nhân loại sinh ra, kết quả cuối cùng thường thường là ta bị lão nhân gia xách cây chổi đuổi một hồi đánh.

Bất quá, tranh chấp thuộc về tranh chấp, kiếm tiền sự tình ta còn là không quá bài xích, dù sao chúng ta là người miền núi, trong nhà không có gì tích lũy, hết thấy sinh kế cũng phải dựa vào chính mình. Vả lại, gia gia dù sao cũng là ta trưởng bối, ta phải có ít nhất hiếu tâm, cho nên hấn để cho ta hỗ trợ nhìn gian hàng khi, chỉ cần ta không phải là thật có chuyện, ta cũng sẽ không cự tuyệt.

Hôm nay cũng giống vậy, lão nhân gia cơm trưa lúc gọi điện thoại cho ta, nói là có chuyện phải đi ra ngoài một chuyến, để cho ta hỗ trợ nhìn gian hàng đi, sau đó quảng đi điện thoại liền mất dạng, ta ở gian hàng trước ngồi

cũng hồi lâu, cũng không thấy hần trở lại, điện thoại đánh tới, lại tắt máy, quả nhiên là cao nhân tác phong, thật là thành tiên, cả ngày cũng không biết ở đảo cổ chút ít cái gì.

Bất quá hôm nay làm ăn cũng thật thanh đạm, một buổi chiều đều không mấy cái khách nhân, trước tới trước hai cái đàn bà trung niên, đoán chừng là nghĩ tính một chút, nhìn một cái ta một cái mao đầu tiểu tử, người mặc quần áo thường, ôm chính quy học to đến ngồi ở gian hàng phía sau vùi đầu học hành cực khổ, lập tức cũng có chút hoài nghi ta thực lực, hai người quý thể thê thê đất đứng ở đằng xa thao cô một cái thông, quay đầu đi nha.

Sau đó có một thao đàn tiểu lưu manh tới, uống say khướt, nói là hỏi nhân duyên, bỏ rơi 20 Đại Nguyên, hỏi ta hần khi nào có thể lấy được trà sữa muối muối, giận đến ta trực tiếp cười băng, đem tiền trả lại hần, nói cho hần biết, chỉ có công mài sắt, có ngày nên kim, cõi đời này sự tình, chỉ sợ một cái bền lòng, chỉ cần người cố gắng phấn đấu, nhiều hơn kiếm tiền, cưới được Lưu Diệc Phi cũng không thành vấn đề.

Hần nghe ta lời nói, nhất thời vui vẻ, nói người coi là thật chuẩn, trà sữa muối muối cái này không liên bị lưu cường đông quyết định được? Tên kia không phải là có tiền không?, ta biết ai làm rồi, Lão Tử phải cố gắng kiếm tiền, một ngày nào đó phải đem trà sữa muối muối từ lưu cường đông trong tay đoạt lại, cảm ơn ngài chúc lành, tiền này không cần tìm.

Hần nói xong, quăng một trăm cho ta, xoay người đi, đặc biệt tiêu sái.

Sau khi vẫn không người vấn tân, phỏng chừng cũng là ta đáng vẻ quá non nớt, người ta cảm giác không thể tin, cho nên cũng không sang coi là, mãi cho đến lúc cơm tối, nhìn một chút mặt trời sắp lặn rồi, ta một quyển sách cũng không kém xem xong, đang chuẩn bị dọn quây, kết quả lúc này tới một cái người.

Người kia bốn mươi mấy tuổi, một thân thẳng âu phục, giày da sáng loáng, bụng lưu viên, nhìn một cái chính là một không giàu thì sang người, chỉ là sắc mặt không tốt lắm, tựa hồ gặp cái gì làm khó chuyện.

Hắn đi tới, cau mày nhìn ta, khoảng vòng vo một vòng, tựa hồ cũng là hoài nghi, nhưng mà cuối cùng vẫn là ở gian hàng trước ngời chồm hồm xuống, có chút mỗi một thở một hơi, móc ra một hộp Trung Hoa khói, chính mình đốt một điếu, sau đó hỏi ta có muốn hay không, ta nói không muốn, hắn liền thu vào, về sau một bên khạc hơi khói, một bên眯 mắt thấy ta hỏi "Chuẩn không?"

"Tin là chuẩn, không tin là không cho phép, " đây là Thầy Bói lắc lư người khách sáo, vốn là sự tình cũng chính là cái này lý, người không tin lời nói, vậy còn tới tính là gì?

"Tốt lắm, cho ta coi là một cái, coi là lời khen, ta cho người nhiều tiền, " có lẽ là ta đáng vẻ mặc dù tuổi trẻ, nhưng mà vẻ mặt tương đối sâu chìm, có chút đả động hắn, cho nên hắn hứng thú, ngời xếp bằng xuống đến, nhìn đáng dấp dãi hơn trò chuyện.

"Tính là gì?" Ta hỏi.

"Hỏi một chút cát hung đi, " hắn phun một hơi khói cả giận.

"Cái gì sự tình?" Ta hỏi.

"Đi xa, " hắn nhìn ta nói xong, dùng sức đập tắt tàn thuốc nói: "Như thế nào đây?"

Ta khẽ cau mày, đã dự đoán được hắn lời muốn nói sự tình, có thể là cái tương đối hung hiểm sự tình, phạm là tình huống như vậy, thật ra thì rất tốt coi là, bởi vì căn bản cũng không cần coi là, chỉ cần theo bộ sách võ thuật,

nói cái gì vạn sự cẩn thận, có thể đảm bảo không lừa bịp, cẩn thận đi đến vạn niên thuyền, đề phòng tiểu loại người lời nói, cũng liền tám chín phần mười.

Bất quá, coi như Đoán Mệnh, chung quy phải có một tình thế, sau đó tính ra kết quả mới có thể tin, vì vậy ta nói cho hắn biết nói, cái này muốn xem bát tự.

Kết quả hắn nói hắn bát tự không thể nói, hỏi ta có hay không khác biệt biện pháp, ta suy tính một chút, liền nói vậy nếu không đoán chữ đi.

Hắn nói cái này tốt, từ bên cạnh nhặt cái hòn đá nhỏ, liền trên đất viết một chữ, ta nhìn một cái, phát hiện là một chữ "Thiên", không tự chủ nhú mày một cái, đoán chừng hắn đối với lần này ngày đi ngắm khá lớn, tấm ảnh cái chữ này giữ lời, không quá hoàn thiện, sẽ để cho hắn lại viết một chữ.

Sau đó hắn gãi đầu một cái, đi theo ở trên đời này viết một "Liền" chữ, sau đó ngẩng đầu nhìn ta hỏi "Nói thế nào?"

Ta cố ý giả trang ra một bộ thâm trầm bộ dáng, đem hai chữ kia nhìn một hồi, tiếp theo nói với hắn: "Thứ nhất viết Thiên Tự, mở ra là hai người, ám dụ người chuyển này khả năng có hai người đối với người tương đối trọng yếu."

Hắn gật đầu một cái nói đúng ngay sau đó cười nói: "Tiểu tiên sinh, không nhìn ra người thật là có chút con đường."

Ta cười nhạt một chút, cũng không có gì quá lớn phản ứng, làm nghề này, chú trọng chính là một cái thâm trầm, ta vì vậy sự tình, bị gia gia huấn luyện nhiều năm, hôm nay đã sớm luyện thành Chỉ Thủy không dao động, trước núi thái sơn sụp đổ mà không sợ hãi cảnh giới, hắn một điểm này Tiểu Tiểu tăng bốc còn không ảnh hưởng được ta.

"Chữ thứ hai, là một liền chữ, từ mặt chữ đến xem, ám dụ người chuyển này chuyện mạnh mẽ thành, là điềm lành, nhưng mà mở ra tới lời nói, cũng có chút vấn đề, Kinh, càn, này ám dụ người chuyển này nếu như trải qua kinh thành lời nói, có thể sẽ có Tai Kiếp, phải cẩn thận đề phòng mới phải." Ta nhìn hắn nói.

Nghe được ta lời nói, người kia cục đá ném một cái, cười to nói: "Như vậy liền xong rồi, bởi vì ta lần này căn bản liền không thông qua kinh thành, cho nên khẳng định không việc gì."

"Vậy chúc ngài thuận buồm xuôi gió, " ta nói với hắn.

"Đặc đặc, mượn người chúc lành, cái này cho người, " hắn nói chuyện đang lúc, móc ra cổ cổ nang nang ví tiền, trực tiếp từ bên trong rút ra một xấp tiền đến, đưa cho ta.

Ta vừa muốn đưa tay đón, bất thành lình giương mắt thấy hắn bên trái chân mày nơi một mảnh vàng nhạt màu sắc, nơi đó tựa hồ sinh mấy cây tạp mao, nhìn lại hắn quai hàm bên có một nốt ruồi đen, làm nổi bật đất cả khuôn mặt đều có chút đen Hoàng Khí hơi thở, đây là Yêu Tà điềm, nhưng là muốn phá giải, nhưng là yêu cầu tốn nhiều sức lực, ta bản thân đối với này chút ít sự tình tương đối không ưa, tự nhiên cũng sẽ không đi mảnh nhỏ trừ, bất quá tiền kia ta nhưng là ngượng ngùng muốn.

Lúc đó ta vươn tay ra, đi tới nửa đường, đột nhiên liền hướng tiếp theo chút, ngón tay ở đoán chữ kia một nhóm nội dung bên trên, nói với hắn: "Đoán chữ 20 khối, không cần nhiều, cũng không ít muốn. Xin trả 20 nguyên."

"Ha, tiểu tiên sinh, không tệ, không tệ, yên tâm đi, chuyện này nếu là được, ta hồi đầu lại cảm ơn người, " hắn nói chuyện đang lúc, thanh toán 20

nguyên, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

"Chờ một chút, " thấy hần đi, ta vội vàng gọi lại hần, thật ra thì cũng không biết tại sao, liền là đương thời tâm lý có chút không đành lòng, vì vậy nói với hần: "Ta tặng ngươi một đạo Phù, hộ thân, ngươi xuất hành khi mang theo, không thể đảm bảo ngươi sự tình thành công, nhưng là có thể giữ được tánh mạng."

"Cứng cỏi, vậy cảm ơn tiểu tiên sinh ngài, " hần cười chúm chím trở lại.

Ngay sau đó ta lấy ra gia gia xách tay, từ bên trong lấy ra một chồng giấy vàng, phía trên kia đều là hần vẽ bùa, ta nhận ra những thứ này Phù, nhưng thì sẽ không vẽ.

Ta từ bên trong lựa ra một tấm Ích Tà Phù, đưa cho hần, thật ra thì cũng không biết có hữu dụng hay không, chỉ là để cho chính mình thoải mái trong lòng một chút, ít nhất chính mình không có mở mắt hại người, thấy chết mà không cứu thôi.

Chương 3: 9 Tử chi đất

Cổ đại đem người phân cho cấp 10: Một quan; hai Lại; ba tăng; bốn đạo; năm trị bệnh; sáu công phu; bảy tượng; tám Kỹ nữ; chín Nho; mười Ăn xin.

Tựa hồ bây giờ xã hội hay là không sai biệt lắm. Chỉ là không biết tựa như chúng ta những thứ này đoán vận mạng, thuộc về một loại kia, nhắc tới, hẳn thuộc về "Đạo", nhưng là vừa không hoàn toàn giống nhau, cho nên hạng ước chừng cũng liền ở năm sáu tên gọi khoảng vị trí, địa vị xã hội thật ra thì tương đối thấp, không hề giống tưởng tượng như vậy gọn gàng.

Đưa đi người trung niên sau khi, thiên không sai biệt lắm liền tối, ta thu gian hàng, trở lại gia gia chỗ ở.

Lão nhân gia ở địa phương không tệ, trong thành phố náo nhiệt, ẩn cư một góc, là một nơi cây xanh vờn quanh sân nhỏ, trong sân bố trí tinh xảo, núi giả, bồn hoa, ao nước, trong ao cá lội, dưới mái hiên treo chim, tổng thể cảm giác thanh tĩnh dễ chịu. Như vậy một tòa sân, ở Nam Kinh như vậy trong thành phố lớn, giá cả nói ít cũng có hơn mười triệu.

Ta cũng một mực thật tò mò gia gia tại sao có thể ở đặc khởi tốt như vậy địa phương, dù sao viện tử này một tháng tiền mướn, cũng đủ hẳn Đoán Mệnh bày sạp nửa năm thu vào. Sau đó hỏi một chút, mới biết là hẳn một vị cố năm bạn tốt nhà ở, bây giờ người đã di cư nơi khác, nhà ở cũng liền trống đi xuống, gia gia vừa vận nhật tiện nghi, giúp hẳn nhìn một chút nhà ở, vì vậy vẫn ở lại.

Nhà ở nhà chính là một cái nhà ba tầng cao Tiểu Dương Lâu, gia gia ở tại lầu một dựa vào môn trong căn phòng, những tầng lầu khác cùng căn phòng, thường xuyên đều là phong bế, bình thường rất ít hơn đi, này đưa đến trong lầu bầu không khí có chút âm trầm.

Ta không quá vui vẻ nơi này, chủ yếu là trong sân cảnh vật quá dày đặc,

đến buổi tối để cho người có một loại rất nồng cảm giác cô độc, cho nên, buông xuống đồ vật sau khi, ta liền chuẩn bị rời đi.

Kết quả, đúng lúc này cái lúc Hầu Gia gia điện thoại gọi lại, hỏi ta đang làm gì, ta nói mới vừa dẹp quây ở để đồ xong, sau đó hỏi hẳn đi làm gì.

Hẳn để cho ta không nên hỏi, trực tiếp đón xe đi một cái địa phương, nói là có đồ cho ta xem, làm một bộ rất thần bí đáng vẻ, để cho ta lơ lơ.

Ta rất nghi ngờ, nhưng là vẫn nghe theo hẳn lời nói, đón xe chạy tới.

Địa phương là một nơi tiếp giáp ngoại ô tân hưng khu công nghệ, nghe nói chính phủ đầu tư mấy một tỷ đại làm xây dựng, bây giờ toàn bộ khuôn viên đã bắt đầu lớn kích thước, nhìn về nơi xa đi, khắp nơi đều là lụa mỏng bao phủ đang xây tầng lầu, bên trong thẳng đứng từng chiếc một cao cao đứng vững cánh tay dài cần cầu.

Ta ở khuôn viên lối vào xuống xe, bốn phía quét nhìn, tìm gia gia bóng người, lại không có thể tìm được, sau đó lúc này, điện thoại di động reo, nhận phát hiện là gia gia.

Gia gia hỏi ta đến chưa, ta nói đến, hỏi hẳn ở đâu, hẳn nói người trước đừng hỏi, người chỉ ngẩng đầu hướng trong vườn nhìn, nhìn một chút cao nhất kia tòa cao ốc, nói một chút lâu đó Phong thủy như thế nào.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là có chút không nói gì, lòng nói này lão đầu tử thật là càng ngày càng sẽ giảng co, đại buổi tối, để cho ta tới cho cao ốc nhìn Phong thủy, này không rõ ràng là muốn làm khó ta chứ sao. Phải biết, ta đối với Đoán Mệnh có lẽ còn có chút đồng ý, đối với Phong thủy nói một chút, hoàn toàn chính là không quá tin tưởng, ta lúc đi học sở học đều là đại lục trôi đi cùng bản khối đứt đoạn các loại hiểu biết địa lý, trong sách vở nhưng cho tới bây giờ chưa nói qua cái gì Phong thủy các

loại đồ vật, đủ thấy đồ chơi này không khoa học.

Bất quá khi xuống không cưỡng được lão đầu tử, biết ta không theo hăn lời nói, tối nay phỏng chừng có thể cùng ta đánh, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ngẩng đầu quét nhìn một chút toàn bộ khu công nghệ, rất nhanh liền thấy trung ương cao nhất kia tòa Đại Hạ.

Đại Hạ phía trên sáng đèn, đã làm xong, liếc mắt có sáu bảy Thập Tầng cao, trong bóng đêm Nhất Trụ Kinh Thiên, đèn Huy Hoàng, phi thường nổi bật.

Nhìn lại Đại Hạ chung quanh những nhà kia, tổng thể cũng không có vượt qua 20 Tầng cao, điều này cũng làm cho Đại Hạ lộ ra hạc đứng trong bầy gà, trác nhiên cao tư.

Nhìn xong khuôn viên, ta tốt tìm một nơi tiểu Cao sườn núi, ước chừng nhìn một chút khuôn viên hoàn cảnh chung quanh, phát hiện nơi này bắc trước khi Trường Giang, nam Tử kim núi, tây có Huyền Vũ hồ nhìn xa, Đông Hữu Tê Hà núi tiếp giáp, nhưng thật ra là một nơi tuyệt cao Phong thủy Bảo Địa, từ cái tình huống này nhìn, chính phủ mở mang mảnh đất này trước, hăn là mời mời cao nhân nhìn xét qua, chắc chắn không có vấn đề gì, mới động thổ bắt đầu làm việc.

Lúc đó ta ở trong điện thoại, liền nói cho lão nhân gia nói khối này vườn Phong thủy rất tốt, dựa vào núi non, khe suối chảy quanh, tàng phong Tụ Khí, tài nguyên cuồn cuộn, là tốt rồi.

Hăn nói hăn biết nơi này là tốt rồi, hăn hỏi là kia tòa Đại Hạ Phong thủy.

Ta nói kia Đại Hạ Phong thủy cùng vườn Phong thủy không phải là hòa làm một thể sao? Vườn Phong thủy được, vậy nó chắc rất tốt.

Nhìn thấy ta nói như vậy, gia gia lạnh rên một tiếng nói: "Người xem kia Đại Hạ với cái vườn này hòa làm một thể sao?"

Bị hấn một nhắc nhở như vậy, ta cũng chú ý tới, kia Đại Hạ xác thực và toàn bộ vườn không quá hòa hợp, đầu tiên một cái chính là nó độ cao quá cao, hoàn toàn siêu thoát ở toàn bộ vườn phía trên, chợt nhìn cảm thấy rất hùng vĩ, suy nghĩ kỹ một chút lúc, lại cảm thấy quá mức xuất sắc, không phải là điềm tốt.

Ngay sau đó ta đem cái tình huống này nói, gia gia lúc này mới nhỏ cười một tiếng, biểu thị công nhận, ngay sau đó để cho ta đến kia Đại Hạ dưới lầu đi tìm hấn.

Ta nói được, sau đó cúp điện thoại, vào vườn, một đường đi tới kia Đại Hạ phía dưới, đi đến cửa vào nơi, nhìn chung quanh một chút, lại vẫn không có phát hiện gia gia bóng dáng.

Sau đó, vừa lúc đó, ngoài ý muốn xuất hiện.

Kia Đại Hạ trước mặt ngừng một hàng xe sang trọng, lúc ấy ta đang ở xe trong buổi rậm đi lang thang, đột nhiên liền nghe được "Ba ba ba" mấy tiếng xe cửa mở ra thanh âm truyền tới, ngay sau đó cách đó không xa mấy chiếc xe đồng thời mở cửa xe, từ bên trong đi xuống mười mấy người, đi xuống sau khi liền chỉ ta hô: "Chính là hấn, bắt đánh vào chỗ chết, ông chủ phân phó, đánh chết."

Lúc đó ta sửng sốt một chút, còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, mấy người mặc âu phục Đại Hán, đã vọt tới trước mặt, hươi quyền liền hướng trên người của ta chăm sóc, nhìn hung thần ác sát đáng sợ, hóa ra là thực sự muốn đánh chết ta.

Cũng may ta lúc trước thường xuyên ở trong núi ở lại, rảnh rỗi thường thời

tiết, đi theo gia gia cũng học mấy tay phòng thân công phu, lúc ấy mắt thấy quả đấm ở trong tầm mắt phóng đại, ta vội vàng né tránh nhảy lái đi, đối với bọn họ nói: "Các người nhận lầm người, ta chỉ là đi ngang qua."

"Thúi lắm!" Kết quả những thứ kia Đại Hán liền chỉ ta nói: "Các gia gia tìm chính là người, người tên hỗn đản này, không việc gì cho chúng ta cao ốc miệng lưỡi công kích cái gì sinh tử dự ngôn, nói chúng ta này tập đoàn trụ sở chính là cái gì Cửu Tử nơi, chọc đến ông chủ chúng ta đều sắp tức giận nổ, không đánh người đánh ai?"

"Này, các người nói cái gì? Ta lúc nào cho các người cao ốc miệng lưỡi công kích qua dự ngôn? Các người không nên làm được không nào?" Ta nhìn bọn họ, rất nghi ngờ hỏi.

"Người còn nói không phải người? Chính người làm sự tình, người khác đều thấy được, sớm đã có người đem người hình dáng đặc thù báo cáo cho ông chủ chúng ta rồi. Hai mươi tuổi, một thân quần áo thường, thon gầy mặt, 7 phần đầu, trong tay một quyển sách lớn, không phải là người là ai?" Đại Hán chia vào người của ta chất hỏi.

Lúc đó nghe nói như vậy, ta tâm lý một suy nghĩ, lập tức có chút biết cái gì.

Đây nhất định lại vừa là lão đầu tử cố ý ở chơi ta, chả trách lão gia hỏa đem ta kêu đến, nhưng vẫn không hiện thân cùng gặp mặt ta, nguyên lai hẳn là đã sớm tránh đang âm thầm quan sát ta dáng vẻ, sau đó liền đầu đuôi đem ta hình tượng nói cho người ta. Khởi hỏi, kia cái gì sinh tử dự ngôn, cũng nhất định là lão đầu tử giở trò quỷ.

Ta thật không biết này lão đầu tử có phải hay không sống được quá nhàm chán, không việc gì giày vò những thứ này làm cái gì? Liền hận ta như vậy cái này Tôn Tử? Nhất định phải người ta đánh ta mới mở lòng?

Lúc đó bất đắc dĩ, chỉ có thể tốt nói đối với những thứ kia Đại Hán cầu khẩn nói: "Chư vị, ta thật là trong lúc vô tình đi ngang qua, thật không biết kia cái gì sinh tử dự ngôn. Các người nhìn tốt như vậy không được, các người đem kia sinh tử dự ngôn cầm cho ta nhìn xem một chút, ta xem một chút nội dung cụ thể rốt cuộc là cái gì, không chừng ta còn thực sự có thể giúp chút bận rộn, kẻ hèn bất tài, lúc trước xác thực học qua một chút da lông Phong thủy kiến thức."

Nghe nói như vậy, những thứ kia Đại Hán sửng sốt một chút, có chút do dự, kết quả vừa lúc đó, phía sau một tiếng thâm trầm thanh âm truyền tới nói: "Đưa cho hần nhìn, nếu là không nhìn ra con đường đến, hôm nay đừng mơ tưởng làm tốt!"

Ta tầm mắt càng qua đám người, hướng về phía sau nhìn lại, mới phát hiện bên kia đậu một chiếc màu đen Mercedes-Benz xe thương vụ, bên trong tựa hồ ngồi một người mang kính mắt lão giả, nghe giọng nói, không giống đại lục người, hình như là từ trên đảo tới.

Lúc đó kia xe Mercedes cửa xe mở ra, một người mặc khéo léo mặc đồ chức nghiệp, vóc người cao gầy, mặt mũi đáng đẹp, thần thái lạnh lùng nữ tử, trong tay bưng một cái cái mâm, ngăn lại ba xoay đất đi tới, đến gần bên, mới phát hiện trong khay để một tấm chiết đứng lên giấy trắng.

Ta theo bản năng nhìn một chút đàn bà kia, phỏng chừng nàng là lão giả kia bí thư, không tự chủ đối với nàng cười một tiếng, sau đó từ trong khay đem kia giấy trắng bốc lên đến, mở ra xem, phát hiện viết là bút lông chữ, lại nhìn một cái kia kiểu chữ, quả nhiên là gia gia, lại nhìn một cái nội dung, ta cũng không khỏi là nhú mày.

Trên giấy chữ viết ngẩng đầu lên là: "Sơn nhân nhìn Lâu sinh tử dự ngôn" .

Trung gian bốn câu thơ: "Thanh Long Vọng Nguyệt rơi vào bùn khả, Bạch

Hồ hàm thì tai ách nhiều, Long Hồ tất cả hung Chu Tước đốt, Cửu Tử nơi không cần nói."

Lạc Khoản: "Nam Sơn tiên sinh lưu" .

Này cũng nơi đó đối với nơi đó a, lão đầu tử đây không phải là sống nguyên rủa người ta sao? Cho dù lâu này quá mức phong mang tất lộ, không phải là điềm lành, cũng không xấu đến trình độ này a, thật không biết lão đầu tử giờ trò quỷ gì.

Lúc đó ta sau khi xem xong, tâm lý một trận bất đắc dĩ, hồi lâu không biết nên nói chút ít cái gì.

"Có phải là người hay không viết?" Lúc này, cái đó nữ bí thư nhìn ta hỏi một câu.

Nghe nàng lời nói, ta gật đầu một cái, sự tình đến mức này, mặc dù lão đầu tử nói hoang đường, nhưng mà nếu hã làm như vậy rồi, nhất định thâm ý sâu sắc, ta cũng cũng chỉ phải thừa nhận.

"Tốt lắm, người đi theo ta, ông chủ chúng ta muốn gặp người." Nữ bí thư đang khi nói chuyện xoay người hướng xe Mercedes đi tới, lưu lại một làn gió thơm, bóng lưng yếu điệu chớp động.

Ta kiên trì đến cùng đi theo, một đường đi tới bên cạnh xe, thấy trong xe ngồi một cái nằm trong tay đến ba tong, mang mắt kính, tóc hoa râu, mặt mũi thâm trầm lão giả.

Lão giả nhìn cũng chưa từng nhìn ta, chỉ là nhú mày nhìn chăm chú phía trước, nữ bí thư ngược lại thay hã đem lời nói, để cho ta giải thích một chút kia trên giấy bốn câu thơ ý tứ.

Ta đây giải thích thế nào? Phong thủy nói một chút, một loại muốn ở môi trường tự nhiên bên trong mới phải giải thích, bây giờ lâu này đứng lặng đô thị giữa, vậy thật ra thì thuộc về thành phố hoạch định phạm vi, chân chính dính dấp Phong thủy đồ vật cũng không nhiều, muốn giải thích lời nói, coi là thật có chút khó khăn.

Nhưng mà, lúc ấy ta cũng vậy cười hồ khó xuống, không thể làm gì khác hơn là moi không ra tâm tư, tận lực nói cho hẵn nói.

"Thanh Long Vọng Nguyệt rơi vào bùn khả, nói là mảnh đất này hơi đất không được, thuộc về bùn nát đất phạm vi, người lâu này xây đến quá cao, nền móng không yên, thời gian dài, dễ dàng sụp đổ, " ta nhìn kia câu nói đầu tiên, tận lực hướng khoa học một chút phương hướng nói.

Không nghĩ tới nghe ta lời nói, lão giả lại là đột nhiên thân thể giật mình, tựa hồ có hơi lộ vẻ xúc động.

"Lời này của người nói sai rồi, chúng ta xây cao ốc này trước, mời qua chuyên nghiệp địa chất cùng chuyên gia xây cất đánh giá qua, nơi này địa tầng tuyệt đối không thành vấn đề, người đây không phải là bịa chuyện sao?" Nữ bí thư cau mày nhìn ta chất hỏi.

"Để cho hẵn nói một chút, " kết quả, vừa lúc đó, trong xe lão giả nghiêng đầu hướng ta nhìn lại, cắt đứt nữ bí thư lời nói.

Chương 4: Kỳ Lân ôm

Thật ra thì ta cũng không biết nơi này địa tạng tình huống như thế nào, nhưng mà Liên nghĩ tới đây tiếp giáp Trường Giang, lại vừa là bình nguyên, hẳn là đất bồi địa hình, mặt ngoài nhìn khả năng không dị thường gì, nhưng mà hướng tầng sâu khảo cứu, có thể là bùn cát tương đối nhiều xấp địa tạng, cái này thì đối với cao ốc ổn định tính tạo thành uy hiếp tiềm ẩn.

Ngay sau đó lão giả để cho ta nói tiếp, ta liền khai Thủy Giải Thích câu thứ hai.

"Bạch Hổ hàm thi tai ách nhiều", câu này là thuần túy trong phong thủy cho rồi, ta đứng đầu không giỏi chính là giải thích cái này, lúc ấy khoảng nhìn nửa ngày, phát hiện lâu đó phía tây nguyên lai có một tòa Thổ Sơn, hình dáng có điểm giống một cái nằm xuống lão hổ, vì vậy liền đối với lão giả nói: "Những lời này nói là cao ốc mặt tây ngọn núi này, núi như hổ, miệng hùm hướng về phía cao ốc, từ phương diện phong thủy nói, cái này gọi là miệng hùm hàm thi, cũng gọi Bạch Hổ hàm thi, Chúa đại hung, ngài nghĩ a, cõi đời này có mấy người có thể từ miệng hùm chạy thoát thân? Cho nên nói, có cái này địa hình, ở trong cao ốc ở người, có thể sẽ lâm tai nạn, tật bệnh không ngừng, tuổi thọ rút ngắn."

"Hừ, " nghe được ta những lời này, lão giả hừ lạnh một tiếng, trong tay ba tong dừng một chút, sau đó nhưng là đối với cái đó nữ bí thư nói: "Bạch cầm, ngày mai để cho người đem núi kia đào đi."

" Dạ, " cái đó nữ bí thư liền vội vàng gật đầu. Nguyên lai nàng kêu bạch cầm.

"Đào móc cũng vô dụng, " ta cắt đứt lão giả lời nói.

"Nói thế nào?" Lão giả có chút âm trầm nhìn ta hỏi.

"Núi kia một khi đào móc, vừa vặn động hơi đất, hư rồi Phong thủy, vả lại, nơi này tầng đất vốn là không yên, lại động một cái lời nói, cao ốc nghiêng rơi vào xác suất cũng sẽ gia tăng." Ta nói với hắn.

"VẬY theo người nói, phải làm sao?" Lão giả có chút tức giận hỏi.

"Rất đơn giản, cái này thật ra thì giải quyết rất dễ, người chỉ cần đem núi kia hình dáng sửa đổi một chút, sau đó cho núi định một tên, tốt nhất kêu Kỳ Lâm Sơn, hình dáng cũng đổi thành Kỳ Lâm hình dáng, trên núi tốt nhất lập bia cung phụng Kỳ Lâm Miếu, cứ như vậy, núi kia chính là Kỳ Lâm khí, cao ốc này Phong thủy cũng liền từ Bạch Hổ hàm thi là được Kỳ Lâm ôm khâu, đó là đại cát đại lợi thế, " ta nói nói.

"Há, " nghe được ta lời nói, lão giả như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, ngay sau đó đối thoại Cầm Đạo: "Có nghe hay không? Minh nhi cứ dựa theo hắn nói đi sửa đổi."

" Dạ, " bạch cầm gật đầu đáp ứng, bên thủ nhìn ta một cái, sóng mắt khinh động, tựa như là tò mò lão giả kia tại sao như vậy nghe lời ta.

"Kia câu tiếp theo Long Hồ tất cả hung Chu Tước đốt bên trong Chu Tước đốt là ý gì?" Lão giả tiếp tục hỏi.

"Chu Tước ở trên trời, những lời này thật ra thì cũng rất tốt giải thích, " ta xem một chút cao ốc bốn phía kiến trúc, sau đó tốt nhìn lão giả nói: "Này Chu Tước đốt nói là, lâu này sau này muốn lâm vào khói dầy đặc ô nhiễm bên trong, rất rõ ràng, nơi này mặc dù là khu công nghệ, vào ở đều là cao tân khoa kỹ năng sản nghiệp, nhưng mà, nơi này kích thước rõ ràng quá lớn, vượt qua sản nghiệp phát triển, vả lại nơi đây lại là chỗ ngoại ô, cho nên, có thể kết luận là, sau đó chính phủ nhất định sẽ cho phép một ít chế biến sản nghiệp vào ở, rất nhiều nhà máy sẽ dời tới đây, đến lúc đó, những

hàng kia tất nhiên ống khói cao vút, khói dày đặc cuộn cuộn, mà người lâu này xây đến cao như vậy, nửa đoạn trên không học hỏi tốt thường xuyên khói mù lượn lờ, bị khói dày đặc huân gặp sao?"

Nghe được ta những lời này, lão giả trầm mặc lại, sau một hồi lâu, nhưng là thở dài một cái, lắc đầu nói: "Điểm này ta còn thực sự là không có cân nhắc đến, xem ra thật là già rồi, nhãn quang thiên cận."

Lão giả nói xong tốt nhìn ta nói: "Kia câu nói sau cùng giải thích thế nào? Coi như lâu này có những thứ này không tốt chỗ, làm sao biến thành Cửu Tử đất?"

Nghe được hần lời nói, ta liền vội vàng giải thích: "Ngài hiểu lầm, cái gọi là Cửu Tử, nhưng thật ra là một loại hư nói, cũng không nhất định chính là muốn chết chín người cái gì. Dĩ nhiên, nếu như muốn cụ thể giải thích, thật ra thì cũng có chỗ đi."

"Cái gì chỗ đi?" Lão giả hỏi.

"Cái này chín, có thể giải thích là: Người, Súc sinh, tài sản, phúc, Lộc, Thọ, vận, linh, thơm tho, " ta nói với hần.

Lão giả nhìn ta một cái, nói: "Trước mặt sáu cái có thể lý giải, phía sau ba cái có ý gì?"

"Vận, chính là vận khí, cái này rất tốt giải thích, nói thí dụ như người cao ốc này, đầu tư quá lớn, nếu không phải có thể thu về giá vốn, thành công vận doanh lời nói, tất nhiên sẽ đối với ngài vận khí có ảnh hưởng, trình độ gì không nói, tóm lại không phải là quá tốt. Về phần cái này linh, chính là hưng vượng lực, tỷ như lâu này địa lý vị trí rất tốt lời nói, cửa tiệm hoặc là công ty vào ở, rất nhanh thì có thể hưng vượng lên, đây chính là linh, nhưng mà vị trí không lời hay, liền khó mà hưng vượng, mọi chuyện không

thuận, cái này thì bất linh rồi. Về phần cái đó thơm tho, là ngón tay hương hỏa, tiểu xử nói, chính là đời sau con cháu, đại nơi nói chính là xí nghiệp kéo dài năng lực." Ta đối với lão giả nói.

"Được rồi, " nghe ta lời nói, lão giả thở dài một hơi nói: "Kia theo ý người, lần này Phong thủy, ngoại trừ sửa đổi núi kia ra, còn có cái gì biện pháp bổ túc?"

Này có thể có chút làm khó ta, dù sao ta mới vừa nói những thứ kia, suy đoán bộ phận chiếm đa số, bây giờ lại để cho ta nghĩ phương pháp giải quyết, đây chính là thuận túy làm khó ta, ta cũng không phải là kiến trúc chuyên nghiệp xuất thân.

Nhưng mà, bất đắc dĩ, lúc ấy lão giả mặt đầy trông đợi, chung quanh lại có đông đảo bảo tiêu mắt lom lom, ta cảm giác mình nếu là không nói cho hẳn chút con đường đi ra lời nói, phỏng chừng muốn bị đòn, lập tức cũng chỉ đành moi không ra tâm tư suy tính, không nghĩ tới suy nghĩ rồi sau một hồi, lại còn thật nghĩ tới một chút con đường, xem ra người đúng là bức đi ra, không tới tình thế kia, không nghĩ ra biện pháp kia.

"Như vậy, " nghĩ xong sau khi, ta liền đối với lão giả nói: "Đầu tiên là cái này Chu Tước đốt, nghĩ phải giải quyết lời nói, phải dựa vào ngài chính mình cố gắng, nhiều cùng phía chính phủ giao thiệp, tận lực không nên để cho những hảng kia vào ở, hoặc là vào ở lời nói, cũng rải rác đến bên bờ đi, tận lực không huân đến cao ốc. Vả lại, ngài cũng có thể đa lợi dụng chính mình quan hệ cùng sức ảnh hưởng, chiêu một ít cao tân xí nghiệp vào ở nơi này, đem nơi này phong phú đứng lên, những hảng kia tự nhiên cũng liền không vào được."

"Ừ, đây là một cái biện pháp, kia còn lại cái đó Địa Hầm làm sao bây giờ?" Lão giả nhìn ta hỏi.

Lúc đó ta tâm lý cũng có chút bất đắc dĩ, lòng nói cái này người được đi tìm địa chất chuyên gia cùng chuyên gia xây cất a, hỏi ta có điều dụng?

Bất quá, ta mặc dù tâm lý không vui, nhưng vẫn là cho hần chi chiêu, về phần hảo sử không dễ xài, ta cũng không biết.

"Cái này cũng dễ giải quyết, đầu tiên người lầu này xây đến cao như vậy, bên dưới dĩ nhiên là bãi đậu xe, ta nói đúng không?" Ta nhìn hần hỏi.

" Không sai, dưới đất hai tầng đều là bãi đậu xe, chỗ đậu có đến gần năm trăm cái." Lão giả nhìn ta, khá có một ít tự hào.

Nghe được hần lời nói, ta mỉm cười một chút, lắc lắc đầu nói: "Điểm này diện tích còn còn thiếu rất nhiều, tiếp tục xây dựng thêm, trên đất bất động, hầm đậu xe, hướng chung quanh phát triển, ít nhất lại khuếch trương lớn gấp hai, tốt nhất là trung gian vị trí xây xong dưới đất thương thành, bốn phía là bãi đậu xe, phơi bày hình một vòng tròn."

Nghe được ta đây lời nói, lão giả không cảm thấy là sao mà một chút miệng, ngay sau đó ánh mắt sáng lên, nhìn ta nói: "Biết, ý người là thông qua cái phương pháp này, tăng lớn cao ốc để bàn, gia cố nền móng, mở rộng Ngạnh Hóa diện tích, như vậy thì có thể triệt tiêu tầng đất xộp ảnh hưởng, đúng không?"

"Không sai biệt lắm chính là ý này, hơn nữa cứ như vậy, dưới đất thương thành còn có thể gia tăng thu nhập, có sao mà không làm? Cách cục này, phương diện phong thủy thật ra thì gọi là Huyền Vũ Đà, cứ như vậy, người cao ốc này Phong thủy liền từ lúc trước Thanh Long rơi vào Bạch Hổ hàm, đổi thành Huyền Vũ Đà Kỳ Lân ôm, trên lý thuyết mà nói, hần không có nhiều đại vấn đề." Ta đối với lão giả nói.

"Không tệ, không tệ, người tuổi trẻ, tiền đồ vô lượng, " nghe ta lời nói, lão

giả mặt đầy mỉm cười nhìn ta, ngay sau đó hỏi ta nói: "Bây giờ ở nơi nào cao tụt? Có hứng thú hay không đến công ty của ta làm chuyện?"

"Cái này, ta trước mắt vẫn còn đang đi học, ha ha, ngài khỏe ý tâm lĩnh." Ta gật đầu mỉm cười nói.

"Ừ, vậy người giúp ta lớn như vậy bận rộn, muốn ta báo đáp thế nào người? Thiếu tiền lời nói, người nói con số, " lão giả nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, lòng ta nói ta còn dám hỏi người đòi tiền a, ta có thể tránh thoát trận đòn này, đã là vạn hạnh, trở về còn không biết muốn cùng lão đầu tử làm ồn tới khi nào, ta cũng không nên người báo đáp ta, người chính là coi ta là cái rắm đem thả thế là được rồi, dù sao ta thật ra thì cũng không đến giúp người cái gì, bởi vì ta mới vừa nói những thứ kia, cơ bản đều là tùy cơ ứng biến hồ sơ.

"Cái này cũng không cần, nếu là không cái gì sự tình lời nói, ta đây liền đi, ta hiện buổi tối thật là trong lúc vô tình đi ngang qua, quấy rầy ngài nhã hứng rồi, ngưng ngưng, ha ha." Ta nói chuyện đang lúc, nhìn một chút lão giả không dị thường gì phản ứng, ngay sau đó có chút khom người gật đầu một cái, xoay người chuẩn bị rời đi.

"Người tuổi trẻ, chờ một chút, cái này người cầm, sau này có khó khăn gì tùy thời tới tìm ta, chỉ cần ta lão nhân gia có thể làm được, cũng sẽ giúp người." Lão giả đang khi nói chuyện, từ trong túi móc ra một cái thẻ, bỏ vào bạch cầm bưng trong khay, bạch cầm bưng đưa đến trước mặt của ta, ta lấy đi tới nhìn một chút, phát hiện chỉ một tấm mạ vàng danh thiếp, phía trên tên là "Thịnh thiên Hiền", đầu hàm nhưng là "Xanh Đại Tập Đoàn chủ tịch HĐQT" .

Cái danh này tựa hồ nghe nói qua, cẩn thận hồi tưởng một chút, trong tin tức thật giống như xem qua, xem ra này lão đầu lai lịch xác thực bất phàm,

ta đây một lần ngược lại coi như là gặp vận may lớn rồi.

Ngay sau đó thu danh thiếp, chuẩn bị rời đi, kết quả thịnh thiên Hiền nhưng là đi ra xe, chống ba tong, đứng trên mặt đất, hướng về phía ta hô: "Người tuổi trẻ, thay ta cảm ơn cái đó lưu lại tờ giấy người, còn nữa, cũng cảm ơn người."

Nghe đến lão giả lời này, ta bất giác ngẩn ra, nguyên lai hẳn biết tờ giấy kia không phải là ta viết, vậy còn giày vò ta nửa ngày làm gì? Ai viết người tìm ai đi à?

Thật là bất đắc dĩ, cảm giác duy nhất chính là chỗ này đầu năm, càng già người quả nhiên là càng yêu quái.

Ngay sau đó rời đi, ra vườn khoa học kỹ thuật, trực tiếp lấy điện thoại di động ra, cho gia gia đánh tới, một bụng oán khí cực dài phát tiết.

Kết quả này lão đầu tử tốt tắt máy, ta đi, cái này kêu là chuyện gì? Thuần túy trêu chọc ta phải không? Rảnh rồi không có chuyện làm, đặc biệt đùa bỡn Tôn Tử chơi đùa? Lão nhân gia cũng coi là đúng chỗ.

Lòng tràn đầy buồn rầu, vốn là muốn đi hẳn ở địa phương tìm hẳn lý luận một phen, nhưng mà vừa nghĩ tới mỗi lần cái kia nụ cười đắc ý, ta tâm lý đánh liên sợ, rất sợ hẳn tốt vô đầu nghĩ ra cái gì tổn hại chiêu trò tới giày vò ta, cho nên, lập tức hay là trực tiếp đón xe trở về trường học., thứ nhất đi một lần tốn hơn 100, ban ngày tốn nửa ngày Đoán Mệnh phải đến tiền, thoáng cái toàn bộ đi ra ngoài, cẩn thận tính một chút, còn thua thiệt hai khối, tiền này có rảnh rồi nhất định phải tìm lão đầu tử thanh toán mới được.

Chương 5: Người chết phòng

Cùng người bình thường như thế, Huyền Môn người, cũng có chính mình khí vận.

Tự giống với lần này ta gặp phải thịnh ngày Hiền, vốn là có thể mượn cơ hội kiếm lớn một cái, nhưng là ta lại không thể làm như thế, bởi vì ta không xác định chính mình lời muốn nói những lời đó, thật có thể giúp hãn bạn rộ. Không có đến giúp người khác, liền mượn cơ hội hốt bạc, thuộc về đi lừa gạt chi lưu, vô cùng tổn hại âm đức, đây là gia gia nhiều lần cảnh cáo ta sự tình. Cũng chính vì vậy nguyên nhân, gia gia gian hàng coi bói mới có thể công khai ghi giá, mỗi một hạng nội dung, đều là thu lệ phí mấy chục đồng mà thôi, ít đi không được, nhiều cũng tuyệt đối không thể nhận, trừ phi người có thể đủ chắc chắn chính mình một lời bên trong, trợ giúp người khác giải quyết đại vấn đề.

Dựa theo gia gia cách nói, Huyền Môn bên trong, thật ra thì còn rất nhiều phi thường bí mật cấm kỵ, cũng tỷ như Huyền Môn lưu phái vấn đề, người ở bên ngoài xem ra, Huyền Môn không phải là xem tướng coi quẻ hỏi Phong thủy các loại các loại sự tình, lợi hại một chút bắt quỷ Ích Tà, siêu thoát một chút khổ tu hỏi, âm tổn một chút nuôi thi hại người, người ngoài trên thực tế rất khó phân rõ Huyền Môn cụ thể lưu phái.

Nhưng mà thật ra thì Huyền Môn nội bộ lưu phái phân biệt là rất nghiêm khắc.

Tổng thể mà nói, Huyền Môn phân Âm Dương lưỡng đạo, mỗi một đạo lại có bốn loại đại hình lưu phái, gọi chung chính là "Âm dương bát môn" .

Trong đó Huyền Dương nói lưu phái: Đoán Mệnh, Xem tướng, Phong Thủy, săn linh; Huyền Tắc : Vu độc, Đào Mộ, Đuổi quỷ, nuôi thi.

Những thứ này lưu phái ở dân gian tốt có thật nhiều tiểu môn phái, tên

không đồng nhất mà cùng.

Mà rất nhiều môn phái cũng không đơn thuần chỉ từ chuyện một món trong đó chuyện, tỷ như ta cùng gia gia, mặt ngoài là Đoán Mệnh, nhưng mà cũng tinh thông Xem tướng cùng Phong Thủy, rất nhiều kỹ thuật giữa, hai phe đều có đan chéo. Mỗi một môn phái đông đảo kỹ thuật bên trong, tất có một dạng bản lĩnh xuất chúng, bản lĩnh xuất chúng là môn phái định tính cuối cùng căn cứ.

Ta cùng gia gia cũng có bản lĩnh xuất chúng, mà bản lĩnh kia cũng không phải Đoán Mệnh xem tướng, cũng không phải Phong Thủy Xem tướng. Chúng ta bản lĩnh xuất chúng, ở toàn bộ Huyền Môn bên trong, coi như là bí ẩn nhất một loại, dựa theo gia gia cách nói, bản lĩnh kia là nghiêm cấm tiết ra ngoài, thậm chí ngay cả bại lộ đều không thể bại lộ, bởi vì một khi tiết lộ, thì có thể đưa tới họa sát thân.

Đêm đó ta đón xe trở lại trường học, sắc trời đã tối.

Mới vừa vào ký túc xá, liền bị người gọi lại.

"Lô Tiểu Bắc, mau tới đây, có chuyện tìm người hỗ trợ."

Gọi ta người kêu Lưu Húc, cùng ta cùng lớp đồng học, nhưng là cùng ta cũng không phải là ở cùng một cái phòng ngủ.

"Cái gì sự tình?" Ta xem một chút hắn, rất lạnh đạm đặt hỏi.

Gần đây đối với hắn có chút phiền, mặc dù cùng hắn cùng lớp, quan hệ cũng không tệ, nơi rất sắt, đồng thời trốn học qua, đồng thời phạm qua sai lầm, nhưng mà hắn quá mức háo sắc, đại học hai năm, cũng sắp đem hệ trong cô gái luân một cái cả lần, cái này làm cho ta đây cái đến bây giờ cũng còn không sờ qua nữ sinh tay nhỏ khổ bức, tâm lý có chút cực độ

không thẳng băng.

Huyền Môn người cũng sẽ lấy vợ sinh con, thành gia lập nghiệp, cũng có chính mình nhu cầu cùng dục vọng, thân thể ta rất bình thường, dĩ nhiên cũng mong đợi một phần oanh oanh liệt liệt, cảm động lòng người tinh khiết yêu.

Bất quá, trong trường học người, đảo là có rất ít người biết ta là Huyền Môn người, bởi vì gia gia cảnh cáo qua ta, không thể tùy tiện bại lộ thân phận của mình, nói là cái gì cấm kỵ, cái gì quy củ, làm cho chúng ta với đặc công như thế, bất quá ta cũng không thích khoe khoang, trên căn bản cũng dựa theo hần nói làm. Cho nên, cho đến bây giờ, ở các bạn học trong mắt, ta chỉ là một học sinh phổ thông, cùng bọn chúng không có chút nào bất đồng.

Gần đây tâm tình không tệ, khóa nghiệp ổn định, bình thường ngoại trừ gặm một ít đại bộ đầu khoa học to đến ra, thời gian có nhiều rỗi rảnh, vì vậy thỉnh thoảng cũng bắt đầu chú ý một ít nữ sinh, muốn nhìn một chút có hay không thích hợp chính mình đối với hướng tồn tại, chuẩn bị chọn cái trúng ý nói một chút nhìn.

Kết quả không chú ý không sao, đóng một cái chú thích, liền phát hiện có chút nữ sinh xác thực tương đối mê người, vô cùng bây giờ là mùa hè, nữ sinh quần áo đều mặc đến tương đối ít, tương đối mỏng, toàn thân đều tràn đầy thanh xuân nảy mầm khí tức, phình ngực nhỏ càng làm cho người có một loại đại lực bóp một cái xung động, làm ta thường thường tâm lý ngứa ngáy, cũng sắp biệt xuất bị bệnh.

Lưu Húc hàng này cũng không giống nhau, hần chưa bao giờ sẽ kìm nén, không việc gì tìm một ít nữ sinh, ước hẹn đi trường học phụ cận trong tân quán, mượn phòng, nói chuyện trắng đêm nhân sinh cùng lý tưởng, làm một ít yêu làm sự tình, thật là người so với nhân khí người chết.

Vì vậy, bây giờ mỗi lần thấy người này thô bỉ mặt nhọn cùng ánh mắt, tổng hội liên tưởng đến hắc đem yếu điệu tiêu nữ sinh ôm vào trong ngực nắn bóp, giống như ác lang đánh ở con cừu nhỏ một dạng trên dưới đủ tay, trên dưới đủ miệng cảnh tượng, tâm lý thật lòng là một cái chua xót mùi vị, tại sao đầu kia ác lang không phải là ta? ! Này không công bình!

Lưu Húc tựa hồ cũng không có nhìn ra ta đối với hắc bất mãn, hoặc là là bởi vì ta bình thường quen lạnh lùng tính cách, để cho hắc thành thói quen, lập tức như cũ lòng tràn đầy hưng phấn cùng ta vừa nói lời nói.

"Chính là lớp ba cái đó Lương Hiếu Diễm, còn nhớ không, chân tinh tế thật dài, băng chuồn thẳng, eo nhỏ với ong mật tựa như, mặt béo mập béo mập cái đó, " Lưu Húc nháy mắt ra hiệu nhìn ta hỏi.

"Dĩ nhiên nhớ, thế nào? Người sẽ không tốt làm chứ ?" Lúc ấy nghe được Lưu Húc lời nói, ta tâm lý nhất thời chính là rất gấp gáp, hận không được rút ra gọt bút máy Đại Khảm Dao đâm chết hắc.

Nhắc tới cái này Lương Hiếu Diễm, ta ấn tượng là rất sâu sắc, nàng cũng coi là toàn bộ trong trường học là số không nhiều mấy cái còn có thể vào được rồi ta pháp nhãn nữ sinh.

Đầu tiên Lương Hiếu Diễm tướng mạo không thể chê, vóc người thon gầy cao gầy, hai cái chân dài khiến người ta cảm thấy tràn đầy co dãn, gương mặt đó là điển hình bột má lúm đồng tiền Đào Hoa, tinh tế trắng nõn xuyên thấu qua đỏ, con mắt mũi càng là không đến chọn, xinh xắn Khả Nhân, thứ yếu là nàng tính cách để cho ta cảm giác nàng người này rất không tồi, cùng còn lại mấy cái bên kia tiến vào đại học sau khi liền có chút không chịu được tịch mịch cô gái bất đồng, Lương Hiếu Diễm rất lạnh, trên căn bản không thể nào cùng nam sinh nói chuyện, một mực duy trì băng sơn mỹ nhân trạng thái, một điểm này cũng cùng ta rất đầu tính khí.

Vả lại, nàng học tập thành tích rất tốt, điều này nói rõ nàng chỉ số thông minh rất cao, là cái người thông minh.

Bất quá, trên thực tế đại học hai năm, ta trên căn bản không như thế nào cùng Lương Hiếu Điềm chạm qua mặt, nói chuyện cơ hội thì càng thiếu, nhưng mà mặc dù như thế, ta vẫn là len lén bí mật quan sát nàng, đối với nàng mọi cử động tràn đầy Tâm Nghi cảm giác, thường thường ảo tưởng cùng nàng đồng thời tay trong tay đi ở sân trường trong, không biết nên có nhiều hạnh phúc.

Nói trắng ra là, Lương Hiếu Điềm ở trong lòng ta hình tượng là hoàn mỹ, không cho phép khinh nhờn, nếu không lời nói, ta thật có thể rút đao giết người.

Cũng may Lưu Húc lời kế tiếp, cứu hãn một mạng.

"Này, người anh em, người thật coi ta là Tôn Ngộ Không a, vạn năng? Cái gì nữ sinh cũng ngâm lấy được?" Lưu Húc có chút bất đắc dĩ thở dài một cái.

Rất hiển nhiên, hãn ở Lương Hiếu Điềm trước mặt ăn quả đắng. Cái này làm cho ta cảm thấy một trận sáng khoái, đối với hãn thái độ cũng khá.

"Tôn Ngộ Không chưa bao giờ cửa em gái ở được không nào?" Ta cười nói với hãn.

"Ai quản hãn khi gió những thứ này?" Lưu Húc nở nụ cười, hạ thấp giọng đối với ta nói: "Nói chính sự, huynh đệ ta đi đại vận, mới vừa rồi trên đường gặp phải Lương Hiếu Điềm, mặt dày đi lên bắt chuyện, kết quả phát hiện nàng chính cầm một quyển quý cổ sự tiểu thuyết đang nhìn, hắc hắc, người nói nữ sinh này khẩu vị có trách hay không? Lúc ấy ta liền hỏi nàng,

tại sao thích xem loại này sách, chẳng lẽ sẽ không sợ hãi sao? Kết quả người đoán nàng nói thế nào?"

"Nàng nói thế nào?" Ta cũng bị gọi lên hứng thú.

"Nàng nói cái này có gì thật là sợ? Đều là lừa gạt tiểu hài tử trò lừa bịp mà thôi. Người này gan vẫn còn lớn, " Lưu Húc nói tới chỗ này, dừng một chút, nhìn ta nghiêm mặt nói: "Xem ra ta đoán là chính xác, phàm là thanh cao nhân, trong lòng đều có chút biến thái. Tỷ như dạy chính kinh cái đó lão đầu tử, ta cảm giác hẳn liền thích nhìn chăm chăm tiểu nữ sinh ngực nhìn, ta phỏng chừng hẳn là Lão Biến Thái."

"Nói chính sự!" Ta thấy hẳn lại đổi chủ đề kéo tạm biệt, vì vậy liền có chút nóng nảy. So với biến thái lão đầu, ta đương nhiên quan tâm hơn Lương Hiếu Điềm sự tình.

"Đừng nóng mà, tiếp theo sự tình là như vậy, lúc ấy lòng ta nói người đã tự nhận gan lớn, ta đây cũng không thể thua người, liền nói cho nàng biết nói, nhìn những thứ này tiểu thuyết xác thực không có ý gì, chân chính kinh khủng đồ vật là muốn trên thực tế đi hiểu tường tận mới được. Sau đó nói cho nàng biết, nói nàng là không có thấy qua chân chính đáng sợ đồ vật, nếu không cũng sẽ không có ý nghĩ này rồi." Lưu Húc nói tới chỗ này, quỷ nở nụ cười, nhìn ta hỏi "Biết cái này gọi là cái gì?"

"Kêu cái gì?" Ta ngây ngốc hỏi.

"Phép khích tướng, người nãi nãi, người thế nào một chút ngộ tính cũng không có? Không trách đến bây giờ cũng không của được bạn gái, đáng thương đáng thương." Lưu Húc đưa tay sờ đầu ta than thở, bị ta một cái tát mở.

"Bớt nói nhảm, nói chính sự, người và Lương Hiếu Điềm nói chuyện, bây

giờ tới tìm ta làm gì? Cùng ta có quan hệ gì?" Ta trợn mắt nhìn Lưu Húc hỏi.

"Ngạch, người còn nhớ người lúc trước nói qua kia người chết phòng không?" Lưu Húc nháy mắt mắt thấy ta hỏi.

Nghe nói như vậy, ta bất giác ngẩn ra, có chút ngoài ý muốn nhìn hẳn hỏi "Người sẽ không đem này cái sự tình cùng nàng nói chứ?"

Người chết phòng, là ta lão gia kia ngồi sâu trong núi lớn một nơi nhà quý, khoảng cách nhà ta không xa.

Nghe nói năm đó vẫn cách khi, có một địa chủ tiểu lão bà bị giam ở bên trong, cuối cùng tươi sống chết đói.

Người nữ kia vốn là cũng là người xuất thân nghèo khổ, là bị người địa chủ kia cưỡng ép chiếm đoạt, kết quả vẫn cách khi, chẳng những không người cho nàng sửa lại án xử sai, còn đặc biệt hãm hại nàng, cái này làm cho nàng thân thể bộc phát bi thảm.

Căn cứ Thôn Thượng một vài lão nhân miêu tả, người nữ kia bị nhốt vào khi còn lớn hơn đến bụng, sau đó sẽ ở đó trong phòng chính mình đem con sinh xuống dưới, chính mình trèo tới cửa gỗ cửa kêu bên ngoài người thả nàng đi ra ngoài, kết quả không người để ý nàng, cuối cùng hai mẹ con đều chết ở trong phòng.

Câu chuyện này đứng đầu kinh người một cái địa phương là liên quan tới mọi người cuối cùng vào đi kiểm tra tình huống khi thấy một màn: Cô gái kia hài tử tựa hồ so với nàng còn sớm chết mấy ngày, cuối cùng người nữ kia thật sự là đói chịu không được, liền bắt đầu gặm kia chết Anh trên người thịt, toàn bộ chân cũng gặm chỉ còn xương, cho đến chết, cô gái kia cũng lớn giương một đôi con mắt, trong ánh mắt tràn đầy vô tận oán hận.

Bởi vì cái đó nữ bị chết quá thảm, oán khí đại, sau đó nhà kia không ai dám ở, hơn nữa bản thân vị trí tương đối vắng vẻ, liền dần dần hoang phế.

Sau đó đã có người nói là nhà kia trong ma quỷ lộng hành, nói là nửa đêm khi, sẽ nghe được nhà kia trong có nữ nhân thê lương tiếng kêu, có lúc còn có trẻ sơ sinh tiếng khóc.

Này cái sự tình, ta lúc trước cùng Lưu Húc bọn họ khoắc lác khi nói qua, không nghĩ tới hần lại còn một mực nhớ, bây giờ còn cùng Lương Hiểu Điềm nói.

"Hắc hắc, đều cùng người nói, đối với loại này tự cho là đúng, tự cho mình siêu phàm, cả ngày trang thanh cao nữ sinh, hữu hiệu nhất biện pháp chính là phép khích tướng. Lúc ấy ta liền cùng nàng nói, người nếu gan lớn, kia có dám đi hay không chân chính nhà quỷ đi một vòng? Ta biết một cái tốt địa phương, người nếu là dám lời nói, ta liền dẫn người đi vòng vo một chút, thế nào, có hay không can đảm này?" Lưu Húc toét miệng cười, nhìn ta nói nói.

Chương 6: Ước hẹn dò quý
Hết thầy không biết xưng là "Huyền" .

Vũ trụ mịt mờ, biển ảo vô cùng, Thiên Nhân khó dò.

Thiên cơ chủ đạo hết thầy, âm dương ở giữa mức độ hành.

Thiên cơ bất khả lộ, âm dương không thể xấu, chạm vào ắt gặp cản trở.

Luân hồi không ngừng, báo ứng xác đáng, phía sau hại người tổn hại âm đức, ngay mặt vu khống hãm hại ngăn Dương Thọ.

Đối với "Quý" một trong nói, ta đến bây giờ cũng không xác định có tồn tại hay không, đây cũng tính là "Huyền" một loại.

Trước mặt cũng đã nói, con người của ta nhưng thật ra là một cái rất mâu thuẫn người, mặc dù bản thân là Huyền Môn người, nhưng là, rất nhiều lúc, ta cuối cùng muốn vì "Huyền" chữ tìm tới khoa học giải thích.

Cũng tỷ như quý kia phòng, trong mắt của ta, sở dĩ sẽ ma quỷ lộng hành, khả năng có hai phương diện nguyên nhân.

Một cái nguyên nhân có thể là bởi vì cô gái kia xác thực bị chết quá thảm, oán khí quá lớn, mà nàng sau khi chết, khổ sâu như biển oán khí, sẽ ở đó trong phòng để lại rất mạnh sinh vật Từ Trường, mà Từ Trường, người bình thường không cảm giác được, tương đối nhạy cảm người nhưng là có thể nhận ra được. Những người này rất có thể có thể thông qua kia sinh vật Từ Trường, cảm ứng được nữ nhân khi còn sống thống khổ, vì vậy liền cho rằng đó là oán "Quý" .

Một nguyên nhân khác, là có thể là mọi người tác dụng tâm lý. Dù sao mọi người đều biết cô gái kia bị chết quá thảm rồi, cho nên bản thân lạc vào

cảnh giới kỳ lạ, tiến vào nhà kia sau khi, vô hình trung liền sẽ nghĩ tới nữ nhân kia chết thảm tình cảnh, lâu ngày, ở trong đầu mình hình thành một loại tự mình thôi miên ảo ảnh, luôn cảm giác cô gái kia như cũ còn không hề rời đi nhà kia, một mực đứng ở bên cạnh nhìn mình, vì vậy liền tạo thành cái gọi là "Quý" .

Bất quá, ta lớn như vậy, cho đến bây giờ, thật ra thì cũng chưa từng thấy qua quý, cũng chưa từng đi quý kia phòng, cho nên, chân chính tình huống là như thế nào, ta cũng không quá rõ.

"Người đã nhận thức làm người ta tự cho là thanh cao, tự cho mình siêu phàm, tự cho là đúng, vậy người còn đi bắt chuyện làm gì? Bị coi thường phải không ?" Lập tức cùng Lưu Húc vừa nói chuyện, cũng không có đem này cái sự tình coi là thật.

"Người đây liền không hiểu chứ ? Càng khó đuổi tới tay, mới càng có ý tứ. Một khi thành công, kia lòng chinh phục nhất thời tràn đầy." Lưu Húc rất tự đắc cùng ta nói.

Rất hiển nhiên, hắn rất hưởng thụ đeo đuổi nữ sinh cái loại này gian khổ quá trình, đối với kết quả, ngược lại không phải là quá để ý.

Người này sống được xác thực rất tiêu sái, thật là không có tới uống côi đời này đi một lần, có lúc ta thật ác độc hâm mộ hắn.

"Được rồi, đừng nói những thứ này, người chỉ nói người rốt cuộc như thế nào cùng nàng nói đi." Ta mau đánh đoạn hắn câu chuyện, không để cho hắn tiếp tục đi xuống kéo, bởi vì ta biết hắn tiếp theo nhất định sẽ dọn ra cái kia bộ cái gì càng thanh cao nữ nhân càng là im lìm đợi một chút tán gái đại pháp.

Ta lo lắng hắn đem Lương Hiếu Diễm hình tượng hoàn toàn hủy diệt,

không thể không kịp thời ngăn lại hẳn.

" Đúng như vậy, lúc ấy nàng hỏi ta kia cái địa phương ở nơi nào, ta nói kia người chết phòng, hơn nữa nói người có biết đường đi tuyến, có thể dẫn đường cho chúng ta." Lưu Húc nói với ta nói.

Nghe được hẳn lời này, ta không cảm thấy là có chút kinh ngạc nhìn hẳn đạo: "Người sẽ không chuẩn bị dẫn hẳn đi đi? Kia địa phương nhưng là ở ta lão gia bên kia, đường xá rất xa, chỉ là ngồi xe đến đại nửa ngày, tới lui muốn tốt mấy ngày, người chắc chắn không đang nói đùa?"

", người này ngu ngốc, ta muốn chính là cái này hiệu quả a, xem ra người quả nhiên là tư tưởng nhất định cô độc cả đời a, người cũng không suy nghĩ một chút, nếu là có thể cùng nàng cùng đi ra ngoài lữ hành, vậy nói rõ cái gì, vậy nói rõ chuyện này đã trên căn bản tự là, có đúng hay không?" Lưu Húc lòng tràn đầy đắc ý nhìn ta nói nói, cuối cùng, lại nói: "Chính là chỗ này lần khả năng làm phiền người theo ta cùng đi xuống. Cô bé kia rất cẩn thận, lo lắng ta ở đêm nàng gạt bán rồi, nhất định phải ta lại tìm một người đồng thời mới chịu đi. Ta vốn là muốn cho người giúp chúng ta vẽ một lộ tuyến đồ là được. Bất đắc dĩ nàng thế nào cũng phải như vậy yêu cầu, cho nên chỉ thật là phiền phức người bồi chúng ta đi một chuyến rồi."

Lúc đó nghe được Lưu Húc lời này, ta thật là muốn chết lòng đều có.

Người nói người muốn cửa ta nữ thần, vậy người liền lặng lẽ đi ngâm chú, còn thế nào cũng phải kéo ta đi làm kỳ đà cản mũi, có ý gì à? Cố ý chế giễu ta, để cho trên đầu ta bốc lên lục quang?

"Mấy ngày nay ta bề bộn nhiều việc, không rảnh." Lập tức ta nhượng mày một cái, quả quyết cự tuyệt.

" Chửi thề một tiếng, chúng ta người anh em một trận, đồng thời cùng qua

cửa sổ, cùng tiến lên qua lưới, người sẽ không ngay cả chút chuyện nhỏ như vậy cũng không đáp ứng chứ ? Đó cũng quá không đủ huynh đệ chứ ?" Lưu Húc hiển nhiên không nghĩ tới ta sẽ cự tuyệt.

"Cái gì đồng thời măm măm kỹ nữ? Lão Tử đến bây giờ ngay cả tay nữ nhân đều chưa sờ qua, người ít tổn hại người thuần khiết, " ta cắt đứt hẳn lời nói.

"Người chỉ nói người có đáp ứng hay không, ta cùng nàng hẹn ngày mai lên đường, " Lưu Húc nghiêm mặt nói.

Thấy hẳn nói như vậy, ta trầm ngâm một chút, thầm nghĩ nếu như thật có thể cùng Lương Hiếu Diễm đồng thời lữ hành lời nói, cũng vẫn có thể xem là một cái cơ hội tốt, dù sao Lưu Húc bây giờ cùng nàng cũng làm không chu đáo, cho nên, này chuyển hành trình sau khi, Lương Hiếu Diễm rốt cuộc sẽ đối với ai trúng ý, còn chưa là có thể biết.

Cái này thì để cho ta có chút động lòng, lập tức vì vậy đối với Lưu Húc nói: "Được rồi, được rồi, coi như ta đời trước thiếu người, nếu như vậy, ta đây liền cố mà làm giúp người một lần đi. Bất quá ta nói rõ mất lòng trước được lòng sau, chúng ta tiền bạc phân minh ái tình dứt khoát, ta xuất lực giúp các người dẫn đường, dù sao phải một chút hồi báo mới được."

"Muốn cái gì hồi báo?" Lưu Húc lập tức cảnh giác, ngay sau đó tay bưng bát túi tiền nói: "Ta tháng này sinh hoạt phí còn lại không nhiều lắm, phỏng chừng đủ tiền lộ phí, người muốn ta mời người ăn cơm lời nói, phải đợi tháng sau."

Thấy hẳn cử động, ta bất giác bất đắc dĩ nở nụ cười nói: "Ai mẹ hẳn muốn người mời ăn cơm? Ta cứ như vậy tham ăn?"

"Vậy người có ý gì?" Hẳn hơi nghi hoặc một chút mà nhìn ta hỏi.

"Ta ý là, Lương Hiếu Điềm là cái rất hoàn mỹ nữ sinh, là nam nhân cũng không có lý do không thích nàng, cho nên, chuyển hành trình này, nếu là chúng ta cùng đi, kết quả kia thì như thế nào, ta coi như đảm bảo không cho phép rồi, đến lúc đó xảy ra ngoài ý muốn, người nhưng không cho tức giận." Ta nói với hắn.

" Mẹ kiếp, ý người là muốn cạnh tranh với ta đúng không? Mẹ, cho là nhiều đại sự tình đâu rồi, " nghe được ta lời nói, Lưu Húc không cảm thấy là đặc ý đối với ta dựng thẳng dựng thẳng ngón tay giữa nói: "Lô Tiểu Bắc đồng học, ta khuyên người sớm một chút nhận rõ tình thế, vội vàng dựa dẫm vào ta, bó tay đầu hàng, người cảm thấy ca ca nhiều năm như vậy kinh nghiệm tán gái, sẽ thua bởi người?"

Lưu Húc hiển nhiên đối với ta rất khinh thường, này cũng không trách hắn, dù sao ta thật lòng không có đuổi theo qua cô gái, tiền khoa trống rỗng.

"Người đã không lo lắng, cứ quyết định như vậy đi, ta còn có việc, trở về phòng ngủ trước rồi. Các người định xong thời gian và hành trình sau khi rồi hãy tới tìm ta đi." Ta có chút bị hắn lời nói đả kích, tâm lý không quá thoải mái, nghĩ sớm một chút rồi.

"Ai ai, người đừng vội a, lời còn chưa nói hết đâu rồi, " nhìn thấy ta phải đi, Lưu Húc kéo lại ta.

"Còn có cái gì sự tình? !" Ta thật là bị hắn cuốn lấy có chút tâm tiêu.

"Hừ, khác biệt như vậy đại khí trộn mắt, lần này là chuyện tốt. Tiểu tử người nói thực cho người biết ta, có phải hay không thăm mền Lương Hiếu Điềm rất lâu rồi?" Lưu Húc nhìn ta hỏi.

"Có chuyện nói chuyện!" Ta lần nữa nhấn mạnh xuống.

"Được rồi, " nhìn thấy ta nói như vậy, hắc cũng không nói chuyện tào lao rồi, trực tiếp vỗ bả vai ta nói: "Người đừng vào chỗ, Lương Hiếu Điềm người này cẩn thận quá mức, cái gì sự tình đều phải trước đó mức độ tra rõ, chắc chắn không thành vấn đề, mới sẽ đi làm. Mới vừa rồi ta cùng nàng nói kia người chết phòng sự tình sau khi, nàng thật có chút động tâm, nhưng mà muốn chắc chắn an toàn mới chịu đi. Cho nên hắc để cho ta lại tìm một người, người này phải là biết điều đáng tin học sinh giỏi mới được. Cái này không, người liền bị vinh quang chọn trúng? Vốn là người không cần đi, đây là ta cho người tranh thủ được vị trí."

"Người nói hồi lâu, thật giống như đều vẫn là ở nói nhảm, " ta rất không nói nhìn hắc nói.

"Hắc hắc, là như vậy, bây giờ Lương Hiếu Điềm vẫn còn ở bồn hoa ngồi bên kia, nói là để cho ta chọn tốt nhân tuyển sau khi, lập tức mang đi thấy nàng, tranh thủ tối nay liền đem sự tình quyết định, cho nên, phiền toái đi nữa người một chút, theo ta đi một lần, cùng mỹ nữ gặp mặt một lần, như thế nào đây? Không thua thiệt người chứ?" Lưu Húc nắm cả bả vai ta nói.

Ta vốn là không muốn đi, cảm giác giống như là của ăn xin, bất quá dù sao người nghèo chí ngẫn ngựa gầy lông dài, loại này cùng Lương Hiếu Điềm gặp mặt cơ hội, phỏng chừng dựa vào chính ta tranh thủ lời nói, không muốn biết mấy đời mới được, cho nên khi xuống cũng liền giả trang ra một bộ lão đại không vui dáng vẻ, nói cái gì ta còn có việc phải làm, người thật sẽ trễ nãi thời gian, nhưng mà dưới chân bước chân đi một đường đi theo hắc đi ra ngoài rồi.

Lúc này chính là ban đêm, đèn đường chiếu sáng, sân trường một mảnh màu da cam, bóng dáng trên đất kéo ra thật lâu.

Trong bồn hoa không có bao nhiêu hoa, xanh um tươi tốt đều là thành một

dạng lá cây, vò bên một cây cỡ thùng nước cây liễu lớn, bỏ rơi một con mái tóc, đang ở gió đêm bên trong tao thủ lộng tư.

Cây liễu đi qua, là một mảnh ao nước nhỏ, bên hồ nước trên có ghế dài, bình thường sớm đọc khi, rất nhiều đồng học ở bên này kỷ lý oa lập hung tợn thuộc lòng tiếng Anh từ đơn, lúc này nhưng là rất thanh tĩnh, trên ghế dài chỉ có một nhỏ yếu bóng người, chính là Lương Hiếu Điềm.

Lương Hiếu Điềm rõ ràng cũng chuẩn bị trở về phòng ngủ rồi, bọc sách giả bộ tràn đầy, mặc trên người là màu trắng thúc yếu tiểu áo sơ mi, màu xanh da trời quần jean, đình đình ngọc lập, tóc dài châm cái đuôi ngựa, nhẹ nhàng khoan khoái lão luyện.

Nhìn thấy chúng ta tới, Lương Hiếu Điềm đứng lên, hướng ta nhìn lại, ánh mắt có chút lóe lên.

"Lương Hiếu Điềm, đây chính là ta nói vị kia anh em tốt, thế nào, là một học sinh giỏi đi, không là người xấu, lần này người yên tâm không?" Lưu Húc nắm cả ta đi lên trước, nhìn Lương Hiếu Điềm hỏi.

Lương Hiếu Điềm nhìn ta, gật đầu một cái.

"Ta đây giới thiệu cho người một chút, đây là ta cùng lớp đồng học, ngành vật lý lớp bốn Tứ Đại Thiên Vương một trong Lô tiểu "

"Thâm trầm Tiểu thanh cá, không cần giới thiệu, ta nhớ được hẳn." Lưu Húc vừa muốn giới thiệu ta khi, liền bị Lương Hiếu Điềm cắt đứt. Mà Lương Hiếu Điềm lời nói, lại là có chút kỳ quái, nói cho chúng ta đều là ngẩn ra, không cảm thấy là mặt đây nghi ngờ nhìn nàng hỏi "Cái gì? Người nói cái gì?"

"Há, không có gì, người gọi Lô Tiểu Bắc đúng không? Ta nói ta nhớ được

người, " Lương Hiếu Điềm khẽ mỉm cười một cái, nói với ta nói.

Không nghĩ tới nàng cũng biết ta, lúc ấy ta thật là có chút thụ sủng nhược kinh cảm giác, Lưu Húc càng là lòng tràn đầy ngoài ý muốn, không cảm thấy là mặt đầy đồng tình nhìn nói: "Xem ra người này độc thân danh tiếng, ở nữ sinh bên trong nhà trọ cũng thật vang dội."

Ta vốn là vui vẻ tâm tình, lập tức bị Lưu Húc nói mặt đầy hắc tuyến, lập tức không thể làm gì khác hơn là đối với Lương Hiếu Điềm nở nụ cười nói: "Vinh hạnh, vinh hạnh, không nghĩ tới người cũng biết ta, thật là quá ngoài ý muốn. Bất quá ta thật giống như không như thế nào cùng người đã nói lời nói, người thế nào nhớ ta?"

Ta có chút hiếu kỳ.

"A, không có gì, chính là người tương đối đặc biệt mà thôi, " Lương Hiếu Điềm vừa nói chuyện, khoá bên trên xách tay, hướng nữ sinh nhà trọ đi, ta cùng Lưu Húc dĩ nhiên là thí diên thí diên đi theo.

"Lương Hiếu Điềm, vậy thì định ngày mai đi chỗ đó nhà quý thám hiểm? Người đại khái mấy giờ có thể lên đường? Ta hiện buổi tối trước tiên đem vé xe định xong." Trên đường, Lưu Húc tiến tới Lương Hiếu Điềm thân bên hỏi.

Chương 7: Manh nữ Thiên Nhân

Lúc đó nghe được Lưu Húc lời nói, Lương Hiếu Diễm liếc mắt nhìn hăn một cái, vẻ mặt không lạnh cũng không lãnh đạm.

Ta phát hiện hết thấy cô gái xinh đẹp, xem người đều rất có chú trọng, các nàng một loại cũng sẽ không nhìn thẳng đi xem người, nhiều nhất khóe mắt liếc qua liếc người như thế, thần tình kia thiên nhiên mang theo một phần lạnh lùng và khinh thường, có lúc còn mẫn hàm thẹn thùng thái.

Theo lý thuyết, loại này hành văn thật ra thì có chút không lễ phép, nhưng mà, nam nhân hết lần này tới lần khác ăn chính là chỗ này bộ.

Thích chính là phần kia tao lông mi làm mắt nhỏ nhắn.

"Không cần làm phiền, mua vé ngồi xe tương đối trễ nãi thời gian, cuối tuần liền hai ngày, hay là rảnh chắc một chút tốt. Đến lúc đó ta lái xe đến đây đi, chúng ta trực tiếp từ giá du đi." Lương Hiếu Diễm nói.

Nghe nói như vậy, ta cùng Lưu Húc không cảm thấy là liếc nhau một cái, tâm lý đều có chút ít tan vỡ, chúng ta quả nhiên là bình dân rể cỏ, cũng quên người ta Lương Hiếu Diễm là Nam Kinh người địa phương, trong nhà gia tài vạn quán rồi.

Thứ người như vậy, nơi nào sẽ còn mua vé ngồi xe? Đương nhiên là xe riêng, phải đi nơi nào đi nơi nào, nhiều phương tiện?

Ngay sau đó hai ta đều có chút ngượng ngùng, liền vội vàng gật đầu nói tốt.

"Đúng rồi, kia địa phương rốt cuộc ở nơi nào?" Đi một hồi, Lương Hiếu Diễm quay đầu nhìn ta hỏi.

"Không phải là rất xa, ngay tại ta nhà bên cạnh trong núi. Lái xe đi lời nói,

phòng chừng mấy giờ liền có thể đến. Đến lúc đó có thể đến nhà ta làm khách, ba mẹ ta làm trong núi thức ăn ăn thật ngon." Ta nói với nàng.

"Cứ quyết định như vậy đi, ngày mai tám giờ, cửa trường học ta chờ các người, đến lúc đó người dẫn đường." Nàng nói.

Nữ hài tử này làm việc rất dứt khoát, là ta thích phong cách.

"Cứ quyết định như vậy đi, ta trở về phòng ngủ trước rồi, các người cũng trở về đi, bái bai" Lương Hiếu Điền đang khi nói chuyện, cùng chúng ta khoát khoát tay, vào nữ sinh nhà trọ.

Sau đó, ta cùng Lưu Húc mặt đầy tơ tằm xem tướng đất đứng ở nữ sinh phía dưới lầu túc xá, đồng thời ngửa đầu nhìn trên lầu những thứ kia lộ ra ánh đèn rèm cửa sổ, hồi lâu cũng không có không có nói chuyện.

"Biết ta đang suy nghĩ gì sao?" Tốt nửa ngày, Lưu Húc mới tràn đầy thâm trầm hỏi ta.

"Cái gì?" Ta xem một chút hắn, tò mò hỏi.

"Nhà này ký túc xá trong nhiều nữ sinh như vậy, ta lúc nào mới có thể đuổi xong?" Lưu Húc cười đậm nói nói.

"Ta đề nghị người trước đi bệnh viện tâm thần nhìn một chút, não tàn." Lập tức không để ý đến hắn nữa, xoay người cũng hướng nhà trọ đi.

Trên đường ta liền đang suy nghĩ, Lương Hiếu Điền ngay từ đầu thấy ta khi, nói cái gì Tiểu thanh cá là ý gì? Chẳng lẽ là các nàng các nữ sinh lên cho ta ngoại hiệu?

Chẳng lẽ ta đây cái vạn năm độc thân danh tiếng, ở nữ sinh trung gian, thật

ác độc vang dội hay sao? Lúc ấy tâm lý thật có chút tan vỡ cảm giác, luôn cảm thấy nữ sinh tâm tư có chút không đoán ra.

Thật còn thua thiệt ta là Thầy Bói, nếu để cho ta tính một chút nữ nhân đang suy nghĩ gì, phỏng chừng ta trực tiếp muốn đóng cửa, hoàn toàn không nghĩ ra được các nàng cũng đang suy nghĩ cái gì đó.

Cũng tỷ như lần này sự tình, Lương Hiếu Điềm một cái như vậy thanh thuần nữ hài, mặt ngoài người hiền lành, lại muốn đi xem nhà quý, thật là không ngờ. Chẳng lẽ nàng thật là trong lòng biến thái?

Bất quá so với những thứ này, ta quan tâm hơn là Lương Hiếu Điềm có biết hay không ta thích nàng. Chuyện này ta cho tới bây giờ không cùng nàng nói qua, bản thân chúng ta tiếp xúc cơ hội cũng không nhiều, nhưng mà, ta cảm thấy cho nàng mới có thể cảm giác được.

Dù sao Sinh vật học trên có lời giải thích, nhân loại gien so với Đại Tinh Tinh chỉ nhiều mấy ngàn cái mà thôi, kết quả nhân loại liền so với Tinh Tinh cao cấp nhiều như vậy, sau đó trong nhân loại, nam nhân và nữ nhân tính nhiễm sắc thể theo thứ tự là XY cùng XX, trong đó nữ bên trong cơ thể cái điều X nhiễm sắc thể, so với nam bên trong cơ thể cái điều Y nhiễm sắc thể, cũng là nhiều mấy ngàn cái hữu dụng gien, đây cũng chính là nói, từ Sinh vật học bên trên nói, đàn bà là so với nam nhân cao cấp, ở nữ trong mắt người, nhìn nam nhân khi, thật ra thì hãy cùng nhìn Đại Tinh Tinh là như thế như thế.

Cho nên, nam nhân ngàn vạn lần không nên ở trước mặt nữ nhân đùa bỡn cái gì động tác nhỏ, phải biết người nhất cử nhất động, nàng đều nhìn đến rất thấu triệt, người một cái ánh mắt, nàng đều biết người muốn đem nàng quần áo vạch trần đè vào trên giường.

Buổi tối lập đi lập lại đến rất khuya mới ngủ, ngày thứ hai vừa rạng sáng

liền tỉnh, bởi vì định đồng hồ báo thức, sau đó đuổi rửa mặt trang trí, cất giấu vật quý giá hồi lâu một thân tốt quần áo cũng cũng lấy ra mặc lên, sau khi vừa ăn bữa ăn sáng, một bên cho ba mẹ gọi điện thoại, nói là hôm nay trở về một chuyến, thuận tiện mang hai cái đồng học về nhà chơi đùa, muốn lên núi đi loanh quanh.

Ba mẹ cũng tương đối thông tình đạt lý, biểu thị rất hoan nghênh, hỏi chúng ta đại khái lúc nào đến, bọn họ xong đi đi chợ mua thức ăn, chuẩn bị chiêu đãi chúng ta.

Ta vội vàng nói không cần quá phiền toái, liền trong nhà đất thức ăn tùy tiện làm một chút là được, tới hai cái đều là trong thành hải tử, thích ăn đất thức ăn, thiên nhiên nguyên sinh thái.

Cha nói tốt lắm, ta đây giết con gà, lại đi đường trong vớt chút cá đi.

Ta nói cái này thì đi, sau đó tốt trò chuyện một hồi, cha hỏi ta gia gia thế nào, để cho ta chú ý quan tâm lão nhân gia, ta để cho bọn họ yên tâm, lão nhân gia tinh thần đâu rồi, sống so với ta dễ chịu.

Nghe nói như vậy, cha yên lòng, sau khi lại hỏi cụ thể thời gian đến, lúc này mới cúp điện thoại.

Cúp điện thoại sau khi, trong lòng liền nghĩ đến ba mẹ bọn họ, nhắc tới, hai người bọn họ cả đời ở cùng sơn Câu trong khe làm ruộng, cho tới bây giờ không ra khỏi nhà đi xa, nếu so sánh lại, hay là gia gia kiến thức càng rộng lớn một chút, mặc dù lớn tuổi như vậy rồi, nhưng mà dám xông vào dám liều, năm đó ta đi học đến Nam Kinh, hẳn chỉ có một người công lấy sau lưng cái bọc quần áo, một đường Đoán Mệnh tới Nam Kinh, nói là ta một người ở bên này đi học quá cô đơn, dễ dàng nuôi dưỡng, muốn tới nơi này phụng bồi ta.

Nhắc tới, hai năm qua, bởi vì gia gia tồn tại, ta ngược lại thật ra thật an tâm không ít, bình thường dầu gì có thể chiếu ứng lẫn nhau, sinh hoạt phí cũng cơ bản hai ông cháu tự đi giải quyết, không có hỏi trong nhà xin tiền nữa, ba mẹ than thương như vậy một đôi kẻ dờ hơi Lão Ấu, cũng coi là có phúc phần, bọn họ vui vẻ thanh nhàn.

Bất quá, trong nhà rốt cuộc có chút nghèo, chủ yếu là cha mẹ đều là làm ruộng, hơn nữa còn đều là miền đồi núi, trong sơn thôn con đường bất tiện, cũng không có cái gì trồng trọt cây công nghiệp, màu xanh lá cây rau cải cách nói, thuần túy loại lương thực, một năm qua, tính toán đâu ra đấy, thật lòng rơi không dưới vài đồng tiền.

Lúc đó suy nghĩ những thứ này, lại nghĩ đến Lương Hiếu Điềm này nhà giàu nữ, vô hình trung cũng có chút mặc cảm, cùng nàng một đôi so với, nhất thời cảm giác mình lùn một đầu, suy nghĩ muốn xứng với nàng, còn phải có tiền mới được, nhưng mà dựa hết vào cha mẹ, xem bộ dáng là không được, cho nên ta tâm lý liền trù tính, có cơ hội, chính mình nếu có thể nghĩ biện pháp kiếm chút nhiều tiền là tốt.

Ăn xong điểm tâm, nhìn thời gian một chút không sai biệt lắm cũng tám giờ, vì vậy liền hướng cửa trường học đuổi, trên đường suy nghĩ một chút, hay là cho gia gia gọi điện thoại, nói cho hẳn biết muốn về nhà một chuyến, mang đồng học đi chơi, hỏi hẳn lão nhân gia có muốn đi chung hay không.

Kết quả hẳn nói hẳn rất bận rộn, mỗi ngày Đoán Mệnh kiếm tiền, nửa phút mấy triệu trên dưới, không có thời gian đi chơi, để cho chính ta đi, sau đó lại để cho ta chờ một chút, bảo là muốn giúp ta tính một chút hành trình có hay không bình an.

Ta nói người cái đó hay là lắt lư người khác đi đi, ta vậy mới không tin đâu rồi, có thể coi là chính ta cũng sẽ coi là, sau khi liền cúp điện thoại.

Không bao lâu, đến cửa trường học, giương mắt nhìn một cái, khi thấy bên cạnh trên đường đậu một chiếc màu trắng hạ lợi xe, mặc dù không gọi được sang trọng, nhưng mà ở nhà lữ hành, đặc biệt là cô gái mở ra, đặc biệt có phạm nhi.

Trong xe người thật giống như cũng thấy ta, thẳng lái tới, ở trước mặt ta ngừng lại, nhưng sau cửa xe mở ra, trước từ bên trong "Phần phật" một chút, đứng ra một cái gần hai mét cao trắng hán.

Người này mặc thiếp thân hãn sam, làm nổi bật hãn bắp thịt cổ cổ nang nang, cành lá đan chen, gương mặt càng là giống như chết cha như thế đen, trợn mắt nhìn ta hai mắt sau khi, mới mở miệng nói: "Người chính là Lô Tiểu Bắc?"

"Ừ, ta là, ngươi là" ta ngửa đầu nhìn hãn, vô hình trung cảm giác có loại cảm giác bị áp bách.

Người này mày rậm rộng rãi miệng, mi tâm Thập Tự đan chéo, là điển hình măng phu hình tượng, phỏng chừng tấm ảnh trường lẫn nhau thả đầu giường cũng có thể Ích Tà.

"Đây là ta ca ca, anh họ, lương vũ, người gọi hãn Vũ ca là được." Lúc này, từng tiếng ngọt thanh âm truyền tới, nghiêng đầu nhìn lên, mới phát hiện Lương Hiếu Điền cũng xuống xe rồi, bất quá cũng không là một người, trong tay còn dẫn một cái ước chừng mười mấy tuổi đại, gầy yếu tái nhợt tiểu cô nương.

Kia tiểu cô nương có chút đứng ngơ ngác ở bên người nàng, tay nhỏ nắm thật chặt tay nàng, có chút nghiêng đầu về phía trước nhìn, vẻ mặt có chút quái dị.

"Ho khan một cái, Vũ ca, người, người khỏe, " ta có chút lúng túng nhìn

lương vũ nói.

"Ừ, chăm sóc kỹ hai người bọn họ, không cho phép ra bắt trắc, nếu không ta bóp chết người!" Lương vũ đối với ta vung vung nắm đấm, xoay người đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Thật không quan tâm ta đi?"

"Không cần á..., ta biết người lợi hại, một quyền đấm chết Đại Thủy Ngưu, nhưng mà người theo chúng ta không cùng tuổi, người đi liền không có ý nghĩa." Lương Hiếu Điềm đối với lương vũ nói.

"Vậy ngược lại cũng là, ta cũng không thích với các người tiểu hài tử chơi đùa, chính người chăm sóc kỹ chính mình đi, ta tiếp tục chị dâu người đi ăn cơm." Lương vũ nói xong, xoay người kêu chiếc xe taxi đi nha.

Lương vũ đi sau khi, Lương Hiếu Điềm lúc này mới dắt cái đồ tiểu cô nương đi tới trước mặt của ta, đối với ta nói: "Giới thiệu một chút, đây là ta hàng xóm Tổng tiểu linh."

"Xin chào, ta gọi là Lô Tiểu Bắc, " ta xem một chút kia tiểu cô nương, lúc này mới phát hiện nàng lại là một mực nhắm đến con mắt, thần tình kia với ngủ thiếp đi một dạng lập tức bất giác có chút hiếu kỳ đất nhìn về phía Lương Hiếu Điềm, sở trường hướng về phía Tổng tiểu Linh Nhân con người khoa tay múa chân, ý là hỏi nàng thế nào.

Nhìn thấy ta cử động, Lương Hiếu Điềm nở nụ cười, vỗ vỗ Tổng tiểu linh cánh tay nói: "Tiểu linh, trương mắt á..., khác biệt ngủ thiếp đi, người ta muốn xem người con mắt đây."

Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, Tổng tiểu linh "ừ" một tiếng, đứng thẳng thân, mặt ngó ta, sau đó trương mở con mắt.

Ta theo bản năng nhìn về phía nàng con mắt, kết quả nhìn một cái bên dưới,

lập tức nhú mào.

Nhà đầu này con mắt rõ ràng đều là màu trắng, bộ dáng kia phải nói nhiều quái dị thì có nhiều quái dị.

"Này, đây là chuyện gì xảy ra?" Ta cau mày nhìn Lương Hiếu Diễm hỏi, kết quả lại phát hiện nàng vẻ mặt rất có chút ít đặc ý, tựa hồ là cố ý trên cột ta.

"Tốt lắm, không đùa người, tiểu Linh Nhân con người có chút vấn đề, không thấy được, nhưng mà người không nên xem thường nàng, nàng có Thiên Nhân, có thể thấy người thường không thấy được đồ vật, lần này mang nàng đến, cũng là muốn để cho nàng nhìn một chút nhà quý trong rốt cuộc có vấn đề gì hay không." Lương Hiếu Diễm nói với ta nói.

Nguyên lai là như vậy. Không trách Lương Hiếu Diễm cố ý muốn đi đâu nhà quý, chẳng lẽ là phải đi nghiệm chứng Tổng tiểu Linh Thiên nhân công có thể? Nhưng là, nếu như nàng muốn nghiệm chứng lời nói, trong thành phố nơi nào không tìm được địa phương? Tùy tiện đi một nhà bệnh viện hoặc là nhà quán, không được sao?

Chương 8: Có kỳ có thể gặp

Cái này tình trạng để cho ta bộc phát có chút hồ nghi, cảm thấy Lương Hiểu Điềm chuyển này không giống mặt ngoài đơn giản như vậy, không chừng sẽ náo ra cái gì sự tình đến, xem ra là thật rất tốt tính một chút mới được.

"Lưu Húc còn chưa tới, hắn người này tương đối lười biếng, thích nằm ỳ, phỏng chừng chúng ta muốn chờ một lát mới được." Lúc ấy ta cùng các nàng đồng thời đứng ở cửa trường học chờ Lưu Húc, nửa đường thì tùy trò chuyện trò chuyện, ta hỏi nàng ngày hôm qua gọi ta Tiểu thanh cá là ý gì, kết quả nàng nói chẳng qua là cảm thấy lớn lên giống mà thôi, cũng không có ác ý, ta ha ha một cái xuống, lại hỏi nàng tại sao thế nào cũng phải chạy xa như vậy đi xem nhà quý, kết quả nàng nói đây là nàng bí mật, không có phương tiện nói, để cho ta không nên hỏi nhiều, ta tốt chỉ có thể ha ha một chút, hóa ra trò chuyện hồi lâu, tương đương với bạch trò chuyện.

Sau đó ta cùng Lưu Húc thảo luận qua này cái sự tình, cảm thấy cùng nữ sinh nói rất không có ý nghĩa, hoàn toàn là bạch trò chuyện, lãng phí thời gian, kết quả là bị hấn tẩm ảnh trên đầu chụp hai cái, mặt đầy giận ta không cạnh tranh Ai ta bất hạnh đất dạy dỗ: "Đầu óc người tú đậu a, cùng nữ sinh nói chuyện phiếm làm lại chính là lãng phí thời gian, không lãng phí thời gian làm sao có thể tăng tiến cảm tình? Không tăng tiến cảm tình, làm sao có thể đẩy ngã thả năm? Người cái tên này sẽ không thật chuẩn bị cùng người ta trò chuyện nhân sinh nói lý tưởng, tìm tòi vũ trụ Huyền Bí chứ? Ta thật mẹ hấn phục người rồi, người cho rằng là những nữ sinh kia có cái này độ sâu? Ta nói cho các người biết đi, người phạm tục đều nói nam nhân ngắn, thật ra thì đó là bởi vì nữ nhân cạn, bởi vì tổng cộng cũng liền mười mấy cm, sâu hơn một chút, các nàng cũng không chịu nổi."

Đối với hấn lời này, ta chỉ trả lời nói thảo mẹ người trái trứng, cút!

Lưu Húc là điển hình chỉ dùng nửa người dưới cân nhắc vấn đề người, đối

với hẳn rất nhiều quan điểm, ta quả thực khó mà gạt bừa.

Sau đó không nhiều một hồi, Lưu Húc cũng tới.

Sau khi chúng ta cùng lên xe, chính thức lên đường.

Tổng cộng bốn người, Lương Hiếu Điềm lái xe, Tống Tiểu Linh ngồi bên cạnh nàng, ta cùng Lưu Húc ngồi ở phía sau, xe vừa vận ngời đầy, không chen chúc cũng không tán.

Không bao lâu, xe thành, lên xa lộ, tốc độ nhấc tới, xác thực rất nhanh, không thể không nói, có một xe riêng, quả thật dễ dàng không ít, hâm mộ người có tiền.

Trên đường khi, tự nhiên không thiếu được tán gẫu một chút ít sự tình, Lưu Húc là trời sinh nói nhiều ở, đặc biệt là đối mặt mỹ nữ khi, từ trên dưới năm ngàn năm nói đến vũ trụ khởi nguyên, từ biến thái lão đầu nói đến nhân loại thuế biến, Thiên Văn Địa Lý, xã hội ngàn vạn, không chỗ nào không biết, không chỗ nào không nói, thỉnh thoảng nhô ra lời đùa, thường thường chọc cho Tống Tiểu Linh khanh khách cười to.

Lúc đó ta liền mặt tối sầm, cảm giác chuyến này coi như là đỡ nhiều lạnh ít, ta quả nhiên không có bao nhiêu sức cạnh tranh, bàn về ngâm nữ sinh năng lực, ta còn là quá vụng về.

Đi không bao lâu, điện thoại di động nhận được một cái tin nhắn ngắn, cầm lên nhìn một chút, phát hiện là gia gia phát tới, mở ra xem, phát hiện là một cái tương tự kệ ngữ nội dung: "Về xanh biếc chính nông chờ mong thương, tiểu Hồng Phi Thúy huyết lệ dính, hồi hương phần lớn là Cẩm y nhân, có kỳ có thể gặp ở thâm sơn."

Thấy cái này nội dung, ta biết đây là gia gia giúp ta coi quẻ ngữ. Lúc ấy sau

khi xem, khác biệt ngược lại không có cảm giác gì, duy chỉ có mở đầu cái đó "Xanh" chữ, giống như vạch trần ta vết sẹo một dạng để cho tâm trạng của ta bốc lửa, không tự chủ lấy lại điện thoại di động, ngượng chín cả mặt.

"Thế nào?" Không nghĩ tới Lương Hiếu Điềm từ trong kính chiếu hậu thấy ta vẻ mặt, lại hỏi một câu.

"Không có gì, một cái tin nhắn ngắn mà thôi." Ta mỉm cười nói.

"Há, " Lương Hiếu Điềm nhẹ giọng ứng một chút, tiếp theo hỏi một câu để cho ta thật bất ngờ lời nói, "Là bạn gái phát tới sao?"

Lời này tốt đâm trúng ta chỗ đau, không cảm thấy là lúng túng nói: "Không phải là, là ta gia gia phát tới, chúc ta đường đi bình an. Ta như vậy người, nơi nào sẽ có bạn gái?"

"Lời nói này đúng rồi, " lúc này Lưu Húc tiếp nối vụ, lập tức sắp xếp làm ra một bộ quá lai nhân thần thái, đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm người là không biết, hàng này chính là quá buồn bực, ba chân đạp không ra cái rầm đến, người nói người như vậy, làm sao tìm được bạn gái? Ta vì vậy sự tình cũng không biết khuyên hăn bao nhiêu lần, ai, giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, hăn đời này là không có hy vọng."

Người này rõ ràng là đang mượn vong tố khổ ta, vả lại, người chừng nào thì cùng người ta Lương Hiếu Điềm nóng như vậy ư rồi, cũng gọi bên trên "Tiểu Điềm " ,, nhìn dáng dấp ta là nhất định không có cơ hội, các người trò chuyện đi, ta trùm đầu ngủ còn không được sao?

Bất quá Lương Hiếu Điềm đối với Lưu Húc lời nói ngược lại không quá cảm mạo, mỗi lần hăn nói chuyện, nàng chẳng qua chỉ là nhẹ nhàng đáp một tiếng thì thôi, ngược lại nàng thường thường ngược lại chủ động tìm ta nói chuyện, cái thanh này Lưu Húc gặp đến độ cũng sắp nhảy xe tự vận,

không cảm thấy là càng ra sức phô trương chính mình tài ăn nói, nước bọt cũng đem xe trong ô nhiễm không khí rồi, khắp nơi đều bị phún đến nước mù mịt, sền sệt.

Cũng may cũng liền hơn ba giờ thời gian, xe liền tiến vào thuật sông huyện thành.

Huyện thành này chính là từng gia gia năm đó ám sát quân cảnh đội trưởng tòa kia thành cũ sửa đổi, trên căn bản không thay đổi bao nhiêu bộ dáng, chỉ là mới tăng thêm đi một tí cơ sở thiết thi cùng chung cư, về phần năm đó Lưu lão hán chỗ ở cái đó Kỳ Bàn Thôn, bây giờ đảo là bởi vì địa lý tiện lợi, mở rộng thành bàn cờ trấn rồi, mà nhà ta bây giờ chỗ ở địa phương, chính là ở Bạch Lăng sơn bên trong, Na nhi nguyên lai là từng gia gia ẩn cư địa phương, sau đó dần dần có người né tránh chiến loạn dọn vào, cuối cùng phát triển thành một một thôn nhỏ, tên gọi xanh lĩnh Thôn, bởi vì thôn sau Sơn Thạch đầu đều là màu xanh.

Ngay sau đó ta chỉ điểm Lương Hiếu Điềm, đem xe dọc theo đường núi một mực chạy đến cửa nhà ta, phương mới dừng lại, nhìn thời gian một chút phát hiện mới 11:30, ba mẹ cuống quít ra đón, nói là chính đang nấu cơm, để cho ta ngồi trước ngồi, rửa tay một cái liền có thể ăn cơm.

Kết quả Lương Hiếu Điềm tựa hồ vội vã đi xem nhà quý, liền nói thúc thúc a di, nếu không chúng ta đi trước trên núi vui đùa một chút, đi một vòng trở lại ăn nữa cơm, các người thấy thế nào?

Ba mẹ cả đời ở trong núi ở lại, chưa từng gặp qua Lương Hiếu Điềm loại này như nước trong veo cô nương, hơn nữa miệng nàng cũng ngọt tên cũng ngọt, lúc ấy hai người trực tiếp liền xem nàng như thành dự định con dâu, cái gì cũng theo nàng.

Ngay sau đó chúng ta liền từ trong nhà đi ra, một đường hướng về trên núi

chạy tới, vẫn là ta dẫn đường.

Lên núi trước trải qua là một nơi nửa sườn núi rừng rậm, toàn thể địa hình từ trên xuống dưới, đều là đến gần 20 độ nghiêng về, phía trên mọc đầy đủ loại cây cối, hạ khí chính nồng, trong rừng lá cây gió thổi không lọt, xanh biếc biến thành màu đen, người đi ở bên trong, chẳng những cảm thấy oi bức, ánh sáng còn có chút âm đạm.

Quay đầu, xuyên thấu qua lá đang lúc khe hở nhìn xuống dưới, loáng thoáng có thể thấy dưới chân núi một cái quanh co màu trắng đường đất, đường đất đi qua sau khi, lại vừa là một mảnh biển rừng, biển rừng cuối, phương có từng điểm từng điểm mái hiên, mới là người ta.

Chúng ta đi đến gần hai mươi phút thời gian, khoảng cách thôn trang cũng dần dần xa mà bắt đầu, cái này sườn núi nghiêng trèo lên phía trên, chính là người chết phòng vị trí, nơi đó là một nơi hoang phế đỉnh núi đất bằng phẳng, bởi vì khí hậu âm trầm, mấy năm nay, ngoại trừ thủ lâm người, đã có rất ít người đi nơi đó.

Ta thật ra thì cũng không chân chính đi nơi đó, chỉ là năm trước viếng mồ mã khi, tình cờ đi ngang qua, ở trên sơn đạo xa xa thấy một nơi lụi bại nhà, thấp thoáng ở bóng cây cỏ hoang giữa, tò mò, hỏi những người lớn, mới biết đó là một nơi không lành nơi.

Trong rừng cây lá ngang dọc, cỏ dại khắp nơi, cây mây và giây leo kéo túm, căn bản cũng không sao đường, nhưng là khắp nơi đều là đường, tóm lại là tìm đến có thể đặt chân địa phương, một đường đi lên trên trèo là được.

Ta dẫn của bọn hần một đường đi lên trên leo đi, cùng Lưu Húc kỷ oai không cần nói nhảm cùng là, ta rất trầm mặc, lúc mà quay đầu lại nhìn một chút thơm tho thắm mồ hôi Lương Hiếu Điền cùng sắc mặt tái nhợt Tống

Tiểu Linh, tâm lý thật ra thì rất muốn tiến lên dìu các nàng một cái, nhưng là lại cảm thấy hành động này quá mức đường đột, cuối cùng cũng đành phải thôi rồi.

"Lô Tiểu Bắc, có còn xa lắm không? Có thể hay không nhanh lên một chút? Người không thấy mỹ nữ cũng mệt mỏi toát mồ hôi sao?" Chính hoảng thần khi, Lưu Húc ngẩng đầu nhìn ta hô lên.

Hắn này lời hoàn toàn là tại mặt bên lấy lòng Lương Hiếu Điềm, thật là ngay cả một chút liêm sỉ cũng không có, ta đối với hắn hoàn toàn khinh thường, lạnh rên một tiếng nói: "Lập tức tới ngay."

Xoay người tốt hướng lên leo rồi cao mấy chục mét, trước mặt sắc trời một mảnh thoải mái, sáng tỏ thông suốt, một khối trong rừng vô ích mà hiện lên ở trước mặt, phóng tầm mắt nhìn tới, cỏ khô tầng sinh, tạp cây quanh co, vây quanh một tòa đồ nát hoang vu sân.

Viện kia là bùn phôi nện thành đầu tường, đã sụp đổ đất không sai biệt lắm, khiến cho bên trong ba gian nhà chính liếc mắt ngắm tận.

Nhà chính là kiểu xưa nhà lá, bùn phôi tường, thảo chẵn chiêm đỉnh, gỗ Đại Lương, bây giờ đã sụp một nửa, trên nóc nhà cao thấp rơi vào hạ xuống, mọc đầy thược đem dài cỏ đuôi chó.

Nhà chỉ có một môn, hôm nay đã sớm đại sửng khai, đạt tới ba tấc đầy tấc ván môn, mục nát sập rơi trên mặt đất, cơ hồ hoàn toàn bị cỏ hoang che giấu.

Từ cửa kia ngấm đi vào, trong phòng cũng là cỏ dại trải rộng, cây mây và giây leo lần lượt thay nhau, một cây to lớn xà ngang từ trên đỉnh nghiêng dựng đi xuống, phía trên mọc đầy xanh sâm sâm rêu xanh.

Lúc trước không có nhìn kỹ qua nơi này, bây giờ nhìn kỹ bên dưới, phát hiện nơi này thật ra thì cũng không có chỗ gì đặc biệt, chẳng qua chỉ là một tòa hoang phế phá nhà ở mà thôi, ngoại trừ có chút vắng lặng, thật ra thì cũng không thể nào kinh khủng cùng âm trầm. Phải nói nó là nhà quý, phòng chừng buổi tối còn có chút bầu không khí, nhưng mà ban ngày khi, liền hoàn toàn không có gì từng đạo rồi, dù sao phòng này quá mức nông cạn, không phải là ba vào ba ra đại viện rơi, cũng không phải cái loại này mấy Thập Tầng cao, khắp nơi đều là Cách Tử Phòng đang lúc cao ốc Đại Hạ, nói trắng ra là, không có khúc kính Thông U độ sâu, nhà quý cũng liền hữu danh vô thực.

Hơn nữa, từ phương diện phong thủy mà nói, trong mắt của ta, chỗ ngồi này nhà vị trí, không những không phải là cái gì Hung Địa, ngược lại là đỉnh núi bao bọc, tàng phong Tụ Khí chỗ, so sánh còn lại địa phương, nơi này linh khí ngược lại rất đủ, nếu là đạo gia người nhìn đến đây, nói không chừng sẽ ở này cái địa phương Ích Cốc, không ăn không uống, như thường có thể sống hơn mười ngày.

Suy đoán này, cũng mặt bên ẩn chứng năm đó sự tình, nghe nói năm đó cái đó bị nhốt ở chỗ này nữ nhân, chính là không ăn không uống, tươi sống đói rồi hơn một tháng mới chết.

Nghĩ đến, nàng lúc ấy mặc dù có thể sống lâu như thế, cũng không hoàn toàn đúng không có nguyên nhân.

Ta chính ở trong lòng suy nghĩ những khi này, ba người bọn họ cũng đi tới đằng sau ta, đồng thời đứng trên mặt đất nhìn chỗ kia phá nhà ở.

"Chính là chỗ này?" Lưu Húc nhìn một chút nhà kia hỏi.

"Ừ, " ta gật đầu một cái, xoay người lại nhìn Lương Hiếu Điền nói: "Thật ra thì không có gì đáng sợ, chính là một nơi phá nhà ở."

Lương Hiếu Điềm cũng gật đầu một cái, ngay sau đó nhưng là hí mắt ngắm nhà kia, sau một hồi lâu, đối với ta nói: "Vào xem một chút đi."

Nghe được nàng lời nói, ta hơi nghi hoặc một chút, liền hỏi nàng nói: "Đứng ở nơi này không cũng nhìn đến không sai biệt lắm sao? Còn vào đi làm cái gì?"

Lương Hiếu Điềm không trả lời ta, chỉ là dắt Tống Tiểu Linh đi về phía trước đi qua, đồng thời đối với ta cùng Lưu Húc nói: "Các người liền ở đây chờ chúng ta đi, chúng ta vào xem tốt lắm tự ra tới."

Chương 9: Đồ thăm quan tài

Lúc đó nghe được nàng lời này, ta cùng Lưu Húc đều là mặt đầy hắc tuyến, cảm giác nữ nhân này cũng quá tự cho là, nàng rất ý tứ hiển nhiên là nói, nếu như các người sợ hãi lời nói, cũng không cần với tiến vào.

Lại nói chúng ta đều là Đại lão gia các, làm sao có thể sợ cái này? Đừng nói bây giờ là đại ban ngày, chính là đại buổi tối, chúng ta cũng không khả năng so với nữ nhân lá gan còn nhỏ a.

Ngay sau đó chúng ta căn bản sẽ không tiết trả lời nàng lời nói, trực tiếp một tả một hữu phụng bồi nàng và Tổng Tiểu Linh đi vào.

Đầy đất cỏ hoang, bên trong còn rất nhiều trèo Địa Long đâm củi, có chút khó đi, bất quá may là không có quá cao đại thụ gỗ, cho nên chỉ cần đem chân nhấc cao hơn một chút, thật ra thì vẫn là có thể đi.

Chính là thỉnh thoảng bước chân bước quá lớn, biết tán dóc đến trứng, cảm giác có đau một chút.

Trước đi tới tường viện nơi cửa chính, nơi này đã sớm sụp đổ, chỉ có hai cái trái phải lẻ loi khung cửa bùn đọng, biểu hiện nơi này là đại môn, khoảng thật ra thì cũng đã không có vách tường.

Đứng ở cửa, Lương Hiếu Diễm lần nữa quay đầu lại, nhìn ta cùng Lưu Húc nói: "Các người thật không cần theo vào tới."

Lần này chúng ta thì càng thêm nghi ngờ, không biết này Lương Hiếu Diễm rốt cuộc muốn làm gì, nàng tựa hồ rất sợ chúng ta đi theo.

Lúc đó ta cùng Lưu Húc liếc mắt nhìn nhau, đều là âm thầm gật đầu, cảm giác nha đầu này cử động có chút không bình thường, lo lắng nàng khác biệt thành là sinh hoạt bên trên gặp phải cái gì không nghĩ ra sự tình, muốn

tới nơi này tìm chết, thật sự bằng vào chúng ta càng không dám thả nàng hai cái đơn độc tiến vào.

"Không việc gì, ta cũng chưa tiến vào xem qua, vừa vặn lần này là cơ hội tốt, " ta cười mĩa một chút nói.

"Đúng nha, ta cũng rất tò mò nhà kia trong là hình dáng gì đâu rồi, chờ chút nói không chừng có thể bắt một cái mỹ nữ quý, hắc hắc, " Lưu Húc cười mặt đầy thô bỉ.

Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Diễm khẽ cười một cái, không nói gì nữa, chỉ là dẫn Tống Tiểu Linh, hai người nhẹ nhàng lượn lờ đất hương kia phá nhà đi tới.

Các nàng ngược lại thật không có một chút sợ hãi dáng vẻ, nhắc tới, này không giống như là các nàng loại này nuông chiều từ bé nhà giàu nữ hài phản ứng. Dựa theo điện ảnh cùng trong tiểu thuyết miêu tả, những cô bé này không phải là vừa nhìn thấy kỳ quái đồ sẽ bị dọa sợ đến thét chói tai, sau đó nhào tới vai nam chính trong ngực tìm bảo vệ sao?

Rất nhanh, đi tới cửa phòng, lúc này, Lương Hiếu Diễm ngừng lại. Bởi vì nàng một mực dẫn Tống Tiểu Linh, bởi như vậy, hai nàng vừa vặn đem cửa chặn lại, ta cùng Lưu Húc theo ở phía sau, cũng không cách nào đi vào, không thể làm gì khác hơn là cũng dừng lại.

Lúc này liền nghe được Lương Hiếu Diễm đối với Tống tiểu Linh Đạo: "Tiểu Linh, lập tức tiến vào, người có thể phải chú ý nhìn nha. Bây giờ có thấy hay không cái gì kỳ quái đồ?"

"Tạm thời còn không có, " Tống Tiểu Linh nhẹ giọng trả lời.

"Chúng ta đây vào xem một chút đi, " Lương Hiếu Diễm nói xong, dẫn

Tống Tiểu Linh đi vào trong đi vào.

Nghe được các nàng đối thoại, ta bất giác chân mày một trận nhú chặt, thầm nghĩ chẳng lẽ là kia Tống Tiểu Linh thật có thể thấy cái gì không tầm thường đồ vật hay sao?

Bởi như vậy, vốn là dễ dàng bầu không khí, bởi vì các nàng đối thoại, trong nháy mắt trở nên tốt chút âm lương. Lưu Húc cảm giác cũng không tốt lắm, vốn là một mực nói nhiều hăn, lúc này cũng trầm mặc lại.

Lương Hiếu Điềm dắt Tống Tiểu Linh tay, đồng thời đi vào phòng.

Đi vào khi, vừa vịn dậm ở sụp đổ trên ván cửa, phát ra một tiếng "Ba tháp" thanh âm.

Ta chú ý tới, lúc ấy Tống Tiểu Linh đi lên cánh cửa khi, thân thể rõ ràng run một cái, tựa hồ bị người đẩy một cái.

Sau đó nghĩ nghĩ có thể là bởi vì nàng mắt nhìn không thấy, mà cánh cửa kia lại có chút không nở, người đập lên, từ đầu đến cuối sẽ có một nghiêng rơi vào, cho nên hăn mới có phản ứng như vậy.

Hai người bọn họ sau khi đi vào, ta cùng Lưu Húc cũng nhắc chân đi vào theo rồi.

Kết quả sau khi đi vào, còn không có đứng vững gót chân, ta liền nghiêng đầu đi vào trong đầu kia đang lúc không có sụp đổ nhà nhìn tới, nhìn một cái bên dưới, không tự chủ trên người một trận lông mao dựng đứng, căn nhà kia chính trung ương, lại đập một cái nước sơn thân sắc sỡ đỏ thắm quan tài.

Làm lúc mặc dù là đại ban ngày thời gian, nhưng mà đột nhiên ở thâm sơn

phá trong phòng thấy như vậy một cái đồ thẩm quan tài, cái loại này quý dị cảm giác như cũ để cho người rợn cả tóc gáy.

Lưu Húc bị dọa sợ đến không được, quả đấm cũng siết chặt, trên trán toát mồ hôi lạnh, nhìn chăm chăm kia quan tài nhìn mấy giây sau khi, đột nhiên một trao trong tay ta cánh tay nói: "Này, đây sẽ không là người địa chủ kia tiểu lão bà quan tài chứ ? Nàng oán khí rất nặng a."

"Hắn không phải là, đoán chừng là phụ cận trong thôn ông già quan tài, " ta đối với Lưu Húc nói.

"Vậy hắn thế nào để ở nơi này?" Lưu Húc có chút kinh nghi đất hỏi.

"Đoán chừng là ông già sống thời gian quá lâu, đem con cháu cũng nấu chết, tạm thời không người cho an táng, cũng chỉ có thể trước đậu ở chỗ này rồi, " ta nói với hắn.

"Kia ý người là trong này có thi thể?" Lần này Lưu Húc càng sợ hơn.

"Không phải là thi thể, hắn là tro cốt, này cũng niên đại gì?" Ta nói với hắn.

Thật ra thì ta cũng không xác định này quan tài rốt cuộc là cái tình huống gì, chỉ là bình thường ở trong sơn thôn ở lại, đối với một chút ít sự tình có hiểu biết mà thôi. Lúc ấy vì chậm và bầu không khí, liền thành tâm an ủi Lưu Húc.

Nghe được ta nói như vậy, Lưu Húc mới vừa an tâm, giơ tay lên xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, thở phào nhẹ nhõm.

Ta xoay người lại nhìn một chút Lương Hiểu Điềm các nàng, vốn cũng muốn an ủi các nàng một chút, nhưng không nghĩ lúc này hai cô bé rõ ràng đều là mặt đầy Chỉ Thủy không sợ hãi đáng vẻ, tay trong tay đứng bình tĩnh

ngay tại chỗ, thậm chí ngay cả con mắt cũng nhắm lại, bộ dáng kia giống như là ngủ thiếp đi như thế.

Thấy cái này tình trạng, trong nội tâm của ta một trận quái dị, thầm nhớ các nàng không phải là bị dọa đến hư rồi chứ ? Ngay cả con mắt cũng không dám trương khai?

"Này, Lương Hiếu Diễm, các người, các người này là đang làm gì?" Lưu Húc lúc này đã trấn định lại, thấy Lương Hiếu Diễm các nàng tình trạng, không cảm thấy là tiến lên lắc lư Lương Hiếu Diễm bả vai.

"Chớ có lên tiếng!" Kết quả, để cho người không nghĩ tới là, lúc này Lương Hiếu Diễm đột nhiên trương mắt trợn mắt nhìn Lưu Húc một chút, bộ dáng kia phi thường tàn bạo, tiếp theo quát lạnh một tiếng, bị dọa sợ đến Lưu Húc trực tiếp nhảy mở.

"Uy Uy, ta nói các người không có sao chứ?" Lưu Húc bị Lương Hiếu Diễm các nàng dáng vẻ hù dọa, nhảy tới cửa, moi khung cửa, làm dáng, đã chuẩn bị xong chạy trốn.

"Ta nói, chớ có lên tiếng" Lương Hiếu Diễm tốt ung dung dặt nhẵn mạnh một câu, lúc nói chuyện, thân thể liên động cũng không có nhúc nhích, con mắt cũng lần nữa nhắm lại.

Lúc này, Lưu Húc có chút không nhận được, cũng không dám nói lời nào, ý vị về phía ta nháy mắt, trên mặt phủ đầy khăn trương và lúng túng.

Ta đối với hần lắc đầu một cái, ý tứ cũng không biết Lương Hiếu Diễm các nàng đang làm gì, nhưng mà, ta đoán các nàng làm như thế, nhất định là có nguyên nhân, cho nên ta cũng không có giống như Lưu Húc như vậy không biết điều mà tiến lên quấy rầy các nàng, mà là đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn các nàng.

Qua một lúc lâu, hai nàng hay là cái dáng vẻ kia, nhắm đến con mắt đứng bình tĩnh đến, phảng phất lão tăng nhập định một dạng cái này làm cho ta cảm thấy có chút buồn chán, không tự chủ đem tầm mắt từ trên người các nàng dời đi, trong phòng bốn phía loạn nhìn.

Nhìn một hồi, quay đầu khi thấy mặt đầy không biết làm sao Lưu Húc ở bên kia một bên nắm khung cửa, một bên đi lên kia cửa gỗ bản đi lang thang.

Nhìn thấy ta hướng hần nhìn lại, hần vội vàng hướng ta ngoắc ngoắc tay, sau đó đi ra ngoài trong sân đi tới.

Ta đi theo, đến trong sân, hần liền nói khẽ với ta nói: "Tại sao ta cảm giác nàng hai cái có tinh thần vấn đề?"

"Cái này ta cũng không phải rất rõ, bất quá nhìn dáng dấp, các nàng đang ở hiểu tường tận thứ gì, ngón tay không cho phép kia Tống Tiểu Linh thật có chút Siêu Năng Lực. Ta lúc trước cũng đã nghe nói qua, người đui giác quan thứ sáu cũng là phi thường bén nhạy, thường thường có thể cảm nhận được người thường không cảm giác được đồ vật." Ta đối với Lưu Húc nói.

"Cái đó, nơi này bầu không khí có chút kiềm chế, ta hiện tại cũng hồi hận tới nơi này. Sớm biết cái này Lương Hiểu Điềm cổ quái như vậy, ta sẽ không nên dẫn đến nàng. Dựa theo ta dự trù nội dung cốt truyện, nàng lúc này hần bị dọa sợ đến sắc mặt trắng bệch, tay nhỏ run run, tự động hướng ta trong ngực chen chúc, thế nào bây giờ ngược lại biến thành ta bị nàng hù dọa?" Lưu Húc mặt đầy buồn bực nói.

"Các nàng có khỏe không, lại không đặc biệt hù dọa người, " ta nói với hần.

"Người không biết, mới vừa rồi nàng trừng ta cái nhìn kia, để cho ta cảm

giác cả người cũng sợ hãi, thần tình kia giống như là muốn ăn người bộ dáng, " Lưu Húc lòng vẫn còn sợ hãi nói.

" Được rồi, trước bất kể, nhìn các nàng muốn ngây ngô tới khi nào đi, xong rồi đem các nàng đưa đi, sau này không đi dẫn đến không được sao? Ta đã nói rồi, người ta là người có tiền, chơi đùa đều là cao cấp hàng, chúng ta cùng các nàng không chơi được cùng nhau đi." Ta nói nói.

"Tốt lắm, vậy người trước ở chỗ này trông coi, ta đi bên ngoài đi tiểu cái đi tiểu, " Lưu Húc nháy mắt mấy cái, nói với ta nói, rõ ràng là muốn mượn miệng đi ra.

"Ở nơi này đi tiểu chứ, các nàng lại không đang nhìn người, " ta nói nói.

"Vậy không được, phải chú ý cá nhân hình tượng, " hàng này lắc đầu liên tục, xoay người đi ra ngoài rồi.

Ta cũng bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là lắc đầu một cái, xoay người lại đi tới kia phá cửa phòng miệng, cũng học Lưu Húc trước dáng vẻ, nắm khung cửa, đứng ở đó trên ván cửa nhón lên bằng mũi chân tới lui, có chút buồn chán.

Lung lay một hồi, Lưu Húc còn chưa có trở lại, ta tốt khoảng nhìn lung tung một phen, không nghĩ tới liếc một cái mắt giữa, bên phải đột nhiên có một ít lau màu xanh lá cây ánh sáng vạch qua, nhìn kỹ một chút, mới phát hiện quang ảnh kia đến từ khung cửa phía sau, đưa đầu một nhìn, mới phát hiện nguyên lai cửa kia khung trái qua rất nhiều năm Nguyệt, đã có chút ít mục nát, bị chúng ta liên tiếp như vậy đi lang thang sau khi, liền có chút cùng tường thể tách ra, hiện ra một cái khe hở, sau đó kia trong khe hở lại lộ ra một khối xanh mơn mơn ánh sáng Khiết Chi vật, nhìn dáng dấp, tựa như là một khối Ngọc Thạch.

Sự phát hiện này để cho ta tâm lý trở nên kích động, lòng nói chẳng lẽ trong lúc vô tình phát hiện bảo bối hay sao?

Phòng này nhưng là có tuổi rồi, này giấu ở khung cửa phía sau đồ vật, không ra ngoài dự liệu lời nói, nhất định là nhà ở chủ nhân núp ở bên trong đồ vật, vật này nếu giấu bí ẩn như vậy, vậy đã nói rõ nó giá trị nhất định là không giống bình thường, bắt được trong thành đi, nhất định có thể bán nhiều tiền.

Vừa vặn ta hai ngày này còn đang cảm thán nhà nghèo, cái này không phát tài cơ hội đã tới rồi?

Ngay sau đó, ta vội vàng ngẩng đầu tra nhìn một chút Lương Hiếu Điềm các nàng, phát hiện các nàng vẫn còn ở nhập định, nhìn lại bên ngoài, Lưu Húc cũng không cái bóng, lòng nói cơ hội vừa vặn, liền vội vàng hai tay nắm lấy cửa kia khung, dùng sức kéo một cái, bởi vì khung cửa cơ bản cũng mục nát rồi, thoáng cái liền bị ta kéo xuống một đoạn đến, lại nhìn một cái phía sau, phát hiện tường bán yêu chính có một cái đen thui lỗ thủng, sau đó sẽ ở đó lỗ thủng trong, đang nằm như vậy một cái xanh lá mạ, óng ánh trong suốt, không tới lớn cỡ bàn tay Tiểu Ngọc giầy.

Vật này, nhìn một cái liền là đồ tốt, ta vội vàng đưa tay đoạt lại, không kịp nhìn kỹ, trực tiếp liền đập phải rồi túi áo trong, sau khi tốt nhìn trái phải một chút, chắc chắn không có bị người phát hiện, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời tâm lý không ngừng la lên: "Phát tài, phát tài, quả nhiên có kỳ ngộ, gia gia coi là không sai!"

Chương 10: Ngay tại bên cạnh hẳn

Ngay tại ta chính ở tâm lý kêu to phát tài khi, nhưng không nghĩ trong phòng một mực ở nhập định Lương Hiếu Điền cùng Tống Tiểu Linh đột nhiên nói chuyện.

"Đi ra, " nói chuyện trước là Tống Tiểu Linh, nàng tựa hồ phát hiện cái gì.

Lúc đó nghe được nàng lời này, ta nhất thời trong lòng cả kinh, liền vội vàng nhìn bốn phía, chắc chắn không có gì kỳ quái đồ, lúc này mới yên lòng.

"Ở nơi nào?" Lương Hiếu Điền theo sát hỏi.

"Liền đứng ở cửa, " Tống Tiểu Linh nói xong, tiếp theo đột nhiên xoay người hướng ta chỉ một cái nói: "Ngay tại bên cạnh hẳn."

Nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, ta vội vàng nhìn một chút chính mình khoảng, không người a, không có gì cả a, rốt cuộc thứ gì ở bên cạnh ta à? Hai người bọn họ làm cái gì? Không mang theo dọa người như vậy có được hay không?

Lúc đó ta thật là Tâm nhi cũng run lên, không tự chủ da đầu tê dại một hồi, tuy nói ta cũng coi là Huyền Môn người trong, thường xuyên đi theo gia gia Đoán Mệnh nhìn Phong thủy, học tập âm dương bát quái kiến thức, nhưng mà Huyền Môn người trong cũng là người, cũng biết sợ a.

Ngay sau đó ta theo bản năng ra bên ngoài lui ra ngoài, một mực thối lui đến sân trung ương, mới dám dừng lại, ngẩng đầu nhìn lúc, lại phát hiện Lương Hiếu Điền chính nhắm đến con mắt, hai tay đi phía trước đưa, cùng một cương thi như thế, từng điểm hướng cạnh cửa sò lên.

"Uy Uy, các người, các người rốt cuộc đang làm gì? !" Đến lúc này, ta là

thật tâm có chút không nhin được, không tránh khỏi lớn tiếng hướng về phía các nàng hỏi.

"Hu" kết quả Lương Hiếu Điền nghe ta lời nói, chẳng những không có trả lời, còn nắm tay thả vào mép, đối với ta làm một chớ có lên tiếng tư thế.

Thấy cái này tình trạng, ta không thể làm gì khác hơn là trước tiên không nói, dừng lại nhìn các nàng rốt cuộc muốn làm gì.

Đang lúc này, cái đó Tống Tiểu Linh đột nhiên lại nói: "Bên trái, đi phía trước."

Nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, Lương Hiếu Điền nhắm đến con mắt, đi về phía trước đi qua, đường đi chính là bên trái đang trước.

"Không được, nó tốt tiến vào, bây giờ đang ở bên phải ngòi, cách mặt đất chừng một thước." Tống Tiểu Linh lại nói.

Sau đó, Lương Hiếu Điền tốt dựa theo nàng chỉ thị, xoay người hướng trong phòng bên phải sờ qua đi.

Thấy Lương Hiếu Điền cử động, ta không tự chủ tâm lý một trận hồ nghi, cảm giác nơi nào có cái gì không đúng. Nghĩ một lát, vỗ đầu một cái, phương mới nhớ kia bên phải không phải là kia đồ thẩm quan tài vị trí sao? Nàng như vậy sờ qua đi, chẳng phải là muốn đi sờ kia quan tài?

Lúc đó ta thật là có chút mê, theo bản năng chạy tới cửa, moi khung cửa đi vào trong nhìn, phát hiện Lương Hiếu Điền quả nhiên chính nhắm đến con mắt, hai tay ở đó trên quan tài lục lọi.

Ta đi, này tình huống gì, ai có thể nói cho ta biết này hai nữ hài rốt cuộc là cái gì lai lịch, rốt cuộc đang làm gì?

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta thật cảm giác cái này Lương Hiếu Điềm cùng Tống Tiểu Linh cũng là bệnh tâm thần trong viện chạy ra ngoài.

Kết quả vừa lúc đó, cái đó Tống Tiểu Linh đột nhiên gấp giọng nói: "Tốt đi ra, cửa, ở Tiểu Bắc Ca, trước mặt!"

Vừa dứt lời xuống, Lương Hiếu Điềm liền nhắm đến con mắt, hư trương đến hai tay, lão đảo hướng ta bên này nhào tới.

Ta không khỏi không thừa nhận, lúc ấy thấy nàng bộ dáng kia, nàng ở trong lòng ta hoàn mỹ Ngọc Nữ hình tượng, trong nháy mắt bị Zombie Tân Nương thay thế, ta cơ hồ là theo bản năng lui về phía sau đi qua.

Kết quả vừa lúc đó, cái đó Tống Tiểu Linh đột nhiên xoay người lại, đối với ta nói: "Tiểu Bắc ca ca đừng động, nó tựa hồ đang nằm chân người, đang hỏi người muốn cái gì."

Này, này, người rốt cuộc đang nói gì? Trước mặt của ta thật có đồ? Ta chính mình tại sao không thấy được?

Lúc đó ta gần như sắp phải đem con mắt trừng phá, trực lăng lăng nhìn mình chăm chăm trước mắt, nhưng là lại ngoại trừ mặt đất cùng cánh cửa ra, cái gì cũng không thấy được.

Cũng liền ở ta sửng sốt một chút công phu, đột nhiên ta mắt tối sầm lại, tiếp theo trên chân căng thẳng, một cái bóng đen đột nhiên nhào tới, ta cái thảo a, lúc ấy ta bị dọa sợ đến trực tiếp liền hú lên quái dị nhảy, sau đó quay đầu vừa chạy ra ngoài.

Một mực chạy vài chục bước, xoay người lại nhìn lên, mới phát hiện nguyên lai là Lương Hiếu Điềm, mà lúc này nàng chính nửa quỳ ở trên ván

cửa, hai tay hư không giương, tựa hồ đang nắm thứ gì, trên mặt vẻ mặt càng là quái dị cực kỳ, về sau liền nghe được nàng hưng phấn hét lớn: "Chộp được, thật chộp được, ta cảm thấy, lành lạnh, tốt mềm mại!"

Ta trích má ời, này hai hàng rớt cuộc là cái tình huống gì? Ta trực tiếp liền sững sờ.

"Tỷ tỷ, người làm đau nó, " lúc này Tống Tiểu Linh đi tới Lương Hiếu Diễm thân vừa nói.

"Oh, ngưng ngưng, ta quá hưng phấn, dùng sức đại hơi có chút, ta đem nó lỏng ra, " lập tức Lương Hiếu Diễm rút tay về, đồng thời trương khai con mắt, đứng lên, lần nữa kéo Tống Tiểu Linh tay, dẫn nàng đi ra.

"Tiểu Linh, sau này chúng ta liền phối hợp như vậy, tuyệt đối vô hướng mà không khỏi!" Một bên đi ra ngoài, Lương Hiếu Diễm còn vừa hưng phấn đối với Tống Tiểu Linh nói.

"Không, " nghe được Lương Hiếu Diễm lời nói, Tống Tiểu Linh nhưng là lắc đầu một cái.

"Tại sao?" Lương Hiếu Diễm tò mò nhìn Tống Tiểu Linh hỏi.

"Tỷ tỷ người dương khí có hạn, vật này âm khí trọng, gặp phải lợi hại, người liền chịu không nổi, lần này chỉ là cho người cảm thụ một chút, thường thường làm như vậy có thể thì không được." Tống Tiểu Linh nói.

"Vậy cũng tốt, bất quá cuối cùng là chân thực cảm nhận được một lần, ta cũng thấy đủ rồi, " nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, Lương Hiếu Diễm không cảm thấy là gạt đầu một cái, mặt đầy chưa thỏa mãn vẻ mặt nói.

"Uy Uy, ta nói, các người rốt cuộc đang nói gì?" Thấy các nàng cuối cùng

có chút khôi phục bình thường, ta ngay cả vội vàng đến gần hỏi.

"Hắc hắc, đây là chúng ta bí mật, trò chơi nhỏ mà thôi, người liên không nên hỏi nhiều rồi, đối với người không tốt." Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm phá lệ đối với ta mỉm cười một cái, còn đưa tay vỗ một cái trong tay ta cánh tay, để cho ta thụ sủng nhược kinh.

"Ngạch, được rồi, vậy, các người bây giờ phải đi về sao?" Ta nhìn các nàng hỏi.

"Ừ, không sai biệt lắm, lần này cảm ơn người, chúng ta đi thôi, " Lương Hiếu Diễm vừa nói chuyện, giơ tay lên suy ngẫm bên tai tóc rối, nhìn chung quanh một chút hỏi "Cái kia màu hồng hoa nhỏ heo đây?"

"Cái gì màu hồng hoa nhỏ heo?" Ta có chút không hiểu hỏi.

"Chính là Lưu Húc a, " nàng nháy mắt mắt thấy ta nói nói.

"Hắc là màu hồng hoa nhỏ heo? Tại sao người cho hắc lấy danh tự này?" Ta có chút hiếu kỳ đất hỏi.

"Ha ha, chính là cảm giác hắc lớn lên giống chứ, " Lương Hiếu Diễm cười nói.

"Được rồi, nữ sinh tư tưởng quả nhiên tương đối đặc biệt, " ta bất đắc dĩ tạp ba miệng, sau đó nói cho nàng biết Lưu Húc đi ra ngoài đi tiểu đi, lúc này phỏng chừng xuống hầm phân rồi.

Nàng cười cười không nói gì, cùng ta cùng đi đi ra bên ngoài, kết quả lại phát hiện Lưu Húc chính xa xa ở đứng tại đối diện dưới bóng cây, đưa đầu hướng chúng ta nhìn bên này đến.

Nhìn thấy chúng ta đi ra, hàng này lập tức bước nhanh chạy tới, vừa chạy vừa hướng chúng ta ngoắc tay nói: "Ô kìa, người nhìn ta trí nhớ này, ở trong rừng cây đi hai bước cũng lạc đường, tìm nửa ngày đều không có thể tìm được này cái địa phương, cũng may cuối cùng xoay chuyển trở lại, nếu không phỏng chừng muốn đi lạc."

"Thật sao?" Nghe được hần lời nói, ta không tự chủ khinh bỉ đối với hần âm thầm dừng dừng ngón giữa, lòng nói người cũng không biết Lão Tử mới vừa rồi bị này hai tiểu nương môn bị dọa sợ đến quá sức, thảo người nãi nãi, đây chính là người đề nghị dẫn các nàng tới chơi đùa, kết quả người tên khốn này, một món tình thế không ổn, liền mượn cơ hội chạy ra, thật đúng là mẹ hần là hảo huynh đệ!

"Ha ha, cái đó, Lương Hiếu Diễm, các người nhìn đến ra sao?" Lý húc cười xấu hổ một chút, nhìn Lương Hiếu Diễm các nàng nói: "Nếu không như vậy đi, ta xem trong núi này cũng không cái gì thú vị, không bằng chúng ta đi trấn trên vòng vo một chút đi, kia Ricken định có rất nhiều đặc sản địa phương, đến lúc đó có thể mua một ít."

"Không cần, cảm ơn hảo ý của người, " Lương Hiếu Diễm đối với hần cười nhạt một chút nói: "Mở một đường xe, bây giờ hơi mệt, không nghĩ đi chuyển. Hơn nữa, Tiểu Bắc trong nhà, thúc thúc a di còn nấu cơm chờ chúng ta đây, chúng ta trước đi ăn cơm đi."

"Ngạch, tốt lắm, vậy chúng ta đi." Lưu Húc cười rạng rỡ, dẫn đầu ở trước mặt mở đường, trang nghiêm một bộ trấn Vong Thần tình, nhìn cho chúng ta đều là một trận cười khẽ.

Vốn là ta còn muốn sỉ vả Lưu Húc mấy câu, nhưng mà suy nghĩ một chút không phải là hần lời nói, ta cũng nhạt không tới cái kia Tiểu Ngọc giày, lập tức cũng liền vui vẻ, vì vậy bốn người đồng thời thật vui vẻ dưới đất núi.

Về đến nhà sau khi, ba mẹ đã sớm làm xong một bàn thức ăn ngon chờ chúng ta, chúng ta cũng ngồi xuống dùng cơm, ba mẹ cũng phụng bồi chúng ta đồng thời, chỗ ngồi trò chuyện với nhau thật vui, mẹ đối với Lương Hiếu Điềm nhất là hài lòng, cảm thấy nàng có tri thức hiểu lễ nghĩa, dáng dấp đẹp mắt tốt có lễ phép, là một vợ tốt nhân tuyển, một mực ám chỉ ta gia tăng kinh lực, kết quả làm ta áp lực to lớn.

Sau khi cơm nước xong, Lương Hiếu Điềm liền phải chạy trở về, vốn là nghĩ để cho bọn họ ở nhà ta một đêm, ngày mai trở về nữa, sau đó suy nghĩ một chút trong nhà địa phương quá nhỏ, trụ khởi tới cũng không có phương tiện, vì vậy cũng không có mạnh hơn nữa lưu, sau khi liền cùng ba mẹ cáo biệt, bốn cái như cũ lên xe, một đường chạy trở về rồi.

Lúc sắp đi, ba mẹ đem rất nhiều đặc sản địa phương nhét vào xe cốp sau, rất là nhiệt tình, Lương Hiếu Điềm cũng một mực nói thúc thúc a di thái khách khí, để cho nàng tâm lý đều có chút áy náy.

Ta nói không việc gì, ngược lại những thứ này trong nhà phần lớn là, cũng đáng không được vài đồng tiền.

Trở về trên đường, Lưu Húc một mực vẻ mặt đưa đám, cũng không nhiều lời như vậy rồi, ngược lại ta cùng Lương Hiếu Điềm trò chuyện rất đầu cơ.

Nàng hỏi ta bình thường ngoại trừ đi học ra, cũng làm những gì, có cái gì sau giờ làm việc yêu thích.

Ta thì nói ta ngoại trừ đi học ra, hay là đi học, đọc ngoài giờ học sách, thỉnh thoảng lên mạng đi ngồi một chút, đánh chơi game cái gì, trên căn bản không có gì đặc thù yêu thích.

Nàng nghe ta lời nói, khẽ gật đầu, đột nhiên cùng ta nói nói: "Có một lần ta

lái xe đi ngang qua cái mũ đường phố, thật giống như gặp lại người rồi."

Ta tâm lý trầm xuống, lòng nói chẳng lẽ bị nàng nhìn thấy ta tự cấp người coi quẻ rồi hả?

Ngay sau đó liền vội vàng giải thích: "Cái đó, cái đó chẳng qua là ta gia gia gian hàng, hắc lão nhân gia có lúc không có ở đây, ta chỉ là giúp hắc trông coi mà thôi, ta thật ra thì sẽ không coi là, đồ chơi này lắt lư người thành phần tương đối nhiều, không quá có thể tin."

Nghe được ta lời nói, nàng bất giác tò mò nhìn ta một chút hỏi "Người nói cái gì?"

"Không có gì a, chính là người nói cái mũ đường phố sự tình." Ta chê cười nói.

"Không phải là a, ta lúc ấy gặp lại người cùng một cô gái đồng thời tay trong tay đi dạo phố tới, " Lương Hiếu Điền đột nhiên nói.

Nghe được nàng lời này, ta mới biết là chính ta có tật giật mình, bất quá nàng lời này tốt từ đâu nói đến? Ta lúc nào cùng cô gái đồng thời tay trong tay đi dạo phố rồi hả?

Ngay sau đó ta cẩn thận suy nghĩ một chút, thật lâu phương mới nhớ, bất giác bật cười nói với nàng: "Cái đó a, là ta em gái họ, nàng cũng ở đây Nam Kinh đi học, từ nhỏ tương đối dính ta, có lúc sẽ tới tìm ta chơi đùa, ta liền mang nàng đi trên đường vòng vo một chút."

Ta cái này thật là không phải là nói bậy bạ, vậy thì thật là ta em gái họ, tiểu nha đầu từ nhỏ đã tương đối dính, trưởng thành còn không sửa đổi thói quen này, thường thường đi đi liền khoác ta cánh tay, lúc trước ở nhà khi, ta thường thường nói nàng, sau đi tới Nam Kinh, cảm thấy không có gì người

quen, bị người thấy cũng sẽ không lúng túng, cũng liền do nàng, không nghĩ tới lại để cho Lương Hiếu Điềm thấy được, thật đúng là không đúng dịp.

Chương 11: Trong xe linh

Đang khi nói chuyện, xe lái vào một cái đường hầm, nhất thời chung quanh một vùng tăm tối, con đường hầm này phỏng chừng không dài, bên trong ngay cả đèn cũng không có.

Bất quá cũng không có vấn đề, ngược lại xe có đèn, Lương Hiếu Điềm đã mở ra, chiếu trước mặt một mảnh sáng rõ, ta mặc dù ngồi ở hàng sau, nhưng mà phía trước xe tình huống cũng là thấy rất rõ ràng.

Nhưng mà, vừa lúc đó, hàng trước ngồi, một mực im lặng không lên tiếng Tống Tiểu Linh đột nhiên nói chuyện.

"Tỷ tỷ, xảy ra chuyện, " Tống Tiểu Linh nói.

Nghe được nàng lời nói, chúng ta đều là ngẩn ra, không biết nàng có ý gì, Lương Hiếu Điềm chính là nhìn nàng một chút hỏi "Tiểu Linh, thế nào? Có phải hay không khó chịu chỗ nào?"

"Không phải là, là nó đi theo chúng ta, phía trước có thái dương dựa theo khi, ta một mực không chú ý tới, bây giờ tiến vào chỗ tối tăm, mới cảm giác được." Tống Tiểu Linh thông thả nói nói.

Nghe được Tống Tiểu Linh lời này, ta cùng Lưu Húc liếc mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều có chút ít chột dạ, trước ở phá trong phòng cái loại này âm sâm sâm cảm giác lại tới.

"Này, tiểu nha đầu, người cả Thiên Thần thần lẫn nhai, không nên nói lung tung có được hay không?" Lưu Húc có chút không nhịn được, đối với Tống Tiểu Linh oán trách một câu.

Tống Tiểu Linh không có phản ứng, kính chiếu hậu lại thấy Lương Hiếu Điềm chân mày cau lại, đối với Lưu Húc nói: "Người không cần nói!"

Lời này lập tức để cho Lưu Húc ăn một xệp, nhìn dáng dấp này chuyển hành trình, hẳn là hoàn toàn thất bại rồi. Lương Hiếu Điềm căn bản đối với hắn liền không có cảm tình gì. Hàng này phỏng chừng cũng là lần đầu gặp như vậy đả kích, lập tức mặt đầy buồn rầu vẻ mặt, con mắt nháy nháy mắt, miệng há rồi nửa ngày không có thể nói ra lời. Mà ta tâm lý nhưng là một trận không thoái mái.

Nhưng mà, cũng liền ở ta đang đặc ý khi, đột nhiên, khóe mắt liếc qua vượt qua hàng trước ghế ngồi dựa lưng, xuyên thấu qua trước xe cửa sổ, trong thoáng chốc nhìn tới đèn xe ánh sáng chiếu rọi xuống, đường hầm kia trung ương cuối cùng mơ hồ đứng một đứa bé bóng người.

Đứa bé kia bóng người thoáng một cái rồi biến mất, đợi đến ta nghĩ muốn nhìn kỹ khi, nhưng lại phát hiện không thấy được, nhưng mà, lúc này Tống Tiểu Linh phản ứng lại biến đến mức dị thường kịch liệt, đột nhiên đưa tay chộp một cái bên cạnh Lương Hiếu Điềm nói: "Tỷ tỷ, nhanh dừng xe, nó thì ở phía trước, lập tức phải dừng phải!"

"Người nói cái gì?" Lương Hiếu Điềm cả kinh, liền vội vàng đạp gấp thắng xe, xe lập tức phát ra một trận chói tai âm thanh, về sau đột nhiên một cái lớn vồn, để ngang đường hầm rồi.

Sau đó, không tìm đường chết thì không phải chết là, đang lúc ấy thì, phía sau đột nhiên truyền đến một trận chói tai tiếng kèn vang, về sau chúng ta nghiêng đầu nhìn lên, nhất thời cả kinh trái tim cũng nhảy tới cổ họng.

Phía sau một chiếc xe buýt, bởi vì cách chúng ta xe quá gần, chúng ta chột chân phanh, nó căn bản không kịp dừng lại, cuối cùng chỉ có thể là thẳng tắp hướng chúng ta đánh tới.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, hoàn toàn không có cách nào kịp phản ứng,

Lương Hiếu Điềm chỉ có thể là theo bản năng đạp cần ga, xe đột nhiên hướng bên phía trước xông ra ngoài, nghĩ phải tránh kia xe tải lớn.

Nếu như đường hầm đủ chiều rộng lời nói, nàng làm như vậy, ngược lại xác thực có thể tránh thoát một kiếp, nhưng mà đáng tiếc là, này đường hầm chung quy đủ cũng liền rộng sáu, bảy mét, cứ như vậy, nàng đầu xe đột nhiên lau ở đường hầm trên vách, sau đó đầu xe đột nhiên ra bên ngoài bắn ra, trực tiếp lại đi đường hầm một bên khác xông tới.

Sau đó vừa lúc đó, xe tải lớn trực tiếp đụng tới, vừa vắn đụng vào ta ngồi bên kia cửa sau xe vị trí.

Nhất thời ta chỉ cảm thấy cả người cũng mà bắt đầu, tim cũng sắp muốn băng liệt, cái loại này chấn động quá mức kịch liệt, ta đại não trong nháy mắt cũng choáng váng rồi.

Điểm chết người là, lúc này bởi vì ta cùng Lưu Húc là ngồi ở hàng sau, không có nịt giầy nịt an toàn, cho nên ta đầu tiên là chọt một con đụng vào trước mặt trên ghế dựa, sau đó bắn trở về, tiếp theo lại bị lồm vào tới cửa xe đỉnh đầu, cả người phía bên trái bên tới, đụng vào Lưu Húc trên người, từ trên đầu của hắn trơn nhẵn tới, trực tiếp một con làm ở đối diện cửa kiếng xe bên trên.

Lúc đó chỉ cảm giác mình đầu bị người dùng đá lớn kháng một dạng đụng xong sau, dừng lại trong chốc lát, còn có chút ý thức, nhưng mà tầm mắt đã một vùng tăm tối, sau đó ở nơi này trong một mảng bóng tối, ta lại mơ hồ nghe được một trận "Hi hi hi" tiếng cười, về sau một người mặc một thân cô gái áo đỏ bóng người hiện lên trước mặt của ta, hai mắt tỏa ra lục quang nhìn ta, sau đó lục quang kia từ từ tiêu tan, từ từ ảm đạm xuống, cuối cùng lâm vào một mảnh hoàn toàn tối.

Khi ta lần nữa tỉnh lại khi, đã là nằm ở bệnh viện trong phòng bệnh, trên

đầu quần thật dày bằng vải, trên người ngược lại vẫn được, tựa hồ không có gì thương.

Sau khi tỉnh lại, đầu hay là đau đến rầm rầm vang lên, con mắt cũng không căng ra, mắt nửa Thiên Lực khí mở ra sau khi, phát hiện là một gian phòng đơn phòng bệnh, điều kiện coi như không tệ, vừa bên trên đang ngồi một người, chính là gia gia.

Lão nhân gia bưng hạp yên đại, cộc cộc đất rút ra, nhưng là lại không có bốc khói.

"Gia gia, bệnh viện không để cho hút thuốc, " ta nhìn lão nhân gia, cố gắng sắp xếp một câu nói.

"Ta biết, " lão nhân gia gật đầu một cái, tùy tiện nói: "Ta không đốt thuốc, chính là rút ra giải buồn."

"Ngạch, ta đây là thế nào?" Ta ngay sau đó hỏi.

"Cũng còn khá, đựng nặng như vậy, lại không bẻ đoạn cổ, ta còn tưởng rằng người muốn toàn thân tê liệt đây." Lão nhân gia眯 mắt thấy ta nói nói.

"Gia gia, ta là ngài Thân Tôn Tử, có thể nói chút cát lợi không?" Ta nhìn lão nhân gia nói.

"Hừ, người còn muốn cát lợi a, " nghe được ta lời nói, lão nhân gia chòm râu hoa râm rung rung hai cái, lại là có chút tức giận mà nhìn ta nói: "Ta và người đã nói bao nhiêu lần rồi, của bất nghĩa, tuyệt đối không thể cầm, người khẳng khẳng không nghe, như thế nào đây? Bây giờ tao báo ứng chứ?"

Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là cảm thấy rất ngờ vực, liền vội vàng giải thích: "Gia gia, ta thật không có cầm, ta thề."

"Người không cầm? Vậy người xem đây là cái gì?" Lão nhân gia đang khi nói chuyện, bưng một cái khay, đưa tới ta mặt.

Ta nhìn một cái kia mâm, phát hiện bên trong chính là ta mới từ phá trong phòng nhặt được Tiểu Ngọc giày, còn có thịnh ngày Hiền cho ta tấm kia mạ vàng danh thiếp.

Lúc đó thấy những thứ này, ta không cảm thấy là có chút chột dạ, liền đối với gia gia nói: "Tên kia mảnh nhỏ cũng không phải là tiền, kia ngọc giày là ta nhặt được, cũng không tính là bất nghĩa vật."

"Ha, người còn tranh cãi, không nói trước kia giày hung ác, liền nói danh thiếp này, người biết cái này trị giá bao nhiêu tiền?" Gia gia nhìn ta hỏi.

"Một tấm danh thiếp mà thôi, có thể trị giá bao nhiêu tiền?" Ta không hiểu hỏi.

"Có thể trị giá bao nhiêu tiền, chẳng lẽ người không phát hiện danh thiếp này có chút trọng sao? Đây ít nhất đến năm mươi khắc trở lên, người biết đây là vì cái gì sao? Bởi vì đây danh thiếp là vàng ròng, biết không? Năm mươi khắc vàng, người nói trị giá bao nhiêu tiền?" Gia gia trợn mắt nhìn ta hỏi.

"Vàng ròng?" Lúc ấy nghe nói như vậy, ta thật là hết ý kiến, cái đó thịnh ngày Hiền có phải hay không quá nhiều tiền? Thế nào danh thiếp đều dùng vàng ròng chế tạo? Ta còn tưởng rằng chỉ là mạ vàng đâu rồi, thật là không có nghĩ đến, này lão đầu tử thì đã giàu có đến cầm vàng làm danh thiếp tặng người, thật là làm cho không người nào có thể hiểu hành vi, có tiền đi nữa cũng không thể như vậy hoa a.

"Ta đây nơi nào biết? Ta còn tưởng rằng mạ vàng đây. Cái đó thịnh ngày Hiền cũng thật là kỳ quái, có tiền không có chỗ xài rồi phải không?" Lập tức ta bấu môi đối với gia nói.

"Hừ, người là không hiểu trong này hàm nghĩa. Gọi người bình thường nhiều nghiên cứu một ít nhân văn thế sự, người khẳng khẳng không nghe. Nói thiệt cho người biết đi, đây là thịnh ngày Hiền nhất quán cách làm, trong tay hẩn danh thiệp, tổng cộng chia làm thành chừng mấy loại, từ vàng ròng thuần ngân đến phổ thông danh thiệp, đều có một bộ, gặp phải không cùng người, đưa không cùng tên mảnh nhỏ. Vàng ròng một loại đưa đối với hẩn có ân tình tốt không cầu hồi báo người, làm như vậy mục đích chính là đối cái phương thức báo đáp đối phương. Đối phương nếu là một mực không cầu hồi báo, kia danh thiệp này cũng vẫn không dùng được, cuối cùng ít nhất có thể coi vàng bán đi, có thể đáng giá không ít tiền, cấp cứu vẫn là có thể. Đối phương nếu là yêu cầu hẩn hồi báo, chỉ cần tìm được hẩn, đưa lên tấm danh thiệp này, liền có thể xin hẩn giúp một cái bận rộn, biết không? Danh thiệp này có thể không phải tùy tiện đưa, này đưa là nhân tình, là hứa hẹn, nói cho cùng, chính là hiện tại đánh tiền mặt tài sản, hiểu chưa?" Gia nhìn ta nói nói.

Nghe đến đó, ta coi như là hoàn toàn biết, nguyên lai ta trong lúc vô tình thu tiền tài, nhưng là này cũng không trách ta à, ta cũng không phải là Hỏa Nhân Kim Tinh, từ nhỏ cũng không tiếp xúc qua vàng bạc vật, nơi nào biết những thứ này?

Ngay sau đó ta hết sức giải bày, gia gia cười lạnh một tiếng, đem tên kia mảnh nhỏ nhét vào chính mình trong túi, cũng không cùng ta tranh luận.

Thấy hẩn hành động này, ta không cảm thấy là mặt đầy hắc tuyến nói: "Người nói ta không thể nhận người khác tiền tài, người thế nào chính mình trang rồi hả?"

Nghe được ta đây lời nói, lão nhân gia không cảm thấy là đối với ta giờ giờ ống điều, mặt đầy không vui nói: "Lão nhân gia ta ra lệnh cứng rắn đè ép được, người quản được rồi hả?"

"VẬY cũng tốt, như vậy, cái kia ngọc giầy thật đúng là ta nhặt được, có thể hay không cho ta giữ lại? Ta xem đáng đáp rất tinh xảo, ư." Ta đối với gia gia nói.

Gần đây khó khăn lắm làm hai dạng đồ vật, ta cũng không muốn duy nhất đều bị này lão đầu tử vợ vét đi.

"Người còn muốn ngọc này giầy, ta chính nhắc tới cái đâu rồi, người biết người lần này tại sao gặp phải tai nạn xe cộ, người bị thương nặng nhất, thiếu chút nữa ngay cả mạng sống cũng không còn, những người khác nhưng chỉ là trầy một chút mà thôi, là tại sao không? Cũng là bởi vì giày này nguyên nhân, biết chưa?" Gia gia nhìn ta nói nói.

Ta cũng biết lần này sự tình không liên quan kia vàng ròng danh thiệp chuyện, tên kia mảnh nhỏ căn bản liền không thành vấn đề, ta không tin ta ra lệnh mỏng như vậy, ngay cả chút tiền này tài sản cũng không đè ép được, quả nhiên hẳn chỉ là mượn cơ vợ vét đi, lúc ấy tâm lý thật là hối hận muốn chết, sớm biết đến lượt đem tên kia mảnh nhỏ trước thời hạn giấu, không nên mang trên người.

"Đúng rồi, ba người bọn hắn cũng ra sao? Không có sao chứ?" Nhắc lên này vụ, ta mới nhớ, lúc ấy trên xe còn có Lưu Húc bọn họ.

"Đều không sao, người nam kia trẻ em trở về trường học đi, hai cái Nữ Oa bị gia trưởng đón đi, người cũng hôn mê hai ngày rồi, bọn họ quả thực các loại không dừng được người, người cũng đừng trách bọn họ." Gia gia nói.

"Không việc gì là tốt rồi, ta làm sao biết trách bọn họ đây?" Ta vừa nói lời nói, con mắt lại nhìn phía kia Tiểu Ngọc giầy, phát hiện phía trên bị gia gia dán một trương lá bùa, bất giác hỏi gia gia nói: "Gia gia, giầy này rốt cuộc thế nào?"

"Cái này không cùng người nói tử mĩ, người thật đúng là não không hiểu, như vậy đi, vừa vặn Trường Thiên Liêu ngày, trong thời gian ngắn người cũng không lên nổi, ta đây liền kể cho người câu chuyện, người nghe xong câu chuyện này, hẳn liền biết giầy này là chuyện gì xảy ra." Gia gia nói với ta nói.

"Câu chuyện gì?" Ta tò mò hỏi.

"Không cần nói, nghiêm túc nghe, đây là người từng gia gia tự mình gặp được sự tình, lại nói đó là thế kỷ trước 30 năm thay mặt. . ."

Chương 12: Nửa khối ngọc bội

Lại nói đó là thế kỷ trước 30 năm thay mặt, chính là Cửu Châu Đại Địa khói lửa lên, Hoa Hạ nước sông tràn đầy tan hoang thời tiết.

Người từng gia gia cố sự chính là bắt đầu từ nơi này, khi đó lão nhân gia trong lúc vô tình cuốn vào một trận to lớn phân tranh bên trong, này đưa đến hẳn từ nay đi lên một cái cùng người khác bất đồng thần kỳ con đường.

Lão nhân gia kiêng kị tên gọi Lô Tu Tử, tên tắt Khổ Oa, cái này ta trước cùng người đã nói, người hẳn biết.

Nhắc tới, chúng ta Lô gia, từ trước vẫn luôn là góc ngách quê mùa ở tìm thức ăn ăn chết khổ nông dân, đến người từng gia gia nơi này, cái gia đình này thì càng thêm nghèo đình đương vang lên.

Khi còn bé, tiểu Khổ Oa ăn đói mặc rách đó là bình thường như cơm bữa.

Mãi cho đến Khổ Oa mười bảy mười tám tuổi khi, có thể mình làm sống nuôi gia đình rồi, loại tình huống này mới có thật sự cải thiện.

Khi đó trong núi đầu có một loại cây mây, dân bản xứ xưng là Tử Kim Hòe, bèn chắc gân nói, dùng loại này cây mây biên đi ra cái sợi, Kê Lung ở, phân kì cái gì, vô cùng kiên cố dùng bền.

Khổ Oa khéo tay, biên đi ra đồ vật chẳng những bền chắc, hơn nữa bộ dáng đẹp mắt, bắt được trên chợ bán, vô cùng quý hiếm.

Hàng năm nông nhàn khi, Khổ Oa đều biết dùng loại này cây mây biên ít thứ, cầm đi trên chợ đổi tiền.

Khi đó trong núi không có đường, từ trong thôn chạy tới gần đây trên chợ, nói ít cũng phải đi hết nửa ngày. Khổ Oa sáng sớm lên đường, chạy tới trên

chợ khi, thái dương cũng đã xế trưa ngả về tây rồi, đợi đến bán xong đồ vật đi trở về, ngày đó sắc cũng đã tối. Cái này không khỏi không thường thường đi đường đêm rồi.

Nhưng mà, Khố Oa gan lớn, tiểu tử trẻ tuổi ở, hỏa khí vượng, tính tình chân, căn bản cũng không biết "Sợ" chữ viết như thế nào, đối với đi đường đêm này sự tình cũng không cái gì kiêng kỵ.

Năm trước, hắn cũng thỉnh thoảng nghe Thôn Thượng một vài lão nhân nói chút ít quỷ quỷ thần thần sự tình, nhưng mà hắn nghe kia chút ít sự tình khi cũng chính là hắc hắc vui một chút, căn bản sẽ không để ở trong lòng qua.

Tối hôm đó, Khố Oa giống như thường ngày, bán xong Kê Lung ở, bơi đến Cản Sơn đường về nhà.

Kết quả nửa đường bên trên nổi lên sương mù, bởi vì ngày Hắc Vụ đại, hoàn toàn không thấy rõ đường, Khố Oa đi ngó khác nói, đợi đến hắn dừng lại bốn phía kiểm tra khi, mơ hồ thấy chung quanh là một mảnh ngôi mộ, ven đường thảo tăng trong còn có một chút đồ rập tàn phá mộ bia, mới biết chính mình đánh bậy đánh bạ, đi vào một mảnh bãi tha ma bên trong.

Trời tối nửa đêm, Vụ đại sâu hơn, trên trời chỉ có nhàn nhạt ánh sao, khắp nơi một mảnh đen kịt, đột nhiên đi tới một cái như vậy địa phương, phải nói không sợ, kia là không có khả năng.

Khố Oa lá gan lớn hơn nữa, trong lòng cũng không tránh khỏi có chút chíp bông, hắn nhìn bốn phía những thứ kia cỏ hoang thê thê mộ phần, luôn cảm giác những thứ kia ngôi mộ trong có một đôi con mắt đang nhìn mình.

Cái này làm cho hắn vô hình trung da đầu đều có bản tia tê dại, thân trên gập gáp đất ra một lớp mồ hôi lạnh.

Hắn muốn đi đi trở về, vòng qua này bãi tha ma, lại tìm khác biệt đường về nhà. Nhưng nhìn nhìn bóng đêm đã khuya, như vậy lượn quanh lời nói, chính mình không biết lúc nào mới có thể về nhà, lại nói, nơi này khắp nơi đều là Hoang Sơn Dã Lĩnh, khác biệt con đường cũng không nhất định so với cái này trong an toàn hơn, nói không chừng còn sẽ gặp phải tiền kính mao tặc, như vậy thì càng thêm phiền toái, nói không chừng ngay cả mạng nhỏ cũng sẽ vứt bỏ. Khi đó tiết, thế đạo nhưng là rất loạn, thổ phỉ giết người giống như là giết con gà con một loại dễ dàng, quan phủ người căn bản liền không quản được.

Bất đắc dĩ, Khổ Oa chỉ có thể kiên trì đến cùng, dọc theo kia bãi tha ma trong một con đường mòn tiếp tục tiến lên.

Kết quả, ngay tại hắn chính đi khi, đột nhiên, một trận "Ô ô ô" âm trầm thanh âm từ đằng xa truyền tới.

Thanh âm kia nghe vào trong tai, gần không giống như là phong thanh, cũng không giống tiếng nước chảy, ngược lại giống như nữ nhân cố ý nắn giọng giả bộ tới tiếng khóc.

Khổ Oa ngẩng đầu hướng tiếng khóc kia truyền tới phương hướng nhìn một cái, mơ hồ phát hiện Na nhi là một tòa mộ lớn chất, mà lúc này ở đó mộ phần bên trên lại bay hai cái xanh mơn mơn chớp sáng, trong bóng đêm nhìn, kia chớp sáng nhìn giống như là hai ngọn đèn như thế, cái này làm cho Khổ Oa tâm lý trở nên lạnh lẽo, toàn thân trong nháy mắt nổi lên một lớp da gà.

Lúc này hắn cũng không dám theo đường cũ đi, chỉ có thể lôi kéo cặp chân, dọc theo bên cạnh nhỏ hơn một cái Hoang Đạo liễu mạng chạy về phía trước, muốn cách này quỷ hỏa xa một chút.

Kết quả, để cho Khổ Oa không nghĩ tới là, hắn càng nghĩ cách này quỷ hỏa

xa một chút, quý kia hỏa lại cách hần càng gần, cuối cùng cơ hồ chính là ở trước mặt hần bay tới thoáng qua đi.

Đến lúc này, Khổ Oa đã sợ đến mất hết hồn vía, còn kém không khóc lên.

Trong tình thế cấp bách, Khổ Oa nhớ tới trong thôn một ít các lão nhân nói qua cổ sự.

Buổi tối đi đường đêm khi, thấy một ít kỳ quái đồ, ngàn vạn lần chớ đuổi theo, cũng đừng đi quản, coi như nó không tồn tại, chỉ để ý đi chính mình đường, bởi vì những thứ đó đều là một ít oan hồn cố ý huyền hóa ra đến, dụ cho người đi đường nghiêng, tìm người chết thế.

Nghĩ tới đây, Khổ Oa chỉ có thể cưỡng ép trấn định tâm thần, tận lực cúi đầu đi đường, không thém quan tâm kia hai cái chớp sáng. Cứ như vậy, bất tri bất giác, hần cuối cùng cuối cùng đi ra khỏi kia loạn nghĩa địa, lên đại lộ. Lúc này hần tâm lý mới dẹp yên một ít, ngẩng đầu nhìn lúc, phát hiện kia hai đồ vật lại còn ở trước mặt hần đứng đưa, giống như đang ở cự cao lâm hạ quan sát hần.

Cái này tình trạng để cho Khổ Oa nhú chặt mày, miệng cũng liệt khai, biết này hai đồ chơi đoán chừng là dây dưa tới hần, nếu như không bắt bọn nó đuổi đi lời nói, phỏng chừng chính mình cuối cùng sẽ còn gặp nói.

Lúc này hần nghĩ tới mấy ông già chuyển lời, nửa đêm đi đường, nếu là gặp phải thật đang ngó chừng người không thả đồ bắn, có thể nghiêm nghị hét lớn, đem nó dọa chạy.

Thường xuyên người đều nói quý dọa người, trên thực tế, chỉ cần nhân trung khí chân, cũng có thể hù dọa quý.

Nghĩ tới đây, Khổ Oa vì vậy bịt chân khí, đột nhiên chột giậm chân một

cái, hướng về phía kia hai cái chớp sáng đột nhiên một tiếng quát to.

Kết quả, hân quát một tiếng như vậy bên dưới, kia hai cái chớp sáng lại là thật tựa hồ có chút bị giật mình, lại loáng thoáng bắt đầu run rẩy.

Thấy cái tình huống này, Khổ Oa giật mình, lòng nói quả nhiên hữu dụng, xem ra này là một đôi quý nhất gan, nếu như vậy, ta đây sẽ tới chút ác hơn!

Ngay sau đó hân bịt chân khí lực, theo sát lần nữa giậm chân một tiếng quát chói tai, đồng thời cánh tay theo bản năng vung về phía trước một cái, chợt một trảo, kết quả để cho hân không nghĩ tới là, hân một trảo này bên dưới, lại đem một người trong đó chớp sáng chộp vào trong tay!

Nhất thời Khổ Oa tâm lý "Lộp bộp" một chút, trong tay chợt lạnh, cảm giác chộp được một khối lạnh như băng đồ vật, bị dọa sợ đến hai mắt nhắm chặt, tâm lý ý vị đất nhắc tới: "Nguy rồi, nguy rồi, ta đem quý chộp vào trong tay. Lần này xong đời, quý này phỏng chừng muốn để mắt tới ta, cùng ta không chết không thôi. Vậy phải làm sao bây giờ à?"

Ngay sau đó, hân liền vội vàng giơ tay lên liền hướng bên ngoài ném, muốn đem kia "Quý" ném ra ngoài, kết quả là nghe được trên đất "Đùng" một tiếng vang nhỏ, vật kia rơi trên mặt đất, nghe thanh âm giống như là một tảng đá.

Hân theo bản năng liền trương mắt nhìn một chút, phát hiện kia hai cái chớp sáng đã không thấy, chỉ còn lại trước mặt không xa bỏ không trên đường, có một không lớn ít đồ chính đang phát ra ánh ánh lục quang.

Khổ Oa tâm lý liền hiếu kỳ, lòng nói vật này rốt cuộc là cái gì à? Quý quý thần thần, thiếu chút nữa không đem ta hù chết, lúc này thế nào nằm trên đất bất động?

Hắn đi về phía trước đi, ngồi chồm hồm xuống cẩn thận nhìn một chút trên đất vật kia, mượn kia nhàn nhạt huỳnh quang, phát hiện đó tựa hồ là một khối màu xanh lá cây đá, có chút còn mang theo chút đỏ, toàn thể hình dáng là hình nửa vòng tròn.

Thấy cái này tình trạng, Khổ Oa không khỏi tâm lý sáng lên không phải là quỷ quái, mà là một kiện bảo bối hay sao? Năm trước hắn cũng nghe qua một ít truyền thuyết, nói là lên đầu năm bảo bối có linh tính, sẽ tự mình chân dài đi loạn, có lúc gặp phải người còn thích vòng quanh người đi loanh quanh.

Nghĩ như vậy bên dưới, Khổ Oa lòng nói đây không phải là nên ta nhặt sao? Vì vậy hắn nhặt lên hòn đá kia, liền nhét vào trong ngực, chuẩn bị cầm đi về nhà.

Sau đó, tiếp đó, càng kỳ chuyện lạ tình xảy ra. Hắn cất hòn đá kia đi chưa được mấy bước, liền nghe được phía sau truyền tới "Lóc cóc" một trận nhỏ vụn tiếng bước chân, nghe thanh âm kia giống như có người đang ở chạy chậm đuổi theo chính mình như thế.

Hắn tâm lý hiếu kỳ, có chút nghiêng đầu nhìn một chút, lại phát hiện phía sau lại không có ai.

Này có thể nhường cho hắn tâm lý có chút sợ.

Này chuyện gì? Rõ ràng có tiếng bước chân, nhưng là lại không thấy được bóng dáng, đây không phải là quỷ, còn có thể có cái gì?

Lúc đó hắn sống lưng lạnh cả người, cũng không dám từ từ đi, thoải mái làm xòe ra chân, liều mạng chạy như điên.

Một trận bệnh tật chạy, rất nhanh thì đi ra sơn lâm, ép tới gần thôn trang

vòng ngoài rồi, xa xa cũng có thể nhìn tới một ít đèn hết.

Cái này làm cho Khố Oa thở phào nhẹ nhõm, cho là tránh thoát một kiếp, kết quả hần một hơi thở còn không có từng hoàn, liền nghe được phía sau đột nhiên truyền tới một âm hiểm thanh âm nữ nhân nói: "Người trả cho ta nha, người trả cho ta a."

Thanh âm kia nghe, giống như có một đàn bà nằm ở trên lưng hần nói chuyện cùng hần như thế, trang nghiêm liền ở bên tai.

Cái này tình trạng, thẳng đem Khố Oa bị dọa sợ đến hồn lên chín tầng mây, tóc trong nháy mắt "Bá" một chút liền giơ lên đến, không tránh khỏi phát ra "Ôi chao!" Một tiếng quái khiếu, nơi nào còn dám dừng lại? Không cảm thấy là dùng hết thật sự có sức lực, liều mạng liền chạy về phía trước.

Một hơi thở chạy vào thôn, hần này mới xem như trấn định lại, nhưng mà đã sợ đến lòng cũng sắp nhảy ra ngoài, kia trên người cũng là bị mồ hôi lạnh thấm ướt nhẹp một tầng.

Hần thở hỗn hển sờ tới cửa nhà, đỡ một cây méo cổ cây đa dừng lại, ói đầy đất chặm chạp, thật lâu mới vừa thở nổi, xoay người muốn đi trong nhà đi, ngay sau đó lại nghĩ tới trong ngực cất cái vật kia, suy nghĩ vật này lai lịch không biết, hơn nữa thần thần bí bí, cát hung khó phân biệt, đây nếu là không thứ tốt, lỡ mãng cầm đi về nhà, nói không chừng sẽ đưa tới tai họa, vì vậy hần giữ lại cái tâm nhãn, liền đem kia lấy các thứ ra nhét vào kia cây Đa già cỗi kẻ cây trong, giấu đi.

Đông Tây Tạng tốt sau khi, Khố Oa lúc này mới vào cửa. Thấy đến nhà người, sợ bọn họ lo lắng, cũng không dám đem sự tình nói ra, cầm đầu ăn cơm, lên giường ngủ.

Ngày thứ hai tỉnh lại, Khố Oa hồi tưởng đêm qua phát sinh sự tình, thật là

không tránh khỏi sợ, đồng thời đối với hấn nhặt về cái vật kia cũng có chút hiếu kỳ. Vì vậy liền dòm người nhà không chú ý khi, lặng lẽ đến kia cây Đa già cỗi bên cạnh, đưa tay đến cây kia trong khe, đem vật kia lấy ra ngoài.

Nhìn một cái bên dưới, phát hiện vật kia lại là nửa khối Lục Ngọc tạc thành ngọc bội, ngọc bội toàn thân đều là óng ánh trong suốt Ngọc Thạch, Ngọc Thạch bên trong mơ hồ còn có một chút tia nhỏ màu đỏ.

...

Gia gia nói tới đây, ngừng lại.

Ta hiếu kỳ tiếp theo phát xảy ra cái gì sự tình, thúc giục hấn tiếp tục nói, hấn nhìn ta cười một tiếng, đối với ta nói: "Tiếp theo sự tình tương đối bí mật, đây cũng là chúng ta tông môn bí mật nhất một trong, người nghe một chút có thể, nhưng là lại tuyệt đối không thể nói ra đi, biết không?"

"Chúng ta còn có tông môn?" Ta có chút ít tò mò nhìn gia gia hỏi.

"Người kiên nhẫn nghe, nghe xong người liền hiếu, chúng ta chẳng những có tông môn, hơn nữa còn là rất lợi hại tông môn." Gia gia nói.

Chương 13: Huyết thẩm ngọc

Ngọc bội này nhìn một cái chính là đáng tiền đồ vật.

Khố Oa lúc ấy cầm ngọc bội kia vừa nhìn vừa nói "Hắc hắc, xem ra ta lão Lưu cũng có phát tài mạng, đều nói Phong Thủy Luân Lưu Chuyển mà! Cái này thật đúng là là đại nạn không chết, nhất định có hậu phúc a, không nghĩ tới trong lúc vô tình lấy được như vậy cái bảo bối, này có thể thật là quá tốt."

Khố Oa càng xem càng thích, trong đầu nghĩ chuyện này cũng không thể để cho người khác biết, đều nói hoành tài bất ngoại lộ, tránh cho rước lấy phiền toái. Vì vậy hắn đem ngọc bội bắt đầu vào trong ngực, hướng trong nhà đi tới, mới vừa vào cửa trong đầu nghĩ: Phải đem bảo bối giấu, chớ làm mất, ta còn phải hi vọng nào dùng bảo bối này cưới vợ đây.

Đứng ở trước bàn nhìn chung quanh, trong phòng cũng không cái gì địa phương tốt giấu, cũng chỉ có một cái rương, vì vậy liền vội vàng mở cặp táp ra đem ngọc bội giấu đến cái rương dưới đáy.

Chỉ là, bởi vì ngọc bội này vốn là lai lịch bất chính, không phải là Lô gia cổ hữu vật, cho nên Khố Oa trong lòng cũng không phải là thường thường nhớ. Vì vậy ngọc bội này ở cái rương bên dưới đê một cái nửa năm, cũng không có bị lấy ra qua, Khố Oa cuối cùng mình cũng đem này cái sự tình quên.

Cứ như vậy, thoáng một cái tốt thời gian mấy năm đi qua, này trong mấy năm, Khố Oa nhưng chính là gặp tội lớn rồi.

Đầu tiên là Nhân Họa, trong núi thổ phỉ đi xuống cướp bóc, vừa vận cướp được Khố Oa trong nhà, đem cha mẹ của hắn một trận tốt đánh, cha già một chân đều bị đánh gãy, sau khi đem lương thương bái vô ích, trâu Lừa cũng dắt đi nha.

Sau khi theo sát là thiên tai. Hơn nửa năm đại hạn, hoa màu mạ toàn bộ phơi nắng chết, nửa năm sau đại涝, khó khăn lắm dài đứng lên một chút lương thực, toàn bộ bị hồng thủy cuốn đi rồi, hồng thủy đi qua, lại vừa là cơ hoang, lại vừa là ôn dịch, thẳng huyền não mười phòng chín vô ích, lão bách tính căn bản liền không sống nổi.

Khổ Oa người nhà cũng trên căn bản chết sạch sẽ, cuối cùng, liền còn dư lại một mình hãn, mạng cứng rắn không có chết, căn rằng gượng chống đến, trông coi một cái nhà bốn vách lọt gió phá phòng, hai mẫu trường mần cỏ hoang đất bạc màu sống qua ngày.

Sau đó, thật sự là đói rồi, đói bụng đến hai mắt cũng bốc lên lục quang rồi, bất đắc dĩ, hãn liền ở nhà góc tường đóng một nhóm rách nát bên trong lật lung tung đàng, trông cậy vào có thể tìm một chút coi như đáng tiền đồ vật đi ra, cầm đi làm vài đồng tiền đến, cũng tốt mua chút thuốc độ nhật.

Kết quả như vậy lộn một cái bên dưới, Khổ Oa đem hãn giấu ở cái ruộng thấp nhất kia nửa khối ngọc bội cho lật đi ra.

Lúc đó Khổ Oa ánh mắt sáng lên, lòng nói ta sao quên vụ này đây? Trong tay ta không phải là còn có một kiện bảo bối như vậy sao? Có đồ chơi này, còn buồn ăn cơm không? Đồ chơi này bán đi lời nói, nói ít cũng phải mấy trăm khối đồng bạc. Có tiền này, đừng nói ăn cơm, con dâu cũng có thể cưới lên.

Khổ Oa lòng tràn đầy hưng phấn cất ngọc bội hướng trong thành đuổi.

Đến trong thành bên trên, hãn trước không đi làm cửa hàng, mà là trước đi tìm một cái hiệu công việc lão bảo chuyện cho hãn bàn tay chưởng nhãn, nhìn một chút giới.

Lão kia bảo chuyện họ Tề, bình thường người khác đều gọi hản đủ Ngũ gia, là một sáu bảy chục tuổi lão đầu tử, cả đời điều phối đồ cổ Ngọc Khí, gặp qua bảo bối biến rồi đi, bảo bối gì, giá cả gì, nhìn một cái liền biết.

Này đủ Ngũ gia năm trước từng đến Khổ Oa trong thôn thu qua đồ vật, Khổ Oa cùng hản bao nhiêu coi là có chút nhận biết, biết này đủ Ngũ gia tuy là cái bảo chuyện, nhưng mà tâm nhãn không xấu, nói chuyện cũng cơ bản đáng tin, cho nên mới muốn tìm hản hỗ trợ nhìn một chút.

Khổ Oa ba ba cất ngọc bội chạy tới đủ Ngũ gia trong tiểu điểm, hiển bảo như thế đem lấy các thứ ra, bỏ vào đủ Ngũ gia trước mặt, kết quả kia đủ Ngũ gia cầm lên nhìn một cái, cuối cùng biến sắc, tay kia giống như là bị ong vò vẽ chập rồi một dạng thoáng cái liền đem ngọc bội kia ném ra ngoài, thiếu chút nữa không đem ngọc bội cho ném hỏng.

Khổ Oa trong lòng cả kinh, lòng nói này lão đầu tử muốn làm gì? Chẳng lẽ là sinh lòng ghen tị, muốn đem ta bảo bối này phá hủy hay sao?

Ngay sau đó, Khổ Oa vội vàng đem ngọc bội kia nhặt về, một bên thối phía trên bụi đất, một bên mặt đầy vẻ giận dữ trừng mắt nhìn đủ Ngũ gia nói: "Ta nói lão gia tử, ngươi làm cái gì vậy? ! Chẳng lẽ ngươi tâm lý ghen tị ta có bảo bối này, muốn nhân cơ hội cho ta phá hủy hay sao? Người này làm người cũng quá không địa đạo đi?"

Nghe được Khổ Oa lời nói, kia đủ Ngũ gia nhưng là mặt đầy ngưng trọng vẻ mặt, thở dài một cái, cũng ý thức chính mình lỗ mãng, vội vàng cấp Khổ Oa tổ cáo tội, tiếp theo mới nói ra trong này duyên cớ.

"Người này vật kiện là một kiện đại hung vật, ai dính muốn té xui xẻo, ta cũng vậy nhất thời khẩn trương, mới thiếu chút nữa thất thủ." Đủ Ngũ gia mặt đầy xin lỗi nói.

Nghe được đủ Ngũ gia lời này, Khổ Oa không phát hiện có chút mơ hồ, lòng nói ta thật tốt một con ngọc bội, làm sao lại biến thành hung ác vật, ta xem người này lão đầu tử là cố ý muốn hù dọa ta, sau đó nghĩ giá thấp từ trong tay của ta đem vật này bỏ đi thôi?

Nghĩ tới đây, Khổ Oa nhú mày, lòng nói xem ra này lão đầu tử cũng là không nhờ vả được, thấy hơi tiền nổi máu tham, cũng không cần để cho hăn nhìn cho thỏa đáng.

Vì vậy lập tức hăn cứ nhìn đủ Ngũ gia nở nụ cười gằn nói: "Oh, oh, ta biết rồi, ta vật này không hên đúng không? Tốt lắm, cảm ơn ngài mắt dài lặc."

Đủ Ngũ gia đó là người dày dặn kinh nghiệm, tự nhiên từ Khổ Oa trong giọng nói cảm nhận được Khổ Oa ý tứ, nhưng mà lão đầu tử cũng không nói gì nhiều, chỉ là đối với hăn khoát khoát tay, ý là để cho hăn đi nhanh lên.

Khổ Oa trợn mắt nhìn cái mắt, lạnh rên một tiếng, cất ngọc bội rời đi đủ Ngũ gia tiệm nhỏ, thẳng vào một nhà hiệu cầm đồ lớn, đem ngọc bội kia hướng trên quầy để xuống một cái, bảo là muốn làm xuống.

Kia cửa hàng chưởng quỹ đưa mắt một nhìn ngọc bội kia, không tránh khỏi ánh mắt sáng lên, lòng nói đây là bảo bối nha, liền vội vàng đeo lên kiếng lão, đưa tay đem ngọc bội kia cầm lên mảnh nhỏ nhìn, kết quả nhìn một cái bên dưới, kia tình trạng lại cùng kia đủ Ngũ gia độc nhất vô nhị, lập tức sắc mặt đại biến, đưa tay đem ngọc bội kia để xuống, đẩy tới Khổ Oa trước mặt, khoát tay luôn miệng nói: "Lấy đi, lấy đi, không muốn, không được!"

Những thứ này, Khổ Oa có thể cũng có chút kỳ, hăn suy nghĩ này cửa hàng chưởng quỹ cùng kia đủ Ngũ gia không thể nào là trước đó thông đồng tốt. Bởi vì chính mình ra đủ Ngũ gia tiệm, trực tiếp liền quẹo vào này cửa hàng, bọn họ liền là muốn thông đồng, cũng không có thời gian này. Kia nếu là

không có chuyện gì trước thông đồng được, mà phản ứng lại vừa là như thế, vậy cũng chỉ có thể nói rõ đã biết ngọc bội xác thực là có chút vấn đề.

Tiếp đó, Khổ Oa cất ngọc bội kia tốt đi mấy nhà cửa hàng thử một chút, kết quả cơ hồ toàn bộ cửa hàng đều là một cái phản ứng, tất cả đều không thu, hơn nữa nhìn đến hắc vật kia, giống như là thấy quỷ như thế, người người cũng bị dọa sợ đến mặt như màu đất, cuối cùng một nhà cửa hàng ông chủ tương đối hung, còn nói Khổ Oa là cố ý tới tìm hắc xui, lại còn để cho người đem hắc đánh cho một trận.

Khổ Oa tâm lý cái này khuất, thật là không chỗ ngồi nói đi.

Bất đắc dĩ, hắc không thể làm gì khác hơn là lại trở về phủ Ngũ gia nơi đó, hỏi hắc đây rốt cuộc là chuyện gì.

Đủ Ngũ gia thấy hắc bị giày vò đất cũng thật thảm, vì vậy cũng liền không tính toán hiềm khích lúc trước, vì vậy liền cho hắc mảnh nhỏ thuật này kỳ trong nguyên nhân.

Nguyên lai đây là ngọc bội nếu như nói riêng về Ngọc Sắc, nước loại cùng chế tác, kia cũng là thượng thượng chi phẩm, giá trị lão Tiền rồi.

Chỉ là đáng tiếc là, ngọc bội này Ngọc Sắc mặc dù thuần, cũng đã được dính, bên trong những thứ kia tia nhỏ màu đỏ chính là bằng chứng.

Đủ Ngũ gia nói những thứ này những thứ này hồng ti không đặc biệt, chính là một loại phi thường Âm Sát "Huyết thẩm", này Chúng Ngọc cũng liền kêu "Huyết thẩm ngọc", người bình thường gặp phải loại vật này, Dương Hỏa hơi yếu một chút, sẽ bị nó khắc chết, cho dù là Dương Hỏa thịnh vượng, vậy cũng muốn liên tiếp số con rệp, xui xẻo cả đời.

Khổ Oa vẫn là lần đầu tiên nghe được "Huyết thẩm ngọc" thuyết pháp này,

trong lúc nhất thời cũng không hiểu vật này là chuyện gì xảy ra.

Đủ Ngũ gia liền giải thích nói, cái gọi là "Huyết thẩm ngọc", thật ra thì chính là trong ngọc mang máu, bảo là muốn tạo thành loại này huyết thẩm ngọc, trừ phi để cho kia ngọc cùng thi thể máu thịt lâu dài dính liền mới được. Cứ như vậy, thi thể máu thịt mới sẽ từ từ thẩm vào Ngọc Sắc bên trong.

Khổ Oa liền hỏi, có phải hay không thi thể máu thịt thẩm vào rồi Ngọc Sắc bên trong, liền nhất định rất hung ác.

Đủ Ngũ gia lắc đầu một cái nói đó cũng không phải là, tiếp theo liền nói, tỷ như thời cổ sau khi có chút Đế Vương sau khi chết, sẽ mặc bên trên một loại do ngọc phiến cùng kim sợi làm thành y phục hạ táng. Loại này quần áo kêu Kim Lũ Ngọc Y, có cực tốt phòng hủ công hiệu, nếu là mặc Kim Lũ Ngọc Y hạ táng, thi thể coi như là qua một vạn năm cũng sẽ không thối rữa, cùng còn sống khi giống nhau như đúc, nhìn qua giống như là người ngủ thiếp đi.

Nếu như là do loại này mặc Kim Lũ Ngọc Y thi thể tạo thành huyết thẩm, đó cũng không có sát khí, hơn nữa còn có vương khí, có thể làm cho người ta mang đến may mắn.

Đương nhiên rồi, một loại người dân thường tự nhiên xuyên không nổi Kim Lũ Ngọc Y, chẳng những xuyên không nổi, hơn nữa cũng không cho phép xuyên, cho nên dân chúng bình thường dưới thi thể chôn cất sau, đại đa số cũng sẽ thối rữa xuống.

Bất quá, trong này cũng có một chút ngoại lệ, nói thí dụ như, nếu là thi thể chôn ở âm khí rất nặng nuôi thi trong đất, như vậy thi thể chẳng những sẽ không thối rữa, thời gian dài, nghe nói sẽ còn toàn thân lông dài, móng tay dài ra, biến thành Hung Lệ Âm Tà cương thi.

Mà do loại này cương thi tạo thành huyết thẩm, đó chính là cực kỳ Âm Sát rồi, chẳng những sẽ xui, nghiêm trọng khi, thậm chí sẽ cho người cửa nát nhà tan.

Đủ Ngũ gia nói tới chỗ này, nhìn một chút Khổ Oa, lại nói: "Bây giờ người cái này trên ngọc bội xuất hiện huyết thẩm, hơn nữa huyết sắc đã hoàn toàn chìm vào Ngọc Sắc bên trong, này đã nói lên, này bội ở đã từng lâu dài cùng thi thể máu thịt liên kết, ít nhất cũng kéo dài mấy trăm năm, nếu không máu này thẩm sẽ không như thế thâm. Mà mấy trăm năm trong thời gian, thi thể kia lại một mực cũng không có thối rửa, cho nên. . ."

"Cho nên thi thể kia nhất định là một cụ chôn ở nuôi thi trong đất cương thi!" Đủ Ngũ gia ngừng một chút nói.

"Này có thể không nhất định, " Khổ Oa lẩm bẩm cau mày nói: "Vạn nhất người ta là vương tử Công Chúa cái gì, mặc Kim Lũ Ngọc Y đây? Người sao liền khẳng định như vậy thi thể kia là cương thi?"

Đủ Ngũ gia cười ha ha, tựa hồ đã sớm ngờ tới Khổ Oa sẽ nói như vậy, vì vậy nói với hắn: "Kim Lũ Ngọc Y là toàn thân bọc, thi thể mặc vào Kim Lũ Ngọc Y sau khi, ngoại trừ miệng mũi Khiếu lỗ bên trong nhét chút ít Bảo Châu, trên người đeo đơn giản một chút đồ trang sức ra, liền không cần mặc nữa khác biệt quần áo, càng không thể nào mang theo một con ngọc bội, cho nên, cho dù là mặc Kim Lũ Ngọc Y trong quan tài có như vậy ngọc bội chôn theo, cũng không khả năng cùng thi thể máu thịt lâu dài tiếp xúc, cũng liền không cách nào tạo thành huyết thẩm ngọc bội, nhiều nhất là một ít huyết thẩm thí nhét cái gì, cho nên, tính tới tính lui, cũng chỉ có cương thi mới có thể thỏa mãn cái điều kiện này."

Nghe nói như vậy, Khổ Oa bất đắc dĩ, cau mày hỏi "Coi như là cương thi tốt trách? Ngọc bội là ngọc bội, cương thi là cương thi, bây giờ ngọc bội lại

không mang ở cương thi trên người, kia cương thi cũng không cách nào đối với nó sinh ra ảnh hưởng, cho nên coi như ngọc bội này là cương thi mang qua, cũng hẳn không có vấn đề gì mới đúng."

"Hừ, " nghe được Khổ Oa lời này, đủ Ngũ gia lắc đầu thở dài nói: "Huyết thấm ngọc huyết thấm ngọc, nói chính là thi thể này máu thịt đã thấm vào rồi trong ngọc, cùng kia ngọc hòa làm một thể. Cương thi máu thịt tất nhiên cùng cương thi như thế, mang theo âm sát khí, bây giờ ngọc này bị thấm nhuộm, dĩ nhiên cũng chính là mang theo âm sát khí, biến thành hung ác vật. Loại vật này, ai gặp phải người đó liền sẽ xui xẻo. Người nói máu này thấm rồi cuộc có ảnh hưởng hay không?"

Lần này Khổ Oa coi như là hoàn toàn tuyệt vọng.

Cái này thật đúng là trời nóng bức tạt chậu nước lạnh, lạnh từ đầu đến chân, ngay cả lòng cũng băng rồi.

Thấy Khổ Oa dửng dưng, đủ Ngũ gia nhìn một chút ngọc bội kia, cũng là hơi xúc động nói: "Ai, đáng tiếc một cái tốt vật kiện, cũng bởi vì máu này thấm uống công phá hủy a. Bây giờ vật này đừng nói không bán được tiền, tặng không cũng không ai muốn a. Không có biện pháp a, ai cầm liền phải xui xẻo a. Khác biệt không nói, liền nói người Khổ Oa đi, mấy năm nay tại sao đi thẳng vận xui? Ta xem cùng vật này thoát không khỏi liên quan a."

Nghe đủ Ngũ gia lời này, Khổ Oa bất giác ngẩn ra, lòng nói thật đúng là cho này lão đầu tử nói đúng, chính mình thật giống như thật là từ được ngọc bội này sau khi, cũng chưa có qua qua một ngày ngày tốt. Nói như vậy, vật này thật đúng là một Hung Vật, không thể giữ ở bên người.

Tâm lý nghĩ như thế, hẳn nhìn lại ngọc bội kia, chỉ cảm thấy kia Ngọc Sắc bên trong tia máu càng phát ra đỏ tươi đậm rực rỡ, trang nghiêm muốn trích đi ra một dạng không tự chủ cảm thấy từng trận kinh hãi.

Trù trừ đã lâu, Khổ Oa mới bớt đau rồi, liền vội vàng hỏi đủ Ngũ gia có biện pháp nào hay không phá giải ngọc này trong sát khí.

Đủ Ngũ gia có chút bất đắc dĩ nói với hắn: "Đổi còn lại một ít nông cạn một chút huyết thẩm ngọc, có lẽ còn có phương pháp phá giải, ghê gớm mời thợ thủ công đem ngọc da lột một tầng là được, nhưng mà món đồ này, liền không có cách nào, bởi vì này huyết thẩm quá sâu, quá nồng, đã ngấm vào Ngọc Tuy bên trong, cái này thì hoàn toàn không có phương pháp phá giải rồi. Như thế nào đi nữa lột da cũng tróc không hết rồi."

Đủ Ngũ gia nói như vậy, coi như là để cho Khổ Oa hoàn toàn hết hy vọng rồi. Không những như thế, đủ Ngũ gia còn xây nghị Khổ Oa thừa dịp còn sớm đem ngọc bội này vứt bỏ, tránh cho giữ ở bên người gây trở ngại hắn vận khí.

Khổ Oa bất đắc dĩ, muốn vứt bỏ ngọc bội kia, nhưng là tốt có lòng Bất Xá, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đem ngọc bội kia lần nữa cho vào bên trên, xoay người đi trở về, chuẩn bị đi trở về sau khi, lại phải nghĩ thế nào làm.

Lúc ra cửa sau khi, đủ Ngũ gia thấy Khổ Oa thất hồn lạc phách đáng vẻ, có lòng không đành lòng, liền an ủi hắn nói: "Thật ra thì cũng không phải tất cả mọi người gặp phải huyết thẩm ngọc đều phải xui xẻo. Bây giờ người ngược lại đều đã bộ dáng này, nếu là quả thực không nỡ bỏ ngọc bội này lời nói, vậy cứ tiếp tục giữ ở bên người tốt lắm. Nói không chừng sau này gặp cơ duyên, thoáng cái đem Tà Bảo biến thành Phúc Bảo, từ nay qua rồi phú quý cuộc sống đây."

Khổ Oa ngẩn ra, hỏi hắn lời này nói như thế nào.

Vì vậy đủ Ngũ gia liền giải thích cho hắn nói: "Bình thường chúng ta bản

thân nhìn thấy ngọc, phần lớn đều là Phúc Bảo, coi như không phải là Phúc Bảo, cũng ít nhất là cái tương đối cao đẳng lần đồ trang sức. Nhưng mà cũng có ngọc trời sinh mang theo tà khí, giống như là cái này ngọc bội như thế, loại này chính là Tà Bảo. Mà loại Tà Bảo có người có thể hàng được, có người hàng không dừng được. Nếu là hàng phục được rồi, này Tà Bảo lực lượng so với Phúc Bảo lớn hơn rất nhiều lần, có thể để người ta thăng quan phát tài, Phúc Lộc sông sẻ. Nhưng nếu là hàng không dừng được, ngọc này sẽ cho người mang đến tai họa, nghiêm trọng thậm chí sẽ cửa nát nhà tan. Cho nên người nếu là muốn dựa vào cái ngọc bội này phát tài lời nói, liền phải nghĩ biện pháp đem ngọc này hàng phục được mới được."

Khố Oa hỏi hãn muốn như thế nào mới đánh bại ở đây ngọc, đủ Ngũ gia nói hãn cũng không biết, này cái sự tình quá ít thấy rồi, hãn cũng lần đầu thấy loại này huyết thẩm ngọc, có thể nhận ra đã rất tốt, muốn hãn hàng phục được ngọc này, kia lại là tuyệt đối không thể.

Bất quá đủ Ngũ gia cũng không để cho Khố Oa hoàn toàn thất vọng, mà là nói cho hãn biết nói, loại sự tình này, chỉ có thể dựa vào cơ duyên, nói không chừng cơ duyên đến, ngọc này người không đi hàng nó, nó liền ngoan ngoan nghe người nữa nha.

Khố Oa lòng nói cái này không nói nhằm mà, nói tới nói lui, chính là không có biện pháp là được.

Bất đắc dĩ, Khố Oa chỉ tốt chọn rời đi, một đường đi trở về.

Đoạn đường này đi xuống, Khố Oa trực cảm giác tâm cũng phải nát rồi. Hồi tưởng một ngày này, hãn này một vui một buồn, trực cảm thấy giống như leo núi như thế, vừa mới leo đến núi trên đỉnh đầu, kết quả nghiêng người lại một ực lăn đến dưới chân núi đi, cảm thẳng đem hãn tươi sống té chết.

Trái lo phải nghĩ, cả người không thoải mái, Khổ Oa liền đem ngọc bội kia lấy ra, bưng ở trên tay, cảm giác giống như năng thủ sơn dụ một dạng để cho hần vô hình trung cảm thấy không rét mà run. Liền tưởng đến chính mình trong hai năm qua gặp gỡ, khả năng đều là ngọc bội này hại, hần thậm chí đối với này bội ở sinh ra cừu hận, hận không được đem này bội ở té cái nát bấy!

Bất quá, ngay tại Khổ Oa mới vừa giơ tay lên chuẩn bị té ngọc bội kia khi, hần giật mình, lại đem tay thu hồi lại.

Hần lòng nói ngọc bội này mặc dù sát khí, nhưng mà dầu gì cũng là thông linh, chính mình nếu là cứ như vậy đem nó đập, không chừng đem nó chọc giận, dưới cơn nóng giận, cho mình tới một trận thiên tai Nhân Họa cái gì, đảm bảo không cho phép đem mạng nhỏ mình cũng bị mất.

Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, chính mình không thích nó, mặc dù đem nó vứt bỏ tốt lắm, huống chi năm đó cũng là mình tiện tay, đem nó từ loạn trong mồ cầm về, người ta có thể không phải mình chạy đến tìm người, cho nên người xui xẻo, cũng không thể toàn do ở người ta trên người.

Nghĩ như vậy một phen, Khổ Oa cuối cùng liền đem ngọc bội kia vứt xuống ven đường một nơi trong hốc núi, trước khi đi còn đối với ngọc bội kia một phen dặn dò, nói cái gì năm đó là ta không được, đem người bắt lại trở lại, cho người ở cái rương bên dưới ghen lâu như vậy, coi như là ta xin lỗi người, ta cho người theo cái không phải là, hy vọng người Đại Bảo có số lớn, không muốn hưởng tâm lý đi. Huống chi, mấy năm nay người làm ta cũng đủ thảm, chúng ta đây coi như là hai phe huề nhau, hôm nay chúng ta coi như là hết duyên rồi, người nghĩ muốn đi đâu liền đi nơi nào đi, khác biệt lại theo ta, ta cũng tiêu không chịu nổi người bảo bối này. . .

Ngọc bội vứt bỏ sau khi, Khổ Oa tâm tình buông lỏng không ít, lòng nói

lần này chính mình ước chừng phải bắt đầu vận chuyển rồi, sau này chỉ cần mình cố gắng làm việc, nhất định sẽ được sống cuộc sống tốt. Tâm lý nghĩ như thế, hăn bất tri bất giác vui vẻ lên, cuối cùng ngay cả bài hát cũng hừ lên rồi.

Đêm đó về đến nhà, Khố Oa ngon lành là buồn ngủ một chút, chuẩn bị bắt đầu từ ngày thứ hai, phải thật tốt đại kiên một phen, trọng chính gia sản, lại chấn môn phong.

Kết quả, ngày thứ hai vừa rạng sáng, ngày còn tờ mờ sáng khi, Khố Oa đang ngủ say, liền nghe phía ngoài tựa hồ có người ở gõ cửa.

Hăn lão đại không tình nguyện thức dậy mở cửa.

Cửa mở ra sau khi, phát hiện bên ngoài hay là màu xám mù mịt, thiên đô vẫn chưa hoàn toàn phát sáng, ngoài cửa cũng không có một bóng người, không biết là ai gõ cửa.

Khố Oa nửa ngủ nửa tỉnh, mơ mơ màng màng liền hỏi: "Ai vậy, ai vậy?"

Hỏi hồi lâu, không người đáp lại, đưa đầu bốn phía nhìn một chút, Quỷ Ảnh một cái cũng không có, thật giống như căn bản liền không người đến qua như thế, cái này làm cho Khố Oa tâm lý một trận hiếu kỳ, liền muốn đi xem một chút rốt cuộc là ai đang giở trò, kết quả hăn vừa mới chân xóa đi ra ngoài, liền đã dẫm vào món đồ, cúi đầu nhìn lên, thiếu chút nữa không đem hăn Hồn dọa cho đi ra.

Kia trên đất đồ vật không đặc biệt, chính là một cái xanh mơn mơn ngọc bội, kia ngọc bên trong thấm nhuộm đỏ tươi vết máu, cũng còn nhìn đến một mảnh rõ ràng.

...

Gia gia nói tới đây khi, ta nghe thuận lợi lòng cũng toát mồ hôi.

Không nghĩ tới một món ngọc bội còn sẽ có thần kỳ như vậy sự tình, cũng không biết thật giả. Lúc ấy nghe vào đường hầm, đã đem chính mình sự tình quên mất, liền thúc giục gia gia tiếp tục nói.

Chương 14: Quỷ đốt đèn

Bởi vì ta thúc giục, gia gia vì vậy cứ tiếp tục nói tiếp theo phát sinh sự tình.

...

Lại nói lúc ấy Khổ Oa thấy bên trên cái kia ngọc bội, cả kinh nửa ngày không năng động đần, hần vạn vạn không nghĩ tới ngọc bội kia lại trở lại.

Đây là ý gì? Chẳng lẽ ngọc bội này ý lại vào hần hay sao?

Khổ Oa lòng nói cái này không thành, phỏng chừng ngọc bội này đã có linh tính, ở trong nhà hần ngây ngô lâu, nhận biết đường. Xem ra chính mình vút không đủ xa, khiến nó rất dễ dàng tìm được đường đi về tới rồi. Vì vậy lập tức Khổ Oa đem ngọc bội kia nhặt lên, lần này đi xa hơn, một mực bay qua thôn nam đầu Đại Sơn, đem ngọc bội kia vút xuống một con sông lớn trong.

Ném xong sau, Khổ Oa về nhà, lòng tràn đầy khẩn trương đợi một đêm, kết quả ngày thứ hai mở cửa nhìn một cái, phát hiện ngọc bội kia lại trở lại.

Bất đắc dĩ, lại ném, kết quả mặc kệ ném bao xa, tóm lại ngọc bội kia ngày thứ hai nhất định trở lại.

Hần sau đó thậm chí suy nghĩ triệt, đem kia ngọc bội nhỏ đưa cho thôn lân cận một kẻ ngu, kết quả kia kẻ ngu ngày thứ hai bị người phát hiện rớt tại núi trong góc, cả người máu thịt be bét, tử trạng vô cùng thâm trọng, mà kia ngọc bội nhỏ, như thường là trở lại Khổ Oa cửa nhà.

Lần này Khổ Oa bất đắc dĩ, hiển nhiên ngọc bội này đã nhận thức hần làm chủ, không muốn rời hần đi.

Bảo bối nếu là nhận Chúa, coi như người đem nó ném đến lại xa, kia bảo

bối cuối cùng cũng còn sẽ trở về tìm người.

Minh bạch nơi này những thứ này, Khổ Oa biết ngọc bội này ném là ném không hết rồi, nhưng mà, cũng không thể một mực để cho cái ngọc bội này mang đến cho mình vận xui, bằng không hẳn đời này có thể coi là xong rồi.

Khổ Oa tìm nghĩ, mặc kệ như thế nào, cũng phải nghĩ biện pháp đem này trên bảo bối sát khí diệt trừ mới được.

Vì vậy từ nay về sau, Khổ Oa đi thăm cao nhân, tìm kiếm phá giải sát khí biện pháp, nhưng mà những vẫn không có kết quả, như vậy thoáng một cái lại qua một cái năm, Khổ Oa sinh hoạt vẫn là nghèo rớt mùng tơi, vận xui không ngừng, thời gian một chút cũng không có khởi sắc.

Cho đến một ngày buổi tối, phát sinh một cái sự tình, mới khiến cho này cái sự tình, xuất hiện một ít chuyển cơ.

Đêm hôm đó, Khổ Oa ở trên núi đốn củi lạc đường, chính gấp khi, mơ hồ ở một nơi trong thung lũng thấy một chút đèn ánh sáng, cái này làm cho hắn một trận hiếu kỳ. Lòng nói, này đêm hôm khuya khoắc, Hoang Sơn Dã Lĩnh, nơi nào đến ánh lửa, chẳng lẽ là tốt thấy quỷ hay sao?

Kia ánh đèn chột lóe chột lóe, lúc phát sáng lúc diệt, Khổ Oa càng xem càng sợ hãi, hắn rất sớm trước liền nghe người ta nói qua, trong núi này mặt có một tòa mộ cổ, bên trong tựa hồ chôn một vị cái gì Công Chúa, kia Công Chúa Quỷ Hồn thường thường nửa đêm khi đi ra đi loanh quanh, thấy người sống thì trở thành ác quỷ đem người cổ căn đứt uống máu. Còn có người nói đã từng thấy kia Công Chúa người mặc đồ thẩm quần dài, bưng một chiếc Thanh Đăng ở thảo tăng đi vào trong đường.

Này chút ít sự tình, không biết thật giả, nhưng mà tất cả mọi người nói như vậy, càng truyền càng thần, cuối cùng đều giống như thấy tận mắt như thế.

Khổ Oa nghĩ tới những thứ này, vô hình trung cảm giác cả người lạnh cả người, răng đều có chút run lên, không dám sẽ ở trên sườn núi kia ngây ngô, cuống quýt liền khơi mào củi cái thúng, chuẩn bị né tránh.

Kết quả, bởi vì hấn quá sợ, cả người run run, đi bộ cũng không tiện lợi, huống chi còn chọn một chùng trăm cân nặng cái thúng, vì vậy không đi ra mấy bước, một cước đạp hụt, cả người liền ngã xuống đất, một đường dọc theo núi kia sườn núi cút vào trong thung lũng mặt đi.

Cũng thật may núi kia sườn núi không phải là rất dốc tiêu, phía trên còn mọc đầy cỏ tranh, nếu không lời nói, Khổ Oa như vậy lăn xuống đi, không chết cũng phải nửa cái mạng, bất quá tha cho là như thế, Khổ Oa hay là té cái thất điên bát đảo.

Khổ Oa trèo sau khi thức dậy, phát hiện mình trước mặt cách đó không xa chính có một cái mộ phần.

Kia mộ phần cũng không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, mộ phần bên trên trường mẫn cỏ hoang.

Kết quả, ở nơi này sao một tòa hoang dã mộ hoang mộ phần trên ngọn, lúc này đang có một chiếc Thanh Đăng ở nơi đó sâu kín đốt.

Không thấy được cái tình huống này, Khổ Oa cảm giác hô hấp cũng không thể nào trót lọt, trong lòng liền nghĩ đến chẳng lẽ là thật gặp phải quỷ hay sao? Nếu không này mộ phần Thượng Thanh đền là chuyện gì xảy ra?

Khổ Oa lòng nói chuyện này thật đúng là kỳ, nghe hết sạch nói Quỷ Xuy Đăng rồi, không nghĩ tới chính mình đụng vào quỷ, chẳng những không thối đền, còn chính mình đốt đền, cái này thật đúng là là để cho người có chút không quá thích ứng.

Ngay tại Khố Oa tâm lý chính loạn suy nghĩ khi, đột nhiên một trận gió lạnh thổi đến, kia mộ phần đèn không ngừng đung đưa, tựa hồ có tắt dấu hiệu.

Khố Oa trong lòng nghĩ, xong rồi, xem ra quỷ này là tiên đốt đèn, sau đó sẽ thổi đèn, phỏng chừng này đèn một diệt, quỷ kia thì phải đi lên căn ta cổ, ta lại ở chỗ này đến, chỉ có một con đường chết, kể trước mắt, chỉ có tẩu vi thượng sách, hay là chạy mau đi.

Tâm lý nghĩ như thế, Khố Oa xoay người liền chuẩn bị chạy trốn.

Kết quả như vậy quay người lại, hăn lại phát hiện sau lưng lại còn có một tòa mộ lớn!

Lúc đó hăn mượn phía sau kia đèn ánh sáng, phát hiện kia mộ phần bên trên chính thẳng đứng một cây cao hơn một trượng cây gỗ ở, mà kia cây gỗ ở cấp trên, lại treo một người!

Lại nhìn kỹ người kia, bất ngờ phát hiện kia lại là một nữ nhân.

Cô gái kia người mặc đồ thắm quần dài, ống tay áo ở trong gió lay động đến, hai chân thùy ở phía dưới đung đưa, trắng bệch sắc mặt ở trong màn đêm lộ ra bộc phát nhức mắt, mà mái tóc dài màu đen của nàng lại tựa hồ như bị thứ gì lãng không bắt được một dạng khiến cho nàng cứ như vậy treo ở gậy bên trên.

Nguyệt Hắc đêm, mộ hoang dã mộ, mộ phần Thượng Thanh đèn, lập can hiện tại Quỷ Ảnh!

Vào giờ phút này, cho dù ai đến nơi này, tim cũng có chút không chịu nổi oa, thương hại người từng gia gia lúc ấy bị dọa sợ đến toàn thân cũng lạnh,

khí cũng không kịp thở, trái tim giống như là bị người bắt lại một dạng nắm chặt thành một đoàn, kia rằng cũng là " run lên, thiếu chút nữa đem đầu lưỡi cũng cắn.

"Hắc hắc hắc "

Vừa lúc đó, cái đó treo ở gậy cười nữ nhân, đột nhiên phát ra một trận âm trầm tiếng cười, mà nàng cười xong sau, tựa hồ còn hướng Khổ Oa nhìn hai lần.

Lần này, Khổ Oa quả thực không chịu nổi, hai mắt vừa trợn trắng, trực tiếp liền ngất đi.

Trong mê ngủ, Khổ Oa cảm giác có người ở bắt tóc hắc.

Mơ mơ màng màng, hắc trương mở con mắt nhìn một chút, lại gặp được một cái cực kỳ quỷ dị cảnh tượng.

Hắn lại thấy thân thể của mình chính lẳng lẳng nằm ở Mao trong đồng cỏ, mà hắc tầm mắt lại chính đang từ từ cách xa mình thân thể, phảng phất thân thể kia đã không thuộc về hắn.

Dưới sự kinh hãi, Khổ Oa cuống quýt chết thẳng cẳng vẫy tay giãy giụa, nhìn một cái bên dưới, lại phát hiện mình bây giờ lại chỉ là một đoàn màu xám hơi khói, hoàn toàn không có thân thể có thể nói.

Cái này Khổ Oa hoàn toàn ngây người, hắc lòng nói chớ không phải mình linh hồn xuất khiếu, đã chết hay sao? Nguyên lai người sau khi chết, là cái bộ dáng này?

Khổ Oa tâm lý chính mê muội khi, nhớ tới thật giống như có vật gì đang bắt đến tóc, vì vậy quay đầu hướng lên nhìn một cái, không khỏi ngây

ngân.

Hắn phát hiện năm đầu mình da là một cái xanh trắng cánh tay, mà cánh tay kia lại là từ kia mộ phần đứng thẳng cây gỗ ở chóp đỉnh duỗi đi xuống.

Lại nhìn kỹ cánh tay kia, Khổ Oa thẳng cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Cánh tay kia đạt tới dài hơn hai trượng, phía trên gân xanh bàn khúc, da gà cao vút, chán ghét dị thường.

Nhìn lại kia cây gỗ ở chóp đỉnh, bất ngờ phát hiện nơi đó lại ngồi một cái Thanh Diện răng nanh, hai mắt Xích Hồng to lớn quỷ quái.

Cánh tay kia chính là kia Cự Quỷ vươn ra, không những như thế, Khổ Oa còn phát hiện, cô gái kia cũng là bị kia Cự Quỷ nắm tóc treo ở nơi nào.

Thấy những thứ này, Khổ Oa lòng nói nguyên lai nữ nhân này cũng giống như mình, đều là người bị hại, chỉ là không biết thân thể nàng ở cái gì địa phương, chính mình thật giống như cũng không nhìn thấy. Bất quá nghĩ đến núi này thung lũng trong ánh đèn tối tăm, cỏ tranh tốt dài, kia cái nữ nhân Hồn Phách nếu bị Cự Quỷ bắt được, thân thể kia dĩ nhiên chính là ngã xuống thảo tầng trong, hẳn không nhìn thấy, đảo cũng bình thường.

Khổ Oa mặc dù không biết kia Cự Quỷ đem hắn bắt đi phải làm gì, nhưng mà trực giác nói cho hắn biết, chắc chắn sẽ không là chuyện tốt, lập tức hắn liều mạng giùng giăng, muốn tránh thoát kia Cự Quỷ cánh tay, kết quả lại phát hiện kia Cự Quỷ cánh tay lực đại vô cùng, cứng rắn như sắt, hắn căn bản liền kiếm không thoát được, chỉ có thể trơ mắt bị kia Cự Quỷ một đường kéo tới gần bên trên, bị kia Cự Quỷ nắm da đầu xách ở nơi đó.

Cứ như vậy, Khổ Oa liền cùng cô gái kia vai dán vai, treo ở nơi đó.

Lúc này, hắn không khỏi cẩn thận nhìn một chút đàn bà kia, nhìn một cái bên dưới, mới phát hiện đàn bà kia lại dung nhan cực kì tuổi trẻ mạo mỹ, giống như là vẽ ra tới như thế.

Khổ Oa cả đời trung thực ở trong núi làm ruộng, gặp qua đứng đầu nữ nhân xinh đẹp cũng chính là Thôn đầu đông Nhị nha đầu.

Bây giờ thấy nữ nhân này, trong lúc nhất thời, hắn cảm giác mình đời này thật là sống uổng, thật lòng không nghĩ tới trên đời còn có đẹp mắt như vậy nữ nhân, đây nếu là có thể lấy về nhà đi làm con dâu, chính mình thật là phải chết lập tức rồi, cũng cam tâm tình nguyện rồi.

Ngay tại Khổ Oa chính tâm thần rạo rức, si ngốc nhìn nữ nhân kia khi, cô gái kia đột nhiên lông mi khẽ động, trương mở con mắt hướng hắn nhìn lại, đôi mắt giống như Thu Thủy một dạng vi ba rạo rức, cuối cùng lộ ra chút ngạc nhiên ánh sáng.

Chỉ cái nhìn này, Khổ Oa cảm giác mình thật là muốn thăng thiên như thế.

Hắn bình thường nghe người ta kể chuyện cổ tích nói cái gì "Hồi mầu Nhất Tiểu Bách Mị Sinh, lục cung phần đại vô nhan sắc", một mực không hiểu đó là một cái cái gì ý cảnh, bây giờ, hắn nhưng là rõ cuộc hiểu rõ. Không những như thế, hắn còn tin chắc, cõi đời này thật có tiên nữ, có cái loại này mỹ đến trong xương, làm cho đàn ông liếc mắt nhìn, cả người xương cốt cũng sẽ bơ xuống Mỹ Nhân Nhi!

Nữ tử nhìn Khổ Oa liếc mắt sau khi, rất nhanh tốt thu tầm mắt lại, lần nữa khôi phục chỉ lúc trước cái loại này không khí trầm lặng, im lặng không lên tiếng trạng thái.

Khổ Oa lúc này, tâm lý muôn vàn kích động, mọi thứ khó bỏ, rất muốn nói, nhưng lại phát hiện mình miệng há không mở, thân thể cũng không nhúc

nhích được.

Tiếp theo, hắn đột nhiên cảm giác trong cơ thể mình vật gì đó đang bị kia Cự Quỷ Thủ Trảo hút đi, điều này làm cho tinh thần hắn trở nên càng ngày càng mơ hồ, trên người cũng càng ngày càng lạnh, tựa hồ bị người nhét vào trong hầm băng.

Khổ Oa lòng nói hư rồi, hắn phỏng chừng kia Cự Quỷ chính đang hấp thu hắn nguyên khí, nếu là mình lại bị hút đi xuống lời nói, nói không chừng liền thật phải chết. Không được, chính mình phải nghĩ biện pháp tránh thoát này ác quỷ không chế mới được.

Nhưng là, hắn bây giờ ngoại trừ làm gấp ra, lại có thể làm gì chứ?

Cũng liền ở Khổ Oa chính tâm nhanh như hỏa khi, đột nhiên, chỉ thấy một đạo xanh mơn mớn ánh sáng từ đằng xa đến, thoáng cái chui vào trong lòng ngực của hắn, mà theo lục quang kia vào ngực, Khổ Oa thân thể lại khôi phục một chút cảm giác, có thể nhúc nhích.

Hắn duỗi tay lần mò, phát hiện trong ngực đồ vật không đặc biệt, chính là cái kia Tà Bảo ngọc bội nhỏ.

Khổ Oa một trận mê muội, không hiểu đây là chuyện gì xảy ra, nhưng mà cũng lớn ước cảm giác được, đây tựa hồ là cái kia ngọc bội tới hộ chủ rồi, là muốn cứu hắn.

Nhưng là lúc này kia Cự Quỷ còn đang nắm đầu mình da, chính mình còn không có thoát khỏi nguy hiểm, này phải làm sao cho phải đây?

Dưới tình thế cấp bách, hắn cũng bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, nhặt lên ngọc bội kia, hướng về phía kia Cự Quỷ Thủ Trảo đập tới.

Để cho Khổ Oa không nghĩ tới là, như vậy đập một cái bên dưới, kia Cự Quỷ lại "A nha" phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, cánh tay tựa hồ ăn đau, lập tức rút trở về, còn toát ra một sợi Thanh Yên.

Khổ Oa được cứu, tránh thoát kia Cự Quỷ Thủ Trảo, rơi xuống đất.

Đến trên đất sau khi, hẩn ngẩng đầu nhìn một chút, phát hiện cô gái kia còn bị kia Cự Quỷ nắm, sinh lòng đồng tình, biết đàn bà này cũng giống như mình, cũng là một người bị hại, vì vậy hoặc là không làm không thì làm triệt để, nắm kia gậy tốt leo lên, hướng về phía kia nắm nữ tử da đầu Quỷ Trảo cũng đập một ngọc bội.

Đập một cái bên dưới, kia Cự Quỷ Thủ Trảo quả nhiên buông lỏng, đàn bà kia vì vậy cũng được cứu rồi.

Đàn bà kia từ gậy hạ xuống sau khi, trực tiếp liền biến mất không thấy, này Khổ Oa hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà cũng không suy nghĩ nhiều, suy nghĩ đàn bà kia bây giờ là hồn phách trạng thái, chắc là rời đi.

Hẩn không dám trễ nãi thời gian, đem ngọc bội vừa thu lại, vội vàng hướng thân thể của mình bên kia chạy tới.

Mới vừa chạy ra không mấy bước, dưới chân đột nhiên vấp một cái, bất giác "Ô kìa!" Một tiếng đánh ngã trên đất, sau đó chột trương khai con mắt, phát hiện mình hồn phách đã trở lại trong thân thể, sống lại.

Lần này là thật tỉnh lại rồi, trương mắt thấy nhìn ngày, phát hiện sắc trời tờ mờ sáng rồi, Đông Phương chân trời cũng nổi lên một tầng tinh dịch cá.

Hẩn liền vội vàng từ dưới đất bò dậy, ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trước mặt quả nhiên có một ngôi mộ, kia mộ phần bên trên cắm một cây gậy, gậy phía trên treo một đạo vải xanh Phiên, vải xanh trên lá cờ mơ hồ vẽ nhất cá

diện lẫn nhau hung ác quỷ quái bản vẽ.

Giương mắt cẩn thận nhìn một chút kia treo ở gậy Thượng Thanh lá cờ vải, biết đêm qua trong mộng cái kia ác quỷ chắc là này vải xanh Phiên biến ra.

Khổ Oa tâm lý một trận buồn bực, cảm giác này cái sự tình quả thực có chút quá tà dị, suy nghĩ trong mộng thấy kia ác quỷ hẳn không phải là chân chính quỷ, mà là có người ở chỗ này bày ra trận pháp, lợi dụng này vải xanh Phiên biến ra quỷ.

Này trận pháp cực kỳ Âm Tà, thật may hẳn có ngọc bội nhỏ cứu mạng, nếu không lời nói, hẳn phỏng chừng đã chết.

Nghĩ tới đây, Khổ Oa theo bản năng đưa tay đến trong ngực sờ một cái, sờ một cái bên dưới, bất giác có chút ngây dại, kia ngọc bội nhỏ lại thật ở trong lòng ngực của hắn cất!

Đây thật là để cho hắn có chút cảm thấy ngạc nhiên, hắn nhớ rõ ràng cũng không có mang theo ngọc bội này đi ra, hơn nữa, này ngọc bội nhỏ hẳn là một mực thả ở nhà, giấu ở cái rương bên dưới, bây giờ thế nào xuất hiện ở trong lòng ngực của mình cơ chứ?

Chẳng lẽ nói là này ngọc bội nhỏ nửa đêm cảm ứng được hắn gặp phải nguy hiểm, chính mình tới?

Chuyện này càng nghĩ càng thấy đến thần kỳ, Khổ Oa bách tư bất đắc kỳ giải, vừa nghĩ tới sự tình, một bên xoay người đi về phía trước, bất tri bất giác liền đi tới tối hôm qua đốt đèn mộ đất bên cạnh.

Hắn đi tới, muốn nhìn một chút kia mộ đất bên trên đèn rớt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Lúc này kia đèn đã diệt, nhưng mà hần suy nghĩ, nếu điểm đèn, thế nào cũng phải lưu lại chút vết tích, vì vậy liền cau mày hướng kia mộ phần thảo tăng trong nhìn.

Kết quả để cho hần không nghĩ tới là, lúc này, hần đột nhiên nghe được kia mộ phần trong đồng truyền ra một trận huyền thuyên âm thanh.

Tiếng vang đó nghe giống như có hai người đang ở phần mộ đất đánh giá nhất dạng.

Cái thanh âm này thiếu chút nữa không đem Khổ Oa dọa cho chết.

Rạng sáng trời vừa tờ mờ sáng, chính mình thân ở hoang giao dã ngoại, sau đó nghe được ngôi mộ trong có hai người đánh nhau.

Khổ Oa cả kinh không nhỏ, mặc dù lúc này hần có ngọc bội hộ thân, nhưng là cũng không tránh khỏi lòng tràn đầy sợ hãi, xoay người nhanh chân chạy, kết quả còn không có chạy ra mấy bước, dưới chân mềm nhũn, bị một cái nhà què vấp một cái, thoáng cái nằm úp sấp ngã trên đất.

Hần liền vội vàng đứng lên, chuẩn bị chạy nữa, tuy nhiên lại ngửi được một cỗ mới mẻ đất sét mùi vị, nhìn thêm chút nữa dưới người, phát hiện quả nhiên có một mảng lớn mới mẻ đất sét, sau đó hần theo kia mới mẻ đất sét hướng kia mộ đất phương hướng tìm kiếm, rất nhanh thì ở ngôi mộ mặt bên phát hiện một cái đen thui đại đất động.

Đến nơi này lúc, Khổ Oa coi như là minh bạch đây là chuyện gì rồi, hóa ra đây là có người đang Đào Mộ a.

Lúc đó Khổ Oa tâm lý cái đó khí a, thiếu chút nữa không một cái lão huyết phun ra.

Hắn tâm lý không nhịn được mắng to, lòng nói: "Mẹ ngươi, ngươi Đào Mộ liền Đào Mộ chứ, lại còn sắp xếp như vậy Âm Tà trận pháp, thiếu chút nữa không đem Lão Tử cho hại chết, Lão Tử nếu là không dọn dẹp một chút các ngươi đám này tặc nhân, Lão Tử sẽ không họ Lô rồi!"

Khổ Oa tâm lý giận dữ, quay đầu nhìn bốn phía nhìn, phát hiện kia mộ phần bên trên cán dài ở vừa vặn tương đối tiện tay, vì vậy liền chạy tới rút ra, tháo ra phía trên vải xanh, sau đó cầm gậy vọt tới kia đất trước động, cũng không để ý nó mọi việc, ôm gậy liền liều mạng hướng kia trong động đảo, muốn đem kia Đào Mộ Tặc trực tiếp đảo chết tại đây trong mộ, để cho bọn họ trực tiếp thấy Diêm Vương xong việc. Lòng nói những thứ này Đào Mộ Tặc chết ở trong mộ, cũng còn dư lại đến đào hố, coi như Quan Gia tra được, cũng chỉ lại nói bọn họ là Đào Mộ khi bị quỷ bóp chết, tự làm tự chịu, trừng phạt đúng tội, sẽ không trách tội đến trên người mình.

Chương 15: Ma Y con nít

Thật ra thì Đào Mộ này cái sự tình, ở thời cổ sau khi, thật đúng là một môn rất thường gặp kinh doanh.

Những thứ này Đào Mộ Tặc bên trong, không thiếu một ít tổ tiên lấy Đào Mộ mà sống người, nhưng mà, bộ phận này dù sao chỉ là số ít, bình thường đại đa số Đào Mộ người, trên căn bản đều là phổ thông lão bách tính.

Những thứ này lão bách tính Đào Mộ, một loại đều không phải là tự nguyện, hoặc là binh phỉ gieo họa nghiêm trọng, hoặc là thiên tai Nhân Họa trở nên, tóm lại là thời gian không vượt qua nổi rồi, cuối cùng bị buộc bất đắc dĩ, mới hướng bất đắc dĩ hướng người chết đưa tay.

Nhưng không quản đến là chuyên nghiệp Đào Mộ Tặc, hay là người dân bình thường Trộm, Đào Mộ dù sao cũng là cái không quang thái sự tình, một loại Đào Mộ khi đều là ở bên cạnh phần mộ đào cái lỗ, thừa dịp lúc đêm khuya vắng người sau khi, thần không biết quỷ không hay, lặng lẽ Trộm.

Khổ Oa hay là lần đầu thấy loại này cố ý ở mộ phần đốt đèn, lập can treo quỷ, hoàn toàn không có một chút khiêm tốn ý thức nông cuồng Đào Mộ Tặc.

Lúc đó hẳn liền suy nghĩ người này đơn giản là gan lớn tới cực điểm rồi, không sợ quỷ cũng thì thôi, thậm chí ngay cả quan phủ người cũng không sợ. Đây Đào Mộ nhưng là phạm pháp phạm tội sự tình, một khi bị bắt, kia Hình Phạt vẫn là rất trọng, nhưng là người này lại cứ thiên về như vậy rêu rao khắp nơi, xem ra cũng là một không suy nghĩ khờ dại, Lão Tử lại thiếu chút nữa bị một cái như vậy ngu ngốc hại chết, này tâm lý nghĩ như thế nào thế nào nín thở.

Lúc đó, Khổ Oa một gậy đâm sau khi đi vào, không nghĩ tới kia đất trong

động người lại bắt gậy, cùng Khố Oa so tài tới.

Khố Oa cũng bị khiêu khích lửa giận, chết năm kia gậy không thả, hai người cứ như vậy một dặm một bên ngoài, một người nắm gậy một đầu, đẩy tới táng đi, không ngừng vặn chớ, ngược lại đều là không chịu buông tay nhượng bộ.

Đẩy ra nửa ngày, Khố Oa đột nhiên cảm giác trong tay gậy buông lỏng một chút, kia trong động người tựa hồ rơi lỏng tay, cái này làm cho hẳn nhất cá bất lưu thần, về phía sau một lão đảo, trực tiếp ôm kia gậy, một cái thí đòn té rồi trên đất.

Cũng đang lúc này, Khố Oa chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên thoáng một cái, một đoàn uốn cong đồ vật đột nhiên từ kia đất bên trong động chui ra, nhìn kỹ lại, bất ngờ phát hiện kia lại là một cái màu trắng như tuyết đại hồ ly.

Kia hồ ly dung mạo so với một loại hồ ly cũng phải lớn hơn Nhất Hào, con mắt vô cùng sáng ngời, hiện lên sâu kín sáng bóng, mơ hồ lộ ra hồng quang, lúc này chính giương một đôi trong suốt con mắt, lòng tràn đầy cảnh giác nhìn hẳn, bởi vì khẩn trương thái quá, kia cái đuôi hồ ly không tự nhiên vểnh lên, giống như đem lông xù đại tảo đem. Kia đuôi to hai bên, mơ hồ còn có hai bó màu trắng lông dài, nhìn giống như là hai cái đuôi nhỏ.

Khố Oa trong lòng một trận kinh ngạc, thậm chí có chút sợ hãi đứng lên, lòng nói đây là chuyện gì à? Chẳng lẽ là giấu ở này đất trong động đồ vật, cũng không phải là cái Đào Mộ Tặc, mà là một cái đại cáo trắng? Nhưng là phải là lời như vậy, mới vừa rồi nắm gậy với chính mình so tài người lại là ai? Chẳng lẽ cũng là này hồ ly làm? Này hồ ly đã thành tinh hay sao?

"Ô ô ô ô" đang lúc này, kia hồ ly đột nhiên ngẩng đầu lên, hướng về phía

trên trời phát ra một trận kêu gào, ngay sau đó quay đầu liền hướng xa xa trong núi rừng chạy đi, rất nhanh thì biến mất ở rồi cao cỡ nửa người cõ tranh tăng chi bên trong.

Kia hồ ly chạy sau khi đi, Khổ Oa đứng ở trong đồng cỏ, thật lâu cũng không có thể phục hồi tinh thần lại. Thật may lúc này, sắc trời cũng sắp sáng rồi, nếu không lời nói, hãn phỏng chừng lại phải hù dọa bất tỉnh.

Trấn tĩnh rồi nửa ngày, Khổ Oa lúc này mới phí sức đất từ dưới đất bò dậy, kết quả, ở nơi này cái ngay miệng, kia đất trong động đột nhiên truyền tới "Ai này!" Một tiếng bực bội uống, tiếp theo tốt thoát ra một cái bóng người màu xám tro tới.

Lúc này hãn nhìn lại kia nhảy ra bóng dáng, lại không tránh khỏi hơi nghi hoặc một chút đất nhú mây.

Bằng vào trực giác, hãn cảm giác người này là cái người sống sờ sờ, bởi vì kia người con mắt rất có thần, không ngừng chuyển, đây nếu là cương thi hoặc là người chết, khẳng định không phần này linh động sức mạnh.

Nhưng mà, nhìn lại này người mặc trên người quần áo, Khổ Oa thiếu chút nữa không bật cười. Y phục kia bộ dáng thật sự là quá quái dị.

Kia người mặc trên người một thân hoàn toàn do Ma Bố khâu vá sửa lại thành đồ bó sát người, quần này tới không có gì, vấn đề mấu chốt là, này y phục từng đầu bao đến chân, ống quần cột vào trong ống giày, ống tay áo đâm vào da bao tay bộ trong ống, trên đầu cũng đoàn đoàn che lại, thậm chí ngay cả trên mặt cũng mông một khối màu xám vải thưa, chỉ lộ ra hai chỉ con mắt. Này để cho người khác xa xa nhìn, hiển nhiên một cái Ma Bố đại oa oa, người nói có trách hay không?

Kia quái nhân đi ra khi, một tay cầm đem xẻng sắt ở, một tay nhắc đến bó

sợi giây, kia quái mô quái dạng trên y phục, chính là trái rộng thật to Tiểu Tiểu túi, trong túi như nhau đều là cổ cổ nang nang, chứa đầy đủ loại kiểu dáng công cụ.

Khổ Oa thấy kia quái nhân đồng thời, kia quái nhân cũng hướng Khổ Oa nhìn lại, nhìn một cái bên dưới, kia quái nhân nhưng là phát ra "Ồ" một tiếng kinh ngạc thanh âm, ngay sau đó đưa tay kéo một cái trên mặt mình che khối kia lụa đen vải, hiện ra một Trương Thương lão mặt mũi, một cái hoa râu bạc cũng toát ra.

"Không trách đem ta câu hồn Phiên cũng cho rút, nguyên lai có Tà Bảo hộ thân, ừ, không tệ, người tiểu tử này đảo là có chút ý tứ." Lão giả hí mắt trên dưới quan sát một chút Khổ Oa, nói ra một câu rất kỳ quái lời nói.

Khổ Oa lòng nói cái gì "Câu hồn Phiên" à? Ngay sau đó suy nghĩ một chút, rất nhanh liền hiểu, nguyên lai lão giả kia trong miệng lời muốn nói câu hồn Phiên chắc là kia mộ phần gậy bên trên treo vải xanh Phiên rồi. Cái này ở xác thực là mình rút ra, bất quá, này "Tà Bảo hộ thân" vậy là cái gì? Chẳng lẽ nói là ngọc bội kia? Nhưng là lão giả này là làm sao thấy được trên người hắn có ngọc bội đây? Lúc này ngọc bội còn bị hắn nhét vào trong ngực, hắn cũng không đem ngọc bội kia lấy ra, theo lý mà nói, lão giả kia hắn không thấy được mới đúng.

"Người, người này Đào Mộ Tặc, tốt gian trá ác độc, người Đào Mộ cũng thì thôi, còn bày ra như vậy cái Tà Trận, thiếu chút nữa đem Lão Tử hại chết, nhất định chính là thập ác bất xá, ta, ta muốn bắt người đi gặp quan!" Khổ Oa từ dưới đất nhảy cồm lên, cau mày trợn mắt nhìn lão giả kia mắng.

Thật ra thì Khổ Oa mặc dù ngoài miệng nói như vậy, trên thực tế tâm lý căn bản cũng không sao sức lực.

Phải biết, từ xưa tới nay, hết thấy là Đào Mộ người, cho dù là bị buộc bắt

đắc dĩ Dân Trộm, đến mức này, cũng đều biến thành giết người không chớp mắt thứ liều mạng. Bọn họ ngay cả quỷ cũng không sợ, còn sợ giết một hai người sao?

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên từ trước đến nay, tóc húi cua lão bách tính gặp phải Đào Mộ loại sự tình này, đều là có thể né qua thì tránh qua, chỉ cần đối phương không gieo họa người sống, bọn họ phải đào mộ phần đào Mộ, chỉ cần không phải đào móc nhà mình mộ tổ tiên, cũng liền theo hắn đi, yêu có đào hay không, căn bản liền chẳng muốn đi quản.

Bây giờ Khố Oa nói như vậy, cũng bất quá là muốn hù dọa một chút lão giả kia, thật ra thì tâm lý hy vọng là lão giả kia nghe nói như vậy có thể mau trốn đi, không muốn trở lại cùng hắn làm khó.

Khố Oa tâm lý rõ ràng, đừng xem lão giả này tuổi đã cao, thân thể khỏe mạnh giống như chưa ra hình dáng gì rồi, nhưng mà hắn nếu dám làm này nửa đêm móc mộ phần kinh doanh, hơn nữa còn là một người tới làm, cái này thì chứng minh hắn là nghệ cao nhân gan lớn, căn bản cũng không sợ ra sự tình. Thứ người như vậy mà nói đều là hạ thủ vô cùng đen, khác biệt không nói, liền từ hắn buổi tối sắp xếp kia câu hồn Phiên, đủ để nhìn ra người này âm độc. Cho nên, nếu là thật động thủ, Khố Oa còn thật không dám hứa chắc mình có thể đánh lão giả kia. Lão giả này nhưng là cả đời vết đao liếm máu đi tới, chính mình nhưng là cả đời trung thực, vui ở trong sơn thôn đồn củi làm ruộng, khác biệt không nói, chính là kia sự quyết tâm, liền không sánh bằng người ta.

Kết quả, để cho Khố Oa không nghĩ tới là, nghe được hắn lời nói, lão giả kia không những không thêm để ý chút nào, ngược lại là lộ ra một tia cười lạnh, nhìn hắn hai mắt, lạnh rên một tiếng nói: "Tên gọi là gì? Người địa phương?"

Nghe đến lão giả lời này, Khố Oa có chút ngây ngẩn, lòng nói này lão đầu

cũng quá ngạo khí, người muốn nói cùng : với ta cứ nói, thế nào ngay cả một gọi cũng không có, làm với mệnh lệnh như thế, ta tại sao phải trả lời người?

"Người lại là ai?" Khổ Oa không trả lời lão giả lời nói, hỏi ngược một câu.

Nghe được Khổ Oa lời nói, lão giả một bên đem trên người bộ kia áo vải phục cởi ra, chiết hảo, thả vào trong cái bọc gói bên trên, một bên giương mắt nhìn Khổ Oa một chút, ha ha cười nói: "Còn rất ngạo khí. Vậy ta hỏi người, người mới vừa nói cái gì tới? Ta là Đào Mộ?"

"Chẳng lẽ không đúng sao? Người đừng nói cho ta người mới vừa rồi chui vào kia trong mộ là vì đi vào cùng người bên trong chào hỏi nói chuyện cũ." Khổ Oa nhìn lão giả kia, trong giọng nói rõ ràng mang theo châm chọc mùi vị.

"Hắc hắc, " nghe được Khổ Oa lời nói, lão giả cũng không tức giận, đem bọc đánh được, bỏ trên đất, tốt đi bên cạnh trong đồng cỏ đem cái đó bị Khổ Oa vứt bỏ vải xanh Phiên thu hồi lại, phúi phúi phía trên đất sét, cuộn lại khóa thành một đoàn, cũng đánh bằng bó.

Lúc này lão giả kia bỏ đi trên người kia cơ thể lạ lùng y, đổi thành quần áo thông thường, bộ dáng kia thật ra thì cũng không đặc biệt gì không giống tầm thường chỗ, đây nếu là bình thường ở trên đường gặp phải, Khổ Oa đánh chết cũng sẽ không nghĩ tới lão giả này lại là một nửa đêm chui nghĩa địa Đào Mộ Tặc.

Lão giả đem vải xanh Phiên thu cất, tốt đi mộ phần đem đã đốt xong dầu màu đồng chất ngọn đèn nhỏ ngồi thu hồi lại, theo lẽ thường thì nhét vào trong cái bọc gói kỹ, sau khi mới vẫn công lên nhỏ bé cái xách tay kia, sau đó chỉ chỉ trên đất cái đó tương đối lớn bọc, đối với Khổ Oa nói: "Người vác kia một cái."

Nghe đến lão giả lời này, Khố Oa thiếu chút nữa bị hấn chọc cười.

Hắn lòng nói, này, người này lão gia hỏa, thật đúng là không đem mình làm người ngoài, ta và người không quen không biết, chưa từng gặp mặt không nói, tối hôm qua thiếu chút nữa bị người hại chết, bây giờ người lại để cho ta giúp người công đồn, người, người dựa vào cái gì a người?

Thấy Khố Oa mặt đầy không vui đáng vẽ, lão giả cũng không nóng nảy, ngược lại là trước tiên ở mộ phần biên thổ trên sườn núi ngồi chồm hổ xuống, từ trong túi móc ra hạn yên đại, điểm một túi khói, một bên vẫn hút thuốc, một bên mị mắt thấy Khố Oa nói: "Không muốn giúp ta đeo đúng không?"

"Hừ, dựa vào cái gì à?" Khố Oa bĩu môi một cái, chống cái kia gậy, mặt đầy khinh thường nhìn lão giả hỏi.

"Vậy xem ra người thì không muốn đem trên người của người kia Tà Bảo sát khí giải hết rồi, đúng hay không?" Lão giả đột nhiên mị mắt thấy Khố Oa hỏi.

Nghe được lời này, Khố Oa bất giác tâm lý ngẫn ra, liền vội vàng mặt đầy tò mò nhìn lão giả hỏi "Người có thể đem trên người của ta bảo bối này sát khí giải hết?"

...

Gia gia nói tới đây, ta lại bị chọc cười, thật không biết lão giả kia là lai lịch gì, cử động cư nhiên như thế quái dị, lập tức tiếp tục kiên nhẫn đi xuống nghe.

Chương 16: Hồ ly khâu

Cùng lão giả nói mấy câu nói sau khi, Khổ Oa mặc dù trong lòng vẫn là bởi vì đêm qua sự tình có chút không cam lòng, nhưng mà cũng lớn ước cảm giác được lão giả này là một kỳ nhân.

Đặc biệt là lão giả nói hắn có thể giải trừ ngọc bội kia bên trên sát khí, điều này càng làm cho Khổ Oa động lòng, suy nghĩ cái này hoặc giả chính là Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, đêm qua mặc dù thiếu chút nữa ném mạng nhỏ, nhưng cũng vì vậy gặp lão giả này, nói không chừng có thể lúc đó giải trừ trên ngọc bội sát khí, để cho ngọc bội biến thành một món chân chính Linh Bảo, nói như vậy chính mình nhất định là có lợi không nhỏ.

Khổ Oa hỏi lão giả kia có phải là thật hay không có thể đem ngọc bội kia bên trên sát khí phá xuống.

Lão giả nửa mị đến con mắt, vừa hút hạp yên đại, một bên chép miệng một cái, không trả lời Khổ Oa lời nói, ngược lại là có chút mệt mỏi đánh thiếu nói: "Ta ở chỗ này trông coi này Tam Vĩ Linh Hồ, đã ba ngày ba đêm cháo không vào, bây giờ là vừa mệt vừa đói, rất muốn tìm một chỗ ngồi ăn thật ngon bữa cơm no, ngủ một giấc, chậm rãi tinh thần."

"Cái gì Tam Vĩ Linh Hồ?" Khổ Oa tò mò hỏi, nhưng mà ngay sau đó nhớ tới trước từ đất trong động chạy đến cái kia đại cáo trắng, vì vậy hỏi lão giả nói: "Chẳng lẽ liền là trước kia chạy đến cái kia đại hồ ly?"

"Hừ, người còn có miệng nói sao, ta vì nhốt chặt cái này Tam Vĩ Linh Hồ, tốn thời gian ba năm, đi theo nó qua cửa tòa núi, lại đang này hồ ly khâu bên trong giữ ba ngày ba đêm, chỉ lát nữa là phải đem nó bao lại, kết quả bị người một gậy toàn bộ đảo đặng rối loạn. Bây giờ kia Tam Vĩ Linh Hồ chạy, lần sau muốn bắt nữa ở nó, không biết lại vừa là không biết năm tháng nào rồi. Người nói người cho ta thêm lớn như vậy tai vạ, có phải hay không nên làm chút sự tình bồi thường ta một chút?" Lão giả ngược mắt

nhìn Khố Oa hỏi.

Lão giả lời này đem Khố Oa giận đến thiếu chút nữa không hộc máu, lòng tràn đầy tức giận nói: "Ta đem qua thiếu chút nữa bị người cái gì đó chó má câu hồn Phiền hại chết đây? Cái này người tại sao không nói?"

"Ha, ta kia câu hồn Phiền ở nơi đó cầm, lại không làm phiền người cái gì sự tình, là chính người đụng vào, quan hệ ta cái gì sự tình?" Lão giả nửa hí mắt, cười lạnh hỏi.

Lão giả còn rất có thể biện, một câu nói làm cho Khố Oa á khẩu không trả lời được, cũng không thể nói ta chính là thích đụng vào người này câu hồn Phiền, người câu hồn Phiền bị ta đụng, thương tổn đến ta, người thì phải phụ trách! Này không khác nào cầm đầu hướng người khác đao đụng lên, sau đó còn nói người khác mưu sát sao?

"Tóm lại người là Đào Mộ, còn bày loại này Âm Độc Trận pháp, thì không phải là người tốt, sau này nhất định sẽ tao báo ứng!" Bất đắc dĩ, Khố Oa không thể làm gì khác hơn là cưỡng từ đoạt lý.

Nghe được Khố Oa lời nói, lão giả khẽ cau mày, hút thuốc túi hỏi Khố Oa nói: "Người kia chỉ mắt nhìn đến ta là Đào Mộ rồi hả?"

"Người đang ở đây mộ phần bên cạnh cũng đào móc lớn như vậy cái động, không phải là Đào Mộ là làm gì? Khác biệt nói người là bắt hồ ly, người cầm lời kia lừa gạt lừa gạt tiểu hài tử còn tạm được!" Khố Oa nhìn lão giả nói.

"Ha ha, này đồng đất cũng không phải là ngôi mộ, " nghe được Khố Oa lời nói, lão giả khẽ mỉm cười, ống điếu chỉ chỉ kia đồng đất, đối với Khố Oa nói: "Không tin tự người có thể vào xem một chút, trong này không có quan tài cũng không có hài cốt, chính là một phổ thông đồng đất. Bất quá,

nói nó là phổ thông đồng đất cũng không đúng lắm, nghiêm khắc nhắc tới, hẳn gọi hồ ly khâu."

"Hồ ly khâu?" Khổ Oa có chút hiếu kỳ đất hỏi, "Cái gì hồ ly khâu?"

Nghe được Khổ Oa lời nói, lão giả nhìn hẳn một cái, có chút giương mắt nói: "Ta xem người mặc dù là một người miền núi, bất quá, chắc hẳn lá rụng về cội cách nói người hẳn biết. Trong này lời muốn nói khâu, chính là hồ ly khâu. Cái gọi là hồ ly khâu, cũng chính là hồ ly ố, giải thích như vậy, người nên hiểu chưa? Bất quá mà, cũng không phải toàn bộ hồ ly ố đều là khâu, nói như vậy, có thể xây ra khâu hồ ly đều là lên đầu năm, có linh tính hồ ly. Tỷ như này Tam Vĩ Linh Hồ, liền đã có hơn ba trăm năm đạo hạnh. Loại này Linh Hồ, lúc trước cũng phải kêu Hồ Tiên. Hồ Tiên đạo hạnh càng cao, hồ ly khâu thì cũng càng cao, chân chính đến ngàn năm tu hành Hồ Tiên, kia hồ ly khâu so với một ngọn núi còn lớn hơn, bên trong càng là có khác Động Thiên, chừng bày vật kiện so với cái kia nhà giàu sang còn khí phái hơn đây."

Lão giả lời nói, nói Khổ Oa sững sốt một chút, hẳn cảm giác mình đều giống như nghe sách. Lúc ấy hẳn thật đúng là nghĩ chui vào đồng đất nhìn một chút bên trong là không phải là cùng lão giả kia nói như thế, nhưng là sau đó suy nghĩ một chút hay là liền như vậy, lòng nói vạn nhất chính mình chui vào, này lão gia hỏa ở bên ngoài làm chuyện xấu, cầm cây gậy đem mình hướng bên trong đảo, hoặc là tới chút càng hận hơn, trực tiếp lấp đất đem đất động chôn, đem mình hại chết ở bên trong làm sao bây giờ?

Tâm lý suy tính một chút, Khổ Oa cảm giác mình không thể sẽ cùng lão giả này tiếp tục cố chấp đi xuống, dù sao hiện tại tại chính mình muốn cầu cạnh hẳn, còn hi vọng nào hẳn hỗ trợ giải trừ ngọc bội sát khí, vì vậy hòa hoãn giọng, đối với lão giả kia nói: "Trước kia chút ít sự tình, mặc kệ ai đúng ai sai, trước không nói. Người mới vừa nói là có thể giải trừ trên người của ta bảo bối sát khí, đây là chuyện gì xảy ra?"

"Hừ, chuyện gì xảy ra? Người hỏi ta, ta hỏi ai à? Hơn nữa, ta lão nhân gia tại sao phải nói cho người à?" Lão giả nửa mỉa đến con mắt, mặt đầy khinh thường vẻ mặt nhìn Khố Oa nói.

Nghe đến lão giả lời nói, Khố Oa gãi đầu một cái, lòng nói được rồi, này lão đầu tử còn cố chấp lên, người lão tính khí hôi, thật đúng là nói không sai. Nhìn hăn điệu bộ này, thị phi muốn chính mình chủ động nhượng bộ mới được. Bất đắc dĩ, Khố Oa chỉ thật là có chút nhẫn nhục phụ trọng đất chủ động công lên trên đất cái đó bao lớn, chê cười đối với lão giả nói: "Lão nhân gia, nếu ngài vừa mệt vừa đói, không bằng liền đến trong nhà của ta nghỉ ngơi một chút đi."

"VẬY CŨNG KHÔNG ĐƯỢC, VẬY LÀM SAO NÓI CŨNG CÓ RƯỢU CÓ THỊT MỚI ĐƯỢC, " lão giả vung tay lên, cắt đứt Khố Oa lời nói.

Nghe lời này, Khố Oa tâm lý cái đó khí a, lòng nói người này lão đầu tử thật đúng là cho chút thuốc màu liền mở phưởng nhuộm, mang người trở về, cho người cái chỗ ngồi nghỉ ngơi còn không được, còn thế nào cũng phải có rượu có thịt mới được, người nói người này sao mặt lại dày như thế à? Ta là người nên, hay là thiếu người à?

Bất quá cũng bất đắc dĩ a, dù sao phải cầu cạnh người, mặc dù lão giả yêu cầu rất vô lễ, Khố Oa cuối cùng cũng chỉ đành cắn răng đáp ứng.

Thấy Khố Oa đáp ứng, lão giả kia lúc này mới đi theo hăn đi về.

Dọc theo đường đi, Khố Oa thông qua cùng lão giả đối thoại, giờ mới hiểu được lão giả thân phận.

Lão giả vốn tên là Ly Trần, là một gã săn Linh Sư, cũng không phải là cái gì Đào Mộ Tặc. Lão giả lần này muốn săn linh, dĩ nhiên chính là kia Tam

Vĩ Linh Hồ rồi.

Ly Trần ở nói hồ ly trời sinh thuộc âm, thích nhất cùng một chút ít Cô Hồn Dã Quỷ làm bạn, cho nên, một loại có Linh Hồ xuất hiện địa phương, luôn sẽ có chút ít một ít phần mộ tồn tại. Giống như lần này phát hiện cái đó hồ ly khô, lại vừa vặn là xây ở một cái Hoang Phần bên cạnh. Kia Hoang Phần bên trong có rất Hung Quỷ Hồn tồn tại, đã cùng kia Linh Hồ thành bạn, cho nên hẳn mới có thể ở đó mộ phần bên trên xen vào một cái câu hồn Phiên, trên thực tế đó là vì câu kia trong mộ Quỷ Hồn, khiến nó không thể quấy nhiễu chính mình bắt kia Linh Hồ, ai ngờ đến Khổ Oa trong lúc vô tình đụng vào, thiếu chút nữa ném mạng nhỏ, chỉ có thể nói hẳn vận khí không tốt.

Nghe Ly Trần ở giới thiệu, Khổ Oa lúc này mới ước chừng mình bạch đêm qua phát sinh sự tình là chuyện gì xảy ra. Bất quá hẳn cũng có rất nhiều nghi ngờ địa phương, tỷ như hẳn phát hiện kia câu hồn trên lá cờ Cự Quỷ đem mình sau khi nắm được, chính mình nguyên khí rất nhanh thì bị hút đi, ngược lại kia nữ quỷ hồn phách tựa hồ không cái gì sự tình.

Kết quả Ly Trần ở giải thích cho hẳn nói, đó là bởi vì hẳn nguyên khí tương đối kém, kia nữ quỷ không biết Đạo Tu được rồi qua thiếu niên, kia câu hồn Phiên căn bản là không đả thương được nàng, có thể đem nàng định trụ đã không tệ, nếu so sánh lại, Khổ Oa cái này phạm nhân hồn phách, liền hoàn toàn không được, lúc ấy cũng thật may ngọc bội kia kịp thời chạy tới cứu chủ, nếu không lời nói, phỏng chừng Khổ Oa liền thật muốn vứt bỏ mạng nhỏ rồi.

Ly Trần ở nói xong những thứ này, cũng có chút tự trách đất nói chuyện này xác thực nguy hiểm thật, chính hẳn cũng không nghĩ tới sẽ có người đụng vào câu hồn trên lá cờ đi, nói đây hoàn toàn là cái ngoài ý muốn.

Cùng Ly Trần ở một đường vừa nói chuyện, Khổ Oa phát hiện Ly Trần ở

thật ra thì rất hòa khí, rất có trường giả phong độ, không hề giống hẩn tưởng tượng như vậy gian hoạt cố chấp, tâm lý đối với Ly Trần ở ẩn tượng cũng bắt đầu dần dần có chút thay đổi, vì vậy liền chân tâm thật ý thỉnh cầu Ly Trần ở giúp hẩn phá trên ngọc bội sát khí.

Ly Trần ở khẽ mỉm cười, đối với hẩn nói, nếu chúng ta đụng phải, vậy chính là có duyên, huống chi Khổ Oa thiếu chút nữa bị hẩn hại chết, tuy nói là một ngoài ý muốn, nhưng mà hẩn bao nhiêu cũng có chút trách nhiệm, cho nên hẩn không thiếu được phải giúp Khổ Oa một cái, nhưng mà này cái sự tình không thể gấp, phải từ từ đến, huống chi hẩn bây giờ xác thực là hơi mệt chút, trước tiên cần phải ăn một chút gì, nghỉ ngơi một chút mới được.

Thấy Ly Trần ở nói như vậy, Khổ Oa cũng liền không hỏi nữa, mà là cùng lão giả nhắc tới sẵn linh sự tình đến, nhưng mà Ly Trần ở đối với chuyện này lại huy mạc như thâm, rất nhiều vấn đề đều là cười nhạt, không vì đáp lại.

Khổ Oa biết đây nhất định là bởi vì trong này có chút ít sự tình không tiện truyền ra ngoài, vì vậy không nữa hỏi kỹ, chỉ hỏi Ly Trần ở trước ở đất trong động xuyên quần áo trên người thế nào như vậy quái.

Ly Trần ở nói đó là con chuột y, là Tầm Bảo Toàn Sơn vật chuyên dụng, nói con chuột này y là ngay cả thể sáo trang, bó sát người vừa người, sau khi mặc vào, sẽ không câu liên kéo túm, sẽ không quả cọ, cũng sẽ không đem cát lá khô lấy được trong thân thể đi, người mặc vào con chuột y sau khi, hành động nhanh nhẹn, giống như một cái khứu giác bén nhạy dạ hành con chuột, dùng cả tay chân, tham linh truy lùng, tạo ra bầy hổ thiết trận, vòng linh bộ bảo, hiệu suất làm việc cực cao. Con chuột trên áo phủ đầy rất nhiều cái túi nhỏ, bên trong đều là một ít thường dùng công cụ, tiện tay có thể lấy, cực kỳ thuận lợi.

Ly Trần tử thoại để cho Khổ Oa cảm thấy mới mẻ không dứt, hẩn vẫn lần

đầu tiếp xúc những thứ này trên giang hồ truyền kỳ chuyện, lúc ấy trong lòng liền mơ hồ có một chút mơ hồ ý nghĩ, vì vậy tiếp theo đối đãi Ly Trần ở liền bộc phát cung kính thành khẩn.

Ly Trần ở đối với Khổ Oa biểu hiện cũng cực kỳ hài lòng, biết được hẳn thuở thiếu thời còn đọc qua vài năm tư thực, coi như là nhận biết một ít chữ, bất giác càng vui vẻ.

Cứ như vậy, một già một trẻ vào cửa nhà, Khổ Oa để cho Ly Trần ở trước ngời nghỉ ngơi một chút, chính hẳn chính là đem ẩn giấu một chút tiền bạc đều lấy ra, chạy đi trong thôn mua rượu và thức ăn trở về để khoản đãi hẳn.

Rượu và thức ăn mua sau khi trở về, Khổ Oa đem bàn dọn xong, mời Ly Trần ở lên bàn, tự mình cho hẳn đầy một ly rượu, kết quả Ly Trần ở bưng rượu lên uống một hớp, ngay sau đó lại thoáng cái nâng cốc phun tới rồi trên đất, hơn nữa cau mày, lòng tràn đầy không vui nhìn Khổ Oa nói: "Tiểu tử ngươi không thật thành, nếu ẩn giấu rượu ngon, tại sao không lấy ra chiêu đãi ta lão nhân gia, còn để cho ta lão nhân gia uống loại này hồng bét nước?"

...

Nghe gia gia nói tới đây, ta bất giác tò mò hỏi gia gia, từng gia gia nghèo như vậy, trong nhà trả thế nào sẽ có rượu ngon.

Kết quả gia gia để cho ta không cần nói tiếp tục nghe, tiếp theo liền nói phía sau cố sự.

Chương 17: Gió lốc xẻng

Nghe được Ly Trần tử thoại, Khố Oa tựa buồn bực rồi, lòng nói rượu này đã là ta dùng ẩn giấu tiền mua được, nơi nào còn có cái gì rượu ngon?

Thấy Khố Oa vẻ mặt, Ly Trần ở cười ha ha, để cho Khố Oa đem mình thanh kia cái xẻng lấy tới.

Khố Oa bắt mình sở dĩ, lòng nói này cầm cái xẻng và rượu ngon có quan hệ gì?

Mặc dù tâm lý buồn bực, nhưng Khố Oa còn là dựa theo Ly Trần ở yêu cầu, đem thanh kia cái xẻng cầm tới.

Ly Trần ở cái cây xẻng này ở cùng phổ thông cái xẻng bất đồng. Phổ thông đào đất cái xẻng, cơ bản hình dáng cùng xẻng không sai biệt lắm, chỉ bất quá nhỏ một chút mà thôi, mà Ly Trần ở cái cây xẻng này ở cũng không giống nhau, kia cái xẻng đầu không phải là bình, mà là nghiêng cong một cái sắc nhọn, cảm giác giống như phổ thông xẻng sắt ở bị người găng gượng đập biến hình.

Thấy Khố Oa đem cái xẻng cầm tới, Ly Trần ở cười ha ha, đứng dậy đi ra ngoài, để cho Khố Oa đuổi theo, sau đó mang theo Khố Oa một đường đi tới nhà phía sau một cây lão du thụ xuống, đối với Khố Oa nói: "Rượu ngon không ở nơi này sao?"

Lần này Khố Oa hoàn toàn hồ đồ, hẩn mặt đầy không hiểu nhìn Ly Trần ở hỏi "Lão gia tử, người không phải là đang nói giỡn chứ ? Nơi này lấy ở đâu rượu ngon?"

Ly Trần ở cũng không nói mình, chỉ là khẽ mỉm cười một cái, cúi đầu tại đất thượng khán nhìn, sau đó giẫm đạp định một cái vị trí, đối với Khố Oa nói: "Đào."

Khố Oa bất đắc dĩ, bất quá, hắn thấy Ly Trần ở mặt đầy đứng đắn bộ dáng, cũng không tiện không tuân theo hắn, vì vậy liền quăng lên cái xẻng khai đào.

Bất quá, mới vừa đào móc không mấy cái, Khố Oa liền mặt đầy buồn bực dừng lại, bởi vì kia cái xẻng hình dáng rất cổ quái rồi, sử dụng tới không thuận tay, một cái xẻng đi xuống căn bản đào không ra bao nhiêu đất.

Khố Oa liền đối với Ly Trần ở nói phải đi đổi nhà mình cái xẻng, kết quả Ly Trần ở lắc đầu một cái, hí mắt mỉm cười một cái, nói với hắn: "Người là không biết này cái xẻng chỗ diệu dụng a, nhìn kỹ tốt lắm!"

Nói xong, lão gia tử tiến lên nhận lấy cái xẻng, đem kia cái xẻng nghiêng sắc nhọn hướng trong đất cắm một cái, dùng sức hạ thấp xuống rồi ép, sau khi nhưng là bài ở kia cái xẻng chuôi dùng sức lay động xoay chuyển động. Lúc này, chỉ thấy kia cái xẻng đầu theo cái xẻng chuôi chuyển động cũng tốc độ xoay tròn, không mấy cái, chẳng những chui vào trong bùn đất, hơn nữa còn tự động đem moi ra đất sét dọc theo kia cái xẻng nghiêng cái máng đưa đến trên mặt đất.

Không trong chốc lát, lão gia tử đã tại trên đất moi ra hai thước động sâu, động bên cạnh càng là đồng một vòng đất.

Thấy cái này tình trạng, Khố Oa không cảm thấy là hai mắt sáng lên, không nghĩ tới kia quái mô quái dạng cái xẻng cư nhiên như thế tinh diệu, thật là làm cho hắn mở rộng tầm mắt.

Ngay sau đó hắn liền vội vàng tiến lên nhận lấy cái xẻng, cũng muốn đích thân thử một chút loại này loại khác đào đất phương pháp.

Ly Trần ở vì vậy đem cái xẻng giao cho hắn, hơn nữa từ cạnh hướng dẫn

hắn này cái xẻng phương pháp sử dụng, cùng với một ít vận lực kỹ xảo, hơn nữa nói cho hắn biết nói này cái xẻng kêu gió lốc xẻng, là chuyên môn dùng để Toàn Sơn đào lỗ sử dụng, thiết kế phi thường tinh diệu, đúc càng là phiến toái, người bình thường căn bản liền không mua được loại này cái xẻng.

Khố Oa một bên nắm cái xẻng chuôi xoay quanh đung đưa đào đất, vừa nhìn kia cái xẻng trong không ngừng hướng ra phía ngoài lật tràn ra đất sét, cảm giác này cái xẻng gọi là gió lốc xẻng thật là danh xứng với thực. Thử nghĩ đây nếu là ở trong núi đầu, dùng loại này cái xẻng đi đào những thứ kia xộp đất sét, nhân viên nhanh chóng đung đưa bên dưới, này cái xẻng đầu không phải xoay chuyển giống như như gió lốc, đem những thứ kia đất sét cũng lật ra sao?

Đang lúc Khố Oa đối với kia cái xẻng tinh xảo cấu tạo tắc tắc kêu kỳ lạ khi, kia cái xẻng bất tri bất giác đào được ba thước tới thâm, ngay gần cái xẻng chuôi cũng sắp muốn không tới đất đi xuống.

Đang lúc này, đột nhiên phía dưới truyền tới "Kéo kẹt" một tiếng vang nhỏ, tựa hồ cái xẻng đang lúc đụng phải đá.

Ly Trần ở lỗ tai thính, đầu trong lúc nhất thời nghe được thanh âm kia, liền vội vàng để cho Khố Oa dừng tay, tiếp theo chính là để cho Khố Oa phương hướng ngược lại rung kia cái xẻng chuôi, một bên rung một bên đi lên rút ra.

Gặp qua Ly Trần ở chỗ thần kỳ, bây giờ Khố Oa đối với Ly Trần ở nghe lời răm rắp, liền vội vàng làm theo.

Không nghĩ tới, theo kia cái xẻng đi lên chuyển động rút ra rút ra, kia hố đất trong bị đào thả lỏng đất sét lại đều bị một chút xíu đỉnh lật đi ra, cuối cùng cái xẻng rút ra sau khi đi ra, kia trên đất hố đất lại là lấy tay móc qua

một loại không chút tạp chất, trống rỗng, một thước tới to, ba thước tới thâm, liếc nhìn đáy.

Đến nơi này lúc, Khố Oa thật là có chút kinh trụ, cảm thấy Ly Trần ở này cái xẻng thật sự là quá tinh diệu rồi, không tránh khỏi liên tục khen.

Ly Trần ở cười nhạt, để cho hắn đem cái xẻng thu, tiếp theo nhưng là đi tới hố đất bên cạnh, hướng bên dưới nhìn một chút, đối với Khố Oa nói: "Rượu ngon liền ở phía dưới, xuất ra làm cho."

"Nơi này lấy ở đâu rượu ngon?" Khố Oa hướng trong hố đất cẩn thận nhìn một chút, phát hiện cái hầm kia dưới đất mơ hồ có cái cái bình miệng, tựa hồ là cái vò rượu.

Thấy cái này tình trạng, Khố Oa liền vội vàng nắm lấy người đưa tay đến kia hố đất trong, đem kia cái bình cầm tới, phát hiện quả nhiên là một cái vò rượu, ước chừng có nặng năm, sáu cân, ngăm đen sứ chất, lỗ đáy lại, ngửi một chút, mơ hồ có chút rượu mùi thơm.

Khố Oa nhíu mày, không nhớ nổi vò rượu này ở là chuyện gì xảy ra, suy tư hồi lâu phương mới nhớ, năm trước cha mẹ còn không có qua đời khi, trong nhà tình huống coi như không tệ, mà phụ thân hắn thích uống rượu ngon, có một lần thật giống như có vị lão hữu đưa cho cha một vò bên trên tốt Nữ Nhi Hồng, cha không bỏ uống được, bảo là muốn chôn, qua cái mười năm tám năm uống nữa, đó mới kêu thơm tho, chỉ là sau đó không biết chôn đi nơi nào, bây giờ nghĩ lại, cha chôn kia cái bình Nữ Nhi Hồng, có thể không phải là này vò rượu?

Chỉ là, ngay cả Khố Oa cũng không biết rượu này là chôn ở nơi nào, kia Ly Trần ở làm sao biết này cái sự tình đây? Chẳng lẽ nói Ly Trần ở lúc trước cùng phụ thân là nhận biết, nhìn hắn nâng cốc chôn xuống?

Khố Oa nghi ngờ trong lòng, nhìn về phía Ly Trần ở ánh mắt bất giác hơi khác thường.

Ly Trần ở suy ngẫm chòm râu, nhìn Khố Oa trong tay cái vò rượu nói: "Này là thượng hạng Nữ Nhi Hồng, theo ta suy đoán ít nhất cũng phải mười lăm mười sáu năm. Xem ra hôm nay ta lão đầu tử có lộc ăn."

Ly Trần ở nói xong, xoay người liền đi về phía trước, chuẩn bị đi uống rượu.

Khố Oa bên này tâm lý còn nạp đến bức bội đâu rồi, liền vội vàng vừa đi theo Ly Trần ở đi về phía trước, một bên hỏi hẩn là làm sao biết cây này xuống chôn một vò rượu.

Kết quả Ly Trần ở cười ha ha, nói là mới vừa rồi thừa dịp Khố Oa đi ra ngoài mua rượu thức ăn thức ăn khi, ở phòng này bốn quay vòng xoay chuyển, ngửi được cây này xuống mơ hồ có chút mùi rượu, cũng biết dưới đất này khẳng định chôn rượu ngon.

Lời này đem Khố Oa nói thẳng chớp mắt, hẩn lòng nói rượu này chôn dưới đất ba thước thâm, lỗ lại vừa là phong kín, nơi nào có rượu gì thơm tho truyền tới? Nếu là thật có mùi rượu lời nói, chính mình còn không đã sớm đem nó moi ra, còn có thể đợi được lúc này?

Ly Trần ở biết hẩn không tin, vì vậy cười nhạt nói: "Săn Linh Sư, một là nhãn lực, sẽ phải xem núi Vọng Khí, kiểm tra bảo bối đại thể phương vị, hai là Thính Lực, nếu có thể thính phong thường thức mưa, truy lùng bảo bối ẩn núp hình tích, này ba mà, chính là khứu giác, phải có thể phân biệt ra trong không khí thật sự lơ lửng nhỏ bé nhất mùi vị. Rượu này mặc dù chôn dưới đất ba thước thâm, nhưng mà như cũ có từng tia từng tia mùi rượu bay ra. Chỉ cần cẩn thận ngửi, mũi đủ bén nhạy, liền có thể ngửi được."

Ly Trần ở những lời này, thật ra thì đã là đang truyền thụ Khố Oa một ít Tâm Bảo cơ bản kỹ thuật, trước kia gió lốc xéng, con chuột y các loại các loại vật phẩm giới thiệu cũng là từ cái này mục đích. Nguyên lai này Ly Trần ở chuyên chuyên săn linh Tâm Bảo, phiêu bạt nửa đời, vẫn không có một cái cố định truyền nhân, lần này gặp phải Khố Oa sau khi, cảm thấy cùng hãn thật đầu duyên, thì có lòng thu hãn làm Đồ, chỉ là không biết Khố Oa có phải hay không khối này đoán, vì vậy từ dưới núi khi bắt đầu, cũng đã ở cố ý khảo sát hãn.

Đúng như dự đoán, nghe Ly Trần tử thoại sau khi, Khố Oa lòng tràn đầy kính nể mà nhìn Ly Trần ở, không ngừng kêu Ly Trần ở là Thần Nhân.

Ly Trần ở cũng không nói phá, cười nhạt, vẫy tay để cho hãn vào nhà, sau đó hai người bày ra rượu và thức ăn, mở kia vò cất dấu rồi mười lăm mười sáu năm Nữ Nhi Hồng, nâng ly cạn chén, sung sướng đất ăn uống.

Uống rượu ngay miệng, Khố Oa liền hỏi Ly Trần ở lúc nào có thể giúp hãn phá ngọc bội này sát khí.

Ly Trần ở cười ha ha, nói với hãn: "Thụ người lấy cá không bằng thụ người lấy cá, người nếu là thật muốn cởi ra sát khí này a, không ngại tự mình động thủ thử."

Nghe được Ly Trần tử thoại, Khố Oa có chút hiếu kỳ đất hỏi "Ta tự mình động thủ? Thế nào cái di chuyển pháp?"

"Theo ta học chứ, ta cho người làm gì, người thì làm như thế đó, bất quá mà, ta môn thủ nghệ này không truyền ra ngoài, trừ phi là đồ đệ của ta, nếu không ta không nói cho hãn." Lão đầu tử vài chén rượu hạ đồ, hơn nữa mấy ngày nay quả thực có chút mệt mỏi, bất giác đầu não cũng có chút choáng, nói chuyện cũng không minh bạch, đầu lười to rồi.

Ly Trần ở lời nói này lại không quá minh bạch, hẳn đây là muốn nhận Khổ Oa làm đồ đệ.

Nhưng là, Khổ Oa lúc này lại có chút do dự, tại sao?

Cái này thì đến từ Khổ Oa thân thể cùng tính cách nói đến, người nghĩ a, này Khổ Oa cả đời trung thực một nông dân, đã sớm qua quán cuộc sống an ổn, hẳn mặc dù đối với Ly Trần ở những thứ kia tinh xảo công cụ cùng thần Kỳ Năng lực cảm đến ngạc nhiên cùng hâm mộ, nhưng mà cái này cũng không biểu thị hẳn liền thích Ly Trần ở cuộc sống như vậy phương thức. Ly Trần ở làm là cái gì? Vào nam ra bắc, phiêu bạt không chừng, khắp nơi Tâm Bảo, có lúc muốn Toàn Sơn động, có lúc muốn móc Cổ Mộ, đây đều là một ít vô cùng nguy hiểm sự tình. Thỉnh thoảng làm một lần đảo thôi, cả đời như vậy, cũng không phải là qua ngày tử lộ cân nhắc.

Vả lại, Khổ Oa cũng cảm thấy cái này kinh doanh có chút tổn hại âm đức, khác biệt không nói, liền nói hẳn lần này cần bắt cái kia Tam Vĩ Linh Hồ, đây chính là có hơn ba trăm năm đạo hạnh Hồ Tiên. Dân quê cực kỳ mê tín, bình thường ngay cả Hoàng Thử Lang cũng không dám chọc, huống chi là Hồ Tiên, cho nên, Khổ Oa do dự.

Lúc này Ly Trần ở uống có chút lớn, phát hiện mình đều nói đến rõ ràng như vậy, Khổ Oa còn một chút biểu thị cũng không có, liền có chút tức giận, ngược mắt nhìn hẳn hỏi "Thế nào trích? Người còn xem thường lão đầu tử nghề này làm hay sao?"

Khổ Oa hấp tấp nói: "Không đúng không đúng, ta chính là cảm thấy kia cáo trắng là rất có linh tính động vật, ngài cái này kinh doanh, có phải hay không muốn thường thường giết một ít tương tự có linh tính sinh linh? Đây chính là rất tổn hại âm đức sự tình."

Nghe được Khổ Oa lời này, Ly Trần ở vừa cười, ngay sau đó nhìn Khổ Oa

hỏi "Ai nói ta muốn giết kia cáo trắng?"

"Vậy ngài tóm nó làm gì?" Khổ Oa tò mò hỏi.

"Cái này hả, " Ly Trần ở nửa mị đến con mắt, thú vị đất nhấp một miếng ít rượu, tiếp theo lại thần thần bí bí đất đối với Khổ Oa nói: "Người biết không, Hồ Tiên tu hành đến cuối cùng có thể biến thành rất mê hoặc lãng lơ Diễm Nữ người. . ."

...

Gia gia nói tới đây, ta nghe đến tốt có chút buồn cười rồi, đặc biệt là Ly Trần ở câu nói sau cùng kia thật là làm cho không người nào giới hạn mơ mộng.

Bất quá, nghĩ một hồi sau khi, ta tựa hồ từ câu chuyện này trong hiểu tường tận đến cái gì. Gia gia nói câu chuyện này, tựa hồ là muốn nói cho ta cái gì sự tình, lập tức bất giác nhìn gia gia, tò mò hỏi "Gia gia, lúc trước người một mực không nói cho ta chúng ta thuộc về âm dương bát môn vậy một phái, bây giờ người nói câu chuyện này, có phải hay không ý tứ chúng ta chính là "

Ta lời còn chưa nói hết, gia gia phất tay một cái, cắt đứt ta lời nói, để cho ta không cần nói tiếp tục nghe.

Vì vậy ta lại lần nữa trầm mặc lại.

Chương 18: Thường thức rượu bàn về hồ ly

"Hồ Tiên biến thành nữ nhân?" Đây cái sự tình Khố Oa đảo cũng đã nghe nói qua.

Lúc đó ở nông thôn biết chữ ít người, rất nhiều người không có cách nào đi học, cũng chỉ có thể nghe sách. Nghe sách là nghe đặc biệt người kể chuyện nói một ít câu chuyện truyền kỳ, những câu chuyện này bên trong không thiếu thần thần tiên tiên, hồ ly hồ ly quỷ quỷ truyền thuyết. Những thứ kia trong chuyện xưa ngược lại xác thực nói qua hồ ly tu luyện ra đạo hạnh sau khi, có thể biến thành mỹ lệ phi thường nữ tử, xưng là Hồ Ly Tinh. Bất quá những câu chuyện này phần lớn không thể tin, mọi người nghe cũng chính là một vui, ai cũng sẽ không tin tưởng hồ ly thật sẽ biến thành nữ nhân.

Bây giờ nghe Ly Trần ở vừa nói như thế, Khố Oa không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút đứng lên, lòng nói chẳng lẽ kia hồ ly thật có thể biến thành nữ nhân? Nhưng là, coi như hồ ly có thể biến thành nữ nhân, cái này cùng người có bắt hay không nó, có quan hệ gì?

Nghĩ tới đây, Khố Oa nhìn một chút Ly Trần ở kia phủ đầy tang thương, khắp là nếp nhăn nét mặt già nua, lòng nói chẳng lẽ này lão đầu tử là nghĩ đem hồ ly sau khi nắm được, từ từ nuôi lớn, khiến nó biến thành mỹ nữ, sau đó thu trong phòng?

Nghĩ như vậy bên dưới, Khố Oa đối với Ly Trần ở nhân phẩm lần nữa sinh ra nghi ngờ.

Lúc này, nếu là Ly Trần ở biết Khố Oa trong lòng là nghĩ như vậy, phỏng chừng muốn tức đến thổ huyết.

Thật may lão đầu tử lúc này uống có chút mơ hồ, cũng không chú ý tới Khố Oa vẻ mặt biến hóa, liền tiếp tục nói: "Hồ Tiên muốn biến thành nữ nhân,

kia ít nhất đến đã ngoài ngàn năm đạo hạnh. Như vậy Hồ Tiên kêu Cửu Vĩ Thiên Hồ, đó đã là thần Tiên Cấp khác biệt tồn tại, phỏng chừng nó nhìn người liếc mắt, cũng có thể đem người Hồn nhi câu đi. Bất quá mà, ở Hồ Tiên biến thành Cửu Vĩ Thiên Hồ trước, đặc biệt là bốn trăm năm trong khoảng khi, lực lượng hay là tương đối kém. Lúc này ngược lại là có thể cân nhắc bắt xuống. Vạn nhất nếu là bắt được, kia liền có thể đem này Hồ Tiên huấn luyện thành chính mình hộ pháp. Đồ chơi này nhưng là so với bảo bối gì đều đáng giá tiền, có thể giữ được tánh mạng ngăn cản tai, ngay cả ác quỷ cũng sợ hãi nó 3 phần."

Nghe được Ly Trần ở nói như vậy, Khổ Oa mới rõ ràng, lòng nói nguyên tới có chuyện như vậy, còn tưởng rằng người này lão đầu tử sắc mê tâm khiếu, suy nghĩ cười Hồ Tiên làm tiểu lão bà đây.

Khổ Oa bưng chén rượu lên, cùng Ly Trần ở đựng một cái nói: "Lão gia tử, người nói như vậy, ta là có chút biết. Bất quá, ta luôn cảm giác người cái này kinh doanh có chút nguy hiểm, đây cũng là đào lỗ, lại vừa là câu hồn, này vạn nhất nếu là ra rồi sự tình, kia mạng nhỏ coi như khó giữ được á."

"Không, không tiền đồ đồ vật, không vào hang cộp làm sao bắt được cộp con, nói thiệt cho người biết đi, cái này kinh doanh, nguy hiểm là nguy hiểm một chút, nhưng là một khi thuận lợi, kia lấy được cũng là bảo vật vô giá. Chỉ cần có thể thành công như vậy một hai lần, liền có thể đảm bảo này bối Tử Y ăn không lo, người hiểu không?" Ly Trần ở lớn miệng khiển trách Khổ Oa.

Khổ Oa vâng vâng dạ dạ, gật đầu nói phải, vừa tò mò hỏi "Vậy ngài thế nào lớn như vậy số tuổi vẫn còn ở phiêu bạt, chẳng lẽ là vẫn không có thuận lợi qua?"

Khổ Oa những lời này nhưng là đâm chọt rồi Ly Trần ở chỗ đau.

Nếu nói là này Ly Trần ở sẵn linh Tầm Bảo cả đời, tới tay bảo bối đâu chỉ thiên bách? Nhưng là tại sao hắc lớn như vậy số tuổi, vẫn còn ở phiêu bạc Tầm Bảo đây?

Nguyên lai hắc trước kia khi, tự phụ kỹ thuật siêu quần, tác phong làm việc khó tránh khỏi có chút ngạo khí, bất tri bất giác đặc tội không ít người, hơn nữa hắc lúc ấy cũng xác thực sử dụng một ít tương đối thâm độc thủ đoạn vòng qua một ít Linh Bảo, đưa đến hắc Phúc Vận bị tổn thương, tuổi già khi, tốt liên tiếp gặp phải Cừu gia trả thù, cho tới hắc hơn nửa đời người tích lũy tản ra mà vô ích, cuối cùng ngay cả chính hắc đều bị bức bất đắc dĩ, ly biệt quê hương, lần nữa qua nổi lên phiêu bạc giang hồ thời gian.

Ly Trần ở tất nhiên không có đem những lời này nói cho Khổ Oa, chỉ là đối với hắc nói mình là có bất đắc dĩ nổi khổ, phương mới ra ngoài lưu lạc giang hồ, để cho Khổ Oa không nên hỏi nhiều.

Khổ Oa cau mày một cái, biết này lão đầu tử từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài, trên người khắp nơi đều mang bí mật, vì vậy cũng liền không hỏi tới nữa, mà là hỏi Ly Trần ở có thể hay không thu chính mình làm đồ đệ.

Lúc này, Khổ Oa đã có chút ít nghĩ thông suốt, hắc lòng nói mình cùng với ở nơi này cùng sơn vùng đất hoang uất ức cả đời, chẳng đi theo Ly Trần ở học mấy tay kỹ thuật, đảm bảo không cho phép mình vận khí tốt, thuận lợi như vậy một hai lần, kia mình đời này không phải ăn uống không lo sao? Huống chi mình bây giờ trong tay liền có một con bảo bối, quả thực không được lời nói, đem cái này bảo Pele sử dụng tốt, kia cũng là không nhỏ thu hoạch nha.

Vì vậy hắc liền nửa thật nửa giả muốn hướng Ly Trần ở bái sư.

Ly Trần ở chính có ý nghĩ này đâu rồi, bất quá hắc cũng không có lập tức đáp ứng, người giang hồ thói quen mà, tương tự bái sư, yêu cầu loại người

sự tình, coi như là người tâm lý như thế nào đi nữa tình nguyện, luôn là đến dẫn đo mấy cái, cố làm ra vẻ từ chối một phen, cuối cùng nhất định phải làm hình như là bị người khác bức bách mới đi làm này cái sự tình.

Cũng may Ly Trần ở cũng không dẫn đo bao lâu, mà nói rồi một phen đạo lý lớn, cái gì sư phụ dẫn vào cửa tu hành ở cá nhân, học hành gì tay nghề chẳng những phải có thiên phú còn phải đủ chăm chỉ, chơi hẵn các nghề này, muốn can đảm cẩn trọng, tính tình trầm ổn mới có thể vân vân. . . Tóm lại là một đồng lớn nói nhảm, cuối cùng mới đối với Khố Oa nói: "Người nếu là có trong đầu nghĩ học cũng được, bất quá ta muốn nhìn một chút người căn cốt cùng ngộ tính như thế nào. Như vậy đi, ta trước thu người làm cái Ngoại Môn Đệ Tử, người trước đi theo ta học hỏi kinh nghiệm, nhìn một chút người rốt cuộc có hay không phương diện này thiên phú, qua như vậy một năm nửa năm, lại nói chính thức thu học trò sự tình."

Lời này Khố Oa nghe rõ, hóa ra này lão đầu còn phải quan sát chính mình một đoạn thời gian. Bất quá, quan sát liền quan sát đi, chính mình ngược lại cũng không nóng nảy, tóm lại là tiên đem phá ngọc bội sát khí biện pháp moi ra tới lại nói.

Sự tình vì vậy cứ như vậy quyết định, Ly Trần ở trước thu Khố Oa làm Ngoại Môn Đệ Tử, kia ngừng rượu và thức ăn coi như là bài sư yển rồi.

Ngày đó, Ly Trần ở ăn uống no đủ, chiếm Khố Oa giường, thư thư phục phục ngủ một ngày, thức dậy khi, sắc trời đã đại hắc.

Khố Oa chuẩn bị xong cơm tối, cũng không xa cách chính là buổi sáng kia bữa ăn còn lại, cộng thêm hai chén tiểu Mễ cơm. Đây đã là Khố Oa có thể lấy ra ăn ngon nhất đã ăn, hơn nữa ăn bữa này, cũng còn không biết bữa sau ở nơi nào.

Vừa nghĩ tới lập tức sẽ nghèo rớt mồng tơi rồi, Khố Oa không tự chủ liền

sầu mi bất triển, cũng không thấy ngon miệng ăn cơm, ngồi ở bên cạnh bàn không ngừng than thở.

Ly Trần ở quyền làm như không nhìn thấy, lão nhân gia tuổi tác tuy lớn, khẩu vị rất tốt, gió cuốn mây tan, đem thức ăn trên bàn ăn hết sạch, cuối cùng chống đỡ sờ bụng đả cách, bộ kia tự đắc bộ dáng, thiếu chút nữa không đem Khổ Oa tức chết.

Cơm nước xong, Khổ Oa nói, sư phụ a, học trò không sợ ngài trò cười, trong nhà này đầu ngài cũng nhìn thấy, một gian phòng bốn bề tường, không tạm biệt, ăn bữa này liền không có bữa sau rồi. Như vậy đi xuống không thể được nữa à, ta xem ngày mai ta còn là đi đốn củi đi, dầu gì đổi mấy đồng tiền, mua chút thức trở lại, nói thế nào cũng có thể miễn cưỡng độ nhật.

Nghe được Khổ Oa lời nói, Ly Trần ở loại bỏ rồi loại bỏ rằng, hừ một tiếng cười nói: "Trên người của người có kia bảo bối, còn sợ gặp cảnh khốn cùng nột?"

"Trên người của ta có bảo bối gì à?" Khổ Oa liền phản hỏi.

"Người không phải là có ngọc bội kia sao? Vậy cũng là bảo vật vô giá, có bảo bối này, lo gì ăn mặc?" Ly Trần ở nói.

Nghe nói như vậy, Khổ Oa coi như là biết, nguyên lai này lão đầu đang đánh ngọc bội kia chủ ý, bất giác cười lạnh nói: "Sư phụ, ngài có thể cũng đừng nghĩ. Đồ chơi này là Tà Bảo, sát khí khắp người, ai đụng phải muốn té xui xẻo, ta đã sớm tìm hiểu công việc người nhìn rồi. Ta mấy năm nay không biết bị nó làm hại có nhiều lắm. Đồ chơi này đừng nói bán lấy tiền, tặng người cũng không ai muốn, ném còn ném không hết, mình có thể chạy trở lại. Ta khuyên ngài nột, hay là chớ nghĩ này vừa ra."

"Hừ, " nghe được Khố Oa lời này, Ly Trần ở hừ cười một tiếng nói: "Nếu bảo bối có sát khí, đem sát khí giải trừ, không phải là không có chuyện sao?"

Khố Oa nghe lời này một cái, lòng nói có môn, ngay cả bận rộn hỏi "Sự phụ ngài có biện pháp đem giày này bên trên sát khí phá xuống? Hắc hắc, vậy nếu là lời như vậy, giày này còn thật sự có thể bán không ít tiền."

"Không tiền đồ, cũng biết bán lấy tiền bán lấy tiền, chân chính Linh Bảo, người bình thường cả đời cũng không gặp được một món, người khác đốt đèn lồng cũng tìm không ra, thiên về tiểu tử người may mắn gặp phải một cái, lại còn nghĩ bán đi, thật là cầm Ô Quy làm thần cung cấp, không biết hàng quý."

Không nghĩ tới Khố Oa lời nói đưa tới Ly Trần ở một trận khiển trách, không tránh khỏi có chút buồn bực, liền nói: "Bảo bối này không bán ra đi, lấy ở đâu tiền? Không có tiền thế nào ăn cơm? Ta còn nói sai rồi hay sao?"

"Không lớn không nhỏ, người còn dám mạnh miệng rồi người? Có ta lão nhân gia ở chỗ này, người chỉ để ý nhìn là được!" Ly Trần ở cắt đứt Khố Oa lời nói, từ trong lòng ngực móc ra mấy đồng tiền kìn đao đưa cho Khố Oa nói: "Phá Sát yêu cầu một ít thời gian, khoảng thời gian này người trước dùng số tiền này đơn giản mua chút thức ăn tạm xuống, các loại phá Sát, chúng ta ăn nữa tốt."

Khố Oa không biết Ly Trần ở ở đảo cổ cái gì huyền hư, bất quá nếu hăn bỏ tiền mua thuốc, Khố Oa cũng liền không nói thêm nữa, đem tiền tiếp theo thu vào trong ngực.

Sau đó, Ly Trần ở để cho Khố Oa nhiều một chút mấy ngọn đèn dầu, đem nhà tắm ánh sáng rõ, sau đó chính là để cho hăn đem những thứ kia ngọc bội đưa cho hăn nhìn một chút.

Khố Oa đem ngọc bội từ trong lòng ngực lấy ra, đưa tới Ly Trần tử thủ trong.

Ly Trần ở nhận lấy ngọc bội kia, hai tay nắm, đi tới dưới đèn, nửa mị đến con mắt, cẩn thận nhìn một chút, trong ánh mắt bất giác lóe ra hai đạo tinh quang, ngay sau đó lòng tràn đầy ngạc nhiên nói: "Thật không nghĩ tới lại là một ngàn năm huyết thẩm ngọc, không trách lớn như vậy linh khí, tiểu tử người cũng thật là đi chớ, chuyện này đặt người khác, phỏng chừng mấy đời cũng không gặp được một lần."

Nghe được Ly Trần ở lời này, Khố Oa liền nói ngài đừng nói trước cái này, trước tiên nói một chút về thế nào giải trừ sát khí này đi, ta có thể nói cho ngài a, người ta nói, ngọc bội này nguyên lai là đeo vào cương thi trên người, bên trong thấm nhuốm máu tởm tã đều là cương thi máu thịt, hung ác cực kỳ.

Nghe được Khố Oa lời nói, Ly Trần ở cười ha ha nói: "Không tệ không tệ, chính là có chuyện như vậy, nhìn tới cho người giám bảo người kia là một hiểu công việc. Bất quá, bảo bối này sát khí tuy nặng, nhưng cũng không phải là không có phương pháp phá giải, huống chi bây giờ ngọc bội này đã nhận người làm chủ nhân rồi, chuyện này thì càng tốt làm. Thật ra thì bản thân nó là muốn giúp người, chỉ là ngại vì nó tự thân mang theo sát khí, mới đưa đến người vận xui không ngừng. Bây giờ thật ra thì ngọc bội này chẳng qua là thiếu cơ hội, hoặc giả nói là chính thức danh phận, sau đó liền có thể biến thành một món có thể cho người sử dụng linh bảo."

...

Từng gia gia cố sự, nói tới đây thật ra thì liền không sai biệt lắm, ít nhất ta biết chúng ta tông môn lai lịch, cũng biết chúng ta là làm gì. Nhắc tới sản linh Tâm Bảo này cái sự tình, ta lại cảm thấy so với Đoán Mệnh nhìn

Phong thủy đáng tin, biểu thị rất có hứng thú, chỉ là không biết Đạo Gia gia lúc trước tại sao một mực không nói cho những thứ này, mà là chỉ dạy ta một ít âm dương Phong thủy sự tình.

Kết quả gia gia nói đó là bởi vì thời cơ còn chưa tới, hơn nữa, âm dương Phong thủy cũng là kiến thức căn bản, cái này là nhất định phải biết. Lúc trước người lão thì không cần lòng học, hỏa hầu một mực không đủ, cho nên vẫn không lại tiếp tục đi xuống dạy người.

Ta hỏi hẳn ta bây giờ là không phải là hỏa hầu đủ rồi.

Hắn liếc ta liếc mắt nói đủ cái rắm, còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy.

Ta nói vậy người tại sao tốt nói cho ta biết những thứ này đây?

Kết quả lão nhân gia nhìn một chút kia Tiểu Ngọc giày, đối với ta nói: "Đây không phải là chính người cơ duyên đến mà, ta đây cũng là thuận theo thiên ý."

Chương 19: 5 dương phá sát

Sau đó, gia gia tốt nói cố sự cuối cùng một bộ phận, hơn nữa để cho ta nghiêm túc nghe, nói này là cả cố sự mấu chốt, chờ chút ta nghe xong, liền muốn xem mèo vẽ hổ đi thao tác, nếu không phải hội thoại, đến lúc đó muốn thu thập ta.

Ta vì vậy liền nghiêm túc nghe hãn lão nhân gia nói tiếp.

...

Lúc đó Khổ Oa nghe Ly Trần tử thoại, liền hỏi hãn kết quả muốn như thế nào mới có thể phá trên ngọc bội sát khí.

Ly Trần ở nói ngọc bội này bản thân linh khí là được, bây giờ sở dĩ hiện ra sát khí, quý nếu là bởi vì kia thẩm nhuộm ở trong giày cương thì máu thịt đưa tới. Cho nên phải phá sát khí này, thì phải đối với giày lần nữa tiến hành thẩm nhuộm, hơn nữa phải dùng Ngũ Dương máu tiến hành thẩm nhuộm, như vậy mới có thể áp chế kia cương thì máu thịt sát khí.

Khổ Oa hỏi hãn Ngũ Dương máu là cái gì.

Ly Trần ở nói chính là từ người mi tâm, đầu lưỡi, ngực, rốn, ngón giữa đầu ngón tay thật sự lấy máu để thử máu trộn, liền kêu Ngũ Dương máu, bởi vì này năm cái địa phương là cơ thể con người dương khí vượng nhất thịnh địa phương. Bởi vì mọi người thể chất bất đồng, mỗi người trên người Ngũ Dương máu lực lượng cũng mỗi người không đồng nhất, bất quá, lần này cần hái Ngũ Dương máu lại nhất định phải từ Khổ Oa trên người hái mới được, bởi vì này ngọc bội đã nhận thức Khổ Oa là chủ, dùng hãn máu tiến hành thẩm nhuộm, dễ dàng nhất bị Tiểu Tử giày tiếp nhận, hơn nữa, thẩm nhuộm sau khi thành công, chẳng những có thể chế trụ kia cương thì máu thịt sát khí, còn có thể để cho Khổ Oa cùng ngọc bội kia tâm ý tương thông, đạt tới Thông Linh hiệu quả.

"Đạt tới Thông Linh hiệu quả?" Khổ Oa không biết đây là như thế nào một loại cảnh giới.

Ly Trần ở nói người trước không cần lo những thứ này, tóm lại người trước dựa theo ta nói làm, sau này người tự nhiên liền sẽ rõ ràng đây là chuyện gì xảy ra.

Nghe nói như vậy, Khổ Oa không hỏi thêm nữa, chỉ án Ly Trần ở phân phó làm theo.

Ngày thứ hai giữa trưa, Ly Trần ở để cho Khổ Oa đi trước tìm lấy máu để thử máu sử dụng châm. Loại này châm không thể dùng Cương Châm, Ngân Châm, phải dùng sinh trường ở Hướng Dương đất Quất cây chi châm.

"Quất cây chi châm?" Khổ Oa hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Cái gì Quất cây?"

Thấy Khổ Oa hỏi như vậy, Ly Trần ở vì vậy muốn thi thi hăn, liền nói người không phải là niệm qua mấy năm sách mà, kia người hảo hảo nghĩ một hồi này Quất cây là cái gì.

Khổ Oa trao nhĩ nạo tai suy nghĩ.

Nói thật, Khổ Oa tư chất bình thường, đầu não cũng không phải là phi thường thông minh khôn khéo, bất quá hăn cũng không ngốc, suy nghĩ rồi sau một hồi, hăn ước lượng có chút hiểu được, vì vậy liền hỏi: "Có phải hay không hô quất tử cây à?"

Thấy Khổ Oa nói như vậy, Ly Trần ở biết hăn đã lĩnh ngộ, vì vậy cười nói: "Không sai, Quýt sinh Hoài Nam tức là Quýt sống ở Hoài Bắc tức là Quất. Cái gọi là Quất cây chính là người nói hô quất tử cây. Cây này mặc dù là

hôi quất tử cây, nhưng mà dầu gì coi như là nửa quất tử cây, Quýt hài âm cát, dùng loại cây này lúc hái đi ra Ngũ Dương máu mang theo cát lợi ý tứ. Lấy Hướng Dương đất, là là bởi vì nơi đó cây châm Tử Trường kỳ trải qua ánh mặt trời bộc phơi, dương khí mười phần, dùng nó tới lấy máu để thử máu, có thể nói thăng máu Dịch Dương liệt khí."

Nghe được Ly Trần tử thoại, Khổ Oa lòng nói người nói sớm mà, này hôi quất tử nơi nào không tìm được? Trong thôn không phải là khắp nơi đều là?

Này cái sự tình người hẳn biết, chúng ta Tô Bắc lão nông Thôn, vô cùng vị trí có chút hẻo lánh, tương tự thôn chúng ta cái loại này hoàn toàn giấu ở trong vùng núi hẻo lánh thôn, hôi quất tử cây thật đúng là khắp nơi có thể thấy.

Tại sao phải loại loại này một chút tác dụng cũng không có cây cối, kết ra quả tử lại không thể ăn, trên cây còn mọc đầy Tiêm Thứ, đây không phải là mang lại cho bản thân phiền phức sao? Đây nếu là trồng chút đào mận cây ăn quả, vậy thật là tốt oa?

Trên thực tế, này cái sự tình, là có rất sâu nguyên nhân. Phải biết, những năm tháng đó, khắp nơi đều binh hoang mã loạn, thời cuộc không bình yên, trộm cướp cũng đi theo làm loạn, khắp nơi đều là một ít Mã Phi Sơn Tặc, những thứ này tặc nhân thường thường sẽ kết bè kết đội cướp bóc một ít xa xôi sơn thôn. Bởi vì những thứ kia sơn thôn tương đối xa xôi, quân lính chiếu cố không tới, thôn dân không thể làm gì khác hơn là tự phát tổ chức, đồng thời chống cự những thứ này Tặc Phi, lúc này, hôi Quýt cây liền phải thượng dụng tràng rồi.

Này hôi quất tử cây tập quán cực kỳ bền bỉ, tùy tiện kéo cây tờ giấy xen vào trên đất, qua không được bao lâu liền có thể mọc ra một đại một dạng phủ đầy Tiêm Thứ châm dài cái, nếu là chen vào một hàng, kia biến thành một đạo châm đâm bình chướng. Sự thật cũng là như vậy, cho dù là bây giờ

nông thôn, quán hôi quất tử cây, tất cả đều là trực tiếp kêu hôi Quýt hàng rào, ý kia chính là chỗ này đồ chơi chính là dùng để làm bình chướng.

Hôi Quýt chướng Tử Trường thành sau khi, người xuyên bắt quá, lên ngựa đi không vào, là tấm chắn thiên nhiên. Đến lúc này, thôn dân chỉ cần cầm vũ khí lên, toàn lực hộ vệ ở chủ yếu giao lộ, liền có thể ngăn cản đạo tặc tấn công. Cho nên nói, này hôi Quýt hàng rào chẳng những không thể không dùng, hơn nữa có tác dụng lớn, có thể cứu chữa mạng chi dụng.

Đối với cái này hôi quất tử cây, Khố Oa dĩ nhiên là rất tinh tường, lập tức vừa muốn đi ra tìm kia quất tử cây châm ở, kết quả lại bị Ly Trần ở gọi lại, nói cho hắn biết muốn lấy đầu cây thứ ba châm đâm, hơn nữa muốn ở năm cái bất đồng địa phương, lấy năm cái gần như giống nhau châm dài đâm mới có thể.

Khố Oa nói ngài yên tâm đi, đừng nói năm cái, 100 cây ta đều cho ngài lấy tới, thôn này trong khác biệt không nhiều, liền đồ chơi này nhiều!

Cuối cùng, Khố Oa hỏi Ly Trần ở còn có cái gì phải đóng đợi chưa? Ly Trần ở nói không có, người lấy tốt trực tiếp cầm về là được. Khố Oa lúc này mới đi ra cửa tìm kia lấy máu để thử máu chi châm.

Cũng không xài bao lâu thời gian, Khố Oa siết năm cái lấy máu để thử máu châm trở lại, Ly Trần ở vào mắt nhìn một chút, hài lòng gật gật đầu, tiếp theo chính là để cho Khố Oa tắm thay quần áo, thu thập sạch sẽ chút, chuẩn bị lấy máu để thử máu.

Khố Oa cũng không nói nhiều, mình tới trong giếng đánh nước sạch trở lại, thừa dịp xế trưa ánh mặt trời thời điểm tốt, thoải mái giặt sạch một phen, đối thân không chút tạp chất y phục.

Về sau, Ly Trần ở ở nhà trung ương cửa hàng một khối sạch sẽ hình tứ

phương vải trắng, để cho Khổ Oa ngồi chồm hồm ở trên vải trắng mặt chờ.

Khổ Oa quỳ xuống sau khi, Ly Trần ở đem ngọc bội dùng hộp gỗ Tử Thịnh đến, đặt ở trên hương án, hương án trước chút năm cái thơm tho, hai cây nến, thả một chén cơm, một chén rượu, một mâm trái cây, cơm bên trên xen vào một đôi đĩa.

Đem ngọc bội để tốt sau khi, Ly Trần ở để cho Khổ Oa hướng về phía ngọc bội dập đầu ba cái.

Đầu này muốn thật dập đầu, ót muốn dính vào trên đất, còn phải dùng sức mới được, nói là như vậy mới có thể hiện ra thành ý.

Dập đầu một cái đầu nói một câu.

Con thứ nhất: Đệ tử Khổ Oa phụng mời Thiên Địa Nhân thần quỷ thẳng lân lông chim Khôn Ngũ Trùng cộng giám, hôm nay lấy thân lập pháp phá Âm Sát.

Con thứ hai: Lấy bầu trời dương, Địa chi liệt, thân máu, thành ý Thông Linh, các phe Cô Hồn Dã Quỷ lấy tiền nhường đường, không phải quấy nhiễu!

Lúc này, Ly Trần ở liền ở hương án bên cạnh trong chậu than hoá vàng mã tiền. Nay tiền vàng bạc là đốt cho những thứ kia đi ngang qua Cô Hồn Dã Quỷ, bọn họ cầm tiền cũng sẽ không tới làm nhiễu cách làm. Tiền vàng bạc đốt xong, giấy màu xám bị gió thổi di chuyển, nói rõ Cô Hồn Dã Quỷ đã nhường đường, bắt đầu dập đầu cái thứ 3 đầu.

"Giờ lành đã đến, Pháp Đàn đã thiết, Chư phương thần linh cộng giám, lấy huyết thấm linh!"

Nói xong những thứ này, Ly Trần ở liền dùng Khố Oa hái trở lại năm cái hôi quất tử châm, theo thứ tự châm thùng hắc mi tâm, đầu lưỡi, ngực, rốn, ngón giữa sắc nhọn, mỗi người lấy máu chín giọt, lẫn lộn ở một cái màu đen chén kiêu trong, lấy nước giếng tan ra, vừa vắn hơn nửa chén, về sau chính là để cho Khố Oa tay nâng chén kiêu, đem chén thả vào trên hương án, sau đó đem ngọc bội ngâm đến trong chén, dùng tấm vải đỏ đắp lên miệng chén, đây coi như là cách làm xong.

Lúc này nếu là kia Âm Sát không muốn bị phá trừ, sẽ có động tĩnh, trực quan thể hiện chính là trên hương án năm cái hôi dăng hương đốt thành tam trường lưỡng đoản, sau đó tiêu diệt, cây nến ngọn lửa sẽ đột nhiên trở nên lớn, sau đó bị gió thổi diệt.

Khố Oa đem ngọc bội thả vào trong chén, đắp lên tấm vải đỏ sau khi, trong phòng quả nhiên vô cớ nổi lên một trận âm phong, thổi người răng run lên, kia cây nến ngọn lửa cũng hô lạp lạp vang, phi thường hung mãnh bốc cháy, chỉ chốc lát sau, âm phong ngừng nghỉ, cây nến tắt, nhìn lại kia lư hương năm cái thơm tho, quả nhiên biến thành tam trường lưỡng đoản hình dạng.

Thấy cái này tình trạng, Ly Trần ở nói là kia âm sát khí bị chọc giận, phỏng chừng sẽ không từ bỏ ý đồ, bất quá nó nếu như muốn làm khó Khố Oa, nhất định phải trước thắng được trong chén Ngũ Dương chi Huyết Dương liệt khí mới được.

Nhìn trước mắt đến, sát khí này rất hung, thắng bại cũng còn chưa biết, muốn đợi Thất Thất bốn sau mười chín canh giờ, mới vừa thấy rõ.

Trước đó, Ly Trần ở để cho Khố Oa nên làm cái gì thì làm cái đó, chỉ kiên nhẫn chờ đợi là được.

Chờ đợi trong quá trình, mỗi qua bảy canh giờ lại đập đầu ba cái, đồng thời

niệm chú thỉnh Thần mắt tinh chứng, thành ý Thông Linh phá sát.

77 - 49 giờ bên trong, phải bảo đảm trên bàn thơm tho không tắt, hỏa bất diệt. Khổ Oa cùng Ly Trần ở vì vậy thay phiên thủ hộ, không điểm dứt thơm tho cùng cây nến.

Nếu là qua 77 - 49 giờ, hương hỏa như cũ như thường, không có tắt, vậy đã nói rõ phá sát thành công, nếu không lời nói, chính là thất bại.

Một khi thất bại, Khổ Oa rất có thể gặp phải Âm Sát cản trở, đến lúc đó có thể sẽ xuất hiện một ít không tưởng được tình trạng.

"Cái gì không tưởng được tình trạng?" Khổ Oa hỏi Ly Trần ở. Ly Trần ở nói hắn cũng không biết, cái này muốn đến lúc đó nhìn lại.

Khổ Oa hỏi hắn cái này có thể bị nguy hiểm hay không, khác biệt phá sát không được lật ngược thế cờ mạng nhỏ nhập vào.

Ly Trần ở nói người yên tâm đi, có ta ở đây đâu rồi, coi như phá sát thất bại, chúng ta còn có khác biệt phương pháp.

Khổ Oa không có cách nào hắn cũng không hiểu này chút ít sự tình ấy ư, chỉ lựa chọn tốt tin tưởng Ly Trần ở.

...

Gia gia nói tới đây, ngừng lại, nói là cố sự kể xong, hỏi ta có hay không nhớ rõ ràng phá sát quá trình.

Ta ước chừng nhớ quá trình, nhưng mà trong lòng vẫn là thật tò mò, hỏi hắn từng gia gia cuối cùng phá sát thành công không.

Gia gia nói cái này còn dùng hỏi mà, dĩ nhiên thành công, chỉ là quá trình có chút quanh co mà thôi.

Ta vì vậy liền nói, nguyên lai cái đó Ngũ Dương phá sát phương pháp không dễ xài a.

Kết quả gia gia cười lạnh một tiếng nói: "Đối với ngọc bội kia có lẽ không dễ xài, nhưng mà đối với người cái này ngọc giày khẳng định dễ sử dụng."

Ta nói người cũng chớ xem thường ngọc này giày, ta thiếu chút nữa thì bị nó hại chết, đồ chơi này hung đây.

Gia gia nói không sợ, tạm thời đã dùng Trấn Ma Phù phong bế, sẽ không làm tiếp quái, để cho ta an tâm dưỡng thương, chữa khỏi vết thương tốt phối hợp hẳn đồng thời phá sát.

Ta vì vậy liền hỏi hẳn phá sát sau khi, ngọc này giày có tác dụng gì? Là không phải có thể bán giao tiền rồi hả?

Kết quả gia gia mặt đầy buồn bực nói: "Người phản ứng này, thật là cùng người từng gia gia năm đó giống nhau như đúc, đều là trẻ tuổi nóng tính, ánh mắt thiển cận. Tốt như vậy bảo bối, mấy đời cũng không gặp được một cái, làm sao có thể cầm đi bán đây?"

Ta liền hỏi hẳn, không bán lời nói, có ích lợi gì?

Hắn để cho ta không nên hỏi nhiều, nói là đến lúc đó sẽ biết.

Ta vì vậy liền không nữa hỏi, nhưng mà tâm lý lại tràn ngập tò mò, rất muốn sớm một chút chữa khỏi vết thương, sau đó tốt phá sát.

Chương 20: Y tá nhảy lầu

Người sống liền là một loại tu hành, cho nên người phân cho ba bảy loại.

Huyền Môn người trong cũng chia cấp bậc, tế phân đứng lên cũng có Cửu Đẳng, mỗi cá cấp bậc phân cho Thượng Trung Hạ tam phẩm.

Trụ cột nhất cấp bậc được đặt tên là Ngũ Thường: Người thường chuyện thường thường lực thường vận thường Thọ, cũng chính là người bình thường.

Hơi có chút đạo hạnh, danh viết "Tri Âm", đây là Huyền Môn người trong trụ cột nhất cấp bậc, có thể phân biệt âm dương, có thể mơ hồ cảm giác Âm Tà Chi Khí, tự thân dương khí cả người giống nhau, ngoại trừ biết một chút Huyền Môn trận pháp, thủ pháp, khẩu quyết ra, cũng không chỗ đặc thù.

Sau đó, theo tu hành tăng lên, chính là "Minh Dương" cảnh giới, này cảnh giới không những có thể phân biệt âm dương, có thể cảm giác Âm Tà Chi Khí, hơn nữa tự thân dương khí dư thừa, có thể ngăn cản một ít thể yếu âm khí xâm hại.

Sau đó là "Đan Dương" cảnh giới, dương khí ngưng tụ Thành Đan, chống đỡ âm khí năng lực tăng lên, cảm giác lực, hành động lực đều có tăng lên.

Sau khi là "Liệt Dương", dương khí Thành Đan, có thể phóng ra ngoài công kích Âm Tà.

Sau đó chính là đi tới một cái mẫu chốt cấp bậc, danh viết "Phần Thân" .

"Phần Thân" cảnh giới người, dương khí dồi dào toàn thân, tự nhiên đuổi Âm Tà.

Đây là một cái ngưỡng cửa cấp bậc, ở đẳng cấp này chi tiền nhân, bởi vì

đối với dương khí một mực theo đuổi, sẽ đưa đến âm dương mất thăng bằng, cuối cùng dương khí quá vượng, hoặc là điên, hoặc là tự cháy, gặp gỡ kiếp nạn một loại khảo nghiệm, nhất định phải dựa vào âm khí dồi dào vật hài hoà mới có thể giữ được tánh mạng. Chính sở vị "Dục hỏa Phần Thân", thế thì này trung được đến. Huyền Môn người trong, có thể đạt tới Phần Thân cảnh giới rất nhiều người, nhưng là có thể vượt qua cảnh giới này người, ít lại càng ít. Xưa nay không biết lại có bao nhiêu người ở ngưỡng cửa này bên trên tẩu hỏa nhập ma, cuối cùng trở thành Tà nịnh, chết oan thảm sinh.

Có thể vượt qua Phần Thân cảnh giới người, liền có thể vào "Thông Huyền" cảnh giới.

Cái gọi là "Thông Huyền", chính là Âm Dương Hòa Hợp, Long Hồ thăng bằng. Đạt tới đẳng cấp này, có thể "Hiếu âm dương, biết sinh tử", có thể ngưng tụ thiên địa linh khí, diên Trường Thọ mạng.

Nghe gia gia nói, chúng ta tông môn Tổ Sư Gia, tựa hồ chính là đạt tới cảnh giới này. Chỉ là, tựa hồ chúng ta tông môn Tổ Sư Gia, cũng không phải là một tên sẵn Linh Sư, như vậy chúng ta tông môn rốt cuộc đến từ đâu? Gia gia không có giải thích cặn kẽ, ta cũng không thể nào biết được.

Tu hành vô chỉ cảnh, đạt tới Thông Huyền cảnh giới, cũng không phải là chung cực, sau đó còn có Kính Huyền, này cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, có thể "Bàn tay sinh tử, đoạn luân hồi", nhìn kính không phải là kính, mà là một cái thế giới khác. Xưa nay hiếm người đạt tới qua đẳng cấp này.

Kính Huyền Chi sau thành Linh Huyền, này cảnh giới có thể "Chút Thanh Đăng, khuy thiên cơ", có thể quay mũi kiếp nạn, ngưng Tụ Linh tức đến không thay đổi Kim Thân, đạt tới cảnh giới Trường Sinh. Đạt tới cảnh giới này, đó chính là thành tiên, xưa nay tựa hồ không người chân chính đạt tới qua cảnh giới này.

Linh Huyền sau khi, tự nhiên còn có cảnh giới, nhưng mà đã không cần tế phân rồi, bởi vì không có ý nghĩa, không phải là Huyền Môn người hướng hướng tốt đẹp ảo tưởng mà thôi, chân chính có thể đạt tới cái cảnh giới kia người, đã không còn là người.

"Gia gia ngài hiện tại khi đạt tới cảnh giới gì?" Nằm ở trong phòng bệnh, cũng không có quá nhiều sự tình làm, liền cùng gia gia tán gẫu sư môn một chút ít sự tình.

Nghe được ta lời nói, gia gia cười ha ha, mị mắt thấy ta hỏi "Người cảm thấy ta đạt tới đẳng cấp gì?"

Đây chính là có chút khó khăn ta, dù sao con đường tu hành, Huyền Chi Hựu Huyền, ta cho đến bây giờ, phỏng chừng còn không có siêu thoát Ngũ Thường cảnh giới, cũng không có con mắt tinh tường, cho nên thật ra thì ta rất khó đoán được gia gia cảnh giới.

"Cái này ta không đoán ra, ta phỏng chừng lão nhân gia nói thế nào cũng phải Thông Huyền cảnh giới đi, " ta cố ý hướng Gori nói, mặt ngoài là nịnh nọt, trên thực tế là châm chọc.

Gia gia tự nhiên nghe được ta lời thuyết minh, nhưng là lại không tức giận, dù sao chúng ta thường thường những thứ này lẫn nhau tranh hơn thua với thói quen.

"Tiểu tử ngươi chính là không nữ, như vậy cùng ngươi nói đi, tu hành như đi ngược dòng nước, cho tới bây giờ liền không phải là cái gì chuyện dễ, trọng yếu nhất là phải kiên trì bền bỉ, một điểm này ngươi phải nhớ kỹ." Lão nhân gia vừa nói chuyện, đột nhiên liếc về mắt thấy ta, hỏi "Trước cái đó cùng ngươi đồng thời gặp phải tai nạn xe cộ Nữ Oa ở, ta dòm không tặc, ngươi có phải hay không cùng nàng đang làm đối tượng?"

Không muốn đến lão nhân gia đột nhiên hỏi tới cái này, ta không tự chủ có chút xấu hổ, huống chi, lúc này vừa vặn có một mặc quần áo trắng y tá nhỏ đi vào, tựa vào tường vừa nhìn ta, ta liền càng ngại nói rồi, lập tức không thể làm gì khác hơn là nói úp mở: "Ngài nghĩ đi đến nơi nào rồi hả? Đây chẳng qua là ta đồng học mà thôi, chúng ta mới mới quen hai ngày, thế nào làm đối tượng?"

"Mới quen hai ngày người liền mang nàng đi trong nhà chơi đùa, điều này hiển nhiên không giống bình thường, người hãy thành thật cùng ta nói, có phải hay không thích nàng?" Gia gia rất nghiêm túc hỏi.

"Thích cũng rất bình thường a, ta có thể là bình thường người, " ta có chút bị hỏi nóng nảy, không cảm thấy là nói lầm bầm.

"Vậy thì đúng rồi, ta nói thật với người đi, kia Nữ Oa ở gương mặt ta xem qua, thanh mi mắt đẹp, trầm tĩnh văn khí, tính cách tuy là cô tịch, nhưng cũng có chút vượng phu lãn nhau, nếu như người thích lời nói, ngược lại cũng không mất là một cái lựa chọn tốt." Gia gia mỉm cười nói.

"Ngài cái này thì một phía tình nguyện đi? Người nghĩ rằng ta là Hoàng Đế Tuyển Phi, vừa ý cái nào liền muốn cái nào? Ta thích người ta, người ta có thể không nhất định yêu thích ta." Ta bất đắc dĩ nói.

"Cái này cũng dễ làm, người ngày khác đem nàng bắt tự muốn tới, ta cho người coi là coi như các người có hay không phần này duyên, " lão nhân gia nói.

"Hữu duyên vô phận cũng vô dụng, " ta bĩu môi.

"Kia không phải càng tốt sao, ngược lại người bây giờ cũng không thích hợp phá thế, phải biết, giữ Nguyên Dương thân, là Huyền Môn người

trong, thứ nhất trọng yếu sự tình. Ta nghĩ rằng cùng người nói chính là, làm đối tượng có thể, nhưng là lại không thể có thêm một bước hành động, nếu không gây bất lợi cho người." Lão nhân gia nhìn ta nói nói.

Nghe nói như vậy, ta mặt đỏ rần, lòng nói này lão đầu tử là càng ngày càng không phân tặc rồi, thế nào ngay trước người ta y tá nhỏ mặt nói những lời này, cái này làm cho ta mặt đặt ở nơi nào?

Ngay sau đó ta không nhịn được nói: "Tốt lắm, tốt lắm, ta biết rồi, người đây đều nói qua đã không biết bao nhiêu lần, ta đã sớm nhớ. Gì đó, cái này nước muối sắp ngủm xong rồi, y tá muốn đổi nước muối rồi, ngài đừng nói trước rồi, ngồi một bên nghỉ một lát đi."

Gia gia khẽ mỉm cười nói: "Được, người biết là tốt rồi, kia ta đi cấp người gọi y tá để đổi nước muối."

Lão nhân gia đang khi nói chuyện, đứng lên đi ra ngoài.

Thấy hấn cử động, ta không cảm thấy là có chút hiếu kỳ, liền vội vàng gọi lại hấn đạo: "Cái này không có một cái y tá ở trong phòng sao? Ngài còn đi tên gì?"

Ta nói chuyện đang lúc, nhìn về tựa vào bên tường đứng cái đó y tá nhỏ kêu một tiếng nói: "Xin chào, giúp ta đổi một chút nước muối có thể không?"

Nghe được ta lời nói, y tá kia chậm rãi nghiêng đầu, lạnh lùng nhìn ta liếc mắt, ta cũng cùng nàng nhìn nhau một chút, lại mới phát hiện nàng hai chỉ con mắt lại trống trơn, trang nghiêm hai cái lỗ thủng đen, sau đó nàng đột nhiên đối với ta nở nụ cười, đột nhiên hướng cửa sổ chạy nhanh tới, vừa tung người từ cửa sổ nhảy xuống.

Toàn bộ quá trình chưa đủ năm giây, sự tình thật đang phát sinh quá nhanh, ta hoàn toàn không có thể kịp phản ứng, đợi đến công khai sau khi, không tự chủ là một tiếng kêu sợ hãi, đột nhiên từ trên giường ngồi dậy, giùng giăng liền muốn hướng bên cửa sổ dựa vào, đồng thời trong miệng hô lớn: "Nàng nhảy lầu, nàng nhảy lầu, mau báo cảnh sát, mau gọi người a!"

Ngay tại ta muốn xuống giường khi, đột nhiên một cái đại thủ đột nhiên bắt được trong tay ta cánh tay, đem ta nhấn trở về, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện là mặt đầy kinh ngạc gia gia.

"Người đưa bé này có phải hay không suy nghĩ đụng hự, sinh ra ảo giác? Trong phòng này nào có cái gì người?" Gia gia nhíu chặt mày, nhìn ta hỏi.

Thấy cái này tình trạng, ta cũng không cảm giác là bình tĩnh lại, lần nữa nằm trên giường được, một bên chịu đựng đỉnh đầu vết thương truyền tới đau nhức, một bên cau mày trầm tư.

Chẳng lẽ ta thật suy nghĩ đụng hự, sinh ra ảo giác? Nhưng là, mới vừa ta rõ ràng nhìn đến rất chân thiết a, kia người y tá xác thực nhảy lầu nha.

Lúc đó ta nghiêng đầu hướng cửa sổ nhìn sang, lập tức tâm lý trầm xuống, bởi vì ta phát hiện kia cửa sổ cho đến bây giờ, đều vẫn là đóng thật chặt, nói cách khác, ép căn bản không hề cái gì y tá nhảy lầu, nếu không lời nói, đang đóng cửa sổ, nàng từ nơi nào nhảy ra ngoài?

Nói như vậy, thật là ta nhìn lầm?

Ngay sau đó ta cùng gia gia đem mới vừa rồi tình huống nói.

Gia gia nghe ta lời nói, khẽ cau mày nói: "Trong bệnh viện người chết nhiều, đồ không sạch sẽ cũng nhiều, không cho phép người không nhìn lầm. Nhưng là, người thế nào đột nhiên thấy được vật này?"

"Ta cũng không biết, chính là trong lúc vô tình thấy, ta nhớ được xảy ra tai nạn xe cộ trước, ta cũng thấy qua một người mặc Hồng Y tiểu cô nương bóng người, nhưng là lúc đó chỉ là liếc một cái đã không thấy tăm hơi, nhưng là lần này lại nhìn toàn bộ hành trình, từ nàng ở nơi đó đứng, cho đến nhảy lầu, ta đều thấy được." Ta lòng tràn đầy nghi ngờ nói.

"Nhìn như vậy đến, chỉ có một giải thích, " nghe được ta lời nói, gia gia nhìn ta một cái nói: "Đoán chừng là đầu óc người quả thực bị đụng quá nặng, đem Thiên Mục đem phá ra rồi."

"Có ý gì? Thiên Mục còn có thể đụng ra?" Ta lòng tràn đầy tò mò hỏi "Ta đây há chẳng phải là nhân họa đắc phúc?"

"Cái này là phúc hay họa còn khó nói, " nghe được ta lời nói, gia gia nhíu chặt mày nói: "Nếu là người vừa mới nhìn thấy tình huống là thực sự, theo lý người nên một mực có thể thấy kia người y tá từ bên tường chạy tới nhảy lầu mới đúng, nhưng mà người chỉ có thấy được một lần, điều này nói rõ người Thiên Mục mặc dù đụng vỡ, nhưng mà cũng không có mở hết, nói cách khác, người Thiên Mục vẫn chưa ổn định."

"Chuyện này còn có thể một mực thấy? Nàng đều không ngừng chạy tới nhảy lầu?" Ta đại trương đến con mắt, nhìn gia gia hỏi, cảm giác có chút không dám tin.

"Đây đương nhiên là một mực thấy được, người phải biết, người sở chứng kiến, cũng không phải là Quý Hồn, cũng không phải Tinh Quái, mà là y tá kia đang nhảy Lâu trước, ở trong phòng này lưu lại một lau oán niệm. Này oán niệm chính là nhảy lầu, ý chí phi thường kiên định xông về cửa sổ, kết thúc chính mình sinh mệnh, đối với thế gian lại không lưu luyến." Gia gia vừa nói chuyện, nhìn ta nói: "Cho nên, nếu như người thật có thể thấy lời nói, hẳn sẽ phát hiện nàng một mực ở từ vách tường bên kia chạy về phía

cửa sổ nhảy xuống."

Chuyện này thật đúng là kỳ, ta còn là lần đầu nghe được cái này dạng cách nói, lập tức bất giác đối với gia gia nói: "Vậy ta đây Thiên Mục còn chưa khai cho thỏa đáng, nếu không trong chuyện này nhiều như vậy chết oan người, ta đây sau này há chẳng phải là thường thường có thể thấy không ngừng có người nhảy lầu tự sát sao?"

"Cái này muốn xem chính người cơ duyên, khai cùng không mở, cũng không phải chính người có thể làm chủ. Bất quá trước mắt đến xem, người này Thiên Mục mở cũng không hoàn toàn, lúc linh lúc bất linh, kia cứ như vậy để đi, thuận theo đương nhiên tốt rồi." Gia gia nói với ta nói.

Oo0Killua0o0: đọc chuyện cảm thấy hay hãy vote 10* cho truyện để cvt có động lực làm tiếp thân ! nguyệt phiếu, kim đậu càng tốt !!!

Chương 21: Thanh Ảnh bao phủ

Đúng là trong họa có phúc, trong phúc có họa.

Ta đã từng hỏi gia gia, nếu chúng ta sẽ Đoán Mệnh, sẽ nhìn Phong thủy, như vậy, tại sao năm đó từng gia gia không chọn một cái Phong thủy cực tốt, quý đất quý hưng vượng Bảo Địa ở? Lời như vậy, chúng ta Lô gia há chẳng phải là liền có thể đại phú đại quý rồi hả?

Nghe được ta lời nói, gia gia cười ý vị thâm trường một chút, hỏi ta: "Thầy thuốc là cho người xem bệnh làm giải phẫu, như vậy, người nói thầy thuốc kia có thể hay không cho mình cũng lái một chút đao, không việc gì cho mình cũng làm làm giải phẫu, làm cho mình trường sinh bất lão?"

Đây đương nhiên là không được, kẻ ngu đều biết, thợ hớt tóc không thể cho chính mình hớt tóc, thầy thuốc rất ít cho mình khai đao, rất nhiều sự tình, đều là như vậy, không phải là người trong cuộc, bên cạnh xem tự thanh, một khi thân rơi vào trong cuộc, liền mất đi hết thấy có thể.

"Huyền Môn người cũng có chính mình khí vận. Chúng ta mỗi người cũng có chính mình cơ duyên, chính mình gặp được, đây đều là đã được quyết định từ lâu sự tình, không thể cưỡng cầu, càng cưỡng cầu, càng cầu không được, kết quả thậm chí có thể sẽ hoàn toàn ngược lại." Gia gia vừa nói chuyện, tiếp tục nói: "Chúng ta Đoán Mệnh nhìn Phong thủy, thật ra thì liền tương tự thầy thuốc kinh doanh. Thí dụ như người khác mệnh trong có lận đận, như vậy cũng tốt so với thân thể người có khuyết điểm như thế, này liền cần phải xem thầy thuốc chữa trị, mà chúng ta chính là cho người thanh trừ kiếp nạn thầy thuốc. Nếu là thầy thuốc, nhiều nhất là so với thường nhân nhiều một chút bảo dưỡng thân thể thông thường mà thôi, nhưng mà thật muốn cho mình khai đao, đó là tuyệt đối không thể. Chính là bởi vì nguyên nhân này, Huyền Môn người trong, rất ít có thể tự thân đại phú đại quý đứng lên. Vả lại, Huyền Môn bản thân liền chú trọng một cái thuận theo tự nhiên, hết thấy tùy duyên, quá mức công danh lợi lộc, ngược

lại chính là vào ma đạo."

Gia gia lời nói, để cho ta phi thường tin phục, trên thực tế, rất nhiều lúc, ta cũng một mực vâng chịu cái nguyên tắc này, rất ít chỉ vì cái lợi trước mắt.

Nhưng mà, một số thời khắc, người dù sao cũng là xã hội động vật, cũng tỷ như ta bây giờ cùng Lương Hiếu Điền tiếp xúc, nhất thời liền cảm giác mình quá mức nghèo khó, có chút chế giễu, tâm lý vô hình trung có chút tự ti, lúc này cũng rất hy vọng tự có tiền.

"Ở ái tài, lấy chi Hữu Đạo mà, " đối với ta nghĩ rằng pháp, gia gia cũng không phải là không biết, "Người yên tâm đi, thật muốn tiền lời nói, chúng ta có thể tùy tiện liền lấy rất nhiều. Bất quá này hết thấy đều phải các loại thân thể người dưỡng hảo mới được. Được, cùng người lao cả đêm, ta lão nhân gia cũng mệt mỏi, đi về trước ngủ."

Nghe đến lão nhân gia lời nói, ta ngẩng đầu nhìn một chút ngoài cửa sổ, phát hiện bên ngoài sắc trời quả nhiên sáng lên, thời gian đã là sáng sớm, xa xa cũng nghe đến trên đường truyền tới tiếng huyên náo Âm.

Ta cảm thấy đến bụng có chút đói, vì vậy liền đối với gia gia nói: "Gia gia, ngài ăn chút điểm tâm trở về đi, thuận tiện cũng giúp ta mua hai cái bánh bao thịt, ta cũng đói."

Nghe được ta lời nói, lão nhân gia nhưng là khẽ mỉm cười nói: "Người điểm tâm có thể không cần ta mua."

Lời này để cho ta có chút mơ hồ, vì vậy liền hỏi hẩn lời này nói thế nào, kết quả hẩn ha ha cười không lên tiếng, vẫn chấp tay sau lưng, tới lui đi, lưu ta lại một người ngồi ở trong phòng bệnh gần người, thật lâu cũng không công khai đây là chuyện gì xảy ra.

Sau khi ta ở trên giường bệnh nằm trong chốc lát, chính mơ mơ màng màng khi, phòng cửa bị đẩy ra rồi, khẽ mở mắt nhìn một chút, tầm mắt có chút mơ hồ, trước thấy được một đoàn màu xanh bóng dáng, bộ dáng tựa hồ là một cái nhỏ quái thú, cái này làm cho ta tâm lý ngẩn ra, thầm nghĩ chẳng lẽ Thiên Mục tốt tạo nên tác dụng?

Ngay sau đó nhìn kỹ lại, lại mới phát hiện Lương Hiếu Diễm trong tay mang theo một cái hộp đựng thức ăn, chính lặng lẽ đi tới.

Không nghĩ tới lại là nàng.

Nàng trên người mặc tề chỉnh màu trắng tiểu áo sơ mi, hạ thân chính là một cái ca-rô váy, quang hai cái thon dài bắp chân, trên chân chỉ mang một đôi bột màu xanh lá cây đáy bằng tiểu dép, toàn thể làm cho người ta cảm giác, thanh tân tú khí, nảy mầm cảm giác, đập vào mặt.

Nàng sau khi đi vào, phát hiện ta đang nhìn nàng, không cảm thấy là có chút kinh ngạc nhìn ta nói: "Người tỉnh rồi? Cảm giác thế nào rồi hả? Thật là ngượng ngùng, đều là ta không khống chế xong xe, mới hại người biến thành như vậy."

"Không việc gì, chính là trên đầu đụng bị thương hơi có chút mà thôi, không chết người được, ta còn không yếu ớt như vậy." Ta nhìn nàng, mỉm cười một chút nói.

"Ừ, người đói bụng không, ta mang cho người bữa ăn sáng, mau nếm thử đi." Nàng đang khi nói chuyện, đi tới mép giường trước bàn, đem hộp đựng thức ăn mở ra, thả ở bên trên.

"Cám ơn người, không nghĩ tới người sẽ đến, " ta nhìn nàng bóng người, cảm giác mình tựa hồ thật là nhân họa đắc phúc, lại suy nghĩ một chút gia gia giao phó lời nói, nói cái gì Nguyên Dương thể không thể phá, lại cảm

thấy cố gắng hết sức trứng đau, đây nếu là hai ta phát triển tốt lắm, tình đến lúc sâu đậm, muốn làm chút yêu làm chuyện, chẳng lẽ là còn phải ta nửa đường lâm trận lùi bước hay sao? Đó cũng quá không đủ đàn ông chứ ? Phóng chừng làm như vậy lời nói, chính ta không nói trước như thế nào, con gái người ta khẳng định nghĩ đến người cuộc sống này lý có vấn đề a.

"Thương thế của người thành như vậy, ta đương nhiên muốn tới xem một chút, " Lương Hiếu Diễm mỉm cười, ở giường bên trên cái băng ngồi xuống, hai cái tinh tế trắng nõn bắp chân cũng chung một chỗ, nhìn nóng mắt.

"Như thế nào đây? Có thể chính mình ăn cơm không? Quả thực không được, ta liền dứt người đi." Lương Hiếu Diễm nói xong, nhìn chung quanh một chút ta, tiếp theo nhưng là "Di" một tiếng nói: "Người thế nào biến thành bộ dáng này?"

Ngay tại nàng nói chuyện ngay miệng, ta tầm mắt từ nàng trên chân thu hồi lại, đi lên nhìn một cái, lại phát hiện Lương Hiếu Diễm trên người lại bao phủ một tầng màu xanh bóng dáng, bóng người kia đường ranh, tựa hồ là một con lồi kéo sinh nhật, dài hai cái cái lỗ tai lớn tiểu quái thú, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua vật này, cũng không gọi ra tên đến, cảm giác giống như là thỏ, hoặc như là hồ ly, bộ dáng có chút khả ái.

Bất quá bóng này chỉ là thoáng một cái rồi biến mất, ngay sau đó liền không thấy được, tiếp theo sẽ trả là thấy nàng kinh ngạc ánh mắt nhìn ta.

"Ta biến thành hình dáng ra sao?" Ta có chút hiếu kỳ đất hỏi, "Có phải hay không mặt bị đụng biến hình?"

Ta còn thực sự lo lắng cho mình mặt mày hốc hác, nói như vậy, đi nơi đó đều cảm giác không được tự nhiên.

"Không phải là, " nghe được ta lời nói, nàng hơi khẽ cau mày, ngay sau đó lại là nói một câu rất kỳ quái lời nói nói: "Trường thành, miếng vảy cũng kiêu dậy rồi."

"Ý gì?" Ta càng hiểu kỳ hơn dặt hỏi.

"Không có gì, ta nói bậy bạ, " nàng cười ngây ngô một chút, đem trên bàn cháo bưng lên đưa cho ta nói: "Ăn cơm trước đi."

Ta cảm giác nàng không hề giống đang nói linh tinh, bất quá, nếu nàng không muốn nói, ta đây cũng không tiện truy hỏi, lập tức khom người ăn bữa ăn sáng, Lương Hiếu Diễm chính là một mực lẳng lẳng ở bên cạnh nhìn ta, làm ta đều có chút ngượng ngùng.

"Cẩn thận một chút, có hơi nóng, " một lát sau, nàng móc ra khăn giấy, giúp ta đem mép nước canh xoa xoa.

Vừa lúc đó, cửa phòng tốt đi vào một người tới.

Người kia sau khi đi vào liền kinh ngạc nhìn chúng ta nói: "Ta tới có phải hay không không quá là khi?"

Ta ngẩng đầu nhìn lên, mới phát hiện là Lưu Húc, hàng này một cái tay bên trên còn ôm vài thừa, cái tay còn lại bên trên nhưng là dùng túi ny lon xách mấy con bánh bao, hiển nhiên cũng là đến cho ta bữa ăn sáng.

Thấy Lưu Húc, Lương Hiếu Diễm liền vội vàng rút tay về, chính khâm ngồi xong, ngay sau đó nhưng là đối với ta nói: "Như vậy đi, các người trước trò chuyện, ta buổi sáng còn có chút sự tình, trước không cùng các người rồi."

Nàng vừa nói chuyện, đứng dậy đem hộp đựng thức ăn thu thập một chút,

xách đi ra ngoài rồi.

"Làm gì gấp như vậy đi a, ngồi một hồi nữa mà chứ, quả thực không được lời nói, ta đi ra ngoài trước đi một vòng trở lại." Lưu Húc nhìn Lương Hiếu Điềm, cố ý liêu tao.

"Không được, ta thật có sự tình, " Lương Hiếu Điềm không gấp cũng không giận, như cũ một bộ vắng lặng vẻ mặt, cùng hắc lãnh đạm nói xong, đi ra cửa.

Nhìn bên này đến Lương Hiếu Điềm đi, Lưu Húc mới thở dài một hơi, đi tới giường của ta bên ngồi xuống, vẫn xuất ra một cái túi ở, một bên lang thôn hồ yết ăn, một bên lòng tràn đầy cảm thán đối với ta nói: "Lão Tử hành tẩu giang hồ vài chục năm, vạn hoa tầng trùng qua, mảnh nhỏ lá không dính vào người, còn chưa bao giờ như ngày hôm nay như vậy uất ức qua."

Ta cười một tiếng, hỏi hắc thế nào.

Hắc nói còn có thể kiểu nào? Không phải là thua người cái này khó hiểu, đem ta giận đến chứ sao.

Ta nói đó là người chính mình tính cách không được, không đầu người ta tính khí.

Kết quả hắc ngẩn ra nói: "Chẳng lẽ hai người các người khó hiểu, thông minh gặp nhau, mắt đối mắt? Người nói ta có phải hay không cũng muốn bắt chước người quý kia dáng vẻ, giả bộ một chút thâm trầm?"

"Thâm trầm không phải là giả bộ đến, " ta bĩu môi nói.

"Được thôi, hai ta là người anh em, người nào không biết ai? Người còn

thâm trầm? Đừng nói cho ta chơi game khi, tiểu tử ngươi không kêu lên." Lưu Húc nhìn ta, mặt đầy khinh thường.

"Kia đây chính là vận khí nguyên nhân, tóm lại ngươi cũng không thiếu này một vụ, so đo nhiều như vậy làm gì?" Ta nói với hắn.

"Đó cũng là, huống chi còn là một Xà Tinh bệnh, ta cũng không dám dính, ngày nào khó chịu, trực tiếp đem ta chém, ta đây liền thiệt thòi lớn rồi." Lưu Húc nói.

"Ngươi mới là Xà Tinh bệnh, không muốn phía sau nói xấu người khác, cẩn thận nát đầu lưỡi." Ta cười nói.

"Được, cái này còn không như thế nào đâu rồi, liền hộ lên. Đi, ta không nói, sau này thấy ta cung kính kêu chị dâu còn không được sao?" Hắn nhìn ta một chút, lại đem lên một cái túi ở, hỏi ta còn có ăn hay không.

Ta nói không ăn, hắn nói cũng đúng, vừa ăn xong mỹ nữ bữa ăn sáng, nơi nào còn để ý bánh bao thịt, bánh bao này còn không bằng cầm đi đánh chó.

Ta thấy hắn lời trong lời ngoài đều là vị chua, sẽ không cùng hắn tiếp tục nghèo, chỉ hỏi cái kia Thiên Thương đến như thế nào, sau đó cảm giác như thế nào, hiện tại cũng đã khỏi chưa.

Kết quả hắn nói hắn liền bị thương trầy da, vẫn bị ta đụng, Lương Hiếu Điềm cùng Tống Tiểu Linh, bởi vì là ngồi ở hàng trước, cũng buộc lên giây nịt an toàn, cũng không phải là trọng điểm đụng vị trí, cho nên đều không bị thương, chính là Lương Hiếu Điềm chiếc xe kia cơ bản bị hỏng, bị người nhà nàng một hồi tốt mắng.

Sau đó Lưu Húc hỏi ta có phải là thật hay không đối với Lương Hiếu Điềm có ý tưởng, sau khi tốt cảnh cáo ta nói, lúc ấy Lương Hiếu Điềm người nhà

chạy tới, cơ hồ là ngay gần một cái cái đoàn xe, trận kia ỷ vào, nhìn một cái chính là đại thổ hào, là một cái đại gia tộc, cho nên ta thật muốn cùng Lương Hiếu Điền lời khen, đoán chừng cân nhắc một chút thân phận của mình, dù sao loại này đại hộ nhân gia hài tử hôn sự, một loại cũng là muốn cha mẹ nhìn trúng, đồng ý mới được, chú trọng là môn đăng hộ đối.

Lời này Lưu Húc mặc dù là thuận miệng nói một chút, nhưng là lại để cho ta tâm lý có chút cách ứng, cảm giác có chút không thoải mái, lại suy nghĩ một chút Lương Hiếu Điền kia nhãn nhụ nhu hòa bộ dáng, nhất thời có chút mâu thuẫn.

Nhìn như vậy đến, ta xác thực phải nghĩ biện pháp đề cao mình một chút tài sản, mọi người đều nói ái tình lực lượng là vĩ đại, bây giờ cũng liền thuận thế để cho ái tình lực lượng bùng nổ một chút đi.

Chương 22: Tiểu tiên sinh, cứu mạng a

Lưu Húc đem ta điểm tâm tiêu diệt sau khi, chùi chùi vầng mờ hoa miệng, lòng tràn đầy trượng nghĩa đất đối với ta nói: "Này, được rồi, người an tâm dưỡng thương, ta về trước trường học đi, còn phải giờ học. Yên tâm đi, Minh nhi ta trở lại thăm ngươi, hảo huynh đệ, không khách khí, không cần cảm ơn ta."

Mẹ nhà nó, hàng này lòng tự tin quả nhiên là nhộn nhịp a, ta còn tạ hân, nếu không phải hân đi dẫn đến Lương Hiếu Điềm, lại nói ta sẽ nằm ở chỗ này?

Ngay sau đó ta nếu không phải bị thương không thể thức dậy, phỏng chừng đã sớm lên một cái cây kéo chân, đem đầu hân cho đập nổ.

Vội vàng đem hân đuổi đi, sau đó chính mình nằm ở trên giường, chán đến chết, chỉ có thể minh tưởng.

Gần đây gặp phải sự tình có chút nhiều, cũng có chút kỳ quái, đây hoàn toàn làm rối loạn ta vốn là bình tĩnh đàm bạc học viện sinh hoạt, luôn cảm thấy vô hình trung, ta bốn Chu Phong Vân đều bắt đầu cuốn lại, mưa gió muốn tới cảm giác, để cho ta tâm tình không khỏi khẩn trương, có một loại mãnh liệt giác quan thứ sáu nói cho ta biết, xảy ra đại sự.

Nhưng là, cụ thể là đại sự gì, ta nhưng lại không biết, chỉ cảm thấy thời gian khả năng rất khó lại bình tĩnh qua đi xuống.

Ta cho tới bây giờ đều không phải là hồ lý hồ đồ sống qua ngày Ngồi ăn rồi chờ chết người, từ ta luôn định dùng khoa học giải thích huyền dị, cũng có thể thấy được, có lúc, con người của ta thích để tâm vào chuyện vụn vặt, thích suy luận biến hóa lối sống.

Cho nên, ta bây giờ đã có thời gian, liền rất tốt sửa sang một chút gần đây

tiếp xúc rồi một chút ít sự tình.

Thứ một cái sự tình, tựa hồ là liên quan tới thịnh ngày Hiền, cái này là bị lão đầu tử cái hố, không biết phía sau còn có thể hay không cùng hấn ngồi cát, cái này trước để một bên, còn sót lại sự tình chính là liên quan tới Lương Hiếu Điềm, còn có Tống Tiểu Linh, dĩ nhiên, còn có Lưu Húc, bất quá hàng này có thể bỏ qua không tính, bởi vì ta đối với hấn không quan tâm, hơn nữa hấn cũng không trọng yếu.

Nói trước Lương Hiếu Điềm, nha đầu này tài sản tựa hồ rất không phỉ, đây vẫn chỉ là một mặt, kỳ quái nhất là nàng tựa hồ có chút đặc thù năng lực, đầu tiên nàng đối với người định nghĩa đều là lấy động vật đặt tên, nói thí dụ như ta là Tiểu thanh cá, nói Lưu Húc là hoa nhỏ heo, thật không biết những người khác ở trong mắt nàng, có phải hay không tất cả đều là tương tự hình tượng, sau đó nàng thật giống như có thể sờ tới một số người mắt không thấy được đồ vật, cái này coi như để cho nàng cho ta sức hấp dẫn trong nháy mắt so với Trái Đất dẫn lực còn lớn. Sau này có cơ hội, muốn cùng nàng tiếp xúc nhiều, trò chuyện nhiều một chút mới được, nàng năng lực thật sự là có chút thần bí.

Nói xong Lương Hiếu Điềm, hãy nói một chút kia Tống Tiểu Linh, mặc dù là một người mù, nhưng là lại mở Thiên Mục, có thể thấy một số người mắt không thấy được đồ vật, trọng yếu nhất là nàng ông cụ non, xem nàng hành vi, tuyệt đối không phải phổ thông xuất thân.

Cho nên, không ra ngoài dự liệu lời nói, này hai cô bé tuyệt đối đều có lai lịch, ta muốn nhiều đề phòng, ngoài ra có thể lời nói, tốt nhất là có thể đi sâu vào cớ nàng các mối phải.

Sau đó, một cái đứng đầu trọng yếu sự tình, chính là kia Tiểu Ngọc hài.

Vật này, gia gia không lấy đi, bây giờ còn dùng lá bùa đập lại, trước gia gia

đi sau khi, ta cho giấu ở trong túi xách rồi, không biết vật này là phúc là họa, hy vọng có thể mang đến may mắn đi, nếu không lời nói, nếu là cùng từng gia gia như vậy, bị nó cái hố cái cửa nát nhà tan, vậy coi như thiệt thòi lớn rồi.

Đương nhiên rồi, trước cùng gia gia một trận nói chuyện, cũng cho ta bao nhiêu đối với từng gia gia sự tình có hiểu biết, dựa theo gia gia cách nói đến xem, từng gia gia năm xưa chán nản, sau đó hẳn là đi theo cái đó Ly Trần ở học nghệ, sau khi mới là hẳn lão nhân gia chính mình rời núi, chỉ là, để cho ta không quá rõ là, tại sao từng gia gia sau đó tốt ám sát thuật sông Huyện quân cảnh đội trưởng, sau đó lại cùng từng nãi nãi đồng thời ẩn cư thâm sơn cơ chứ?

Khi đó, từng gia gia tựa hồ còn rất tuổi trẻ, như vậy, cái đó Ly Trần ở đi nơi nào? Vả lại, hẳn và kia quân cảnh đội trưởng rốt cuộc có thù gì?

Này chút ít sự tình đều là mê đề, tạm thời trước không giải được, chỉ có thể có rảnh rồi hỏi lại gia gia.

Bất quá, liền ở ta tâm lý đang suy nghĩ gia gia khi, lão nhân gia điện thoại liền phi thường đúng lúc gọi lại.

Ta nhận, hỏi lão nhân gia chuyện gì, kết quả gia gia liền hỏi "Ngày đó ta cho người đi nhìn gian hàng, người có phải hay không giúp một cái người trung niên nhìn cát hung, còn cho người ta đưa Ích Tà Phù?"

Nghe nói như vậy, bên ta mới nhớ ngày đó sự tình, liền vội vàng gật đầu nói: "Đúng vậy, thế nào? Người kia tìm tới?"

" Dạ, tìm tới, hơn nữa còn không phải là muốn gặp người, " gia gia nói với ta nói.

"Này, nhiều đại sự, lão nhân gia không phải là chia phút liền có thể xử lý xong sao? Ta bây giờ đang ở nằm bệnh viện đâu rồi, tốt không ra được, chẳng lẽ để cho hần tới bệnh viện hay sao?" Ta đối với gia gia nói.

"Đó cũng không? Người ta nói, không cần biết người ở chỗ nào, tóm lại nhìn thấy người một mặt, " gia gia nói.

"Vậy ngài nói thế nào? Để cho hần tới?" Ta hỏi gia gia nói.

"Nhìn hần đĩnh gấp, nếu không như vậy đi, ta đây liền cho hần số phòng bệnh, để cho hần tự mình đi tới, chính người cùng hần nói, ta bên này còn phải nhìn gian hàng, bận bịu đâu rồi, nửa phút mấy triệu trên dưới, sẽ không xen vào người chuyện." Gia gia nói xong điện thoại, quả quyết cúp điện thoại, căn bản cũng không cho ta nói tiếp cơ hội.

Ta cũng vậy bất đắc dĩ, dù sao lão đầu tử hành sự như vậy thói quen, ta cũng không có cách nào, lập tức chỉ có thể là sửa sang một chút tâm trạng, đám người tới cửa.

Đại khái là hai mươi phút đáng vẻ, phỏng chừng người kia là lái xe chạy tới, cửa phòng bệnh liền bị đẩy ra, quả nhiên là ngày đó kia cái người trung niên, vào cửa vừa nhìn thấy ta, lập tức như thấy cứu tinh một loại hô: "Tiểu tiên sinh, có thể mười triệu phải cứu cứu mạng oa "

Nghe được hần lời nói, ta không cảm thấy là một trận hiếu kỳ, một bên an ủi hần, để cho hần không nên gấp gáp, ngồi xuống từ từ nói, ngoài ra ta chính là theo bản năng quan sát hần một chút, này nhìn một cái bên dưới, ta không cảm thấy là nhú mày.

Này trên người Yêu Khí so với lần trước thấy hần khi, tới càng nồng đậm, lúc này cũng không biết là ta Thiên Nhân đột nhiên lại có hiệu quả, hay là hần trên người khí tức thật là quý dị, ta nhìn hần khi, thậm chí cảm giác

trên mặt hắc thịt đều là trong suốt, ta lại là có thể thấy một cái mang Huyết Khô Lâu đầu, sau đó sẽ nhìn còn lại địa phương, cũng cảm giác hắc khí hòa hợp, đây hoàn toàn là một cái đen đũi hình tượng, hắc những ngày gần đây, rốt cuộc làm gì đi?

Ngay sau đó ta lòng tràn đầy hiếu kỳ, không cảm thấy là hỏi "Rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình?"

Nghe được ta lời nói, người kia bưng lên trên bàn nửa chén nước, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, mới vừa lấy hơi, đối với ta nói: "Tiểu tiên sinh a, là như vậy, lần trước ta tìm người coi là trước, vốn chính là chuẩn bị đi xa, làm một đại sự. Thật không dám giấu giếm, ta là làm da thảo làm ăn. Cái này kinh doanh, không biết người đâu, có thể không biết bên trong con đường. Bình thường mọi người ở trên đường mua được những thứ kia da thảo, thật ra thì đều là một ít rất phổ thông sản phẩm, không cần biết thế nào đắt, chính là vụn thanh khối một món, tối đa cũng chính là nhân tạo chăn nuôi hồ ly da mà thôi, không tính là hiếm. Chân chính hiếm da thảo, kia cũng phải thu hoang đại, thuần thiên nhiên, nói ra người khả năng không tin, thuần hoang đại Chồn áo khoác bằng da, muốn mấy trăm ngàn một món, còn chưa nhất định có thể mua được, mà hồ ly cừu, vậy thì càng đắt, một loại đều là bên trong cung cấp, có tiền cũng không mua được."

Nghe được người kia lời nói, ta không cảm thấy là cảm thấy rất ngờ vực nói: "Lông chồn giữ ấm, quý trọng, cũng thì thôi, hồ ly cừu ngoại trừ hiện ra cấp bậc ra, còn có cái gì tác dụng đặc biệt, có như vậy hiếm sao?"

"Ha, tiểu tiên sinh, cái này không phải là ngài chuyên nghiệp, ngài không hiểu cũng là bình thường, ta cho ngài cũng có duyên, liền cho ngài tiết lộ cái nghề bí mật. Ngài cũng chớ xem thường kia hồ ly cừu, phải biết, hồ ly đều có linh tính, hoang đại lên đầu năm hồ ly càng là linh khí dư thừa, mà dùng bọn họ da làm thành hồ ly cừu, mặc lên người, thứ nhất là lộ ra thân phận quý trọng, thứ yếu chính là Ích Tà khu Âm, còn có một cái càng tác

dụng trọng yếu, chính là có thể Thông Linh đầu óc, để cho người một mực giữ tai thính mắt tinh, tâm linh nhanh nhẹn trạng thái. Cho nên vật này hiếm a, chỉ có một chút có thân phận đặc thù người mới có thể dùng nổi đến. Mà ta lần này đâu rồi, thật ra thì liền là muốn kết giao một cái yếu viên, muốn đưa hần một món thuần hoang đại hồ ly cừu, vì chuyện này, ta đặc biệt chạy Đông Bắc, bởi vì nghe nói bên kia có hàng, liền muốn đi hòa giải một chút, làm tới, kết quả, hắc, đến đó bên mới biết, kia chính là một cái hố to a, ta đây thật là lượm một cái mạng trở lại, cũng thật may tiểu tiên sinh cho ta ban cho tấm bùa kia đảm bảo rồi mạng, nếu không vẫn thật là không về được." Người trung niên nói với ta xong, liền vội vàng vừa tiếp tục nói: "Đúng rồi, xin lỗi xin lỗi, tiểu tiên sinh đừng thấy lạ, ta là quá nóng lòng, một mực còn không có tự giới thiệu mình, ta gọi là Hoàng Hâm, đây là ta danh thiếp."

Hoàng Hâm đang khi nói chuyện, từ trong túi xách móc ra một tấm tinh xảo danh thiếp đưa cho ta, ta tiếp tục đi tới nhìn một chút, phát hiện là "Hằng đức da công ty chung quy kinh lý" đầu hàm. Hần danh tự này làm cho được, so với vàng còn nhiều hơn hai cái kim, phỏng chừng người này từ nhỏ đã gặp cảnh khốn cùng, cha mẹ của hần mong đợi hần kiếm nhiều tiền, mới cho lấy danh tự này, cũng hoặc là hần Ngũ Hành thiếu kim, mới có danh tự này.

Ngay sau đó ta nhận lấy danh thiếp, gật gật đầu nói: "Kia như là đã bình an trở lại, trả thế nào lo lắng như vậy đây?"

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm theo bản năng run run một chút, mới nhìn một chút khoảng, nói khẽ với ta nói: "Tiểu tiên sinh, ta sợ là bị Tà Vật dây dưa, từ sau khi trở về, liền một ngày không đến an bình qua, nửa đêm ngủ luôn nằm mơ thấy một cái bóng đen đứng ở giường của ta nhìn đằng trước đến, kia hai chỉ con mắt đỏ ngầu, với bóng đèn như thế, còn bất chợt nghiêng răng, tựa hồ là muốn cắn ta. Còn nữa chính là gần đây ta này bên trong công ty, một mực ra chuyện lạ, có công nhân nói thấy trong kho hàng

hồ ly da đều sống lại, chạy loạn khắp nơi, nhiều cái công nhân đều bị dọa sợ đến từ chức, không dám làm rồi. Còn có ta vợ con, cũng xảy ra tai nạn xe cộ, còn nói xảy ra tai nạn xe cộ khi, thấy trong buồng xe ngồi lão đại một con hồ ly."

"Có loại này sự tình?" Nghe lời này một cái, ta lập tức có chút công khai, biết trong này tuyệt đối có chuyện gì, không cảm thấy là nói với hắn: "Người đang ở đây Đông Bắc bên kia rất cuộc gặp cái gì?"

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm có chút xấu hổ đất nhú mày một cái, dạ nửa ngày, mới đối với ta nói: "Tiểu tiên sinh, thật xin lỗi, ta không có thể nghe ngài lời nói, ta cho là lúc ấy người coi là cái đó chỉ là tùy tiện nói một chút, cho nên không coi là thật, cho nên, sau đó ta còn là vào kinh, cũng chính là vào kinh sau khi mới ra rồi sự tình. Lúc ấy bọn họ nói là từ đã ngoại bắt một cái thật là lớn hồ ly trở lại, nhưng là tất cả mọi người đều không dám giết, sợ Linh Hồ trả thù, ta lúc ấy cũng là đầu óc mê tiền, liền nói đây bất quá là một con súc sinh mà thôi, có cái gì đáng sợ? Các người không giết, ta giết cho các người, cho nên, ta đem kia hồ ly cho mở ngực bể bụng, làm thịt rồi."

Chương 23: Trong gương Hắc Y nữ nhân

Hoàng Hâm lời nói để cho ta tâm lý kinh ngạc, theo bản năng cảm thấy này cái sự tình có chút kỳ quái, vừa vặn trước mới vừa nghe gia gia nói qua từng gia gia cổ sự, bên trong vừa vặn nhắc tới Tam Vĩ Linh Hồ, tựa hồ là tu luyện vượt qua ba trăm năm cáo trắng, cái đuôi hai bên có hai bó lông dài, nhìn giống như là ba cái đuôi, kia Tam Vĩ Linh Hồ tựa hồ cũng rất có linh tính, rất lợi hại, lúc ấy kia săn Linh Sư Ly Trần ở cũng là đi theo đến mấy năm, đi cừu tòa núi, mới đưa nó nhốt chặt, chỉ là sau đó còn khiến nó trốn thoát.

Bây giờ nhìn lại, cái này Hoàng Hâm giết đầu kia hồ ly, phỏng chừng cũng không phải là phạm vật, ít nhất là có một ít đạo hạnh, nếu không sẽ không chết vẫn còn ở quần hắc.

Suy nghĩ minh bạch những thứ này, ta không cảm thấy là hỏi hắc nói: "Lúc ấy người thấy hồ ly, rốt cuộc là tình hình gì? Có thể hay không theo ta cẩn thận hình dung một chút? Tỷ như, nó cái đuôi hai bên, có hay không lông dài?"

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm không cảm thấy là cau mày nghĩ tới một chút nói: "Cái này ngược lại không có, nhưng mà kia hồ ly lỗ tai rất lớn, giống như hai khối bàn tay như thế, nghe bọn hắc nói, đây là gặp gió hồ ly, cực kỳ có linh tính, kia hồ ly đầu lại rất đại, đoán chừng, ít nhất cũng có vài chục năm đạo hạnh rồi, ta lúc ấy thật là đầu óc mê tiền, kết quả là chọc tới đại phiền toái."

Nghe được Hoàng Hâm lời nói, ta không cảm thấy là nhíu mày một cái, phỏng chừng hắc là thật bị kia hồ ly tà khí dây dưa. Kia hồ ly nếu là có đạo hạnh rồi, vô duyên vô cớ bị hắc giết đi, tất nhiên muốn trở về báo thù, kể trước mắt, muốn giúp hắc lời nói, chỉ có một biện pháp, đó chính là đem kia hồ ly oán linh đuổi đi, dĩ nhiên, tốt nhất là có thể giúp nó Siêu Độ, khiến nó oán khí tiêu tán, như vậy cũng sẽ không hại nữa nhiều người hơn

rồi.

Nhưng mà, đây cũng không phải là nói một chút liền có thể, ít nhất bằng vào ta bây giờ năng lực, tựa hồ còn không làm được đến mức này, cái này còn phải dựa vào gia gia mới được.

Tốt vào lúc này, ta thương thể cũng không phải là rất nghiêm trọng, mặc dù đầu vẫn là rất đau, thật ra thì đã không có gì đáng ngại, lập tức liền cùng thầy thuốc thương lượng một chút, trực tiếp làm thủ tục xuất viện, sau đó trên đầu túi băng vải, ngồi lên Hoàng Hâm xe, hướng gia gia bên kia chạy tới.

Lúc đó chính là buổi sáng, ánh mặt trời thật tốt, tùy thời ngày mùa thu khí trời, nhưng là lại một mảnh ấm áp, trong không khí bay đậm đà mùi hoa quế, thấm vào ruột gan.

Nhưng mà, cũng ở nơi này một mảnh ấm áp trong bầu không khí, khi ta ngồi vào Hoàng Hâm trong xe sau khi, lập tức cảm giác một trận âm trầm trầm hơi lạnh đánh tới, không tự chủ theo bản năng hỏi hẩn nói: "Người trả thể nào mở ra hơi lạnh?"

"Không có a, " Hoàng Hâm hơi nghi hoặc một chút dốt nói với ta nói.

Nghe được hẩn lời nói, ta nhìn một chút, phát hiện hẩn quả nhiên không mở máy điều hòa không khí, kia nói như vậy, đây cũng không phải là nhiệt độ vấn đề, mà là âm dương mất thăng bằng rồi, hẩn xe này trong, bản thân liền âm khí quá nặng, cho nên ta mới có như vậy cảm giác.

Ngay sau đó, ta không nói nữa, chỉ làm cho hẩn lái xe, sau đó ta ngồi ở trên xe, theo bản năng liền hướng cửa kiếng xe cùng kính chiếu hậu, cùng với một ít có thể soi sáng ra bóng dáng địa phương nhìn sang, sau đó, chỉ chớp lát sau, ta quả nhiên phát hiện ta ở trong kính chiếu hậu mặt, loáng thoáng

thấy xe trên chỗ ngồi phía sau lại là đang ngồi một cái tóc tai bù xù, một thân Hắc Y, sắc mặt như tro tàn nữ nhân.

Lúc đó cái này tình trạng cả kinh ta không nhỏ, bởi vì ta phát hiện ta xem hướng cô gái kia khi, cô gái kia tựa hồ cũng giương mắt nhìn ta một chút, sau đó còn câu khoe miệng đối với ta nở nụ cười.

Nói thật, lúc ấy ta bị cô ấy là một chút cười, nhất thời cảm giác thân trong nháy mắt bạo khởi một lớp da gà, về sau đối đãi với ta lại cẩn thận nhìn lên, nhưng lại không thấy được nàng thân ảnh, sau đó ta theo bản năng nghiêng đầu nhìn bốn phía, không ngờ phát hiện bên cạnh ta lái vị trí ngồi người, đã không phải là Hoàng Hâm, mà là cái đó Hắc Y nữ nhân, sau đó cái đó Hắc Y nữ nhân gò má nhìn ta, miệng kia càng liệt càng rộng, cuối cùng mặt nhon cuối cùng biến thành một cái màu đen đại hồ ly, mà kia hồ ly móng vuốt, chính moi tay lái, đang không ngừng phải đi đến.

Phải chết!

Lúc đó ta tâm lý chỉ cảm thấy kinh sợ một hồi, không biết đây là một tình huống gì, nhưng mà, rất nhanh, ta cưỡng ép làm cho mình trấn định lại, tận lực không biểu hiện ra quá khẩn trương tình trạng, sau đó ta đầu tiên là nhắm lại con mắt, bảo nguyên quy nhất, bình yên tĩnh một chút tâm tình, sau đó tử cân nhắc tỉ mỉ một cái xuống, cảm thấy bây giờ cho nên ta xuất hiện những thứ này ảo giác, phỏng chừng là bởi vì ta đều bị phá vỡ, sóng điện não tiết ra ngoài, tương đối dễ dàng bị âm khí quấy nhiễu, cho nên mới một mực thấy một ít ảo ảnh, trên thực tế, những thứ này đều là giả, nếu không lời nói, kia hồ ly nếu có thể ngồi vào bên cạnh ta, vậy nó liền có thể đưa ra móng vuốt đem ta cổ họng lấy ra một cái lỗ thủng, nhưng mà nó không có làm như thế, điều này nói rõ nó chỉ có thể ảnh hưởng ta sóng điện não, chỉ có thể dựa vào ảo ảnh để cho chính ta nổi điên, chính mình rối tung lên, mà chỉ cần ta trấn định tâm thần, không đi đem những này ảo ảnh coi là chuyện to tát, hẳn cũng sẽ không bị ảnh hưởng quá lớn rồi.

Tâm lý nghĩ như vậy một phen sau khi, ta lập tức nuốt nước miếng một cái, chậm rãi trương mắt, sau đó cũng không nhìn tới nơi khác, chỉ là nhìn xe phía trước mặt đường, phát hiện hết thấy cảnh vật cũng là bình thường, cũng không có gì chỗ dị thường, xe cũng ở đây bình thường chạy, sau đó sẽ chậm rãi nghiêng đầu hướng Hoàng Hâm nhìn, phát hiện hắn cũng đang nghiêm túc lái xe, cũng không hề biến thành Hắc Y nữ nhân, hoặc là đại hồ ly.

Thấy cái này tình trạng, ta thở phào nhẹ nhõm, nhưng mà cùng lúc đó cũng biết, Hoàng Hâm đây là xác thực bị hồ ly tà khí dây dưa, nếu như này tà khí không loại trừ lời nói, đừng nói hắn làm ăn, phỏng chừng không được bao lâu, chỉ sợ ngay cả tính mạng còn không giữ nổi.

Đương nhiên rồi, thực tế nhắc tới, Hoàng Hâm chết kia hồ ly, là hắn sai ở phía trước, cho nên, hắn nên được đến một ít báo ứng, nhưng mà, như đã nói qua, hồ ly dù sao cũng là súc sinh, Hoàng Hâm dù sao cũng là người, người giết súc sinh không sai, súc sinh giết người, vậy cũng thì không được.

Cho nên, bây giờ chỉ cần hắn có thể đủ cam đoan cho cái đó hồ ly nhận sai nói khiếm, sự tình hắn liền tương đối khá làm, nếu như kia hồ ly oán linh, quả thực không nghe lời lời nói, không cần nói, chúng ta cũng chỉ có là dùng mạnh.

Cứ như vậy, không lâu lắm, đi tới gia gia trong gian hàng, phát hiện lão nhân gia đang ở miệng đầy nước miếng đất cho một vị bác gái thối phồng đến, thần tình kia mười phần Thần Côn đáng điệu, để cho ta thật là không cười cũng không được.

Xuống xe, đi tới trước gian hàng, gia gia nhìn ta một chút, khoát khoát tay, để cho chúng ta chờ một chút, sau đó lại đem kia bác gái một trận tâng bốc,

lúc này mới thu người ta hai mươi đồng tiền, làm cho nhân gia đi nha.

Ngay sau đó, ta nhìn kia bác gái đi xa bóng người, không cảm thấy là nhìn gia gia nói: "Gia gia, kia bác gái có tốt như vậy có phúc sao? Người xem ngài thôi, tốt giống người ta lập tức có thể đại phú đại quý rồi một dạng tại sao ta cảm giác nàng cả đời phỏng chừng cũng là như vậy, không có gì khởi sắc đây? Hơn nữa, nàng gương mặt, tựa hồ con cháu cũng sẽ không quá có tiền đồ, lão nhân gia như vậy gạt người, có phải hay không không tốt lắm?"

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói, lão nhân gia nhưng là thoáng cái nhảy cồm lên, đối với ta nói: "Người này cái xú tiểu tử, người biết cái gì, có phải hay không đầu không đau, muốn cho ta lão nhân gia sẽ cho người đánh đau chút?"

Chương 24: Gặp gió hồ ly, 0 trong khóc 2. . .

Người lão tính khí hôi, ta nhần.

Ngay sau đó, đối mặt gia gia khiến trách, ta chỉ có thể là mặt đầy hắc tuyến đất nhúu mày một cái, không nói nữa, dù sao ngay trước người ngoài mặt, ta không tốt lắm cùng lão nhân gia tranh chấp.

Nhìn thấy ta không lên tiếng, gia gia cũng là mỉm cười một chút nói: "Thật ra thì ta đó cũng không phải là thối loạn, dù sao nàng cả đời đều là bình an, may mắn hạnh phúc phúc, này cũng rất tốt a, chỉ cần không có gì Tai Kiếp, thế nào thối nàng cũng không có vấn đề gì a. Bình an là phúc chứ sao."

Gia gia nói xong, nhìn ta một cái cùng Hoàng Hâm nói: "Đúng rồi, các người có cái gì sự tình? Nói nhanh một chút, ta bên này bận bịu đây."

Nghe nói như vậy, ta vì vậy đem Hoàng Hâm tình huống cùng gia gia nói, gia gia sau khi nghe, đem ta kêu qua một bên, đối với ta nói: "Người cũng biết tình huống của hần rồi, hần này là mình Sát Sinh làm bậy, lấy được báo ứng, chúng ta đừng để ý đến. Huống chi chiêu này gió hồ ly, ngàn dặm khóc, là phi thường hung tà vật, có thể khó đối phó, chúng ta không có chuyện tìm vậy làm phiền làm gì?"

"Ừ ?" Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là nhượng mày nói: "Vậy cứ như thế để cho hần bị kia hồ ly oán linh cầm chân?"

"Cũng phải a, " nghe được ta lời nói, gia gia khẽ cau mày, ngay sau đó nhìn ta nói: "Như vậy đi, này cái sự tình ta liền không xuất mã rồi, chính người xử lý đi, vừa vặn cũng là lịch luyện. Ta cho một mình người nhắc nhở, chính là trọn đo dĩ hòa vi quý, đem cái đó oán linh khuyên đi, nghĩ biện pháp hỏi một chút nó có yêu cầu gì đi, tận lực để cho Hoàng Hâm thỏa mãn nó yêu cầu, quả thực không được chứ, trở lại cứng rắn. Đối phó những thứ này oán linh phương pháp, người nên đều biết, ta trước đã dạy người, chỗ

này của ta có đem kiếm gỗ đào, là ta trấn sơn pháp bảo, liền trước cho mượn người dùng."

Lão đầu tử đang khi nói chuyện, từ chính mình phá trong bao vải rút ra một cái bản thiêu, đen thui kiếm gỗ đào kín đáo đưa cho ta, sau đó có sờ một chồng lá bùa cho ta, đối với ta nói: "Đi đi, biểu hiện tốt một chút, đây là người lần đầu tiên xuất đạo, cũng đừng cho ta mất mặt a."

Lão đầu tử cử động để cho ta thật là có chút bất đắc dĩ, hẳn này là chuẩn bị cứ như vậy đem ta đẩy ra ngoài, để cho chính ta một mình đảm đương một phía? Ta đầu này còn có thương đầu rồi, cái này không tốt lắm đâu?

Hơn nữa, hẳn cho ta hai thứ này pháp bảo, tựa hồ cũng quá không đáng tin cậy, lá bùa đều là hẳn không việc gì khi tiện tay vẽ, mà kia kiếm gỗ đào, là chính bản thân hẳn chém Đào Mộc chế thành, lúc ấy ta còn hỗ trợ tới, đây chính là hẳn trấn sơn pháp bảo?

Ta trực tiếp đều có chút ngây ngẫn, luôn miệng nói không được, kết quả lão nhân gia liền ăn vạ nói không được thì kéo xuống, ngược lại hẳn cũng không có thời gian đi, lúc này, ta còn thực sự là bất đắc dĩ, dù sao Hoàng Hâm tình huống rất nguy hiểm, kia hồ ly oán linh âm khí rất nặng, ta thật lo lắng hẳn không sống qua hai ngày này, mặc dù hẳn và ta không có quan hệ gì, nhưng mà dù sao cứu một mạng người hơn cả tạo ra Thất cấp Phù Đồ, cho nên, ta không thể ngồi yên không lý đến.

Cuối cùng, bất đắc dĩ, ta chỉ có thể khê cắn răng, đem kiếm gỗ đào cùng lá bùa chứa trong túi xách, xoay người Hoàng Hâm xe, với hẳn đi nha.

Vào Hoàng Hâm xe sau khi, ta lập tức lấy ra hai cái Ích Tà Phù, để cho Hoàng Hâm áp vào hai bên trên cửa sổ xe, sau đó lá bùa dán tốt sau khi, ta mới cảm giác trong xe khí Ôn Khôi phục đi một tí, xem ra lão đầu tử lá bùa này vẫn còn có chút tác dụng.

Sau khi Hoàng Hâm trực tiếp đem xe lái đến trong nhà hăn.

Nhà hăn là một cái nhà tiểu biệt thự, chung quanh đều là rừng cây thấp thoáng, các biện pháp an ninh phi thường hoàn thiện, nhìn một cái chính là có tiền người mới có thể ở lên địa phương.

Sau đó ta trước không có vào cửa, đứng ở bên ngoài, có chút khom người liếc mắt, dùng khước mắt liếc qua quét nhìn kia ngôi nhà, nhất thời nường mảy một cái, phát hiện khác thường, kia cả ngôi nhà cũng bao phủ ở nồng đậm trong hắc khí, nhìn một cái chính là Âm Tà bàn hoàn chi địa, hơn nữa kia lệ khí còn rất nặng, cái này coi như để cho ta có chút bận tâm, dù sao ta còn không đơn độc đối mặt qua cục diện như vậy, lập tức tâm lý bất giác lại vừa là đem lão đầu tử âm thầm nguyên rửa một trận, sau khi mới chậm rãi bước vào sân, trước xem nhìn một chút hoàn cảnh, phát hiện trong sân cảnh trí Thanh Nhã, có hoa có cây, trang nghiêm lâm viên.

Hoàng Hâm có chút nơm nớp lo sợ mở cửa, cùng ta đồng thời vào đến trong phòng khách, giới thiệu cho ta nói phòng này chính hăn cũng chừng mấy ngày không dám trở lại, hăn vợ con xảy ra tai nạn xe cộ, hiện tại cũng ở nằm viện, lại càng không có trở lại, cho nên nhà ở mấy ngày nay một mực trống không, không người ở, này đưa đến nơi này bầu không khí bực phát âm trầm.

Lúc đó ta đứng ở trong phòng khách, cũng không biết tại sao, vô hình trung, luôn cảm thấy trong không khí trôi giạt một tia nếu Hữu Nhược vô động vật mùi khai, cảm giác kia tựa giống với nơi này không phải là người ở địa phương, mà là cái gì dã Thú Sào khoa.

Ta hỏi Hoàng Hâm có hay không ngửi được cái mùi này, Hoàng Hâm lắc đầu một cái nói không có.

Ta gật đầu một cái, biết hẳn là thô nhân một cái, cảm ứng không như vậy bén nhạy, cũng không có hỏi nhiều nữa, sau đó ta ước chừng nhìn trên lầu một chút dưới lầu mấy căn phòng, biết toàn bộ biệt thự cấu tạo, sau đó chính là đem gia gia cho ta lá bùa đều lấy ra, Ích Tà cùng Khu Ma lá bùa đều có, toàn bộ phân chia hai loại, Ích Tà cho Hoàng Hâm, để cho hẳn ở trong biệt thự mỗi căn phòng trên cửa dán một tấm, Khu Ma Phù ta cho mình giữ lại, vật này phía trên có đỏ phốt-pho, chà xát ngón tay trên mặt đất bay sượt, là có thể với diêm quẹt một dạng đứng lên, sau đó kia hỏa khí dung hợp Phù Văn lực lượng, có thể trực tiếp đối với Âm Tà Chi Khí tiến hành công kích, mặc dù không biết hiệu quả thế nào, nhưng mà gia gia nói đồ chơi này rất lợi hại, ta cũng chỉ có thể tin, chuẩn bị đến lúc đó vạn bất đắc dĩ động võ khi, dùng cái này nữa.

Rất nhanh, Hoàng Hâm dựa theo ta phân phó đem lá bùa cũng dán tốt lắm, sau đó ta sẽ để cho hẳn dời một cái bàn vuông ở tới, ở trong phòng khách mang lên, ở phía trên điểm hai cây nến, thả một chén cơm, chen vào đĩa, tốt cung thượng một tấm ván, đại biểu bài vị, bởi vì không biết kia hồ ly tên gọi là gì, vì vậy ngay tại trên nền viết lên "Hồ Tiên đại nhân ở bên trên" .

Chuẩn bị xong bàn thờ cùng bài vị sau khi, ta để cho Hoàng Hâm quỳ xuống hoá vàng mã tiền, cho hồ ly oán linh nhận sai nói khiếm, hỏi oán linh tâm nguyện, tóm lại chính là chỉ cần không sợ nhân mạng, có thể đáp ứng điều kiện, nhất định phải đáp ứng.

Kết quả, để cho ta hơi nghi hoặc một chút là, giằng co nửa ngày, phát hiện Hoàng Hâm vô luận như thế nào khóc a, thế nào đập đầu nhận sai a, kia bài vị cũng không phản ứng gì, ta một mực ở bên cạnh mị mắt thấy, muốn nhìn một chút có cái gì không âm khí bao phủ xuống, phát hiện ép căn bản không hề, này đã nói lên kia hồ ly oán linh căn bản không phải Hoàng Hâm, đây chính là hoàn toàn không hợp tác thái độ, bất quá ta hay là ôm một cái may mắn tâm lý, suy nghĩ có thể là ban ngày dương khí quá lớn, nó không dám ra đến, cho nên chuẩn bị buổi tối thử lại lần nữa nhìn.

Cứ như vậy, vừa nói vừa nói, bụng liền đói, đến giờ cơm tối rồi, Hoàng Hâm dẫn ta đi ra ngoài trong tiệm cơm ngon lành là ăn một bữa, cho đến sắc trời đại hắc, lúc này mới lái xe ở, chậm rãi đi phía trước mở ra, mang theo ta đi trở về.

Sau đó ta bởi vì là quý chết đói đầu thai, bắt được đồ ăn ngon liền mãnh liệt ăn một trận, trở lại trên đường đã cảm thấy ăn không tiêu, đầu cũng chóng mặt, ngồi ở chỗ ngồi, mơ mơ màng màng cũng có chút phải ngủ đáng vẽ, kết quả, ngay tại ta chính nửa ngủ nửa tỉnh khi, lại trực giác sau cổ truyền đến một trận lạnh lạnh gió lạnh, cảm giác kia giống như chính có người đứng ở sau lưng ta, hướng về phía ta cổ xuy khí.

Chương 25: Trên bàn ngồi 1 người

Lúc đó ta chính mơ mơ màng màng, trên cổ gió lạnh để cho ta cả người giật mình một cái, nhất thời giật mình tỉnh lại, sau đó ta theo bản năng quay đầu nhìn lại, bất ngờ phát hiện mình sau lưng chỗ ngồi, trong mơ hồ, lại là đang ngồi một cái thon nhỏ bóng người.

Bóng người kia để cho ta ngẩn ra, bởi vì ta bất ngờ phát hiện bóng người kia không là người khác, chính là ta gặp tai nạn xe cộ trước thấy qua cái đó một thân Hồng Y, hướng về phía ta cười the thé Tiểu Nữ Hải Tử.

Ai ya, nàng thế nào xuất hiện ở nơi này? Nàng không phải là kia Tiểu Ngọc giày giày linh sao? Tiểu Ngọc giày không phải là bị gia gia dùng Trấn Ma Phù phong bế, giấu ở ta trong túi đeo lưng rồi sao? Nàng này là thế nào chạy đến? Chẳng lẽ nói là giải khai Trấn Ma Phù chạy đến, sau đó, đây là lại muốn tới tìm ta tính sổ, muốn cho ta lại xảy ra tai nạn xe cộ hay sao?

Lúc đó ta tâm lý một trận kinh ngạc cùng khẩn trương, kết quả kia tiểu cô nương cuối cùng nháy mắt mấy cái, bóng người thoáng một cái liền biến mất, không biết là ý gì.

Ta chợt hiểu nhược mộng, cảm giác mình suy nghĩ khả năng xuất hiện vấn đề, hai ngày này luôn có ảo giác, thật không biết là chuyện gì xảy ra, xem ra, quay đầu hay là tìm cái bác sĩ thần kinh, xem thật kỹ nhìn một cái mới được.

Quay đầu lại, nhìn một chút Hoàng Hâm, phát hiện hẳn chính chuyên tâm lái xe, tựa hồ không dị thường gì, đây cũng là để cho ta thở phào nhẹ nhõm, bây giờ chính ta nghi thần nghi quỷ, hẳn lại theo xảy ra vấn đề lời nói, chúng ta đây nhưng chính là Quỷ Đả Quỷ một miệng lông, cuối cùng cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Rất nhanh, trở lại Hoàng Hâm trong biệt thự, sắc trời đại hắc, biệt thự trong

sân cũng không mở đèn, bầu không khí có chút âm trầm, vào đến trong phòng khách, mở đèn, bàn thờ bên trên cây nến cũng đốt, sau đó ta để cho Hoàng Hâm đem cửa cửa sổ cũng đóng chặt, Ích Tà Phù dán được, tiếp theo chính là một tay nhắc đến kiếm gỗ đào, một tay nắm một tấm Khu Ma Phù, đứng ở bàn thờ trước, theo bản năng khom người hí mắt, dùng khoe mắt liếc qua chậm rãi bốn phía quét nhìn toàn bộ đại sảnh.

Này đại sảnh, giờ phút này Âm Tà Chi Khí rất nặng, cơ hồ có chút âm lãnh thấu xương cảm giác, đủ thấy vật kia Hung Khí qua lệ, đã không phải là đơn thuần khuyển có thể giải quyết rồi.

Trước ta vừa tiến đến, liền đã phát hiện một điểm này, biết kia cái gì đã tiến vào, cho nên ta sẽ không để cho Hoàng Hâm lại đi dập đầu khẩn cầu, lo lắng khẩn cầu không được, sơ ý một chút ở phía trên thân, ngược lại rước lấy không có thể khống chế tai họa. Sau đó ta quả quyết quyết định chính mình trực tiếp bên trên, cùng kia oán linh chính diện tỷ thí.

Giờ phút này ta sử dụng quan sát phương pháp, là gia gia dạy cho ta, ở chúng ta trong tông môn, pháp này xưng là "Vọng Khí" .

Cái gọi là Vọng Khí, thật ra thì không phải là đăng lâm núi cao, đôi mắt chung quanh, mà là một loại tông môn bí pháp, nguyên tắc căn bản chính là tuân theo hư hư thực thực, như có còn vô trạng thái, Vọng Khí khi, một loại không phải là dùng con mắt nhìn thẳng, bởi vì mắt người bình thường xem quen rồi vật thật, đối với một ít Âm Hư khí, khó mà nhận ra được, cho nên, vì vượt qua cái này tệ đoan, một loại Vọng Khí khi, đều là có chút khom người, hí mắt, tầm mắt đầu tiên phải giữ vững mơ hồ trạng thái, coi như nhìn thẳng trước mắt vật thật, cũng sẽ có một cái trọng điệp hư ảnh, sau đó sẽ có thể dùng khoe mắt liếc qua đi quan sát tình huống chung quanh, cứ như vậy, những thứ kia do khí tràng tạo thành vật Thập, sẽ gặp trong tầm mắt phóng đại, tuy là như cũ không thấy được cái cụ thể bộ dáng, nhưng mà nhưng cũng có thể nhìn ra đường ranh, ước chừng biết màu sắc sâu cạn,

minh bạch nó Âm Tà trình độ.

Kết quả, ta đây sao một vòng nhìn một chút đến, khác biệt địa phương ngược lại vẫn được, không có dị trạng gì, lại chính là ta trước mặt cung cấp trên bàn, cũng sẽ ở đó hai ngọn trong ánh nến đang lúc, vốn là chỉ có một tấm ván cùng một chén cơm, bây giờ nhìn một cái bên dưới, bất ngờ phát hiện nơi đó loáng thoáng ngồi một cái bóng người màu đen.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý ngẩn ra, suy nghĩ chẳng lẽ là chiêu đó gió hồ ly oán linh vào vị trí, tình nguyện cùng chúng ta đàm phán? Nếu là lời như vậy, ngược lại là rất tốt, dù sao rất nhiều sự tình, có thể không động võ, liền tốt nhất không nên động võ, vạn sự hòa bình giải quyết, mới là biện pháp tốt nhất.

Ngay sau đó ta vội vàng để cho Hoàng Hâm sắp sửa sửa nổi giận chậu cùng giấy bút Nghiên mực miếng ngói, đầu tiên là đem chậu than đặt ở bàn thờ trước, đốt đi một tí tiền vàng bạc, về sau để cho Hoàng Hâm quỳ xuống, thành tâm dập đầu nói xin lỗi, thỉnh cầu Hồ Tiên bỏ qua, hy vọng có thể làm một ít công đức bù lại, sau đó ta ở Hoàng Hâm trước mặt bày một tờ giấy trắng, để cho hẩn nắm bút lông, nhắm mắt trên giấy vẽ một vẽ, muốn nhìn một chút kia hồ ly oán linh muốn cái gì.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, Hoàng Hâm vẽ xong sau, ta cầm lên nhìn một cái, bất ngờ phát hiện phía trên kia là một cái máu chảy đầm đìa tim bộ dáng, cái này coi như không phải là dấu hiệu tốt lành gì rồi, nó này rõ ràng cho thấy hơn chưa nguôi giận, không muốn tốt tốt đàm phán.

Sau đó ta để cho Hoàng Hâm vẽ tiếp, kết quả càng hung, cuối cùng một cái phi thường nhức mắt "Chết" chữ!

Đến lúc này, Hoàng Hâm đã cả kinh cả người run lên, đều có chút quỳ không được, hai mắt một mực hướng ta nhìn, tựa hồ đang hỏi ta làm sao

bây giờ.

Ta mẹ hăn nơi nào biết làm sao bây giờ, lập tức chỉ có thể là dùng ánh mắt tỏ ý hăn trấn định lại, sau đó trong tay ta cầm kiếm gỗ đào, nắm Khu Ma Phù, toàn lực phòng bị, chỉ chờ vật kia phát động công kích, sau đó phương tốt ứng đối.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên môn ngoài truyền tới rồi tiếng gõ cửa.

"gỗ rất có tiết tấu, rõ ràng không phải là gió thổi cỏ lay, mà là có người dùng ngón tay ở gõ cửa.

Thấy cái này tình trạng, ta bất giác nhượng mảy một cái, hướng Hoàng Hâm nhìn tới, phát hiện hăn là như vậy vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Đi xem một chút, " ta trực giác cảm thấy vấn đề có chút không đúng, nhưng là vẫn để cho Hoàng Hâm đi mở cửa nhìn một chút là tình huống gì.

Hoàng Hâm gật đầu một cái, liền vội vàng xoay người chạy đi mở cửa, sau đó ngay tại hăn bắt đầu đem cửa kéo ra khi, ta đột nhiên nghĩ tới một cái sự tình, không tự chủ tâm lý trầm xuống, xoay người lại đối với hăn hô: "Mở ra cái khác, đây chẳng phải là người! Người này biệt thự có sân, sân đại môn, chúng ta lúc đi vào sau khi, đã khóa lại, tại sao có thể có người trực tiếp tới gõ cửa phòng khách?"

Nhưng mà, ta tiếng kêu hay là chậm một nhịp, lúc này Hoàng Hâm đã kéo cửa ra, sau đó liền đứng ở nơi đó, không nhúc nhích nhìn ra phía ngoài đến.

Bên ngoài đen thui một mảnh, từng trận gió lạnh thổi vào, căn bản cũng không sao bóng người, Hoàng Hâm đây là đang nhìn cái gì? Chẳng lẽ là hăn cũng mở Thiên Mục, có thể thấy mắt người không thấy được đồ vật?

Ta theo bản năng đi tới, nhìn Hoàng Hâm bóng lưng nói: "Hoàng lão bản, người không sao chứ?"

"Hắc hắc hắc" nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm trầm thấp cười hai tiếng nói: "Ta, không việc gì a, người nhìn ta, người nhìn ta "

Sau đó hần chột quay người lại, lập tức một tấm lớn như chậu nước rửa mặt trắng như tuyết thịt mặt chột vọt tới trước mặt của ta, sau đó mặt kia bên trên một tấm da dày rộng rãi miệng đại trương mở, một cánh tay to le lười ra, không ngừng giãy dụa, về sau kia miệng rộng răng nanh Hung Lệ về phía ta cắn tới.

Cái này tình trạng cả kinh ta cơ hồ đem Hồn nhi cũng hù dọa xuống, lúc ấy chỉ có thể là theo bản năng quơ lên kiếm gỗ đào liền đâm tới, sau đó liền nghe được "Phốc" một tiếng, kiếm gỗ đào trực tiếp đâm đến đó thịt mặt bên trong, sau đó kia thịt mặt lại tiếp tục hướng ta xông lại, cắn một cái ở ta trên cánh tay, nhất thời ta đau đến một tiếng quái khiếu, liền vội vàng tránh thoát cánh tay hướng Hậu Khiêu khai, kết quả nhìn chăm chăm nhìn lên, lại mới phát hiện mình lại như cũ đứng ở bàn thờ trước mặt không có nhúc nhích, mà trên đất Hoàng Hâm lại chính nhe răng trợn mắt đất ôm đầu, cầm trong tay ta kiếm gỗ đào, ngạc nhiên nhìn ta nói: "Tiểu tiên sinh, người đột nhiên đánh ta làm gì?"

Chương 26: Con trai, thế nào không cho mẹ mở. . .

Ta xuất hiện ảo giác, cho là mình thấy quỷ, sau đó đem Hoàng Hâm đánh, hiện tại hẳn cảm giác rất vô tội, ta cũng vậy có chút sợ run, tốt nửa thiên tài nói với hắn: "Oh, mới vừa rồi ta gặp được có tạng khí muốn lên thân thể người, dưới tình thế cấp bách, giúp người khu trừ một chút, bây giờ không sao. "

Ta ngượng ngùng thu hồi kiếm gỗ đào, nhìn Hoàng Hâm hỏi "Mới vừa rồi người có nghe hay không cái gì âm thanh kỳ quái? Tỷ như tiếng gõ cửa. . ."

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm có chút mê muội nhìn ta nói: "Không có a, ta vẫn quỳ như vậy, không có nghe được bất kỳ thanh âm gì a."

Nghe nói như vậy, ta đã chắc chắn mình là xuất hiện ảo giác, trúng tà, bị kia hồ ly oán linh đùa giỡn, lập tức tâm lý không cảm thấy là có chút buồn bực, ngay sau đó nghiêng đầu hướng về phía kia bàn thờ, chuẩn bị xong tốt thu thập một chút kia Yêu Vật, nhưng mà, vừa lúc đó, đột nhiên đại sảnh bên ngoài lại truyền tới tiếng gõ cửa.

"Đông đông đông" rất có tiết tấu tiếng gõ cửa, nhất định là người.

Nghe được thanh âm này, Hoàng Hâm liền vội vàng đứng lên, chuẩn bị đi mở cửa, ta vội vàng trở trụ hắn đạo: "Người lúc đi vào sau khi, đại môn đã khóa lại, bây giờ tại sao có thể có người gõ phòng khách môn? Người không cảm thấy kỳ quái sao? Đây nhất định không là bình thường người."

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm gật đầu một cái, nhưng là vừa có chút bận tâm, vì vậy liền hướng về phía ngoài cửa kêu một tiếng nói: "Ai vậy?"

"Tiểu Hâm a, ta là mẹ người a, mau mở cửa cho ta a" Hoàng Hâm thanh âm hạ xuống sau khi, môn bên ngoài truyền tới một thương Mục già thanh âm, nghe tựa hồ thật là Hoàng Hâm mẹ.

Mà nghe nói như vậy, Hoàng Hâm lập tức đối với ta nói: "Thật là mẹ ta, ta đi cấp nàng mở cửa."

"Chờ một chút, không phải là cùng người nói sao? Người đi vào lúc sau đã khóa đại môn, kia lão thái thái là thế nào đi vào? Người có nghĩ tới hay không này cái sự tình?" Ta nhìn Hoàng Hâm hỏi.

"Này, tiểu tiên sinh, người không hiểu, mẹ ta có trong nhà của ta chìa khóa, nàng lão nhân gia nhất định là mở đại môn đi vào mới phát hiện ta ở, hiện tại ở phòng khách khoá cửa lại rồi, nàng có mở hay không, người chờ chút, ta đi cấp nàng mở cửa, " Hoàng Hâm đang khi nói chuyện, đi tới cửa sau, mở cửa ra.

Ta cũng vội vàng đi theo, sau đó chúng ta sau khi mở cửa, ra bên ngoài nhìn một cái, lập tức đều là cả kinh cả người run một cái.

Lúc này ngoài cửa, khác biệt không có, đang đứng một cái tóc tai bù xù, một thân Hắc Y nữ nhân, cô gái kia sắc mặt thuần trắng, hai mắt nộ trương, một cái máu đầu lưỡi đỏ đưa ra miệng dài một thước, còn đang không ngừng giãy dụa!

Trong lúc nhất thời, liếc thấy đến tràng cảnh này, Hoàng Hâm lập tức liền sợ hai mắt một phen bạch, về phía sau liền té xuống, sau đó kia nữ quỷ một trận tiêm lệ cười to, hai cái móc sắt một loại móng vuốt hướng ta nhào tới, muốn bóp ta cổ.

Ta theo bản năng cũng quơ múa trong tay kiếm gỗ đào, chột chém xuống, đồng thời lên một cước đá đi, kết quả kia nữ quỷ cuối cùng cực kỳ linh hoạt, thoáng cái tránh thoát ta kiếm gỗ đào, sau đó móng vuốt thoáng cái bắt được ta chân trần, đem ta chột hất một cái, ta đầu liền trực tiếp đụng vào bên cạnh trên tường, sau đó bởi vì ta trên đầu có thương tích, lần này

động, dẫn động vết thương cũ, nhất thời ta hai mắt tối sầm lại, cảm giác quay cuồng trời đất, không tự chủ liền ngất đi.

Nhưng mà, này hôn mê cũng không có duy trì quá dài thời gian, bởi vì, chỉ chốc lát sau, ta liền nghe được bên tai một tiếng kêu kêu: "Tiểu tiên sinh, ngài thế nào?"

Nghe được thanh âm kia, ta trương mắt nhìn một cái, bất ngờ phát hiện ta lại vẫn là đứng ở bàn thờ trước mặt không có nhúc nhích, Hoàng Hâm cũng một mực quỳ dưới đất, ta mẹ hăn tốt sinh ra ảo giác?

Này, đây rốt cuộc là chuyện gì?

Lần này, ta tâm lý thật là có chút giả dối, theo bản năng liếc mắt hướng bàn thờ thượng khán nhìn, thấy này oán linh lực lượng không thể coi thường, nhất định phải nghiêm túc ứng đối mới được.

Sau đó, cũng liền ở ta đang chuẩn bị đối phó kia oán linh khi, đột nhiên, bên ngoài phòng khách mặt lại truyền tới tiếng gõ cửa.

Nói thật, lúc ấy nghe được kia tiếng gõ cửa, ta cơ hồ là theo bản năng run một cái, trên lưng lông tơ đều dựng lên, về sau ta một cái đè lại muốn đi mở cửa Hoàng Hâm, nói với hăn: "Yêu Vật gõ cửa, không nên đi khai, nếu không tất nhiên phải bị hãm hại!"

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hâm cũng là lòng tràn đầy khẩn trương, quỳ ở nơi đó động cũng không dám động.

Nhưng mà, cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng, ở nơi này cái ngay miệng, lại nghe được môn ngoài truyền tới thanh âm nói: "Con a, thế nào không cho mẹ mở cửa? Ta biết người ở nhà đâu rồi, ta mới vừa mở đại môn đi vào, người khách này Sảnh khoá cửa lại rồi, Vi Nương có mở hay không

a."

Nghe được thanh âm này, Hoàng Hâm không cảm thấy là nhúu mày, muốn đi mở cửa, nhưng là lại bị ta một cái đè lại nói: "Người nếu là không nghĩ muốn chết, phải đi khai, ta đã đoán được, đây tuyệt đối là Yêu Vật, không phải là mẹ của người!"

Nhìn thấy ta mặt đầy nghiêm nghị, Hoàng Hâm lúc này mới dừng lại, nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên, liền nghe được "Rào" một tiếng vang dội, kia phòng khách đại môn bên cạnh một cánh cửa sổ đột nhiên bị đánh khai rồi, sau đó một cái tóc tai bù xù, máu chảy đầm đìa nữ quỷ đầu, giống như Trường Xà một loại duỗi vào, thoáng cái vọt tới trước mặt chúng ta, mặt đầy dữ tợn về mặt, hướng về phía chúng ta uống nói: "Con trai ngoan, thế nào không cho Vi Nương mở cửa? !"

Lần này, Hoàng Hâm cả kinh "Ôi chao" một tiếng quái khiêu, lần nữa hai mắt vừa trợn trắng, miệng sùi bọt mép, ngã về phía sau, mà ta nhưng là cắn răng gầm lên giận dữ nói: "Yêu Vật, khinh người quá đáng rồi!"

Sau đó ta quả quyết một xoa tay trong Khu Ma Phù, một áng lửa chọt nổi lên, về sau ta quả quyết giơ tay lên đem kia cầu lửa hướng kia nữ quỷ đầu đập tới.

Mà kia nữ quỷ nhưng là một trận cười the thé, trong nháy mắt lùi về phía bên ngoài cửa sổ đi, biến mất.

Đến lúc này, ta coi như là chắc chắn chính mình trước mắt trạng thái, rất hiển nhiên, kia hồ ly oán linh ép căn bản không hề đàm phán ý tứ, nó từ vừa mới bắt đầu liền đang đùa bỡn ta, muốn để cho ta biết khó mà lui.

Ngay sau đó ta cau mày xoay người lại nhìn kia bàn thờ, không tự chủ trầm giọng nói: "Oan oan tương báo khi nào, người đã nhất định phải báo thù, ta

đây cũng chỉ có thể là vận bất đắc dĩ, đối với người không khách khí, sau này người đến phía dưới, cũng đừng oán ta bất công, thiên đạo như thế, vận thú sinh linh đều có vận mệnh, con người làm ra vận vật dài, bất quá trăm năm chi mạng, bọn người Hồ Tộc, nghịch thiên tu hành, đã sớm nên Thiên Kiếp, hôm qua cái chết, chẳng lẽ không đúng mệnh trung chú định? Lúc này cần gì phải tới đây đưa? ! Khuyên người thật sớm quay đầu, nếu không Hình Thần Câu Diệt, hối hận không kịp!"

Nghe được ta lời nói, đột nhiên, liền nghe được cung cấp trên bàn "Rắc rắc" một thanh âm vang lên, ngay sau đó thấy kia bài vị thoáng cái bể thành rồi hai nửa, về sau kia mức chén cơm, vô hình trung bị đánh ngã trên đất, về sau liền gặp được một trận âm phong chột nổi lên, nhất thời trước mặt khói đen mờ mịt, trong hắc khí, một cái năm ngón tay rét lạnh móng nhọn, chỉ chỉ về phía ta vồ xuống.

Cái này tình trạng cả kinh ta cả người run run, ngược lại không nghĩ tới này oán linh lại là có thể đạt tới như thế Hung Lệ trình độ, lập tức không tự chủ là sau lưng rút lui, đồng thời lần nữa móc ra một tấm Khu Ma Phù, chà xát ngón tay đốt, hướng kia móng nhọn đập tới.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, kia Khu Ma Phù đập phải móng nhọn trên, kia móng nhọn cuối cùng một chút khác thường cũng không có, về sau nhưng là đột nhiên duỗi một cái, thoáng cái bắt được trong tay ta cánh tay, sau khi liền nghe được "Quát rồi" một thanh âm vang lên, ta trên cánh tay ống tay áo đã bị kéo rách, da thịt bên trên để lại bốn đạo máu chảy đầm đìa vết quào, nhất thời đau đến ta toàn thân vừa kéo, theo bản năng che cánh tay rúc thành một đoàn.

Chương 27: Mỏ nhọn nửa thước dài

Sự tình phát triển tựa hồ vượt qua ta nghĩ rằng giống, không nghĩ tới này hồ ly oán linh lại là như thế Hung Lệ, ta cùng nó vừa mới giao thủ một cái, liền trực tiếp bị thua thiệt, cái này cũng chưa tính trước bị nó trêu đùa kia chút ít sự tình, nếu không lời nói, ta lần này mới ra đời tiểu thí thân thủ, chỉ sợ đã là đã hoàn toàn thất bại chấm dứt, ta căn bản liền không phải là người ta đối thủ, thực lực hoàn toàn không ở một cái cấp bậc, bộ này, căn bản tự vô pháp đánh!

Trên cánh tay thương, là thứ thiệt, kia nóng bỏng đau, cảm xúc chân thiết, này tuyệt đối không phải ảo giác, nhìn kỹ vết thương, liền có thể phát hiện, đây tuyệt đối là động vật móng nhọn gây thương tích, cái này tình trạng để cho ta cơ hồ là trong nháy mắt liền lâm vào trong lúc si ngốc, bởi vì ta ý thức được một cái rất vấn đề nghiêm trọng, ta sở dĩ bên trên đồ vật, khả năng cũng không phải là oán linh, mà là chân chân thiết thiết, Hữu Đạo đi Hồ Yêu.

Cái này tình trạng nhưng là để cho ta dao động sợ tới cực điểm, bởi vì ta tâm lý phi thường chân thiết minh bạch chân thực Yêu Vật cùng oán linh giữa khác nhau.

Nói trắng ra là, oán linh chẳng qua chỉ là một loại oán khí, cừu hận cùng tạt khí hỗn hợp thể, nhiều nhất đối với nhân tinh thần thức tỉnh một ít xâm nhiễu cùng công kích, cho người mất thần trí, sinh ra ảo giác, làm ra một ít phi thường kỳ chuyện lạ tình, nghiêm trọng nhất, cũng bất quá là bên trên thân thể người, cho người biến thành người điên, mà chân thực Yêu Vật cũng không giống nhau, đặc biệt là loại này Hữu Đạo đi Yêu Vật, đó là nói giết người liền giết người, bọn họ không phải nhân loại, đối với nhân loại Cương Thường cùng luật pháp hoàn toàn sẽ không để ý tới, thật sự tuân theo đều là cá lớn nuốt cá bé rừng rậm pháp tắc, vì sinh tồn và báo thù, bọn họ có thể làm bất cứ chuyện gì.

Mà bây giờ, này Hồ Yêu, tựa hồ chính là vì báo thù tới, mà hẳn đầu tiên phải đối phó người, tựa hồ chính là ta, dù sao, trước đó, nó mặc dù là một mực ở xâm nhiễu Hoàng Hâm một nhà, nhưng là lại không có tự tay tổn thương người, mà đối với ta, nó nhưng là xuất thủ không chút lưu tình rồi, rất hiển nhiên, đến lúc này là bởi vì ta hành động có chút xúc phạm nó nghịch lân, thứ hai, là có thể là bởi vì nó cảm thấy ta đối với nó đúng là tồn tại một ít uy hiếp, cho nên nó muốn đem ta diệt trừ.

Mà ta làm sao bây giờ? Đánh là tuyệt đối không đánh lại, trong tay của ta đồ vật, đối phó oán linh tạm được, đối phó Hồ Yêu, đó nhất định chính là đùa, còn lại duy nhất một con đường, chính là chạy trốn.

Ngay sau đó ta không nói hai lời, thừa dịp Hồ Yêu một đòn sau khi kết thúc, ngay sau đó khoanh tay cánh tay, quay đầu chạy, đi mẹ hẳn a, cái gì Hoàng Hâm sống chết, Lão Tử nhưng là không quản được, Lão Tử lời đầu tiên mình giữ được mạng nhỏ lại nói.

Nhưng mà, ta tựa hồ quên mất một cái sự tình, đó chính là, lúc này phòng khách đại môn là bị Hoàng Hâm khóa trái, ta muốn từ đại môn đi ra ngoài, thì phải mở cửa, đó không thể nghi ngờ đến lãng phí một ít thời gian, cứ như vậy, kia Hồ Yêu rất có thể cũng đã đuổi theo tới, sau đó ta thời gian mở cửa trong, nó hoàn toàn có cơ hội lại cho ta tới một chút ác, nói không chừng trực tiếp cắt đứt ta cổ cũng có thể, cho nên, ta không thể đi môn, ta phải tận lực tăng thêm tốc độ, rời đi cái nhà này, cho nên, ta chỉ có thể đi cửa sổ, may mắn trước kia nữ quý đình phá một cánh cửa sổ, ta chính dễ dàng từ nơi này cửa sổ nhảy ra ngoài, vì vậy lập tức ta hướng về kia cửa sổ chạy nhanh tới.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta cự ly này cửa sổ còn có mấy mét xa khi, trong giây lát, đột nhiên liền gặp được kia cửa sổ bên dưới đang đứng cho là tóc tai bù xù Hắc Y nữ nhân, lúc này tựa hồ đang chờ ta.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý cảm thấy rùng mình, cũng không phân rõ cô gái kia bóng người rốt cuộc là ta ảo giác, còn là chân thực Hồ Yêu hóa hình thân thể, nhưng mà ta đã không có lựa chọn khác rồi, lập tức chỉ có thể mong mỗi cô gái kia không là chân thực tồn tại, cứ như vậy, ta cũng có thể từ cửa sổ chạy đi, nhưng mà, ngay tại ta cự ly này nữ nhân còn có xa hai mét khi, một mực có chút cúi đầu nữ nhân đột nhiên giương mắt hướng ta xem đến, trong nháy mắt ta thấy được mặt nàng, sau đó ta tâm lý lập tức run lên, đã công khai, đây không phải là ảo ảnh, này là chân thực hóa hình thể.

Nàng hắc phát xoa, hai mắt hiện lên lục quang, trọng yếu nhất là, nàng lỗ mũi và miệng, cũng là phi thường quái dị, không hề giống người bình thường mặt nhọn, mà là hôn bộ lồi ra đạt tới nửa thước dài, miệng kia chớp đĩnh hai bên, thậm chí còn có hai khóa uống công hàm răng bén nhọn thử đi ra.

Không sai, là Hồ Yêu bản thể!

Trong lúc nhất thời, ta thấy rõ ràng, còn nữ kia người cũng là lạnh rên một tiếng, đối diện nhào tới, dài há miệng một cái, Sâm Bạch răng liền hướng về phía ta cổ cắn tới.

Ta cả kinh toàn thân cũng toát mồ hôi lạnh, lập tức chỉ có thể là theo bản năng lăn khỏi chỗ, mượn vọt tới trước tốc độ, chột đụng vào nàng trên chân, sau đó đem nàng lật đi ra ngoài, mình thì là nhanh chóng nhảy cồm lên liền hướng bên trong chạy, cũng không dám nhảy cửa sổ rồi.

Mà sau lưng, cô gái kia rất nhanh cũng bò dậy, phát ra một tiếng cười âm hiểm, bước nhanh chạy hướng ta đuổi tới.

Hoàng Hâm gia đại sảnh thật ra thì cũng thì lớn như vậy, ta vòng quanh vòng ở bên trong đi loanh quanh, né tránh nữ nhân kia truy kích, nhưng mà

dù sao tốc độ có hạn nhiều lần đều là thiếu chút nữa bị nàng cản phải, dưới tình thế cấp bách, ta chộp tay từ trên bàn trà bắt một cây dao gọt trái cây, hướng về phía cô gái kia đâm tới, sau đó đâm trúng sau khi, lại phát hiện nàng không cái gì sự tình, trái cây kia đao bị đâm cong.

Tu hành hơn trăm năm Yêu Vật, thể chất đã cứng rắn như sắt, đao kiếm bình thường căn bản không cách nào thương tổn đến bọn họ, này Hồ Yêu ít nhất cũng phải đã mấy trăm năm đạo hạnh, ta trái cây này đao, xác thực chính là một chuyện cười.

Lúc đó ta công khai, muốn thu tay lại đã tới không kịp, chỉ có thể là theo bản năng tại chỗ nhảy lên, hai chân hướng về phía cô gái kia đạp tới, nhưng không nghĩ cô gái kia đưa tay liền đem ta hai chân bắt, sau đó đem ta lui về phía sau một phen, nhất thời thân thể ta trên không trung quay đầu, nàng đưa tay liền đem ta cổ bóp, trực tiếp phát ra cười lạnh một tiếng, thoáng cái liền một tay đem ta nhấc tới, chia vào trên vách tường.

Ta cảm giác một trận hít thở không thông, tay chân liều mạng dấm đá, muốn tránh thoát nàng, nhưng là lại căn bản liền là chuyện vô bổ.

Mà lúc này đây, cô gái kia quả thật ngược mắt nhìn ta, hàm răng bén nhọn giật giật, hít một hơi, về sau chính là cổ từng điểm đuổi đi lên, hướng ta trên cổ đại động mạch căn xuống dưới, tựa hồ là muốn uống ta máu.

Lúc này, ta thật là cảm thấy khí tức tử vong, hai tay liều mạng nắm cô gái kia đầu, muốn đẩy ra nàng, cuối cùng phát hiện ta khí lực nhỏ đến đáng thương, căn bản liền không cách nào rung chuyển nàng.

Cuối cùng, ta chỉ có thể là trơ mắt nhìn nàng Sâm Bạch răng, từng phần từng phần đất đến gần ta cổ, chỉ lát nữa là phải cắn rồi.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, kia Hồ Yêu đột nhiên cả

người run lên, tựa hồ phát hiện cái gì cực kỳ dị thường sự tình một dạng đang muốn cắn tới răng dừng lại, sau đó liền gặp được nàng đột nhiên nghiêng đầu về phía sau nhìn, vẻ mặt rất là nghi ngờ.

Ta trong lòng cũng là nghi ngờ, không tránh khỏi theo nàng tầm mắt nhìn sang, không ngờ thấy một cái Hồng Y tiểu cô nương, lúc này chính đứng bình tĩnh ở đó Hồ Yêu phía sau, hai tay chính chết tử địa nhéo kia Hồ Yêu một cái đen sẫm đuôi to.

Chương 28: Song vĩ như đao

Thật Thật Giả Giả, giờ phút này ta, bởi vì trước liên tục bị nữ quỷ mở cửa dọa ba lần, lúc này, đã không phân rõ ta thấy tình cảnh, rốt cuộc là ảo giác còn là chân thật.

Nhưng mà, có một cái sự tình ta nhưng là rõ ràng biết, đó chính là, hết thấy những tu luyện kia thành tinh Yêu Vật, nói như vậy, trên người đều sẽ có một nơi mệnh môn, mà Hồ Yêu mệnh môn, một loại chính là bọn họ cái đuôi, trên căn bản, nếu như có thể bắt kia Hồ Yêu cái đuôi, cũng liền ý nghĩa đưa nó khống chế được.

Mà lúc này đây, cái đó đứng ở Hồ Yêu sau lưng Hồng Y tiểu cô nương, đúng lúc là bắt Hồ Yêu cái đuôi, mặc dù tiểu cô nương khí lực nhìn rất nhỏ, mà Hồ Yêu cái đuôi rất to lớn, nàng không nhất định có thể tóm được, nhưng mà điều này cũng không có thể không đưa tới Hồ Yêu cảnh giác cùng chú ý, cho nên, kia Hồ Yêu thậm chí rằng cũng đụng phải ta cổ rồi, nhưng là lại vẫn là ngừng lại, xoay người lại đi kiểm tra tình huống.

Mà khi kia Hồ Yêu thấy rõ ràng sau lưng tình huống sau khi, không tránh khỏi là cả người run lên, tựa hồ là có chút kinh ngạc, ngay sau đó nàng cuối cùng buông lỏng ta, sau đó xoay người lại đi bắt kia Hồng Y tiểu cô nương, nhưng mà kia tiểu cô nương nhưng là chột lách người liền biến mất, phảng phất không khí một dạng trong nháy mắt tiêu tan.

Cái này tình trạng, đừng nói là ta, chính là kia Hồ Yêu cũng có chút ít sửng sốt, mà cái ngay miệng, bởi vì nàng ở sửng sốt, mà nàng đúng lúc là đưa lưng về phía, vì vậy nàng đuôi to liền rơi vào bên tay ta, mà ta chính là mặc dù hoa mắt choáng váng đầu, trạng thái kỳ kém, nhưng mà này lại cũng không có nghĩa là ta lại không thể phản kích.

Cho nên, lập tức ta nắm lấy cơ hội, đưa tay một cái liền đem cái điều đen sẫm đuôi to ôm vào trong lòng.

Sau đó kia Hồ Yêu bóng người một trận, ngay sau đó phát ra một tiếng trầm thấp rỗng giện, xoay người lại hai mắt như như lửa trợn mắt nhìn ta, Sâm Bạch răng thử đi ra, hai cái bén nhọn móng vuốt, ngay sau đó hướng ta vồ xuống.

Cái này tình trạng để cho ta một trận ngạc nhiên, không phải nói bắt kia Hồ Yêu cái đuôi, nàng lại không thể di chuyển, phải hoàn toàn bị người khống chế được chưa? Tại sao bây giờ nàng thật giống như không chút nào chịu ảnh hưởng đáng vẻ? Chẳng lẽ là truyền thuyết sai lầm?

Nhưng mà, cũng liền ở ta chính nghi ngờ khi, kia Hồ Yêu hung ác dữ tợn cử động nhưng là ở nửa đường, đột nhiên liền ngừng lại, sau đó ta lại nhìn một cái, mới phát hiện bên cạnh ta đang đứng cái đó Hồng Y tiểu cô nương, mà hiện tại ở trong tay nàng cũng ôm một cái đen sẫm đuôi to.

Lần này, ta coi như là minh bạch đây là chuyện gì xảy ra, rất hiển nhiên, đây là một cái song vĩ Hồ Yêu, nàng có hai cái đuôi, cho nên, chỉ bắt nàng một cái đuôi, cũng không thể hoàn toàn khống chế nàng, nàng còn có một nửa đạo hạnh có thể dùng, mà nghĩ phải hoàn toàn khống chế được nàng lời nói, là phải đem nàng hai cái đuôi đồng thời đều bắt được mới có thể.

Nơi này thì không khỏi không nói một cái để cho rất nhiều người cũng không thể nào hiểu được một cái hiện tượng, bình thường trong cuộc sống, chúng ta khả năng cũng nghe nói qua liên quan tới Hồ Yêu truyền thuyết, thậm chí cũng đều biết cái đuôi hồ ly càng nhiều càng lợi hại, lợi hại nhất có thể có chín cái đuôi, trên căn bản đạt tới Thiên Thần trạng thái.

Thật ra thì nhắc tới, đứng đầu nguyên nhân căn bản, cũng là bởi vì cái đuôi hồ ly, là bọn họ mệnh môn, nếu như chỉ có một cái đuôi, trên căn bản là rất dễ dàng bị người khác chữa ở, mà cái đuôi nếu như tương đối nhiều lời nói, dù là bị chém đứt một cái, mình cũng chẳng qua chỉ là tổn thất một ít đạo

hạnh mà thôi, cũng không nguy hiểm đến tánh mạng, cho nên, đây chính là vì cái gì Hồ Yêu cái đuôi càng nhiều càng lợi hại nguyên nhân.

Chỉ là, bây giờ chữa ở này Hồ Yêu, tiếp theo ta phải làm sao mới được đây?

Lúc này, ta trong đầu cấp tốc chuyển động, lục soát có thể hoàn toàn chữa ở Hồ Yêu biện pháp, rất nhanh ta chỉ muốn lên gia gia trước cùng ta nói rồi một cái sự tình, hẳn nói một loại Yêu Vật trên người đều có bản mệnh lông tơ, chỉ cần lấy nó bản mệnh lông tơ, trên căn bản liền có thể hoàn toàn chữa ở nó, bởi vì, chỉ cần người đem này lông tơ thiêu hủy, hoặc là bẻ đoạn, Yêu Vật tự thân đều là cảm động lây, cho nên, chỉ cần bản mệnh lông tơ nơi tay, sẽ không sợ Yêu Vật không nghe lời.

Lúc đó ta liền nhìn từ trên xuống dưới kia Hồ Yêu, suy nghĩ nàng bản mệnh lông tơ ở nơi nào, nhưng mà, để cho ta có chút nhục chí là, ta nhìn hồi lâu đều không có thể tìm được cái gọi là bản mệnh lông tơ, trên người nàng lông thật sự là quá nhiều, ai biết vậy một cây là bản mệnh lông tơ?

Gia gia nói bản mệnh lông tơ, theo Yêu Vật đạo hạnh càng sâu mà biến sắc, ngay từ đầu là màu đen, về sau màu trắng, về sau đôi màu, về sau tam sắc, về sau nhiều hơn nữa, cuối cùng là bảy màu sắc, thậm chí sẽ ẩn hiện hết sạch.

Bây giờ này hồ ly có hai cái đuôi, nàng ít nhất có hai trăm năm đạo hạnh, nàng kia bản mệnh lông tơ hẳn là song sắc, cũng chính là nửa đoạn đen, nửa đoạn bạch đáng vẻ, nhưng là, phải đến nơi đó tìm mới được đây?

Dựa theo gia gia cách nói, Yêu Vật vì che giấu mình bản mệnh lông tơ, rất nhiều lúc sẽ đem nó sinh ở cực kỳ kín đáo vị trí, có là dưới nách, có là Âm vãi, có thậm chí là ở tay tâm lý, muốn từ một thân lông đồ vật trên người, chỉ một tìm tới một cọng lông, nói dễ vậy sao?

Nhưng mà, nếu như không bắt được này bản mệnh lông tơ lời nói, ta tốt phải làm sao cho phải đây?

Đúng rồi, còn có thể cùng nàng đàm phán, ta vốn chính là muốn tới đàm phán, bây giờ ta chữa ở nàng, ta chính là chiếm cứ chủ động, cho nên ta có đàm phán tư cách, mặc dù ta là cùng cái đó Hồng Y tiểu cô nương đồng thời chữa ở nàng, nhưng mà dù sao cũng là chữa ở, nàng liền không thể không phục mềm mại.

Ngay sau đó, nghĩ tới những thứ này, ta không cảm thấy là hăng giọng, ngược mắt nhìn kia Hồ Yêu quái dị bộ mặt, nói với nàng: "Cái đó, người khỏe, cũng không biết người xưng hô như thế nào, nhìn người bộ dáng này, phỏng chừng lớn hơn ta ra không thiếu niên Kỷ, ta đây liền gọi người là đen đại tỷ đi, cái đó cái gì, người xem, ta vốn là hảo tâm hảo ý tới khuyên chiếc, ngài thế nào không phải là phải cùng ta liều mạng đây? Bây giờ xong chưa? Thế cục huyên náo như vậy cương, người nói làm sao bây giờ? Được rồi, con người của ta làm việc rất công đạo, cho nên, chúng ta lúc đó hòa đàm, người thấy thế nào? Ta thả người, người thả Hoàng Hâm một nhà, có yêu cầu gì, cứ việc nói, chỉ cần hãn có thể làm được, nhất định sẽ thỏa mãn người."

Nghe được ta lời nói, kia Hồ Yêu nhưng là đột nhiên kinh ngạc nhìn trợn mắt nhìn ta, về sau kia trong trẻo giống như Ngọc Thạch hai chỉ trong đôi mắt, cuối cùng chậm rãi chảy xuống hai hàng nước mắt.

"Còn, hài tử của ta" nàng tựa hồ còn không quá biết nói chuyện, cuối cùng chỉ có thể giọng the thé, gọi ra mấy cái thanh âm.

Nghe nói như vậy, ta nhất thời có chút hoảng nhiên, ước chừng mình bạch đây là chuyện gì xảy ra, rất hiển nhiên, bị Hoàng Hâm giết chết kia con hồ ly, là cái này Hồ Yêu hài tử, mà nàng bây giờ là đến cho con nàng báo thù.

Nói thật, từ công lý đi lên nói, này Hồ Yêu làm cũng không có lỗi gì, nhưng mà, hôm nay nếu ta tiếp công việc này tính toán rồi, cho dù nàng có thiên đại oan uổng, Yêu Vật dù sao cũng là Yêu Vật, tại sao có thể cùng người mệnh tướng so với? Cho nên ta muốn ngăn cản nàng mới được.

"Đại tỷ, người bình tĩnh một chút, hãy nghe ta nói, người là vạn vật linh trưởng, không thể uống giết, người làm như vậy, là không tuân theo thiên đạo, người hiểu? Sẽ gặp phải Thiên Kiếp xử phạt. Ta khuyên người chính là tỉnh táo một chút cho thỏa đáng, chúng ta hay là giảng hòa đi, như thế nào đây?" Ta nhìn Hồ Yêu, có chút quần quít nói.

Lúc nói chuyện, ta liền cảm giác mình đạo lý thật ra thì có chút cường đạo, Phật gia nói Chúng Sinh Bình Đẳng, người có thể giết hồ ly, hồ ly dựa vào cái gì liền không thể giết người đây?

Nhưng là, cho dù ta đạo lý rất cường đạo, thân ta là nhân loại, thì phải bảo vệ nhân loại lợi ích, cho nên ta cũng chỉ có thể tiếp tục giữ vững đạo lý này.

Chỉ tiếc là, ta tựa hồ cũng không có thể kiên trì quá lâu thời gian, bởi vì, ngay tại chỉ chốc lát sau, bên cạnh ta Hồng Y tiểu cô nương tựa hồ là lực lượng tiêu hao hầu như không còn, biến mất, kia Hồ Yêu tốt khôi phục tự do hành động trạng thái.

Chương 29: Gia gia coi là sai lầm rồi

Lần này, ta thật đúng là Tâm nhi cũng run lên, hùng hài tử kia nói thế nào biến mất liền biến mất? Lại không thể nhiều hơn nữa giữ vững một hồi sao? Nàng như vậy buông lỏng một chút tay, ta có thể ai làm? Kia Hồ Yêu đây không phải là phải đem ta xé thành mảnh nhỏ rồi sao?

Nhưng mà, càng lúc này, ta càng không buông tay ra trong hồ ly đuôi, bởi vì ta biết, một khi ta cũng nới lỏng tay, này Hồ Yêu liền được hoàn toàn giải phóng, đến lúc đó nàng toàn lực bộc phát ra, phỏng chừng ta sẽ bị một tay bóp cổ đẩy đến tường lên rồi.

Dưới tình thế cấp bách, ta chỉ có thể là dùng sức đem kia cái đuôi hồ ly chọt một nắm chặt, sau đó gắng sức kéo một cái, lập tức kia hồ ly thân thể bị ta kéo thoáng một cái đằng, quơ múa hai móng lau qua đầu ta da trơn nhẵn tới.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng lui về phía sau ngã một cái, thoải mái làm gắng sức đi kéo hồ ly đuôi, đồng thời hai chân đi lên đạp một cái, chính đạp ở kia hồ ly trên bụng, sau đó nàng cả người bị ta giẫm, từ trên đầu ta đi qua, ngã tại đằng sau ta trên sàn nhà rồi.

Sau đó, lúc này, ta lại vừa là gắng sức kéo một cái hồ ly đuôi, lần nữa đem nàng túm một vòng đi lang thang, căn bản liền không cách nào đứng vững thân thể tới công kích ta.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý vui mừng, suy nghĩ này hồ ly cũng liền hai trăm năm đạo hạnh, mà ta bắt được nàng một cái đuôi, để cho nàng lực lượng cắt giảm một dạng bây giờ khả năng chỉ còn lại một khoảng trăm năm lực lượng, mà loại trăm năm lực lượng, mặc dù rất lợi hại, lại còn chưa phải là rất trí mạng, cho nên, ta từ dưới đất đứng lên thân, nắm kia hồ ly đuôi đều không ngừng sús lai sús khứ, ngã kia hồ ly khoe miệng ứa máu, đầu óc choáng váng, căn bản tựu vô pháp cùng ta đối kháng, sau đó ta mới

thoáng ngừng một chút, lạnh giọng đối với nàng quát lên: "Rốt cuộc là đàm phán vẫn là phải Đoạt Mệnh báo thù, nếu như người chính là cố chấp đi xuống, ta thật là sẽ không khách khí, nói không chừng đem người tươi sống té chết, người có tin hay không? !"

Vốn là, ta lấy là lúc này, ta đã hoàn toàn khống chế thế cục, nhưng là lại để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta buông lỏng một chút khí ngay miệng, kia hồ ly ngoài ra một cái đuôi, cuối cùng phần phạt một chút, chợt nghĩ tới ta đập tới, lúc ấy ta nhướng mày một cái, suy nghĩ cái đuôi kia lông xù, quất trên người khẳng định cũng không đau, cũng không có coi là chuyện to tát, tránh đều không tránh, nhưng mà, làm cái đuôi kia chân chính quét trước mặt khi, ta mới mơ hồ thấy cái đuôi kia sáng bóng cuối cùng hiện lên hàn quang, tựa hồ có lưỡi đao xen lẫn ở bên trong một dạng sau đó, làm cái đuôi rơi vào trên người sau khi, ta quả nhiên liền bị kịch, đau đớn, toàn tâm đau đớn, Cách Sơn Đả Ngưu a, da không có cảm giác gì, nhưng mà tâm lý lại một trận nắm chặt đau, bắt chước Phật Tâm bản bị người dùng tay nắm được một dạng sau đó ta theo bản năng liền rút thành một đoàn, nắm hồ ly đuôi tay cũng buông lỏng, về sau ta rút co quắp mà ngã trên mặt đất đến, sau đó liền gặp được trước mặt trên mặt nhiều hơn một đôi đen thui, lông xù móng vuốt lớn, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện kia Hồ Yêu chính đây mắt hung ác cư cao lâm hạ nhìn ta, thần tình kia lộ vẻ nhưng đã cho ta xử tử hình, bây giờ đang chuẩn bị hành hình rồi.

Lúc này, ta thật là có chút tuyệt vọng, cảm giác mình Tại Kiếp khó trốn thoát, lập tức chỉ có thể co ro hướng biên giác trèo, nhưng là lại rất nhanh thì bị nàng đuổi kịp, sau đó nàng nâng lên móng vuốt, trực tiếp liền hướng ta trên ót cào xuống, lúc ấy nhìn nàng kia Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, đoán chừng là muốn một đòn toi mạng, cái này làm cho ta khẩn trương thiếu chút nữa khóc lên.

Cũng may, vừa lúc đó, đột nhiên không trung một tiếng sấm nổ vang lên, về sau liền nghe được một tiếng quát to nói: "Yêu nghiệt, đừng thương ta

Tôn Tử, xem kiếm!"

Sau đó, ta ngẩng đầu nhìn lúc, lại mới phát hiện gia gia một thân đạo bào, một tay bóp Phù, một tay nắm một thanh trong treo trạm trường kiếm, đã là đem kia Hồ Yêu dỡ ra, cùng nàng chiến đấu thành một đoàn.

Cũng còn khá, cũng còn khá, này lão gia hỏa cuối cùng vẫn là chạy tới, thật không biết hẳn nếu là không tới nữa lời nói, ta có thể hay không chắc chắn phải ngã xuống.

Nhưng mà, lúc này, bởi vì gia gia xuất hiện, ta tâm tình cũng thanh tĩnh lại rồi, mà thanh tĩnh lại sau khi, mới cảm giác mình có chút thoát lực, ngay sau đó liền không kiên trì nổi, không tự chủ nhắm lại con mắt, chìm vào hôn mê liền muốn ngủ mê mang, chỉ là, ở ta ngủ gà ngủ gật khi, mơ hồ lại thấy bên người vẫn đứng một cái Hồng Y tiểu cô nương đang nhìn ta, bộ dáng kia, tựa hồ là đang bảo vệ ta, lại tựa hồ là muốn nhân cơ hội đối với ta làm chút chuyện xấu.

Giấc ngủ này, không biết qua bao lâu thời gian, khi tỉnh dậy, phát hiện trời sáng choang, bên ngoài ánh mặt trời tất cả đi ra, nhìn dáng dấp ta là ngủ suốt đêm rồi, nhìn lại địa phương, ta lại là nằm ở Hoàng Hâm gia trong phòng khách trên ghế sa lon, mà đối diện trên ghế sa lon, chính là nằm Hoàng Hâm, gia gia nhưng là chính đứng ở một bên khác bên bàn trà bên trên, một bên cộp cộp rút ra hạn yên đại, một bên thưởng thức trà xanh, bên cạnh hẳn Tiểu Trà mấy bên trên, nhưng là để xếp chỉnh tề đạo bào cùng trường kiếm.

Ngay sau đó, thấy chuyện này hình, ta vì vậy đứng dậy, nhìn gia gia nói: "Tối hôm qua lão nhân gia nếu là đến chậm một bước nữa, coi như không thấy được người này cháu."

"Ha, " nghe được ta lời nói, gia gia nở nụ cười, "Ai bảo người khoe tài tới,

nói hết rồi chuyện này không tốt quản, người nhất định phải tự mình tiến tới. Bất quá, cũng là ta tính sai, không nghĩ tới lại không phải là oán linh, mà là Hồ Yêu, cho người trải qua một chút kinh sợ, bất quá, này cái sự tình, vừa vặn để cho ta nghĩ lên một cái sự tình tới. Người bây giờ tựa hồ còn không có cho kia Tiểu Ngọc giày phá sát, cho nên, người bây giờ vận khí còn chưa phải là rất tốt, cho nên, người tối hôm qua gặp gỡ cũng có thể lý giải, coi như là kia Tiểu Ngọc giày trở ngại quý hiệu quả một trong."

"Mới không phải đâu rồi, " nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là nói với hân: "Lúc ấy kia Tiểu Ngọc giày giày linh còn giúp ta tới đến, nếu không ta đã sớm bị Hồ Yêu ăn."

"Đó là, nó nhất định sẽ giúp người, bởi vì nó đã nhận chủ, chỉ là, nàng mặc dù sẽ cứu người mạng, nhưng cũng sẽ mang cho người tới không vận may khí, đây là không vi phạm, " gia gia nói.

"Đúng rồi, kia Hồ Yêu đây? Người sẽ không đem nàng chết chứ ?" Ta nhìn gia gia hỏi.

"Ha, ta lão nhân gia cũng sẽ không tùy tiện Sát Sinh, hơn nữa, người ta con trai bị giết, trước để báo thù, thiên kinh địa nghĩa, có gì không đúng? Chúng ta luôn cản trở mới là không công đạo đâu rồi, " gia gia nói với ta nói.

"Vậy ngài ý gì? Để cho nàng báo thù, giết người?" Ta cau mày nhìn hân hỏi.

"Yên tâm đi, này cái sự tình ta đã giải quyết, về phần giải quyết như thế nào, người đừng hỏi nữa, ngược lại bây giờ họ Hoàng sẽ không có nguy hiểm gì rồi, ta đi trước, bọn người hân tình, cùng hân giao tiếp một chút, cũng vội vàng trở về đi, còn phải phá sát đâu rồi, nếu không lời nói, người sẽ chờ tiếp tục ăn đau khổ đi." Gia gia nói xong, đứng dậy ôm lên đồ vật,

hoảng du du đi ra cửa.

Thấy cái này tình trạng, ta tâm lý không cảm thấy là cảm thấy rất ngờ vực, suy nghĩ kia Hồ Yêu oán niệm sâu như vậy, gia gia vừa không có giết nàng, vậy rốt cuộc là thế nào khuyên can nàng buông tha báo thù? Này lão đầu tử làm việc thật đúng là càng ngày càng để cho người nhìn không thấu.

Ngay sau đó ta không kịp suy nghĩ nhiều, tra nhìn một chút Hoàng Hâm tình huống, phát hiện hẳn chỉ là ngủ thiếp đi, vì vậy đem hẳn đánh thức, nói cho hẳn biết vấn đề đã giải quyết, sau này không cần lo lắng nữa trong nhà ra chuyện, bất quá, cùng lúc đó, ta cũng cảnh cáo hẳn sau này thiết mặc sát hại một ít có linh tính sinh linh, cẩn thận tao báo ứng.

Trải qua này cái sự tình, Hoàng Hâm nơi nào còn dám không đáp ứng, lập tức luôn miệng đáp ứng, sau đó ba ba từ trong lòng ngực rút ra một tấm thẻ ngân hàng, nhét vào trong tay của ta nói: "Tiểu tiên sinh, một chút ý tứ, bất thành kính ý, mật mã 1234 56, ngài cầm trước, sau này cần dùng tiền, tùy thời tìm ta, nơi này không đủ lời nói, ta cho thêm ngài chuyển tiền qua."

Chương 30: Người có thể giúp ta sao?

Không biết Hoàng Hâm cho ta bao nhiêu tiền, nhưng mà, gia gia giáo dục qua ta, của bất nghĩa không thể loạn cầm, lần này ta mặc dù vì vậy sự tình thiếu chút nữa đem mạng nhỏ cũng nhập vào, nhưng mà ta vẫn không muốn cầm tiền, luôn cảm giác có chút đuối lý, thứ nhất là cảm thấy đối với kia Hồ Yêu không thái công nói, thứ hai thật ra thì ta cũng không nhiều đến giúp bao lớn bận rộn, cuối cùng giải quyết vấn đề người, hay là gia gia, muốn thu tiền cũng hần hẩn lão nhân gia tới thu.

Cho nên ta đem Hoàng Hâm cho ta thẻ ngân hàng đẩy trở về, để cho chính hần giữ lại, sau này tận lực ít thương tổn sinh mạng sát hại tính mệnh, nhiều tích lũy âm đức, nếu không lời nói, đảm bảo không cho phép sau này còn sẽ ra sự tình.

Hoàng Hâm tự nhiên không muốn đem thẻ thu hồi đi, nhưng mà ta không để ý đến hần, xoay người lại đem đồ vật thu thập một chút, liền đi ra ngoài rồi, hần đuổi theo ra đến, đem thẻ cố gắng nhét cho rồi ta, ta bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là thay mặt gia gia nhận, sau đó hần lái xe đưa ta trở về, một đường đi tới gia gia gian hàng trước, phát hiện lão nhân gia đã tại Na nhi coi quẻ rồi, tốc độ ngược lại nhanh nhẹn.

Nhìn thấy ta tới, gia gia chỉ là gật đầu cười cười rồi coi như xong, tựa hồ ban đêm sự tình hoàn toàn chưa từng xảy ra.

Bên này, Hoàng Hâm đi sau khi, ta liền cùng gia gia nói thẻ ngân hàng sự tình, sau đó gia gia sau khi nghe, cảm thấy thu cũng đã thu đi, tiền này ta có thể chính mình giữ lại dùng, nhưng mà phải dùng ở chính đạo bên trên, không thể phung phí, ta gật đầu ghi nhớ, sau đó gia gia để cho ta đem kia Tiểu Ngọc giày lấy ra, phát hiện phía trên Trấn Ma Phù tựa hồ có hơi hư hại, không trách tối hôm qua không có trấn áp kia giày linh, bất quá cứ như vậy, ta cũng phải lấy tử lý đào sinh, coi như là nhân họa đắc phúc đi.

Sau khi gia gia thu gian hàng, dẫn ta trở lại hăn chỗ ở, chuẩn bị cho ta phá sát.

Cái gọi là phá sát, thật ra thì chính là gia gia trước nói qua cái loại này Ngũ Dương phá sát phương pháp, dùng Quýt cây châm, lấy ta đầu lưỡi, đầu ngón tay, rốn, mi tâm, ngực năm cái địa phương huyết dịch, sau đó hỗn hợp ở thanh trong nước, đem kia Tiểu Ngọc giày ngâm đi vào, đặt ở bàn thờ bên trên, một bên hoá vàng mã một bên khấn cầu, khấn cầu nội dung cùng từng gia gia năm đó khấn cầu nội dung cũng giống vậy, khấn cầu xong, tiền vàng bạc cũng cháy sạch không sai biệt lắm, gia gia liền vỗ vỗ tay nói có thể, tiếp theo chính là chờ đợi, phải đợi suốt 77 - 49 giờ mới được, trong khoảng thời gian này, phải bảo đảm bàn thờ bên trên cây nến cùng hương hỏa cũng không tắt mới có thể.

Phá sát ngay từ đầu khi, cảm giác coi như thuận lợi, bởi vì năm cái thơm tho đến đến như thế dài, coi như là một cái tốt tín hiệu, không ra ngoài dự liệu lời nói, phá sát có thể sẽ thành công.

Nhưng mà, sự tình phát triển quả thật hoàn toàn vượt ra khỏi chúng ta tưởng tượng, màn đêm buông xuống khi, ta cùng gia gia thay phiên trông coi đèn thơm tho, gia gia thủ đầu hôm, thì cũng chẳng có gì, sau đó nửa đêm sau khi, đến lượt ta đi canh chừng, ta ngồi trong phòng, mơ mơ màng màng, bất tri bất giác liền đang ngủ gà ngủ gật, kết quả, một ngủ bên dưới, lại thật ngủ thiếp đi, đợi đến khi tỉnh dậy, bất ngờ phát hiện bàn kia bên trên hương hỏa đã sớm diệt, cây nến cũng đã đến đến gốc rễ rồi.

Cái này tình trạng để cho ta một trận nóng nảy, ngay cả vội vàng lấy ra mới cây nến đốt, sau đó tốt đốt năm cái thơm tho, nhưng mà đáng tiếc là, tựa hồ ta động tác hay là chậm một bước, ngay tại ta mới vừa đem thơm tho chen vào khi, đột nhiên một trận âm phong vô căn cứ từ ngoài cửa thổi tới, kia trắc trắc khí lạnh để cho ta cả người sợ hãi, theo bản năng rung mình một cái, xoay người lại nhìn lên, lại phát hiện cửa phòng không biết lúc nào, thì

đã mở ra, sau đó, sẽ ở đó ngoài cửa phòng mặt, trong mơ hồ, lại là có thể thấy một cái bóng đen đứng bình tĩnh ở nơi nào, tựa hồ đang xem đến ta, ta nhìn kỹ một chút, phát hiện bóng người kia vừa không có.

Sau đó ta theo bản năng nuốt nuốt nước miếng, lặng lẽ đi tới, muốn đóng cửa phòng lại, kết quả nhưng không nghĩ, đi tới cửa khi, nhìn mắt nhìn một chút bên ngoài, không ngờ phát hiện cảnh vật bên ngoài lại là xảy ra cực kỳ quái dị biến hóa, vậy bên ngoài tựa hồ không còn là gia gia đình viện, mà là một nơi Hoang Sơn Dã Lĩnh rồi, sau đó ở đó trên núi hoang, đang có một tòa tháp thoáng ở trong rừng cây phòng cũ, phòng cũ ở trong màn đêm, đen, giống như đầu nằm sắp dã thú, lúc này chính lằng lằng nằm trên đất, hai chỉ con mắt như thế bên trong cửa sổ, tản mát ra lãnh đạm tia sáng màu vàng, tựa hồ là đèn.

Cũng không biết tại sao, lúc ấy thấy tràng cảnh này, ta cả người cũng như cùng bị người mâu ở lòng như thần, cuối cùng bất tri bất giác liền hướng lão kia phòng đi tới.

Tới trước đến lúc đó phòng cũ kia Hoang viện cửa, đứng ở cửa khi liền nghe được trong phòng truyền ra một trận kêu thê lương thảm thiết: "Thả ta đi ra ngoài yêu cầu cầu các người rồi thả ta đi ra ngoài đi ta sinh con rồi yêu cầu cầu các người, mau cứu hài tử của ta đi "

Thanh âm kia từng trận đất truyền tới, chui lọt vào trong tai, giống như Địa Ngục kêu gọi một dạng rung động tâm thần.

Về sau thân ta ảnh vô căn cứ đi tới phòng cũ ngoài cửa sổ, bất ngờ phát hiện trên cửa sổ kia mặt bị người từ bên ngoài dù sao đóng chặt rất nhiều tấm ván, người bên trong muốn đi ra, căn bản liền không quá có thể, sau đó, ta xuyên thấu qua tấm ván khe hở hướng trong phòng nhìn lại, nhưng là thấy bên trong dựa vào tường trên mặt đất, tựa hồ là trải một ít cỏ khô, lúc này kia trên cỏ khô một mảnh vết máu, một người quần áo lam lũ, hắc phát

xõa nữ nhân, chính run rẩy ôm một cái cả người là Huyết Anh mà ngồi ở chỗ đó, đang ở từng tiếng đất la lên, tựa hồ là hy vọng có người tới thả nàng đi ra ngoài.

Trẻ sơ sinh tựa hồ là vừa mới sinh ra được, cuống rốn cũng còn không có kéo đoạn, mà kia trẻ sơ sinh có lẽ là bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ, lộ ra phi thường gầy yếu, xương sườn đều có thể nhìn rõ Sở, tổng cộng cũng không có nặng hai, ba cân, toàn thể cảm giác tựa như cùng một cái nhố xong lông gà con gà con.

Trẻ sơ sinh cũng không có khóc, chỉ là dùng tay nhỏ theo bản năng mảy mò một chút, sau đó nữ nhân run lấy bầy mà đưa nàng dán tâm khảm ôm, đem chính mình khô đét là đầu hướng trẻ sơ sinh miệng mặt nhét, nhưng mà hài tử mút hai cái sau khi, lại phát hiện ép căn bản không hề sữa, cuối cùng chỉ có thể là vô lực đem kia là đầu lỏng ra, lâm vào nửa chết ngất trong trạng thái.

Thấy cái này tình trạng, nữ nhân đại trương đến con mắt, ngạc nhiên nhìn hài tử, ngay sau đó nàng phí sức đất ôm hài tử hướng cửa gỗ bên kia leo đi, về sau nàng liều mạng đập vào môn, hướng về phía bên ngoài la lên.

"Yêu cầu cầu các người, thả ta đi ra ngoài đi, yêu cầu cầu các người, mau cứu hài tử của ta đi, ta, ta còn có một chỉ ngọc giầy, ta có thể cho các người, yêu cầu cầu các người, giúp chúng ta một tay đi "

Nhưng mà, trời tối người yên, căn bản liền không người để ý nữ nhân, nữ nhân chỉ có thể một mực la lên, một mực đánh phía trước cửa gỗ, cho đến nàng chính mình đã không có khí lực, về sau mới ôm hài tử ngã lăn trên đất, ngất đi.

Ta lẳng lẳng nhìn trên mặt đất nữ nhân, trong mơ hồ, cảm thấy tâm lý một trận đồng tình, rất muốn đi trợ giúp nàng, nhưng là lại tốt không nhúc nhích

được, cuối cùng chẳng qua là thương mà không giúp được gì.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, đột nhiên, một trận âm phong đánh tới, thời không lưu chuyển, Tinh Thần Biến đổi, bốn phía không gian cũng đang xoay tròn đến, sau đó không biết lúc nào, trong tay của ta chính nắm một cái Tiểu Ngọc giày, chính lòng tràn đầy đắc ý đứng ở nơi đó, cho là mình phát giàu, sau đó lúc này, trên mặt đất, một cái hắc phát xoa, máu me khắp người, trong ngực chính ôm một đứa bé sơ sinh nữ nhân liền bắt lại ta chân, ngửa đầu giương một đôi đen ngòm mắt nhìn ta hỏi "Người cầm ta ngọc giày, người có thể giúp ta sao?"

Chương 31: Phá sát bại

"Ta, ta không giúp được người" mặt đối với nữ nhân thê thảm cầu khẩn, ta chỉ có thể cơ giới trả lời.

Ta rất hy vọng ta có thể đến giúp nàng, đáng tiếc ta không có sinh ở thời đại kia, có lẽ, cho dù ta sinh ở thời đại kia, có lẽ cũng là thương mà không giúp được gì, dù sao, rất nhiều lúc, địa thế còn mạnh hơn người, ta không tin cái đó năm tháng cũng chưa có người tốt, không người đồng tình nữ nhân này, nhưng mà, cuối cùng nữ người hay là thảm như vậy chết, đây là vì cái gì, này chỉ có thể nói, tại loại này dưới hình thế, cho dù là người tốt, cuối cùng cũng chỉ có thể lựa chọn yên lặng, trở thành người xấu.

"Ta thật là đói, ta thật là đói, yêu cầu cầu các người, thả ta đi ra ngoài đi" thời không lưu chuyển, tầm mắt trở về lại kia đóng chặt lại lão trong phòng, nữ nhân ôm đã chết rét trẻ sơ sinh co ro đứng ở góc tường, thời gian đã không biết đi qua bao nhiêu ngày, nữ nhân cũng không biết mình còn có thể chống đỡ bao lâu thời gian, nàng rất đói, đói bụng đến choáng váng đầu hoa mắt, đã liền đứng lên khí lực cũng không có.

Nàng không có đồ ăn, thậm chí ngay cả một cái nước đều không đến uống, nàng thật rất đói, rất đói, nàng cảm thấy nàng có thể ăn hết thảo có thể ăn đồ ăn.

Không biết có qua bao lâu thời gian, nữ nhân kinh ngạc nhìn nằm trong ngực trẻ sơ sinh một cái tay nhỏ đặt ở trong miệng, bắt đầu từ từ cự tuyệt.

"Hài tử, thật xin lỗi, là mẹ có lỗi với người, nếu như người có trên trời có linh thiêng, xin người thương hại một chút mẫu thân đi, mẫu thân thật tốt đói, mẫu thân chỉ có thể làm như vậy" nữ nhân trong lòng lặng lẽ nhớ tới, vừa nhai người kia nhỏ yếu ngón tay, một bên lặng lẽ chảy huyết lệ.

"Những người này, toàn bộ những người này, đều phải chết, hài tử, người

chờ đó mẹ, mẹ rất nhanh thì tới, người phải nhớ kỹ, chúng ta chính là thành quỹ cũng tuyệt đối không thể bỏ qua bọn họ, một cái đều không thể, chúng ta muốn để cho bọn họ nợ máu trả bằng máu" nữ người trong lòng suy nghĩ những thứ này, trên mặt cười hắc hắc, về sau há to mồm, chọt cắn một cái ở hài tử trên cánh tay, phát lực kéo xuống một cái khối máu thịt, tham lam nhai, nhai đất khoe miệng máu thịt đầm đìa, cánh tay trẻ nít bên trong xương trắng ớn ớn.

Giờ khắc này, ta kinh ngạc nhìn đứng ở ngoài cửa sổ nhìn, tâm lý đã không biết là kinh sợ, hay là thương hại, ta chỉ cảm thấy một cổ thâm trầm oán niệm ở đáy lòng lắng đọng xuống dưới, để cho ta rất có một loại trả thù dục vọng, trả thù những thứ kia hại nữ nhân chết tiệt người, một cái đều không thể bỏ qua.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, ta tầm mắt nhưng là từng điểm tối sầm xuống, sau đó ta cảm giác cả thế giới đều tại cách ta đi xa, từ nơi sâu xa, chỉ cảm thấy một cái Hồng Y tiểu cô nương lẳng lặng đứng trước mặt ta nhìn, thần tình kia có chút không khỏi, tựa hồ là hoan hỉ, lại tựa hồ là chán ghét, tóm lại là phi thường phức tạp.

Ngất đi, cả người cũng mất đi cảm giác, đợi đến khi tỉnh dậy, đã là trời sáng choang, lại vừa là ngày thứ hai, gia gia chính nhú chặt mày ngồi xổm ở cửa rút ra hạn yên đại, nhìn thấy ta tỉnh, hỏi ta cảm giác thế nào, ta sờ một cái đầu, cảm giác đại não chìm vào hôn mê, rầm rầm vang lên, tựa hồ là sốt, không cảm thấy là đối với gia gia nói: "Ta tựa hồ là sốt."

"Đây chẳng phải là đốt, mà là tà khí xâm phạm, " gia gia đang khi nói chuyện, bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Không nghĩ tới này Tiểu Ngọc giày sát khí nặng như vậy, Ngũ Dương phá sát biện pháp lại là thất bại, thực cũng đã ta lão nhân gia có chút ngoài ý muốn."

Nghe được gia gia lời nói, ta không khỏi cau mày nói: "Vậy bây giờ ai

làm?"

"Không sao, người trước ăn một chút gì, điểm tâm ta làm cho người tốt lắm, ở trên bàn, " gia gia nói, ngay sau đó rồi hướng ta nói: "Tiểu Ngũ Dương thất bại, vậy kế tiếp chúng ta sẽ dùng đại Ngũ Dương, đại Ngũ Dương không được, sẽ dùng siêu Ngũ Dương, tóm lại là có biện pháp giải quyết."

Lão nhân gia lời nói để cho ta cảm thấy rất ngờ vực nói: "Còn có đại Ngũ Dương?"

"Đó là tự nhiên, " gia gia mỉm cười một chút nói: "Cõi đời này sự tình, cho tới bây giờ đều không phải là chỉ có một biện pháp, trước cho người sử dụng, chính là tiểu Ngũ Dương, này Ngũ Dương nguồn, đều là người tự thân, cho nên, nhắc tới, đây là muốn dựa vào người tự thân lực lượng đem kia trên giày sắt khí phá hỏng, nhưng là bây giờ nếu thất bại, vậy thì phải nghĩ khác biệt biện pháp, vậy thì phải mượn bên ngoài Giới Lực theo tài đi, cái này kêu là đại Ngũ Dương. Cái gọi là đại Ngũ Dương phá sát, chính là lấy hùng gà mật, máu chó mực, Bạch Mã lệ, Hoàng Ngưu mồ hôi, hơn nữa chính người tinh huyết lẫn lộn chung một chỗ, đối với kia giày tiến hành ngâm, lợi dụng này Ngũ Dương chí cương chí dương vật Thập, đem kia ngọc giày sắt khí phá hỏng."

"Hùng gà mật, máu chó mực, cái này ngược lại cũng tốt tìm, nhưng mà này Bạch Mã lệ cùng Hoàng Ngưu mồ hôi, muốn đi đâu tìm? Hơn nữa, lão nhân gia lúc nào gặp qua ngựa rơi lệ, trâu xuất mồ hôi?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn lão nhân gia hỏi.

"Cái này người liền không cần phải để ý đến, đồ vật ta tự nhiên sẽ chuẩn bị, người chỉ nhớ, này cả ngày, người cũng không thể đi ra ngoài, vừa mới phá sát thất bại, chính là sắt khí cản trở hung ác nhất khi, ở nhà cũng không an toàn, ngón tay không cho phép trên trời xuống cái vong đi xuống đem

người đập gần chết, bất quá, cũng may ta dậy sớm cho phòng này chung quanh đều xuống Cấm Chế, tạm thời sẽ không thụ ra ngoại giới một ít khí tràng ảnh hưởng, cho nên người biết ở nhà ở lại, hẳn vấn đề không lớn lắm, nhưng mà chỉ muốn đi ra cái đại môn này, phỏng chừng lập tức phải xảy ra tai nạn xe cộ, " gia gia nói xong, đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài.

Thấy gia gia cử động, ta không tự chủ tiến lên gọi lại gia gia nói: "Gia gia, ta biết này Tiểu Ngọc giày chủ nhân là ai."

"Ồ?" Nghe được ta lời nói, gia gia không khỏi xoay người nhìn ta, tò mò hỏi "Nói một chút coi, cái gì cái tình huống?"

"Tối hôm qua mơ mơ màng màng, ta tựa hồ làm năm mơ, trong mộng liên năm mơ thấy chúng ta lão gia kia cái nhà quý trong nữ nhân, ngài hẳn còn nhớ chứ?" Ta đối với gia gia nói.

"Lưu Tố Tố, " nghe được ta lời nói, gia gia vẻ mặt trở nên âm đạm, có chút cảm thán thở dài một hơi nói: "Là một đáng thương nữ nhân a, kia bị chết thật kêu thảm, kia giày không phải là nàng chứ ? Đây nhìn không giống a."

"Là nàng, nàng tự mình nói, nàng lúc sắp chết, liền hướng về phía bên ngoài kêu, nói nàng còn có một chỉ ngọc giày, nếu ai có thể giúp các nàng hai mẹ con, liền đem giày đưa đưa cho người kia, nhưng mà không người giúp nàng, cho nên hẳn cuối cùng tươi sống chết đói, kia ngọc giày cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền bị giấu ở lão gia cửa phòng khung phía sau, ta lần này trở về, vừa vặn ngẫu nhiên liền gặp." Ta đối với gia gia nói.

"Không đúng, " nghe được ta lời nói, gia gia ngay sau đó nhíu chặt mày nói: "Đây Tiểu Ngọc giày phía trên huyết thấm vào tủy, đó là thể nào cũng phải mấy trăm năm thời gian mới có thể tạo thành, nếu như những mầm mống này là cô gái kia vật kiện lời nói, tốt làm sao sẽ xuất hiện sâu như vậy học thấm đây?"

"Cái này ta không biết, ngược lại ta liền nằm mơ thấy nàng, " ta cau mày một cái, ngay sau đó nhìn gia gia hỏi "Gia gia, nếu như chúng ta đem sát khí phá trừ, có phải hay không cũng liền ý nghĩa cô gái kia oán khí phải bị tiêu trừ, từ nay cũng đã không thể làm quái?"

"Không kém bao nhiêu đâu " gia gia gật đầu nói.

Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là theo bản năng sờ một cái cái trán nói: "Gia gia, vậy, kia có thể hay không đem cô gái kia oán khí cất giữ ? Thật ra thì ta cảm thấy cho nàng thật cố gắng , rất muốn làm chút cái gì sự tình, bồi thường nàng một chút, mặc dù nàng chết, cùng ta thật ra thì không có quan hệ gì."

Chương 32: Buộc linh tác

Nghe được ta lời nói, gia gia không cảm thấy là có chút ngạc nhiên nhìn ta nói: "Người chắc chắn người nếu như vậy làm? Phải biết cô gái kia oán khí rất nặng, bây giờ dính ở nơi này ngọc trên giấy, nếu không phải kịp thời trừ đi lời nói, chỉ sẽ để cho người xui nhiều năm liên tục, nói không chừng ngay cả tiểu tính mạng còn không giữ nổi. Hơn nữa, người nàng đều chết hết nhiều năm như vậy, bây giờ chẳng qua chỉ là một luồng tàn hồn, người cần gì phải coi trọng như vậy đây?"

Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là nhúu mày nói: "Chính là bởi vì nàng chỉ có này một luồng tàn hồn, khi còn sống thật sự có bất bình cùng oán khí, đều phải dùng cái này để diễn tả, cho nên ta thì càng muốn trân trọng nàng mới được, phải biết, nếu như nàng này sợi tàn hồn cũng diệt, nàng kia oan, nàng tội, liền không còn có người sẽ nhớ lại, cuối cùng nàng chỉ có thể như vậy chán nản lịch sử quên lãng, không có bất kỳ bồi thường, nói như vậy, cái thế giới này cũng quá không công đạo, cũng quá không công bình, gia gia, người nói có đúng hay không?"

Nghe ta lời nói, gia gia khẽ cau mày nhìn ta, tốt hồi lâu không nói gì, nhưng mà cuối cùng nhưng là gật gật đầu nói: "Được rồi, người đã nguyện ý làm như vậy, vậy cũng không ngại thử một chút, chỉ là, ta phải nhắc nhở người là, người làm như vậy, hậu quả vô cùng nguy hiểm, nếu là xảy ra vấn đề gì, cũng không nên tìm ta. Vả lại, nếu như người có thể cùng nữ nhân kia tàn hồn câu thông lời nói, nhớ tận lực thỏa mãn nàng tố cầu, để cho nàng mau sớm bình phục oán niệm, an tâm đi đầu thai, nếu như người thật có thể làm được một điểm này lời nói, thật là chính là tích tụ Đại Âm đức rồi, nói không chừng sau này vì vậy có Đại Tạo Hóa cũng khó nói. Chính sở vị kỳ ngộ cùng khiêu chiến là cùng tồn tại, nói chính là ý này."

"Được, ta đây liền thử một chút xem sao, " ta nhìn gia gia, rất kiên định gật đầu.

Sau đó gia gia khen ngợi đất nhìn ta một cái, về sau nhưng là đi vào phòng, từ hũn rương bách bảo ở trong, lấy ra một quyển hồng tuyến, đây kia cùng đan dệt áo lông len sợi không sai biệt lắm lớn bằng, nhưng mà không có nhiều như vậy nhung mao, hơn nữa còn là chừng mấy Cổ véo chung một chỗ hình méo mó, cho nên, nói đó là tuyến, thật ra thì cũng không đúng, càng xác thực nói, vậy hũn là là sợi dây.

Lấy ra sợi dây sau khi, gia gia liền đem kia Tiểu Ngọc giày lấy tới, sau đó châm khai năm ngón tay, dùng kia sợi dây đánh mấy cái phi thường quái dị nút áo, sau đó hướng Tiểu Ngọc giày phía trên một bộ, về sau kéo một cái đầu dây, lại một chục kết, đã đem kia Tiểu Ngọc giày trói gô dậy rồi.

Đem Tiểu Ngọc giày cột chắc sau khi, gia gia lúc này mới đem giày đưa cho ta nói: "Đây là buộc linh tác, dùng vật này đưa nó trói sau khi, bên trong giày linh cùng oán khí liền đồng thời bị trói lại rồi, tùy tiện không ra được, cứ như vậy, kia vận xui cũng sẽ không một mực ảnh hưởng người. Dĩ nhiên, người nếu như muốn cùng kia oán khí câu thông, liền có thể cởi ra này nút thắt, đưa nó thả ra ngoài, chỉ là, sau chuyện này tốt nhất cũng là như vậy cột chắc, nếu không lời nói, có thể đảm bảo không cho phép sẽ phát sinh cái gì sự tình."

Nghe được gia gia lời nói, ta gật đầu một cái, đem kia Tiểu Ngọc giày nhận lấy, cẩn thận giả bộ vào trong túi, sau đó đối với gia gia nói: "Không cái gì sự tình lời nói, ta đây về trước trường học đi, này cũng nhanh cuộc thì kỳ cuối, ta rất nhiều chương trình học cũng rơi xuống."

Gia gia gật gù đầu nói: "Được, vậy người đi đi, có sự tình rồi hãy tới tìm ta, vạn sự cẩn thận là hơn."

Ta nói âm thanh biết, nhưng sau đó xoay người đi ra ngoài, đi một nửa, vừa quay đầu nhìn lão nhân gia hỏi "Đúng rồi, người đối với cái đó Hồ Yêu rốt cuộc làm cái gì? Tại sao nàng lớn như vậy oán khí, sau đó cuối cùng tiêu cơ

chứ?"

Nghe được ta lời nói, gia gia không khỏi nhú mày, có chút bất đắc dĩ thở dài nói: "Đều là người gây chuyện, còn có miệng nói, ta lão nhân gia lần này nhưng là gặp phải phiền toái, người đừng đã hỏi nhiều rồi, ngược lại người cũng không giúp được, tóm lại, tiếp theo ta cũng phải đi xa một đoạn thời gian, người chiếu cố thật tốt chính mình, tốt nhất không nên ra cái gì sự tình, nếu không không ai có thể có thể giúp người rồi."

"Đi xa? Đi xa làm gì? Phải đến cái gì địa phương đi?" Ta có chút ít tò mò nhìn gia gia hỏi.

"Không nên hỏi nhiều rồi, người tạm thời còn không biết, " gia gia khoát khoát tay, xoay người bắt đầu trừng trị chính mình rương bách bảo ở, kia bên trong chứa đều là hãn bình thường giả thần giả quỷ muốn sử dụng vật kiện, nhìn bộ dáng kia, ngược lại giống như thật phải ra ngoài.

Cái này tình trạng để cho ta hơi nghi hoặc một chút, trong lúc nhất thời sẽ không rời đi, sau đó gia gia nhìn ta một cái, phát hiện ta còn chưa đi, liền nhú mày nói: "Được rồi, như vậy đi, vừa vặn người tuổi tác cũng không kém đến thời gian rồi, ta lão nhân gia liền ở trước khi lên đường, sẽ dạy người một cái kỹ thuật đi. Còn nhớ ta trước cùng người nói qua, liên quan tới người từng gia gia cố sự sao?"

"Nhớ a, thế nào?" Ta hỏi.

"Vậy người cảm thấy chúng ta là cái gì tông môn?" Gia gia nhìn ta hỏi.

"Âm dương bát môn, dựa theo lão nhân gia thật sự kể chuyện xưa, chúng ta hẳn thuộc về sân Linh Môn, thật sao?" Ta hỏi.

" Không sai, vậy người biết chúng ta môn phái cụ thể tên sao?" Gia gia tốt

hỏi.

"Cái này ta thật đúng là không biết, ngài lại xưa nay không cùng ta nói rồi." Ta mỉm cười một chút nói.

"Tốt lắm, ta đây bây giờ liền có thể nói cho người biết, chúng ta tông môn danh xưng tự kêu là hệ chuông môn, chuông là Lục Lạc Chuông chuông, biết tại sao kêu danh tự này sao?" Gia gia hỏi.

Danh tự này ngược lại kỳ quái, ta trong lúc nhất thời cuối cùng phẩm không ra ý trong đó đến, lập tức chỉ có thể mặt đầy mê muội, về sau gia gia liền đối với ta nói: "Người trước đi học đi, tối nay tới tìm ta, ta dẫn người đi biết một chút về, đến lúc đó người liền hiểu, nhớ, trước khi tới không nên cùng bất luận kẻ nào nói người hành tung, sau khi đến cũng không cần hỏi bất cứ vấn đề gì, chỉ để ý theo ta đi, đi theo nhìn là được."

Nghe được gia gia lời nói, ta mặc dù cảm thấy lão nhân gia có chút chơi đùa thần bí, nhưng mà vẫn gật đầu, đáp ứng hẳn, sau đó ta ra ngoài đón xe đi trường học.

Đến trong trường học, dĩ nhiên chính là giờ học, tự học, sau đó cùng Lưu Húc đi thí.

Lưu Húc nhìn thấy ta vinh quang trở về, nói là vì đãi ta, chuẩn bị buổi tối mời ta ăn cơm, nhưng là lại bị ta từ chối rồi, hẳn hỏi ta thế nào, ta không thể làm gì khác hơn là nói cho hẳn biết nói thân thể không thoải mái, nhức đầu, buổi tối không nghĩ đi chuyển, chuẩn bị sớm nghỉ ngơi một chút.

Nhìn thấy ta nói như vậy, hẳn cũng chỉ đành gật đầu một cái nói ngày khác đi.

Sau đó hẳn liền bắt đầu theo ta thao cô những ngày qua phát sinh sự tình,

trọng điểm nội dung tự nhiên đều là vây quanh nữ sinh.

Trước nhất nói đến, là hần gần đây nhằm một cái quyển rữ nữ sinh, nghe nói nữ sinh kia rất khai phóng, hơn nữa còn có chút thấy tiền sáng mắt đáng vẻ, cho cục đường ăn, cũng có thể đi theo người. Lưu Húc hai ngày này cùng nàng đánh phi thường cao hứng, đã còn kém một bước cuối cùng, dựa theo hần cách nói chính là, trên người nữ nhân kia sờ vậy kêu là một cái trơn mềm, thiếu chút nữa không đem hần tham chết, hai ngày này liền chuẩn bị ra đi làm việc mà, sau đó hần kể xong chính mình sự tình, liền hỏi ta cùng Lương Hiếu Điềm ra sao.

Ta dạ một chút, lòng nói còn có thể thế nào, cứ như vậy chứ, trở lại nửa ngày còn không thấy người đâu, còn có thể thế nào?

Nhìn thấy ta lúng túng đáng vẻ, Lưu Húc thì phải thẳng một loại cười, sau đó đánh một cái bả vai ta nói: "Nhìn, nói Tào Tháo Tào Tháo liền đến, đây chẳng phải là lương đại mỹ nữ tới?"

Sau đó ta nghe đến hần lời nói, theo bản năng ngẩng đầu hướng cửa phòng học nhìn lại, lại phát hiện căn bản sẽ không người, thấy hần là cố ý đang đùa giỡn ta, không cảm thấy là đỏ mặt lên, có chút ách não đấy hần ra nói: "Được rồi, bớt nói nhảm, đọc sách đi."

"Há, Lô Tiểu Bắc, người xuất viện? Nhanh như vậy là tốt sao?" Kết quả, ngay tại ta mới vừa vui đầu chuẩn bị đọc sách khi, một cái thanh âm quen thuộc lại ở sau lưng vang lên, quay đầu nhìn lại, bất ngờ phát hiện lại là Lương Hiếu Điềm.

Chương 33: Ợc mắt

Không nghĩ tới ta mặc dù lên Lưu Húc làm, không có ở cửa trước thấy Lương Hiếu Điềm đi vào, nhưng mà Lương Hiếu Điềm nhưng là từ phòng học cửa sau đi vào, hơn nữa còn chủ động cùng ta chào hỏi nói chuyện.

Lúc đó thấy nàng, ta lại là có chút khẩn trương, mà Lưu Húc chính là mặt đầy hâm mộ và ghen ghét, nhưng mà không thể không nói người này còn là rất có ánh mắt, lập tức liền cùng Lương Hiếu Điềm chào hỏi, sau đó nói với ta nói: "Ta nhớ ra rồi, ta hẹn người, liền đi trước rồi, các người trò chuyện đi."

Sau đó Lưu Húc liền đứng dậy đi, đem bên cạnh ta chỗ ngồi nhường lại, sau đó Lương Hiếu Điềm mân mân cái miệng nhỏ nhắn, cuối cùng ở bên cạnh ta ngồi xuống.

Ta có chút thụ sủng nhược kinh, trong phòng học còn rất nhiều còn lại đồng học, bọn họ thấy Lương Hiếu Điềm ở bên cạnh ta ngồi xuống, đều là mặt đầy khiếp sợ và hâm mộ thần sắc, rất hiển nhiên, bọn họ không hiểu ta là thế nào cùng Lương Hiếu Điềm cấu kết với.

"Cái đó, người cảm giác vẫn khỏe chứ?" Lương Hiếu Điềm nhỏ giọng hỏi ta nói.

"Rất tốt, người gần đây cũng khỏe chứ?" Ta cũng hỏi.

"Ừ, " Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, một tay chống giữ cái má, lẳng lặng nhìn về phía trước, tựa hồ đang suy nghĩ gì sự tình, sau một hồi lâu, đột nhiên nghiêng đầu nhìn ta nói: "Đúng rồi, hỏi người cái vấn đề, người có cái gì không lý tưởng?"

"Lý tưởng?" Ta ngẩn ra, suy nghĩ cái này nặng nề đề tài, lòng nói ta lý tưởng nhiều lắm, nhưng mà bất đắc dĩ cuối cùng đều được mơ mộng.

"Đúng nha, người cũng không thể một mực như vậy qua đi xuống đi? Đi học, đi học, tốt nghiệp, công việc, hèn hạ vô vi cả đời, có ý tứ sao? Người liền chưa từng nghĩ phải làm một ít đại sự tình đi ra?" Lương Hiếu Diễm nói với ta nói.

"Ồ?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng nói: "Vậy người cảm thấy ta chắc có cái dạng gì lý tưởng, thành vì sao người? Ta cảm thấy đến bình an là phúc, có thể an an ổn ổn qua chính mình cuộc sống gia đình tạm ổn, thật ra thì cũng không tệ a."

"Không tiền đồ, " Lương Hiếu Diễm quả quyết cắt đứt ta lời nói nói: "Tốt nam nhi chí tại bốn phương, nếu là nam nhân, vậy thì phải Đỉnh Thiên Lập Địa, muốn làm đại sự, người loại này tư tưởng không thể thực hiện, không lòng cầu tiến."

"Vậy người có lý tưởng gì?" Ta tò mò hỏi "Người thế nào đột nhiên hỏi ta những vấn đề này? Có phải hay không có cái gì sự tình?"

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm không khỏi khẽ cau mày nói: "Không việc gì, khả năng người còn chưa mở Khiếu đi, cái này rất bình thường. Ngược lại, ta cho người biết một cái sự tình, nhà ta chỉ một mình ta con gái, ta cảm thấy đến nam nhân muốn có trách nhiệm mới được, muốn có chí khí mới có thể. Liền như vậy, không nhiều lời với người, người trước đọc sách đi, ta đi làm việc trước."

Lương Hiếu Diễm nói xong, đứng dậy vội vã đi, lưu ta lại một người ngồi ở đằng kia, nghi ngờ thật lâu thời gian, đều không phẩm đi ra nha đầu này cụ thể ý tưởng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, vội vã một ngày đi qua, buổi tối, ta không có cùng bất luận kẻ nào nói, trực tiếp đánh liền xe đi tìm gia gia, sau đó gia gia

nhìn thấy ta tới, trực tiếp liền công lên trước đó chuẩn bị xong ba lô, từ bên cạnh sân tiểu trong nhà để xe lái ra một cái chiếc hơi cũ Bì Táp, về sau chở ta một đường hướng ngoại ô đi tới rồi.

Ta không biết Đạo Gia gia muốn dẫn ta đi cái gì địa phương, càng không biết là làm gì, hỏi hắc cũng không nói, chỉ làm cho ta cẩn thận đi theo nhìn là được, ta cũng vậy bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là liền không hỏi.

Xe mở rất lâu thời gian, cuối cùng queo vào một nơi rất Hoang Lương Sơn lâm, ở một nơi đen bên ngoài rừng cây ngừng lại.

Sau đó gia gia từ trên xe bước xuống, đem một cái ba lô đưa cho ta, để cho ta công lấy sau lưng, hắc lão nhân gia mình thì là đánh đèn pin, trong tay xách một cái công binh xẻng ở phía trước đi.

Không lâu lắm, chúng ta vào đến rừng cây bên trong, đèn pin bốn phía chiếu một cái, phát hiện một mảnh che lấp, thỉnh thoảng còn có một chút vắng lặng mộ phần, bầu không khí có vài người.

Sau đó, đi một đoạn thời gian thời gian sau khi, rừng cây dần dần thưa thớt, trên đất bắt đầu xuất hiện một ít cỏ dại cùng lau sậy, đi bộ không phải là rất thuận lợi.

Nhưng mà gia gia vẫn là cầm đầu đi về phía trước đến, dần dần ra rừng cây, trên trời vừa vặn một vòng viên nguyệt treo cao, vì vậy lão nhân gia liền dập tắt đèn pin, nắm trong tay ta, lặng lẽ tiếp tục dịch chuyển về phía trước, rất nhanh là đến một nơi ở vào Sơn Dã lau sậy tầng bên trong nương bên cạnh, nằm rạp người ở lau sậy tầng bên trong ẩn đi.

Nước kia đường ước chừng chỉ có mấy trượng kiến phương, Thanh Phong Từ đến, nước gợn không thịnh hành, u tĩnh nước ao, làm cho người ta một

loại rất sâu xa cảm giác, đoán chừng này đường dưới đáy nước khả năng thật rất sâu.

Sau đó, chúng ta lẳng lặng ở nơi đó chờ đợi chỉ chốc lát sau, gia gia liền nói khẽ với ta nói: "Biết này địa phương tên gọi là gì sao?"

"Tên gì?" Ta tò mò hỏi.

"Ừc mắt, " gia gia đang khi nói chuyện, tiếp tục nói: "Đừng xem nó hoang vu, danh tiếng lớn đâu rồi, đây là nổi danh gần xa hung tuyền, chết chìm không biết bao nhiêu người rồi."

"Ý gì? Trong này ma quỷ lộng hành?" Ta ngạc nhiên hỏi, suy nghĩ lão nhân gia cũng thật là không đi đường thường, hơn nửa đêm dẫn ta đi ra, chính là vì nhìn một chút này ma quỷ lộng hành nước suối hay sao?

"Hắc hắc, chờ chút người sẽ biết, " gia gia mỉm cười một chút nói: "Cõi đời này cũng không có nhiều như vậy quỷ, hết thấy loại này trong hoang dã Hung Địa, cũng không thể là Quỷ Hồn làm quái, chỗ này mỗi ngày thái dương dựa theo đâu rồi, kia đến là cái gì quỷ, mới có thể ngăn cản mạnh như vậy Liệt Dương khí?"

"Vậy ngài mà nói đây là cái gì?" Ta nghi ngờ hỏi.

"Tiếp tục xem, mau ra đây, " gia gia nói xong, nghiêng đầu nhìn mặt nước, không nói thêm gì nữa, ta cũng vậy không nhúc nhích nhìn chăm chăm nước kia mặt nhìn.

Sau đó, ước chừng lại qua một canh giờ, đoán chừng cũng nửa đêm, trên trời viên nguyệt đã thẳng lên bên trong không trung, trắng loá vòng tròn ánh trong nước, thấy rõ.

Vừa lúc đó, đột nhiên liền gặp được một con kia gương như thế bình tĩnh mặt nước trung ương, đột nhiên liền dùng đưa từng vòng sóng gợn, về sau một cái quả đấm lớn, đen thui đầu từ bên trong lộ ra, trên đầu hai cái Xích Hồng sắc con mắt, thấy rõ, tròn trịa, đạt tới ngọc chừng hạt gạo.

"Cô cô cô cô cô cô" kia đầu lộ sau khi đi ra, tiếp theo liền nghe được một trận tiếng kêu, ta nghe một chút thanh âm kia, lập tức đối với gia gia nói: "Đây là con cóc ghẻ a "

"Đừng nói chuyện, cẩn thận kinh động nó, " gia gia ngay cả vội vàng che miệng ta, sau đó theo như thấp ta đầu, tiếp tục xem kia con cóc, sau đó liền gặp được kia con cóc chậm rãi đập nước, hướng đường bên bờ tới, sau đó nhảy một cái, nhảy tới đường bên trên một tảng đá.

Lúc này ta lại nhìn một cái kia con cóc, không cảm thấy là cảm thấy tê tê cả da đầu, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua lớn như vậy con cóc ghẻ, cái đầu kia, nhìn ước chừng đến có chừng mười cân nặng, thật là lớn một đồng nằm ở chỗ này, diện tích đều đuổi lên mặt chậu rồi.

Điểm chết người là, nó con mắt Xích Hồng, hiện lên ánh sáng, sống lưng bên trên vương mắc cũng là liên tiếp, cực độ chán ghét.

Cũng may Nguyệt Quang lãnh đạm, nếu không lời nói, đây nếu là ban ngày khi, tận mắt thấy cái đồ chơi này, còn thật không biết phải bị cách ứng thành hình dáng gì.

Nhưng mà, gia gia đối với kia con cóc tựa hồ phá lệ thưởng thức và thích, lập tức cuối cùng lặng lẽ từ lau sậy bên trên bò qua, sau đó đưa tay từ trong lòng ngực lấy ra một cái bột, hướng về phía kia con cóc tát tới.

Chương 34: Năm mới vui vẻ, đại cát đại lợi, . . .

Lúc đó, không biết Đạo Gia gia hướng về phía kia con cóc xuất ra cái gì bột, tóm lại ta theo cơn gió hướng ngược được mùi vị, cảm giác có chút mùi thơm, tựa hồ là một loại nào đó hương liệu.

Sau đó cái đó con cóc tựa hồ rất không thích mùi này, bị bột tung ra một cái, lập tức quay lại thân, thoáng cái nhảy vào trong bụi cỏ đi, cách xa mường.

Thấy cái này tình trạng, gia gia vội vàng hướng ta ngoắc ngoắc tay nói: "Nhanh đến giúp đỡ!"

Nghe được gia gia lời nói, ta vội vàng chạy tới, sau đó gia gia liền từ trong lòng ngực móc ra một quyển giấy đỏ, tựa hồ chính là giúp ta trói chặt Tiểu Ngọc giày cái loại này sợi dây, sau đó đem đầu dây nhét vào trong tay của ta, liền đối với ta nói: "Vòng vo, dùng cái này đem kia con cóc vòng, vòng vòng lớn một chút, chú ý ngàn vạn lần chớ đụng phải vật kia, nếu không lời nói, bảo đảm người nát đến xương!"

Gia gia lời nói, để cho ta tâm lý trầm xuống, lòng nói kia con cóc có lợi hại như vậy sao?

Nhưng mà, lập tức không kịp chần chờ, chỉ có thể là vội vàng dựa theo gia gia phân phó, lôi đầu dây hướng thảo tầng đi vào trong, đưa đầu dóm kia con cóc, đem giày nhỏ vải ở thảo tầng trong, chuẩn bị đem nó vây lại.

Gia gia lúc này, chính là cùng ta phương hướng ngược lại xoay quanh, cũng ở đây bố tuyến.

Nhưng mà, để cho chúng ta không nghĩ tới là, ngay tại chúng ta vòng mới vừa bày một nửa khi, lại chỉ nghe kia con cóc "Cô cô cô" phát ra một trận cao vút tiếng kêu, sau đó tại chỗ đánh mấy cái xoay chuyển, tựa hồ là phát

hiện nguy hiểm gì, có vẻ hơi khẩn trương.

Thấy cái này tình trạng, gia gia vội vàng hướng ta vẫy tay, thấp giọng nói: "Ngồi xuống, không nên động!"

Nghe được gia gia lời nói, ta vội vàng làm theo, sau đó đứng ở thảo tầng trong, nhờ ánh trăng, đưa đầu nhìn chăm chú kia con cóc.

Kết quả nhìn một cái bên dưới, bất ngờ phát hiện kia con cóc bên cạnh, không biết lúc nào, cuối cùng nhiều hơn một cái đại dài nửa thước con rắn nhỏ.

Kia con rắn nhỏ tựa hồ là màu vàng kim, ánh trăng trong sáng, thấy rõ, rắn trên lưng miểng vảy hiện lên sáng bóng, nhìn rất có chút ít không giống tầm thường.

Lúc đó, cái này tình trạng để cho ta một trận kinh ngạc cùng nghi ngờ, suy nghĩ, bây giờ thời gian cũng đã gần vào đông, theo lý mà nói, xà này a, Thiềm Thừ a, cũng hẳn tìm chỗ mà, chuẩn bị ngủ đông đi, rất ít hoạt động mới đúng, thế nào hai người này, lúc này còn đang hoạt động đây? Chẳng lẽ bọn họ là sống đến quá lâu, đã không so đo mùa biến Hóa Ảnh vang lên.

Sau đó, liền ở ta tâm lý đang buồn bực khi, bên cạnh thảo tiếng vang lên, nghiêng đầu nhìn lên, mới phát hiện gia gia đã tới bên cạnh ta, phụng bồi ta đồng thời ngồi chồm hồm xuống, giới thiệu cho ta nói: "Chú ý nhìn, kia con cóc là Xích Huyết Bảo Thiềm, con rắn kia kêu Kim Bối Long, này hai tại dã ngoại thị tử đối đầu, một loại đều là thành đôi xuất hiện, một mực đánh nhau, Độc Tính cũng là hổ tương khắc chế, cái này kêu là dã độc không ra thập bộ, tất có Giải Độc, thiên công Tạo Vật, chú trọng chính là một cái thăng bằng."

"Bắt bọn nó này là đang làm gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn gia

gia hỏi.

"Đoán chừng là kia Xích Huyết Bảo Thiềm bị Kim Bối Long quần lấy, phải biết, nước này đường là Xích Huyết Bảo Thiềm lãnh địa, ở bờ nước bên trên, Thiềm Thừ chiếm giữ ưu thế tuyệt đối, Kim Bối Long không phải là nó đối thủ, nhưng mà chỉ phải rời đi cái ao phạm vi, tuần này bên đều là Kim Bối Long Địa bàn, Thiềm Thừ liền không đánh lại Kim Bối Long. Mới vừa ta vài ngàn thước tuyết, đem Thiềm Thừ ép rời đi bờ nước, bây giờ đúng lúc là tiến vào Kim Bối Long Địa bàn, kia Kim Bối Long liền đem nó cho quần lấy, nhìn dáng dấp tốt hơn một phen tranh đấu đâu rồi, chúng ta vừa vận nhìn tốt vai diễn, cũng để cho người mở mắt một chút, biết cái gì gọi là làm thiên địa Linh Vật, " gia gia đang khi nói chuyện, nhìn kỹ trong sân, ta cũng cau mày nhìn lại, mới phát hiện kia Kim Bối Long chính ngẩng đầu lên, vòng quanh Thiềm Thừ đi lòng vòng ở, tựa hồ đang tìm một chút miệng cơ hội, mà kia Thiềm Thừ cũng không dừng di động đầu, vẫn nhìn chăm chăm vào kia Kim Bối Long, thời khắc đề phòng nó công kích.

Thấy cái này tình trạng, ta vì vậy hỏi gia gia nói: "Bây giờ khí trời cũng lạnh như vậy rồi, bọn họ thế nào đều không đi ngủ đông?"

"Ngu ngốc, lúc này mới mới vừa qua sương xuống đâu rồi, đây là bọn họ trong một năm trọng yếu nhất một cái đêm trăng tròn, lúc này, bọn họ muốn cuối cùng hấp thu một lần Nguyệt Hoa linh khí, sau đó sẽ đi ngủ đông, " gia gia đang khi nói chuyện, ngay sau đó nhưng là vỗ đầu một cái, thấp giọng nói: "Không được, nói như vậy, phỏng chừng này Kim Bối Long muốn ăn thua thiệt!"

"Ý gì?" Ta có chút hiếu kỳ đặt hỏi.

"Kia Kim Bối Long là Âm Hàn thuộc tính, bản thân được mùa ảnh hưởng liên tương đối lớn, bây giờ thời tiết này, phỏng chừng đã hành động vùng

về, mà kia Thiêm Thừ bởi vì là ở nhiệt độ Nhiệt Tuyền trong nước ắn núp, cho nên bị mùa ảnh hưởng tương đối nhỏ, vô hình trung chiếm giữ ưu thế!" Gia gia cau mày nói xong, sau đó lại nói: "Bất quá cũng không ngại, ngược lại tối nay hai cái này bảo bối, ta đều muốn thu, cũng không có vấn đề bọn họ ai thắng ai bại rồi."

Gia gia lời nói, để cho ta ngẩn ra nói: "Hai thứ này có cái gì tốt bảo bối? Người không phải nói bọn họ có Kịch Độc sao?"

"Hừ, người biết cái gì? Càng Kịch Độc, mới càng bảo bối đâu rồi, khác biệt không nói, nói trước kia Thiêm Thừ, biết Thiêm y tác dụng sao? Đó là chữa trị bệnh ung thư dược liệu, chủ yếu độc cóc tác dụng sao? Đó là chữa trị phong thấp dược liệu. Những thứ này đều vẫn là phổ thông Thiêm Thừ tác dụng, này Xích Huyết Bảo Thiêm có hiệu quả gì, biết không? Nói cho người biết đi, chính là kia mắc bệnh ung thư, lập tức phải chết, cho hắn ăn một khối nhỏ Thiêm Thừ thịt, khả năng là có thể lần nữa sống lại, lại chịu đựng mấy năm. Này Xích Huyết Bảo Thiêm nhưng là toàn thân đều là báu vật bối, không có chút nào mang lãng phí, lại nói kia Kim Bối Long, biết có ích lợi gì? Đó là chữa trị cao huyết áp, bệnh ở động mạch tim các loại bệnh tật thuốc hay, hắc hắc, liền này hai vật kiện mà, người cảm thấy, nếu như bắt được, có thể bán bao nhiêu tiền? Người có thể tưởng tượng đến sao?" Gia gia nhìn ta hỏi.

Gia gia lời nói để cho ta trong lòng cả kinh, không tự chủ đối với gia gia nói: "Kia người lão nhân gia há chẳng phải là phát tài?"

"Hừ, phát tài phát tài, đòi tiền có ích lợi gì, những thứ này người cũng không biết, bớt nói, làm nhiều chuyện, nhìn kỹ, sau này người từ từ sẽ biết." Gia gia nói xong, không nói thêm gì nữa, chỉ là nhìn chăm chú nhìn kia Kim Bối Long cùng Xích Huyết Bảo Thiêm đánh nhau.

Lúc này, liền gặp được kia Kim Bối Long vòng quanh Xích Huyết Bảo

Thiêm vòng vo mấy vòng mấy lúc sau, tựa hồ là có chút không kiềm chế được, không cảm thấy là đột nhiên đưa đầu hướng kia Xích Huyết Bảo Thiêm trên chân cần.

Nhưng mà, để cho người không nghĩ tới là, kia Xích Huyết Bảo Thiêm nhưng là cực kỳ nhanh nhẹn, sắp một nháy, cuối cùng tránh thoát Kim Bối Long công kích, sau đó còn cái miệng một cái đem kia Kim Bối Long trở thành một cái Đại Trùng Tử, cho gắp lên miệng, sau đó gắp sức xuống phía dưới nuốt.

Cái này tình trạng để cho kia Kim Bối Long Nhất trận giãy giụa, liều mạng ườn ọ thân thể, đồng thời cái miệng hướng Xích Huyết Bảo Thiêm trên đầu cần, nhưng mà đáng tiếc là, lúc này kia Xích Huyết Bảo Thiêm nhưng là đem nhắm hai mắt lại, mặc cho nó cắn đến, về sau kia bảo Thiêm trên đầu trái rộng tuyến độc liền phân cho tiết ra một tầng nhũ bạch sắc nọc độc, lập tức để cho kia Kim Bối Long không những không có thể chiếm được tiện nghi, cũng bởi vì ăn vào Độc Tố, trúng Kịch Độc, thân thể trở nên tê dại đứng lên.

Về sau, kia Xích Huyết Bảo Thiêm vững vàng nằm ở chỗ này, đem Kim Bối Long Nhất điểm một cái đi xuống đất nuốt đi, rất nhanh thì nuốt lấy hơn nửa đoạn, mắt thấy liền muốn toàn bộ đều nuốt mất.

Chương 35: Gia gia rốt cuộc là làm gì. . .

Thấy kia Xích Huyết Bảo Thiềm sắp đem Kim Bối Long cho nuốt mất, gia gia không cảm thấy là đối với ta nói: "Nhanh lên một chút, khác biệt ngồi rồi, chờ đợi thêm nữa, Kim Bối Long nhưng là không còn rồi!"

Gia gia đang khi nói chuyện, nhanh chóng đứng dậy, đem đầu dây kín đáo đưa cho ta, sau đó chúng ta lần nữa vòng quanh vòng, đem kia Xích Huyết Bảo Thiềm vây quanh một vòng, về sau gia gia chính là từ hắn trong rừng, lấy ra một cái võng lưới, hình dáng cùng bắt con bướm cái loại này võng lưới không sai biệt lắm, tay cầm vẫn là có thể kéo dài.

Sau đó gia gia đem võng lưới tay cầm kéo dài, chừng hơn một trượng, nhìn kỹ lúc, mới phát hiện đó là câu cá can sửa đổi, sau đó gia gia nắm tay chuôi, dùng kia võng lưới hướng về phía Xích Huyết Bảo Thiềm phủ xuống.

Nhưng không nghĩ kia Xích Huyết Bảo Thiềm cảnh giác dị thường, phát hiện võng lưới rơi xuống, cuối cùng nhanh chóng đem kia Kim Bối Long phun ra ngoài, sau đó giật mình, liền tránh ra võng lưới.

Cứ như vậy, gia gia sẽ không có thể bao lại kia Xích Huyết Bảo Thiềm, ngược lại là đem kia nửa chết nửa sống Kim Bối Long bao bọc lại rồi, nhưng là vừa bởi vì kia Kim Bối Long quá bé nhỏ, trực tiếp liền từ võng lưới bộ ở trong mắt chui ra.

Cái này tình trạng để cho gia gia một trận kinh ngạc, ngay sau đó bỏ qua kia Kim Bối Long, võng lưới chậm rãi áp vào đến Xích Huyết Bảo Thiềm trên đầu, sau đó đột nhiên phủ xuống, lần này rốt cục thì bao lại, kia Xích Huyết Bảo Thiềm ở trong túi lưới mặt lập tức một trận kịch liệt giãy giụa, phát ra cô cô cô tiếng kêu lạ, nhưng mà, nhưng không biết tại sao, kia võng lưới nhìn như từng khoa, nhưng là một mực bảo bọc, khiến nó không có cách nào chạy thoát, sau đó gia gia chính là một chút xiu đem kia Xích

Huyết Bảo Thiềm kéo đến trước người, từ trong tay trong rương, lấy ra một cái xà bì đại ở, đem túi xốc lên đến, hướng về phía kia Xích Huyết Bảo Thiềm, sau đó hơi chút đem võng lưới nâng lên một chút, sau đó kia Xích Huyết Bảo Thiềm liền nâng lên lỗ ra bên ngoài chui, vừa vặn chui vào Xà Bì trong túi, vừa lúc bị gia gia nhắc tới, xuống đến phần đáy, về sau túi miệng một năm chặt, cái này thì hoàn toàn bắt được.

Sau khi, gia gia lại đem xà bì đại miệng, dùng buộc linh tác đóng tốt, lúc này mới đem túi thu vào trong rương để tốt, sau đó là tiếp tục đi tìm kia Kim Bối Long.

Vốn là ta cho là kia Kim Bối Long khẳng định đã chạy đi, nhưng không nghĩ gia gia nói kia Kim Bối Long chắc chắn sẽ không chạy ra khỏi vòng giây phạm vi, cẩn thận tìm một cái, nhất định có thể tìm tới, kết quả tìm rồi sau một hồi, cuối cùng thật đang đến gần vòng giây bên bờ một bụi cỏ tăng bên trong tìm được, sau đó gia gia lấy ra một cái nhỏ hơn võng lưới, bắt chước làm theo, đem kia Kim Bối vai quần chúng ở, cũng mà là bỏ vào Xà Bì trong túi đóng tốt, lúc này mới đem hai thứ cũng thả vào cái rương thu cất, sau đó đổ lên cái rương, khoác cái rương chuẩn bị rời đi.

Trở về thành trên đường, gia gia liền đối với ta nói: "Nhìn đến như thế nào đây? Học được có gì không?"

Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút đất nhúu mày nói: "Nhìn là thấy rất rõ ràng, nhưng mà học lại không học được bao nhiêu."

"Nói thế nào?" Gia gia có chút hiếu kỳ đất hỏi.

"Đầu tiên, ta cảm giác, ngài bắt đồ vật, tựa hồ chủ yếu là dựa vào kia võng lưới, cái này thật ra thì cũng không khó, " ta đối với gia gia nói.

"Ha, không tệ, biết kia võng lưới là tài liệu gì làm sao? Rất đơn giản, vậy cũng là buộc linh tác, chỉ cần bị vật này trói, Linh Vật liền bị trói lại rồi." Gia gia nói.

"Kia buộc linh tác rốt cuộc là cái gì? Thật có thần kỳ như vậy?" Ta có chút không hiểu.

"Đó là dĩ nhiên, kia buộc linh tác nhưng là dùng đồng tử tóc cùng tê đại da đồng thời bện thành, hơn nữa còn rút máu chó mực, lợi hại chưa, " gia gia nói xong, đối với ta nói: "Tóm lại, đây là hệ chúng ta Linh Môn cơ bản pháp bảo, buộc linh tác là như thế, thứ yếu chính là ngàn thước tuyết, trăm dặm thơm tho các loại, bất quá kia cũng không nhiều lắm kỳ hoặc địa phương. Ngàn thước tuyết cùng trăm dặm thơm tho, chủ yếu là dùng để khu trừ mãnh thú cùng văn trùng, phương pháp luyện chế, sau này lại giao cho người. Bây giờ chỉ là để cho người biết một ít bắt Linh Bảo cơ bản phương pháp, chủ yếu chính là vòng bảo, dùng buộc linh tác làm thành một vòng, hạn chế Linh Bảo phạm vi hoạt động, sau đó chính là bộ bảo, cũng chính là sử dụng kia võng lưới đi bắt bảo, đây là khác biệt đứng đầu cơ bản kỹ thuật, nhưng mà, cần thiết phải chú ý là, vòng bảo hòa bộ Porsche sau khi, đều không thể để cho Linh Bảo đụng phải hoặc là thương tổn đến, nếu không lời nói, coi như ăn trộm gà bắt thành xa đem gạo rồi."

Nghe được gia gia lời nói, ta gật đầu một cái, sau đó liền hỏi gia gia dự định xử trí như thế nào kia Xích Huyết Bảo Thiềm cùng Kim Bối Long, kết quả, nghe được ta lời nói, gia gia nhưng là mỉm cười một chút nói: "Đây chính là ta phải giao cho người nhiệm vụ. Ta đã nói rồi, ta phải đi xa nhà một chuyến, khoảng thời gian này khả năng không ở bên người người, hai thứ này bảo bối, đều là ta theo dõi hồi lâu thời gian mới tìm được, bây giờ bao lại, liền giao cho người bảo quản, người muốn nghĩ muốn xử trí như thế nào, vậy thì xử trí như thế nào."

Gia gia lời nói làm ta sợ hết hồn, suy nghĩ kia hai thứ Kịch Độc vô cùng, để

cho ta xử trí lời nói, ta trực tiếp nhất ý tưởng chính là bắt bọn nó vứt bỏ, khiến chúng nó yêu đi nơi nào, đi đến nơi nào, ta giữ lại bọn họ, có thể không có chuyện tốt lành gì.

Kết quả gia gia tựa hồ là biết ta nghĩ rằng pháp, ngay sau đó cuối cùng khẽ mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không để cho người như vậy không đầu mối. Quay đầu ta cho một mình người liên lạc địa chỉ, người dựa theo địa chỉ, đi tìm người xử lý hai thứ này đi. Nhớ, mặc kệ đối phương cho giá cả gì, người cũng xử lý cho hẳn, nếu là hẳn hỏi người là ai môn nhân, người liền nói là Nam Sơn tiên sinh môn nhân, còn lại không cần nhiều lời. Người kia thu phục người đồ vật, sau khi ta không có ở đây khi, người có phiền toái gì, đều có thể tìm hẳn giải quyết, hẳn nếu không phải đáp ứng, người chỉ để ý xoay người rời đi, ta sau khi trở về, tự nhiên sẽ tìm hẳn lý luận."

Nghe được gia gia lời nói, ta gật đầu một cái, biết Đạo Gia gia đây là đang giúp ta an bài một chút ít sự tình, nhưng mà tâm lý lại là hơi nghi hoặc một chút, không tránh khỏi hỏi gia gia nói: "Ngài rốt cuộc muốn làm gì đi?"

"Chuyện này người trước không cần biết, chờ ta trở lại sau đó mới nói đi." Gia gia nói xong, cau mày một cái, có chút lo âu đối với ta nói: "Thật ra thì, khác biệt sự tình ta ngược lại thật ra không quá lo lắng, ta chủ yếu là lo lắng người cái kia giày, kia giày lệ khí rất nặng, một khi loại trừ buộc linh tác, sẽ cho người rước lấy Tai Kiếp, chỉ sợ ta không ở nơi này đoạn ngày giờ, người muốn tao tội, bất quá, đây cũng tính là một sự rèn luyện đi, người nếu là có thể chịu đựng lời nói, liền giữ vững một chút nhìn một chút, nói không chừng có thể đã có thành tựu. Đúng rồi, ta không có ở đây khi, kia gian hàng coi bói còn phải tiếp tục giúp ta nhìn, đó là một cái bến tàu đầu rồi, có lúc nói không chừng có người tới tìm ta."

"Bến tàu? Có ý gì?" Ta có chút ít tò mò nhìn gia gia hỏi.

"Chính là giang hồ điểm liên lạc, trong này có đôi câu ám hiệu, người nhớ

kỹ, bên trên một câu là: Thiên Thanh đất Hồng Tứ phương bạch, câu tiếp theo là: Hồng Nhật Ngân Nguyệt tám hướng xanh, người vừa tới nếu là nói lên một câu, đó là muốn cung kính đối đãi, tốt nhất là trực tiếp nói cho hẳn biết ta không ở nhà, để cho hẳn đến nơi khác đi, nếu là nói là nửa câu sau, vậy thì liền tùy tiện qua loa lấy lệ một chút, để cho hẳn yên tâm xuống đồ vật đi chính là, cái gì người giúp ta thu xong, thả ở trong phòng là được." Gia gia nói với ta nói.

Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là có chút ngạc nhiên nhìn gia gia nói: "Gia gia, ngài rốt cuộc là làm gì? Không phải là mua đi bán lại cùng buôn lậu chứ?"

Chương 36: Con cóc chạy

Gia gia lời muốn nói thương thảo ám hiệu, còn có giang hồ bến tàu thứ gì, để cho ta nghiêm trọng hoài nghi lão nhân gia một mực ở xử lý một ít phạm pháp thủ đoạn, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, đối với ta lời nói, gia gia nhưng là khinh thường nở nụ cười nói: "Yên tâm đi, làm chúng ta nghề này, chú trọng chính là tích đức hành thiện, vì Pháp Sự tình, đó là tuyệt đối sẽ không làm. "

Gia gia nếu nói như vậy, ta cũng yên lòng, sau đó chúng ta trở lại gia gia trong sân, gia gia bỏ lại đồ vật, đem cái rương một vác, lái xe liền đi.

Đi lần này, thật là chính là đi xa đi, không biết lúc nào có thể trở về.

Ta một người trông coi vắng vẻ, lão đại một cái nhà, đêm hôm khuya khoắc, thật ra thì tâm lý rất có chút ít hư, cũng may có kia Xích Huyết Bảo Thiềm cùng Kim Bối Long phụng bồi ta, cho nên lúc này, ta chỉ muốn đem hai thứ này lấy ra nhìn kỹ một chút bộ dáng, phản chính bản thân một người ở trên giường lập đi lập lại cũng không ngủ được, hơn nữa trước tại dã ngoại khi, bởi vì ánh trăng hai độ có hạn, cho nên ta trên căn bản không thấy thế nào rõ ràng hai người này bộ dáng, hiện tại đang suy nghĩ, nếu gia gia chúng nói chúng nó là bảo bối, ta đây xem thật kỹ một chút, dầu gì cũng coi là tăng trưởng một chút kiến thức.

Ngay sau đó, ta đầu tiên là xách chứa Kim Bối Long Xà túi da, đi tới trong phòng khách, mở đèn, chiếu sáng, sau đó ta nhìn chung quanh một chút, đặc biệt tìm đến một cái vô ích thùng nước, dè dặt đem kia xà bì đại miện túi cởi ra, sau đó đem kia Kim Bối Long đổ vào.

"Lực kêu" kia Kim Bối Long vào thùng nước sau khi, lập tức há to mồm phát ra một tiếng trầm thấp hí, về sau chính là dọc theo thùng đáy du động, nhưng là lại bởi vì thùng nước tương đối sâu, trong thời gian ngắn không ra được.

Ta nhìn kỹ một chút, phát hiện này Kim Bối Long ước chừng dài một mét, lớn bằng ngón cái, toàn thân Xích màu vàng, trên lưng miếng vảy nhất là hai mắt, cơ hồ hoàn toàn là màu vàng kim, ở ánh đèn chiếu rọi xuống, chiếu lấp lánh, nhìn lại nó đầu, phơi bày rõ ràng toa tử hình, hai chỉ con mắt óng ánh trong suốt, giống như đậu xanh.

Ta quan sát nó đồng thời, nó tựa hồ cũng đang quan sát ta, thậm chí còn ngẩng đầu lên, há mồm ra, đối với ta thị uy, ta có thể rõ ràng thấy nó hai khóa bén nhọn Độc Nha, thậm chí có thể ngửi được trên người nó tản mát ra khí lạnh.

Nhìn vật này, ta mặc dù cảm thấy nó có chút đặc thù, nhưng cũng không cảm thấy thế nào bảo bối, chẳng qua chỉ là một con rắn mà thôi, tối đa cũng chính là một mực thuốc đông y, thật muốn nói nó có nhiều đại công hiệu, cũng không khỏi nhưng.

Nhìn đến không sai biệt lắm, ta vì vậy trực tiếp đem xà bì đại đeo vào thùng nước bên trên, sau đó đem thùng nước lật lại, lại đem Kim Bối Long lấy được Xà Bì trong túi, về sau lần nữa châm xong xà bì đại lỗ, đem Kim Bối Long thả vào trong rương giấu kỹ.

Tiếp theo ta chính là đem chứa Xích Huyết Bảo Thiềm kia chiếc túi to nói ra, suy nghĩ này con cóc sinh long hoạt hổ, đầu to lớn, sức bật tương đối lợi hại, nước kia thùng khả năng giả bộ không dừng được nó, vì vậy liền đem gia gia bình thường bỏ vào thứ kia một cái vạc sứ dời đến khách Sảnh trung ương, sau đó còn đắp lên nửa hang miệng, lúc này mới đem kia Xích Huyết Bảo Thiềm đổ vào.

Đúng như dự đoán, vật này vừa thấy được ánh sáng, lập tức liền liều mạng đi lên bật, nhảy một cái cao ba thước, thiếu chút nữa thì từ miếng ngói trong vạc đựng tới rồi, định xong ta kịp thời đem hang nắp kéo một cái, tốt

đem nó cho cấn đi xuống.

Sau khi, ta đây mới hơi chút đem nắp dờ đi một cái khe hở, để cho đèn chiếu sáng vào kia Xích Huyết Bảo Thiềm phía trên, cẩn thận kiểm tra nó bộ dáng.

Nhìn một cái bên dưới, không tự chủ có chút khiếp sợ, đồ chơi này đúng là quá lớn, so với phổ thông gấp qua ếch trâu còn lớn hơn gấp đôi, bắp đùi kia đều đuối bên trên tiểu hài tử lớn bằng cánh tay rồi, một thân màu đỏ thẫm, phủ đầy nhô ra đầu đen tuyến độc, lúc này rất nhiều tuyến độc phía trên còn phân cho tiết ra nhũ bạch sắc nọc độc, người đứng lên vô cùng tanh hôi, vô hình trung để cho người đầu não choáng váng, có chút dấu hiệu trúng độc.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý trầm xuống, liền vội vàng ngừng thở, không dám lại đi ngửi kia mùi, đồng thời suy nghĩ phải đem kia Xích Huyết Bảo Thiềm lần nữa tân trang đứng lên.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta xoay người đi cầm xà bì đại giờ Tý sau khi, đột nhiên liền nghe được "Ba tháp" nhất thanh thúy hưởng, quay đầu nhìn lên, bất ngờ phát hiện kia Xích Huyết Bảo Thiềm lại là đỉnh khai rồi vạc sứ nắp, từ bên trong nhảy ra ngoài, lúc này đang lườm hai cái đỏ bừng đại con mắt, đứng ở đằng sau ta, trực lăng lăng nhìn ta.

Không thể không nói, lúc ấy bị nó trợn mắt nhìn khi, ta chỉ cảm giác mình sống lưng tê dại, lo lắng nó hướng ta nhào tới, nói như vậy, phỏng chừng ta đây cái mạng nhỏ liền nếu không có.

Cũng may kia con cóc tựa hồ cũng không muốn ta, nó chỉ muốn chạy trốn, cho nên nó quay lại thân, trực tiếp liền hướng cửa nhảy đi rồi.

Nhưng mà, phòng khách môn ta đã sớm đóng lại, nó không ra được, cho nên nó nhảy tới cửa sau khi, ngay sau đó tốt quay đầu, giống như có thể

xem hiểu căn phòng cách cục một dạng thoáng cái nhảy tới phía trên ghế salon, tiếp theo lại giật mình, cuối cùng từ duy nhất mở ra kia cửa sổ nhà, nhảy đi ra sân rồi.

Cái này tình trạng cả kinh ta trợn mắt hốc mồm, liền vội vàng mở cửa đi ra ngoài tìm, lại phát hiện trong sân ánh trăng vắng vẻ, nơi nào còn có kia Xích Huyết Bảo Thiềm bóng dáng?

Thấy cái tình huống này, ta đứng ở hành lang xuống, sững sốt tốt nửa ngày, phương mới phản ứng được, suy nghĩ đã biết hạ tử coi như là xông đại họa, kia Xích Huyết Bảo Thiềm chạy ngược lại không có vấn đề, mấu chốt là nó Kịch Độc vô cùng, mà nơi đây lại là thị khu hoàn cảnh, người ở dày đặc, nếu là có người không cẩn thận đụng phải kia Xích Huyết Bảo Thiềm, phiền toái có thể to lắm.

Ngay sau đó, ta cảm thấy cho ta không thể ngồi yên không lý đến, ngay sau đó ta vội vàng trở lại trong phòng khách tìm tới đèn pin, sau đó tốt lấy ra gia gia dùng để bắt Xích Huyết Bảo Thiềm cái loại này văng lưới, sau đó chạy đến trong sân, mở đèn pin lên, ở trong sân cẩn thận tìm kiếm, muốn đem kia Xích Huyết Bảo Thiềm lại bắt trở lại.

Nhưng mà, để cho ta cảm thấy tan vỡ là, ngay tại ta tìm tới bên phải góc tường khi, lại chỉ nghe "Rào" một tiếng nước âm thanh truyền tới, sau đó ta lập tức chạy đến viện Tử Thông đi ra bên ngoài cổng Na nhi nhìn một chút, bất ngờ thấy kia Xích Huyết Bảo Thiềm đã bò vào hàm bên trong động, hướng bên ngoài leo đi rồi.

Này cổng bên ngoài, là một giòng suối nhỏ lưu, giòng suối không xa chính là Huyền Vũ hồ, này Xích Huyết Bảo Thiềm nếu là tiến vào bên kia trong nước, ta thật là chính là lại cũng đừng nghĩ bắt được nó.

Ngay sau đó ta cơ hồ là lấy tốc độ nhanh nhất vọt tới phía bên ngoài viện,

sau đó ở đó trong rãnh nước nhỏ tìm kiếm, nhưng không nghĩ, cuối cùng không tìm được kia Xích Huyết Bảo Thiềm bóng dáng, sau đó ta chảy xuôi đi xuống, một đường đi tới Huyền Vũ bờ hồ bên trên, kết quả đèn pin ánh đèn chiếu một cái bên dưới, khi thấy một đoàn cái bóng màu đỏ, thân nhảy một cái, "Phốc thông" một tiếng, nhảy đến trong hồ nước đi.

Nhất thời, ta giống như xuống Hồn vậy, kinh ngạc nhìn đứng ở ven hồ, nhìn kia Xích Huyết Bảo Thiềm khiêu khích một loại đất đập hai cái cột trụ, rạch ra mặt nước, hướng nước hồ sâu bên trong bơi đi rồi, chính mình tâm lý căn bản cũng không biết nên nghĩ cái gì.

Ta biết, lúc này, ta đã gây họa, xông đại họa, kia Xích Huyết Bảo Thiềm tuy là Linh Vật, nhưng là lại tuyệt đối không phải hiền lành, dựa theo gia gia cách nói, nó ở tại ực trước mắt sau khi, kia ực mắt liền thường thường chết chìm người, bây giờ nó vào Huyền Vũ hồ, tiếp đó sẽ làm ra cái dạng gì sự tình, còn thật bất hảo nói.

Đến lúc đó nếu là cũng hại chết người, ta đây tội quá có thể to lắm!

Chương 37: Độc Nhân bà bà

Trở lại trong phòng khi, mặc dù là đêm khuya, ta nhưng là thất hồn lạc phách, tâm lý một mực khó mà thực tế đi xuống, luôn là đang lo lắng kia Xích Huyết Bảo Thiềm sự tình.

Nóng nảy bên dưới, ta đánh gia gia điện thoại, lại phát hiện gia gia đã tắt máy, xem bộ dáng là rất khó có liên lạc.

Cái này làm cho ta có chút không biết làm sao, không biết tìm ai hỗ trợ, ta suy nghĩ, nếu không ta liền báo cảnh sát đi, nhưng mà nghĩ lại, lại cảm thấy quá xé, hơn nữa, đến lúc đó người ta nói không chừng sẽ truy cứu ta trách nhiệm, nói ta tự mình thả nuôi một chút nguy hiểm động vật.

Bất đắc dĩ, ta nhảy ra gia gia lưu đứng lại cho ta tờ giấy kia, phía trên kia là một cái địa chỉ, dựa theo gia gia cách nói, này địa chỉ thượng nhân, là phụ trách thu Xích Huyết Bảo Thiềm cùng Kim Bối Long, sau đó ta liền suy nghĩ, nói không chừng tìm tới bọn họ, có thể giúp một tay xử lý này cái sự tình.

Kia địa chỉ ở vào ngoại ô, một cái tên là Nam Kinh Trấn Địa phương, nam bờ bao ba nhà, nhìn dáng dấp không phải là rất hẻo lánh.

Sau đó ta liền một đêm giày vò cảm giác, cuối cùng là đến lúc ban ngày, đưa lên Kim Bối Long Xà túi da, trực tiếp đánh liền xe chạy thẳng tới kia cái địa phương.

Kết quả, để cho ta có chút tan vỡ là, kia địa chỉ nhìn không phải là rất thiên về, không nghĩ đến rồi địa phương sau khi, mới phát hiện, kia lại là một nơi thỏa thỏa nông thôn.

Đặc biệt là kia nam bờ bao ba nhà, càng là một nơi phá nhà lá, sau nhà một gốc chọc trời Lão Dương cây, cuối thu thời tiết, trời cao khí sáng, ánh mặt

trời chiếu đi xuống, toàn bộ bầu không khí không khỏi thê lương.

Tiến lên gõ cửa, mở cửa nhưng là một cái tóc bạc hoa râm Độc Nhân lão bà bà.

Lão bà bà thấy ta, tựa hồ là có chút ngoài ý muốn, hỏi ta là làm gì.

Ta áng chừng trên tay xà bì đại ở, nói với nàng: "Bà bà, ta là tới bán một số thứ, trong này là Kim Bối Long."

"Ô kìa nha" nghe được ta lời nói, kia bà bà không tránh khỏi kêu lên, liền vội vàng để cho ta vào sân, sau đó lên nhìn xuống đến ta nói: "Người bao nhiêu tuổi? Làm sao biết chọn phải cái này kinh doanh?"

Nghe nói như vậy, ta vội vàng cùng bà bà giải thích một chút, nói cho nàng biết những thứ này đều là gia gia bắt, ta chính là hỗ trợ đưa tới, sau đó ta báo gia gia danh hiệu.

Nghe được gia gia danh hiệu, lão bà bà lúc này mới thư thái gật đầu, đem kia xà bì đại ở nhận lấy đi, sau đó mang theo ta vào phòng, mở ra xà bì đại ở nhìn một chút, gật gật đầu nói: "Thứ tốt a, lão quý này đầu cũng thật là, cũng gần một năm không mang đồ tới rồi, lúc này nơi nào suy nghĩ đi ra đồ vật, bắt cũng không bắt cái cả, cuối cùng chỉ đợi một nửa, ta xem a, đây là người lớn tuổi, làm sự tình càng ngày càng không đáng tin cậy."

"Bà bà, vật kia người nhận, tiếp theo còn có sự tình sao?" Ta nhìn lão bà bà nói xong, theo bản năng nhìn một chút trong phòng, phát hiện trong phòng là điển hình nhà nông chừng bày, cũng không có gì đặc biệt địa phương.

"Đồ vật nhận, tiếp theo đương nhiên là trả tiền, " lão bà bà đang khi nói chuyện, đem kia chứa Kim Bối Long Xà túi da bỏ vào một cái dựa vào tường miếng ngói trong vạc đập kín, sau khi chính là đi tới phòng trong, lục

lợi một trận, cầm một cái màu đen hộp gỗ nhỏ ở đi ra, nhét vào trong tay của ta nói: "Người không cần nhìn, trở về trực tiếp cho nhà người lão gia tử là được."

Nghe đến lão bà bà lời nói, ta gật đầu một cái, đem kia cái hộp nhỏ thu vào, ngay sau đó cũng có chút nhăn nhó mà nhìn lão bà bà nói: "Bà bà. Không nói dối ngài, gia gia đi xa đi, gần đoạn thời gian, khả năng cũng sẽ không trở về. Chỗ này của ta vừa vặn có cái sự tình không tìm thấy người thương lượng, không biết có thể hay không cùng ngài nói."

"Ha, người thẳng nhóc này, có chuyện gì không thể nói? Nói đi, cái gì sự tình?" Lão bà bà nhìn ta hỏi.

"Đúng vậy, gia gia bắt vốn là một cái Xích Huyết Bảo Thiềm cùng một cái Kim Bối Long, để cho ta đồng thời đưa tới, nhưng mà kia Xích Huyết Bảo Thiềm, tối hôm qua, bị ta không cẩn thận cho thả chạy, hiện tại cũng vào Huyền Vũ hồ, ta không biết này cái sự tình, có thể hay không gây họa." Ta đối với lão bà bà nói.

"Ồ kìa" nghe được ta lời nói, lão bà bà lại vừa là một tiếng kêu kêu, ngay sau đó vỗ tay nói: "Ta nói đâu rồi, thế nào chỉ có một con rắn, nguyên lai là có chuyện như vậy. Đi một chút, đừng chậm trễ thời gian, nhanh mang ta đi nhìn một chút. Kia Xích Huyết Bảo Thiềm Kịch Độc vô cùng, người bình thường chạm thử sẽ chết, mà hắc có vô cùng thích hút sống nhân tinh máu, đây nếu là thả chạy ra ngoài, không gây chuyện mới là lạ."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là lòng tràn đầy lo âu, liền vội vàng cùng lão bà bà cùng đi ra ngoài, sau đó kêu xe, một đường mang theo lão bà bà đi tới Huyền Vũ bên cạnh hồ.

Đến nơi này, lão bà bà run lấy bấy mà nhìn lớn như vậy mặt hồ, nhìn lại hồ kia bên lui tới đám người, không khỏi nhíu mày, đối với ta nói: "Chuyện

này không phải chuyện đùa, không thể làm trễ nãi, tối nay thì nhất định phải đến giải quyết mới được. Tiểu Oa Tử, người hãy nghe ta nói, người nhanh đi chuẩn bị mấy thứ đồ, đến lúc đó chúng ta tốt dùng."

Nghe nói như vậy, ta vội vàng hỏi phải chuẩn bị cái gì, vừa nghe xong, mới phát hiện phải chuẩn bị là đèn pin, Cá Điện khí, thuyền gỗ nhỏ, còn có cần câu, võng lưới các loại các thứ.

Những thứ này ngược lại cũng bình thường, mấu chốt là trên người của ta tiền có hạn, không nhất định đủ mua, kết quả là ở ta đang vì khó khăn khi, lão bà bà từ trong túi áo móc ra một tấm thẻ ngân hàng cho ta nói: "Mặt mã sáu cái tám, tùy tiện quét, muốn mua cái gì mua cái gì."

Ta đi, lão bà bà thâm tàng bất lộ a, có tiền như vậy?

Bất quá, đã có tiền, sự tình cũng thì dễ làm, ta đón xe đến thành phố, rất nhanh thì đem đồ vật cũng đặt mua đủ, đồng thời dời đến gia gia trong sân, chờ buổi tối sử dụng.

Cái này ngay miệng, lão bà bà liền ở ven hồ nổi lên cái hương đàn, bắt đầu đập đầu khẩn cầu, ý kia là mời trong hồ Thủy Thần hỗ trợ phù hộ hết thảy thuận lợi.

Ta cũng không biết vật này có hiệu quả hay không, cùng nàng đồng thời hoàn thành nghi thức, này mới về đến gia gia trong sân, chuẩn bị làm chút cơm ăn.

Sau đó lão bà bà vào phòng môn, liền nhướn mày một cái, rung mình một cái nói: "Ô kìa, ta nói Tiểu Oa Tử? Người ở trong phòng này giấu cái gì à? Này âm khí cũng sắp vượt qua tử lạnh, người đây là chán sống a."

Không nghĩ tới lão bà bà linh như vậy cảm giác, lập tức ta vì vậy liền đem

kia Tiểu Ngọc giầy sự tình nói.

Nghe được ta lời nói, lão bà bà sẽ để cho ta đem kia Tiểu Ngọc giầy lấy ra cho nàng nhìn một chút, ta vì vậy chạy vào trong phòng đem Tiểu Ngọc giầy lấy ra.

Kia Tiểu Ngọc giầy phía trên còn trói buộc linh tác, vẫn không có cởi ra.

Kết quả kia lão bà bà nhìn kia Tiểu Ngọc giầy sau khi, cuối cùng mặt đầy ngạc nhiên nói: "Ngoan ngoan không được, đây là huyết thẩm ngọc a, Lưu Nam Sơn lão già kia thế nào cũng không giúp người phá sát, đây là muốn hại chết người a, người có phải hay không hản Thân Tôn Tử?"

Nghe đến lão bà bà lời nói, ta khẽ mỉm cười, vì vậy lại đem ta không để cho gia gia phá sát sự tình giải thích một chút, kết quả lão bà bà sau khi nghe, lại là có chút ngạc nhiên nhìn ta nói: "Ha, thật đúng là có tiền đồ, nhưng là người biết cứ như vậy người sẽ như thế nào sao? Biết kia Xích Huyết Bảo Thiềm tại sao có thể chạy thoát? Đây không phải là vật này đang làm quái?"

"Làm quái? Không phải là đã dùng buộc linh tác trói lại sao?" Ta nhìn lão bà bà, hơi nghi hoặc một chút đất hỏi.

"Hắc hắc, cột lên chỉ là Tà Linh cùng sát khí mà thôi, máu kia thẩm chủ nhân, nhưng là trói không dùng được a, nếu không người trong phòng này, sẽ có như vậy Đại Âm khí?" Lão bà bà nhìn ta, thâm ý sâu sắc nở nụ cười.

Chương 38: Nông thôn có 4 vàng

Huyết thẩm chủ nhân?

Lúc đó nghe được bà bà lời nói, ta không khỏi một trận hiếu kỳ, ngay sau đó đối với bà bà nói: "Huyết thẩm chủ nhân ta biết nha, hình như là một cái bị chết phi thường thẩm nữ nhân, bất quá, thật giống như cũng chỉ là có một ít oán khí ghé vào rồi trên giày mà thôi, gia gia nói dùng này buộc linh tác trói chặt sau khi, cơ bản liền có thể khóa lại kia oán khí, khiến nó không ảnh hưởng tới ta. "

"Hắc hắc, xem ra các người đối với vật này còn chưa đủ hiểu a, " bà bà nhìn ta, nở nụ cười nói: "Như vậy đi, ăn cơm trước, cơm nước xong đúng lúc là sau giờ Ngọ dương khí Đại Vượng khi, ta lão bà bà cho người lái mở mắt, người cũng biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra."

"Mở mắt?" Ta hơi nghi hoặc một chút, không biết là ý gì.

"Trước đừng hỏi quá nhiều, đến lúc đó người sẽ biết." Bà bà nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái, cảm thấy này bà bà quá mức thần bí, cũng không biết nàng cụ thể là làm gì, luôn cảm giác đạo hạnh tựa hồ so với gia gia còn cao, biết đồ vật cũng nhiều một chút.

Nhưng mà, để cho chúng ta không nghĩ tới là, sự tình tốc độ phát triển nhanh, tựa hồ vượt ra khỏi chúng ta dự trừ.

Cũng liền ở chúng ta chính lúc ăn cơm sau khi, bên ngoài đột nhiên vang lên một trận tiếng huyên náo, ngay sau đó nghe được còi cảnh sát truyền tới, tựa hồ là bờ hồ xảy ra điều gì sự tình.

Lúc đó chúng ta đi ra ngoài nhìn lên, liền gặp được hai chiếc xe cảnh sát ở

ven hồ ngừng lại, kéo cảnh giới tuyến, tuyến bên ngoài đều là vây xem đám người, sau đó cảnh tra (thông cảnh % xét, sau văn tất cả cùng liền từ trong hồ vớt lên một cỗ thi thể, kết quả thi thể kia vớt sau khi đi lên, vây xem đám người lập tức phát ra một trận kinh hãi thốn thức âm thanh, rất nhiều người đều là bị dọa sợ đến bưng kín con mắt, có chút nhát gan, đã quay đầu bắt đầu chạy trốn.

Ta cùng bà bà tiến lên đưa đầu nhìn một chút, bất giác tất cả đều là chau mày, mặt đầy ngưng trọng.

Bị chết người là cái tiểu tử trẻ tuổi ở, dựa theo cảnh tra các thúc thúc cách nói, là người này tự tìm chết, bởi vì hắn luôn không tuân theo hồ khu quy định, chạy đi trong hồ bơi lội, bây giờ xong chưa? Thường tại đi bờ sông, nào có không ướt giày? Bây giờ đem mình cho du chết phải không ? Đối với cái này loại người, thật lòng không cần đồng tình, người ta rõ ràng viết "Cấm chỉ bơi lội", người còn không đi du, chết có thể trách ai?

Nhưng mà, coi như hắn đã chết, trên người hắn kia trầy da sứt thịt thối rữa vết tích là chuyện gì xảy ra? Còn có trên mặt hắn kia một mảnh đen kịt hệt trạng vật thể là cái gì?

Đối với cái này chút ít quái dị, cảnh tra các thúc thúc tự nhiên không có thể đưa ra giải thích hợp lý, chỉ nói là kia thối rữa vết tích, là bởi vì thi thể ở trong hồ ngâm quá lâu, bị cá tôm gặm ăn, về phần trên mặt trái rỗng, giống như mặt rỗ như thế hệt trạng vật thể, đó là bèo mầm mống.

Thuận miệng nói một chút tình huống sau khi, cảnh tra các liền mang thi thể đi, bờ hồ người tất cả đều là lòng vẫn còn sợ hãi nghị luận, mà ta cùng bà bà chính là không nói một lời đi trở về.

Mãi cho đến cửa, ta đây mới hỏi bà bà nói: "Bà bà, vậy, người kia có phải hay không "

Nghe được ta lời nói, bà bà liền đã biết ta ý tứ, không cảm thấy là gặt đầu một cái, nhưng mà ngay sau đó lại lắc đầu nói: "Tình huống cũng không đúng lắm, sự tình phát sinh quá nhanh, có chút vượt qua tưởng tượng. Bây giờ dù sao cũng là đại ban ngày, dương khí đang lên rừng rực khi, theo lý mà nói, kia Xích Huyết Kim Thiềm sẽ không ra được hoạt động, nó một loại cũng là muốn các loại đến tối mới ra đến, huống chi bây giờ lúc này tiết, khí hậu đã lạnh xuống, nó đầu tiên nhiệm vụ hẳn là tìm địa phương ngủ đông mới đúng, mà không phải hại người."

"Kia đây là chuyện gì xảy ra? Còn có trên mặt người kia mặt là thứ gì?" Ta nhìn bà bà hỏi.

"Kia hình như là Thiềm Thừ trứng" bà bà nói tới chỗ này, không cảm thấy là đột nhiên giật mình, ngay sau đó thấp giọng nói: "Không xong, lúc này cũng không tốt rồi, chẳng lẽ là nói, kia Xích Huyết Kim Thiềm tìm tới bạn nhi rồi hả? Đây trong hồ Huyền Vũ, bản thân cũng có một con Xích Huyết Kim Thiềm?"

"Tại sao có thể như vậy? Nghe gia gia nói, Xích Huyết Kim Thiềm thường thường muốn hại chết người, hút tinh huyết, nhưng mà đây trong hồ Huyền Vũ mặt có thể là rất ít người chết a, chất lượng nước một mực rất sạch sẽ, " ta đối với bà bà nói.

"Cho nên mới nói là kỳ quái, sự tình luôn là lộ ra quái dị, huống chi, coi như nó tìm tới bạn nhi rồi, vậy cũng phải chờ đến xuân thiên tài để trứng, bây giờ thế nào cũng đầu mùa đông rồi, còn có này cái sự tình phát sinh đây? Trong này tóm lại là không bình thường, chúng ta phải mau nghĩ biện pháp tìm tới nó mới được. Bất quá, bây giờ phát sinh như vậy sự tình, phỏng chừng buổi tối chúng ta hành động phải bị một ít quấy nhiễu, đến lúc đó nói không chừng muốn chọn lựa một ít vô cùng biện pháp mới được, " bà bà nói tới chỗ này, giương mắt nhìn ta một chút, trầm ngâm nói: "Như

vậy, người bây giờ liền nhanh đi trên đường, mua hai cái đồ lặn trở lại, thuận tiện mua bên trên đường khí lon, tóm lại chính là chuyên nghiệp dụng cụ lặn, chúng ta phải làm đủ chuẩn bị mới được."

Nghe được bà bà lời nói, ta mau đánh xe đi đem đồ vật mua trở lại, về đến nhà khi, thời gian đã là đến gần ba giờ chiều dáng vẻ, mặt trời lặn xuống phía tây, gia gia trong đình viện Sơ Ảnh hoành tà, gió thu vắng lặng, có chút cô đơn.

Bà bà lại không trong phòng ngồi, mà là ngồi ở cửa hiên phía dưới, lắng lắng phôi thái dương.

Ta đi tới, đem đồ vật cho lão nhân gia nhìn, nàng gật đầu một cái, để cho ta để trước xuống, sau đó chính là vẻ mặt có chút ngưng trọng nhìn ta nói: "Người có nghe nói hay không qua linh khô?"

"Linh khô? Đó là cái gì?" Ta có chút hiếu kỳ đặt hỏi, trước ta còn thực sự là tới nay chưa nghe nói qua vật này.

"Như vậy cùng người nói đi, nông thôn có bốn vàng, màu vàng, có lúc cũng dùng Hoàng Đế Hoàng, người hẳn nghe nói qua, biết này nói cũng là cái gì chứ?" Bà bà nhìn ta hỏi.

Nghe được bà bà lời nói, ta không cảm thấy là nhúu mày, tâm lý bắt đầu suy nghĩ mở.

Trên thực tế, bà bà lời muốn nói bốn vàng, ta đúng là nghe nói qua, nhưng mà cụ thể là ngón tay những thứ đó, ta còn thực sự không quá rõ, lập tức không thể làm gì khác hơn là hướng bà bà thỉnh giáo, sau đó bà bà liền đối với ta nói: "Bốn vàng chính là vàng lang tử, hồ ly con lừa, mẫu Dã Kê, bết rần, đây đều là chúng ta thổ thoại, dùng các người người tuổi trẻ lại nói, chính là Hoàng Thử Lang, đại hồ ly, Dã Kê, còn có màu vàng rần. Cũng

không phải chúng ta dân quê mê tín, trên thực tế những thứ này, tu luyện đầu năm dài, xác thực đều có linh tính. Hoàng Đại Tiên trên người sự tình, người nhất định là nghe nói qua, cái này cũng không thể gạt người, có đúng hay không?"

Bà bà nói không sai, ở chúng ta lão dân quê trong quan niệm, đối với cái này bốn loại động vật, xác thực đều là tràn đầy kính ý, bình thường tùy tiện không dám loạn chọc, nói là những động vật này có linh tính, một khi trêu chọc, liền muốn gặp phải trả thù, về phần kia cái gì Hoàng Đại Tiên trên người sự tình, thì càng thêm truyền thần rồi, này cái sự tình đi, ta còn thực sự là biết, chẳng những biết, thậm chí còn thấy tận mắt như nhau, lúc ấy hay là gia gia cho giải trừ.

Ta nhớ được đó là ta đại khái sau khi sáu bảy tuổi đại khi, trong thôn có một lão thái thái, đột nhiên có một ngày liền miệng méo mắt lác, một bên chảy nước miếng run rẩy, một bên nhìn nàg chăm chăm con trai con dâu phụ mắng to, nói bọn họ cái gì làm chuyện xấu, sau này muốn đoạn tử tuyệt tôn, người một nhà đều chết sạch ánh sáng.

Ngay từ đầu người nhà còn tưởng rằng lão thái thái là bị bệnh, liền vội vàng đưa đi bệnh viện chữa trị, kết quả trị liệu thời gian rất lâu không thấy tốt hơn, sau khi bất đắc dĩ, mới tìm gia gia đi cho nhìn, nhìn một cái bên dưới, mới phát hiện là Hoàng Đại Tiên trên người.

Chương 39: Muốn sống muốn chết?

Nhắc tới, khả năng rất nhiều người cũng nghe nói qua liên quan tới Hoàng Đại Tiên trên người sự tình, chẳng qua là cảm thấy này cái sự tình phi thường thần kỳ, phi thường quý bí, nhưng mà thấy tận mắt, chân chính biết Hoàng Đại Tiên trên người người là hình dáng gì người, lại là rất ít.

Ta coi như là tương đối may mắn, năm đó gia gia cho người ta "Nhìn chuyện" khi, ta vừa vận theo ở phía sau, tận mắt thấy lúc ấy tình huống, nhắc tới, kia trường cảnh thật là làm cho người hơi quá mục đích khó quên.

Nơi này cái gọi là nhìn chuyện, nhưng thật ra là nông thôn địa phương một loại cách nói, ý tứ chính là trong nhà khả năng không yên ổn, gần đây một mực xảy ra chuyện, lúc này, liền muốn tìm một "Hiếu công việc" người đến cho nhìn chuyện, cái gọi là hiếu công việc, thật ra thì chính là ngón tay quen thuộc Phong thủy cùng âm dương kiến thức người, nói như vậy, đều là Thầy Bói, hoặc là Âm dương tiên sinh. Mà gia gia bình thường ngoài mặt thân phận, đúng lúc là một cái Thầy Bói, cho nên, nói như vậy, ở thôn chúng ta ở trong, nếu như có trong nhà ai ra tương đối kỳ chuyện lạ tình, phần lớn cũng sẽ tìm hân đi cho nhìn chuyện.

Lúc đó chính là kia lão thái thái điên đứng lên, bị Hoàng Đại Tiên trên người, vì vậy tìm gia gia đi xem một chút.

Bất quá, để cho người cảm thấy kỳ quái là, lúc ấy gia gia đi sau khi, phát hiện lão thái thái đang ngồi ở nhà kia Nhân Đường trong phòng, lẳng lẳng nhìn bên ngoài, nhìn bộ dáng kia, tựa hồ cũng không có gì dị thường địa phương, kia người nhà này nói thế nào lão thái thái điên cơ chứ?

Lúc đó thấy cái này tình trạng, gia gia liền hỏi lão thái thái con trai, hỏi hân đây là chuyện gì xảy ra, kết quả tiểu tử kia cùng nàng con dâu, cũng có chút lúng túng đối với gia gia nói: "Ngài đi vào một chút thì sẽ biết, chúng ta bây giờ cũng không dám vào nhà, lại không dám sát thực tế."

Lời này để cho gia gia có chút hiếu kỳ, ngay sau đó gia gia liền bưng cái gạt tàn thuốc tui, một bên đi vào trong, vừa cùng kia lão thái thái chào hỏi: "Ha, lão muội ở, ngài gần người nhất bên trên khỏe không à?"

"Nha nha nha "

Nhưng mà, gia gia tiếng nói rơi xuống, mới vừa nửa chân đạp đến vào trong nhà khi, nhưng không nghĩ kia lão thái thái đột nhiên liền giọng the thé phát ra một trận quái khiếu.

Lúc đó ta tuổi còn nhỏ, vừa vịn nằm ở trên khung cửa đi vào trong nhìn, kết quả là thấy kia lão thái thái vừa kêu đến, một bên liền ngồi xếp bằng đến kia trên cái băng, hai mắt trừng tỏa sáng, chỉ gia gia liền mắng: "Nhà các người lập tức phải Tường lung lay phòng sập chết sạch rồi, người biết không? Các người những người này làm sự tình không bằng lương tâm, sau khi chết muốn xuống tầng mười tám Địa Ngục. Ta thật tốt nhà ở người cho ta lột, lần này tốt lắm, ta một nhà già trẻ ăn đói mặc rách, mùa hè dầm mưa, mùa đông thêm tuyết, người để cho chúng ta làm sao bây giờ? Ta nguyện rửa chết các người này người cả nhà!"

Lão thái thái trạng thái để cho gia gia cũng là ngẩn ra, ngay sau đó nhúu mày, thay vẻ mặt ôn hòa vẻ mặt, tiếp tục đối với kia lão thái thái nói: "Ô kìa nha, nguyên lai là Hoàng Tiên Sinh a, ta còn tưởng rằng là ai đó, như vậy, ngài đừng có gấp, có cái gì sự tình a, ta từ từ nói. Ngài nói ngài nhà ở bị lột, là bị ai bá, lại vừa là ở cái gì mà? Người xem như vậy có được hay không? Người nói ra, chúng ta cho ngài đổi lại cái càng tốt địa phương, được không?"

Kết quả đâu rồi, gia gia nói xong lời này sau khi, không nghĩ kia lão thái thái lại là toét miệng cắn răng phát ra một tiếng cười quái dị, về sau chỉ gia gia nói: "Ta khác biệt địa phương không muốn, liền muốn ở tại người tổ

tông ngôi mộ trong, người có cho hay không? Ta muốn người ngày lễ ngày tết liền cho ta đưa tiền, cho ta hoá vàng mã, cho ta đập đầu, giúp ta làm tổ tông cung, nếu là lời như vậy, ta đáp ứng người!"

Lời này cũng làm gia gia làm cho tức giận, vật này rõ ràng không phải là hiền lành, không muốn nghĩ hòa giải chứ sao.

Bởi như vậy, gia gia sắc mặt lạnh lẽo, trợn mắt nhìn kia lão thái thái nói: "Hoàng Tiên Sinh, ta là tới nhìn chuyện, căn cứ nguyên tắc chính là tiêu tai Giải Ách, ngài nói như vậy, coi như không nói được."

"Hừ, ta liền muốn nương nhờ nhà người, các người có bản lĩnh đuổi ta đi a, không bản lĩnh khác biệt ở nơi đó nói chuyện, ta liền muốn làm kia xú tiểu tử tổ tông!" Lão thái thái đang khi nói chuyện, mặt đầy hung ác trợn mắt nhìn gia gia, ngay sau đó cuối cùng quỳ xuống trên cái băng, hai tay chống giữ băng ghế một bên, đối với gia gia ác thanh đạo: "Lão già kia, không muốn chết lời nói, liền cút nhanh lên, nếu không ta ngay cả người đồng thời cũng biết chết!"

"Thật lớn mật!" Nghe nói như vậy, gia gia không khỏi quát lạnh một tiếng nói: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, không tán thưởng, ta xem người mới là muốn chết!"

"Khá lắm lão già kia, người còn dám theo ta sợ hãi, ta cắn chết người!" Kia lão thái thái đang khi nói chuyện, tứ chi dùng sức chống một cái, ước chừng hơn sáu mươi tuổi tác người, lại là phi thường nhanh nhẹn dắt từ kia trên cái băng mà bắt đầu, giương nanh múa vuốt liền hướng gia gia trên người đánh.

Lúc đó ta cùng kia lão thái thái con trai, con dâu, đồng thời ở ngoài cửa nhìn cái này tình trạng, đều là cả kinh trợn mắt hốc mồm, đồng thời tâm lý càng là tràn đầy lo âu, lo lắng kia lão thái thái động tác quá lớn, đem nàng

kia tay chân lấm cấm mà cho chơi xấu rồi.

Chỉ là, để cho chúng ta không nghĩ tới là, đối mặt lão thái thái tàn bạo, gia gia lại cũng là việc nhân đức không nhường ai, đối chọi gay gắt, thấy lão thái thái nhào tới, lão nhân gia đầu tiên là đem trong tay nóng bỏng ống điếu đi phía trước đâm một cái, trực tiếp liền đâm ở kia lão thái thái trên cổ, lập tức đau đến kia lão thái thái run một cái, theo bản năng liền lui về phía sau đi.

"Ô kìa nha, Lưu thúc, ngài trả thế nào xuất thủ? Đây là ta đây mẫu thân, ngài đánh hư làm sao bây giờ?"

Thấy cái này tình trạng, tiểu tử lập tức lòng tràn đầy ngạc nhiên vọt vào trong phòng đi, kết quả nhưng không nghĩ, hắn một câu nói còn chưa nói hết đâu rồi, kia lão thái thái đối lại phương hướng liền hướng hắn nhào tới, vẩy tay ngay tại trên mặt hắn bắt một đạo: "Ta đánh chết người cái này không lương tâm cầu tạp chủng!"

Bị như vậy một trào, tiểu tử phương mới phản ứng được, nhưng mà cũng không biết làm thế nào mới tốt, chỉ có thể nhìn lão thái thái sợ run, sau đó lão thái thái cười khằng khặc quái dị sau khi, đi lên hướng về phía tiểu tử cánh tay liền cắn, đau đến tiểu tử kia trực tiếp quỳ dưới đất rồi, một mực dập đầu khóc cầu khẩn nói: "Mẹ nha, ta là ngài con ruột, ngài đây rốt cuộc là muốn thế nào? Ta van cầu ngài bình thường một chút có được hay không? Chúng ta này một đại gia tử, qua rất tốt, rốt cuộc đây là thế nào đây là?"

Đến lúc này, bên cạnh vẫn đứng gia gia mới vừa đối với tiểu tử nói: "Từ ba đứa con, người muốn thật muốn mẹ người tốt hơn đến, liền nghe lời ta, người cho ta đem lão nhân gia nắm vững làm rồi, tốt nhất cho trối lại!"

Nghe được gia gia lời nói, tiểu tử do dự một chút, tùy thời có chút không

đành lòng, nhưng là vẫn đem lão nhân gia tay nắm lấy, định đem nàng không chế được.

Lão nhân gia khí lực có thể nhiều đến bao nhiêu? Dĩ nhiên là giãy giụa bất quá, nhưng mà tiểu tử nhưng cũng không dám dùng quá sức, sợ đem hấn mụ mụ cho lộng thương rồi, cho nên thật lâu cuối cùng không bắt lão thái thái, mà kia lão thái thái tốt quấy nhiều tốt bắt, thật sự là tàn bạo dị thường.

Sau đó may mắn hảo tiểu hỏa ở con dâu hung hãn, đi vào đem lão thái thái ôm, ghì chặt rồi hai cái cánh tay, sau đó tiểu tử cùng con dâu cùng nơi cố gắng, lúc này mới cuối cùng đem lão thái thái dời đến trên giường, một người một bên nắm lên hai tay, phương mới xem như đem lão thái thái cho hoàn toàn chữa ở.

Sau đó, đến lúc này, gia gia mới vừa hài lòng gật đầu, tiến lên nhìn lão thái thái hỏi "Người là phải chết, vẫn là phải sống?"

Chương 40: Trong chén vật

Lúc đó cái loại này dưới tình huống, gia gia nói ra lời này đến, lão thái thái con trai con dâu phụ cũng không biết nguyên do nhưng, còn tưởng rằng gia gia đây là đang cố ý uy hiếp lão thái thái đâu rồi, vẻ mặt liền có chút không vui, vì vậy liền đối với gia gia nói: "Lưu thúc, ngài tại sao nói lời như vậy chứ? Đây là ta đây má ời "

"Thí, " nghe nói như vậy, gia gia đánh liền đoạn tiểu tử lời nói nói: "Các người cũng đừng nói chuyện, ta không phải là cùng mẹ của người nói chuyện, ta là đang hỏi vật kia. "

Nghe được gia gia lời này, tiểu tử vợ chồng hai cái mới vừa không lại lên tiếng, sau đó liền gặp được trên giường lão thái thái liều mạng giùng giàng, vừa giãy giụa một bên mặt đỏ cổ to đất mắng to: "Chó má, người có bản lĩnh các buồng ta ra, các người đều là không làm tốt chuyện, sớm muộn đoạn tử tuyệt tôn, cả nhà chết sạch!"

Lão thái thái vừa mắng, một bên thấy được gia gia, liền đối với gia gia nhõ nước miếng nói: "Phi phi, người một cái Lão Bất Tử, người có thể làm gì ta? Người có gan nói cho ta biết tên người mà, xem ta không làm người chết!"

"Phải không?" Đối mặt lão thái thái ác nói ác ngữ, gia gia nhưng là tính khí rất tốt, tiếp theo nhưng là đem hạn yên đại tới eo lưng bên trên từ biệt, sau đó liền từ trong túi lấy ra một quyển dây buộc tóc màu hồng.

Nhắc tới này dây buộc tóc màu hồng, thật ra thì ngay tại lúc này gia gia liền muốn nói buộc linh tác, nhưng mà khi đó ta còn không biết vật này, hơn nữa tiểu tử kia cùng vợ hãnh cũng cũng không biết này cái sự tình, còn tưởng rằng đây chỉ là phổ thông dây buộc tóc màu hồng, nó mặc dù có thể phát huy tác dụng, đúng là gia gia đạo hạnh cao minh.

Thật ra thì bọn họ sai lầm rồi, trong mắt của ta, gia gia đạo hạnh thật ra thì một dạng hăn chân chính lợi hại địa phương, nhưng thật ra là trong tay hăn những công cụ đó, đó cũng đều là đặc biệt thiết kế ra được đối phó một ít Âm Tà Chi Vật, mỗi một dạng tác dụng đều không tăn giống nhau.

Lúc đó gia gia cầm kia dây buộc tóc màu hồng, đi lên trước, trước liền theo ở lão thái thái không ngừng đá đập lung tung hai chân, sau đó dùng dây buộc tóc màu hồng ở lão thái thái trên cổ chân lượn quanh hai vòng, đem lão thái thái hai chân cho trối lại, sau khi đầu dây đi lên tùm, lại đang lão thái thái trên hai chân nghiêng hướng lên quần mấy vòng.

Nhắc tới cũng kỳ quái, kia sợi dây nhìn thật rất nhỏ, tựa hồ không có lực lượng gì, nhưng mà như vậy một dây đưa sau khi, lão thái thái vốn là không ngừng đá đập lung tung đến hai chân, cuối cùng giống như bị định trụ một dạng lại là cũng không nhúc nhích rồi.

Thấy cái này tình trạng, tiểu tử vợ chồng hai người đều là trương lớn con mắt, cảm giác này cái sự tình có chút thần kỳ, vì vậy cũng thì càng thêm tín nhiệm gia gia, vẫn luôn là phi thường tận tâm giúp ấn đến lão thái thái giờ lên hai cánh tay, không để cho lão thái thái có bất kỳ nhúc nhích.

Sau đó gia gia liền đem sợi dây một đường lượn quanh, một mực đi vòng qua lão thái thái ngang hông, lúc này mới đối với tiểu tử nói: "Đưa tay cho ta."

Ta nhớ đến lúc ấy vì vậy lời nói, còn não loạn trò cười, nguyên nhân chính là tiểu tử nghe những lời này, liền đem mình tay đưa cho gia gia, sau đó gia gia cau mày trừng mắt liếc hăn một cái nói: "Người đưa tay làm gì? Đem người mẹ tay đưa ta!"

Nghe nói như vậy, tiểu tử mới có hơi lúng túng hai tay nắm thật chặt lão thái thái tay, đem nàng để tay đến trên người nàng đè lại.

Gia gia dùng dây buộc tóc màu hồng đem lão thái thái cổ tay khẽ quấn, ngay sau đó đối với tiểu tử con dâu nói: "Người cũng cho ta!"

Cô gái kia vì vậy cũng đem lão thái thái tay đưa tới, gia gia đồng dạng là một vòng, một dây dưa, vì vậy kia lão thái thái tứ chi cũng biết điều đi xuống, cũng không nhúc nhích rồi, chính là kia trong miệng còn là không ngừng mắng to, nhưng mà kia mắng chửi người thanh âm lại càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng không trôi chảy, cuối cùng cơ hồ có chút không nghe rõ đáng vẻ.

Đến lúc này, gia gia sẽ để cho tiểu tử đem lão thái thái đỡ ngồi dậy, sau đó dây buộc tóc màu hồng ở lão thái thái trên cổ, sau lưng, thậm chí là trên đỉnh đầu quấn mấy vòng, một mực dây dưa đến lão thái thái cơ hồ toàn thân cũng lỏng trùm lên dây buộc tóc màu hồng trong phạm vi, gia gia phương mới dừng lại, sau đó một tay lôi kia dây buộc tóc màu hồng, tay kia liền đưa ra, đối với tiểu tử nói: "Lấy cho ta một chén đến, cho các người xem chút mới mẻ!"

Gia gia lời này để ở tròng người đều rất nghi ngờ, bao gồm ta cũng không biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì đó. Sau đó ta suy nghĩ, lúc ấy ta muốn là biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì sự tình, ta khẳng định cũng sẽ không lại tiếp tục xem tiếp rồi, đáng tiếc là, ta không có biết trước tiên tri năng lực, hơn nữa ta trời sinh tính lại thích hiếu kỳ, cho nên lúc đó ta cũng vẫn xem lại đi.

Kết quả, tiếp đó, ta liền gặp được gia gia một tay lôi kia dây buộc tóc màu hồng, một tay bưng một cái bát nước lớn, miệng chén đặt ở lão thái thái mép, tựa hồ đang đợi nàng ói đồ vật đi ra.

Sau khi, gia gia đem chân tựa vào lão thái thái phía sau, cố định nàng tư thế, sau đó, chính là bắt đầu từng điểm buộc chặt trong tay dây buộc tóc màu hồng.

Nhắc tới cũng kỳ quái, kia dây buộc tóc màu hồng rất nhỏ bé, nhưng mà cũng không biết tại sao, lúc ấy sợi dây buộc chặt sau khi, kia lão thái thái lại là tựa hồ bị siết rất thống khổ một dạng cắn chặt hàm răng, sắc mặt kia đều có chút tím bầm rồi, trên người cũng không ngừng co quắp.

Thấy cái này tình trạng, tiểu tử không cảm thấy là mặt đầy lo âu, cái trán đều có chút đổ mồ hôi, kết quả, gia gia cũng không để ý hấn, chỉ là một mực buộc chặt sợi dây, sau đó lão thái thái ngũ quan đều có chút vận vẹo, thân thể cũng đi theo một mực thu nhỏ lại, cuối cùng đã là toàn thân cũng co lại thành một đoàn, về sau gia gia cúi đầu hướng về phía kia lão thái thái lỗ tai đột nhiên một tiếng quát to nói: "Còn không ra? ! Thật chẳng lẽ muốn đem người này một thân đạo hạnh toàn bộ đều bỏ mạng lại ở đây sao? Ta thương người tu hành không dễ, làm ác không thâm, muốn tha cho người một cái mạng, lại chấp mê bất ngộ lời nói, lão phu có thể cũng sẽ không lại hạ thủ lưu tình!"

Kết quả, để cho người không nghĩ tới là, lúc ấy kia lão thái thái nghe nói như vậy, cuối cùng đột nhiên há mồm ra "Oa" một cái liền mãnh liệt phun ra ngoài.

Kia phun ra đồ vật, vừa lúc bị gia gia tiếp tục ở trong tô, tốc độ quá nhanh, ta không có thấy rõ ràng rốt cuộc là cái gì, chỉ cảm thấy hình như là một cái trơn mượt, thật dài đồ vật, giống như là lão thái thái đem đầu lưỡi mình nhổ ra rồi một dạng bất quá, ta nhưng là trước tiên người thấy kia phun ra đồ vật mùi vị, không thể không nói, vậy thì thật là một loại để cho người nghĩ lại mà kinh hãi chua cùng khó chịu, gay mũi tốt phạm vi, ta lúc ấy cơ hồ là ngửi một cái sau khi liền trực tiếp có chút muốn ói ra, mà tiểu tử kia cùng vợ hấn, bởi vì khoảng cách tương đối gần, trước tiên thấy rõ trong tô đồ vật, hơn nữa còn ngửi thấy so với ta càng dày đặc mùi, cho nên, lúc ấy hai người liền trực tiếp che miệng, có chút không khống chế được phun ra ngoài.

Thấy bọn họ tình trạng, ta có chút hiếu kỳ, vì vậy ngừng thở, tiến lên nhìn một chút, kết quả nhìn một cái bên dưới, ta chiếu kia một mực nghen ở trong cổ họng nước chua rồi cuộc không có thể khống chế ở, trực tiếp buông áp môn, sau đó ta hãy cùng tiểu tử kia cùng vợ hãnh như thế, một tay vịn mép giường, một tay liền ôm bụng, hô lạp lạp phun ra đầy đất bắn uế vật.

Nếu nói là kia lão thái thái ỏi ở bát to đồ vật rồi cuộc là cái gì, nhắc tới, ta còn thật không biết kia rồi cuộc là thứ gì, nhưng mà ta lại vẫn nhớ vật kia đáng vẽ, món đồ kia cả người sền sệt dịch dạ dày, còn hiện ra tia máu, ước chừng quả đấm lớn nhỏ, đáng thành hình sợi dài, thịt màu đỏ, một đầu là hình bầu dục, phía trên mơ hồ có hai cái đen thui, tròn vo con mắt, mà một đầu khác, tựa hồ cái đuôi, có chút nhỏ bé, nhưng mà kia nhỏ bé nhưng cũng không là chỉ có một cái nhỏ bé, mà là vô số điều đang ở giống như nhỏ bé sợi thịt, kia sợi thịt bên trong còn có một cây hiện đầy mụn loét như vậy vướng mắc xương đồ vật bình thường.

Đương nhiên rồi, những thứ này cũng còn chưa phải là tối ác tâm, để cho người không chịu nổi là, vật kia lại còn dài hai cái nhỏ dài cánh tay trắng nõn nà sền sệt, lúc này đang dùng hai tay nắm bát to bên ở, tựa hồ là muốn từ bên trong bò ra ngoài.

Chương 41: Linh khôi

Này trong chén quái đồ thật sự là thật là ác tâm, ngôn ngữ không cách nào hình dung muốn ới cảm giác, chỉ có thấy tận mắt mới hiểu loại trạng thái kia.

Bất quá, để cho chúng ta cảm thấy hiểu kỳ là, gia gia đối với vật này lại không có gì không tốt phản ứng, lúc ấy lại còn quơ quơ chén, để cho vật kia lần nữa trở về chén trung ương, tiếp theo chính là bưng đồ chơi kia đi ra ngoài, không biết muốn đi làm gì.

Ngay tại chúng ta đang tò mò gia gia đi làm gì khi, gia gia nhưng là lần nữa trở lại, chỉ là lần này trong tay đã trống, kia bát to đã không thấy. Tiểu tử kia liền hỏi gia gia đem kia quái đồ làm đi nơi nào, kết quả gia gia lại còn nói là cho thả đi.

Tiểu tử rất kỳ quái gia gia tại sao đem nó để cho chạy, gia gia cũng không giải thích, chỉ là nhìn một chút trên giường lão thái thái, lúc này lão thái thái đang đứng ở trạng thái hôn mê, thấy cái này tình trạng, gia gia sẽ để cho tiểu tử nhanh đi đốt canh gừng đến cho lão thái thái rót hết.

Nghe nói như vậy, tiểu tử con dâu liền vội vàng đi thiêu rồi canh gừng bưng tới, sau đó gia gia đem quần quanh ở lão thái thái trên người dây buộc tóc màu hồng tháo ra, cho lão thái thái trút xuống canh gừng, sau khi lại để cho tiểu tử con dâu cho lão thái thái ngực xoa bóp một phen, sau đó kia lão thái thái thở dài một hơi sau khi, lúc này mới tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, quả nhiên là khôi phục trạng thái bình thường, hỏi nàng trước sự tình còn nhớ sao? Kết quả không có chút nào nhớ, chỉ nói là trước có ngày ban đêm nằm mơ tới, hình như là ăn một cái đất vàng thu, sau khi vẫn mơ mơ màng màng trạng thái, cảm giác rơi vào trong sương mù, không biết phát xảy ra cái gì sự tình.

Theo lý mà nói, lão thái thái lúc này như là đã tỉnh, hơn nữa còn khôi phục bình thường, gia gia nhiệm vụ cũng coi như hoàn thành, tiếp theo hẳn không có cái gì việc cần hoàn thành rồi.

Nhưng mà tình huống thực tế cũng không nhưng.

Lúc đó gia gia thấy lão thái thái tỉnh, cũng khôi phục bình thường, vì vậy liền cho tiểu tử làm một cái Ích Tà Phù, để cho hắn dán vào sau cửa lớn, như vậy có thể để tránh cho lần sau đụng nữa Tà, ngay tại lúc đó, gia gia vừa hút hạp yên đại, một bên liền hỏi tiểu tử nói: "Nghe trước cái vật kia ý tứ, này cái sự tình thật giống như căn nguyên còn ở trên thân thể người, nói như thế, hẳn là người bình thường làm sự tình không cần thận, cho nên đụng phải Hoàng Tiên Sinh, chính người cực kỳ suy nghĩ một chút, khoảng thời gian này, có hay không đào qua cái gì địa phương, hoặc là phá vỡ rồi cái gì địa phương."

Gia gia vừa nói như thế, tiểu tử liền cẩn thận suy nghĩ một phen, ngay sau đó nhưng là cau mày đối với gia gia nói: "Khác biệt cũng không có a, Lưu thúc người biết ta, ta bình thường không việc gì không thích loạn làm thứ gì. Chính là năm đầu tuyết rơi trước, ta đem chúng ta Tây Hồ phơi cốc tràng thượng chông cỏ ở cho rút lui hết, lúc ấy thảo ta đều dùng xe ba gác kéo về. Bất quá, khi đó cũng không thấy chông cỏ bên dưới có cái gì động a, hẳn không phải là nơi đó chứ?"

Thấy tiểu tử nói như vậy, gia gia liền nói với hắn: "Người lại suy nghĩ một chút, rốt cuộc có hay không đào qua thứ gì."

Gia gia đang khi nói chuyện, cũng là nghiêng đầu ở tiểu tử trong sân nhìn một chút, sau đó rất nhanh thì phát hiện dựa vào tường địa phương để một cái rất lớn cây già cây, cây kia nguồn gốc bộ có chút biến thành màu đen, nhìn không giống như là tự nhiên tạo thành. Thấy cái này tình trạng, gia gia không cảm thấy là giật mình, hỏi tiểu tử kia nói: "Cái này rễ cây nơi nào

đến?"

Nghe nói như vậy, tiểu tử kia vì vậy liền lòng tràn đầy hiếu kỳ nói: "Đây là cách vách hai đại gia đưa cho ta a, nói là mùa đông bữa củi đốt xong sứ, hủn lớn tuổi, phách bất động, cho nên liền đưa cho ta, chẳng lẽ là vật này xảy ra vấn đề?"

"Nói không chừng, " gia gia nói xong, đi lên trước cẩn thận kiểm tra một hồi cây kia cây, hơn nữa dùng mũi cực kỳ ngửi một cái, ngay sau đó gật đầu một cái, đối với tiểu tử nói: "Xác định, xác thực chính là cái vật này vấn đề, người không tin chính mình tới ngửi một cái, này gốc rễ bên trên còn có đồ chơi kia tao khí đây. Chuyện này không cần hỏi, là người kia hai đại gia gây họa chuyện, chỉ là bởi vì cái này rễ cây đưa đến nhà người rồi, cho nên để cho vật kia tưởng lầm là người làm chuyện xấu. Người nghe lời ta, sẽ đi ngay bây giờ tìm người hai đại gia, hỏi rõ cái này rễ cây ở nơi nào đào, vội vàng bị dâng hương chúc tiền vàng bạc qua đi chỗ đó đốt nén nhang, dập đầu đầu, cực kỳ nói xin lỗi một phen, nói là người người không biết vô tội, không cẩn thận mới phạm vào cái này kiêng kỵ, khẳng định Hoàng Đại Tiên nhất định phải tha thứ người. Sau đó người vội vàng đem cái này rễ cây ném xa một chút, nếu không nói không chừng sau này còn phải xảy ra chuyện mới được."

Nghe được gia gia lời nói, ta cùng tiểu tử cùng tiến lên trước ngửi một cái kia rễ cây, phát hiện xác thực cùng gia gia nói như thế, phía trên có một cổ nếu Hữu Nhược vô động vật tao khí.

Tiểu tử thấy cái này tình trạng, cũng minh bạch là chuyện gì xảy ra, vì vậy tự vội vàng dựa theo gia gia nói đi làm, sau đó tiểu tử con dâu cho gia gia cầm một giỏ trứng gà so, cảm tạ gia gia hỗ trợ.

Gia gia từ chối một phen, cũng đã thu đi xuống, sau đó để cho ta xách trứng gà với hủn đi trở về.

Khi đó tiết nông thôn cũng tương đối nghèo, tương tự như vậy hương thân hàng xóm láng giềng giữa hỗ trợ, đều là không lấy tiền, nhiều nhất là đưa một ít gì đó, lưu lại ăn một bữa tương đối khá thức ăn, liền đã coi như là cao cách thức đãi ngộ.

Bất quá gia gia bản thân đối với những thứ này cũng không phải rất nóng lòng, ta cảm thấy cho hẳn làm này chút ít sự tình, ở mức độ rất lớn thật ra thì có chút chủ trì công đạo ý tứ.

Đương nhiên rồi, khi đó ta còn không là rất rõ ràng này chút ít sự tình, cho nên trở lại trên đường ta vẫn hỏi gia gia kia lão thái thái phun ra đồ vật rốt cuộc là cái gì, kết quả gia gia liền nói đó là Hoàng Tiên Sinh cho lão thái thái xuống Cấm Chế, là dùng để trả thù người dùng, nói vật kia kêu đất vàng thu.

Lúc đó ta suy nghĩ lão thái thái nói nàng nằm mơ ăn chính là đất vàng thu, gia gia cũng nói cái vật kia là đất vàng thu, như vậy vật này chắc hẳn chính là để cho đất vàng thu rồi.

Nhưng mà, bây giờ nghĩ lại, ta là có thể tin chắc gia gia lúc ấy là không có có nói cho ta biết lời thật, khi dễ ta tuổi còn nhỏ, thì tùy thuận miệng nói tên đem ta lừa bịp được rồi.

Bất quá, mặc dù ta không biết vật kia xác thực tên, nhưng mà ta dù sao coi như là thấy tận mắt Hoàng Đại Tiên trên người tình huống, lập tức vì vậy liền cùng Độc Nhân bà bà nói này cái sự tình, sau đó Độc Nhân bà bà nghe ta lời nói sau khi, cũng là gật gật đầu nói: " Không sai, đó là Hoàng Đại Tiên trên người, hơn nữa người gia gia xác thực không có nói cho người lời thật. Nói thật với người đi, kia đất vàng thu chân chính tên là khôi cây, là có linh tính động vật thả ra ngoài bên trên người khác thân, để không chế khác biệt tâm thần người. Mà một khi người này bị những động vật này

khống chế được, chính là linh khôi rồi, tỷ như kia lão thái thái ở phía trên thân khi, thật ra thì chính là một cái linh khôi."

Nghe nói như vậy, ta cuối cùng là minh bạch năm đó tình huống là chuyện gì xảy ra, nhưng mà quay đầu lại nhìn bây giờ, ta tốt có chút tò mò, không biết Độc Nhãn bà bà tại sao đột nhiên nói cái này với ta sự tình, lập tức trong lòng nghi ngờ, vì vậy liền hỏi lên, sau đó liền gặp được Độc Nhãn bà bà có chút do dự thờ dài một cái nói: "Ta hiện tại đang lo lắng là, khả năng kia Xích Huyết Bảo Thiêm cũng có chính mình linh khôi, nếu là như vậy lời nói, này cái sự tình thật có thể khó làm."

Chương 42: Người đừng sợ là được

Độc Nhân bà bà lời nói để cho ta có chút lo lắng, nếu như nói kia Xích Huyết Bảo Thiềm thật có linh khôi lời nói, kia có thể gặp phiền toái. Trọng yếu nhất là, chúng ta bây giờ cũng không biết linh khôi ở nơi nào, tốt đang làm cái gì. Nơi này dù sao cũng là đại thành thị, dân số quá nhiều, không giống tiểu trong sơn thôn, nếu như có cá nhân vô duyên vô cớ điên mất rồi, khẳng định người cả thôn rất nhanh sẽ biết biết, trong thành phố một cái không tốt địa phương chính là, nơi này mỗi ngày đều có vô duyên vô cớ điên mất người.

Đối với cái này loại điên mất người, mọi người đã chuyện thường ngày ở huyện, căn bản cũng không sao thật ly kỳ, thậm chí, ngay cả kia người điên người bên cạnh, cũng sẽ không cảm thấy có bao nhiêu vượt quá bình thường, điên rồi chỉ có thể đem người đưa đi bệnh viện tâm thần trong hành hạ, mà sẽ không nghĩ tới là trúng tà còn là cái gì.

Còn có một chút yêu cầu lo lắng chính là, linh khôi tư tưởng cùng ý thức hoàn toàn bị khôi chủ khống chế, mà trong thành phố độc thân sống một mình người có nhiều, có lúc một người biến mất nửa năm đều không người chú ý tới, cho nên, nếu như bây giờ kia Xích Huyết Bảo Thiềm khống chế linh khôi là người như vậy lời nói, kia sự tình thật là thì phiền toái, linh khôi có thể làm sự tình, có thể so với khôi quý nhiều hơn nhiều.

Cho nên, bây giờ chúng ta nhất định phải mau sớm tìm tới kia Xích Huyết Bảo Thiềm mới được, tuyệt đối không thể như vậy để mặc cho nó phát triển tiếp, từ tình huống bây giờ đến xem, kia Xích Huyết Bảo Thiềm vốn chỉ là ở tại trong ao nhỏ mặt, bây giờ vào Huyền Vũ hồ, đây chính là lớn hơn càng rộng lớn Bảo Địa, nó nhất định là muốn ở chỗ này tiếp tục lớn lên, lâu dài phát triển.

Huống chi Huyền Vũ hồ là đã ra tên gọi linh khí chân, chính sở vị Tử kim núi Long Mạch, bên trái Thanh Long Hữu Bạch hổ, trước Chu Tước sau

Huyền Vũ, năm đó Chu Nguyên Chương ở chỗ này Kiến Đô, nhưng là trải qua Phong thủy cao nhân chỉ điểm, nghe nói năm đó Huyền Vũ hồ hay là đặc biệt moi ra, trên danh nghĩa là vì luyện binh, nhưng thật ra là vì tăng cường Phong thủy Long Mạch, chính là bởi vì nơi này Long Khí thịnh vượng, cho nên Đại Minh Triều mới sẽ như thế Trường Thọ.

Bây giờ nếu là này Xích Huyết Bảo Thiềm ngồi thu địa lợi, hơn nữa thao túng linh khô, lâu dài vì nó cung ứng đầy đủ sống nhân tinh máu, ta thật là không nghĩ ra được sau một khoảng thời gian, nó sẽ biến thành hình dáng gì.

Nhưng mà, bây giờ liền coi như chúng ta chuẩn bị đầy đủ, nhưng là dù sao Huyền Vũ hồ lớn như vậy, chúng ta muốn đi đâu tìm kia Xích Huyết Bảo Thiềm mới được đây?

Ngay tại ta chính lo lắng này cái sự tình khi, Độc Nhãn bà bà nhưng là đối với ta nói: "Yên tâm đi, muốn tìm lời nói, thật ra thì rất thuận lợi, hướng chi, chúng ta trong tay không phải là vừa vặn có một tiện nghi dẫn đường vật sao?"

"Tiện nghi dẫn đường vật? Có ý gì?" Lập tức ta nhìn Độc Nhãn bà bà, lòng tràn đầy hiếu kỳ, không biết bà bà nói chuyện là ý gì.

Nghe được ta lời nói, Độc Nhãn bà bà nhưng là mặt đầy thần bí nở nụ cười nói: "Đem điện thoại di động của người cho ta dùng một chút, chờ chút người sẽ biết."

Độc Nhãn bà bà cử động để cho ta hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà còn đem điện thoại di động đưa cho nàng, sau đó lão nhân gia cầm tới liền gọi một số điện thoại đánh tới.

Điện thoại rất nhanh kết nối, liền nghe được Độc Nhãn bà bà hướng về phía

trong điện thoại nói: "A Sơn a, người đi ta trong phòng đem trong vạc cái điều Kim Bối Long cầm, chú ý khác biệt giết chết. Cầm sau khi, nhanh chóng đuổi đến nơi này của ta. Từ Kim vườn hoa số 188, đúng chính là cái đó lão đầu tử ở địa phương. Người tốc độ nhanh một chút, lái xe đi, bây giờ có tình huống đặc biệt, cũng không cần biết khiếm tốn không biết điều rồi."

Bà bà nói xong, cúp điện thoại, sau đó còn vừa cho ta, vừa hướng ta nói: "Tốt lắm, bây giờ chính là an tâm chờ đi, đến buổi tối sẽ hành động lại, đến lúc đó người cũng phải nhiều hơn lực mới được, nếu không còn thật không dễ thu thập."

Nghe được bà bà lời nói, ta vì vậy nhớ lại một cái sự tình, không cảm thấy là có chút tình Ngô Địa đối với bà bà nói: "Đúng rồi, bà bà người lời vừa mới nói tiện nghi dẫn đường vật, có phải hay không nói đúng là kia Kim Bối Rồng? Ta nghe gia gia nói qua, kia Kim Bối Long cùng Xích Huyết Bảo Thiềm tựa hồ thị tử đối đầu, tại dã ngoại khi, cũng là thành đôi xuất hiện, khoảng cách không xa, một mực lẫn nhau tranh đấu. Nói như vậy, bọn họ hẳn là có thể cảm ứng được với nhau khí tức mới đúng, đúng hay không?"

"Không sai, người oa ngô tính có thể, đúng rồi, người tên là gì tới?" Bà bà cùng ta biết lâu như vậy rồi, lại còn không biết tên ta, ta cũng quên giới thiệu mình, thật là đủ xấu hổ.

Ngay sau đó ta nói tên mình, bà bà gật gật đầu nói: "Nói như vậy, Lô Nam Sơn là chuẩn bị đem người thu làm truyền nhân, bất quá người xương cốt, nhìn thật không tệ, là khối tài liệu tốt, lão già này là có phúc."

Bà bà lời nói để cho ta có chút ngượng ngùng, vì vậy liền cười mĩa một chút nói: "Bà bà, ta hỏi người cái sự tình, chính là ngài và ta gia gia rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Là đồng môn sao?"

Nghe được ta lời nói, bà bà liền nở nụ cười, gật gật đầu nói: "Đồng môn không đồng tông, nhắc tới, chúng ta đạo môn coi như là bên ngoài tám hành lý mặt lớn nhất một môn, cho nên tông phái cũng là rất nhiều, nhân tính chất cũng rất hỗn loạn, ta và người gia gia, coi như là tông phái tương đối gần tựa như đi, cho nên liền khá là thân thiết."

"Vậy các người rốt cuộc là làm gì? Ta nghe gia gia nói qua, thật giống như còn có cái gì ám hiệu cùng bên tàu, những thứ này đều là làm gì?" Ta nhìn Độc Nhân bà bà, hi vọng nào nàng có thể cho ta cởi ra trong này nghi vấn, nhưng không nghĩ lão nhân gia cùng ta gia gia như thế, đều là cười cười nói: "Cái này tạm thời không thể cùng người nói tỉ mỉ, sau này người sẽ biết, bây giờ cũng đừng hỏi quá nhiều."

"Được rồi, " ta nói xong lời nói, cảm giác không có lời gì để nói, đột nhiên liền nhớ lại Tiểu Ngọc giày sự tình đến, vì vậy đối với bà bà nói: "Đúng rồi, bà bà người buổi sáng nói phải cho ta mở mắt một chút, đây là một cái gì cách nói? Bây giờ chúng ta dù sao là chờ, vừa vặn không có cái gì sự tình, không đi ngài mở cho ta mở mắt chứ, ta còn thực sự là rất hiếu kỳ, muốn nhìn một chút trong phòng này rốt cuộc biến thành hình dáng ra sao đây. "

Nghe được ta lời nói, bà bà vì vậy mỉm cười một chút, nhìn ta nói: "Có thể là có thể, chính là người không cần phải sợ là được."

"Không việc gì, ta gan lớn đâu rồi, ngài mặc dù giúp ta mở mắt đi, ta chính là lòng hiếu kỳ trọng, muốn nhìn một chút rốt cuộc là cái tình huống gì, " ta đối với bà bà nói.

Nghe được ta lời nói, bà bà vì vậy gật đầu một cái, đứng dậy hướng trong phòng đi, đối với ta nói: "Người cũng tiến vào đi, đóng cửa lại, cũng không cần mở đèn, rèm cửa sổ cũng kéo lên."

Ta vội là theo chân bà bà đồng thời vào phòng, sau đó đem đại cửa đóng

lại, rèm cửa sổ cũng kéo lên, nhất thời trong phòng một mảnh tối tăm, chỉ có rèm cửa sổ cùng trong khe cửa xuyên thấu vào ánh sáng nhạt.

Sau đó bà bà để cho ta đem kia Tiểu Ngọc giày lấy ra, đặt tới trên bàn, sau khi chính là để cho ta ngồi xổm dưới mặt bàn mặt đi, đối với ta nói: "Ngồi xếp bằng xuống, chú tâm ngưng thần, ta không để cho người trượng khai con mắt, nhất định không muốn mở ra, ta cho người trượng khai con mắt sau khi, người liền có thể đi ra ngoài nhìn một chút, nhưng không quản đến người thấy cái gì, nhất định phải trấn định lại, không muốn quá kích động, biết không?"

"Ừ, được, ta nghe ngài, " ta nói chuyện đang lúc, ngồi xếp bằng ngồi ở dưới đáy bàn, vừa vặn ở giữa vào bàn bốn cái sau đó ta tĩnh hạ tâm thần, chậm rãi nhắm lại con mắt.

Chương 43: 3 nữ nhân đây 1 càng yêu cầu. . .

Cửa đóng, rèm cửa sổ cũng kéo theo, trong phòng một mảnh u ám, mà ta an vị ở nhà trung ương phương dưới mặt bàn mặt.

Lúc này, ta cũng vậy nhắm lại con mắt, Tĩnh Tâm ngưng thần chờ đợi.

Sau đó, cũng ở nơi này cái ngay miệng, ta cuối cùng theo bản năng cảm giác chung quanh có từng trận gió lạnh, nếu Hữu Nhược vô đất ở ta sau trên cổ thổi, cảm giác kia để cho người rợn cả tóc gáy.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý có chút thất thượng bát hạ, vừa mới an tĩnh lại tâm thần, bởi vì sợ hãi, lần nữa ba động như nước thủy triều.

Nghĩ đến, hắc ám trong hoàn cảnh, chắc hẳn rất nhiều người cũng sẽ theo bản năng cảm thấy sợ hãi, nhưng mà ta tình huống bây giờ lại không đơn thuần là bởi vì hắc ám nguyên nhân, vì vậy khi, còn không có muốn Độc Nhân bà bà làm phép, ta cũng đã có chút cảm thấy, trong phòng này, đúng là âm khí nồng đậm, có chút chúng ta nhìn bằng mắt thường không tới đồ vật tồn tại.

Vừa lúc đó, Độc Nhân bà bà thanh âm truyền tới, hỏi ta nói: "Tiểu Bắc a, chuẩn bị xong chưa?"

Không biết tại sao, lúc ấy ta nghe đến Độc Nhân bà bà thanh âm, mặc dù ngay tại cùng trong một gian phòng, lại cảm giác rất xa xôi một dạng nhưng mà đầu gối ta nghe rõ ràng, cho nên ta theo bản năng gật đầu một cái, nói xong rồi.

Sau đó Độc Nhân bà bà liền đối với ta nói: "Vậy người không nên động, cũng không cần trương khai con mắt, ta cho người mở ra khi, người lại mở ra."

Ta gật đầu một cái, đáp ứng nàng, về sau cũng cảm giác Độc Nhân bà bà tựa hồ cũng là đi tới bàn bên cạnh bên trên, sau đó lão nhân gia tựa hồ đang ta trên ánh mắt bơi một ít gì đó, vật kia ẩm ướt, lành lạnh, tựa hồ là nước sạch, nhưng là vừa có một cổ nếu Hữu Nhược vô vị nói, mơ hồ người được tao khí.

Lão nhân gia tô xong sau, xoay người rời đi, không biết đi nơi nào, cuối cùng ta chỉ nghe được nàng đối với ta nói: "Người ở tâm lý mặc niệm thất âm, sau đó trương khai con mắt đi."

Thanh âm này hạ xuống sau khi, ta cuối cùng nghe được mở cửa cùng tiếng đóng cửa Âm.

Độc Nhân bà bà, cuối cùng đi ra ngoài, chỉ chừa ta một người trong phòng, đây là phải làm gì?

Lúc đó ta tâm lý hiếu kỳ, nhưng là lại không kịp nghĩ quá nhiều, chỉ có thể dựa theo bà bà phân phó, mặc niệm thất âm, sau khi ta dè dặt trương khai con mắt, nghĩ muốn nhìn tình huống chung quanh một chút.

Kết quả, ngay tại ta vừa mới trương khai con mắt ngay miệng, bất thành linh trước mặt đột nhiên một cái bóng đen thoáng một cái, nhìn kỹ lúc, cuối cùng thấy một cái đầu người, té từ trên bàn duỗi xuống dưới, đang xem đến ta. Kia tình trạng, trang nghiêm trên bàn nằm một người, lúc này đang ở kiểm tra dưới đáy bàn tình huống.

Bởi vì đầu người kia là té, ta trong lúc nhất thời, không có thể cụ thể phân biệt ra được bộ dáng, chỉ cảm thấy đó tựa hồ là một cái tiểu cô nương gương mặt, sau khi ta cũng nghiêng đầu nhìn một chút, mới phát hiện đó là một cái năm sáu tuổi đại tiểu cô nương, tóc dài dài, xõa xuống, trên người chính là mặc quần áo màu xanh lục.

Kia tiểu cô nương tựa hồ cũng nhìn thấy ta, hơn nữa biết ta đang nhìn nàng, cho nên hẳn nhìn thấy ta trương mắt, lập tức liền đem đầu lùi về, biến mất.

Ta hơi nghi hoặc một chút, ngay sau đó bốn phía lại nhìn một chút, như vậy nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi cảm giác trên người có chút ngượng ngùng.

Lúc này ở bàn chung quanh, cuối cùng đứng tầm hai ba người, đều là đàn bà, bên trái một cái, mắt trần có thể thấy, trên chân là một đôi thêu thùa hoa mỹ giày vải ở, mũi giày bên trên, mơ hồ có một cái phượng đầu, sau đó kia giày đi lên, là là đồng dạng thêu thùa hoa mỹ làn váy, cái này tình trạng để cho ta một trận hiếu kỳ, nhìn lại bên phải, lại vừa là một nữ nhân, nhưng là mặc màu đen cũ nát giày vải ở, làn váy cũng là vá chằng vá đụp, cuối cùng, là sau lưng ta, ta còn chưa tới cùng đi xem, liền mơ hồ nghe được tất tất tác tác âm thanh, sau đó đối đãi với ta lúc xoay người, lại thấy một cái chỉ có dài đến một xích, gầy đến da bọc xương trẻ sơ sinh, chính ở nơi đó chậm rãi nhúc nhích đến, nhìn nhúc nhích phương hướng, lại là muốn leo đến trên người của ta tới.

Cái này tình trạng để cho ta có chút ngạc nhiên, theo bản năng lui về phía sau chuyển hơi có chút, kết quả, vừa lúc đó, đột nhiên cái đó mặc y phục rách rưới nữ nhân khẽ cong eo, đưa tay đem kia trẻ nít nhỏ bế lên, sau khi cuối cùng thoáng cái ngồi ở trước mặt của ta, thuần trắng phát thanh gương mặt cực kỳ dữ tợn nhìn ta, một hai tròng mắt hiện lên xài uổng, sau khi nàng lại là đem kia trẻ sơ sinh một cái cánh tay kéo dậy, bắt đầu hướng trong miệng nhét, lại là "Kèo kẹt kèo kẹt" đất ăn.

Cái này tình trạng để cho ta có chút kinh sợ, nhưng mà dù sao trước đã thấy qua, cho nên coi như trấn định, không phải là rất sợ hãi, biết đây là cái đó ở phòng cũ trong thăm nữ nhân chết tiệt, nàng oán khí một mực đi theo này Tiểu Ngọc trên giày, bây giờ Độc Nhân bà bà mở cho ta rồi mắt, ta có thể thấy nàng, cũng là rất hiện tượng bình thường.

Chỉ là, để cho ta không hiểu là, thế nào bây giờ ngoại trừ nữ nhân này cùng con nàng, lại xuất hiện một cái tiểu cô nương, còn có một cái quần áo hoa mỹ nữ nhân này?

"Hừ, " một tiếng hừ lạnh từ đỉnh đầu truyền tới, để cho ta tâm lý giật mình một cái, sau đó ta theo bản năng từ dưới đáy bàn chui ra ngoài, hướng bên cạnh bàn nhìn một cái, lập tức phát hiện một cái cực kỳ quái dị tình trạng, bàn kia bên trên đang đứng một cái năm sáu tuổi đại tiểu cô nương, một thân Lục Y, lúc này trên người trói màu đỏ sợi dây, hoạt động có chút khó khăn, sau đó, ở đối diện nàng, chính là đứng một cái đắp mặt, tóc mây cuộn tròn, quần áo hoa lệ cổ trang nữ tử, đàn bà kia chính hung tợn nhìn chằm chằm cái đó tiểu cô nương, bị dọa sợ đến nàng một run lấy bấy đến, nơm nớp lo sợ, tựa hồ rất là sợ hãi.

"Ba" nhất thanh thúy hưởng, cô gái kia cuối cùng giơ tay lên cho kia tiểu cô nương một cái tát, sau đó kia tiểu cô nương nhưng chỉ là ủy khuất bụm mặt, cũng không có khác biệt biểu thị.

Có lẽ là tiểu cô nương nghịch lai thuận thụ để cho nữ nhân cảm thấy không có gì hay, nàng đột nhiên liền quay đầu hướng ta nhìn lại, sau đó lại là hướng ta đi tới, sau khi trực tiếp liền đưa ra hai ngón tay hướng ta bên trong đôi mắt đâm tới.

Lúc đó ta gặp được cô ấy là mang theo đỏ như màu máu móng tay dài ngón tay đâm tới, theo bản năng liền cúi đầu tránh ra, về sau cô gái kia lại là hơi nghi hoặc một chút đất nhìn ta một cái, ngay sau đó cuối cùng toét miệng cười một tiếng, tóc dài màu đen thoáng cái tản ra đến, giống như một dạng khói mù một dạng hương trên người của ta bao gồm tới.

Nhất thời, ta chỉ cảm thấy trên người một mảnh lạnh như băng, vô số sợi tóc ở trên người của ta quần vòng quanh, để cho ta hô hấp đều có chút khó

khăn, cả người cũng lạnh đến run lấy bối, về sau ngay tại ta chính giòng giăng khi, theo bản năng giương mắt nhìn lên, bất ngờ thấy cô gái kia khuôn mặt lại là đã ép tới gần đến trước mặt của ta không tới xa hai tấc địa phương, sau đó ta cứ như vậy trực lăng lăng nhìn nàng một đôi mang theo thâm hào quang màu đỏ con mắt, đồng thời cảm giác từng trận khí tức âm lãnh hướng ta trong lỗ mũi chui, để cho ta cảm giác cực kỳ không dễ chịu.

Ta theo bản năng đưa tay đẩy khai nàng, lại phát hiện nàng tựa hồ không tồn tại một dạng ta căn bản liền không đụng tới nàng.

Dưới tình thế cấp bách, ta nghĩ rằng đến gia gia trước đã dạy ta Ích Tà phương pháp, theo bản năng đối với lên trước mặt phun một bãi nước miếng, sau đó bởi vì ta cùng nữ nhân kia đúng lúc là mặt đứng đối diện, này một bãi nước miếng vừa vắn rơi vào trong miệng nàng, nhất thời, liền gặp được nàng đột nhiên che miệng cấp tốc lui về phía sau, về sau khom người khoảng cách đất ho khan, tựa hồ là muốn nôn mửa ra, nhưng là lại không có ỏi thành công, sau đó, nàng cuối cùng hung tợn trợn mắt nhìn ta liếc mắt sau khi, xoay người hướng góc tường chạy tới, bóng người nhanh chóng biến mất ở trong vách tường rồi.

Chương 44: Hung thủ

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là tâm lý một trận hưng phấn, không nghĩ tới ta nước miếng lợi hại như vậy, ngay sau đó ta phản niệm suy nghĩ một chút, cũng cũng có chút hiểu được, dù sao thân thể là có dương khí, mà nước miếng đúng lúc là dương khí đầy đủ vật, bình thường chúng ta liền có thể dùng ói nước miếng tới Ích Tà, bây giờ ta trực tiếp đem nước miếng phun tới cô gái kia trong miệng đi, nàng tự nhiên là có chút ít không chịu nổi, cho nên liền chạy mau xuống.

Biết những thứ này sau khi, ta không tự chủ xoay người lại nhìn cái đó ngồi chồm hổm dưới đất, ôm hài tử đang ở gặm nhấm nữ nhân, không tránh khỏi cũng một bãi nước miếng ói tới, đúng như dự đoán, cô gái kia sợ hết hồn, lập tức từ dưới đất nhảy cồm lên, ôm hài tử liền cấp tốc lui về phía sau rồi.

Cái tình huống này để cho ta tinh thần đại chấn, lập tức liền đi theo qua, lại muốn ói nàng nước miếng, nhưng mà vừa thấy được nàng ôm hài tử, si si sách sách phát run đáng vẻ, lập tức cũng có chút mềm lòng, không tự chủ nghe xuống dưới, kia hộp nước miếng cũng gắng gượng nuốt xuống, về sau ta theo bản năng đưa tay, muốn đi sờ một cái trong ngực nàng hài tử, nàng cuối cùng không có tránh né, sau đó trong tay ta hư hư đất vuốt ve nàng một chút hài tử, sau khi ta mỉm cười một cái, đối với nàng gật đầu một cái, để cho nàng không cần phải sợ, lại sau đó ta xoay người lại hướng bàn trung ương nhìn, lại phát hiện trên bàn đứng cái đó tiểu cô nương đang ở đại trượng đến một đôi con mắt, có chút ít tò mò nhìn ta, sau đó ta liền phát hiện nàng y phục trên người màu sắc, cuối cùng một hồi đỏ, một hồi xanh, là đang ở hai loại màu sắc giữa, không ngừng biến đổi.

Cái hiện tượng này để cho ta rất kỳ quái, không biết đây là chuyện gì xảy ra.

Sau khi ta đi lên trước, theo bản năng đưa tay hướng cái đó trên người cô bé sờ qua đi, sau đó nàng nhìn ta một chút, tựa hồ biết ta có thể thấy nàng,

không tự chủ có đưa tay kéo một cái trên người màu đỏ giầy nhỏ, tựa hồ là muốn để cho ta giúp nàng cởi ra.

Ta nhú mày một cái, suy tính một chút, ngay sau đó hay là tiến lên giúp nàng giải khai.

Giầy nhỏ cởi ra sau khi, kia trên người cô bé quần áo, lập tức biến thành hoàn toàn màu đỏ, về sau liền gặp được sắc mặt nàng thoáng cái trở nên Âm tối xuống, sau khi lại là có chút dữ tợn nở nụ cười, thân liền hướng ta nhào tới.

Ta cả kinh cả người một tung, theo bản năng một bãi nước miếng ỏi đi qua, sau đó liền gặp được nàng lại là cố ý há mồm đem kia nước miếng đất nhận, về sau cuối cùng nồng nhiệt đất nuốt xuống, tựa hồ mùi vị rất tốt, tiếp theo lại còn mở ra cái miệng nhỏ nhắn, tựa hồ là còn muốn lại muốn ý tứ.

Cái này tình trạng nhưng là để cho ta có chút mơ hồ, không biết đây là một tình huống gì, sau đó ngay tại ta chính nghi ngờ khi, nhưng không nghĩ, kia tiểu cô nương bóng người cuối cùng từng điểm mơ hồ đi xuống, cuối cùng trang nghiêm mây mù một dạng biến mất không thấy.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng ngẩng đầu nhìn bốn phía, mới phát hiện trong phòng từ đầu chí cuối chỉ có ta một người, sau đó trên bàn chẳng qua chỉ là lẳng lặng để một cái màu xanh lá cây Tiểu Ngọc giày mà thôi, chỉ là kia Tiểu Ngọc trên giày dây buộc tóc màu hồng, đã bị giải khai, lúc này kia Tiểu Ngọc giày thuộc về tự do trạng thái.

Ta biết, đây cũng là Độc Nhân bà bà pháp thuật thời gian đến, ta đã không thấy được Âm Hồn cùng oán khí rồi, cho nên, bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là tiến lên, lại đem kia Tiểu Ngọc trên giày dây buộc tóc màu hồng, dựa theo gia gia trước phương thức, lần nữa ghim, sau đó ta mới xoay người đi ra ngoài.

Đi tới ngoài cửa, phát hiện Độc Nhân bà bà vẫn là ngồi ở trên ghế phơi thái dương, vẻ mặt rất là nhàn nhã.

Nhìn thấy ta đi ra, lão nhân gia liền nhìn ta một cái, sau đó khả năng là bởi vì ta thần thái coi như bình thường, vì vậy nàng liền có chút hiếu kỳ hỏi ta nói: "Không thấy sao? Người đáng vẻ, thật giống như rất bình tĩnh."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là có chút nhỏ kiêu ngạo đối với Độc Nhân bà bà nói: "Nào có a, thấy thì thấy đến, liền có phải hay không rất đáng sợ."

"Há, tình huống gì? Nói một chút coi, " Độc Nhân bà bà nhìn ta, có chút hăng hái đặt hỏi.

Vì vậy ta liền đem mới vừa rồi thật sự thấy tình huống nói.

Nghe ta lời nói, Độc Nhân bà bà liền gật gật đầu nói: "Không tệ, kia người mặc tốt quần áo nữ nhân, mới là thật hung, đó là này Tiểu Ngọc giày chân chính chủ nhân, máu kia thậm cũng là nàng lưu lại. Về phần cái đó ôm hài tử nữ nhân mà, mặc dù hung, nhưng chỉ là oán khí, rất tốt bình phục, cho nên nói, muốn phá này Tiểu Ngọc trên giày sát khí, mấu chốt không là đối phó kia ôm hài tử, mà là cái đó mặc quần áo tử tế, vật kia có thể khó đối phó, nói không chừng đã có mấy ngàn năm nữa nha, cũng không biết lai lịch rốt cuộc ở nơi nào, nếu không phải có thể tìm được lai lịch, chỉ sợ coi như là trong thời gian ngắn có thể áp chế nàng khí tức, cuối cùng vẫn sẽ tro tàn lại cháy, cho người chịu nhiều đau khổ."

"Vậy phải thế nào làm?" Lời này để cho ta có chút bận tâm, không biết nên làm thế nào mới tốt.

"Hắc hắc, không việc gì, ít nhất trước mắt người tạm thời không có nguy

hiếm gì, " nghe được ta lời nói, Độc Nhân bà bà liền nói với ta nói: "Tiểu tử người cũng là tinh nghịch, lại đem nước miếng ói trong miệng nàng đi, đây chính là dương khí nhân tâm rồi, phỏng chừng nàng muốn ngừng một đoạn thời gian. Cho nên, này cái sự tình liền rồi hãy nói, chờ chúng ta giúp xong con cóc ghẻ này cái sự tình sau khi, trở lại quản cái này, cũng không muộn."

Độc Nhân bà bà nói con cóc ghẻ, dĩ nhiên chính là ngón tay kia Xích Huyết Thiềm Thừ rồi.

Nghe nói như vậy, ta liền gật đầu một cái, sau đó có chút hiếu kỳ hỏi Độc Nhân bà bà nói: "Bà bà, mới vừa rồi người dùng là cái gì pháp thuật? Làm sao lại để cho ta thấy được những thứ đó? Biện pháp này, có thể hay không dạy cho ta?"

Nghe được ta lời nói, Độc Nhân bà bà liền nở nụ cười, đối với ta nói: "Cái gì pháp thuật à? Căn bản sẽ không chuyện kia, chính là một ít vật nhỏ mà thôi. Nhắc tới, người gia gia có thể so với ta tinh thông rất nhiều hẳn chẳng lẽ không dạy cho người sao?"

"Không có a, gia gia hẹp hòi rất, rất ít dạy ta một ít thật dùng cái gì, " ta có ít câu oán hận nói.

"Ha, vậy đoán chừng là lo lắng người trẻ tuổi, biết quá nhiều sẽ gây chuyện. Nhắc tới, người bây giờ thật muốn lời nói, ta cũng có thể dạy cho người, bất quá, dạy cho trước người, trước phải nói rõ với người trắng, vật này không thể dùng linh tinh, đặc biệt là ở mộ địa, bệnh viện thái bình gian, hỏa táng tràng đợi một chút tương tự địa phương, nhất là không thể loạn mở mắt, nếu không lời nói, khẳng định liền muốn gây chuyện." Độc Nhân bà bà nói với ta nói.

" Ừ, ta biết, ngài yên tâm đi, ta sẽ không dùng linh tinh, " ta nói nói.

Nói lời này khi, ta tâm lý liền có chút hiếu kỳ, không biết tại sao không thể ở những thứ này địa phương loạn mở mắt, sau đó Độc Nhân bà bà tựa hồ xem thấu lòng ta chuyện, vì vậy cứ tiếp tục nói: "Người phải biết, ở những thứ kia địa phương, đều là một ít mới Tử Âm Hồn, trong bọn họ, có rất nhiều người còn không biết mình chết, chẳng qua là cảm thấy người khác đột nhiên cũng không thấy được hắc, cũng không nghe được thanh âm hắc rồi. Sau đó người một khi mở mắt, người là có thể thấy hắc, sau đó hắc cũng phát hiện người có thể đủ thấy hắc, sau đó hắc liền phát hiện cả thế giới, tự hồ chỉ có một mình người có thể thấy hắc, kia người suy nghĩ một chút, bọn họ này sau khi không đi theo người, còn có thể đi theo ai? Đó không phải là uổng công cho mình chọc phải xui sao? Đúng hay không?"

Nghe nói như vậy, ta không khỏi gật gật đầu nói: "Ta đây nếu là thấy được, cũng làm bộ như không thấy được đâu rồi, có được hay không?"

Chương 45: Trời tối vào hồ thâm 3 càng yêu cầu. . .

Ta lời nói, để cho Độc Nhân bà bà có chút bất đắc dĩ nở nụ cười, tựa hồ cảm thấy ta lời nói có chút ngây thơ.

Quả nhiên, cười xong sau, Độc Nhân bà bà xin chỉ dẫn sắc đối với ta nói: "Tiểu Bắc a, có nghe hay không qua câu nói kia? Lừa gạt mình có thể, nhưng mà người không lừa được thiên địa, không lừa được quỷ thần, mình bạch đây là ý gì sao? Nói trắng ra là, đó chính là chúng ta trong lòng hoạt động, may mắn, đều có khí tràng ba động. Mà những thứ kia Âm Hồn đâu rồi, nói trắng ra là, thật ra thì cũng là một loại khí tràng, bọn họ đối với chung quanh khí tràng cảm ứng là cố gắng hết sức bén nhạy, cho nên, chỉ cần người thấy hắc, hắc sẽ biết người thấy được. Người làm bộ như không thấy cũng thì không được, biết chưa?"

Nghe lời này, ta mới xem như công khai, vội vàng gật đầu, nói là biết, sau này tuyệt đối không tùy tiện sử dụng biện pháp này, sau đó sẽ để cho Độc Nhân bà bà đem cái phương pháp kia dạy cho ta, kết quả bà bà lại chỉ là từ trong túi móc ra một cái Tiểu Tiểu chai, đưa cho ta nói: "Chính là cái này, thoa lên trong mắt, là có thể thấy được, làm liền mất hiệu lực, thời gian không lâu, cho nên, muốn lúc sử dụng sau khi, thì phải thừa dịp giọt nước không có làm khi, nắm chặt đem mình nghĩ làm sự tình cho làm."

"Kia làm lại tô, không phải là một mực có thể thấy được sao?" Ta đối với bà bà nói.

"Nào có dễ dàng như vậy sự tình? Trong vòng một ngày, chỉ có một lần hữu hiệu, một lần dùng hết rồi, thì phải đợi ngày mai rồi, nếu là một mực hữu hiệu, vậy người còn không thay đổi Thành Âm dương mắt?" Bà bà nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta mới xem như công khai, vội vàng gật đầu, đem bình nhỏ kia cầm lên nhìn một chút, phát hiện là cái loại này bệnh viện dùng để

chở miếng thuốc màu đen chai, bên trong chứa tưa hồ là một loại Dược Thủy, cụ thể là thành phần gì nhưng không biết.

Vì vậy ta đem chai thu, hỏi bà bà kia Dược Thủy rốt cuộc là thành phần gì, kết quả bà bà liền nở nụ cười nói: "Nói ra sợ người chán ghét, đó là trâu nước mắt và Bạch Mã nịch, biết Bạch Mã nịch là cái gì? Thật ra thì chính là nước tiểu ngựa, hai thứ đồ này lẫn lộn tại một cái mà, từa là này biết, thoa lên trong mắt, có thể thấy âm khí, biết tại sao không?"

"Tại sao?" Ta có chút hiếu kỳ đặt hỏi.

"Âm Tào Địa Phủ kia câu hồn Quỷ Quan kêu là gì? Ngưu Đầu Mã Diện, có đúng hay không? Vật này chính là căn cứ cái nguyên lý này chế tạo ra được. Ngưu Đầu Mã Diện là Quỷ Quan, cho nên Dương Gian trâu cùng ngựa cũng có linh tính, bọn họ thật ra thì chính là có thể thấy âm khí, cho nên dùng trâu nước mắt và nước tiểu ngựa trộn thoa lên trong mắt, cũng liền có thể thấy âm khí, về phần tại sao lấy là nước tiểu ngựa, đó là bởi vì ngựa có Long Khí, muốn gom bọn họ nước mắt rất khó khăn, vật kia có thể kim quý lắm, cho nên chỉ có thể sử dụng nước tiểu ngựa rồi, vật này có thể là rất nhiều, về phần mắt trâu lệ mà, vậy cũng tương đối khá gom, trời nóng khi, trên căn bản cũng rất nhiều, trên thực tế, xác thực nhắc tới, đây chẳng phải là mắt trâu lệ, mà là trâu chảy mồ hôi, tóm lại là trên người nó nổi trên mặt nước mà, quả thực không được lời nói, dùng nước đá bò, hiệu quả cũng giống như vậy, chính là thời gian khả năng ngắn một chút, hơn nữa tao vị tương đối trọng mà thôi." Bà bà đối với ta giải thích.

Nghe nói như vậy, ta liền có chút tò mò, bởi vì lúc trước ta cũng nghe gia gia nói qua tương tự hai dạng đồ vật, đó chính là Hoàng Ngưu mồ hôi cùng Bạch Mã lệ, nhưng mà hiệu quả lại là dùng để trở thành đại Ngũ Dương tiến hành phá sát. Vì vậy ta liền hỏi bà bà đây là chuyện gì xảy ra.

Nghe được ta lời nói, bà bà liền gật gật đầu nói: "Đó cũng là đúng Hoàng

Ngươi mờ hôi cùng Bạch Mã lệ, đúng là đại Ngũ Dương một trong, một người khác cách dùng mà thôi."

Nghe đến đó, ta coi như là hoàn toàn minh bạch rồi, lập tức không cảm thấy là thu cát kia biết, suy nghĩ sau này mỗi ngày một lần gặp quý thời gian phải thế nào lợi dụng mới phải.

Sau đó, ngay tại chúng ta chính tán gẫu khi, cửa truyền tới tiếng thắng xe âm thanh, về sau liền gặp được đại cửa bị đẩy ra, một người vóc dáng cực kỳ cao lớn hán tử mặt đen, một tay nhắc đến xà bì đại ở, một tay xách một cái bao vải dày đi vào.

Thấy người kia, ta vội vàng đứng lên, hỏi "Xin hỏi người tìm ai?"

Người kia cũng là kỳ quái, nghe được ta lời nói, đầu tiên là trợn mắt nhìn Ngươi Đại con người nhìn ta một cái, ngay sau đó lại là có chút khinh thường dặt hừ lạnh một tiếng, thẳng tiến lên đối với Độc Nhân bà bà nói: "Nãi nãi, cái gì cũng đem ra rồi, rốt cuộc phát sinh cái gì chuyện?"

"Sự tình sau này hẵng nói đi, người đã đến rồi là tốt, trước bỏ đồ xuống đi, chúng ta đi cơm nước xong, nhìn tình hình này, ăn xong hẳn liền sắc trời đại hắc, đến lúc đó vừa vịn lên đường đi trong hồ, " Độc Nhân bà bà đang khi nói chuyện, đứng lên, giới thiệu cho ta nói: "Tiểu Bắc, ta đây gia Tôn Tử, kêu cần gì phải núi, người gọi hắc A Sơn Ca, là được."

Sau đó bà bà rồi hướng cần gì phải sơn đạo: "Đây là Lô Tiểu Bắc, Lô lão đầu Tôn Tử, sau này phỏng chừng cũng là thừa kế y bát, các người có rảnh rồi có thể thân cận hơn một chút, kỹ thuật bổ sung."

Nghe được bà bà lời nói, cái đó cần gì phải núi liền đối với ta thoáng gật đầu một cái, tựa hồ đối với ta không phải là rất cảm mạo, cái này làm cho ta có chút lúng túng, lập tức cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ cười mĩa một chút,

lòng nói người này thế nào trâu như vậy khí hồng hồng, lại nói người trâu cái gì trâu? Dáng dấp cao lớn liền có bản lĩnh sao?

Ngay sau đó, nhận thức xong, cần gì phải núi đem Kim Bối Long cầm đi trong phòng thả vào trong vạc, đây kín rồi, này mới ra ngoài, mang theo ta cùng Độc Nhân bà bà đi ăn cơm tối.

Thấy hẩn xe, ta mới biết tên khốn này tại sao mặt đầy ngu khí, người này có tiền a, lái xe lại là một chiếc thương vụ đại bồn, đồ chơi kia nhìn nói ít cũng phải trên một triệu, thật không biết hẩn là từ nơi nào làm tới nhiều tiền như vậy.

Đại bồn ngồi đúng là rất thoải mái, sau đó cơm tối cũng là rất xa xỉ, lại là đi một cái rất cao đẳng lầu tửu lầu, liền ba người, điểm một bàn lớn thức ăn, ăn ta đều chống đỡ mơ hồ, thật sự là không có gì tiền đồ.

Cần gì phải núi rượu ngon, cũng hút thuốc, lúc ăn cơm sau khi, liền uống có hơn phân nửa chai rượu vàng, bộ dáng kia khỏi phải nói nhiều hưởng thụ. Sau đó bà bà ngay ở bên cạnh khuyên một chút nói: "Uống ít chút, buổi tối còn có chính sự."

"Được," không nghĩ tới này Tôn Tử còn rất nghe lời, bà bà nói một chút, hẩn trực tiếp liền dừng lại ly rượu, bắt đầu ăn cơm.

Cơm nước xong, trở lại gia gia trong sân, sắc trời đã đen, bên ngoài đèn đường đã sớm sáng lên.

Sau đó bà bà sẽ để cho cần gì phải núi cùng đi với ta đem ban ngày mua xong thuyền nhỏ mang lên trong hồ đi, sau khi tốt đem một vài công cụ mang lên đi, đứng đầu Hậu Kim vác Long cũng mang theo, chúng ta lúc này mới cùng tiến lên thuyền, sau đó mái chèo đẩy ra mặt hồ, chậm rãi hướng nước hồ sâu bên trong đi tới rồi.

Kia thuyền nhỏ nhìn chạy tốc độ không nhanh, nhưng mà chỉ chốc lát sau, lại cũng đã đến nước hồ sâu bên trong, quay đầu nhìn lên, liền chỉ có thể nhìn được trong thành phố một mảnh rực rỡ tươi đẹp đèn rồi.

Đến này cái địa phương, bà bà để cho cần gì phải núi trước tiên đem thuyền nhỏ dừng lại, sau đó từ trong lòng ngực lấy ra một quyển giấy nhỏ, đưa cho cần gì phải sơn đạo: "Đem kia Kim Bối Long cột lên, dắt đi, xem nó đi hướng nào, đi theo là được."

Nghe nói như vậy, cần gì phải núi vì vậy gật đầu một cái, nhận lấy kia quyển giấy nhỏ, sau đó lấy ra một cái cái cặp, lúc này mới đem kia xà bì đại ở cởi ra, đem kia Kim Bối Long thả ra, sau đó dùng cái cặp kẹp lại đầu rắn bảy tấc nơi, về sau cuối cùng thật dùng kia giấy nhỏ ở đó Kim Bối Long trên cổ quấn mấy vòng, hệ châm bèn chắc sau khi, dùng cái cặp đem kia Kim Bối Long gấp lên, bỏ vào trong hồ nước, người rút lại cái cặp, cứ như vậy dắt giấy nhỏ, nhìn kia Kim Bối Long hướng nơi nào bơi.

Chương 46: Cá quả nuốt rắn

Rất nhiều người khả năng cũng chưa từng thấy tận mắt rắn bơi lội đáng vẻ, nhắc tới, loại cảm giác đó xác thực để cho người chỉ cần xem một chút, sẽ theo bản năng cảm thấy sợ hãi, luôn cảm thấy con rắn kia bất cứ lúc nào cũng sẽ du đi đến bên cạnh mình cắn mình một cái.

Sự thật cũng đúng là như vậy, rắn bơi lội khi, trên căn bản cả người đều là không có ở trong nước, chỉ có đầu lộ ở trên nước, sau đó nó không chết di chuyển cái đuôi, uốn ẹo thân thể bơi về phía trước, cái này thì tạo thành một cái Xà Hình sóng gợn, hơn nữa còn là phi thường có tiết tấu mà run rẩy sóng gợn, mang theo thiên nhiên sống động.

Ta không biết cần gì phải núi quần ở kia Kim Bối Long trên cổ giầy nhỏ là cái gì, nhưng mà ta nhìn kỹ một lúc sau, phát hiện kia hẳn không phải là sợi câu cá, mà là tương tự giầy gai giầy nhỏ. Loại giầy này có một cái chỗ tốt, chính là gặp phải nước sẽ bành trướng, cho nên, chỉ cần hơi chút đem con rắn kia cổ cuốn lấy, thả vào trong nước sau khi, nó là tuyệt đối chạy không thoát, bởi vì dây kia chỉ có thể càng dây dưa càng chặt, ngoài ra này tuyến bên trong, nhất định cũng có buộc linh tác thành phần, nếu không lấy kia Kim Bối Long Linh tính, như vậy giầy nhỏ, nếu như chỉ là phổ thông sợi tơ, phỏng chừng nó sẽ gắng gượng đem giầy nhỏ tránh đoạn, sau đó chạy trốn.

Bất quá, bây giờ nó là không có biện pháp, mặc dù là đã đến trong nước, lại cũng chỉ có thể ở nơi đó từ từ du động, sau đó cần gì phải núi đem giầy nhỏ thả lâu một chút, để cho kia Kim Bối Long Du khai một chút, sau khi chính là đem kia giầy nhỏ treo ở mạn thuyền một viên đỉnh bên trên, sau đó nhưng là cầm lên mái chèo, chầm rãi hoa nước, đi theo kia Kim Bối Long hướng về phía trước đi rồi.

Rất nhanh, kia Kim Bối Long cũng đã là bơi ở rồi thuyền nhỏ ngay phía trước, đem giầy nhỏ kéo rất thẳng bật, cảm giác kia giống như là Kim Bối

Long ở cho chúng ta kéo ra thuyền một dạng thật may kia Kim Bối Long không là rất lớn, nếu không lời nói, cái đó tình cảnh nhất định rất cường tráng xem cùng quý dị.

Hôm nay bóng đêm rất nồng, trên trời cũng không có trăng sáng, thành phố ánh đèn cái bóng ngược ở trong hồ nước, chiếu vào trên người chúng ta, mặt hồ Chỉ Thủy không dao động, Uyển Như gương sáng, Kim Bối Long ở trước mặt vén lên sóng gợn có thể thấy rõ ràng, không nghe tới lui, vô hình trung có chút thôi miên hiệu quả, ta cầm trong tay mái chèo, cùng cần gì phải núi một tả một hữu, cần thận hoa thuyền, từ từ, lại là có chút muốn ngủ gà ngủ gật.

Trong quá trình này, Độc Nhân bà bà một mực ngồi ở đằng kia, lẳng lặng quan sát tình huống bốn phía, chỉ chốc lát sau, lại chỉ nghe lão nhân gia thấp giọng nói: "A Sơn, nhanh lên một chút, đem Kim Bối Long thu hồi lại!"

"Thế nào?" Nghe nói như vậy, ta không khỏi cả kinh, buồn ngủ trong nháy mắt bị thanh trừ một chút.

Cần gì phải núi nhưng là nói gì nghe nấy, lập tức mau ra tay, kéo một cái giây nhỏ, liền đem kia Kim Bối Long Địa lôi trở lại, rất nhanh thì kéo đến rồi mạn thuyền bên trên, sau đó ngay tại hắc chuẩn bị đem kia Kim Bối Long nhắc tới, hướng bên trong khoang thuyền lúc buông sau khi, nhưng không nghĩ ngay tại chúng ta mạn thuyền bên trên không tới xa hai mét địa phương, đột nhiên liền dâng lên trắng xóa hoàn toàn nước, về sau một cái cực kỳ có dài hơn một thước cá quả đột nhiên từ trong nước nhảy ra đến, há to miệng một cái liền hướng kia Kim Bối Long cắn.

Cái này tình trạng cả kinh ta trợn mắt hốc mồm, căn bản liền không nghĩ tới này trong hồ Huyền Vũ mặt lại còn có lớn như vậy cá, hắc đây mẹ cũng sắp thành tinh đi? Thế nào cũng không bị người bắt đi đây?

Đương nhiên rồi, lúc này, ta lo lắng hơn là, một khi kia cá quả cắn Kim Bối Long, phỏng chừng kia Kim Bối Long không chết cũng phải nửa cái mạng, vả lại, kia cá quả lực lượng to lớn, khẳng định rất dễ dàng liền có thể kéo đứt giây nhỏ, sau đó đem Kim Bối Long tha đi, nói như vậy, chúng ta muốn đi đâu tìm Xích Huyết Bảo Thiềm đi?

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, nghìn cân treo sợi tóc giữa, lại chỉ thấy cần gì phải núi rung cổ tay, kia giây nhỏ lập tức bắn ra, vì vậy kia Kim Bối Long liền bị đàn đến giữa không trung, vừa vặn tránh thoát kia cá quả miệng rộng, sau khi, cần gì phải núi động tác càng là nước chảy mây trôi, tựa hồ trước đó đã tính toán coi là tốt khoảng cách cùng thời gian một dạng tay kia nắm mái chèo, chột đi phía trước đâm một cái, cuối cùng gắng gượng đâm vào cá quả rộng rãi trong miệng.

Càng thần là, mái chèo đâm vào cá quả trong miệng sau khi, hẳn không tiếp tục dùng sức đi phía trước đâm mái chèo, mà là thuận thế đem mái chèo bả tử hạ thấp xuống, vừa vặn gánh ở thuyền nhỏ bên cạnh, sau đó thuyền kia Mái chèo lập tức biến thành một cây giang can, một đầu là cần gì phải núi lớn tay, chết tử địa đê, một đầu khác chính là đâm ở cá quả rộng rãi trong miệng, đưa nó khiêu ở nơi đó.

Như vậy thứ nhất, kia cá quả cũng có chút trợn tròn mắt, chỉ có thể là ngậm thuyền kia Mái chèo, cứ như vậy vẫy đuôi dừng lại ở giữa không trung.

Sau đó chúng ta cũng phải lấy thấy rõ ràng kia cá quả bộ dáng, kết quả như vậy nhìn một cái bên dưới, ta lập tức chính là nương mảy một cái, sống lưng bên trên đều có chút lên mao, kia cá quả tích trên lưng, thậm chí là trên đầu, lại tất cả đều là hiện đầy màu đen, giống như hạt đậu tương một loại đại vương mắc, kia tình trạng cùng ban ngày chết đi cái kia người, cơ hồ là giống nhau như đúc!

Thiêm Thừ trứng?

Trong nháy mắt, ta tâm lý toát ra ba chữ kia đến, sau đó cũng lớn ước công khai, biết này cá quả không phải là vô duyên vô cớ tới tập kích Kim Bối Long, nó là bị kia Xích Huyết Bảo Thiêm thao túng, chỉ thay nó thành trừ tử đối đầu.

Chỉ tiếc là, này cá quả chỉ số thông minh có chút thấp, chẳng những không có thành công, mình cũng dừng tiến vào. Bất quá nói như vậy, thật ra thì cũng không đúng, chân chính nhắc tới, ra sao núi người này thức sự quá biến thái, như thế đột phát dưới tình huống, hấn phản ứng lại còn nhanh như vậy, người này rốt cuộc là cái gì yêu quái?

Bất quá, ngay sau đó, ước chừng cũng liền hai giây không đến lúc đó thời gian, bởi vì kia cá quả quá nặng, hơn nữa còn đang liều mạng đang đưa cái đuôi giùng giăng, cho nên, thuyền nhỏ lập tức một bên, hướng cá quả bên kia nghiêng về đi qua, sau đó kia cá quả lập tức liền từ thuyền kia Mái chèo bên trên trơn tuột rồi, rơi đến trong nước đi.

Cái này tình trạng để cho ta cảm thấy một trận tiếc nuối, nhưng mà, cũng liền ở ta chính sửng sờ khi, nhưng không nghĩ trên mặt nước đột nhiên liền truyền tới "Rào!" Vang dội, nhìn lại lúc, mới phát hiện một thanh cái xiên cá đã là bị ném vào trong nước, mà cái xiên cá phía sau sợi dây, lại là giữ tại rồi Độc Nhân bà bà trong tay.

Sau đó, hai giây bên trong, Độc Nhân bà bà chậm rãi lôi kia sợi dây, đem cái xiên cá thu hồi lại, kéo đến mạn thuyền bên trên, nhìn một cái bên dưới, bất ngờ phát hiện kia cái xiên cá phía dưới liền cầm cái điều đen cá.

Tràng cảnh này để cho ta thật lòng cảm giác có chút kinh tâm động phách, không tự chủ lần nữa nhìn kỹ trước mặt đây đối với Tổ Tôn, không nghĩ ra bọn họ bình thường đều là làm gì, thế nào từng cái động tác một đều là như

vậy nhanh nhẹn, phản ứng như vậy nhanh chóng đây? Bọn họ chẳng lẽ là đặc biệt luyện tập qua?

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, liền ở ta tâm lý chính nghi ngờ cùng khiếp sợ khi, liền gặp được kia Độc Nhân bà bà một bên đem cái xiên cá sợi dây đưa cho cần gì phải nói, vừa hướng hắc đạo: "Đều cùng người nói bao nhiêu lần rồi, ăn cơm gia hỏa Thập muốn tùy thân mang theo, người thiên về nói người có thể tùy cơ ứng biến, người ngược lại thông minh, nhưng là thế nào? Mới vừa rồi nếu không phải ta xuất thủ, này liền chạy chứ?"

Nghe được Độc Nhân bà bà lời nói, cần gì phải nói có chút ít lúng túng gật đầu, không nói một lời, nhận lấy sợi dây, trước tiên đem Kim Bối Long nhắc tới, bỏ vào bên trong khoang thuyền, sau khi nhưng là đối với ta ngoắc ngoắc tay nói: "Người hướng ngồi bên kia, điểm thẳng bằng sức nặng, ta muốn đem vật này lấy tới."

Chương 47: Trứng sẽ di chuyển

Nghe được cần gì phải núi lời nói, ta lập tức ngoan ngoãn hướng mạn thuyền ngồi, nói thật, kiến thức này hai ông cháu kinh người sức phản ứng sau khi, ta hiện tại ở tâm lý đối với bọn họ cảm giác, ngoại trừ bội phục còn là bội phục, bọn họ lời nói, ta còn thực sự là không dám không nghe, rất lo lắng sợ ý một chút, bị bọn họ một cái tát bơm nước trong đi.

Ta ngồi xong sau khi, thuyền nhỏ hơi hơi có chút hướng ta bên này nghiêng về tới, sau đó cần gì phải eo núi thắt lưng cúi đầu, đem kia cái xiên cá một chút xiu đi lên nói.

Ngay từ đầu, kia cá quả không ở trong nước, còn không thể nào nhúc nhích, kết quả sống lưng vừa lộ nổi trên mặt nước mặt, lập tức liều mạng đong đưa cái đuôi đấu tranh.

"Ba ba ba" một trận nước tiếng vang, kia cá quả xem bộ dáng là muốn đầu có chết bất khuất, liều mạng bị mang theo chông cái xiên cá ôm một khối kể thịt, cũng muốn chạy trốn.

Kết quả, ở nơi này cái ngay miệng, cần gì phải núi ngồi xổm người xuống, đưa tay ở bên cạnh trong bao quần áo lục lợi một hồi, rất nhanh móc ra một cái thùng câu, sau đó dùng tay nắm kia móc sắt, đưa đến trong nước, tìm đúng đem bong bóng cá ở, tiêm lệ lưỡi câu dùng sức một khoét, cũng đã khoét vào kia cá quả trong thịt đi.

Cá quả bị như vậy một khoét, lập tức gãy giữa lợi hại hơn, nhưng mà, cái này ngay miệng, bởi vì cá quả trên người đã có hai cái dùng sức chút, cho nên cần gì phải núi chỉ là lui về phía sau một bước, về sau hai tay nắm cái xiên cá cùng thùng câu đi lên dùng sức nhấc một cái, cũng đã đem kia cá quả gắng gượng đưa ra mặt nước, sau đó thả vào khoang thuyền rồi.

"Thành thích oành" kia cá quả rơi vào trong khoang thuyền sau khi, còn

đang liều mạng giùng giăng, miệng rộng một mực giương, mang cá xác một mực hấp trường đến, cái đuôi cũng không dừng đánh phía trước boong thuyền, tựa hồ muốn nhảy nước động trong đi, nhưng là lại cố gắng nửa ngày, đều là phí công, bởi vì nó đã lại cũng không khả năng trở về, cũng chỉ có thể ngoan như vậy ngoan ngoan ngây ngô.

Đến lúc này, ta cũng ngồi về thuyền khoang thuyền trung ương, cùng Độc Nhãn bà bà, cùng với cần gì phải núi, đồng thời tra xét cái điều đen cá.

Này cá quả chừng dài một thước, kia đầu to đều có bóng chuyền lớn như vậy, đoán chừng đến có nặng mấy chục cân, trên người miểng vảy cũng móng tay lớn như vậy, con người càng là hiện lên trắng nhợt ánh sáng, làm cho người ta cảm giác có chút hung ác.

Vả lại chính là kia cá quả trên người tinh khí rất nặng, hơn nữa không là thuần túy cá mùi tanh, mà là mang theo từng tia hôi thúi mùi, ngửi để cho người làm nôn.

Sau đó, lúc này, cần gì phải núi móc ra một cái đèn pin nhỏ, mở ra, hướng kia thân cá bên trên chiếu một cái, lúc này nhìn đến rõ ràng hơn.

Toàn bộ thân cá trên, hiện đầy màu đen vương mắc, xem toàn thể đứng lên, để cho người rợn cả tóc gáy, theo bản năng đã cảm thấy tê cả da đầu, điểm chết người là, những thứ kia màu đen vương mắc tựa hồ còn đang không ngừng mà ngoa nguẩy, tựa hồ chính là dọc theo tại đến thân cá bò.

Lúc này, bởi vì kia cá quả đã nằm ở trên boong, mất đi nước hồ ướt át, cho nên những thứ kia màu đen vương mắc, đều đang là đang ở hướng thân cá tuột xuống di chuyển, tựa hồ đang tìm nguồn nước.

Cái này tình trạng để cho ta có chút ngạc nhiên, không hiểu này màu đen vương mắc rốt cuộc là cái gì.

Kết quả là ở ta chính nghi ngờ khi, Độc Nhãn bà bà nhưng là giúp ta giải khai nghi vấn.

"Đây là" Độc Nhãn bà bà nhìn những thứ kia màu đen vương mắt, vẻ mặt có chút ngưng trọng nói: "Đây là khô gốc rễ nha, lần này có thể phiền phức lớn rồi, phải mau tìm tới kia con cóc mới được, nếu không lời nói, lại như vậy đi xuống lời nói, phỏng chừng này toàn bộ nước hồ cũng muốn biến thành vật kia địa bàn."

"Khô gốc rễ?" Nghe được Độc Nhãn bà bà lời nói, ta hơi nghi hoặc một chút đất hỏi "Đó là cái gì?"

Nghe được ta lời nói, Độc Nhãn bà bà liền đối với ta nói: "Khô gốc rễ, chính là có thể chui vào vật còn sống trong cơ thể, trưởng thành lên thành khô cây đồ vật, một khi sinh thành khô cây, kia vật còn sống thì trở thành thả ra khô gốc rễ Linh Vật khô lõi. Chỉ là, bây giờ để cho ta có chút là, này con cóc rốt cuộc gặp cái gì? Thế nào thoát cái có thể thả ra nhiều như vậy khô gốc rễ đây? Chẳng lẽ nó trong một đêm, cũng đã tu luyện thành tinh rồi sao? Nhiều như vậy khô gốc rễ, theo lý mà nói, cho dù là 500 năm trở lên đạo hạnh, cũng là rất khó làm được a."

Độc Nhãn bà bà nói tới chỗ này, lòng tràn đầy nghi ngờ, về sau cứ nhìn cần gì phải núi hỏi "A Sơn, người nói xem, đây là chuyện gì xảy ra?"

Nghe nói như vậy, cần gì phải núi nhưng là nhú chặt mày, trầm tư chỉ chốc lát sau, vẻ mặt có chút ngưng trọng đối với Độc Nhãn bà bà nói: "Nãi nãi, ngài quên mất, năm đó ở đi Âm Sơn khi, kia bò cạp cũng không phải là "

"Đúng nha!" Nghe nói như vậy, Độc Nhãn bà bà đột nhiên ánh mắt sáng lên nói: "Ô kìa nha, thật đúng là ta tuổi lớn, trí nhớ không xong, thế nào quên vụ này? Đúng đúng đúng, đây là trắng đen trùng, nhìn đáng dấp, trong hồ

này trước quả nhiên liền đã có một cái Xích Huyết Bảo Thiềm, nói không chừng so với Tiểu Bắc thả chạy cái kia còn lợi hại hơn, bây giờ bọn họ gom lại cùng đi, nói không chừng còn có suối nước nóng, cho nên mặc dù thời tiết lạnh xuống rồi, nhưng mà bọn họ lại không yên ổn, như thường có thể sống ra một nhóm khô gốc rễ."

Độc Nhân bà bà nói tới chỗ này, hơi nghi hoặc một chút đất nhìn bốn phía nhìn nói: "Bất quá, này trong hồ Huyền Vũ mặt, tựa hồ cũng chưa nghe nói qua nơi đó có suối nước nóng a, kia hai súc sinh này là thế nào sinh ra nhiều như vậy khô gốc rễ đây?"

"Cái này coi như không nói được, dù sao đây là trong đại thành thị, có thể lợi dụng nguồn nhiệt quá nhiều, tiếp theo chỉ có thể tiếp tục để cho Kim Bối Long tìm xem một chút rồi." Cần gì phải núi đang khi nói chuyện, móc ra một cái ngân lượng tiểu đao, hướng về phía kia cá quả cái bụng trượt một cái, đã là cắt một đầu dài lỗ, sau đó kia cá quả trong bụng ruột liền tuột ra, đen Tử Sắc một nhóm, vết máu loang lổ.

Sau đó cần gì phải núi dùng tiểu đao ở bên trong chọn một chút, rất nhanh phân ra một miếng thịt núc ních bột bạch vật, bộ dáng kia nhìn, lại giống như là một cái màu trắng con cóc, sau đó đồ chơi kia bị tiểu đao vừa mới động, lại còn gãy dựa nhỏ bé, đến gần trong suốt tứ chi, tựa hồ muốn nhảy đi, nhưng là lại còn không chờ nó nhảy cồm lên, cũng đã bị cần gì phải núi một đao cắt thành rồi hai khúc, hoàn toàn chết ở trên mặt đất, trong bụng chảy ra một bãi Hắc Thủy, thỉnh thoảng còn kèm theo một ít nhỏ bé ruột.

Đến lúc này, Độc Nhân bà bà liền đối với ta nói: "Tiểu Bắc a, thấy rõ, đây chính là khô cây, những thứ này khô cây Tử Nhược là chui vào vật còn sống trong cơ thể, cũng sẽ biến thành cái bộ dáng này, sau đó kia vật còn sống cũng chưa có chính mình ý thức, hết thảy thuộc về kia Thiềm Thừ khống chế."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, Liên nhớ năm đó gia gia thanh trừ Hoàng Đại Tiên sự tình, biết Độc Nhãn bà bà lời nói, nhưng mà cũng cảm thấy hiếu kỳ, bởi vì ta nhớ, năm đó gia gia tựa hồ là đem kia khô cây cho thả chạy, hơn nữa lại thả kia khô cây trước, gia gia tựa hồ còn nói cái gì muốn hủy kia Hoàng Đại Tiên đạo hạnh, tựa hồ là có thể thông qua khô cây đối với Hoàng Đại Tiên tiến hành xử phạt, như vậy, bây giờ Độc Nhãn bà bà bọn họ tại sao không làm như vậy, không thông qua khô căn lai xử phạt kia con cóc đây?

Ngay sau đó ta đem cái vấn đề này hỏi lên, sau đó Độc Nhãn bà bà sau khi nghe, liền đối với ta nói: "Năm đó người gia gia bắt kia khô cây, chỉ là phổ thông khô cây, nhưng là bây giờ chúng ta bắt đồ chơi này, thật không đơn giản, đây là trắng đen khô cây, cũng gọi âm dương khô, không phải là do đơn độc Linh Vật sinh ra, cho nên coi như đem khô cây giết chết, cũng không cách nào cản trở đến Linh Vật trên người. Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên súc sinh kia mới dám thả ra nhiều như vậy khô gốc rễ, nếu không bọn họ không phải mình tìm chết sao? Khô cây tự nhiên có thể khống chế vật còn sống, nhưng mà một khi bị người ta tóm lấy, sẽ uy hiếp được tự thân, bọn họ sẽ như vậy ngốc?"

Chương 48: Bèo bốc lên hơi nóng

Ngay sau đó, nghe Độc Nhãn bà bà giải thích, ta coi như là minh bạch đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, như thế xem ra, này cái sự tình trở nên có chút phức tạp.

Cái này làm cho ta có chút tự trách, cảm giác mình ban đầu không nên đem kia Thiềm Thừ thả chạy, nếu không lời nói, cũng sẽ không xuất hiện nhiều như vậy chuyện.

Bất quá, việc đã đến nước này, hối hận cũng là không có chỗ nào xài rồi, biện pháp tốt nhất chính là vội vàng nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề, không muốn sự thái tiến một bước trở nên ác liệt, nếu không lời nói, ta tội quá thật là chính là quá lớn.

Chúng ta chính nói chuyện ngay miệng, cần gì phải núi dùng tiểu đao đem kia cá quả trên người vương mắc cũng vượt xuôi đến, xếp thành một đồng nhỏ, chừng bánh bao lớn như vậy, nhìn tình huống, nói ít cũng có trên trăm viên, sau đó hắt từ bên trong loại bỏ ra tới một, dùng mũi đao cẩn thận đâm khai da, đem đồ bên trong phát hiện đi ra, nhìn một cái bên dưới, bất ngờ phát hiện nơi đó mặt lại là một mực màu trắng, tương tự vôi đồ vật bình thường, chính đang không ngừng ngọ nguậy, nhón đầu, mã hoàng như thế nhếch lên đến, hình như là muốn tìm thứ gì phụ thuộc vào.

Thấy cái này tình trạng, Độc Nhãn bà bà liền đối với ta giải thích: "Đây chính là trắng đen trùng, bên ngoài là đen, bên trong là bạch, là âm dương hai vật tương giao sản xuất sinh đồ vật, thả ra chính là khô cây, nếu là do kia mẫu con cóc tự mình bồi dưỡng, dứt đồ ăn sống nhân tinh máu, cuối cùng liền hội trưởng thành nòng nọc, sau đó biến thành Xích Huyết Thiềm Thừ. Bất quá Xích Huyết Thiềm Thừ lãnh địa ý thức rất mạnh, cho nên bọn họ hẳn rất ít sẽ bồi dưỡng đời kế tiếp, trừ phi là gặp phải tình huống đặc biệt mới sẽ làm như vậy, bây giờ bọn họ mục đích, chắc là đơn thuần nghĩ phải thả ra khô gốc rễ, sau đó khống chế nhiều người hơn vật còn sống, cứ

như vậy, bọn họ liền có thể có kéo dài không ngừng tinh huyết có thể hút ăn."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, ước chừng biết là thế nào cái tình huống, sau đó bên cạnh cần gì phải núi liền đối với Độc Nhân bà bà nói: "Nãi nãi, dạy hăn chuyện này để làm gì? Kia Nam Sơn lão đầu chính mình Tôn Tử, chẳng lẽ chính hăn sẽ không dạy sao?"

Lời này ta coi như không thích nghe, này cần gì phải núi từ vừa mới bắt đầu cùng gặp mặt ta cũng có chút ngừu khí hống hống, thế nào trích? Người không để ý tới người, còn không để cho bà bà nói với ta, cỗi đời này có hư hỏng như vậy người sao?

Ngay sau đó ta liền nhìn hăn chăm chăm nói: "Bà bà tình nguyện nói với ta, người nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Quản người cái gì sự tình?"

Nghe được ta lời nói, cần gì phải núi lập tức nhướng mày một cái, giương mắt trợn mắt nhìn ta một chút, bộ dáng kia làm ta giật cả mình, cho là hăn muốn động thủ với ta, không cảm thấy là về phía sau co rút thân, nói với hăn: "Người, người chớ làm loạn, ta biết thân thể người tay được, nhưng mà cũng không thể khi dễ người."

"Cho ta đằng hoàng một chút!" Cần gì phải núi lắc lư trong tay cây đao nhỏ, nói với ta nói.

Ta thật là có chút buồn bực, lập tức chỉ có thể là bất đắc dĩ gật đầu, sau đó Độc Nhân bà bà liền nở nụ cười, đối với cần gì phải sơn đao: "Tốt lắm, hăn vẫn còn con nít, đừng dọa hù dọa hăn, vội vàng bận rộn chính sự đi."

Bị Độc Nhân bà bà nói một chút, cần gì phải núi lúc này mới gật đầu một cái, sau đó đem kia cá quả thi thể vứt xuống trong nước đi, sau khi lại từ trong cái bọc móc ra một cái bình nhỏ, sau đó từ bên trong đảo đi một tí bột

ở đó bãi đen vướng mắc bên trên, lập tức kia đen vướng mắc "Tê tê tê" toát ra một trận Thanh Yên, lại là rất nhanh thì bị cháy sạch hóa thành một nhóm thịt thối rữa.

Cái này tình trạng để cho ta lòng tràn đầy hiếu kỳ, không khỏi nhìn một chút cần gì phải núi cầm trong tay chai, rất muốn biết kia rốt cuộc là thứ gì, kết quả hàng này ép cần bản không hề giải thích cho ta ý nghĩ, qua tay liền đem đồ vật thu lại.

Ta bất đắc dĩ nhìn hắn, có chút thần thờ, sau đó Độc Nhân bà bà liền đối với ta nói: "Đó là tiêu hoàng bột, lợi hại chưa, dính vào một chút liền vĩnh cửu đả thương, một loại rất ít khi dùng đến, người có thể chớ đụng lung tung a."

Nghe nói như vậy, ta mới thư thái, đầu gì là người sinh viên đại học, trung học đệ nhị cấp hóa học thành tích cũng không tệ lắm, cho nên biết vật này lợi hại.

Sau đó, cần gì phải núi đem đốt còn lại bãi kia thịt thối rữa cũng thanh trừ hết, sau khi chính là lần nữa đem Kim Bối Long thả vào trong nước, này mới một lần nữa lên đường.

Lần này tương đối thuận lợi, Kim Bối Long không có lại bị thứ gì tập kích, sau đó nó một đường bơi về phía trước, chậm rãi đến gần hồ trung ương, sau đó chúng ta nhìn một cái phương hướng kia, không khỏi đều là nhú mày, bởi vì chúng ta phát hiện phương hướng kia tựa hồ là vừa vặn hướng trong hồ Huyền Vũ lòng tòa kia đảo nhân tạo.

Nhắc tới, Huyền Vũ hồ trung ương tòa đảo này, cũng coi là Nam Kinh thành phố một nơi cảnh điểm, phía trên là một tòa công viên, sau đó còn có một chút cơ sở giải trí, ở chỗ này có thể nói chuyện yêu đương, tự do tản bộ nói chuyện phiếm, thưởng thức non sông tươi đẹp, cũng có thể cho mượn

một con thuyền nhỏ, chơi thuyền mặt hồ, quả thực không được lời nói, còn có thể ăn cơm, ca hát, tắm Sauna, cơ sở giải trí đầy đủ mọi thứ.

Đương nhiên rồi, trừ những thứ này ra đồ vật ra, trên cái đảo này đồ vật, đột xuất nhất một cái đặc điểm, thật ra thì chính là một cái chữ: Đắt!

Thảo con bà nó, vền vền là vé vào cửa liền muốn năm mươi khối, liền nó một cái như vậy tiểu phá đảo, ta đi lên một chút liền muốn năm mươi khối, ta hỏi người, ta đi vào có phải hay không có thể nhặt một khối vàng trở lại?

Cho nên, vì vậy nguyên nhân, cho nên ta tới Nam Kinh lâu như vậy rồi, hơn nữa cách nơi này gần như vậy, ta thật ra thì còn không có trải qua cái này đảo, đối với trên cái đảo này một ít tình huống, cũng không là rất biết.

Nhưng mà, mặc dù đối với nơi này tình huống không là rất biết, ta lại cũng đã nghe nói qua liên quan tới hòn đảo nhỏ này một vài tin đồn, nghe nói trên đảo này có một nơi Sauna hội sở, ở trong đó có phi thường kích thích sắc xanh phục vụ, người bình thường căn bản liền không hưởng thụ được, một loại đều là nhằm vào những thứ kia công tử nhà giàu, hoặc là đạt quan quý nhân cởi mở. Dựa theo trên phổ truyền thuyết, tựa hồ rất nhiều làm đại quan đều thích cách tam soa ngũ tới nơi này thoải mái một cái, một đêm không muốn biết tiêu hết bao nhiêu tiền, được đến lợi ích thiết thực mà, đó cũng là thứ thiết, nghe nói nơi này đều là cung ứng đậu khấu hoa nở, thanh thuần khả ái cái loại này tiểu nữ sinh, có chút là thứ thiết đang ở giáo đi học, tới đều là duy nhất làm ăn, bán đứng đêm đầu, vật này đến bao nhiêu tiền? Ngược lại ta là coi là không biết, dù sao ta không đi mua qua.

Hiện tại ở cái tình huống này, nhìn kia Kim Bối Long tựa hồ liền là muốn đến hòn đảo nhỏ kia đi lên, cái này tình trạng, cũng không biết tại sao, lại là để cho ta tâm lý có chút nhỏ hưng phấn, dù sao cũng là một nông thôn oa, không từng va chạm xã hội, lòng hiếu kỳ quá nặng, bởi vì không có chân chính đi qua hòn đảo nhỏ kia bên trên, cho nên, bây giờ ta thật ra thì rất

muốn thừa cơ hội này, miễn phí đi lên đi dạo một chút nhìn một chút.

Bất quá, ở đến trên đảo nhỏ trước, thuyền nhỏ còn phải trải qua một mảnh bèo vùng, nơi đó nước tương đối cạn, cho nên dài rất nhiều bèo.

Chỉ là, khi chúng ta đến gần sau khi, lại rất nhanh liền phát hiện khác thường, nơi này bèo tựa hồ có hơi vô cùng tươi tốt rồi, vả lại, nơi này nước ấm tựa hồ tương đối cao, thậm chí chúng ta trực tiếp dùng nhìn bằng mắt thường, là có thể thấy nước kia bên trên ở bốc hơi nóng, tựa hồ bên dưới thật có một cái suối nước nóng.

Cái tình huống này để cho chúng ta đều cảm thấy thật tò mò, lập tức đều là đưa tay thử một chút nước ấm, đúng như dự đoán, nhiệt độ núc ních, không phải là nước lạnh, này địa phương tuyệt đối có một nơi suối nước nóng.

Hắc, cái này thật đúng là kỳ quái, này trong hồ Huyền Vũ mặt lúc nào xuất hiện suối nước nóng rồi hả? Thế nào ta cho tới bây giờ liền không nghe nói qua này cái sự tình?

Nhưng mà, cũng liền ở ta tâm lý đang tò mò khi, liền gặp được cần gì phải nủi đưa tay ở nước lại vừa là rạch một cái kéo ra, ngay sau đó vén lên một luồng đen vật đen, đối với chúng ta nói: "Không phải là suối nước nóng, là dưới cửa thoát nước."

Chương 49: Giã dựa rần

Cần gì phải núi lời nói, đưa tới ta chú ý, về sau ta giường mắt hướng trên bờ nhìn lại, mơ hồ thấy rừng cây phía sau, tựa hồ đúng là một tòa Đại Hạ, giờ phút này do tại chúng ta là đang ở Đại Hạ phía sau, cho nên cảm giác kia Đại Hạ đen thui, chỉ có mấy cái trong cửa sổ lộ ra ánh sáng, nhưng mà, theo lý mà nói, nếu như là chính diện đi xem này Đại Hạ, hẳn là rất Huy Hoàng cảnh tượng, bởi vì, cho dù là ở vào phía sau, chúng ta nhưng cũng mơ hồ có thể thấy Đại Hạ trên đỉnh không ngừng lóe lên đèn nê ông ánh sáng.

Đại Hạ không cao lắm, chỉ có mười mấy tầng, nhưng là lại cũng rất cường tráng xem, bởi vì chiếm diện tích rất lớn, trong màn đêm, trang nghiêm một con cự thú nằm sấp ở trên đường trong rừng cây, tựa như lúc nào cũng sẽ gầm lên giận dữ, nhảy tới phê nhân.

Sau đó, khi chúng ta đem thuyền đi về trước nữa hoa, tiến vào kia bốc hơi nóng nước trong cỏ, về sau lấy đèn pin hướng bên bờ chiếu qua khi, quả nhiên thấy một ra thủy khẩu đang ở chảy ra ngoài đến nước, nước kia bốc hơi nóng, mang theo bột tẩy trắng mùi vị, khê ngửi bên dưới, cũng biết là nước tắm.

Cái này tình trạng để cho ta có chút hiểu được, phỏng chừng này địa phương chính là trên đảo kia giải trí Sauna hội sở nước tắm thả lưu nơi, nếu không lời nói, sẽ không có lớn như vậy lượng nước, cũng sẽ không có như vậy nhiệt độ cùng mùi vị.

Ngay tại chúng ta chính kiểm tra kia miệng nước chảy khi, đột nhiên, một mực thắt ở mạn thuyền, ở trong nước du động Kim Bối Long, đột nhiên là kịch liệt nhúc nhích, cái đuôi phách ba đánh phía trước mặt nước, văng lên một mảnh nước.

Cần gì phải núi cả kinh, liền vội vàng đem kia Kim Bối Long kéo lên, kết

quả lấy đèn pin chiếu một cái, bất ngờ phát hiện kia Kim Bối Long cả người trên dưới, cuối cùng đã bị màu đen khô cây Tử Bối đầy, những thứ kia khô gốc rễ còn đang không ngừng ngọ nguậy, tựa hồ là muốn chui vào kia Kim Bối Long Thân trong cơ thể đi.

Thấy cái này tình trạng, cần gì phải núi cũng không kịp suy nghĩ nhiều rồi, lập tức đem kia Kim Bối Long hướng trên boong để xuống một cái, sau đó một tay cầm một tấm gỗ mảnh nhỏ ngăn chặn đầu rắn, một tay kia là dùng tiểu đao nhanh chóng nạo sạch Kim Bối trên thân rồng khô gốc rễ, sau đó lấy ra tiêu hoàng bột đem những thứ kia khô gốc rễ cho đốt rụi.

Thieu hủy khô gốc rễ sau khi, lại đi nhìn Kim Bối Long, phát hiện kia nguyên Bốn Nhất thân vàng óng, sống lưng ngân lượng Kim Bối Long, trên người đã hiện đầy vết sẹo, nhìn máu chảy đầm đìa, cuối cùng bị cắn đến rất nặng.

Cái này tình trạng để cho ta có chút kinh ngạc, suy nghĩ Kim Bối Long đầu gì là Xích Huyết Bảo Thiềm khắc tinh, tại sao bị khô gốc rễ liền biến thành bộ dáng này đây?

Kết quả là ở ta chính nghi ngờ khi, Độc Nhân bà bà cũng có chút tiếc rẻ nhìn kia Kim Bối Long, đối với cần gì phải sơn đao: "Đem này rắn nhận lấy đi, bây giờ đoán chừng là tìm đến địa phương, tiếp theo cụ thể xác định vị trí, thì phải dựa vào tự chúng ta rồi. Đây Kim Bối Long cùng Xích Huyết Bảo Thiềm trời sinh là khắc tinh, cho nên kia khô gốc rễ vừa gặp phải nó, liền liều mạng cắn, nó bị người trói lại không thể trả đũa, đầu gì không chết đi, nếu không có thể cũng có chút đáng tiếc."

Nghe nói như vậy, ta coi là có chút hiểu được, sau đó cần gì phải núi liền đem kia Kim Bối Long bỏ vào Xà Bì trong túi, dè dặt thu vào.

Sau đó, ngay tại cần gì phải núi thu xong Kim Bối Long, cùng ta đồng thời

hoa động mái chèo, muốn để cho thuyền nhỏ cập bờ khi, nhưng không nghĩ ta đột nhiên cảm giác nắm mái chèo mu bàn tay có chút ngứa ngáy, theo bản năng cúi đầu nhìn một chút, mới phát hiện trên mu bàn tay rõ ràng là một cái to bằng hạt đỗ tương tiểu Hắc vương mắc, là khôi gốc rễ!

Cái tình huống này làm ta giật cả mình, ngay cả vội vươn tay đem kia khôi gốc rễ bắn rớt, kết quả đàn xong sau, lại nhìn một cái thuyền kia Mái chèo, phát hiện toàn bộ mái chèo phía trên, cuối cùng đều đã bò đầy khôi gốc rễ, căn bản liền không xuống tay được, không có cách nào lấy thêm rồi, về sau nhìn lại hai lần thành thuyền, phát hiện bất ngờ cũng là bò đầy khôi gốc rễ, nước kia trong thật không biết rốt cuộc có bao nhiêu loại vật này, bây giờ cuối cùng đã bắt đầu hưởng chúng ta bên trong khoang thuyền lan tràn, mà chúng ta khoảng cách bên bờ còn ước chừng đến có xa bốn, năm mét, vậy phải làm sao bây giờ là tốt?

Ngay tại ta chính quẩn quít khi, cần gì phải núi cùng Độc Nhân bà bà tự nhiên cũng sớm liền phát hiện cái này tình trạng, trong lúc nhất thời không cảm thấy là sắc mặt có chút ngưng trọng.

"Xem bộ dáng là bị súc sinh kia phát hiện chúng ta tới ý rồi, đây là muốn đem chúng ta cũng khống chế được a, " Độc Nhân bà bà nhìn những thứ kia đang ở hưởng trong thuyền trôi khôi gốc rễ, không khỏi cảm thán nói xong, ngay sau đó nhưng là khẽ cười một cái, đối với cần gì phải sơn đạo: "Đi thôi, lên bờ đi xem một chút tình huống."

Nghe nói như vậy, lòng ta nói bây giờ đi như thế nào? Không có cách nào chèo thuyền rồi, khoảng cách bên bờ còn xa như vậy, sao đi qua?

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, lần này, cần gì phải núi lần nữa cho thấy phi thường thần kỳ địa phương, chỉ thấy hắn đem trước câu cá cái đó thùng câu lấy ra, giơ tay lên ném một cái, cuối cùng đã đem thùng câu treo ở bên bờ một cây đại thụ trên cành cây rồi, sau đó hắn lôi kia sợi dây, đập

khoang thuyền, không lâu lắm cuối cùng đã đem thuyền kéo đến rồi bên bờ, sau đó chúng ta thuận lợi lên bờ, đồ vật cũng đều mang theo, trong nước chỉ còn lại một cái thuyền gỗ nhỏ, phía trên bờ đầy màu đen vương mắc.

Lên bờ sau khi, ta cùng cần gì phải núi đem đồ vật vác được, hấn rung cổ tay, cũng đã đem kia từng câu từ trên cành cây làm xuống dưới, lại cuộn gọn gàng, treo ở chỗ hông.

Sau khi chúng ta dọc theo kia ống xả nước nói, một đường đi phía trước mò đi, rất nhanh là đến cao ốc phía sau, phát hiện nơi đó cuối cùng có chặn một cái tường viện, đạt tới cao ba mét, trên đỉnh còn có lưới sắt.

Cái này tình trạng để cho Độc Nhân bà bà một trận thở dài nói: "Các biện pháp an ninh còn rất chu đáo, này lưới sắt không chỉ có lưới câu, chỉ sợ còn có điện, kia hai đầu vật đen là hồng ngoại tham trắc khí, vật này có thể bén nhạy, một con mèo chạy tới cũng sẽ báo cảnh sát."

Độc Nhân bà bà lời nói, để cho ta có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới cao ốc này an ninh thiết thi như thế chu đáo cùng tân tiến, chẳng lẽ nơi này thật có cái gì không thể cho ai biết giao dịch, cho nên mới như vậy che che giấu giấu sao?

Kết quả, ngay tại ta đang vì khó khăn khi, bất ngờ hừ lạnh một tiếng nói: "Điều này cũng làm cho làm khó một chút những thứ kia không dùng người."

Hàng này nói chuyện ngay miệng, theo bản năng nhìn ta một chút, này quả là làm cho ta có chút xấu hổ, rất hiển nhiên, ta chính là trong miệng hấn cái loại này không dùng người.

Lúc này, ta có vẻ hơi uất ức, cuối cùng không dám phản bác, chỉ có thể ở

tâm lý làm kìm nén, sau đó người này liền đi tới tường kia một bên, đưa tay sờ một cái tường thế, tốt đánh đèn pin chiếu một cái, phát hiện chỉ là phổ thông tường gạch, tầng ngoài thoa xi măng tầng, sau đó hắn liền từ trong túi đeo lưng móc ra một cái tiểu cái đục cùng Tiểu Chuy Tử, sau đó đem cái đục hướng về phía tường kia tạc mà bắt đầu.

Nhắc tới cũng kỳ quái, chúng ta bình thường dùng cái đục tạc đồ vật, búa đánh vào cái đục bên trên, nhất định sẽ phát ra leng keng âm thanh, nhưng mà cần gì phải núi búa cùng cái đục rất kỳ quái, đập chung một chỗ khi, lại chỉ là phát ra "Thình thịch" trầm đục tiếng vang, trong màn đêm, phong thanh che giấu, không lắng nghe lời nói, thật đúng là không phân biệt được.

Ta có chút hiếu kỳ, tiến lên nhìn một chút, mới phát hiện kia cái đục cuối cùng, còn có kia đầu búa bên trên, cuối cùng cũng bao quanh một tầng tượng bì, chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên hắn cho dù dùng rất đại khí lực, lại cũng sẽ không phát ra cái gì âm thanh.

Có như vậy vũ khí sắc bén, kia tường gạch thật là có chút yếu đuối, rất nhanh thì bị tạc khai tường da, sau đó tốt trừ đi hai khối gạch, hiện ra một cái lỗ nhỏ.

Chương 50: Phượng Lâu hoa hồng

Khả năng ban đầu xây những thứ này an ninh thiết thi người, đánh chết cũng sẽ không nghĩ tới có người lại sẽ trực tiếp ở trên tường móc cái động đi vào, này cũng không khỏi không nói là cổ kim tới nay, toàn bộ an ninh thiết thi điểm mù cùng tử huyết.

Mà Hà Sơn chính là biến thái như vậy, tên khốn này tựa hồ có tầng tầng lớp lớp kỹ thuật, mỗi lần sử xuất ra cũng để cho ta có chút thán phục.

Chỉ thấy hắc búa đánh, cái đục đào, chẳng qua chỉ là chừng mười phút đồng hồ thời gian, cuối cùng găng gượng ở trên tường móc ra một cái đường kính đến gần một thước lỗ lớn đến, sau đó chính hắc tử số chui vào trước, sau khi đi vào hai bên nhìn một chút, phát hiện không dị thường gì, lúc này mới quay đầu hướng Độc Nhân bà bà gật đầu một cái, sau đó Độc Nhân bà bà cũng tiến vào, ta theo đến cũng tiến vào.

Sau khi đi vào, vừa vặn nơi thân cao ốc cùng vách tường giữa, bên cạnh chính là cao ốc lầu một cửa sổ, cửa sổ treo rèm cửa sổ, bên trong thậm chí còn có ánh đèn, mơ hồ còn nghe được tiếng cười đùa cùng tiếng nhạc, thật không biết người bên trong là đang làm gì, thật giống như chơi được rất vui vẻ.

Sau đó Hà Sơn đem đồ vật trước tháo xuống, ở trong góc để tốt, đối với ta ra dấu tay, tỏ ý ta cũng làm theo, ta vì vậy cũng làm như vậy, sau đó Hà Sơn đối với Độc Nhân bà bà gật đầu một cái, về sau chính là mang theo ta hướng Lâu đi về phía trước đi.

Độc Nhân bà bà không có theo tới, tựa hồ là muốn ở lại nơi đó hỗ trợ nhìn đồ vật.

Rất nhanh, chúng ta áo mũ Sở Sở, nghiêm trang đi tới trước cao ốc mặt, giả bộ với tới nơi này tiêu phí khách nhân một dạng kết quả đến trước mặt sau

khi, nhìn một cái bên dưới, phát hiện quả nhiên đại môn bên kia đứng 4 5 cái an ninh, lính gác sâm nghiêm, xuất nhập người đều phải phải trải qua nghiêm khắc tra xét, thật sự bằng vào chúng ta tạc tường mà vào, cũng là chính xác cách làm, nếu không từ đại môn bên kia, nhất định là không vào được.

Hà Sơn mang theo ta trước ở trong bóng tối đứng lại, về sau hẩn ngẩng đầu nhìn lâu đó, ta cũng đi theo hẩn đồng thời nhìn, phát hiện lâu đó chính diện, quả nhiên là kim bích huy hoàng đáng vẻ, trên đỉnh thật là lớn một cái Kim Phượng Hoàng đèn nê ông, đang ở sáng quắc lóng lánh, sau đó Phượng Hoàng khoảng, chính là bốn chữ lớn, ngay cả đứng lên nhưng là "Tứ hải tập trung" .

Thấy kia Phượng Hoàng cùng dòng chữ, Hà Sơn chân mày nhưng là nhíu lại, tốt nửa thiên tài thấp giọng lẩm bẩm: "Lại là phượng Lâu, nói như vậy, là hoa hồng môn địa bàn."

"Ý gì?" Ta có chút hiếu kỳ hỏi hẩn, mà hẩn dĩ nhiên là không có lòng rồi rảnh giải thích cho ta, chỉ là xoay người đi trở về, tìm được Độc Nhân bà bà, nói với nàng: "Phượng Lâu, hoa hồng môn địa phương, ai làm?"

Nghe nói như vậy, Thiệu nãi nãi không cảm thấy là nhíu mày, trầm ngâm hồi lâu nói: "Thầm đến, chúng ta chỉ tìm chúng ta muốn cái gì, không đi chọc bộn hẩn là được."

Thiệu nãi nãi nói xong, trên dưới nhìn chúng ta một cái hai cái, ngay sau đó bật cười đối với Hà Sơn nói: "Vừa vặn, hai người các người thân phận, hành động tương đối dễ dàng, vậy thì người các đi đi, ta lão bà tử không dễ chịu đi, ở nơi này chờ các người tốt lắm."

Nghe nói như vậy, Hà Sơn lại là có chút lúng túng gãi đầu một cái nói: "Nãi nãi người biết, ta bình thường rất ít tới này loại địa phương, hơn nữa, đây

nếu là để cho tiểu Vân biết, không lộ ta mới là lạ."

"Ha, người đưa nhỏ này, ta cho người đi làm sự tình, cũng không phải là thật cho người đi, người sợ cái gì? Có ta lão thái thái làm chứng cho người, người lo lắng cái gì?" Nghe nói như vậy, Hà Sơn mới vừa gật đầu một cái, sau đó kéo một cái ta ống tay áo, đối với ta nói: "Đi."

Ta có chút mờ mịt, không biết tình huống gì, chỉ có thể với hân đồng thời hướng mặt trước đi, sau đó nửa đường Hà Sơn liền móc ra một tấm màu đen thẻ ngân hàng nhét vào trong tay của ta nói: "Mặt mã sáu cái tám, chờ chút biểu hiện trấn định một chút, liền nói người là ta bà con xa biểu đệ, hết thấy xem ta ánh mắt làm việc."

Ta nhận lấy thẻ ngân hàng, gật đầu một cái, trong lòng vẫn là có chút mờ mịt, sau khi liền gặp được hân nghênh ngang mang theo ta tới đến cao ốc lối vào, nơi đó cũng có mấy cái an ninh, cộng thêm hai cái mặc áo dài nghênh tân nữ nhân. Không thể không nói, vền vẹn là hai cái này nghênh tân nữ nhân, kia sắc đẹp đều là rất thượng thừa, tóc mây cao bàn, áo dài xẻ tà địa phương, lộ ra da thịt trắng nõn có người, đều khiến người có một loại nhắc lên nhìn một cái kết quả, sờ một cái rồi cuộc xung động.

Ta có chút xấu hổ, dù sao chưa từng tới như vậy địa phương, Hà Sơn lại tựa hồ như rất lão đạo đáng vẻ, đi lên phía trước, thẳng liền đi vào trong.

Sau đó một cái nghênh tân nữ chào đón, mỉm cười hỏi "Ông chủ, xin hỏi hẹn trước là vậy một đang lúc? Ông chủ nhị vị tương đối lạ mặt mà, có phải hay không lần đầu tới? Ta gọi là Tiểu Tuệ, sau này ông chủ trở lại lời nói, có thể trực tiếp một chút ta nha."

Cô gái kia cười lúm đồng tiền sinh xuân, mặc dù dáng dấp đẹp mắt, nhưng mà nhìn một cái liền biết không phải là đồ gì tốt, ta đối với như vậy nữ nhân, miễn dịch tự nhiên, thậm chí có chút ít không ưa, lập tức liền nhìn

cũng chưa từng nhìn nàng, trực tiếp nghiêng đầu đi quan sát kia đại sảnh, nhìn một vòng mấy lúc sau, phát hiện chưng bày rất tao nhã, ánh đèn cũng rất nhu hòa, trong không khí bay nếu Hữu Nhược vô mùi thơm, để cho người nơi thân bên trong, thiên nhiên có một loại thoải mái cảm giác.

Hà Sơn nhìn nữ nhân kia một chút, ngay sau đó liền mỉm cười một chút, cuối cùng đưa tay đã bắt đến cô gái kia tay, sau đó văng hoai trong bao quát, ý cười đầy mặt nói: "Được a, ta đây tối nay liền chút người, có được hay không?"

"Được a, đương nhiên là có thể, " cô gái kia nghênh hợp Hà Sơn, sau đó tốt hỏi "Lão bản kia hẹn trước là vậy một đang lúc? Ta lập tức đi ngay để cho người chuẩn bị một chút."

"Hắc hắc, nếu chút người, còn phải kia hẹn trước làm gì?" Hà Sơn đang khi nói chuyện, từ trong túi rút ra một tấm kim sắc thẻ ngân hàng, hai cái đầu ngón tay kẹp, ở kia trước mặt nữ nhân lung lay xuống.

Cô gái kia nhìn một cái kia thẻ, lập tức hai mắt sáng lên, che cái miệng nhỏ nhắn nói: "Cửu Ngũ Chí Tôn thẻ khách quý, đây là trung hành phát hành ít nhất thẻ, cơ số muốn 50 triệu tiền gửi ngân hàng, ông chủ, ngài là buôn bán gì? Tiểu Tuệ Năng đủ nhận biết người, thật là tam sinh hữu hạnh."

"Người đã tam sinh hữu hạnh, chúng ta đây có thể hay không không muốn đứng ở chỗ này nói chuyện? Người có không có thể thuận lợi nói chuyện địa phương?" Hà Sơn mỉm cười một chút, thu hồi thẻ ngân hàng, nhìn cô gái kia hỏi.

"Có, có, " cô gái kia liền vội vàng nhận lời, ngay sau đó đối với Hà Sơn nói: "Ông chủ, không ngại lời nói, phải đi riêng ta phòng riêng đi, mặc dù địa phương rất lớn, nhưng mà đồ vật rất sạch sẽ, đều là chính ta dùng, hơn nữa phục vụ bảo đảm ngài hài lòng."

"Được, vậy còn không mau đi?" Hà Sơn nói.

Nghe nói như vậy, kia Tiểu Tuệ liền vội vàng kéo Hà Sơn đi, vào thang máy, ta tự nhiên cũng là theo chân.

Vào thang máy, kia nữ nhân chết tiệt tựa hồ mới chú ý tới ta tồn tại, vì vậy liền hỏi Hà Sơn ta là ai.

"Đây là ta bà con xa biểu đệ, không từng va chạm xã hội, hôm nay dẫn hắc tới khai mở nhân giới, chờ chút người có thể thật tốt cho hắc đi học, hắc nhưng vẫn là cái đồng tử thân đây." Hà Sơn nói.

"Như vậy a, " kia Tiểu Tuệ trên dưới nhìn ta một cái, phỏng chừng y phục của ta tương đối áp chế, nàng lại là có chút khinh thường gật đầu, sau đó tốt nhào tới Hà Sơn trên người, cắn Hà Sơn lỗ tai, chán ngán nói tới nói lui.

Không lâu lắm, thang máy đến, sau đó cô gái kia mang theo chúng ta tới đến một cái cửa phòng, chính mình lấy ra chìa khóa mở cửa, sau đó kéo Hà Sơn đi vào, ta cũng đi theo sau.

Kết quả mới vừa vào môn, kia Tiểu Tuệ liền xoay người nhìn ta một cái, sau đó có chút quyến rũ đối với Hà Sơn nói: "Ông chủ, chẳng lẽ là ngài muốn cùng ngài biểu đệ đồng thời như vậy có phải hay không không tốt lắm à?"

Mẹ nhà nó, các nàng này, rõ ràng là chê ta mà, lúc ấy ta nghe một chút liền không vui, không cảm thấy là cau mày nói với nàng: "Yên tâm đi, hắc sẽ không đụng người, phải làm cũng là ta, hắc có lão bà đâu rồi, dám làm chuyện xấu, trở về chân đều phải bị cắt đứt, hơn nữa còn là cái chân thứ ba!"

Chương 51: Thay đổi quần áo lên vào

Nghe được ta lời nói, cái đó Tiểu Tuệ không cảm thấy là xoay người nhìn ta, thần sắc tràn đầy khinh thường, liếc liền muốn nói chút gì trở về ta, nhưng mà, ngay tại miệng nàng trong mới vừa mở ra khi, lại đột nhiên thân thể run lên, về sau hai mắt vừa nhắm, trực tiếp liền hướng trên đất ngã xuống rồi.

Hà Sơn thuận tay đem nàng eo thon nắm cả, đem nàng nửa ôm kéo dài tới bên cạnh đặt ở trên ghế sa lon.

Đến lúc này, ta mới phản ứng được là Hà Sơn động tay chân, không biết hẳn mới vừa rồi ở nữ nhân kia phía sau làm cái gì, cuối cùng trực tiếp đem nàng làm ngất đi, không phải là trong truyền thuyết sống bàn tay chém cổ? Vô Lâm Cao Thủ mới có thể làm được cái loại này, một đòn đến mức choáng váng thần kỳ chiêu thức?

Cái này ngay miệng, ta tự nhiên không có thời gian cẩn thận hỏi hẳn, bởi vì hẳn lúc này đã bắt đầu bận rộn.

Hắn đầu tiên là kiểm tra một hồi trong căn phòng tình huống.

Thật sự nói, trong gian phòng đó bầu không khí rất ấm áp, mặc dù không là rất hoa lệ, nhưng mà kia ánh sáng nhu hòa, chưng bày đồ vật cũng đều rất tao nhã, phỏng chừng cái này Tiểu Tuệ cũng có chút ít thưởng thức.

Bất quá Hà Sơn có thể không quan tâm những thứ này, hẳn trực tiếp vọt vào phòng vệ sinh, sau đó lại là phụ thân hướng về phía trong bồn cầu ngồi mà bắt đầu.

Ta đi, này cá nhân hành vi có chút khác thường a, làm cái gì vậy?

"Không có gì mùi là lạ, phỏng chừng không phải là theo nước này nói, " Hà

Sơn ngủi xong sau, bắt đầu tiếp tục quay cuồng, tốt nửa ngày, cuối cùng là ở phòng ngủ trên tường tìm được một tấm hỏa tai chạy thoát thân đồ, sau đó cuối cùng là có thể hiểu toàn bộ cao ốc kết cấu.

Hà Sơn hướng về phía kia chạy thoát thân đồ nhìn rồi chỉ chốc lát sau, xoay người lại nhìn ta hỏi "Người thấy cho chúng ta hẩn trước đi cái gì địa phương, mới có thể tìm được đầu mối?"

Hẩn lời này để cho ta có chút thụ sủng nhược kinh, vốn là ta cho là mình chỉ là một tiểu người hầu đầu rồi, không nghĩ tới cũng có bị câu hỏi khi.

Ngay sau đó ta ta cẩn thận nhìn một chút hẩn chạy thoát thân đồ, chỉ chỉ phía trên một nơi vẽ ống khói địa phương, nói với hẩn: "Đi trước oa lô phòng xem một chút đi, Na nhi là nước tương đối nhiều địa phương, còn có lâu ba này mấy cái phòng tắm, đều phải cần kiểm tra địa phương, đặc biệt là phòng tắm, là cùng bên ngoài miệng nước chảy trực tiếp liên thông, kia con cóc có khả năng nhất ở nơi nào."

"Kia phòng tắm đều là tư nhân Sauna phòng riêng, không có hện trước, phỏng chừng không tốt lắm đi vào, " Hà Sơn cau mày, nói với ta nói.

"Hắc hắc, cái này còn không đơn giản?" Nghe được hẩn lời nói, ta không khỏi nở nụ cười.

Nhìn thấy ta cười, Hà Sơn vì vậy liền cau mày nhìn ta nói: "Người cười cái gì? Chẳng lẽ người có biện pháp đi vào? Nói thiệt cho người biết đi, nơi này khắp nơi đều là truyền hình cáp, chúng ta chỉ cần tùy tiện đi loạn, lập tức thì có thể bị người phát giác ra được, đến lúc đó nói không chừng bị người bao vây lại, tươi sống bắt lại."

Nghe được Hà Sơn nói như vậy, ta không khỏi cau mày nhìn hẩn đạo: "Người bình thường có nhìn hay không điện ảnh?"

"Có ý gì? Cái này cùng xem phim có quan hệ gì?" Hà Sơn không hiểu hỏi ta.

"Đương nhiên là có quan hệ, tóm lại, người yên tâm đi, đi theo ta là được." Ta nói chuyện đang lúc, quả nhiên kéo cửa ra đi ra ngoài.

"Người cũng chớ làm loạn, " nhìn thấy ta cử động, Hà Sơn có chút bận tâm nói.

"Yên tâm đi, những thứ này đều là trong phim ảnh thường thường phát ra tiết mục ngắn, ta xem không dưới mấy trăm lần, thực lắm, người chỉ cần đi theo ta là được." Nói lời này ngay miệng, ta tâm lý không tránh khỏi một trận đặc ý, cảm giác mình cuối cùng là nắm giữ quyền chủ động, không còn là lần hành động này lệ thuộc vật rồi, nếu không lời nói, coi như thật không có tồn tại cảm giác.

Đối với ta lời nói, Hà Sơn cũng là ôm thái độ hoài nghi, nhưng mà cuối cùng vẫn là đi theo ta đi ra.

Sau đó ta liền dọc theo hành lang hương đày đi, đúng như dự đoán, đi cuối cùng rồi, liền thấy một cái khóa tiểu môn, bên cạnh cửa bên treo diệt hỏa khí.

Ta tiến lên ban một chút chốt cửa, phát hiện lại không khóa, sau đó tự vội vàng mở ra, đối với Hà Sơn ngoắc tay, mang theo hắc đồng thời vào cửa nhỏ kia.

Sau khi đi vào, đầu tiên là người được quần áo bột tẩy trắng mùi vị, mở ngọn đèn nhỏ nhìn lên, phát hiện quả nhiên là đặt vào công cụ phòng chứa đồ lật vật, bên trong có rất nhiều chồng khăn lông sạch, còn có một chút vật khác Thập, giỏi nhất là, trên tường bất ngờ treo hai bộ màu xanh da trời công

nhân đồng phục, tựa hồ là ban ngày phụ trách quét dọn vệ sinh người đổi lại.

Thấy cái này tình trạng, ta vì vậy gở xuống kia hai bộ quần áo, đại bộ kia đưa cho Hà Sơn, nói với hắn: "Thay đi, sau đó, chúng ta có thể lên đường."

"Mặc vào cái này làm gì?" Hà Sơn còn có chút không khỏi.

Ta không có nói xuyên, chỉ là tự mình đem quần áo mặc lên, tốt cầm một cái mũ đeo được, nói với hắn: "Như vậy đi bộ cúi đầu một chút, vành nón che kín mặt, truyền hình cáp liền không thấy rõ bộ dáng, sau đó, chúng ta mang theo những công cụ này, làm bộ như là sửa đường ống, liền nói kia Sauna bên trong bao gian ống nước hư rồi, chúng ta là phụ trách sửa chữa, người thấy cho chúng ta có thể vào không?"

Ta nói xong lời nói, nhìn một chút Hà Sơn.

Nghe được ta lời nói, Hà Sơn nhú mày một cái nói: "Quả nhiên là lên đại học, đi học nhiều người, xác thực đều rất gian trá!"

"Đây không phải là gian trá, cái này gọi là mưu kế, có hiểu hay không?" Ta cười hắc hắc, tâm lý rất là đắc ý, sau đó rất nhanh thì cùng hắn đồng thời trang trí xong, về sau mỗi người cúi đầu, trong tay mang theo một cái rương dụng cụ, sau đó hướng đứng đầu một cái lớn Sauna phòng riêng đi tới.

Nửa đường tự nhiên cũng gặp phải một số người, nhưng mà những người đó thấy chúng ta mặc, cũng đều cho là chúng ta là phụ trách sửa đồ vật công nhân, đối với chúng ta ép căn bản không hề chú ý tới.

Sau đó đến đó phòng riêng bên ngoài, ta liền lên trước gõ cửa một cái, không lâu lắm, có người tới mở cửa, là một trùm khăn tắm, tóc ướt nhẹp,

sắc mặt mặt hồng hào nữ nhân, cho chúng ta mở cửa khi, cô gái kia đều còn ở theo bản năng thờ gấp, rất hiển nhiên mới vừa rồi nàng đang tiến hành cái gì kịch liệt hoạt động.

"Các người, cái gì sự tình?" Cô gái kia hơi nghi hoặc một chút đấy xem chúng ta hỏi.

" Xin lỗi, quấy rầy ngài, chúng ta nhận được điện thoại, nói là các người này bên trong bao gian ống nước hư rồi, yêu cầu sửa chữa, chúng ta là tới sửa chữa, khả năng trễ nãi ngài mấy phút, xin ngài yên tâm, chúng ta kỹ thuật đều là nhất lưu, lập tức có thể sửa xong." Ta đối với kia người phụ nữ nói.

Nghe được ta lời nói, cô gái kia với là hơi nghi hoặc một chút gật đầu, sau đó thả chúng ta tiến vào.

Sau khi đi vào, phát hiện bên trong biểu hiện một cái tương tự phòng khách địa phương, chưng bày tinh xảo, sau đó đi vào là một cái đầm bốp đang lúc, lúc này một người vóc dáng mập mạp trung niên nam nhân chính nằm ở đó trên giường đầm bốp, trên người đang đắp màu trắng thảm, chính gò má xem chúng ta.

"Chuyện gì xảy ra?" Nhìn thấy chúng ta, kia người trung niên liền hỏi cô gái kia.

"Ống nước hư rồi, bọn họ là tới sửa chữa, " kia người phụ nữ nói.

"Há, kia vội vàng sửa, không nên quấy rầy ta hứng thú, " kia trung niên nam nhân đang khi nói chuyện, tiếp tục nằm úp sấp tốt lắm.

Nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, Hà Sơn nhưng là ra tay như điện, trực tiếp một chưởng cắt ở cô gái kia cổ, đưa nàng đánh ngất đi.

Lần này ta nhưng khi nhìn rõ rồi chứ, quả nhiên chính là trong chốn giang hồ truyền thuyết cái loại này một đòn đến mức choáng váng tuyệt chiêu, không nghĩ tới vật này lại là thật, hơn nữa nhìn cái kia cử động, tựa hồ cũng vô ích bao nhiêu lực khí, cuối cùng thật đem cô gái kia cho đánh ngất.

Nhưng là, hắc động tác mặc dù rất dứt khoát, cũng rất đẹp, nhưng mà, dù sao trong phòng này không là một người a, kia trên giường nhưng là còn nằm một người đâu rồi, hắc hành động này, không phải là đã thảo kinh xà sao?

Chương 52: Mỗi tuần 1 lần màn diễn quan trọng

Đúng như dự đoán, Hà Sơn cử động, kinh động kia nằm ở trên giường đấm bóp trung niên nam nhân, sau đó tên khốn kia thoáng cái từ trên giường bò dậy muốn chạy, thân thể hoàn toàn lộ ra, trang nghiêm to lớn bánh bao không như một dạng nhìn một cái cũng biết là quen sống trong nhung lụa rồi.

Nhưng mà người kia động tác nhanh, Hà Sơn động tác nhanh hơn, một cái nhảy, trong tay không biết lúc nào nhiều hơn một chuôi lóe sáng tiểu đao, trực tiếp liền chia vào người kia trên cổ.

Lập tức, người kia vừa mới há mồm ra nhắm lại, không nhúc nhích đứng ở nơi đó, nhìn Hà Sơn cùng ta nói: "Các người muốn làm gì? Có biết hay không ta là ai? Ta là trăm dặm khu phó khu trưởng, có phải hay không các người tìm lộn người?"

"Yên tâm, chúng ta không tìm lộn người, chúng ta tìm chính là người, " Hà Sơn đang khi nói chuyện, cho kia trung niên nam nhân ném một món áo choàng tắm đi qua, nói với hắn: "Đem người kia xấu xí thân thể bọc lại, nhìn chán ghét."

Hà Sơn nói không sai, thân thể người nọ nhìn đúng là rất chán ghét, bụng đặc biệt lớn, phía dưới đen thui một mảnh, đồ bên trong bởi vì quá bé nhỏ, căn bản liền không tại sao có thể thấy, ngoài ra chính là kia cặp chân, còn có kia cánh tay, ngược lại thấy thế nào thế nào muốn ối, cảm giác người này trang nghiêm là một con heo mập, phỏng chừng làm thật lời nói, có thể tróc một trăm hai trăm cân dưới thịt tới.

Nghe được Hà Sơn lời nói, người kia ngược lại cũng thức thời, rất mau đem áo choàng tắm mặc xong, sau đó đối với chúng ta nói: "Có lời thật tốt nói, rốt cuộc là cái gì sự tình? Các người có khó khăn gì có thể cùng ta nói, nhưng mà như vậy quá khích hành vi nhưng là không đúng, đây là phạm

pháp, các người biết không? Một khi bị bắt, cả đời có thể thì xong rồi."

Không nghĩ tới lời này khốn kiếp còn cùng chúng ta lên giọng quan, lúc ấy ta cũng có chút không thích nghe, không cảm thấy là tiến lên nhìn hẩn đạo: "Người có tin hay không, nếu như hôm nay ở chỗ này phát sinh sự tình, nếu như tiết lộ ra ngoài bất luận một chữ nào, người kia đầu heo liền muốn dọn nhà? Người thấy cho chúng ta nếu có thể đi vào nơi này, liền không vào được nhà người sao?"

Bị ta vừa nói như thế, người kia lập tức có chút hèn nhát gật đầu nói: "Phải phải, ta là tuyệt đối sẽ không nói, các người rốt cuộc có cái gì sự tình?"

"Ta hỏi người, người đối với này cái địa phương biết có nhiều hay không, có phải hay không thường xuyên đến nơi này?" Ta nhìn hẩn hỏi.

"Ta, ta một tuần mới tới một lần, chủ yếu là công việc quá mệt mỏi, tới buông lỏng một chút, " nam nhân nói.

"Phải không? Công việc quá mệt mỏi, là nhân dân phục vụ a, rất mệt mỏi đúng không? Buông lỏng phương thức ngược lại cũng cao nhã, " ta cười lạnh một tiếng, tiếp tục xem hẩn hỏi "Vậy người mỗi lần đều là như vậy buông lỏng? Tìm nữ nhân đắm bóp?"

"Có lúc, hứng thú tới, cũng sẽ làm cho các nàng cho ta cái đó" người kia nói quanh co nói, "Các người minh bạch, ta là bình thường người, có bình thường yêu cầu."

"Trừ đó ra, cũng chưa có những thứ khác? Ta nhưng là nghe nói này địa phương có càng cao cấp phục vụ, chẳng lẽ phó khu trưởng đại nhân sẽ không hưởng thụ một chút?" Ta mỉm cười hỏi.

Bị ta vừa nói như thế, người kia lập tức cũng có chút lúng túng gật đầu nói:

"Xem ra, người, các người đều biết, thật ra thì, này cái sự tình, nói thật, ta thì có qua một lần, hay là người khác giúp ta tranh thủ, vật này cũng không phải là mỗi người cũng có thể chơi đùa đến, một tuần mới một cái, khác biệt không nói, liền tối nay cái này đi, yết giá liền ba triệu, ta cũng không nhiều tiền như vậy, tham ô cũng không có nhiều tiền như vậy a."

Nghe nói như vậy, ta cùng Hà Sơn liếc mắt nhìn nhau, cũng là hơi nghi hoặc một chút, liền hỏi hắn nói: "Cái dạng gì mặt hàng, một đêm muốn ba triệu?"

"Cao, lớp mười. . . Mới mười lăm tuổi, " người kia có chút theo bản năng nói.

"Ở cái gì địa phương? Ai ngon đến?" Ta đuổi theo hỏi.

"Này chút ít sự tình, đương nhiên là ở Thủy Nguyệt Sảnh, nghe nói là bị một cái phú thương ngon lên, làm phòng địa sản, tên kia đúng là có tiền, " người kia nói.

"Thủy Nguyệt Sảnh đi như thế nào?" Ta tốt hỏi.

"Lầu ba a, toàn bộ lầu ba đều là Thủy Nguyệt Sảnh, đơn độc hưởng thụ, " người kia lại nói.

Nghe đến đó, ta cùng Hà Sơn đều là gật đầu một cái, liếc mắt nhìn nhau, sau đó Hà Sơn ngoài cười nhưng trong không cười mà tiến lên sờ một cái người kia cảm nói: " Không sai, người rất phối hợp, bất quá, tiếp theo hay là làm phiền người ngủ một hồi mới được."

"Ta" nghe nói như vậy, người kia không cảm thấy là cái miệng muốn nói cái gì, nhưng là lại không nghĩ cảm thoáng cái bị Hà Sơn nắm được, sau đó đập chỉ một viên Dược Hoàn vút xuống người kia trong miệng, sau đó kia

người con mắt chớp chớp sau khi, quả quyết té xuống đất, đã ngủ mê man rồi.

"Vội vàng đi vào kiểm tra một chút ao nước!" Dem người kia đánh ngã sau khi, Hà Sơn thu hồi đao, xoay người liền vọt vào phòng tắm đang lúc, sau đó cẩn thận kiểm tra một hồi chất lượng nước, phát hiện cũng không có khác thường, lúc này mới tốt xoay người đi ra, sau đó trực tiếp liền hướng lầu ba đi.

Trên thực tế, lúc này, chúng ta đều biết, kia con cóc có thể giấu ở nơi này cao ốc bất kỳ trong một gian phòng, cũng không nhất định chính là lầu ba, chỉ là, có lẽ là bởi vì nam nhân chung nhau lòng hiếu kỳ, cho nên, lúc này chúng ta cơ hồ không hẹn mà cùng, muốn đi lầu ba nhìn một chút tình huống.

Nếu như ta không có đoán sai lời nói, người nam nhân kia lời muốn nói "15 tuổi", chắc là trong truyền thuyết đêm đầu giao dịch, mà loại giao dịch này ở này cái địa phương, lại mỗi tuần liền sẽ phát sinh một lần, cứ tính toán như thế tới lời nói, một tháng thì phải bốn lần, một năm qua chính là năm mươi lần khoảng, nói cách khác, vẻn vẹn là này cái địa phương, hàng năm phải có năm mươi vẫn còn ở bên trên cấp hai, cấp ba cô gái xinh đẹp đem mình lần đầu bán đi, số lượng này nhìn như cũng không phải là rất kinh người, chỉ là, hướng thâm trong tầng thứ mặt suy nghĩ một chút, sẽ cảm thấy nghi ngờ, những thứ kia tiểu cô nương vốn là ở trong trường học ngoan ngoãn giờ học, làm sao lại xuất hiện ở này loại địa phương, bán đứng thân thể đây?

Này cái sự tình, khó tránh khỏi để cho người liên tưởng đến một ít mặt tối, rất hiển nhiên, trong lúc này, nhất định có một ít người, là mỗi ngày ở cửa trường học ở lại, xem xét một ít cô gái xinh đẹp, sau đó cùng các nàng nói chuyện với nhau, khuyên các nàng đem mình lần đầu tiên bán đi.

Cái này tình trạng, nhắc tới, thật ra thì cũng không có nguy hại đến người nào, nhưng là bất kể nói thế nào, đều khiến người cảm thấy có chút không thích ứng, chẳng lẽ, thật là người có tiền liền có thể hưởng thụ nữ Tử Sở lần, mà còn lại những người nghèo kia liền đáng đời muốn kết hôn hàng đã xài rồi sao? Phải biết, mỗi một kết hôn nam nhân đều là thật tâm yêu nữ nhân kia, hy vọng nữ nhân kia là hoàn mỹ, mà mấy tên khốn kiếp này nhưng là như thế bỏ ổi đất mua đi nữ nhân vật trân quý nhất, này lại không thể không khiến người ta nổi giận.

Huống chi, cũng không nhất định toàn bộ cô gái đều là từ nguyện, một điểm này, ta là tin chắc, thời đại thay đổi, nhưng mà ta luôn cảm thấy nhân phẩm chất còn không có giảm thấp đến hoàn toàn có thể dùng kim tiền tới hối đoái mức độ.

Tâm lý nghĩ như thế, bất tri bất giác theo thang lầu đi tới lầu ba, kết quả đến nơi đó nhìn một cái, phát hiện nơi này đầu tiên chính là một cái cờ trung phòng khách, gần bên trong địa phương, chính là hai miếng đóng chặt lại đại môn, trên cửa liền bất ngờ chính là Thủy Nguyệt Sảnh ba chữ to.

Sau đó, ngay tại chúng ta đang quan sát nơi này tình huống khi, lại chỉ thấy một cái ăn mặc rất sặc sỡ nữ nhân, túm eo thon từ Thủy Nguyệt Sảnh bên cạnh tiểu môn đi ra, sau đó cầm lên trên quầy điện thoại, tộp một cái số ngắn, hướng về phía điện thoại nói: "Oa lô phòng sao? Ủ, cho ta kêu lão Vương, Uy, lão Vương a, ta là Hồng tử, tối nay thế nào chậm như vậy? Tại sao còn không đưa tới? Khách nhân đều nóng lòng chờ, biết không?"

Chương 53: Oa lô phòng bí mật 3 càng. . .

Thấy kia Hồng tử gọi điện thoại, ta cùng Hà Sơn vì vậy tựa vội vàng giấu lắng nghe, tiếp theo liền nghe được kia Hồng tử nói: "Cái gì? Người nói tạm thời còn không được? Cái gì, tâm tình không ổn định? Người mẹ hẳn đầu một ngày làm cái này? Người nói cho ta, lúc trước cái nào tâm tình ổn định qua? Muốn người là lấy làm gì? Người không phải là có biện pháp sao?"

"Cái gì? Người nói cái gì? Cái gì vật kia cũng xảy ra vấn đề rồi, người chờ chút, ta xuống xem một chút, lão nương thật đúng là cũng không tin!" Hồng tử nói xong, cúp điện thoại, liền vội vã hướng cửa thang lầu đi, ta cùng Hà Sơn liếc mắt nhìn nhau, theo bản năng liền lặng lẽ đi theo, sau đó cái đó Hồng tử có thể là bởi vì tâm tình tương đối nóng nảy, cũng không có phát hiện chúng ta đi theo, nhưng mà, còn là như thế, ở một cái khúc quanh địa phương, Hà Sơn hay là nói khẽ với ta nói: "Cẩn thận một chút, đây là chính tông hoa hồng môn nhân, nếu là đến các nàng nói, mới kêu xui xẻo đâu rồi, phỏng chừng cả đời liền muốn rơi vào tiến vào. "

"Hoa hồng môn là cái gì? Ý gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút đặt hỏi.

"Giang hồ bên ngoài bát môn một môn, còn gọi là Phượng môn, cũng chính là tục thoại lời muốn nói kỹ nữ, tương truyền Tổ Sư Gia là Quản Trọng, cụ thể là ai cũng không biết, bất quá, mấy ngàn năm nay, dù sao cũng trường thịnh không suy, những cô gái này đều dựa vào bán sắc mà sống, ở giang hồ hàng trăm kinh doanh bên trong là nhất người sở thích khí một nghiệp, bất quá cũng là quý dị nhất một môn, các nàng chính tông môn nhân cũng tinh thông mê muội nam nhân đủ loại phương pháp, giống như người vậy tiểu tuổi trẻ, phỏng chừng tùy tiện bị các nàng một làm, liền trực tiếp rơi Hồn, tùy ý các nàng bày bố, " Hà Sơn nói với ta nói.

"Người tại sao không nói người thì sao? Ta cũng không như vậy mà đơn giản liền bị mê muội, " ta bĩu môi nói.

"Người có tự tin là được, " Hà Sơn cười lạnh một tiếng, không nói thêm gì nữa, chỉ đi theo kia Hồng tử, sau đó rất nhanh đi tới lầu một, vòng quanh một cái rất bí mật thang lầu nhỏ, đi tới một cánh cửa nhỏ trước.

Kia Hồng tử đến tiểu môn trước, gõ cửa một cái, bên trong có người mở cửa, sau đó kia Hồng tử liền tiến vào, tiểu cửa cũng không đóng, sau đó ta cùng Hà Sơn đi qua, lặng lẽ đưa đầu hướng bên trong nhìn một chút, phát hiện kia đúng là một cái nhóm lửa oa lô phòng, chỉ là trong phòng trên tường, còn có một đạo tiểu môn, Hồng tử cùng một cái lưng gù lão đầu tử, cùng đi vào kia trong cửa nhỏ đi, mà bọn họ sau khi đi vào, rất nhanh thì đem tiểu môn đóng lại, tựa hồ đang thương lượng bí mật gì sự tình.

Thấy cái này tình trạng, ta cùng Hà Sơn không cảm thấy là nhú mào, rất muốn biết hai người kia là đang thương lượng cái gì sự tình, nhưng là vừa không dám vào cửa nhỏ kia, cho nên trong lúc nhất thời, có chút bất đắc dĩ, nhưng mà, rất nhanh, ta phát hiện nơi đó mặt trên tường, đến gần trần nhà địa phương, tựa hồ có một cái cửa sổ nhỏ, ngay sau đó liền chỉ chỉ nơi đó, đối với Hà Sơn báo cho biết xuống.

Hà Sơn hiểu ý, cùng ta cùng đi đến kia cửa sổ nhỏ phía dưới, nhưng bởi vì kia cửa sổ nhỏ quá cao, chúng ta căn bản không cách nào từ cửa sổ hướng bên trong.

Chúng ta xoay người lại ở trong phòng nhìn một chút, nghĩ muốn tìm một cái ghế cái gì, kết quả liền phát hiện một tấm bản thiêu giường, không dễ di chuyển.

Bất đắc dĩ, Hà Sơn quả quyết là ngồi chồm hổm xuống, chỉ chỉ chính mình bả vai, báo cho biết một chút, sau đó ta rất vui sướng biết, vì vậy liền vịn tường, giẫm đạp ở trên vai hắn, sau đó hắn liền đứng lên, đem ta đưa đi lên, sau đó ta lại vừa vặn có thể từ kia cửa sổ hướng bên trong nhìn.

Kết quả, ta đây sao hướng bên trong nhìn một cái, không cảm thấy là có chút giật mình, trong phòng kia ánh sáng có chút ảm đạm, chỉ ở trung ương xuống một chiếc tầng thêm chụp đèn đèn chân không, sau đó, trong tầm mắt chỗ, chỉ thấy được một cái trống rỗng căn phòng, ngay cả một cái bàn cũng không có sắp xếp, chỉ có một thanh chiếc ghế gỗ, mà lúc này cái ghế kia bên trên, lại chính trối một mười lăm mười sáu tuổi đại tiểu cô nương, kia tiểu cô nương miệng bị vải vụn chặn lại, lúc này chính đại giường một đôi con mắt, có chút hoảng sợ nhìn kia lưng gù lão đầu tử, còn có cái đó Hồng tử.

"Chuyện gì xảy ra?" Hồng tử vào đến phòng trong, nhìn một chút kia tiểu cô nương, xoay người nhìn Lão vương, cau mày hỏi.

"Không biết rõ làm sao chuyện, tối nay vật kia không quá nghe sai sử, " đối mặt Hồng tử chất vấn, Lão vương liền run lấy bấy đất từ trong góc, bùng qua tới một gầu xúc, kia trong met bất ngờ đều là một ít màu đen, chính đang ngọa nguậy đến hột.

Cũng chính là khi nhìn đến viên kia viên đầu tiên nhìn, ta cũng đã nhận ra đó là cái gì rồi, khô gốc rễ, không tẻ, đều là khô gốc rễ, kia Lão vương trong met chứa đồ vật, lại là cái này, đây là chuyện gì xảy ra?

"Không tin người xem nhìn, " lúc này, chỉ thấy kia Lão vương đang khi nói chuyện, dùng đũa dè đặt xốc lên một viên khô gốc rễ, sau đó bỏ vào cái đó tiểu cô nương trước mặt.

"Ô ô ô ô" lập tức, kia tiểu cô nương thấy vậy không dừng ngọa nguậy đen thui gốc rễ, lập tức hai mắt mở to, liễu mạng lắc đầu, ô ô đất lớn tiếng kêu đến, muốn né tránh vật kia, nhưng mà, cuối cùng nàng vẫn không thể nào thành công, bởi vì kia Lão vương đã là phi thường thô lỗ bắt nàng tóc dài, đem nàng đầu lui về phía sau kéo một cái, khiến cho nàng ngẩng đầu lên

đến, sau đó cuối cùng đem kia khôi gốc rễ nhét vào nữ hài trong lỗ mũi.

Cái này tình trạng để cho cô gái kia cả người một trận run rẩy, nhưng mà ngay sau đó nàng nhưng là dùng sức hắt xì hơi một cái, lập tức trong lỗ mũi văng ra một cái màu đen hột, kia khôi gốc rễ lại là bị phun ra ngoài.

Thấy cái này tình trạng, kia Lão vương cũng có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, đối với Hồng tử nói: "Ngày xưa chỉ cần một bỏ vào, lập tức liền chui vào, kết quả hôm nay không biết rõ làm sao chuyện, chung quy thì không được."

"Vậy thì thử một chút còn lại địa phương, người ngu người? Trên người nàng cũng chỉ có lỗ mũi sao?" Đối mặt cái này tình trạng, kia Hồng tử không khỏi là nhíu chặt mày nói.

"Cái này, không phải là, không phải là ngài phân phó qua sao? Không thể lộn xộn khác biệt địa phương, ta đây cũng cũng không phải là tuân theo ngài phân phó sao?" Lão vương nhíu vò quýt một loại nét mặt già nua, hai mắt có chút sáng lên nhìn Hồng tử nói.

Kia Hồng tử tự nhiên cũng từ hẩn trong tầm mắt đọc lên ý tứ, không cảm thấy là cười lạnh một tiếng nói: "Tối nay chuyện ra từ liền, người nhanh lên một chút làm, như vậy đi, ngay bây giờ, ta giúp người đồng thời, nói cho người biết, người lần này cần là làm xong, quay đầu ta phần thưởng người."

"Hắc hắc, đi, cảm ơn Hồng tử, " Lão vương đang khi nói chuyện, xoay người liền mở Thủy Giải cái đó tiểu cô nương dây lưng, đồng thời đối với Hồng tử nói: "Vậy thì từ cúc môn nhét vào đi, bất quá người ước chừng phải với khách nhân nói tốt lắm, quay đầu này cái địa phương không thể đi, nếu không nói không chừng muốn xảy ra chuyện gì đâu."

"Được rồi, người nhanh lên một chút đi, những thứ này ta đều hiểu được, "

Hồng tử nói.

Nghe được Hồng tử lời nói, kia Lão vương vì vậy liền giải khai tiểu cô nương dây lưng, về sau nói lỏng nàg sau lưng sợi dây, sau đó ở cô bé kia vừa muốn nâng hai tay lên giã giữa khi, đột nhiên bắt nàg lắc đầu một cái, đã là đưa nàg nhấn ở trên mặt đất, ngay sau đó đưa nàg hai tay hai tay bắt chéo sau lưng ở sau lưng, lần nữa trói chặt rồi, sau khi chính là bắt đầu đem cô gái kia quần đi xuống kéo, một mực kéo tới lộ ra bên trong màu hồng tiểu tam giác, về sau lại một đem tháo ra kia tam giác miếng vải, tiếp theo cuối cùng một chân đạp nữ hài sau lưng, đem nàg cố định trụ rồi, sau đó cúi đầu lấy tay đem nàg kia trắng như tuyết êm dịu mộng gỡ ra, sau đó sẽ lần dùng đũa gấp lên một viên đen thui, không ngừng ngọ nguậy khôi gốc rễ, hướng nữ hài tử kia mộng nhét vào.

Chương 54: Cối xay 1 to bằng

Lúc đó nhìn kia lưng gù lão đầu động tác, cho dù ta không phải là cô gái kia, ta cũng bởi vì kia trường cảnh mà cảm thấy hoa cú một trận lạnh như băng. Hẳn đây là muốn đem khô gốc rễ nhét vào nàng trong mộng đi.

Ta rất nghi ngờ, không biết này lão đầu, còn có cái đó Hồng tử, tại sao phải đối với cái đó tiểu cô nương làm như thế, nhưng mà, rất hiển nhiên, bọn họ làm như thế, không đơn thuần là vì thú vị, mà là có càn thâm tàng thứ mục đích.

Đúng như dự đoán, chỉ chốc lát sau, kia lão đầu tử dừng động tác lại, đưa nâng lên, phía trên kẹp khô gốc rễ đã không thấy, xem ra là nhét vào rồi.

Sau đó, lúc này, nhìn lại trên đất cái đó tiểu cô nương, vốn là vẫn còn đang giùng giàng, lúc này cũng đã là hai mắt mê ly, vẻ mặt có chút mờ mịt.

Thấy cái này tình trạng, kia lão đầu tử không khỏi là mở ra vỏ quýt như thế nét mặt già nua, cười đối với Hồng tử nói: "Hay là Hồng tử cao minh, lần này quả nhiên có thể, hắc hắc, người xem một chút, nàng đây không phải là đã không phản kháng sao?"

"Ít nịnh nọt ta, vội vàng làm việc đi, " Hồng tử trong miệng nói như vậy, trên mặt lại tất cả đều là mỉm cười.

Ngay sau đó, Hồng tử cùng lão đầu tử đồng thời đem kia tiểu cô nương từ dưới đất đỡ lên, giúp nàng lấy xuống trên người sợi dây, sau đó kia tiểu cô nương lại cứ như vậy đứng ở nơi đó, một chút chạy trốn, hoặc là giãy giụa ý tứ cũng không có.

Về sau, liền gặp được kia lưng gù lão đầu lục lọi từ trong túi áo móc ra một cái chỉ lớn chừng quả đấm cổ, đưa cho Hồng tử nói: "Hồng tử, tiếp đó, coi như giao cho người a. Ngài chờ chút làm xong, có phải hay không thuận lợi

xuống đây một chút? Ngài mới vừa rồi nhưng là nói xong rồi muốn tưởng thưởng ta "

"Hừ, cũng biết người không phải là đồ tốt!" Nghe được lão đầu tử lời nói, Hồng tử nhưng là khuôn mặt đỏ lên, kiêu mị trợn mắt nhìn lão đầu tử một cái nói: "Tốt lắm, người trước thật tốt nấu nước, chờ đi, chúng ta xuống sẽ tới."

"Ân ân, được, " nghe nói như vậy, lão đầu tử lòng tràn đầy hoan hỉ.

Sau đó, chỉ thấy kia Hồng tử cầm lấy trong tay trống nhỏ, nhẹ nhàng ở phía trên gõ một cái, sau đó cái đó tiểu cô nương lập tức hướng nàng đi tới, đứng ở trước mặt nàng, một bộ nghe lời răm rắp đáng vẻ.

"Tiểu Quai Quai, chờ chút theo ta đi, cho ta thật tốt hầu hạ kia vị khách nhân, biết không?" Hồng tử hướng về phía kia tiểu cô nương nói.

"Biết, " tiểu cô nương gật đầu một cái, phi thường thuận theo.

"Vậy chúng ta đi, " Hồng tử đang khi nói chuyện, tốt gõ gõ kia trống nhỏ, xoay người đi ra ngoài đến, kia tiểu cô nương lập tức cũng đi theo bộ đi theo sau.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là cả kinh, biết kia Hồng tử là muốn đẩy cửa đi ra, vì vậy ta vội vàng từ Hà Sơn trên bả vai nhảy xuống, nhìn chung quanh một cái, phát hiện kia nấu nước nồi đun nước phía sau vừa vặn có một khe hở có thể ẩn núp, không cảm thấy là kéo một cái Hà Sơn, kéo hẳn liền trốn kia nồi đun nước phía sau đi.

Chúng ta vừa mới tránh xong, quả nhiên liền nghe được tiếng đẩy cửa âm thanh, lặng lẽ đưa đầu nhìn lên, quả nhiên thấy kia Hồng tử mang theo cái đó tiểu cô nương đi ra cửa.

Thấy cái này tình trạng, Hà Sơn cảm thấy rất ngờ vực, hắn còn không biết phát xảy ra cái gì sự tình.

Ngay sau đó, ta trước đối với hắn dùng nháy mắt ra hiệu cho, để cho hắn không nên gấp gáp, về sau một mực chờ đến kia Hồng tử đi xa, sau đó cái đó lưng gù lão đầu tử trong thời gian ngắn tốt chưa ra, ta đây mới nói khẽ với Hà Sơn nói: "Kia lão đầu tử cho kia tiểu cô nương trong thân thể nhét khô gốc rễ, sau đó dùng trống nhỏ khống chế nàng. Kia tiểu cô nương tựa hồ là các nàng chớp tới, phỏng chừng chính là mỗi tuần một lần màn diễn quan trọng người bị hại."

Nghe nói như vậy, Hà Sơn không khỏi chau mày, sắc mặt ngưng trọng nói: "Thật là ác độc thủ đoạn, đây là nuôi linh ngự khô thủ pháp, này lão đầu tử không phải là người tầm thường, hắn làm như vậy lời nói, không phải là nhưng có thể để cho những thứ kia tiểu cô nương ngoan ngoãn nghe bọn hắn lời nói, đem các nàng đem đầu bán đi, hơn nữa sau khi triệt hồi khô gốc rễ, những thứ này tiểu cô nương còn cái gì sự tình cũng không nhớ, chỉ cho là là trong giấc mộng!"

Hà Sơn lời nói để cho ta bừng tỉnh đại ngộ, cuối cùng là biết kia lão đầu tử, còn có kia Hồng tử ở đảo đằng cái gì. Nhưng mà, ta rất kỳ quái là, kia lão đầu tử khô gốc rễ là nơi nào tới đây?

Đối với ta vấn đề, Hà Sơn nhưng là không trả lời, chỉ là xoay người nhìn kia bị Hồng tử đẩy tới tiểu môn, lúc này cửa nhỏ kia vẫn là khép hờ, sau đó hắn liền lặng lẽ đi tới.

Ta lo lắng hắn kinh động người bên trong, đưa tay lôi hắn một chút, nhưng không nghĩ hắn động tác còn nhanh hơn ta, hất tay một cái cửa ra ta, sau đó bóng người chợt lóe, liền chui vào bên trong cửa đi.

Cái này tình trạng để cho ta kinh ngạc, bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể là đi vào theo.

Đi vào nhìn một cái, phát hiện trong phòng lại là vô ích, cái đó lão đầu tử lại không hề.

Cái này tình trạng nhưng là để cho ta có chút tò mò, ta trước rõ ràng thấy hắc ở chỗ này a, thế nào lúc này vừa không có đây? Trong gian phòng đó cũng không có chia ra miệng, hắc cũng không từ cửa phòng đi ra ngoài, vậy hắc đi nơi nào đây?

Nhưng mà, ngay tại ta chính ngạc nhiên khi, Hà Sơn nhưng là chỉ chỉ tường sau bên trên một khối hơi biến thành màu đen tường thế, tiến lên nhẹ khẽ đẩy một chút vách tường kia, phát hiện có chút lỏng di chuyển, nhưng là lại không đẩy ra, sau đó hắc xoa xoa vách tường, hướng bên trong đẩy một chút, quả nhiên đẩy ra, là một đạo cửa ngầm.

Thầm môn sau khi mở ra, bên trong đen thui, không thấy rõ có vật gì, ta đi tới đưa đầu hướng bên trong nhìn một chút, phát hiện là một cái đường lát gạch, ước chừng một người cao, chừng một thước chiều rộng, rất là ẩm ướt, tích tấp đi xuống nhỏ nước, nhìn rất sâu đáng vẻ, không biết đi thông cái gì địa phương.

Thấy cái này tình trạng, ta cùng Hà Sơn liếc mắt nhìn nhau, theo bản năng gật đầu một cái, sau đó Hà Sơn móc ra tiểu đao, ở trước mặt đi đầu, mang theo ta cùng đi vào.

Sau khi đi vào, càng đi vào bên trong, phát hiện không khí trở nên càng ẩm áp, đợi đến thấy phía trước có ánh đèn, bất ngờ phát hiện trong không khí đã là hòa hợp Thủy Khí, bên trong tựa hồ là một cái suối nước nóng.

Bất quá, ngay tại chúng ta nghĩ như vậy khi, đưa đầu hướng bên trong nhìn

lên sau khi, mới phát hiện chúng ta nghĩ lầm rồi, bên trong không có suối nước nóng, chỉ là một chứa đựng nước ấm ao nước lớn, sau đó ở đó nước trì trung ương, cuối cùng có một khối tương tự núi giả lớn bằng đá, mà lúc này kia trên tảng đá lớn mặt, không ngờ là một cái cực kỳ quái dị cảnh tượng, kia trường cảnh nhìn đến ta cùng Hà Sơn trợn mắt hốc mồm, cũng không biết phải hình dung như thế nào tình cảnh kia mới phải.

Đầu tiên, chúng ta thấy là một cái tóc muối tiêu ướt nhẹp dán vào trên đầu lưng gù lão đầu tử. Kia lão đầu tử lúc này đã cởi bỏ y phục trên người, hiện ra một thân nông rộng da gà, sau đó, hăn lúc này chính ôm một vật, đứng ở đó núi giả bên cạnh, cái ôm một trước một sau đang ở động tác đến, tựa hồ là đang làm kia cái sự tình, sau đó, nhìn lại trong lòng ngực của hăn ôm đồ vật, đầu ta da trong nháy mắt cũng có chút đã tê rần.

Hăn ôm đồ vật, rõ ràng là một cái chường cối xay lớn như vậy màu tím đen đại Thiềm Thừ.

Kia Thiềm Thừ sưng vù béo tốt, vền vền là hai chỉ con mắt, cũng đạt tới trứng gà lớn như vậy.

Bất quá, chính là cái này ngay miệng, kia Thiềm Thừ tựa hồ phi thường hưởng thụ trước mắt trạng thái, cho nên nó hai chỉ con mắt không có mở ra, mà là mặt đầy say mê đất nhả, cứ như vậy, liền chỉ có thể nhìn được nó kia bóng rổ một loại đại não túi phía trên, mơ hồ gồ lên hai cái hình nửa vòng tròn bao.

Chương 55: Hút linh quý

Lúc đó, kia lưng gù lão đầu tử cử động, để cho ta cùng Hà Sơn đều là trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn không nghĩ tới lại gặp được quý dị như vậy tình cảnh. Hắn này là đang làm gì? Là đang ở cùng kia Thiềm Thừ tiến hành giao hợp sao? Đây cũng quá hung tàn chứ ? Người quả thực đói khát lời nói, đi trên thị trường mua một cái gà mái trở lại cũng tình hữu khả nguyên a, thế nào bây giờ ngay cả Thiềm Thừ cũng làm? Đây cũng quá để cho người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chứ ?

Hơn nữa, người làm liền làm mà, mấu chốt là, người không muốn mặt đầy say mê vẻ mặt a, chẳng lẽ kia Thiềm Thừ thật sự cho người thư thái như vậy sao? Chẳng lẽ người không nhìn thấy trên người nó kia nhô lên tới bạc đầu vướng mắc sao? Vậy có nhiều chán ghét, người chẳng lẽ không có cảm giác sao?

Cho nên, trong lúc nhất thời, ta hoàn toàn không cách nào hiểu, hoàn toàn bị sợ ngây người, còn lại duy nhất phản ứng, chính là như vậy trực lăng lăng nhìn, đại não căn bản liền không xoay chuyển được đến, có chút đường ngăn.

Lúc này, cũng may kia lão đầu tử tựa hồ đối với chính mình đang ở làm sự tình cực kỳ đắm chìm cùng say mê, cho nên mới không có phát hiện chúng ta, nếu không lời nói, phỏng chừng hắn hơi chút cảnh giác một chút, liền mới có thể nhận ra được phía sau có hai người đang đứng ở hòa hợp Thủy Khí bên trong thường thức hẳn biểu diễn.

Bất quá, Hà Sơn dù sao cũng là cao thủ giang hồ, cho nên, trải qua lúc ban đầu mấy giây sau khi khiếp sợ, hắn lập tức liền phản ứng lại, tiếp theo đem ta cánh tay kéo một cái, kéo ta lui vào đường lát gạch bên trong núp vào, sau đó chính là nhú chặt mày, mặt đầy ngưng trọng đối với ta nói: "Không tốt lắm, đây là một cái hút linh quý, không nghĩ tới lại gặp phải vật này, lúc này có thể là có chút phiền phức rồi."

"Hút linh quỷ? Có ý gì? Hẳn không là người sống sao?" Ta nhìn Hà Sơn, hơi nghi hoặc một chút đất hỏi.

Nghe được ta lời nói, Hà Sơn vì vậy liền nói khẽ với ta nói: "Hẳn xác thực là người sống, nhưng mà hẳn rồi cuộc sống bao nhiêu năm, người biết không? Khác biệt không nói, người xem một chút kia Thiềm Thừ, có thể lớn như vậy, người cảm thấy kia Thiềm Thừ ít nhất đến sống bao nhiêu năm mới được?"

Lời này ngược lại nhắc nhở ta, lập tức ta suy tính một chút, cảm giác kia Thiềm Thừ có thể vừa được cõng xay lớn như vậy, phỏng chừng nói ít cũng phải một trăm hai trăm năm mới được, kết quả để cho ta không nghĩ tới là, ta mới vừa nói ra thời gian này, Hà Sơn liền lắc đầu một cái, đối với ta nói: "Người lại cẩn thận nhìn một chút kia Thiềm Thừ trên đầu, cũng chính là hai chỉ con mắt trung ương địa phương, nhìn một chút có phải hay không có mấy viên màu đỏ thẫm mềm yếu nhô ra? Đó chính là linh ngôi sao, một viên ngôi sao, đại biểu một trăm năm, mới vừa rồi ta ước chừng đếm một chút, này Thiềm Thừ đã là ba sao Kim Thiềm, đây là ít nhất phải ba trăm năm trở lên tuổi thọ. Mà nhìn lại này lão đầu tử cùng nó giao hợp đáng vẻ, hiển nhiên không phải là một ngày hay hai ngày rồi, cho nên ta phỏng chừng này lão đầu tử ít nhất cũng có đến gần hai trăm năm tuổi thọ, người như vậy, theo đạo lý mà nói, sớm liền hẳn đã chết, hẳn đây là thuần túy ở dựa vào Linh Vật linh khí sống sót cùng kéo dài tuổi thọ, thậm chí còn có khả năng khác biệt thủ đoạn cùng biện pháp, chỉ là chúng ta không quá rõ mà thôi. Này hút linh quỷ là trong giang hồ, cực kỳ bí mật ác độc một cái môn phái, trong môn kia thân phận phân, là tuyệt đối không thể bị ngoại giới biết, một khi ai biết rồi, liền chắc chắn phải chết, bây giờ thật may hẳn còn không biết chúng ta đã phát hiện hẳn bí mật, nếu không lời nói, phỏng chừng hẳn đã sớm đối với chúng ta hạ sát thủ rồi."

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hay

là nhanh lên lui ra ngoài đi, này lão yêu quái cũng không dễ trêu chọc, " ta đối với Hà Sơn nói.

Nghe được ta lời nói, Hà Sơn lắc đầu nói: "Không còn kịp rồi, bây giờ lui ra ngoài cũng không có chỗ dừng rồi, hắn phỏng chừng đã nhận ra được chúng ta hơi thở. Hút linh quý khí hơi thở cùng thật sự Ngự Linh vật tương thông, cho nên, ta phỏng chừng chúng ta từ vừa mới bắt đầu đi vào, kia lão yêu quái cũng biết chúng ta tồn tại, sở dĩ vẫn không có biểu hiện ra, khả năng liền là muốn nhìn một chút chúng ta rốt cuộc muốn làm gì."

Hà Sơn vừa nói như thế, ta không tự chủ có chút lo âu, theo bản năng quay đầu hướng đường lát gạch ngoài ra một cái nhìn, như vậy nhìn một cái bên dưới, không cảm thấy là có chút ngạc nhiên, kia đường lát gạch lồi vào tiểu môn, không biết lúc nào, lại là đã đóng lại, cái này tình trạng để cho ta cả kinh, liền vội vàng chạy tới đẩy cửa, muốn đem môn mở ra, kết quả nhưng không nghĩ, suy nghĩ cả nửa ngày cũng làm không mở, cửa đá kia tựa hồ hoàn toàn phong kín một dạng nghĩ muốn đi ra ngoài lời nói, trừ phi là bạo lực phá vỡ vách tường.

Thấy cái này tình trạng, Hà Sơn nhíu chặt mày, bất đắc dĩ thở dài một cái, đem trong tay tiểu đao thật chặt nắm, về sau quả quyết mang theo ta đi về, lại tới kia bên cạnh cái ao bên trên.

Tới bên cạnh cái ao bên trên sau khi, chúng ta xa hơn kia nước trì trung ương trên núi giả nhìn một cái, không cảm thấy là sững sờ, bất ngờ phát hiện kia đại Thiềm Thừ, còn có kia lưng gù lão đầu tử lại đều không thấy.

Lần này, Hà Sơn cũng là có chút khẩn trương, không cảm thấy là liền vội vàng phơi bày tình trạng báo động, đồng thời cao giọng nói: "Tiền bối, tại hạ hệ Linh Môn Hà Sơn, hôm nay không cẩn thận xông vào tiền bối Bảo Địa, tuyệt không mạo phạm ý, chỉ là vì tìm một cái thất lạc Linh Vật, hy vọng tiền bối có thể xem ở bốn môn Tổ Sư Gia cùng Quý Môn tổ sư cùng

thuộc về một mạch phân thượng, vòng qua vãn bối liễu lĩnh chi qua! Chỉ cần tiền bối nguyện ý bỏ qua, vãn bối này liền rời đi, tuyệt đối sẽ không đem hôm nay thấy sự tình tiết lộ nửa chữ đi ra ngoài, nếu không cam nguyện được vạ sâu căn cốt nổi khổ!"

"Oa oa oa "

Hà Sơn tiếng nói rơi xuống sau khi, nhưng là không có nghe được trả lời, ngược lại là kia trong ao cuối cùng truyền ra một chuỗi con cóc tiếng kêu, thanh âm kia có chút ít Nhân Tính Hóa, bên trong mơ hồ mang theo cười nhạo ý tứ.

Cái này tình trạng để cho ta có chút không biết làm sao, không vì cái gì khác, đơn giản là ta so với Hà Sơn, hoàn toàn là một cái giang hồ non gà, căn bản cũng không biết bây giờ là cái tình huống gì, vả lại ta cũng thân vô trường vật, ép căn bản không hề cái gì bảo vệ tánh mạng biện pháp.

Lúc này, ta có thể làm sao bây giờ là tốt đây? Nghe Hà Sơn lời nói, cảm giác trước mắt tình thế có chút nguy cấp, kia lão đầu tử tựa hồ đang chuẩn bị đối với chúng ta hạ thủ, mà chúng ta nếu muốn ra biện pháp ứng đối mới được.

Vừa lúc đó, đột nhiên, liền nghe được kia trong ao một trận lã chã tiếng vang, giống như hạt mưa rơi vào cảm giác, về sau ta theo bản năng cúi đầu nhìn, bất ngờ thấy kia trong ao mặt nước cuối cùng đều biến thành Tử Hắc màu sắc, sau đó nhìn kỹ lại, bất ngờ phát hiện kia trong ao màu sắc biến hóa, cũng không tựa như bởi vì trì Thủy Biến thành màu tím đen, mà là bởi vì kia trong nước trôi một tầng khô gốc rễ, là kia khô gốc rễ quá thân thiết tập, mới để cho người ta cho là là ao nước màu sắc thay đổi.

Sau đó, ngay tại chúng ta chính ngạc nhiên nhìn khi, những thứ kia khô gốc rễ đều đang là rào thoáng cái, hướng bên cạnh cái ao bên trên tràn tới,

sau đó một mảng lớn, một đại một dạng, đen thui, tử hồng biến thành màu đen, mang theo giọt nước, cứ như vậy quái thú một loại ngọa nguyệt, hướng chúng ta bên chân di động tới.

Ngay sau đó, cái này thấy cái này tình trạng Hà Sơn lập tức cả kinh mặt xám như tro tàn, cuối cùng không tự chủ cắn răng một tiếng bùi ngùi thở dài nói: "Không nghĩ tới, không nghĩ tới ta Hà Sơn tranh cường hao thẳng cả đời, gió to sóng lớn cũng không có sợ hãi qua, hôm nay lại muốn chết ở nơi này trong phòng tối, này, đây thật là đủ cười nhạo a "

...

Chương 56: Vạn sâu căn thể

Nói thật, làm kia một đại một dạng khô gốc rễ, sóng đen một loại từ trong ao tràn ra đi ra khi, ta còn chưa ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, luôn cảm thấy đây bất quá là cùng trước thấy tình cảnh không sai biệt lắm mà thôi, không có gì ghê gớm, ngược lại Hà Sơn một câu kia hán tử rơi lệ than thở, lây tâm tình ta, để cho ta cũng lâm vào một loại tuyệt vọng oán niệm bên dưới, luôn cảm thấy lần này chúng ta là chắc chắn phải chết rồi.

Lúc này, ta tâm lý khó tránh khỏi cũng có chút tự trách cùng hối hận, cảm giác mình đầu tiên không sẽ không có chuyện gì đem kia Xích Huyết Bảo Thiềm lấy ra nhìn lung tung, đưa đến nó chạy trốn, sau đó sẽ không nên chính là vô cớ theo dõi người khác riêng tư, xong chưa, bây giờ ầm ỹ không cách nào thu tràng, người ta nổi giận, muốn đem chúng ta hai lưu lại, người xem làm sao bây giờ?

Nơi này là một nơi cơ hồ hoàn toàn phong bế ám thất, tổng thể diện tích cũng bất quá là một trăm hai trăm thước vuông đáng vẻ, ám thất một nửa là bốc hơi nóng ao nước, một nửa là đá tảng xây thành đất bằng phẳng, có thể đi ra ngoài địa phương, cũng liền một cái hẹp hòi Dũng Đạo, bây giờ còn chưa phong kín, cho nên, lúc này, chúng ta thật có một loại lên trời không đường, xuống đất không cửa cảm giác, lại đem những thứ kia khô gốc rễ không có cách nào, cho nên, cũng liền khó trách Hà Sơn có như vậy than thở, ta cảm giác các muốn chiết ở chỗ này.

Nhưng mà, ta không cam lòng a, ta mới vừa bước lên con đường này, thậm chí đến bây giờ cũng mới giẫm vào chỉ nửa bước đến, tình huống gì cũng vẫn không rõ, sau đó ta cứ như vậy vô thanh vô tức chết ở chỗ này? Cái này có phải hay không quá mức để cho người cảm thấy buồn bực? Tối thiểu, cũng phải để cho ta sáng lập một phen sự nghiệp, vén lên một chút sóng gió, lại để cho ta đi chết đi, như vậy thật là ác ta ta cảm giác sống qua, trên giang hồ thật là ác từng có Ca, truyền thuyết, mà bây giờ nếu như liền chết lời nói, kia giang hồ trong truyền thuyết, Ca, không phải thì phải cái loại

này vừa ra sân liền trực tiếp huyết tiên tam xích người qua đường rồi sao? Ai còn biết ta, ai còn nhớ ta?

Không thể chết được, tuyệt đối không thể chết được, mặc kệ tình huống có bao nhiêu nguy hiểm, ta không tin tưởng chúng ta thật sự thoáng cái bước lên con đường cùng rồi!

Lúc đó ta tâm lý nghĩ như thế, không tự chủ trên người lục lọi, lại phát hiện ngoại trừ một một cây đèn pin, cùng với gia gia cho ta mấy tờ giấy Phù ra, cũng không có gì vũ khí cùng công cụ, mà Hà Sơn bên kia cũng không kém, hẳn tựa hồ đúng là cùng Độc Nhân bà bà nói như vậy, nghệ cao nhân gan lớn, bởi vì quá mức tự tin, cho nên hẳn cũng không thể nào lệ thuộc vào công cụ cùng vũ khí, luôn cảm giác mình gặp phải sự tình, thuận tay cầm lên một thứ tới liền có thể khéo léo lợi dụng, giải trừ nguy cơ, bây giờ xong chưa, hẳn thật giống như cũng liền một cây dao nhỏ mà thôi, trừ lần đó ra, cũng không có gì thuận lợi vũ khí.

Chúng ta đây phải làm sao cho phải đây? Những thứ kia khô gốc rễ cũng không phải là hiền lành ở, một khi dính vào người, liền hướng trong thịt chui, trước tiên đem người biến thành linh khô lại nói, bước kế tiếp nói không chừng sẽ còn nghe theo khô Chúa chỉ thị, đem người gặm xương cũng không có.

Tình thế thật có chút nguy cấp, những thứ kia khô gốc rễ lập tức liền sẽ lên tới, cách chúng ta bên chân đã không tới xa hai mét rồi, không hành động nữa, liền không có cơ hội!

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác vào lúc này, Hà Sơn có chút buông tha, cuối cùng đứng ở đằng kia, ngay cả động một cái ý tưởng cũng không có.

Cái này tình trạng để cho ta một trận vô cùng sốt ruột, theo bản năng đem hẳn kéo một cái, liền hướng Dũng Đạo bên trong lui tiến vào, sau đó những

thứ kia khô gốc rễ nhìn thấy chúng ta rút lui, lập tức hội tụ một nơi, tạo thành một cái cờ thùng nước, đen thui, tím thối vướng mắc đoàn đoàn ngoạ nguyệt, Đại Xà đồ vật bình thường, hướng Dũng Đạo bên trong giấy dựa diên duỗi vào, kia tình trạng, hiển nhiên là không chuẩn bị bỏ qua cho chúng ta.

Thấy cái tình huống này, ta chỉ có thể một mực kéo Hà Sơn đi tới Dũng Đạo lối vào, một bên quay đầu nhìn những thứ kia càng ngày càng gần khô gốc rễ, vừa dùng lực đập cửa đá kia, muốn đem cửa đá đá văng, nhưng mà để cho ta cảm thấy thất vọng là, cửa đá kia phi thường vững chắc, cũng không biết là làm bằng chất liệu gì, mặc dù không là rất thâm hậu, gõ khi, rõ ràng cảm giác chỉ có không tới ba tấc đáng vẻ, nhưng mà ta chính là đập không mở.

Lúc này, ta có chút nóng nảy, theo bản năng móc ra một trang giấy Phù, cũng không để ý dễ sử dụng không dễ xài, tóm lại đột nhiên xoa xoa rồi, sau đó hướng những thứ kia khô gốc rễ thấy qua.

Để cho ta không nghĩ tới là, một chiêu này lại phi thường hữu dụng, kia lá bùa không hổ là khắc chế Âm Tà vũ khí sắc bén, xoa xoa sau khi, đi phía trước ném một cái, vền vền là hơi thở kia, cũng đã để cho những thứ kia khô gốc rễ theo bản năng hơi chậm lại, sau đó tại chỗ bắn khoắn đến không dám lên trước rồi.

Cái này tình trạng để cho ta hai mắt sáng lên, không cảm thấy là đem lá bùa đều lấy ra ngoài, vừa vò một cái trương, thấy qua, tạm thời ngăn trở những thứ kia khô gốc rễ ép tới gần thể đầu, sau đó bên này ta chính là bốn phía tra xét, nghĩ phải tìm một tảng đá hoặc là cái gì trọng một chút vật đập cửa, kết quả nhìn một vòng cũng không có phát hiện cái gì có lợi công cụ, cuối cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể là đem Hà Sơn trong tay tiểu đao đoạt lấy, sau đó tốt ở trên người hấn sờ một cái, phát hiện hấn trong túi có một khối nghạnh bang bang đồ vật, lấy ra nhìn một cái, mới phát hiện là một bộ điện thoại di

động.

Điện thoại di động khẳng định không thể dùng để đập cửa, không cái đó độ cứng, nhưng mà, sự tình đến lúc này, ta cũng không có cái gì cơ hội lựa chọn rồi, lập tức chỉ có thể là có cái gì dùng gì, cho nên, ngay sau đó, ta dùng trước tiểu đao kia ở trên cửa đá dùng sức đâm hai cái, phát hiện lại chỉ đâm ra tới hai cái bỏ không ở, cũng không có đưa đến tính thực chất hiệu quả, bất đắc dĩ, sẽ dùng bả vai đụng, kết quả cửa đá kia chỉ là đung đưa hai cái, cũng không có sau văn rồi, cuối cùng vẫn không có cách nào mở ra.

Sau đó, ngay tại ta tay chân luống cuống khi, đột nhiên sau trên cổ một trận, duỗi tay lần mò, bất ngờ cào xuống một viên đen thui tím thịt hột, hiển nhiên là một cái khôi gốc rễ.

Ta trong lòng cả kinh, đem vật kia véo bề, sau đó quay đầu nhìn lại, mới phát hiện những thứ kia khôi gốc rễ đã ép tới gần đến cách chúng ta không tới xa nửa mét rồi, hơn nữa lần này không phải là hợp thành một cổ, đồng thời tới, là phân tán ra, bốn phía tới, khoảng trên dưới, ngay cả trên đỉnh trên vách đá cũng bò đầy khôi gốc rễ, lúc này cũng đang không ngừng ngọa nguậy, chuẩn bị rơi vào trên người chúng ta tới.

Thấy cái tình huống này, ta căng thẳng trong lòng, biết đã không có thời gian, bất đắc dĩ, chỉ có thể lần nữa xoa xoa một trang giấy Phù, sau đó vẫy tay xua đuổi những thứ kia khôi gốc rễ, bắt bọn nó bức lui một ít, về sau ta giật mình, suy nghĩ những thứ này, có lẽ không phải là sợ hãi lá bùa, chỉ là sợ hỏa, cho nên ta vội vàng đem áo khoác cởi ra, dùng kia lá bùa hỏa điểm đến, về sau xách lửa cháy áo khoác bốn phía vừa khua múa, đúng như dự đoán, những thứ kia khôi gốc rễ đều là cả kinh run lấy bấy, không ngừng lui về phía sau ngọa nguậy quay ngược lại, đỉnh trên vách một ít khôi gốc rễ thậm chí là bị hỏa khí liệu nóng sau khi, giống như mưa rơi một dạng ba ba ba đi xuống đất rớt xuống.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý vui mừng, biết chúng ta cũng không phải là hoàn toàn không có thời gian, tối thiểu, hai người chúng ta y phục trên người cũng không ít, từng cái từng cái thiêu hủy lời nói, ít nhất có thể chống đỡ nửa giờ trở lên, mà trong khoảng thời gian này, nói không chừng ta là có thể nghĩ được biện pháp gì, từ nơi này xông ra.

Lúc đó tâm lý nghĩ như thế, ta với là quá khứ phá Hà Sơn áo khoác, sau đó cởi hẳn quần áo khi, liền thấy Hà Sơn hai mắt đăm đăm, vẻ mặt đần độn đất nhìn về phía trước, hoàn toàn ngu một dạng bộ dáng kia không nói ra quái dị, để cho ta tâm lý cảm thấy một trận hiếu kỳ.

Chương 57: 3 thước đất

Thấy Hà Sơn bộ dáng, ta không tự chủ trong lòng hơi động, cảm giác hân hoan thái tựa hồ không quá bình thường, theo đạo lý mà nói, lấy Hà Sơn đảm thức cùng kỹ thuật, cho dù là lâm vào trong tuyệt vọng, lúc trước đã từng phát ra như đưa đám ngôn ngữ, nhưng mà, bây giờ nếu ta đã ổn định tình thế, hân tại sao vẫn là như vậy một bức nửa chết nửa sống đáng vẻ, hoàn toàn không có một chút tinh thần cùng ý chí chiến đấu, thậm chí cả người cũng ngớ ngẩn đây?

Trong nháy mắt, ta tâm lý có một loại rất dục cảm không tốt, chẳng lẽ nói, Hà Sơn đã là bị khô gốc rễ vào cơ thể, biến thành linh khô rồi sao?

Nhưng mà, trước đó, những thứ kia khô gốc rễ vẫn luôn không thể dựa vào gần chúng ta, như vậy, những thứ kia khô gốc rễ là thế nào bên trên hân thân đây?

Trong lúc nhất thời, ta hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà ngay sau đó nghĩ đến mới vừa có một viên khô gốc rễ rơi xuống ta trên cổ, tựa hồ là muốn chui vào ta trong thịt đi, nhưng là lại bị ta mò xuống tới véo bể nát, cho nên, theo đạo lý mà nói, cho dù là Hà Sơn cũng bị khô gốc rễ dính vào người rồi, như vậy, lấy hân tốc độ phản ứng, hân chắc có thể tùy tiện đem kia khô gốc rễ giết mới đúng a, như vậy thế nào bây giờ ta ngược lại không việc gì, hân lại ngớ ngẩn đây?

Bất quá, tình huống bây giờ khẩn cấp, ta đã không kịp nghĩ quá nhiều, chỉ có thể là trước tiên đem y phục trên người cũng cởi ra, chỉ còn lại một cái khố xái cùng một đôi giày, chuẩn bị đánh trường kỳ kháng chiến.

Đương nhiên rồi, y phục của ta cởi xong sau, Hà Sơn quần áo cũng không thoát khỏi may mắn, vừa vặn hân cũng ngu, cho nên ta cứ tiếp tục phá hân quần áo, đầu tiên là áo, đem hân áo khoác, áo sơ mi cũng phá xuống dưới, cuối cùng trên người chỉ còn lại một bộ màu trắng áo lót. Lúc này, chắc hân

không biết tình huống người, thấy tràng cảnh này, còn cho là chúng ta là phải làm gì thô bỉ sự tình, thật ra thì chúng ta tình huống rất thuần khiết khiết, đối mặt tình thế rất khẩn trương, ép căn bản không hề chuyện kia.

Sau đó, ngay tại ta đưa tay đi túm Hà Sơn hãn sam, chuẩn bị đem hãn hãn sam cũng cởi xuống lúc tới sau khi, bàn tay không cẩn thận sờ tới hãn phía sau lưng, sau đó không tự chủ tay run run một cái, cuối cùng sờ tới hãn phía sau lưng trên có một mảnh thịt vướng mắc, sau đó ta vội vàng xoay qua chỗ khác, đem kia áo lót vén lên, sau đó nhìn một cái bên dưới, ta thiếu chút nữa bị cả kinh kêu lên.

Lúc này Hà Sơn phía sau lưng, hai cái xương bả vai trung gian địa phương, cuối cùng bất ngờ nằm mười mấy Tử Hắc thịt hột, toàn bộ đều là khô gốc rễ, hơn nữa cũng đang ngọa nguậy đến, tựa hồ là ở hướng hãn trong thịt chui.

Đây là, đây là chuyện gì xảy ra?

Lúc đó ta cơ hồ là theo bản năng bên trên đưa tay đem những thứ kia khô gốc rễ cho vồ xuống, giơ tay lên liền vứt xuống trong đồng lửa đốt rụi, sau đó ta hồi đầu lại đi xem Hà Sơn áo lót vết thương, phát hiện nơi đó đã xuất hiện một cái máu chảy đầm đìa lỗ thủng, bên trong mớ hồ còn có một chút khô gốc rễ đang vụn vụn đến, thật giống như đã chui vào trong thịt đi.

Lúc này, ta có thể là có chút không chịu nổi, hoặc là không làm không thì làm triệt để, đem Hà Sơn đẩy một cái, để cho hãn mặt hướng vách tường đứng, sau đó đè lại hãn xương bả vai, cố định thân thể của hãn, sau khi chính là dùng trong tay tiểu đao, đem kia lỗ máu cắt một ít, sau khi chính là dùng mũi đao đem bên trong khô gốc rễ từng cái lóc ra.

Có thể tưởng tượng, đây nếu là ý thức thanh tỉnh người, dưới tình huống này, sẽ đau đớn thành hình dáng gì, nhưng mà lúc này Hà Sơn lại đối với

lần này không phản ứng chút nào, tựa hồ hoàn toàn sẽ không cảm giác đau đớn.

Sau đó ta liên tiếp loại bỏ đi ra bốn năm viên khô gốc rễ sau khi, rốt cuộc thấy bên trong mơ hồ lộ ra sâm Sâm Bạch cốt, sau đó sẽ ở đó bạch cốt trong khe hở, bất ngờ có một cái màu trắng sâm thit ở đồ vật bình thường đang vận vẹo đến.

Đồ chơi này không thể lại dùng đao loại bỏ đi ra, ta chỉ có thể là vứt xuống đao, dùng ngón cái cùng ngón trỏ nắm được kia sâm trùng, dùng sức ra bên ngoài kéo một cái, "Oành" một tiếng đem kia sâm trùng cho kéo ra.

Mà theo ta đem sâm trùng kéo ra, Hà Sơn nhưng cũng là lập tức phát ra "Ồ kìa ĐxxCM" kêu to một tiếng, sau đó toàn thân một trận kịch liệt run run, hai chân mềm nhũn, theo bản năng liền tê liệt ngồi trên mặt đất.

Ta đem kia sâm trùng thiêu hủy, xoay người lại nhìn hắc, phát hiện hắc chính nhất bên thở hỗn hển, một bên lau qua mồ hôi trán, tựa hồ là khôi phục ý thức.

Nhìn thấy ta nhìn hắc, hắc vì vậy cũng có chút bất đắc dĩ cùng lúng túng nói: "Thảo hắc cái mẹ, Lão Tử sửa nhiều năm như vậy, linh đài ba thước đất cũng xây dậy rồi, chỉ còn lại phía sau lưng này một cái Khí Môn, tên khốn kia lại cũng biết, cuối cùng len lén âm ta một cái, lần này coi là là vận khí tốt, thật may người đánh bậy đánh bạ cho ta loại bỏ đi ra, nếu không lời nói, hôm nay thật đúng là muốn bỏ mạng lại ở đây rồi."

"Linh đài ba thước đất? Có ý gì?" Ta có chút ít tò mò nhìn Hà Sơn hỏi.

Nghe được ta lời nói, Hà Sơn lau lau mồ hôi, đối với ta nói: "Sau này sẽ cùng người nói, ", sau đó hắc tự tay nhặt lên trên đất tiểu đao, sau khi lại từ trong túi ta kéo ra một trang giấy Phù, thả vào trong tay của ta, xoay người

đối với ta nói: "Cho ta dán vào trên vết thương."

Nghe được hản lời nói, ta vội vàng làm theo, cho hản dán lên, vừa vạy vết thương kia có vết máu, đang ở đông đặc, lá bùa dán lên liền niêm trụ rồi, sau đó liền gặp được Hà Sơn xoay người hướng về phía Dũng Đạo bên trong gầm lên một tiếng nói: "Lão Bất Tử quỷ đồ vật, người mẹ hản rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, Lão Tử kính người là tiền bối, ăn nói khép nép yêu cầu người, người còn không biết xấu hổ rồi phải không? Nhất định phải đem ta bức vào chỗ chết, nếu như vậy, chúng ta liền liều cái lưỡng bại câu thương, đến đến, người có loại tự ra tới theo ta một đối một, không cần trốn trong nước ngày con cóc, ai ẩn núp là ai là Ô Quy Vương Bát Đản!"

Hà Sơn tiếng nói rơi xuống sau khi, kia Dũng Đạo bên trong đầu tiên là không có một thanh âm, nhưng mà chỉ chốc lát sau, lại chỉ nghe bên trong truyền tới một trầm thấp thanh âm khàn khàn nói: "Hừ, đáng thương buồn cười, người cho rằng là lão tử là sợ người sao? Nếu không phải người mang một cái Long Ngư quỷ đến, Lão Tử đã sớm đem người ăn tươi nuốt sống, còn đến phiên người ở nơi này chó sủa? !"

"Long Ngư quỷ?" Nghe nói như vậy, Hà Sơn không cảm thấy là theo bản năng nhìn ta một cái, tiếp theo trên mặt vẻ mặt lại là có chút khinh thường đất cười lạnh một tiếng nói: "Nguyên lai là có chuyện như vậy, chả trách lão bà tử, còn có lão đầu tử đối với người coi trọng như vậy, nguyên lai là tuệ căn thiên thành, hừ, không tệ, không tệ!"

"Ý gì? Các người nói là ý gì? Long Ngư quỷ? Chẳng lẽ là nói là ta?" Ta nhìn Hà Sơn, ngạc nhiên hỏi.

"Nơi này còn có cái thứ 4 quỷ sao? !" Nghe được ta lời nói, Hà Sơn rất không cam lòng đất nói với ta xong, ngay sau đó nhưng là ngẩng đầu nhìn vào kia bên trong, có chút đặc ý hô: "Hừ hừ, lão yêu quái, người biết lợi hại

là tốt rồi, Long Ngự vai diễn Kim Thiềm, đây là cửa trời tương khắc, hôm nay cũng không phải là ta cố ý tới tìm người phiền toái, mà là chính người vận khí không được, nói thật không sợ nói cho người biết, ta vào trước khi tới, còn thật không biết tiểu tử này có khả năng này, cho nên, bây giờ đã có một con như vậy, như vậy, Hiệp Lộ Tương Phùng Dũng Giả Thắng, không cần nói rồi, không phải là người chết chính là ta sống, ta khuyên người bây giờ liền ngoan ngoãn đầu hàng, tránh cho phá hủy người một đời tu hành!"

"Hắc hắc hắc!" Nhưng mà, đối mặt Hà Sơn lời nói, Dũng Đạo bên trong nhưng chỉ là đáp lại một trận giễu cợt thức cười lạnh, về sau lại chỉ nghe được: "Tiểu tử, người cũng quá coi thường ta lão nhân gia, người cho rằng là một cái vẫn chưa có hoàn toàn nhảy qua môn Long Ngự là có thể uy hiếp được ta sao? Bây giờ ta không ra tay, chỉ là cùng các người vui đùa một chút, người đã tiểu tử bây giờ nói ra rồi lời như vậy đến, kia ta lão nhân gia ngược lại là phải thật tốt lãnh giáo một chút, nhìn một chút ở dưới tay người rốt cuộc có bao nhiêu cân lượng, ta ngược lại muốn nhìn một chút, là ai cho người lớn như vậy dũng khí, dám can đảm như vậy nói chuyện với ta!"

Chương 58: Máng xối thì ra

Rất hiển nhiên, Hà Sơn lời nói, cũng có chút đem kia lưng gù lão đầu tử chọc giận, tên kia tựa hồ cũng tốt hãnh giang lên, hôm nay là không phân cao thấp thì không được rồi.

Cái tình huống này, hiển nhiên để cho ta có chút lo âu, dù sao, bây giờ tình thế, chúng ta có thể sống đi ra ngoài cũng là không tệ rồi, mà Hà Sơn lại còn đối chọi gay gắt muốn cùng người ta đấu ác, cái này cũng có chút không bình tĩnh rồi, chẳng lẽ hãnh quên chính mình trước là như thế nào tuyệt vọng sao? Thế nào này vừa quay đầu, liền tốt hung hăng rồi hả? Chẳng lẽ nói trước hãnh lộ ra tuyệt vọng bộ dáng khi, cũng đã bị kia khô gố rễ vào cơ thể rồi hay sao?

Nhưng mà, ngay tại ta còn đang suy nghĩ này chút ít sự tình khi, Hà Sơn cũng đã động, hơn nữa này động một cái, cũng có chút không muốn sống cảm giác, lại là trực tiếp trong tay tiểu đao, hướng Dũng Đạo bên trong vọt vào, ở trong đó nhưng là còn hiện đầy khô gố rễ, hãnh này không phải là tìm chết sao?

Đúng như dự đoán, hãnh mới vừa vọt vào, kia chung quanh khô gố rễ liền như thủy triều hướng trên người hãnh vọt tới, dính trên vách khô gố rễ càng là ào ào ồn ào trời mưa một loại rơi vào trên người hãnh, trong nháy mắt hãnh toàn thân cao thấp đều là khô gố rễ đang ngọ nguậy đến, kia tình trạng kinh khủng dị thường, phảng phất một cái toàn thân mọc đầy Tử Hắc nát loét người một dạng để cho người nhìn cũng có chút tê cả da đầu, nhưng mà, để cho ta cảm thấy không tưởng tượng nổi là, trên người bị nhiều như vậy khô gố rễ kề cận, Hà Sơn lại cũng không có lộ ra cái gì khó chịu dáng vẻ, thậm chí còn cười lạnh một tiếng, hướng về phía Dũng Đạo bên trong tiếng quát nói: "Những thứ này Tiểu Trùng Tử, liền muốn đánh bại ta, ta xem ngươi là đang nằm mơ chứ?"

" nghe nói như vậy, bên trong nhưng là truyền ra một tràng cười nói:

"Người quên người vừa mới sử thái rồi sao? Những thứ này Tiểu Trùng Tử mặc dù nhỏ yếu, nhưng mà phải xử trị người, cũng là không sai biệt lắm!"

"Được, người có gan liền cho ta tiếp tục chờ!" Hà Sơn có chút nảy sinh ác độc đất nói xong, tiếp theo nhưng là quay đầu nhìn ta, đung đưa vừa mãi khôi gốc rễ dữ tợn mặt quỷ, cau mày đối với ta hét: "Người còn đứng đang làm gì? Ta cũng không sợ, người sợ cái gì?"

Hắn lời này coi như để cho ta không biết rõ, người không sợ cùng ta không sợ có quan hệ gì? Lời nói này ta thật giống như so với hắn còn lợi hại hơn như thế, hắn không sợ những thứ này khôi gốc rễ, ta tại sao cũng sẽ không sợ đây?

Lúc đó ta lòng tràn đầy nghi ngờ, rất là chần chờ, không dám đi phía trước đi.

"Ngu ngốc, người mẹ hắn Long Ngư khí Hộ Thế, cái gì yêu ma quỷ quái cũng không gần được thân thể người, thật là không có tiền đồ hai gỗ, ta muốn là người lời nói, bây giờ liền vọt vào đi đánh chết kia lão Ô Quy!" Nhìn thấy ta do dự, Hà Sơn có chút hận thiết bất thành cương đối với ta mắng to.

Hắn vừa nói như thế, ta coi là là có chút biết, cũng hồi tưởng lại một chút ít sự tình. Xác thực, 80 năm trước, từng gia gia lúc ấy ở Kỳ Bàn Thôn cứu trợ Lưu lão hán một nhà khi, đúng là đuổi kịp Nhất Điều Long cá, sau đó từng gia gia đem Long Ngư phân chia tam đoạn cho Lưu lão hán ba cái con dâu ăn, nhưng mà tiểu nhi tức phụ chê đầu cá không thịt, liền cho vớt sạch, kết quả để cho một cái xin cơm lão bà bà cho nhặt đi ăn, mà cái này lão bà bà, sau đó tựa hồ chính là ta từng nãi nãi, lão nhân gia ăn Long Ngư đầu sau khi, Phán Lão Hoàn Đồng, càng sống càng tuổi trẻ, cùng từng gia gia ở Bạch Lăng sơn ẩn cư lại, cuối cùng truyền xuống chúng ta Lô gia nhất

mạch.

Năm đó từng gia gia cũng đã nói muốn phát chờ tám mươi năm, coi như, thời gian này vừa vụn rơi vào trên người của ta, chẳng lẽ nói, bây giờ ta chính là Long Ngư khí bùng nổ, thành nhớ năm đó kia cái sự tình ánh chiếu rồi hay sao?

Nhưng là, tại sao ta cho đến bây giờ, cũng không có tiếng tăm gì, cũng không có gì biểu hiện kinh người đây? Dựa theo từng gia gia cách nói, không phải là Long Ngư khí bùng nổ, đều có thể đạt tới chân mệnh thiên tử cảnh giới đây? Kia tại sao ta cảm giác chính mình ngay cả một chân mệnh tài tử cảnh giới cũng không có chứ?

Nhưng mà, mặc dù ta cảm giác mình không phải là rất đặc thù, dù sao năm đó truyền thuyết, ta là biết, cho nên, lúc này, nhắc lên này cái sự tình đến, ta bao nhiêu vẫn có chút tin tưởng, cho nên khi xuống, ta vẫn là cẩn rằng siết chặt quả đấm, sau đó đánh bạo đi về phía trước đi qua, xóa chân vào khôi gốc rễ chết.

Sau đó, có thể tưởng tượng là, những thứ kia khôi gốc rễ ngay từ đầu tự nhiên cũng là rối rít hướng trên người của ta ngọa nguậy tới, nhưng mà, rất nhanh, ta liền phát hiện một cái phi thường hiện tượng quái dị, những thứ kia khôi gốc rễ ở dính vào thân thể ta sau khi, đều đang là tự động rời đi, cũng không tiếp tục lưu lại hướng trong thịt chui khuynh hướng, những thứ kia từ đỉnh vách tường rớt xuống, rơi vào trên người của ta khôi gốc rễ, càng là có chút cuống quýt ngọa nguậy, tựa hồ là muốn chạy trốn Ly Hỏa chất một dạng rất nhanh thì từ trên người ta tuột xuống rồi.

Đến lúc này, ta coi là có chút tin tưởng Hà Sơn lời nói, ta quả nhiên là Long Ngư khí Hộ Thể, Âm Tà Chi Vật khó mà xâm phạm ta, cho nên, lúc này, đối với những thứ kia khôi gốc rễ, ta là không cần sợ hãi.

Nhưng là, như đã nói qua, ta lúc này tốt hơi nghi hoặc một chút rồi, đó chính là, nếu ta lợi hại như vậy, thế nào trước kia Hồ Yêu không sợ ta, kia Tiểu Ngọc giằng phía trên Âm Tà Chi Khí cũng không sợ ta ư ?

Chẳng lẽ nói ta bây giờ khí tràng còn rất yếu, chỉ có thể đối với khôi gốc rễ đẳng cấp này Âm Tà Chi Vật hữu hiệu hay sao?

Như vậy, đã như vậy lời nói, kia khí tràng này tốt là dựa theo đẳng cấp gì phân chia, muốn tu luyện thế nào cùng tăng lên đây?

Trong lúc nhất thời, ta tâm lý suy nghĩ đến sự tình có chút nhiều, tâm tình cũng có chút kích động, dù sao cảm giác mình tựa hồ không là người bình thường rồi, cho nên có đi một tí tự mình ý thức giác tỉnh, luôn cảm giác mình sau này mới có thể làm ra tới một điểm gì đó mới đúng.

Cũng liền ở ta nghĩ như vậy khi, ta đã tới Hà Sơn bên người, sau đó Hà Sơn nhìn ta một cái, trên mặt biểu tình tựa như cười mà không phải cười, bắt thít có chút rung rung, mang theo những thứ kia khôi gốc rễ cũng rung động, cố gắng hết sức dữ tợn, sau đó ta theo bản năng đưa tay đi đem trên người hắc khôi gốc rễ đi xuống phui đi, nói với hắc: "Cái này nhìn thật là ác tâm, hay là trước giết đi."

"Đều giống nhau, ta không thể cùng người so với, giết, vẫn sẽ đi lên, bất quá bọn họ bây giờ cũng không ảnh hưởng tới ta, chỉ là cảm giác có chút mà thôi, " Hà Sơn đỡ ra trong tay ta, sau đó đối với ta nói: "Không nói nhảm rồi, theo ta một khối đi vào, thật tốt đánh chết kia lão già khốn nạn, những người này Âm Tà ác độc, hại vô số người, chúng ta giết hắc, cũng là tạo phúc nhân gian, tích đức hành thiện, Thế Thiên Hành Đạo!"

Nghe được Hà Sơn lời nói, ta liền có chút hiếu kỳ, nói thật, trong mắt của ta, lưng gù này lão đầu tử, tựa hồ cũng không hắc nói hư như vậy, dù sao hắc chỉ là bị người uy hiếp, lợi dụng khôi gốc rễ lái một ít tiểu cô nương đi

bán đứng đêm đầu, sau đó hẳn mình thích bị ối mầu Thiềm Thừ mà thôi, trừ lần đó ra, hẳn còn làm qua cái gì chuyện xấu sao?

Nhưng mà, nhìn thấy ta nghi ngờ, Hà Sơn nhưng chỉ là cười lạnh một tiếng, cũng không có nói thêm nữa, chỉ là mang theo ta lần nữa đi tới kia trong phòng tối, sau đó đến nơi này sau khi, mượn ám thất đỉnh vách tường kia yếu ớt đèn chân không ánh sáng, bất ngờ thấy kia trong ao nước, cuối cùng đang chậm rãi đi xuống hạ xuống, tựa hồ đang ở ra bên ngoài nhường.

Sau đó, chỉ chốc lát sau, trong ao nước đã giảm xuống chừng một thước thâm, hiện ra bên cạnh cái ao bên trên một cái nhàn nhạt đài, mà nhìn lại kia trên đài, ta không tự chủ chân mày thoáng cái liền nhíu lại, cùng lúc đó, trong lòng cũng là cảm giác có chút khiếp sợ và rợn cả tóc gáy, bộ kia ở vây quanh ao nước một vòng, lúc này phía trên kia lại là một cái đầy một cái, nằm đầy thi thể, hơn nữa liếc mắt đều vẫn là trẻ tuổi xinh đẹp, cả người trắng như tuyết tịnh lệ cô gái thi thể.

Chương 59: Không xuống tay được

Trước đó, ta tâm lý vẫn cảm thấy cái này lưng gù lão đầu tử, cho dù là cái gì hút Linh Nhân, cho dù là thành người xấu đồng lõa, cho dù là cùng kia mẫu Thiềm Thừ tiến hành một ít người không nhận ra thủ đoạn, vậy hắn cũng vẫn còn không tính là là biết bao hung hiểm cùng ngạt Độc Nhân, mà bây giờ, thấy nhiều như vậy thi thể, ta cuối cùng là hiểu cùng minh bạch Hà Sơn lời nói.

Rất hiển nhiên, những nữ hài tử này thi thể, đều không phải là tự nhiên Tử Vong, đều là kia lão đầu tử giết chết, nhiều như vậy vô tội sinh mệnh, trọng yếu nhất là, đều vẫn là mùa hoa tuổi tác, các nàng cũng còn chưa tới cùng hưởng thụ nhân sinh, cũng chưa kịp bị người sinh hưởng thụ, kết quả là thảm như vậy chết ở chỗ này, bất kể nói thế nào, đây đều là một cái làm người ta tức lộn ruột làm ác, người như vậy, luật pháp cùng công lý, khả năng đã không cách nào xử trí hắn, bởi vì hắn tội ác, đã vượt qua nhân loại luật pháp phạm vi, cho nên, đối với hắn xử phạt, chỉ có thể từ trong chốn giang hồ đến, đến trong chốn giang hồ đi, dùng giang hồ thủ pháp tiêu diệt hắn.

Bất quá, bây giờ ta tốt có một nghi vấn chính là, này lão đầu tử đột nhiên thấp xuống trong ao mực nước, đem những nữ hài tử này thi thể bạo lộ ra làm gì? Chẳng lẽ là ở hướng chúng ta thị uy, cố ý muốn chọc giận chúng ta sao?

Cũng liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, nhưng không nghĩ kia nước trì trung ương đột nhiên nổi lên mấy cái nước, mơ hồ có con cóc tiếng kêu truyền tới, sau đó sau một khắc, những thứ kia nằm ở bên cạnh cái ao Thượng Thi thể, đột nhiên thoáng cái liền đều là ngồi dậy.

Tràng cảnh này nhưng là đủ kinh người, bởi vì, người biết rõ những thứ kia là người chết, nhưng là bây giờ lại đột nhiên cũng di chuyển, đây là như thế nào một loại cảm giác, đám quỷ Loạn Vũ sao?

Không đúng, các nàng bây giờ còn chỉ là ngồi dậy, như vậy sau một khắc, các nàng phải làm gì?

Cái vấn đề này, đã không cần trả lời, bởi vì, chính ta thấy rõ, các nàng hiện tại cũng trương mở con mắt, kinh ngạc nhìn hướng ta cùng Hà Sơn nhìn lại, sau đó, các nàng lại đều đứng lên, tiếp theo lại là có chút cơ giới giãy dụa cánh tay cùng đi đứng, hướng ta cùng ta Hà Sơn bao vây.

Lúc đó cái đó tình cảnh, nói thật, không có đích thân trải qua người, vĩnh xa không cách nào tưởng tượng đó là như thế nào một loại tình trạng.

Ở trước mặt người, tổng cộng có bảy tám cái, không đúng, là đến gần là một còn trẻ mỹ lệ, gương mặt thanh thuần mê người cô gái, các nàng đều là một tia không mặc, liền trực bạch như vậy mà hào phóng đem toàn thân mình trên dưới cũng hiện ra ở trước mặt người, người đứng ở nơi đó, có thể phi thường thấy rõ các nàng ẩm ướt hắc phát phi trên vai, trắng như tuyết nhẵn nhụi da thịt, cùng với mỗi người không đồng nhất, nhưng mà đều là lung linh tinh xảo hai khâu, còn có kia tư mật vùng màu đen một tầng, còn nữa chính là kia nhỏ nhắn mềm mại nhẵn nhụi eo, thon dài hai chân, toàn thân cao thấp, tràn đầy cảm dỗ trạng thái.

Chắc hẳn, đối mặt như vậy tình trạng, bất kỳ nam nhân nào, chỉ cần là chức năng nam nhân bình thường, cũng sẽ khó mà tự kiềm chế đi, ta không biết Hà Sơn là dạng gì cảm giác, tóm lại lúc ấy ta cảm giác văng đầu núc ních, trên mặt nóng bỏng, vô hình trung, có chút ngượng ngùng, mà phía dưới cũng là nổi lên rất phản ứng tự nhiên, đây càng thêm để cho ta lúng túng dị thường.

Cũng vừa lúc đó, một cô gái chạy tới rồi trước mặt của ta, sau đó nàng một đôi con người màu đen nhìn ta, trên mặt là một loại đảm nhiệm hái mê mang vẻ mặt, ta nhìn nàng, cũng có chút ngạc nhiên, tầm mắt luôn là theo

bản năng hướng nàng ngực chuồn, kết quả, liền theo ý ta đến có chút say mê khi, đột nhiên, cô gái kia Mãnh nâng lên hai tay, năm ngón tay bén nhọn đâm hướng ta trong đôi mắt liền đậm đi qua.

Cái này tình trạng Đột Như Kỳ Lai, ta thậm chí đều không có thể kịp phản ứng, trong lúc nhất thời có chút ngây ngẫn, cơ hồ gặp đạo nhi, thật may, ở nơi này cái ngay miệng, Hà Sơn lên một cước, đem cô bé kia cho đạp đi ra ngoài, "Phốc thông" một tiếng rơi vào trong ao, sau đó hắn đem ta lui về phía sau kéo một cái, có chút tức giận đất tiếng quát nói: "Người đang suy nghĩ gì đấy? Không muốn sống nữa thật sao?"

Nghe nói như vậy, ta lúc này mới nhớ tới, chúng ta bây giờ là tại đối phó kia tà ác lão đầu tử, chính là người chết ta sống lúc mấu chốt, ta lại là vào lúc này mất thần, thật là không nên, bất quá này cũng có thể thấy được ta kinh nghiệm giang hồ là biết bao nông cạn, những nữ hài tử này rõ ràng chính là kia lão đầu tử lấy ra đối với trả cho chúng ta, mục đích chính là để cho chúng ta không xuống tay được, không có cách nào phản kháng, sau đó liền bất tri bất giác chiêu, bị hắn ám toán.

Bất quá, như đã nói qua, đối với những nữ hài tử này, ta còn thực sự là không xuống tay được, ta cảm giác rất khó đi đánh các nàng, đặc biệt là giống như Hà Sơn như vậy một cước đem một cái một tia không được cô gái đạp ra ngoài, cái này cần là như thế nào một loại lạnh khốc lòng? Đây là nam nhân sao? Hắn chẳng lẽ cũng chưa có thương hương tiếc ngọc ý tưởng?

Liền ở ta tâm lý chính mê muội khi, nhưng không nghĩ chung quanh nữ hài tử đó đột nhiên đều là nâng lên giơ lên hai cánh tay, năm ngón tay như móng, hướng chúng ta nhào tới, bộ dáng kia, nơi đó còn có cái gì mềm mại chi hoa cảm giác? Hoàn toàn biến thành một đám thịt trắng ác quỷ rồi.

Mà lúc này đây, Hà Sơn càng là hành động nhanh chóng, bên trái một

quyền, bên phải một cước, đem nữ hài tử đó cũng cho đánh lui ra, ta mặc dù với ở bên cạnh hẳn, nhưng là lại cũng chỉ là đẩy ra hai cái mà thôi, hơn nữa ta sờ tới nữ hài tử đó trên người khi, cũng không biết cái gì, tay lại có chút ít run run, cảm giác rất là khẩn trương.

Đối với ta biểu hiện, Hà Sơn rất là coi thường, chỉ là hừ lạnh một tiếng, đối với ta nói: "Các nàng hiện tại cũng là kia lão đầu tử con rồi, người không đánh các nàng, các nàng liền sẽ giết người, biết chưa? Huống chi các nàng cũng đã chết thời gian rất lâu, cũng chưa nói tới cái gì thương hương tiếc ngọc, lúc này, bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn, biết không?"

"Biết, nhưng là, các nàng chết thật rồi sao? Nếu quả thật chết lời nói, thế nào các nàng thì thế không có thối rửa, ngâm dưới nước cũng không có căng đây?" Ta hơi nghi hoặc một chút hỏi Hà Sơn nói.

"VẬY cũng là khô gốc rễ đang thao túng các nàng!" Hà Sơn đối với ta quát lạnh một tiếng, tiếp theo lại là phi thường tàn khốc đất một đao cắt đứt một cái ý đồ xông lên bắt cản chúng ta cô gái cổ, sau đó nữ hài tử kia trên cổ lập tức hiện ra một cái màu đỏ thẫm lỗ, tốt nửa ngày, ở trong đó máu mới từng điểm ra bên ngoài tràn đầy tràn ra, sau đó nữ hài tử kia thân thể liền trở nên có chút cơ giới cùng vụng về, hai tay theo bản năng che vết thương, kinh ngạc nhìn chúng ta, tốt nửa ngày, cuối cùng đột nhiên cái miệng, một cái máu đen phun ra ngoài, đồng thời phun ra ngoài một cái màu đỏ thẫm sắc, tương tự con cóc một loại cục thịt, ngay sau đó, nữ hài tử kia cuối cùng ngược mắt nhìn chúng ta, mặt đầy không dám tin vẻ mặt, giùng giảng từ trong cổ họng phát ra mấy cái thanh âm nói: "Ta, ta, cứu ta, yêu cầu "

Cái này tình trạng, để cho ta cùng Hà Sơn nhất thời đều là tâm lý trầm xuống, những nữ hài tử này chẳng lẽ thật đều vẫn là sống, các nàng cũng còn chưa chết? !

Này, điều này sao có thể?

Hà Sơn đây không phải là thành phạm nhân giết người sao?

Trong lúc nhất thời, Hà Sơn cũng có chút theo bản năng lui về phía sau hai bước, hoàn toàn không nghĩ tới nữ hài tử kia lại hay là còn sống, nghĩ đến hắn mới vừa rồi cũng chỉ là muốn làm mẫu mình một chút lãnh khốc cho ta xem, nhưng không nghĩ cuối cùng xuất thủ liền giết một người, cái tình huống này, có thể tưởng tượng được để cho hắn trong lòng là như thế nào buồn bực và lúng túng, thậm chí là thống khổ, nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên, cái đó bị cắt cổ cô gái cuối cùng chột đứng lên, sau đó tung người nhảy một cái, liền hướng Hà Sơn trên người đánh xuống dưới.

Chương 60: Lưỡi đỏ dài

Ở cô gái kia nhào tới trong nháy mắt, Hà Sơn có lẽ cũng có chút bối rối, bởi vì ta phát hiện hẳn cuối cùng không có đẩy ra cô bé kia ý tứ, mà là giang hai cánh tay ra, tựa hồ là phải đi tiếp lấy nàng, kết quả, ở nơi này cái ngay miệng, cô gái kia hai tay nhưng là đột nhiên đi phía trước đuổi một cái, năm ngón tay như đao một dạng hướng Hà Sơn trên mặt đâm tới.

Lúc đó cái loại này dưới tình huống, bởi vì khoảng cách quá mức gần, Hà Sơn ép căn bản không hề thời gian né tránh, nhưng mà hẳn vẫn theo bản năng nhắm mắt nghiêng đầu né một chút, kết quả chính là hẳn con mắt bảo vệ, nhưng mà trên mặt lại nhiều mấy đạo máu chảy đầm đìa vết quào.

Sau đó Hà Sơn kịp phản ứng, cơ hồ là thân đem cô gái kia đạp đi ra ngoài, sau khi mới một bên bụm mặt, lau chùi vết máu, vừa hướng ta nói: "Đều không phải là sống, đây là cái đó lão quỷ đang khống chế các nàng, cố ý ở mê muội chúng ta!"

Nghe nói như vậy, ta bất giác cũng có chút ít phản ứng lại, bởi vì ta phát hiện, cô gái kia nói chuyện cùng tập kích Hà Sơn khi, chung quanh những thứ kia nữ hài đều là cứng đờ đứng, không có bước kế tiếp hành động, điều này nói rõ cái đó lão đầu tử tâm thần là có giới hạn, hẳn muốn chuyên tâm khống chế một người trong đó nữ hài diễn xuất, liền không thể cùng lúc khống chế những cô gái khác.

Tình huống như vậy, để cho ta tâm lý lộ ra nhẹ buông lỏng một chút, tối thiểu là, những cô bé này mặc dù số lượng nhiều, nhưng mà thật ra thì vẫn không tính là là rất khó đối phó, đầu tiên Hà Sơn một người liền có thể dễ dàng đem các nàng toàn bộ đều đem ra ngoài, duy nhất để cho chúng ta cảm thấy cố kỵ, khả năng chính là không tiện lắm xuống nặng tay tổn thương các nàng thi thể, dù sao các nàng mặc dù chết, nhưng mà làm nhục thi thể, cũng không phải một món rất tốt sự tình.

Nhưng mà, rất nhiều lúc, tình thế chính là như vậy, không phải là người nói không thể đi làm, sẽ không làm, bây giờ chúng ta nhất định phải ác, muốn đem những cô bé này toàn bộ đều xử lý thích đáng rồi mới có thể, nếu không có các nàng ở chỗ này ngắt lời, chúng ta căn bản không cách nào chuyên tâm đi đối phó kia lão đầu tử.

Bất quá, lời mặc dù nói như vậy, thật ra thì ta còn là không xuống được ngoan thủ, huống chi trong tay của ta cũng không có tiện tay vũ khí, bất đắc dĩ, ta chỉ có thể đơn giản giúp vội vàng nắm được những thứ kia nữ hài, sau đó Hà Sơn liền cho các nàng trên cổ, hoặc là tìm vị trí trực tiếp tới một đao, làm cho các nàng hoàn toàn biến thành thi thể, mất đi hành động năng lực.

Không thể không nói, đây là ta bình sinh lần đầu tiên ôm toàn thân trơn trơn cô gái, lúc ấy loại cảm giác đó rất vi diệu, ta thậm chí có chút ít bưng bình, sau đó ta liền nghĩ đến một cái rất kỳ quái vấn đề, đó chính là, nếu những nữ hài tử này thân thể cũng dụ người như vậy, tại sao cái đó lão đầu tử không có cùng các nàng đi làm kia cái sự tình, ngược lại là cùng cái đó Đại Cáp Mô làm kia cái sự tình đây? Chẳng lẽ hẳn là trời sinh biến thái, liền thích con cóc?

Ngay tại ta chính mê muội khi, đưa tay có bắt được một cô gái, đưa nàng giơ lên hai cánh tay kèm ở, chờ Hà Sơn hạ thủ, Hà Sơn đi vòng qua nàng trước mặt, không chút do dự giơ tay lên trong đao, kết quả là tại hắn đao đi xuống khi, nhưng là đột nhiên ngăn ra, về sau cuối cùng thoáng cái nằm úp sấp ngã trên đất.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý rung một cái, liền vội vàng đẩy ra cô gái kia, tiến lên bắt hắn tay, lúc này mới phát hiện hắn đang cố gắng moi mặt đất, muốn ổn định thân hình, sau đó sẽ nhìn trên chân hắn, mới phát hiện hắn trên cổ chân lại là quấn một cái đỏ như màu máu, đạt tới lớn bằng cánh tay miếng thịt, kia miếng thịt đang đem hắn hướng kia trong ao luôn.

Từ Hà Sơn biểu tình đến xem, kia miếng thịt lực lượng hiển nhiên phi thường to lớn, hăn căn bản liền không vững vàng thân hình, sau đó, chẳng qua chỉ là mấy giây thời gian, hăn cũng đã bị kéo tới bên cạnh cái ao bên trên, chỉ lát nữa là phải té xuống.

Lúc này, ta biết không có thể còn như vậy mang xuống rồi, không cảm thấy là khom người đem trong tay hăn tiểu đao một đoạt, sau đó thân nhào lên, đao trực tiếp liền hướng kia màu đỏ miếng thịt phía trên đâm xuống.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta đao cự ly này miếng thịt còn có không tới xa ba tấc khi, kia miếng thịt lại là nhanh như tia chớp rút trở về, sau đó ngay tại ta cho là nguy cơ giải trừ khi, nhưng không nghĩ trong ao một mảnh nước dâng lên, sau đó một cái to bằng cái thớt màu tím đen Đại Cáp Mô nâng lên, sau khi chọt cái miệng, một cái đỏ như màu máu lưỡi dài đầu, trường tiên ở một loại hướng trên mặt ta vẩy đi qua.

Ta còn chưa phản ứng kịp, trên mặt đã bị quất một cái, lập tức đau đến ta nhe răng trợn mắt, liền vội vàng quơ đao muốn đi bằm kia miếng thịt lúc, lại phát hiện kia miếng thịt đã sớm không thấy tung tích, bị kia con cóc cho thu hồi.

Sau đó, ta cảm giác trên mặt một trận nóng bỏng đâm đau, duỗi tay lần mò, mới cả kinh cả người đều có chút run run, trên mặt ta trên da cuối cùng nổi lên một tầng ngăm nước vương mắc, tựa hồ là trúng độc, lại tựa hồ là dị ứng.

Cùng lúc đó, Hà Sơn bên kia truyền đến rên lên một tiếng, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện hăn cả ôm cổ chân đứng ở trên xi măng, giống như cũng là trúng độc, sau đó, cái này ngay miệng, bốn năm một cô gái chen nhau lên, đưa hăn đoàn đoàn bằm lên, mỗi người dùng cả tay chân, cuối cùng để cho hăn hoàn toàn không có cách nào phản kháng, sau đó những nữ nhân kia liền đưa tay hướng trên mặt hăn lấy xuống đi, cũng có chút ở trừ cổ của

hắn.

Đây chính là Hà Sơn ngành hán địa phương, nãi nãi, cũng cái này kinh sợ dạng, lại dĩ nhiên không hướng ta cầu viện.

Nhưng mà, hắn không cầu viện, ta cũng không thể ngồi yên không lý đến, cho nên khi xuống ta vội vàng thân nhào qua, đem nữ hài tử đó xé ra, nửa đường vì giải vây, thậm chí ở trong đó một cô gái ngay ngực thọc một đao, tay kia làm cho chính ta đều cảm thấy sợ hãi, ta đến bây giờ mới biết, nguyên lai đao đâm vào người trong thân thể là như vậy một loại tình trạng, thân thể nguyên lai là như thế yếu ớt, căn bản tựu vô pháp ngăn cản lưỡi đao, kia xuống một đao, cơ hồ toàn bộ nhận không có vào, ta thậm chí đều vô ích bao nhiêu lực khí.

Lúc đó, rút đao ra giờ Tý sau khi, ta theo bản năng nhìn về phía cô gái kia con mắt, phát hiện nàng chính nhất phó chết không nhắm mắt oán hận vẻ mặt nhìn ta, lúc ấy ta liền suy nghĩ, nếu như ta thật giết một cái tiếng người, bọn họ có thể hay không cũng là như vậy một loại vẻ mặt?

Này cái sự tình để cho ta tâm lý trong lúc nhất thời nghĩ đến sự tình rất nhiều, ta đang suy nghĩ, nếu như sau này thật cần muốn giết người khi, ta sẽ làm sao, có phải hay không cũng như hôm nay như vậy, không chút do dự một đao thống hạ đi? Ta thật có thể làm được sao?

"Đây là độc cóc, " ngay tại ta đang cùng nữ hài tử kia im lặng mắt đối mắt khi, Hà Sơn thống khổ thanh âm truyền tới, để cho ta lập tức thức tỉnh, cúi đầu nhìn sang, mới phát hiện hắn đem ống quần vượt mà bắt đầu, sau đó lên mặt rõ ràng là một vòng màu tím đen ngăm nước, kia tình trạng tựu giống với là bị a xít đốt qua.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý trầm xuống, cảm giác hôm nay sự tình, tựa hồ có hơi không có đường ra, dù sao kia Thiêm Thử Độc Tính mạnh

như vậy, bây giờ chỉ là đầu lưỡi đụng chạm chúng ta một chút, cũng đã đem chúng ta biến thành như vậy, hỏi dò, nếu như nó nhảy ra, cùng chúng ta liều mạng lời nói, chúng ta tốt thì như thế nào?

"Đem người máu, cho ta một chút" kết quả, ngay tại ta chính ngạc nhiên khi, nhưng không nghĩ Hà Sơn cuối cùng ngược mắt nhìn ta, trên mặt tất cả đều là dữ tợn thần sắc, kia tình trạng cực kỳ kinh người, tựa hồ là muốn giết ta.

"Người, người muốn làm gì?" Ta theo bản năng đem tiểu đao siết chặt, lòng tràn đầy khẩn trương nhìn hẩn hỏi.

Chương 61: Cười ở con cóc bên trên

"Nhanh lên một chút cho ta!"

Ngay sau đó, Hà Sơn nhìn ta, lộ ra dữ tợn vô cùng sốt ruột, cả khuôn mặt cũng trở nên có chút vặn vẹo.

Nhưng mà, ta lại không có thể dựa theo hắc nói đi làm, dù sao, nếu là hắc ta máu, này cái sự tình quá mức quỷ dị.

Cũng may, ngay tại ta chính nghi ngờ khi, Hà Sơn cắn răng từ miệng bên trong phát ra mấy cái thanh âm nói: "Người, người máu, có thể Giải Độc. . . Khốn kiếp, nhanh lên một chút, ta muốn không được. . ."

Nghe nói như vậy, ta mới có hơi thư thái tới, nhìn lại hắc đã là sắc mặt trắng bệch, hai tay che thôi rửa vết thương run lẩy bẩy, chỉ lát nữa là phải không chịu nổi.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng dùng chủy thủ kia cắt vỡ tay mình ngón tay, sau đó đem vết thương thả vào bên miệng hắc, mà hắc là như vậy giống như thấy cứu tinh một dạng lập tức cắn trong tay ta ngón tay, tham lam bú, kia dùng sức lớn, thiếu chút nữa không đem ta đau chết.

Nhưng mà, không thể không nói là, đang uống rồi dòng máu của ta sau khi, Hà Sơn tình huống rõ ràng chuyển tốt, sắc mặt khôi phục một ít huyết sắc, trên vết thương vết bóng rộp lên, cũng bắt đầu tiêu mất, hắc vẻ mặt cũng trấn định lại.

Chỉ chốc lát sau, hắc rốt cục thì hoàn toàn khôi phục trấn định, lúc này mới lỏng ra trong tay ta ngón tay, về sau lau miệng một cái trong, từ dưới đất đứng lên, đoạt lấy trong tay của ta chủy thủ, liền hướng về phía kia trong ao giận quát một tiếng nói: "Lão Bất Tử quỷ đồ vật, người mẹ hắc có loại liên cho Lão Tử đi ra!"

"Cô cô cô —— "

Nhưng là, lúc này, trả lời Hà Sơn, cũng chỉ có một trận sôi trào ngâm nước, nhưng Hậu Chu vây những thứ kia đã bị chúng ta đánh ngã nữ thi, có mấy cái rốt cuộc lại là ngọa nguậy, tựa hồ là nghĩ muốn đứng lên công kích chúng ta.

Nhưng mà, lần này Hà Sơn nhưng là cực kỳ tàn bạo, đi lên mấy đao, nhắm ngay bộ vị yếu hại, đem mấy cái nữ thi toàn bộ đều là đâm cái máu thịt be bét.

Thấy cái này tình trạng, kia trong ao rốt cục thì nước sôi trào, tiếp theo nhưng là hiện lên một cái cực kỳ quái dị đồ vật, đồ chơi kia chợt vừa xuất hiện lúc, ta cơ hồ là cảm giác da đầu cũng hơi tê tê rồi.

Đó là một cái cả người màu tím đen, hiện đầy vướng mắc cùng chậm chạp Đại Cáp Mô, chừng cối xay lớn như vậy, ngồi chồm hổm dưới đất, đoán chừng có đại cao nửa thước, trọng lượng cơ thể nói ít cũng phải gần hai trăm cân bên trong.

Nói thật, nếu là lúc bình thường, thấy lớn như vậy một cái con cóc, khả năng người bình thường cũng sẽ theo bản năng cảm thấy kinh hoàng, chớ đừng nói chi là bây giờ, chúng ta gặp qua kia con cóc Độc Tính cùng với thao túng linh khôi hung tàn.

Chỉ là, trừ những thứ này ra ra, lúc này chúng ta lại là có thể rõ ràng mà thấy kia con cóc trên lưng, chính nằm một cái cả người da gà, tóc xõa gây làm bóng người.

Là cái đó lò nấu rượu lò lão đầu tử, hửn giờ phút này chính quang thân thể nằm ở đó con cóc trên lưng, thân thể và con cóc sống lưng chặt chẽ tiếp

xúc, hai tay ôm con cóc cổ, hai chân kẹp ở con cóc trên bụng, toàn bộ hình tượng, cùng những thứ kia giao hợp hùng con cóc giống nhau như đúc.

Lão quỷ hai chỉ con mắt híp, mặt đầy nụ cười quỷ dị xem chúng ta, phù sau khi đi ra, đầu tiên là cười lạnh một tiếng nói: "Hơn một trăm năm, cho tới bây giờ không người có thể đem lão phu bức bách đến trình độ này, hôm nay hai người các người rất may mắn, chẳng những phá hủy ta Tĩnh Tâm chọn bồi dưỡng ra tới linh khô, hơn nữa còn chọc giận ta tiểu bảo bối mà, nếu lời như vậy, vậy các người liền đồng thời lưu lại, trở thành tiểu bảo bối mà mới linh khô đi!"

"Hắc hắc, Lão Bất Tử, bây giờ chúng ta cũng không sợ người độc cóc rồi, ta ngược lại muốn nhìn một chút người còn có biện pháp gì đối với trả cho chúng ta!" Hà Sơn nhìn lão quỷ kia, cười lạnh một tiếng, ngay sau đó ngược lại cầm chủy thủ, nhảy tới trong ao, hướng lão quỷ kia vọt tới.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, chỉ thấy lão quỷ kia hai chân kẹp một cái, tiếp theo nhưng là phát ra một trận quái dị thét dài, về sau liền thấy kia con cóc lại là thân giết mình, cuối cùng công lấy sau lưng hắc ở trong nước mau du động, không hai cái đã đạt tới ao nước bên cạnh, tiếp theo dùng sức nhảy một cái, cuối cùng nằm ở kia dọc theo trên vách tường, một đường leo lên trên rồi.

Cái này tình trạng để cho Hà Sơn có chút ngạc nhiên, trong lúc nhất thời không biết nói làm thế nào mới tốt, nhưng mà, cũng vừa lúc đó, lại chỉ thấy kia con cóc nằm ở trên tường, "Cô cô cô ——" đất một trận lớn tiếng kêu, về sau trên đất những thứ kia đã bị trọng thương nữ thi, đều đang là một trận ngọa nguậy, sau đó cuối cùng từ các nàng trong vết thương, liên tiếp chui ra từng cái đen đại giống như quả đấm một loại con cóc, sau đó những thứ kia con cóc đều là hướng ta cùng Hà Sơn vọt tới, tựa hồ là muốn công kích chúng ta.

"Cẩn thận, đây là khô gốc rễ thành thực trạng thái, bị chui vào trong cơ thể, nhất định phải chết!" Thấy cái này tình trạng, Hà Sơn kêu to một tiếng, vẩy tay đánh một cái nhỏ con cóc, nhưng Hậu Khiêu lên bờ một bên, đưa chân tốt giết chết một cái, lúc này mới chuồn đến bên cạnh cái ao giác, hướng lão quỷ kia cùng Đại Cáp Mô vọt tới.

Nhưng mà, lúc này, kia con cóc vác lão quỷ kia, nhưng là ở trong phòng bốn phía nhảy chui đẳng đến, tốc độ thật nhanh, Hà Sơn căn bản liền không bắt được bọn họ bên.

Chẳng qua chỉ là chỉ chốc lát sau, Hà Sơn đã là có chút thở hồng hộc, cảm thấy mười phần bất đắc dĩ rồi, mà lúc này đây, kia con cóc nhưng là vác lão quỷ trở lại trong ao nước trên núi giả, mặt đầy khinh thường nhìn Hà Sơn, về sau liền gặp được kia Đại Cáp Mô cái miệng, một cái đỏ như màu máu lưỡi dài đầu chọt đưa ra ngoài, thoáng cái quần ở rồi Hà Sơn trên chân, sau đó đem Hà Sơn kéo một cái, đã là đem hắn kéo đến trong ao đi.

Hà Sơn ở trong ao giùng giảng, lẫn lộn, tình huống tựa hồ có hơi khẩn trương, trọng yếu nhất là, lúc này ta gặp được một đại một dạng khô gốc rễ, cùng với mấy con tiểu con cóc, cũng hướng hắn nhào tới, tâm lý lo lắng hắn xảy ra chuyện, vì vậy cũng thân nhảy tới trong nước, không có đi quản Hà Sơn, nhưng là bắt lại cái điều đỏ như màu máu lưỡi dài đầu, sau đó dụng lực kéo một cái, nhất thời lôi kéo kia con cóc cùng lão quỷ đều là một cái đi lang thang, về sau kia con cóc cảnh giác lại, liền vội vàng lỏng ra Hà Sơn, nghĩ muốn lấy lại đầu lưỡi.

Ta nghĩ muốn bắt đầu lưỡi kia, không để cho nó thu hồi đi, nhưng mà nó tốt dính vừa trơn, giống như con lươn một dạng ta căn bản liền không bắt được.

Sau đó, dưới tình thế cấp bách, bản năng phản ứng, ta cúi đầu cắn một cái ở đầu lưỡi kia bên trên, lập tức liền nghe được "Kéo kẹt" nhất thanh thúy

hưởng, đầu lưỡi kia cuối cùng bị ta miễn cưỡng dất cắn một khối kể thịt tới.

Cái tình huống này, có chút để cho lão quỷ kia cùng con cóc đều không có thể nghĩ đến, lập tức kia con cóc thu hồi đầu lưỡi sau khi, cũng có chút giấy giữa kêu to, sau đó có chút điên cuồng vác kia lão đầu tử ở toàn bộ trong phòng tối mất mạng dất chạy cuồn thoan khởi đến, điên kia lão đầu tử không ngừng kêu: "Tiểu bảo bối mà, không nên gấp, đừng lo lắng, có lão công ở, bọn họ chết chắc!"

Nhưng mà, lúc này kia con cóc có thể là thật quá đau rồi, cắn bản liền không để ý tới hẳn, vẫn là điên cũng tựa như bốn phía tán loạn nháy loạn, sau đó rất nhanh, kia lão đầu tử có chút phá không được, cuối cùng từ kia con cóc trên lưng rớt xuống, vừa vịn cút ngay rơi vào ta cùng Hà Sơn bên cạnh.

Lúc này, ta cùng Hà Sơn liếc nhau một cái, đều là kêu to một tiếng, đi lên liền đem lão quỷ kia nhấn ở trên mặt đất, sau đó Hà Sơn không nói hai lời, nâng lên đại thiết quyền, liền đập vào lão quỷ kia trên mặt.

Nhất thời, lão quỷ kia phát ra hét thảm một tiếng, mặt Thượng Thanh màu đỏ một mảnh, cũng không biết là con mắt hay là mũi, tóm lại là chảy ra một bãi tinh huyết.

Chương 62: Huyết Thần sẽ

Nếu không tại sao nói người đều là tham sống sợ chết đây? Hơn nữa, cảm giác càng sống thời gian càng dài lâu người, tựa hồ càng sợ hãi chết, cũng tỷ như bây giờ, trước cái đó lão quỷ vẫn còn mạnh miệng, nói cái gì muốn giết chúng ta, muốn giáo huấn chúng ta, muốn đem chúng ta làm thành linh khô, thậm chí, trước đó, cũng không biết hắc đã từng giết rồi bao nhiêu người, mà bây giờ, đến phiên hắc tiếp tục bị trừng phạt khi, hắc nhưng là lập tức kêu thảm đối với chúng ta cầu xin tha thứ.

"Hai vị tiểu huynh đệ, không nên giết ta, yêu cầu cầu các người rồi, chỉ cần các người tha ta, để cho ta làm cái gì cũng được ——" lão gia hỏa lòng tràn đầy hoảng sợ nhìn ta cùng Hà Sơn nói.

Nghe nói như vậy, Hà Sơn cười lạnh một tiếng, chủ thủ đã là chia vào hắc trên cổ họng, nhìn hắc hỏi "Người không phải mới vừa rất kiên cường sao? Thế nào? Bây giờ ừ ừ đi?"

"Ta, ta, đều là tiểu lão nhi có mắt không trông, mạo phạm hai vị rồi, còn hi ngẫm các người đại nhân có đại lượng, thả ta đi, ta, ta sống rồi thời gian lâu như vậy, cũng không dễ dàng oa, ta thật không muốn chết." Lão đầu tử mặt đầy sa sút tinh thần nói.

"Thật sao?" Hà Sơn cười lạnh một tiếng, nắm tóc hắc, đưa hắc lôi dậy, cuối cùng thật muốn tha hắc.

Cái này tình trạng để cho ta cả kinh, không tự chủ cau mày đối với Hà Sơn nói: "Không thể thả hắc, hắc hại chết nhiều người như vậy, còn làm rồi nhiều như vậy chuyện xấu, nếu như không giết lời nói, khẳng định sẽ còn hại chết nhiều người hơn."

"Sẽ không, sẽ không, hai vị Đại Hiệp yên tâm, này cái sự tình sau khi kết thúc, ta ngay lập tức sẽ mang theo ta tiểu bảo bối mà ẩn cư sơn lâm, cũng

không dám...nữa hại người." Lão đầu tử liền vội vàng run rẩy thanh âm giải thích.

"Có dễ dàng như vậy sự tình sao?" Nghe nói như vậy, Hà Sơn dùng mũi đao để ở lão quỷ ngực, nhìn hăn đạo: "Trước tiên đem người đã làm chuyện xấu, đặc biệt là ở chỗ này đã làm chuyện xấu giao phó rõ ràng rồi hãy nói, nếu không lời nói, ta bây giờ liền đem người tâm can phối cho moi ra. Còn người nữa kia cái gì tiểu bảo bối mà, người tốt nhất khiến nó đừng hoảng tới nghe xong xử trí, nếu không lời nói, cũng đừng trách ta hạ thủ quá ác."

Hà Sơn đang khi nói chuyện, mũi đao đã đâm chọt rồi lão đầu tử trong thịt, lập tức kia lão đầu tử cả kinh hồn phách tán, liền vội vàng gật đầu nói: "Ta nói, ta cái gì đều nói, đều là ta sắc mê tâm khiếu, đều là ta tham đồ hưởng thụ, bị cái đó tao nữ người đầu độc, một mực ở dùng khôi gốc rễ giúp nàng khống chế những thứ kia chộp tới tiểu cô nương, sau đó thao túng các nàng đi phục vụ những đại nhân vật kia, bán đứng đêm đầu. Thật ra thì, thật ra thì ta cũng vậy vô tội, ta chỉ là dựa theo bọn họ chỉ thị làm sự tình mà thôi."

"Nữ nhân kia là lai lịch gì? Chính là cái đó Hồng tử, rốt cuộc là cái thân phận gì?" Hà Sơn nhìn lão đầu tử hỏi.

"Đó là hoa hồng môn Nam Thành Phân Đà người phụ trách, hai vị có thể không nên coi thường nữ nhân này, nàng đạo hạnh rất sâu, năng lượng cũng rất lớn, rất khó đối phó, năm đó ta cũng vậy không cẩn thận gặp nàng * bộ, từ nay biến thành nàng một tên nô lệ rồi, nàng để cho ta làm gì thì phải làm gì. . ." Lão quỷ đang khi nói chuyện, vẻ mặt có chút như đưa đám.

"Thật sao? Chuyện xấu cũng là người khác cho người làm, vậy ta hỏi người, trên đất những nữ hài tử này thì thể là chuyện gì xảy ra? Cũng là người khác giết sao?" Hà Sơn nhìn lão quỷ hỏi.

"Ô kìa, Đại Hiệp, cái này thật là không thể trách ta, những nữ hài tử này

thật không phải là ta giết, " lão quỷ giải thích.

"Các nàng đó chết như thế nào? !" Hà Sơn lạnh giọng hỏi.

"Cái này, cái này, là như vậy, các ngài cũng biết, những người có tiền kia, đặc biệt là có quyền thế người, đều rất biến thái, trong bọn họ, có vài người rất ưa thích chơi, cho nên, có chút tiểu cô nương đưa cho bọn họ sau khi, bọn họ liền vui vẻ không được, liều mạng giày vò, cuối cùng để người ta tiểu cô nương tươi sống cho đùa chơi chết rồi. Đây chơi đùa sau khi chết, Hồng tử sẽ để cho ta xử lý thi thể, ta cũng không có cách nào, chỉ có thể đem các nàng cũng làm thành linh khô, tạm thời tồn ở trong này, đã nhiều năm như vậy, lục tục, cũng liền tích lũy nhiều như vậy, " lão đầu tử mặt đầy vô tội vẻ mặt nói: "Phải nói xấu, ta thật cùng những người đó không cách nào so sánh được a, các ngài là không biết bọn họ biến thái, trong những người này, có chút thật là giống như là ma quỷ như thế, ngay cả thịt người cũng dám ăn."

Lão quỷ lời nói để cho ta cùng Hà Sơn đều có chút ít run sợ trong lòng, không nghĩ tới này sáng sủa càn khôn, Pháp Trị xã hội, lại tồn tại kinh khủng như vậy cùng hắc ám sự tình, đây hoàn toàn để cho người không thể tin được a.

Nhưng mà, ngay tại chúng ta chính chần chờ khi, lại chỉ nghe lão kia Quỷ Đạo: "Nhị vị nếu không tin lời nói, không ngại nhớ người này, tên gọi Long Thiên hạo, là một đại quan con trai, mẫu thân là xí nghiệp lớn chủ tịch HĐQT, tiểu tử này chính là một triệt đầu triệt đuôi biến thái, nghe nói là trung học khi, bị người ta cô gái tổn thương qua, cho nên hấn thích nhất giày vò, trên căn bản trải qua tay hấn cô gái, coi như là có thể còn sống sót, cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, những nữ hài tử này bên trong, có một nửa đều là hấn tươi sống giết chết. Mỗi lần chơi xong, còn ra vẻ thông thạo, nói là hấn chơi qua nữ nhân, không thể lại để cho người khác đụng, nếu không thể một mực lưu lại, kia cũng không bằng đem các nàng giết chết, như vậy,

những cô bé này liền chỉ thuộc về một mình hắc rồi. Nói thật, người này, ngay cả Hồng tử đều rất sợ hắc, không hy vọng hắc tới nơi này chơi đùa, nhưng là vừa bởi vì hắc gia quyền thế quá lớn, cho nên mỗi lần hắc tới, đều chỉ có thể ráng nhận lời."

"Long Thiên hao?" Nghe được lão quỷ lời nói, Hà Sơn nhưng là nhượng mày nói: "Là tên hắc đản này? Không nghĩ tới hắc thì ra là như vậy người, ta ngược lại cũng coi là kiến thức những thứ này thượng lưu xã hội người là mặt hàng gì rồi, không cần nói rồi, tiểu tử này đã chết, người hãy nói một chút còn lại đi."

"Còn lại, trên căn bản đều là không cần thận giết chết, bất quá bên trong có mấy cái thường xuyên đến chơi đùa, thậm chí còn làm một cái cái gì Huyết Thần biết, nói là bọn họ đều là cao hơn người bình thường cấp tinh anh phân tử, là cùng thần Linh Cực là đến gần người, cho nên phạm nhân ở trong mắt bọn hắc, chỉ là đồ chơi cùng súc sinh, bọn họ thành viên không nhiều, hơn nữa cực kỳ bí mật, ta cho đến bây giờ cũng chỉ nhận biết hai cái, một cái tên là Tần Mục, một cái Tô thả, hai vị cũng đều biết, ta bình thường đều là ở phía dưới này ở lại, đối với phía trên sự tình, biết rất ít, rất nhiều sự tình, đều là Hồng tử nói cho ta nghe, ta mới biết." Lão quỷ nói.

Nghe nói như vậy, ta cùng Hà Sơn liếc mắt nhìn nhau, ngay sau đó đều là gật đầu một cái, sau đó Hà Sơn nhìn một chút kia lão đầu tử, tự tiểu phi tiểu nói với hắc: " Không sai, người rất phối hợp, bất quá mà, ta luôn cảm thấy người sống thời gian, khả năng quá lâu, cho nên, người chính là yên tâm đi chết đi!"

Hà Sơn đang khi nói chuyện, đao đột nhiên vừa dùng lực, đã đâm vào lão quỷ kia ngực trong miệng.

Mà lúc này đây, lão quỷ kia chính là mặt đầy không dám tin vẻ mặt, kinh ngạc nhìn chúng ta, về sau chính là chậm rãi hướng phía sau ngã xuống,

ngực lỗ máu bên trong, lập tức một mảnh máu đen phun mạnh ra đến, theo thạch đài ở, một đường đầm đìa đất chảy đến trong ao, nhiễm đỏ một mảng lớn ao nước.

Đến lúc này, Hà Sơn xoa xoa đao, đối với ta nói: "Chúng ta đi ra ngoài trước, lấy công cụ lại tới thu thập cái này Đại Cáp Mô."

Nhưng mà, ngay tại chúng ta nhấc chân đi ra ngoài khi, Hà Sơn nhưng là vỗ đầu một cái nói với ta nói: "Thao nàng nãi nãi, quên hỏi hắc cửa đá kia mở nhất ở đâu rồi!"

Chương 63: 2 con con cóc

Hà Sơn lời nói nhắc nhở ta, tâm lý không tránh khỏi có chút buồn bực, xoay người lại nhìn một chút kia lão đầu tử, phát hiện lão già khốn nạn đã chết đến mức không thể chết thêm rồi, dưới người một bãi máu đen, cả người cuộn lại thành một đoàn, hiển nhiên là không có khả năng lại cho chúng ta cung cấp tin tức gì rồi, cho nên, tiếp đó, chúng ta nghĩ muốn đi ra ngoài lời nói, liền chỉ có thể tự nghĩ biện pháp đi tìm cửa đá kia chốt mở điện rồi.

Lúc này, ta theo bản năng nhìn một chút kia Đại Cáp Mô, phát hiện quý kia cái gì đã giấu ở trong nước không dám đi ra, tâm lý suy nghĩ, phỏng chừng nó cũng có chút ít sợ chúng ta rồi, thật sự lấy chúng ta bây giờ hẳn là an toàn, có thể thân nhiên tìm mở ra cửa đá cơ quan.

Nhưng mà, cũng liền ở chúng ta nghĩ như vậy khi, nhưng không nghĩ kia bị hãm hại máu dính trong nước hồ, cuối cùng đột nhiên một trận nước sôi trào, sau đó kia Đại Cáp Mô từ bên trong nổi lên.

Cái này tình trạng để cho chúng ta đều là lòng tràn đầy cảnh giác, giương mắt nhìn một cái bên dưới, bất giác đều là nhú mào, bởi vì chúng ta bất ngờ phát hiện kia Đại Cáp Mô trên lưng, lúc này chính nằm một cái dài đến một xích tiểu con cóc, mà kia tiểu con cóc ta lại là phi thường nhìn quen mắt.

Không sai, là cái kia Xích Huyết Bảo Thiềm, lần này đổi thành nó nằm ở Đại Cáp Mô đeo lên, đây là chuyện gì xảy ra?

Hà Sơn cũng chú ý tới một điểm này, không cảm thấy là nhìn ta hỏi "Có phải hay không cái này?"

" Dạ, " ta gật gật đầu nói: "Chính là cái này, bọn họ bây giờ phải làm gì?"

Ta nhìn kia hai cái con cóc, phát hiện bọn họ chính lơ lửng ở huyết thủy trong, thân thể không ngừng trồi động, kia tình trạng, lại tựa hồ là ở giao hợp, lại tựa hồ là đang hấp thu nước kia trong huyết dịch.

"Còn không nhìn ra được sao? Bây giờ bọn họ âm dương dung hợp, chính đang hấp thu lão quỷ kia trong máu tinh hoa nguyên khí, lực lượng chính đang không ngừng leo lên đâu rồi, " Hà Sơn nói với ta nói.

"Vậy làm sao bây giờ?" Ta lòng tràn đầy lo âu hỏi.

"Cái này ta cũng không có biện pháp, " Hà Sơn đang khi nói chuyện, cầm trong tay chủ thủ giao cho ta nói: "Tiếp theo cũng chỉ có thể nhờ vào người, bọn họ âm dương dung hợp sau khi Độc Tính quá mạnh, ta thật sự là gánh không được. Cũng may bọn họ bây giờ cũng không có bao nhiêu không gian hoạt động, cho nên, liền từ người tới xử lý bọn họ đi. Lúc này, đã không quản được bọn họ có phải hay không rất trân quý, tóm lại là giết chết rồi hãy nói."

Lúc đó, nghe được Hà Sơn lời này, trong tay của ta nắm chủ thủ, không biết tại sao, cuối cùng cảm giác một loại nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, trên trời hạ xuống nhiệm vụ lớn với tư nhân cũng cảm giác.

Lên đi, tao niên người, tin tưởng chính mình!

Hà Sơn nhìn ta, trong ánh mắt mang theo khích lệ.

Ta bất đắc dĩ hít một hơi, cảm thấy chuyện cho tới bây giờ, chỉ sợ cũng không có càng làm dễ pháp, này cái sự tình, đã trì hoãn quá lâu thời gian, cho nên, có thể nhanh một chút xử lý xong, liền nhanh một chút xử lý xong, nếu không lời nói, lại tiếp tục mang xuống lời nói, nói không chừng bên ngoài những người đó sẽ phát hiện tình huống không bình thường, đến lúc đó tìm đi vào lời nói, chúng ta liền càng khó làm rồi.

Tâm lý nghĩ như thế, ta hoặc là không làm không thì làm triệt để, thân nhảy xuống nước, liền hướng kia hai cái con cóc nhào tới.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, kia hai cái con cóc hành động tốc độ nhưng là lạ thường nhanh, một cái nhảy, đã là nhảy tới kia nước trì trung ương trên núi giả rồi.

Sau đó ta lại nhìn một cái bọn họ đáng vẻ, không tránh khỏi có chút tê cả da đầu, hai súc sinh này trên người, đều đang là cục máu đầm đìa, bọn họ tựa hồ thật đang hấp thu lão quỷ huyết dịch.

Bất quá, có thể là bởi vì kia Đại Cáp Mô đầu lưỡi bị ta cắn qua, cho nên nó đối với ta có chút kiêng kỵ, trong lúc nhất thời, còn không có đối với ta phát động công kích, chỉ là ở trần trở chạy trốn.

Ta đuổi theo, nhào tới kia trên núi giả, kết quả kia hai tên súc sinh ngay sau đó tốt nhảy đến bên cạnh cái ao lên rồi.

Lúc này, ta sờ một cái kia trên núi giả đá, trên tay cảm giác có chút cách ứng, nhìn một cái bên dưới, phát hiện kia trên núi giả đá tựa hồ là trải qua đặc thù thiết trí, bên trong hình như là hữu cơ quan hệ, trong đó càng là có liên tiếp ba cái màu sắc khác nhau cơ quan, đứng đầu mở đầu cái đó đã bị đè nén xuống rồi, sau đó ta theo bản năng đem tiếp theo một cái cũng nhấn, lập tức liền nghe được "Cô cô cô ——" tiếng vang, trong ao mực nước bắt đầu hướng rơi xuống rồi.

Thấy cái này tình trạng, ta biết đây là nhường chốt mở điện, suy nghĩ, nếu như đem trong ao nước cũng khô lời nói, hẳn sẽ đối với kia hai cái con cóc hành động tạo thành trình độ nhất định ảnh hưởng, vì vậy, ta ngay sau đó lại đem người cuối cùng chốt mở điện cũng nhấn.

Cái này chốt mở điện đèn nén xuống sau khi, mực nước hạ xuống đất nhanh hơn, rất nhanh ao nước cũng có chút thấy đáy, nhìn lại lúc, mới phát hiện nước kia trì tổng cộng chia làm thành ba cái tầng cấp, mỗi tầng cũng lớn ước chừng chừng một thước thâm, mà ở sâu nhất một tầng, chính là hiện đầy một ít ngâm dưới cửa thoát nước, những thứ kia ngâm dưới cửa thoát nước, ước chừng chỉ có nửa thước kiến phương, cho nên, kia Đại Cáp Mô khả năng không có cách nào từ bên trong đi ra ngoài, nhưng mà kia Xích Huyết Bảo Thiềm tiểu con cóc, lại là có thể từ bên trong đi vào. Hơn nữa, nếu như ta không có đoán sai lời nói, những thứ này miệng nước chảy hẳn trực tiếp cùng Huyền Vũ hồ ăn thông, trong hồ những thứ kia khô gốc rễ, chắc đều là từ nơi này dẫn ra ngoài đi ra ngoài.

Ngay tại ta nhường khi, Hà Sơn tựa hồ cũng biết ta tìm được cơ quan, không cảm thấy là đi tới, cùng ta đồng thời nhìn kia núi giả, phát hiện mặt trên còn có ba cái chốt mở điện, vì vậy liền từng cái ấn xuống một cái, phát hiện một người trong đó là nước vào cơ quan, chúng ta ấn xuống một cái, lập tức liền đóng lại, sau đó ấn xuống một cái ngoài ra hai cái, một người trong đó quả nhiên chính là cửa vào cửa đá cơ quan, nhấn một cái bên dưới, cửa đá liền mở ra, chúng ta có thể đi ra ngoài, mà còn lại cái đó cơ quan, lại là một cái khổng chế bình cơ quan, chúng ta đè nén xuống sau khi, lập tức trên vách tường đối diện chậm rãi kéo ra một khối, sau đó bên trong hiện ra một cái màn ảnh, mà kia trên màn ảnh, lại là đang ở hiện lên trên lầu một căn phòng trong tình huống!

Cái này tình trạng để cho ta cùng Hà Sơn đều có chút ít không khỏi hưng phấn, cảm giác phát hiện mới đại lục một dạng không tự chủ trước tiên đem kia hai cái con cóc đặt ở một bên, sau đó ngẩng đầu nhìn kia màn ảnh, sau đó chúng ta rất nhanh thì phát hiện, đây cũng là ở vào lầu ba kia cái gì Thủy Nguyệt Sảnh bên trong bao gian cảnh tượng, hơn nữa còn là bên trong phòng ngủ cảnh tượng, bởi vì, chúng ta thấy được trước cái đó bị Hồng tử mang đi ra ngoài nữ hài, hơn nữa còn là mảnh nhỏ sợi không chạm đất quy ở trên giường lớn, đang ở quyết tình tế trắng nõn Như Tuyết mộng,

phụ thân nắm một cây đồ vật, tham lam mút vào, mà cái kia đồ vật chủ nhân, nhưng là một cái chừng sáu mươi tuổi, dáng dấp tốt mập tốt đen, một thân da gà, trang nghiêm tao heo một loại nam nhân.

Nam nhân xấu xí mà bẩn thỉu, thật là khó coi, nhưng mà lúc này nhưng là vạn phần hưởng thụ đất nầm, hưởng thụ kia tiểu cô nương thoải mái phục vụ.

Tràng cảnh này để cho ta cùng Hà Sơn đều có có chút lớn cau mày, Hà Sơn càng là cười lạnh một tiếng nói: "Ta nhận ra người này, người này nhưng là cái đại phú hào, nghe nói còn là một nhà từ thiện, tài trợ rất nhiều nghèo khó nhi đồng, không nghĩ tới hắn lại là như vậy một loại mặt hàng, không biết những thứ kia bị hắn tài trợ nhi đồng bên trong, có hay không cũng bị hắn làm hại qua đối tượng tồn tại.

"Bây giờ chúng ta làm sao bây giờ?" Lúc này, ta ngược lại thật ra không quá quan tâm kia chán ghét nam nhân, ta chẳng qua là cảm thấy chúng ta đối với này chút ít sự tình có chút vô lực, có chút thương mà không giúp được gì cảm giác, ta chỉ nghĩ phải nhanh đem kia hai cái con cóc bắt, sau đó rời đi này cái địa phương, thật tốt qua chính mình yên ổn thời gian.

Nhưng mà, Hà Sơn lại không nghĩ như thế, hắn khẽ mỉm cười một cái nói: "Thân là người giang hồ, liền làm chuyện giang hồ, gặp chuyện bất bình một tiếng gầm, hoặc là không làm không thì làm triệt để, không cần nói rồi, tối nay này cái sự tình, ta Hà Sơn là muốn quản tốt cuộc!"

Chương 64: Cứu nàng đi ra

Hà Sơn lời nói để cho ta có chút không hiểu, cái gì gọi là người giang hồ làm chuyện giang hồ, cái gì gọi là quản tốt cuộc?

Lại nói này cái sự tình, hai người chúng ta một Văn Bất Danh người, thế nào quản?

Mọi người đều biết, vô luận ở cái dạng gì thời đại, cũng không để ý cái này xã hội biết bao tân tiến cùng phát đạt, xã hội cũng phân chia hai cái phương diện, một mặt là bạch, mà ở một phương diện khác là đen, đây là xã hội bản chất, cũng là hình người kinh tởm bản chất thể hiện, như vậy sự tình, rất nhiều lúc, liền ngay cả này nắm giữ cường nước lớn gia người máy, cũng bó tay toàn tập, chúng ta thì có thể như thế nào chứ ?

Trong mắt của ta, chúng ta có thể đem này chết lão quỷ giết chết, liền đã coi như là Thế Thiên Hành Đạo rồi, tiếp theo chúng ta chẳng qua chỉ là đem kia hai cái con cóc bắt đi, cũng liền xong việc, còn lại, chúng ta vừa có thể làm gì?

Chớ quên, nơi này dù sao cũng là người khác bàn, đối phương ở chỗ này chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, huống chi lão quỷ kia cũng đã nói, cái đó Hồng tử rất lợi hại, chúng ta nếu là bị bọn họ phát hiện lời nói, nói không chừng ngay cả chúng ta đều phải bỏ mạng lại ở đây, kia nếu lời như vậy, này cái sự tình, chúng ta thế nào quản?

Ta không quá hiểu Hà Sơn, Hà Sơn cũng hiển nhiên không quá muốn cùng ta giải thích, bởi vì hắc sắc mặt biến rất âm trầm, tựa hồ có tương đối Đại Kế hoa.

"Người đi lên, nghĩ cách đem cái tiểu cô nương kia mang ra ngoài, nhớ, nàng bây giờ bị khô gốc rễ không chế, ý thức rất mơ hồ, muốn để cho nàng tỉnh hồn lại, thì phải thanh trừ khô gốc rễ, mà kia khô gốc rễ ở cái gì địa

phương, chắc hẳn người so với ta rõ ràng, cho nên, này cái sự tình liền đóng làm cho người." Hà Sơn nói với ta nói.

Nghe được Hà Sơn lời nói, ta không cảm thấy là có chút buồn bực, lòng nói ta bộ đáng bây giờ, một từ nơi này đi ra ngoài, phỏng chừng liền sẽ đưa tới người khác hiểu lầm, huống chi ta còn muốn đi vào Thủy Nguyệt trong sảnh đi cứu người, đây không phải là đưa đi lên cửa làm cho nhân gia bắt sao? Thật không biết Hà Sơn là thế nào nghĩ, tóm lại ta trong lòng là rất không vui, lập tức liền nói với hắn: "Chúng ta hay là vội vàng đi ra ngoài trước, đến bà bà bên kia lấy công cụ, lạng lẽ trở lại đem này hai cái con cóc bắt, sau đó liền đi người kéo xuống đi, còn lại sự tình, không về chúng ta quản, đúng hay không?"

"Hừ, Lô Tiểu Bắc, " nghe được ta lời nói, Hà Sơn vì vậy liền mắt lạnh nhìn ta nói: "Thấy tội ác sự tình, nếu như không thể đuổi trượng chính nghĩa, như vậy ta hỏi người, người còn sống tốt có ý nghĩa gì? Khác biệt không nói, nếu như chúng ta thân là giang hồ nhân sĩ, còn không thể trừng phạt Ác dương cao Thiện, như vậy, nếu như có một ngày chúng ta tử muội, cũng hoặc là chúng ta nữ nhân yêu mến cũng gặp phải như vậy nguy nan, chúng ta đây tốt hi vọng nào ai tới chừng cứu các nàng? Nếu như mỗi người cũng giống như người vậy tự quét Tuyết trước Cửa lời nói, vậy thế giới này, há chẳng phải là liền muốn ác nhân hoành hành sao?"

"Những người xấu này, tự nhiên có cảnh sát tới thu thập bọn họ, " ta đối với Hà Sơn nói: "Chúng ta có thể báo cảnh sát. . ."

"Thả người mẹ chó má, này trong màn hình năm heo mập chính là cảnh tra các đầu mục, người cảm thấy báo cảnh sát hữu dụng?" Nghe được ta lời nói, Hà Sơn không khỏi đối với ta quát mắng một cái âm thanh, trong nháy mắt để cho ta không lời chống đỡ, sau đó ta nhìn hắn, không biết nên nói cái gì, sau đó Hà Sơn liền đối với ta nói: "Nếu như người không muốn đi cứu cái tiểu cô nương kia cũng không có vấn đề, vậy hãy để cho nàng đi

theo những người xấu này đồng thời chết ở chỗ này tốt lắm, ngược lại mặc kệ chuyện ta."

"Tại sao chính ngươi không đi cứu?" Ta nhìn hẩn hỏi.

"Bởi vì ta vốn là không nghĩ cứu, " kết quả Hà Sơn nói một câu để cho ta rất ngạc nhiên lời nói, về sau hẩn một bên đi ra ngoài, một bên ném câu nói tiếp theo nói: "Ta cho ngươi mười phút thời gian, thập phần chung sau, chỗ ngồi này Đại Hạ gặp nhau toàn bộ san thành bình địa, đến lúc đó ngươi không cứu được nàng, đứng đầu hảo chính mình trước chạy mất, tránh cho cũng chết ở chỗ này. Đúng rồi, nếu như có thể cứu ra, liền mang theo nàng vội vàng hướng Đại Hạ phía sau chạy, ta cùng nãi nãi chờ ở nơi đó ngươi."

Hà Sơn nói xong, thân ảnh biến mất ở Dũng Đạo trong, xem bộ dáng là chuẩn bị làm sự tình đi.

Hẩn lời nói, ta không biết thật giả, nhưng mà, mặc kệ thật giả, tóm lại cái tiểu cô nương kia là vô tội, ta không thể ngồi yên không lý đến, cho nên, lập tức mặc dù bất đắc dĩ, nhưng mà ta còn là nắm chủ thủ, một đường đi lên trên chạy đi, rất nhanh đi tới Thủy Nguyệt cửa sảnh miệng.

Tốt vào lúc này, có thể là vì không quấy rầy đến bên trong con lợn béo đáng chết, cho nên cửa cũng không có người nào, ta đề một cái chuông, bên trong truyền ra một cái không vui thanh âm nói: "Cái gì sự tình?"

" Xin lỗi, chúng ta tra được phòng ngủ dây điện khả năng rò điện, tồn tại nguy hiểm rất lớn, cho nên đặc biệt tới duy sửa một cái, có thể phải trễ nãi ngài mấy phút, không biết có thể hay không mở cửa xuống?" Ta biết những thứ này con lợn béo đáng chết quan tâm nhất chính mình sinh mệnh, cho nên lúc đó ta cố ý nói có rò điện nguy hiểm, cho nên, tên khốn kia kia quả nhiên mở cho ta rồi môn, hơn nữa còn là trùm khăn tắm tới mở cửa ra cho ta.

Chỉ là, khi hấn mở cửa thấy ta một thân bần, nằm trong tay đến chủy thủ khi, liền có chút chần chờ, tựa hồ nhận ra được tình huống không đúng tình thần sức lực, ngay sau đó nghĩ muốn quan môn đem ta ngăn cản ở bên ngoài, nhưng mà, lấy có lòng coi là Vô Tâm, hấn động tác hay là chậm một bước, thân ta đụng ra đại môn đồng thời, trong tay chủy thủ đã vững vàng đâm vào hấn trong trái tim.

Lập tức, hấn trừng hai mắt một cái, che ngực, chậm rãi lui về phía sau, tình trạng cực kỳ thống khổ.

Ta theo bên trên tốt bổ hai đao, hấn vì vậy liên kêu đều không có thể gọi ra một tiếng đến, liền nằm trên đất biến thành tử thi.

Không thể không nói, trước ta một đao thọt xuống cái đó nữ thi, vẫn là cho ta không nhỏ giết người kinh nghiệm, nếu không lời nói, ta trước đây tuyệt đối sẽ không có như vậy thân thủ, cũng sẽ không có nhẫn tâm như vậy.

Giết chết tên khốn kia sau khi, ta nhanh chóng tiến vào phòng ngủ, lại phát hiện tiểu cô nương kia chính nhất mặt mờ mịt ngồi ở trên giường nhìn ta, tựa hồ còn không biết phát xảy ra cái gì sự tình.

Ta xem một chút, phát hiện trên người nàng không có bất kỳ quần áo, đây cũng là thuận lợi ta hành động, không cảm thấy là xông lên, đem nàng bầm lên, để cho nàng mặt hướng xuống nằm, sau đó ta hướng trên người nàng một người cười ngựa, có chút thô bạo đất đẩy ra nàng hai mảnh cặp lông trắng bóc, sau đó ở đó lãnh đạm Tử Sắc nếp nhăn Tiểu Cúc môn vị trí tra xét, muốn đem kia khô gốc rễ cho lấy ra.

Nhưng mà, kia khô gốc rễ lộ vẻ nhưng đã đi sâu vào đến trong cơ thể nàng đi, cho nên ta trong thời gian ngắn không có cách nào cho nàng lấy ra, bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là bắt lên một bộ quần áo phủ thêm

cho nàng, sau đó kéo nàng vừa chạy ra ngoài.

Đến bên ngoài, ta men theo cũ đường đi tới lầu một, đang muốn hướng đại sảnh cửa ra chạy đi, nhất thời lại nghĩ tới nơi đó có rất nhiều an ninh, ta đi qua như vậy, chỉ có thể đánh rần động cỏ, cho nên, ta quả quyết mang theo nàng vào một gian phòng riêng, sau đó đem phía sau cửa sổ mở ra, lôi kéo nàng từ cửa sổ lộn ra ngoài.

Ta mới vừa từ cửa sổ nhảy ra ngoài, hai chân cũng còn không đứng vững, trên vai lại đột nhiên có một cái bàn tay vỗ xuống, làm ta giật cả mình, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện là Hà Sơn, Độc Nhân bà bà chính đứng ở hẳn bên cạnh.

"Các người mau đi ra, đi bờ hồ, lên thuyền chờ ta, ta lập tức tới ngay." Hà Sơn đối với ta cùng bà bà nói.

Nghe nói như vậy, Độc Nhân bà bà không khỏi lòng tràn đầy lo âu đối với Hà Sơn nói: "Núi nhỏ, người có thể phải suy nghĩ cho kỹ, người làm như vậy lời nói, có thể sẽ không là một người hai người chuyện, đây là rất nhiều người phải chết."

"Không việc gì, nãi nãi người yên tâm đi, này viết tuyệt đối đều là đáng chết người, " Hà Sơn rất kiên định đối với Độc Nhân bà bà nói xong, ngay sau đó đẩy chúng ta, đem chúng ta cũng từ tường kia bên trên lỗ nhỏ đẩy ra ngoài rồi.

Chương 65: San thành bình địa

Đêm đã khuya, cũng có chút lạnh, ta y phục trên người, bởi vì lúc trước đốt quần áo khi, đã cởi không sai biệt lắm, lúc này chợt vừa ra tới, lập tức cóng đến run lẩy bẩy, rằng đều có chút đắc đắc vang lên, sau đó cô bé kia thì càng thảm, trên người chỉ khoác một bộ áo sơ mi, ngoại trừ miễn cưỡng che mắc cỡ ra, ép căn bản không hề khác tác dụng, cho nên hẳn cũng là cóng đến cả người cũng rúc thành một đoàn.

Cũng may cô bé kia ý thức mơ hồ, không khóc cũng không náo, cho nên bị ta cùng Độc Nhân bà bà đồng thời lôi kéo, cuối cùng vẫn là đi tới bờ hồ, sau đó liền cùng tiến lên đến trên thuyền nhỏ.

Kia trên thuyền nhỏ dĩ nhiên là bờ đầy khô gốc rễ, nhưng mà, lúc này ta đối với vật này đã không phải là rất sợ hãi, đặc biệt là ta trước bởi vì phải cứu Hà Sơn, ngón tay cắt vỡ, lúc này vết thương mới vừa ngưng kết một chút vết máu, đập một cái liền lại ra bên ngoài ứa máu.

Cho nên, sau khi lên thuyền, ta cơ hồ là theo bản năng, đem vết thương làm phá, sau khi là chỉ dùng của mình ngón tay máu, dọc theo thành thuyền vẽ một vòng, đúng như dự đoán, như vậy vẽ sau khi, những thứ kia muốn leo đến bên trong khoang thuyền tới khô gốc rễ cũng chùn bước, không dám về phía trước rồi.

Sau khi ta cùng Độc Nhân bà bà vừa động thủ một cái, đem trong khoang thuyền khô gốc rễ thanh trừ một chút, sau khi chính là ngồi xuống chờ Hà Sơn trở lại.

Lúc này, trải qua Độc Nhân bà bà giới thiệu, ta mới biết Hà Sơn phải làm gì đi.

Hẳn phải đem này cả cao ốc cũng nổ banh.

Ta rất nghi ngờ, hẳn coi như muốn nổ banh cả cao ốc, cũng không khả năng có nhiều như vậy thuốc nổ, chúng ta tới khi, nhưng là không có chuẩn bị những thứ này, kết quả Độc Nhân bà bà để cho ta không cần lo lắng, nói là hẳn tự nhiên sẽ nghĩ đến biện pháp.

Nghe nói như vậy, ta cũng chỉ có thể an tâm chờ.

Trong quá trình này, ta phát hiện cô bé kia một mực co ro ngồi ở chỗ đó, mặt đầy u mê đáng vẻ, tâm lý suy tính một chút, cảm thấy hay là sớm một chút đem trong cơ thể nàng khô gốc rễ khu trừ xuống, để cho nàng khôi phục ý thức thanh tỉnh mới phải.

Sau đó, lúc này ta dĩ nhiên là nghĩ lên dòng máu của chính mình đối với những thứ kia khô gốc rễ khắc chế tác dùng, cho nên khi xuống liền theo bản năng đem mình bị thương ngón tay thả vào miệng nàng mặt, để cho nàng bú, để cho nàng uống một chút ta máu.

Nhìn thấy ta cử động, Độc Nhân bà bà ước chừng cũng biết ta ý tứ, liền không nói gì, mà là hướng ta nói: "Người trước ở nơi này chờ một chút, ta đi qua nhìn một chút núi nhỏ tình huống."

Độc Nhân bà bà nói xong, liền lên bờ, hướng trong rừng cây đi.

Kết quả, Độc Nhân bà bà đi sau khi, cô gái kia đem ta ngón tay mút hai cái sau khi, cuối cùng theo thói quen phụ thân đi xuống, sau đó xé ra ta khối mô, sau đó đưa tay liền tóm lấy rồi ta cái kia đồ vật, bắt đầu bắt đầu vuốt ve, đồng thời còn không phải là phát ra từng trận thanh âm.

Cái tình huống này thật là làm cho ta có chút không cầm được, biết nàng bị kia chết lão quỷ thiết lập tính cách cùng phương thức làm việc, chắc là như vậy, cho nên, bây giờ đối mặt đến nàng, nàng cũng một cách tự nhiên biểu hiện ra cái bộ dáng này.

Ta không thể không phí sức đẩy ra nòng, thật ra thì lúc ấy rất trái lương tâm, ta rất hưởng thụ loại cảm giác đó, hận không được nòng một mực tiếp tục tiếp, nhưng mà, ta biết bây giờ không phải là làm này chút ít sự tình khi, huống chi Độc Nhân bà bà cùng Hà Sơn bất cứ lúc nào cũng sẽ trở lại, nếu là bị bọn họ thấy ta cái bộ dáng này, vậy coi như mất mặt ném đại phát.

Ta đoán được tính là không tệ, quả nếu không, ngay tại ta đem cô bé kia đẩy ra sau khi, ước chừng hai giây thời gian sau khi, liền nghe được bên bờ một trận nặng nề mà dồn dập tiếng bước chân truyền tới, sau đó Hà Sơn cùng Độc Nhân bà bà đồng thời nhảy tới trên thuyền, tiếp theo liền nhanh chóng chèo thuyền, hướng giữa hồ đi tới rồi.

Kết quả, ngay tại chúng ta thuyền nhỏ vừa mới lượn quanh qua một cái nước vịnh, tiến vào một mảnh tương đối ẩn núp, cũng tương đối Thanh U thủy vực lúc, lại chỉ nghe "Ầm —— ầm ——" liên tục mấy tiếng to lớn vang dội truyền tới, trùng thiên hỏa quang từ trên đảo nhỏ bốc lên đến, ánh đỏ bầu trời đêm, tòa kia Đại Hạ đã là đang kịch liệt trong lúc nổ tung, bị san thành bình địa.

Ta không biết này cái sự tình sau khi phát sinh, lâu đó trong còn có ai hay không may mắn còn sống sót, nhưng mà ta biết này cái sự tình, chúng ta hẳn là làm đúng.

Hà Sơn lời không sai, xác thực như thế, nếu như chúng ta những người giang hồ này, gặp phải như thế hắc ám sự tình, cũng không thể duỗi trương chính nghĩa lời nói, chúng ta đây còn hi vọng nào ai tới trừng phạt Ác dương cao Thiện, ai tới đối kháng những người xấu này đây?

Nổ lớn, tự nhiên cũng giết chết này hai cái giấu ở trong phòng tối con cóc, cho nên, lúc này bọn họ khôi phục cũng mất đi hiệu quả, sau đó cô gái kia đột nhiên thanh tỉnh lại, nhìn một cái bốn phía, lập tức liền cao giọng kêu

lên.

Một tiếng này kêu, làm ta giật cả mình, theo bản năng đi lên một tay bịt miệng nàng trong, gấp giọng nói với nàng: "Không nên kêu, người bây giờ đã bị cứu ra, an toàn!"

Nàng nhìn ta một cái, theo bản năng ô ô hai tiếng, gật đầu một cái.

Thấy cái này tình trạng, ta mới chậm rãi buông nàng ra, sau đó hỏi nàng nói: "Người tên là gì? Ở ở cái gì địa phương? Chờ chút chúng ta đưa người trở về."

"Ta gọi là Tào Tuệ, ở tại khu chòi canh 7 dặm bãi ba mươi Nhất Hào, cảm ơn các người cứu —— "

Tào Tuệ vừa nói chuyện, nhưng mà, một câu lời còn chưa nói hết, cũng đã là đột nhiên trợn trắng mắt, bất tỉnh.

Cái tình huống này làm ta giật cả mình, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện là Hà Sơn, là hắc đem Tào Tuệ đánh ngất xỉu.

Cái tình huống này để cho ta có chút ngạc nhiên, không cảm thấy là hỏi hắc nói: "Người làm gì? !" "

"Nói nhảm, đầu óc người tú đậ? Để cho nàng nhìn thấy chúng ta đáng vẻ, chẳng phải là muốn cho chúng ta thêm phiền toái? Vạn nhất nàng nói ra ngoài, chúng ta làm sao bây giờ? Kia nổ mạnh nhưng là phải coi là là nhất nghiêm trọng phạm tội, đến lúc đó là nhận thức, còn chưa nhận thức? Huống chi, cô bé này bản thân liền là cái gieo họa, tóm nàng tới nơi này người, không nhất định sẽ ở đó trong cao ốc. Nếu là những người đó phát hiện nàng không có chết, nhất định sẽ tìm tới nàng, hỏi một chút ít sự tình, đến lúc đó nàng đem chúng ta nói ra, chúng ta đây sẽ phải chọc phải đại

phiền toái rồi, kia trong cao ốc người, cũng đều là không giàu thì sang, bây giờ nếu chết, người thấy đến thủ hạ bọn hăn sẽ tùy tiện bỏ qua cho chúng ta?" Hà Sơn đối với ta một trận giảng đạo, để cho ta không nói cho là, đồng thời trong lòng cũng bắt đầu lo lắng, cảm thấy cái này Tào Tuệ có lẽ thật sẽ biến thành một cái đại phiền toái, mới vừa rồi nàng đã thấy ta bộ dáng, mặc dù ta đưa lưng về phía trên đảo thiêu đốt ánh lửa, nàng khả năng không phải là thấy rất rõ ràng, nhưng mà vạn nhất nàng đã thấy rõ, như vậy sau này người khác hỏi tới lúc, nàng nhất định sẽ đem ta khai ra, ta đây không phải là muốn chọc Thượng Quan ty?

Tâm lý nghĩ như thế, ta không cảm thấy là đối với Hà Sơn nói: "Vậy làm sao bây giờ? Nàng đã thấy ta mặt."

"Hừ, sợ cái gì? Vừa vặn dẫn xà xuất động, này cái sự tình người liên không cần lo, tiếp theo đều giao cho ta là được." Hà Sơn đang khi nói chuyện, nhanh chóng chèo thuyền, rất nhanh đi tới bên bờ, sau đó chúng ta cùng nhau lên bờ, đem thuyền nhỏ cũng dọn đến trong sân giấu đi.

Sau khi, Hà Sơn chính là đem cô gái kia ôm được trong xe hăn, đối với ta cùng Độc Nhân bà bà nói: "Ta trước đưa nàng trở về, các người làm việc trước các người, có sự tình liên gọi điện thoại cho ta."

Nghe được hăn lời nói, ta không khỏi lòng tràn đầy lo lắng nói: "Người thật muốn đưa nàng trở về?"

"Nếu không đây?" Hà Sơn nhìn ta một cái, ngay sau đó nhưng là cười lạnh một tiếng nói: "Yên tâm đi, chuyện này vẫn không tính là xong, ta muốn đem đám hỗn đản kia toàn bộ đều giết mới được, nếu không ta tâm lý khó an!"

Chương 66: Hấn bị thương

Hà Sơn nói xong, liền quả quyết lái xe mang theo cô gái kia đi.

Lúc đó ta đứng dưới ánh đèn đường, nhìn hấn rời đi địa phương, tốt nửa ngày đều có chút không phản ứng kịp, luôn cảm thấy người này phản ứng có chút kịch liệt, cũng không biết là tại sao, tâm lý cảm giác có chút là lạ.

Lúc này, đứng ở bên cạnh Độc Nhân bà bà liền đối với ta nói: "Theo hấn đi đi, loại này sự tình, hấn đúng là không làm được đây, tuyệt đối thả không được tay, phỏng chừng đám người kia phải có phiền toái, tiểu tử này khác biệt sự tình ngược lại thì thôi, chính là cái này sự tình, đó là tuyệt đối sẽ không chết không thôi."

Nghe nói như vậy, ta liền bà bà, tại sao Hà Sơn sẽ là cái phản ứng này, kết quả Độc Nhân bà bà cũng có chút cảm thán cho ta nói rồi một cái sự tình.

Nguyên lai này Hà Sơn trước thích qua một cô gái, tương tự thanh mai trúc mã cái loại này, cô gái cũng rất thanh thuần đẹp đẽ, nhưng mà sau đó đọc đại học sau khi, nữ hài tử kia liền thay lòng, bị bên ngoài phù hoa làm cho mê hoặc, trước là theo chân một cái công tử nhà giàu làm loạn, sau đó đã xảy ra là không thể ngăn cản, càng ngày càng truy lạc, thậm chí đến bên trong quán rượu xô-fa, sau khi Hà Sơn tìm tới nàng, tận tình khuyên bảo khuyên nàng, nàng mới xem như đi trở lại một chút chính đạo, kết quả, kia trong quán rượu người cảm thấy nữ hài tử này không làm cái này quá đáng tiếc, vì vậy vẫn đi dẫn dụ nàng, cuối cùng thậm chí còn cho nàng hấp được, bức bách nàng tiếp khách, sau đó nữ nhân này sẽ thấy cũng không thể đi trở về chính lộ, cho đến cuối cùng được ghiền ma túy, tự sát chết.

Nghe nói, khi đó, Hà Sơn thật ra thì đã cùng cô gái này chia tay, không có phương diện kia ý nghĩ, nhưng mà, biết được này cái sự tình sau khi, hấn còn là tức giận vô cùng, cho nên, ban đầu dẫn dụ nữ hài, hơn nữa bức bách nàng tiếp khách đám người kia, cuối cùng đều không ngoại lệ đều là không

khỏi chết thảm, có chút thậm chí bị móc ra tâm can phổi. . .

Có thể tưởng tượng được, những người này, thật ra thì đều là Hà Sơn giết.

Hắn làm rất đúng, bất quá, ta cảm thấy kỳ quái là, chẳng lẽ những thứ kia phụ trách phá án cảnh tra thật đều là ngu si sao? Chẳng lẽ sẽ không có thể tìm được bất kỳ đầu mối nào sao? Tại sao không có đem hắn bắt?

Cái tình huống này ta có chút không nghĩ ra, cuối cùng chỉ có thể quy kết là Hà Sơn can đảm can trọng, hắn nhất định là tính trước làm sau, trù mưu chu toàn sau khi mới động thủ, cho nên, những thứ kia cảnh tra mới không làm gì được hắn, nếu không lời nói, hắn tuyệt đối không thể nào đến bây giờ cũng còn sống được như vậy nhàn nhã.

Bất quá, tiếp đó, Độc Nhân bà bà một câu nói, sẽ để cho ta hoàn toàn có chút băng.

"Ai, người phải biết, nữ hài tử kia so với hắn đại bảy tuổi nhiều, khi đó, hắn mới không tới 15 tuổi, nhỏ như vậy tuổi tác, làm ra như vậy sự tình đến, hơn nữa còn nặng như vậy ốn, một chút đầu mối cũng không lưu lại, lúc ấy ta đã cảm thấy đứa nhỏ này đem tới khẳng định có thể thành chút sự tình, cho nên liền đem tay nghề của mình cũng truyền cho hắn, bây giờ quả nhiên không để cho ta thất vọng, chỉ là này quái tính tình nhưng vẫn đều không từ bỏ, cũng may hắn đối với ta lão nhân gia coi như tôn kính, nếu không thật có thể không tốt lắm quản lý." Độc Nhân bà bà nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta lúc ấy sửng sốt hồi lâu đều không có thể kịp phản ứng, tâm lý không tự chủ nghĩ đến một cái cực kỳ quỷ dị tình cảnh, kia chính là một cái mười mấy tuổi, nhìn lớn ước cũng liền học sinh trung học đệ nhất cấp bộ dáng, mặt đầy non nớt nam hài tử, ở u ám trong ngõ hẻm, ngăn chặn một cái mặt đầy nam nhân thô bỉ, về sau xông lên "Bá bá bá ——" mấy đao thống hạ đi, nhất thời kia gã bỉ ổi ngã xuống đất mà chết,

tối chết cũng còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, sau đó thiếu niên kia tiêu sái xoay người rời đi, biến mất ở trong màn đêm. . .

Loại này sự tình, thật là, để cho người có chút không cách nào tưởng tượng, cũng khó trách những thứ kia cảnh tra không bắt được hần, ai có thể nghĩ tới một cái như thế còn trẻ người, lại có như can đảm này, hơn nữa còn như thể trầm ổn cùng nhanh nhẹn?

Nói như vậy, cái này Hà Sơn tuyệt đối là nhân vật hung ác, cho nên, sau này nếu như có thể cùng hần giữ gìn mối quan hệ lời nói, tận lực hay là giữ gìn mối quan hệ mới được, nhiều như vậy bằng hữu, luôn là sẽ cho người tâm lý an ổn không ít.

Nói xong Hà Sơn sự tình, ta cùng Độc Nhân bà bà liền đồng thời trở lại trong phòng khách.

Lúc này, thời gian trễ lắm rồi, không cái gì sự tình làm, ta liền đề nghị để cho Độc Nhân bà bà đi nghỉ trước, lão nhân gia cũng là mệt mỏi, vì vậy đi nghỉ ngơi, ta cũng trở về đi gian phòng của mình nằm xuống, chuẩn bị ngủ một hồi, nhưng mà lập đi lập lại nhưng đều là không ngủ được, tâm lý một mực hồi tưởng buổi tối sự tình, lúc này nghĩ đến, nhưng là cảm giác Giác Chân lòng kích thích, cuộc sống như vậy, không cần nói, mang cảm giác, ta thích!

Lòng này thái, để cho ta đột nhiên ý thức được một cái sự tình, đó chính là, ta bình thường có lẽ là một cái rất trầm ổn, rất văn khí người, thật ra thì ta sâu trong nội tâm ẩn tàng ăn thịt người quái thú, ta thích kích thích, thích bạo lực, ta trời sinh chính là một người giang hồ!

Đúng rồi, ta là người giang hồ, ta cũng phải làm tốt một cái người giang hồ, bất kể, tóm lại lần này gia gia sau khi trở về, ta liền muốn cùng lão nhân gia thật tốt nói một chút, để cho hần lão nhân gia mang nhiều dẫn ta mới được,

ta không thể lại như vậy vô tri vô giác sống qua ngày, ta muốn có chút theo đuổi mới được.

Tâm lý nghĩ như thế, bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Trong ngủ mơ, ta mơ hồ thấy tay mình cầm thiên địa kiếm, đứng ở đám mây, trảm yêu trừ ma, giết hết thiên hạ ác nhân, trừ sạch thiên hạ yêu ma, ta chính là Chúa tể hết thảy tồn tại!

Nhưng mà, mộng đẹp cũng không có kéo dài bao lâu thời gian, sau khi ta cuối cùng cảm giác thân thể từng trận giá rét, về sau mơ hồ thấy bên người có một số bóng người đang đi, đang nhìn ta, thậm chí còn có người đang sờ ta, tay kia lạnh như băng lạnh như băng, để cho ta cả người nổi da gà lên.

Ta theo bản năng ngưng thần đi xem những bóng người kia, lại thấy được một ít quen thuộc bộ dáng, một nữ nhân, tóc tai bù xù đứng ở đằng kia, cười tủm tỉm nhìn ta, trong ngực còn ôm một cái chết Anh, một cái tiểu cô nương, chỉ có năm sáu tuổi bản in cả trang báo ở, dáng dấp búp bê như thế, chính nằm ở giường vừa nhìn ta, còn có một cái nữ nhân, mặt đầy vẻ giận, tóc mây cao bần, một thân hoa lệ cổ trang, cũng là đang xem đến ta.

Những bóng người này, để cho ta có chút nghi hoặc.

Nói thật, ta biết, những thứ này đều là kia Tiểu Ngọc trên giày mang theo mang oán linh, cái đó ôm chết Anh nữ nhân ta dĩ nhiên là biết, nàng chính là cái đó phòng cũ trong chết đi người đáng thương, cái đó tiểu cô nương ta ước chừng cũng minh bạch, biết nàng là Tiểu Ngọc giày bản thân giày linh, nhưng là cái đó cổ trang nữ nhân lại là ai? Nàng là một lai lịch gì?

Trong lúc nhất thời, ta hơi nghi hoặc một chút, nhưng là khi ta nhìn thấy nàng tiến lên năm kia tiểu cô nương tóc, đem nàng kéo đi liễu chi sau, ta tâm lý liền ước chừng có chút hiểu được.

Nữ nhân này là kia Tiểu Ngọc giày chủ nhân, cũng chính là huyết thẩm, chân chính oán linh, thật ra thì chính là nàng!

Trong lúc nhất thời, biết này cái sự tình, ta tâm lý không tự chủ có chút sáng tỏ thông suốt, theo bản năng hướng cô gái kia kêu một câu: "Dừng tay, không nên thương tổn nàng! Người muốn thế nào, mặc dù hướng ta tới!"

"Hừ, " nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói sau khi, cô gái kia nhưng là đột nhiên nghiêng đầu trợn mắt nhìn ta liếc mắt, về sau lại là đột nhiên đưa ra một cái Thủ Trảo, năm ngón tay giống như móc sắt một loại hướng trên mặt ta vồ xuống, cao giọng đối với ta la lên: "Vậy chỉ dùng mạng người để đổi đi!"

Chương 67: Hắc Quan

Ta cho tới bây giờ không nghĩ tới tay nữ nhân sẽ biến thành kinh khủng như vậy bộ dáng, đó là giống như chân gà một loại da bọc xương màu xanh, mà kia năm ngón tay trên đầu ngón tay, nhưng đều là có một châm dài.

Lúc đó nàng hướng về phía ta mặt cào xuống, ta xuyên thấu qua nàng kẽ ngón tay, mơ hồ thấy nàng khuôn mặt, phát hiện kia lại là một loại cực kỳ oán độc vẻ mặt.

Nàng vẽ mặt để cho ta hơi nghi hoặc một chút, không hiểu nàng tại sao có phản ứng như vậy, dù sao ta cùng nàng không quen không biết, cũng không thù không oán, coi như nàng có oán hận gì, cũng không phải là hướng ta phát tiết nha.

Cho nên, lúc ấy, đối mặt nàng móng nhọn, ta cơ hồ là theo bản năng khoát tay, dùng sức cản lại.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta vừa mới ngăn cản nàng khi, đột nhiên mắt tối sầm lại, sau đó nàng bóng dáng liền biến mất, nhìn lại lúc, lại mới phát hiện mình cuối cùng nằm ở một gian lạnh giá hắc ám trong thạch thất, sau đó ở bên cạnh ta trên đất, cuối cùng để một cái rộng lớn Hắc Quan tài.

Sau đó, lúc này, ta liền nghe được kia trong quan tài truyền đến một trận chói tai thanh âm trầm thấp, thanh âm kia nghe tựa hồ là tiếng cười, lại tựa hồ là tiếng khóc.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý một trận sợ hãi, theo bản năng đem lỗ tai dán vào kia quan tài vách ngoài bên trên, cẩn thận nghe một chút, lại phát hiện là một câu rất quý dị lời nói.

"Xương tủy thịt, giấy trắng tủy hỏa, trong sông ầu bắt lạn, rơm rạ làm vỏ rùa. . . Rốt cuộc là cái gì chứ? Hì hì hi, hắc hắc hắc. . ."

Thanh âm này khi ta cảm thấy rất ngờ vực, cuối cùng theo bản năng suy tư, suy nghĩ đây chẳng lẽ là câu đố?

Nếu như là câu đố lời nói, kia những thứ này cũng đều là cái gì?

Ta ở tâm lý thường thức hai lần, cuối cùng lại chỉ đoán được "Giấy trắng tủy hỏa" là đèn lồng, còn lại lại hoàn toàn không nghĩ ra được rồi.

Kết quả, liền ở ta nghĩ như vậy khi, bên tai bất thành linh vang lên một cái thanh âm trầm thấp nói: "Người tới rồi. . ."

Thanh âm kia làm ta giật cả mình, theo bản năng nghiêng đầu nhìn một chút, không ngờ phát hiện kia quan tài trên vách, lại là trôi lên một cái sọ đầu, tóc tai bù xù, đang ở mặt đầy nụ cười quỷ dị nhìn ta.

"Đi vào nha. . ." Nàng toét miệng lộ ra hai hàng màu trắng răng, nói với ta nói.

Ta tâm lý run run một cái, theo bản năng lui về phía sau đi, nhưng không nghĩ sau khi đứng lên, bất ngờ thấy kia quan tài lại là không có nắp, sau đó mở mặt đang nằm cái đó cổ trang nữ nhân, mà giờ khắc này nàng chính quang một cái chân.

"Người trả cho ta giày, người trả cho ta giày nha. . ." Nữ nhân trương mở con mắt, từ trong quan tài ngồi dậy, trực lăng lăng nhìn ta nói: "Người bắt ta giày làm gì?"

Ta một trận ngạc nhiên, sau đó cúi đầu nhìn lên, trong tay chẳng biết lúc nào, cuối cùng thật nằm một cái óng ánh trong suốt Tiểu Ngọc giày.

"Người nếu như vậy yêu thích ta già, vậy thì lưu lại theo ta đi. . ." Đàn bà nói chuyện đang lúc, bắt lại trong tay ta cánh tay, đem ta hướng trong quan tài kéo tiến vào.

Ta cả kinh hồn phách tán, theo bản năng một tiếng quái khiếu, sau đó trong nháy mắt chấn động toàn thân, tiếp theo liền tỉnh lại, nhìn lại lúc, mới phát hiện sắc trời đã sáng choang, ta nguyên lai chỉ là đang nằm mơ.

Nhưng mà, giấc mộng này lại để cho ta cả người Băng Hàn, phi thường khó chịu, cảm giác tựa hồ là có chút sốt.

Sau đó giùng giởng đứng dậy đến trong phòng khách, phát hiện thật ra thì thời gian còn rất sớm, Độc Nhân bà bà tựa hồ còn chưa thức dậy, sau đó ta trước hết đi rửa mặt, chuẩn bị sau khi rửa mặt đi mua một ít bữa ăn sáng trở lại.

Kết quả đến bên trong phòng rửa tay, soi gương nhìn một cái, thiếu chút nữa đem mình sợ hết hồn, ta hai cái vành mắt rõ ràng đều là đen, điểm chết người là, trên mặt mơ hồ có mấy cái màu đen dấu ấn, giống như bị người lấy ra tới như thế.

Cái tình huống này để cho ta có chút khó hiểu, vội vàng rửa mặt một chút, sau đó đi ra ngoài trước kiểm tra một hồi cái kia Tiểu Ngọc giày, kết quả nhìn một cái bên dưới, mới phát hiện kia Tiểu Ngọc trên giày trói màu đỏ sợi tơ, cuối cùng lỏng ra, cũng không có khép lại.

Ta vội vàng đem kia sợi tơ đóng tốt, nhưng mà, cùng lúc đó, ta trong lòng cũng cảm giác có chút kỳ quái, ta nhớ được ngày hôm qua ta rõ ràng đem này sợi tơ châm xong, thế nào bây giờ vừa buông ra cơ chứ?

Chẳng lẽ là Độc Nhân bà bà? Là lão nhân gia vì đức luyện ta tâm tính, cố ý

làm như thế?

Ngay sau đó nghĩ tới đây, ta vì vậy liền lên trước gõ một cái Độc Nhân bà bà môn, đem lão nhân gia đánh thức, nói cho nàng biết ta đi mua bữa ăn sáng.

Lão nhân gia đáp ứng một tiếng, tựa hồ là đứng dậy, sau đó ta tự ra đi mua rồi bữa ăn sáng trở lại.

Ăn điểm tâm khi, Độc Nhân bà bà nhìn thấy ta mặt đầy hắc khí, liền hơi nghi hoặc một chút, hỏi ta là thế nào.

Nghe nói như vậy, ta liền nói tối hôm qua ngủ không ngon, vẫn đang làm ác mộng, sau đó lại hỏi Độc Nhân bà bà có phải là nàng hay không len lén đem kia Tiểu Ngọc trên giây dây buộc tóc màu hồng cởi ra, là không phải là muốn đúc luyện ta tâm tính.

Kết quả Độc Nhân bà bà lập tức nhíu chặt chân mày, nói không phải là.

Lần này ta liền có chút kỳ quái, phòng này trong, cũng liền ta cùng nàng hai người, nếu như không phải là nàng lời nói, chẳng lẽ là chính ta cởi ra?

Nhưng là ta đêm qua không phải là trở lại liền ngủ sao? Ta hiển nhiên không thể nào làm loại này sự tình, như vậy, nếu như hai người chúng ta đều không làm, vậy sẽ là ai làm đây?

Trong lúc nhất thời, ta cùng Độc Nhân bà bà tâm lý đều có chút sợ hãi, theo bản năng nhìn chung quanh, luôn cảm giác phòng này âm sâm sâm, tựa hồ có hơi đồ vật Ẩn núp ở bên trong.

Lúc này, Độc Nhân bà bà liền hỏi ta phòng này là thế nào đến, lúc trước ở chỗ này ở quá lâu dài.

Sau đó ta liền cùng bà bà nói một lần phòng này tình huống, nói là đây là gia gia nhà ở, cũng không biết là làm sao tới, nghe hẳn nói, hình như là cho người ta nhìn nhà ở, chúng ta chỉ ở một tầng hai căn phòng, những phòng khác bình thường cũng không thể nào di chuyển, ta ở chỗ này cũng không ở bao lâu.

Nghe được ta lời nói, Độc Nhân bà bà liền cau mày trầm giọng nói: "Lão quỷ này cũng sẽ tìm địa phương, được rồi, nơi này không yên ổn, vốn là ta còn tưởng rằng là người kia giày âm khí trọng, nguyên lai phòng này cũng không đúng đâu, như vậy đi, dù sao bây giờ cũng không có bao nhiêu chuyện, cơm nước xong, ta lão nhân gia đi trở về, người cũng đi trường học đi, đừng ở chỗ này ngây ngô."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, sau đó vội vã ăn điểm tâm xong, trước tiên đem Độc Nhân bà bà đưa lên xe, sau khi ta chính là thu thập một chút, khóa lại môn, đuổi đi trường học.

Nhắc tới, ta đã có ít ngày không trở lại, cho nên, lúc ấy vừa đi vào cửa trường học, dõi mắt nhìn trong trường học cảnh sắc, nhất thời có một loại tâm thần sảng khoái cảm giác, cho tới nay xui, có chút quét sạch cảm giác.

Sau đó ta đi trước nhà trọ, sau khi là là tìm cùng lớp đồng học hỏi một chút gần đây chương trình học tình huống, cũng may không rơi xuống bao nhiêu, chỉ là có chút bài tập phải đóng, đồ chơi này sao sao là được, cũng không khó khăn, vừa vặn buổi sáng không có lớp, ta liền mượn người khác quyển bài tập, chuẩn bị đi phòng tự học nhặt lên. Kết quả vừa ra cửa liền đụng phải Lưu Húc tên khốn này, hẳn thấy ta sau khi, lập tức ánh mắt sáng lên, tiến lên liền kéo ta nói: "Ô kìa nha, ta Lô Đại Tiên, ngài có thể tính xuất hiện, ta cùng ngài nói a, người nếu là không xuất hiện nữa lời nói, có thể có người là nếu phạm bệnh tương tự chết rồi."

Nghe được hẳn lời nói, ta liền hơi nghi hoặc một chút, hỏi hẳn thế nào.

Kết quả hẳn liền nói với ta nói: "Còn chưa phải là cái đó Lương Hiếu Điềm sao? Hai ngày này một mực hỏi ta người đã đi đâu, thân thể thế nào, cũng sắp đem ta phiền chết đi được. Ta để cho chính nàng điện thoại cho người, nàng cũng không đánh, hắc hắc, thật không biết là chuyện gì xảy ra."

Chương 68: Hoa da Tê Ngưu

Mặc dù đối với Lưu Húc không phải là rất cảm mạo, nhưng mà hăn lời nói, như cũ để cho ta tâm lý có chút nhỏ đắc ý, dù sao, có thể được Lương Hiếu Điềm nhớ mong, này bản thân liền là một món rất vinh dự sự tình.

Chỉ là, nghe Lưu Húc lời nói, tựa hồ Lương Hiếu Điềm không riêng gì nhớ mong ta, nàng tìm ta, còn giống như khác biệt cái gì sự tình.

Bất quá, này chút ít sự tình, tạm thời cũng còn vô pháp biết rõ, bởi vì ta vừa trở về, ít nhất phải trước tiên đem bài tập chép xong mới được.

Vì vậy, lập tức ta chỉ là đối với Lưu Húc cười cười, tiếp theo sau đó đi phòng tự học sao bài tập. Lưu Húc vốn là hiếm thấy lên trên tự học, nhưng là bởi vì ta muốn đi, hăn liền theo ta đi một chuyến.

Trên đường, Lưu Húc liền hỏi ta rốt cuộc đối với Lương Hiếu Điềm là cái có ý gì, rốt cuộc là đuổi còn là không đuổi theo.

Nghe được hăn lời nói, ta liền hơi nghi hoặc một chút mà nhìn hăn hỏi "Người ý gì à?"

Hăn cười cười nói: "Ta rất ý tứ đơn giản a, người muốn là ưa thích nàng, muốn đuổi theo nàng lời nói, vậy người thật là ác cũng có chút biểu thị mới được. Cũng không phải là ta chế giễu người, phải biết, thích Lương Hiếu Điềm người xếp thành đội lời nói, có thể một mực từ nơi này xếp hàng bờ Trường Giang bên trên, người nếu muốn theo đuổi nàng, hơn nữa nàng đối với người tựa hồ cũng có chút ý tứ, vậy người thì phải sớm một chút biểu hiện ra, để cho người khác đều biết người và nàng tốt lắm, như vậy thì có thể bỏ đi rất nhiều người đuổi theo nàng ý nghĩ. Biết này tên gì sao? Cái này gọi là ký hiệu lãnh địa, nhưng mà ngược lại đâu rồi, người nếu là một mực không có gì biểu thị, vậy người khác coi như xem nàng như thành vô chủ con mồi, cảm xúc mạnh mẽ truy đuổi, đến lúc đó nếu là bị người khác

đuổi theo rồi, người nhưng là muốn khóc cũng không kịp."

Lưu Húc lời nói có đạo lý, từ hân góc độ mà nói, nói như vậy, thích một cô gái, liền phải nhanh cùng cô bé kia biểu lộ, sau đó lấy được cô gái đồng ý, nắm chặt cùng cô bé kia ra đôi vào đúng để cho người khác biết hai người bọn họ yêu, những người không có nhiệm vụ vội vàng tan đi.

Nhưng mà, ta nhưng bây giờ không có như vậy tâm tình, thứ nhất là cảm giác mình cùng Lương Hiểu Điềm còn chưa tới cái đó phân thượng, chính sở vị cường xoay đưa không ngọt, ta cũng không thể đơn thuần vì nói yêu thương mà nói yêu thương, nói như vậy, liền có chút giải trí nhân sinh, quá mức không nghiêm túc. Vả lại, ta bây giờ chính là bởi vì Tiểu Ngọc giày sự tình phiền lòng, trước mắt còn không biết phải làm sao cho phải, chính là xui xẻo nhiều năm liên tục khi, cái này thì càng không thích hợp nói yêu đương, vạn nhất làm liên lụy người ta cô gái làm sao bây giờ?

Nhưng là, ta mặc dù không cưỡng cuồng, nhưng mà Hoàng Đế không gấp thái giám gấp, bây giờ Lưu Húc tựa hồ rất muốn để cho ta đối với Lương Hiểu Điềm biểu lộ, hi nhìn chúng ta tốc độ phát triển nhanh một chút, dù sao, loại này khoái xan thức yêu phương thức, mới phù hợp hân quan niệm. Cái này thật đúng là là, Lạm Tình nhiều người, thấy thanh khiết người đều cảm thấy người khác là im lìm, chẳng phải biết, nhưng thật ra là chính mình quá mức hạ tiện, đem người khác nghĩ sai.

"Ta cảm thấy đến cảm tình là phải từ từ bồi dưỡng, ta không nghĩ làm khoái xan, cho nên vẫn là từ từ đi đi, " ta đối với Lưu Húc nói.

Ta lời nói để cho Lưu Húc một trận khinh bỉ.

"Đại học có thể có vài năm, vội vàng giải quyết, mượn phòng chơi nhiều mấy lần, chơi đùa một lần coi như là kiếm một lần, chờ tốt nghiệp một cái, người cho rằng là người ta sẽ còn nhận biết người?" Lưu Húc nhìn ta nói

nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là nhúu mày, nhìn hẩn chăm chăm nói: "Những thứ kia bị người giải quyết cô gái, nhất định là mù con mắt, loại người như người, nhất định chính là súc sinh, thái độ gì mà, giữa nam nhân và nữ nhân, chẳng lẽ liền kia chút ít sự tình sao?"

"Phi, giả vờ chính đáng!" Lưu Húc khinh thường.

Ta bất đắc dĩ, vội vàng đem hẩn đuổi đi, sau đó đi phòng tự học sao bài tập.

Bài tập sao xong sau, vừa vặn đã trưa rồi, vì vậy ta liền đeo bọc sách hướng nhà ăn đi, kết quả trên đường liền gặp Lương Hiếu Điềm. Không thể không nói, một khi người thích người nào đó, cho dù người kia giấu trong đám người, người cũng là liếc mắt là có thể nhìn ra, nhưng mà Lương Hiếu Điềm cùng một đám nữ sinh đồng thời đi về phía trước đến, nhưng mà ta lại thật xa liền thấy nàng.

Vốn là ta cảm thấy cho nàng người chung quanh quá nhiều, không có phương tiện nói chuyện cùng nàng, nhưng không nghĩ nàng tựa hồ cũng rất chú ý ta, cuối cùng rất nhanh liền phát hiện ta, sau đó liền hướng ta đi tới.

Ta cũng ngênh đón, mỉm cười một chút, cùng nàng chào hỏi, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, sau khi đến gần, nhìn một cái nàng sắc mặt, ta cuối cùng sợ hết hồn.

Nàng vẻ mặt phi thường tiều tụy, trên mặt cũng có chút tro đen, làm cho người ta một loại phi thường cảm giác mệt mỏi thấy, không biết là phát xảy ra cái gì sự tình.

Ngay sau đó, thấy cái này tình trạng, ta cùng nàng hàn huyên xong, cũng liền trước không đi ăn cơm, mà là đồng thời hướng bên cạnh một cái tương

đối u tình trên đường mòn đi tới, sau đó ta liền hỏi nàng thế nào, có phải là bị bệnh hay không, hay là gặp phải cái gì sự tình.

Nàng trầm mặc chốc lát, ngay sau đó ngược mắt nhìn ta nói: "Ta gần đây gặp phải một món rất phiền toái sự tình, khả năng yêu cầu người hỗ trợ một chút."

"Cái gì sự tình? Người nói, " ta nhìn nàng nói.

"Cũng không biết nói thế nào, " nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nhíu mày một cái, trừ trừ một chút, sau khi mới đối với ta nói: "Chính là ta ca ca, lương vũ, người từng thấy, còn nhớ rõ không?"

"Nhớ a, dĩ nhiên nhớ a, " ta nói chuyện đang lúc, không tránh khỏi nhớ tới ngày đó ở cửa trường học, lương vũ cả người cơ bắp, sậm mặt lại nhìn ta đáng vẻ, tâm lý đến bây giờ còn cảm giác không phải là rất thoải mái.

"Ừ, gần đây hắn thật giống như có chút kỳ quái, " Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, tốt nhíu mày một cái, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì sự tình, nhưng là vừa thật giống như không có thể suy nghĩ ra, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đối với ta nói: "Hắn gần đây thật giống như rất hoa tâm, luôn đi suốt đêm không về, ở bên ngoài lêu lổng."

"Đây cũng là một tương đối đáng ghét sự tình, " ta gật đầu một cái, có chút khinh bỉ cái đó lương vũ, cảm giác hắn khả năng cũng chỉ là một không có chuyện làm con em nhà giàu, "Hắn là người thân ca ca sao?"

"Không phải là, hắn là ta đường huynh, nhắc tới, thật ra thì chúng ta cũng không có gì liên hệ máu mủ, bởi vì hắn cha, năm đó chỉ là gia gia thu dưỡng hài tử, bất quá ta cùng hắn quan hệ một mực rất tốt, hắn cũng rất bảo vệ ta, khi còn bé ta bị người khi dễ, đều là hắn giúp ta lấy lại danh dự, cho tới bây giờ cũng vẫn là như vậy. Nhưng mà rất kỳ quái là, lúc trước hắn rất

an phận, đặc biệt là cưới chị dâu sau khi, trên căn bản chính là bình an lòng chiếu cố dòng họ làm ăn, tan việc cũng là kịp thời về nhà, gần đây không biết rõ làm sao rồi, luôn cảm giác hẫng không đúng lắm, cười lên đều là hai mắt sáng lên cái loại này, thấy nữ nhân xinh đẹp, có chút không nhúc nhích một dạng cảm giác, có một lần thậm chí còn động tay động chân với ta, lúc ấy thật là sắp đem ta hù chết." Lương Hiếu Điền nói tới chỗ này, theo bản năng ôm chặt vào đầu vai, có thể tưởng tượng lúc ấy lương vũ cử động, cho nàng như thế nào bóng ma trong lòng.

Nghe nói như vậy, ta liền có chút mê hoặc, cảm giác này lương vũ tựa hồ là trúng tà, không tự chủ cứ nhìn Lương Hiếu Điền hỏi "Hắn có phải hay không cùng chị dâu người gây gỗ, hoặc là gặp phải cái gì tương đối đặc thù chuyện?"

"Cũng không biết, tóm lại hắn bây giờ chính là một con hoa da Tê Ngưu, sắc tâm cực lớn, chung quy là ở vào một loại trạng thái phấn khởi, cả ngày đều là sống mơ mơ màng màng. Chị dâu ta mà, cái này, nói như thế nào đây, nàng vốn là giả cho anh ta, chính là coi trọng nhà chúng ta tiền, cho nên, đối với anh ta này chút ít sự tình, nàng cũng chỉ là giận mà không dám nói gì, cho nên, hi vọng nào nàng là vô dụng, ta chỉ có thể tự nghĩ biện pháp." Lương Hiếu Điền nói với ta nói.

Chương 69: 2 mắt sáng lên

Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta lâm vào lo âu bên trong, nhìn như vậy đến, này lương vũ là tuyệt đối không bình thường. Hắn coi như là sắc tâm lớn hơn nữa, cũng không phải đối với Lương Hiếu Điềm tẩy máy tay chân, Lương Hiếu Điềm dù sao cũng là muội muội của hắn, mặc dù không có liên hệ máu mủ, nhưng mà hắn như vậy cử động, hay là quá mức súc sinh, huống chi hắn còn đã kết hôn rồi.

Bất quá, lúc ấy ta nghe đến Lương Hiếu Điềm lời nói, cũng đột nhiên nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là, trước đó, Lương Hiếu Điềm tựa hồ liền thích đem người hình dung thành đủ loại động vật, tỷ như nàng nói ta là Tiểu thanh cá, nói Lưu Húc là màu hồng hoa nhỏ heo các loại, bây giờ nàng còn nói lương vũ là hoa da Tê Ngưu. Trong mắt của ta, lương vũ xác thực rất cường tráng, xác thực giống như một con Tê Ngưu, nhưng là hoa da Tê Ngưu là chuyện gì xảy ra? Tê Ngưu như thế nào lại là hoa da đây?

Ngay sau đó ta trong lòng nghi ngờ, vì vậy liền hỏi Lương Hiếu Điềm trước nhìn lương vũ khi, cảm thấy hắn là hình dáng gì.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm liền nói nàng trước nhìn lương vũ khi, đã cảm thấy hắn chỉ là một con rất cường tráng Tê Ngưu, nhưng là bây giờ hắn nhưng là một con hai mắt sáng lên, cả người hiện đầy màu hồng lấm tấm Tê Ngưu, bộ dáng phi thường quái dị.

Lời này để cho ta càng hiểu kỳ hơn, không tự chủ nhìn nàng kia thanh thuần Khả Nhân khuôn mặt nhỏ nhắn, nghi ngờ hỏi "Tại sao người luôn đem người hình dung thành động vật? Cũng là người nhìn người khác khi, đã cảm thấy người khác giống như động vật? Còn có chính là người lần trước cùng Tống Tiểu Linh đi nhà quý, rốt cuộc là làm gì đi? Lúc ấy Tống Tiểu Linh thật thấy quý quái rồi hả? Sau đó người không thấy được, nhưng mà người mò tới, đúng hay không?"

Nói thật, đối với lần trước sự tình, ta cho đến bây giờ cũng vẫn còn thật tò mò, chỉ là sau đó bởi vì ta bị thương nằm viện, cho nên một mực không có thể với Lương Hiếu Điềm hỏi kỹ, bây giờ đúng lúc là một cơ hội, cho nên liền tất cả hỏi lên.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nhìn ta một cái, ngay sau đó liền có chút hơi khó nói với ta nói: "Tiểu Bắc, thật ra thì vật kia rốt cuộc là cái gì, ta cũng không quá rõ, lúc ấy ta chỉ là sờ tới một đoàn lạnh lạnh đồ vật. Tiểu Linh khả năng cũng chỉ là có thể cảm ứng được nó khí tức mà thôi, còn lại cũng không phải rất xác thực. Tóm lại, như vậy cùng người nói đi, Tiểu Linh bởi vì mắt không thấy đường đồ vật, cho nên đối với chung quanh một ít khí tràng biến hóa rất nhạy cảm, có thể cảm ứng được đến, có lúc cũng có thể đoán được khí tràng kia đại khái bộ dáng, ta là bởi vì khi còn bé hai tay bị khai thủy năng qua, cởi một lớp da, cho nên hai tay đối với khí tràng biến hóa cũng là rất nhạy cảm, có lúc có thể chạm tới, nhưng mà cụ thể là cái gì, ta thì không rõ lắm. Ngoài ra chính là ta nói người khác giống như động vật, này cái sự tình, thật ra thì, không phải là ta cảm giác giống như, mà là trong mắt ta, người kia chính là cái dáng vẻ kia, không phải nhân loại bộ dáng, chỉ có ta hai mắt tịt, cẩn thận đi xem khi, kia người mới sẽ khôi phục nhân loại dáng vẻ, mà chỉ cần ta hơi híp mắt lại, tản quang đi xem lời nói, trên căn bản đi ở đường thượng nhân, đều là đủ loại động vật, không có một là loài người hình tượng, nói trắng ra là, thật ra thì ta cảm giác mình một mực sống ở một tòa Đại Sâm Lâm bên trong, ta người chung quanh, bao gồm ta, đều là động vật. Người chung quanh dĩ nhiên là đủ loại, mà chính ta đâu rồi, chính là một cái nhỏ chuột chũi, rất nhạy cảm nhỏ yếu cái loại này, có chút thần kinh quá nhạy bộ dáng. . ."

Lương Hiếu Điềm buổi nói chuyện, nói ta chóng mặt, không tự chủ nhìn nàng, cảm giác nàng thế giới tinh thần tựa hồ có chút quá mức phong phú, đây cũng không phải là cái gì tốt chơi đùa sự tình, ta cảm giác nàng tựa hồ có bệnh tâm thần.

Tốt nửa ngày, ta cũng không biết nên cùng với nàng nói thêm gì nữa, cuối cùng chỉ có thể là nhìn nàng nói: "Vậy người bây giờ nhìn ta, ta cảm giác là hình dáng gì?"

"Người?" Nghe được ta lời nói, nàng hơi híp mắt lại, tản quang nhìn ta một hồi, ngay sau đó sắc mặt có chút ngưng trọng đối với ta nói: "Người gần đây có phải hay không tốt gặp phải cái gì chuyện? Đoạn thời gian trước ta ở bệnh viện gặp lại người khi, phát hiện người lớn lên, lúc trước chỉ là một cái Tiểu thanh cá, nhưng là bây giờ là lớn một chút cá trăm đen rồi, hơn nữa dưới cổ mặt miếng vảy vẩy lên, có chút uy phong, nhưng là bây giờ nhìn người, mặc dù người đúng là lớn lên, nhưng mà trên người của người bao phủ rất nồng nặc hắc khí, thậm chí, ta cảm giác có hai bóng người vẫn đứng ở phía sau người."

Nha đầu này lời nói ta sống lưng cũng sợ hãi, theo bản năng nhìn một chút sau lưng mình, phát hiện không có người nào, lúc này mới bình thường trở lại, sau đó tâm lý suy tính một chút, cảm giác nàng nhìn thấy có thể là kia Tiểu Ngọc giầy lay cho ta Âm Tà Chi Khí, không phát hiện đối với nàng giải thích: "Yên tâm đi, đúng là gặp một chút sự tình, nhưng mà còn không có gì đáng ngại, rất nhanh hẳn liền có thể xử lý được. Đúng rồi, còn là nói nói lương vũ sự tình đi, người muốn ta thế nào giúp người?"

Ta xóa khai đề tài.

Nghe được ta lời nói, nàng vì vậy liền gật gật đầu nói: "Ta nghe nói người sẽ Đoán Mệnh xem tướng, người có thể hay không giúp ta cho hẳn nhìn cái lẫn nhau, xem hẳn rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Chuyện này dễ làm, người an bài đi, ta nghe điều phải sau chính là, bất quá ta nói rõ mất lòng trước được lòng sau, ta thật ra thì cũng không có bao nhiêu đạo hạnh, đến lúc đó nếu như không nhìn ra cái manh mối đến, người cũng không nên trách cứ ta, " ta nói với nàng.

"Yên tâm đi, ta không như vậy hà khắc, " nàng đang khi nói chuyện, móc điện thoại ra, đối với ta nói: "Ta bây giờ liền kêu hân đến đây đi. Đúng rồi, vừa vặn ăn cơm trưa, ta mời người ăn cơm đi, đi Tứ Xuyên người ta đi, tìm cái bao sương nhỏ, nói chuyện cũng thuận lợi."

Nghe được nàng lời nói, ta vì vậy gật đầu một cái nói được, sau đó cùng nàng đồng thời đi ra ngoài, trên đường nàng liền cho lương vũ gọi điện thoại, nói là buổi trưa không cái gì sự tình, muốn cùng hân cùng nhau ăn cơm, để cho hân tới đây một chút.

Lương vũ ở điện thoại lộ ra rất hưng phấn, nói lập tức tới ngay.

Lương Hiếu Diễm cau mày cúp điện thoại, cùng ta đi tới Tứ Xuyên người ta, muốn rồi một cái so sánh thanh tĩnh lô ghế riêng, điểm thức ăn, sau khi nhưng là đối với ta nói: "Đúng rồi, người trước trốn rèm cửa sổ phía sau đi, chờ chút người chú ý nhìn hân cử động, vậy tuyệt đối không bình thường."

Lương Hiếu Diễm lời nói, để cho ta hơi nghi hoặc một chút, nhưng là vẫn dựa theo nàng cách nói, đứng dậy trốn rèm cửa sổ phía sau đi.

Tránh xong sau khi, ta liền lặng lẽ kéo ra một cái khe hở nhìn bên ngoài, sau đó liền phát hiện Lương Hiếu Diễm có chút đứng ngồi không yên dáng vẻ, tựa hồ phi thường lo lắng, sau khi không bao lâu, lương vũ gọi điện thoại tới, nói là đến, sau đó Lương Hiếu Diễm đem lô ghế riêng số hiệu nói cho hân biết, vì vậy hân liền lên tới.

Không thể không nói, lúc ấy lương vũ lúc đi vào sau khi, ta đầu tiên nhìn thấy hân, cũng cảm giác tình huống không đúng lắm, hân vẻ mặt có chút phấn khởi, hai mắt sáng lên, một mực theo bản năng toét miệng, nhìn Lương Hiếu Diễm khi, cảm giác kia cũng là cực kỳ tham lam.

Lương Hiếu Điềm có chút sợ hãi, tại hãi sau khi đi vào, liền chủ động thối lui đến trong bàn ngồi xuống, sau đó gọi hãi ngồi tại đối diện, nhưng mà lương vũ lại làm như không nhìn thấy như thế, tự ý đi tới Lương Hiếu Điềm bên người, đẩy nàng ngồi xuống, sau đó đưa tay bao quát Lương Hiếu Điềm eo nhỏ nhắn, dùng một loại rất đậm tục tiếng nói, nghiêng đầu nhìn Lương Hiếu Điềm hỏi "Hảo muội tử, có phải hay không nhớ ta?"

Lương Hiếu Điềm theo bản năng một trận run run, tiếp theo chính là lấy tay hãi ra, cau mày nhìn hãi chăm chăm nói: " người tại sao như vậy ? Ta là muội tử người à?"

Chương 70: Đào Hoa yêu nhan

Kia lương vũ cử động, đừng nói là Lương Hiếu Diễm, ta nhìn cũng có chút tức giận, mặc dù ta cùng Lương Hiếu Diễm bất tự còn không có phẩy một cái, nhưng mà tên khốn này thật sự là hơi quá đáng, ta thiếu chút nữa thì đi ra cùng hắn đánh nhau rồi, nhưng mà sau đó ta nghĩ lại, cảm giác mình này thân thể mà, căn bản thì không phải là hắn đối thủ, huống chi ta là tới hỗ trợ giải quyết vấn đề, không phải là tới đánh nhau, cho nên ta tỉnh táo hơn một chút mới được.

Ngay sau đó, ta suy nghĩ trong chốc lát, cảm giác cái này lương vũ nhất định là có vấn đề, khác biệt không nói, liền nói hắn gương mặt, đó là điển hình Đào Hoa yêu nhan, loại này gương mặt, ở tướng thuật bên trên nói, chính là đi số đào hoa đi quá mức, có chút Yêu Khí triền thân cảm giác, nói như vậy, tạo thành cái này tình trạng, cũng là bởi vì người kia bị cái gì Yêu Vật dây dưa, cũng hoặc là bị một ít tà môn xấu nhân yêu pháp khống chế, có chút bị lạc tự mình cảm giác.

Kia bây giờ nhìn lại, cái này lương vũ là tình huống gì? Hắn là bị Yêu Vật mê mẩn, vẫn bị xấu người tính toán đây?

Lúc đó ta đang suy nghĩ đâu rồi, kết quả nhưng không nghĩ, vừa lúc đó, cái đó lương vũ bởi vì Lương Hiếu Diễm kháng cự, cuối cùng thoáng cái đem Lương Hiếu Diễm cưỡng ép ôm vào trong lòng, ngay sau đó liền cúi đầu hướng Lương Hiếu Diễm trên mặt qua loa gặm, đồng thời bàn tay trên dưới sờ loạn đến, còn vừa lòng tràn đầy nóng bỏng dặt dối với Lương Hiếu Diễm nói: "Hảo muội tử, người không biết sao? Ca, một mực thích người, yêu cầu van người, ta thật là không nhịn nổi, quá nhớ muốn người, người liền cho ca một lần, có được hay không?"

Lương vũ hành động này, bị dọa sợ đến Lương Hiếu Diễm một trận thét chói tai, cơ hồ là liều mạng cự ra hắn ôm trong ngực, sau đó còn nhắc chân tại hắn hạ bộ đập một cái.

Lần này đập, kết kết thật thật, lương vũ lập tức sắc mặt xanh lét tím, hai tay che hạ bộ liền quỳ dưới đất rồi.

Lúc này ta cũng không khả năng lại cất, thân đi ra, đem Lương Hiếu Điềm kéo qua tới gần ở phía sau, sau đó chính là cau mày nhìn lương vũ nói: "Người tên cầm thú này, tiểu Điềm là muội muội của người, đầu óc người nước vào sao? Làm sao có thể như vậy đối với nàng?"

"Người, các người ——" đến lúc này, lương vũ mới phát hiện ta tồn tại, không cảm thấy là mặt đầy tức giận, ngay sau đó cắn răng trợn mắt nhìn ta nói: "Người này cái xú tiểu tử, Lão Tử chính tìm người đây, người lại đưa mình tới cửa, quá tốt!"

Lương vũ lời nói để cho ta cảm thấy rất ngờ vực, không biết hẳn tại sao phải tìm ta, kết quả là ở ta chính nghi ngờ khi, lương vũ hít sâu mấy cái, một bên vượt hạ bộ, một bên từ dưới đất đứng lên, trợn mắt nhìn ta nói: "Lần trước ta nói cái gì tới? Nếu như người dám can đảm làm tiểu Điềm ra sự tình, vậy thì chờ nhìn đi. Người lại dám đem ta lời nói vào tai này ra tai kia, lại để cho tiểu Điềm xảy ra tai nạn xe cộ bị thương, vậy hôm nay vừa vặn, ta sẽ để cho người biết biết lợi hại!"

Lương vũ đang khi nói chuyện liền hướng ta xông lại, năm quả đấm liền hướng trên mặt ta nện xuống tới.

Ta tâm lý ngẩn ra, liền vội vàng lui về phía sau, cùng lúc đó, Lương Hiếu Điềm xông lên trước, cao giọng đối với lương vũ la lên: "Lương vũ, người rốt cuộc muốn làm gì? ! Người tại sao biến thành cái bộ dáng này? Ta lấy trước kia cái sáng sủa chừng chạc ca ca đi nơi nào? !"

"Tiểu, tiểu Điềm ——" thấy Lương Hiếu Điềm, lương vũ hơi chút tỉnh táo một ít, có chút lúng túng ngừng lại, nhưng mà vừa nói, ánh mắt kia vẫn ở

chỗ cũ Lương Hiếu Điềm trên người không ngừng bắn khoả đến, nhìn đáng dấp vẫn là không có đối với Lương Hiếu Điềm từ bỏ ý định.

"Tiểu Điềm, hảo muội tử, ca ca là thật, thật thích ngươi. . ." Lương vũ đang khi nói chuyện, lại muốn đi ôm Lương Hiếu Điềm, nhưng mà, ở nơi này cái ngay miệng, ta nhưng là đã từ bên trong xông lên, lên một cước đá vào hăn hạ bộ, lần này hăn chính là gặp tội, lập tức hét thảm một tiếng, hai tay ôm hạ bộ, trên đất co quắp.

"Ngươi làm gì? !" Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Điềm cũng là sợ hết hồn, không khỏi đối với ta tiếng kêu hỏi.

"Hăn có bệnh, bây giờ chỉ có thể trước tiên đem hăn khống chế được!" Ta nói chuyện đang lúc, nhìn bốn phía nhìn bên trong bao sương, phát hiện hệ rèm cửa sổ sợi dây rất bền chắc, vì vậy liền kéo đi qua, sau đó thừa dịp lương vũ không thông thả lại sức ngay miệng, nhanh chóng đem hăn hai chân, kể cả giơ lên hai cánh tay cũng đồng thời cho trói lại.

Ta trói lương vũ khi, Lương Hiếu Điềm một mực ở cạnh vừa nhìn, lòng tràn đầy lo âu thần sắc, hỏi ta phải làm gì, ta để cho nàng trước không cần lo lắng, chỉ để ý chờ là tốt.

Sau đó ta đem lương vũ trói chặt sau khi, lúc này mới đem hăn kéo dài tới trong góc, để cho hăn dựa lưng vào vách tường ngồi.

Cái này ngay miệng, lương vũ liền lòng tràn đầy tức giận trợn mắt nhìn ta, một mực mắng to: "Tốt ngươi cái xú tiểu tử, ngươi thật lớn mật, ngươi lại dám Âm ta, còn dám trói ta, ngươi chẳng lẽ là nghĩ không chết được? Ngươi có bản lĩnh đem Lão Tử buông ra, xem ta như thế nào thu thập ngươi!"

Sau đó hăn rồi hướng Lương Hiếu Điềm nói: "Hảo muội tử, ngươi mau

buông ta ra, ca ca biết lỗi rồi, sẽ không khi dễ người nữa, người buông ra ca ca được chứ?"

Nghe được lương vũ lời nói, Lương Hiếu Diễm có chút không đành lòng, với là muốn buông ra lương vũ , ta muốn ngăn cản, nhưng là vừa cảm giác không tốt lắm, ngay tại ta chính quẩn quít khi, lô ghế riêng vang lên tiếng gõ cửa, hỏi một chút, mới biết là mang thức ăn lên.

Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Diễm vì vậy lòng tràn đầy lo âu, không biết nói làm thế nào mới tốt, lo lắng những phục vụ viên kia thấy trong phòng tình huống.

Ta cau mày suy nghĩ một chút, nhanh chóng từ trên bàn lấy một cái khăn lông, đem lương vũ miệng chết tử địa nhét mà bắt đầu, sau khi chính là đem hân kéo dài tới rèm cửa sổ phía sau giấu đi, sau đó mới mở cửa để cho phục vụ viên mang thức ăn lên.

Phục vụ viên kia sau khi đi vào, nhìn ta một cái cùng Lương Hiếu Diễm, còn cho là chúng ta mới vừa rồi khoá cửa lại đến, là ở bên trong thân thiết đâu rồi, không tự chủ đối với chúng ta thâm ý sâu sắc đất nở nụ cười, sau đó nói là để cho ta chờ một chút, thức ăn lập tức toàn bộ đều bưng lên.

Cái tình huống này làm ta cùng Lương Hiếu Diễm đều có chút ít lúng túng, chỉ có thể là kinh ngạc nhìn ngời ở bên cạnh bàn, chờ phục vụ viên kia đem thức ăn bưng lên.

"Tốt lắm, thức ăn cũng đủ, nhị vị từ từ hưởng dụng, có sự tình có thể gọi ta, " phục vụ viên bên trên hoàn thức ăn sau khi, lại vừa là thâm ý sâu sắc đất nở nụ cười, quan môn đi ra ngoài.

Thấy phục vụ viên kia đi, ta cùng Lương Hiếu Diễm liếc mắt nhìn nhau, đều có chút ít bật cười, nhưng là lại rất nhanh thì cũng khôi phục nghiêm

ngiht, liền vội vàng đem cửa bao sương khóa trái, sau đó lại đem lương vũ kéo đi ra.

Lúc này lương vũ chính mặt đầy vẻ giận, con mắt trừng mắt trâu một dạng có thể thấy hẳn tức giận phi thường, nhưng mà ta lại không quan tâm những chuyện đó, mà là cau mày tra xét hẳn trên dưới quanh người, muốn nhìn một chút có phải hay không có cái gì địa phương không đúng lắm.

Kết quả nhìn một vòng mấy lúc sau, cũng không có phát hiện dị thường gì, bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là đi xa một chút, sau đó có chút khom người hí mắt, dùng gia gia dạy cho ta cái loại này Vọng Khí phương pháp, kiểm tra lương vũ tình huống.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta vừa muốn kiểm tra khi, nhưng không nghĩ Lương Hiếu Điềm đột nhiên thét một tiếng kinh hãi, che miệng nhỏ hướng ta nhảy đi qua, bắt lại trong tay ta cánh tay, chỉ lương vũ nói: "Tiểu Bắc, nhanh, nhanh, là, là một cái Hoa Ban Trường Xà. . ."

"Ừ ?" Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là cảm thấy rất ngờ vực, ngay sau đó nhớ tới nàng tầm mắt so với ta còn muốn nhạy cảm, không khỏi liền vội vàng an ủi nàng một chút, để cho nàng không cần khẩn trương từ từ nói.

Sau đó Lương Hiếu Điềm liền đối với ta nói: " Dạ, là trên người hẳn, quần một con rắn, còn đang không ngừng nhúc nhích đến, Hoa Ban Hồng Xà, ta thấy được!"

Chương 71: Uống thuốc quá lượng?

Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta chân mày cũng chặt nhú lại, theo bản năng hí mắt hướng lương vũ trên người nhìn, cũng không có thấy cái gì Hoa Ban Hồng Xà, chỉ là thấy một đoàn loại như ngọn lửa một loại khí tức.

Thấy cái này tình trạng, ta an ủi một chút Lương Hiếu Điềm, để cho nàng trước không cần phải sợ, tiếp theo ta nhưng là bưng lên trên bàn một ly lạnh nước sôi, trực tiếp tạt vào rồi lương vũ trên người.

Lương vũ lúc này chính trợn mắt trợn mắt nhìn chúng ta, đột nhiên bị một bát nước lạnh, lập tức run một cái, rung mình một cái, nhưng mà ngay sau đó nhưng lại như là cùng đầu dã thú hung mãnh một dạng ô ô mà thấp giọng gào thét, giãy dụa thân thể hướng ta bên này chuyển đi qua, tựa hồ là muốn tìm ta liều mạng.

Cái tình huống này để cho Lương Hiếu Điềm lại vừa là kinh ngạc, lại vừa là bất đắc dĩ, hoàn toàn không biết nên kết cuộc như thế nào mới phải.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, có thể là bởi vì lương vũ giãy dụa thật lợi hại, hắc khố trên cửa giây khóa kéo bị tránh ra, sau đó, một cái để cho ta cùng Lương Hiếu Điềm cũng lòng tràn đầy lúng túng chuyện xuất hiện, lương vũ khố bên trong cửa, cuối cùng có một vật thẳng tắp đỉnh đi ra.

Lúc này, cũng thật may lương vũ mặc quần lót, cho nên vật kia mặc dù đỉnh đi ra, lại cũng chỉ là thấy được hình dáng, không có thật khi thấy cụ thể dáng vẻ, nếu không lời nói, thật không biết Lương Hiếu Điềm sẽ là như thế nào một loại phản ứng.

Bất quá, cho dù là như vậy, cũng đã đủ quần bách, tóm lại, lúc ấy Lương Hiếu Điềm chỉ nhìn một cái, liền mặt đã hỏa hồng, liền vội vàng nghiêng đầu nhìn về phía chỗ khác, tay nhỏ nắm vạt áo, hoàn toàn một bộ không thể làm gì dáng vẻ.

Ta cũng nhìn một chút lương vũ cái vật kia, không thể không nói, tên khốn này không riêng gì to con, đồ chơi kia cũng rất hung tàn, có chút vô cùng to lớn ý. Lúc ấy ta liền hơi nghi hoặc một chút rồi, luôn cảm thấy này cái sự tình có chút không quá bình thường, tối thiểu, người này, lúc này không nên lên phản ứng, huống chi hắn mới vừa rồi còn bị ta cùng Lương Hiếu Điềm liên tiếp thống kích lại thể, thể nào bây giờ còn như vậy hùng hổ đây? Này nếu như không có vấn đề lời nói, vậy cũng thật sự là gặp quỷ.

Nhưng mà, hiện tại đến đây phải làm sao cho phải đây?

Ngay sau đó ta cũng vậy có chút bó tay toàn tập, cuối cùng chỉ có thể là đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, bây giờ nhìn lại, tình huống của hắn rất không bình thường, ta có hai cái đề nghị, thứ nhất chính là gọi điện thoại cho người nhà người, để cho bọn họ tới đem hắn mang về, từ từ xử lý này cái sự tình. Người cũng có thể đem hắn mới vừa rồi cử động, cùng nhà người người miêu tả một chút, không để cho nhà người người hiểu lầm người. Chỉ là như vậy thứ nhất, cũng có chút lúng túng, hơn nữa sau này người và lương vũ khả năng rất khó lại bình thường sống chung. Đề nghị thứ hai chính là đánh 120, đưa hắn đi bệnh viện, hắn bây giờ thuộc về kéo dài trạng thái phản khởi, này muốn trị liệu mới được."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, ngay sau đó móc điện thoại ra, gọi điện thoại, kêu xe cứu thương.

Chờ đợi xe cứu thương trong thời gian, chúng ta không biết nên làm thế nào mới tốt, chỉ có thể ngồi không chờ, mà lương vũ chính là một mực ở bên cạnh ô ô thấp giọng lớn tiếng kêu đến, giữa hai chân vật kia, kéo dài giờ lên, trang nghiêm Thần Vật.

Sau đó bất đắc dĩ, ta suy nghĩ đi bệnh viện sau khi, có thể phải trì hoãn không thiếu thời gian, cho nên ta liền khuyên giải an ủi một cái xuống

Lương Hiếu Điềm, để cho nàng ăn một chút gì, nàng đương nhiên là không thấy ngon miệng rồi, nhưng mà cũng lo lắng tiếp theo không nhìn được, thật sự bằng vào chúng ta cũng đơn giản ăn đi một tí, sau khi xe cứu thương tới, thầy thuốc mang theo y tá thẳng vào phòng riêng, thấy lương vũ đáng vẻ, cũng là sợ hết hồn, hỏi chúng ta có phải hay không cho hắn ăn cái gì, chúng ta dĩ nhiên là không có trả lời, sau đó thầy thuốc kia liền vội vàng mệnh lệnh y tá đem lương vũ mang lên trên xe đi, ta cùng Lương Hiếu Điềm cũng đồng thời đi theo.

Đến bệnh viện sau khi, lương vũ bị đưa vào phòng bệnh, thầy thuốc cho hắn đánh trần định được tề, lương vũ lúc này mới an tĩnh lại, bất quá vẻ mặt lại là có chút mơ hồ, nằm ở trên giường một mực nói mê sảng, hạ thân vật kia cũng vẫn là cứng khởi một cái lều vải, không có tiêu đi xuống ý tứ.

Cái tình huống này nhưng là để cho người có chút bất đắc dĩ, lúc ấy Lương Hiếu Điềm đã không biết nên làm thế nào mới tốt rồi, một mực liền tránh ở ngoài cửa trên ghế dài ngồi, tay nhỏ một mực bóp chung một chỗ, tâm tình rất là phức tạp.

Sau đó thầy thuốc cho lương vũ làm huyết dịch kiểm tra, kiểm tra được kết quả lại là đem chúng ta sợ hết hồn.

Dựa theo thầy thuốc cách nói chính là, lương vũ trong cơ thể ngậm có một loại vô cùng cường tráng dương kích thích tố, thành phần không biết, không biết là nguyên nhân gì tạo thành, nhìn đồng hồ mặt tình huống, tựa hồ là ăn quá lượng Vi ca tạo thành, nhưng mà thầy thuốc cho hắn dùng cùng chích đối ứng tiêu Hòa Dược phẩm, cũng không có lên tác dụng gì, sau đó thầy thuốc kia liền hỏi chúng ta rốt cuộc có biết hay không bệnh nhân ăn rồi thứ gì.

Chúng ta dĩ nhiên đều là rất mờ mịt, căn bản cũng không biết lương vũ tên khốn này ăn cái gì.

Nhìn thấy ta vẻ mặt, thầy thuốc kia liền bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Như vậy xuống không có biện pháp, chỉ có thể chờ đợi đợi tiến một bước kết quả xét nghiệm rồi, nếu không không có biện pháp hết thuốc đúng bệnh."

Nghe nói như vậy, ta cùng Lương Hiếu Điềm cũng chỉ có thể là gật đầu một cái tiếp tục chờ rồi.

Cuối cùng bất đắc dĩ, Lương Hiếu Điềm không thể làm gì khác hơn là gọi điện thoại cho người nhà nàng, còn có lương vũ người nhà, đem bọn họ cũng gọi đi qua.

Điện thoại đánh ra không bao lâu thời gian, lương vũ ba mẹ cùng lão bà, cùng với Lương Hiếu Điềm ba mẹ, liền cũng chạy tới.

Lúc đó bọn họ đến trong phòng bệnh, thấy lương vũ tình trạng, tất cả đều là cả kinh trợn mắt hốc mồm, cộng thêm mặt đầy lúng túng, đuổi theo hỏi chúng ta rốt cuộc xảy ra chuyện gì, sau đó chúng ta dĩ nhiên là không nói ra đầu đuôi đến, Lương Hiếu Điềm không thể làm gì khác hơn là đem lương vũ những ngày qua không bình thường biểu hiện đem nói ra, kết quả người nhà nàng sau khi nghe, đều là cảm thấy phi thường khiếp sợ, bởi vì bọn họ cảm thấy lương vũ bình thường chừng chạc bốn phận, tuyệt đối không thể nào làm ra cái loại này vô lễ Lương Hiếu Điềm cầm thú cử động tới.

Nhưng mà, sự thật tình huống chính là, hẳn xác thực làm, hơn nữa ta chính mắt thấy.

Bởi vì ta chính mắt thấy, cho nên lúc đó ta liền từ cạnh giúp Lương Hiếu Điềm nói hai câu, kết quả hai câu này đưa tới ba mẹ nàng chú ý, hai người không tự chủ là có chút nghi ngờ nhìn từ trên xuống dưới ta, sau đó hỏi

Lương Hiếu Diễm nói: "Tiểu Diễm, vị này là ai?"

"Đây là ta đồng học, " Lương Hiếu Diễm khẽ nhú mày một cái nói: "Buổi trưa khi, may mà hăn hỗ trợ, nếu không ta khả năng liền. . ."

"Phải không?" Lúc này, một cái âm dương quái khí thanh âm ở bên cạnh vang lên, nghiêng đầu nhìn sang lúc, mới phát hiện là một cái nùng trang điểm mặt, phi thường yêu Diễm Nữ người, chính là lương vũ lão bà, tên thật giống như kêu Từ kiều.

Ngay sau đó Từ kiều đi tới, mị mắt thấy Lương Hiếu Diễm nói: "Tiểu Diễm, không phải là ta nói người, mặc dù người và lương vũ là huynh muội, nhưng mà, ha ha, dù sao các người đã là người lớn, cho nên a, các người cũng đúng là đi quá gần, người nói có đúng hay không? Hiện tại đang phát sinh như vậy sự tình, người thế nào đem trách nhiệm cũng đẩy tới lương vũ trên người?, một tay vỗ không lên tiếng, chẳng lẽ người cũng chưa có trách nhiệm sao?"

Từ kiều lời nói, để cho Lương Hiếu Diễm trên mặt một trận hỏa hồng, không cảm thấy là giơ lên lông mày, trợn mắt nhìn Từ kiều hỏi "Chị dâu, người đây là ý gì?"

"Có ý gì? Người chẳng lẽ mình không hiểu sao? Người còn biết ta là chị dâu người đây? Tại sao ta cảm giác người một mực cũng không thể nào thích ta, muốn ta cùng lương vũ sớm một chút tách ra đây?" Từ kiều nhìn Lương Hiếu Diễm, mặt đầy cười lạnh hỏi.

Chương 72: Nữ nhân đánh nhau

Từ Kiều ý tứ rất rõ ràng, nàng cảm thấy Lương Hiếu Điềm cùng Lương Vũ giữa, khả năng nguyên bốn chính là không sạch sẽ, cho nên tâm lý một mực không thoải mái, trước khả năng một mực không có cơ hội nói đi ra, bây giờ phát sinh như vậy sự tình, nàng vừa vặn mượn cơ hội phát tiết, tất cả nói hết ra.

Nói thật, ta không thích Từ Kiều người này, nữ nhân này cho ta cảm giác chính là cái loại này kiêu diễm ướm át tục loại hình, thật không biết Lương Vũ thế nào nhìn trúng nàng, có thể là bởi vì nàng dáng dấp coi như là khá lắm rồi đi, tóm lại duyên phận vật này không dễ đoán trắc, nhưng mà, bây giờ nàng như vậy vu khống hãm hại Lương Hiếu Điềm, có thể thì không đúng, huống chi hay là ngay trước Lương Hiếu Điềm cùng Lương Vũ cha mẹ mặt, đây quả thực là e sợ cho thiên hạ không loạn cảm giác.

Lương Hiếu Điềm bản thân là một cái cực kỳ nhu nhược nội liễm cô gái, nhưng mà càng loại này mặt ngoài nhu nhược cô gái, thật ra thì bên trong tâm lý càng tự ái, càng cương cường, cho nên, khi nàng tôn nghiêm gặp xâm phạm khi, nàng phản kháng cũng là phi thường dọa người.

Ngay sau đó, Lương Hiếu Điềm bị Từ Kiều nói sắc mặt xanh mét, ngay sau đó nhưng là giơ tay lên liền một cái tát rút được Từ Kiều trên mặt.

"Ba ——" một tát này cực kỳ giòn vang, toàn bộ trong hành lang đều nghe rõ rõ ràng ràng, mà một tát này cũng đem bốn cái lão nhân gia đều có chút hù dọa, liền vội vàng đi lên đem hai người kéo ra, khuyên giải các nàng không nên quấy rối.

Nhưng mà, Từ Kiều bị một tát này sau khi, không thể nào liền im lặng, cho nên khi xuống nàng dựa thế liền khóc rống lên, một bên khóc còn một bên tìm cái chết, miệng kia trong nói ra lời nói cũng làm người ta nghe không nổi nữa, nói gì để cho nàng đi chết đi, sau này sẽ để cho Lương Vũ cùng

Lương Hiếu Diễm đồng thời qua, nói cái gì * a, không biết xấu hổ.

Những lời này giận đến Lương Hiếu Diễm cả người phát run, trong lúc nhất thời đứng tại chỗ, ngón tay cũng sắp muốn bóp gãy.

Bất quá, cũng liền ở Từ Kiều huyền não chính hung khi, nhưng không nghĩ quát lạnh một tiếng truyền tới, ngay sau đó Từ Kiều trên mặt lại vừa là bị một cái tát, một tát này nhưng là hoàn toàn đem Từ Kiều cho đánh mông, bởi vì đánh nàng người là Lương Vũ cha.

"Người, im miệng!" Lương Vũ cha đánh xong Từ Kiều sau khi, cau mày đối với nàng gật một cái đầu ngón tay, ngay sau đó để cho Lương Vũ mẹ vội vàng đem Từ Kiều đỡ đi về nhà, sau khi hẳn chính là đi tới, trước cùng Lương Hiếu Diễm ba mẹ đạo khiêm, sau khi tốt an ủi một chút Lương Hiếu Diễm, lúc này mới cẩn thận hỏi liên quan tới Lương Vũ sự tình.

Lương Hiếu Diễm mặc dù tâm lý tức giận, nhưng là vẫn đem Lương Vũ tình huống nói, sau khi ta cũng nói đôi câu, đại khái nói đúng là Lương Vũ có thể là ăn lộn đồ rồi, hoặc là tao người tính kế, tóm lại là không quá bình thường.

Nghe được lời này, Lương Vũ cha liền tiến vào phòng bệnh, chuẩn bị tra nhìn một chút Lương Vũ tình huống, chúng ta cũng đều đi vào theo.

Lúc này, Lương Vũ ý thức lại là có chút thanh tỉnh lại, có thể là bởi vì lúc trước dùng thuốc nổi lên hiệu quả, cũng hoặc là so với hẳn so với sợ phụ thân hẳn nguyên nhân, cho nên hẳn ước lượng có thể nói chút rõ ràng chuyện.

Thấy cái này tình trạng, Lương Vũ cha liền có chút tức giận nhìn nhìn Lương Vũ kia một mực chống lên một cái lều nhỏ chắn, hỏi Lương Vũ nói: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Có phải là có người hay không cho người ăn

rồi thứ gì?"

Nghe nói như vậy, Lương Vũ không cảm thấy là có chút giãy giụa cắn chặt răng, ngay sau đó đối với phụ thân hắn nói: "Là trường một hàng, hắn làm cho ta rồi một cái Xà Tiên, ta ăn sau khi, vẫn như vậy, không khống chế được. . ."

"Quả nhiên là hắn!" Nghe nói như vậy, Lương Vũ chau mày khiến trách Lương Vũ nói: "Ta đã sớm cùng người đã nói, người này tâm thuật bất chính, người và hắn bớt đi hướng, bây giờ như thế nào đây?"

"Dạ, ta biết lỗi rồi, nhưng là ta bây giờ thật rất khó chịu. . ." Lương Vũ mặt đầy thống khổ vẻ mặt.

Thấy cái này tình trạng, Lương Vũ cha cũng là bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy đi ra bên ngoài, tốt an ủi một chút Lương Hiếu Điềm, sau đó để cho Lương Hiếu Điềm ba mẹ mang nàng đi về trước, bệnh viện sự tình trước hết không cần phải để ý đến.

Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Điềm ba mẹ cũng không có cách nào, sẽ để cho ta cùng Lương Hiếu Điềm vội vàng trở về trường học đi, trước khi đi còn đem ta gọi lại một phen vặn hỏi, tựa hồ là lo lắng ta cùng Lương Hiếu Điềm giữa phát sinh quan hệ thế nào. Dĩ nhiên, khi bọn hắn biết được ta lão gia là Tô Bắc, từ nhỏ đã là một nông thôn oa lúc, thân tình kia lập tức lộ ra âm, đem Lương Hiếu Điềm kéo ra qua một bên lại vừa là giảng đạo rồi nửa ngày, cuối cùng mới thả chúng ta đi.

Trở lại trên đường, chúng ta không có đánh xe, bởi vì bệnh viện cách cách trường học cũng không xa, sau đó chúng ta liền nảy giờ không nói gì, chỉ là yên lặng đi về phía trước đến, tâm lý đều muốn đến một chút ít sự tình, bầu không khí có chút lạnh trảng, cũng có chút lúng túng.

Mãi cho đến cửa trường học, lúc này mới dừng lại, nhìn nhau, cũng không biết nói cái gì cho phải, cuối cùng vẫn là nàng mở miệng trước nói: "Nhờ cậy người một cái sự tình, hôm nay phát sinh sự tình, ngàn vạn lần chớ nói ra, có được hay không?"

"Yên tâm đi, ta không lớn như vậy miệng, " ta nói với nàng.

"Ừ, " nàng gật đầu một cái, nhìn ta một cái nói: "Người tiếp theo có không có cái gì sự tình phải làm?"

Lời này để cho ta hơi nghi hoặc một chút, vì vậy liền nói không có, sau đó hỏi nàng có sự tình ấy ư, kết quả nàng nói nàng hiện tại tâm tình rất phiền loạn, không nghĩ trở về phòng ngủ, cũng không muốn đi học, nghĩ giải sầu một chút, hỏi ta có thể hay không bồi bồi nàng.

Cái này ta đương nhiên là rất vui lòng rồi, vội vàng gật đầu, hỏi nàng phải đi nơi nào, sau đó nàng phải đi công viên đi một chút.

Sau đó chúng ta liền đồng thời hướng công viên đi, thời gian là sau nhà ba bốn giờ đáng vẻ, màu da cam ánh mặt trời ấm áp đất chiếu xuống đến, khắp nơi lá rụng, cuối thu không khí rất khô khô, nhưng là lại để cho người tâm lý rất sợ hãi.

Đi một khoảng cách sau khi, ta liền có chút theo bản năng hỏi nàng, có phải là nàng hay không ba mẹ đối với ta dân quê thân phận không quá vui vẻ.

Nàng mỉm cười một cái nói: "Quản những thứ kia làm gì? Người thế hệ trước tư tưởng quan niệm đều là như vậy, có thể lý giải. Ta chính mình sự tình, đem tới khẳng định tự làm chủ, bọn họ không quản được."

Lương Hiếu Điềm lời này để cho ta rất thoải mái, gật đầu một cái, hí mắt nhìn một chút mặt nàng lỗ, hỏi nàng nói: "Cái đó Từ Kiều thật giống như

xác thực chưa ra hình dáng gì, Lương Vũ làm sao tìm được nàng làm lão bà?"

"Nói rất dài dòng, hoặc giả nói là nàng tương đối có bản lĩnh, dù sao thì là dính vào, ca ca đây không hết, cuối cùng chỉ có thể lấy về nhà rồi." Lương Hiếu Điền nói với ta nói.

"Người thật giống như xác thực không thích nàng, " ta nói nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điền liền dừng lại, ngược mắt nhìn ta nói: "Cùng người nói một cái bí mật, thật ra thì ta lúc trước xác thực một mực thăm mền ca ca, nghĩ tới muốn gả cho hần, cùng với hần."

"À?" Lương Hiếu Điền lời nói để cho ta có chút ngây ngẩn, không biết trả lời như thế nào.

"Ca ca kết hôn ngày ấy, ta khóc với khóc suốt mướt như thế, biết rõ mình không có cơ hội, tâm lý thật rất bị thương rồi, lúc ấy ca ca an ủi ta hơn nửa đêm, nói là để cho ta nghĩ khai điểm, còn nói chúng ta sở dĩ hóa ra được, đó là bởi vì từ nhỏ một khối chơi đùa, với nhau cũng đã quen rồi, dần dần liền đem cái loại này huynh muội thân tình cho xuyên tạc rồi." Lương Hiếu Điền nói tới chỗ này, dừng một chút nói: "Bây giờ suy nghĩ một chút, lúc ấy ca ca nói rất đúng, thứ tình cảm đó, xác thực chỉ là một loại rất đơn thuần, rất ngây thơ ý tưởng."

"Vậy, bây giờ thế nào?" Ta nhìn Lương Hiếu Điền, theo bản năng hỏi.

"Vẫn là rất thích, nhưng mà đã không có cái loại này ý nghĩ, chính ta dù sao không phải là tiểu hài tử, huống chi lên đại học sau khi, cũng tiếp xúc rất nhiều nam đồng học, trong lòng có rất biến hóa vi diệu, cũng không cảm thấy ca ca chính là trên thế giới người tốt nhất, hần khuyết điểm thật ra thì rất nhiều, " Lương Hiếu Điền nói.

Nghe nói như vậy, ta ngược lại thật ra thở phào nhẹ nhõm, suy nghĩ cái đề tài này quá dị ứng cảm giác, cũng quá nặng nề, vì vậy cũng có chút trêu chọc hỏi nàng nói: "Vậy người trong trường học, có hay không trúng ý một chút nam hài tử?"

"Người a, " nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm lại là cho ta một cái đề cho ta phi thường ngoài ý muốn trả lời.

Chương 73: Hỏa Lư Xà cây

Ta hỏi Lương Hiếu Diễm ở trong trường học có hay không tương đối vừa ý nam hài tử, không nghĩ tới nàng lại còn nói là ta.

Có thể tưởng tượng được, lúc ấy ta tâm tình là như thế nào, có chút chóng mặt cảm giác, sững sốt hồi lâu cũng không biết nói cái gì cho phải.

Kết quả, nhìn thấy ta vẻ mặt, nàng nhưng là che cái miệng nhỏ nhắn nở nụ cười nói: "Tốt lắm, không đùa người, nói thật, ta đối với người cảm giác xác thực cũng không tệ lắm. Dù sao ở ta trong tầm nhìn, tất cả mọi người đều là động vật bộ dáng, người hình tượng coi như là ta ưa kia một loại đi, vả lại, người người này cũng tương đối thanh tĩnh, làm việc cũng coi là trầm ổn, miễn cưỡng coi như là ta tương đối tình nguyện tiếp nhận kia một loại."

"Há, " ta gật đầu một cái, nhìn một chút nàng nói: "Vậy người bây giờ tâm tình tốt điểm sao? Sau đó phải làm gì đi?"

Nghe được ta lời nói, nàng nhú mày một cái nói: "Ta thật có cái việc cần hoàn thành, chỉ là, không biết người có nguyện ý hay không giúp ta."

"Nguyện ý, yên tâm đi, hôm nay ta không làm khác biệt chuyện, liền bởi người, người nói làm gì, ta thì làm cái đó." Ta đối với Lương Hiếu Diễm nói.

"Tốt lắm, vậy chúng ta đi tìm cái đó trương một hàng, " Lương Hiếu Diễm nói với ta nói.

"Trương một hàng? Đúng rồi, có phải hay không cho Lương Vũ ăn Xà Tiên người kia? Hẳn là làm gì?" Ta có chút hiếu kỳ đất hỏi.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm liền cau mày nói: "Nhắc tới, người

này thật ra thì cùng chúng ta gia coi là là thế giao rồi, nhưng mà, những năm gần đây, do với hai nhà chúng ta ở trên phương diện làm ăn có chút cạnh tranh, vô cùng là nhà chúng ta làm ăn càng ngày càng lớn, đem hăn làm hạ thấp đi sau khi, hăn vẫn mang lòng ghen tị. Bình thường ba mẹ bọn họ cũng cho chúng ta chú ý đề phòng hăn, nói người này là điển hình Tiểu Diện Hồ, thích tính kẻ người khác, phía sau thọt đao. Hăn làm ăn sờ dĩ làm không lớn, cũng là bởi vì hăn loại tính cách này, quen thuộc người khác không quá tín nhiệm hăn, không dám hợp tác với hăn. Bất quá, ca ca đối với hăn vẫn còn tương đối được, bình thường thường thường cùng nhau ăn cơm, bản thân anh ta cũng tương đối trung hậu, chưa từng nghĩ sẽ bị hăn tính kế, bây giờ nhìn lại, hăn là bị hăn cho xuống mũ rồi, hăn lấy được vật kia, tuyệt đối không bình thường."

"Như vậy sao?" Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta vì vậy nhú mày nói: "Nếu như là lời như vậy, ta cảm thấy chúng ta coi như tìm tới hăn, khả năng cũng không nhiều lắm tác dụng. Dù sao, nếu như hăn là có lòng tính kế Lương Vũ lời nói, chắc chắn sẽ không nói cho chúng ta biết chân tướng, nếu như hăn là Vô Tâm, vậy hăn cũng khẳng định không nói ra cái gì kết quả đến, huống chi chúng ta là con nít, làm như vậy lời nói, không chừng còn sẽ đưa tới một ít không cần thiết mâu thuẫn, ta cảm thấy đến này sự tình hay là để cho ba mẹ người bọn họ đi giao thiệp tương đối khá."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm liền cười cười nói: "Yên tâm đi, ta có biện pháp để cho hăn nói ra chân tướng tới. Người này nếu như vậy thích chơi xấu, vậy ta đây một lần, cũng liền cùng hăn thật tốt chơi đùa một lần."

"Người muốn làm cái gì?" Ta nhìn nàng, phát hiện nàng vẻ mặt có chút âm lãnh, không tự chủ có chút lo âu.

"Không nên hỏi nhiều rồi, theo ta làm cho." Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, mang theo ta rời đi công viên, sau đó đón xe đi thẳng tới nam sư

đại lộ thuộc tiểu học cửa.

Chúng ta đến cửa trường học khi, vừa vặn tiểu học tan học, cửa trường học dòng người cuộn cuộn, gia trường cùng hài tử hỗn thành một mảnh, có chút hỗn loạn.

Lương Hiếu Điềm ở giao lộ nhìn một hồi sau khi, rất nhanh thì hướng về phía một người mặc quần áo đỏ, dáng dấp với búp bê như thế tiểu cô nương hô: "Tiểu Hồng!"

Kia tiểu cô nương nghe được thanh âm, hướng bên này nhìn sang, lập tức ánh mắt sáng lên, liền vội vàng công lấy sau lưng sách nhỏ bao chạy tới, đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm tỷ tỷ, sao người lại tới đây?"

"Hi hi, hôm nay không có lớp, vừa vặn cùng đồng học đồng thời đi ngang qua nơi này, nghĩ đến người ở bên này đi học, liền ghé thăm người một chút, đến, ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Tiểu Bắc ca ca, hẳn chính là rất lợi hại nha, sẽ liền Ma Thuật đâu rồi, " Lương Hiếu Điềm cùng cái đó tiểu cô nương vừa nói chuyện, rất thân nhiệt đáng vẻ, thuận đường trả lại cho ta qua loa bình an đi một tí mặc tu hữu năng lực.

"Ừ, ta thích nhất ảo thuật, ca ca người có thể biến một cái cho ta nhìn xem một chút sao?" Tiểu cô nương thật là ngây thơ, bị Lương Hiếu Điềm lúc thì du, sẽ để cho ta biến Ma Thuật.

Ta mặt đầy bất đắc dĩ hướng Lương Hiếu Điềm nhìn sang, sau đó nàng mỉm cười một chút, đối với cái đó tiểu cô nương nói: "Ô kìa, tiểu Hồng, nơi này quá nhiều người, đi thôi, ta dẫn người đi ăn que kem, chờ sẽ tìm cái địa phương, người ít một chút lại để cho Tiểu Bắc ca ca biến cho người nhìn được chứ?"

"Ừ, được a, nhưng là, ba ba của ta muốn tới đón ta về nhà, ta như vậy cùng

người đi, có phải hay không không tốt lắm à?" Tiểu Hồng có chút lo âu hỏi.

"Yên tâm đi, chúng ta xuống cho Trương thúc thúc gọi điện thoại, nói người ở ta nơi này một bên, quay đầu ta phụ trách đưa người trở về, đi thôi," Lương Hiếu Diễm đang khi nói chuyện, dắt tiểu Hồng đi về phía trước, kia tiểu cô nương cũng phi thường khéo léo đi theo nàng đi nha.

Không lâu lắm, chúng ta tới đến một cái que kem trong tiệm, mua que kem, sau khi Lương Hiếu Diễm tốt đề nghị đi công viên, sau đó liền mang theo tiểu Hồng đi công viên.

Đến công viên sau khi, Lương Hiếu Diễm liền cho tiểu Hồng cha gọi điện thoại, kết quả ta nghe một chút nàng trò chuyện nội dung điện thoại, mới hiểu được đây là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai này tiểu Hồng chính là trường một hàng con gái, Lương Hiếu Diễm này thuộc về biến hình uy hiếp con tin a, đồ chơi này nói lớn một chút, tội có thể là rất lớn a. Lúc ấy ta hiểu được này cái sự tình sau khi, tâm lý không tránh khỏi có chút lo âu, sợ hãi tấm kia một hàng báo cảnh sát, nói như vậy, Lương Hiếu Diễm coi như phiền phức lớn rồi. Bất quá, chính là bởi vì này cái sự tình bản chất tương đối nghiêm trọng, cho nên ta cũng rất bội phục Lương Hiếu Diễm can đảm, cảm giác nàng rất hiểu dẫn đo người khác xương sườn mềm, có thể nói là gãi đúng chỗ ngứa.

"Trương thúc thúc a, người tốt nha, ta là tiểu Diễm, ừ, đúng ha ha. . ." Lúc ấy, Lương Hiếu Diễm đầu tiên là cùng cái đó trường một hàng một trận hàn huyên, tiếp theo liền nói với hắn: "Đúng rồi, Trương thúc thúc, mới vừa rồi ta đi ngang qua sư đại tiểu học, vừa vặn gặp phải tiểu Hồng rồi, ta cùng nàng cũng đã lâu không gặp, cho nên liền mang nàng đi ra chơi đùa một hồi, người không cần lo lắng, buổi tối ta phụ trách đem nàng an toàn đưa đến gia, người yên tâm đi."

Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, trương một hàng ở trong điện thoại khách khí một phen, tựa hồ cũng không có nghĩ quá nhiều.

Kết quả, ngay tại trương một hàng tự mình cảm giác rất dễ dàng khi, Lương Hiếu Điềm nhưng là đột nhiên giọng nói vừa chuyển, đối với trương một hải đạo: "Đúng rồi, Trương thúc thúc, thỉnh giáo người cái sự tình, ta nghe nói người trước đó vài ngày, cho ta Ca, lấy chút thứ tốt ăn, đúng hay không? Ủ, đúng vật kia hiệu quả rất không tồi a, anh ta hiện tại cũng nằm bệnh viện, cho nên a, ta là thật tâm nghĩ thỉnh giáo một chút Trương thúc thúc, người cho ta Ca, ăn rồi cuộc là thứ gì? Vật này muốn như thế nào mới có thể giải trừ hiệu quả? Ô kìa, ngài có thể mười triệu nói rõ hơn một chút, ta hiện tại ở tâm lý rất nóng nảy, rất lo lắng anh ta, ngài không nói rõ ràng lời nói, ta lo lắng chúng ta xuống tìm không rõ đường, đem mình cũng vứt bỏ, kia tiểu Hồng ta coi như đưa không trở về a."

Đến lúc này, phỏng chừng tấm kia một hàng cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính rồi, không cảm thấy là đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm a, người còn tuổi trẻ, có thể ngàn vạn lần không nên làm chuyện điên rồ a, người nghe lời một chút, nói cho các người biết bây giờ ở cái gì địa phương, ta lập tức tới ngay tìm các người —— "

"Trương thúc thúc, ngài không có nghe rõ ta lời nói, ta hỏi người cho ta Ca, ăn rồi ăn rồi cuộc là cái gì, thế nào? Ngài không vui nói? Vậy cũng tốt, vậy ngài trước từ từ nhớ lại một chút, suy tính một chút, ta chờ người điện thoại." Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, quả quyết cúp điện thoại.

Rất hiển nhiên, trương một hàng rất lo lắng, cho nên hắn rất nhanh thì gọi lại, nhưng mà Lương Hiếu Điềm nhưng là lập tức nhấn tắt, liên tiếp nhấn tắt ba lần sau khi, điện thoại một nhận, liền nghe được trương một hàng bất đắc dĩ giọng nói: "Được rồi, được rồi, tiểu Điềm a, đó là Hỏa Lư Xà cây, cũng là người khác đưa ta, cho là bảo bối đâu rồi, liền cho người Ca,, ai biết sẽ cho ra như vậy sự tình à? Cái đó, các người hiện tại đến đây ở cái gì

địa phương? Nói cho ta biết một chút, ta tới liền lập tức."

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điền lúc này mới nở nụ cười nói: "Trương thúc thúc đừng có gấp mà, ta cảm thấy đến ngài kiến thức uyên bác, chắc hẳn biết này Hỏa Lư Xà cây là cái gì, ngoài ra đối với biện pháp phá giải cũng khẳng định rất rõ, cho nên, xin ngài trước đem này cái sự tình giải thích rõ, được không?"

Bị Lương Hiếu Điền vừa nói như thế, trương một hàng ở đó đầu trầm mặc sau một hồi lâu, cuối cùng chỉ có thể là có chút đứt quãng nói: "Được rồi, nha đầu, bình thường ta coi như là xem thường ngươi, ngươi rất hiểu bóp ta xương sườn mềm, ta liền tiểu Hồng một cái như vậy hài tử, bình thường đau đến với trái tim như thế, ngươi ngón này xác thực lợi hại, thúc thúc đối với các ngươi người nhà một cái đều không phục, liền phục ngươi, bất quá, ta cũng cảnh cáo ngươi, ngươi là người thiếu niên, làm việc như vậy lòng dạ ác độc, sau này nhưng là phải bị thua thiệt, biết không? Ngươi biết ngươi bây giờ hành vi là cái gì không? Ngươi đây là phạm tội, ta muốn là báo cảnh sát lời nói —— "

"Ngài mặc dù báo cảnh sát, " kết quả trương một hàng lời mới vừa nói ra, liền bị Lương Hiếu Điền cắt đứt, sau đó Lương Hiếu Điền liền nói với hắn: "Ngài bây giờ liền có thể báo cảnh sát, chỉ cần ngài không sợ đem sự tình làm lớn chuyện. Ta cho ngươi biết trương một hàng, này cái sự tình nguyên bốn chính là một tiểu va chạm, nhưng mà ai bảo ngươi hạ thủ như vậy âm độc? Ngươi có thể làm, ta lại không thể làm sao? Ngươi lại còn dám nói báo cảnh sát, ngươi cảm thấy ta là hù dọa đại? Tiểu Hồng là đứa trẻ tốt, nhưng mà, ngươi thật muốn buộc ta lời nói, ta có thể thật không biết chính mình sẽ làm ra cái gì sự tình đến, biết chưa?"

"Hảo hảo hảo, ngươi đừng kích động, coi như là chú nói sai rồi, chúng ta thật dễ nói chuyện, có được hay không?" Trương một hàng lập tức nhượng bộ.

"Ta và người không khác biệt thoại hảo thuyết, người chỉ nói, kia Hỏa Lư Xà cây tốt cuộc là cái gì, còn có biện pháp phá giải, nói ra, người liền có thể tới đón tiểu Hồng về nhà." Lương Hiếu Điền trầm giọng nói.

Nghe nói như vậy, trương một hàng hoàn toàn không nóng nảy, cuối cùng chỉ có thể đem kia Hỏa Lư Xà cây tình huống nói ra.

Không thể không nói, ngay từ đầu chúng ta còn tưởng rằng vật này chỉ là tương đối lợi hại thuốc cường dương, mà trương một hàng làm như thế, là muốn để cho Lương Vũ bêu xấu, cho đến chúng ta nghe rồi trương một hàng chính mình tự thuật sau khi, mới hiểu được vật này lợi hại, cùng với trương một hàng ác độc mưu đồ. Hẳn lại là muốn để cho Lương Vũ hoàn toàn biến thành phế nhân!

Nguyên lai kia Hỏa Lư Xà cây là một loại Hỏa Lư Xà Xà Tiên, công hiệu cực kỳ hung mãnh, có thể mang bên trong cơ thể hỏa trong nháy mắt nói ra, sau đó phóng liên tục xuống, người bình thường, ăn sau khi, ít nhất phải ## lên bảy ngày trở lên, mà sau khi đâu rồi, chờ đến được liệu đi qua sau khi, hậu di chứng chính là hoàn toàn không có cách nào lại làm nam nhân kia cái sự tình, hoàn toàn biến thành một cái nhuyễn đản.

Đương nhiên rồi, những thứ này cũng còn chưa phải là mấu chốt, mấu chốt là vật này Giải Dược, nhưng là cực kỳ hiếm thấy, tên là cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên, nghe nói là mỗi một vạn cây xuyên tâm liên bên trong, mới có một cây, muốn tìm được lời nói, cực kỳ khó khăn.

Chương 74: Có loại đập chết ta

Trương một hàng lời nói không biết thật giả, ở chính hăn mà nói, đem này chút ít sự tình nói cho Lương Hiếu Điền sau khi, tất nhiên sẽ tự mình giải bày một phen, nói cái gì hăn ngay từ đầu nghĩ đến sự tình sẽ nghiêm trọng như thế, cho là kia bán thuốc người chỉ là thối phòng Hỏa Lư Xà cây công hiệu, ai biết lại là thật, đây chính là Vô Tâm chi qua.

Đối với trương một hàng giải bày, Lương Hiếu Điền dĩ nhiên là khịt mũi coi thường, nhưng mà cũng không tiện nói quá nhiều, chỉ có thể là hỏi hăn có biết hay không nơi nào có thể mua được cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên. Trương một hàng liền nói hăn cũng không biết nơi nào có thể mua được, bất quá hăn có thể đem cái đó bán Hỏa Lư Xà cây người phương thức liên lạc cho nàng, để cho chính nàng đi tìm hăn hỏi.

Lương Hiếu Điền vì vậy đem kia bán thuốc người phương thức liên lạc cùng địa chỉ ghi xuống, sau khi chính là đối với trương một hàng nói: "Trương thúc, ngã kính trọng ngươi là trưởng bối, lựa chọn tin tưởng ngươi lời nói, nhưng mà, nếu như ngươi nếu là xem thường ta, chế loạn tạo một ít chuyện hoang đường gạt ta lời nói, ta đây ước chừng phải cùng ngài nói một câu, tương lai còn dài, dù sao ta còn tuổi trẻ, chúng ta có thể từ từ lải nhải, ngài nói có đúng hay không?"

Lương Hiếu Điền lời này liền rất rõ ràng, ý tứ nói đúng là, ngươi nếu là mật dám gạt ta, vậy hăn mẹ, Lão Tử, không đúng, là lão nương đời này coi như với ngươi tiêu hao rồi, không chết không thôi, ngươi có dám tới hay không?

Trương một hàng dĩ nhiên là vâng dạ duy âm thanh, không dám nói gì khoác lác, dù sao hăn nữ hài vẫn còn ở trong tay chúng ta đây.

Cho nên, cuối cùng đem lời cũng nói rõ ràng sau khi, Lương Hiếu Điền lúc này mới đem công viên địa chỉ nói cho trương một hàng, để cho hăn tới

đón tiểu Hồng.

Trương một hàng tốc độ rất nhanh, cũng liền chừng một khắc đồng hồ thời gian, cũng đã chạy tới.

Có thể tưởng tượng được, trương một hàng lúc ấy sắc mặt có bao nhiêu khó khăn nhìn.

Hắn sau khi đi vào, đầu tiên là chạy tới đem con gái nàng ôm vào trong lòng, sau đó đứng dậy liền hướng Lương Hiếu Điềm bên người đi.

Ta cùng Lương Hiếu Điềm đứng chung một chỗ, thấy trương một hàng nổi giận đùng đùng đi tới, biết hắn là muốn phát tiết hỏa khí, cho nên có chút bận tâm, nhưng mà, nghiêng đầu nhìn một chút Lương Hiếu Điềm, lại phát hiện nàng mặt đầy mỉm cười, cũng không có bất kỳ sợ đáng vẻ, ngược lại là cùng trương một hàng chào hỏi: "Trương thúc thúc, người tốt a, tiểu Hồng thật là càng ngày càng đáng yêu, ta rất ưa thích nàng, sau này ta còn muốn thường thường tìm nàng chơi đùa, người xem được không?"

"Kỹ nữ nuôi!" Nhưng mà, để cho Lương Hiếu Điềm không nghĩ tới là, trương một hàng sắc mặt tái xanh đi tới trước mặt nàng, một tiếng mắng to, giơ tay lên liền hướng Lương Hiếu Điềm trên mặt rút ra xuống dưới.

Cái này tình trạng để cho Lương Hiếu Điềm không có dự liệu được, muốn tránh né đã tới không kịp, nhưng là, cũng đừng quên, ta nhưng là một mực lòng tràn đầy cảnh giác nhìn chăm chú trương một hàng, cho nên, làm hắn giơ tay sau khi, ta cơ hồ là trước tiên chặn Lương Hiếu Điềm trước mặt, sau đó cầm một cái chế trụ rồi trương một hàng cổ tay, ngăn trở hắn động tác.

"Người là ai? Với Lão Tử lãn xa chút!" Trương một hàng trợn mắt nhìn ta, mặt đầy vẻ giận dữ hỏi.

"Ba, ba, người làm sao vậy? Đây là Tiểu Bắc ca ca, tiểu Diễm tỷ tỷ nói hần sẽ biến Ma Thuật, bọn họ đều là người tốt, người tại sao phải đối với bọn họ nổi giận?" Lúc này, trương một hàng trong ngực ôm tiểu Hồng, có chút sợ ôm trương một hàng cổ hỏi.

Nghe nói như vậy, trương một hàng không thể làm gì khác hơn là chậm một chút tâm thần, kiểm về tay đi, trợn mắt nhìn Lương Hiếu Diễm nói: "Tiểu kỹ nữ, người dám cùng ta chơi đùa, hãy đợi đấy, ta sẽ nhượng cho người hối hận cả đời."

Trương một hàng nói xong sau khi, xoay người liền đi ra ngoài.

Lương Hiếu Diễm nhú chặt mày, trên mặt một đám lửa, trợn mắt nhìn trương một hàng, nhưng là không biết nói làm thế nào mới tốt, đoán chừng là bị tức đến chập mạch rồi.

"Đứng lại!" Nhưng mà, vừa lúc đó, ta nhưng là quát lạnh một tiếng, gọi lại trương một hàng, sau đó đi lên trước, chặn lại hần đi đường.

"Ai nhé, thế nào? Tiểu kỹ nữ tìm một tình nhân nhỏ, còn muốn làm khó ta hay sao? Đến đến, ta ngược lại muốn nhìn một chút hai người các người Tiểu Tạp Chúng có bao nhiêu bản lĩnh, Lão Tử ở trên giang hồ cũng không phải lẫn lộn một ngày hay hai ngày rồi, hôm nay nếu là sợ các người, ta mẹ hần sẽ không họ Trương!" Trương một hàng đang khi nói chuyện, đem trương tiểu đỏ để xuống đất một cái, đối với nàng quát một tiếng nói: "Đến trên xe đi chờ ta!"

"Ba, người đây là phải làm gì à? Ô ô ô ——" hài tử bị hù dọa khóc.

"Đi nhanh, muốn bị đánh đúng hay không?" Trương một hàng trợn mắt nhìn trương tiểu đỏ liếc mắt, bị dọa sợ đến nàng lập tức xoay người ra bên ngoài chạy, sau khi hần chính là từ trong túi móc ra một cái một châm dài

dao nhíp, mở ra, nắm ở trong tay, ngược mắt nhìn ta, tự tiểu phi tiểu hỏi ta nói: "Thế nào? Người nghĩ thế nào chơi đùa?"

" Xin lỗi, ta không thích cùng nam nhân chơi đùa, bất quá con gái của người rất khả ái, ta rất thích, sau này có rảnh rồi ta ngược lại là có thể nhiều tìm nàng vui đùa một chút, nói không chừng biết chơi tương đối sâu vào, " ta đem cuối cùng hai người tăng thêm giọng, cũng là tự tiểu phi tiểu nhìn trương một hàng nói.

Nghe được ta lời nói, trương một hàng giận đến mũi vù vù hả giận, giơ tay lên trong đao liền hướng ta đâm đi qua.

"Ta giết chết người một cái con chó nhỏ ngày, không biết trời cao đất rộng đã chừng, người biết lão tử là ai? Chết người, cùng người ít tiền là được rồi chuyện, người có tin hay không?" Trương một hàng có chút lên cơn giận dữ.

Nhưng mà, ta nhưng là rất nhanh nhẹn đất tránh ra hấn công kích, về sau một bên hướng bên cạnh lui, một bên thuận tay từ dưới đất sờ một cục gạch, ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn trương một hải đao: "Bây giờ người cầm hung khí, ta chỉ là lấy đến cục gạch, đập chết người đều không phán hình, thường tiền cũng không cần, người có tin hay không?"

"Ta tin người tổ tông!" Trương một hàng đang khi nói chuyện, xông lên, đao đâm, quyền cước đánh, đã hoàn toàn có chút nổi điên ý.

Ta một bên xê dịch toát ra, một bên quơ múa cục gạch phản kích, mặc dù không có thể đập trúng hấn, nhưng là lại cũng đem trên tay hấn cạ rớt rồi mấy khối da, trong lúc nhất thời, chọc cho hấn đều sắp nhảy cõn lên học chó sủa.

Mà lúc này đây, ta giật mình, lập tức lại nghĩ tới một cái độc hơn chủ ý, không cảm thấy là một bên lui về phía sau, vừa hướng bên cạnh Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, người này là cái không biết hồi cải khổn kiếp, cùng hãn không có gì nói, người sẽ đi ngay bây giờ đem tiểu Hồng mang đi, mang tới chúng ta trước đó ước tốt địa phương, đối với hãn nhân từ, liền là đối với tự chúng ta tàn nhẫn!"

Nghe nói như vậy, một mực ở bên cạnh xem cuộc chiến, mặt đầy chặt Trương Lương Hiếu ngọt không cảm thấy là ánh mắt động một cái, lập tức xoay người liền hướng giải trí viên ngoại mặt chạy.

Mà thấy cái này tình trạng, trương một hàng lập tức xoay người mắng to hướng Lương Hiếu Điềm đuổi theo, nhưng mà, cũng liền tại hãn xoay người một sát na, trong tay của ta cục gạch hung hãn đập ra ngoài, vừa vắn trúng mục tiêu trương một hàng bắp chân, lập tức hãn hét thảm một tiếng, trực tiếp quỳ trên đất, một tay che chân, vùng vẫy nửa thiên tài miễn cưỡng đứng lên, nhưng là muốn chạy, đã là không thể nào.

Mà ta chính là thừa dịp cái này ngay miệng, lần nữa đuổi theo, lên một cước đá vào hãn phía sau lưng bên trên, trực tiếp đem hãn đập nằm trên đất, sau khi mới lần nữa nhặt lên cục gạch, một bên ở trong tay cân nhắc, vừa đi đến bên cạnh hãn, nhìn hãn đạo: "Như thế nào đây? Người mặc dù ở trên giang hồ lăn lộn qua, nhưng mà những kinh nghiệm kia không quá hảo dùng đi? Bị một tiểu tử chưa ráo máu đầu đánh vãi răng đầy đất, có phải hay không vô cùng thật mất mặt?"

"Con chó nhỏ ngày, người có loại liền đập chết ta, Lão Tử coi như là phục người!" Trương một hàng ngược lại cũng ngạnh khí, xoay mình siết chặt trong tay đao, cắn răng trợn mắt nhìn ta, người vẻ mặt cơ hồ là muốn đem ta ăn.

"Oành!" Nhưng mà, ngay tại hân câu này lời mới vừa dứt khi, trong tay của ta cục gạch cũng đã là dùng hết toàn lực, hướng trên đầu hân đập xuống rồi.

Chương 75: Khó phân đúng sai

Không thể không nói, cục gạch vật này, đúng là đánh nhau Thần Khí, nó tứ tứ phương phương, có cạnh có góc, hạ bút thành văn, nặng nhẹ vừa phải, thi triển ra, tuyệt đối là biết người chụp người, gặp quỷ chụp quỷ, chụp ai người đó chết. Cũng tỷ như nói ta đây một cục gạch đi xuống, ước chừng nặng một kg cục gạch, khoảng cách gần đập xuống, tổng cộng không tới xa một mét, dùng hết thật sự có sức lực, nếu như chính xác trúng mục tiêu bộ mặt, đặc biệt là sừng nhọn trước đập trúng lời nói, phỏng chừng đối phương trên căn bản liền là bất tử lời nói, cũng tuyệt đối té xỉu tại chỗ đi qua, sau đó liền phải đi bệnh viện trong năm bên trên mười ngày nửa tháng.

Nhưng mà, thật là không khéo a, ta đây một cục gạch đập có chút lệch, vừa vắn lệch ra ước chừng hai cm đáng vể, cho nên cục gạch cuối cùng lấy như gió tốc độ lau qua trường một hàng lỗ tai, chột nện xuống đất, bắn lên lúc tới đụng vào hắc trên ót, lập tức đau đến hắc nhe răng trợn mắt, đưa tay bưng bít chắp sau ót, thân thể theo bản năng liền rúc thành một đoàn.

Chỉ chốc lát sau, trường một hàng có chút chậm qua lãng tới, không cảm thấy là ngược mắt nhìn ta, vẻ mặt có chút hoảng sợ hỏi "Người, người này tiểu, người tiểu tử này, thật muốn giết người hay sao? !"

"Tại sao không thể?" Ta mắt lạnh nhìn hắc hỏi, "Ta không gia không miệng, một người ăn no cả nhà không đói bụng, ta cũng không có cái gì tiền tài, không giống ngài, có gia có miệng, thắt lưng dây dưa vạn quán, nhân sinh chính là sống được cực kỳ có mùi vị khi, hưởng chi còn có một đáng yêu như thế con gái, cho nên, ta không sợ chết, mà người, nhất định là so với ta sợ chết, có đúng hay không?"

Nghe được ta lời nói, trường một hàng không tự chủ là nhìn ta một cái, chậm rãi thu hồi tiểu đao, ở trong túi giả trang tốt, về sau đứng lên, vỗ một cái trên người tro bụi, nhìn ta nói: "Người tên là gì? Cùng Lương Hiểu Điềm là quan hệ như thế nào?"

"Đi không đổi tên ngồi không đổi họ, ta gọi là Lô Tiểu Bắc, là Lương Hiếu Diễm đồng học, mới quen không lâu, tính khí hợp nhau, nghe nói nàng bị người khi dễ, cứ tới đây giúp nàng chuyện, " ta đối với trương một hàng nói.

"Được, không tệ, tiểu tử người có gan, hừ hừ, " trương một hàng nhìn ta nói: "Vậy người biết cả cái trong sự tình sao? Lương Hiếu Diễm là không là để cho người biết, nói là con người của ta quen mặt lòng dạ ác độc, Tiểu Diện Hồ một cái, cố ý phía sau tính kế người khác?"

Nghe được trương một hàng lời nói, ta không khỏi giật mình, cảm giác hăn tựa hồ là muốn cùng ta làm quen, không cảm thấy là cau mày một cái, nói với hăn: "Hai người các người người sự tình, ta không có bất kỳ hứng thú, ta chỉ là quan tâm Lương Hiếu Diễm mà thôi. Đúng rồi, ta hiện tại đang hỏi người một câu nói, này cái sự tình, có thể hay không đến đây chấm dứt? Người sau này còn có thể hay không lại đi tìm Lương Hiếu Diễm phiền toái? Nếu như là lời nói, kia ngưng ngưng, ta hiện tại vẫn thật là muốn cùng người nói rõ ràng mới được, nếu như người có thể để cho này cái sự tình lúc đó đi qua, ta đây bây giờ sẽ để cho Lương Hiếu Diễm đem tiểu Hồng mang về cho người, sau này hai người các người thế nào nơi, vậy là các người sự tình, không liên quan với ta, chỉ là này cái sự tình, không thể còn nữa dọc theo, có được hay không?"

"Được, mới vừa rồi ta cũng vậy có chút trùng động, người để cho tiểu Diễm đem tiểu Hồng mang về đi, ta vừa vặn cho nàng nói lời xin lỗi, bản thân chuyện này, từ nàng góc độ hiểu, đúng là ta không đúng, " trương một hàng đang khi nói chuyện, móc ra bao thuốc lá, đốt một điếu, đã là hoàn toàn khôi phục trấn định trạng thái.

Trương một hàng đốt điếu thuốc ngay miệng, ta cho Lương Hiếu Diễm gọi điện thoại, để cho nàng đem tiểu Hồng mang về, không nên đem sự tình

làm lớn lên, trương một hàng đã biết sai lầm rồi.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điền đáp ứng ta, nói là lập tức tới ngay.

Cúp điện thoại sau khi, trương một hàng đưa một điều thuốc tới.

Ta do dự một chút, muốn cự tuyệt, nhưng là vừa cảm thấy thân là một người nam nhân, ở loại trường hợp này xuống, nếu như không hút thuốc lá, rất không phạm nghi, vì vậy liền nhận lấy, sau đó hắt cho ta đốt lên, ta tùy ý hít một hơi, không biết tại sao, có thể là bình thường luôn bị gia gia kẻ nghiện thuốc huân, lại cảm giác không phải là rất khó chịu, ngược lại có chút thoải mái cảm giác, tâm thần cũng vì vậy trấn định không ít.

Lúc này, trương một hàng phun một hộp khói khí, ngay sau đó liền đối với ta nói: "Mới vừa rồi lời còn chưa nói hết, Lương Hiếu Điền khẳng định nói cho người biết nói ta đây cái không tốt cái đó không được, trên phương diện làm ăn cùng bọn họ gia có cạnh tranh, cho nên liền luôn thăm coi như bọn họ, có đúng hay không?"

"Không kém bao nhiêu đâu, ta cũng không biết thật giả, bất quá những thứ này cũng không đáng kể, dù sao người cho Lương Vũ ăn vật kia, cái này nhưng là bằng chứng như núi, ít nhất này cái sự tình chứng minh người rắc tâm không tốt, hơn nữa lòng dạ, ha ha, cũng không sao được, " ta nhìn hắt một cái nói.

"Cho nên nói, người thiếu niên muốn trải qua nhiều một chút ít sự tình, mới có thể thành thực, mới sẽ biết cái thế giới này là hình dáng gì, " nghe được ta lời nói, trương một hàng liền đàn đàn tro thuốc lá, đối với ta nói: "Kia Hỏa Lư Xà cây, là Lương Vũ chính mình yêu cầu ta cho hắt làm, cũng là chính bản thân hắt ăn, ta không bức bách hắt, cũng không lừa hắt, không tin lời nói, chờ hắt tốt lắm sau khi, người tự mình đi hỏi hắt tốt lắm. Dĩ nhiên, ta cho hắt vật này khi, ta cũng không biết đồ chơi này lợi hại như

vậy, sau đó ta biết rồi vật này xác thực công hiệu, trước tiên gọi điện thoại cho hân, để cho hân không muốn ăn, nhưng mà hân kia lúc sau đã ăn một nửa, cho nên, mới có sau đó sự tình, đây cũng là ta không nghĩ tới. Vả lại, đàn hoàng người, khả năng cũng đối với ta ấn tượng không được, nói trắng ra là, ta đúng là trên phương diện làm ăn cùng bọn họ tồn tại cạnh tranh, nhưng mà, một người khác càng nguyên nhân trọng yếu là bởi vì bọn hân chột dạ, bởi vì bọn họ làm ăn, đều là từ trong tay của ta đoạt lấy đi. Chúng ta kinh doanh là thương trường cùng siêu thị cửa hàng mặt tiền, năm đó Lương Hiếu Điềm cha và đại bá, đều là thủ hạ ta nhân viên, ta vẫn cảm thấy bọn họ trung hậu biết điều, phi thường bốn phận, kết quả bọn họ lại âm thầm khiến cho thủ đoạn, hại ta thiếu đặt mộng trái, không thể không đem trong tay cửa hàng mặt tiền thế chân đi trả nợ, mà cuối cùng, bọn họ tuy nhiên cũng thuận tay đem ta thế chấp cửa hàng mặt tiền giá thấp mua tới, tương đối ra dáng đất vận doanh đứng lên. Nói thật, này cái sự tình, tin tưởng đối thành bất kỳ người nào khác, tâm lý cũng sẽ không thoải mái, có đúng hay không?"

Nghe nói như vậy, ta mỉm cười một cái nói: "Này không có cách nào người là mạng, ngày nhất định, chính người buôn bán không khá, người khác bằng bản lĩnh làm giàu, cái này có gì thật không thoải mái? Người coi như không thoải mái, cũng chỉ có thể trách chính người, có đúng hay không?"

Nghe được ta lời nói, trương một hàng nở nụ cười nói: "Người nói đúng, nhưng mà, người biết ban đầu bọn họ là thế nào âm thầm hại ta sao? Nhắc tới, mặc dù là chính ta không có ý chí tiến thủ, khi đó tuổi trẻ khinh cuồng, thích chơi đùa, thích đánh bạc, nhưng mà, bọn họ thân là ta đứng đầu tín nhiệm người, nhưng là lợi dụng ta cái nhược điểm này, từ trong xuống hắc thủ, tìm người cho ta ra Lão Thiên, hại ta thiếu số tiền lớn, lúc này, ta là sau chuyện này thông qua nhiều mặt điều tra cùng hỏi thăm mới biết được chân tướng, vừa nói như thế, người thì có thể biết, từ đầu chí cuối, bọn họ liền vẫn muốn nuốt trọn ta tài sản, bọn họ mới thật sự là Tiểu Diện Hồ, thích phía sau hạ đao ở người."

Trương một hàng lời nói để cho ta có chút mê mang, cảm giác nhân gian bách thái, thị phi đúng sai khó mà phân rõ, mỗi người cũng chính mình khổ sở chỗ, cũng đều có hiền lành một mặt cùng u ám một mặt, cho nên, rất nhiều sự tình, chúng ta không tốt có kết luận, cũng không tiện đi đánh giá thuật, lựa chọn tốt nhất chính là thờ ơ lạnh nhạt.

"Kia Hỏa Lư Xà cây người rốt cuộc là từ nơi nào lấy được? Làm sao biết độc kia?" Nói tới chỗ này, ta nhìn Trương một hàng hỏi "Người có biết hay không tới chỗ nào có thể tìm được cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên?"

Chương 76: Thú y

Ta hỏi như vậy trường một hàng, rất lộ vẻ lại chính là không muốn đi nghe hẳn chìm năm chuyện xưa, chỉ là muốn luận sự, nói một chút hiện tại đang vấn đề.

Trường một hàng tựa hồ cũng minh bạch ta ý tứ, lãnh đạm nở nụ cười nói: "Là vật gì ta một vị bằng hữu giúp ta làm, hẳn là một vị thú y, các người có thể tìm hẳn, đây là hẳn phương thức liên lạc."

Trường một hàng đang khi nói chuyện, lấy điện thoại di động ra, cho ta xem rồi một cái mã số, ta ghi xuống, phát hiện kia thú y tên gọi "Trâu Hồng", tên nghe cũng rất có thú tính.

"Các người đi tìm hẳn khi cẩn thận một chút, hẳn tính khí không tốt lắm, " trường một hàng nói xong, lấy lại điện thoại di động, đối với ta nói: "Người nên rất thích tiểu Diễm, nói thật lòng, nha đầu này không tệ, so với người nhà bọn họ được, chính là tính khí quá quật, có lúc làm việc cùng nói chuyện cũng tương đối kỳ quái, nhưng mà nàng cá tính vẫn còn tương đối đối với ta tính khí, không biết nàng còn nhớ hay không, khi còn bé nàng ở ta trong tiệm chơi đùa, có một lần từ trên thang lầu ngã xuống dưới, đầu té cái lỗ thủng, lúc ấy nhà các nàng trong không có tiền cho nàng trả tiền nằm bệnh viện cùng tiền giải phẫu, cuối cùng đều vẫn là ta cho nàng trả, hơn nữa, sau đó ta một mực rất chiều cố nàng, không nghĩ tới nàng bây giờ lại đối với ta như vậy, cho nên mới vừa rồi ta có chút không dễ ép được lửa giận."

Trường một hàng lời nói, để cho ta đối với hẳn có chút đồng tình, cũng thật sự là cảm thấy bất đắc dĩ, chỉ có thể là gật gật đầu nói: "Này cái sự tình, tiểu Diễm thật có chút trùng động, người yên tâm, có cơ hội, ta sẽ cùng nàng nói nhiều nói, oan gia nên cởi không nên buộc, mọi người đều là mỗi người làm ăn, tốt nhất vẫn là hài hòa sống chung cho thỏa đáng."

"Được rồi, người có phần này lòng là tốt, trên thực tế, để cho ta tương đối tức giận là, từ tiểu Diễm nhà bọn họ mình làm làm ăn sau khi, nha đầu này một mực liên rất không thân ta, đây cũng là ta vẫn đối với nàng rất tức giận nguyên nhân, luôn cảm giác nàng rất bài xích ta, thật giống như ta thiếu nàng cái gì tựa như, " trương một hàng vừa nói chuyện, hít sâu một hơi, vứt bỏ tàn thuốc, chà xát mặt nói: "Ai, không được, dù sao năm Kỷ trường thành rồi, không giống các người người tuổi trẻ, cái thế giới này, đúng là vẫn còn các người."

Trương một hàng chính là cảm thấy thán ngay miệng, Lương Hiếu Diễm mang theo tiểu Hồng đi trở về, lúc đó sắc trời đã gần đen, đèn đường cũng sáng lên. Đây công viên cũng thật là quái, lại không có gì những người khác, nếu không lời nói, mới vừa rồi chúng ta đánh nhau khi, chắc có không ít người xem.

Thấy Lương Hiếu Diễm trở lại, trương một hàng đi tới đem tiểu Hồng bế lên, hôn một cái, tiếp theo chính là nhìn một chút Lương Hiếu Diễm nói: "Tiểu Diễm, ngượng ngùng, thúc thúc mới vừa rồi trùng động, được rồi, này cái sự tình người cũng khác biệt hướng tâm lý đi, có rảnh rồi đi nhiều nhà ta chơi đùa, người sau khi lớn lên, chúng ta cũng chưa có tụ qua, nói thật lòng, có lúc rất nhớ người đây."

"Phải không?" Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Diễm hơi híp mắt lại, nhìn một chút trương một hàng, ngay sau đó lại là nói một câu rất kỳ quái lời nói nói: "Ta vẫn ưa thích người bây giờ đáng vẻ, có chút nhân vị mà, người chuẩn bị làm chuyện xấu khi, hoàn toàn là một con rắn độc, người biết không?"

"Ừ ?" Nghe nói như vậy, trương một hàng hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà ngay sau đó nhưng là nở nụ cười nói: "Rắn độc rất nhiều lúc chỉ là vì phòng vệ mới sẽ công kích người khác, ta nghĩ rằng này cái sự tình, người so với ai cũng hiểu."

Trương một hàng nói xong, mang theo hài tử đi, Lương Hiếu Điềm chính là đứng ở đằng kia nhìn hắc bóng lưng, rơi vào trong trầm tư.

Ta đi tới, nhìn một chút nàng nói: "Ta hỏi hắc rồi, kia Hỏa Lư Xà roi là một cái thú y cho hắc, ta muốn này thú y phương thức liên lạc, chúng ta có thể đi tìm tìm kia thú y, nói không chừng có cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên tin tức."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nhưng là thở dài một hơi nói: "Hắc đúng là cái quái nhân, ta rất hiếm thấy đến giống như hắc người như vậy."

"Có ý gì?" Nghe nói như vậy, ta hơi nghi hoặc một chút hỏi Lương Hiếu Điềm.

"Người khác một loại cũng là một loại bộ dáng, mà hắc cũng không giống nhau, tàn bạo khi, là một con rắn, mà khi hắc bình tĩnh lại, lại lại biến thành một cái rất ngoan ngoãn gấu con, ta cũng không biết nên đánh giá thế nào hắc, " Lương Hiếu Điềm có chút hao tổn tinh thần nói.

"Ồ?" Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là cau mày một cái, ngay sau đó đối với Lương Hiếu Điềm nói: " Xin lỗi, mới vừa rồi không có lấy được người cho phép, ta cùng hắc trò chuyện trò chuyện, nghe giọng hắc khí, tựa hồ nhà các người đối với hắc cũng không phải là rất cái đó —— ta ý là, không phải là rất công tâm —— "

Nhìn thấy ta nói như vậy, Lương Hiếu Điềm có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Người đã đều biết, kia đã không còn gì để nói, này cái sự tình đúng là như vậy, cho nên có lúc ta rất khó đối mặt hắc, luôn cảm thấy có chút thiếu nợ trong lòng."

"Nguyên lai là như vậy?" Lời này để cho ta có chút hoảng nhiên, không

cảm thấy là đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Người biết hăn mới vừa nói gì sao? Hăn nói hăn vẫn đối với người rất tốt, cũng rất thích người, người khi còn bé có một lần có phải hay không té bị thương đầu, nằm viện? Hăn cho người trả tiền giải phẫu chứ ? Nhưng mà hăn nói người sau khi lớn lên liền rất không thân hăn, luôn là ần núp hăn, để cho hăn tâm lý rất khó chịu, cho nên mới vừa rồi hăn thật là rất tức giận."

"Này cái sự tình, là ta không được, " Lương Hiếu Điềm mặt đầy âm đạm, ngay sau đó thở dài một hơi nói: " Được rồi, không nói trước những thứ này, chúng ta đi tìm cái đó thú y đi, hỏi một chút cuộc so tài tuyết xuyên tâm liên tin tức lại nói, anh ta chỉ có không tới bảy ngày, chúng ta phải nắm chặt chút thời gian mới được."

"Yên tâm đi, ca của người cũng có thể giữ vững không thiếu thời gian rồi, mới vừa rồi ta hỏi trương một hàng, hăn nói người Ca, chỉ là ăn một nửa, không toàn bộ ăn, cho nên Độc Tính hăn không phải là lớn như vậy, nếu không mấy ngày trước hăn không phải chỉ là biểu hiện dị thường, mà không phải một mực thuộc về điên cuồng trạng thái." Ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm mới yên lòng, nhưng là vẫn cố ý sẽ đi ngay bây giờ tìm kia thú y.

Ta nhìn đồng hồ, cảm giác có chút chậm, muốn khuyên nàng đi về trước, nhưng mà phỏng chừng nàng sẽ không trở về, hơn nữa coi như trở về cũng là một mực tâm tiêu khí táo, cho nên, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là là gật đầu một cái, đồng ý nàng đề nghị, sau đó liền cho kia thú y gọi điện thoại.

" Này, người khỏe, xin hỏi là trâu thầy thuốc sao?" Điện thoại kết nối sau khi, ta thủ trước hỏi.

"Là ta, cái gì sự tình, nói mau, đã trễ thế này, không cần nói cho nhà người chó mắc bệnh ung thư, cần muốn chữa trị khẩn cấp, " trong điện thoại truyền tới một rất thô tục thanh âm, nhất thời để cho ta cảm thấy rất không thoải mái.

Nhưng mà ta còn là chịu nhịn tính tình, đối với cái đó thú y nói: "Trâu thầy thuốc, ngưỡng ngừng, khả năng chúng ta quấy rầy đến ngài, nhưng là chúng ta thật có rất khẩn cấp sự tình muốn tìm người hỏi ý kiến một chút, không biết người bây giờ có thuận tiện hay không, thuận lợi lời nói, chúng ta bây giờ cứ tới đây tìm người, ngài có thể nói cho chúng ta biết địa phương sao?"

"Muốn hỏi ý kiến cái gì? Nói điện thoại là được, nhanh lên một chút, ta bên này đang bận đầu rồi, " người kia vẫn là rất khách khí nói với ta nói, cùng lúc đó, ta phảng phất nghe được bên cạnh hân có tương tự nữ nhân tiếng rên rĩ Âm, cái tình huống này để cho ta tâm lý một trận lúng túng, suy nghĩ cú điện thoại này khả năng thật đánh không quá là khi, dù sao ai cũng không nguyện ý đang làm kia cái sự tình khi bị người khác quấy rầy đến.

Nhưng mà, ta rất ngạc nhiên là, nếu như hân thật là đang làm kia cái sự tình lời nói, hân sẽ trực tiếp cúp điện thoại ta mới đúng, vậy hân hiện tại đang tại sao tốt nhận điện thoại ta, hơn nữa còn chuẩn bị trả lời ta hỏi ý kiến vấn đề đây? Chẳng lẽ hân liền không nóng nảy sao?

Chương 77: Miệng chó tô môi son

"Uy Uy, người rớt cuộc muốn hỏi ý kiến cái gì? Có thể hay không nói nhanh một chút? Ta bên này đang bận đầu rồi, người không nghe được sao?" Ta một chậm lụt ngay miệng, cái đó trâu thú y tốt thúc giục đứng lên.

Nghe nói như vậy, ta vội vàng nói với hân: "Há, đúng rồi, là như vậy, trâu thầy thuốc, ta có một vị bằng hữu không cần thận ăn Hỏa Lư Xà roi, bây giờ nằm ở bệnh viện, tình huống rất nghiêm trọng, ta là muốn hỏi một chút, cái này Hỏa Lư Xà roi Độc Tính phải thế nào giải trừ, muốn đi đâu tìm Giải Độc." "

"Ừ ?" Nghe được ta lời nói, kia thú y rõ ràng ngần ra, ngay sau đó nhưng là rất kỳ quái đất nói với ta nói: "Như vậy đi, các người đến Tân Hải đường số 31 2 tòa 208 đến, chúng ta ngay mặt nói."

"Ồ, trâu thầy thuốc người không phải mới vừa nói người rất bận rộn không ?" Ta hơi nghi hoặc một chút đất hỏi, nhưng mà một câu lời còn chưa nói hết, đối phương liền đã cúp điện thoại rồi.

Không có cách nào ta chỉ có thể thu lấy điện thoại, đem tình huống cùng Lương Hiếu Điềm nói, sau đó Lương Hiếu Điềm quả quyết kéo một cái ta, sẽ đến giao lộ, chặn một chiếc taxi sau khi, liền chạy thẳng tới Tân Hải đường đi.

Ước chừng sau nửa giờ, chúng ta đã tới cái đó thú y lời muốn nói địa phương, tiến vào tiểu khu khi, sắc trời đã tối hân đi xuống.

Trong tiểu khu hoàn cảnh rất không tồi, đèn đường nhu hòa, bầu không khí yên lặng, là ta thích cái loại này giọng.

Đi vào 2 tòa 208 cửa, chúng ta gõ cửa một cái, rất nhanh đã có người tới mở cửa, kết quả vào cửa nhìn một cái, lại phát hiện cho chúng ta mở cửa

không phải là người, mà là một cái chó lớn.

Đó là một cái màu nâu nhạt lông ngắn Mục Dương Khuyển, miệng chó rất dài, hai cái lỗ tai dài rũ xuống đến, phồng chùng đứng lên thân cao đến có một thước, mà thân dài phồng chùng so với người trưởng thành ngắn không được bao nhiêu. Ta ước chừng biết loại này chó, là một loại nước ngoài vào bên đi vào, Phi Thường Danh đặt phẩm loại, này thú y không hổ là thú y, sủng vật cũng rất cao đẳng lần.

Nhưng mà, để cho ta hơi nghi hoặc một chút là, con chó kia trên người lại là mặc quần áo, hơn nữa còn là loại trắng đó sa một loại quần áo ngủ, trên cổ còn mang màu sắc rực rỡ khăn quàng, cái này làm cho con chó kia vóc người lộ ra rất mỏng lung, đặc biệt nhất là, con chó kia trên môi lại còn thoa môi son, trên mặt thậm chí còn có quai hàm đỏ, cái này thì càng kỳ lạ rồi, điều này làm cho con chó kia nhìn trang nghiêm một cái quyến rũ nhiều vẻ nữ nhân.

Lúc đó ta cùng Lương Hiếu Diễm nhìn con chó kia, đều có chút ít sửng sò, không đúng, là phát lạnh, luôn cảm thấy chó này chủ nhân, nhất định là có dỡ hơi, nếu không chắc chắn sẽ không cho nó đánh như vậy mặc vào.

Bất quá, cũng may con chó kia mặc dù rất lớn, nhưng mà không hung, mở cửa thả chúng ta sau khi đi vào, thì có phi thường thuần thực dùng miệng đem cửa đẩy một cái đóng lại, về sau chính là cân nhắc thon dài bốn cái chân, ở trước mặt dẫn đường, một mực đem chúng ta dẫn tới trong phòng khách.

Trong phòng khách trải thảm, để rộng rãi phi thường mềm mại ghế sa lon, trên đỉnh là phi thường sáng ngời đèn treo, một cái lão hói đầu nam nhân, giờ phút này chính người mặc thanh thân quần áo, cúi đầu nhìn báo chí, bên cạnh trong ly trà bốc hơi nóng, trên tay chính là kẹp một cây to xì gà.

Chúng ta sau khi đi vào, kia lão nam nhân giương mắt nhìn chúng ta một chút, tầm mắt theo bản năng rơi xuống Lương Hiếu Điềm trên người, trên dưới quan sát, tiếp theo lại là có chút khinh thường dất bật cười một tiếng, cái này làm cho ta cùng Lương Hiếu Điềm đều có chút ít không giải thích được cảm giác.

"Xin chào, xin hỏi ngài chính là trâu thầy thuốc chứ ? Ta gọi là Lô Tiểu Bắc, vị này ta đồng học Lương Hiếu Điềm, chúng ta tìm ngài có chút sự tình." Ta tiến lên chào hỏi nói.

Nghe được ta lời nói, lão nam nhân hít một hơi thật dài xì gà, ngay sau đó đối với chúng ta nói: "Ngồi đi, không tệ, là ta, ta chính là trâu thầy thuốc."

Chúng ta ngồi xuống, kia lão nam nhân cũng không cùng chúng ta khách khí, nước trà đều không ngã, đàn đàn thuốc xì gà màu xám, ngay sau đó cứ nhìn ta hỏi "Người muốn hỏi thăm Hỏa Lư Xà cây sự tình? Người từ nơi nào nghe tới vật này?"

Lão nam nhân lời này, sẽ để cho Lương Hiếu Điềm có chút không nhịn được, không tránh khỏi là cau mày nhìn hẩn đạo: "Chúng ta từ trường một hàng nơi đó nghe tới tin tức , ngoài ra, ta muốn nói cho trâu thầy thuốc là, người có phải hay không cho trường một hàng Hỏa Lư Xà cây? Người biết hẩn cầm vật này làm cái gì sao? Hẩn đem vật kia cho ca ca ta ăn, bây giờ ca ca ta đang nằm ở trong bệnh viện, tình huống cực kỳ nguy hiểm."

", tiểu nha đầu, ta nghe rõ, các người đây là tới hưng sư vấn tội, đúng không? Chỉ tiếc a, ta chỉ là một bán Thảo Dược, như vậy cũng tốt so với bán dao bầu người, người khác mua dao bầu đi giết người, người cũng không thể đi tìm bán dao người phiền toái, có đúng hay không?" Lão nam nhân nhìn Lương Hiếu Điềm, hí mắt cười hỏi.

Lương Hiếu Điềm ghen một cái, tốt nửa thiên tài cau mày nói: "Có thể là

chúng ta bây giờ rất cần phải biết kia cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên muốn tới chỗ nào mới có thể tìm được, nếu như có thể mà nói, mời nói cho chúng ta biết."

Không thể không nói, Lương Hiếu Điềm cùng người trao đổi năng lực quá mức cứng rắn, nàng thái độ này, lúc ấy ta nghe đến cũng có chút bận tâm, vì vậy chỉ có thể liên vội vàng giảng hòa, mỉm cười một cái, đối với lão kia nam nói: "Trâu thầy thuốc, thầy thuốc lòng cha mẹ, ngài đừng hiểu lầm, chúng ta lần này tới, thật sự là muốn thỉnh giáo một chút cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên lấy được phương pháp, tuyệt đối không có chớ để ý nghĩ, ta tin tưởng trâu thầy thuốc ngài nhất định sẽ nói cho chúng ta biết, đúng không?"

"Có thể, ta đương nhiên có thể nói cho các người biết, " nghe được ta lời nói, lão kia nam mỉm cười một cái, tốt hút một hơi xì gà, ngay sau đó đối với ta nói: "Ta bây giờ liền có thể minh xác nói cho các người biết, này cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên mà, trong tay của ta thì có."

"À?" Nghe nói như vậy, ta cùng Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là trở nên kích động, liền vội vàng hai mắt sáng lên nhìn lão kia nam nói: "Vậy, vậy xin hỏi trâu thầy thuốc, có thể đem kia cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên cho chúng ta một chút sao? Cứu một mạng người hơn cả tạo ra Thất cấp Phù Đồ. . ."

"Hắc hắc, tiểu oa oa, các người làm chỗ này của ta là cái gì địa phương? Viện mồ cô? Các người nói muốn ta liền cho? Phải biết, ta vì lấy được những dược liệu này, nhưng là phí không ít giá, " lão nam lập tức cho chúng ta tạt một chậu nước lạnh.

"Được rồi, Tiểu Bắc, không cần nói nhiều, ta minh bạch ý hắc, " nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm nhìn lão nam nói: "Nói thẳng đi, muốn bao nhiêu tiền."

"Hắc hắc, nếu là thật dùng tiền mua lời nói, không nhiều, hai triệu là đủ rồi, " lão nam đàn đàn tro thuốc lá, mặt đầy mỉm cười nói.

"Người, người đây không phải là, cướp bóc?" Lời này đem Lương Hiếu Điềm lại vừa là làm cho ghen một cái.

"Có thích mua hay không, ta cũng không cầu các người, " lão nam mỉm cười nói.

"Ta, chúng ta không nhiều tiền như vậy, như vậy đi, có thể hay không đem thuốc trước cho chúng ta, sau này có rảnh rồi ta sẽ chậm chậm gom tiền trả lại cho người?" Lương Hiếu Điềm có chút bất đắc dĩ nhìn lão nam hỏi.

"Vậy không được, con người của ta cho tới bây giờ không có gì đồng tình tâm, các người nếu là không có tiền, bây giờ liền có thể đi, dĩ nhiên, " lão nam nói tới chỗ này, dừng một chút nói: "Nếu là người các thật muốn được liệu này lời nói, cũng không phải là không có biện pháp, nhưng là lại phải giúp ta làm một chuyện mới có thể."

"Cái gì sự tình?" Ta cùng Lương Hiếu Điềm trầm miệng một lời đất hỏi.

"Rất đơn giản, giúp ta đi một cái địa phương đi một chuyến, thuận đường bắt một vật trở lại." Lão nam nhìn ta cùng Lương Hiếu Điềm nói.

"Cái gì địa phương? Bắt thứ gì?" Ta có chút hiếu kỳ đất hỏi.

"Đen tuyết núi, phượng Đầu Lang, " lão nam nhìn ta, trầm giọng nói.

Chương 78: Hắc Tuyền Sơn

Thời gian là sáng sớm, trời vừa sáng, mà ta cùng Lương Hiếu Điềm đã ngồi ở bắc bên trên trên xe lửa rồi.

Lương Hiếu Điềm vành mắt hơi đen, người cũng có vẻ hơi tiêu tụy, rất hiển nhiên nàng đêm qua cũng ngủ không được ngon giấc, hoặc là căn bản cũng không có ngủ. Bất quá nàng hôm nay mặc quần áo này ta rất thích, trên người là bế hoa áo sơ mi cùng màu trắng vận động áo khoác, hạ thân là thẳng ống màu xanh da trời cao bồi, toàn thể để cho nàng xem ra nhẹ nhàng khoan khoái, không chút tạp chất, thêm nhu hòa, nàng thậm chí còn đeo đỉnh đầu cái mũ, cái loại này đã ngoại xuất hành lười dài cái mũ.

Cùng nàng so ra, ta trạng thái tinh thần rất tốt, bởi vì ta tối hôm qua lại ngủ rất say ngọt, chỉ là, y phục của ta cũng có chút điệu giới, còn là ngày hôm qua quần áo trên người, cũng không có đổi.

Chúng ta bây giờ phải đi địa phương, dĩ nhiên chính là Hắc Tuyền Sơn rồi.

Nhắc tới, ta cũng không biết Hắc Tuyền Sơn là dạng gì địa phương, thậm chí trước đó ta đều chưa nghe nói qua này cái địa phương, cho đến tối hôm qua cái đó Ngưu lão nam nhắc tới, ta mới biết trên đời có một cái như vậy địa phương tồn tại.

Lúc đó lão nam chỉ là cho chúng ta đơn giản nói một chút Hắc Tuyền Sơn vị trí, nói là nằm ở Thái Sơn tây chân núi, là một mảnh thể tương đối bằng phẳng, nhưng mà rừng tầng tầng lớp lớp rậm rạp, loại vật tương đối nhiều dạng địa phương.

Bởi vì lão nam nói vô cùng đơn giản, cho nên tối ngày hôm qua sau khi trở về, ta cùng Lương Hiếu Điềm đặc biệt lên mạng cẩn thận tra xét một chút kia cái địa phương tài liệu, sau đó mới phát hiện kia địa phương là một cái cực kỳ quái dị địa phương, cụ thể nói đến, chính là kia địa phương thật ra

thì vẫn tính là một nơi tương đối có danh tiếng địa phương, ít nhất trong mắt của ta, kia chỗ ngồi bình thường chắc có không ít du khách, trên bản đồ cũng nói kia địa phương là du lịch phong cảnh khu, chỉ là khả năng bởi vì bên cạnh Thái Sơn quá nổi danh, cho nên thường thường sẽ bị người coi thường. Cụ thể nói đến, này Hắc Tuyền Sơn, xác thực là nằm ở Thái Sơn tây chân núi, diện tích cũng coi là rất lớn, trong núi có mấy cái tương đối có đặc điểm thôn, đều cùng nước suối nối kết, theo thứ tự là đôi tuyền Thôn, nhỏ nước Thôn, bên trong còn có hai cái tương đối nổi danh phong cảnh, gọi là ngửi thơm tho cốc cùng Tàng Long động, trong đó, kia ngửi thơm tho cốc, nghe nói là ba thơm tho cầu nguyện một nơi tốt đẹp đáng để đến, có cây hương thung cây, Hòe hoa lâm, Quế Hoa núi ba đạo mùi thơm lung lay rất khác biệt quang cảnh, mà kia Tàng Long động liên lợi hại hơn, được xưng cái gì "Phật Quốc Động Thiên", nghe nói Thượng Cổ Thời Kỳ có một vị Đại Phật ở chỗ này sửa Luyện Kim thân, cuối cùng thăng lúc, đưa hắc tọa kỵ Thần Long giấu ở trong động, giúp hắc tiếp tục xem thủ này một mảnh Động Thiên Phúc Địa.

Nói thật, như vậy một nơi địa phương, từ mặt ngoài đến xem, thật ra thì coi như là một nơi tương đối phổ thông phong cảnh danh lam thắng cảnh chi đất mà thôi, nhưng mà, ta đồng thời lại cảm thấy nó rất quái dị, nguyên nhân chủ yếu chính là, kia Ngưu lão nam lại để cho chúng ta đi này cái địa phương tìm một loại nhìn như không tồn tại một số thứ.

Phượng Đầu Lang, cái này là đồ chơi gì?

Ta vẫn là lần đầu tiên nghe nói danh tự này, thậm chí lên mạng tra xét tài liệu cũng không có tìm được đảm nhiệm nội dung gì, cuối cùng chúng ta toàn bộ căn cứ, cũng chỉ có thể là lão kia nam chính mình miêu tả.

"Phượng Đầu Lang, sở dĩ kêu phượng Đầu Lang, danh như ý nghĩa, đầu tương đối nhỏ, hơn nữa chiều dài thịt đầu, xem ra giống như là phượng đầu, một đặc điểm khác chính là, trên người nó da lông màu sắc là màu vàng

kim, thậm chí có người thấy trên lưng nó dài có cánh, chính là bởi vì nguyên nhân này, mới tên gọi phượng Đầu Lang. Lớn nhỏ mà, không xác định, đại khả năng theo ta Tiểu Lan không sai biệt lắm, tiểu cũng chỉ có thể là ấu tể, phỏng chừng cũng liền với con chó nhỏ mà không sai biệt lắm." Lão nam nói Tiểu Lan chính là cái kia cho chúng ta mở cửa chó lớn, ta nghiêm trọng hoài nghi con chó kia bị lão kia nam xâm phạm qua, thậm chí ta lúc ấy gọi điện thoại cho hần, ở trong điện thoại nghe được tiếng rên rỉ, khả năng chính là kia chó lớn thanh âm, thậm chí chúng ta tại hần gia khi, con chó kia cũng chạy đến trước mặt hần, theo bản năng hướng hần hạ bộ liếm. . .

"Vật này nhắc tới cũng là một loại phi thường hiếm thấy trên cầm dị thú rồi, nghe nói năm xưa khi, ở Hắc Tuyền Sơn bên kia, có rất nhiều tương tự chó sói, nhưng mà những năm gần đây, đã cơ bản không thấy được, bất quá, tháng trước ta nghe người ta nói, bên kia lại có người phát hiện phượng Đầu Lang tung tích, cho nên, các người nếu là có thể giúp ta bắt một con trở lại, đừng nói là cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên, chính là để cho ta cho các người lại bảo bối cái gì cũng có thể." Lão nam cuối cùng đối với chúng ta nói.

Bất đắc dĩ, lão nam như là đã đã nói như vậy, hơn nữa sau đó chúng ta đi một ít tiệm thuốc bắc hỏi ý kiến qua, ép căn bản không hề cái gì cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên, cho nên, cuối cùng chúng ta chỉ có thể đón nhận lão nam yêu cầu, ra bắc Hắc Tuyền Sơn đi bắt phượng Đầu Lang.

Đối với cái này chuyển lộ trình, ta thật là không dám ôm hy vọng quá lớn, lúc này, ta tâm lý vẫn muốn sự tình, nhưng thật ra là nghĩ biện pháp gộp đủ kia hai triệu, khác biệt không nói, này cái sự tình, phỏng chừng tìm một cái Hà Sơn lời nói, hần giải quyết rất dễ, dù sao tên khốn này có nhiều tiền, nhưng mà, cũng không biết tại sao, cái này ngay miệng, ta ngược lại không muốn đi tìm hần đòi tiền, ngược lại là muốn thử trước một chút chính mình vận khí, dù sao Lương Vũ bây giờ cũng không phải nói lập tức phải chết,

chúng ta còn có một chút thời gian.

Hành trình chuẩn bị, dĩ nhiên là tương đối thỏa đáng, ta lo lắng duy nhất chính là Lương Hiếu Diễm nóng lòng cầu thành, bệnh cấp loạn đầu y, khắp nơi tán loạn, nói như vậy, coi như để cho ta có chút hơi khó.

Bất quá, bây giờ nhìn lại, nàng tinh thần đầu tựa hồ không là rất tốt, cho nên ta ngược lại có chút yên tâm.

Lúc này, ta đột nhiên hồi hận chính mình tối hôm qua ở quyết định, lúc ấy chúng ta trở về khi, sắc trời hơi trễ, cho nên đi ngang qua một nhà khách khi, Lương Hiếu Diễm ngừng lại, ý kia tựa hồ là muốn đi trong tân quán mượn phòng nghỉ ngơi, kết quả ta lúc ấy lại suy nghĩ rút gân, kéo nàng trở về trường học nhà trọ đi.

Ta thật không biết mình lúc ấy là thế nào nghĩ. . .

Bất quá, này cái sự tình tựa hồ cũng cũng không cần tiếc nuối quá lâu, dù sao tiếp theo mấy ngày nay đều là ta cùng nàng đơn độc sống chung, tương tự cơ hội còn có rất nhiều, nhưng là, đến lúc đó ta thật sẽ đem nàng thế nào sao?

Ngay sau đó ta nhìn nàng kia u buồn khuôn mặt nhỏ nhắn, không tránh khỏi có chút thương tiếc, ngay sau đó bỏ đi chính mình tâm lý cái loại này thô bỉ ý nghĩ, bắt đầu suy nghĩ bắt chó sói sự tình.

"Người đang suy nghĩ gì?" Chỉ chốc lát sau, Lương Hiếu Diễm đột nhiên hỏi ta.

Ta san nở nụ cười, nhìn nàng nói: "Người tối hôm qua ngủ không ngon chứ?"

"Ừ, tâm lý rất loạn, không ngủ được, " nàng nhìn ta nói nói.

"Bây giờ dù sao đang ngồi xe, nếu không người nằm úp sấp một hồi đi, " ta nói với nàng.

"Không được, ta chịu đựng được, " nàng đang khi nói chuyện, nhìn ta một cái nói: "Ta có cái sự tình muốn hỏi người xuống."

"Cái gì sự tình, người nói, " ta một bên nói chuyện cùng nàng, một bên cầm lên chai nước suối uống một hớp.

"Người đối với ta tốt như vậy, nói cho cùng, có phải hay không liền là muốn ngủ ta?" Nàng hỏi.

"Phốc ——" không nghĩ tới Lương Hiếu Diễm đột nhiên hỏi như vậy nhón một cái vấn đề, lập tức ta một cái sắc nước đi ra, ho khan thật lâu lúc này mới tỉnh lại, ngay sau đó liền vội vàng móc ra khăn giấy, vừa đập đến trên mặt bàn giọt nước, vừa có chút lúng túng nhìn nàng, sau đó nhưng là gật đầu nói: "Cái vấn đề này thật ra thì không cần hỏi cũng biết chứ?"

Không có cách nào ta cảm thấy đến lúc này, ta lại dối trá lời nói, thật ra thì không có ý gì, trên thực tế, ta cảm thấy đến tất cả đàn ông theo đuổi nữ nhân, đối với một nữ nhân quá đáng chú ý cùng hữu thời điểm tốt, đứng đầu căn bản mục đích, khả năng chính là vì ngủ nàng, trừ lần đó ra, ta không nghĩ ra lý do thứ hai.

Chương 79: Thứ 1 đêm

Khả năng Lương Hiếu Điềm cũng không nghĩ tới ta sẽ như vậy dứt khoát đất thừa nhận chính mình nội tâm ý tưởng, thật ra thì không riêng gì nàng, chính là chúng ta ngồi bên cạnh mấy cái hành khách tất cả đều là có chút ngạc nhiên nhìn ta, bọn họ khẳng định đều cảm thấy ta là nào tàn, ta cảm giác quá sẽ không hư dữ ủy xà đất cùng cô gái đùa bỡn tâm cơ.

Trên thực tế, rất nhiều lúc, chúng ta xác thực đều có như vậy một cái chung nhau nhận thức, kia chính là một cái nam nhân theo đuổi một nữ nhân, trên căn bản đứng đầu căn bản mục đích chính là vì ngủ nàng, nhưng mà trước đó, đặc biệt là không có ngủ đến trước, nếu như người khác, cũng hoặc là nữ nhân kia hỏi tới người, hỏi người tại sao phải đuổi theo ta lúc, người tốt nhất là trả lời cái gì người người tốt a, ta thích người a, ta muốn cho người hạnh phúc a cái gì, dù sao cũng không thể nói quá trực bạch, nếu như nói đến quá trực bạch lời nói, phỏng chừng 99% người, khả năng đều là lấy bị kích thu tràng, dù sao nữ người rất nhiều lúc, chung quy là hy vọng nam nhân có thể lừa gạt mình, nàng thật ra thì tâm lý đã sớm biết câu trả lời, nhưng mà nàng hỏi người, còn là hy vọng nghe được cao thượng một chút, mỹ khá một chút ngôn ngữ, không thể không nói, nữ nhân thật hãn sao kỳ quái!

Nhưng mà, trở lên lời muốn nói nữ nhân, cũng chỉ là nhắm vào nữ nhân bình thường mà nói, mà Lương Hiếu Điềm rất hiển nhiên không phải là nữ nhân bình thường, mà ta cũng không phải phổ thông nam nhân, cho nên ta rất to gan đất thừa nhận ý nghĩ của mình.

Có thể tưởng tượng được Lương Hiếu Điềm nghe ta lời nói sau khi là phản ứng gì, nàng cả người đều ngẩn ra, kinh ngạc nhìn ta, tốt nửa ngày mới khẽ cau mày nói: "Kia tối ngày hôm qua, người thế nào —— "

Ta minh bạch nàng ý tứ, nàng là hơi nghi hoặc một chút, nếu ta nghĩ rằng ngủ nàng, tại sao tối hôm qua còn đem nàng cho đưa về nhà trọ đi, thật ra

thì đi, này cái sự tình ta bây giờ cũng rất hối hận, cảm giác mình lúc ấy quá ngốc thiếu, nhưng mà, bây giờ nếu sự tình đã xảy ra, ta cũng sẽ không đi quẩn quít, lập tức không cảm thấy là nhìn nàng nói: "Ha ha, cái đó mà, nhưng thật ra là bởi vì là một cái so sánh nguyên nhân đặc biệt."

"Nguyên nhân gì?" Nàng có chút nghi ngờ nhìn ta hỏi, chung quanh những người đó cũng cũng có chút kỳ quái nhìn ta.

"Ừ, bởi vì lúc ấy ta xuyên quần lót tương đối phá, sợ người chê cười ——" ta nhìn nàng, nói rất bình tĩnh.

"Phốc ——" lần này, Lương Hiếu Điềm, kể cả chung quanh những thứ kia lóng tai nghe chúng ta đối thoại người, cơ hồ cũng đồng thời phun ra nước miếng.

", tốt lắm, không nói giỡn, nói thật với người đi, thật ra thì ta đối với người cảm giác rất không tồi, bất quá chúng ta quen biết còn cạn, cảm giác còn chưa tới cái đó phân thượng, con người của ta đối với nhân sinh thái độ tương đối nghiêm cẩn, cho nên, người cũng không nên cảm thấy kỳ quái, " ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nhưng là mỉm cười một chút, vươn người một cái, tâm tính buông lỏng xuống, đối với ta nói: "Thật may người không có làm, nếu không người coi như phiền phức lớn rồi."

"Sao à nha?" Ta tò mò hỏi.

"Không nói cho người, sau này người sẽ biết, " nàng nói xong, úp sấp trên bàn, khoanh tay, nhắm lại con mắt, đối với ta nói: "Đến gọi ta, ta ngủ một hồi."

Ta nói tiếng khỏe, sau đó liền nhìn ngoài cửa sổ, bắt đầu suy nghĩ nàng lời

nói, lòng nói chẳng lẽ nữ nhân này còn có còn có cái gì dở hơi không được, chẳng lẽ là lãnh cảm, cũng hoặc là cuồng?

Ta suy nghĩ hồi lâu không suy nghĩ ra, cuối cùng cũng không thèm nghĩ nữa, chỉ là xuyên thấu qua cửa sổ xe, nhìn bên ngoài trôi mà qua phong cảnh, tâm lý không tự chủ có chút nhàn nhạt ba động, suy nghĩ cũng phiêu đến có chút xa, cuối cùng cuối cùng nhớ lại rất nhiều khi còn bé sự tình đến, khi đó ta ở tại nghèo khó rơi ở phía sau trong núi lớn, nằm mộng cũng nhớ muốn đến thế giới bên ngoài đi, mà bây giờ, chân chính đi ra, mới phát hiện, thật ra thì thế giới bên ngoài cũng bất quá chỉ là như vậy mà thôi.

Xe là từ Nam Kinh lái hướng Tề Nam, hơn nữa còn là cái loại này da xanh biếc xe, rất chậm, đi lang thang đi lang thang, muốn một mực từ buổi sáng ngồi đến muện Thượng Thiên sắp tối khi mới được.

Sau đó, xe sắp đến đứng khi, ta tâm lý đột nhiên cũng nhớ tới một cái sự tình, đó chính là, lúc này chúng ta xuống xe lời nói, khẳng định không có cách nào hướng Hắc Tuyền Sơn chạy, như vậy, chúng ta liền muốn ở Tề Nam trước qua đêm, sau đó chúng ta ắt phải thì đi nhà khách mượn phòng, mà để bảo đảm an toàn, hẳn là mở một cái ngọn đang lúc, hai cái giường, nhưng mà, dù sao cũng là ngủ ở trong một phòng, như vậy, một đêm này đi xuống, sẽ phát sinh một chút ít cái gì sự tình đây?

Trong lòng suy nghĩ này cái sự tình, không tránh khỏi có chút nhỏ mong đợi.

Sau đó xe thuận lợi đến đứng, ta công lấy sau lưng bọc lớn, xách bọc nhỏ, trong tay còn lôi kéo một cái rương hành lý, Lương Hiếu Diễm chính là chỉ kéo một mực màu đỏ rương hành lý nhỏ, cùng ta cùng đi ra khỏi xuất trạm miện.

Đi ra khi, phát hiện quả nhiên sắc trời đã gần đen rồi, chúng ta chỉ có thể

trước tìm cái địa phương tùy tiện ăn chút gì, ăn xong đồ vật sau khi, chúng ta liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đều có chút ít ngượng ngùng.

"Làm sao bây giờ?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Tìm địa phương nghỉ ngơi chứ, người là nam, ta theo đến người, người tới an bài đi." Nàng nói với ta nói.

"Được, " ta gật đầu một cái, mang theo nàng đi ra, sau đó quả quyết tìm tới một nhà hoàn cảnh tương đối thanh tĩnh nhà khách, sau đó mở một cái ngọn đang lúc.

Thuê phòng đang lúc sau khi, chúng ta cầm thẻ mở cửa phòng đi lên lầu, trong quá trình này, Lương Hiếu Điền đi theo bên cạnh ta, vẫn theo bản năng nghiêng đầu nhìn ta.

"Thế nào?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Người nhất định phải cùng ta ở một căn phòng?" Nàng nhìn ta hỏi.

"Nếu như người không muốn lời nói, ta đây lại đi mở một gian tốt lắm." Ta nói với nàng.

"Ở là có thể ở, nhưng mà người có thể phải đành hoàng chút, nếu không lời nói, cũng đừng trách ta không khách khí, " nàng nhìn ta nói nói.

"Được rồi, ta tận lực, " ta mỉm cười một chút, nói với nàng.

"Ừ, " nàng gật đầu một cái, cùng ta đồng thời vào phòng.

Sau khi vào phòng, buông xuống đồ vật, dĩ nhiên chính là rửa mặt chuẩn bị ngủ.

Trong căn phòng có TV, ta mở ti vi, tùy tiện tìm một điện ảnh ở nơi đó để, sau đó để cho Lương Hiếu Điềm đi trước rửa mặt.

Nàng gật đầu một cái, đi vào phòng vệ sinh, rất nhanh rửa mặt xong tất, mang dép đi ra, sau khi chính là rất tự nhiên cởi áo khoác, co rút thân đến trong chăn, đem quần jean tốt cỡi ra, xếp xong đặt ở đầu giường, sau khi chính là lỏng ra tóc dài, dựa lưng vào đầu giường, ngồi ở đằng kia xem TV.

Ta xem một chút nàng, phát hiện lúc này nàng, có một loại rất ở nhà động lòng người thái độ, theo bản năng ở trong lòng suy nghĩ, nếu là có thể cùng nàng chen chúc ở trên một cái giường, ôm nàng lời nói, kia tình trạng hẳn rất cờ bay phát phối mới đúng.

Nhưng mà, ta lại không dám suy nghĩ nhiều, đi vào phòng vệ sinh, rất nhanh cũng rửa mặt xong tất, sau khi đi ra, cũng chui vào mình bị ố, dựa lưng vào đầu giường, ngồi ở đằng kia xem TV.

Một đoạn thời gian rất dài, chúng ta cũng không nói gì, bầu không khí hơi trùng xuống bức bối, sau đó ta theo bản năng nhìn một chút Lương Hiếu Điềm, phát hiện nàng vừa vặn cũng hướng ta bên này nhìn lại, sau đó, bốn mắt nhìn nhau ngay miêng, chúng ta cũng theo bản năng nở nụ cười, có chút ngượng ngùng, sau khi Lương Hiếu Điềm nói một cái để cho ta phi thường buồn rầu sự tình.

"Khi còn bé, ta cùng Ca, cũng ở cùng nhau qua, khi đó cũng là hai cái giường, mùa đông trời rất là lạnh, mỗi lần ta đều chui vào hăn trên giường để ấm áp , " nàng nhìn ta nói.

Chương 80: Mếp giường có người

Lúc đó nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta tâm lý cũng không biết tại sao, lại là có chút ghen tức, theo bản năng hỏi "Khi đó các người mấy tuổi?"

"Một lần cuối cùng là ta mười hai tuổi khi, " Lương Hiếu Điềm nhìn ta nói.

"——" lúc ấy ta trực tiếp mặt đầy hắc tuyến, "Thật là không có một chút luân thường, lớn như vậy, trả thế nào có thể ngủ chung một chỗ? Nhà các người cũng thế nào giáo dục hài tử? Hơn nữa, hắc chỉ là người đường huynh, các người thế nào ngủ chung một chỗ đây? Huống chi, các người căn bản sẽ không liên hệ máu mủ."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Người không hiểu, khi đó chúng ta cũng ở nông thôn, đi theo gia gia nãi nãi sinh hoạt, rất nghèo."

"Nghèo không phải là mượn cớ, " ta nói nói.

"Thế nào? Người ghen?" Nàng nhìn ta hỏi, tựa như có lẽ đã nhìn rõ ta tâm tình, ta không nói gì, chỉ là nghiêng đầu xem ti vi.

"Bất quá sau đó chúng ta liền lại không có như vậy hôn qua rồi, ta nhớ được, khi đó vừa vặn đại bá tới đón hắc, chuẩn bị dẫn hắc đi trong thành, hắc ngày thứ hai phải đi, thật sự bằng vào chúng ta đều có chút thương tâm, không đành lòng tách ra, nhưng là vừa không có cách nào, cho nên, đêm hôm đó, hắc đem ta ôm rất chặt, còn thân hơn rồi ta một chút, nhưng mà sau đó chính hắc bỏ qua ta, chính mình mặc quần áo chạy ra ngoài. Ta vẫn nhớ hắc cuối cùng nói chuyện với ta, hắc nói: 'Chúng ta không thể như vậy, người là cô em ta, mãi mãi cũng là.' sau đó hắc liền đi, thật nhiều năm đều không thể nào gặp lại, cho đến hai năm gần đây mới gặp lại, lúc ban đầu

thấy hần khi, chính là đi tham gia hần hôn lễ, đêm hôm đó ta thật là khóc chết đi sống lại ——" Lương Hiếu Diễm tựa hồ lâm vào rất dài trong hồi ức.

"Đủ rồi!" Ta rốt cuộc không kiềm chế được tâm tình mình, quát lạnh một tiếng, cắt đứt nàng lời nói, sau đó đem vừa kéo chăn, ngu dốt trên đầu, nói với nàng: "Ngủ đi, ngày mai còn phải đi đường!"

Nàng trầm mặc, nhưng là lại không có ngủ, chỉ là lặng lẽ ngồi.

Ta ngu dốt trong chăn, thật lâu căn bản liền không ngủ được, sau đó ta giận đến thoáng cái vén chăn lên nhảy tới dưới giường, lập tức đem Lương Hiếu Diễm sợ hết hồn, ôm bả vai nhìn ta hỏi "Người muốn làm gì?"

"Không có gì, ra đi mua một ít đồ vật, người ngủ trước đi!" Ta nói xong lời nói, mặc quần áo vào, đi đi ra bên ngoài, lão đạo, cuối cùng cũng không biết nên làm cái gì, sau đó trong lúc vô tình đường qua một cái quầy bán đồ lặt vặt, ta cuối cùng quý thần xui khiến đi vào mua một gói thuốc lá, sau đó liên tục rút hai cây, cảm giác tinh thần thư hoãn một ít, này mới một lần nữa trở lại trong tâm quán.

Lúc vào cửa sau khi, phát hiện Lương Hiếu Diễm đã nằm xuống, nhưng là lại không có ngủ, bởi vì ta phát hiện nàng giật mình.

Ta không nói gì, đem TV đóng, sau đó lên giường nằm xuống, trong đầu đang suy nghĩ một cái sự tình, cảm giác Lương Hiếu Diễm cùng Lương Vũ quan hệ có chút phức tạp, mặc dù giữa bọn họ không thể nào lại xuất hiện cái gì lôi thôi lệch thếch quan hệ, nhưng mà dù sao bọn họ tâm lý cũng có một cái kết, mà cái kết, hần sẽ trở thành Lương Hiếu Diễm cả đời cảm tình bóng mờ, cho nên ta cảm thấy cho nàng không phải là một cái lựa chọn tốt, tối thiểu là, ta nội tâm không cách nào bao dung loại này sự tình, cho nên ta chuẩn bị lần này sự tình giúp xong sau khi trở về liền xa lánh nàng, không

nghe sẽ cùng nàng có quan hệ gì rồi, ta không tiếp thụ nổi cô ấy là loại chỉ tốt ở bề ngoài đi qua.

Tâm lý nghe như thế, thái độ rất nhiều, nằm xuống rất nhanh thì ngủ thiếp đi.

Kết quả, giấc ngủ này có chút mơ hồ, mơ hồ bên trong, ta mơ hồ thấy mép giường đứng một bóng người, bóng người kia tựa hồ đang xem đến ta, sau đó ta theo bản năng xoay mình hỏi bóng người kia: "Người là ai? Thế nào đứng ở giường của ta bên?"

"Tại sao bỏ lại ta?" Bóng người kia trầm thấp chói tai thanh âm hỏi ta, sau đó ta liền thấy một cái buộc tóc sừng dê, hoàn toàn phản nộ tiểu cô nương bóng người nổi lên, về sau đột nhiên đưa tay hướng trên mặt ta vỗ tới.

Ta cả kinh cả người run một cái, theo bản năng lao đảo đến, nhưng là lại không nghe kia tiểu cô nương cuối cùng đột nhiên lại rút tay về, cười khúc khích, xoay người nhìn đối diện Lương Hiếu Diễm, đối với ta nói: "Người rất thích nàng đúng hay không? Ta cho người biết, này không thể!"

Sau đó kia tiểu cô nương đột nhiên sắc mặt xanh mét, hóa thành một cái đáng sợ quỷ con nít, đột nhiên nhào tới Lương Hiếu Diễm trên người, hai tay thoáng cái bóp đến cổ nàng bên trên.

"Không muốn ——" cái này tình trạng để cho ta cả người run sợ, theo bản năng đại kêu một tiếng, về sau đột nhiên liền tỉnh lại, kết quả tỉnh đi tới nhìn một chút, bất ngờ phát hiện trong căn phòng lại là đèn sáng, sau đó quay đầu nhìn lại Lương Hiếu Diễm bên kia, lại phát hiện nàng lại là chính lẳng lẳng mà ngồi ở giường một bên, xoa tóc dài màu đen, mặc áo sơ mi trắng, quang hai cái trắng như tuyết chân dài, cứ như vậy lạnh lùng nhìn ta.

Cái này tình trạng để cho ta có chút ngạc nhiên, theo bản năng ngồi dậy,

nhìn nàng hỏi "Tiểu Diễm, người làm sao vậy?"

"Hắc hắc ——" nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm nhưng là Âm Âm Địa toét miệng nở nụ cười, tiếp theo nhưng là trực lăng lăng nhìn ta nói: "Anh, ta lạnh quá, có thể cùng người ngủ chung sao?"

"Ừ ?" Lời này để cho ta giật mình, có chút không biết làm sao, kết quả là ở nơi này ngay miệng, Lương Hiếu Diễm nhưng là đã đứng lên, đi tới giường của ta một bên, vén lên ta chăn, sau đó liền đẩy ta nằm xuống, ta lập tức liền chạm được rồi thân thể nàng, đặc biệt là kia quang hai cái chân dài, ta phát hiện nàng đúng là lạnh như băng, tựa như có lẽ đã ở bên ngoài đông rất lâu rồi.

Sau đó ta có chút thương tiếc, cũng có chút tham lam đưa tay đưa nàng ôm ở trong ngực, về sau do dự một chút, cúi đầu muốn ở trên trán nàng hôn một chút, kết quả cúi đầu nhìn lên, mới phát hiện mình trong ngực cuối cùng ôm một câu màu trắng bạch Khô Lô, mà kia Khô Lô chính giữa đầu tròn mắt nhìn một đôi đen ngòm mắt nhìn ta, về sau hai hàng đại răng cửa một chút Tử Trương mở, phát ra một cái chói tai thanh âm đối với ta nói: " Anh, ta đẹp mắt không?"

"Mẹ của người!" Lúc ấy ta cả kinh lạnh cả người mồ hôi, theo bản năng đem kia Khô Lô đạp phải giường đi xuống, sau đó cả người run một cái, cảm giác bả vai bị người vỗ một cái, sau đó đột nhiên trương mở con mắt, lúc này mới phát hiện mình là chân chính tỉnh lại.

Sau đó ta giương mắt nhìn một chút, lại mới phát hiện Lương Hiếu Diễm chính ôm bả vai, lòng tràn đầy hoảng sợ đứng ở giường của ta bên.

Ta xem một chút nàng, đảo mắt nhìn bốn phía một cái, chắc chắn mình là thanh tỉnh, này mới nhìn nàng hỏi "Thế nào?"

"Ta, ta làm ác mộng, ta nằm mơ thấy mép giường vẫn đứng một người, nàng còn bóp ta cổ ——" Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là giật mình, nghĩ tới.

Nhìn như vậy đến, mới vừa rồi ta mơ không phải là giả, kia xác thực là có người đứng ở giường của ta một bên, hơn nữa người này ta cũng vậy nhận biết, nàng không là người khác, chính là kia Tiểu Ngọc giày giày linh.

Thật không nghĩ tới, nàng lại với tới nơi này, lần này ta đi ra, vì không chọc phải xui, đặc biệt đem kia Tiểu Ngọc giày ở lại gia gia trong phòng, nhưng là bây giờ xem ra, kia giày linh tựa hồ đối với ta hành động này rất có ý kiến, cho nên đặc biệt báo mộng để diễn tả mình tức giận.

Nhưng là, coi như nàng tức giận, kia chắc cũng là hướng về phía ta mới đúng, nàng kia tại sao đối với Lương Hiếu Điềm như vậy khó chịu đây?

Trong lúc nhất thời, ta hơi nghi hoặc một chút, còn bên cạnh Lương Hiếu Điềm nhưng là run rẩy hỏi ta nói: "Ta, ta có chút sợ, có thể hay không, cùng người, ngủ chung?"

Chương 81: Nàng đang sáng lên?

Tin tưởng, chỉ cần là nam nhân bình thường, đang đối mặt Lương Hiếu Điềm cái yêu cầu này khi, hẳn cũng sẽ không cự tuyệt.

Nhưng mà, lúc này ta, tâm lý cảm giác nhưng là cực kỳ quái dị, bởi vì, trước ta ở trong mơ nằm mơ thấy cảnh tượng đó để cho ta lòng vẫn còn sợ hãi, này đưa đến ta một mực đang suy nghĩ ta có phải hay không vẫn chưa tỉnh lại, đến nay vẫn ở chỗ cũ làm mơ.

Bất quá, chỉ chốc lát sau, ta cuối cùng là có chút tỉnh táo lại, biết đây không phải là đang nằm mơ, mà Lương Hiếu Điềm cũng đúng là bị kia Tiểu Ngọc giầy giầy linh hù dọa, cho nên, lúc này ta hẳn khoái trá tiếp nạp nàng, để cho nàng cùng ta cùng ngủ.

Tâm lý nghĩ như thế, ta theo bản năng vén chăn lên, về sau đưa tay đem nàng kéo một cái, cũng đã đem nàng kéo vào trong chăn, sau đó giúp nàng đem chăn đắp một cái, tiếp theo chính mình nằm xuống, theo bản năng liền đưa tay muốn đi ôm nàng.

Có thể tưởng tượng, nếu như là dưới tình huống bình thường, lúc này một nam một nữ, chính trị Thanh Thiếu tráng niên, như thế cùng bị cộng chằm, tiếp theo sự tình hẳn hết thảy đều là thuận lý thành chương, đầu tiên tự nhiên là có chút ít khấn trương và kích động lẫn nhau lục lọi, về sau thường thường là nam nhất phương tương đối chủ động, thậm chí còn mang theo một chút cường bách tính chất, dùng cả tay chân, tóm lại là nghĩ hết biện pháp khơi mào cô bé kia hứng thú, về sau chính là lột quần áo, với nhau da thịt kề nhau, tận tình làm một ít yêu làm sự tình.

Nhưng là, bây giờ ta cùng Lương Hiếu Điềm, nhưng không biết tại sao, tâm lý tựa hồ cũng có chút vướng mắc. Ta vướng mắc là Lương Hiếu Điềm đối với Lương Vũ không chỉ tình ý, mà Lương Hiếu Điềm vướng mắc, có thể là bởi vì lúc trước cái đó kinh khủng mộng cảnh.

Chính là bởi vì nguyên nhân này, chúng ta này một đôi vốn là hần *, cảm xúc mạnh mẽ thiêu đốt nam nữ, cuối cùng lại là vô cùng bình tĩnh đất nầm, mặc dù cũng không có ngủ, nhưng là lại cũng cũng không có làm cái gì sự tình, chính là như vậy trương đến mắt nhìn trần nhà.

Đèn đã đóng, trong căn phòng một mảnh u ám, đèn đường chỉ từ cửa sổ chiếu vào, khiến cho trong căn phòng càng lộ vẻ tịch mịch, ta có thể nghe được Lương Hiếu Điềm tiếng hít thở, cũng có thể ngửi được trên người nàng vẻ này đặc biệt nhàn nhạt thoang thoảng, bắt đầu phía bên ngoài dán nàng chân, cũng có thể cảm xúc đến cái loại này nếu Hữu Nhược Vô Thể xúc cảm.

Nhưng mà, tha cho là như thế, ta tâm lý nhưng là vẫn không có cái gì Dục Niệm, mà Lương Hiếu Điềm ngay từ đầu khi, khả năng còn tưởng rằng ta sẽ đối với nàng làm những gì, cho nên hần nửa đường giả bộ ngủ qua một đoạn thời gian, nhưng mà sau đó phát hiện ta căn bản sẽ không cái tâm đó tình cùng ý tứ, nàng cũng an lòng, thân thể hướng trong chăn co rút, đưa lưng về phía ta liền ngủ mất rồi.

Nàng như vậy một ngủ, ta cũng có chút chán đến chết cảm giác, sâu trong nội tâm luôn cảm giác mình chuyển này theo nàng đi ra có chút vô lý đầu ý tứ, thật ra thì nào chỉ là lần này, thậm chí là lần trước mang nàng cùng Tống Tiểu Linh đi nhà ta bên kia tham quan nhà quý, cũng là một loại vô lý đầu cử động. Lại nói, ta tốt không tính đuổi theo nàng, ta đây thì tại sao như vậy đối với nàng đây? Bất quá như đã nói qua, ta bây giờ những cử động này, chẳng lẽ không đúng đã tại đuổi theo nàng sao?

Như vậy, nếu ta đã ở đuổi theo nàng, hơn nữa đều đã nằm ở trên một cái giường rồi, như vậy tiếp theo ta phải nên làm như thế nào?

Lúc này ta không khỏi nghĩ tới Lưu Húc tên khốn kia, ta đang suy nghĩ, nếu

như lúc này đổi thành Lưu Húc lời nói, hẳn sẽ làm gì.

Này cái sự tình căn bản cũng không cần nghĩ, người này khẳng định đã dùng hết đủ loại biện pháp đem Lương Hiếu Diễm nhào nặn đến trong ngực, tróc không còn một mống, sau đó giơ thương ra trận, bắt đầu chém giết rồi, hẳn nhân sinh thái độ chính là như vậy, tận hưởng lạc thú trước mắt, chỉ cần mình dễ chịu rồi, đâu để ý nữ nhân kia sau này là ai lão bà? Ngược lại Lão Tử chơi trước dễ chịu rồi lại nói. Này không thể không nói là hẳn ích kỷ, nhưng là, rất nhiều lúc, cũng chính là loại này, thường thường mới là cạnh tranh bên trong người thắng, bởi vì hẳn thích ứng tính quá mạnh, ngược lại ta đây loại giả vờ chính đáng người, liền có chút dễ cho người chán ghét, thậm chí các nữ sinh cũng sẽ đối với ta rất khó chịu, lão nương cũng chui vào người chần rồi, người lại còn không dám di chuyển, đến cùng phải hay không nam nhân à?

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta trong lúc bất chợt tâm thần có chút giao động, về sau ta chậm rãi lách mình, đầu tiên là dùng cánh tay nhẹ nhàng cách chần đem nàng văng hoài trong ôm ôm, tận lực để cho thân thể chúng ta dính vào cùng nhau, về sau ta là là thông qua thân thể của mình, cảm xúc nàng sống lưng, đặc biệt là kia đáng yêu cái mông xúc cảm, về sau ta ngửi nàng sợi tóc mùi thơm, cánh tay thu hồi trong chần, dọc theo nàng đầu vai, chậm rãi di động xuống dưới đi qua, đầu tiên là đặt ở nàng ngang hông, về sau ta chính là một chút xúi dờ xuống di chuyển, đi tới khoan bộ, về sau là chuẩn bị tiến một bước dờ xuống di chuyển, muốn đi vượt ve kia bóng loáng bắp đùi.

Nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, bởi vì ta lo lắng bị nàng phát hiện, cho nên tinh thần một mực khẩn trương cao độ, con mắt cũng tự nhiên không dám nhắm lại, một mực mật thiết đất chú ý nàng phản ứng, thậm chí khi nàng hô hấp có chút không đều đều khi, ta đều là lập tức ngưng động tác.

Sau đó, rất kỳ quái là, ước chừng một khắc đồng hồ thời gian sau khi, tựa hồ là thành phố bị cúp điện, bên ngoài đèn đường lại cũng đen xuống, sau đó cái này ngay miệng, cả phòng cũng lâm vào đen kịt một màu bên trong, mà ta ở nơi này đen kịt một màu bên trong, nhưng là mơ hồ thấy trước mặt Lương Hiếu Điềm, cuối cùng tản mát ra một tầng nhàn nhạt huỳnh quang.

Lúc đó cái đó tình trạng cả kinh ta trợn mắt hốc mồm, thân thể đều có chút cứng lên, cảm giác mình tựa hồ chính ôm một cái quái vật, về sau ta chậm rãi vạch trần chăn, đem nàng cả người đều triển lộ ra, lại mới phát hiện đúng là trên người nàng đang sáng lên, toàn thân cao thấp, trừ bỏ bị quần áo đắp lại bộ phận, còn lại bại lộ ra địa phương, đều có một tầng lãnh đạm màu xanh nhạt huỳnh quang, này huỳnh quang khiến cho nàng bộ dáng thiên nhiên mang theo một loại Quỷ Hồn một loại kinh khủng.

Ta có chút ngạc nhiên, thật lâu đều không có thể kịp phản ứng, không biết đây là chuyện gì xảy ra.

Cũng vừa lúc đó, đột nhiên, ta khòe mắt liếc qua động một cái, trong mơ hồ, tựa hồ thấy giường ngủ đứng một bóng người, nhìn lại lúc nhưng lại phát hiện cũng không có người ảnh, sau đó ta theo bản năng đưa tay ấn công tắc điện, lúc này mới phát hiện quả nhiên bị cúp điện, chốt mở điện nhấn đến mấy lần cũng không có phản ứng.

Cái này tình trạng để cho ta có chút bất đắc dĩ, không biết như thế nào cho phải, nhưng mà ngay sau đó ta đột nhiên nghĩ đến một cái sự tình, đó chính là buổi tối ta đi ra ngoài mua thuốc lá khi, vừa vặn thuận đường mua một cái bật lửa, cho nên bây giờ ta cũng không phải hoàn toàn không có cách nào chiếu sáng.

Ngay sau đó ta vội vàng đem mình quần áo sờ tới, từ trong túi móc bật lửa ra, đốt sáng lên, sau đó ở nơi này cái ngay miệng, ta bất ngờ thấy giường ngủ trên màn ảnh truyền hình lại mơ hồ có chút bông tuyết, cảm giác kia

giống như TV được mở ra, đang tìm tín hiệu.

Nhưng mà, bây giờ không phải là bị cúp điện sao? Thế nào kia TV ngược lại mở ra đây?

Ta chính nghĩ như vậy khi, kia TV khôi phục bình tĩnh, về sau ta mơ hồ thấy kia trên màn ảnh có một người mặt, một cái tiểu cô nương mặt, đang ở lạnh lùng nhìn ta.

Cái này tình trạng để cho ta tóc gáy trên người đều dựng lên, vừa vận bật lửa đốt đến ngón tay đau, ta vội vàng dập tắt bật lửa, trong nháy mắt tầm mắt một mảnh chết đen, trong tầm mắt chỉ để lại một mảnh tàn ảnh, về sau ngay tại ta chính vẫn chưa hết sợ hãi khi, đột nhiên một cái tay chột bắt được trong tay ta cổ tay, lập tức cả kinh ta theo bản năng một tiếng quát to lên.

Chương 82: Tích Thủy Thôn

Trong bóng tối, đột nhiên một cái tay bắt được trong tay ta cổ tay, ta cả kinh một tiếng quái khiếu, ngay sau đó lại lập tức nghe được Lương Hiếu Điềm thanh âm nói: "Người hơn nửa đêm không ngủ làm gì?"

Nghe được nàng thanh âm, ta mới biết là nàng tỉnh, tâm tình lúc này mới thanh tĩnh lại, nói với nàng: "Bị cúp điện."

"Ừ ?" Lương Hiếu Điềm nghi vấn một chút, đối với ta nói: "Vậy thì dừng chứ, ngược lại chúng ta ngay cả khi ngủ, tốt không cần ánh sáng."

Bị nàng vừa nói như thế, ta có chút không lời chống đỡ, lòng nói người là không biết ta bây giờ có bao nhiêu khát vọng ánh sáng, mau nhìn a, kia trên màn ảnh truyền hình lại có người mặt ánh đi ra!

Nhưng mà, ta rất hiển nhiên không thể nói cho nàng biết những thứ này, lập tức không thể làm gì khác hơn là cố làm trấn định tiếp tục nằm xuống, sau đó cũng rất cuộc không có thể ngủ, một mực cũng cảm giác tâm lý thất thượng bát hạ, luôn cảm thấy trong căn phòng có bóng người đang không ngừng đi lang thang, khi thì còn có chút tiếng cười đùa vang lên.

Không biết qua bao lâu thời gian sau khi, ta mới mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, khi tỉnh dậy phát hiện trời đã sáng rồi, Lương Hiếu Điềm đã mặc quần áo rửa mặt xong tất, chính đang đối với gương chải tóc, nhìn thấy ta tỉnh lại, nàng mỉm cười một chút đối với ta nói: "Tỉnh a, không tệ lắm, rất có định lực, ta còn tưởng rằng người tối ngày hôm qua sẽ làm gì với ta thô bỉ sự tình đây."

"Ha ha, thật ra thì ta cũng muốn tối, " ta cười khổ một cái, tâm lý lại bất đắc dĩ nói: Chỉ tiếc tiểu nha đầu kia không để cho a, chẳng lẽ người không thấy sao?

Những lời này dĩ nhiên không thể cùng Lương Hiếu Điềm nói, ta chỉ có thể tự giấu ở trong lòng, ngoài mặt lại tiếp tục làm bộ như không cái gì sự tình đáng vẽ, cùng nàng cười cười nói nói, sau đó rửa mặt xong tất, kết liễu phòng khoản, đi ra ăn điểm tâm, sau khi chính là tra nhìn bản đồ một chút, tốt hỏi thăm một chút dân bản xứ, về sau chính là ngồi trước khách vận xe hơi chạy tới khoảng cách Hắc Tuyên Sơn gần đây trong một cái trấn nhỏ, đến trong trấn nhỏ sau khi, tốt taxi đến Tích Thủy Thôn.

Lúc đó đến Tích Thủy Thôn khi, nói thật, nhìn kia xung quanh núi non trùng điệp, nhìn lại kia lụi bại tiểu thôn lạc, cùng với thôn lạc kia trong nghèo khổ nghèo khổ mọi người, thật lòng cảm thấy này cái địa phương và du lịch gì Thặng Địa hoàn toàn treo không được một bên, nơi này cho ta cảm giác hoàn toàn là một nơi rơi ở phía sau nông thôn.

Bất quá thật là ác là đuổi đến địa phương, hơn nữa đã là ở vào Hắc Tuyên Sơn nội bộ, tiếp theo chúng ta chính là phải nghĩ biện pháp tìm tới phượng Đầu Lang rồi.

Nhưng mà vật này hiển nhiên không dễ tìm cho lắm, chúng ta vào thôn, rất nhanh thì có thôn dân đi lên tuần hỏi chúng ta là làm gì, nếu như là du lịch lời nói, bọn họ có thể phụ trách sắp xếp chỗ cư trú a cái gì.

Ta nhìn cái đó Đại Thấm người rất tốt, cũng rất linh hoạt, vì vậy đáp ứng nàng, trước đi theo nhà nàng, đầu vào đấy đi xuống.

Cái này Đại Thấm họ Vương, rất hiển nhiên là thường thường làm này cái sự tình, trong nhà hoàn cảnh cũng không tệ lắm, thanh tĩnh tao nhã, không giống như là điển hình dân quê gia, sau đó tán gẫu hỏi một chút, mới biết Đại Thấm lúc trước cũng là người trong thành, sau đó mới dời tới nơi này, bởi vì nàng lão công tới nơi này làm thôn chi thư, bất quá bây giờ đã lui, nhưng mà dù sao không phải là thổ sinh đất trưởng lão nông dân, cho nên trong nhà gia bên ngoài đều thu thập rất lưu loát.

Đại Thấm có lưỡng cá hài tử, cũng ở bên ngoài đi học, nàng lão công cũng đi ra ngoài đi làm đi, quanh năm suốt tháng cũng không trở lại mấy lần, Đại Thấm ở nhà liên tiếp đãi một ít du lịch người, làm gia đình quán trọ, một năm qua cũng có thể thu nhập một ít tiền.

Chúng ta thu xếp ổn thỏa sau khi, liền hỏi Đại Thấm có nghe nói hay không qua phượng Đầu Lang vật này, kết quả Đại Thấm nói nàng căn bản liền chưa nghe nói qua vật này, sau đó ta lại hỏi nàng này Thôn Thượng có hay không đánh thợ săn, cái này nàng ngược lại biết, nói là có một lão đầu tử, bình thời là rừng phòng hộ, thích săn thú.

Ta vì vậy để cho nàng mang ta đi tìm kia lão đầu tử, Đại Thấm hơi nghi hoặc một chút, ta cảm giác các không phải là phổ thông lừa nhân, nhưng mà vẫn đáp ứng chúng ta yêu cầu, mang theo chúng ta tới đến thôn bắc đầu một cái so sánh hẻo lánh tiểu cửa viện, sau đó kêu mở đại môn.

Mở cửa đi ra ngoài là cái người mặc quần áo màu xám tro, buộc vải thô đai lưng, lông đồ mặt mũi lão đầu tử. Lão đầu tử thể trạng khỏe mạnh, mặt đỏ hồng, nhìn một cái chính là thường xuyên làm ruộng, dầm mưa dãi nắng đi ra.

Lão đầu tử sau khi đi ra, Vương thẩm cùng lão đầu tử đơn giản khách khí mấy cái, sau khi liền giúp chúng ta giới thiệu lẫn nhau một chút.

Thông qua nàng giới thiệu, ta mới biết này lão đầu tử họ Lưu, kêu Lưu Thiết Đầu, năm xưa là đã từng đi lính, sau đó bị thương, què chân, liền giải ngũ trở lại, nhiều năm như vậy cũng không kết hôn, vẫn là một Lão Quang Côn, bình thường Thôn Thượng người thích gọi hắn lão người què. Lão người què không sửa đổi làm lính lúc thói quen, thích loay hoay một ít khẩu súng, cho nên bình thường thỉnh thoảng đi trên núi săn thú, làm một ít dã vị.

Chúng ta và lão người què nhận thức sau khi, trò chuyện một chút, phát hiện lão nhân gia rất rộng rãi, rất hào phóng, chào hỏi chúng ta đi vào ngồi, ta vốn là có sự tình phải hướng hân hỉ ý kiến, vì vậy cũng không có khách khí, đi vào theo rồi, ở gian nhà chính ngồi xuống, sau đó lão đầu tử cho chúng ta ngã nước sôi, ngồi xuống cùng chúng ta chuyện trò.

Trong quá trình này, ta cho Lương Hiếu Điền khiến cho cái màu sắc, ý là để cho nàng cùng cái đó Vương thẩm đi về trước, dù sao cái đó Vương thẩm ở bên cạnh ở lại, ta có chút lời nói không có phương tiện nói.

Lương Hiếu Điền ngược lại cũng linh tính, rất nhanh minh bạch ta ý tứ, nói là muốn đi nhà cầu, sau đó kia Vương thẩm liền bồi nàng đi ra ngoài.

Nàng đi ra ngoài ngay miệng, ta liền cố ý cùng nàng nói, để cho nàng về trước Vương thẩm trong nhà chờ ta, nàng đáp ứng một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Nhìn nàng sau khi đi ra ngoài, ta đây mới ngồi xuống, nhìn một chút lão người què, nói với hân: "Lưu đại thúc a, không nói dối ngài, thật ra thì lần này chúng ta tới đây trong, cũng không phải là đơn thuần vì du lịch, chúng ta là có nhiệm vụ trên người bên trên."

"Ồ? Cái gì sự tình?" Lão nhân gia hơi nghi hoặc một chút đặt hỏi.

"Mạng người quan trọng sự tình, ta một người bạn được bệnh nặng, cần một vị thuốc, cái này dược liệu cũng không dễ tìm, nếu như ngài có thể giúp chúng ta giải quyết lời nói, chúng ta nhất định sẽ báo đáp ngài, " ta nói chuyện đang lúc, từ trong túi móc bóp ra, rút ra năm cái một trăm đồng tiền giấy đặt ở trên bàn, đối với lão người què nói: "Đây là tiền đặt cọc, sau khi chuyện thành công, lại thêm thập bội!"

Đây cũng không phải là ta đùa, đây là ta ở trên đường cùng Lương Hiếu Diêm thương lượng xong, trên thực tế đừng nói là thêm thập bội, chính là thêm gấp trăm lần, chúng ta cũng nguyện ý, chỉ cần có thể tìm tới kia phượng Đầu Lang, còn lại cũng là tiểu sự tình, này dù sao cũng hơn cầm hai triệu đi theo tên khốn kia trâu thầy thuốc mua cuộc so tài tìm xuyên tâm liên muốn tính toán chứ ?

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, thân là nghèo Khổ Lão nông dân Lưu người quê, khi nhìn đến kia đồ chơi năm cái trăm nguyên giấy lớn lúc, nhưng là cũng không có phát hiện ra kích động vẻ mặt, ngược lại là nhú chặt mày, nhìn ta nói: "Người tuổi trẻ, các người rốt cuộc muốn tìm cái gì? Chẳng lẽ là cũng là muốn phải đi đào kia Long mộ phần chứ ? Ta nói thật với người đi, khác biệt sự tình còn có thể, nhưng là chính là cái này sự tình, đừng nói người cho năm trăm, chính là năm triệu, ta cũng không làm!"

Lão đầu tử lời nói để cho ta ngẩn ra, ngay sau đó có chút ngạc nhiên hỏi "Long mộ phần là vật gì? Ta căn bản liền chưa nghe nói qua a, ta là tới hái thuốc, thế nào trở về đào mộ phần đây?"

Nghe được ta đây lời nói, lão kia người quê mới có hơi thư thái mà nhìn ta, đầy mắt tò mò hỏi "Thật chỉ là hái thuốc? Vậy, vậy coi như không nói rồi, nói đi, người muốn cái gì thuốc, chỉ cần chúng ta chỗ này có, ta đều giúp người tìm đến."

Chương 83: Ăn chó chó sói

Lúc đó, thấy lão người què nói như vậy, ta gật đầu một cái, ngay sau đó nói với hắn: "Này cái sự tình ta có thể nói cho người biết, bất quá người phải đáp ứng ta chính là mười triệu phải giữ bí mật, không thể nói ra đi, biết không?"

"Hiểu rồi, người yên tâm nói đi, ta lão nhân gia khẩu phong tăng cường đâu rồi, " lão người què nhìn ta nói nói.

Nghe nói như vậy, ta ngay sau đó nói với hắn: "Ta muốn tìm một loại động vật, vật này đáng dấp với chó không sai biệt lắm, xác thực nói là một loại chó sói, nhưng mà đầu tương đối nhỏ, trên người là màu vàng kim, lão nhân gia có biết hay không vật này?"

"Ồ?" Nghe ta miêu tả sau khi, lão người què lập tức đẩy mắt tò mò nhìn ta nói: "Làm sao người biết chúng ta này địa phương có vật này?"

Lời này ngược lại đem ta cho đang hỏi, ta cũng vậy nghe người khác nói a, bất quá lời này tự nhiên không thể đối với lão người què nói, cho nên ta chỉ có thể nói với hắn: " Đúng như vậy, chúng ta tới trước, đặc biệt nghiên cứu qua khu vực này địa hình, cảm giác này địa phương tương đối thích hợp vật kia sinh tồn, cho nên muốn muốn đi qua thử vận khí một chút. Nói như vậy, này địa phương chẳng lẽ thật có vật này?"

"Tại sao không có?" Nghe được ta lời nói, lão người què mặt đầy nghiêm túc nói với ta nói: "Người thật đúng là tìm đúng người, này sự tình người tìm người khác, khả năng căn bản sẽ không đầu mối, tại sao đây? Nói trắng ra là, chính là vật kia quá quý, người bình thường căn bản cũng không khả năng thấy, ta sống như vậy cao tuổi rồi, tổng cộng cũng liền thấy qua một lần."

Ngay sau đó ta nghe lời này một cái, lập tức lòng tràn đầy hiếu kỳ nói:

"Ngài thấy qua? Ở nơi nào thấy? Lúc nào thấy?"

"Người tuổi trẻ, khác biệt quá gấp, " nhìn thấy ta cử động, lão người què mỉm cười một chút, ngay sau đó đối với ta nói: "Nói như thế, trước người nói người là tới hái thuốc, nhưng mà đâu rồi, bây giờ người vừa nhắc tới vật này, ta cũng biết các người tuyệt đối không phải tới hái thuốc. Bất quá các người không cần lo lắng, này không ảnh hưởng chúng ta sự tình, ta cũng không để ý các người rốt cuộc muốn vật này là làm gì, tóm lại, này cái sự tình ta sẽ giúp các người. Vật kia chúng ta nơi này bình thường tên tục kêu Hoàng Sơn Tinh, vẫn luôn chỉ là truyền thuyết, ai cũng không thấy tận mắt, cho nên đồ chơi này, mặc dù hiếm hoi, lại không có bị liệt là cái gì Nhất cấp Nhị Cấp bảo vệ động vật, chúng ta coi như di chuyển nó, cũng không phạm tội, nói trắng ra là, chính là quan diện thượng là không có nguy hiểm, có thể buông tay làm."

Không nghĩ tới cái này lão người què lại như vậy thông suốt, thoáng cái liền xem thấu ta.

Đến mức này, ta cũng sẽ không che giấu, trực tiếp nói với hắn: "Xác thực không là đơn thuần hái thuốc, nhưng là chúng ta đến dùng vật này đi đổi cứu mạng dược liệu, cho nên, nếu như có thể mà nói, xin ngài hỗ trợ nhiều hơn, đúng rồi, ta muốn sống."

"Muốn sống?" Lão người què mặt đầy ngạc nhiên nhìn ta, ngay sau đó cau mày nói: "Này cũng không lớn dễ làm, khi đó ngay cả bóng dáng cũng rất khó thấy, người muốn bắt sống, đó quá khó khăn."

"Tóm lại tận lực đi, quả thực không được lời nói, chết cũng được, " ta khề cần rặng, đối với lão người què nói.

"Vậy cũng tốt, " lão người què gật đầu một cái, ngay sau đó đối với ta nói: "Ta kể cho người nói lúc ấy ta làm sao thấy được vật kia đi, cũng tốt cho

người đối với vật kia có một ấn tượng."

"Ừ, ngài nói, " ta bị gợi lên hứng thú.

"Đó là năm sáu lâu lắm rồi, lúc ấy ta ở trên núi trong căn phòng nhỏ thủ lâm, bình thường không việc gì khi, thích đến sau núi đi loanh quanh săn thú, vì thế ta nuôi một cái Đại Lang chó, cái đầu kia, so với cái gì đó Tàng Ngao không nhỏ hơn bao nhiêu, thân thể đứng lên so với người còn cao, cũng khỏe mạnh, bình thường ta đều gọi nó con bê, cảm giác giống như là một cái con nghé con tựa như. Kết quả người đoán thế nào?" Lão người què nói tới chỗ này ngừng lại, một bên đốt điếu thuốc, vừa hướng ta nói: "Sau đó có một ngày buổi tối, ta đến trong thôn đánh bài, ước chừng sau nửa đêm mới trở về, lúc ấy đúng lúc là Đại Nguyệt Lượng ngày, căn bản cũng không lấy đèn pin chiếu sáng, mặt đường nhìn đến rõ rõ ràng ràng, với ban ngày không sai biệt lắm. Sau đó ta liền tay áo bắt tay, lúc ấy là mùa đông, chậm chậm hướng trên núi đi lang thang. Bởi vì lúc ấy sắp đến cửa ải cuối năm rồi, trộm Thụ Nhân nhiều, cho nên ta lúc ấy cố ý dọa dọa thêm thêm, không từ đại lộ đi, chuồn đến rừng cây nhỏ đi lên đuổi, muốn nhìn một chút có phải là có người hay không nửa đêm trộm tới phạt cây. Kết quả đầu rồi, sắp đến ta kia căn phòng nhỏ khi, ta liền xa xa nghe được ta con chó kia con bê một mực ở thấp giọng hừ hừ đến, nghe thanh âm kia giống như là trúng độc như thế. Lần này làm ta sợ hết hồn, còn tưởng rằng là cái nào thất đức sợ chó lớn tiếng kêu, cho nó hạ độc rồi. Sau đó ta liền một chút xiu hướng nhà trước mặt sờ qua đi, kết quả đến đó mà nhìn một cái a, hắc, người nói kỳ không kỳ, ta con chó kia con bê, bình thường ở trên núi gặp phải núi chó sói, cũng đuổi kia chó sói chạy khắp nơi, có một năm còn đem Mẫu Lang cho bò, căn bản chính là so với chó sói còn lợi hại hơn chủ nhân, kết quả bây giờ thế nào? Nó nằm xuống á..., hai cái tai dọa gục, móng trước cũng đủ thả ở trước mặt, cả người sát mặt đất nằm ở đó mà, chỉ dám hừ hừ, không dám di chuyển."

"Đó là trách?" Ta có chút hiếu kỳ đất hỏi.

"Nghe ta nói hết, " lão người què thật sâu hút một hơi thuốc, một bên ra bên ngoài thổi Thanh Khí, vừa tiếp tục nói: "Lúc ấy ta cũng là hiếu kì, kết quả nhìn kỹ một chút, mới phát hiện không đúng, nguyên lai con chó kia con bê đối diện một nơi cây nhỏ tầng bên trong có đồ. Ta ngay từ đầu không thấy rõ kia là thứ gì, sau đó nhìn kỹ một chút, mới phát hiện là một cái thân hình nhỏ dài, toàn thân kim ào ào, miệng dài nhọn đồ vật, nhìn giống như là chó, nhưng là vừa không phải là chó, bất quá ánh mắt kia nhìn một cái cũng rất tàn bạo, không trách ta con chó kia con bê sợ hãi, không dám nhúc nhích. Vốn là ta cho là vật kia nhiều nhất là hù dọa một chút ta con chó kia con bê muốn đi, kết quả a, nó thoáng cái nhảy tới, cắn xuống một cái, liền một cái, ta nhớ rất rõ ràng, là nhắm ngay chó cổ cắn, miệng vừa hạ xuống, ta con chó kia con bê trực tiếp liền Tứ Trảo co quắp, xoay mình nằm trên đất, dưới người một vũng lớn đen máu chảy ra, sau đó vật kia sẽ dùng mỏ nhọn xé ra chó bụng, bắt đầu ăn nó nội tạng, sau khi ăn no, lúc này mới quay đầu Toàn Sơn trong đi."

Lão người què nói tới đây ngừng lại, kia ngừng trọng vẻ mặt rất hiển nhiên là đang hồi tưởng ban đầu cảnh tượng.

Ta có chút hiếu kỳ, theo bản năng hỏi "Lúc ấy ngài tại sao không ra đuổi vật kia?"

"Ha, cái này người không biết đâu?" Nghe được ta lời nói, lão người què nhìn ta một cái nói: "Người là không hiểu chúng ta nơi này phong tục. Phải biết, chúng ta nơi này một mực thì có một truyền thuyết, nói là là vật gì Sơn Thần tọa kỵ, lợi hại chưa, trừng người liếc mắt là có thể đem Nhân Hồn mà câu đi, con người của ta tương đối mê tín, nào dám mạo hiểm như vậy? Huống chi lúc ấy trong tay của ta cũng liền một cây gậy, kia đông Tây Hành di chuyển tốc độ nhanh, thật muốn xông lên, ta chân này, khẳng định không làm hơn nó, cho nên ta sẽ không lên tiếng, lại một người, đây cũng là hiểm ngoạn ý nhi a, ta vẫn luôn không thấy tận mắt, lúc ấy chiếu cố nhìn,

nào còn có ý nghĩ khác?"

Nghe đến đó, ta ước chừng mình bạch lúc ấy tình huống, nói cách khác, vật kia công thức nấu ăn rất kỳ quái, nó đem lão người què chớ ăn, nó tại sao làm như vậy? Chẳng lẽ trong núi không có khác biệt thức ăn sao?

Nghĩ tới đây, ta không tránh khỏi lòng tràn đầy nghi ngờ, luôn cảm thấy này cái sự tình không giống mặt ngoài thấy đơn giản như vậy.

Chương 84: 3 núi ra 1 tinh

Cổ xưa nông thôn, đặc biệt là loại này ở vào vùng núi xa xôi thôn nhỏ, xưa nay cũng có rất nhiều phi thường thần bí truyền thuyết. Liền nói ví dụ như bây giờ đi, thông qua ta cùng lão người quê nói chuyện phiếm, ta liền biết được một cái liên quan tới "Hoàng Sơn Tinh" truyền thuyết.

Dựa theo lão người quê cách nói chính là, cái gọi là sơn tinh, thật ra thì có rất nhiều loại, dân quê lấy màu sắc cho chúng nó phân loại, so với khá thường gặp là Bạch Sơn tinh cùng Hắc Sơn tinh, còn lại màu sắc sơn tinh, trên căn bản đều là này hai loại sơn tinh bản thẳng cấp, cũng càng thêm thần bí cùng lợi hại, mà bọn họ này cái địa phương sơn tinh, dĩ nhiên chính là Hoàng Sơn Tinh, cũng chính là kia phượng Đầu Lang rồi.

Nơi này còn có một cái cách nói chính là: Tam sơn ra nhất tinh, Cửu Sơn ra một nhiều. Nơi này lời muốn nói "Tinh", chính là sơn tinh, mà cái đó "Nhiều", chính là địa phương thổ thoại, ý tứ chính là yêu.

Từ trong lời này có thể thấy được, ngay tại chỗ người trong tư tưởng, yêu so với tinh lợi hại hơn. Dưới cái nhìn của bọn họ, Tinh Quái chính là cái loại này sống tương đối lâu năm tháng, hành tung quý bí, tương đối thần kỳ hiếm hoi động vật, mà yêu quái mà, kia trên căn bản sẽ cùng với Sơn Thần, cũng hoặc là ma quỷ một loại tồn tại.

Cũng may chúng ta bây giờ phải đối phó chỉ là một cái sơn tinh, không muốn biết là chúng ta đối phó là một cái núi yêu lời nói, sẽ là cái dạng gì tình huống.

Quá nhiều lời nói không nói, tóm lại, bây giờ ta coi như là lấy được liên quan tới phượng Đầu Lang tin tức xác thật, lão người quê đã từng thấy tận mắt vật này, điều này nói rõ vật này hẳn liền ở phụ cận đây trên đỉnh núi. Dân quê truyền thuyết, Tinh Quái tuổi thọ có thể dài đến hơn ngàn năm, có chút cuối cùng có thể đáng dấp giống như núi đại, cho nên, không ra ngoài

dự liệu lời nói, trước mắt đầu này Hoàng Sơn Tinh chắc còn ở phụ cận đây, chỉ là có rất ít người gặp lại thôi.

Như vậy, còn lại vấn đề đã tới rồi, này Hắc Tuyên Sơn đỉnh núi trùng điệp trên trăm cây số xa, phạm vi rất lớn, bên trong đỉnh núi cũng rất nhiều, chúng ta kết quả muốn đi đâu tìm này Hoàng Sơn Tinh đây? Sau khi tìm được, nó thân thể chuyển một cái, Toàn Sơn trong rừng chạy mất, chúng ta tốt phải làm sao đây?

Xem ra này cái sự tình không phải là như vậy bắt vào tay, trong này tất nhiên muốn phí một phen trắc trở, cũng may bây giờ ta không phải là con ruồi không đầu như thế khắp nơi loạn chuyển du, ít nhất có lão người què hỗ trợ, cái này làm cho ta an tâm không ít.

Ngay sau đó ta liền hỏi lão người què có cái gì kế hoạch, kết quả lão đầu tử kéo ra hạn yên đại, mị mắt thấy ta nói: "Phải nói biện pháp, cũng không phải là không có, chỉ là có chút thất đức."

Lão người què lời này để cho ta có chút kỳ quái, không cảm thấy là có chút hiếu kỳ hỏi hẩn có ý gì, kết quả lão người què liền đối với ta nói: "Chúng ta nơi này truyền thuyết núi kia tinh nhưng là Linh Vật, là phù hộ nhất phương Linh Thú, có lúc, nếu như người gặp phải khó khăn gì, chân tâm thật ý đất yêu cầu nó, nói không chừng nó thật đúng là sẽ hiện thân ra tới giúp cho người một tay. Cũng tỷ như nói vài chục năm đầu đi, lúc đó ở ta đều vẫn là cái tiểu hài tử đầu rồi, cả ngày quang môn tán loạn, khi đó binh hoang mã loạn, người miền núi thời gian cũng không tốt hơn a, quý tử thường xuyên đến quét sạch, có một năm, một cái Tiểu Nữ Oa ở trên núi chặn dê, vừa vận dụng phải một đám tuần tra quý tử, những quý kia ở liền đem nàng dê cho đoạt, sau khi còn phải làm hại nàng, nàng mới bấy lớn a, cũng liền bảy tám tuổi, hơn nữa dinh dưỡng không được, kia nhìn vừa gầy vừa nhỏ, những quý kia ở cũng thật là táng tận lương tâm a, một đứa trẻ như vậy, bọn họ đều phải làm hại, người nói đáng hận không đáng trách?"

Cái này dĩ nhiên rất đáng hận, quý tử cũng nên bị thiên đao vạn quả, băm thành thịt nát, nhưng mà, người nói này cái sự tình, với Hoàng Sơn Tinh rất cuộc có quan hệ gì?

Ngay sau đó ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn lão người quê, chờ hẳn tiếp tục nói tiếp, kết quả này lão đầu tử nhìn thấy ta không trả lời, còn tưởng rằng ta không hận quý tử, cuối cùng thở dài nói: "Ai, bây giờ người tuổi trẻ a, không trải qua cái đó năm tháng, không bị cái đó khuất nhục cái đó tội, cũng quên lịch sử rồi, này cũng không trách người, sau này người sẽ từ từ minh bạch. Hay là trước nói Hoàng Sơn Tinh sự tình đi, lúc ấy kia Tiểu Nữ Oa ở chỉ có một người, chỉ lát nữa là phải rơi vào quý tử ma trận, dưới tình thế cấp bách, Tiểu Nữ Oa ở vẫn khóc đối với Đại Sơn kêu: Sơn Thần, Sơn Thần, cứu cứu ta với. Sau đó thì sao, vẫn thật là ứng nghiệm, một cái đại Bạch Hùng, nghe nói kia thể trạng đều đuổi bên trên một con Đại Ngưu rồi, hành động tốc độ cũng với thiểm điện như thế nhanh, từ trên núi lao xuống, mấy bàn tay liền đem những quý kia ở đập bay rồi nhiều cái, sau đó công lấy sau lưng kia Tiểu Nữ Oa ở liền chạy, đợi đến những quý kia ở kịp phản ứng, đã sớm chạy mất dạng. Bất quá, từ nay kia Tiểu Nữ Oa ở cũng liền mất tích, cho tới sau này qua thật nhiều năm, đột nhiên có một ngày, một cô gái từ trên núi đi xuống, nói nàng là ai ai ai, năm đó bị Bạch Sơn tinh cứu, mấy năm nay một mực ở tại sơn tinh trong ổ, bây giờ mới ra ngoài. Ngay từ đầu mọi người căn bản cũng không tin, nhưng mà cô bé kia nói rõ ràng mạch lạc, hơn nữa bộ dáng cũng giống, mọi người mới tin, sau khi mang nàng đi tìm ba mẹ nàng, nhận nhau, sau khi chính là qua bình thường thời gian, nữ hài sau đó cũng lập gia đình, có con trai có con gái, bất quá tạo thành một cái thói quen, mỗi tiết khi, cũng sẽ đối với trên núi lớn thơm tho, nói là Sơn Thần ở phù hộ bọn họ, thành tâm cầu nguyện lời nói, Sơn Thần sẽ nghe được, sẽ đến giúp đỡ bọn họ. Vì vậy sự tình a, chúng ta nơi này, cho tới bây giờ đều có cái tập tục này, ngày lễ ngày tết cho Sơn Thần thắp hương, Đông thiên thời sau khi đầu rồi, không bận rộn hưởng trong núi ném một ít ăn đồ ăn, phòng ngừa sơn tinh đói bụng."

"Này thật giống như đều là chuyện tình cờ, thật muốn dùng loại biện pháp này đem sơn tinh dẫn ra, tựa hồ không quá có thể, " ta nhìn lão người què nói.

"Hắc hắc, đây chính là ta muốn nói điểm chính rồi, " nghe được ta lời nói, lão người què mỉm cười một chút nói: "Người bình thường khả năng rất khó đem sơn tinh cho mời đi ra, nhưng mà không ngăn được chúng ta có chuyên nghiệp mời Thần Vu bà a, đây chính là vừa mời một cái chuẩn a."

"Mời Thần Vu bà? Ý gì?" Ta nhìn lão người què, lòng tràn đầy nghi ngờ.

"Chính là Vu Bà, bình thời thần thần lai nhai, quý quý hề hề, nhưng mà, thật là có hiệu quả, nàng có thể thỉnh Thần, mời sơn tinh cũng không thành vấn đề, tối thiểu, nàng có thể biết sơn tinh ở cái gì địa phương, " lão người què nói với ta nói.

"Người này là ai? Là thôn chúng ta sao?" Ta hỏi.

"Không phải là, phía sau núi đầu đôi tuyến Thôn, bất quá ta cùng nàng quan hệ thực, quay đầu chúng ta trước tìm nàng, để cho nàng hỗ trợ mời sơn tinh lão gia, không vì cái gì khác, liền vì đại khái chắc chắn sơn tinh vị trí, sau khi chúng ta sẽ đi qua từ từ tìm kiếm, người thấy thế nào?" Lão người què nói với ta nói.

"Được, kia hết thủy đều nhờ cậy ngài, cảm ơn Lưu đại thúc rồi, " ta nói với hắn.

"Ha, chớ vội cảm ơn ta, " nghe được ta lời nói, lão người què ngừng ta lời nói nói: "Ta đây sao giúp các người, nhưng là rất tổn hại âm đức, cho nên a, nếu ta hy sinh lớn như vậy, các người cho ta thù lao mà, đó cũng không có thể quá ít, tối thiểu này tiền đặt cọc cũng có chút hàn sầm, đúng hay

không?"

Nghe được lão người què lời nói, ta không cảm thấy là giật mình, lòng nói nguyên lai người là ưa thích tiền a, bất quá người lão nhân gia như vậy cao tuổi rồi , lại vừa là ở trong núi đến, cảnh nghèo mạt rệp, không có con cái, người đòi tiền làm gì?

Lúc đó ta tâm lý liền có chút hiếu kỳ, nhưng là lại không tốt nói ra, bất quá, ta không hỏi, lão đầu tử lại chính mình nói ra, nhất thời ta sau khi nghe, cũng có chút ngây ngẩn, thật không nghĩ tới lão đầu tử lại là như vậy trong lòng.

Chương 85: Xem người không phải là người

Câu có lão lời nói được, ổng có đồ vĩnh viễn không biết quý trọng.

Tự giống với thân thể chúng ta đi, làm thân thể chúng ta rất khỏe mạnh, chưa từng xuất hiện cái gì thiếu tàn cùng chứng bệnh khi, có rất ít người sẽ nhớ đến muốn yêu quý thân thể, phải thật tốt giữ khỏe mạnh trạng thái, rất nhiều lúc, chúng ta sẽ đảm nhiệm bằng tâm tình mình hưởng, tùy ý giày vò chính mình, hút thuốc, say rượu, thức đêm đợi một chút, trên căn bản luôn là biết làm một ít đối với thân thể bất lợi sự tình, cho đến thân thể chúng ta xuất hiện một ít chứng bệnh, mỗi ngày thuộc về một loại hành hạ trạng thái, chúng ta mới biết hối hận không kịp.

Mà bây giờ, ngồi ở trước mặt ta cái này lão người què, chính là không những thân thể có một ít chứng bệnh, hơn nữa chân còn què rồi, đây chính là hạng nhất thiếu tàn phế, mà loại thiếu tàn, đặc biệt là ở nông thôn trong một ít địa phương, đối với người ảnh hưởng là lớn vô cùng. Cũng không có kỳ thị người tàn tật ý tứ, chỉ là diễn tả một sự thật, khác biệt không nói, liền nói kết hôn sự tình, nói như vậy, người tàn tật ái tình cùng hôn nhân, khả năng cũng tương đối chật vật.

Lão người què chính là bởi vì nguyên nhân này, đưa đến hấn đánh cả đời độc thân, nói không lộ ra lời nói, qua nhiều năm như vậy, hấn khả năng cũng không có chân chính sờ qua thân thể nữ nhân, đây đối với một cái khắp mọi mặt chức năng cũng còn coi là nam nhân bình thường mà nói, là một loại như thế nào giày vò cảm giác, chỉ sợ không có cắt thân thể sẽ người, là không thể nào hiểu được trong đó mùi vị.

Tương tự lão người què dưới tình huống như vậy, muốn kết hôn, trên căn bản sẽ chỉ ở hai loại điều kiện hạ phát sinh, loại thứ nhất chính là đàn gái điều kiện tương đối kém, có thể cũng là người tàn tật, sau đó hai người cũng không có gì hay lựa chọn, cuối cùng chỉ có thể tụ chung một chỗ, tạm đến sống qua ngày, loại tình huống thứ hai chính là lão người què có thể

thắt lưng dây dưa vạn quán, có đầy đủ tư bản để cho nữ nhân nguyện ý đi theo hắn.

Đương nhiên rồi, trước đó năm tháng trong, lão người què vẫn không có phát tài cơ hội, nhưng là hôm nay, hắn cảm thấy hắn cơ hội tới, mặc dù niên kỷ của hắn đã rất lớn, nhưng mà tóm lại là cái cơ hội, hắn có thể mượn cơ hội phát tài, từ nay đi lên một loại hoàn toàn bất đồng nhân sinh con đường, hắn muốn lấy vợ lập gia đình, hắn phải thật tốt hưởng thụ tiếp theo nhân sinh năm tháng.

Từ một điểm này lên đường, liền không khó để hiểu, tại sao lão người què cam nguyện bốc lên lớn như vậy nguy hiểm trợ giúp ta bắt phượng Đầu Lang rồi, hắn đúng là thấy được lợi ích, mới sẽ làm như vậy, đối một loại cách nói chính là, hắn hiện tại cũng lớn tuổi như vậy rồi, không còn bác một cái, cũng liền hoàn toàn không có cơ hội.

Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên lão người què muốn giá cũng tương đối cao, hắn muốn giá hai trăm ngàn.

Nói thật, nhiều tiền như vậy, có chút vượt qua ta cùng Lương Hiếu Diễm dự trữ, thật có chút cao, mặc dù Lương Hiếu Diễm trong nhà rất giàu có, nhưng mà chính nàng lại không có bao nhiêu tiền, chúng ta vốn là dự định xài bốn chừng năm vạn liền đem sự tình giải quyết, bây giờ nhìn lại là không Thái Hành rồi, huống chi ta cũng không tốt lắm ép lão người què giới, bởi vì hắn dù sao cũng là muốn dựa vào khoản tiền này thay đổi nửa đời sau, ta không muốn để cho hắn thất vọng.

Như vậy cân nhắc một phen sau khi, ta không có cùng Lương Hiếu Diễm thương lượng, liền trực tiếp đáp ứng hắn, đồng thời còn đem trên người phần lớn tiền mặt, ước chừng 5000 đồng tiền đều cho hắn, coi là là tiền đặt cọc. Ta làm như vậy, thứ nhất là ổn định hắn lòng, thứ hai là để cho hắn làm việc dễ dàng một chút, dù sao đi bắt kia phượng Đầu Lang, khả năng cần

muốn mua một ít tất muốn trang bị, những thứ này đều là cần phải bỏ tiền, tiền này cho hăn, hăn có thể vận doanh mở.

Nói xong này chút ít sự tình sau khi, ta liền hỏi lão người quê lúc nào có thể mang ta đi tìm kia cái gì Vu Bà, kết quả lão người quê nghe ta lời nói, liền phi thường thần bí đối với ta nở nụ cười nói: "Tùy thời đều có thể đi, bất quá nay Lâm Thiên sắc hơi trẻ, ta xem hay là ngày mai đi, vừa vặn ta bên này cũng chuẩn bị một chút, người và cô nương kia đâu rồi, cũng chuẩn bị một chút, đồ đâu, các người mang theo chính mình phải dùng vật phẩm là được, một người khác các người phải chuẩn bị sự tình chính là các người bên trong, đến có người giả bộ bệnh mới được. Dù sao chúng ta đi tìm nàng thính Thần, cũng không thể không lý do, khẳng định như vậy chọc người hoài nghi, nhưng mà nếu là giả bộ bệnh mà, để cho nàng thính Thần đến giúp đỡ khu trừ tà khí, nàng vẫn sẽ làm."

"Giả bộ bệnh?" Nghe nói như vậy, ta khẽ nhíu mày một cái, suy nghĩ chính ta nhất định là không tốt giả bộ bệnh, vậy thì phải để cho Lương Hiếu Điềm đến, chính là không biết Lương Hiếu Điềm tình nguyện không vui. Nhưng mà này dù sao không phải là đại sự gì, cho nên ta rất nhanh liền đáp ứng, lại hỏi muốn giả bộ tới trình độ nào, lão người quê nói giả ngây giả dại cái loại này là được rồi, quả thực không được thì giả bộ ngốc tử, không nói lời nào cũng không cười, chính là cúi đầu trầm tư, người gỗ gỗ là được rồi.

Nghe đến mấy cái này, ta ước chừng mình bạch phải thế nào lấy, ngay sau đó gật đầu một cái, lại cùng hăn tùy tiện trò chuyện đi một tí, hăn lưu ta ăn cơm tối, ta khéo lời từ chối rồi, đứng dậy cáo từ, trở lại Vương thất trong nhà.

Sau khi đến, phát hiện Vương thất chính đang nấu cơm, trong sân khói bếp lượn lờ, rất thanh tĩnh, nhìn lại kia lặn về tây Hồng Nhật, mặc dù núi lá điêu linh, đã là ban đầu thời tiết mùa đông, lại để cho người có một loại thuộc về Hương cảm giác thân thiết.

Lương Hiếu Diễm đứng ở trong sân một cái đại thủy hang trước, cúi đầu nhìn cái gì, ta đi tới mới phát hiện kia trong thủy hang nuôi hai cái Đại Lý Ngư, lúc này chính du đến vui mừng, Lương Hiếu Diễm cũng đang nhìn đến xuất thần, cũng không có chú ý đến ta đi tới bên cạnh nàng rồi.

"Đang nhìn cái gì?" Ta mỉm cười một chút hỏi.

"À?" Nàng cả kinh thấp giọng kêu một chút, ngay sau đó phát hiện là ta, lúc này mới có chút bật cười nói: "Nhìn cá đâu, người thấy bọn nó, tự do tự tại, thật tốt."

"Người nói đùa sao? Bọn họ bị vây ở này trong thủy hang, có thể gọi tự do tự tại?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Vây ngược lại cũng là, nhưng là ta thế nào cảm giác bọn họ rất vui vẻ chứ, " Lương Hiếu Diễm gật đầu một cái, hồi phục lại cúi đầu nhìn kia cá, như có điều suy nghĩ.

Lúc này ta không cảm thấy là nhớ tới một cái sự tình, vì vậy liền hỏi nàng nói: "Đúng rồi, người xem người khi, cảm giác người là động vật đáng vẻ, vậy người xem những động vật này khi, là hình dáng gì? Có phải hay không cũng có một chút biến hóa?"

"Ừ ?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm cũng không cảm giác là gần ra, tốt nửa ngày mới có hơi hưng phấn nhìn ta nói: "Đúng nha, người nhắc nhở ta, trước ta còn thực sự không muốn qua này cái sự tình, bây giờ suy nghĩ một chút, ngược lại xác thực có chút kỳ quái. Nói như thế, ta nhìn những thứ kia động vật khi, nói như vậy, đều là trực tiếp thấy bọn họ bản thể, cũng không có gì thay đổi, bất quá cũng có một chút ngoại lệ."

"Cái gì ngoại lệ?" Ta tò mò hỏi.

"Chính là có một năm, khi đó ta còn rất nhỏ, đi theo ca ca cuộc sống ở nông thôn, có một ngày chúng ta đi điền lý chăn trâu, ca ca cùng Thôn Thượng một đám con nít vào trong rừng cây chơi đùa, để cho ta hỗ trợ nhìn trâu, ta xem sau một khoảng thời gian, có chút không kiên nhẫn, liền đi tìm bọn họ, kết quả vào rừng cây mới phát hiện bọn họ chính vây quanh một cái xuyên Hắc Y phục tiểu hài tử làm ầm ĩ, có người dùng cây đánh hắc, có người còn hướng về thân thể hắc đi tiểu, tiểu hài tử kia rất gấp, muốn chạy, nhưng lại không chạy khỏi, bởi vì hắc chân bị một sợi dây cho xuyên ở. Lúc ấy ta liền cảm giác rất kỳ quái, tiến lên trở trụ ca ca bọn họ, để cho hắc không muốn khi dễ người ta, sau đó bọn họ cũng rất nghi ngờ, hỏi ta có ý gì, còn nói bọn họ chỉ là bắt được một cái chồn hôi, muốn giết xuống mà thôi, căn bản cũng không sao. Kết quả ta cẩn thận hướng trên đất nhìn một cái, phát hiện căn bản không hề cái gì Hắc Y tiểu hài tử, chính là một cái chồn hôi nằm trên đất." Lương Hiếu Điền nhìn ta nói nói.

Chương 86: Thứ 2 đêm

Lương Hiếu Điềm lời nói, nói hời hợt, nhưng mà ta coi như người đứng xem, nghe vào trong tai, lại cảm giác có chút rợn cả tóc gáy ý tứ. Nàng ngay từ đầu thấy rõ ràng là một cái xuyên Hắc Y tiểu hài tử, thế nào đột nhiên biến thành một cái chồn hôi cơ chứ?

Chồn hôi vật này ta là rất quen tất, coi như là dân quê tương đối kiêng kỵ đồ vật, thứ nhất vật này quá quý, hành tung tương đối bí mật, mùa đông thích tha gà, cho nên dân quê đối với nó không quá vui vẻ, một khi thấy đều là đánh vào chỗ chết, thứ hai vật này hình tượng cũng không tốt lắm, đen thùi lùi, không quá cát lợi, huống chi nó sẽ còn thả xú thí, cho nên, tổng hợp, là một loại làm người ta chán ghét động vật, nhưng mà, bất kể nói thế nào, loại động vật này ở ác liệt như vậy trong hoàn cảnh, như cũ có thể sinh sôi không ngừng đất còn sống sót, vậy thì chứng minh nó thích ứng tính, cũng nói bọn họ là rất thông minh, rất có linh tính động vật, vì vậy nguyên nhân, rất nhiều lão dân quê đối với bọn nó vẫn tương đối kính sợ, toàn thể cảm giác chính là tốt kiêng kỵ tốt kính sợ đi.

Bất quá ta đảo là rất ít nghe nói chồn hôi thành tinh cổ sự, nhưng là bây giờ xem ra, tình huống tựa hồ không hề giống ta nghĩ rằng giống như vậy, rất nhiều động vật, khả năng đạo hạnh rất cạn, nhưng mà thật ra thì đã có rất Cao Linh tính, có thể biến ảo thành một số khác biệt bộ dáng, chỉ là chúng ta những thứ này nhục nhãn phạm thai không thấy được thôi.

Ngay sau đó, nghe Lương Hiếu Điềm kể, ta liền dọc theo một chút, hỏi nàng có còn hay không tương tự việc trải qua, hoặc có lẽ là có phát hiện hay không cái gì quy luật.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm cau mày lắc đầu nói: "Cũng không có gì quy luật, loại tình huống này cũng rất ít thấy, lần đó đã là rất kỳ quái một lần, sau đó liền không xuất hiện nữa qua. Nói như vậy, ta nhìn những thứ kia động vật, đều là vốn là bộ dáng, rất ít xuất hiện tình huống khác."

"Nói cách khác, người xem người không phải là người, nhưng nhìn động vật, thật ra thì vẫn là động vật, đúng không?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Đại thể chính là như vậy đi, ta cũng không quá chắc chắn, " Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đột nhiên ánh mắt sáng lên, đối với ta nói: "Há, đúng rồi, ta nghĩ ra rồi một cái sự tình, ngay mới vừa rồi, thật giống như ta tốt thấy động vật biến bộ dáng."

Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta ngẩn ra, ngay cả bản rợn hỏi "Tình huống gì? Nói nhanh lên một chút xem."

"Chính là mới vừa rồi a, Vương thẩm theo ta ở trong thôn đi đi, sau đó ở Thôn đầu đông khi, ta xa xa thấy một cái xuyên Hoàng Y phục người ở bên kia đứng, bộ dáng cùng kỳ quái, trên đầu dài hai cái cong cong đại giác, lúc ấy ta còn hiểu kỳ đầu rồi, liền hỏi Vương thẩm người kia thế nào trên đầu dài hai cái giác, kết quả Vương thẩm nhìn một chút nói: Người cô nương này thế nào nói lung tung, đó là đầu thôn đại ngốc gia lão Hoàng Ngưu, nơi nào là người nào à? Kết quả đầu rồi, nghe được Vương thẩm lời nói, ta cẩn thận đi đi qua xem cẩn thận nhìn một chút, phát hiện quả nhiên là một con lão Hoàng Ngưu. Chính là kia lão Hoàng Ngưu ánh mắt có điểm lạ, tựa hồ có thể hiểu tính người. Lúc ấy ta cũng biết là mình nhìn lầm rồi, liền vội vàng cùng Vương thẩm giải thích một chút, nói là ta đùa, Vương thẩm cũng không để ý, bây giờ nghĩ lại, đoán chừng là kia lão Hoàng Ngưu rất hiểu tính người, linh tính cũng cao, cho nên ta liền cho nhìn xóa." Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

Nghe được nàng lời nói, ta cau mày trầm ngâm một chút, nghĩ tới một điểm gì đó, ngay sau đó tìm tới Vương thẩm hỏi một chút, đúng như dự đoán, kia lão Hoàng Ngưu có vấn đề.

Nguyên lai, bởi vì đầu kia lão Hoàng Ngưu quá già rồi, đã trên căn bản

canh bất động rồi, bán tốt bán không được, cho nên đại ngốc gia chuẩn bị đưa nó giết chết bán thịt ăn, thời gian ước chừng ở nơi này mấy ngày. Nghe nói đại ngốc gia thương lượng này cái sự tình khi, kia lão Hoàng Ngưu liền buộc ở bên cạnh, lúc ấy kia trâu nghe vài người lời nói, tựa hồ có thể nghe hiểu một dạng đá mấy cái móng, liền ngửa đầu kêu mấy tiếng, thanh âm kia cùng bình thường tiếng kêu không giống nhau, cảm giác giống như là đang khóc như thế. Cho nên lúc đó tất cả mọi người nói này trâu hiểu tính người, cảm giác chết nó có chút tàn nhẫn, nhưng mà dù sao chỉ là một con gia súc, hơn nữa không có chỗ gì dùng, thật sự lấy cuối cùng vẫn là quyết định đưa nó giết chết, bây giờ sẽ chờ mỡ trâu người đến, nói không chừng ngày mai sẽ phải khai đao.

Nghe Vương thăm lời nói, ta rốt cuộc có chút xác định được, không cảm thấy là đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Nhìn như vậy đến, người này con mắt xác thực là có chút tác dụng. Chỉ là này tác dụng chỉ nhằm vào một ít có tư tưởng cảm tình đồ vật, nói thí dụ như nhân loại đi, có rất ít người tâm lý không ý tưởng gì, cho nên người xem bọn hắn khi, ánh bắn ra hình tượng cũng có chút biến dạng, trực tiếp biến thành một ít động vật hình tượng, mà những thứ kia động vật đâu rồi, đại đa số cũng không có gì cụ thể tư tưởng cảm tình, hành động chỉ là tuân theo bản năng, cho nên dưới tình huống bình thường, người thấy bọn họ, đều là vốn là bộ dáng, nhưng mà, một khi bọn họ cũng có tình cảm, khả năng bộ dáng liền sẽ phát sinh thay đổi, hơn nữa còn là Nhân Tính Hóa thay đổi. Nói thí dụ như cái đó chồn hôi, chắc là bởi vì người ca ca bọn họ đánh nó, rồi hướng nó đi tiểu, khiến nó phi thường thống khổ và khuất nhục, cho nên người thấy được một cái giầy giữa Hắc Y tiểu hài tử, lại tỷ như đầu kia lão Hoàng Ngưu, bởi vì lập tức phải bị giết xuống, tâm tình cũng rất bị thương, cho nên người thấy nó biến thành hình người rồi. Tổng kết một chút chính là một câu nói, người có thể thấy động vật nội tâm hình tượng và ba động."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là có chút ngạc nhiên nhìn ta, ngay sau đó nhưng là gật gật đầu nói: " Không sai, chính là

người nói cái bộ dáng này, không nghĩ tới người thông minh như vậy, ta nhiều năm như vậy đều không tổng kết ra, người lại chỉ là thông qua hai chuyện liền hiểu rõ, người thật là thật lợi hại!"

Lương Hiếu Diễm lời nói để cho ta một trận choáng, dù sao bị người tăng bốc, là một loại rất hưởng thụ sự tình, bất quá ta bây giờ cũng không phải là nhàn rỗi không chuyện gì mà quáng làm việc, ta giúp nàng tổng kết vật này, là có mục đích, bởi vì ta muốn để cho nàng giúp ta kiểm tra một ít động vật tình cảm, cũng tử như kia phượng Đầu Lang, nếu là sơn tinh, nhất định linh mẫn tính rất cao, tình cảm tự nhiên cũng là rất phong phú, cho nên nếu như Lương Hiếu Diễm thấy nó lời nói, thấy hình tượng hẳn không chỉ là phượng Đầu Lang hình tượng, mà là khác biệt cái gì hình tượng, thậm chí là một cái phi thường hoàn chỉnh hình người. Lúc này, liền có thể thông qua nàng tầm mắt, hiểu kia phượng Đầu Lang trong lòng cùng tình cảm.

Vả lại chính là, trong núi này đều có linh tính động vật rất nhiều, có chút động vật tương đối nhỏ tâm nhãn, chúng ta vào núi sau khi, nếu không cẩn thận chọc tới bọn họ, nói không chừng sẽ chọc tới phiền toái, cho nên, lúc này, nếu như Lương Hiếu Diễm có thể kịp thời thấy bọn họ tình cảm hình tượng, để cho chúng ta tránh khỏi đi chiêu chọc giận chúng nó lời nói, đây đối với chúng ta hành động mà nói, cũng là một cái không Tiểu Bang giúp. Dĩ nhiên, nàng năng lực tương đối đặc thù, ứng dụng phương pháp khẳng định không chỉ những thứ này, đây là ta trước mắt có thể nghĩ đến đồ vật, tiếp đó sẽ phát sinh cái gì, nhưng vẫn là nói không chừng.

Cùng Lương Hiếu Diễm ở trong sân nói chuyện một hồi sau khi, Vương thẩm liền đem cơm tối làm xong, chúng ta cùng nhau ăn cơm, cơm nước xong, sắc trời cũng đã đen xuống, ta cùng Lương Hiếu Diễm mỗi người vào phòng, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút, đây đã là ta cùng với nàng buổi tối thứ hai rồi, chỉ là tối nay chúng ta không phải là ngủ một căn phòng, bởi vì Vương thẩm gia căn phòng tương đối nhiều, thật sự bằng vào chúng ta muốn hai căn phòng, lúc ấy Vương thẩm còn thật tò mò, nói hai người

chúng ta không giống như là trong thành tiểu người tuổi trẻ, cơ hội tốt như vậy lại không ở cùng một chỗ, tư tưởng vẫn thật bảo thủ.

Lời này để cho ta cười khổ một hồi, không thể làm gì khác hơn là cùng nàng giải thích nói chúng ta quan hệ còn chưa tới cái đó phân thượng đâu rồi, sau đó nàng liền cho chúng ta thu thập hai căn phòng, chúng ta cũng là như vậy ở lại.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, này buổi tối thứ hai, mặc dù không có ở một căn phòng, nhưng mà kia kích thích trình độ so với buổi tối đầu tiên chỉ có hơn chứ không kém.

Chương 87: Người như ngọc, Nguyệt như nước

Đêm xuống, ban đầu thời tiết mùa đông, lạnh gió chợt nổi lên, xa xa trong núi rừng truyền tới ô ô tiếng vang, sau nhà lão hộc thụ cũng lã chã run rẩy cái, lẳng lẳng nằm ở 'Giường' bên trên, nghe Đại tự nhiên âm thanh, tâm tình người ta rất dễ dàng lâm vào một loại thê lương trong trạng thái. - chú -

Không lâu lắm, ngoài cửa sổ lướt một cái mát lạnh ánh trăng chiếu vào, khe cong ánh trăng ung dung 'Đãng' 'Đãng ' thẳng tới bầu trời, treo ở trên ngọn cây trong sáng mà chiếu sáng.

Vương thẩm trong nhà chần nệm cái gì cũng rất chỉnh tề, mùi cũng không tệ, có thể thấy nàng là rất chăm chỉ đang làm này cái sự tình, cái này làm cho ta cảm thấy rất vui vẻ yên tâm, dù sao ở nơi này dạng địa phương, có thể có như vậy đãi ngộ, còn là phi thường may mắn sự tình.

Lương Hiếu Điềm bên kia tình huống không biết như thế nào, phỏng chừng nàng hôm nay hẳn ngủ rất say đi.

Nhưng mà, cũng liền ở ta nghĩ như vậy khi, lại mơ hồ nghe được cách vách mở cửa âm thanh, Lương Hiếu Điềm tựa hồ đi ra ngoài.

Lúc đó nghe được thanh âm này, ta còn tưởng rằng nàng là muốn đi nhà cầu, cũng không có để ý, kết quả sau đó thật lâu không nghe được nàng trở lại, liền có chút bận tâm nàng, vì vậy lên thân mặc quần áo vào, cũng mở cửa đi ra ngoài.

Đến trong sân, phát hiện Nguyệt Ảnh hàn tấm ảnh, phá lệ trong sáng sáng rõ, Vương thẩm trong căn phòng đèn sáng, Lương Hiếu Điềm trong căn phòng cũng đèn sáng, ngoài ra chính là phía đông trong một gian phòng tựa hồ cũng đèn sáng, chỉ là căn nhà kia trên cửa sổ dán giấy, không thấy được bên trong là tình huống gì.

Ta đi tới căn nhà kia ngoài cửa sổ, lóng tai nghe một chút, mơ hồ nghe được Vương thẩm đang cùng Lương Hiếu Điềm nói chuyện, sau khi ta đem mặt dán vào trên cửa sổ, phát hiện kia cửa sổ bên trên vừa vặn có một cái lớn chừng móng tay lỗ, có thể thấy bên trong đi, vì vậy ta liền trộm nhìn một chút, nhìn một cái bên dưới mới phát hiện trong phòng Thủy Khí hòa hợp, trung ương sắp xếp một cái mộc chế thùng lớn, Vương thẩm đang ở hướng trong căn phòng nói nước nóng, mà Lương Hiếu Điềm đang ở cởi quần áo, tựa hồ là muốn tắm.

Thấy những thứ này, ta mới hiểu được Lương Hiếu Điềm phải làm gì, phỏng chừng nàng là chuẩn bị tắm, dù sao một ngày một đêm qua đi xuống, đường đi vất vả, nàng khả năng cảm giác trên người không phải là rất thoải mái, trước ở trong trường học, nàng muốn tắm đó là rất thuận lợi, mà bây giờ ở nông thôn, nàng cũng chỉ có thể dùng loại này đất biện pháp.

Bất quá nhìn nàng đáng vẻ, tựa hồ đối với loại này tắm phương pháp rất mới mẻ, cho nên không có gì bài xích, y phục trên người rất nhanh thì cởi không sai biệt lắm, chỉ còn lại hai món xinh xắn đồ lót, bột màu đỏ, lại hợp với cô ấy là lung linh thích thú vóc người, không thể không nói, lúc ấy ta nhìn liền mũi bốc lên hơi nóng, có chút không kiềm chế được chính mình 'Muốn' niệm, thật lòng hối hận tối ngày hôm qua chính mình ngụy ở hành vi, 'Lãng' mất cơ hội thật tốt. Như vậy ngọn Chí Nhân mà, nếu là đem nàng lột sạch 'Nhào nặn' vào trong ngực, có thể tưởng tượng đó là như thế nào một loại thoải mái cùng thỏa hiệp hưởng thụ, người xem cô ấy là da 'Sắc '. Tinh tế trắng nõn Như Tuyết, nhìn lại kia tiểu 'Ngực' bờ, kia hai cái trắng như tuyết dài dài 'Chân '. Ai ya, này phỏng chừng 'Sờ' một đêm cũng 'Sờ' không đến cùng a.

Cái này thật đúng là là không nhìn không biết, nhìn một cái lòng trực nhảy, không đúng, là một cây đồ vật đi lên kiêu. . .

"Ô kìa, tiểu Diễm a, người da thịt thật tốt, chặt chặt, người vóc người này cũng rất tốt a, trong thành cô nương với chúng ta dân quê chính là không giống nhau, nhìn một chút, thủy thông như thế, chúng ta nơi này 'Nữ' hài tử khi nào cũng có thể dài tuần tú như vậy, thật không biết muốn 'Mê' đảo bao nhiêu tiểu tử đâu rồi, " Vương thẩm xách một thùng nước nóng đi vào, thấy Lương Hiếu Diễm bộ dáng, không tránh khỏi chặt chặt khen ngợi.

Wương thẩm nói thật hay oa, lúc ấy ta tâm lý liền vì nàng giờ ngón tay cái lên, thật là nói ra lòng ta tiếng.

Lương Hiếu Diễm cũng rất rộng rãi, chỉ là hơi lộ ra ngượng ngùng long liễu long 'Ngực' miệng, tiếp theo liền có chút ngượng ngùng đối với Vương thẩm nói: "Wương thẩm người đừng khen ta rồi, ta thật ra thì cũng liền chung chung, chúng ta bên kia a, đẹp mắt cô nương có thể rất nhiều ta ở trong các nàng căn bản chưa được xếp hạng."

Ai nói? Làm sao có thể chưa được xếp hạng? Người không biết ta đã đem người xếp hàng là trường học của chúng ta đệ nhất người đẹp rồi sao?

Lúc đó ta tâm lý không ngừng dặt lắc đầu, sau đó Vương thẩm lại cùng Lương Hiếu Diễm đánh tiểu rồi mấy câu, sau khi giúp Lương Hiếu Diễm đem nước đổi được, thử một chút nhiệt độ, chính mình đi ra ngoài.

Wương thẩm sau khi đi ra ngoài, Lương Hiếu Diễm đem phòng 'Môn' đóng lại, xoay người lại, chuẩn bị cởi xuống tiểu nội y, chính thức bắt đầu tắm.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy Lương Hiếu Diễm cũng không biết là có ý thức, còn chưa chú ý, cởi quần áo trước, cuối cùng ngẩng đầu hướng cửa sổ bên này nhìn đã hơn nửa ngày, bộ dáng kia, giống như là đã phát hiện ta.

Cái tình huống này làm ta giật cả mình, liền vội vàng co rút thân trốn bên

cạnh trong bóng tối rồi.

Cũng thật may nàng dọa ta đây sao một chút, để cho ta trốn đi, bởi vì ngay tại ta mới vừa tránh sau khi thức dậy, Vương thẩm liền từ bên cạnh đi tới, vừa vặn không có phát hiện ta. Này không thể không nói là một cái tuyệt vời trùng hợp.

Rất nhanh, Vương thẩm đi vào Đường bên trong nhà đi, mà ta chính là lần nữa đứng lên, nằm ở trên cửa sổ đi vào trong nhìn, chỉ là để cho ta cảm thấy buồn rầu là, lúc này Lương Hiếu Diễm đã ngồi ở trong thùng gỗ rồi, ta cũng không nhìn thấy đứng đầu sọ 'Kiều diễm ướn át' một màn.

Nhưng mà, cũng không liên quan, bởi vì nàng chờ chút còn phải từ bên trong đi ra, đến lúc đó nàng một thân giọt nước lượng trạch, trắng như tuyết động lòng người, một tia không được, đây mới thực sự là để cho người điên đảo tâm thần thời khắc.

Vì vậy trong lòng, ta lập tức liền kiên nhẫn nằm ở đó mà, một mực chờ đợi.

Bất quá, để cho ta cảm thấy tan vỡ là, này đàn bà tựa hồ có chút quá thích sạch sẽ rồi, giặt sạch sắp tới nửa giờ, phòng chừng nước kia cũng đã nguội, lại còn không ra, thật không biết trên người nàng có cái gì tốt giặt rửa. Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể là có chút chán đến chết xoay người ở trong sân chạy hết một vòng, nhìn bốn phía nhìn, bất tri bất giác liền chuyển tới chiếc kia nuôi cá chếp chậu nước trước, sau đó cúi đầu hướng trong thủy hang nhìn một cái, phát hiện mặt nước rất bình tĩnh, kia cá chếp tựa hồ không đang du động, phòng chừng cũng đang buồn ngủ rồi. Sau đó ta có chút tinh nghịch dặt phụ thân hướng về phía trong chum nước le lưỡi một cái, vừa vặn đối với mình cái bóng ngược làm một mặt quỷ, sau đó ta đứng thẳng thân, chuẩn bị lại trở lại bên cửa sổ đi.

Kết quả, cũng vừa lúc đó, ta đột nhiên giật mình, liền vội vàng xoay người

lại tiếp tục xem trong chum nước, tự mình rót ảnh, nhìn một cái bên dưới, phát hiện đúng như dự đoán, vậy cũng ảnh có chút quái dị, trên đầu ta lại thẳng đứng hai cái đen thui giác, góc kia mờ mờ ảo ảo, không nhìn kỹ là không nhìn ra, nhưng mà chỉ cần cẩn thận nhìn một cái, liền sẽ phát hiện, thật có hai cái vật đen, nhưng mà, khi ta đưa tay 'Sờ' đến trên đầu mình khi, tốt phát hiện ngoại trừ tóc, không có khác biệt đồ vật, kia hai cái này giác là chuyện gì xảy ra? Nơi nào đến?

Ngay sau đó ta không cảm thấy là lòng tràn đầy nghi hoặc, cảm giác có chút quái dị, theo bản năng lui về phía sau mấy bước, hí mắt nhìn bốn phía, muốn nhìn một chút trong nhà này có phải hay không có cái gì tằng khí.

Kết quả là ở nơi này ngay miệng, đột nhiên kia trong chum nước "Rào" một thanh âm vang lên, một cái Đại Lý Ngư chọt từ bên trong nhảy ra ngoài, "Oành ——" một tiếng ngã xuống đất, đi theo liền liền mạng ngoắc cái đuôi, trên đất giầy dựa ngạch đứng lên.

Cái tình huống này làm ta giật cả mình, liền vội vàng tiến lên muốn đem kia cá chép nhắc tới thả lại trong chum nước , kết quả tay ở kia cá, còn chưa kịp đứng dậy, liền nghe được gian nhà chính cửa "Két" một tiếng mở ra, Vương thẩm khoác y phục từng bên trong đi ra, một bên hướng chậu nước sang bên này, còn một bên nói lầm bầm: "Hơn nửa đêm không yên ổn, có tin hay không ngày khác ta liền cho người chặt xuống nấu canh uống?"

Chương 88: Cá bà quý

Lúc đó thấy Vương thẩm đi ra, ta lo lắng bị nàng phát hiện, liền vội vàng liền bỏ qua kia cá, xoay người trốn góc tường trong bóng tối, co rút thân ngồi xổm ở nơi đó, cũng không nhúc nhích.

Lúc này, ta vừa vặn liền thấy cái điều cá chép ở trong ánh trăng giấy dựa, trên người dính đi một tí đất sét cùng thảo Giới Tử, sau đó nó con mắt chính ở kinh ngạc nhìn ta, ngoác miệng ra một tấm, tựa hồ đang nói chuyện với ta.

Lúc đó cũng không biết tại sao, ta luôn cảm thấy kia cá tựa hồ có cảm tình một dạng thật giống như thật muốn nói cho ta cái gì như thế, chẳng qua là ta không có thể đọc hiểu mà thôi.

Sau đó, Vương thẩm tiếng bước chân dần dần ép tới gần, kia cá cũng là càng gắng sức giấy dựa giùng giảng, cuối cùng lại là quay đầu hướng ta bên này nhúc nhích tới, cuối cùng cơ hồ leo đến ta bên chân rồi, sau đó cũng vừa lúc đó, ta rốt cuộc nghe được nó đang nói gì.

"Cứu ta —— "

Đó là một loại gần giống như va chạm như vậy thanh âm, thật không biết nó phát ra như vậy hai thanh âm, là mất bao nhiêu lực khí.

Lúc này, bởi vì nghe được cái này thanh âm, ta nhất thời cả người đều có chút ngây ngẩn, cảm giác này tựa hồ quá không bình thường rồi, cá làm sao biết nói chuyện đây?

Bởi vì quá mức khiếp sợ, cho nên lúc đó ta cũng quên ăn núp, cứ như vậy kinh ngạc nhìn đứng ở nơi đó, sau đó Vương thẩm nhưng là bước nhanh đất chạy tới, bắt lại kia cá, bấu mang cá vỏ bọc, đem nó ném vào trong chum nước đi, sau khi chính là xoay người lại nhìn ta, mỉm cười nói: "Ô kìa, tiểu

Lô a, người thế nào cũng dậy rồi? Có phải hay không muốn lên nhà vệ sinh, nhà vệ sinh ở đông phía sau nhà, người trực tiếp đi đi, bên kia ta kéo đốt đèn, không tối, đừng sợ a."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, ngẩng đầu nhìn Vương thẩm một chút, phát hiện nàng khoác một cái áo khoác, trên người chính là chỉ mặc một thân Thu y, lúc ấy nhìn nàng dáng vẻ, đặc biệt là kia vóc người, cũng không biết tại sao, lại cảm giác nàng không hề giống nàng mặt ngoài thấy già như vậy, ít nhất kia vóc người là rất không tồi, thậm chí lúc này, dưới ánh trăng, nhìn nàng mặt mũi, đều cảm thấy so với ban ngày khi càng sáng bóng nhẵn nhụi, ả nhiên có một loại Từ nường phong vận, và lại chính là nàng trên người mùi rất nhạt thoả mái, nói có thơm hay không, nói nồng không nồng, ngửi ở trong lỗ mũi, có một loại thanh đạm mùi vị.

Lúc đó ta nhìn nàng, tâm lý đột nhiên liền hơi nghi hoặc một chút, suy nghĩ, tựa như nàng một nữ nhân như vậy, lão công lâu dài bên ngoài đi làm, hài tử cũng một mực không ở tại bên người, chỉ nàng một người sống, lại là này loại hẻo lánh tiểu sơn thôn, thích nhất trộm cắp địa phương, theo lý mà nói, nàng không thể nào như vậy trong sạch, nhất định có rất nhiều nam người mới đúng, có thể là thế nào bây giờ nhìn lại, nàng ngược lại thì rất giữ mình trong sạch, cũng không có phương diện kia sự tình đây? Nếu không lời nói, ban ngày khi, ta cùng lão người què nói chuyện phiếm lúc đó ở, thế nào chút nào cũng không nghe hắc hắc qua?

Lúc đó ta tâm lý liền cảm thấy rất kỳ quái, hơn nữa mới vừa nghe được cá nói chuyện, này đưa đến tâm thần ta có chút loạn, sau đó thấy Vương thẩm xoay người chuẩn bị đi vào nhà rồi, ta cuối cùng theo bản năng gọi nàng một tiếng nói: "Vương thẩm, ngài bình thường một mực chỉ có một người sao?"

"Đúng vậy, thế nào? Nha, đúng rồi, xác thực nói cũng không phải, ta viện tử này nghênh đón đưa về, rất nhiều khách nhân ra ra vào vào, cũng không

hoàn toàn là ta ở một mình, thế nào, người có sự tình?" Vương thâm xoay người nhìn ta, hỏi.

Ta lắc đầu một cái, cười mĩa một chút nói: "Không, chính là cảm thấy Vương thâm ngài thật ra thì còn thật tuổi trẻ, một mực ở một mình, có thể là có chút ủy khuất."

"Ai nhé, không nhìn ra, tiểu tử người cũng còn khá một hộp này a, thế nào, thích thành thực?" Vương thâm đang khi nói chuyện, cuối cùng hướng ta đi tới, ngẩng đầu nhìn ta nói: "Kiểu nào, người đối với thím thân thể có hứng thú? Nói thật, người nếu là không sợ bị tiểu cô nương kia phát hiện, bây giờ liền có thể theo ta vào phòng, thế nào, có dám hay không?"

Lần này ta nhưng là tâm lý có chút run rẩy rồi, lòng nói người nghĩ đi nơi nào, ta như thế nào đi nữa đói khát, cũng không khả năng nghĩ này cái sự tình a, ngài bao nhiêu tuổi rồi, ta bao nhiêu tuổi rồi, huống chi ta còn có Lương Hiếu Điềm đâu rồi, ta ngay cả nàng đều không động, sẽ đi động tới người? Ta chẳng lẽ thật là biến thái sao?

Lúc đó ta liền vội vàng lắc đầu, chê cười nói với nàng: "Vương thâm ngài hiểu lầm, ta không phải là cái ý này."

"Ha, xấu hổ cái gì à? Thế nào, chê ta lão a, không sợ người chê cười, ta tuổi tác mặc dù lớn, nhưng mà so với cái kia tiểu cô nương có thể có kinh nghiệm, bảo đảm cho người thoải mái, hơn nữa, ta cũng không cần người thù lao a, tốt như vậy sự tình, người đến đâu mà đi tìm? Tiểu tham mèo ——" Vương thâm đang khi nói chuyện, cuối cùng đưa tay ở ngực ta miệng dậm một chút, sau khi lại là có chút đặc ý cười xoay người đi vào nhà rồi.

Lúc đó nhìn nàng đi vào nhà rồi, ta kinh ngạc nhìn đứng ở đằng kia, thật lâu đều không có thể tỉnh táo lại, nửa ngày trời sau mới run một cái, nổi da

gà xuống đầy đất, sau đó cũng không dám đi nhìn lên Lương Hiếu Diễm rồi, vội vàng trở về phòng trong, trốn trong chăn đi.

Nằm trên giường sau một khoảng thời gian, bất tri bất giác liền ngủ mất rồi, kết quả trong mộng liền làm một cái rất mơ, ta lại là thấy Vương thẩm quang thân thể nằm ở trên giường, kia giường lụa mỏng rạo rực, Vương thẩm trắng như tuyết thân thể giầy dụa, ánh mắt kiều mỹ, đồ mờ hôi đầm đìa, sau đó một cái tinh tên đô con ở chính ở trên người nàng ra sức canh vân đến, Vương thẩm theo tiểu tử đánh vào, một cao một thấp đất lớn tiếng kêu đến, thanh âm kia động lòng người, để cho người huyết mạch phún trường.

Chỉ là, giấc mộng này nửa đoạn trước cũng còn khá, Mộng Đắc ta đều thiếu chút nữa phun, nhưng đã đến buổi chiều liền có chút rợn cả tóc gáy.

Lúc đó tiểu tử kia dần dần nhảy lên tới núi cao, thét lên toàn thân căng thẳng, chết tử địa đặt ở Vương thẩm trên người, sau đó kia Vương thẩm nhưng là ánh mắt mập mờ, khóe miệng có chút hướng lên câu khởi, sau khi cuối cùng gắt gao ôm lấy tên tiểu tử kia, há mồm ra cắn một cái ở trên bả vai hăn, sau đó tiểu tử kia toàn thân co quắp một trận, gia hỏa cũng không kịp từ kia Vương thẩm trong cơ thể lui ra ngoài, thân thể cũng đã là một chút xiu thu nhỏ lại đi xuống, cuối cùng lại là biến thành một cái dài hơn một thước Đại Lý Ngư, cứ như vậy trợn mắt nhìn một đối với con mắt, ngoác miệng ra hợp lại đất nằm ở Vương thẩm giữa hai chân.

Mà đến lúc này, kia Vương thẩm lại là nắm kia cá, dùng đầu cá lại đi chính mình chỗ tư mật đầm mấy cái, sau khi mới giầy dụa rắn như thể thân thể đi xuống giường, bầu kia mang cá vỏ bọc, vừa nói chuyện, một bên xách nó đi ra ngoài rồi.

"Hắc hắc, như thế nào đây? Có thể thư thái? Tốt nhớ kỹ lão nương mùi vị, đến đó bên nhưng là không còn dễ dàng như vậy chuyện. Hừ, ta cá bà quý

cũng không phải là lãng đăc hư danh, hôm nay người gặp ta, xem như người đụng vào rủi ro rồi, đúng rồi, người là ưa thích bị hấp đầu rồi, hay là thịt kho tàu đầu rồi, chặt chặt, nhìn người này một thân thịt, ta đều thềm ăn chảy nước miếng đầu rồi, " Vương thẫm đang khi nói chuyện, đi ra bên ngoài trong sân, đưa tay đem kia cá nhét vào trong chum nước rồi.

Cái này tình trạng để cho ta giật mình một cái, lập tức kinh tỉnh lại, lúc này mới phát hiện chỉ là một mơ, nhưng là cũng không biết tại sao, ta luôn cảm thấy giấc mộng này trong sự tình, tựa hồ thật phát sinh qua một dạng kia Vương thẫm chẳng lẽ thật không phải là người loại, mà là một cái quý dị cá bà quý sao?

Ta có chút kinh ngạc nhìn ngòai ở trên giường, ngẩng đầu nhìn bên ngoài, phát hiện sắc trời đã có chút tờ mờ sáng rồi, bất đắc dĩ, chỉ có thể là mặc quần áo xong, đi ra ngoài.

Chương 89: Tắm ngủ thiếp đi?

Từ trong nhà sau khi đi ra, vừa đi vào sân, ta liền phát hiện tình huống tựa hồ có hơi không đúng lắm, Lương Hiếu Điềm trong căn phòng lại đèn vẫn sáng, mà đông phòng kia đang lúc tắm trong căn phòng cũng giống vậy là đèn sáng.

Lúc đó ta nhướng mày một cái, trước hướng Lương Hiếu Điềm căn phòng đi tới, kết quả đi qua nhìn một cái, bất ngờ phát hiện phòng nàng môn khép hờ, đẩy ra đi vào, bên trong cũng không có ai.

Cái này làm cho ta tâm lý cảm thấy rất ngờ vực, liền vội vàng bước nhanh hướng đông phòng phòng tắm chạy tới, kết quả mới vừa chạy đến bên cửa sổ, liền nghe được bên trong truyền mà nói chuyện âm thanh, cẩn thận nghe một chút, nhưng là để cho ta cảm thấy một trận ngạc nhiên cùng kinh hãi.

"Ô kìa nha, ta nói tiểu lương a, người thế nào ở trong thùng tắm rót suốt đêm?"

Là Vương thẩm thanh âm, nàng lại cũng như vậy sớm đã thức dậy, làm thật là có chút kỳ quái. Lúc này ta lại liên tưởng nàng tối hôm qua kia tao lông mi làm mắt đáng vẻ, không tự chủ chân mày liền nhíu lại, cảm giác này Vương thẩm tựa hồ có hơi kỳ quái, huống chi ta ban đêm còn làm như vậy một cái quái dị mơ, đúng rồi, còn có chính là tối hôm qua con cá kia tựa hồ nói chuyện, hết thảy các thứ này cũng là chuyện gì xảy ra, ta tạm thời còn không rõ ràng lắm, nhưng mà ta chắc chắn trong này sự tình khẳng định không tầm thường.

Bất quá, bây giờ để cho ta cảm thấy hơn quái dị sự tình là, nghe Vương thẩm lời này ý tứ, tựa hồ là Lương Hiếu Điềm ở đó trong thùng tắm rót suốt một đêm thời gian.

Đây là chuyện gì xảy ra? Nay tốt làm sao có thể chứ? Chẳng lẽ Lương Hiếu

Điềm điềm rồi sao?

Không nói trước lúc này tiết, khí trời đã thật lạnh rồi, chính là hạ thiên thời sau khi, nếu như người một mực ngâm dưới nước, đó cũng là phi thường không thoải mái, Lương Hiếu Điềm thế nào?

"Thật xin lỗi a, Vương thẩm, có thể là ta ngày hôm qua quá mệt mỏi, tắm khi không cẩn thận liền ngủ mất rồi, kết quả là rớt một đêm, ta cũng vậy cảm giác mình có chút hoang đường, lúc trước chưa từng có tình huống như vậy, ngày hôm qua không biết là thế nào."

Ngay tại ta chính nghi ngờ khi, Lương Hiếu Điềm thanh âm truyền tới, thanh âm kia nghe, lại là có chút khàn khàn, tựa hồ là bị cảm.

Thấy cái này tình trạng, ta vốn là nghĩ muốn vào xem một chút là tình huống gì, nhưng mà ngay sau đó nghĩ đến Lương Hiếu Điềm khả năng chính đang mặc quần áo, cho nên ta cũng chưa có đi vào, mà là đứng ở phía bên ngoài cửa sổ tiếp tục nghe.

Lúc này liền nghe được Vương thẩm nói: "Ô kìa, thật may đây là ta vô cùng phân phối chế được nước tắm, cho nên người rớt suốt đêm cũng không có việc gì, nếu không a, lạnh như vậy ngày, nhưng là phải đông xấu thân thể."

"Ừ, Vương thẩm người nói không sai, này Dục Thủy tắm xác thực rất thoải mái, lúc ấy ta cũng cảm giác rất thư thái, cho nên bất tri bất giác liền ngủ mất rồi, kết quả lại ngủ suốt đêm, người đoán thế nào? Ta ngủ sau khi còn làm một cái chơi rất khá mơ, ta ở trong mơ nằm mơ thấy chính mình nửa người dưới biến thành cá cái đuôi, lúc ấy còn buồn bực đâu rồi, thế nào chính mình biến thành Mỹ Nhân Ngư rồi hả? Bây giờ mới hiểu được, nguyên lai là bởi vì ta một mực ngâm dưới nước nguyên nhân, người nói có ngu hay không?" Lương Hiếu Điềm đối với Vương thẩm nói.

"Hắc hắc, cái này có gì à? Nói không chừng người thật biến thành Mỹ Nhân Ngư cơ chứ? Đây chưa chắc đã nói được a, " Vương thẩm đối với Lương Hiếu Điềm nói.

", Vương thẩm người thật sẽ an ủi người, " Lương Hiếu Điềm nở nụ cười, xem thường, mà Vương thẩm lời kia ta nghe vào trong tai, nhưng là cảm thấy sợ hết hồn hết vía, chẳng lẽ nói, này Vương thẩm thật là cái gì cá bà quý, nàng sẽ đem người biến thành cá sao?

Lúc này ta không tránh khỏi nhớ lại rất sớm trước, gia gia từng nói với ta một cái cổ sự, kia cổ sự nói là cổ đại có một ít Vu Sư, hoặc là tu hành một ít Tà Môn Ngoại Đạo công pháp đạo sĩ, sẽ một loại tạo Súc sinh thuật pháp, có thể đem người biến thành súc sinh. Chân thật nhất cắt một cái cổ sự chính là truyền thuyết có một năm, một cái so sánh hẻo lánh trong khách sạn đầu, có một cái đạo sĩ đuổi một đám dê đi vào, để cho chương quỹ hỗ trợ trước vòng, hẳn lại muốn đi kiếm một ít dê bỏ tới.

Lúc đó kia chương quỹ không cảm thấy nhìn ra dị thường, liền đem những thứ kia dê chạy tới hậu viện giam, nhưng là bọn hắn sau khi liền phát hiện những thứ kia dê tiếng kêu rất thê thảm, có mấy con dê thậm chí còn đang chảy lệ. Thấy cái này tình trạng, một người trong đó tương đối có kinh nghiệm ông già liền nhìn ra dị thường, biết đây là Yêu Đạo ở hại người, vì vậy liền đi qua cùng những thứ kia dê nói chuyện, những thứ kia dê quả nhiên có thể nghe hiểu ý hắn, nhưng là lại không có cách nào trả lời hắn, chỉ có thể lớn tiếng kêu.

Thấy cái này tình trạng, ông già cũng làm người ta tìm đến máu chó mực, nói là loại này Yêu Pháp bị máu chó mực tạt một cái, sẽ phá giải hết, sau đó bọn họ đem máu chó mực hướng những thứ kia dê trên người tạt một cái, phát hiện những thứ kia dê quả nhiên tất cả cút đến trên đất, chuyển một cái vòng, biến thành hình người rồi, đều là một ít nữ nhân, có đàn bà, có cô

nường, cũng có tiểu hài tử, từng cái quang thân thể, sắt sắt co rút co rút, phi thường kinh hoàng. Chưởng quỹ đem người cứu lại, cho các nàng y phục mặc, đem các nàng giấu ở trên lầu, sau đó chính là kêu Thượng Quan phủ người cùng nhau chờ vị đạo sĩ kia trở lại.

Đạo sĩ kia sau đó tốt dắt hai đầu Lừa đến, sau khi đến liền hỏi chưởng quỹ hẩn dê đầu rồi, kết quả kia chưởng quỹ hét lớn một tiếng, để cho quân lính đem đạo sĩ kia bắt được, sau khi bọn họ dùng máu chó mực đối với kia hai đầu Lừa tạt một cái, phát hiện biến thành hai nam nhân. Sau đó, những nữ nhân kia đi ra, cùng kia hai nam nhân, cùng với vị đạo sĩ kia, tam phương đối chất, cuối cùng vạch trần đạo sĩ kia mặt mũi thực, đó là một cái đặc biệt tạo Súc sinh hại nhân yêu nói. Cuối cùng quan phủ đem hẩn chém eo rồi.

Câu chuyện này, lúc ấy gia gia nói cho ta nghe khi, vốn là vì cảnh cáo ta không muốn làm một ít hại người sự tình, sau đó nói đến tạo Súc sinh, liền nói đó là trên giang hồ một cái cực kỳ quý dị môn phái, từ trước đến nay, một mực gặp phải đuổi ra khỏi, nhưng là lại như cũ sinh sôi không ngừng, bí mật truyền lưu, cho đến ngày nay, càng là tân trang ra rất nhiều nhiều kiểu mới, tình trạng cực kỳ quái dị, người bình thường không cẩn thận thì có thể gặp bọn họ nói.

Lúc này, ta nghĩ tới cái này cố sự, lại một liên tưởng kia Vương thẩm sự tình, không cảm thấy là theo bản năng cảm giác cái này Vương thẩm có lẽ cùng kia tạo Súc sinh môn nhân có liên quan gì, thậm chí nàng có thể chính là tạo Súc sinh môn nhân, chỉ là nàng đã rất nhanh thức thời, lật nhiều kiểu mới, không nữa đem người biến thành súc sinh, mà là biến thành cá rồi.

Nhưng là nàng tại sao phải đem người biến thành cá đây? Biến thành cá sau khi thì có chỗ ích lợi gì đây? Ta đây liền có chút không rõ lắm, bất quá bây giờ sự tình còn không rõ rồi, cho nên ta chuẩn bị trước không vạch trần nàng, muốn lại quan sát một đoạn thời gian lại nói.

Bây giờ để cho ta cảm thấy lo lắng là, này Vương thẩm tựa như có lẽ đã để mắt tới ta cùng Lương Hiếu Điền, muốn đối với ta cùng Lương Hiếu Điền hạ thủ.

Nàng tối hôm qua định câu dẫn ta, chắc là một cái phương pháp, mà cho Lương Hiếu Điền tắm thuốc tắm, khả năng lại vừa là một cái phương pháp, ta không biết nàng lúc nào sẽ hạ ngoan thủ, nhưng mà ta xác định là, ta cùng Lương Hiếu Điền trong lúc vô tình bước vào một nơi cực kỳ quý dị nguy hiểm địa phương, nói không chừng nhiệm vụ còn chưa hoàn thành, trước liền chiết ở chỗ này.

Ngay sau đó ta lòng tràn đầy lo âu, suy nghĩ chờ Lương Hiếu Điền đi ra, phải thật tốt cùng nàng nói một chút, nhắc nhở nàng chú ý cẩn thận mới được, kết quả, vừa lúc đó, đột nhiên, liền nghe được trong phòng phát ra thét một tiếng kinh hãi nói: "Người, người, người thế nào biến thành bộ dáng này? Người là ai?"

Lúc đó, nghe được cái này thanh âm, ta bất giác ngẩn ra, theo bản năng liền nhắc chân hướng trong phòng chạy, muốn nhìn một chút Lương Hiếu Điền bị thứ gì hù dọa.

Chương 90: Nàng dài chó sói miệng

Lúc đó, vốn là Lương Hiếu Điềm cùng Vương thẩm chính ở trong phòng rất bình thường vừa nói chuyện, nhưng mà, chỉ chốc lát sau, Lương Hiếu Điềm đột nhiên phát ra thét một tiếng kinh hãi, tựa hồ bị kinh sợ.

Cái tình huống này để cho ta rất lo lắng, lập tức cũng không quản được nàng có phải hay không chính đang mặc quần áo rồi, tóm lại đẩy cửa liền vọt vào, đồng thời lên tiếng hỏi Lương Hiếu Điềm nói: "Thế nào? Phát xảy ra cái gì sự tình?"

Chỉ là, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, lúc này trong phòng liền Lương Hiếu Điềm cùng Vương thẩm hai người, Vương thẩm chính đang thu thập thùng nước tắm, cầm trong tay một cái bàn chải, một bên quét đến thùng, một bên ngẩng đầu hướng Lương Hiếu Điềm nhìn sang, trên mặt thậm chí còn mang theo mỉm cười, mà Lương Hiếu Điềm chính là mới vừa mặc quần áo tử tế, lúc này đang ở chải tóc, chính là vẻ mặt có chút kỳ quái.

Nhìn thấy ta đi vào, Lương Hiếu Điềm cùng Vương thẩm đều tới ta bên này nhìn lại, sau đó Vương thẩm liền cười đối với ta nói: "Ô kìa, người xem một chút tiểu lương, tắm rót một đêm, hắc hắc, thật là cái thật tâm nhân cô nương a."

"Phải không?" Ta khẽ cau mày, đi tới Lương Hiếu Điềm bên người, nhìn nàng hỏi "Người không sao chứ?"

"Không, không việc gì, " nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm lại nhìn một chút Vương thẩm, muốn nói lại thôi.

Lương Hiếu Điềm vẻ mặt để cho ta cảm giác có chút kỳ quái, hỏi nàng mới vừa rồi lớn tiếng kêu kia một tiếng là chuyện gì xảy ra, kết quả nghe được ta lời nói, Vương thẩm cũng là hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Lương Hiếu Điềm hỏi "Đúng nha, tiểu lương a, mới vừa rồi người mặc quần áo tử

tế, xoay người xem ta khi, là không phải là bởi vì tầm thời gian quá dài, có chút hôn mê, thế nào ngay cả ta cũng không nhận ra."

" Dạ, là ta đầu não có chút không tỉnh táo rồi, ngượng ngùng, Vương thẩm, "
" Lương Hiếu Điềm cùng Vương thẩm nói xong, ngay sau đó kéo một cái trong tay ta cánh tay nói: "Đi thôi, nơi này không việc gì."

Thấy cái này tình trạng, ta cũng không tiện nói gì nữa, nhưng là vừa lo lắng Vương thẩm tổn thương Lương Hiếu Điềm, lúc sắp đi, không cảm thấy là xoay người nhìn Vương thẩm, theo bản năng nói với nàng: "Có cái gì sự tình, cứ việc tìm ta, tiểu Điềm lá gan tương đối nhỏ, biết không?"

"Ha ha, biết rồi, các người yên tâm đi, " Vương thẩm nhìn ta, hí mắt cười nói.

Ta nhú chặt lông mày, luôn cảm thấy nữ nhân này kia giả nhân giả nghĩa nụ cười phía sau ẩn tàng cực kỳ u ám đồ vật, nhưng mà ta tốt không nắm chắc được nàng đang giở trò quỷ gì, cho nên lúc đó ta cân nhắc đến lý do an toàn, liền muốn phải rời đi trước cái này Vương thẩm gia, đổi cái chỗ ở. Đây Tích Thủy Thôn cũng coi là một nơi du lịch Thắng Địa, mặc dù vẫn chưa hoàn toàn khai phát, nhưng mà Thôn núi tương tự gia đình quán trọ, khẳng định cũng không thiếu.

Sau đó, ta cùng Lương Hiếu Điềm từ đông phòng đi ra, sau khi Lương Hiếu Điềm không nói một lời, kéo ta liền thẳng vào phòng nàng, sau khi đi vào đóng cửa, tốt tắt đèn, thậm chí còn xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra phía ngoài rồi nhìn, chắc chắn kia Vương thẩm chưa cùng tới, nàng lúc này mới nói khẽ với ta nói: "Ta cảm giác cái này Vương thẩm có vấn đề, chúng ta đến sớm một chút rời nơi này mới được."

Lương Hiếu Điềm lời này cùng ta không hện mà hợp, ta cũng đúng lúc cùng nàng nói này cái sự tình, này không cảm thấy là để cho ta tâm lý một

trận dễ dàng, ít nhất nàng cũng cảm giác được, bất quá ta rất ngạc nhiên là, nàng là thế nào phát hiện cái này Vương thẩm có vấn đề đây? Theo ta được biết, cái này Vương thẩm ở trước mặt nàng khi, một mực biểu hiện rất bình thường, cũng chưa từng xuất hiện dị thường gì hành vi.

Ngay sau đó ta với là cố ý làm bộ như rất nghi ngờ hỏi nàng: "Thế nào? Người phát hiện cái gì?"

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm liền cau mày, có chút đứng ngời không yên đối với ta nói: "Tối hôm qua ta tắm, là nàng cho ta đổi nước tắm, nàng khẳng định hướng bên trong thả đi một tí tương tự thôi miên các loại đồ vật, đưa đến ta ở trong thùng tắm rót một đêm. Những thứ này cũng còn nói được, ta đầu tiên còn không có hoài nghi, nhưng mà ngay mới vừa rồi, ta đột nhiên phát hiện nàng không đứng lẫn rồi."

"Thế nào? Người phát hiện cái gì?" Ta nhìn Lương Hiếu Diễm hỏi.

"Như vậy cùng người nói đi, người cũng biết, ta xem người khi, trên căn bản cũng không quá giống như người bộ dáng, rất nhiều lúc ngược lại là động vật. Ta nhớ được ngày hôm qua ta đi tới nơi này, thấy Vương thẩm khi, phát hiện nàng dáng vẻ giống như một cái gà mái, rất đôn hậu, nhưng mà cũng rất khô luyện, nhưng là mới vừa rồi ta phát hiện nàng dáng vẻ thay đổi, nàng lại dài một cái chó sói miệng, bộ dáng kia phi thường thâm độc, làm ta sợ hết hồn." Lương Hiếu Diễm nói với ta nói.

Nghe được Lương Hiếu Diễm lời nói, ta không khỏi giật mình, vội vàng hướng nàng nói: "Người thấy là nội tâm của nàng ý tưởng, nhìn như vậy tới nàng đúng là nổi lên ác ý, nơi đây không thể ở lâu, chúng ta đến sớm một chút rời nơi này mới được."

"Nhưng là, tìm cái đó phượng Đầu Lang sự tình làm sao bây giờ?" Lương Hiếu Diễm nhìn ta, có chút khó khăn hỏi.

"Vừa vặn dùng cái cơ này rồi đi, yên tâm đi, chúng ta hôm nay tự ra phát, đồ vật đã thu thập xong mang đi, trả phòng, tính tiền, không cùng nàng dính dấp tới, chung quy sẽ không có sự tình." Ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, ngay sau đó hỏi ta cùng cái đó lão người què nói đến thế nào.

Ta vỗ đầu một cái, có chút bật cười nói với nàng: "Người xem một chút, ta đều quên nói cho người biết, ta cùng hần nói xong, do hần tới giúp chúng ta bắt cái đó phượng Đầu Lang, bất quá này sự tình khá là phiền toái, cũng tương đối phức tạp, chúng ta trước thu thập một chút, trên đường ta lại nói cho người, đến lúc đó người còn phải phối hợp ta một chút, giả bộ một chút bệnh mới được."

"Ta bây giờ không cần giả bộ liền có thể, ta ở trong nước rút một đêm, cảm giác thân thể cũng sắp tán giá, " Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

"Không phải là giả bộ trên thân thể bệnh, là giả bộ bệnh tâm thần, " ta nói với nàng.

"Cái này thế nào giả bộ?" Lương Hiếu Điềm có chút hiếu kỳ đặt hỏi.

"Không nói lời nào, sâu mi khổ kiếm, thỉnh thoảng quái khiêu cười quái dị là được, tóm lại chính là giả ngây giả dại, " ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là lòng tràn đầy tò mò hỏi "Tại sao phải làm như vậy?"

"Cái này trên đường sẽ chậm chậm giải thích cho người, người trước thu dọn đồ đạc, ta đi tìm cái đó Vương thẩm nói một chút, thu thập xong,

chúng ta lập tức liền đi, không thể ngậy người thêm." Ta nói xong lời nói, xoay người đi ra, vừa vặn cái đó Vương thẩm xách thùng nước rót nước.

"Ho khan một cái, Vương thẩm, " ta đi tới, nhìn cái này quái dị nữ nhân, nói với nàng: "Như vậy, chúng ta hôm nay có tương đối trọng yếu sự tình muốn làm, vào núi đi, khả năng chừng mấy ngày cũng không trở lại, như vậy đi, căn phòng chúng ta lui trước, dừng chân cùng ăn cơm tiền người coi một cái, ta bây giờ kết cho người."

Nghe được ta lời nói, kia Vương thẩm đứng lên nhìn ta, tựa hồ đã sớm ngờ tới chúng ta sẽ làm như vậy, không cảm thấy là nói với ta nói: "Không việc gì, dừng chân cùng ăn cơm tiền, các người ước chừng cho một điểm là được, chúng ta nơi này cũng không có gì tiêu chuẩn. Bất quá, ta cảm thấy được các người hay là ăn điểm tâm lại đi tương đối khá, này vào núi không thể so với xa cách là muốn hao tổn thể lực. Các người thật là ác tới một chuyển, như vậy đi, trước dừng chân cùng ăn cơm tiền, ta cho các người coi là bốn trăm khối, bữa này điểm tâm coi như là ta đưa các người, các người chờ một chút, ta làm ngay được, các người ăn lại đi, như thế nào đây?"

Nghe nói như vậy, ta suy nghĩ một chút, cảm thấy đúng là ăn điểm tâm lại đi tương đối khá, liền gặt đầu một cái, để cho nàng trước chờ một chút, sau đó ta vào nhà cùng Lương Hiếu Điềm thương lượng một chút, Lương Hiếu Điềm cũng đồng ý, sau đó ta đi ra ngoài, muốn cùng cái đó Vương thẩm nói một chút, kết quả đi ra khi, khi thấy Vương thẩm từ trong thủy hang bắt một cái Đại Lý Ngư đến, bắt cá đồng thời còn nghiêng đầu cười nói với ta nói: "Cho các người làm chút đồ ăn ngon, con cá này là chính ta nuôi, mùi vị tươi mới lắm."

Chương 91: Lương Hiếu Điềm ới

Vốn là, Vương thẩm muốn chúng ta ăn bữa ăn sáng lại đi, ta cảm giác còn không có gì, bữa ăn sáng mà, tùy tiện ăn một chút bánh bao bánh rán cái gì, cũng là được rồi, kết quả để cho ta không nghĩ tới là, này Vương thẩm lại muốn làm cá cho chúng ta ăn.

Lần này coi như để cho ta có chút lo lắng, phải biết kia cá cũng không phải là bình thường cá a, tối hôm qua nó còn nói tới, cho đến bây giờ, cũng còn không biết con cá này đến cùng phải hay không người biển, ta đây nếu là ăn nó, sẽ phát sinh cái gì sự tình, vậy cũng liền khó nói chắc rồi.

Bất quá, Vương thẩm phải làm cá, ta cũng không ngăn được, cũng không có gì đi ngăn trở, chỉ có thể mặc cho bằng nàng đi làm, sau đó ta tự đánh mình định chủ ý chính là ta cùng Lương Hiếu Điềm nhất định sẽ không ăn kia thịt cá, vả lại chính là, không cần biết cái này Vương thẩm rốt cuộc là cái thân phận gì, xét đến cùng không liên quan với ta, ta chỉ yêu cầu cuối cùng một chút thời gian có thể bình an trải qua, sau đó an toàn rời đi cái nhà này, không bao giờ nữa trở lại.

Cho nên, lập tức thấy kia Vương thẩm đem cá xách vào trong phòng bếp làm đồ ăn đi, ta vội vàng liền xoay người vào Lương Hiếu Điềm căn phòng, nói với nàng: "Cái đó Vương thẩm làm cá, con cá này tuyệt đối không thể ăn, biết không?"

"Tại sao?" Lương Hiếu Điềm nhìn ta, có chút hiếu kỳ đặt hỏi "Nàng hạ độc sao?"

"Không phải là, tóm lại không muốn ăn, ngược lại thì là không thể ăn, người nghe ta tuyệt đối không sai, chúng ta đơn giản ăn chút khác biệt đồ vật, sau đó liền đi, không muốn xảy ra sự tình, có được hay không?" Ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm gật gật đầu nói: " Được, ta nghe người."

Vì vậy cứ quyết định như vậy, sau đó chúng ta thu thập xong đồ vật, thậm chí đem đồ vật đều đã dời đến bên cửa bên trên, tùy thời chuẩn bị lên đường, sau đó lúc này, thái dương vừa mới lên đến, thiên địa một mảnh thanh lãng, Vương thẩm cũng đem điểm tâm làm xong, cười mời chúng ta đi ăn cơm.

Thật đúng là đừng nói, này điểm tâm mùi rất thơm, đặc biệt là kia mùi cá vị, đứng ở trong sân cũng ngửi đến rõ rõ ràng ràng, hơn nữa khế ngửi bên dưới cũng làm người ta thèm ăn nhỏ dãi, rất muốn đi ăn, bất quá ta vẫn là ở tâm lý cảnh cáo mình tuyệt đối không thể ăn, thật sự lấy cuối cùng đến bên bàn cơm bên trên sau khi ngồi xuống, ta liền ăn hai khối tiên bính, cùng chút cháo, đơn giản ăn đi một tí dưa muối, đối với kia thịt cá, ta nhưng là một mực cũng không có nhúc nhích.

Bất quá, để cho ta buồn rầu là, cái đó Vương thẩm nhưng vẫn ở phi thường nhiệt tình khuyên chúng ta ăn cá, chính nàng đầu tiên ăn rất thơm, nhìn tình hình kia, nàng tựa hồ rất thích ăn con cá này.

"Ô kia, hai người các người nếm thử một chút cá a, đây là tự ta nuôi cá chép, có thể tươi đẹp lắm, dạ, nếm một cái nhìn một chút, các người khẳng định thích ăn, " Vương thẩm đang khi nói chuyện, cho ta cùng Lương Hiếu Diễm một người trong chén gấp một miếng thịt cá.

Cái này coi như để cho chúng ta có chút hơi khó, chúng ta cũng không thể cho thêm kẹp trở về.

Nhưng mà ta tương đối cơ trí, rất nhanh thì đem kia thịt cá gấp lên, thả lại đến trong khay, sau đó đối với Vương thẩm nói: "Oh, ta không thể ăn cá, ta đối với thịt cá dị ứng, ngượng ngùng."

Nghe nói như vậy, kia Vương thẩm vẻ mặt có chút thất vọng, bất đắc dĩ gật gật đầu, sau đó liền đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu lương a, người nếm thử một chút đi, thật ăn thật ngon."

Lần này, Lương Hiếu Điềm có chút hết ý kiến, nàng cũng không thể cũng nói nàng đối với thịt cá dị ứng chứ ? Có thể là trừ cái cơ này ra, nàng thật giống như tốt không tìm được khác biệt mượn cơ, cho nên khi xuống nàng mặt đầy nhờ giúp đỡ mà nhìn ta, ta theo bản năng đối với nàng lắc đầu một cái, ý là không muốn ăn, sau đó nàng cắn cắn môi, đem kia thịt cá kẹp trở về trong khay, đối với Vương thẩm nói: "Vương thẩm, ngượng ngùng, ta từ nhỏ đã không thích ăn cá."

Cứ như vậy, cái đó Vương thẩm cũng có chút hồng mặt, chỉ có thể san nở nụ cười, nói: "Vậy cũng tốt, các người không ăn sẽ không ăn đi, ngược lại ta đây người nhà quê tay nghề, các người cũng xem thường."

"Vương thẩm, đừng nói như vậy, chúng ta không phải là cái ý này, " Lương Hiếu Điềm nói.

"Không phải là cái ý này? Đó là ý gì?" Vương thẩm có chút tức giận đặt hỏi.

"Chúng ta, chúng ta chính là không thích ăn cá, " Lương Hiếu Điềm sợ hãi tiếng nói.

"Hay là xem thường ta!" Vương thẩm lớn tiếng nói.

"Không, không phải là, " Lương Hiếu Điềm người này mặt trọng, trong đôi mắt nhào nặn không dưới cát, lúc ấy tựa vệt vàng phân biệt.

"Vậy người ăn cá!" Vương thẩm đang khi nói chuyện, lại cho Lương Hiếu

Điềm gắp một miếng thịt cá.

Lúc này, Lương Hiếu Điềm bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ảm ức đất xốc lên kia miếng thịt cá, xem đi xem lại, phảng phất ản độc được một dạng cuối cùng cần thận cần một cái.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi mặt tối sầm, không nghĩ tới kia Vương thẩm lại còn có một chiêu như thế, lập tức liền vội vàng đè lại Lương Hiếu Điềm tay, để cho nàng đem thịt cá trả về, sau đó kéo nàng đứng dậy, đối với Vương thẩm nói: "Vương thẩm, cảm tạ chiêu đãi, thức ản rất đẹp, ngưỡng ngừng, chúng ta không có nhiều thời gian, liền đi trước rồi, gặp lại sau."

Nói xong câu đó sau khi, ta kéo Lương Hiếu Điềm liền chuẩn bị đi ra ngoài, kết quả để cho ta không nghĩ tới là, lúc này Lương Hiếu Điềm nhưng là thoáng cái tránh thoát trong tay ta, sau đó ở bên cạnh bàn lần nữa ngồi xuống đến, chính mình xốc lên một miếng thịt cá, thả vào trong miệng, tình tế nhai kỹ, mặt đầy chìm đắm vẻ mặt, nói: "Đồ ản ngon, thật ản thật ngon đấy."

Lương Hiếu Điềm hành động này, để cho ta mặt đầy ngạc nhiên, không biết nàng đây là thế nào, muốn lên tiền lập nàng, lại phát hiện nàng đã có chút ít không quá nghe chào hỏi, trực tiếp liền đem ta đẩy ra.

Sau đó nàng lại ản một ít thịt cá, cho đến cả một con cá đều ản không sai biệt lắm, nàng lúc này mới mặt đầy trở về chỗ vẻ mặt, đứng dậy cùng ta đi ra ngoài.

Dưới loại tình huống này, ta căn bản cũng không dám dừng lại thêm, lập tức đem ba lô một vác, kéo cần rương kéo một cái, thúc giục Lương Hiếu Điềm liền đi ra ngoài.

Kia Vương thắm đưa tới cửa, xem chúng ta đi xa, lúc này mới trở về.

Sau đó trên đường ta liền trách cứ Lương Hiếu Điềm nói: "Ta cho người không muốn ăn kia thịt cá, người làm sao vẫn ăn?"

"Thật ăn thật ngon a, người chưa ăn là không biết, hơn nữa, kia thịt cá cũng không độc a, kia Vương thắm mình không phải là cũng ăn xong biết bao?" Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không khỏi lòng tràn đầy bất đắc dĩ, rất thù hận chính mình trước không đem cái đó Vương thắm sự tình cùng nàng nói rõ ràng, sau đó ta ở tâm lý suy tính một chút, cuối cùng cảm thấy vẫn là cùng nàng cẩn thận nói một chút mới phải, nếu không lời nói, nói không chừng sau này nàng còn phải đến cái đó Vương thắm nói.

Sau đó ta liền đem tạo Súc sinh môn sự tình cùng Lương Hiếu Điềm nói, sau khi lại đem kia Vương thắm có thể là cá bà quý sự tình nói.

Lương Hiếu Điềm sau khi nghe, không cảm thấy là có chút ngạc nhiên hỏi ta nói: "Nói như vậy, kia trong thủy hang hai cái cá chép, thật ra thì đều là người biển, đúng không?"

"Nếu như cái đó Vương thắm thật là một cá bà chuyện hoang đường, hẳn không sai, chẳng qua là ta bây giờ còn không xác định, " ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm đứng tại chỗ, kinh ngạc nhìn sửng sốt hồi lâu, ngay sau đó nhưng là đột nhiên ngồi chồm hổm dưới đất "Oa ——" dất một cái phun ra ngoài.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta liền vội vàng tiến lên vỗ nàng sống lưng, hỏi nàng thế nào, kết quả là nghe được nàng một bên khạc khố thủy, một

bên mặt đầy thống khổ nói với ta nói: "Kia hai cái thật là loài người biển, ta, ta trước thấy được, một là rất tinh tên đô con ở, một là da thịt tinh tế trắng nõn nữ nhân, ta lúc ấy còn cảm thấy kỳ quái rồi, cảm giác mình thật sự thấy tình huống quá chân thực, bây giờ nhìn lại ta đúng là thấy được chân thực đồ —— ô oa —— "

Chương 92: Trâu đang khóc

Lúc đó nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta nhất thời cũng cảm giác một trận quái dị, bởi vì ta rõ ràng nhớ, ta trước hỏi qua nàng có hay không đem động vật nhìn thành người việc trải qua, nàng nói với ta hai cái tình huống tương tự, nhưng mà từ đầu tới cuối, nàng nhưng là căn bản sẽ không đề cập tới đem kia hai cái cá cũng nhìn thành người sự tình.

Đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lúc ấy nàng đột nhiên liền quên trước mắt sự tình, chỉ nhớ rõ lúc trước chuyện?

Ta lòng tràn đầy hiếu kỳ, giúp nàng vỗ sống lưng, cho đến nàng ới đến cơ hồ đều là đảm trấp rồi, này mới đỡ nàng dậy, cho nàng cầm khăn giấy lau miệng, sau đó chính là hỏi nàng tại sao trước không cùng nói này cái sự tình.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm thật là mặt đầy lúng túng cùng mâu thuẫn, thần tình kia thật không biết là cảm giác gì, tóm lại liền là phi thường buồn rầu, tốt nửa ngày, cho đến chúng ta đã cách xa nàng phun ra bãi kia uế vật sau khi, nàng lúc này mới cùng ta nói ra kỳ Trung Nguyên ủy tới.

Nguyên lai, lúc ấy ta hỏi tới nàng này cái sự tình khi, nàng đầu tiên là muốn nói kia cá, nhưng mà sau đó sợ dĩ chỉ nói ngoài ra hai chuyện, mà không có nói kia cá, là bởi vì nàng cảm thấy kia hai cái cá bộ dáng có chút mắc cỡ, bởi vì nàng thấy là hai cái quang thân thể quần quýt lấy nhau nam nữ, tình cảnh kia có thể tưởng tượng được.

Cái tình huống này thật đúng là ra ta ngoài ý liệu, nhưng mà như đã nói qua, có cái sự tình ta còn là không quá rõ, đó chính là Lương Hiếu Điềm tại sao liền xác định như vậy kia hai cái cá là người biến đây?

Sau đó Lương Hiếu Điềm liền giải thích cho ta nói: "Vậy khẳng định là

người, bởi vì ta bình thường nếu là thấy động vật biến thành người đáng vẻ, một loại đều là mặc quần áo, mà lần này lại thấy được là hai cái quang thân thể, hơn nữa phi thường chân thực, lúc ấy ta xem qua đi khi, cũng cảm giác là hai cái sống sờ sờ người co rúc ở kia trong thủy hang, mà không phải một loại mơ hồ trạng thái. Cho nên ta chắc chắn kia hai cái cá chính là người biến, chẳng qua là lúc đó ta không có ý thức đến một điểm này, chỉ là cảm giác rất kỳ quái mà thôi. Bây giờ nhìn lại, cái đó Vương thẩm khẳng định chính là người nói kia cái gì cá bà quý, thật là thật là ác tâm, nằng để cho ta ăn thịt người rồi, a —— "

Lương Hiếu Điền đang khi nói chuyện, tốt che miệng muốn phun ra, về sau nhưng là mặt đầy thống khổ đối với ta nói: "Tiểu Bắc, chúng ta báo cảnh sát đi, đem nàng bắt lại."

"Trước không nên gấp gáp, sự tình không phải là người tưởng tượng đơn giản như vậy, không nói trước chúng ta không có thiết thực chứng cứ, và lại liền nói những thứ kia cảnh tra tin tưởng chúng ta lời nói, vậy ta hỏi người, người thấy cho bọn họ sẽ tin tưởng người có thể biến thành cá sao?" Ta nhìn Lương Hiếu Điền hỏi.

"Vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ sẽ để cho cái đó chán ghét nữ nhân hơn hơn ngoài vòng pháp luật sao?" Lương Hiếu Điền rất là tức giận.

"Này không có cách nào đây chính là giang hồ, nữ nhân kia là người giang hồ, chỉ có thể theo như giang hồ quy củ làm, bất quá người yên tâm, ác nhân tự có thiên thu, nàng hãn tiêu dao không được bao lâu, " ta nói chuyện ngay miệng, đã tại tính toán thế nào đem cô gái kia cho diệt trừ, bởi vì ta cũng đánh trong tưởng tượng cảm thấy nàng quá mức chán ghét cùng âm ngoan.

Nhưng là bây giờ hiển nhiên không phải là cân nhắc này cái sự tình khi, bởi vì chúng ta còn có càng trọng yếu việc cần hoàn thành.

Ngay sau đó ta khuyen an ủi rồi Lương Hiếu Điềm một phen, sau đó liền mang theo nàng hướng lão người què trong nhà đi, trong kết quả đường khi, liền thấy một đám thôn dân vây ở dưới một cây đại thụ mặt, tựa hồ đang thương lượng cái gì sự tình.

Chúng ta có chút hiếu kỳ, liền đi qua nhìn một chút, lại mới phát hiện những thôn dân kia đang chuẩn bị giết một con lão Hoàng Ngưu.

Kia trâu bị buộc ở rồi đám người trung ương trên cây, xuyên thấu qua qua đám người nhìn sang, phát hiện kia đúng là một con rất già rất già ngưu, khung xương rất lớn, nhưng mà rất thịt, màu lông cũng rất sắc sỡ, nhìn một cái liền không có tinh thần gì.

Bất quá, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, lúc ấy Lương Hiếu Điềm thấy con trâu kia sau khi, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng kém. Nàng cơ hồ là theo bản năng bắt lại trong tay ta cánh tay, sau đó dựa vào ở bên cạnh ta, có chút lo lắng nói với ta nói: "Liền, chính là chỗ này một đầu, nó, nó có cảm tình, có linh tính, bây giờ cũng vậy, nó đang ở khóc đâu rồi, kia đứng ở bên cạnh nó người chính là nó chủ nhân, thật giống như kẻ ngu si, này trâu cho hẳn gia đất canh tác canh rồi vài chục năm, bây giờ không còn khí lực rồi, hẳn liền chuẩn bị đem nó giết chết —— "

Lương Hiếu Điềm nói chuyện ngay miệng, thân thể cũng có chút run rẩy, hiển nhiên rất đồng tình kia trâu.

Nghe được nàng lời nói, ta bóp bóp tay nàng, tỏ ý nàng bình tĩnh chớ nóng, sau đó ta chen đến trong đám người nhìn một chút, phát hiện kia mắt trâu giác ẩm ướt nhất lưu, cảm giác đúng là ở chảy nước mắt, sau đó ta liền đối với người bên cạnh nói: "Này trâu thật đáng thương a, người xem nó đều khóc."

"Ha, người tiểu tử này thật biết nói đùa, trâu làm sao biết khóc? Đó là nó quá già rồi, con mắt không được, ở chảy ra ngoài nước, không phải là đang khóc, " một người thôn dân cười nói.

" Đúng vậy, ta cho các người nói, những thứ này gia súc chính là một mâm thức ăn, đừng tưởng rằng bọn họ có tình cảm gì, đó thuần túy là tán gẫu, ta chết vài chục năm trâu, chẳng lẽ còn không biết sao?" Lúc này, đám người trung ương, một cái đang ở mài đao lão đầu tử ngẩng đầu nhìn chúng ta nói.

"Không, kia trâu thật đang khóc!" Lúc này, Lương Hiếu Diễm thanh âm vang lên, sau đó nàng đẩy ra đám người, ngăn ở kia trâu trước mặt, đối với những thôn dân kia nói: "Các người không thể giết nó, quá tàn nhẫn. Nó cho các người canh rồi cả đời đất, bây giờ già rồi, canh bất động, các người liền muốn giết nó, thật là, thật là thật không có lương tâm!"

Lúc này, những thôn dân kia cũng đều là vui dậy rồi, từng cái hướng về phía ta cùng Lương Hiếu Diễm quơ tay múa chân, đều nói chúng ta người trong thành chính là kiểu cách, ngoài mặt nói cái gì yêu quý động vật, thật ra thì ăn thịt tới so với ai khác cũng hung, căn bản chính là đối trá cái gì, tóm lại là một nhóm biên bài, để cho ta cùng Lương Hiếu Diễm đều có chút mặt không chỗ ngồi đặt cảm giác.

Lương Hiếu Diễm trên mặt lúc đỏ lúc trắng, cũng không biết làm thế nào mới tốt, chỉ có thể là mặt đầy khó xử nhìn ta, sau đó ta đi lên trước, nói khẽ với nàng nói: "Không nên cùng những người này tranh luận, bọn họ sẽ không biết, trên người của người còn có bao nhiêu tiền mặt? Lấy ra đi, chúng ta đem này trâu mua lại đi, đây là ngăn lại bọn họ đường tắt duy nhất."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm này mới phản ứng được, liền vội vàng đi qua đem nàng xách tay cầm tới, sau đó từ bên trong rút ra một xấp

tiền đến, giao cho trong tay của ta nói: "Người tới cùng bọn họ nói đi, những người này thật là quá khinh người."

Ta gật đầu một cái, ngay sau đó tìm tới con trâu kia chủ nhân, cũng chính là cái đó kẻ ngu si, hỏi hẳn có thể hay không đem này trâu bán cho ta.

Thấy cái này tình trạng, chung quanh những thôn dân kia đều có chút ít ngạc nhiên, bọn họ hiển nhiên không nghĩ tới chúng ta lại muốn mua một con không có dùng trâu, mà cứ như vậy, bọn họ cũng tựa hồ có hơi công khai, biết chúng ta không phải nói nói chơi đùa, là thật tâm ở đồng tình con trâu kia.

Sau đó cái đó kẻ ngu si sờ một cái đầu, cuối cùng liền đối với ta nói: "Các người thật đúng là muốn mua a, ta có thể lời cảnh cáo nói đằng trước, này trâu rất già, ngoại trừ giết thịt, chỗ ích lợi gì cũng không có, các người có biết này cái sự tình?"

"Cái này không cần người nói, ta biết, nói đi, bao nhiêu tiền, " ta đối với kẻ ngu si nói.

Nghe nói như vậy, kẻ ngu si liền ngẩng đầu hướng trong đám người nhìn, sau đó bên kia đã có người tại âm thầm cho hẳn ra dấu tay, ý là để cho hẳn nhân cơ hội làm thịt ta một chút.

Thấy cái này tình trạng, ta không khỏi cười lạnh một tiếng, rút ra năm tờ một trăm khối, hướng kẻ ngu si trước mặt thoáng một cái, nói với hẳn: "Liền số này đi, nhiều có hay không, nếu không ta không mua."

Chương 93: Dẫn nó 1 lên đi

Rất hiển nhiên, cái đó kẻ ngu si, còn có chung quanh những thôn dân kia cũng không nghĩ tới ta sẽ như vậy quả quyết, lúc ấy bọn họ đều có chút ngây ngẫn, mà ta buông xuống tiền sau khi, xoay người đi chuẩn bị ngay đi hoa khiên ngư rồi.

"Ai, người, người chờ một chút ——" nhìn thấy ta cử động, kia kẻ ngu si tựa hồ còn muốn nói chút gì, nhưng là thấy đến hắn cử động, ta nhưng là quay đầu liền đem tiền tốt cầm lên, nói với hắn: "Người không muốn bán lời nói, chúng ta bây giờ liền đi, người đừng nói cho ta người làm thịt này trâu, có thể bán được năm trăm đồng tiền thịt."

Thật là chuyện tiểu lâm, khi ta không có ở nông thôn gốc quá, đã cho ta không hiểu tình huống đâu rồi, nói thiệt cho các người biết đi, người anh em ta là đảng hoàng dân quê, không thể giả được, các người những thứ kia bộ sách võ thuật, ta nhưng là biết đây.

Đúng như dự đoán, nghe được ta lời nói, kẻ ngu si ngay cả vôi vàng khoát tay nói: "Không, không phải là, vị huynh đệ kia, người xem người, ta chẳng qua là cảm thấy này trâu đi, trên người chút bẩn, muốn giúp người các lau rửa một chút, nhân tiện lại thêm cái trên yên đi, như vậy không sẽ có thể giúp các người Đà ít đồ sao?"

Kẻ ngu si đang khi nói chuyện, tiến lên cầm lên một cái bao bố, đem kia thân bò bên trên phủi một cái, sau khi đem bao bố phi đến trâu trên lưng, sau đó tốt tìm đến một sợi dây, hai khối tẩm ván cột lên đi, đơn giản làm thành một cái yên, này mới đối với ta nói: "Thế nào, người xem còn thích hợp không?"

Ta gật đầu một cái, ý là có thể, sau đó đem tiền cho hắn, lúc này mới dắt kia trâu đi ra. Chung quanh những thôn dân kia thấy cái này tình trạng, tất cả đều là có chút bất đắc dĩ giải tán.

Về sau ta cùng Lương Hiếu Diễm đồng thời đem hai cái rương hành lý cũng thả vào trâu trên lưng, để cho kia trâu vác, ta cùng nàng chỉ là mỗi người đeo một cái túi trên lưng, sau đó chính là dắt trâu đi đi về phía trước.

Thật đúng là đừng nói, này trâu mặc dù già rồi, nhưng là vẫn có chút khí lực, hai cái kéo cần rương nó vác rất vững vàng, ta cùng Lương Hiếu Diễm nhất thời cảm thấy buông lỏng không ít.

Sau khi chúng ta một đường hướng lão người què gia đi, trên đường ta liền hỏi Lương Hiếu Diễm chuẩn bị như vậy trâu xử lý như thế nào.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm liền xoay chuyển xoay chuyển con mắt, suy nghĩ một chút nói: "Chúng ta dẫn nó cùng đi chứ, tân tiến núi lại nói, đến lúc đó tìm cái tốt địa phương, đem nó thả thế là được rồi."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, không nói gì, trên thực tế tâm lý biết, này trâu nếu là thả vào trên núi, quay đầu lại hay là một con đường chết, bởi vì nó là nuôi trong nhà trâu, hơn nữa còn là một con trâu già, không có dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, mà ở trong đó vùng núi chó sói hồ ly dã thú lại nhiều, cho nên liền coi như chúng ta thả nó, nó tại dã ngoại cũng không kiên trì được thời gian bao lâu.

Nhưng là, đây đã là chúng ta có thể làm toàn bộ, chúng ta cũng không thể một mực mang theo nó, chẳng lẽ còn phải đem nó dắt lên xe lửa, một đường mang về Nam Kinh đi sao?

Thật ra thì ta còn có một cái càn làm dễ pháp, đó chính là giao nó cho lão người què tới nuôi, chỉ là không biết lão người què có thể hay không dựa được, ta phỏng chừng chúng ta đi sau khi, hãn khả năng cũng sẽ lập tức đem này trâu già giết chết.

Ai, cái này thật đúng là không thể không nói là súc sinh bị ai, vận mệnh không có cách nào bị bàn tay mình nắm, cuối cùng chỉ có thể luân là dao thớt, cũng khó trách những tu luyện kia ra đạo hạnh Tinh Quái, luôn là đối với nhân loại tràn đầy oán hận rồi, này thật ra thì thật không trách bọn họ.

Một đường vừa nói chuyện, bất tri bất giác đi tới lão người què trong nhà, lão người què tựa như có lẽ đã chuẩn bị thỏa đáng, chính đứng ở cửa hiên bên trên hút thuốc chờ chúng ta.

Lúc đó hắn nhìn thấy chúng ta dắt một con trâu, cũng là có chút hiếu kỳ, hỏi chúng ta thế nào mua ngựa, sau đó ta liền nói với hắn một chút lúc ấy tình huống, kết quả hắn nghe ta lời nói sau khi, cũng có chút theo bản năng gật gật đầu nói: "Bọn họ những người này, người theo chân bọn họ nói không thông, bọn họ bất kể động vật gì có hay không cảm tình đến, hắc, cũng không thể trách bọn họ, sinh tồn vội vã chứ sao."

Nghe nói như vậy, ta không khỏi lòng tràn đầy hiếu kỳ nói: "Nghe lời này, chẳng lẽ ngài cũng đã gặp có tư tưởng cảm tình động vật?"

"Coi là vậy đi, " lão người què gật đầu một cái, đối với ta nói: "Sớm vài năm, ta nuôi qua một cái rất hiếu tính người chó, sau đó bị kia tao Thiên Sát khốn kiếp bỏ thuốc cho thuốc chết, cũng may ta kịp thời phát hiện, không để cho bọn họ đem nó trộm đi, ta đem con chó kia dời về nhà rồi, nhưng mà không có thể cứu sống, con chó kia lúc sắp đi a, con mắt vẫn nhìn ta, còn đưa đầu lưỡi liếm trong tay ta, tựa hồ là an ủi ta không nên quá thương tâm, ta khi đó thật là không nhìn được a, khóc suốt một đêm, ta vẫn luôn là độc thân một cái, bình thường ngay cả một người nói chuyện cũng không có, liền con chó kia phụng bồi ta, kết quả nó cứ như vậy đi, người nói ta có thể không thương tâm sao? Sau đó ta đem nó chôn ở sau núi bên trên, cho tới bây giờ đi ngang qua mảnh đất kia đầu, ta đều còn lòng chua xót đây."

Lão người quê lời nói để cho ta cũng rất có cảm xúc, hơn nữa cũng nhớ lại một cái sự tình, cũng chính là "Thuốc chó" sự tình.

Này cái sự tình, khả năng rất nhiều người không biết rõ lắm, bởi vì đều là nông thôn trong mới sẽ phát sinh sự tình, bất quá nói một cái đơn giản hiện tượng, khả năng liền có rất nhiều người minh bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Cái hiện tượng này chính là, hàng năm đến mùa đông, trên thị trường sẽ nhiều hơn tới rất nhiều thịt chó, kia ta phải hỏi một chút, những thứ này thịt chó cũng là từ nơi nào tới? Chúng ta quốc gia trước mắt còn không có đặc biệt nuôi thức ăn chó, một loại gia đình nuôi chó, đều là do thành sùng vật, nhưng là, đến một cái mùa đông, trên thị trường liền có rất nhiều thịt chó bán, trong này có chút là bán thịt chó dưới người Hương thu lại sống chó giết, mà còn có một chút mà, đó chính là trộm được.

Mà trộm chó bên trong, nhất là ác độc một loại phương pháp chính là thuốc chó, phương pháp cụ thể chính là đem thịt heo cắt thành tiểu thịt thái hạt lựu, đặt ở độc dược, một loại đều là thuốc trừ sâu DDVP các loại Nông trong dược ngâm một chút, sau đó đi Thôn sang tên, thấy có chó địa phương, đặc biệt là thả rông chó địa phương, liền ném một chút thịt đinh ở đi qua, để cho con chó kia ăn, con chó kia ăn sau khi, dĩ nhiên là trúng độc không được, sau đó lúc này liền có thể rất thuận lợi mà đem chó mang lên xe, trộm đi.

Đương nhiên rồi, có chút tương đối tàn bạo trộm câu tặc, dùng là tình biến hóa giáp các loại Kịch Độc vật thuốc chó, như vậy phương pháp, thấy hiệu quả nhanh, giá vốn thấp, vẫn là rất lo xa nghi ngờ Tà Niệm, không làm chính sự nhân sinh tài sản diêu chiêu. Bọn họ trộm chó khi, cũng mặc kệ người với chó này có bao nhiêu cảm tình, bọn họ chỉ biết là đồ chơi này có thể bán lấy tiền.

Rất nhiều sự tình nói nhiều rồi sẽ để cho nhân khí phần, nơi này tạm thời

bất quá nhiều lời, tóm lại mọi người biết này cái sự tình là được.

Lão người què việc trải qua, coi như là những thứ kia ném chó người một loại chân thực tả chiếu, thật ra thì ta khi còn bé, trong nhà cũng nuôi chó, cũng bị trộm qua, nói thật, lúc ấy khó chịu cả ngày cũng ăn không ngon, luôn cảm thấy tâm lý vắng vẻ, phỏng chừng lão người què lúc ấy cảm giác, so với ta khi đó cảm giác càng chua xót cùng bất đắc dĩ đi.

Bất quá, đang khi nói chuyện, thời gian cũng không sớm, thái dương cũng một người cao, lão người què đơn giản thu thập một chút, liền mang theo chúng ta hướng đôi tuyến Thôn lên đường, đi tìm cái đó Vu Bà.

Trên đường ta liền cùng Lương Hiếu Điềm nói, để cho nàng giả bộ bệnh.

Vừa vặn Lương Hiếu Điềm tâm tình thật không tốt, một mực bị kia thịt cá chán ghét đến, cho nên rất sáng khoái đất gặt đầu đáp ứng, còn không có vào đôi tuyến Thôn đâu rồi, cũng đã là một mực cúi đầu im lặng không lên tiếng, ánh mắt nghiêng liếc, một phó bệnh thần kinh bộ dáng.

Ta âm thầm ở tâm lý khen ngợi nàng diễn kỹ, còn cố ý trêu chọc nàng, muốn để cho nàng cười một chút, kết quả nàng lại không hề bị lay động, này cũng là thật tâm để cho ta bội phục, cảm giác nàng nếu là đi làm diễn viên lời nói, hẳn rất thích hợp.

Chương 94: Mù 1 con mắt

Lương Hiếu Điền dáng vẻ để cho ta rất hài lòng, cũng yên tâm không ít, sau đó chúng ta dắt trâu đi, vác đồ vật, liền tiến vào Song Tuyền Thôn.

Kia Song Tuyền Thôn ở vào trong một rừng cây, nhìn về nơi xa đi, trong thôn cây cối xanh um tươi tốt, chỉ có vài chỗ mái hiên lộ ra, hơn nữa kia phía sau thôn chính là một tòa xanh sâm sâm Đại Sơn, cho nên thôn này làm cho người ta cảm giác có chút âm hiểm, bầu không khí cũng tương đối kỳ quái.

Thật may thôn vòng ngoài có nhất lưu vòng đất bằng phẳng, là đất hoa màu, phía trên trồng tiểu mạch, này mới khiến thôn kia lộ ra có chút trong trẻo, nếu không lời nói, đây cũng là cái hoàn toàn * rồi.

Vào thôn sau khi, phát hiện nơi này hoàn toàn là một loại ngăn cách với đời trạng thái, không hề giống Tích Thủy Thôn người bên kia miệng đông đảo, nơi này tổng cộng cũng liền tới uống gia đình, thật sự là quá nhỏ, hơn nữa rất nhiều nhà ở cũng trống không, không người ở rồi, bởi vì dải gió dầm mưa, Tường lung lay phòng sập, tường đổ, cây ngải tươi tốt, càng là lộ ra thê lương.

Trong thôn người đối với tại chúng ta đến có chút hiếu kỳ, có vài người đi ra cửa xem chúng ta, quét mắt một nhìn, liền sẽ phát hiện cơ bản đều là lão nhân và hài tử, rất ít có thanh tráng niên, đây cũng là một cái rất hiện tượng bình thường, hoặc giả nói là toàn bộ Trung Quốc hiện nay đang đối mặt hiện tượng, thanh tráng niên hoặc là không phải là đi ra ngoài đi học, chính là đi ra ngoài đi làm, tóm lại là rất ít ở tại cổ xưa, hẻo lánh, tốt rơi ở phía sau nông thôn, lưu lại đều là một ít lão nhân và hài tử, những thứ này lão nhân và hài tử, thống nhất gọi chính là ngừng tay ông già cùng ngừng tay nhi đồng, ý gì? Chính là lưu lại trông coi cố thổ người, không thể không nói, đây là một loại để cho người cảm thấy rất chua cay thực tế.

Chúng ta phải đi địa phương, ở vào thôn đứng đầu đầu đông, đến gần chân núi địa phương, là một nơi rừng trúc thấp thoáng, khúc nước vờn quanh, nhìn một cái cũng rất thanh tĩnh, giống như Thế Ngoại Đào Nguyên một loại sân nhỏ.

Lúc đó ta đến kia cái địa phương, mặc dù đi theo gia gia khi không có đặc biệt học qua nhìn Phong thủy, nhưng mà, lúc này nhìn kia cái địa phương, lại một cách tự nhiên cảm giác đây là một nơi Phong thủy Linh Tú đất, nơi này người khả năng cũng không tinh hoa khó nén, nhưng mà ít nhất sẽ là cái loại này làm việc so giá đôn hậu và người lương thiện hình.

Đi vào cửa sân trước, cửa hiên là sơn đỏ cửa gỗ, Hồ Đầu khóa, nhìn cách cục, cảm giác viện tử này trước có thể là đất chủ nhà ở, bây giờ chỗ này người ở hẳn là sau đó mới dọn vào.

Hỏi một chút lão người quê, phát hiện quả nhiên là như vậy, hơn nữa bên trong còn có một cái tốt vô cùng chơi đùa sự tình. Nói là nhà này nữ chủ nhân, cũng chính là chúng ta lúc này mới muốn tìm cái đó Vu Bà, khi còn bé gia cảnh rất nghèo khó, quần áo đều mặc không được, bình thường không việc gì đâu rồi, cũng chỉ có thể cho trong nhà này ở đất chủ nhà đồn củi, giặt quần áo, nấu cơm cái gì, trên căn bản thì đồng nghĩa với là người làm đi.

Người địa chủ kia gia cũng không cùng thiện, thường thường đánh chửi làm nhục bọn họ, bọn họ bất đắc dĩ, chỉ có thể im hơi lặng tiếng, một mực như vậy chịu đựng. Sau đó thì sao, có một năm, cái đó Vu Nữ tốt thấy Chúa ở đánh các nàng người nhà, liền lên trước lớn tiếng nói: "Các người hung cái gì hung? Cái nhà này chỉ là các người tạm thời ở mà thôi, sau này cũng là nhà chúng ta, các người biết không?"

Khi đó, tiểu nha đầu chỉ có sáu bảy tuổi a, ai tin nàng lời nói a, cho là nàng nằm mơ đi, người địa chủ kia cũng là một cái tát đem nàng tát đến khoe

miệng ra máu, căn bản sẽ không coi là chuyện to tát.

Kết quả như thế nào đây? Sự tình với cái đó tiểu cô nương nói giống nhau như đúc, không mấy năm thời gian, giải phóng, khắp nơi đánh ngã Chúa, tiểu cô nương trong nhà tổ giác có công, đầu tiên là an bài bọn họ trông chừng này ngôi nhà, sau đó bọn họ ở một cái vài chục năm, chờ đến cải cách ruộng đất khoán đến hộ gia đình hồi đó, nhà bọn họ liền đem cái nhà này mua, thuận lý thành chương thành nhà bọn họ nhà ở. Phải nói bọn họ ở đâu tới mua phòng ốc tiền, cái này cũng nhiều lắm thua thiệt cái đó Vu Nữ, là nàng tìm được địa chủ giấu vàng bạc địa phương, len lén đem bên trong cầm tiền một bộ phận chính mình giấu, còn lại cũng nộp lên, đại đội thoán cái lấy được tốt như vậy nơi, cho bọn hăn một sáo phòng, dĩ nhiên là phi thường tình nguyện.

Hơn nữa, nữ nhân này ở phía trên cũng có người chiếu ứng, nhắc tới cũng là nàng chỗ bắt phạm, đại khái bảy tám tuổi khi đi, thấy Tonomura đường qua một cái rất chán nản người tuổi trẻ, sau đó nàng liền chỉ người kia, đối với người bên cạnh nói: "Chớ nhìn hăn như bây giờ ở, lấy hậu nhân gia nhưng là phải làm Thị trưởng đây."

Lúc đó ai đều không tin lời này, kia người tuổi trẻ mình cũng là cười mỉa một chút, cho là hài tử nói càn, kết quả thế nào, không mấy năm, này người tuổi trẻ thật từng bước lên chức, cuối cùng lên làm thị trưởng.

Lần này có thể là cùng rồi, dù sao người thị trưởng kia giao thiệp rộng, quyền vị cao, hơn nữa thường thường sẽ cầm năm đó sự tình đi ra cho người thủ hạ nói một chút, thường xuyên qua lại, thành phố những thứ kia quan viên lớn nhỏ đều biết cái này Vu Nữ có Thiên Nhân, có thể thấy người sau này vận trình, cho nên rất nhiều người đều là không ngại cực khổ, chạy rất xa đường tới nơi này tìm nàng xem một chút.

Bất quá nữ nhân này tính khí rất quái lạ, không quá vui vẻ bị quấy rầy, cũng

không thích hốt bạc, cho nên trừ phi chính nàng tình nguyện, nếu không người như thế nào đi nữa yêu cầu nàng, nàng cũng sẽ không cho người coi là. Dĩ nhiên, nàng có một cái so sánh đại nhược điểm chính là rất có đồng tình tâm, thật sự bằng vào chúng ta lần này chỉ cần giả bộ đến đáng thương một chút, cuống cuống một chút, chắc hẳn nàng sẽ đáp ứng chúng ta thỉnh cầu, huống chi lão người què cùng nàng nhiều năm giao tình, cho nên không nể mặt tăng cũng nể mặt phật. . .

Không nói nhiều nói, tiến lên gõ cửa, không lâu lắm một cái sáu bảy tuổi đại tiểu hài ở sang đây xem môn rồi, thấy lão người què, tiếng hô: "Lão cha, người tìm ta đây sửa a, nàng đang ở gian nhà chính tróc đậu phộng đâu rồi, bọn họ là người nào?"

Tiểu hài tử chỉ chỉ ta cùng Lương Hiếu Điềm.

"Đây là tới tìm người nãi nãi xem bệnh người, " lão người què nở nụ cười, để cho ta đem trâu buộc trên cây, sau đó mang theo ta đi vào trong, đi vào khi, cho đứa bé kia trong tay nhét năm khối tiền: "Con chó nhỏ mà, cầm đi mua đường ăn, đừng nói cho người nãi nãi a, nếu không coi như cho lấy đi."

"Ân ân, " tiểu gia hỏa hiển nhiên thường thường bị người hối lộ, lập tức hiểu ý, đem tiền nhét vào trong túi, hoàn toàn một bộ người không có sao đáng vẻ.

Sau đó chúng ta vào gian nhà chính.

Lão người què một bên đi vào trong, liền vừa cười chào hỏi: "Ô kìa, Đại muội tử, mấy hôm không thấy á..., gần đây hết thảy có thể cũng khỏe à?"

"Tốt đâu rồi, đại ca sao người lại tới đây?" Một người có mái tóc hoa râm, mặt mũi nhăn nhoe lão thái thái, trên đầu đỡ lấy một cái khăn lông ra đón.

Lúc đó ta nhìn một cái kia lão thái thái, nhất thời chính là ngẩn ra, bởi vì ta phát hiện kia lão thái thái một chỉ con mắt tựa hồ là mù, nhưng mà mù thuộc về mù đi, cũng không nhắm lại bên trong một con mắt như thế hé ra, như vậy thứ nhất, người bên cạnh là có thể rất rõ ràng thấy nàng mù con mắt kia, kia con mắt là Xích màu vàng, phía trên mơ hồ còn che một tầng màu trắng màng, làm cho người ta cảm giác rất quái dị, đem tầng kia che tại con mắt bên trong vĩnh mạt đẩy ra.

Bởi vì cái này lão thái thái hình tượng tương đối kỳ lạ, cho nên lúc đó ta theo bản năng liền cùng Lương Hiếu Điền liếc mắt nhìn nhau, kết quả lại phát hiện nàng chính nhíu chặt lông mày, trực lăng lăng nhìn chăm chăm kia lão thái thái, tốt nửa ngày, nàng mới cúi đầu xuống, giật nhẹ ta ống tay áo, nói khẽ với ta nói: "Thật là lớn một cái Ly Miêu —— "

Chương 95: Nàng muốn ăn người

Rất hiển nhiên, ở Lương Hiếu Điềm xem ra, cái đó Vu Bà đáng vẻ giống như là một cái đại Ly Miêu. Một điểm này thật ra thì cũng xác thực không sai, bởi vì ít nhất trong mắt của ta, cô gái kia hai cái con người ở có chút tròn, mà này mặt lẫn nhau, xác thực cùng Ly Miêu không sai biệt lắm, nhưng là lại không phải là rất tàn bạo rất xấu cái loại này, mà là cái loại này mang theo hòa ái nụ cười, nhưng mà chỉ cần người đến gần, nhất định sẽ bắt người một chút loại hình.

Bất quá, này cái sự tình để cho Lương Hiếu Điềm có chút khẩn trương, một mực theo bản năng bóp trong tay ta, tựa hồ là muốn cùng ta đi ra ngoài nói chuyện. Ta có chút hiếu kỳ, không biết nàng thế nào, cuối cùng chỉ có thể là hỏi lão người què một chút, hỏi hẳn nơi này có hay không nhà vệ sinh. Ý tứ chính là Lương Hiếu Điềm nghĩ truy cập phòng vệ sinh.

Nghe được ta lời nói, lão người què nở nụ cười, trước kéo qua ta cùng Lương Hiếu Điềm cho cái đó Vu Bà giới thiệu: "Đại muội tử, đến, ta giới thiệu cho các người một chút, vị này Tiểu Ca kêu Lô Tiểu Bắc, người gọi hẳn Tiểu Bắc tốt lắm, vị tiểu cô nương này, hắc, đây chính là người trong thành mà, kêu Lương Hiếu Điềm, tên cũng dễ nghe, người gọi nàng tiểu Điềm đi. Tiểu Điềm hiện tại tại thân thể có chút vấn đề, cụ thể là tật xấu gì cũng không biết, tóm lại thật giống như một mực uống thuốc chích cũng không thấy tốt hơn, ở bệnh viện cũng không tra ra lý do đến, vốn là tới bên này giải sầu một chút, mượn cơ hội dưỡng một chút bệnh, vừa vặn ở nhà ta bên kia, cũng là ta đầu óc mê tiền, liền lắt lự bọn họ nói ngài có thể chữa lành, cái này không liền mang tới. Ha ha, chờ một chút a, Đại muội tử ngài cũng không thể bác ta mặt mũi a, thật là ác xem một chút, hỗ trợ cho mời một Đại Tiên mà trị một chút, ta đây Lão Quang Côn một cái, bình thường các loại đất, thủ Thủ Sơn lâm, một năm qua không kiếm được vài đồng tiền, lúc này khó khăn lắm gặp phải hai cái tương đối lớn phương tiểu bằng hữu, ngài được cho ta giúp đỡ một chút a, có được hay không? Lúc này coi như ta thiếu người một cái ân huệ, quay đầu ta nhất định nghĩ biện pháp trả

lại."

"Tốt lắm, Lưu đại ca, đừng nói nhiều như vậy, người kia tâm tư ta minh bạch, không phải là còn muốn lập gia đình mà, nhắc tới, này cái sự tình ta cũng thay người gấp, nếu lúc này có như vậy lý do, Thuyết Bất Đặc, ta khẳng định phải giúp ngài, cái này người hãy yên tâm, bất quá ta nhìn tiểu cô nương này ngược lại không có gì đáng ngại đáng vẻ, chính là khí sắc không tốt lắm." Kia Vu Bà nhìn một chút Lương Hiếu Điền nói.

"Hắc hắc, cái này chờ chút để cho bọn họ với ngài nói, " lão người què nở nụ cười, rồi hướng ta cùng Lương Hiếu Điền nói: "Vị này chính là ta nói cái đó Pháp Lực Vô Biên bà bà, các người gọi nàng thân bà bà là được."

"Cái gì? Thần?" Ta sửng sờ, nghe không hiểu.

"Thân, họ Thân thân, " lão người què nhấn mạnh xuống.

" Được, thân bà bà được, " ta nghiêng đầu đối với kia Vu Bà nở nụ cười, gật đầu một cái.

" Được, tốt, Tiểu Ca dung mạo trong trẻo, khí tràng quý trọng, thiên nhiên mang theo Long tính, đem tới tất không phải vật trong ao, nhất định phải làm ra một phen đại sự nghiệp, không tệ, không tệ a." Kia bà bà nhìn ta, khẽ gật đầu thở dài nói.

"Ô kìa, nhanh, nhanh, Tiểu Bắc, vội vàng cảm ơn bà bà, nàng lão nhân gia tùy tiện nhưng là không mở miệng, này vừa mở miệng nói người, đó chính là * không rời mười, nhất định sẽ thực hiện, nhìn như vậy đến, người sau này sẽ trở thành đại nhân vật a, vội vàng, cảm ơn bà bà, một câu nói này nhưng là so cái gì đều đáng giá tiền đâu, " lão người què lòng tràn đầy kích động, kéo ta cho cái đó Vu Bà cúi người cảm ơn.

Ta cũng không nghĩ tới kia bà bà sẽ khen ta, cái này làm cho ta cũng vậy ngẩn ra, suy nghĩ chẳng lẽ ta sau này thật sẽ thành tựu một ít sự nghiệp? Nhưng là, từ tình huống bây giờ đến xem, ta thật giống như cũng không có cái gì quá mức xuất chúng địa phương, ta đây sau này làm sao biết thành liền cái gì sự nghiệp đâu? Cái này để cho ta nghĩ không ra khỏi cửa nói, hơi nghi hoặc một chút, cũng có chút mong đợi.

Ngay sau đó ta đổi chủ đề, hỏi thân bà bà nói: "Thân bà bà, bằng hữu của ta bụng không thoải mái, muốn lên cái nhà vệ sinh, nhà người nhà vệ sinh ở đâu bên?"

"Ra đại môn, hướng mặt đông quẹo, sau nhà là được." Lão bà bà rất hòa ái đất nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta cười gật đầu một cái, mang theo Lương Hiếu Điềm đi ra.

Lương Hiếu Điềm lặng lẽ đi theo bên cạnh ta, một mực không lên tiếng, cho đến ra đại môn, tránh ra hai cái lão nhân gia tầm mắt, nàng lúc này mới nhanh chóng đem ta kéo một cái, đi tới bên cạnh đối với ta nói: "Nếu không chúng ta hay là chờ yêu cầu nàng hỗ trợ, ta cảm giác không đúng lắm."

"Thế nào?" Ta nhìn Lương Hiếu Điềm, có chút hiếu kỳ đất hỏi. Thật ra thì lúc này, ta ngược lại cảm thấy kia thân bà bà người rất tốt, có thể là bởi vì nàng vừa mới khen ngợi quá đáng ta nguyên nhân.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm liền nhú chặt mày, có chút kinh sợ đất nói với ta nói: "Nàng là một cái đại Ly Miêu."

"Vậy thì thế nào?" Ta có chút không hiểu hỏi.

"Người vẫn chưa rõ sao? Người là cá, nàng vừa vặn muốn ăn người, mới

vừa rồi ta nhìn thấy nàng len lén liếm đầu lưỡi, thật giống như rất thèm ăn đáng vẽ. . ." Lương Hiếu Điềm nhìn ta, đầy mắt kinh hoàng, làm ta cũng có chút sợ.

Nhưng mà, rất nhanh, ta liền bình thường trở lại, đối với nàng nở nụ cười nói: "Nào có mơ hồ như vậy, chúng ta đều là người, nàng làm sao có thể muốn ăn ta ư ?"

Ta lời nói để cho Lương Hiếu Điềm có chút bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể là khê cau mày nói: "Tóm lại, ta là nhắc nhở ngươi, ta cảm giác vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn, này địa phương cho ta cảm giác chính là mỗi người cũng rất quái dị, thật không biết bọn họ sẽ náo ra cái gì sự tình tới. Ta bây giờ hối hận tới nơi này, lúc ấy chẳng nghĩ biện pháp gom góp hai triệu cho cái đó Quỷ Thú trị bệnh, đem dược liệu trực tiếp mua lại tốt lắm."

"Đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, bây giờ chạy tới bước này, liền không nên suy nghĩ quá nhiều rồi, chỉ để ý nhìn về phía trước, trước nghĩ biện pháp bắt cái đó phương Đâu Lang lại nói, quả thực không bắt được, chúng ta trở về nữa, ngươi thấy thế nào?" Ta nhìn nàng nói.

" Ừ, ngươi đối với ta thật tốt, " nàng nhìn ta một cái, có chút ngượng ngùng nói.

Ta mỉm cười một cái, theo bản năng bóp bóp tay nàng nói: "Lần này sự tình sau khi kết thúc, coi như là ngươi còn một cái tâm nguyện, sau này cùng Lương Vũ giữa, tốt nhất là đơn thuần huynh muội quan hệ, lời như vậy, bất kể là đối với nhà ngươi, hay là đối với chính ngươi, đều có chỗ tốt, biết chưa?"

" Ừ, ta biết, ngươi yên tâm đi, thật ra thì ta bây giờ cũng đã không nữa suy nghĩ nhiều như vậy, ta chính là lo lắng ——" nàng muốn nói lại thôi.

"Lo lắng cái gì?" Ta nhìn nàng, hơi nghi hoặc một chút đấy hỏi.

"Người, có thể hay không vì vậy sự tình chê ta?" Nàng nhìn ta, có chút theo bản năng hỏi.

Lời này nhưng là hỏi ta tâm lý đi, nói thật, ta còn xác thực bởi vì nàng cùng Lương Vũ này cái sự tình, nghĩ tới muốn xa lánh nàng, vốn là ta còn cảm thấy người nàng không tệ, làm việc cũng tương đối đối với ta khẩu vị, muốn cùng nàng thật tốt phát triển một chút, nhưng là cũng là bởi vì nàng và Lương Vũ kia đương tử sự tình, để cho ta cảm giác nàng trong lòng có bóng mờ, tâm lý có bóng mờ cùng thiếu sót người, làm sự tình liền dễ dàng đi cực đoan, cái này làm cho ta không quá có thể tiếp nhận.

"Sao, làm sao biết chứ, người không cần nhớ rất nhiều hơn nữa, người người tốt như vậy, cần gì phải để ý như vậy quan điểm ta?" Ta cười mĩa một chút, có chút né tránh đấy nói với nàng.

Nhìn thấy ta nói như vậy, nàng bộc phát có chút cô đơn, tốt nửa ngày mới kinh ngạc gật đầu nói: "Được rồi, chúng ta đây vào đi thôi."

"Khác biệt a, nếu đi ra, vậy thì đi loanh quanh một chút, đi một chút nhà vệ sinh chứ, ngược lại cũng có nhiều thời gian, " ta nói chuyện đang lúc, kéo tay nàng, hướng nhà vệ sinh bên kia đi.

Chương 96: 2 người quý thể thể

Nông thôn nhà vệ sinh, hoặc giả nói là nhà cầu, rất nhiều lúc đều là không phân biệt nam nữ, bởi vì một loại đều là từ người nhà sử dụng, lẫn nhau giữa đều biết ai ở bên trong đi nhà cầu, cho nên sẽ không phát sinh cái loại này trong lúc vô tình đánh vỡ tình cảnh lúng túng. Loại này nhà cầu, phần lớn đều là dùng cục gạch đơn giản lũy khởi tới vách tường, phía trên cũng chính là nắp cái cỏ tranh đỉnh, bên trong là hai cái đào lỗ, đào lỗ trực tiếp thông đến trong hầm phân, hầm phân ngay tại nhà vệ sinh phía sau, cho nên có thể tưởng tượng loại này nhà vệ sinh mùi là như thế nào rồi, vậy thì thật là thật không tốt người. Cái cũng khó trách người trong thành ngại dân quê bẩn, thật ra thì rất nhiều lúc là điều kiện có hạn, hoặc là không có như vậy chú trọng, ở nông thôn sinh hoạt lâu, chính là chỗ này sao cái thói quen, có thể có biện pháp gì?

Bất quá, này thân nhà mẹ chồng trong nhà cầu rõ ràng cùng phổ thông dân quê nhà cầu không giống nhau lắm, là xi măng tường gạch, màu xanh tiểu đỉnh ngói, hầm phân mặc dù cũng ở đây nhà vệ sinh phía sau, nhưng là lại cũng là dùng xi măng thể đứng lên, bên trên còn đắp cái đại nắp, cái này thì để cho kia mùi hơi chút lãnh đạm đi một tí, tốt nhất chính là, này nhà vệ sinh mặc dù cũng là hai cái đào lỗ, nhưng là từ trung gian cách một bức tường, hai bên mở cửa, phân chia nam nữ hai bên, cái này thì trong nháy mắt lộ ra bên trên cấp bậc, còn nữa chính là kia nhà vệ sinh phía sau cùng hai bên đều là một tầng xanh sâm sâm cây trúc, cứ như vậy, ngược lại lộ ra này cái địa phương không phải là đi ngoài nạp uế chỗ, mà là một nơi rừng trúc đang lúc thường thức trà ngắm trăng một nơi tốt đẹp đáng để đến rồi, tóm lại chính là một cái cảm giác, Thanh Nhã.

Lương Hiếu Điềm đối với này cái địa phương cũng là rất hài lòng, vốn là còn không nghĩ đi nhà cầu, bây giờ nhìn một cái, liền chạy mau tiến vào.

Ta chờ ở bên ngoài đến nàng, không cái gì sự tình làm, liền hướng thân nhà mẹ chồng sau nhà đi bộ, sau đó đi thẳng tới nàng gian nhà chính tường sau

vị trí, nơi đó có một viên to lớn Đường cây lê, bởi vì thân cây là ngoe ra bên ngoài dài, liền có chút đem vách tường khiêu đứng lên ý tứ, cho tới kia tường sau có chút rạn nứt, phía trên có mấy đạo khe hở, mặc dù là tu bổ qua, nhưng là lại vẫn có một ít mảnh nhỏ khe nhỏ lưu lại.

Ta dù sao cũng là không việc gì, liền muốn nếu là ta đem lỗ tai dán vào khe hở kia bên trên, không biết có thể nghe được hay không trong phòng tiếng người Âm. Tâm lý nghĩ như thế, ta liền niếp thủ niếp cước đi tới, đem lỗ tai dán lên thử một chút.

Kết quả lại phát hiện quả nhiên có thể nghe được, mặc dù không phải rất rõ, nhưng mà đại khái ý tứ vẫn có thể minh bạch.

Lúc đó ta liền hiếu kỳ lão người què đang cùng thân bà bà trò chuyện những gì, vì vậy là hơn nghe trong chốc lát, kết quả không nghe không biết, nghe một chút dọa cho giật mình, hai người kia cuối cùng đang bí mật đất lập mưu cái gì.

"Lúc này, người có thể thế nào cảm ơn ta?" Đầu tiên là lão người què thanh âm, những lời này đầu tiên là để cho ta hơi nghi hoặc một chút. Dựa theo trước tình huống đến xem, không phải là hẳn phải cảm tạ thân bà bà sao? Thế nào bây giờ biến thành thân bà bà phải cảm tạ hẳn? Đây là chuyện gì xảy ra?

Không quá rõ, chỉ có thể tiếp tục nghe tiếp.

"Vậy người muốn thế nào à? Người ta đều là người người, " đây là thân bà bà thanh âm, chỉ là trong thanh âm này đầu nhưng là mang theo kiều mỹ, tình hình kia liền rất rõ ràng rồi, nàng và lão người què có một chân.

Ô kìa, nguyên lai sự tình là cái dạng này, lão người què cùng cái này Độc Nhãn lão thái thái là lão tướng được a, không trách đây.

"Hắc hắc, ta nói đến cũng không phải là cái này, " lão người què lại nói, "Phải biết, lần này ta nhưng là từ Vương mặt to bên kia đoạt mỗi làm ăn, trở về còn không biết phải bị nàng thế nào quở trách đâu rồi, người bất kể nói thế nào, cũng phải lại quá mức cho ta một chút bồi thường mới được."

"Hừ, người còn không thấy ngại nói, người nghĩ rằng ta không biết người? Người và kia Vương mặt to là quan hệ như thế nào ta không biết? Chỉ sợ cũng đã sớm làm trên giường mấy trăm lần đi? Ai, ta là già rồi, người không nhìn trúng rồi, nếu như vậy, vậy được rồi, người đem người mang đi, còn đi tìm Vương mặt to đi, ta không xen vào các người sự tình, " thân bà bà tức giận vừa nói chuyện.

Rất hiển nhiên, bọn họ lời muốn nói Vương mặt to, chắc là cái đó Vương thắm.

Những thứ này ta coi như là hoàn toàn hơi nghi hoặc một chút rồi, bọn họ đây rốt cuộc là ở mua bán cái gì thuốc? Thế nào cảm giác giữa bọn họ đều là quen biết đã lâu, cũng đang nghĩ biện pháp tính kế ta cùng Lương Hiếu Điềm đáng về đây?

Ngay sau đó tâm lý một mảnh nghi vấn, thoải mái làm tiếp tục nghe tiếp, cũng quên Lương Hiếu Điềm chuyện.

Kết quả, tiếp đó, liền nghe được lão người què một hồi giải bày cùng cầu xin tha thứ, nói cái gì mình và Vương mặt to tuyệt đối không có chuyện kia, nữ nhân kia là ăn tươi nuốt sống Tà Vật, hẳn mới không dám cùng với nàng lên giường. Giải thích tốt nửa ngày, thân bà bà cuối cùng là hết giận, sau đó lão người què lúc này mới hạ thấp giọng, hỏi nàng nói: "Ai, rốt cuộc chuẩn bị làm sao làm?"

"Làm sao làm? Cơ hội tốt như vậy, dĩ nhiên muốn một mùi tên hạ hai chim,

không đúng, là một Thạch Tam chim, người nên minh bạch ta ý tứ, đến lúc đó, không quản được đến cái gì, ta đều phân cho người một nửa, này được chưa?" Thân bà bà đối với lão người què nói.

"Được, tốt, chính là chỗ này nói gì, ô kìa nha, này mấy hôm không có tới người sang bên này di chuyển, hắc hắc, người xem một chút người, càng phát ra xinh đẹp rồi, " lão người què đang khi nói chuyện, thật giống như đối với thân bà bà động tay chân.

"Chết đi, cũng bao nhiêu tuổi, còn nghĩ kia đương tử sự tình, " thân bà bà hình như là đem nàng mở ra.

"Tới mà, tới mà, nhanh để cho ta ôm một cái, một cái sờ là ở, có thể ta nhớ đến chết rồi, " lão người què mặt dày mày dạn.

Sau đó liền nghe được hai người ở nơi nào chán ngán gặp. Không có gì thực tế nội dung cốt truyện, đến cuối cùng cũng không biết bọn họ rốt cuộc ở kế hoạch cái gì, cái này làm cho ta rất là lo lắng, luôn cảm thấy bọn họ ở thiết kế bẫy rập gì, mà ta cùng Lương Hiếu Điềm rất lộ vẻ nhưng chính là bọn hắn sẵn đuổi mục tiêu.

Vậy phải làm sao bây giờ là tốt? Trong lúc nhất thời, ta có chút mê mang, cảm giác trong lúc vô tình đi tới này cái quỷ địa phương, tựa hồ là bước chân vào một cái quái dị Dị Thế Giới như thế, không gặp phải một người bình thường, đều là chút ít quỷ, quỷ thê thê từng cái.

Ngay sau đó, ta có chút kinh ngạc nhìn trở về đầu, suy nghĩ tìm tới Lương Hiếu Điềm, sau đó nói rõ với nàng một chút tình huống liền mang nàng đi, rời đi nơi này, trước trở về rồi hãy nói, về phần thế nào lấy được cuộc so tài tuyết xuyên tâm liên, vậy thì lại nghĩ biện pháp đi, quả thực không được ta đi tìm một vậy có tiền lão đầu tử, cũng hoặc là Hà Sơn loại này núp ở dân gian thổ hào tiền mượn, cũng là có thể.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta tới kia bên cạnh nhà cầu, lại không nhìn thấy Lương Hiếu Điềm bóng người, hướng về phía trong nhà vệ sinh kêu hai tiếng cũng không người, đưa đầu vào xem một chút, phát hiện nhà vệ sinh nữ là vô ích.

Thấy cái này tình trạng, ta cho là Lương Hiếu Điềm đã trở về trong sân đi, vì vậy chạy trở về trong sân, đi thẳng tới gian nhà chính trong, hỏi lão người què cùng thân bà bà có thấy hay không Lương Hiếu Điềm trở lại.

Hai cái này lão tướng vừa lúc bị ta cắt đứt chán ngán, hai người vẻ mặt đều có chút ít lúng túng, kia thân bà bà liền vội vàng bó tóc lại, lão người què chính là cười rạng rỡ chào đón, nói là không có thấy Lương Hiếu Điềm trở lại.

Cái này coi như có chút kỳ quái, lập tức ta liền vội vàng xoay người đi ra ngoài, hướng về phía bốn bề kêu chừng mấy âm thanh, cũng không có nghe được đáp lại. Thấy cái này tình trạng, ta bắt đầu có chút bận tâm rồi, bởi vì ta biết, đây nhất định là ra rồi cái gì chuyện, nếu không lời nói, Lương Hiếu Điềm sẽ không như thế vô cớ mất tích.

Chương 97: Ở trong nước du

Cái này tình trạng để cho ta cùng hai lão già cũng có chút bận tâm, cũng cảm giác có chút không giải thích được. Bọn họ liền hỏi ta mới vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao cứ đi theo nàng, ngược lại đem nàng vứt bỏ đây?

Lời này nhưng là để cho ta có chút lúng túng, lập tức không thể làm gì khác hơn là nói dối nói là ta cùng nàng cùng tiến lên nhà cầu, ta bên trên số lớn, thời gian tương đối lâu, sau khi đi ra, Lương Hiếu Điềm đã không thấy tăm hơi.

Nghe nói như vậy, bọn họ cũng là bất đắc dĩ, cũng không để ý rốt cuộc có cái gì không dự mưu rồi, tóm lại đều là rất gấp, liền nói chia nhau đi tìm đi, cứ như vậy một hồi thời gian, coi như chạy đi, cũng chạy không xa.

Với là chúng ta chia ra ba đường, phân biệt đi tìm, bọn họ cố kỵ ta đối với nơi này địa hình không là rất quen tất, cho nên để cho ta đi về phía nam đầu bờ sông nhỏ bên trên tìm, bên kia một mảnh mà đi qua, đều là địa hình rộng rãi địa phương, không có bao nhiêu cây cối, bọn họ chính là một cái hướng đông, một cái hướng bắc, đều là vào rừng cây đi tìm.

Ta lòng tràn đầy nóng nảy, tâm lý một mực yên lặng nhớ tới Lương Hiếu Điềm có thể ngàn vạn lần không nên xảy ra chuyện, nếu không thật là chính là xuất sư chưa kịp đánh đã tử vong, Trường Sử anh hùng lệ mãn khâm rồi, đâu chỉ là anh hùng lệ mãn khâm, phỏng chừng ta ngay cả từ bỏ ý định đều có, đây cũng không phải là ta đem nàng hại sao?

Lúc đó ta một bên tìm, một bên liền hỏi đường qua thôn dân, hỏi bọn họ có thấy hay không một cô gái, đi tới, kết quả bọn họ cũng mặt đầy mờ mịt, nói là không có thấy. Cái này làm cho ta càng lo lắng, kết quả, ngay tại ta không đầu mỗi khi, đột nhiên liền nghe được xa xa có người phát ra một tiếng kêu lên, tựa hồ là có người rơi xuống nước.

Lúc đó vừa nghe nói như vậy, ta cũng không biết tại sao, theo bản năng đã cảm thấy đó là Lương Hiếu Điềm, không cảm thấy là xòe ra chân, liêu mạng hướng bên kia chạy, đường Thượng Thôn Dân cũng đều đi theo hướng bên kia chạy, chuẩn bị đi cứu người. Một điểm này, không thể không nói, dân quê tuyệt đối là so với người trong thành được, nói như vậy, ở nông thôn trong, chỉ cần rơi xuống nước bị người thấy, trên căn bản liền không chết được rồi, không giống trong thành như vậy, cho dù có người rơi xuống nước, chính ở nơi đó giùng giăng, trên bờ vây quanh một đám người, lại cũng chỉ là chỉ chỉ trỏ trỏ, tựa hồ đang vung quyền suy đoán kia rơi xuống nước người có thể giữ vững bao lâu, ít có mấy cái dám làm việc nghĩa, nhảy đi xuống cứu người.

Thật ra thì, cái hiện tượng này, đã từng một lần để cho ta rất nghi ngờ, cảm giác có người rơi xuống nước, bên bờ người cứu người là một loại thiên kinh địa nghĩa sự tình, tại sao người trong thành cũng máu lạnh như vậy đây? Sau đó ta mới hiểu được này kỳ trong nguyên nhân, nguyên lai người trong thành phần lớn đều không biết bơi, đặc biệt là sẽ không tại loại này sóng gió khá lớn trong nước sông bơi lội, lại một người, người trong thành cũng cảm giác mình mạng kim quý, mới không muốn mạo hiểm đi cứu một người không liên hệ nhau người đâu.

Rất nhanh, ta liền đi tới bờ sông, lúc này, trên bờ sông đã có hai cái tiểu tử bắt đầu cởi quần áo chuẩn bị một chút nước cứu người.

Ta sau khi đến, liền hướng trong sông nhìn, kết quả lại thấy nước gợn rạo rức, không nhìn thấy người ở nơi nào, sau đó ta cũng có chút lo lắng hỏi bọn hắn: "Người đâu? Người đâu? Là dạng gì người? Từ nơi nào té xuống?"

Nghe được ta lời nói, một người trong đó tiểu tử liền chỉ chỉ bên chân mặt nước nói: "Liền nơi này, là chính nàng nhảy xuống, một cái tiểu cô nương,

mười * tuổi đáng vẻ, đẹp dễ lắm, đoán chừng là gặp phải cái gì sự tình không nghĩ ra, tìm chết đâu rồi, lúc ấy ta không kịp ngăn lại nàng, còn tưởng rằng nàng chỉ là đến bờ sông giải sầu một chút!"

Nghe nói như vậy, ta vội vàng nói một lần Lương Hiếu Điềm đáng vẻ, kết quả tiểu tử kia lập tức ánh mắt sáng lên, đối với ta nói: "Phải phải, chính là nàng, nàng và người là quan hệ như thế nào? Là người đối tượng à? Thế nào? Có phải là người hay không hai gây gổ?"

"Ai, không kịp cùng người nói!" Lúc ấy ta nghe lời này một cái, gấp đến độ cũng sắp nổ banh, liền vội vàng đi xuống lột y phục, chuẩn bị một chút nước.

Nhìn thấy ta cử động, kia hai cái tiểu tử nhưng là bắt đầu mặc quần áo, tựa hồ không chuẩn bị xuống nước.

Cái này tình trạng để cho ta một trận ngạc nhiên, không cảm thấy là nhìn của bọn hắn nói: "Các người làm gì? Theo ta đồng thời đi xuống cứu a, còn sợ ta không báo đáp các người?"

"Đây chẳng phải là, nếu là người đối tượng, cũng là người cứu đi, vốn là chúng ta cảm thấy tiểu cô nương kia thật xinh đẹp, nói không chừng cứu đi lên, sau này có thể có vai diễn, bây giờ nhìn tình hình này, nàng đều nguyện ý là người đi chết rồi, hai ta là không vui, sẽ không nghĩ uống phí cái đó khí lực, " một người trong đó tiểu tử nói với ta nói.

Nghe được hai người này lời nói, lúc ấy ta nếu không phải đuổi đi cứu Lương Hiếu Điềm, phỏng chừng tại chỗ thì phải theo chân bọn họ đánh, ta mới vừa rồi còn đang nói dân quê trượng nghĩa đâu rồi, mẹ hắn, nguyên lai là một đời không bằng một đời, thế hệ trước tốt đẹp phẩm đức, cũng để cho bọn họ vứt bỏ, bây giờ nông thôn người tuổi trẻ, kia thế lợi lòng, so với người trong thành còn kẻ gian tặc a, thảo con bà nó!

Ngay sau đó ta giận quá chừng, cũng lười đi quản bọn hăn rồi, liền vội vàng đem mình quần áo cởi hết, chuẩn bị gánh nước trong đi.

Kết quả vừa lúc đó, liền nghe được bên cạnh một người hô: "Mau nhìn, nổi lên rồi!"

Nghe nói như vậy, ta vội vàng hướng kia hà thủy trong vừa nhìn, quả nhiên thấy một bóng người từ trong nước nâng lên, đó là một nữ nhân, tóc rất dài, xõa mở, giống như một mảnh vải đen một loại khoác lên đề ở trên đầu, trên người chính là mặc áo sơ mi trắng, chính là Lương Hiếu Điềm.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, lúc này Lương Hiếu Điềm tựa hồ không hề giống là chết chìm đáng vẻ, ngược lại giống như là đang bơi lội.

Có thể tưởng tượng, lúc ấy đó là một loại như thế nào quỷ dị tình cảnh, trời đông giá rét tháng mười, thảo diệp tan mất, vạn mộc điêu linh, chính là này lạnh lạnh Sơn Dã bên trong, khe cong lạnh Thanh Hà trong nước, một cái cô gái tuổi thanh xuân, thân xuyên áo sơ mi trắng, tóc dài xõa, ở trong sông lòng chậm rãi du động. . .

Rất hiển nhiên, lúc này, không riêng gì ta, ngay cả kia hai cái tiểu tử đều có chút giật mình, sau đó, tốt nửa ngày, hai người kia mới liếc nhau một cái, mỗi người đối với ta giơ lên ngón cái nói: "Người đối tượng thật là lợi hại, này bao lạnh a, chúng ta nam nhân đều không chịu nổi, nàng có phải hay không chúc cá? Lúc này đến trong sông bơi lội, quá sẽ nhớ rồi."

Nghe được bọn họ lời nói, ta thật là dở khóc dở cười, lúc ấy chỉ có thể xoay người hướng về phía Lương Hiếu Điềm hô: "Tiểu Điềm, mau lên đây, trong nước lạnh, khác biệt bơi."

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta thanh âm, Lương

Hiếu Điềm nhưng chỉ là lạnh lùng quay đầu nhìn ta một chút, sau đó cứ tiếp tục nhẹ nhàng bơi ra rồi, khi thì còn một cái hụp đầu xuống nước quẩn tới trong nước đi, thật lâu cũng không lên đây, cái này tình trạng nhìn đến ta tâm cảnh run rẩy, ở trên bờ cũng đứng không vững, liền vội vàng run rẩy nhảy xuống nước, sau đó hướng cô ấy là bên bơi đi, muốn đem nàng kéo lên.

Không thể không nói, thời tiết này nước sông, thật là lạnh đến thấu xương a, cảm giác kia rất cảm giác khó chịu, mới vừa vào nước trong chốc lát, cảm giác cả người từ trong ra ngoài cũng lạnh thấu, tay chân cũng băng rồi, không quá nghe sai sử, thích ứng mấy phút sau khi, mới vừa cảm giác khá một chút, sau đó ta vội vàng lội nước hướng Lương Hiếu Điềm bên kia chạy tới.

Kết quả, để cho ta cảm thấy tan vỡ là, nhìn thấy ta hướng nàng lội tới, Lương Hiếu Điềm lại là một quay đầu, hướng ngoặt sông hạ lưu càng rộng rãi thủy vực lội tới, tình hình kia rất hiển nhiên là né tránh ta, đây chính là đem ta sẽ lo lắng, không cảm thấy là giậm chân đối với nàng hô to, vì thế uổng hết đi tốt mấy ngụm nước, thiếu chút nữa không đem ta sặc chết.

Chương 98: Trên chân miếng vảy

Không thể không nói, ta khi còn bé Toàn Sơn bá ở trong tắm bơi lội, luyện tập đi ra một thân rất tốt Thủy Tính, vào lúc này đưa đến tác dụng.

Nếu không lời nói, ta còn thực sự không nhất định có thể đuổi theo Lương Hiếu Diễm tốc độ. Ta trước thật đúng là không nhìn ra Lương Hiếu Diễm lại có tốt như vậy Thủy Tính, vốn là ta còn tưởng rằng nàng là vịt trên cạn đâu rồi, không nghĩ tới bây giờ du đứng lên, tốc độ còn rất nhanh. Trọng yếu nhất là, nàng và ta còn không giống nhau, ta là cỡi quần áo, sẽ mặc một cái khố xái, ở trong nước du động, cũng không có bao nhiêu trở lực, mà Lương Hiếu Diễm chính là mặc quần áo, nàng trên chân có hay không mặc quần áo ta không biết, tóm lại nàng trên người là mặc áo sơ mi, kia trong áo sơ mi, có thể tưởng tượng được, còn có thiếp thân Thu y chữ Nhật ngực, những y phục này bị nước ướt đầm sau khi, trở lực đặc biệt lớn, trên căn bản để cho người căn bản là không có cách bơi lội, ta khi còn bé cũng không phải chưa thử qua mặc quần áo bơi lội, cảm giác vậy căn bản chính là tìm chịu tội, tốt tổn sức tốt du đến chậm, giống như là có người ở lấy tay đem người lôi. Mà Lương Hiếu Diễm đây? Nàng bây giờ lại mặc quần áo du đến độ không thể so với ngao mạn, này có thể làm sao có thể chứ?

Lúc đó ta một vừa đuổi theo, một bên đã cảm thấy trong này có vấn đề, Lương Hiếu Diễm khẳng định xảy ra vấn đề rồi, nếu không nàng không lại đột nhiên trở nên như vậy vượt xa bình thường.

Tâm lý minh bạch này cái sự tình, ta lại vừa là một trận nóng nảy, không tránh khỏi căn răng phát lực, hai chân liều mạng đạp nước đi phía trước đuổi theo, thật là ác kéo gần lại một chút khoảng cách, sau đó ta hướng về phía Lương Hiếu Diễm hô to, sau đó nàng quay đầu nhìn ta một chút, sau khi liền hướng đối diện một nơi rừng cây thấp thoáng, thảo tăng rậm rạp trên bờ sông bơi đi, đến bên bờ, nàng liền gờ ra lau sậy tăng, chui vào.

Thấy cái này tình trạng, ta cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng

dùng cả tay chân lội qua đi, gỡ ra bên bờ lau sậy tầng, men theo vết tích một đường tìm tới.

Một bên tìm, ta liền một bên kêu: "Tiểu Điềm, người đang ở đâu rồi hả? Có thể nghe được ta nói chuyện sao? Người không sao chứ?"

Kêu nửa ngày, mới nghe được xa xa truyền tới một trầm thấp run rẩy thanh âm: "Ta, ta ở chỗ này —— "

Nghe được thanh âm kia, ta vội vàng theo tiếng tìm tới, mới phát hiện Lương Hiếu Điềm cả người ướt nhẹp, tóc tai bù xù, trên người chỉ mặc áo sơ mi trắng, quang cặp chân, co rút thân núp ở một mảnh lau sậy tầng trong.

"Tiểu Điềm, người làm sao vậy?" Ta liền vội vàng tiến lên, muốn tra nhìn một chút nàng tình huống, kết quả lại phát hiện nàng đang dùng trực tiếp từ chính mình phía trên bấp chân trừ một khối kế xanh màu trắng miếng vảy, kia miếng vảy đặt tới móng tay út lớn như vậy, cũng không biết là cái gì cá, lại dính vào nàng chân lên rồi.

Nhưng mà, liền ở ta nghĩ như vậy khi, lại phát hiện dưới người nàng thảo tầng trong tán lác rất nhiều tương tự miếng vảy, tựa hồ cũng là nàng từ trên chân trừ đi, cái này coi như có chút dọa ta rồi, liền vội vàng ngồi xổm người xuống, kéo một cái nàng chân, tay vừa vận dụng phải nàng bấp chân, lập tức cảm thấy nơi đó một mảnh ngật ngật đáp đáp, lật đi tới nhìn một chút, nhất thời đầu ta da cũng đã tê rần, nơi đó lại là lít nhít dài một tầng miếng vảy.

"ĐxxCM!" Lúc ấy ta phản ứng đầu tiên chính là đưa tay dùng móng tay Mãnh đi xuống đất quất kéo ra, kết quả những thứ kia miếng vảy hãy cùng thật dài ở nàng trên chân như thế, "Cách cách lộ cộp" đất nhếch lên đến, đơn thuần quất kéo ra còn quất kéo ra không hết, chỉ có thể dùng sức bắt,

sau đó sẽ đem còn lại một ít nít lấy mới có thể véo xuống.

Cái tình huống này thật là cả kinh ta cả người phát run, vừa giúp nàng thanh trừ những thứ kia miếng vảy, một bên liền hỏi nàng rốt cuộc đây là thế nào.

Kết quả nàng bụm mặt chỉ là khóc: "Ngoài ra một chân cũng giống như vậy _____ "

Ta đem một chân dọn dẹp xong, tốt liền vội vàng đi đem ngoài ra một chân ôm vào trong ngực, ngồi chồm hổm dưới đất giúp nàng đem phía trên miếng vảy cũng giết, này mới xem như thở phào nhẹ nhõm, để cho nàng đừng khóc, trước tiên nói một chút về chuyện gì xảy ra.

Kết quả vừa lúc đó ta tầm mắt theo bản năng hướng nàng giữa hai chân vị trí dời giạt mình, bất ngờ phát hiện nơi đó đen thui một mảnh, một tầng cỏ xanh một loại nhung mao từ áo sơ mi trắng ướt nhẹ vật áo bên trong nổi lên, nàng hạ thân lại là cái gì quần áo cũng không mặc!

Cái tình huống này thật đúng là để cho ta hoàn toàn có chút đầu não thất, không hiểu đây là chuyện gì xảy ra.

Ngay sau đó ta vội vàng nàng chân đóng lại, nàng cũng rút trở về, hai tay ôm đầu gối, co rút thân ngồi ở nơi đó, vẻ mặt rất là mê mang.

Ta nhìn nàng, lại nổi lên thân nhìn chung quanh, phát hiện nơi này là thôn vòng ngoài rồi, hoang tàn vắng vẻ, xa gần cũng không có người ta, nghĩ tìm cái địa phương an trí cho tốt cũng không được, chỉ có thể đường vòng trở về rồi hãy nói rồi. Cũng còn khá lúc này đúng lúc là buổi trưa thời gian, ánh mặt trời tương đối khá, gió cũng không lớn, nếu không phỏng chừng chúng ta đến tươi sống chết rét.

Lương Hiếu Điềm thật lâu cũng vừa nói ra cái như thế về sau, ta không thể làm gì khác hơn là hỏi nàng nói: "Người rốt cuộc thế nào? Quần áo đây? Tại sao chạy đến, còn nhảy đến trong sông đi?"

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm ngược mắt nhìn, mặt đầy vô tội về mặt, ngay sau đó mới kinh ngạc nhìn đối với ta nói: "Ta, ta nghĩ ta là thực sự trúng tà, ta cũng không biết mình thế nào, lúc ấy liền mơ mơ màng màng một đi thẳng về phía trước, đến bờ sông, cũng cảm giác trong nước mới là ta hẳn đi địa phương, liền nhảy đến trong nước đi, lúc ấy ta ta cảm giác cặp chân cũng thống nhất chung một chỗ, biến thành cá đuôi, cho nên ta rất sợ hãi, lúc ấy người kêu ta, ta cũng không dám hướng người bên kia du, lo lắng kia bờ thượng nhân thấy ta đáng vẻ. Sau đó ta chạy đến bên này, lấy tay nắm thảo leo lên, kia đuôi cá mới một chút xiu tách ra, tốt biến thành chân, nhưng mà miếng vảy vẫn còn, ta không cùng người nói láo, ta nói là thực sự, ta cũng không biết đây là chuyện gì xảy ra, người nói, ta có phải hay không trúng tà? Hoặc là, ta phải cái gì Cơ Nhân Đột Biến bệnh lạ rồi hả?"

Ngay sau đó, nghe được lời này, ta lập tức giật mình, ước chừng mình bạch đây là chuyện gì xảy ra, cũng ý thức được sự tình nghiêm trọng tính rồi. Rất hiển nhiên, đây nhất định là cái đó Vương thẩm, cũng chính là cái đó cá bà quý giờ trò quý, chính là nàng cho Lương Hiếu Điềm ăn kia thịt cá, kia thịt cá nhất định là có vấn đề, phỏng chừng Lương Hiếu Điềm bây giờ là đã trúng rồi nàng chiêu, chính đang từng bước hướng loại cá biến, phỏng chừng không ra ngoài dự liệu lời nói, cuối cùng Lương Hiếu Điềm cũng sẽ biến thành một con cá.

Này cái sự tình nhắc tới có chút nói mơ giữa ban ngày, nhưng mà, nếu như đặt ở lúc trước, chúng ta còn có thể không tin, bây giờ đã chính mắt thấy, cũng đã không quản được nó rốt cuộc hợp lý không hợp lý rồi, chúng ta muốn đầu tiên giải quyết cái vấn đề này mới được.

Giải quyết vấn đề biện pháp là cái gì? Rất đơn giản, ta trực tiếp đi tìm cái đó cá bà quý, để cho nàng giúp Lương Hiếu Diễm giải trừ Cấm Chú, nếu không lời nói, ta, ta liền làm thịt nàng, lần này nàng thật đúng là đem ta chọc giận.

Lúc đó ta tâm lý minh bạch những thứ này sau khi, còn không dám với Lương Hiếu Diễm nói toạc, chỉ có thể an ủi nàng một chút, để cho nàng trước không nên gấp gáp, chúng ta trước nghĩ biện pháp trở lại trong thôn, thay quần áo khác, nổi lửa sưởi ấm, đem thân thể chăm sóc kỹ lại nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm cũng chỉ có thể là gật đầu một cái, sau đó kéo tay nàng, đem nàng kéo lên, cùng nàng đồng thời hướng trên sông rong ruổi, ta nhớ được nơi đó có một cây cầu.

Lúc này, có thể tưởng tượng Lương Hiếu Diễm cùng ta đều là biết bao lúng túng, ta mặc một cái khố xái, ướt, kia khố xái một ướt, bên trong chứa là thứ gì đường ranh cũng nhìn đến rõ rõ ràng ràng, mà Lương Hiếu Diễm liền khoa trương hơn rồi, trực tiếp chân không, chỉ có thể dựa vào áo sơ mi vạt áo hơi chút che giấu một chút, nhưng mà nữ nhân áo sơ mi, mọi người cũng đều hiểu, rất ít, vạt áo cũng ngắn, cho nên Lương Hiếu Diễm này vừa đứng lên, y phục kia vạt áo trên căn bản liền không che nổi bao nhiêu thứ rồi, này đưa đến nàng dọc theo đường đi, một mực sẽ dùng hai tay kéo xuống đến quần áo, tha cho là như thế, ta vẫn là có thể thỉnh thoảng ở dư quang trong thấy kia vệt hắc sắc, cùng với kia phía sau vãnh cao hai mảnh trắng như tuyết.

Chương 99: Xuân quang?

Rất hiển nhiên, ta cùng Lương Hiếu Điềm tâm lý đều biết, chúng ta bộ dáng bây giờ, không có phương tiện trở lại trong thôn đi, ta là nam nhân, coi như nói được, nhưng mà nàng một cô gái, hoàng hoa đại cô nương, này sau này nếu là truyền đi, còn để cho nàng làm người như thế nào đây? Huống chi thôn kia trong khó tránh khỏi có một ít chuyện tốt người, đến lúc đó nhất định sẽ liều mạng dùng con mắt chiếm Lương Hiếu Điềm tiện nghi, giống như ta như bây giờ, mặc dù ta không phải cố ý, nhưng mà ta nhưng là thiết thiết thật thật lấy được lợi ích thiết thực.

Thật đúng là đừng nói, ta cảm giác mình rất tiện, cũng lúc này, khí trời tốt lạnh, bầu không khí tốt lúng túng, ta nhìn Lương Hiếu Điềm dáng vẻ, đặc biệt là kia áo sơ mi vạt áo phía dưới lộ ra hai nơi vênh cao mông trắng, ta lại là có chút ít phản ứng, phía dưới thiếu chút nữa không nhô lên lều vải, lúc ấy ta thật là lúng túng muốn một cái lỗ chui vào, cũng may ta kịp thời dời đi sự chú ý, làm bộ như tìm thứ gì đó, giương mắt bốn phía loạn nhìn sang, này mới khiến tâm thần mình bình tĩnh một chút, nếu không lời nói, phỏng chừng ta sau này cũng không biết thế nào đối mặt Lương Hiếu Điềm, trừ phi nàng thật coi bạn gái của ta, trở thành nữ nhân ta, nếu không phần này lúng túng, là không có cách nào từ trong lòng xóa đi.

Bất quá, vận khí ta cũng thực không tồi, tùy tiện như vậy nhìn một cái bên dưới, lại còn thật thấy được một cái có dùng cái gì, đó là hai cái cắm ở Mạch Địa trong Người nộm, Người nộm mặc trên người cũ nát màu xám trường sam màu xanh lam quần áo, mặc dù rất cũ nát, nhưng mà có dù sao cũng hơn không có cần được, cho nên khi xuống ta để cho Lương Hiếu Điềm chờ một chút, chính ta chạy mau tới đem kia hai món vải rách áo choàng từ kia hai cái Người nộm trên người dè dặt phá xuống dưới.

Lột xuống sau khi, mới phát hiện trong đó có một cái thật sự là quá phá, trên căn bản không có cách nào xuyên, liền mấy khối vải vụn liền cùng một chỗ, ta suy tính một chút, cuối cùng liền bộ ở trên cổ mình, miễn cưỡng che

kín một chút thân thể, tạm thời là một cái bí danh đi, sau đó ta đem coi như hoàn hảo món đó đưa cho Lương Hiếu Điềm.

Lúc đó ta hướng Lương Hiếu Điềm đi tới khi, nàng bởi vì quá mức xấu hổ, thân thể núp ở một gốc cây phía sau, dùng cây kia cản trở, nhưng mà nàng tựa hồ quên cây kia không phải là rất to, bởi như vậy, nàng phía trước là chặn lại, kết quả kia bạch cặp lông trắng vừa vặn liền từ phía sau lộ ra, ta đi tới lúc, nhìn đến rõ ràng, tình cảnh kia thật là vô hạn tươi đẹp cùng cờ bay phất phới, xuân quang một mảnh, phá lệ chói mắt.

Nhưng mà ta hiển nhiên không thể đem những thứ này nói cho nàng biết, cho nên ta chỉ là lặng lẽ nhìn xong, sau đó đi tới, đem quần áo đưa cho nàng, để cho nàng phủ thêm.

Bộ quần áo này tương đối dài, hơn nữa nhìn một cái chính là một cái nam nhân quần áo, cho nên hẳn phủ thêm sau khi, quần áo vạt áo rũ xuống tới trên đùi, này mới xem như để cho nàng cảm giác miễn cưỡng thư thái một chút, sau đó chúng ta tiếp tục đi về phía trước.

Kết quả, có thể là chúng ta vận khí tương đối khá đi, ngay tại chúng ta mới vừa đi về phía trước không bao lâu thời gian khi, liền gặp được xa xa một đám người hướng chúng ta bên này chạy tới, nhìn tình hình kia, rất hiển nhiên là tới tìm chúng ta, đợi đến gần bên, phát hiện dẫn đầu chính là lão người què cùng cái đó thân bà bà, phía sau bọn họ còn đi theo mấy cái Thôn Thượng người tuổi trẻ, trong đó liền bao gồm trước ở bờ sông phải cứu Lương Hiếu Điềm kia hai cái tiểu tử, một người trong đó trong còn ôm y phục của ta.

Lúc đó, bọn họ nhìn thấy ta cùng Lương Hiếu Điềm, đều là thở dài một cái, liền vội vàng hỏi chúng ta thế nào.

Ta nói không việc gì, sau đó đem Lương Hiếu Điềm ngăn ở phía sau, không

để cho bọn họ thấy rất nhiều, sau khi chính là trước từ tên tiểu tử kia trên tay nhận lấy y phục của ta, xoay người nhanh chóng đem Lương Hiếu Diễm trên người cũ nát trường sam kéo một cái, vứt qua một bên, sau khi chính là đem ta áo khoác phủ thêm cho nàng rồi, để cho nàng cảm giác thư thái một chút, ta lúc này mới đem chính mình quần mặc vào, Thu y, áo lông cái gì cũng trước mặc xong, sau đó ta mới xoay người lại đối với thân bà bà nói: "Bà bà, để cho bọn họ đi về trước đi, ta cùng tiểu Diễm đều không sao, các người không cần lo lắng."

Nghe được ta lời nói, những người đó tự nhiên cũng có chút ít hội ý, biết ta là sợ Lương Hiếu Diễm lúng túng, cho nên bọn họ trước hết xoay người lại, lão người què cũng bị ta trước gọi đi về, sau đó theo ta cùng thân bà bà phụng bồi Lương Hiếu Diễm, vòng quanh đường mòn trở lại thân bà bà cửa viện.

Đến đó cửa viện, xa xa liền thấy chúng ta mua kia con trâu còn vác chúng ta rương hành lý đứng ở nơi đó nhai lại, nhai đầy miệng bọt mép, thấy chúng ta tới rồi, còn đối với chúng ta kêu lên hai tiếng, tựa như có lẽ đã nhận biết chúng ta, đang cảm tạ chúng ta ân cứu mạng.

Lương Hiếu Diễm trong rương hành lý có thay quần áo khác, cho nên lúc đó nàng vội vàng chạy tới đem rương hành lý mở ra, từ bên trong lấy quần áo ra, nhìn chung quanh một chút, trực tiếp chạy đến phía đông tường viện phía sau, bắt đầu đổi mà bắt đầu.

Nàng thay quần áo khi, ta liền ở tại chỗ chờ nàng, thân bà bà ta cũng để cho nàng đi vào trước, sau đó ta không cái gì chuyện làm, liền đem chõ hàng thồ ở trâu trên lưng đồ vật tháo xuống dưới, cũng coi là cho lão kia trâu giảm nhẹ một tí gánh nặng.

Ngay tại ta đang bận việc khi, tường viện phía đông đột nhiên truyền tới một tiếng thét chói tai, là Lương Hiếu Diễm.

Cái này tình trạng làm ta giật cả mình, liền vội vàng hỏi nàng thế nào, sau đó hướng bên kia chạy tới, kết quả đi qua nhìn một cái, ta nhất thời có chút hết ý kiến.

Nguyên lai là cái đó thân bà bà Tiểu Tôn Tử vừa vặn đi nhà cầu từ trong cầu tiêu đi ra, kết quả là phá vỡ Lương Hiếu Diễm thay quần áo tình cảnh, hơn nữa, điểm chết người là, bởi vì Lương Hiếu Diễm trên người quần áo đều là ướt đầm, cho nên hẳn nhất định phải đem quần áo trước cũng cởi ra, sau đó từ trong ra ngoài từng món một mặc lên người, nàng lúc này mới vừa mới bắt đầu xuyên kiện thứ hai, cũng chính là một món màu hồng nịt ngực, còn chưa tới cùng cài nút móc lưng, tiểu hài tử kia liền nhảy cẫng tung đi tới, người nói nàng có thể không thét chói tai sao?

Kết quả thế nào ? Ta đi qua nhìn một cái, nàng lại vừa là một tiếng thét chói tai, nhất thời để cho ta đều có chút bất đắc dĩ, liền vội vàng tiến lên không nói hai lời, đem tiểu hài tử kia con mắt che, ôm quay đầu liền hướng viện môn bên kia đi tới.

Đứa bé kia còn không biết phát xảy ra cái gì sự tình, lúc ấy liền huơ tay múa chân oa oa la lên: "Người làm gì? Nãi nãi, hẳn khi dễ ta, mau đến xem a —— "

Trên thực tế không cần hẳn gọi kêu, trong viện thân bà bà cùng lão người què sớm liền nghe được động tĩnh đi ra, nhưng là bọn hắn thấy ta ôm đứa bé kia đi tới, không cần hỏi cũng biết là chuyện gì xảy ra, vì vậy lập tức thân bà bà nhận lấy đứa bé kia, dỗ mấy câu, đem hắn dẫn đi ra sân rồi, mà lão người què bưng hạp yên đại, chính là đứng ở cửa phụng bồi ta.

Cái này ngay miệng, chúng ta chờ Lương Hiếu Diễm thay quần áo, không tránh khỏi liền thấp giọng trò chuyện mấy câu, sau đó liền nghe được lão người què có chút hiếu kỳ hỏi ta nói: "Thế nào? Cô nương này thật là có

bệnh hay sao? Nàng có phải hay không trúng tà? Ta nghe Thôn Thượng người ta nói chính nàng nhảy sông trong đi, ở bên trong phù nước đâu rồi, kêu cũng không trả lời, đúng hay không? Người nói này đại mùa đông mà, cô nương này lòng cũng thật lớn."

Nghe được lão người quê lời nói, ta cũng vậy một trận bất đắc dĩ, nhưng mà cũng không có đem ta biết tình huống nói cho hần biết, bởi vì ta cảm thấy hần cũng không quá có thể tin, ta bây giờ duy nhất có thể tín nhiệm người, ngoại trừ chính ta ra, chỉ sợ sẽ là Lương Hiếu Điềm rồi, mà Lương Hiếu Điềm tốt không có ở đây trạng thái, cho nên ta từ giờ khắc này quyết định, tiếp đó, ta chỉ tin chính mình, không tín nhiệm người nào.

Chương 100: 1 lên đi nghe lên

Ngay sau đó, ta có chút lúng túng cùng lão người què tùy tiện xé mấy câu, đại khái nói đúng là Lương Hiếu Điền bản thân tinh thần có chút vấn đề, cho nên mới như vậy tình trạng. Ta đương nhiên là chưa nói cho hẳn biết ta đã biết đây là Vương thẩm đang giở trò quỷ rồi, nói như vậy, liền có chút đánh rần động cở ý, nói không chừng bọn họ cũng sẽ được đối với ta cùng Lương Hiếu Điền sinh ra phòng bị, sau đó không chừng liền trước thời hạn động thủ đối với chúng ta làm những gì rồi. Ta bây giờ chính là trọn đo giả bộ ngu, càng giả bộ cái gì cũng không biết đáng vẻ, sự tình mới đối với chúng ta càng có lợi, bởi vì cứ như vậy, ta mới có thể bí mật quan sát bọn họ rốt cuộc muốn làm gì, từ đó chọn lựa một ít sách lược ứng đối.

Đúng như dự đoán, cùng ta nói chuyện tào lao rồi mấy câu sau khi, lão người què liền nói với ta nói: "Vậy nếu không người trước tại chỗ này đợi đến, các người tiểu người tuổi trẻ dễ nói chuyện, quay đầu thật tốt an ủi một chút tiểu cô nương kia, để cho nàng ngàn vạn lần không nên quá sợ, đây đều là cái ngoài ý muốn thôi á. Ta sẽ không cùng các người rồi, ta ở chỗ này, các người nói chuyện cũng không tiện làm, ta đi vào trước chờ, các người hồi đầu lại vào đi."

Nghe nói như vậy, ta tâm lý cười lạnh một tiếng, nói: "Vậy được, người đi đi."

Sau đó ta nhìn hẳn vào đại môn, ta chính là mở ra Lương Hiếu Điền rương hành lý, ở bên trong tìm tới một đôi đôi chân màu vàng nhạt thậm giúp bình thường giày vải, từ ngoài mang một đôi vớ, sau đó nhắc chân liền hướng phía đông tường viện phía sau đi tới.

Đi qua khi, ta trước đưa đầu nhìn một chút, phát hiện Lương Hiếu Điền quần áo cơ bản đều đã mặc xong, bây giờ đang ở mặc áo khoác, ta tới đứng lúc.

Cái này ngay miệng, nàng chính quang một đôi trắng như tuyết tiểu cước nha đứng ở đó lạnh giá bùn bên trên, nhìn nàng kia run lấy bấy, môi xanh trắng đáng vẽ, cũng biết nàng bây giờ rất lạnh, rất yêu cầu uống chút canh nóng, nướng hơi lửa, tốt nhất là bọc chăn, cực kỳ đất nghỉ ngơi một chút.

Nhưng mà, bây giờ nàng lại cứ thiên về còn vô pháp liền vào đi ra sân uống canh hơi lửa, khôi phục thân thể, bởi vì, ta còn có việc cần hoàn thành.

Ngay sau đó, nàng nhìn thấy ta xách giày tới, trong ánh mắt hiện ra lướt một cái làm rung động, ta nhưng là mỉm cười một chút, hỏi nàng cảm giác thế nào, sau đó chỉ chỉ bên cạnh một tảng đá lớn, để cho nàng ngồi lên, sau khi ta chính là từ trong túi trước móc ra khăn giấy đến, giúp nàng đem chân trước đơn giản xoa xoa.

Nàng chân, lạnh như băng, rất khéo léo, cũng rất nhỏ bạch, lúc ấy nằm ở trong tay, cảm giác rất nóng mắt, cũng không biết tại sao, luôn muốn dùng sức xoa bóp, hoặc là hôn một cái. Hoặc là đây chính là nam nhân yêu chân tình tiết đi, ta bao nhiêu cũng có một chút.

Ta cho nàng lau chân khi, Lương Hiếu Điềm một mực hai tay thả ở trước người, lẳng lặng nhìn ta, khi thì mẹ nhà nó đến nàng lòng bàn chân, nàng chính là theo bản năng khẽ cau mày, khéo miệng động một cái, tựa hồ có hơi ngứa, ta tận lực tốc độ nhanh một chút, không để cho nàng quá khó khăn qua, sau đó lau sạch liễu chi sau, ta xem một chút nàng, lấy ra vớ, nói với nàng: "Trước cứ như vậy tạm một chút đi, không phải là quá không chút tạp chất, quay đầu có rãnh rồi lại tìm địa phương tắm nước nóng đi, bây giờ trước mặc xong."

"Ừ, ta tự mình tới đi, " nàng đang khi nói chuyện, đưa tay tới bắt vớ, nhưng mà ta cũng đã cúi đầu nắm nàng gót chân, giúp nàng đem một cái vớ mặc vào.

Thấy cái này tình trạng, nàng cũng không kiên trì nữa, cho đến ta giúp nàng đem vớ sau khi mặc tử tế, nàng hai chân đều đất rồi, còn vẫn ngồi ở đàng kia sững sờ, tựa hồ đang suy nghĩ gì sự tình.

Ta lo lắng nàng lại xảy ra vấn đề, liền kéo nàng đứng lên, đưa tay thử một chút đầu nàng phát, ướt nhẹp, rất lạnh, sẽ để cho nàng trước ghim lên đến, như vậy thật là ác cảm giác thoải mái một chút.

Nàng làm theo, ghim cái đuôi ngựa, sau đó chính là nhìn một chút đại môn phương hướng, tựa hồ là muốn đi vào, nhưng mà, lúc này ta nhưng là một kéo tay nàng, nói với nàng: "Chớ có lên tiếng, đi theo ta."

Lúc đó, nhìn thấy ta kéo nàng hướng sau nhà đi, Lương Hiếu Điềm không tránh khỏi có chút chần chờ, theo bản năng hỏi ta nói: "Người, phải làm gì?"

Nghe nói như vậy, ta quay đầu nhìn một chút nàng, phát hiện nàng có chút cúi đầu bên thủ, bộ dáng kia, tựa hồ là đã cho ta phải dẫn nàng đi Ấn Tế Địa phương sàm sở nàng đây.

Lúc đó ta nhận ra được cái này tình trạng, không tránh khỏi mặt đầy hắc tuyến, lòng nói người nha đầu này có phải hay không suy nghĩ thật nước vào, này đến lúc nào rồi rồi, ta muốn chiếm tiện nghi, hoặc là với người trộm cắp đất thân thiết, trước hai ta người trần truồng khi, cơ hội không phải là còn rất nhiều? Khi đó ta đem người liền Địa Chính pháp cũng là có thể chứ ? Ta còn sẽ chờ tới bây giờ?

Bất quá, ta cũng không có đem sự tình nói toạc, chỉ là để cho nàng ngoan ngoãn đi theo ta, không cần nói.

Nàng cau mày suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn mặc cho ta dắt tay đi về phía trước, dọc theo đường đi cúi đầu, tựa như ư đã làm xong

chuẩn bị tư tưởng.

Lúc đó ta thật là bất đắc dĩ, chỉ có thể âm thầm lắc đầu, sau đó kéo nàng đi thẳng tới lần trước ta nghe lén lão người què cùng thân bà bà nói chuyện địa phương, sau đó ta chỉ chỉ vách tường kia bên trên kẻ hở, đối với nàng báo cho biết một chút, sau khi ta chính là lách mình đem lỗ tai dán lên, bắt đầu nghe.

Nhìn thấy ta cử động, Lương Hiếu Điềm giờ mới hiểu được ta là tới làm gì, lập tức cuối cùng kinh ngạc nhìn năm tay nhỏ, tựa hồ có hơi thất vọng cùng lúng túng đáng vẽ, nhưng mà, rất nhanh nàng cũng là bình tĩnh lại, học ta đáng vẽ, lóng tai dán tường, bắt đầu trộm nghe.

Sau đó, ta Tĩnh Tâm nghe rồi sau một hồi, phát hiện quả nhiên có thu hoạch.

Lúc đó trước liền nghe được thân bà bà nói khẽ với lão người què tả oán nói: "Ta nói người cái này chết lão quỷ, làm sự tình thật đúng là không đáng tin cậy, ta nói thế nào? Kia Vương mặt to là một Nhạn qua nhố lông người, nàng có thể an toàn thả hai người này đi ra? Bây giờ xong chưa? Người nữ kia đã bị xuống nguyên rửa, lần này có thể làm sao bây giờ?"

"Còn có thể làm sao? Nên làm cái gì làm sao bây giờ chứ, chúng ta còn là dựa theo nguyên lai cách nói làm, " lão người què nói.

"Hừ, người có nghĩ tới hay không, kia Vương mặt to cũng không phải là hiền lành, nếu là nàng đi tìm đến, để cho chúng ta giao người, vậy làm sao bây giờ? Đến lúc đó người đi đối phó nàng? Phải biết, nàng một ngón kia vẩy cá đâm, cũng không phải là dễ đối phó, đừng nói chân người còn què rồi, chính là không qua, phỏng chừng cũng sẽ bị nàng cho đánh qua chứ?" Thân bà bà, lòng tràn đầy khinh thường đối với lão người què nói.

Nghe nói như vậy, lão người què nhưng là khế mỉm cười, đối với thân bà bà nói: "Đều nói nữ nhân suy nghĩ hồ đồ, người thế nào cũng là như vậy? Nay sự tình còn không đơn giản sao? Chúng ta mau mang hai người kia vào núi, đến lúc đó Vương mặt to coi như là tới, nàng tìm ai đi? Nàng còn có thể đuổi theo vào trong núi đi? Tiến vào, nàng tìm tới chúng ta sao?"

Bị lão người què vừa nói như thế, kia thân bà bà mới có hơi nói: "Được rồi, nhìn trước mắt tới cũng chỉ có thể như vậy, bất quá chúng ta động tác được nhanh một chút, ta xem cô bé kia tình trạng, là không kéo nổi rồi, lại ở lại, nhất định phải xảy ra sự cố."

"Yên tâm, bọn họ so với chúng ta còn gấp hơn rồi, chờ bọn hắc trở lại, người trước cho nữ hài tử kia uống chút canh nóng , để cho thân thể nàng khôi phục, sau đó chúng ta vội vàng liền đi chạy theo, sau đó dẫn bọn hắc vào núi đi, này một khi vào núi, hắc, hết thảy cũng đều là chúng ta định đoạt, quân hắc khi gió là Vương mặt to hay là Lý mặt to, chúng ta còn đừng sợ hắc?" Lão người què hài lòng nói.

Chương 101: Sờ cốt

Rất hiển nhiên, Lương Hiếu Điền cũng nghe được lão người què cùng thân bà bà trong lời nói tồn tại một ít vấn đề, cho nên lúc đó chúng ta sau khi đứng lên, nàng xem hướng ta ánh mắt mang theo nghi ngờ. Dường như đang hỏi ta đây là chuyện gì xảy ra.

Ta xem một chút nàng, kéo nàng đi trở về, sau đó nói với nàng: "Cái này lão người què, cái đó thân bà bà, còn có trước cái đó Vương thẩm, bọn họ đều không phải là người đứng đắn, thật giống như đều có cái gì dự mưu, bọn họ là muốn đào hố hại ta các hai, bây giờ chúng ta trước khác biệt lộ ra, kiên nhẫn xem bọn họ rốt cuộc muốn làm gì."

"Nếu bọn họ là thứ người như vậy, chúng ta đây liền trực tiếp đi chứ, cần gì phải còn phải cùng bọn họ có cái gì dính dấp?" Lương Hiếu Điền nói với ta nói.

"Nhưng là bọn họ dù sao là người bản xứ, hơn nữa chúng ta tiền đều đã tốn ra rồi, muốn cho cái đó lão người què hỗ trợ bắt phượng Đầu Lang, bây giờ liền rút lui lời nói, tiền này liền uống phí mù rồi." Ta đối với Lương Hiếu Điền nói.

"Nhưng là, bộ dáng bây giờ, muốn là chúng ta trúng bọn họ bẫy rập, vậy coi như so với hao tổn một chút tiền còn nghiêm trọng hơn rất nhiều người chắc chắn muốn làm như thế sao? Ta bây giờ rất hối hận, cảm giác lần này đi tới nơi này, có chút quá mức không sáng suốt rồi, chúng ta không bằng trở về đi thôi, ta trực tiếp đi tiền đặt cược khoản mua cái đó cuộc so tài tuyết xuyên tâm liên, quả thực không được lời nói, tìm một chút bị người mua một chút, hẳn cũng được, " Lương Hiếu Điền đoán chừng là thật sợ, cho nên bắt đầu gọi lên rầm thúi tới.

Nàng tâm tình ta có thể lý giải, nhưng mà trong mắt của ta, nhưng bây giờ vẫn không thể rời đi, bởi vì Lương Hiếu Điền đã trúng này Vương thẩm

chiêu, chúng ta coi như phải rời khỏi, cũng phải đem trên người nàng vấn đề giải quyết mới có thể, nếu không lời nói, đây nếu là nàng sau khi trở về, đột nhiên lại như hôm nay như vậy, biến thành một cái Mỹ Nhân Ngư rồi, vậy cũng phải làm sao? Mặc dù nói Mỹ Nhân Ngư là rất hiếm, rất lãng mạn một loại truyền thuyết, nhưng mà có ai thật nguyện ý biến thành cái dáng vẻ kia đây?

Lương Hiếu Điềm khả năng còn không quá rõ sự tình nghiêm trọng tính, mà ta tâm lý lại gương sáng như thế, biết lúc này, nhất định phải tỉnh táo trầm ổn, đem sự tình làm rõ ràng mới được.

Ngay sau đó ta liền khuyên Lương Hiếu Điềm nói: "Yên tâm đi, đều không sao, có ta ở đây đâu rồi, ta sẽ không để cho người ra sự tình. Huống chi bọn họ càng cái bộ dáng này, càng nói rõ bọn họ là nơi này địa đầu xà, đối với nơi này tình huống hiểu rõ nhất, cho nên, bọn họ cũng có khả năng nhất giúp chúng ta tìm tới kia phượng Đầu Lang. Chúng ta chỉ muốn can đảm can trọng, binh đến tướng chặn, nước đến đất chặn, tin tưởng nhất định có thể khống chế được thế cục. Và lại, mới vừa rồi người cũng nghe được, này một đôi lão gia hỏa cùng cái đó Vương thẩm giữa là có mâu thuẫn, thật sự bằng vào chúng ta có thể lợi dụng bọn họ mâu thuẫn, để cho giữa bọn họ lẫn nhau nội đấu, sau đó chúng ta trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi."

Bị ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Điềm mới vừa trấn định lại, sau đó cùng ta đồng thời hướng trong sân đi, trong quá trình ta liền nói cho nàng biết nhất định phải trấn định, ra vẻ cái gì cũng không biết dáng vẻ, ngoài ra cũng phải làm bộ tự có bệnh dáng vẻ, để cho kia cái gì thân bà bà cho mời thỉnh Thần.

Mặc dù bọn họ cũng là đang diễn trò, nhưng mà dù sao bây giờ còn không biết bọn họ cụ thể mục đích, thật sự bằng vào chúng ta không thể cứ như vậy hồ lý hồ đồ đi, chúng ta muốn biết rõ ràng hết thảy các thứ này chân tướng mới có thể.

Mặc dù bây giờ ta trên căn bản chỉ có thể dựa vào chính ta, nhưng mà, vậy thì thế nào? Ta cũng không phải ăn chay, ta đối phó qua Hồ Yêu, đối phó qua Xích Huyết Bảo Thiềm, giết qua người, ta cũng vậy rất hung được không nào?

Rất nhanh, chúng ta đi vào trong sân, Lương Hiếu Điềm cũng rất phối hợp ta, một mực nắm thật chặt trong tay ta, làm bộ như tinh thần rất khẩn trương, một phó vui buồn thất thường đáng vẻ, kia mắt nhìn người khi đều là nghiêng liếc.

Sau đó ta mang theo nàng vào phòng, cùng lão người què cùng với thân bà bà lên tiếng chào, sau đó đối với thân bà bà nói: "Bà bà, ta nghĩ rằng bây giờ không cần ta giải thích, ngài cũng hẳn biết chúng ta tại sao tới tìm ngài rồi. Không tệ, chính là ta bằng hữu này tiểu Điềm, nàng có chút vấn đề. Nói như thế nào đây, chính là tinh thần có chút thất thường đi, hình như là quỷ nhập vào người, nhưng là vừa không hoàn toàn giống như, lúc tốt lúc xấu. Nhìn rất nhiều thầy thuốc, đều không có thể tra ra vấn đề đến, cũng mời rất nhiều Âm dương tiên sinh cho nhìn, cũng không nhìn ra môn đạo gì, cho nên, mới đặc biệt đi cầu yêu cầu ngài, hy vọng ngài có thể cho ngón tay một con đường sáng, hỗ trợ giải quyết một cái."

Nghe được ta lời nói, kia thân bà bà cùng lão người què liếc nhau một cái, đều là ý vị thâm trường gật đầu một cái, mỉm cười một cái, sau đó đối với ta nói: "Yên tâm đi, này sự tình giao cho ta, đến, tiểu cô nương người qua đây xuống, để cho bà bà trước xem một chút người rốt cuộc thế nào."

Nghe nói như vậy, ta liền đem Lương Hiếu Điềm đi phía trước đẩy một cái, sau đó Lương Hiếu Điềm có chút khiếp khiếp đi tới.

Thân bà bà đứng dậy kéo Lương Hiếu Điềm, để cho nàng ngồi ở bên cạnh mình trên cái băng, sau đó chính là trên dưới quan sát một chút Lương Hiếu

Điềm, ngay sau đó hiện ra ngưỡng trọng thần sắc, nói: "Yêu Khí triển thân, âm khí nồng đậm, tinh khí gay mũi, hài tử người đây là gặp người khác đạo a, đây cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể giải quyết."

Nghe được thân bà bà lời nói, ta liền cố làm kinh ngạc đáng vẻ, nói với nàng: "Kia lão nhân gia có thể có biện pháp gì giải quyết?"

"Đúng rồi, Đại muội tử, nghe nói cái đó mời cái gì sơn tinh trừ tà khí, nhất linh nghiệm, đối với rất nhiều người là hạ sáo ở đều có tác dụng, có một năm nghe nói còn đem cái gì Hàng Đầu Thuật phá, không bằng ngài liền cho mời mời sơn tinh thần, giúp một tay tiểu cô nương này thôi? Người ta thật xa, mộ danh tới, cũng không dễ dàng a." Lão người què ở bên cạnh cho ta nói giúp vào.

Nghe nói như vậy, kia thân bà bà liền gật đầu một cái, sau đó đối với chúng ta nói: "Muốn mời Sơn Thần lão gia cũng không phải là không thể, nhưng phải thì phải đến vào núi, bây giờ là xế trưa rồi, không bằng liền ăn xong xế trưa cơm, hãy đi đi. Nay trước ta trước cho tiểu cô nương này sờ một cái cốt, bóp bóp chân, tạm thời trước ép ép trên người nàng tạng khí, để cho nàng tạm thời trước ổn định một chút, các người thấy thế nào?"

"Ha, đó thật đúng là phải cảm ơn ngài, " ta liền vội vàng nói.

"Không sao, tiểu tử, ta liếc nhìn người, liền thích người đứa nhỏ này, điều này nói rõ chúng ta hữu duyên, cho nên a, người chuyện này, ta nhất định là sẽ giúp, " thân bà bà nhìn ta nói nói.

Nghe nói như vậy, ta có chút cười xấu hổ cười, lòng nói người là yêu thích ta sao? Người là ưa thích tính kẻ ta đi?

Ngay sau đó, ta cũng ngồi xuống, sau đó liền gặp được kia thân bà bà đi trong phòng xuất ra một cái kim chỉ cái hộp đi ra, về sau chính là cầm lấy

Lương Hiếu Điềm cổ tay, lấy tay sờ một cái, khẽ cau mày, một bộ nghiêm trang đáng vẻ, đối với chúng ta nói: "Không trách đâu rồi, tiểu cô nương này xương quá nhẹ, hắc, sau này cũng phải cẩn thận một chút a —— "

"Xương nhẹ? Ý gì?" Nghe nói như vậy, mặc dù biết rõ nàng có thể là đang nói bậy, nhưng ta còn là không tránh khỏi đất hỏi một câu.

"Xương nhẹ, nói trắng ra là chính là tâm tính không yên, một cái mà nói, thứ người như vậy, vậy nếu là ở cổ đại a, phần lớn đều là truy lạc đến một ít nơi bướm hoa, " thân bà bà nhìn ta, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói.

Lúc đó nghe nói như vậy, ta lập tức liền nhú chặt chân mày, sau đó nhìn nàng chăm chăm nói: "Bà bà, chúng ta không thảo luận cái này, tiểu Điềm làm người, ta là rõ ràng nhất, xin ngài không nên nói lung tung."

Nàng lời này thật ra thì rất rõ ràng, ý tứ chính là tiểu Điềm trong xương đầu nói năng tùy tiện, là một không đàn bà đáng hoàng, sau này có thể sẽ xuất hiện cái loại này câu tam đáp tứ, triêu tam mộ tứ, thủy tính dương hoa tình trạng.

Này quả là làm cho ta có chút không chịu nổi, cho nên ta lúc ấy liền rất tức giận, tức giận đồng thời, cũng nhìn một chút Lương Hiếu Điềm con mắt, đối với nàng nháy mắt, ý là để cho nàng không nên tưởng thiệt, không muốn hướng tâm lý đi.

Kết quả ta đây sao nhìn một cái bên dưới, lại phát hiện Lương Hiếu Điềm ánh mắt có chút quái dị, cảm giác kia tựa hồ đang trầm tư.

Chương 102: Nàng nói đúng?

Lúc đó Lương Hiếu Điềm vẻ mặt để cho ta căng thẳng trong lòng, còn tưởng rằng nàng tốt yếm rồi, không cảm thấy là theo bản năng kêu nàng hai tiếng nói: "Tiểu Điềm, tiểu Điềm, người không sao chứ?"

"À?" Nghe được ta lời nói, nàng lúc này mới tỉnh lại, nhìn ta một chút, có chút ngượng ngùng nói: "Không việc gì, ta không sao, người đừng lo lắng, ta đúng là đang nghĩ sự tình."

"Ừ, vậy thì tốt, " ta gật đầu một cái, đối với thân bà bà nói: "Bà bà, người tiếp tục đi."

"Ha, được a, " kia thân bà bà đang khi nói chuyện, từ kim chỉ trong hộp lấy ra một cây châm đến, sau đó hướng về phía đem Lương Hiếu Điềm tay bài bình, hướng về phía tay nàng lòng liền đâm xuống.

Lúc đó thấy cái tình huống này, Lương Hiếu Điềm tay, theo bản năng co quắp một cái, ta cũng vậy nheo mắt, cái này thân bà bà cũng thật là, muốn ghim kim cũng không trước đó nói một chút, lần này đâm xuống, dù ai đều có chút sợ hãi a, chứ đừng nói chi là một mực vẫn chưa hết sợ hãi Lương Hiếu Điềm rồi.

Thật may Lương Hiếu Điềm lúc này tinh thần coi như thanh tỉnh, một mực ở cố ý giả bộ bệnh, nếu không lời nói, đối thành còn lại chân chính bệnh nhân, phỏng chừng đã sớm rút tay ra cho kia Lão Thái Bà một tát.

Thấy Lương Hiếu Điềm bị đau đáng vẻ, kia Lão Thái Bà vì vậy cứ nhìn nàng mỉm cười nói: "Yên tâm đi, đây là đang châm tỉnh chính người tỉnh khí thần, ngoài ra cho người rời rạc thể nội tạng khí, rất nhanh thì được, kiên nhẫn một chút a."

Lão Thái Bà nói xong, lại đang Lương Hiếu Điềm một người khác lòng bàn

tay đâm một cái.

Nàng quần lại ngược lại không trọng, hơn nữa thủ pháp rất nhanh, cho nên Lương Hiếu Điềm coi như có thể kiên trì ở.

Châm hoàn lòng bàn tay sau khi, Lão Thái Bà lại để cho Lương Hiếu Điềm đem vớ cỏ, sau đó ở nàng lòng bàn chân bên trên cũng mỗi người đâm một cái, này sau khi, Lão Thái Bà đứng dậy hướng về phía Lương Hiếu Điềm sau lưng dùng sức chụp mấy cái, lại cho nàng tai mắt mũi miệng xoa bóp một phen, này mới xem như xong chuyện mà, sau khi chính là để cho chúng ta trước tiên ở nhà ngồi một hồi chờ, nàng chính là đi cho chúng ta nấu cơm.

Lão người què không cùng chúng ta một khối chờ, hăn lôi kéo chân què đi cho Lão Thái Bà hỗ trợ đi.

Lão Thái Bà Tiểu Tôn Tử, chính là nhìn đã đến giờ lúc ăn cơm sau khi, gặp lại con bà nó vừa mới nấu cơm, liền nói hăn phải về nhà đi ăn, sau đó liền hướng trong thôn chạy đi, nguyên lai này Lão Thái Bà con trai ngụ ở trong thôn, thật không biết là cái dạng gì người ta, ngược lại này Lão Thái Bà cho ta cảm giác không quá bình thường, cũng không biết bọn họ lớn tuổi như vậy rồi, còn làm những thứ này âm dương quái khí đồ vật làm gì, cho nên ta tâm lý càng phát ra cảm thấy hiếu kỳ, rất muốn đem những này mê đề cũng cởi ra.

Bên này, hai cái Lão Quái Vật đều đi ra ngoài, căn phòng cũng chỉ còn lại có ta cùng Lương Hiếu Điềm rồi.

Lúc đó chúng ta cũng không biết nên làm những gì, càng không biết nên nói cái gì, cho nên bầu không khí liền có chút lúng túng.

Lương Hiếu Điềm có chút cục xúc, hai chân cũng chặt, ngồi ở đằng kia,

nắm tay, khẽ nhíu mày mà nhìn mũi chân, tựa hồ đang suy nghĩ gì sự tình.

Thấy Lương Hiếu Điền cái bộ dáng này, ta cũng không biết tại sao, lại là có chút yêu thương nàng, theo bản năng chuyển chuyển băng ghế, nương đến bên cạnh nàng, đưa nàng đầu vai kéo một chút, sau đó nàng cũng là phi thường tự nhiên có chút lách mình, tựa vào ta trong ngực, sau đó nàng đột nhiên ung dung đất thờ dài một cái nói: "Người biết không? Ta cảm giác vừa mới cái kia lão bà bà lời nói nói rất đúng, ta thật giống như thật giống nàng nói như vậy, sau này có thể là cái rất hèn hạ người."

Nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi nhíu mày, nói với nàng: "Người không nên nghĩ vậy, đó là nàng cực độ người trẻ tuổi xinh đẹp, cố ý nói vậy. Nói trắng ra là, ở những thứ này lão đầu lão thái thái trong đôi mắt, chỉ cần là dáng dấp đẹp mắt nữ nhân, đều là rất hèn hạ."

"Không, người không hiểu ta ý tứ, thật ra thì người sở dĩ không tin nàng lời nói, là bởi vì người không biết ta, trên thực tế, ở các người xem ra, ta có thể là một cái rất lạnh nhạt người, nam sinh cũng rất ít có thể đuổi kịp ta, tóm lại rất thanh cao kia một loại, nhưng là trên thực tế, ở ta sâu trong nội tâm mình, ta cơ hồ giờ nào khắc nào cũng đang khắc chế chính mình, ta nhưng thật ra là một cái rất dễ dàng động tình người, đã từng, ta thích qua rất nhiều nam sinh, cũng nói qua rất nhiều lần yêu, trên căn bản từ THCS khi bắt đầu, sẽ không thể nào ngừng qua." Lương Hiếu Điền đang khi nói chuyện, tốt thờ dài một cái nói: "Rất nhiều lúc ta cũng cảm giác mình rất tiện, cho nên sau đó ta tận lực khắc chế chính mình, nhưng mà có lúc vẫn là không nhịn được, chịu đựng không được cảm dỗ."

Lương Hiếu Điền lời này, nhưng là để cho ta có chút không tưởng được rồi. Ta còn thực sự không nhìn ra nàng thì ra là như vậy một loại người, cái này làm cho nàng ở ta tâm lý hình tượng trong nháy mắt tốt thấp xuống không ít.

Lúc này ta tâm lý có chút ê ẩm, thậm chí cảm thấy đến Lương Hiếu Diễm không quá không chút tạp chất, cho nên ta theo bản năng liền hỏi nàng: "Vậy, người và, cùng những người đó quan hệ cũng phát triển đến trình độ nào?"

Bị ta hỏi lên như vậy, Lương Hiếu Diễm ngẩn ra, ngay sau đó nghiêng đầu nhìn ta nói: "Người không nên nghĩ bậy bạ, ta ý tứ chỉ nói là ta tâm tính không phải là rất an ổn, không phải là rất bình tĩnh, ta làm người hay là rất an phận, ta và người đây coi như là khoa trương nhất một lần, còn lại mấy cái bên kia người, trên căn bản ngay cả ta tay cũng dính qua, cái gọi là yêu, cũng chính là viết viết thư tình, cùng đi đường đi tản bộ một chút cái gì, cũng không người tưởng tượng cái dáng vẻ kia."

Lời này thật ra khiến ta tâm lý ổn định một chút, nói thật, con người của ta thật ra thì rất có một loại tinh thần bệnh thích sạch sẽ, chính mình đối với nói chuyện yêu đương sự tình tương đối thận trọng, cho nên cũng hy vọng đối với mới có thể trong sạch, cái loại này tương đối nói năng tùy tiện nữ nhân, cái gì nam nhân đều có thể sờ một cái, ôm một cái cái loại này, thật lòng để cho người cảm thấy bẩn, khác biệt không nói, kia trên người đến hỗn hợp bao nhiêu nhân khí vị cùng vi khuẩn phân tử à? Tóm lại là một loại rất chán ghét sự tình.

Sau đó, cái này lúc ấy sau khi, bởi vì Lương Hiếu Diễm là dựa vào ở ta trong ngực, cho nên hắt vừa quay đầu, vừa vịn cái trán ngay tại miệng ta một bên, ta cơ hồ là theo bản năng lấy môi ở trên trán nàng khinh xúc một cái xuống, sau đó hỏi nàng nói: "Vậy người đối với ta là dạng gì cảm giác?"

"Vậy còn người? Người đối với ta là dạng gì cảm giác?" Nghe được ta lời nói, nàng nháy mắt mắt thấy ta hỏi.

Lời này thật là có chút ít đem ta cho đang hỏi, ta nghĩ rằng nói cho nàng biết nói nàng là ta thứ nhất coi như có thể để mắt cô gái, muốn cùng nàng

thật tốt phát triển, nhưng là vừa cảm thấy như vậy ra vẻ mình quá cao Ngạo, cho nên lúc đó trầm tư một chút, liền nói với nàng: "Cảm giác người rất đặc biệt, dĩ nhiên, chủ yếu nhất là đáng dập dẹt mắt, cho nên có chút thích."

"Nguyên lai chỉ là có chút thích không?" Lương Hiếu Điền có chút thất vọng mà cúi thấp đầu, hồi lâu mới hỏi ta nói: "Người nói, sau này chúng ta sẽ ở một chỗ sao? Kết hôn, lập gia đình, sinh con, đến già đầu bạc. . . Cả cuộc đời. . ."

Nữ nhân này, lại có chút yếm ố, này nghĩ đến quá lâu dài đi?

Ta có chút bất đắc dĩ, Chúa nếu là không có cái loại này lãng mạn tâm tình, cho nên chỉ có thể nắm tay nàng nói: "Sau này sự tình ai cũng không nói chắc được, bất quá ta có thể bảo đảm là, ta sẽ không để cho người thất vọng."

"Được rồi, " nàng gật đầu một cái, ý hưng lan san đứng lên, hướng ra phía ngoài nhìn một chút, đột nhiên quay đầu đối với ta nói: "Người mau đến xem nhìn, hai người bọn họ thật giống như ở đó một trong phòng bếp thật lâu cũng chưa ra ngoài, cũng không biết đang làm gì."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là có chút hiếu kỳ, sau đó liền đứng dậy kéo tay nàng, cẩn thận từng li từng tí, rón ra rón rén đi tới kia nôi cửa phòng miện, len lén đưa đầu hướng bên trong nhìn một chút, kết quả này nhìn một cái bên dưới, hai người chúng ta nhất thời mặt kia cả một chút liền cũng đỏ lên.

Kia hai cái Lão Quái Vật lại đang ở triền miên vụng trộm!

Chương 103: Nồi trong phòng lão nam nữ

Nông thôn nồi phòng, không biết có không có người thấy, một loại nhắc tới, loại này nồi phòng, cũng chính là tiếng phổ thông bên trong phòng bếp, đặc biệt là loại này lão đầu lão thái thái trong nhà, diện tích khả năng cũng tương đối lớn, cửa vào là một tiểu môn, đi vào là chậu nước cùng bàn, trên bàn để nồi chén gáo chậu, sau đó sẽ đi qua chính là lò bếp, những thứ này cũng sẽ không chiếm dùng bao lớn không gian, còn sót lại không gian, cũng chính là ở lò bếp đối diện ước chừng xa hai mét địa phương, đều là đồng cỏ khô cùng củi, cỏ khô bởi vì phải dẫn hỏa, khoảng cách tương đối gần, hơn nữa bình thường lò nấu rượu khi, vì tình chút khí lực, có thể trực tiếp ngồi đang cỏ khô bên trên, với cái đệm như thế, cứ như vậy, kia cỏ khô lâu dài bị ngồi, cũng rất thật thà, cùng chiều không sai biệt lắm, diện tích cũng tương đối lớn, ngủ ở phía trên cũng không thành vấn đề.

Mà bây giờ, này một đôi kỳ lạ Lão Quái Vật, là là phi thường hữu hiệu lợi dụng rồi cái này địa hình ưu thế, kia lão bà bà ngửa mặt nằm ở trên đồng cỏ khô, quần tuột đến rồi đầu gối, mà kia lão đầu tử chính là nằm nằng hai cái chân cổ tay, đem nằng chân nâng lên, chính mình quỳ ở nơi đó, tìm đúng địa phương, đang ở phụ thân chạy nước rút.

Không thể không nói, kia trường cảnh có chút quỷ dị, nói như vậy, vụng trộm người đều là người tuổi trẻ, lớn tuổi như vậy, còn có như vậy tinh lực cùng cảm xúc mạnh mẽ, thật là để cho người cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Đương nhiên rồi, những thứ này đều vẫn là thứ yếu, điểm chết người là, ta là cùng Lương Hiếu Điềm đồng thời nhìn lên.

Lúc đó ta nhìn thấy cái tràng diện này khi, bởi vì tâm lý đã có một chút chuẩn bị tâm tư, cho nên lúc đó mặc dù cảm thấy phi thường kinh ngạc cùng hoang đường, nhưng cũng không là rất chấn động, nếu so sánh lại, Lương Hiếu Điềm phản ứng cũng có chút kịch liệt, lúc ấy nàng nhìn một

cái bên dưới, chu cái miệng nhỏ, liền muốn gọi ra.

Thật may ta tay mắt lạnh lẽ, một tay bịt miệng nàng trong, đưa nàng cho lúi đến bên cạnh, nàng lúc này mới không có thể kêu thành tiếng.

Nhưng mà, cứ như vậy, ta vừa vặn chính là che miệng nàng, đưa nàng bỏ vào trong ngực, tựa vào trên tường.

Cũng thật là không tìm đường chết thì không phải chết, ta nắm cả nàng cái tay kia, bởi vì nàng là đưa lưng về phía ta, vừa vặn chộp vào một đoàn mềm mại trên.

Nhất thời, có thể tưởng tượng được, Lương Hiếu Diễm mặt bá đến đỏ đến cổ cây, hai chỉ con mắt cũng hơi cường điệu quá đất phóng đại, sau đó nàng chột đấy ra trong tay ta, giùng giăng liền chạy ra.

Ta vẫn thật không nghĩ tới ta chỉ là như vậy chạm thử thân thể nàng, nàng phản ứng lại lại lớn như vậy, nha đầu này thật sự là có chút quá nhạy cảm.

Nhưng mà, nói chuyện cũng tốt, tình ta lúng túng.

Bất quá, tiếp theo chúng ta hay là khó tránh khỏi muốn lúng túng, vì vậy khi, nôi bên trong nhà hai cái Lão Quái Vật chính đến đúng tình thần sức lực khi, bọn họ tựa hồ là muốn hạ thấp giọng, không để cho chúng ta nghe được, nhưng là vừa quả thật không có cách nào không chế được thanh âm kia, đầu tiên là cái đó lão đầu tử, thở dốc càng phát ra kịch liệt, với heo hừ hừ như thế, kia Lão Thái Bà chính là y y nha nha, rên rỉ không ngừng, thanh âm cũng càng ngày càng cao.

Thanh âm này truyền tới ta cùng Lương Hiếu Diễm trong lỗ tai, có thể tưởng tượng được chúng ta lẫn nhau giữa tầm mắt đụng chạm lúc tâm tình là như thế nào rồi.

Tin tưởng, lúc này, chỉ cần là bình thường nam nữ, dưới tình huống này, tâm lý cũng sẽ không hèn mà cùng suy nghĩ, chúng ta là không phải là cũng có thể giống như bọn họ làm như vậy này cái sự tình đây? Nếu như chúng ta làm lời nói, kia sẽ là như thế nào một loại mùi vị?

Bởi vì tâm lý có chút không ức chế được xung động, ta cảm giác mình hô hấp cũng trở nên thô trọng rồi, tầm mắt cũng theo bản năng ở Lương Hiếu Diễm ngực cùng trên chân quét sạch.

Cũng may Lương Hiếu Diễm tựa hồ phi thường lý trí, lúc ấy có chút sợ hãi ta kia tham lam ánh mắt, xoay người liền hướng gian nhà chính trong chạy đi.

Nàng chạy sau khi đi, ta trấn định một ít, lúc này mới phát hiện chính mình bất tri bất giác cuối cùng đã chống lên một cái lều vải, nguyên lai Lương Hiếu Diễm là bị ta kia lều vải hù dọa chạy.

Ta cảm giác có chút khó chịu, lại nghĩ đến kia lão đầu tử đang thoải mái lắm, liền muốn đùa dai, ngay sau đó cố ý ở bên ngoài dùng sức ho khan một tiếng.

"Hắt xì!"

Một tiếng nhảy mũi âm thanh đi qua, lập tức liền nghe được nôi trong phòng một trận cấp tốc tất tất tác tác tiếng vang lên, sau đó ta cố ý đợi mấy giây, lúc này mới đi vào, lại phát hiện kia lão đầu tử đang ở siết dây lưng, mà kia Lão Thái Bà chính là co rút thân núp ở phía sau hẳn, làm bộ như là đang ở lò nấu rượu đáng vẻ, nhưng thật ra là một tay nắm thảo, một tay đang ở quần áo bên dưới hệ đai lưng.

Kia lão đầu tử vẻ mặt rất quần quít rất lúng túng, đang muốn đạt đến tới

đỉnh phong khi bị ta cắt đứt, hấn tâm lý phỏng chừng so với ăn phải con ruồi còn khó chịu hơn.

Nhưng mà ta lại giả vờ ra như không có chuyện gì xảy ra đáng kể, hỏi "Lưu đại gia, thân bà bà, cơm làm xong chưa?"

"Tốt lắm, tốt lắm, lập tức được, người trước đi gian nhà chính trong chờ đi, thật tốt bởi bởi người bằng hữu kia, trước liền đừng đi ra rồi, chúng ta lập tức đem thức ăn bưng tới." Lão người què chỉ mong ta mau rời đi, hấn thật là nặng mới thao đao ra trận.

Nhưng mà ta lại là cố ý ở bên kia đứng không đi, sau đó còn giả bộ là có chút hăng hái đáng kể ở nơi đó nhìn một chút chậu nước, sờ một cái trên bàn đĩa a cái gì, sau khi có một vụ không một vụ đất cùng hai người vừa nói chuyện.

Bọn họ nhìn thấy ta cử động, mặt cũng xanh biếc, đồng thời ngồi xổm trên đồng cỏ, vẻ mặt cực kỳ lúng túng cùng nhăn nhó.

Ta ước chừng ngây người có bốn năm phút, cho đến ta cảm thấy cho bọn họ hấn đều đã không có gì tâm tình, này mới rời khỏi, sau đó ta sau khi đi ra ngoài, đặc biệt tránh ở ngoài cửa nghe lén một chút, lại nghe được kia Lão Thái Bà có chút tức giận nói: "Ô kìa, người thế nào kinh sợ đi ra? Hừ, thật là không có dùng!"

Nhìn dáng dấp kia lão đầu tử là tại chính mình trong đũng quần đóng sừng, kia Lão Thái Bà khả năng mò tới, cho nên rất không hài lòng.

"Ô kìa, người biết mà, ta quá khẩn trương, cái này chết tiểu tử, bây giờ trước chịu đựng đi, đến lúc đó để cho hấn khóc cũng tìm không ra bắt!" Lão đầu tử hận hận nói.

Nghe nói như vậy, ta tâm lý không tránh khỏi cũng là một trận âm lãnh, theo bản năng hừ lạnh một tiếng, xoay người lại vào gian nhà chính.

Sau khi không bao lâu, quả nhiên thức ăn cũng bưng lên, chúng ta ăn cơm xong, sau đó thu thập một chút, liền bắt đầu lên đường vào núi.

Lúc đó ta còn là dắt mua được đầu kia lão Hoàng Ngưu, trâu vác trên lưng đến một ít vật phẩm, Lương Hiếu Diễm chính là đi theo bên cạnh ta, kia thân bà bà cùng lão người què đi ở phía trước dẫn đường.

Không lâu lắm, chúng ta cũng đã rời đi thôn, tiến vào một mảnh tương đối sâu thẳm trong rừng núi, đường núi quanh co đi lên thông đi, không biết là đi cái gì địa phương, chúng ta thuận đường đi lên, đỉnh đầu tàng cây che khuất bầu trời, khiến cho hoàn cảnh lộ ra rất che lấp, theo bản năng cũng làm người ta tâm lý có chút bi thương.

Đi một khoảng cách sau khi, lão người què dừng lại, nhìn chung quanh, liền chỉ chỉ đằng trước một nơi mơ hồ có thể thấy ánh sáng địa phương nói: "Liền đi kia cái địa phương đi, thanh tĩnh, bằng phẳng, chính là thính Thần một nơi tốt đẹp đáng để đến."

Nghe nói như vậy, kia thân bà bà liền gật đầu một cái, cùng lão người què lẫn nhau đỡ đi về phía trước, chúng ta là là theo chân, sau đó chỉ chốc lát sau, quả nhiên đi tới một nơi chính là bãi cỏ đỉnh núi nhỏ.

Chỉ là, lúc này kia đỉnh núi nhỏ, cũng đã đứng một bóng người rồi, tựa hồ đang đợi chúng ta, chính là cái đó Vương thẩm ở!

Chương 104: Ta ở phơi miếng vảy a

Cái đó Vương thẩm đột nhiên xuất hiện, cơ hồ khiến chúng ta đều cảm thấy một trận kinh ngạc.

Ta cùng Lương Hiếu Điềm kinh ngạc, là vì vậy nữ nhân rất đáng sợ, hiện tại ở xuất hiện ở nơi này, rất hiển nhiên là hướng về phía ta cùng Lương Hiếu Điềm đến, xác thực nói là hướng về phía Lương Hiếu Điềm, nàng tựa hồ là muốn đem Lương Hiếu Điềm đoạt lấy đi.

Mà lão người què cùng thân bà bà, chính là từ hai nguyên nhân, một cái chính là lo lắng nữ nhân này vạch trần bọn họ thân phận, cái thứ 2 chính là cùng chúng ta không sai biệt lắm, lo lắng cô gái kia đối với bọn họ xuống hắc thủ.

Bất quá, một số thời khắc, sự tình chính là như vậy, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, bây giờ nếu này Vương thẩm đã xuất hiện ở nơi này, này đã nói lên nàng thật ra thì một mực ở âm thầm nhìn ta chăm chăm các, lúc này có thể là lo lắng chúng ta đi vào trong núi đi, để cho nàng không dễ khống chế, cho nên hẳn muốn đem chúng ta ngăn lại.

Cho nên, lập tức, thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng một trái Lương Hiếu Điềm tay, đem nàng lui về phía sau kéo một cái, để cho nàng trốn đằng sau ta, sau đó chúng ta đồng thời lui về phía sau đi, chủ động đem lão người què cùng thân bà bà lui qua trước mặt.

Ta biết, bây giờ là để cho bọn họ chó cắn chó cơ hội tốt, ta có thể sẽ không bỏ qua cái này trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi xem kịch vui thời cơ.

Quả nhiên, nhìn thấy chúng ta cử động, lão người què bưng hạn yên đại, Lão Thái Bà nhú cái chân mày, liền cùng đi tiến lên, cùng cái đó Vương thẩm ngay mặt đối mặt.

Cái đó Vương thắm lúc này chính đứng bình tĩnh ở một cây đã rụng sạch rồi lá cây Banyan Tree, trong tay khoác một cái giỏ trúc ở, lúc này chính không nhúc nhích nghiêng đầu nhìn phía xa quần sơn, thần tình kia tựa như đang tự hỏi cái gì.

"Ai nhé, cái này không Vương gia chị dâu sao? Thế nào? Hôm nay gió gì, đem ngài thổi tới nơi này? Này rừng núi hoang vắng, ngài một nữ nhân gia, nhưng là phải cẩn thận một chút con a, đầu năm nay, nhiều người xấu." Lão người què tiến lên, đầu tiên là nhìn kia Vương thắm, nói một câu không chua xót không ngọt lờn nói.

Nghe nói như vậy, kia Vương thắm thoáng liếc mắt nhìn hẩn một cái, vẫn là không có nhúc nhích, nhưng chỉ là đi về phía trước hai bước, sau đó ôn hoà nói: "Cây này còn rất chặt chẽ, cũng ngăn trở ta phơi mặt trời."

"Ha, ta nói Vương gia, " nghe nói như vậy, kia thân bà bà liền lên nhìn đằng trước đến nàng nói: "Ta có lời cứ nói, liền thí để cho, người đừng ở chỗ này mà giả bộ cao thâm. Muốn thế nào, nói thẳng đi, chúng ta cũng không phải sợ người."

"Phải không?" Cô gái kia nghe được Lão Thái Bà lời nói, liền khẽ cau mày nói: "Các người biết ta tại sao phải phơi thái dương sao?"

"Hừ, đầu óc người nổi điên, nghĩ phơi Thiên Dương, người nào ngăn cản người? Dù là người cưỡi quần đầu rồi, ta cũng không thèm khát nhìn, !" Lão Thái Bà miệng vẫn có chút độc, lập tức liền kèm năm kẹp bảy nói bậy bạ.

Nghe nói như vậy, cô gái kia liền cười lạnh một tiếng, chậm rãi xoay người lại đối mặt với chúng ta, mà lúc này đây chúng ta lại nhìn một cái mặt nàng, lập tức cơ hồ tất cả mọi người tại chỗ đều là da đầu tê dại một hồi, cả người run rẩy, thiếu chút nữa thì kêu lên, Lương Hiếu Diễm càng là cả kinh tay che miệng, khẽ cong thắt lưng liền trực tiếp ới ra.

Lúc này, chỉ thấy kia Vương thắm nửa gương mặt bên trên, lại là che lấp một tầng Thanh Hắc sắc miếng vảy, mỗi một khối miếng vảy đều có lớn chừng móng tay, hơn nữa, cùng phổ thông loại cá miếng vảy bất đồng là, nàng những thứ kia miếng vảy đều có chút rắn chắc, này đưa đến mặt nàng nhìn rất sừng vù, miếng vảy cũng có chút nhếch lên tới cảm giác, này liền khiến cho nàng bộ dáng nhìn vô cùng kinh khủng cùng dữ tợn, trọng yếu nhất là vô cùng chán ghét, đặc biệt là bị miếng vảy bao vây kia chỉ con mắt, cơ hồ biến thành tiêu chuẩn hình tròn, bên trong con người cũng tản mát ra một tầng quỷ dị Lam Quang.

Ai cũng không nghĩ tới cô gái kia cuối cùng như vậy một bộ hình dáng, cho nên, lúc ấy ta cảm giác mình trên người nổi da gà xuống đầy đất, Lương Hiểu Điềm trực tiếp ói ra, mà cái đó lão người què cùng thân bà bà, chính là theo bản năng lui về phía sau, chỉ cô gái kia la lên: "Người, người muốn làm gì? Người làm gì vậy?"

"Làm gì? Ta ở phơi miếng vảy à? Người không nhìn thấy sao? Hì hì hi, ——" kia đàn bà nói chuyện đang lúc, cái miệng dữ tợn phá lên cười, cả người rung rung bên dưới, mặt kia bên trên miếng vảy ào ào run rẩy vang động, quỷ dị kinh sợ bộ dáng, Giản làm cho người ta hít thở không thông.

"Hảo oa, nói như vậy, người là cố ý đến tìm vụ phải không? Ta đây hôm nay ngược lại muốn nhìn một chút người cái này nữ nhân chết tiệt rốt cuộc có cái gì mảnh khỏe, có mấy khối miếng vảy liền muốn dọa chúng ta sao?" Lúc ấy, lão kia người què đầu tiên vừa nói chuyện, đem hạn yên đại tới eo lưng trong từ biệt, về sau từ trong tay áo thoáng cái liền rút ra một cây màu tím đen roi, xông lên hướng về phía cô gái kia liền quất tới.

Cô gái kia thấy vậy, nhưng là đột nhiên chột lách người, cực kỳ nhanh nhẹn đất tránh thoát lão người què roi, sau đó nàng đưa tay đến trúc trong giỏ xách một trảo, lập tức lấy ra một cái không ngừng ngọ nguyệt sâu trùng,

sau đó giơ tay lên liền hướng trên đất vãi đi xuống.

"Đây là, ăn Hồn trùng!" Lúc ấy, thấy cái này tình trạng, lão kia người què lập tức lui về phía sau đi, lòng tràn đầy kinh ngạc nói.

"Sai lầm rồi, đây là ta miếng vảy luyện hóa Lân Trùng, hắc hắc hắc, yên tâm đi, bị nó để mắt tới, sẽ không chết người, chỉ sẽ để cho người trở nên theo ta giống nhau như đúc, ——" kia đàn bà nói chuyện đang lúc, lại vừa là một cái sâu trùng đi phía trước xuất ra đi, lần này thiếu chút nữa thì xuất ra đến đó lão người què trên người.

Thấy cái này tình trạng, lão người què cả kinh nheo mắt, liền vội vàng lắc mình lui về phía sau đi, sau đó từ trong lòng ngực móc ra một cái cái túi nhỏ, đã bắt ra một cái bột màu trắng hướng trên đất xuất ra rồi một vòng tròn, sau khi chính là đối với cái đó thân bà bà hô: "Mau vào, kia sâu trùng không dám vào tới."

Nghe nói như vậy, kia Lão Thái Bà liền vội vàng hướng kia bạch trong vòng chạy tới, chạy tới đồng thời, trả về thân đối với ta cùng Lương Hiếu Điềm hô: "Hai người các người, vội vàng tới, còn lo lắng cái gì, chẳng lẽ muốn trở thành cả người đều là miếng vảy quái vật sao?"

Nghe được kia Lão Thái Bà lời nói, ta cùng Lương Hiếu Điềm liếc mắt nhìn nhau, theo bản năng liền muốn chạy theo.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, một cái trầm thấp thanh âm khàn khàn nhưng là đột nhiên truyền tới.

"Hai người các người cần phải biết, vào cái vòng kia, các người có thể chính là bọn hắc người, sau này sẽ biến thành hình dáng gì, nhưng là phải tự gánh lấy hậu quả, biết chưa?" Kia Vương thâm mắt lạnh nhìn ta cùng Lương Hiếu Điềm nói, vừa nói, trên mặt miếng vảy hoa hoa xuống đầy đất.

"Đừng nghe nàng, mau tới đây, kia sâu trùng lập tức phải chui vào người trên người, một khi bị sâu trùng đốt, sẽ phải biến thành quái vật!" Thấy cái này tình trạng, lão người què đối với ta cùng Lương Hiếu Diễm gấp giọng hô.

Lúc đó, đối mặt cái này tình trạng, ta cùng Lương Hiếu Diễm liếc mắt nhìn nhau, về sau chúng ta quả quyết là đột nhiên đối với cái đó Vương thẩm, còn có lão người què bọn họ đồng thời dựng dựng ngón giữa, sau đó chúng ta quả quyết xoay người, đem lão Hoàng Ngưu cái mông vừa kéo, đuổi kia lão Hoàng Ngưu liên tục tiếp hướng phía dưới núi chạy đi.

Này ba tên khốn kiếp, còn cho là chúng ta suy nghĩ có vấn đề, sẽ mặc cho bọn họ lắc lư đầu rồi, các người liên cẩn thận ở bên kia tranh đấu, chó cắn chó liên như vậy, muốn đem Lão Tử đánh vào, đây chính là không có cửa.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, nhìn thấy ta cùng Lương Hiếu Diễm chạy xuống núi rồi, bên kia ba người nhưng là ngăn ra, ngay sau đó lại là ba người không hẹn mà cùng đại kêu một tiếng nói: "Mau đuổi theo, đừng để cho để cho bọn họ chạy!"

Chương 105: Trâu già vào hang

Xem ra, bất kỳ nội bộ mâu thuẫn, ở gặp phải bên ngoài mâu thuẫn khi, cũng sẽ trước bị các trí.

Cũng tỷ như bây giờ, vốn là lão kia người què cùng thân bà bà đang cùng cái đó Vương thẩm đấu pháp, nhưng mà, phát hiện ta cùng Lương Hiếu Diễm muốn chạy trốn sau khi, bọn họ lập tức liền buông tha tranh đấu, đồng thời hướng ta cùng Lương Hiếu Diễm đuổi tới.

Trên thực tế, lúc này, ta cũng không có chuẩn bị chạy trốn, ta chỉ là thử một lần bọn họ, muốn nhìn một chút bọn họ phản ứng, lại không nghĩ rằng bọn họ lại thật sự lộ ra rồi nguy trang, bắt đầu trở nên có chút phát điên đứng lên.

Tốt ở tại bọn hắn đi đứng cũng không khá lắm sử, đều là đã có tuổi người, duy nhất một chạy tương đối nhanh người, là cái đó Vương thẩm, mà nàng tựa hồ đối với sơn lâm có một loại không khỏi sợ hãi, cho nên chạy cũng không phải là lưu loát như vậy, ngược lại ta cùng Lương Hiếu Diễm, đuổi kia lão Hoàng Ngưu, dọc theo trong núi rừng một cái quanh co đường hẹp quanh co, một đường chạy về phía trước, tốc độ càng nhanh hơn tiếp, không lâu lắm công phu, cũng đã đem ba tên khốn kiếp kia bỏ rơi một khoảng cách lớn, để cho bọn họ căn bản liền không thấy được chúng ta cái bóng.

Nhưng mà, khi chúng ta chạy một đoạn thời gian, trấn định lại sau khi, lại phát hiện một cái so sánh vấn đề nghiêm trọng, đó chính là chúng ta vì hất ra ba người kia yêu quái, hoảng hốt chạy bừa, đã chạy đến sơn lâm thâm xứ, đi vào một cái mảnh nhỏ hoàn toàn xa lạ trong hoàn cảnh.

Lúc này, duy nhất có thể phân biệt phương hướng đồ vật chính là trên trời kia tà tà thái dương, mà căn cứ phương hướng tiến hành phán định, ta phát hiện chúng ta muốn từ nơi này trong núi rừng đi ra ngoài lời nói, duy nhất

một con đường liền đi trở về, nhưng là đi trở về đường, lộ vẻ nhưng đã bị ba người kia yêu quái phong bế, thật sự bằng vào chúng ta nghĩ phải rời đi nơi này, tìm tới đường ra lời nói, biện pháp tốt nhất chính là đường vòng, lượn quanh một vòng, tránh ba người kia, sau đó trở lại trong thôn đi, ở dọc theo lúc tới đường, một đường trở lại trong thành phố, sau đó chính là ngồi xe trở về Nam Kinh.

Lương Hiếu Diễm đối với ta có một loại vô điều kiện tín nhiệm cảm giác, từ đầu chí cuối, ta để cho nàng làm gì, nàng thì làm cái đó, một mực thật chặt đi theo ta, khả năng đã chạy đến có chút mệt mỏi, nhưng mà nàng không có bất kỳ câu oán hận, vẫn là nắm trong tay ta, mặt đầy kiên định vẻ mặt.

Thật ra thì lúc này, ta tâm lý lo lắng nhất chính là nàng, nói trắng ra là, chúng ta nghĩ phải rời đi nơi này, cũng không phải là rất tốn sức, cũng không phải vấn đề lớn nhất, ta khi còn bé thường xuyên ở trong núi rừng sinh hoạt, đối với lật Sơn Việt lĩnh sự tình, có kinh nghiệm nhất định, ta không tin ba người kia Lão Quái Vật có thể so với ta càng linh hoạt nhanh nhẹn, ta lo lắng là Lương Hiếu Diễm tình huống vẫn chưa ổn định, giống như trước nói như vậy, nàng đã trúng này Vương thẩm nguyên rửa, nếu như chúng ta trốn sau khi trở về, nàng còn tiếp tục trên người dài miếng vải, biến thành một cái Mỹ Nhân Ngư lời nói, ta đây phải làm sao, tốt phải thế nào cùng người nhà nàng giao phó đây?

Cho nên, lúc này, ta cũng không phải là thật muốn chạy trốn, ta chỉ là muốn tìm cơ hội lợi dụng bọn họ, trước để cho bọn họ đem Lương Hiếu Diễm giải quyết vấn đề, sau đó ta lại nghĩ biện pháp chạy trốn.

Nhưng mà, bọn hản bây giờ đều đã cướp rồi nguy trang, vậy kế tiếp ta phải làm sao cho phải đây? Đây cái sự tình thật là làm cho ta thương thấu đầu óc.

Lúc đó, chúng ta ở một nơi rừng cây rậm rạp trên sườn núi dừng lại, nhìn kia dần dần ngã về tây mặt trời, tâm lý rất là ngưng trọng, Lương Hiếu Điềm tựa sát ở bên cạnh ta, đánh cho ta cả giận: "Yên tâm đi, bất kể như thế nào, ta đều tin tưởng người."

Ta mỉm cười một cái, lòng nói ta nhưng là không lợi hại như vậy, vạn nhất ta muốn là đem người cho hại, người có thể phải thế nào mới phải?

Tâm lý chính như vậy suy nghĩ khi, ta liền theo bản năng đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Bây giờ tốt nhất có thể tìm được một cái an toàn địa phương, cho người trốn trước, sau đó ta sẽ cùng ba người kia Lão Quái Vật chu toàn, ta ngược lại muốn nhìn một chút bọn họ kết quả muốn làm gì. Đến lúc đó quả thực không được lời nói, ta nói không chừng trực tiếp đem bọn họ cũng làm xuống, cũng để cho bọn họ biết một chút lợi hại, chúng ta cũng không phải dễ khi dễ như vậy."

"Người không nên vọng động, bọn họ là địa đầu xà, nghĩ phải đối phó bọn họ cũng không dễ dàng, chúng ta hay là mau rời đi nơi này, trở về Nam Kinh đi, lời như vậy, dù sao cũng hơn chờ chết ở đây tốt hơn. Bây giờ chúng ta nhưng là ở lưỡi dao trong chảo dầu, không cần thận, nói không chừng sẽ đem mạng vứt bỏ." Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là thở dài một cái nói: "Ta cũng muốn a, nhưng là bây giờ chúng ta vẫn không thể đi, ta —— "

"Ta biết, trên người của ta đã bị cái đó Vương thẩm xuống nguyên rửa, có thể sẽ biến thành cá, có đúng hay không? Người là lo lắng ta, muốn trước giúp ta đem nguyên rửa giải trừ hết, sau đó sẽ dẫn ta trở về, đúng hay không?" Lương Hiếu Điềm nhìn ta hỏi.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là ngẩn ra, nguyên lai nàng đã sớm biết sự tình cây kết chổ, không trách một mực như vậy thuận theo ta, tín

nhệm ta. Ta còn tưởng rằng nàng không biết này cái sự tình đâu rồi, kia bây giờ nhìn lại, nàng cũng không phải là ngu như vậy.

Ngay sau đó, ta đối với nàng gật gật đầu nói: "Thật xin lỗi, đều là ta không được, lúc ấy nếu như ta ngăn cản người ăn kia miếng thịt cá, hẳn liền không có việc gì. Bây giờ nhìn lại, nhất định là kia miếng thịt cá có vấn đề, là kia thịt cá cho người sinh ra một ít biến dị."

"Này cái sự tình ta đã sớm suy nghĩ minh bạch, " nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nhìn ta một cái, nắm trong tay ta nói: "Người muốn thế nào, mặc dù buông tay đi làm đi, ta biết người cũng là vì ta được, yên tâm đi, ta sẽ một mực đi theo người, ủng hộ người. Quả thực không được lời nói, chúng ta trước hết trở về đi, ta cảm giác mình trạng thái coi như ổn định, cũng không nhất định thật sẽ biến thành cá."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, ngay sau đó đứng dậy nhìn bốn phía, nghĩ muốn tìm một thỏa đáng địa phương, trước tiên đem nàng và đầu kia lão Hoàng Ngưu cho giấu.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta chính nhất mặt quần quít khi, sau lưng đầu kia lão Hoàng Ngưu lại là nghiêng đầu hướng một cái phương hướng đi tới, thần tình kia phi thường cố chấp, tùy ý ta lôi sợi dây, nó đều không quay đầu lại.

Thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng nhú mày một cái, ngay sau đó có chút công khai, không cảm thấy là đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Đi, đi theo này trâu, nói không chừng nó là muốn dẫn chúng ta đi một cái địa phương đây."

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là theo kịp, sau đó hai người chúng ta đi theo kia lão Hoàng Ngưu, một đường hướng sơn lâm thâm xứ đi tới, không lâu lắm đi tới một nơi trong thung lũng, sau khi lại

đến một cái nơi dọc theo bên dưới vách đá mặt, sau đó sẽ ở đó bên dưới vách đá mặt, ở một đoàn rậm rạp bụi cây tầng bên trong, một cái màu đen cửa hang, bất ngờ liền bại lộ ở nơi đó.

Lúc đó thấy cửa động kia, ta tâm lý còn có chút lo âu, cảm thấy kia trong động nói không chừng có cái gì mãnh thú, nhưng mà, liền ở ta nghĩ như vậy khi, lại chỉ thấy kia lão Hoàng Ngưu quơ quơ đầu, ngay sau đó thì không có sao người một dạng thẳng hướng bên trong hang núi kia đi vào rồi.

Lúc đó bởi vì ta không quá chú ý, cho nên trong tay sợi dây buông lỏng một chút, sau đó kia lão Hoàng Ngưu bóng người ngay tại cửa hang biến mất, trực tiếp chui vào sơn động sâu bên trong đi.

Thấy cái này đụng khoản, ta cùng Lương Hiểu Điềm lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, ngay sau đó tất cả đều là gật đầu một cái, sau đó quả quyết đi vào theo, đồng thời hướng bên trong hang núi kia đi vào.

Chương 106: Hùng Chưởng 1 phiến

Đi vào trong sơn động sau khi, ngay lập tức sẽ phát hiện bên trong hang núi kia là nhất phái có khác động thiên cảnh tượng, rất rộng rãi, địa hình cũng rất phức tạp, vào bên đầu tiên là một nơi tương đối lớn Thạch Thất, bên trong đều là một ít lổm chổm quái thạch, bốn vách chính là hiện đầy một ít to lớn màu đen nham thạch kê hở, kia tình trạng luôn là để cho người không nhìn được nghĩ đến kia trong khe hở ẩn tàng một ít tương đối quái dị động vật.

Bởi vì sơn động cửa vào quá nhỏ, cho nên trong sơn động ánh sáng không tốt lắm, chỉ có cửa vào một ít địa phương có thể thấy rõ ràng, lại tiến vào trong chính là một mảnh đen thui, chúng ta thậm chí đều không có thể tìm được lão Hoàng Ngưu bóng dáng.

Lương Hiếu Điềm là cô gái, đối với như vậy sơn động có một loại thiên nhiên sợ hãi, cho nên lúc đó nàng theo bản năng nắm chặt trong tay ta cánh tay, thật chặt đi theo bên cạnh ta, sau đó ta đi vào bên trong rồi mấy bước, tránh khai quang tuyến, hí mắt hướng bên trong nhìn một chút, rất nhanh thì phát hiện ở bên trong trên một tảng đá, đang đứng một cái đen thui bóng dáng, tựa hồ chính là kia lão Hoàng Ngưu.

Bởi vì chúng ta cái gì cũng ở đó lão Hoàng Ngưu trên người công lấy sau lưng, thật sự bằng vào chúng ta phải tìm được lão Hoàng Ngưu, từ trên lưng nó bên trong bọc quần áo lấy đèn pin ra chiếu sáng.

Nhưng mà, để cho chúng ta không nghĩ tới là, lúc ấy chúng ta một chút xiu đến gần đến cái bóng đen kia bên cạnh, càng đến gần, ta càng cảm giác tình huống có điểm không đúng, nhìn kỹ một lúc sau, ta cơ hồ là theo bản năng hít một hơi hơi lạnh, bóng đen kia lại là một con hình thể to lớn Hùng Xám, giờ phút này kia gấu chính nghiêng đầu xem chúng ta, tựa hồ đối với chúng ta đến cũng cảm thấy rất kỳ quái, sau đó nó lúc này hẳn là suy nghĩ thế nào đem chúng ta ăn.

Cái tình huống này để cho ta căng thẳng trong lòng, theo bản năng liền đem Lương Hiếu Diễm hướng phía sau ngăn cản, sau đó ta rút tay ra đem trên người mình duy nhất một cái vũ khí, một cái Sà Đao rút ra, chuẩn bị cùng kia Hùng Xám đánh nhau chết sống một phen.

Sau đó kia Hùng Xám phát ra một tiếng gào thét, đột nhiên đứng thẳng lên, kia độ cao nhất thời bị dọa sợ đến ta cả người cũng rụt nửa đoạn.

Không có thực sự được gặp Hùng Nhân, khả năng không cách nào tưởng tượng đến lúc ấy cảnh tượng, kia Hùng Bản thân là đứng tại một cái tường đối cao trên đá, sau đó nó tốt đứng lên, kia độ cao ít nhất cũng phải 2m trở lên, nhất thời ta cảm giác trước mặt giống như là đè ép một ngọn núi một dạng vền vền là khí tràng kia đã để cho ta có chút không chịu nổi, về sau liền gặp được kia Hùng Xám thân giật mình, trực tiếp hướng ta nhào tới.

"Người chạy mau!" Lúc ấy ta đem Lương Hiếu Diễm ra bên ngoài đẩy một cái, sau đó nắm chặt Sà Đao liền xông tới.

Cũng nhiều thua thiệt ta từ nhỏ ở trong núi lớn lên, mặc dù không có loại này Hùng Xám đối chiến qua, bất quá ta thường thường đánh chó, ước chừng biết loại này dã thú tập quán, đó chính là, bọn họ có lúc mặc dù rất hung mãnh, nhưng là, nếu so sánh lại, bọn họ tự vệ trong lòng càng đối với mãnh liệt, nói cách khác, đang đối mặt nguy hiểm, thậm chí chỉ là có thể xuất hiện nguy hiểm dưới tình huống, bọn họ một loại cũng tuyệt đối sẽ không mạo hiểm, mà là sẽ trước quan sát biết tình huống sau đó mới động thủ. Này căn bản là toàn bộ hoang dại cướp thức ăn loại động vật chung nhau tập quán? Tại sao? Bởi vì vì chúng nó tuyệt đối không thể tùy tiện mạo hiểm, bọn họ mặc dù có thể tại dã ngoại sống được, đầu tiên một cái tiền đề chính là bọn họ thân thể khỏe mạnh, tùy thời có thể vỗ mồi, mà một khi bọn họ bị thương, hoặc là bị bệnh, mất đi săn Thực Năng lực, như vậy tiếp theo bọn họ kết quả, rất có thể liền là Tử Vong, cũng chính bởi vì

nguyên nhân này, cho nên bọn họ trăm ngàn năm qua, trong gien đã sớm tạo thành lãnh lợi cùng giáo hoạt thiên tính, nói như vậy, đối với chỉ biết là chạy trốn con mồi, bọn họ tuyệt đối sẽ đuổi giết, mà đối với kia chút chuẩn bị phản kháng con mồi đâu rồi, bọn họ một loại cũng sẽ trước tiên lui sau, sau đó sẽ tiến hành công kích, bọn họ sợ chính là mình bị lộng thương.

Bây giờ, ta thật sự phương pháp sử dụng chính là "Tấn công là tốt nhất phòng thủ", không đợi kia Hùng Xám xông lại, ta đã là một cái nhảy lên, một Sài Dao chém đi ra ngoài.

Có thể tưởng tượng được, lúc ấy kia Hùng Xám đầu tiên là ngẩn ra, về sau lập tức gằm nhẹ một tiếng, về phía sau lão đảo đến lui về phía sau một bước, nhưng mà, vật quý này hiển nhiên tương đối giáo hoạt, cho nên nó lui về phía sau đồng thời, vẫn là nâng lên cái kia quạt lá một loại móng vuốt lớn hướng ta trên cánh tay vỗ tới.

Người bình thường khả năng chỉ biết là Hùng Chưởng đồ ăn ngon, nhưng không biết Hùng Chưởng nhưng thật ra là phi thường vũ khí trí mạng, không nói trước mặt trên của nó kia năm đạo giống như chủ thủ một loại móng nhọn, chỉ nói kia cân nhắc kg bên trong sức nặng, nện ở trên người cũng tuyệt đối là rất không thoải mái.

Lúc đó thấy kia Hùng Xám một cái tát vỗ tới, ta lập tức trong lòng căng thẳng, lòng nói phải gặp, dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể liền vội vàng giãy dụa cổ tay, Sài Dao đón Nadic bàn tay chém tới, nhưng là lại bởi vì cũng không đủ gia tốc thời gian, tốc độ rất chậm, cho nên kia Hùng Xám trên căn bản chính là kết kết thật thật vỗ tới, vừa vịn vỗ vào ta bên ngoài trên mu bàn tay, sau đó nó móng vuốt hình như là bị Sài Dao góc cạnh vạch đến một cái xuống, lập tức khiến nó đem móng vuốt rút trở về, sau đó không ngừng tới lui móng vuốt, nhìn mắt thấy ta, tựa hồ là chuẩn bị lần thứ hai công kích.

Lúc này, bởi vì kia Hùng Chưởng khí lực to lớn, cho nên đập một cái bên dưới, trong tay của ta Sài Dao trực tiếp liền đi ra ngoài, đồng thời ta cảm giác cánh tay cũng là đau đớn một hồi, theo bản năng khoanh tay co rút thân trở lại, đã mất đi bất kỳ phản kháng năng lực.

Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Điền ở phía sau gấp đến độ hô hoán lên, để cho ta chạy mau.

Nhưng mà đáng tiếc là, lúc này ta nhưng là vụn vụn không dám chạy, bởi vì ta quá rõ quái vật này thói quen, một khi ta hiện ra vẻ sợ hãi, lui về phía sau lại, bắt đầu chạy trốn, như vậy nó khẳng định sẽ trước tiên xông lên, đem ta trực tiếp đè xuống đất cắn chết, đến lúc đó, ta thật có thể là không có bất kỳ biện pháp nào rồi.

Lúc này, ta giả bộ trấn định bộ dáng, cùng nó tiếp tục đối với trì đến, nói không chừng còn có thể khiến nó bởi vì lúc trước bị ta Sài Dao vạch đến một cái xuống mà sinh ra cẩn thận tâm lý, sẽ không đối với ta phát động đột nhiên tập kích, cho nên, lúc này ta biện pháp tốt nhất, chính là một chút xíu thối lui đến bên ngoài sơn động đi, mà không phải xoay người bỏ chạy.

Kết quả, ta dự đoán tựa hồ cũng không phải rất chính xác, ngay tại ta cho là kia Hùng Xám không dám mạo hiểm nhưng xông lên khi, tên khốn kia thỏa thỏa muốn đánh mặt tiết tấu, gầm lên giận dữ, thân liền hướng ta nhào tới, hơn nữa lần này là giương nanh múa vuốt, lừng không đánh, nhìn tình hình kia, tựa như ư đã hoàn toàn đem ta nhìn thấu, chỉ đợi này một kích tối hậu, liền đem ta cắn chết biến thành nó thức ăn ngon rồi.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta thật là khẩn trương tới cực điểm, xoay người chạy trốn đã tới không kịp, bởi vì ta tốc độ rõ ràng không nó nhanh, mà nghĩ phải phản kích, lại vừa không có vũ khí, biện pháp duy nhất, cũng chỉ có thể là lăn khỏi chỗ, né tránh nó công kích, nhưng mà đây cũng chỉ là một lần hữu hiệu, lần kế nó lại nhào tới, ta có thể phải làm sao?

Dưới tình thế cấp bách, ta cũng không quản được nhiều như vậy, lăn khỏi chỗ, nhanh chóng leo lên một khối nham thạch, sau đó nằm lên một tảng đá, xoay người lại liền hướng Hùng Xám trên đầu đập, Hùng Xám cũng có chút bị ta chọc giận, ngay sau đó phì thạc thân thể nhảy lên một cái, vọt tới trên tảng đá, trực tiếp một móng vuốt hướng ta đập tới đến, ta không thể tránh né, nhất thời đầu vai đau đớn một hồi, cả người cũng như cùng bị xe đụng trúng một dạng lập tức cả người đều lảo không hướng bên trong tới, về sau chính là nặng nề đụng vào trên một khối nham thạch, trong miệng khạc máu tươi, cút ngã trên đất.

Chương 107: Tàng Long động

Lần này Hùng Chưởng đòn nghiêm trọng, đối với ta tạo thành tổn thương có chút lớn, ta cảm giác mình tựa hồ nội thương, nếu không ta cũng sẽ không hộc máu.

Lúc đó ta té xuống đất sau khi, thật lâu đều cảm giác không thở nổi, phí hết đại khí lực đều không có thể bò dậy.

Thấy cái này tình trạng, kia Hùng Xám ngay sau đó một tiếng gào thét, thân tốt hướng ta nhào tới.

Lần này ta là hoàn toàn không thể nào chống cự, chỉ có thể trơ mắt nhìn nó một ngòi như núi lớn đè xuống, sau đó chính là nhắm lại con mắt chờ chết.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, đột nhiên một tiếng thét chói tai, một bóng người chắn trước mặt của ta, nhất thời đem kia Hùng Xám bị dọa sợ đến lùi lại phía sau.

Ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện là Lương Hiếu Điềm.

Giờ phút này nàng chính giang hai cánh tay, ngăn cản ở trước mặt ta, cùng kia Hùng Xám giằng co.

"Không nên thương tổn hân!" Lương Hiếu Điềm lớn tiếng kêu, nhìn tựa hồ rất dũng cảm, nhưng mà ta ở sau lưng nàng lại rõ ràng thấy nàng hai chân cũng đang không ngừng run lên, rất hiển nhiên nàng cũng là sợ hãi tới cực điểm.

Lúc đó, thấy nàng cử động, ta tâm lý một hồi cảm động, theo bản năng giùng giăng liền muốn từ dưới đất đứng lên.

Sau đó, cũng ở nơi này cái ngay miệng, kia Hùng Xám đột nhiên một tiếng

rỗng to, phụ thân liền hướng Lương Hiếu Điềm vọt tới.

Lúc này, ta thật là lo lắng tới cực điểm, bởi vì ta biết, một khi kia Đại Hùng xông lại, liền Lương Hiếu Điềm nước này hành một loại thân đoạn nhi, không bị nó một cái tát vỗ gãy mới là lạ.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, đột nhiên, liền nghe được một trận dồn dập nặng nề ầm ầm thanh từ bên trong truyền tới, về sau liền gặp được một cái bóng đen chợt vừa xông, nặng nề chia vào kia Đại Hùng trên người, sau đó Đại Hùng mặc dù thể thân thể khổng lồ, nhưng cũng bị tươi sống đỉnh đi ra ngoài, "Phốc thông" một tiếng té xuống đất, trên đất lăn hai vòng mới vừa đứng lên, sau khi đứng dậy cũng không dám trở lại làm khó chúng ta, quay đầu liền vù vù thở hỗn hển, hướng bên ngoài sơn động chạy đi.

Lúc này, chúng ta nhìn lại, mới phát hiện đỉnh lật kia Đại Hùng, chính là đầu kia lão Hoàng Ngưu.

Lão Hoàng Ngưu như cũ trên lưng như cũ vác ta sao đồ vật, giờ phút này chính đứng bình tĩnh ở trước mặt chúng ta trên tảng đá, kia tình trạng trang nghiêm một cái Thế ngoại cao nhân một dạng tùy tiện không ra tay, ra tay một cái liền trực tiếp phong tỏa chiến cuộc.

Lão Hoàng Ngưu đột nhiên xuất hiện, coi như là cứu vớt ta cùng Lương Hiếu Điềm, đồng thời cũng cho chúng ta tâm lý thở phào nhẹ nhõm, không cảm thấy là tiến lên sờ kia lão Hoàng Ngưu sống lưng, lòng tràn đầy than thở.

Sau đó ta đem lão Hoàng Ngưu trên lưng rương hành lý lấy xuống một cái, từ bên trong lấy ra đèn pin, mở ra, lập tức trong sơn động cũng là một mảnh sáng rõ, chung quy xem là khá thấy rõ ràng một ít gì đó rồi.

Lúc này, Lương Hiếu Điềm đã bắt đến trong tay ta, hỏi ta cảm giác thế nào,

có bị thương không.

Thật ra thì ta thật lòng có chút bị thương, đến bây giờ cũng còn cảm giác ngực có đau một chút, nhưng mà, ta dù sao cũng là một nam nhân, cho nên ta cần rằng nói không sao.

Nghe nói như vậy, nàng có chút đau lòng đưa tay sờ một cái ta mặt, cái trán tựa vào bả vai ta bên trên, nói khẽ với ta nói nói: "Cám ơn người."

"Không muốn khách khí như vậy, bây giờ chúng ta là ở trên cùng một chiếc thuyền, không có để ý nhiều như vậy, đi thôi, chúng ta hướng trong động đi một chút nhìn, nói không chừng có thể tìm được tương đối an toàn chỗ ẩn thân, đến lúc đó người trước tránh ở nơi đó, ta đi ra ngoài theo ba người kia lão yêu quái thật tốt chơi một chút." Ta nói chuyện đang lúc, một tay cầm đèn pin, một tay dắt tay nàng, kéo nàng hướng trong sơn động đi, mà kia lão Hoàng Ngưu chính là bị nàng dắt trong tay, cũng đi theo phía sau chúng ta.

Trong sơn động địa hình rất quái dị, khắp nơi đều là một ít đá vụn, chẳng lẽ có cỏ cây sinh trưởng, cũng ít có động vật gì xuất hiện, đứng đầu bắt đầu một đoạn, coi như tương đối thấp lùn, đến trở lại, đỉnh vách tường đã lên tới rất cao, người đi ở bên trong, nói chuyện đều có hồi âm.

Sau đó, đi một khoảng cách sau khi, liền nghe được bên trong có róc rách tiếng nước chảy truyền tới, đi qua nhìn một cái, mới phát hiện là một cái dưới đất Âm Hà, chính lật lên màu trắng nước chảy qua, Âm Hà đi lên du không xa địa phương, là một nơi thác nước, nước sông từ mây trượng Cao Nham trên vách trút xuống, xé ra một khối to lớn vãi trắng, vãi trắng phía dưới là một nơi Thủy Đàm, trong đầm nước bạch khí hòa hợp, thủy hoa tiên, cả cái hoàn cảnh ướt át mà lộng lẫy, nhưng là chính là không có bao nhiêu động vật xuất hiện ở đây, khiến cho nơi này lộ ra phá lệ vắng lặng.

Ta nhìn kia thác nước, theo bản năng hướng bên kia đi tới, kết quả mới vừa đi không mấy bước, đèn pin theo bản năng hướng trên vách chiều một cái, lập tức kia trên vách đá ba cái Long Phượng Vũ máu đỏ chữ to hiện ra.

"Tàng Long động", chữ to rất hiển nhiên là trải qua rất nhiều năm Nguyệt, bây giờ đã có chút ít sắc sỡ, nhưng mà phần kia già dặn cùng tự nhiên, được nhiên bút pháp, để cho người nhìn một cái bên dưới, nhất thời trong lòng một loại ngưỡng mộ núi cao sừng kính cảm giác.

Cùng lúc đó, chữ to bên cạnh còn có mấy hàng chữ nhỏ, nhìn kỹ lúc mới phát hiện là một bài thơ, viết là: "Tàng Long trong động không Tàng Long, Phật ở trong lòng không Tây Hành, ta tới đại mộng 3000 năm, tỉnh lại đã là nước nhắm hướng đông."

Chữ hoạ theo, cũng không có Lạc Khoản, nhưng là từ chúng ta biết tình huống đến xem, sơn động này lộ vẻ lại chính là cái đó được xưng cái gì "Phật Quốc Động Thiên" Tàng Long động, cũng chính là trong truyền thuyết Đại Phật tu luyện đắc đạo chỗ, mà kia Đại Phật đắc đạo sau khi, liền đem mình tọa kỵ Thần Long giấu ở nơi này, dùng để trấn thủ này một mảnh Động Thiên Phúc Địa. Mà căn cứ truyền thuyết này đến xem, này trên vách đá chữ hoạ theo, chắc hẳn chính là kia Đại Phật để lại.

Chỉ là, ta có chút kỳ quái là, sơn động này tựa hồ cũng không có chỗ gì đặc biệt, làm sao lại được xưng là Động Thiên Phúc Địa cơ chứ? Nếu như nơi này thật là Động Thiên Phúc Địa lời nói, bây giờ đầu năm nay, buôn bán phát triển như vậy, còn không đã sớm bị khai phát ra tới, trở thành du lịch Thăng Địa rồi sao?

Liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy tay, bên người Lương Hiếu Diễm đột nhiên là dùng lực nắm chặt trong tay ta, hô hấp trở nên có chút ngưng trọng, lách mình nhìn lên, mới phát hiện nàng sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt khẩn trương, hai mắt thật chặt nhắm, tựa hồ thân thể không thoải mái.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng đỡ nàng, hỏi nàng thế nào, kết quả nàng cuối cùng nhú chặt mày, phí sức đất cái miệng đối với ta nói: "Bên kia, có thật nhiều người đang nhìn ta, ở nói chuyện với ta —— "

" Bên nào? Có ai không?" Nghe được nàng lời nói, ta theo bản năng ngẩng đầu hướng tay nàng ngón tay phương hướng nhìn sang, lại chỉ thấy một đồng đá vụn, cũng không có thấy người nào.

Lần này ta nhưng là cảm giác có chút kỳ quái, sau đó, ngay tại lòng ta xuống đang tò mò khi, lại phát hiện Lương Hiếu Điềm đột nhiên chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi xổm ngồi trên mặt đất, về sau nàng có chút giãy giụa một vuốt chính mình ống quần, sau đó ta lấy đèn pin chiếu một cái, lập tức liền thấy nàng trên cổ chân một mảnh màu nâu xanh sáng bóng truyền tới, nơi đó cuối cùng không biết từ lúc nào, tốt dài ra một tầng miếng vảy.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta cơ hồ là cả kinh da đầu cũng hơi tê tê, theo bản năng đưa tay đi trừ kia miếng vảy, muốn đem những thứ kia miếng vảy giết, nhưng là lại không nghĩ, mới vừa giữ lại hai cái miếng vảy, nàng cổ chân cũng đã bắt đầu ra máu, cùng lúc đó nàng cũng là đau đến cả người rút ra rút ra, cả người lộ ra cực kỳ thống khổ.

Cái tình huống này để cho ta có chút không biết làm sao, chỉ có thể là thật chặt nắm cánh tay nàng, an ủi nàng nói: "Không chuyện nhỏ ngọt, giữ vững một chút, ta rất nhanh thì đi ra ngoài tìm nữ nhân kia tính sổ, nhất định sẽ nghĩ biện pháp chữa cho người tốt."

"Không, không phải là nguyên nhân kia, là bên kia, người bên kia, nhanh, người đi ngăn cản bọn họ, bọn họ một mực ở kêu lên lòng ta đầy oan hồn ——" Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, giùng giăng giơ tay lên, lần nữa chỉ hướng kia mảnh nhỏ đồng loạn thạch phương hướng.

Chương 108: Loạn rần mộ

Kêu lên Lương Hiếu Điền đầy lòng oan hồn?

Lúc đó Lương Hiếu Điền lời nói để cho ta một trận mờ mịt, không biết nàng là tinh thần thác loạn, hay là thế nào, tóm lại ta cảm giác là vô cùng kỳ quái. Sau đó ta không tự chủ đứng lên, đánh đèn pin hướng chỗ kia đồng loạn thạch đi tới, muốn nhìn một chút bên kia có phải là thật hay không có vật gì.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta đi tới cự ly này đồng loạn thạch còn có xa hai trượng khi, đèn pin ánh sáng chiếu sáng bên dưới, lại chỉ thấy kia đồng loạn thạch trong lại là mờ mờ ảo ảo, hiện ra một ít tương tự kim loại một loại sáng bóng, về sau, ngay tại ta còn chưa phản ứng kịp khi, đột nhiên liền gặp được đồng loạn thạch trong khe đá, trong giây lát, thoáng cái chui ra ngoài mấy chục cái lớn bằng cánh tay Đại Xà.

Những thứ kia rần, có là màu đen, có là màu xanh, còn có chút ít là màu đỏ cùng màu trắng vàng, tóm lại là đủ mọi màu sắc, phẩm loại không đồng nhất, nhưng mà, chung nhau đặc điểm là, bọn họ nào túi trung ương, cũng có một cái to bằng móng tay hình tròn miếng vảy, kia miếng vảy phơi bày từng vòng vòng xoáy ban văn, nhìn phảng phất như là một chỉ con mắt.

Trong lúc nhất thời, Quần Xà điều động, màu Loạn Vũ, đều là ngược đầu, trợn mắt nhìn một đôi con mắt, khắc lười rần, hướng ta bên này du động đi qua.

Cái này tình trạng, để cho ta trong nháy mắt có một loại rợn cả tóc gáy cảm giác, nhất thời tâm lý mơ hồ có một loại ảo giác, chính là những thứ kia rần nhìn ta khi, xác thực giống như là đang cùng ta nói gì đó một dạng bọn họ là có linh tính.

Nhưng mà, tha cho là như thế, ta còn là cưỡng ép làm cho mình trấn định

lại, sau đó ta theo bản năng lui về phía sau một bước, sau đó rút tay ra đem chỗ hông chớ thanh kia Sài Dao rút ra, đã là làm xong chuẩn bị nghênh chiến.

Nhưng mà, vừa lúc đó, đột nhiên đằng sau ta lạnh lẽo, bên thủ nhìn lên, mới phát hiện Lương Hiếu Điềm đã là từ phía sau ôm lấy ta, sau đó ta lại nhìn một cái mặt nàng, ta trong lúc nhất thời, chỉ cảm giác mình da đầu cũng hơi tê tê rồi, trên mặt nàng lại cùng cái đó Vương thẩm như thế, nửa bên mặt trên đều là mọc đầy miếng vảy, còn có trên tay nàng, còn có nàng trên chân, nàng toàn bộ người cũng đã hơn phân nửa đều biến thành tương tự động vật bò sát đồ vật bình thường, kia tình trạng đã không cách nào dùng kinh khủng cùng kinh sợ để hình dung, đứng đầu xác thực cách nói là chán ghét, truat mục kinh tâm chán ghét.

Đối mặt cái này tình trạng, ta hoàn toàn không biết nên làm thế nào mới tốt, duy nhất cảm thấy vui mừng chính là Lương Hiếu Điềm mặc dù ý thức có chút mơ hồ, nhưng mà cũng không có sinh ra công kích tính, thậm chí còn giống như mơ hồ nhớ ta là ai, cho nên hẳn ở dưới loại tình huống này, đã cả người xương cốt đều có chút yếu dần rồi, vẫn như cũ là giùng giàng ôm lấy ta, muốn tìm kiếm cuối cùng một tia an ủi.

Nhưng là, ta đã không cho được nàng cái gì an ủi, ta duy nhất có thể làm chính là xoay người cố nén nội tâm sợ hãi, đưa nàng đỡ, sau đó nhìn nàng con mắt, đối với nàng hô: "Tiểu Điềm, người thế nào? Có thể nghe được ta lời nói sao? Người mau tỉnh lại, không muốn lại tiếp tục mê mết đi xuống, đây là nguyên rủa, người chỉ cần ý chí kiên cường, liền có thể đối kháng đi qua."

Nhưng mà, đối mặt ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nhưng chỉ là lên tiếng, đưa ra một cái đặt tới dài một thước đầu lưỡi, kia đầu lưỡi thiếu chút nữa đâm chọt rồi lỗ mũi của ta trong đi.

Cái tình huống này nhất thời để cho ta thần hồn đều mất, cảm giác Lương Hiếu Diễm đã không cứu, ắt phải là muốn biến thành một cái máu lạnh động vật bò sát rồi, cho nên khi xuống ta cơ hồ có chút nhớ muốn nâng lên Sài Dao đưa nàng làm thịt, tránh cho nàng lại tiếp tục gặp hành hạ xung động.

Bất quá, cũng liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, đột nhiên ta giật mình, cảm giác tình huống tựa hồ có cái gì không đúng.

Lương Hiếu Diễm tại sao lại biến thành Tích Dịch rồi hả? Ta nhớ được nàng là bị kia Vương thẩm nguyên rửa, nàng coi như là biến lời nói, cũng hẳn biến thành cá a, chẳng lẽ này động vật bò sát là một cái trung gian quá độ trạng thái? Nhưng mà cái này cũng không đúng lắm a, lúc ấy ở trong nước sông khi, nàng trên chân không phải là trực tiếp dài ra cá miếng vảy, thậm chí căn cứ chính nàng cách nói, nàng cặp chân không đều là biến thành cá cái đuôi sao? Lúc này biến thành Tích Dịch bộ dáng, cái này lại coi là là chuyện gì xảy ra?

Đột nhiên giữa, ta tâm lý một mảnh nghi vấn, cùng lúc đó, cũng theo bản năng nhắm lại con mắt, về sau ta hung hãn ở trên cánh tay mình bấm một cái, nhất thời kia đau nhói để cho ta đầu não run run một cái, cả người cũng thanh tỉnh lại, sau đó khi ta lần nữa trương mở con mắt đi xem khi, mới phát hiện mới vừa rồi hết thấy quả nhiên cũng là ảo giác, chỉ tiếc là, bây giờ trước mặt bản thân nhìn thấy chân tướng, thật giống như cũng không thể so với kia ảo giác tốt bao nhiêu, tối thiểu, này chân thực tình cảnh, cho ta cảm giác sợ hãi cùng cảm giác khẩn trương, so với kia ảo giác cường liệt hơn càng nhiều, bởi vì bây giờ Lương Hiếu Diễm chính hãm thân trong hiểm cảnh.

Lúc này, ta bất ngờ thấy Lương Hiếu Diễm lại chính nằm úp sấp ở phía trước tầng kia trên loạn thạch, giống như cái rắn một dạng không ngừng ngoa ngoạ bò đến, kia tình trạng cực kỳ kinh người, bởi vì ta phát hiện

nàng nhúc nhích đồng thời, miệng chính đại mở ra đến, sắc mặt nghiêm chỉnh dữ tợn từ trong cổ họng phát ra từng trận tiếng gào thét, kia tình trạng tựa giống với là một con Khốn Thú một dạng đang tìm lao ra lồng chim đột phá khẩu.

Ta không biết Lương Hiếu Điềm đây là thế nào, nhưng mà ta biết kia đồng loạn thạch Ricken định có cái gì quái dị, cho nên lúc đó ta đầu tiên là không có đi cứu Lương Hiếu Điềm, mà là có chút khom người hí mắt, dùng khoe mắt liếc qua quét nhìn qua, kết quả như vậy nhìn một cái bên dưới, bất ngờ nhìn đến nơi đó chiếm cứ một cái như thùng nước to lớn to lớn màu đen Xà Ảnh, kia Xà Ảnh hai mắt đỏ như máu, lúc này tựa hồ là đang xem đến ta.

Ta căng thẳng trong lòng, thấy đây là một cái cơ hồ đến gần thành tinh Cự Xà chi linh, kia đồng loạn thạch rất có thể chính là nó nơi chôn xương, mà hẳn bây giờ đang ở định dùng nó âm khí mê muội Lương Hiếu Điềm.

Ta không biết nó tại sao làm như thế, có lẽ chỉ là từ một loại oán linh bản năng, nhưng mà ta lại biết , ta muốn cứu Lương Hiếu Điềm lời nói, ta thì nhất định phải đến ngăn cản kia Âm Linh oán khí đối với ta tinh thần mê muội, nếu không lời nói, ta rất có thể tốt sẽ xuất hiện chỉ lúc trước cái loại này bị ảo giác khoảng tâm thần trạng thái.

Nhưng mà ta tốt thân vô trường vật, duy nhất ưu điểm, cũng chính là mình trước đi theo gia gia xử lý qua một ít âm dương chuyện phong thủy, ước chừng biết một ít âm dương dịch lý, cho nên, lúc này, ta có thể nghĩ đến biện pháp chính là gia gia cùng ta nói rồi một ít khắc chế âm khí đất biện pháp. Sau đó ta quả quyết cắn bể ngón giữa đầu ngón tay, về sau ta dùng máu ở trán mình vẽ một cái Trấn Ma Cương ấn, về sau tốt tại chính mình lòng bàn tay vẽ một cái khu Linh Phù pháp, sau đó ta chính là một chút xiu hướng kia đồng loạn thạch nhích tới gần đi qua, sau đó, khi ta đến kia đồng loạn thạch bên cạnh, theo bản năng hướng kia đồng loạn thạch đá trong khe hở nhìn sang khi, không tự chủ đang lúc, ta cảm giác mình cả người đều có

chút sợ run.

Những đá kia trong khe hở, lại khắp nơi đều là giăng khắp nơi thân rắn, to, mảnh nhỏ, hoa, bạch, đủ loại kiểu dáng đều có, hơn nữa những thứ kia thân rắn cũng sẽ không nhúc nhích, tựa hồ cũng đã chết một dạng có chút cằn là đã bắt đầu thối rữa, chảy ra màu đen mù, tản mát ra gay mũi mùi hôi thúi, điều này làm cho kia đồng loạn thạch phụ cận mùi vị, Giản thẳng làm cho không người nào có thể chịu đựng, chỉ người như vậy một cái, cơ hồ liền muốn trực tiếp oa nha một cái phun ra ngoài.

Mà đang ở như vậy một loại bầu không khí chính giữa, Lương Hiếu Điềm lại đang ở kia loạn trên đồng đá nhúc nhích đến, lúc ấy ta nhìn nàng, thật không biết nên như thế nào đi hình dung cái đó tình cảnh.

Chương 109: Nàng ở phá cái gì?

Không thể không nói, đây là một nơi vô cùng kỳ quái địa phương, 'Loạn' thạch thành đoàn, xác rắn thành đông, rất hiển nhiên là một nơi thiên nhiên rắn mồi, cũng không biết tại sao, ngược lại xa gần rắn, đến nơi này, thật giống như cũng phi thường không khỏi chui vào 'Loạn' bên dưới đồng đá chết, cái này cũng đưa đến nơi này mùi phi thường khó ngửi, khiến cho người nôn mửa, tình cảnh kia càng là có chút truat mục kinh tâm cảm giác, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì rắn nát xuống sau khi, thi thể kia một loại đều là da 'Thịt' liên kết, hoàn toàn mơ hồ, Hắc Thủy hoành lưu, chủ yếu nhất là, Xà Cốt đầu đều là chông hình dáng gai nhọn, một cây một cây 'Đóng' sai chung một chỗ, bạch đồng cặn bả một mảnh, nhìn giống như là nhỏ vụn mảnh vụn xương cốt một dạng làm cho người ta một loại vụn trùng chiếm cứ ảo giác, trong vô thức cũng cảm giác trên người nổi lên một tầng 'Gà' da vương mắc. , chương mới nhất phỏng vấn: .

Nhưng mà, nhắc tới cũng kỳ quái, này 'Loạn' đồng đá mặc dù lại chính là như vậy đột ngột sắp xếp thả dưới mặt đất 'Động' 'Huyết' bên trong, cùng hoàn cảnh chung quanh cũng không có cái gì cô lập các biện pháp, nhưng mà, kia 'Loạn' trong đồng đá mùi lại chính là không có tản mát ra quá khoảng cách xa, ít nhất ta đứng cách 'Loạn' đồng đá hai trượng ra ngoài địa phương, cũng chưa có người được qua chút nào mùi hôi thúi, ta người được kia mùi, cũng chỉ là ở đi tới 'Loạn' đồng đá bên cạnh sau khi sự tình.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý mơ hồ có một loại cảm giác, đó chính là này 'Loạn' đồng đá nhìn tựa hồ là cởi mở 'Tính ". Cùng chung quanh thế giới là liên hệ với nhau, trên thực tế, nó là bị một loại nào đó thần bí khí tràn, rất có thể chính là mới vừa rồi ta sở chứng kiến kia Cự Xà chi linh oán khí bao phủ, sau đó tạo thành một cái gần như phong bế Kết Giới, sau đó, ở cái này trong kết giới, bất kỳ loài rắn cũng sẽ bởi vì 'Âm' khí ăn mòn mà mất thần trí, sau đó ở 'Loạn' dưới đá mặt lẳng lẳng chết đi.

Như vậy suy đoán đi xuống, rất có thể kia Cự Xà chi linh, liền là dựa vào

như vậy một loại biện pháp tới duy trì chính mình 'Âm' linh lực, khiến cho này Kết Giới một mực giữ vững đi xuống, mà rất nhiều loài rắn, cũng vì vậy vô tội chết.

Bất quá, từ tình huống bây giờ đến xem, kia Cự Xà chi linh sẵn giết đối tượng, rất hiển nhiên cũng không giới hạn với loài rắn, đối với nhân loại, cũng hoặc là còn lại động vật, nó khả năng cũng cũng không quá chê, chỉ là, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, kia 'Loạn' đồng đá phụ cận lại không có loài người cùng còn lại động vật hài cốt, chuyện này là sao nữa đây? Trong lúc nhất thời, ta có chút không nghĩ ra đây là vì cái gì.

Sau đó, cũng vừa lúc đó, ta phát hiện Lương Hiếu Điềm giãy dựa thân thể, một chút xiu hướng 'Loạn' đồng đá ngoài ra một bên bờ qua.

Lúc đó nàng đúng lúc là đứng quay lưng về phía ta, thật sự lấy ta thấy rõ, bỏ qua một bên trên mặt nàng kia quái dị vẻ mặt không nói, chỉ nói nàng lúc ấy cái tư thế kia, ta thật lòng cảm thấy có chút lúng túng.

Nàng vóc người không thể nghi ngờ là rất tốt, mặc dù không là rất đầy đặn, tương đối cao nhu thuận, nhưng mà như vậy nhúc nhích khi, như cũ có chút ý tứ, cái mông nhỏ tròn trịa đất mên mê, 'Ngực' miệng có rõ ràng một khối rũ xuống độ cong, sau đó, chính là kia Thủy Xà một loại eo nhỏ, nhỏ nhắn mềm mại động lòng người, không kham một nắm, để cho người liếc nhìn lại, đều khiến người có một loại đưa nàng một cái kéo vào trong ngực xung động.

Ta tâm lý cái ý nghĩ này, để cho ta cảm giác mình có chút thô bỉ, nhưng mà, cũng không khỏi không nói, ta ở trên trán vẽ Trấn Ma Cương ấn sau khi, xác thực đưa đến rất tốt hiệu quả, ít nhất bây giờ ta sẽ không sinh ra ảo giác, sẽ không bị kia Cự Xà chi linh ảnh hưởng đến.

Như vậy, tiếp theo ta muốn làm sự tình, chính là đem Lương Hiếu Điềm

cứu ra.

Ngay sau đó, ta quẩn quít một phen, cuối cùng vẫn là nhấc chân đạp lên 'Loạn' đồng đá, hướng Lương Hiếu Diễm bên kia đuổi theo, chuẩn bị đem nàng từ kia 'Loạn' trên đồng đá 'Làm' đi ra ngoài.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, liền gặp được Lương Hiếu Diễm hướng 'Loạn' đồng đá ngoài ra một bên trượt một cái, về sau liền nghe được "Cô đông" một thanh âm vang lên, nàng cả thân ảnh lại liền biến mất, nhìn tình hình kia, tựa hồ là rơi đến cái gì địa phương đi.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý rất gấp gáp, liền vội vàng đuổi theo nhìn một cái, kết quả nhìn một cái bên dưới, ta không khỏi là đảo 'Rút ra' một cái hơi lạnh, kia 'Loạn' đồng đá phía sau, lại là một nơi rãnh sâu, mà ở kia trong rãnh sâu, bất ngờ đều là chất đầy từng chồng bạch cốt.

Lần này, kia bạch cốt thành phần liền tương đối nhiều dạng, từ ta cái góc độ này nhìn tiếp, chỉ là thoáng kiểm tra một hồi, liền phát hiện có dài giác Ngưu Đầu cốt, có toét miệng gấu cốt, còn có hai mắt vô ích 'Động' đầu người cốt, tóm lại là đủ loại động vật đều có.

Nói cách khác, này 'Loạn' đồng đá nhưng thật ra là phân chia hai cái tầng thứ, bên ngoài một vòng 'Loạn' trong đồng đá, là loài rắn ngứa địa, mà trung gian cái này rãnh sâu, mới là còn lại động vật nơi chôn xương.

Mà bây giờ, Lương Hiếu Diễm cút ngay rơi vào thâm Câu trung ương vị trí, sau đó nàng còn ở một bên nhúc nhích đến, một bên ở đó chất bạch cốt bên trong đào cái gì.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta biết không có thể lại tiếp tục trì hoãn nữa, nếu không lời nói, Lương Hiếu Diễm thật không biết sẽ như thế nào, cho

nên khi xuống ta quả quyết là thân nhảy một cái, nhảy đến trong rãnh sâu, đập gãy rất nhiều bạch cốt đồng thời, chạy đến Lương Hiếu Điềm bên người, không nói hai lời, đã bắt đến cánh tay nàng đem nàng lôi dậy.

Lúc đó, Lương Hiếu Điềm một mảnh 'Mê' hồ, bị ta túm sau khi thức dậy, vẫn là đại trương đến một đôi con mắt, liều mạng giùng giăng, sau đó ta một cái đứng không vững, bị nàng kéo ra ngã trên đất, về sau liền gặp được nàng chột nhào tới trước nàng nằm địa phương, hai tay ở đó bạch cốt trong đồng, lại vừa là gắng sức đào động, tựa hồ chính đang tìm thứ gì.

Cái tình huống này để cho ta một trận ngạc nhiên, theo bản năng lấy đèn pin dựa theo nàng đào địa phương, kết quả nhìn một cái bên dưới, lại mới phát hiện kia bạch cốt bên dưới lại là ẩm ướt đất sét. Có thể tưởng tượng, kia đất sét bởi vì có rất nhiều thi thể làm phế liệu, là biết bao ngấm đen 'Mập' ố, bất quá, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, làm Lương Hiếu Điềm ở đó màu đen trong bùn đất đào ra một cái hố nhỏ sau khi, kia tiểu đáy hố lại là bắt đầu nước đọng, kia tình trạng tựa như cùng nước suối một dạng chỉ là nước kia cũng không phải bình thường nước, mà là mang theo mùi tanh hôi huyết thủy!

Tiếp đó, để cho ta cảm thấy khiếp sợ sự tình xảy ra, Lương Hiếu Điềm thấy kia huyết thủy, lại là vừa cúi đầu, nằm xuống đi thì đi uống nước kia.

Lúc đó ta cơ hồ là dùng hết lực khí toàn thân, bắt lại cánh tay nàng đem nàng lôi dậy, nguy hiểm thật không để cho nàng uống được kia huyết thủy, nhưng mà Lương Hiếu Điềm vì vậy cũng có chút điên cuồng đất liều mạng đánh lẫn nhau đến ta, hai tay ở trên mặt ta tát đến đùng đùng vang, đồng thời trong cổ họng còn không ngừng phát ra từng trận trầm thấp tiếng hô, hoàn toàn giống như là một đầu giống như dã thú.

Ta bất đắc dĩ, chỉ có thể là phí sức đất ôm chặt nàng, đưa nàng giơ lên hai cánh tay cũng bóp chặt, để cho nàng không thể động dậy, về sau ta mới là

ôm nàng, một chút xiu hướng kia rãnh sâu trên đỉnh di động đi qua.

Lúc này, ta đã kết luận nơi này là một nơi quý đất, không thích hợp ở lâu, cho nên liền muốn đuổi nhanh rời đi nơi này, nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta ôm Lương Hiếu Diễm hướng kia rãnh sâu trên đỉnh leo đi khi, mòng nhiên giữa, cũng cảm giác phía sau truyền tới một trận lạnh lẽo rùng mình, kia tình trạng cho ta cảm giác, giống như có người đang đứng ở đằng sau ta, hướng về phía ta cổ thổi hơi lạnh.

Cảm giác này để cho ta theo bản năng rùng mình một cái, về sau ta đột nhiên quay đầu, nhưng là bất ngờ thấy được một cái để cho ta không dám tin cảnh tượng, kia trong rãnh sâu, lại thật đứng một cái màu đen bóng người.

Chương 110: Thịt lồi bạch cốt

Một mảnh bạch cốt, hố sâu như đầu, đào bùn ra máu, như vậy một cái địa phương, chính là một nơi mười phần quý đất.

Lương Hiếu Điềm đã bị kia Cự Xà chi linh mê muội thần trí mơ hồ, thiếu chút nữa thì đem kia huyết thủy uống cạn, chết ở này cái địa phương, thật may ta kịp thời sử dụng gia gia đã dạy bên ta pháp, sử dụng Trấn Ma Cương ấn, cùng Ích Tà Phù Pháp, làm cho mình giữ vững trạng thái thanh tĩnh, sau đó ta đây mới có thể đưa nàng ôm lấy, muốn mang nàng rời đi này cái địa phương.

Lúc đó, Lương Hiếu Điềm liều mạng giùng giởng, muốn tránh thoát ta ôm trong ngực, ta chỉ có thể là dùng sức ôm chặt nàng, đưa nàng giơ lên hai cánh tay thật chặt bóp chặt, như vậy thứ nhất, Lương Hiếu Điềm tựa như cùng một con cá một dạng ở ta trong ngực liều mạng túng, đụng đưa, không thể không nói, lúc ấy loại cảm giác đó để cho ta phi thường quẫn quít, một mặt có chút khẩn trương cùng nóng nảy, một mặt lại bởi vì Lương Hiếu Điềm thân thể cho ta cái loại này mềm mại ấm áp thể xúc, để cho ta tâm lý có chút ngứa ngáy, này đưa đến ta sau khi đi mấy bước, lại là có chút hô hấp ngưng trọng, trong lỗ mũi tràn đầy hơi nóng, trên người cũng có chút đổ mồ hôi, toàn thể cảm giác liền là một loại lập tức sẽ bị đốt trạng thái.

Trước đó, ta mặc dù cùng Lương Hiếu Điềm từng có rất nhiều lần tiếp xúc thân mật, nhưng là cuồng dã như vậy trào ra, như thế thích hợp thể xúc, lại vẫn là lần đầu tiên, cái này làm cho ta nhất thời có một loại giác ngộ, đó chính là, nguyên lai thân thể nữ nhân, làm cho người ta xúc cảm là như thế tê dại * . Đối mặt như vậy một loại tình trạng, cũng thật may lúc này có chút không đúng lúc, tình huống quá mức nguy hiểm, nếu không lời nói, ta phỏng chừng ta thật muốn thừa dịp Lương Hiếu Điềm thần trí mơ hồ tỉnh ngay miêng, trực tiếp đưa nàng đè xuống đất, vạch trần quần áo, liền Địa Chính pháp.

Bất quá, bây giờ hiển nhiên không phải là nghĩ những khi này, cho nên ta cố gắng để cho tâm tình mình bình tĩnh lại, sau đó ôm Lương Hiếu Điềm một đường rãnh sâu phía trên bỏ qua, kết quả, ngay tại ta đi ra không xa mấy bước khi, đột nhiên giữa, cảm giác sau cổ một trận gió lạnh thổi đến, mộng nhiên giữa, tựa hồ có người ở phía sau nhìn ta.

Cảm giác kia để cho ta ngẩn ra, theo bản năng nghiêng đầu nhìn sang, sau đó, nhìn một cái bên dưới, nhưng là thật thấy đứng sau lưng một cái bóng người màu đen, đứng ở mới vừa Lương Hiếu Điềm phá đất kia cái địa phương, chính ở kinh ngạc nhìn ta, từ ta cái góc độ này nhìn sang, ta thậm chí có thể cảm nhận được bóng người kia trên người tản mát ra khí tức âm lãnh, hẳn tựa hồ cũng không muốn để cho ta rời đi, cho nên hẳn chậm rãi há hốc miệng ra, tựa hồ là muốn trao đổi ta, về sau hẳn nhẹ nhàng ngoắc tay, thật giống như là muốn đem ta hư không kéo về đi.

"Tới nha —— tới nha —— "

Bóng người kia nói khẽ với ta gọi, trong lúc nhất thời, để cho ta toàn thân đột nhiên một băng, cả người đều tựa hồ bị trói chặt rồi một dạng ngay cả động cũng không nhúc nhích được, chỉ có thể theo bản năng lui về phía sau rút lui chân, sau đó một chút xiu hướng bóng người kia tới gần.

Lúc này, ta ý thức thật ra thì vẫn là thanh tỉnh, cho nên ta một mực ở hết sức kháng cự về này không khỏi lực lượng, nhưng mà, ta lực ý chí lại rất có hạn, cũng không thể đem ta quyền khống chế thân thể đoạt lại đi, vì vậy, bất đắc dĩ, ta cuối cùng vẫn là đi tới cái bóng đen kia trước mặt.

Lúc này, ta biết, bóng đen kia thật ra thì liền dán ta sau lưng, đứng ở đằng sau ta, ta đã có thể cảm giác kia Nhất Âm hơi lạnh hơi thở, giống như hơi nước một dạng một tầng lại một tầng đất rơi vào ta sống lưng bên trên, để cho ta cả người phát lạnh, cả người cũng run run, răng cũng bắt đầu run lên.

Ta không biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì, ta chỉ biết là, lúc này tình huống vô cùng nguy hiểm, ta cùng Lương Hiếu Điềm rất có thể, cũng sẽ chết ở này cái địa phương.

Bất quá, lúc này, để cho ta cảm thấy vô cùng hiếu kỳ là, trong ngực Lương Hiếu Điềm lại là yên tĩnh lại, không nữa làm ồn, không những như thế, nàng thậm chí còn có chút ít khôi phục ý thức một dạng chính giương một đôi con mắt, đầy mắt kinh sợ mà nhìn đằng sau ta.

Rất hiển nhiên, nàng cũng nhìn thấy gì.

Sau đó, Lương Hiếu Điềm theo bản năng cúi đầu nhìn ta, ở một mảnh kia hồi trong bóng tối, không cảm thấy là nói khê với ta nói: "Tiểu Bắc, người đừng di chuyển, hẳn đang chờ người xoay người. . ."

Lúc đó, nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta không cảm thấy là căng thẳng trong lòng, cũng không biết phía sau là cái tình huống gì, nhưng mà, ta nhưng là lợi dụng ta duy nhất còn lại một chút tứ chi ý thức, đầu tiên là buông hai cánh tay ra, đem Lương Hiếu Điềm để xuống, về sau ta một tay siết chặt đèn pin, tay kia nhưng là liều mạng mở ra, có bàn tay hình, về sau ta thuận theo cổ lực lượng kia, chợt quay người lại, bàn tay chợt về phía trước vỗ tới, lòng bàn tay Ích Tà Phù Pháp, trong nháy mắt nổ ra một mảnh chói mắt Quang Hoa, đánh úp về phía rồi cái bóng đen kia, cùng lúc đó ta chợt cảm thấy một cái, đem đầu lưỡi cắn bể, nhất thời một cái Huyết Kiếm phun ra ngoài.

Lúc này, lại chỉ gặp mặt lúc trước một dạng bóng đen đột nhiên phát ra một mảnh bạch khí, về sau chính là giống như bị kim châm khí cầu một dạng nhanh chóng héo rút đi xuống, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, chui vào dưới chân bạch cốt bùn đen bên trong đi.

Đến lúc này, ta cúi đầu lấy đèn pin dựa theo kia cái địa phương, mới phát hiện trước Lương Hiếu Điềm lấy tay gỡ ra hố bùn trong, giờ phút này đã là trướng mẫn rồi đỏ như màu máu bùn, cùng lúc đó, ở đó trong bùn, nhưng là có vô số tương tự sợi thịt đồ vật bình thường, ở bên trong không ngừng lay động du động, tình trạng cực kỳ kinh người.

Ta không biết cái này rốt cuộc là thứ gì, nhưng mà trong vô thức, biết đây cũng là một loại cực kỳ Âm Tà quái vật, cho nên, ta cũng không dám qua so chiêu chọc giận nó, cho nên, lập tức ta xoay người lần nữa một trảo Lương Hiếu Điềm cánh tay, liền muốn kéo nàng thoát đi này cái quỷ địa phương.

Nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, kia dưới đất Tà Vật tựa hồ là cùng ta giang lên một dạng lần nữa bạo phát ra một cỗ làm người ta hít thở không thông hắc khí, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ rãnh sâu, về sau hắc khí tản đi, lại chỉ thấy kia trong rãnh sâu tán lạc từng chông bạch cốt, rõ ràng đều là có sinh mệnh một dạng bắt đầu chậm rãi nhuyển động, ngọa nguậy đồng thời, bạch cốt phía dưới bùn đen trong đất, từng tầng một huyết thủy tràn lan đi lên, dính đến những bạch cốt kia trên, cuối cùng để cho những bạch cốt kia bề mặt đều dài ra rồi hoàn toàn đỏ ngầu sắc thịt lồi.

Những thịt kia mềm giãy dụa, tới lui, lẫn nhau quăn lấy nhau, rất nhanh để cho những bạch cốt kia đều là máu thịt đầm đìa một mảnh, nhìn tình trạng, giống như là những bạch cốt kia đều phải sống lại.

Cái này ngay miệng, ta lôi Lương Hiếu Điềm, hao hết khí lực, cuối cùng là leo đến rãnh sâu bên cạnh, chính đưa tay đi bắt rãnh sâu bên bờ, muốn trèo lên phía trên, nhưng không nghĩ dưới chân hơi chậm lại, cúi đầu nhìn lên, mới hiểu được tại sao những bạch cốt kia sẽ mọc ra máu thịt đến, bọn họ giờ phút này máu thịt dính dính vào nhau, đã tạo thành một con to lớn mà kinh khủng máu thịt quái vật, sau đó quái vật kia đã dùng một ít giống như Chương Ngư một loại máu đỏ vôi, chết tử địa quăn lấy ta cùng Lương Hiếu

Điềm hai chân, đem chúng ta bắt ở nơi đó, để cho chúng ta căn bản tự vô pháp thoát khỏi kia rãnh sâu phạm vi.

Không nghĩ tới, như vậy một nơi không tới hai trượng thâm Tiểu Thổ Câu, cuối cùng lại là quỷ dị như vậy hung hiểm, trang nghiêm là một nơi không thể vượt qua sinh tử cái hào rộng, ta cùng Lương Hiếu Điềm tựa hồ là nhất định phải chết ở này cái địa phương.

Lúc đó, đối mặt như vậy một loại tình trạng, ta cũng không biết mình là tại sao, tóm lại sâu trong nội tâm, đột nhiên bạo phát ra một loại tức giận ngọn lửa, về sau ta cơ hồ là có chút điên cuồng đất rống lớn một tiếng, không những không nữa chạy trốn, ngược lại là xoay mình hướng đoàn kia máu thịt trung ương đánh tới.

Chương 111: Trong bùn vấy

Người luôn là ở nguy cấp dưới tình huống, mới có thể bộc phát ra tự thân tiềm lực.

Như vậy cũng tốt so với lần trước ta trợ giúp cái đó Hoàng lão bản đối phó gặp gió hồ ly tình huống không sai biệt lắm, làm lúc mặc dù tình huống phi thường nguy cấp, nhưng mà ở ta cố gắng cùng dưới sự kiên trì, cuối cùng vẫn là chuyển nguy thành an, mặc dù là gia gia đã cứu ta, nhưng mà, trước đó, ta có thể là hoàn toàn theo dựa vào chính mình năng lực kiên trì nổi.

Mà bây giờ, tình huống cũng không kém, chỗ này bạch cốt rãnh sâu, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, phảng phất như là một nơi vũng bùn một dạng để cho chúng ta lồm sồm trong đó, khó mà tự kèm chế. Trọng yếu nhất là, này rãnh sâu cho ta cảm giác phảng phất như là có ý thức nhân loại một dạng nó bây giờ là nhất định phải đem ta cùng Lương Hiếu Điền lưu lại, một điểm này sẽ để cho ta có chút không thể nhẫn nhịn rồi.

Cho nên, ở dưới tình thế cấp bách, ta cơ hồ là có chút vò đã mẻ lại sút một loại cảm giác, thân liền hướng kia một đoàn tanh hôi bắn thiêu máu thịt bạch cốt nhào tới, muốn cùng nó quyết tử chiến một trận.

Thật ra thì, lúc này ta cũng biết rõ mình rất có thể có đi mà không có về, nhưng mà, ta cũng không có khác biệt càng làm dễ pháp, ta chỉ có thể dốc toàn lực.

Lúc đó ta đập xuống đi khi, liền từ thiếp thân trong túi áo đem gia gia đưa cho ta một tấm Trấn Ma Phù móc ra, sau đó dùng tay chà một cái, lá bùa trong nháy mắt tuôn ra một mảnh ngọn lửa, mảnh liệt khí tràng, trong nháy mắt đem những máu thịt kia bạch cốt xích lui ra, mà ta cũng phải dẹp an toàn bộ rơi xuống đất.

Nhưng mà, ngay sau đó, theo lá bùa ánh sáng tản đi, những máu thịt kia

bạch cốt nếu như cùng phụ cốt chi thư một dạng lần nữa quán quanh đi lên.

Lúc này, ta có chút bất đắc dĩ, biết rõ mình không cần lên lợi hại nhất sát chiêu, là không có khả năng gánh qua cửa ải này rồi, cho nên, lập tức ta nhanh chóng đem một mực tùy thân mang theo một cái Đào Mộc tiểu đao lấy ra ngoài, về sau chợt lại hút một cái chính mình đầu lưỡi, sau đó một cái huyết thủy phun ra, rơi xuống Đào Mộc tiểu trên đao, lập tức kia Đào Mộc tiểu đao tựa hồ nổi lên một tầng nóng bỏng Tinh Hồng ánh sáng nhạt, về sau ta vung Đào Mộc tiểu đao, hướng chung quanh những máu thịt kia chém tới, những máu thịt kia bạch cốt quả nhiên không dám lại xít tới gần, đều có chút ít lão đảo đất co rút thân trốn về sau đi.

Đây là dùng ta bản mệnh dương khí cùng những thứ này Âm Tà Chi Vật đánh nhau chết sống, chỉ cần ta không chết, những thứ kia Tà Vật liền đừng mơ tưởng đụng đến ta phân nửa, nhưng mà, cùng lúc đó, ta cũng bản mệnh nguyên khí cũng sẽ bị dần dần suy yếu, cuối cùng ta sẽ bởi vì nguyên khí tiêu hao hầu như không còn mà chết đi.

Tóm lại, đây là một loại tạm thời kế sách, cũng là một loại dốc toàn lực liều chết đấu pháp, ta không nhất định sẽ thắng lợi, nhưng mà ít nhất ta tạm thời sẽ không thua.

Lúc này, ta lấy đèn pin tầm ảnh hưởng Lương Hiếu Điềm, bất ngờ phát hiện nàng đã bị một đồng máu thịt bạch cốt bao vây lại, tình trạng cực kỳ nguy hiểm, chỉ lát nữa là phải bị kéo đến rãnh sâu phần đáy nhất trong hố máu đi.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng hướng Lương Hiếu Điềm bên kia tiến lên, sau đó một đao chém xuống đi, trong nháy mắt đem những máu thịt kia bạch cốt xua tan lải đi, về sau ta bắt lại Lương Hiếu Điềm cánh tay, lôi nàng lại lần nữa hướng rãnh sâu phía trên leo lên.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta đưa tay nắm rãnh sâu trắc bích, đem phía trên dính dính máu thịt bạch cốt kéo xuống đến từ sau, nhưng là bất ngờ thấy kia rãnh sâu trắc bích trên bùn đất, cuối cùng rải rác một tầng trong treo trạm miếng vảy, những thứ kia miếng vảy từng cái cũng bàn tay một loại đại, giống như lá cây một dạng ngay từ đầu ta còn tưởng rằng đó là nhân tạo làm được vật Thập, kết quả đưa tay trừ đi một khối, nhìn kỹ một chút, bất ngờ phát hiện kia lại là chân chính miếng vảy, thậm chí, kia trên lân phiến mặt cũng còn hiện ra tia máu, phát ra này tinh khí, kia tình trạng tựa giống với là vừa mới động vật gì trên người kéo xuống tới.

Cái tình huống này để cho ta một trận ngạc nhiên, không hiểu đây là chuyện gì xảy ra, Lương Hiếu Điềm cũng là cả kinh trợn mắt hốc mồm, tay nhỏ che miệng, nửa ngày cũng không nói ra lời đến, sau đó, chỉ chốc lát sau, liền gặp được Lương Hiếu Điềm theo bản năng chỉ chỉ trước mặt chúng ta đồng bùn, sau đó vừa chỉ chỉ trong tay của ta miếng vảy.

Thấy nàng cử động, ta theo bản năng nhìn một chút kia miếng vảy phía sau đồng bùn, cẩn thận xét lại một chút, trong nháy mắt nhưng là phát hiện một cái cực kỳ hiện tượng quái dị, đó chính là, kia trong đồng bùn, tựa hồ cất giấu một cái thân thể khổng lồ, một cái màu xanh đen huyết nhục chi khu, kia miếng vảy chính là lớn lên ở kia trên thân hình. Mà giờ khắc này, kia thân thể tựa hồ là muốn sống lại một dạng bắp thịt đang ở trều động, ngoài mặt thậm chí còn có một ít to lớn mạch máu đang rung rung đến, nhìn tình trạng, tựa như lúc nào cũng sẽ sống lại, động.

Cái này tình trạng bên dưới, ta thật không biết mình làm như thế nào suy nghĩ. Dựa theo hiện tại có tình huống suy đoán, kia đồng bùn phía sau, thậm chí là này cả cái sơn động bên dưới, nhất định là cất giấu một cái vô cùng to lớn măng xà, mà bây giờ, kia măng xà rất hiển nhiên là muốn tỉnh lại, muốn động. Ta không dám tưởng tượng, nếu như nó động lời nói, nơi này sẽ biến thành hình dáng gì, nhưng mà ta có thể nhất định là, chờ chút

chỉ cần nó hơi nhúc nhích, ta cùng Lương Hiếu Điềm khả năng trong nháy mắt sẽ bị nghiền thành thịt bằm, đến lúc đó, tình huống kia coi như so với cái gì đó máu thịt bạch cốt muốn nguy hiểm rất nhiều kích thích trình độ, tuyệt đối không thể so với động đất cùng biển gầm yếu bao nhiêu. Tại loại này bằg Đại tự nhiên lực trước mặt, chúng ta loại nhỏ yếu này nhân loại, dĩ nhiên không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể yên lặng chờ chết.

Nhưng là, lúc này, ta nhưng là cảm thấy tình huống khả năng cũng không phải là ta nghĩ rằng giống nguy hiểm như vậy. Dù sao, nơi này đầu tiên là một nơi quý đất, chân chính quý đất, không thể nào là đặt chân ở một cái sống thân rắn thể trên, thứ yếu chính là, ở ta tới nơi này trước, cũng chính là ta mới vừa gia nhập Tích Thủy Thôn, cùng cái đó lão người què gặp mặt khi, lão người què trong lúc vô tình, tựa hồ đề cập tới "Long mộ phần" sự tình. Như vậy, dựa theo hiện tại ở cái tình huống này đến xem, nơi này có phải là chính là chỗ kia cái gọi là Long mộ phần, mà dưới bùn đất mặt chôn đồ vật, thật ra thì chính là Long Thi, thậm chí, máu này thịt bạch cốt, cho tới này loạn thạch rắn mộ, cũng là bởi vì Long Thi tồn tại, mới sẽ biến thành như vậy?

Nhưng là, Long, ở trong truyền thuyết, không là một loại có thể cười mây đạp gió Linh Vật sao? Tại sao nó sau khi chết, sẽ biến thành như vậy một loại kinh khủng tốt Hung Lệ tồn tại đây? Chuyện này là sao nữa?

Lúc đó trong lòng suy nghĩ này cái sự tình, hơn nữa này Tàng Long động truyền thuyết, đột nhiên giữa, ta giật mình, đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngay sau đó không cảm thấy là chợt bắt lại Lương Hiếu Điềm, dùng hết thật sự có sức lực kéo nàng hướng lên leo đi, một bên đi lên leo, một bên liên đối với nàng hét lớn: "Đây không phải là Long mộ phần, mà là Sói tuyền, Âm Tà vô cùng, bất kỳ vật còn sống rơi vào trong đó, chỉ nếu qua một thời ba khắc, liền phải hóa thành huyết thủy, đừng mơ tưởng sống nữa!"

"Cái gì Hâu Quyền?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm một bên theo

ta leo lên trên, một bên lòng tràn đầy tò mò hỏi.

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là một trận bất đắc dĩ, lập tức cũng không kịp cùng nàng giải thích thêm rồi, tóm lại là tiên đem nàng túm đi lên, sau đó ta cúi đầu chột vừa phát lực, đem kia Đào Mộc tiểu đao đâm vào đồng bùn phía dưới máu nhục thân thân thể bên trong, sau khi chính là xoay người kéo một cái Lương Hiếu Điềm, liền liền mạng hưởng đồng loạn thạch vòng ngoài trốn tới.

Chỉ là, có lẽ ta tư tưởng quá mức ngây thơ, cũng quá mức xem thường trong truyền thuyết Sói tuyên trình độ hung hiểm rồi, cho nên, khi chúng ta vừa mới bước lên những thứ kia đồng loạn thạch, chuẩn bị lúc rời đi sau khi, lại chỉ cảm thấy dưới chân một trận kịch liệt rung động, ngay sau đó liền nghe được liên tiếp chấn hưởng thanh truyền tới, về sau đột nhiên dưới chân hết sạch, kia loạn bên dưới đồng đá lại là hở ra một cái màu đen khe hở, trong nháy mắt đem chúng ta chiếm đoạt tiến vào.

Chương 112: Có dương tất ra âm

Thiên đạo hằng thường, tuần hoàn không ngừng, có Âm nhất định có dương, có dương tất ra Âm, vật cực tất phản, bất kỳ gợn gàng sự vật, đều có u ám một mặt, Khổng Tử Khai Bình là mỹ lệ, nhưng mà xoay qua chỗ khác chính là cái mông.

Con đường tu hành, cũng là như vậy, bất kỳ được thăng hoa Thành Đạo tồn tại, tất nhiên kèm theo vô số Âm bản lắng đọng cùng thoái hoá.

Trong truyền thuyết, nhân gian đứng đầu Âm Tà Chi Vật, chó quá cương thi.

Cương thi chính là người sau khi chết thi thể biến hóa, có thể phân chia bảy cái tầng thứ, đứng đầu cơ bản cũng là Tử Thi, không phản ứng chút nào, không có phát sinh biến hóa gì;

Sau khi là Bạch Cương, thi thể vào nuôi thi đất sau, sau một tháng cả người bắt đầu dài mượt mà Bạch Mao, loại này cương thi hành động chậm chạp, phi thường dễ dàng đối phó, nó vô cùng sợ ánh mặt trời, cũng sợ hỏa sợ nước sợ gà sợ chó sợ hơn người;

Hai là Hắc Cương, Hắc Cương là đang ở Bạch Cương ăn chán chê dê bò tinh huyết, mấy chục năm sau Bạch Mao biến hóa đen sẫm biến thành, hành động cũng so với chậm chạp, nhưng bắt đầu không sợ gà chó, nói như vậy Hắc Cương biết người sẽ tránh, cũng không dám trực tiếp cùng người đánh lẫn nhau, thường thường ở người trong giấc mộng mới hút máu người;

Loại thứ ba là Khiêu Thi, Hắc Cương nạp Âm Hấp Huyết lại vài chục năm, Hắc Mao bỏ đi, hành động bắt đầu lấy nhảy làm chủ, nhảy bước khá nhanh mà xa, sợ ánh mặt trời, không sợ người cũng không sợ bất kỳ gia súc;

Loại thứ tư thi, do Khiêu Thi nạp u Âm Nguyệt hoa nhi diễn biến, thi

thường thường là trăm năm trở lên thậm chí mấy trăm năm cương thi, hành động nhanh nhẹn, nhảy phồng lên cây, tung nhảy như, hút tinh phách mà không để lại ngoại thương;

Loại thứ năm cương thi đã gần đến Ma, được đặt tên là Bạt, tốt danh hiệu Hạn Bạt, Hỏa Bạt, Kiền Bạt, chính là thi thu nạp tinh phách cân nhắc trăm năm sau biến thành, tướng mạo bộc phát dữ tợn, có thể nói Thanh Diện rằng nanh đăm người La Sát, còn có thể biến Huyền Thân diện mạo bên ngoài mạo mê muội mọi người, bên trên có thể Đồ Long đạp mây mù, xuống có thể nhảy xuống biển trời hạn xuống, có thể dẫn độ Ôn Thần, thời cổ sau khi trời hạn ôn dịch như vậy mà phát;

Đứng đầu loại sau cũng là đáng sợ nhất cương thi, phải nói nó đã không còn là thi, mà là Ma Vương, có cùng Thiên Thần thách thức lực lượng kinh khủng, mấy ngàn năm thậm chí vạn năm đạo hạnh, danh viết Sói.

Tương truyền mấy trăm ngàn năm tới nay, Hoa Hạ đất đai chỉ xuất hiện qua một cái như vậy Ma Vương cương thi —— Sói. Ở trong truyền thuyết thần thoại, Sói có thể Thượng Thiên Đồ Thần, xuống biển Sát Long, lực lượng cao cường, ngang dọc trong thiên địa, không người nào có thể chống lại. Ở trong truyền thuyết, cái này Sói cuối cùng bị Quan Âm Bồ Tát thu phục, thuần là tọa kỵ.

Nói cách khác, ở chúng ta người bình thường quan niệm bên trong, một mực lấy Đại Từ Đại Bi hình tượng xuất hiện, cực kỳ chính diện quang minh Quan Thế Âm Bồ Tát, thật ra thì nàng tọa kỵ cực kỳ Âm Tà, chính là thể gian nhất đẳng Nhất Âm bản vật.

Trên thực tế, nhìn tổng quát truyền thuyết, luôn là không khó thấy tương tự tình tiết, rất nhiều Đại Phật cùng Bồ Tát, cũng sẽ thu phục cùng thuần hóa một ít bản thân Phi Thường Tà Ác Ma Vật.

Cái này thì xuất hiện một cái vấn đề, mặc dù Phật gia chú trọng Phổ Độ chúng sinh, nhưng mà, tại sao những thứ kia Phật gia cao nhân, nhất định phải đi tuần hóa một ít Ma Vật, mà không phải đi dùng kia quý báu thời gian nhiều Độ Hóa một ít có tuệ căn nhân loại đây?

Có người khả năng cảm thấy đây là Phật gia bao dung vạn vật thể hiện, trên thực tế, loại này hiểu quá mức mặt ngoài, cũng hoàn toàn là sai lầm, nguyên nhân thực sự, là bởi vì Phật chi đặc đạo, tất nhiên muốn kèm theo lượng lớn Âm bản vật tổng ra cùng thoái hoá, mà chút ít Ma Vật, rất nhiều lúc, tất cả đều là Phật gia cao nhân thắng lúc kèm theo sản vật, cho nên, Phật gia cao nhân thu phục Âm Tà Ma Vật, nhìn bề ngoài đi, là bao dung vạn vật, Phổ Độ chúng sinh, mà từ trên căn bản nói, nhưng thật ra là Phật gia người đang cho mình chùi dít.

Cứ như vậy, vấn đề liên xuất hiện, đó chính là, tiên gia khái niệm thời gian cùng phạm nhân bất đồng, trên trời một ngày, trên đất một năm, trên trời một năm, trên đất mà, ba trăm sáu mươi lăm năm, cho nên, rất nhiều Tiên Phật thắng sau khi, nếu như không thể kịp thời trở lại chùi dít, như vậy hẩn lưu trên thế gian Âm Tà Uế Khí, thì có thể sẽ gieo họa chúng sinh.

Lại một người, Tiên Phật trong thế giới cũng khó tránh khỏi có siêu cấp Thiên Kiếp xuất hiện, có chút Tiên Phật khả năng vừa mới thắng, cũng đã bỏ mình Hồn diệt, lại cũng sẽ không xuất hiện ở trên thế giới, cứ như vậy, vậy hẩn ở lại người ta ô trọc Uế Khí, coi như cũng sẽ không bao giờ có người đi tiêu trừ, cái này thì tất nhiên tạo thành một ít lâu dài gieo họa.

Dựa theo truyền thuyết, Tiên Nhân đặc đạo, lưu đời Huyết Trì, chiếm đoạt hết thảo vật còn sống, Phật gia thắng, toà sen thành Sói, hóa thành Sói tuyền, di hại chúng sinh.

Mà bây giờ, ta cùng Lương Hiếu Điềm chỗ chỗ này bạch cốt rãnh sâu, nếu như ta không có đoán sai lời nói, chắc là trong truyền thuyết, ở chỗ này

thăng tòa kia Đại Phật lưu xuống Sói tuyền.

Cho nên, mới vừa rồi ta bản thân nhìn thấy to lớn miếng vảy, hẳn không phải là miếng vảy, mà là Thiết Diệp hoa sen, mà kia trong đồng bùn huyết nhục chi khu, cũng không phải là cái gì to lớn măng xà, mà là Liên thịt Sói thân, tổng thể mà nói, chính là một cái hoàn toàn do Âm Tà Chi Khí ngưng tụ mà thành uế vật ác linh, mà hẳn tồn tại ở thế gian này duy nhất mục đích, chính là chiếm đoạt một ít sinh động sinh mệnh, hút tinh Huyết Nguyên khí, tẩm bổ bản thân huyết khí, lớn mạnh chính mình Âm Tà lực.

Rất hiển nhiên, ta cùng Lương Hiếu Điền trong lúc vô tình lâm vào Sói tuyền, đã bị kia Tà Vật để mắt tới, bây giờ đã tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, thuộc về cố gắng hết sức nguy cấp tình thế chi bên trong.

Đương nhiên, điểm chết người là, ngay tại chúng ta lập tức liền muốn bước lên kia đồng loạn thạch, thoát đi Sói tuyền khi, nhưng không nghĩ kia Tà Vật cuối cùng sử dụng sát chiêu, một chỗ rách, lập tức đem ta cùng Lương Hiếu Điền cũng thu vào hắc ám ô trọc trong huyết động.

Trong nháy mắt đó, ta trái tim giống như đá một dạng không ngừng chìm xuống phía dưới đi, duy nhất có thể làm sự tình chính là thật chặt bắt Lương Hiếu Điền tay, không cùng nàng tách ra, tâm lý đã làm xong Tử Vong giác ngộ, chuẩn bị cùng Lương Hiếu Điền táng thân một nơi, trở thành một đôi quỷ uyên ương.

Nhưng mà, có lẽ là Thượng Thiên thương hại, không hy vọng chúng ta nhanh như vậy sẽ chết rồi, cho nên, khi chúng ta rơi vào trong hố sâu, cảm nhận được một đoàn huyết khí cùng ấm ướt, ngửi được gay mũi hôi thối, chỉ lát nữa là phải rơi vào dưới chân một mảnh kia ngăm đen Sói tuyền bên trong, sau đó hóa thành huyết thủy khi, nhưng không nghĩ, ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên một đạo tinh quang nhấp nháy, trong giây lát, từ ngoài động đi vào một cái trong suốt hành thủy lục sắc vật Thập, trong

nháy mắt chặn chúng ta dưới chân, mà chúng ta bởi vì này một chút đón đỡ, lập tức có hơi có chút thờ dốc cơ hội, sau đó ta một tay lôi Lương Hiếu Diễm, một tay liều mạng hướng bên trong một trảo, vừa vặn bắt được một khối nhếch lên đá, sau đó hai người chúng ta cứ như vậy treo ở nơi đó.

Mà lúc này, ta nhìn lại lúc, lại mới phát hiện mình dưới chân đi lên đồ vật không đặc biệt, chính là một con kia Tiểu Ngọc giày.

Tà Bảo hộ chủ, đúng như dự đoán, ở thời khắc mấu chốt nhất, nó hay là triển hiện chính mình lực lượng, chỉ tiếc là, bây giờ ta đối mặt tình thế quá mức nguy hiểm, cho dù nó tới hộ chủ, tựa hồ cũng đã không cứu được ta, bởi vì nó lực lượng dù sao cũng có hạn, cũng không thể cho ta hòa hoãn bao nhiêu tầng đo, mà ta chỉ dùng một cánh tay rớt ở nơi nào, chống đỡ ta cùng Lương Hiếu Diễm hai người trọng lượng cơ thể, chẳng qua chỉ là chỉ chốc lát sau, cũng đã có chút không kiên trì nổi, chỉ lát nữa là phải thể lực chống đỡ hết nổi, buông tay rơi xuống rồi.

Sau đó, cái này ngay miệng, một cái càng để cho ta cảm thấy kinh ngạc sự tình xảy ra.

Một tiếng trầm thấp trâu tiếng kêu từ đỉnh đầu truyền tới, ngay sau đó nhưng là thấy một sợi dây thừng từ phía trên đánh xuống đến, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện là đầu kia lão Hoàng Ngưu, đang đứng ở cửa hang nhìn xuống đến, trên lỗ mũi sợi dây vừa vặn rũ xuống, rơi vào bên tay ta, xem bộ dáng là muốn đem ta cùng Lương Hiếu Diễm cứu lên.

Chương 113: 4 giống Trấn Ma Hồn

Tình thế tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, bên dưới, không xa địa phương chính là kia biến hóa con người làm ra huyết thủy Sói tuyền vị trí, mà giờ khắc này, ta lại chỉ có thể dựa vào một cái tay nắm nhô ra đá treo ở nơi đó, cùng lúc đó, ta cái tay còn lại cánh tay còn đang nắm Lương Hiếu Điềm, yêu cầu chống đỡ nàng cả người sức nặng.

Có thể nói, từ ta ra đời đến bây giờ, liền chưa bao giờ gặp nguy hiểm như thế tình trạng, mặc dù, lúc này, kia Tà Bảo Tiểu Ngọc giãy cực lực muốn cứu thương ta, nhưng mà đáng tiếc là, nó lực lượng có hạn, cũng không thể giải quyết ta khốn cảnh, sau đó, trên đỉnh đầu, kia báo ân lão Hoàng Ngưu, chính đem nó trên lỗ mũi sợi dây rút xuống đến, muốn đem ta cùng Lương Hiếu Điềm kéo lên đi. Nhưng mà, có thể tưởng tượng được là, lúc này, nếu như ta đàn độn đi kéo ra kia sợi dây lời nói, đó mới là thật chết chắc, dù sao, kia lão Hoàng Ngưu mình cũng không có bao nhiêu sức nặng, nó tuyệt đối không thể nào chỉ dùng mũi liền đem hai người chúng ta người sống sờ sờ kéo lên đi. Nếu như ta làm như vậy lời nói, kết quả chỉ có thể có hai cái, một cái chính là chúng ta kéo lão Hoàng Ngưu đồng thời rơi vào Sói tuyền bên trong, hóa thành huyết thủy chết, một người khác chính là lão Hoàng Ngưu mũi trực tiếp bị chúng ta kéo theo , sau đó ta cùng Lương Hiếu Điềm tuyệt vọng rơi vào Sói tuyền bên trong chết.

Tóm lại, này sợi giây giống như cái đường dây cao thế một dạng tuyệt đối không thể đụng vào, tình thế mặc dù nguy cấp, nhưng mà ta suy nghĩ còn không có hư mất, cho nên ta không có đi tóm kia sợi dây.

Bất quá, ta không có tóm kia sợi dây, nhưng cũng không đại biểu những người khác lại không thể, cũng tỷ như nói Lương Hiếu Điềm, lúc này chính là giơ tay lên kia sợi dây kia bắt được, mặc dù không về phần đem nàng kéo lên đi, nhưng là dù sao vẫn là giúp ta hóa giải một ít áp lực, để cho ta có thể giữ vững lâu hơn một chút thời gian.

Nhưng mà, sự tình rất hiển nhiên sẽ không đến đây kết thúc, bởi vì kia Sói tuyền rất lộ vẻ nhưng đã ăn chắc chúng ta, cho nên lúc này nó nhìn thấy chúng ta không có đi xuống, chính nó liền bắt đầu đi lên tràn lan đứng lên, bộ dáng kia, trang nghiêm một con từ trong địa ngục chạy trốn ra ngoài Ác Ma Huyết Quỷ một dạng gương nanh múa vuốt đáng vẻ, tựa hồ lập tức phải đem chúng ta cắn nuốt hết.

Lúc này, ta đã không có đường tuyền chọn, duy nhất có thể làm sự tình chính là cưỡng chế chính mình tỉnh táo lại, tận lực đi tìm một ít khắc chế này Tà Vật phương pháp.

Có lẽ là ta ra lệnh không có đến tuyệt lộ, cũng vừa lúc đó, trong đầu của ta linh quang chột lóe, nghĩ tới gia gia đã từng đã dạy ta một cái sự tình.

Trời sinh vạn vật, vạn vật tất cả xuất từ nguyên vô cùng, nguyên sự phân cực lưỡng nghi, Lưỡng Nghi Sinh Tứ Tượng. Tứ Tượng, ở trong truyền thuyết, là là một loại cứu cực lực lượng tồn tại, phân cho là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, có thể trấn áp thế gian hết thầy tà ma.

Bây giờ, chính ta là truyền thừa Long Ngư huyết mạch tồn tại, bản thân mang theo Thanh Long lực, Lương Hiếu Diễm là nữ nhân, trời sinh mang theo Bạch Hổ khí, còn sót lại Tiểu Ngọc giày, thuộc về Âm Vật, đến từ dưới đất, coi là là Huyền Vũ, mà kia lão Hoàng Ngưu, trâu dày dặn kinh nghiệm, hỏa lực thịnh vượng, coi là là Chu Tước, cứ như vậy, Tứ Tượng lực tề tụ, chính là thi triển Tứ Tượng pháp trận cơ hội tốt, mà một khi Tứ Tượng pháp trận tạo thành, nhất định liền có thể đối kháng kia Sói tuyền Tà Lực, đây cũng là ta duy nhất có thể hóa giải trước mặt nguy cực phương pháp duy nhất, cho nên, ta không có lựa chọn khác rồi, chỉ có thể nhắm mắt lại, mặc kệ có thể thành công, tóm lại là buông tay đánh cuộc một lần!

Tâm lý nghĩ như thế, ta không cảm thấy là một tiếng rống to, lập tức vừa ngoan lòng cắn răng một cái, đem chính mình kia còn không có khép lại

đầu lưỡi lần nữa cắn bể mở, về sau ta phun một ngụm máu tươi đến Lương Hiếu Điềm trên mặt, sau đó ta ngẩng đầu chọt tốt một cái huyết thủy, phun tới rồi lão Hoàng Ngưu trên đầu, cuối cùng ta nhấc chân thả kia Tiểu Ngọc giầy đi lên một chút, một cái huyết thủy phun tới Tiểu Ngọc giầy bên trên.

Nhuộm máu tam tài, liên tiếp Tứ Tượng, Tứ Tượng pháp trận đã thành!

Ngay sau đó ta chọt ôm Lương Hiếu Điềm, về sau quả quyết duỗi tay nắm lấy lão Hoàng Ngưu sợi dây, sau đó nhắm lại con mắt, dốc toàn lực, hét lớn một tiếng, niệm động Chân Ngôn: "Trời sinh vạn vật, Tứ Tượng là thần, Thanh Long ở thân ta, Bạch Hổ ở ta nghi ngờ, Huyền Vũ dưới chân giẫm đạp, Chu Tước trên trời đến, Tứ Tượng pháp trận, mở!"

Ta cũng không biết mình cái phương pháp này có được hay không, bất quá, vô luận như thế nào, ta đã dựa theo gia gia cách nói, đem chính mình có thể làm toàn bộ đều làm được, cho nên tiếp đó, ta cũng chỉ nghe theo mệnh trời.

Bất quá, liền ở trong lòng ta chính thất thượng bát hạ, một mảnh thấp thỏm, cho là mình chết chắc khi, nhưng không nghĩ, vừa lúc đó, đột nhiên cũng cảm giác được một cỗ nếu Hữu Nhược vô Thanh Phong ở bên tai nổi lên, trương mắt nhìn lại lúc, mới phát hiện trước mặt chính hiện ra một cái phi thường Kỳ Dị cảnh hình, lúc này chỉ thấy Lương Hiếu Điềm, Tiểu Ngọc giầy, còn có con kia lão Hoàng Ngưu, hơn nữa chính ta, chúng ta bốn người chính phơi bày Tứ Tượng phương vị, mỗi người tản mát ra một mảnh lóa mắt ánh sáng, ở giữa không trung vừa xoay tròn, một bên phiêu động.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy bất đắc dĩ là, lúc này, chúng ta vẫn là đang chậm rãi hướng phía dưới rơi xuống, nhìn tình hình kia, chúng ta cuối cùng vẫn muốn rơi vào Sói tuyến bên trong, chân chính nguy cơ, còn không có giải quyết triệt để.

Nhưng mà, cái này ngay miệng, ta là thật ngoại trừ theo thiên mệnh ra, lại cũng không có khác biệt biện pháp, bất quá, nhắc tới cũng kỳ quái, lúc này chúng ta tạo thành Tứ Tượng trận tung tích, kia Sói tuyền huyết thủy, tựa hồ cũng xác thực đối với này Tứ Tượng trận có chút sợ, cho nên theo chúng ta tung tích, kia huyết thủy cuối cùng tự động hướng bốn bề tan đi, đem trọn cái huyết động cũng trống không, tạo thành một cái dọc theo cái giếng sâu, mà chúng ta chính là một chút xiu hướng đáy giếng rơi xuống.

Lúc này, cúi đầu nhìn về phía đáy giếng, lại là có thể nhìn đến nơi đó có một khối ngân bạch sắc đồ vật chính ở nơi đó ngọa nguậy, cũng không biết kết quả là vật gì.

Đương nhiên rồi, cái này ngay miệng, Lương Hiếu Diễm đối với trước mặt tình trạng cũng là cảm thấy cực kỳ khiếp sợ và hiếu kỳ, nàng siết thật chặt trong tay ta, không dám tin nhìn hết thấy các thứ này, trên mặt tắn là một Chủng Ngạc nhưng vẻ mặt, sau đó, nàng theo bản năng có chút nhắm mắt, tựa hồ là phải phối hợp ta làm phép một dạng nhưng theo sau ta chậm rãi xuống phía dưới bay xuống.

Chúng ta một mực rơi xuống cái giếng phần đáy, chân đứng ở một mảnh ướt mềm mại trên bùn đất, lúc này, ta nhìn lại trên mặt đất cái khối kia ngân bạch sắc đồ vật, không ngờ phát hiện kia lại là một đoạn ước chừng có dài một thước quái dị xương.

Xương kia tựa hồ sống một dạng lại chính mình trên đất bùn không ngừng di động, nhìn tình hình kia, tựa hồ cũng có chút sợ chúng ta Tứ Tượng pháp trận.

Thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng đưa tay, đem kia chặn bạch cốt nắm ở trong tay.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ta đây sao một trảo bên dưới, lại chỉ

thấy xương kia đột nhiên một trận khoảng cách rung rung, về sau cuối cùng thoáng cái đâm thủng trong tay ta bàn tay, tiếp theo lại là một chút xiu hướng trong tay ta cánh tay bên trong chui vào.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, chính ta đầu tiên cả kinh trợn mắt hốc mồm, muốn vứt bỏ kia bạch cốt, lại phát hiện toàn thân đã tê dại không thể động đây, mà Lương Hiều Diễm thét chói tai bên dưới, đưa tay muốn tới giúp ta đem kia bạch cốt lôi ra, nhưng không nghĩ nàng như vậy vừa mới động, Tứ Tượng pháp trận lập tức tan vỡ, về sau liền gặp được ánh sáng đột nhiên tản đi, chúng ta trong nháy mắt lâm vào trong một mảng bóng tối, về sau, ngay tại chúng ta còn chưa phản ứng kịp khi, một mảnh tanh hôi khó ngửi huyết thủy đã là vô đầu nắp mặt đất rơi xuống.

Sói tuyền huyết thủy, lần nữa tốt trở lại, lần này, chúng ta là chết chắc!

Chương 114: Ngờ vực tình

Không nghĩ tới sự tình phát triển dốc xoay chuyển trực hạ, vốn là còn đã cho là đem chế trụ kia Sói tuyền Tà Lực, nhưng không nghĩ, bởi vì một cục xương, lập tức để cho chúng ta lần nữa lâm vào trước đó chưa từng có khốn quẫn bên trong.

Xương kia chẳng biết vật gì, nhưng mà, từ kia tình trạng đến xem, điều này hiển nhiên không là một khối phổ Thông Cốt đầu, vền vền là kia hung tà trạng thái, cũng đã đủ để khiến người cả người kinh hãi.

Lúc này, chỉ thấy xương kia giống như chỉ quái dị sinh vật một dạng thoáng cái đâm thủng trong tay ta bàn tay, về sau hướng trong tay ta cánh tay bên trong chui vào.

Cùng lúc đó, Lương Hiểu Điềm nóng lòng qua đến giúp đỡ ta, cũng đưa đến Tứ Tượng trận pháp đổ nát, về sau Sói tuyền huyết thủy phi đầu rơi xuống, để cho chúng ta trong nháy mắt bị chìm ngập ở tanh hôi huyết thủy bên trong, chỉ sợ ở không được một thời ba khắc, đều phải bị huyết thủy hóa thành bạch cốt, hoàn toàn chết ở chỗ này.

Lúc này, ta trong lòng nổi lên một loại trước đó chưa từng có tuyệt vọng, cùng lúc đó cũng cảm thấy một loại cực độ không cam lòng cùng tức giận.

Ta vẫn không thể chết, ít nhất không thể như vậy không có tiếng tăm gì đất chết tại đây dạng một loại địa phương, nếu là như vậy lời nói, kia ta nhân sinh cũng liền quá mức bi kịch.

Sau đó, ta theo bản năng nhắm hai mắt lại, ngừng thở, ngừng tự chính mình toàn bộ tinh thần cùng lực ý chí, định đi đối kháng khối kia bạch cốt ăn mòn.

Vừa lúc đó, để cho ta không nghĩ tới là, một cái hiện tượng quái dị xuất

hiện, trong đầu của ta, cuối cùng không khỏi hiện lên liên tiếp hình ảnh, cái này làm cho ta cơ hồ tiến vào một loại quên mình ảo giác trong thế giới.

Hình ảnh lưu chuyển, thời không biến đổi, đầu tiên đập vào mi mắt, là một tòa ở vào Hoang Sơn Dã trong rừng mộ, mộ bên trong, một cái màu đen quan tài lẳng lẳng nằm ở đó mà, trong quan tài, nhưng là một cái đỉnh bụng bự, đã chết đi, nhưng là lại trông rất sống động, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu rửa nát nữ thi.

Từ nữ thi quần áo cùng trang phục đến xem, vậy hiển nhiên là thời cổ sau khi người, khoảng cách hôm nay đã không biết có bao nhiêu rất xưa. Ta không biết cô gái này thi là ai, cũng không biết nàng tại sao chết ở chỗ này, ta thấy hết thấy, chính là nữ thi thuần trắng trên gương mặt, đắp một tầng sương trắng một loại bột, mặt mày môi cũng là chú tâm phác họa qua, cái này làm cho nàng bộ dáng có chút xinh đẹp động lòng người, thật cao bàn Khởi Vân tấn, nhỏ dài tuyết cảnh, hiện ra một loại cao quý thêm vắng lặng khí chất, sau đó là nàng y phục trên người, thêu thùa trang sức màu đỏ, giống như tân nương tử một dạng trên thực tế nhưng là đưa vào quan tài thọ y.

Không có gió, thậm chí cũng không có không khí, nước sơn Hắc Quan tài bên trong, không có năm tháng khái niệm, nữ thi vốn nên dần dần hong gió, mục nát, nhưng mà, nhưng không biết tại sao, cũng là bởi vì như vậy một cổ không khỏi lực lượng, ngưng tụ thân thể nàng sức sống, khiến cho nàng một mực duy trì mới mẻ trạng thái, về sau, theo thời gian đưa đẩy, trên người nàng lớp da dần dần biến thành Thanh Hắc màu sắc, tóc mây tóc dài xõa mở, giống như cỏ hoang một dạng tiếp tục sinh trưởng, cuối cùng tạo thành một đại một dạng rồi bù hắc phát, cơ hồ bao gồm nàng cả người, sau đó là nàng móng tay, cũng đều đang không ngừng sinh trưởng, trên tay móng tay đã vừa được bắt đầu biến thành móc câu một loại chủ thủ, mà móng chân, chính là đâm thủng rồi màu đỏ giày thêu, từng cây một diên đưa ra ngoài, cuối cùng, nàng răng cũng thử ra miệng bên ngoài, trên dưới

lần lượt thay nhau, giống như răng cưa.

Nàng chết, nhưng là lại như cũ còn sống, ở một loại Kỳ Dị trong trạng thái, tiến vào một loại hồi quang phản chiếu một loại tu hành cùng sinh trưởng, cuối cùng, không biết qua bao nhiêu năm, cũng không biết qua bao nhiêu ngày, đột nhiên, liền gặp được nữ thi kia viên cổ cổ bụng đột nhiên một cổ, tựa hồ bên trong có vật gì muốn chui ra ngoài, sau đó, người nữ kia thi cũng giống như bị đau rồi một dạng đột nhiên trương mở con mắt, kinh ngạc thêm mờ mịt nhìn kia một vùng tăm tối, hai cái khô héo cánh tay, theo bản năng hướng trên bụng di động qua đi, tựa hồ là muốn đem kia bụng Peary khuyến khích đồ vật đè lại.

"Rắc rắc —— "

Phần mộ bên ngoài, cũng là một vùng tăm tối, đen nhánh ban đêm, mây đen giăng đầy, đột nhiên một nói thiểm điện giống như đao nhọn một loại đâm xuống đến, trong nháy mắt đem kia mộ phần lột một nửa, ngay sau đó toàn bộ mộ phần trong đất dấy lên hừng hực lửa rừng, thế lửa ở đại trong gió lan tràn ra, bao trùm một cả đỉnh núi, khiến cho nơi này trang nghiêm nhân gian Luyện Ngục.

Cũng ở nơi này một mảnh mãnh liệt đại trong lửa, lớn chừng hạt đậu hạt mưa "Hoa lạp lạp" đất rơi xuống dưới, cuồng bạo mưa lớn cũng tới, toàn bộ tình trạng, nước lửa đan xen, dấy dờ thành một mảnh, không biết là Thượng Thiên muốn tận lực dày xéo cả vùng đất này, hay là nơi này có chưa hết oan hồn, muốn từ thổ địa trong phá xác mà ra, tóm lại, làm thời điểm này, hết thấy hung Tà Thiên giống cũng xuất hiện, tiếng sấm cùng thiểm điện, lửa lớn cùng mưa to, cuồng phong cùng Tử Vong. . .

Sau đó, cũng ở nơi này một mảnh không khỏi Luyện Ngục bên trong, đột nhiên liền nghe được một tiếng vô cùng kêu thê lương thảm thiết vang lên, về sau liền thấy kia bị lột bỏ mộ phần trong huyết mộ, màu đen trong quan

tài lớn, người nữ kia thi sắc mặt dữ tợn đung đưa móng tay như câu hai tay, toàn thân cũng đang không ngừng co quắp, về sau, nàng rốt cuộc không có thể đè lại bụng mình, sau đó, đầu tiên là nghe được "Quát rồi ——" một thanh âm vang lên, cái bụng phi thường khoa trương hướng lên gồ lên đạt tới cao một thước, cho tới nàng y phục trên người đều bị xanh phá xé, sau đó, mới phát hiện ra cô ấy là màu xám xanh cái bụng, trong bụng, một cái tròn trịa viên tròn đồ vật chậm rãi đi lên nhô lên, cuối cùng, cuối cùng từ nàng rốn bắt đầu, cái bụng từng điểm xé mở, chảy ra từng cổ một máu đen, về sau, một cái toàn thân mọc đầy màu trắng nhung mao tiểu nhân, từ trong bụng của nàng đứng lên.

Tiểu nhân kia chỉ có không tới dài hai thước, gầy gò như Hầu, toàn thân Bạch Mao trải rộng, Ngũ Trảo giống như dao cạo một loại sắc bén, rộng rãi trong miệng, răng nanh lần lượt thay nhau, một đôi mắt trâu đại trong ánh mắt, tản mát ra cỗ ánh sáng màu xanh đậm, rõ ràng là một cái thành hình Hạng Bạt.

Nguyên lai, nữ thi một mực chưa chết, là bởi vì nàng một mực ở dựng dục trong truyền thuyết hung tà vật —— Hạng Bạt cương thi.

Mà bây giờ, kia Hạng Bạt cương thi rốt cuộc trở mã hoàn toàn, xông phá mẫu thể, hiện thân đi ra, còn nữ kia thi, tự nhiên cũng là hoàn thành nàng nhiệm vụ.

Chỉ là, lúc này, nữ thi lại tựa hồ như còn có một tia yếu ớt ý thức, nàng tới lui khô héo hai tay, tựa hồ là muôn ôm ôm một cái cái đó đứng ở nàng tan vỡ trong bụng trẻ nít nhỏ, đó là con nàng.

Nhưng mà, để cho nàng không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, tiểu nhân kia nhưng là đột nhiên đưa tay, sắc bén ngón tay bắt chợt cắm vào nữ thi trong lồng ngực, đâm chặt đứt tận mấy chiếc xương sườn, sau đó, tiểu nhân kia móng vuốt lại từ lỗ máu bên trong rút về, trong móng vuốt đã nắm

một cái màu đỏ xanh, đã có chút ít hong gió phát cứng rắn, phủ đầy mạch máu cục thịt, đó là, nữ thi tim, cũng là nữ thi toàn thân tinh khí ngưng tụ địa phương, mất đi quả tim này, nữ thi mới là hoàn toàn Tử Vong, mà bây giờ, con nàng, nàng khổ tâm mang bầu Hạng Bạt cương thi, liền tự mình giúp nàng hoàn thành này hạng nhất sự tình.

Nó đem kia tim đào lên, sau đó ngay trước nữ thi mặt, một chút xiu nuốt đến trong bụng, hấp thu nữ thi một điểm cuối cùng tinh khí, sau đó, nó ngẩng đầu rít lên một tiếng, nhất thời Thiên Lôi trận trận, thiểm điện đan xen, Hắc Quan nổ tung, mộ phần sụp đổ, che lấp trên người toàn bộ gông xiềng đều đã thối lui, nó đã tiến vào vô cùng rộng lớn thêm tự do trong thế giới rồi.

Chương 115: Long Cốt Cấm Chú

Xuất hiện ở biển ảo, suy nghĩ giống như cây chu ty, ở trong thời không quần quanh. , chương mới nhất phỏng vấn: .

Đây là một con tân sinh Hạng Bạt.

Dựa theo thông lệ, mỗi một con Hạng Bạt tồn tại, tất nhiên là muốn tạo thành ngàn dặm đất chết, hạn hán nhiều năm liên tục, sinh linh chịu đủ đồ thán.

Người nói là, kia Hạng Bạt vì sao phải tạo thành phạm vi lớn như thế hạn hán? Dân gian xưa nay truyền thuyết đó là bởi vì Hạng Bạt nửa đêm sẽ hướng trong nhà nấu nước, sẽ trộm nước, cho nên mới hạn hán, thật thì không phải vậy.

Phải biết, Hạng Bạt chính là cực kỳ 'Âm' Tà cương thi, nó không giống với phổ thông cương thi, nó sinh ra liền nắm giữ cực kỳ mạnh mẽ 'Âm' lực, có thể trực tiếp thừa tiếp địa khí, hóa thành Ma hung, nó sở dĩ tạo thành nạn hạn hán, một mặt là nó Tà Lực thể hiện, ở một phương diện khác, kia cũng là vì tự vệ.

Liên nghĩ một hồi, Hạng Bạt trải qua hơn vạn năm tu hành sau khi, cuối cùng đem sẽ biến thành cái gì? Không tệ, nó gặp nhau tiến hóa thành Sói, mà Sói chính là thiên địa, có thể so với Tiên Phật Ma Vương.

Cho nên, chính là bởi vì Sói Hung Lệ, thiên đạo rộng lớn, không thể làm như không thấy, bởi đó, ở Hạng Bạt thành hình sau khi, tự nhiên sẽ trên trời hạ xuống thần lôi, đánh chết Hạng Bạt, nếu là Lôi Điện đánh không chết nó, sẽ gặp tụ Vân thành mưa, mưa thành Long nói, Thần Long vì vậy liền cười mây đạp gió, từ trên trời đến, tự mình đánh chết Hạng Bạt.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Hạng Bạt mới có thể cùng Long trở

thành trời sinh địch thủ cũ, Hạng Bạt tiến hóa thành Sói sau khi, cũng sẽ đối với Long Tộc tiến hành phi thường hung tàn tru diệt.

Sau đó, Hạng Bạt vì phòng ngừa Thiên Lô phách đả, Thần Long đánh chết, vì vậy lợi dụng chính mình 'Âm' Tà khí, khống chế ngàn dặm hơi đất, tạo thành phạm vi lớn hạn hán, cái này thì ngăn cản thiên đạo chi sát, cũng là bảo đảm chính mình tồn sống tiếp Sinh Tồn Chi Đạo.

Đây mới là Hạng Bạt vừa ra, thiên hạ đại hạn nguyên nhân thực sự.

Mà bây giờ, một cái này Hạng Bạt, đang hưởng phá mẫu thể, ăn chán chê mẫu thể máu 'Thịt' 'Tinh' khí sau khi, quả quyết thân rời đi phía kia Luyện Ngục một loại 'Loạn' nghĩa địa, hưởng xa xa tươi tốt mà rộng lớn trong rừng núi trốn đi.

Vốn là, này Hạng Bạt cho là mình sắp chạy về phía mới trong thiên địa, nhưng không nghĩ, ngay tại nó còn nhàn nhã trong cơ thể mẹ mang bầu khi, cũng đã có người đã sớm nhìn thấu cơ quan, đã sớm núp ở 'Loạn' nghĩa địa phụ cận, lặng lẽ đợi nó xuất hiện.

Người này, ở trong tấm hình lúc xuất hiện, chính là một thân vết máu, hắc khí triền thân, giống như Ác Ma. Hắc thân hình cao lớn, đầu trọc có theo, trong tay Thiền Trượng, trên người, quang hai chân, tu luyện chính là trong truyền thuyết, lạnh nhất 'Môn' cùng 'Âm' Jazu Đà phương pháp. Trong truyền thuyết, tu luyện Đầu Đà pháp, đều cần lấy thân biến hóa 'Âm ". Trừ Uế dòi 'Dâm ". Mà muốn làm một điểm này, đầu tiên là muốn cả ngày giữa lấy 'Loạn' nghĩa địa bên trong, cùng bạch cốt làm bạn, cùng tương người chết bạn, nghe nói nếu như cuối cùng có thể niệm động Chân Ngôn, Hoạt Tử Nhân, 'Thịt' bạch cốt, đem vong hồn từ Địa Ngục đánh thức, chính là Pháp Tướng đại thành.

Bất quá, trước đó, tu luyện Đầu Đà pháp yêu cầu tìm một có khả năng nhất

nap 'Âm' hút bản vật coi như Thiết Diệp toà sen, để tiếp nối tự thân tổng ra chi uế vật.

Rất hiển nhiên, này Đầu Đà chính là đã sớm nhìn trúng một cái này sắp phá thể mà ra Hạng Bạt, vì vậy, làm kia Hạng Bạt chạy về phía xa xa sơn lâm, Đầu Đà lại cũng đã theo đuôi đi, hơn nữa đã sớm ở đó cuối đường bày thiên la địa võng, chỉ chờ Hạng Bạt bước vào trong bẫy rập.

Rất nhanh, kia Hạng Bạt một cước đạp, nhất thời đại địa chấn chiến, to Đại Phật ẩn kim quang ở phía trước sáng lên, ngay sau đó giữa không trung, một đoạn máu 'Thịt' bạch cốt rơi vào trên người nó, giống như chỉ to lớn mã hoàng, chết tử địa hút vào nó tích trên lưng, dần dần chui vào nó trong thân thể, khiến nó mất đi phản ứng năng lực.

Mà lúc này đây, lại chỉ thấy kia Đầu Đà một bên niệm động Phật Pháp Chân Ngôn, một bên Ngự theo gió mà đến, sử dụng một tòa Thiết Diệp toà sen, đem kia Hạng Bạt hút vào trong đó, bao ở rồi toà sen bên dưới, về sau kia Đầu Đà nhưng là thân nhiên nhắc chân, ngồi xếp bằng ngồi vào toà sen trên, nhất thời một thân 'Âm' Tà Uế Khí, toàn bộ rơi vào toà sen bên trong, bị kia Hạng Bạt hút vào trong cơ thể, mà kia Đầu Đà lại vì vậy lấy được thăng hoa cùng Tịnh Hóa, cả người lộ ra sắc sở loá mắt, da thịt nhẵn nhụi, 'Môi' đỏ răng trắng, Pháp Tướng đoan trang, trang nghiêm trên đời Hoạt Phật.

Mà ở kia Đầu Đà không ngừng Tịnh Hóa cùng thăng hoa chính mình đồng thời, kia Hạng Bạt nhưng là bị lâu dài Phong Cấm ở Thiết Diệp toà sen bên trong. Nó cũng không phải là không muốn phản kháng, chỉ là, lúc này trong cơ thể nó đã bị găng gượng ghim vào một đoạn máu 'Thịt' Long Cốt, kia Long Cốt cương khí, vừa vận khắc chế nó lực lượng, cùng nó 'Âm' lực quần quýt lấy nhau, khiến nó hoàn toàn không có cách nào phát huy ra chính mình lực lượng tới.

Cuối cùng, ở đó hẹp hòi toà sen bên trong, cũng không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, tóm lại, kia Hạng Bạt chỉ cảm thấy bên ngoài có liên tục không ngừng Uế Khí chảy vào, cuối cùng, chính nó phảng phất cũng bị luyện hóa một dạng cuối cùng dần dần cùng máu kia 'Thịt' Long Cốt hòa làm một thể, hóa đi chính mình tứ chi cùng thân thể, cuối cùng hợp hai thành một, chỉ còn lại một đoạn bạch cốt.

Chỉ là, như vậy dung hợp, cũng không có nghĩa là nó suy yếu, ngược lại là bởi vì nó trở nên càng mạnh mẽ hơn, đã sử dụng chính mình lực lượng, hướng ngược lại gửi sinh ở Long Cốt bên trong, từ đó thoát khỏi Long Cốt trấn áp cùng khống chế, rốt cuộc thu được quyền tự do lực.

Nhưng mà, đáng tiếc là, lúc này kia toà sen trên ngời ngay thẳng một vị kia, cũng đã là đạt tới siêu thoát Phàm Trần cảnh giới, trang nghiêm 'Thịt' thân Hoạt Phạt, lực lượng mạnh mẽ, Pháp Tướng chi cương, đều là kia 'Thịt' bạch cốt không cách nào đối kháng, nó chỉ có thể là tiếp tục ẩn nhẫn, một mực chờ đến kia Đại Phạt thẳng, toà sen hóa thành Sói tuyền, phương mới chính thức có được chính mình tự do.

Nhưng mà, lúc này, nhưng là xảy ra một cái để cho kia 'Thịt' bạch cốt lần nữa không nghĩ tới sự tình, đó chính là kia Đại Phạt thẳng trước, cuối cùng đã sớm ở toà sen chung quanh bày Cấm Chế, cho tới, kia 'Thịt' bạch cốt tuy là thoát khỏi toà sen, nhưng không cách nào vượt trội Cấm Chế phạm vi, cuối cùng chỉ có thể lấy một phe này Sói tuyền là cư, tùy ý thời không biến thiên, thương hải tang điền, cứ như vậy một mực kéo dài đi xuống.

Ở nơi này vô số năm tháng bên trong, phạm là lâm vào Sói tuyền vật còn sống, không có sinh vẫn tồn tại, như nhau chết ở chỗ này, hoặc là 'Tinh' hồn hóa là 'Âm' khí, bị Sói tuyền hút vào, hoặc là thi thể hóa thành bạch cốt, bị Sói tuyền 'Rút ra' làm Huyết Linh.

Tóm lại, đây là một nơi thuần túy tử địa, so với Địa Ngục càng hung tàn, so

với quý quái càng không nói phải trái, ngoại trừ Tử Vong, không có thứ hai con đường có thể lựa chọn.

Mà bây giờ, liền đến phiên chúng ta.

Nhưng mà, tại sao ta còn chưa chết?

Ta ý thức hay là thanh tỉnh, thậm chí, ta có thể cảm giác được một cách rõ ràng kia chặn đã hoàn toàn chui vào đến ta trong xương tủy máu 'Thịt' bạch cốt, đó là Long Cốt cùng Hạng Bạt Thi Khí dung hợp, là một loại Chính Tà khó phân quý dị tồn tại, nó bây giờ là phải làm gì?

Ta đầu não có chút hỗn loạn, trong đầu hình ảnh đình trệ, mà người suy nghĩ cũng theo đó ngưng lại, sau đó, khi ta trương mở con mắt đi xem khi, lại mới bất ngờ phát hiện trước mặt trong hư không, cuối cùng đứng nghiêm một cái hình tượng cực kỳ quý dị cự vật.

Nó nhìn tựa hồ là một cái Cự Long, nhưng mà, cùng lúc đó toàn thân nó tốt mọc đầy màu trắng nhưng 'Lông '. Gương mặt cực kỳ Hung Lệ, một chỉ con mắt phôi bày Xích Hồng ánh sáng, một chỉ con mắt phát ra xanh sẫm màu sắc, sau đó nó vẻ mặt cũng là không ngừng giãy dụa cùng biến đổi, kia tình trạng tựa hồ là muốn nói với ta một ít gì, vừa tựa hồ muốn một cái đem ta nuốt trọn, tóm lại, nó đang đứng ở một loại cực kỳ mâu thuẫn trong trạng thái.

Chương 116: Ta đã lâu miếng vậy

Trong đầu, hiện lên kia to quáí đồng thời, ta cũng trong nháy mắt biết một ít gì. . Càng nhiều chương mới nhất phỏng vấn: .

Không tệ, này to quáí chính là kia Hạng Bạt Thi Khí cùng Long Cốt 'Tinh' khí 'Lăn lộn' hợp vật, nó có thể là tà ác, cũng có thể là chính nghĩa, hết thấy, đều tại với hai người lực lượng mạnh yếu, nếu như Hạng Bạt Thi Khí lớn mạnh một chút, tất nhiên là hung tà vật, mà nếu như Long Cốt 'Tinh' khí mạnh hơn một chút, chính là phúc linh chính bảo.

Chỉ tiếc là, bây giờ hai người này ở trăm ngàn năm năm tháng tiến hóa sau khi, đã hoàn toàn hợp hai thành một, dung hợp lại cùng nhau, cũng không còn cách nào tách ra, cho nên, nếu như muốn lợi dụng bọn họ, tất nhiên yêu cầu cực kỳ mạnh mẽ bản tâm định lực, cần phải có thể dựa vào tự thân lực ý chí khống chế bọn họ tà khí, không để cho mình lòng 'Tính' bị 'Mê' 'Hoặc'. Mới có thể hữu hiệu phát huy ra bọn họ lực lượng.

Như vậy, ta có như vậy lực lượng sao?

Hoặc có lẽ là, ta có thể khống chế bọn họ sao?

Giờ khắc này, trong nội tâm của ta không tự chủ sinh ra một loại đến gần tham lam 'Muốn' ngấm, không tệ, bây giờ tình thế với ta mà nói, cố gắng hết sức hung hiểm, nhưng mà, chỉ cần ta có thể đem này Long Bạt to quáí khống chế được, ta đây không phải là chuyển nguy thành an, không những không gặp mặt trước khi Tử Vong tuyệt cảnh, hơn nữa còn từ đó thu hoạch một cái cực kỳ cường hãn to lớn trợ lực rồi sao?

Lúc này, tin tưởng, vô luận là ai, cũng sẽ mạo hiểm thử một lần rồi.

Không tệ, ta chính là muốn thu phục nó, khống chế nó, đưa nó lực lượng hóa thành của mình.

Ta biết rõ mình lực lượng là nhỏ yếu, ta cũng không thể hoàn toàn nói bọn họ không chế được, nhưng mà, bây giờ có một cái chỗ tốt chính là, ta tự thân dù sao cũng là di truyền Long Ngư 'Tinh' khí tồn tại, cho nên thân ta hưởng thiên nhiên mang theo một ít Long Khí, cũng chính bởi vì vậy, nếu như ta có thể đem chính mình Long Khí lực, Gia Trì đến kia Long Cốt 'Tinh' khí trên, khiến cho nó vượt trên Hạng Bạt Thi Khí lời nói, như vậy, rất hiển nhiên, này Long Bạt to quái đem sẽ biến thành một cái chính diện mà quang minh tồn tại.

Không lựa chọn, cũng không có thời gian, bởi vì kia Sói tuyền huyết thủy, có thể lập tức phải đem ta cùng Lương Hiếu Điềm, còn có con kia lão Hoàng Ngưu cũng hoà tan đi, cho nên, ta phải muốn quyết định thật nhanh!

Tâm lý nghĩ như thế, ta ngay sau đó cũng không để ý quái vật kia có phải là ... hay không phải đem ta cắn nuốt hết, luôn là ta theo bản năng thân vọt tới trước, trên thực tế ta chỉ là một tia ý niệm đang động, nhưng là lại kéo theo ta toàn bộ linh hồn cùng 'Tinh' khí, sau đó, ta cùng với kia Long Bạt to quái, trong nháy mắt hợp hai thành một, hòa làm một thể.

Trong lúc nhất thời, ta cảm giác mình thân thể giống như là muốn bị xé nát một dạng chính đang chịu đựng một cỗ lớn vô cùng áp lực, sau đó ta tầm mắt lần nữa tiến vào trong một mảng bóng tối, cả người quay cuồng trời đất, phảng phất tiến vào một loại 'Lăn lộn' độn trạng thái, đợi đến ta tỉnh hồn lại lúc, không ngờ phát hiện mình tả hữu hai bên, đang đứng hai cái đỉnh núi một loại cự vật, bọn họ một là một cái bạch cốt Cự Long, trong hô hấp, Khí Thôn Sơn Hà, mà một người khác, chính là một con 'Lông' phát Sâm Bạch, Hung Lệ dị thường coi trọng quý quái, móng nhọn quơ múa bên trong, mang theo vô cùng lệ khí.

Bọn họ cứ như vậy khoảng kẹp ta, đều tại mắt lạnh nhìn ta, tựa hồ đang chờ đợi ta lựa chọn.

Ta không biết mình tại sao còn là một cái nhân loại hình tượng, theo đạo lý mà nói, lúc này ta hẳn thể hiện ra Long Ngư 'Tinh' khí mới đúng, nhưng mà, để cho ta cảm thấy bất đắc dĩ là, tựa hồ ta Long Ngư 'Tinh' khí quá mức yếu ớt, cho dù là ta tâm lý đã tại cực lực kêu nó, cuối cùng lại cũng chỉ là đang ở trên dưới quanh người sinh ra một chút xíu nếu Hữu Nhược vô Thanh Khí, sau đó ta một cánh tay bên trên, nhưng là xuất hiện một tầng lửa thừa miếng vảy, kia tình trạng, nhìn giống như là được bệnh ngoài da một dạng để cho người rất có một loại dùng sức đi bắt quấy nhiễu 'Muốn' ngấm.

Bất quá, để cho ta cảm thấy vui mừng là, cũng chính là như vậy lướt một cái nhân nhạ Long Ngư 'Tinh' khí, nhưng là để cho cái điều bạch cốt Cự Long trong nháy mắt hai mắt thả ra một mảnh hỏa hồng quang mang, về sau, khi ta lại trương mở con mắt đi xem lúc, mới phát hiện tại mình đã là ở vào bạch cốt Cự Long não 'Môn' trên, nửa người cũng lâm vào Cự Long Cốt Hải bên trong, sau đó, cũng ở nơi này cái ngay miệng, ta bất ngờ cảm giác trên người khí tức giống như chảy máu nhiều một dạng trong nháy mắt chạy mất hơn nửa, sau đó kia bạch cốt Cự Long đột nhiên nâng lên một cái lợi trảo, mà kia móng nhọn trên, cuối cùng đã bao phủ máu 'Thịt' cùng vảy rồng, khôi phục một chút hi vọng sống, sau đó, cũng chính là này một chút hi vọng sống, nhưng cũng là gắng gượng đem kia bạch 'Lông' coi trọng Hạng Bạt to quái ép xuống.

Không nghĩ tới, trong truyền thuyết Thần Long cuối cùng có như thế lực lượng, chỉ là một đoạn Long Cốt, đã là trấn áp kia Hạng Bạt mấy ngàn năm lâu, mà nay nó cũng chỉ là lấy được một chút xíu Long Khí bồi bổ, cũng đã đem kia Hạng Bạt áp chế hoàn toàn đi xuống.

Sau đó, tiếp đó, hết thảy đều cơ hồ trở nên thuận lý thành chương. Nhất thời ta chỉ cảm giác mình toàn thân trong nháy mắt tràn đầy khác thường thần lực, cơ thể xúc cảm cũng khôi phục lại trong thần thức, ta tỉnh táo lại,

sau đó, ta theo bản năng giơ cánh tay lên, lại chỉ thấy một mảnh chói mắt Thanh Quang tránh sáng lên, cánh tay kia bên trên lại thật là rải rác một ít lưã thừa miếng vảy, lại sau đó, kia miếng vảy giống như nắm giữ từ 'Tính' một dạng trong nháy mắt ở chung quanh tạo thành một nơi thâm thúy vòng xoáy, lập tức đem kia dựng thẳng trong giếng Sói tuyền huyết thủy, tất cả cũng hấp thu được ta cánh tay trái chỉ bên trong.

Sau đó, có lẽ là bởi vì kia Sói tuyền huyết thủy quá mức 'Âm' bản, lúc ấy kia huyết thủy hút xong sau, ta nhất thời cảm giác cả người đều giống như mới vừa từ bùn lầy bên trong bò ra ngoài một dạng toàn thân cao thấp cũng dị ứng một dạng tốt đau vừa nhột, lập tức để cho ta hét thảm một tiếng, ngã lăn trên đất, không ngừng bắt nạo.

Ngay tại ta không ngừng gãi khi, ta mơ hồ thấy một mảnh ánh đèn sáng lên, chiếu sáng trong giếng thẳng mặt không gian, đồng thời còn nghe được gần giống như khóc tỉ tê một loại sợ hãi thân 'Ngâm' âm thanh, sau đó, ta theo bản năng nghiêng đầu hướng ánh đèn truyền tới phương hướng nhìn, lại mới mơ hồ thấy đó tựa hồ là Lương Hiếu Diễm co rút thân ở cái giếng bên bờ, mở ra một cái tay đèn pin.

Thấy nàng an toàn, ta tâm lý không tránh khỏi thở phào nhẹ nhõm, sau đó cả người bởi vì tinh thần mệt mỏi, theo bản năng nhắm lại con mắt, liền muốn ngủ mê mang.

Nhưng là, cũng vừa lúc đó, lại chỉ cảm thấy một cánh tay đột nhiên rơi vào trên người của ta, thật chặt bắt được ta đầu vai, tựa hồ là muốn đem ta kéo dậy, cùng lúc đó, còn nghe được Lương Hiếu Diễm thanh âm nóng nảy đối với ta hô: "Tiểu Bắc, Tiểu Bắc, người làm sao vậy? Người tại sao biến thành cái bộ dáng này? Đây không phải là người, người vốn chỉ là một cái Tiểu thanh cá, tại sao người bây giờ biến thành kinh khủng như vậy quái vật —— "

"Quái vật?" Trong u mê, ta theo bản năng nhú chặt chân mày, duỗi tay nắm chặt Lương Hiếu Điền tay, cắn răng giùng giăng hỏi "Cái dạng gì quái vật?"

"Người xem tay người cánh tay a, người mau nhìn a, nó mọc đầy miếng vảy nha, ô ô ô, làm sao bây giờ? Người có phải hay không cũng trúng kia cá bà quý nguyên rủa, ô ô ô, Tiểu Bắc, người làm sao vậy? Người nói chuyện a, người không nên chết ——" Lương Hiếu Điền khóc lớn tiếng đến, đứng ở lạnh giá 'Triều' bùn ướt trên đất, đem ta ôm vào trong lòng, không ngừng vỗ ta khuôn mặt, nhưng mà ta ý thức nhưng là càng ngày càng mơ hồ, mới vừa kia một chút tương tự chảy máu nhiều nguyên khí bình thường chạy mất, để cho ta tinh thần trở nên quá mức hư nhược, ta bây giờ cần, cần nghỉ ngơi.

Chương 117: Nghĩa trâu cái chết

Nguyên khí tổn thương, cùng huyết khí chạy mất, thật ra thì có một loại hiệu quả như nhau đạo lý.

Mà bây giờ ta, cũng là bởi vì nguyên khí tổn thương quá độ, cho nên tinh thần phi thường khốn đốn, cũng không phải là ta không có khí lực, ta chỉ là phi thường cần nghỉ ngơi một chút, bổ sung tự thân tinh khí, khôi phục Nguyên Thần.

Sau đó, ta cuối cùng vẫn không có chịu đựng, vẫn là chậm rãi nhắm lại con mắt, cứ như vậy tựa vào Lương Hiếu Diễm trong ngực, mơ màng đã ngủ.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, có lẽ là bởi vì ta vừa mới dung hợp Long Bạt máu cốt nguyên nhân, lúc này ta, lại là xuất hiện một chủng loại tựa như Nguyên Thần xuất khiếu trạng thái, ta lại có thể đang ngủ say khi, mơ hồ đất nhìn thấy bên ngoài tình huống.

Cho nên, lúc này, ta mặc dù ngủ thiếp đi, nhưng mà, đối với chung quanh hết thấy, ta vẫn là có thật sự cảm giác.

Lúc này, ta đầu tiên thấy là dựng thẳng giếng tình huống bên trong, Lương Hiếu Diễm một tay đánh đèn pin, một tay ôm ta, chính chảy nước mắt, lòng tràn đầy lo âu ngồi ở nơi nào, trên người bởi vì trước liên tục tai nạn, đã là khắp người phù sa, trên mặt cũng là tro đen một mảnh, tóc cũng phi tán ra, toàn thể bộ dáng cực kỳ Lạp Thập cùng chật vật.

Bất quá, đáng được ăn mừng là, lúc này nàng đã hoàn toàn thanh tỉnh lại, tay chân bên trên cũng không có dài ra miếng vảy rồi, ngược lại ta, lúc này cánh tay trái bên trên, vẫn là rõ ràng che lấp một tầng trong trẻo trạm miếng vảy. Những thứ kia miếng vảy nếu như phi thường mịn, có thể nổi thành một mảnh ngược lại thì thôi, vấn đề mấu chốt là, kia miếng vảy cực kỳ lựa thưa, cho tới kia tình trạng nhìn, giống như là trong tay ta cánh tay bị người

chết ngón tay móng bóp qua, sau đó kia người chết móng tay mảnh nhỏ liền đào vào ta trong thịt, toàn bộ đều lưu ở bên trên. Cũng may kia miếng vảy chỉ xuất hiện ở trên cẳng tay, cũng không có lan tràn đến tay, cho nên chỉ cần ta đem tay áo để xuống, liền có thể bắt bọn nó che lại, chỉ là không biết bọn họ có thể hay không giống như Lương Hiếu Điềm trên người mọc ra những thứ kia miếng vảy như vậy, sẽ rụng cùng biến mất.

Rất tự nhiên, lúc này, Lương Hiếu Điềm hơi trấn định một chút tâm thần sau khi, theo bản năng liền đưa tay đi trừ ta trên cánh tay miếng vảy, tựa hồ là muốn đem những thứ kia miếng vảy trừ xuống.

Chỉ là, để cho nàng không nghĩ đánh là, cũng là hoàn toàn ra chính ta dự liệu là, ngay tại nàng một nắm chặt kia miếng vảy khi, trong tay ta cánh tay lại là tự có phản ứng, đột nhiên giơ lên, sau đó một quyền đập vào trên mặt nàng, vừa vặn đánh trúng nàng mũi, nhất thời Lương Hiếu Điềm hét thảm một tiếng, hai tay che mũi cúi đầu xuống, ngón tay trong khe rất nhanh thì rịn ra từng giọt đỏ tươi huyết dịch, nàng mũi bị đánh chảy máu, huyết dịch cũng rơi vào trên mặt ta cùng trên cánh tay rồi.

Cái này tình trạng để cho ta cảm thấy trọn mắt hốc mồm, về sau ngay tại ta còn chưa phản ứng kịp khi, lại chỉ thấy trong giấc mộng ta, một quyền đi qua, đi theo cuối cùng đột nhiên giống như cương thi một loại đứng thẳng lên, cả người nhe răng trọn mắt, sắc mặt cực kỳ dữ tợn, con mắt phiêu trứ bạch nhãn, một chỉ bên trong đôi mắt hồng quang như lửa, một chỉ bên trong đôi mắt lục quang sâm sâm, sau đó ta giơ cánh tay lên, phụ thân liền hướng Lương Hiếu Điềm bắt tới.

Cái này ngay miệng, Lương Hiếu Điềm giương mắt thấy ta dáng vẻ, lập tức phát ra một tiếng kinh sợ kêu thảm thiết, ngay sau đó nhanh chóng co rút thân hướng một cái lẳng lặng đứng ở bên cạnh lão Hoàng Ngưu trốn tới, rất nhanh thì núp ở lão Hoàng Ngưu phía sau.

Không nghĩ tới, bị Sói tuyền huyết thủy ngâm qua sau, kia lão Hoàng Ngưu cũng thoát khỏi may mắn với khó khăn, cũng chưa chết xuống, không những như thế, lúc này kia lão Hoàng Ngưu một cái sừng trâu bên trên, lại còn gánh ta Tiểu Ngọc giày, bộ dáng kia nhìn vừa quý dị tốt khôi hài, không biết, còn tưởng rằng đang làm cái gì đặc thù hình dáng đây.

Ta không biết, lúc này ta, ở Lương Hiếu Điền trong mắt, là một loại như thế nào kinh khủng bộ dáng, bất quá ta có thể xác định là, vậy khẳng định là một loại cực kỳ kinh sợ bộ dáng, bộ dáng kia cho tới kia luôn luôn ngoan ngoãn lão Hoàng Ngưu ngẩng đầu nhìn đến ta sau khi, cũng là theo bản năng run run một cái, ngay sau đó liều mạng lui về phía sau đi, thích chân thiếu chút nữa thì đã dẫm vào Lương Hiếu Điền trên chân.

Sau đó, lúc này, cho dù Lương Hiếu Điền cùng lão Hoàng Ngưu cũng đã sợ đến trốn trong góc, cơ hồ đều phải chui vào kia tường đất bên trong đi, nhưng mà nhưng ta vẫn còn không có dừng bước lại, vẫn là mặt đầy dữ tợn về phía trước nhào tới.

Thấy cái này tình trạng, kia lão Hoàng Ngưu theo bản năng quay đầu nhìn Lương Hiếu Điền liếc mắt, về sau chính là dùng thích chân bới bới mặt đất, sau đó thân dùng sừng trâu hướng trên người của ta đụng tới.

Chỉ tiếc là, lúc này ta, thật là giống như to Lực Ma Vương một dạng chỉ là duỗi một cái tay phải, cũng đã xoay ở sừng trâu, sau đó dụng lực một bài, liền nghe được "Rắc rắc" nhất thanh thúy hướng, sừng trâu trực tiếp bị bẻ gãy, sau đó ta theo đến một quyền đập xuống, chính giữa Ngưu Đầu, kia lão Hoàng Ngưu lập tức bị đập đến đầu lâu vỡ vụn, máu chảy ồ ạt, sau đó hai chân mềm nhũn, cũng đã quỳ nằm trên đất.

Sau đó, ta một cước đem kia lão Hoàng Ngưu đá văng ra, ngay sau đó tốt hướng Lương Hiếu Điền nhào tới.

Có thể tưởng tượng, lúc này Lương Hiếu Điềm, đối mặt hung tàn như vậy ta, ép căn bản không hề bất kỳ lực trở tay, duy nhất có thể làm sự tình, ngoại trừ chạy trốn ra, hẳn cũng chỉ có chờ chết. Mà kia trong giếng thẳng địa phương tốt như vậy nhỏ hẹp, nàng muốn chạy trốn cũng không địa phương trốn, cho nên, nàng chỉ có thể một bên khóc, một bên liều mạng lui về phía sau tùy thân, cả người cũng lâm vào trong đồng bùn, tình trạng kinh sợ tới cực điểm.

Không thể không nói, kia lão Hoàng Ngưu thật là một con Thông Linh tính Nghĩa trâu, cái này ngay miệng, cho dù nó mình đã cơ hồ ý thức mơ hồ, cũng không có khí lực gì rồi, nhưng là lại vẫn là gắng sức đứng lên, lần nữa hướng ta vọt tới, sau đó ta cũng vậy giơ cánh tay lên lần nữa nặng nề một đòn, trực tiếp đập kia lão Hoàng Ngưu não tương băng liệt, tại chỗ chết thảm tới.

Sau đó, đập chết kia lão Hoàng Ngưu sau khi, ta lại là phi thường quý dị Địa Phục thân nằm xuống, đưa tay ở đó lão Hoàng Ngưu não tương bên trong lay đến, sau đó bắt đầu tại chỗ ăn uống.

Có thể tưởng tượng, trong quá trình này Lương Hiếu Điềm kinh sợ đến trình độ nào, nàng cuối cùng đã cơ hồ hù dọa hôn mê bất tỉnh, run rẩy tay, nắm thật chặt đèn pin dựa lưng vào cái giếng đồng bùn đứng ở nơi đó, không dám nhúc nhích một chút, hai chỉ con mắt trực lăng lăng nhìn ta, hoàn toàn nhìn một con quái vật.

Cũng may ta ăn xong kia lão Hoàng Ngưu não tương sau khi, đưa tay đem kia rơi trên mặt đất Tiểu Ngọc giày một trảo, sau đó cuối cùng mặt đầy thỏa mãn vẻ mặt, lui về phía sau ngã một cái, liền trực đỉnh đỉnh đã ngủ mê man rồi.

Cho đến lúc này, Lương Hiếu Điềm lúc này mới nơm nớp lo sợ đi về phía trước đi, kiểm tra một hồi ta tình huống, sau đó chính là một bên thấp giọng

khóc sút sùi, một bên ngẩng đầu hướng kia dựng thẳng Inoue vừa nhìn đi, trù tính thoát đi đi ra ngoài.

Cũng không khỏi không nói, trời cao không phụ người có lòng, rất nhanh, Lương Hiếu Điềm liền phát hiện một cái thoát đi đi ra ngoài biện pháp, mà cái biện pháp này chính là lợi dụng cái giếng đồng bùn tương đối ướt át đặc điểm, dùng trước trên đất bị ta bài đoạn sừng trâu ở đồng bùn bên trên đào ra một cái có thể tên móc túi đặt chân hố bùn, sau đó cả người moi kia hố bùn đi lên leo, một bên leo một bên lại tạo ra bấy hố, cuối cùng dĩ nhiên là đến cái giếng trên đỉnh, có thể leo đến cái giếng bên ngoài đi.

Chỉ là, cứ như vậy, nàng rất có thể tự muốn đem ta bỏ lại, dù sao bây giờ ta quá mức kinh khủng, nếu như nàng đem ta cũng biết đi lên lời nói, nói không chừng sẽ lần nữa cho nàng tạo thành không tưởng được nguy hiểm.

Chương 118: Không rời không bỏ

Cái giếng độ cao đến gần ba trượng, trắc bách phi thường dốc, nhưng là bởi vì đều là tương đối ướt át sền sệt bùn đen đất, cho nên, một chút xú tạo ra bấy hổ đi lên leo, vẫn là rất nhanh liền leo đến cái giếng trên đỉnh. . Càng nhiều chương mới nhất phỏng vấn: .

Lúc này, bởi vì Long Bạt máu cốt đã bị ta dung vào bên trong cơ thể, Sói tuyền huyết thủy cũng đều bị ta hấp thu, cho nên, lúc này, cái giếng trong ngoài, đều đã khôi phục bình thường, đã không còn cái gì 'Âm' Tà tạng khí, cho nên, lúc này, Lương Hiếu Điềm muốn rời khỏi lời nói, nhất định là có thể an toàn rời đi, không sẽ lại có nguy hiểm gì.

Trên thực tế, lúc này, ta cũng cảm thấy Lương Hiếu Điềm trèo sau khi đi lên, hẳn sẽ trực tiếp rời đi, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, Lương Hiếu Điềm trèo sau khi đi lên, ngay sau đó, qua một lúc lâu thời gian sau khi, lại gặp lại nàng phi thường phí sức đất từ cái giếng đỉnh leo lên đi xuống.

Cái tình huống này để cho ta một trận nghi hoặc, không biết nàng muốn làm gì, kết quả, kiên nhẫn chờ đợi rồi sau một hồi, mới phát hiện nàng là đi xuống lấy đồ. Nguyên lai chúng ta rương hành lý cùng vật phẩm, cũng còn cột vào kia lão Hoàng Ngưu sống lưng bên trên, cho nên, nàng đi xuống sau khi, đầu tiên là đem rương hành lý từ đã chết lão Hoàng Ngưu sống lưng bên trên tháo xuống dưới, sau đó lại từ giữa mặt lấy ra một quyển sợi dây, sau đó, nàng chính là đem sợi dây một con thắt ở rồi rương hành lý bên trên, sau đó chính mình đem một đầu khác cột vào ngang hông, lần nữa dọc theo cái giếng vách tường leo lên.

Trèo sau khi đi lên, nàng đầu tiên là đem rương hành lý lôi đi lên, sau đó, tựa hồ là ở phía trên nghỉ ngơi chốc lát, tiếp theo nàng tốt từ phía trên trèo xuống dưới.

Lần này, ta liền hoàn toàn có chút không hiểu, không biết nàng rốt cuộc là phải làm gì, kết quả, để cho ta cảm thấy có chút ngoài ý muốn là, nàng lần này cuối cùng đem sợi dây cột vào ta trên cổ tay, tựa hồ là phải đem ta kéo đến dựng thẳng Inoue mặt đi.

Không nghĩ tới nàng cuối cùng vẫn là không hề từ bỏ ta, cái này làm cho ta tâm lý khó tránh khỏi có chút làm rung động, chỉ tiếc là, lúc này ta hoàn toàn là một loại linh hồn xuất khiếu trạng thái, chính mình đối với chính mình thân thể cũng không có thể khống chế, cũng không có xác thực ý thức, cho nên, ta hoàn toàn không giúp được nàng bận rộn, mà lúc này nàng lại phải hoàn toàn bằng vào chính nàng lực lượng đem ta kéo đến dựng thẳng Inoue mặt đi, có thể tưởng tượng, này đối với nàng mà nói là một loại gian nan thế nào.

Phải biết, lúc này Lương Hiếu Điềm, ở liên tiếp biến cố cùng sau khi kinh sợ, cũng cơ hồ là kiệt sức trạng thái, một thân bần, bản uế không chịu nổi, tóc tai bù xù, thở hổn hển, trong tay sợi dây vừa mịn, ta trọng lượng cơ thể vừa nặng, nàng bản thân mình tốt vẫn là một nông chiều từ bé 'Nữ' hài tử, tổng cộng cũng không nặng 100 cân, cho nên, muốn nàng đem ta từ kia sâu tới ba trượng trong giếng thẳng mặt túm đi lên, đó thật đúng là để cho nàng ngay cả ăn 'Sữa' sức mạnh cũng sử xuất ra.

Bất quá, cũng may nha đầu này cũng không phải hoàn toàn chết suy nghĩ, nàng ít nhất biết đem sợi dây tại chính mình ngang hông dây dưa hai vòng, sau đó tốt vắt lên vai trên vai, cả người thân thể đi phía trước nghiêng về, trâu già đất canh tác một dạng dùng hết thật sự có sức lực đem ta đi lên kéo ra, như vậy thứ nhất, mặc dù khí lực nàng tương đối nhỏ, trọng lượng cơ thể cũng không ta trọng, nhưng mà dù sao vẫn là đem ta từ dưới đất nói lên, sau đó từng điểm hướng cái giếng miệng lôi lên rồi.

Trong quá trình này, Lương Hiếu Điềm một mực biểu hiện địa cực là bền bỉ, tay nhỏ nắm sợi dây, cắn răng phát lực, kia tình trạng thật là để cho

người nhìn đều có chút thương tiếc, nhưng mà, hết thấy các thứ này, đối với nàng mà nói, lại còn chỉ là một bắt đầu mà thôi, bởi vì, đem ta kéo ra sau khi đi lên, nàng ngay sau đó lại bắt đầu đem ta hưởng cách xa kia Sói tuyền địa phương dời đi, dù sao nàng còn không biết bây giờ chúng ta thật ra thì đã an toàn, kia Sói tuyền cũng sẽ không sinh ra nữa biến cố gì rồi, cho nên, nàng bởi vì lo lắng Sói tuyền làm tiếp quái, vì vậy liền cắn răng dùng được lực khí toàn thân, liều mạng đem ta từ dưới đất kéo dậy, sau đó đỡ đến nàng trên lưng mình, về sau chính là cắn răng công lấy sau lưng ta hưởng kia 'Loạn' đồng đá bên ngoài, đi thẳng tới một nơi tương đối bình an khô ráo địa phương, này mới an tâm buông ta xuống, sau đó nàng ngồi chồm hổm dưới đất, giãy giụa thở hào hển, giơ tay lên đèn pin chiếu một cái kia 'Loạn' đồng đá phương hướng, cuối cùng vẫn kiên cường đứng dậy, lần nữa hưởng kia 'Loạn' đồng đá đi tới.

Chỉ chốc lát sau, nàng lôi kéo hai cái rương hành lý đi trở về, sau đó, đến địa phương sau khi, nàng cơ hồ là an toàn không kiên trì nổi, đem rương hành lý hưởng trên đất ném một cái, sau đó chính nàng cả người hưởng trên đất một té liệt, cả người nằm trên mặt đất liền hô xích hô xích thở hổn hển, nhìn dáng dấp thật là mệt nhọc đến cực điểm.

Lúc này, ta là hy vọng dường nào mình có thể tỉnh hồn lại, sau đó giúp một tay nàng, yêu quý nàng, cũng hoặc là đưa nàng ôm vào trong ngực, cho nàng một chút ôn tồn, vậy cũng là cực tốt, nhưng mà, ta nhưng là không làm được đến mức này, tâm thần ta hay là như đồng du Hồn một loại phiêu đảng, không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại, cũng không biết lúc nào mới có thể trở về.

Bất quá, tựa hồ Lương Hiếu Điền hôm nay vận khí nhất định không là rất tốt, cho nên, ngay tại nàng vừa mới nằm xuống, muốn thở dốc một hồi khi, nhưng không nghĩ núi kia 'Động' sâu bên trong cuối cùng liền truyền đến một trận trầm thấp mà tiếng cười chói tai.

"Hắc hắc hắc " không nghĩ tới các người lại ở chỗ này, hắc, thật đúng là đập phá thiết hại vô mịch xử a, các người lá gan nhưng là không nhỏ, lại dám tới này cái địa phương, xem bộ dáng là thật không muốn sống nữa a."

Sau đó, theo thanh âm kia vang lên, một bóng người nhẹ nhàng lượn lờ đất từ trong bóng tối đi ra, Lương Hiếu Diễm theo bản năng giơ tay lên đèn pin hướng bóng người kia chiếu theo, nhìn một cái bên dưới, cũng không cảm thấy là có chút ngậy đại, người vừa tới bất ngờ chính là cái đó Vương thâm, cũng chính là cái đó cá bà quý.

Không nghĩ tới nàng lại tìm tới đây rồi, không đúng, nghe giọng nói của nàng, tựa hồ nơi này mới là nàng địa bàn, cũng hoặc là khoảng cách nàng địa bàn cũng không xa, chúng ta là trong lúc vô tình xông vào hiểm trong đất rồi.

Cái này thật đúng là là để cho người phí đầu óc, này địa phương rốt cuộc là cái gì chỗ đi, vì sao lại có nhiều như vậy quái dị, đầu tiên là Sói tuyên, bây giờ lại là này cá bà quý, kết quả này là chuyện gì xảy ra?

Bất quá, bây giờ vấn đề mấu chốt không phải là những thứ này, vấn đề mấu chốt là, kia cá bà quý đã sớm phong tỏa Lương Hiếu Diễm, đưa nàng coi vì chính mình con mồi, cho nên, bây giờ nàng cuối cùng đơn độc phát hiện ta cùng Lương Hiếu Diễm, như vậy, có thể tưởng tượng nàng tiếp đó sẽ làm những gì rồi.

Từ tình huống bây giờ đến xem, rất hiển nhiên, nàng và cái đó lão người què, cùng với thân bà bà, trải qua một phen tranh đấu sau khi, đã là mỗi người tách ra, song phương cũng đang truy tung ta cùng Lương Hiếu Diễm, mà nàng, nhưng là vận khí khá hơn một chút, tỷ số phát hiện trước chúng ta.

Ngay sau đó, thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Diễm cả kinh cả người

cũng run run, tóc rối bù, trên đất liều mạng xoa xoa 'Chân' lui về phía sau, rất hiển nhiên, nàng cũng biết cái này cá bà Quý Lệ hại, cho nên hẳn cảm thấy phi thường sợ hãi, rất lo lắng nàng đem mình biến thành một con cá.

Bất quá, kia cá bà quý tựa hồ cũng không tính bỏ qua cho nàng, cho nên, lập tức nàng quét mắt nhìn một chút chúng ta, không cảm thấy là cười lạnh một tiếng nói: "Không tệ lắm, nhìn cái bộ dáng này, các người vào 'Loạn' hẳn mộ, lại không có chết, hơn nữa còn trốn ra được, sách sách sách, đây chính là qua nhiều năm như vậy đầu một lần a, nói như vậy các người vận khí cũng không tệ lắm, ít nhất mạng tương đối cứng rắn, chính là không biết các người có thể hay không tránh được cửa ải của ta, hắc hắc, như thế nào đây? Ta tiểu Điềm cô nương, người có cảm giác hay không trên người chút ít ngứa, lại phải toát ra miếng vảy tới cơ chứ?"

Chương 119: Đại chiến cá bà quý

Lúc này, Lương Hiếu Diễm thật là kinh sợ tới cực điểm, cái này thật đúng là là phúc không tới hai lần họa tới không chỉ một lần, mới ra rồi ổ sói, lại tiến vào hồ 'Huyết '. Cái này cá bà quý cũng thật là tới thời cơ chuẩn xác, vừa lúc ở chúng ta vừa mới thoát đi Sói tuyền đại khi xuất hiện, đây cơ hồ để cho Lương Hiếu Diễm lâm vào tuyệt vọng trong trạng thái. - chú -

Lương Hiếu Diễm đã là cố gắng hết sức bền bỉ, đối với nàng mà nói, có thể làm được trước những thứ kia đã là phi thường đáng quý, tưởng tượng một chút, trước đó nàng có thể vẫn là nuông chiều từ bé, thủy thông vậy 'Nữ' hài tử, phỏng chừng lớn như vậy tới nay, cũng còn không có chân chính chịu qua cái gì thất bại cùng gặp trắc trở, cũng không có đã làm gì việc nặng, nhưng bây giờ là một thân dơ bẩn, lại mang thương, cắn răng đem ta cùng hành lý cũng từ trong giếng thẳng mặt 'Làm' rồi đi ra, hơn nữa chuyển tới an toàn địa phương, nhưng không nghĩ, vừa lúc đó, lại vừa là biến cố lan tràn, kia cá bà quý rốt cuộc lại xuất hiện vào lúc này rồi.

Lương Hiếu Diễm tinh thần đã đến gần đến bên bờ tan vỡ.

Ngay sau đó, nàng nhìn kia cá bà quý, liên tưởng đến chính mình trước trên người dài ra miếng vảy bộ dáng, không cảm thấy là cả người run sợ, theo bản năng ôm chặt chính mình, kinh thanh đối với kia cá bà Quý Đạo: "Vương thẩm, van cầu người, tha cho ta đi, ta, ta thật không phải là người xấu, chúng ta chỉ là tới nơi này tìm một chút 'Thuốc' tài, van cầu người, tha ta được chứ?"

Nhưng mà, kia Vương thẩm hiển nhiên không có vòng qua Lương Hiếu Diễm ý tứ.

Ngay sau đó nàng cười lạnh một tiếng, chậm rãi hướng Lương Hiếu Diễm đi tới, sau đó có chút khom người, cúi đầu nhìn Lương Hiếu Diễm, 'Âm' 'Âm ' nói với nàng: "Như thế nào đây? Có muốn biết hay không tiếp đó sẽ

phát sinh cái gì sự tình? Ta nhớ người nhất định là thật không dám tin tưởng, người cảm thấy, đem một người biến thành một con cá, là một kiện phi thường quý dị, hoàn toàn không thể nào phát sinh sự tình, đúng không? Trên thực tế người nghĩ không sai, người xác thực sẽ không trực tiếp biến thành một con cá, bất quá, người sẽ từng điểm từng điểm biến thành cá, bởi vì người đã ăn ta cá "Thịt ". Trúng ta nguyên rủa, —— "

"A ——" Lương Hiếu Diễm bị dọa đến một tiếng thét chói tai, ngay sau đó nhưng là đột nhiên đứng lên, có chút điên cuồng hướng cái đó đàn bà nhào tới, lớn tiếng la lên: "Người cái này yêu quái, ta liều mạng với người!"

Rất hiển nhiên, Lương Hiếu Diễm có chút không chịu nổi, nàng chuẩn bị vò đã mẻ lại sứ, cùng cái đó Vương thẩm liều mạng.

"Hừ, thật là không biết tự lượng sức mình, các người những thứ này trong thành tiểu cô nương a, ai, để cho ta nói như thế nào đây, chính là quá non yếu đi, lão nương ta một cái tay liền có thể đưa người bóp với bùn đàn tử như thế, biết chưa? Người lại còn nghĩ đánh với ta chiếc!" Lập tức, kia Vương thẩm lạnh rên một tiếng, vẫn là một tay khoác giỏ trúc ở, một tay nhưng là đem nhào lên Lương Hiếu Diễm đẩy một cái, nâng lên một cước, cũng đã đem Lương Hiếu Diễm đạp lộn mào ở trên mặt đất.

"Ô ô ô ——" Lương Hiếu Diễm bị đạp lộn mào trên đất sau khi, không cảm thấy là phát ra một trận kinh hoàng tiếng khóc, ngay sau đó một cây đèn pin cũng ném ở trên mặt đất, sau đó chính là theo bản năng 'Sờ' lên mấy tảng đá, xoay người lại liều mạng hướng kia Vương thẩm đập tới.

Kia Vương thẩm hiển nhiên không nghĩ tới Lương Hiếu Diễm mạnh như vậy "Tính ". Lập tức bị đạp trúng một chút, không tránh khỏi phát ra rên lên một tiếng, về sau nhưng là đem trong tay giỏ trúc ở để xuống đất một cái, sau đó cũng có chút ít điên cuồng xông lên, bắt lại Lương Hiếu Diễm tóc, hướng về phía Lương Hiếu Diễm khuôn mặt một trận 'Rút ra' đánh, đồng

thời liều mạng đá Lương Hiếu Diễm hai 'Chân' cùng bụng, lớn tiếng nổi giận mắng: "Tiện nhân, người còn dám đánh ta, xem ta không đánh chết người, hừ, người đánh nha, người đánh lại nha!"

"A, cứu mạng a ——" Lương Hiếu Diễm ở đâu là cái đó Vương thắm đối thủ, lập tức bị đánh từng trận kêu thảm thiết.

Bất quá, phải nói Lương Hiếu Diễm cũng là thật tâm bị 'Bức' vội vã tới cực điểm, toàn bộ tiềm lực cũng bộc phát ra, cho nên, lúc ấy nàng một bên kêu to, một bên liền chọt ôm lấy kia Vương thắm eo, sau đó xuống chết miệng, chọt cắn một cái ở kia Vương thắm trên cánh tay.

"Ôi chao ——" nhất thời kia Vương thắm bị đau, hét thảm một tiếng, cắn răng dùng hết lực khí toàn thân, dùng cả tay chân, đem Lương Hiếu Diễm đẩy ra đi.

Lương Hiếu Diễm lui ra sau khi, trong miệng còn mang theo một khối 'Thịt '. Khóe miệng vẫn còn ở chảy máu.

Một hộp này đem kia Vương thắm trên cánh tay miễn cưỡng kéo xuống rồi một tảng lớn 'Thịt '. Mà Lương Hiếu Diễm cũng vì vậy có chút điên cuồng đất Híz-khà zz Hí-zzz cười lạnh, há mồm phun ra kia ngụm máu 'Thịt '. Sau đó chính là mắt lạnh nhìn kia Vương thắm, đầy mắt Hung Lệ điên Cuồng Thần 'Sắc' .

Thấy cái này tình trạng, kia Vương thắm cũng có chút ít ngạc nhiên, ngay sau đó không cảm thấy là lạnh rên một tiếng, đột nhiên móc trong ngực ra một cây Thổ Hoàng 'Sắc' ống trúc cây sáo, sau đó thả vào mép liền thổi lên.

Tiếng địch kia cực kỳ chói tai, Lương Hiếu Diễm nghe được tiếng địch sau khi, lập tức liền hai tay bịt lấy lỗ tai ngồi chồm hổm xuống, sau đó, liền gặp được nàng trên cổ chân, trên cổ tay, đều bắt đầu quân lên một tầng Thanh

Hắc 'Sắc' miếng vảy, thậm chí ngay cả quai hàm phía dưới đều có một tầng miếng vảy vênh lên.

"Ôi chao nha nha —— cứu mạng ——" Lương Hiếu Điềm hiển nhiên hết sức thống khổ, ôm đầu ngã lăn trên đất, không ngừng lăn lộn giùng giảng, ngay tại lúc đó liều mạng gãi chính mình 'Chân' chân cùng hai má, đem chính mình lôi xé đất máu 'Thịt' đầm đìa, miếng vảy xuất ra đầy đất, nhưng là lại vẫn không thể hóa giải trên người mình thống khổ.

Sau đó, cái đó Vương thẩm mắt lạnh nhìn Lương Hiếu Điềm, nhưng là một mực thối cây sáo, sau đó chậm rãi đi tới Lương Hiếu Điềm trước mặt, nâng lên một cước, dùng sức dậm ở trên mặt nàng, trầm giọng hỏi nàng nói: "Như thế nào đây? Bây giờ ngươi biết ta là ai không? Ừ?"

"Van cầu ngươi, ta biết lỗi rồi, ta cũng không dám phản kháng nữa rồi, van cầu ngươi, dừng lại, mau dừng lại!" Lương Hiếu Điềm bị hành hạ đất không 'Thành' hình người, lập tức ngay cả vôi vàng quỳ xuống đất, liều mạng dập đầu cầu xin tha thứ.

"Được, nếu là như vậy, như vậy, ngươi nghe, bây giờ ngươi đến ta trong giỏ xách, cầm một cái sâu trùng đến, cho ngươi tình nhân nhỏ Uy đi xuống, nếu như ngươi làm theo, ta có thể cân nhắc cho ngươi lại sống thêm mấy ngày, nếu như ngươi phản kháng lời nói, hắc hắc, như vậy, ta bây giờ sẽ để cho ngươi sống không bằng chết!" Cái đó Vương thẩm đang khi nói chuyện, nâng lên một cước, vừa vặn đá vào Lương Hiếu Điềm 'Ngực' bên trên, lập tức Lương Hiếu Điềm hét thảm một tiếng, che 'Ngực' miệng, cút ngã trên đất, không ngừng run run run rẩy.

"Không, van cầu ngươi, ta không thể làm như vậy, van cầu ngươi, tha cho chúng ta chứ?" Thấy kia Vương thẩm muốn nàng cho ta Uy sâu trùng, Lương Hiếu Điềm lập tức quỳ dưới đất, dập đầu như già tòi, liều mạng cầu khẩn, muốn kia cá bà quỳ thả chúng ta.

Nhưng mà, điều này hiển nhiên là không quá thực tế sự tình.

Ngay sau đó kia cá bà quý thấy Lương Hiếu Điềm tình trạng, không cảm thấy là cười lạnh một tiếng, ngay sau đó tốt từ trong túi áo móc ra một cây dao nhỏ ở, tiến lên hướng về phía Lương Hiếu Điềm mặt, ra dấu nói: "Đúng rồi, người cái này Tiểu Tiệp Nhân, mới vừa rồi lại còn dám cản ta, bây giờ lại còn dám phản kháng ta, ta đây thì phải sẽ cho người một chút trừng phạt mới được, hừ, người không phải là cảm giác mình rất đẹp, đối với chính mình tấm này 'Bức' mặt rất đặc ý sao? Ta đây liền quát 'Hoa' người, cho người biến thành một người xấu xí, người thấy thế nào?"

"Không muốn, không muốn, van cầu người, không muốn ——" Lương Hiếu Điềm cả kinh cả người run rẩy, bụm mặt lui về phía sau, tình trạng cực kỳ thê thảm.

Nhưng mà cái đó Vương thẩm nhưng là không có chút nào đình trệ ý tứ, ngay sau đó lại vừa là đưa tay bắt lại Lương Hiếu Điềm tóc, sau đó lên một cước hướng Lương Hiếu Điềm trên mặt đá tới, lập tức để cho Lương Hiếu Điềm hai tay bị đau, theo bản năng buông lỏng mặt, sau đó, cùng lúc đó, kia đàn bà trong tay cây dao nhỏ duỗi một cái, liền hướng Lương Hiếu Điềm trên mặt cắt đi xuống.

Chương 120: Hồi hận mùi vị

Cũng liền ở Lương Hiếu Điềm bị kia cá bà Quý Vương thím dùng mọi cách hành hạ khi, ta trong lòng cũng gấp đến độ giống như giống như lửa thiêu, ta hết sức muốn tỉnh hồn lại, phù du ý thức, liều mạng hưởng trong thân thể quay về, nhưng mà, nhưng vẫn cũng không có hiệu quả, kia một bộ thể xác, lạnh như băng, mà vừa xa lạ, tựa như có lẽ đã không còn là thân thể ta một dạng lại là hưởng ta tự có chút ít bài xích, ta không biết mình muốn như thế nào mới có thể tỉnh lại.

Nhưng mà, lúc này ta không quay lại xoay chuyển lời nói, cũng đã không còn kịp rồi, Lương Hiếu Điềm trước thật sự ai làm nhục cùng đánh, ta còn có thể chịu đựng, chỉ là cảm thấy thương tiếc, mà bây giờ cái đó cá bà quý nhưng là phát điên, muốn cạo sồn Lương Hiếu Điềm mặt, đây quả thực là một loại làm người ta tức lộn ruột hành vi, phải biết, đối với một cô gái mà nói, dung mạo tương đương với điều thứ hai sinh mệnh, đặc biệt là Lương Hiếu Điềm loại này trời sinh cũng rất xinh đẹp cô gái, bởi vì đã thành thói quen chính mình gọn gàng đáng vẻ, như vậy, nếu như bây giờ đem nàng hủy khuôn mặt lời nói, để cho nàng từ nay biến thành một người xấu xí, cả ngày cuộc sống ở tự ti trong bóng ma, vậy thật là không bằng trực tiếp giết nàng.

Cho nên, lúc này, ta thật là gấp đến độ trái tim như muốn nổ banh, hết sức muốn hồi tỉnh lại, nhưng là vẫn luôn không có thể thành công.

Bất quá, cũng sẽ ở đó cá bà Quý Dao ở lập tức phải rơi vào Lương Hiếu Điềm trên mặt khi, cũng không biết là tại sao, có lẽ là ta thân thể đột nhiên tự mình nghĩ thông, cũng hoặc là nó nguyên khí khôi phục đất không sai biệt lắm, sau đó, ta trong giây lát cũng cảm giác được trầm xuống, Thần Thức đã trở lại trong thân thể của mình, về sau ta nhanh chóng trương mở con mắt, câu nói đầu tiên thì hướng về phía cái đó cá bà quý trầm giọng quát lên: "Nếu như người một đao này thực có can đảm cắt xuống lời nói, ta dám cam đoan, nhất định sẽ làm cho người cho người cử động cảm thấy

hối hận!"

"Ai nhé, tỉnh rồi?" Lúc ấy, nghe được ta thanh âm, kia cá bà quý không hay là lỏng ra Lương Hiếu Điềm tóc, sau đó một cước đem nàng đạp lộn mào trên đất, người sau đó xoay người nhìn ta, tới lui trong tay cây đao nhỏ, mị mắt thấy ta nói: "Thế nào? Muốn anh hùng cứu mỹ nhân à? Bất quá tại sao ta cảm giác người bây giờ là tự thân khó bảo toàn đây? Trước người là thế nào? Thế nào biến thành một con chó chết rồi, còn phải một cô gái liều chết tới thủ hộ người?"

Nghe được nàng lời nói, ta lạnh rên một tiếng, không nói gì, chỉ là hướng Lương Hiếu Điềm đi tới, sau đó đem nàng kéo lên, một cái ôm vào trong lòng.

Cái này ngay miệng, Lương Hiếu Điềm ôm thật chặt ta, trước toàn bộ ủy khuất, kinh sợ, mệt mỏi cùng thống khổ, đợi một chút hết thảy cảm tình, rốt cuộc tìm được một nơi an ủi cùng phát tiết địa phương, sau đó nàng lập tức nằm ở ta trong ngực, lên tiếng khóc rống lên.

"Tốt lắm, ngoan ngoãn, đừng khóc, ta đều thấy được, ta biết người chịu ủy khuất, " ta vỗ nhẹ nhẹ đến nàng sống lưng, giúp nàng sửa lại một chút tóc, ôn nhu an ủi nàng nói.

"Ô ô ô, Tiểu Bắc, ta, ta ——" Lương Hiếu Điềm khóc không thành tiếng, căn bản liền không nói ra lời.

"Ta đều biết, ngoan ngoãn, đừng lo lắng, bây giờ, đến lượt ta tới bảo vệ người." Ta nói chuyện đang lúc, nghiêng đầu hướng cái đó Vương thẩm nhìn sang, lại chỉ thấy cô gái kia lạnh lùng xem chúng ta, ngay sau đó khinh thường bĩu môi nói: "Thật đúng là cảm nhân a, ô kìa nha, chỉ tiếc là, con người của ta không nhìn được nhất người khác khinh khinh ta ta, bởi vì, như vậy sẽ để cho ta phi thường ghen tị, cho nên, các người hay là đi chết

đi!"

Kia đàn bà nói chuyện đang lúc, trong lúc bất chợt bóng người thoáng một cái, nằm trong tay đến tiểu đao liền thân hướng trên người của ta đâm đi qua.

"Hừ, " thấy nàng cử động, ta vẫn như cũ là lẳng lẳng ôm Lương Hiếu Điềm, sau đó ngay tại nàng lập tức sẽ vọt tới bên cạnh ta khi, đột nhiên lên một cước, trực tiếp đá vào nàng trên bụng, sau đó cô gái kia cả người tựa như cùng một đoạn gỗ một dạng đạn đại bác một loại ngã đi ra ngoài, sau đó nặng nề té xuống đất, liên tục lật lắn lông lốc vài vòng, phương mới dừng lại. Dừng lại sau khi, nàng đã là miệng phun máu tươi, thật lâu đều không có thể từ dưới đất bò dậy.

Lúc đó, cái này tình trạng, không riêng gì để cho nữ nhân kia, cùng với Lương Hiếu Điềm cảm thấy khiếp sợ, ngay cả ta chính mình trong lòng cũng tại âm thầm đất kinh ngạc.

Thật lòng không nghĩ tới, ta bây giờ lại trở nên lợi hại như vậy, nói như vậy, kia Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, quả nhiên là không như bình thường, cái này làm cho ta chẳng những lực Lượng Biến đến phi thường to lớn, tốc độ phản ứng cũng là có thể nói quái dị, cơ hồ có thể ở một phần ngàn giây trong thời gian làm ra phản ứng, loại tốc độ này, đã hoàn toàn là vượt qua người thường, tiến vào một loại siêu nhân trong cảnh giới.

Bất quá, kia cá bà Quỷ Vương tím hiển nhiên còn không có biết được vấn đề nghiêm trọng tính, lúc ấy còn cho là mình là không cần thận trọng ta chiêu thức, cho nên hấn căn rằng trèo sau khi thức dậy, nhưng là cổ tay thoáng một cái, đem trong tay đao nhọn trực tiếp hướng ta cùng Lương Hiếu Điềm ném đi qua.

Cô gái kia thủ kinh không tệ, hướng chi là giang hồ người, Tiêu các loại đồ

vật, ít nhiều có chút công phu, cho nên lúc đó đao kia vừa chuẩn vừa ngoan, đối diện ta cổ.

Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Điềm theo bản năng co rút lại thân, kéo ta nghĩ muốn tránh khỏi đi, nhưng là lại nhưng là đem nàng eo nhỏ nhắn ôm lấy, ôm nàng lẳng lặng đứng ở nơi đó, sau đó ngay cả cũng không nhìn một cái đao kia, vẫn đợi đến đao thiếu chút nữa liền muốn đâm trúng ta cổ họng, lúc này mới ở Lương Hiếu Điềm đã cái to nhỏ miệng, chuẩn bị kêu lên vẻ mặt bên trong, đột nhiên một bên đầu, dùng răng, gắng gượng tiếp nhận cây đao kia.

Sau đó ta đem đao kia nắm đưa tới tay, cân nhắc, về sau cười lạnh một tiếng, ngược mắt nhìn kia mặt đầy kinh ngạc cá bà Quý Vương thím nói: "Chỉ có thể những thứ này chút tài mọn sao? Đón lấy đi, trả lại người!"

Ta nói chuyện đang lúc, cổ tay thoáng một cái, kia đao nhọn ngay sau đó cũng bị ném ra ngoài, chạy thẳng tới kia cá bà quý đi. Sau đó, lần này, đao kia tốc độ cũng nhanh đến có chút kinh người, kia cá bà quý căn bản cũng còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, đao kia đã là đâm ở nàng trên đầu vai, không cây mà vào, mũi đao cũng từ nàng sau xương bả vai phía trên đâm đi ra.

"A ——" lúc ấy, kia Vương thím hét thảm một tiếng, lập tức liền che bả vai quỳ xuống, toàn thân rút ra rút ra, hiển nhiên là thống khổ tới cực điểm.

Thấy cái này tình trạng, ta nhưng là nắm cả Lương Hiếu Điềm, chậm rãi đi tới trước mặt nàng, cúi đầu nhìn nàng nói: "Như thế nào đây? Người bây giờ biết cái gì gọi là làm hối hận sao?"

"Ha, hắc hắc hắc, ——" nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng vừa lúc đó, trên đất kia nữ nhân chết tiệt lại còn là phát ra một trận cười quái dị, ngay sau đó nàng đột nhiên đứng dậy, thân lui về phía sau đồng thời, nhưng

là đem cái kia sáo trúc tốt lấy ra ngoài, bỏ vào mép, trầm giọng đối với ta quát lên: "Lô Tiểu Bắc, ngươi cho rằng là ngươi thắng rồi sao? Người lại còn dám hỏi ta cái gì gọi là hồi hận mùi vị, như vậy, ta bây giờ sẽ để cho ngươi biết cái gì gọi là làm hồi hận mùi vị, ngươi liền trường đại mắt nhìn đi, người tình nhân nhỏ, lập tức sẽ biến thành một cái cho ngươi ái mộ không thôi Mỹ Nhân Ngư rồi, đến lúc đó, ngươi nhất định sẽ thích, —— "

Kia Vương thẩm đang khi nói chuyện, quả quyết thối lên sáo trúc, sau đó ta trong ngực Lương Hiếu Điềm đột nhiên liền phát ra một trận kêu thảm thiết, toàn thân co lại thành một đoàn cút ngã trên đất, tay chân cùng trên mặt, lập tức đều dài ra một cái tầng Thanh Hắc sắc miếng vảy, cả người cũng trở nên dữ tợn.

Chương 121: Tự Thực Kí Trùng

Không nghĩ tới cái này Vương thẩm lại còn muốn vùng vẫy giãy chết, hơn nữa nàng một chiêu này cũng không thể vị không độc, nàng này là chuẩn bị trước khi chết kéo lên Lương Hiếu Điềm tới làm chịu tội thay.

Đương nhiên rồi, cũng không loại bỏ nàng muốn mượn cơ hội uy hiếp ta.

Chỉ tiếc là, nàng cũng quá mức xem thường, khác biệt không nói, liền nói nàng trước đối với Lương Hiếu Điềm kia một trận làm nhục cùng đánh, này cũng đã đầy đủ ta giết nàng một trăm lần rồi.

Đương nhiên rồi, đây nếu là lúc trước, làm ta còn là một cái ngây ngô sinh viên, ra đời không lâu, đối với rất nhiều sự tình cũng còn không có chính mình quyết định, lúc này, ta khả năng nhiều nhất chính là đem nàng bắt, đưa nàng đánh một phen, sau đó 'Bức' nàng đem Lương Hiếu Điềm nguyên rửa giải trừ hết, cũng liền kéo xuống rồi, nhưng là bây giờ, ta từ trải qua cùng Hà Sơn cùng xông đảo giữa hồ, hơn nữa tự tay giết qua người sau khi, ta tâm cảnh cùng trước liền đã hoàn toàn khác nhau.

Lúc này ta, là tuyệt đối dám giết người, đặc biệt là đối với Vương thẩm loại này bản thân liền là làm nhiều việc ác người, ta chết nàng, thuần túy là vì dân trừ hại. Về phần chết nàng sau khi, ta sẽ đối mặt như thế nào hậu quả, kia đã không có ở đây ta bên trong phạm vi cân nhắc, ghê gớm ta đưa nàng làm ác công bố cho mọi người, sau đó đối lấy luật pháp tha thứ cùng bao dung. Bất quá, ta nghĩ rằng kia chút ít sự tình, ứng nên sẽ không phát sinh, bởi vì Vương thẩm là một người giang hồ, mà người giang hồ, nên dùng người giang hồ biện pháp giải quyết, Hiệp Lộ Tương Phùng Dũng Giả Thẳng, hoặc là chết, hoặc là sinh, không có thể còn sống sót, kia chỉ có thể nói là tài nghệ không bằng người, chết cũng chính là chết, nhưng là không còn nhiều như vậy cong cong lượn quanh có thể tìm rồi, về phần báo cảnh sát, cũng hoặc là nói nhiều luật pháp, vậy thì càng là một loại sỉ nhục.

Cho nên, vào giờ phút này, vô luận này Vương thắm lại có cái gì thủ đoạn cùng 'Hoa' chiêu, nàng cũng đã định trước muốn chết, chỉ là, trước đó, ta có lẽ sẽ cho phép nàng sống lâu một chút thời gian mà thôi.

Vì vậy, lập tức, thấy nàng rớt cuộc lại thối lên cây sáo, ý đồ không chế Lương Hiếu Điềm, ta ngay sau đó găm lên giận dữ, bóng người trùn xuống, về sau cả người đột nhiên bắn lên, giống như đạn đại bác một loại xông ra ngoài, lực lượng kia lớn, cho tới ta đem dưới chân một ít hòn đá nhỏ cũng giẫm đạp thành bột, tốc độ kia nhanh, cho tới chính ta đều có chút không thấy rõ tình huống chung quanh, sau đó, sau một khắc, ngay tại trong nháy mắt, ta đã là đưa tay, chết tử địa bấu vào Vương thắm trên cổ, lập tức bóp nàng hai mắt mở lớn, hai tay hoảng loạn đất nằm trong tay ta cánh tay, định giãy giụa lái đi, nhưng là lại hoàn toàn không cách nào rung chuyển trong tay ta cánh tay, cuối cùng chỉ có thể là sắc mặt dữ tợn tử hồng đất bị ta bóp cổ, đơn tay nhắc, chậm rãi nói cách mặt đất.

"Người có thể tiếp tục thối, " ta đem nàng nói sau khi thức dậy, ngược mắt nhìn nàng, lạnh giọng nói.

Đến lúc này, kia Vương thắm đã có chút ít hiểu được, lúc này ta, đã hoàn toàn là nàng không cách nào chống lại tồn tại, cho nên, nàng cũng rất thông minh, nàng ngay lập tức sẽ vứt bỏ trong tay cây sáo, sau đó hai tay vỗ trong tay ta cổ tay, hai 'Chân' liễu mạng lắc lắc, thần tình kia rất hiển nhiên là ở khẩn cầu ta thả nàng.

"Hừ, " ta lạnh rên một tiếng, đem nàng ném ở trên mặt đất, nhìn cũng chưa từng nhìn liếc mắt, xoay người lại đi qua đem Lương Hiếu Điềm bế lên, kiểm tra một hồi, hỏi nàng thế nào.

Lương Hiếu Điềm vẫn chưa hết sợ hãi, thông thả lại sức sau khi, lần nữa ôm thật chặt lấy ta, thần tình kia không biết là ủy khuất hay là hại sợ, tóm lại liền thì không muốn lại lỏng ra ta, tựa hồ vừa buông lỏng ta, sẽ lại bị

quỷ quái phụ thể.

Ta lòng tràn đầy thương tiếc, vỗ nhẹ nhẹ đến nàng sống lưng, ôm nàng đứng dậy, nhưng sau đó xoay người hướng cái đó Vương thẫm nhìn sang.

Lúc này, kia Vương thẫm mặt đầy chật vật ngồi ở chỗ đó, xem bộ dáng là đã biết ta lợi hại, cho nên cũng không có ý đồ chạy trốn, sau đó khi ta nhìn về phía nàng khi, nàng ngay lập tức sẽ luôn miệng đối với ta nói: "Nàng nguyên rủa ta có thể giúp nàng giải trừ hết, trên người của ta thì có biết 'Thuốc' ."

Nàng đang khi nói chuyện, tay run run cánh tay, từ trong lòng ngực móc ra một cái Tử Hắc 'Sắc' chai nhỏ, sau đó từ kia trong bình ngã từng mảnh Xích Hồng 'Sắc' Đan 'Thuốc' đi ra, bưng ở lòng bàn tay, hướng ta đưa tới.

Ta nhìn một chút, trở trụ Lương Hiếu Diễm đưa tới tay, sau đó đối với kia Vương thẫm nói: "Chính người ăn trước một viên."

"À?" Nghe được ta lời nói, kia Vương thẫm lập tức sắc mặt đại biến, có chút hơi khó nhìn ta nói: "Đây là nào thi trùng hoàn, 'Thuốc' hoàn bên trong bọc chính là nào thi trùng trứng trùng, sau khi ăn vào, 'Thuốc' hoàn vỏ ngoài một biến hóa, kia nào thi trùng ngay lập tức sẽ ấp trứng đi ra, sau đó sẽ bơi tới nàng trong đầu, tìm tới kia nát thủy táo, đem kia nát thủy táo ăn, cứ như vậy, nàng cũng sẽ không lại bị kia nát thủy táo ảnh hưởng, sẽ không mọc lại miếng vảy, cũng sẽ không lại biến thành cá."

"Thật sao? Như vậy sau khi, kia nào thi trùng đây? Có phải hay không lại muốn ăn nàng suy nghĩ, để cho nàng biến thành kẻ ngu?" Ta nhìn kia Vương thẫm hỏi.

"Không không không, không phải là, kia nào thi trùng ăn nát thủy táo sau khi, chỉ cần ta một huyết sáo, nó liền sẽ tự động từ nàng lỗ mũi chui ra

ngoài, như vậy trong cơ thể nàng liền hoàn toàn sạch sẽ, sẽ không còn có dị thường gì rồi. Chính là chỗ này não thi trùng quá mức tham ăn, cho nên, nếu như trong đầu không có nát thủy tảo, sau đó lại ăn này não thi trùng, thì sẽ đưa đến não Tử Thụ đến tổn thương, sẽ bị kia não thi trùng cắn xấu. Cho nên, ta, ta bây giờ không thể ăn nó, nếu không lời nói --" kia Vương thẩm nhìn ta, lòng tràn đầy khẩn trương nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là nhúu mày một cái, ngay sau đó cười lạnh một tiếng, nhìn nàng nói: "Ý người là đầu óc người trong không có nát thủy tảo thật sao? Vậy cũng tốt, trên người của người nhất định là có nát thủy tảo mang theo đúng hay không? Vậy người lời đầu tiên mình ăn một cái, như vậy đầu óc người trong không thì có nát thủy tảo rồi sao? Sau đó người ăn nữa một cái não thi trùng, chứng minh vật này hữu hiệu, ta đây liền sẽ tin tưởng người, có được hay không?"

Ta nói chuyện đang lúc, tiến lên một trào cánh tay, sau đó đưa tay đến trong ngực nàng một 'Sờ '. Đầu tiên là 'Sờ' đến một mảnh ẩm áp cùng mềm mại, đó là đàn bà 'Ngực' trong ngực đặc biệt xúc cảm, sau đó, rất nhanh, ta ngay tại áo khoác bên trong trong túi quần, 'Sờ' đến mấy cái bình sứ nhỏ ở, sau đó ta đem những thứ kia chai tất cả đều lấy ra, than ở trên tay, đưa tới trước mặt nàng, dùng ánh mắt 'Bức' vội vã đến nàng.

Thấy cái này tình trạng, nàng biết mình là không có lựa chọn khác rồi, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là theo bản năng chỉ chỉ một người trong đó màu xanh chai nhỏ, ta ngay sau đó đem bình kia ở mở ra, phát hiện bên trong quả nhiên chứa một ít màu xanh tiểu 'Thuốc' hoàn, 'Thuốc' hoàn phát ra ra mùi hôi thối, nghe để cho người cảm thấy trợn trợn muốn ói, sau đó ta ngược lại ra một viên 'Thuốc' hoàn, cho kia Vương thẩm nuốt xuống.

Sau khi kia Vương thẩm theo bản năng tự muốn đem trong tay não thi trùng hoàn đi xuống nuốt, nhưng mà, lúc này ta nhưng là đưa tay, đem trên tay nàng não thi trùng hoàn, còn có cái bọc kia đến não thi trùng hoàn chai

nhỏ đồng thời cũng vồ tới, lại sau đó ta thu hồi những thứ kia chai, khê mím cười, đi tới bên cạnh đem kia Vương thẫm vứt bỏ cái kia ống trúc cây sáo nhặt lên.

Lúc đó, nhìn thấy ta cử động, kia Vương thẫm tựa hồ cũng có chút công khai, biết ta muốn làm gì rồi, lập tức không cảm thấy là lòng tràn đầy hoảng sợ thoáng cái quỳ dưới đất, quỳ gối về phía trước, ôm ta 'Chân ". Vô cùng chật vật cầu khẩn nói: "Không muốn, van cầu người, không muốn a, ta cái gì đều nghe người, chỉ cầu người không nên làm như vậy, được chứ?"

Chương 122: 3 dài 2 ngắn

Từ xưa tới nay, giang hồ bên ngoài tám 'Môn' bên trong chi nhánh cũng rất nhiều, đây vẫn chỉ là một ít Trung Nguyên dân gian tiểu lưu phái, nếu như tính lại lên đường gia cùng dẫn ra ngoài tới một ít Tông 'Môn '. Như vậy, những thứ này Bí 'môn '. Liền càng không biết có bao nhiêu rồi, trong đó có một ít, thậm chí có khả năng chưa bao giờ cho người ngoài biết, nhưng mà, ở từ từ trong dòng sông lịch sử, bọn họ lại giống như sông kia bên cát, một mực cứ như vậy tồn tại, mặc kệ người có chú ý đến hay không nó.

Mà bây giờ, cái này Vương thẩm, rất lộ vẻ lại chính là thuộc về một cái cực kỳ quý bí dân gian Bí 'môn '. Mà nàng này một 'Môn '. Chủ yếu nhất năng lực, tựa hồ chính là nuôi một ít sâu trùng, sau đó có thể thông qua sâu trùng hại người, còn có thể dùng kia nát thủy tảo đem người biến thành cá như thể quái vật, từ hướng này mà nói, nàng này một 'Môn' cũng coi là tương đối lợi hại, chỉ tiếc là, quá mức hung tà, nhất định không cách nào leo lên nơi thanh nhã, cũng vì Chính Đạo Nhân Sĩ thật sự bất xĩ, phạm là có chút chính nghĩa cảm người, một khi 'Động' tất các nàng nguồn gốc, dĩ nhiên là sẽ nghĩ biện pháp đưa các nàng tiêu diệt hết.

Từ cái đó Vương thẩm phản ứng đến xem, một khi có người bị nát thủy tảo chui vào suy nghĩ, sau đó bị người khác khống chế được, kia tình trạng nhất định là hết sức thống khổ, cho nên kia Vương thẩm đối với ta cử động, cảm thấy cố gắng hết sức sợ hãi, lập tức liền lòng tràn đầy chật vật quý cầu khẩn ta bỏ qua cho nàng.

Nhưng mà, lúc này, ta nghiêng đầu nhìn một chút trong ngực đang ở run lấy bấy, đã vẫn chưa hết sợ hãi Lương Hiếu Điềm, nhưng là khẽ nhú mày một cái đầu, sau đó đem viên kia não thi trùng hoàn cho Lương Hiếu Điềm nuốt vào.

Lương Hiếu Điềm ăn não thi trùng hoàn sau khi lập tức cả người một trận run rẩy, tiếp theo chính là nằm trên đất, miệng to đất nôn mửa, tình trạng cực kỳ thống khổ.

Thấy cái này tình trạng, ta một bên ngồi chồm hổm xuống giúp nàng vỗ sống lưng, một bên nghiêng đầu hướng kia Vương thẩm nhìn sang.

"Không việc gì, đừng, đừng lo lắng, lập tức tốt lắm, đây là não thi trùng ập trúng sau khi phản ứng tự nhiên, mấy phút nữa là tốt." Nhìn thấy ta cử động, kia Vương thẩm liền vội vàng nói.

Nghe nói như vậy, ta vì vậy kiên nhẫn đi xuống, lẳng lặng chờ đợi trong chốc lát, ngay sau đó Lương Hiếu Điềm quả nhiên là hồi phục bình thường, không lại nôn mửa, nhưng là cả người lại cũng đã là có chút thoát lực, chỉ có thể là mềm nhũn, vô lực nằm ở ta trong ngực, thần tình kia thật là làm cho lòng người sinh liên mẫn, hận không được đem nàng toàn bộ thống khổ cũng làm cho mình tới gánh vác.

Chỉ chốc lát sau, ta một bên vỗ nhẹ Lương Hiếu Điềm bả vai ngồi ở một khối trên đá lớn, vừa nhìn trước mặt quỳ Vương thẩm nói: "Não thi trùng ăn nát thủy tảo, còn bao lâu nữa thời gian?"

"Lập tức được, bây giờ liền không sai biệt lắm, " kia Vương thẩm đang khi nói chuyện, theo bản năng đem ngón trỏ cùng ngón cái nắm được, thả vào trong miệng, tựa hồ là chuẩn bị huýt sáo, đem kia não thi trùng cho triệu hoán đi ra.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, ta nhưng là quả quyết ngăn trở nàng, sau đó hỏi nàng nói: "Có phải hay không chỉ cần huýt sáo liền có thể đem kia não thi trùng triệu hoán đi ra?"

"Không, không phải là, có đặc thù tiết tấu, tam trường lưỡng đoản, hơn nữa thanh âm còn phải tận lực nhọn một ít, " nàng nói với ta nói.

"Tam trường lưỡng đoản, các người thật đúng là biết chơi, vậy người trước

đừng động, ta đi thử một chút, " ta nói chuyện đang lúc, đưa ngón tay thả vào trong miệng, sau đó bắt đầu huýt gió.

"Thu —— thu —— thu —— thu — thu —" rất nhanh, ta dựa theo nàng cách nói, đem huýt sáo đánh xong, liếc mắt nhìn Lương Hiếu Diễm lỗ mũi, lại phát hiện không có thay đổi gì, không cảm thấy là cau mày mắt lạnh hướng cái đó Vương thẩm nhìn sang.

Nhìn thấy ta vẽ mặt, kia Vương thẩm lập tức run rẩy tay nói: "Không, không, người không nên hiểu lầm, là bởi vì, Chúa nếu là bởi vì người là nam nhân, thanh âm không đủ nhọn, người xem, giống như ta vậy, khẳng định là được rồi."

Nàng đang khi nói chuyện, đưa ngón tay đặt ở trong miệng, cũng là lên huýt sáo. Không thể không nói, cô ấy là huýt sáo đánh thật là có chút nhọn, lúc ấy ta nghe đến đều có chút chói tai rồi, mà Lương Hiếu Diễm sau khi nghe, lập tức toàn thân một trận run run, theo bản năng che lỗ tai, kết quả, cũng liền ở nàng vừa mới lấy tay bịt lấy lỗ tai khi, nhưng không nghĩ đột nhiên theo bản năng đánh một cái đại nhảy mũi.

"Hắt xì!" Một tiếng nhảy mũi đi qua, bởi vì Lương Hiếu Diễm lao thẳng đến đầu tựa vào ta trong ngực, cho nên, lần này, nàng trong lỗ mũi đi ra đồ vật, toàn bộ đều rơi vào y phục của ta bên trên.

Lúc đó cái này tình trạng, để cho Lương Hiếu Diễm mặt đỏ lên, lòng tràn đầy ngượng ngùng, nhưng mà ta nhưng là không có cảm giác đến bất kỳ khó chịu nào, ngược lại là theo bản năng hướng đoàn kia nước mũi bên trong nhìn một cái, lập tức liền phát hiện một cái 'Thịt' màu đỏ Tiểu Trùng Tử ở bên trong ngoa nguẩy, sau đó ta đưa tay liền nhéo, đưa tới Vương thẩm trước mặt hỏi "Là cái này sao?"

" Dạ, là, chính là cái này, bây giờ tốt lắm, tiểu Diễm hoàn toàn an toàn, "

kia Vương thắm vui vẻ ra mặt nói với ta nói.

"Như vậy sâu trùng xử lý như thế nào?" Ta cau mày hỏi.

"Bóp chết là được, " nàng đang khi nói chuyện, đưa tay nhận lấy sâu trùng, ném lên mặt đất, dùng ngón tay nghiền chết rồi.

Thấy cái này tình trạng, ta không khỏi là gật đầu một cái, cuối cùng là buông xuống trái tim đến, về sau ta giương mắt nhìn chung quanh hoàn cảnh, để cho cái đó Vương thắm một cây đèn pin nhặt lên cầm xong, tiếp theo chính là hỏi nàng nơi này phải thế nào đi ra ngoài.

Nghe được ta lời nói, kia Vương thắm dĩ nhiên là liền vội vàng gật đầu thất lưng nói: "Cái này không cần lo lắng, đi theo ta, ta biết cửa ra ở nơi nào."

"Ra Khẩu Bắc mặt là cái gì?" Ta giữ lại trái tim, hỏi nàng nói: " Dạ, là người thơm tho cốc, yên tâm đi, đó là tốt địa phương, không có người nào."

"Không, ta bây giờ còn không cần đi ra ngoài, người đối với núi này 'Động' chắc tương đối hiểu, như vậy đi, người trước mang chúng ta đi tìm cái có thể nghỉ ngơi cùng rửa mặt địa phương, tốt nhất là có suối nước nóng, biết chưa?" Ta nhìn kia Vương thắm nói.

"Suối nước nóng? Có, thật đúng là đừng nói, thật có, đi theo ta, ta mang bọn người đi, " nàng đang khi nói chuyện, cầm đèn pin, xoay người chuẩn bị hướng núi 'Động' sâu bên trong đi, nhưng là lại rất nhanh thì bị ta gọi lại rồi.

"Thập, cái gì sự tình?" Nàng theo bản năng nhìn ta hỏi. Ta đến nay không nói phải giúp nàng giải trừ kia nát thủy tảo, cũng không nói không giải trừ, cho nên hẳn đối với ta một mực tâm tồn sợ hãi, lúc này cơ hồ đối với ta một lời một hành động đều cảm thấy theo bản năng sợ hãi.

"Không cái gì sự tình, ta là muốn hỏi một chút người, người chẳng lẽ cứ như vậy tay không đi về phía trước? Trên mặt đất hành lý làm sao bây giờ?" Ta chỉ chỉ trên đất ruộng hành lý, hỏi cái kia cái Vương thẩm.

"Ta ——" nghe được ta lời nói, kia Vương thẩm nhếch mép, mặt đầy khổ sở, theo bản năng nhìn một chút chính mình hôm vai vết thương, nơi đó như cũ còn 'Xen vào' đến một cái không chuôi đao, mặc dù không trí mạng, nhưng mà có thể tưởng tượng được nó có bao nhiêu đau đớn, mà lúc này kia Vương thẩm biểu tình, dĩ nhiên là nói nàng chịu rồi nặng như vậy bên trên, không cách nào nữa cầm nổi kia hai cái ruộng hành lý.

Nhưng mà, lúc này ta nhưng là cười lạnh một tiếng, cũng không nói lời nào, theo bản năng phải đi 'Sờ' bên hông chớ cây sáo, sau đó, nhìn thấy ta cử động sau khi, kia Vương thẩm lập tức sắc mặt đại biến, liền vội vàng căn răng khom người đem ruộng hành lý cầm lên, ở trong tay lôi kéo đi về phía trước rồi.

Thấy cái này tình trạng, bên ta mới cười nhạt một chút, đỡ Lương Hiếu Điềm cùng đi theo hướng đi trước.

Lúc này, Lương Hiếu Điềm nhìn cái đó Vương thẩm ở trước mặt run rẩy tiến tới, chịu đựng vết thương chỗ đau lôi kéo ruộng hành lý, còn có chút không đành lòng đất đối với ta nói: "Tiểu Bắc, nàng thương xác thực rất nặng, nếu không, nếu không chúng ta tự xách hành lý? Có được hay không?"

Chương 123: Cá Quỷ Môn

Lương Hiếu Điền thật là một cái rất cô gái thiện lương, trước nàng bị kia Vương thẩm hành hạ thảm như vậy, bây giờ thấy nàng chịu khổ, lại còn suy nghĩ phải giúp nàng chia sẻ, ta thật không biết là nên biểu dương nàng, còn là nói nàng tốt lắm quên vết sẹo đau.

Bất quá khi xuống ta biểu hiện đất rất cường thế, trực tiếp hủy bỏ Lương Hiếu Điền đề nghị.

"Sẽ để cho nàng cầm, người quên, nàng là người xấu, người xấu liền phải bị trừng phạt."

Ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Điền cũng không nói gì nữa, mà cái đó Vương thẩm đi ở phía trước, bởi vì ta lời nói, thân thể theo bản năng run run một chút, rất hiển nhiên, nàng cũng đã tiên đoán được chính mình khổ nạn nhân sinh đến.

Ngay sau đó, ta đỡ Lương Hiếu Điền, đuổi theo kia Vương thẩm nhịp bước, một đường hướng sơn động sâu bên trong đi tới, đồng thời chính là hỏi Vương thẩm một chút ít sự tình.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, trải qua kia Vương thẩm giải thích, ta mới phát hiện lần này chúng ta tới đến này cái địa phương, là một cái bao nhiêu hung hiểm chỗ đi, chúng ta trong lúc vô tình, cuối cùng bước vào một nơi cực kỳ hung tà giang hồ môn phái tụ cư địa, thậm chí, nếu như không phải là bởi vì ta trong lúc vô tình dung hợp Long Bạt máu cốt lời nói, lần này chúng ta cơ hồ chính là dữ nhiều lành ít, cho dù không có chết ở đó Sói tuyền trong, cuối cùng cũng tuyệt đối sẽ bỏ mạng ở đó chút ít tà môn nhân sĩ trong tay.

Đầu tiên, liên quan tới Vương thẩm thân phận, nàng vốn tên gọi Vương Nhược Lan, một cái đất không sót vài tên chữ, nghe một chút chính là dân

quê, nhưng mà nếu là bị nàng tên cùng từ thiện mặt ngoài thật sự che đậy lời nói, vậy người nhưng là phải ăn đại khổ đầu rồi, vứt bỏ mạng nhỏ, đó là nửa phút sự tình.

Vương thẩm lệ thuộc môn phái, gọi là cá Quỷ Môn, mà cái đó lão người què, cùng với cái đó thân bà bà, chính là thuộc về hộ Linh Môn, bọn họ này hai cái môn phái, vẫn còn đều không phải là cuối cùng môn phái, bọn họ thật ra thì đều là người thơm tho cốc thuộc hạ tiểu chi nhánh môn phái. Về phần người thơm tho cốc là cái gì môn phái, kia Vương thẩm chính mình nhưng cũng không nói rõ ràng, chỉ biết là đó là từ một cái phi thường thần bí tốt lợi hại tổ chức lãnh đạo Đại Môn Phái, chủ yếu mục đích liền là thủ hộ người thơm tho cốc, tiêu diệt bất kỳ dám can đảm bước vào người thơm tho cốc người ngoại lai viên.

Nói trước Vương thẩm cái này cá Quỷ Môn, thật ra thì bây giờ trong môn, chỉ có một mình nàng rồi, sớm vài năm khi, nàng còn có sư phụ, cũng là một cái Mục già, các nàng bình thường ở trong nhà nói đối bà tức sống, sau đó ám hại một ít không biết gì người ngoại lai viên. Về phần Vương thẩm chính nàng, dựa theo nàng cách nói, cũng là bị sư phụ nàng lừa, nói là có một năm nàng trong lúc vô tình lạc đường, bị sư phụ nàng xuống nguyên rửa, sau đó sư phụ nàng liền uy hiếp nàng nói, nếu là nguyện ý bái sư học nghệ, vậy thì tha nàng, nếu không liền đem nàng biến thành một con cá.

Lúc đó Vương thẩm cũng phản kháng qua, sau đó quả thực không thể chịu được phần kia chỗ đau, liền khuất phục, bất đắc dĩ bái sư học nghệ, này một học, chính là ba mươi bốn mươi năm qua, cuối cùng chính nàng cũng đều đã công nhận thân phận của mình, không có thoát khỏi môn phái ý nghĩ, huống chi nàng lúc này mặc dù muốn thoát khỏi môn phái cũng không khả năng rồi, một mặt sư phụ nàng sẽ không đáp ứng, ở một phương diện khác chính là người thơm tho cốc người sẽ không đáp ứng. Căn cứ Vương thẩm giới thiệu chính là, người thơm tho cốc người một mực ở giám sát bí mật bọn họ, hơn nữa định kỳ cho các nàng phân phát nhiệm vụ, yêu

cầu muốn bẫy hại bao nhiêu người ngoại lai viên, sau đó đem những người này đưa về địa điểm chỉ định, không thể đúng thời hạn hoàn thành, chính là sẽ phải chịu cực kỳ nghiêm cẩn trừng phạt.

Ta hỏi Vương thẩm kia trừng phạt là hình dáng gì, kết quả nàng theo bản năng run một cái, húp mạp như thâm, chỉ là thở dài một cái nói: "Tóm lại rất đáng sợ, người thường khó mà chịu đựng, ta chỉ trải qua một lần, liên cũng không dám...nữa cãi lại bọn họ ý nguyện, một mực đúng thời hạn giao hàng."

Nói như vậy, kia người thơm tho cốt xác thực phi thường hung tàn, cuối cùng có thể để cho nữ nhân này sợ hãi như vậy, thật không biết kia trừng phạt là như thế nào một loại trạng thái, ngược lại ta là không tưởng tượng ra, mà Vương thẩm tốt không muốn nói tường tận, ta cũng không tiện tra hỏi, dù sao này không là vấn đề chỗ mấu chốt, cho nên khi xuống ta trước bỏ qua vấn đề, để cho nàng tiếp tục nói một ít liên quan tới nàng môn phái sự tình.

Sau đó, Vương thẩm vì vậy giới thiệu một chút nàng chỗ cá Quỷ Môn. Dựa theo nàng cách nói chính là, nàng cái này cá Quỷ Môn, nhưng thật ra là Tương Tây tạo Súc sinh phái cùng Miêu Cương nuôi Cổ phái kết hợp thể, Tổ Sư Gia là ai đã không biết, nhưng mà, trong môn tinh thông nhất hạng nhất bí pháp, chính là nuôi dưỡng một ít Độc Trùng, đặc biệt là nát thủy tảo, đó là chỉ có bọn họ cái này môn phái người mới sẽ nuôi sâu trùng, mà loại sâu trùng chỗ độc đáo ở chỗ nó đeo trên người đến một loại cực kỳ quái dị Virus, thân thể một khi bị loại này Virus lây, sẽ ở đó sâu trùng dưới sự khống chế, một chút xíu vảy cá biến hóa, thậm chí đến cuối cùng cả người đều biến thành một con cá, tình trạng cực kỳ hung tàn.

Vương thẩm giảng thuật cá Quỷ Môn sự tình, ngược lại cùng ta trước suy đoán không sai biệt lắm, các nàng quả nhiên cùng tạo Súc sinh nhất phái có sâu xa, chính là không biết là người nào phát minh ác tâm như vậy bí pháp, đơn giản là có chút phát điên, khiến cho người tức lộn ruột.

"Vậy người đem người khổng chế được sau khi, sau đó phải làm gì? Giao cho người thớt tho cộc người? Nhưng mà, ta nhớ được ngày đó chúng ta ở các người trong sân ở khi, người sau đến chính mình thật giống như cũng giết một con cá ăn, kia cá thật giống như chính là người biến ra đi, thật ra thì đó cũng là người sống, có đúng hay không?" Ta hơi nghi hoặc một chút hỏi cái đó Vương thẩm nói.

Nghe được ta lời nói, kia Vương thẩm vì vậy mặt đầy bất đắc dĩ vẻ mặt nói: "Ai, ta đó cũng là không có cách nào, vội vã muốn khổng chế được hai người các người, thật sự lấy cuối cùng liền lựa chọn một cái đứng đầu biện pháp dần dần, đó chính là mời các người ăn thịt cá, cứ như vậy, các người đầu tiên là sẽ bị Virus lây, sau đó ta liền có thể khổng chế được các người, sau khi ta liền thuận lợi cho các người trong cơ thể loại sâu trùng rồi. Thật ra thì ta lúc ấy gấp gáp như vậy, cũng có nguyên nhân, bởi vì khoảng cách quy định thời gian giao hàng đã không xa, nếu như ta lại không có thể khổng chế ở các người lời nói, phỏng chừng tựu vô pháp giao hàng rồi, cho nên ta —— "

"Được rồi, ý người ta đại khái hiểu, tóm lại người bây giờ thật ra thì còn chưa kịp giao hàng, có đúng hay không? Cho nên lúc đó người mới có thể chạy đi chặn lại lão người què cùng thân bà bà, mục đích chính là đem chúng ta đoạt vào tay, đúng không?" Ta nhìn Vương thẩm hỏi.

" Dạ, không có chút nào sai, " Vương thẩm lúng ta lúng túng gật đầu nói.

"Kia quy định thời gian giao hàng rốt cuộc là lúc nào? Còn có bao nhiêu thời gian?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Thời gian quy định chính là ngày mai, chậm nhất là không thể qua ngày mai nửa đêm, nếu không lời nói, liền phải tiếp nhận trừng phạt, ta bây giờ đã là không có cách nào đúng hạn giao hàng rồi, tóm lại, ta phỏng chừng

chỉ có một con đường chết, " Vương thâm nói tới chỗ này, không cảm thấy là lòng tràn đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Thấy nàng vẻ mặt, ta không khỏi cười lạnh một tiếng, ngay sau đó nói với nàng: "Yên tâm đi, người không cần lo lắng, ta bảo đảm người có thể đúng hạn giao hàng, hơn nữa, người còn sẽ không tiếp nhận bất kỳ trừng phạt nào."

"Cái gì? Người, người có ý gì?" Nghe được ta lời nói, Vương thâm không cảm thấy là có chút ngạc nhiên nhìn ta hỏi.

"Rất đơn giản, ta chuẩn bị xong tốt tìm một chút này người thơm tho đáy cốc, ta ngược lại muốn nhìn một chút nó đến tốt cùng là cái quái gì, lại định kỳ muốn người sống, chẳng lẽ là Hấp Huyết Quỷ cứ điểm bí mật hay sao?" Ta nói chuyện đang lúc, nhìn một chút Vương thâm, ngay sau đó nói với nàng: "Tốt lắm, người không nên hỏi nhiều rồi, tóm lại đến lúc đó dựa theo ta nói đi làm là được , ngoài ra, người nói một chút cái đó hộ Linh Môn sự tình, đem người biết nói hết ra, càng cặn kẽ càng tốt, nếu không lời nói, người cũng không cần giao hàng rồi, trực tiếp chuẩn bị tự vận được."

Chương 124: Bí Động Linh tuyền

Bởi vì lúc ấy từ cái đó thân nhà mẹ chồng trong đi ra khi, liền đã làm xong leo núi chuẩn bị, chúng ta hành lý chuẩn bị đất tương đối đầy đủ, thật sự bằng vào chúng ta rương hành lý vẫn tương đối trọng, đồ bên trong cũng tương đối đầy đủ hết, cho nên kia Vương thăm một người, kéo lấy hai cái rương hành lý, đúng là tương đối tốn sức, hơn nữa nàng hôm vai thương, cái này thì để cho nàng càng đau khổ, mỗi đi một chút, cũng hút hơi lạnh, lộ ra rất chật vật.

Con người của ta, thật ra thì cũng là tốt bụng người, thật sự lấy cuối cùng ta giúp nàng chia sẻ một ít, ta đem đèn pin cầm tay kia cầm tới, chính mình đánh, rương hành lý mà, tiếp tục để cho nàng lôi kéo.

Hừ, vừa nghĩ tới nàng trước đối với Lương Hiếu Diễm một hệ liệt cách làm, ta đều hận không giết được nàng, nơi nào còn sẽ đồng tình nàng?

Ngay sau đó, tiếp tục đi về phía trước đến, kia Vương thăm liền bắt đầu giới thiệu lão người què cùng thân bà bà 'Môn' phái. Bọn họ 'Môn' phái kêu hộ linh 'Môn '. Danh như ý nghĩa, thật ra thì liền là thủ hộ Sơn Linh, cho nên, từ hướng này nói, chúng ta tìm bọn hắc hổ trợ đi bắt kia phương Đầu Lang, nhất định chính là một cước đã dẫm vào quả bom bên trên. Vốn là bọn họ khả năng còn không muốn hại chúng ta, kết quả một nghe chúng ta ý đồ, dĩ nhiên là nghĩ đủ phương cách muốn 'Làm' giết chúng ta.

Về phần cái này lão người què cùng thân bà bà bình thường công việc, dựa theo Vương thăm giới thiệu chính là, bọn họ cũng thuộc về người thơm tho cốc dưới cờ, cũng cần cho người thơm tho cốc cung phụng một ít người sống, chỉ là bọn hắc không có cứng rắn 'Tính' nhiệm vụ, bình thường bọn họ đứng đầu chủ yếu nhiệm vụ, thật ra thì chính là tuần sơn, nhìn một chút có hay không người ngoại lai viên, muốn động đỉnh núi chủ ý, tỷ như săn thú a, trộm cây rừng a, cũng hoặc là chuẩn bị mua núi mở mang cái gì, tóm lại một ít ý đồ phá hư nơi này vốn là trật tự người, hết thảy cũng là bọn hắc

loại trừ đối tượng.

Lời nói này ta liền có chút tò mò, ta liền hỏi cái kia cái Vương thẩm, đã nhiều năm như vậy, các người hại hơn người khẳng định không chỉ một cái hai cái, tại sao vẫn không có bị cảnh sát phát hiện, vẫn không có ra cái gì sự tình đây? Ta không tin những thứ kia vô cớ người mất tích, cuối cùng thân nhân bọn họ sẽ không giải quyết được gì, cõi đời này, luôn là thân tình tồn tại, một khi thân nhân mình mất tích, đó nhất định là phải nghĩ biện pháp tìm tới mới được, coi như không tìm được, cũng nhất định phải cẩn thận điều tra một phen, nhìn một chút cuối cùng ở cái gì địa phương biến mất, cùng người nào tiếp xúc, có phải hay không bị mưu sát rồi đợi một chút, làm sao có thể tùy ý bọn họ những người này hại người, nhưng vẫn không có bị tra được đây?

Kết quả, nghe được ta lời nói sau khi, kia Vương thẩm cũng có chút theo bản năng thở dài một cái nói: "Tìm a, tại sao không tìm? Nhưng mà, tìm thì có ích lợi gì? Cuối cùng người khẳng định là tìm được, nhưng mà đâu rồi, nhưng đều là bị dã thú cắn máu 'Thịt' mớ hồ. Cuối cùng định án, liền nói là lên núi gặp phải chó sói, cái này còn có thể trách ai à?"

"Có ý gì? Ý người là những thứ kia bị đưa đến người thơm tho cốc người, cuối cùng thì thế sẽ còn bị đưa ra? Sau đó ngục trang thành bị dã thú cắn chết đáng về?" Ta có chút nghi hoặc đặt hỏi.

"Không, chính là dã thú cắn chết, " kia Vương thẩm đang khi nói chuyện, nhìn ta một cái nói: "Hơn nữa trên căn bản đều là được ăn một nhiều hơn phân nửa, bộ dáng kia, nhìn một chút cũng dọa người."

Lần này ta thật là chính là có chút ít 'Mê' 'Hoặc ' , chẳng lẽ nói, kia người thơm tho cốc người nội bộ, thật ra thì đều là thành 'Tinh' dã thú hay sao? Bọn họ liền là ưa thích ăn thịt người 'Thịt '. Cho nên mới để cho Vương thẩm cho chúng nó định kỳ đưa người sống?

Sự tình trở nên có chút phác sọc 'Mê' cách, nhưng mà cũng càng phát ra 'Kích' nổi lên ta hứng thú, ta quyết định nhất định phải đem này cái sự tình 'Làm' rõ ràng mới được, nếu không chuyển này chúng ta thật có thể là ăn ngậm bò hòn, căn bản cũng không biết là gặp ai tội, cuối cùng muốn tìm một oan gia cũng không tìm tới phải không ?

Sự tình giới thiệu tới đây, cũng liền không sai biệt lắm, vừa vặn chúng ta cũng đã tới núi 'Động' phần đáy, sau đó sau khi đi vào, rất nhanh thì cảm nhận được một cổ ấm áp Thủy Khí đập vào mặt, nhìn tình hình kia, tựa hồ núi này 'Động' phần đáy quả nhiên có một nơi suối nước nóng.

Lúc này, ở bên cạnh trên vách đá, liền thấy hai cái phong cách cổ xưa chữ to, phía trên khắc chữ viết nhưng là "Linh Tuyền" .

Thấy kia chữ viết, ta không khỏi nhú mày một cái đầu, sau đó kia Vương thẩm tựu vội vàng giới thiệu cho ta nói: "Nơi này là Tàng Long 'Động' ". Người nghe nói qua chứ, Phật Quốc 'Động' ngày, thời xa xưa sau khi, có một vị Đại Phật ở chỗ này tu luyện đặc đạo, này 'Động' chính là hẩn lưu lại, này Linh Tuyền cũng là hẩn năm đó tắm địa phương, nghe nói ở chỗ này Linh Tuyền trong tắm một chút, có thể sạch sẽ tâm linh, cho nên, năm trước khi, rất nhiều người địa phương cũng còn đặc biệt chạy tới nơi này tắm chứ."

Wang thẩm lời nói nhắc nhở ta, lúc ấy tâm lý chính là động một cái, có chút nghi hoặc đất hỏi "Đúng rồi, các người tại sao chỉ hãm hại những thứ kia người ngoại lai? Người địa phương các người sẽ không di chuyển?"

Nghe được ta lời nói, Vương thẩm cũng có chút bất đắc dĩ thở dài, sau đó nhìn chung quanh một chút, hạ thấp thanh âm đối với ta nói: "Có thể đừng nói nữa, thật ra thì người thơm tho cốc giám thị người chúng ta, liền xen lẫn ở những người địa phương kia bên trong, người thơm tho cốc là không Hứa

chúng ta di chuyển người địa phương, một khi phát hiện, liền Địa Cách giết, có này cái Giới Luật, còn ai dám di chuyển người địa phương à? Nói không chừng không cần thận, liền di chuyển đến người thơm tho cốc người nội bộ, đây chẳng phải là tự tìm Tử Lộ sao?"

Lời này để cho ta tâm lý một trận nghi hoặc, có chút đây là chuyện gì xảy ra, nhưng mà trong mơ hồ, tựa hồ lại có chút nghĩ tới điều gì, nhưng là trong lúc nhất thời tốt bắt 'Sờ' không tới, cho nên bất đắc dĩ, ta cũng chỉ có trước đem này cái sự tình buông ra, sau đó chính là đỡ Lương Hiểu Điềm, theo kia Vương thẩm đồng thời tiếp tục đi về phía trước, cuối cùng đi tới một nơi có thể nói kỳ quỷ mồm đá 'Động' bên trong.

Lúc đó, chúng ta thấy một mảnh kia mồm đá 'Động '. Đầu có chút ít kinh ngạc, đầu tiên là kia bốn vách đá, đều là trắng tinh Như Tuyết màu sắc, không những như thế, còn tản mát ra mơ hồ ánh sáng, điều này làm cho chúng ta cho dù là không tắt ảnh đèn pin, cũng như thường có thể nhìn đến Thanh Nhân ảnh, thậm chí còn có thể thấy xa xa một ít gì đó đường ranh.

Lại sau đó chính là kia thạch 'Động' trung gian, chính có vài chỗ nước suối, đều là mạo hiểm hòa hợp hơi nóng, nhìn ao nước bộ dáng, ngược lại không giống như là thiên nhiên tạo thành suối nước nóng, mà là nhân tạo chế tạo ra tới.

Đối với những thứ này, kia Vương thẩm tự nhiên còn nói là kia Đại Phật lợi dụng chính mình Tiên Pháp chế tạo chỗ này Linh Tuyền, mà ta lại đối với lần này cảm thái độ hoài nghi, ta ngược lại thật ra cảm thấy này địa phương chắc là tự nhiên tạo thành, mặc dù kỳ lạ một chút, lại cũng chính là nó đặc sắc, không có gì hay ngạc nhiên.

Bất quá, bất kể như thế nào, đến nơi này, ta cùng Lương Hiểu Điềm cũng coi như là thở phào nhẹ nhõm, lập tức đầu tiên là ở cạnh suối nước nóng

kia bằng phẳng ấm áp trên đất đá ngồi xuống, từ trong rừng hành lý lấy đi một tí nước và thức ăn, đơn giản ăn uống một phen, khôi phục một ít thể lực, sau khi chính là bắt đầu trù tính đến suối nước nóng kia trong cực kỳ thanh tẩy một phen, đổi một thân không chút tạp chất chỉnh tề quần áo.

Lúc đó ta giữ lại cái tâm nhãn, hỏi cái kia Vương thất này trong ôn tuyền có cái gì không quái vật, kết quả nàng nói không có, ta vì chắc chắn nàng nói không sai, để cho nàng đi vào trước ngâm trong chốc lát, này mới yên tâm, sau đó ta nhìn chung quanh một chút, phát hiện cách đó không xa có một đạo giống như bình như gió Nham Bích, vì vậy liền cùng Lương Hiếu Điềm nói một lần, để cho nàng ở bên này tắm, ta mang theo kia Vương thất đi Nham Bích phía sau đợi nàng, để cho nàng cứ việc yên tâm tắm, không cần phải sợ, có cái gì sự tình, tùy thời gọi ta là, ta tùy thời tới.

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, biểu thị đồng ý, mà ta đem nàng rừng hành lý lưu lại, sau đó chính là lôi kéo chính ta rừng hành lý, lôi kia Vương thất cánh tay, liền hướng kia Nham Bích phía sau đi tới.

Chương 125: Cắt nàng quần áo

Dựa theo lúc ấy Lương Hiếu Diễm tình trạng cơ thể mà nói, tốt nhất là lưu cá nhân ở bên cạnh nàng chiếu cố nàng, mà Vương thẩm dĩ nhiên là một không tệ nhân tuyển, nhưng mà ta lo lắng này đàn bà thừa dịp ta không ở bên bên tốt làm chuyện xấu, cho nên liền buông tha rồi cái ý nghĩ này, lại một người, kia Vương thẩm trên người mình cũng có thương, hành động không phải là rất thuận lợi, phỏng chừng nàng ngay cả mình cũng chiếu cố không được, cho nên, để cho nàng chiếu cố Lương Hiếu Diễm, cũng là một kiện tương đối khó khăn sự tình

Nếu Vương thẩm không thể lưu lại, vậy không bằng liền chính ta lưu lại, tự mình "Phục 'Thị' " người đẹp tắm tốt lắm, nhưng mà, này cái sự tình dù sao không tốt lắm, có chút lúng túng, lúc ấy nếu là chỉ có ta cùng Lương Hiếu Diễm ở lời nói, ta khẳng định liền làm như vậy rồi, nói không chừng còn ôm nàng tắm kiểu uyên ương, sau đó làm một ít yêu làm sự tình, tóm lại là thuận lý thành chương, đem ta hai giữa vậy được cửa sổ xuyên phá, từ nay qua không biết xấu hổ không tao cuộc sống hạnh phúc, nhưng mà, lúc này, dù sao có cái đó Vương thẩm ở, ta không hy vọng Lương Hiếu Diễm vì vậy cảm thấy lúng túng cùng làm khó, cho nên liền lựa chọn cùng cái đó Vương thẩm cùng rời đi, đi chỗ đó Nham Bích phía sau ẩn núp, chờ Lương Hiếu Diễm giặt xong.

Không lâu lắm, ta lôi kia Vương thẩm, đi tới kia Nham Bích phía sau, sau đó ta đem rương hành lý hướng trên đất ném một cái, chính mình trước ngồi ở bên trên, sau khi chính là chỉ chỉ trước mặt mặt, tỏ ý kia Vương thẩm cũng ngồi xuống.

Kia Vương thẩm có chút nhút nhát đi tới, dè dặt ngồi xuống, về sau ngược mắt nhìn ta, thấp giọng hỏi "Người, người còn phải ta làm gì? Ta thật đã nói tất cả, van cầu người, không muốn ở trừng phạt ta được chứ?"

Nghe được nàng lời nói, ta lãnh đạm nở nụ cười, không nói gì, nghiêng đầu nhìn ra phía ngoài rồi nhìn, phát hiện Lương Hiếu Diễm đang ở cởi quần

áo, chuẩn bị tắm. Ta một cây đèn pin để lại cho nàng, sợ nàng sợ hãi, mà nàng lúc này chính là một cây đèn pin đặt ở nước suối bên cạnh trên mặt, cứ như vậy, đèn pin cầm tay kia có thể chiếu sáng không gian cũng rất nhỏ, cơ hồ chỉ giới hạn ở kia tuyền trên nước một khối địa phương, còn lại địa phương đều là đen thui, Lương Hiếu Điềm núp ở bóng ma bên trong cõi quần áo, cho nên ta cũng không phải là thấy rất rõ ràng, chỉ có thể nhìn được một chút bóng dáng, mà nàng xem hướng chúng ta bên này, tự nhiên cũng là như vậy, chỉ có thể nhìn được một chút bóng dáng.

Ngay sau đó, thấy Lương Hiếu Điềm không có gì dị thường, ta lúc này mới yên lòng, nhưng sau đó xoay người nhìn kia Vương thẩm, ngay sau đó đưa tay thử một chút nàng hóm vai 'Xen vào' đến cây đao kia, nói khẽ với nàng nói: "Không muốn phát ra âm thanh, ta giúp người rút ra, sau đó xử lý một chút vết thương, lời như vậy, nói không chừng người còn có thể miễn cưỡng sống tiếp, nếu không lời nói, lại tiếp tục như thế, vết thương một lây, ta phỏng chừng người liền tính là không chết, cánh tay này cũng là phế."

Nghe được ta lời nói, kia Vương thẩm không cảm thấy là đầy mắt cảm động nhìn ta, ngay sau đó lại là có chút muốn khóc lên, sau đó chính là nói khẽ với ta nói: "Tiểu Bắc, người thật là người tốt, thím cảm ơn người."

Lời này để cho ta có chút bất đắc dĩ, ngay sau đó không nói thêm gì nữa, duỗi tay nắm lấy cán đao, đè xuống bả vai nàng, nói với nàng: "Ta muốn rút, người chịu đựng, chớ có lên tiếng, chớ kinh động tiểu Điềm, nếu không lời nói, ta cũng sẽ không khách khí."

"Dạ, là, ta biết, người yên tâm rút ra đi, ta nhìn được," nàng đang khi nói chuyện, hướng thân ta trước nhích lại gần, về sau chính là vén lên vạt áo, chết tử địa cắn lấy rồi trong miệng, sau đó hai cái tay chính là dùng sức nắm ta đầu gối, cố Định Thân thể.

Thấy cái này tình trạng, ta hít sâu một hơi, cầm cán đao, dùng sức ra bên

ngoài một 'Nhổ ". Nhất thời một tiếng thấp vang, đao rút ra, mà cái đó đàn bà cũng lập tức đau đến phát ra một trận trầm thấp thân 'Ngâm' âm thanh, ngay sau đó ôm đầu vai, không ngừng run rẩy, thở hổn hển, cút ngã trên đất, cùng lúc đó, kia trong vết thương huyết thủy cũng đều chảy ra, nhuộm dưới người nàng mặt đất một mảnh tro đen.

Ta vứt bỏ đao kia ở, nhanh chóng đứng dậy đem rương hành lý mở ra, từ bên trong tìm ra vài thừa cùng giảm nhiệt 'Thuốc ". Chuẩn bị cho nàng xử lý vết thương. Những thứ này vài thừa cùng 'Thuốc' phẩm, đều là do lúc lên đường khi, lo lắng ở trong núi bị thương, nói chuẩn bị trước, không nghĩ tới bây giờ nhưng vô dụng đến trên người mình, mà là để cho cái này đàn bà lợm tiệp nghi.

Đồ vật lấy sau khi đi ra, ta bắt kia đàn bà cánh tay, đem nàng kéo dậy, nói khẽ với nàng nói: "Chịu đựng, không nên động, đau một chút không có gì, qua một hồi sẽ khỏe."

"Thật sao? Người có tên đại 'Thuốc' sao?" Nghe được ta lời nói, kia đàn bà cắn răng hút hơi lạnh, đầu đầy mồ hôi, cực kỳ giây giụa nhìn ta hỏi.

Nghe nói như vậy, ta không khỏi nở nụ cười gằn nói: "Tên đại 'Thuốc' không có."

"Vậy tại sao lập tức sẽ không đau?" Nàng run rẩy hỏi.

"Ừ, bởi vì đau một hồi, chính người liền đã tê rần, cũng liền thích ứng, " ta bĩu môi nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng lập tức lại vừa là đảo 'Nhổ' một cái hơi lạnh, chết tử địa siết chặt quả đấm, rất hiển nhiên tâm lý cực kỳ tức giận, nhưng mà nhưng lại không dám phát tác ra, chỉ có thể cố nén chính mình nhịn.

Ta không để ý đến nàng, đưa tay cởi ra nàng nút cài, sau đó quả quyết đem nàng quần áo đi xuống kéo một cái, lập tức động tác kia khê động nàng vết thương, lại làm cho nàng một trận run run, rất hiển nhiên là đau đến không được không được, phỏng chừng muốn chết lòng đều có.

Cũng may này đàn bà mặc quần áo cũng không phải là rất nhiều, bên ngoài là một món bẻ 'Hoa' vạt áo trên tiểu áo bông, chính là này chủng loại tựa như áo dài dạng thức áo vải, xuyên khi, nút cài là nghiêng ở 'Ngực' miệng trừ thành một hàng, hơn nữa còn là vải nút cài, điển hình dân quê quần áo, bất quá bây giờ trong thành thật giống như cũng rất lưu hành, tựa hồ là một loại phục cổ gió.

Này đàn bà nhìn có bốn mươi mấy tuổi đi, Từ nương nửa Lão Phong Vận dư âm, mặc dù coi là không ít đẹp đẽ, nhưng mà tướng mạo đoan chính, dung mạo rất chu chính, mặt mày câu nhân, mấu chốt là bảo dưỡng đất được, da thịt rất trắng như tuyết nhẵn nhụi, cho nên nói, thật ra thì nàng vẫn có một ít đặc thù mị lực, đối với một ít tuổi tác tương đối lớn nam nhân, đặc biệt là cái loại này thích đánh dã ăn nam nhân, đoán chừng là một chủng loại tựa như 'Mập' 'Thịt' một loại tồn tại, hận không được một cái nuốt đến trong bụng. Chính là bởi vì nàng có như vậy tiền vốn, cho nên, cũng khó trách nàng có thể một mực đúng thời hạn giao hàng, một mực có thể câu dẫn đến người, đồ chơi này, hướng cửa thôn vừa đứng, những thứ kia không cái gì sự tình, khắp nơi du sơn ngoạn thủy lão 'Tao' nam, dĩ nhiên là thí diên thí diên tiếp cận lên rồi, ngay cả chào hỏi cũng không cần đánh một tiếng.

Nàng cũng rất biết thu thập mình, cũng tỷ như nói y phục này, cắt xén đất rất vừa vặn, nhìn tình hình kia tựa hồ là mình làm, cũng coi là khéo tay đi, chỉ tiếc đi tới Tà Lộ bên trên. Trên người là vạt áo trên tiểu áo bông, hạ thân chính là vải thô váy, bên trong váy là xuyên 'Khố' ở, cho nên hẳn không lạnh, cũng là bởi vì mới vừa rồi ta 'Bức' nàng đi trong ôn tuyến ngâm một hồi, cho nên hẳn toàn thân đều ướt đẫm, vì vậy, nàng lúc này Từ

Ứng nên là có chút lạnh.

Ngay sau đó ta đem nàng áo khoác trước cởi ra, kéo xuống hơn phân nửa, nhìn lại nàng bên trong, mặc là là một kiện thiếp thân y, màu sắc tương đối nhạt, cũng rất vừa người, lúc này mặc dù bị máu nhuộm đỏ một cái mảnh nhỏ, hơn nữa cũng đều ướt đẫm, nhưng mà bộ dáng kia vẫn là có lồi có lõm, hiện ra nàng thân hình, nhất thời cho ta xem đến có chút lòng rung động, theo bản năng nghiêng mắt đi trên đất tìm tìm, sau đó đem thanh kia vứt bỏ tiểu đao tốt nhất lên, sau khi chính là kéo một cái nàng cổ áo, "Quát rồi" một chút liền đem kia Thu y cắt một cái lỗ hổng lớn, một mực từ cổ áo rách đến trên vai.

"Người, người làm gì?" Nhìn thấy ta cử động, nàng theo bản năng ôm đầu vai, có chút kinh hoảng hỏi.

Chương 126: Lòng của nữ nhân không chết

Một đao cắt xuống, này đàn bà vẫn còn có chút ít kinh sợ, thần tình kia tựa hồ ta muốn đối với nàng làm gì.

Lúc đó ta tâm lý liền một trận bất đắc dĩ, lòng nói người thật đúng là sẽ nhớ, này đến lúc nào rồi rồi, người cảm thấy ta có tâm tình đó sao?

Ngay sau đó ta không thể làm gì khác hơn là nhìn một chút nàng, đối với nàng giải thích: "Người hãy tĩnh lại đi, yên tâm đi, ta tạm thời đối với người còn không ý tưởng gì. Đem quần áo người cắt, chủ yếu là tránh khỏi cởi quần áo khi, cho người quá mức thống khổ. Như vậy trực tiếp cắt, liền có thể đối với vết thương tiến hành xử lý rồi, người cũng sẽ không quá đau đớn. Người chưa có xem qua TV sao? Phía trên những thầy thuốc kia làm cho người ta xử lý một ít ngoại thương, không đều là trực tiếp cây kéo cắt ra quần áo sao?"

Nghe được ta lời nói, kia đàn bà phương mới yên tâm lại, ngay sau đó gật đầu một cái, thanh tĩnh lại, nhỏ nhỏ nhắm lại con mắt, không nói gì nữa.

Cây kéo nàng cái bộ dáng này, ta vì vậy đem nàng bả vai trái quần áo hoàn toàn xé ra, kéo xuống đi, đưa nàng hõm vai cũng 'Lộ' rồi đi ra, nhìn một cái bên dưới, phát hiện nàng hõm vai vết thương làm thật là có chút truật mục kinh tâm, thật là lớn vết máu, da 'Thịt' bên ngoài lật, đến bây giờ đều còn ở chảy máu, bộ dáng kia xác thực là hơi dọa người.

Thấy vết thương, ta mới là thật đối với nàng có chút đồng tình, ngay sau đó dùng trước vải vụn đưa nàng trên vết thương máu lau một chút, trong quá trình này, nàng tự nhiên lại vừa là đau đến thẳng 'Nhổ' 'Nhổ ". Trên người mồ hôi cũng là đã ra một tầng lại một tầng.

Sau đó, lúc này, bởi vì nàng Thu y bị ta cắt vỡ, theo bả vai liền tự nhiên đi xuống, sau đó nàng 'Ngực' bô vị trí liền một cách tự nhiên 'Lộ' rồi đi ra.

Không thể không nói, này quả nhiên là một cái thành thực đàn bà, kia địa phương thật là cực kỳ đầy đặn, liếc mắt đi qua, cổ cổ nang nang, thật chặt quần ở Thủy Lam 'Sắc' thêu 'Hoa' văn 'Ngực' bên trong, kia tình trạng, để cho người nhìn, luôn là có một loại đưa tay nắm chặt xung động. Vả lại, kia chung quanh bạo lộ ra tới da thịt cũng là trắng như tuyết nhẵn nhụi, này thì càng thêm tăng thêm một ít 'Xuân' 'Sắc' liêu nhân không khí, trong lúc nhất thời, cuối cùng để cho ta hô hấp có chút thô trọng, trong lòng cũng có chút lửa nóng.

Bất quá, lúc này, nàng đã không tâm tư đi chú ý những thứ này, mà ta cũng cố gắng ức chế chính mình nội tâm 'Ba' di chuyển, cẩn thận đưa nàng chung quanh vết thương vết máu lau sạch, sau đó chính là cho nàng bên trên đi một tí giảm nhiệt 'Thuốc' .

Kia giảm nhiệt 'Thuốc' thật ra thì chính là tím hồng nước, khử độc hiệu quả rất tốt, bất quá đốt vết thương cũng phi thường thống khổ, lúc ấy ta cho nàng bên trên 'Thuốc' khi, nàng theo bản năng 'Nhổ' một cái hơi lạnh, ngay sau đó liền vừa cúi đầu, chết tử địa cắn ta vạt áo, sau đó hai tay nắm ta đầu gối, cả người thân thể nghiêng về trước, cơ hồ là nằm ở trên người của ta.

Lúc này, có thể tưởng tượng, bởi vì chúng ta tư thế vẫn đề, nàng chuyện này hình, thật ra thì rất có chút ít, khuôn mặt dán ta bụng vị trí, gấp rút hô đến hơi nóng, kia hơi nóng xuyên thấu qua y phục của ta, để cho ta một ít đã có chút ít kiêu di chuyển địa phương, đều đã có chút xúc giác, kia cảm giác Giác Chân là có chút 'Muốn' thôi không thể, tí ti tận xương 'Dụ' 'Hoặc' ". Lúc ấy ta thậm chí là theo bản năng hít sâu một hơi, thiếu chút nữa thì đem nàng đầu nhấn một cái, sau đó để cho nàng trực tiếp bắt đầu làm một chút ít sự tình.

Trên thực tế, lúc này, nếu như ta làm như vậy lời nói, nàng cũng tuyệt đối sẽ không phản kháng, cũng sẽ không có cái gì câu oán hận, nhất định sẽ

thuận theo ta, nhưng mà, ta dù sao không phải là thô bỉ người, cho nên ta vẫn là cưỡng ép bình tĩnh lại, sau đó đợi đến nàng tỉnh táo lại, hô hấp thông thả một ít sau khi, mới vừa rồi là mở ra vải thừa quyển, sau đó đem thân thể nàng phù chính, về sau kéo nàng cánh tay, dè dặt giúp nàng băng bó vết thương mà bắt đầu.

Vừa băng bó, ta một bên liền nói với nàng: "Theo đạo lý mà nói, như vậy thương, cánh tay là muốn treo ngược lên, không để cho vất vả, nhưng là bây giờ vải thừa không đủ nhiều, chỉ có thể đơn giản băng bó một chút rồi, cánh tay sẽ không giúp người treo rồi, bất quá chính người phải cẩn thận một chút, không nên tùy tiện phát lực, nếu không lời nói, vết thương khẳng định lại phải kéo rách, đến lúc đó có thể liền có chút phiền phức rồi, muốn dỡ bỏ mở vải thừa, lần nữa bên trên 'Thuốc' ."

Nghe được ta lời nói, nàng gật đầu một cái, nhắc lên tay trái lau một cái mồ hôi trán, về sau nhưng là nghiêng đầu kinh ngạc nhìn ta, vẻ mặt thật là có chút quẩn quít.

Thấy nàng vẻ mặt, ta có chút nghi hoặc, ngay sau đó đem vải thừa cột chắc, coi như là giúp nàng xử lý xong vết thương, về sau ta xoay người lại một bên thu dọn đồ đạc, một bên hỏi nàng nói: "Người nhìn ta như vậy làm gì?"

"Người thật là cái quái nhân, " nghe được ta lời nói, bên nàng thủ nhìn một chút chính mình trên vai bọc vải thừa, tựa hồ rất hài lòng đáng vẻ, không cảm thấy là cẩn thận kéo bị ta cắt vỡ Thu y, hai tay nhéo từ đầu đến cuối phá một bên, đối với ta nói: "Cái này quần áo quái bất trụ, có thể hay không giúp ta ở chỗ này đánh kết, khiến nó treo trên bờ vai, lời như vậy, miễn cưỡng còn có thể mặc nữa xuyên."

"Được rồi, " nghe nói như vậy, ta vì vậy đi tới, đứng ở trước mặt nàng, khom người nắm kia Thu y từ đầu đến cuối phá một bên, chuẩn bị đánh cái nút, sau đó, ngay tại ta thắt giờ Tý sau khi, kia đàn bà nhưng là theo bản

năng hướng trên người của ta dựa vào một chút, thân thể có chút mềm nhũn mà thở gấp khì, nói khẽ với ta nói: "Tiểu Bắc, ta mệt quá, thật là thống khổ, ta muốn một lát thôi, có thể không?"

"Có thể a, người ngủ đi, " ta đánh tốt cái nút, lui về phía sau một bước, nhìn nàng nói.

"Nhưng là nơi này đất đá quá lạnh, người có thể hay không, có thể hay không cho ta mượn dựa một chút?" Nàng đầy mắt đáng thương nhìn ta cầu khẩn.

Thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng nhú mày một cái, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một cái, ngay sau đó chính mình ngồi vào rương hành lý phía trên, sau đó đối với nàng vẫy vẫy tay, sau đó nàng lập tức đứng dậy đi tới, nửa người nằm ở ta trong ngực.

Ngay sau đó, ta cơ thể hơi có chút cứng đờ, không quá thích ứng cô ấy là quá đáng thân mật cử động, cũng có chút bận tâm chính mình không chịu được lòng "Tính ". Cho nên có vẻ hơi khẩn trương, cuối cùng chỉ có thể là theo bản năng dùng giơ lên hai cánh tay bó đến nàng, nói với nàng: "Tốt lắm, người ngủ đi, chờ một lát tiểu Diễm tắm xong, người nhưng là không còn pháp ngủ nữa."

"Người rất thích nàng là sao?" Nghe được ta lời nói, nàng ngược mắt nhìn ta, ung dung đặt hỏi.

"Đây là dĩ nhiên, " ta gật gật đầu nói.

"Vậy các người có hay không, có hay không cái đó qua?" Nàng nhìn ta, tốt hỏi.

"Cái nào?" Ta cau mày hỏi.

"Chính là cái đó a, người đưa nhỏ này, trả thế nào cùng ta giả vờ ngốc? Người không có thể không biết, nói mau, đã có làm hay không?" Nàng chớp mắt hỏi ta.

Ta có chút bất đắc dĩ, ngay sau đó có chút tức giận nói với nàng: "Được rồi, người nhanh ngủ đi, khác biệt 'Loạn' hỏi."

"Ha, xấu hổ chứ ? Ta xem các người hần còn chưa làm qua, nếu không lời nói, người không thể nào như vậy có lực tự chế, phải biết, nam nhân món đồ kia, giống như là thích ăn tinh mèo, chưa ăn qua ngược lại thì thôi, còn có thể tự mình khống chế một chút, một khi nếm qua một lần mùi vị, vậy coi như 'Muốn' thôi không thể, chỉ cần hơi chút khiêu khích một chút, khẳng định liền muốn mắc câu, " nàng cười đùa, vừa nói chuyện, một bên theo bản năng dùng thân thể ở trên người của ta cọ xát, 'Làm' cho ta lòng ngứa ngáy khó nhịn, sau đó nàng đột nhiên đưa tay che ở ta 'Khố' 'Môn' bên trên, có chút khiêu khích hỏi ta nói: "Như thế nào đây? Người có muốn hay không nếm thử một chút tư vị kia? Nếu như người muốn lời nói, ta bây giờ sẽ có thể giúp người nha? Bất kể nói thế nào, người cũng coi là tha ta ra lệnh, ta tâm lý thật lòng cảm tạ người, cũng rất thích người, muốn báo đáp người một chút, cho người thoải mái thoải mái, sẽ để cho ta cho người 'Làm' một lần, như thế nào đây?"

Nàng đang khi nói chuyện, đã nắm ta 'Khố' ở khóa kéo, chậm rãi kéo ra, mà ta cuối cùng ngốc như 'Gà' một dạng không có thể lên tiếng ngăn cản nàng.

Chương 127: Ý loạn tình không mê

Thật ra thì, lúc này, ta trong lòng cũng hết sức rõ ràng, cái này Vương Nhược Lan, cũng chính là cái này Vương thẩm, sở dĩ đối với ta như vậy ăn nói khép nép, tận lực lấy lòng cùng lấy lòng ta, thậm chí có chút ít muốn câu dẫn ta ý tứ, đó cũng không phải là bởi vì nàng tâm lý thật yêu thích ta, hết thảy hết thảy, hẳn cũng chỉ là vì để cho ta bỏ qua cho nàng, không nữa đối với nàng có cừu hận, không nữa đi trừng phạt cùng hành hạ nàng.

Nhưng mà, mặc dù ta tâm lý biết rõ cái tình huống này, nhưng mà, ở đó phần cờ bay phát phối mập mờ bầu không khí bên dưới, ta lại cũng có chút khó mà tự chế, có một loại muốn buông thả tự mình trong lòng. Cái này tình trạng, thật ra thì để cho ta rất khinh bỉ chính mình, cảm giác mình rất không có lực tự chế, cũng không có một chút tu dưỡng, thậm chí có chút ít thấp kém cùng chán ghét, nhưng mà, ta vẫn như cũ không cách nào quả quyết hữu hiệu làm cho mình dừng lại, sau đó quả quyết cự tuyệt cái này đàn bà dẫn 'Dụ' .

Lúc này ta tâm lý luôn là có một cái ý nghĩ, đó chính là, ngược lại nàng đã bị ta khống chế được, nàng hiện tại ở đây sao lấy lòng ta, dẫn 'Dụ' ta, tất cả đều là nàng hẳn làm, như vậy, ta coi như người thắng, hưởng thụ một chút nàng cam tâm tình nguyện cung cấp cho ta phục vụ, tựa hồ cũng không có gì sai, huống chi ta thật rất muốn nếm thử cái tư vị đó, ta dài lớn như vậy, vẫn luôn còn là thân xử nam, trước đây mặc dù cũng có thật sự xung động, nhưng là lại bởi vì từ nhỏ đã nghe theo gia gia dạy bảo, tu thân nuôi 'Tính '. Khóa dương Quy Nguyên, cho nên, đến tận bây giờ, thật ra thì ta ngay cả "Xuất tinh trong mơ" cũng chưa từng xuất hiện, về phần mình đầu ngón tay chơi đùa, vậy thì càng thêm chưa từng có, tóm lại, lúc này, bởi vì gần đoạn thời gian tới nay, cùng Lương Hiếu Diễm tiếp xúc tương đối nhiều, một mực tâm tình 'Đãng' dạng, lòng 'Tính' có chút 'Loạn ' , cái này cũng đưa đến ta Nguyên Dương lực có chút tiết ra ngoài nghiêng về, đến nơi này một chút, đã là để cho ta có chút không nhịn được hóa, cực đãi đến phun ra một chút.

Cho nên, làm kia đàn bà ánh mắt quyến rũ như tơ, thấp giọng mê sảng đến, ngón tay nhẹ nhàng kéo ra ta 'Khố' 'Môn' khóa kéo, sau đó tay ngón tay trượt vào trong đó, cách ta bên trong 'Khố '. Ở nơi đó khiêu khích đến cái kia thô sấp đồ vật lúc, ta hoàn toàn mê thất rồi, tâm thần cũng hoảng hốt, theo bản năng ôm chặt vào nàng, mà dạng cử động, cũng cơ hồ là cho nàng một cái rõ ràng tín hiệu, vì vậy nàng cũng bắt đầu một tiếng ưm, tựa hồ là ta nàng vết thương 'Làm' đau, nhưng thật ra là nàng tâm lý thử phào nhẹ nhõm, sau đó nàng cũng có chút nóng nảy trào dâng đất đáp lại ta, ngón tay kéo xuống ta lỏng chim ở, sau đó đem kia Hỏa Năng đồ vật bắt được, về sau liền nghe được nàng từ trong thâm tâm phát ra thét một tiếng kinh hãi nói: "Trời ạ, người, người thế nào khổng lồ như vậy, này thật sự là bảo bối a —— "

Này đàn bà cũng xác thực sẽ lấy lòng người, mỗi một câu nói đều nói đến tâm thần ta 'Đãng' dạng, lập tức ta không tránh khỏi có chút đặc ý vuốt ve nàng dưới cổ kia mềm mại nhất phương khâu đỉnh, nói khẽ với nàng nói: "Ta từ nhỏ đã đi theo gia gia tu luyện khóa dương Quy Nguyên công pháp, đến tận bây giờ, hơn hai mươi năm, một giọt Nguyên Dương không tiết, người nói ta vì sao lại khổng lồ như vậy?"

"À? Nguyên lai là như vậy, không trách đâu rồi, " nàng có chút bưng bình gật đầu, ngay sau đó cố ý thấp giọng hỏi ta nói: "Kia người một mực kìm nén, chẳng lẽ liền không thấy khó chịu sao? Này hơn hai mươi năm, người là thế nào chịu đựng nổi? Chặt chặt, thật đúng là không nhìn ra, người lại còn có như vậy lòng 'Tinh' ."

"Lòng 'Tinh' là tu luyện được, thói quen là tốt, " ta mỉm cười một chút nói.

"Vậy người bây giờ đây là chuyện gì xảy ra?" Nàng đang khi nói chuyện, có chút trêu đùa trong năm ta đồ vật, từ đầu đến cuối ma sa mấy cái, hỏi.

Cái này làm cho ta có chút lúng túng, không cảm thấy là nói rõ với nàng rồi nguyên nhân, nói cho nàng biết nói là ta mấy ngày nay có chút lòng 'Tính' không chừng, cho nên mới 'Làm' thành cái bộ dáng này.

"Ô kìa nha, nguyên lai là như vậy, vậy người bây giờ muốn ta làm sao phục 'Thị' người? Người nói đi, chỉ cần ta có thể làm được, ta đều sẽ nghe người lời nói, " nàng lại bắt đầu hiện ra Hồ Mị vốn 'Tính' tới.

Nghe được nàng lời nói, trong đầu của ta, không tránh khỏi hiện lên một ít hỗn loạn không chịu nổi hình ảnh, những thứ kia đều là Lưu Húc những thứ kia 'Lăn lộn' trứng mang ta xem qua một ít Đảo Quốc động tác phiến, ở trong đó không thiếu một ít tương đối lớn xích độ tình tiết, nói thí dụ như thời 'Tốt' 'Tốt' bằng cái gì, tóm lại, đều là một ít ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua, sau đó nhìn một lần sau khi, liền muốn chính mình thử một chút, thường thức tư vị kia nội dung cốt truyện, mà bây giờ, rất hiển nhiên là một cái phi thường hoàn mỹ cơ hội, ta có thể hoàn toàn không cần chịu trách nhiệm đất hưởng thụ một lần, như vậy, làm là một người nam nhân bình thường, ta phải làm sao?

Rất hiển nhiên, ta muốn thử một chút!

Ngay sau đó ta cơ hồ là theo bản năng nhấn một cái kia đàn bà đầu, mà nàng cũng lập tức hội ý, không tự chủ là khẽ cười một tiếng, mị mắt thấy ta, thấp giọng nói một tiếng nói: "A, nguyên lai người hư hỏng như vậy, hừ, xem ra a, nam nhân quả nhiên không một cái tốt —— "

Nàng đang khi nói chuyện, ở trước mặt ta ngồi chồm hổm xuống, sau đó một vừa đưa tay đem đồ bên trong ra bên ngoài móc, một bên cúi đầu tìm đi lên.

Lúc đó, ta thật là kích động toàn thân đều có chút phát run, vật kia cũng vì vậy căng thấy đau, to lớn cứng rắn, giống như cây côn gỗ một dạng sau khi

đi ra, lập tức tìm đến một mảnh ẩm áp, trực tiếp liền nhét vào, mà cùng lúc đó, kia đàn bà cũng là theo bản năng phát ra một trận "A a" trầm thấp tiếng kêu, tựa hồ là đột nhiên nhét vào lớn như vậy vĩ vật, có chút không nhận được.

Bất quá, phải nói nàng cũng đúng là 'Tinh' nơi này nói, thích ứng hai cái sau khi, liền đã hoàn toàn có thể lưu loát thổ nạp, sau đó lúc này, ta chỉ cảm giác mình cả người đều phải thăng thiên một dạng kia cảm giác thoải mái thấy để cho ta cơ hồ trong nháy mắt cũng đã đem mình 'Đóng' đợi ở nơi này .

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, cũng liền ở ta chính, theo bản năng ôm kia đàn bà đầu, tận tình hưởng thụ khi, nhưng không nghĩ hai mắt tối sầm lại, trong tầm mắt, đột nhiên xuất hiện một con bạch cốt Cự Long, sau đó kia Cự Long nhưng là mắt lạnh nhìn trên đất chính ngồi chồm hổ đến Vương thẩm, tiếp theo nhưng là nhe răng phát ra gầm nhẹ một tiếng nói: "Như thế hạ tiện vật, chẳng qua là ý đồ hút người Nguyên Dương, người lại cũng không chịu được lòng 'Tinh ". Thật là khiến người ta thất vọng hết sức. Như thế xem ra, ta nhúng tay can thiệp một chút thì không được rồi, đã như vậy, như vậy, sẽ để cho cái này đàn bà ăn nữa một ít khổ sở tốt lắm, để cho nàng thật tốt một lát thôi hơn nữa!"

Lúc đó, kia Cự Long thanh âm để cho tâm trạng của ta run lên, ngay sau đó toàn thân cũng một trận lạnh giá, sau đó theo bản năng run một cái, trong nháy mắt thanh tỉnh lại, về sau chỉ cảm thấy dưới quần vật kia đang ở cấp tốc biến mất, cùng lúc đó, lại chỉ nghe kia Vương thẩm đột nhiên rên khẽ một tiếng, ngay sau đó nhưng là che miệng, thoáng cái ngã ngồi rồi trên đất, sau đó toàn thân theo bản năng một trận run run, tiếp theo cuối cùng kinh ngạc nhìn giơ nón tay chỉ ta vật kia, có chút ngạc nhiên nói: "Hàn, hàn, hàn khí công tâm, người kết quả tu luyện là cái gì? Là cần gì phải đáng sợ như vậy —— "

Nàng một câu nói chưa nói xong, đã là hai mắt vừa trợn trắng, té xuống đất liền chết ngất rồi.

Ngay sau đó, thấy cái tình huống này, ta cả kinh trợn mắt hốc mồm, kinh ngạc nhìn hết thấy các thứ này, tốt nửa ngày phương mới phản ứng được, liền vội vàng đem mình áo quần sửa sang lại, sau đó bên trên trước kiểm tra một hồi cái đó Vương thẩm, lại mới phát hiện trên người nàng một mảnh lạnh như băng, đã ngất đi, nhưng mà cũng không có ngừng thở, xem bộ dáng là không có cái gì nguy hiểm tánh mạng.

Chương 128: Nê Hoàn Cung

Thật là không có nghĩ đến, nhân sinh lần đầu tiên, lại là tại loại này hí kịch hóa dưới tình huống kết thúc, ta thật ra thì cũng không có thoải mái đến, không những như thế, thật ra thì ta còn rất khó chịu, dù sao cái loại này sắp leo lên đỉnh phong, nhưng lại hơi ngừng cảm giác, không khác nào quang thân thể và tình nhân triển miên khi bị bắt 'Gian' ở 'Giường ". Kia tình trạng thật là làm cho người tâm lý so với ăn phải con ruồi còn khó chịu hơn, tóm lại, sự tình đi qua, tốt nửa ngày, đều vẫn là một loại tỉnh tỉnh mê mê trạng thái, tâm lý vẫn là ngứa ngáy, muốn tìm được một nơi địa phương phát tiết một chút, nhưng là vừa không cách nào nữa đi làm này cái sự tình, kia thật là để cho người cảm thấy phi thường khổ sở. , chương mới nhất phỏng vấn:

.

Cho nên, lúc này ta nhìn trên đất ngất đi Vương thẩm, tâm lý cũng không phải đang lo lắng nàng, mà là đang suy nghĩ giải quyết như thế nào chính mình vấn đề.

Không thể không nói, ta cũng vậy đủ vô tình, nhưng mà, đây cũng là ta lúc ấy chân thực tả chiếu, hơn nữa, tin tưởng, bất luận kẻ nào ở tình huống kia xuống, khả năng cũng sẽ là ta như vậy một loại trong lòng.

Nhưng mà, rất nhanh, ta nhưng là đã bình tĩnh lại, đưa tay từ bên cạnh trong suối nước nhặt lên nước đem mặt rửa một chút, sau đó đầu não cũng thanh tỉnh lại, lúc này mới thật sâu hối hận chính mình mới vừa rồi 'Mê' 'Loạn ". Cũng may cũng không có phát sinh cái gì thiết thực quan hệ, điều này cũng làm cho ta tâm lý tốt hơn một chút, nếu không lời nói, ta cũng không biết thế nào đi đối mặt cái này lớn hơn ta rồi ước chừng đến gần hai mươi tuổi đàn bà rồi.

Hơn nữa lúc này, ta trong lòng cũng vì vậy biết một chút ít sự tình, nói cách khác, dung hợp Long Bạt máu cốt sau khi, bây giờ ta, thật ra thì đã không phải là ta, mà là ta cùng kia Cự Long, cùng với kia Hạng Bạt Huyết Hồn

'Lăn lộn' vừa người rồi, ta mặc dù khống chế thân thể của mình, nhưng mà ta một lời một hành động, nhất cử nhất động, thật ra thì cũng đều ở đó Cự Long cùng Hạng Bạt nhìn chăm chú bên dưới, cho nên, nếu như ta làm cái gì thô bỉ sự tình, bọn họ cũng nhất định là sẽ biết.

Cái tình huống này nhất thời để cho ta tâm lý một trận buồn bã, ta không tránh khỏi liền suy nghĩ, lần sau ta cùng mình 'Nữ' bằng hữu, nói thí dụ như Lương Hiếu Diễm, nếu như ta cùng nàng làm kia cái sự tình lời nói, có phải hay không kia Cự Long cùng Hạng Bạt cũng thật ra thì một mực ở âm thầm nhìn hết thấy các thứ này, đi theo ta đồng thời cảm thụ phần kia Thị Hồn gọt cốt mùi vị? Nói như vậy, có tính hay không ba người chúng ta cùng nhau lên ta 'Nữ' bằng hữu?

Ta đi, cái này có phải hay không có chút quá nặng khẩu vị?

Nhưng là, sự thật tình huống vừa tựa hồ đúng là cái bộ dáng này, ta đây phải làm sao cho phải? Mỗi người đều là từ 'Tư '. Ta 'Nữ' bằng hữu, vậy hẳn là chỉ thuộc về ta một người dành riêng, tuyệt đối không thể cùng người khác chia sẻ, cho dù là trong cơ thể mình sống nhờ linh hồn, đó cũng là tuyệt đối không được, cho nên, ta phải nghĩ biện pháp giải quyết cái vấn đề này, tối thiểu là nếu muốn ra biện pháp, để cho ta ở lúc cần sau khi, có thể đem hai người này phong bế mới được, nếu không lời nói, ta phỏng chừng bất kể làm cái gì sự tình, tâm lý cũng sẽ cảm giác phi thường không thoải mái, lúc đó để cho ta một mực có một loại bị người rình coi ảo giác.

Nhưng mà ta muốn làm như thế nào, mới có thể đem kia hai cái toàn quay lén cho phong bế đây? Phải biết bọn họ lực lượng cũng vô cùng cường đại, ta hoàn toàn không phải là bọn họ đối thủ, nếu như cứng lại lời nói, nói không chừng chọc giận bọn họ, sẽ một cái tát đem ta cho phiến chết.

Cũng liền ở ta chính lòng tràn đầy quần quít khi, đột nhiên, tầm mắt lần nữa tối sầm lại, sau đó liền thấy chính mình đứng ở một mảnh nhỏ Không Gian

Hư Vô bên trong, trước mặt rõ ràng là một cánh to lớn mà cao xa đại 'Môn'. Về sau liền thấy kia 'Môn' bên trong lẳng lặng bay một con to lớn bạch Cốt Thần Long, kia Thần Long một đôi thiêu đốt màu xanh Liệt Diễm hốc mắt, chính ở lẳng lặng nhìn ta.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta còn tưởng rằng là ta chính mình tâm lý cái loại này muốn phong bế bọn họ ý tưởng, đem này Cự Long cho chọc giận, nhưng không nghĩ, ngay tại ta chính lo lắng khi, lại chỉ nghe kia Cự Long cao xa tốt thanh âm trầm thấp truyền tới nói: " Xin lỗi, mới vừa có chút đường đột, thật sự là đối với cái đó dơ bẩn đàn bà cảm thấy khinh thường, không hy vọng người và nàng có cái gì dính, cho nên mới tự chủ trương nhúng tay rồi, hy vọng không để cho người cảm thấy khó chịu, nếu như cho người tạo thành cái gì trong lòng bóng ma lời nói, ta thâm biểu áy náy."

Ngạch, không khỏi không thừa nhận, lúc ấy nghe được cái này dạng thân thiện mà văn minh lời nói, ta thiếu chút nữa cho là mình là đang nằm mơ, sau đó, tốt nửa ngày, bên ta mới phản ứng được, sau đó theo bản năng chê cười trả lời: "Không, không liên quan, cảm ơn người trọng nghĩa tương trợ, thật ra thì chính ta cũng không muốn như vậy, chỉ là bởi vì 'Muốn' ngấm quá mạnh mẽ, thiếu chút nữa nhất thời trượt chân. Vừa vặn người như vậy nhất đả xóa, ta cũng liền tỉnh táo lại, ta hẳn thật tốt cảm tạ người mới đúng."

", được rồi, đừng bảo là đến khách khí như vậy, ta rất rõ ràng người tâm tư. Xác thực, ta làm như vậy, là cố gắng hết sức không lẽ phép hành vi, cho nên, lần sau ta sẽ không làm như vậy nữa, người không muốn vì vậy có cái gì trong lòng bóng ma, cứ việc yên tâm tốt lắm, " kia Cự Long nói với ta nói.

"Ngạch, được, " ta bất đắc dĩ gật đầu, lòng nói người mặc dù sẽ không quấy rầy ta, nhưng mà người thật ra thì vẫn là một mực ở nhìn ta làm hết thủy,

chẳng lẽ như thế vẫn chưa đủ chán ghét sao?

Nhưng mà, để cho ta thật lòng cảm thấy ngoài ý muốn là, lúc này kia Cự Long tựa hồ là 'Động' tắt rồi ta tư tưởng, không cảm thấy là lãnh đạm cười một tiếng, đối với ta nói: "Dĩ nhiên, người còn lo lắng bị ta nhìn thấy người Ấn 'Tư' ". Như vậy sẽ để cho người cảm thấy lúng túng, đối với cái vấn đề này, ta cũng nghĩ đến một biện pháp tốt, đó chính là để cho ta cùng cái đó Tà Vật ở cùng nhau đến người trong nê hoàn cung, sau đó người đem Nê Hoàn Cung cùng ngoại giới lẫn nhau cảm giác lối đi tắt, chúng ta đây liền không cách nào nữa gặp lại người muốn làm chuyện. Dưới tình huống như vậy, làm người cần chúng ta lực lượng khi, chỉ cần lại đem đại 'Môn' mở ra, kêu gọi ta các một tiếng, liền có thể nắm giữ thần lực rồi. Nói cách khác, làm như vậy sau khi, có thể sẽ có một ít phiền toái nhỏ xuất hiện, nhưng mà, lại trên căn bản không có gì to tát, mà vấn đề cũng nhận được giải quyết tốt đẹp. Thế nào, người cảm giác cái chủ ý này như thế nào?"

Nghe được lời này, ta dĩ nhiên là gật đầu một cái, cảm thấy pháp này tốt lắm, nhưng là ta muốn làm như thế nào, mới có thể tắt Nê Hoàn Cung cùng liên lạc với bên ngoài lối đi đây?

"Gặp lại người trước mặt kia phiền đại 'Môn' rồi không? Đó chính là người Nê Hoàn Cung cửa vào, yên tâm đi, này đại 'Môn' chốt mở điện, chỉ chịu chính người ý thức khống chế, như vậy, bây giờ, đem đại 'Môn' đóng lại đi, sau khi, người cũng sẽ không lại cảm nhận được chúng ta ảnh hưởng, bất quá, lần sau muốn kêu gọi ta các lúc, yêu cầu bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, mới có thể tìm được đại 'Môn' tồn tại, nếu không khả năng không có cách nào đem chúng ta thả ra ngoài. " Cự Long nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là theo bản năng cau mày nhìn kia đại 'Môn' ". Khống chế kia đại 'Môn' chậm rãi đóng lại.

Thấy đại 'Môn' bắt đầu tắt, kia Cự Long không cảm thấy là nhìn ta, khẽ gật đầu nói: "Tiểu tử, chúc người nhiều may mắn, chúng ta liền đi nghỉ trước, chính người có thể phải cố gắng lên a."

Lúc đó, nghe được kia Cự Long lời nói, ta cũng không biết tại sao, đột nhiên tâm lý một hồi cảm động, theo bản năng nhìn kia Cự Long hô: "Tại sao người sẽ đối ta tốt như vậy?"

"Hắc hắc, tiểu gia hỏa, người sai lầm rồi, không phải là ta tốt với người, ta làm hết thảy, chỉ là báo đáp người ân tình mà thôi, phải biết, ta bị kia Tà Vật áp chế mấy ngàn năm, bây giờ rốt cuộc đoạt lại quyền chủ động, chẳng lẽ ta không nên cảm thấy vui mừng sao? Mà người coi như trợ giúp ta đoạt quyền người, ta chẳng lẽ không phải cảm tạ người sao? Huống chi người tư chất không tệ, đợi một thời gian lời nói, nói không chừng ——" Cự Long nói tới chỗ này ngừng lại.

"Nói không chừng cái gì?" Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là có chút lo lắng hỏi.

"Đến lúc đó rồi hãy nói, lúc này nói những thứ này cũng còn sớm đâu rồi, trước gặp lại sau, " Cự Long đang khi nói chuyện, đã là ẩn thân ở đại 'Môn' phía sau, cùng ta giữa cắt đứt liên lạc rồi.

Chương 129: Thủy Khí hòa hợp

Nặng nề đại 'Môn '. Chậm rãi khép lại, tầm mắt lâm vào trong một mảng bóng tối, chậm rãi trương mở con mắt, mới phát hiện chính mình vẫn đứng tại chỗ, thời gian tựa hồ cũng chưa qua đi quá lâu. - chú -

Xoay người lại nhìn một chút, phát hiện kia Vương thẩm như cũ lẳng lẳng nằm trên đất.

Cũng không biết tại sao, lúc này nhìn lại cái này đàn bà, nhưng là một chút ý tưởng cũng không có, cái này làm cho ta tâm lý không tự chủ động một cái, suy nghĩ cái này đàn bà, có lẽ cùng những thứ kia đồ 'Hoa' 'Môn' Kỹ 'Nữ' không sai biệt lắm, bản thân cũng đang tu luyện một loại Mị Công, lúc này mới khiến cho nàng tuy là từ nương bán lão số tuổi, hơn nữa đáng dấp cũng không dễ nhìn lắm, vẫn như cũ để cho ta không thể tự mình.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, theo bản năng khẽ than thở một tiếng, cảm giác này đàn bà mặc dù có chút không cùng đường cân nhắc, nhưng mà có thể cảm giác được, nàng bình thường sinh tồn trạng thái, thật ra thì cũng là tương đối chật vật, chắc có rất nhiều bất đắc dĩ cùng bất đắc dĩ đi, cho nên, nàng sai lầm, cũng không đơn thuần chính là nàng trách nhiệm, mà ta tựa hồ cũng không phải một mực nhéo nàng không buông tha, này đối với nàng mà nói, là không Thái Công bình.

Lúc đó trong lòng suy nghĩ những thứ này, ta không tự chủ đem rương hành lý mở ra, đem bên trong một cái thảm lấy ra, trải trên mặt đất, sau đó ôm nàng, để cho nàng ở trên thảm nằm, về sau lại đem rồi hai bộ quần áo cho nàng đổ lên, không để cho nàng về phần quá lạnh, thật là ác có thể giữ ấm một chút.

Sau khi làm xong những việc này, ta nhìn trái phải một cái, phát hiện cũng không có cái gì sự tình làm, sự chú ý dĩ nhiên là chuyển tới Lương Hiếu Điềm bên kia.

Lúc này, Lương Hiếu Điềm hẳn là chính trong suối nước nóng tắm, không biết giặt thể nào, phỏng chừng cũng không sai biệt lắm đi.

Ta đưa đầu hướng cô ấy là bên nhìn một chút, phát hiện đèn pin ánh sáng chiếu rọi xuống, trong ôn tuyền Thủy Khí hòa hợp, một mảnh trắng xóa, Lương Hiếu Điềm dáng vẻ cũng không thể nhìn rõ, chỉ nghe được nhẹ nhàng nước 'Hoa' tiếng vang, sau đó thấy một cái đầu ở Thủy Khí bên trong nhẹ nhàng đung đưa.

Thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng từ Nham Bích phía sau đi ra, sau đó rón ra rón rén hướng Lương Hiếu Điềm bên kia đi tới, vốn là dự định nhìn lên nàng, kết quả nhưng không nghĩ, ta mới đi ra, còn chưa được hai bước xa, lại đột nhiên nghe được Lương Hiếu Điềm một tiếng trầm thấp thân 'Ngâm' âm thanh, tựa hồ là không cần thận dụng phải trên người vết thương, có chút đau đau, cho nên mới theo bản năng kêu lên.

Nàng như vậy vừa gọi kêu, ta lập tức tâm lý một trận lo âu, theo bản năng liền tiếng kêu hỏi "Thế nào? Không có sao chứ?"

"À?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm ngẩng đầu hướng ta bên này nhìn sang, ngay sau đó nháy mắt nháy mắt con mắt, nhưng là đối với ta nói: "Người, người có thể tới hay không một chút? Ta nghĩ muốn giúp cho ta một chút."

Lời này nhưng là để cho ta có chút không khỏi kích động rồi, dù sao ta ngay từ đầu còn tưởng rằng nàng sẽ đối với ta cử động cảm thấy tức giận, đem ta mắng trở về, để cho ta tiếp tục đi Nham Bích phía sau chờ, không nghĩ tới nàng không những không tức giận, còn gọi ta tới, này cái sự tình, có thể tưởng tượng được, tiếp theo nhất định sẽ phát sinh một ít chuyện tốt, hắc hắc, mà hiện tại ở ta tâm lý vừa vặn rất là khao khát, cái này há chẳng phải là, vừa đúng sao?

Tâm lý một trận hưng phấn, liền vội vàng đi tới, mới phát hiện Lương Hiểu Điềm quần áo cũng cởi ra, xếp đến đặt ở nước suối bên cạnh trên đất đá, sau đó lúc này, nàng chính co rút thân ngâm trong suối nước nóng, chỉ lộ ra một cái đầu tới.

Nhìn thấy ta tới, nàng đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, tựa hồ là có chút xấu hổ, sau đó nàng liền nhích sang bên nhích lại gần, đối với ta nói: "Có thể hay không làm phiền người giúp ta giặt rửa một chút tóc? Trong tay ta cánh tay thật sự là quá đau nhức, nhắc cũng không nâng lên được."

Lúc đó, nghe nói như vậy, ta mới nhớ, trước đó, nàng nhưng là một mực ở bị tội, đầu tiên là đem ta cùng rương hành lý từ kia trong giếng thẳng mặt 'Làm' đi ra, đã là đem nàng mệt mỏi nhanh thoát lực, lúc ấy bởi vì sợi dây quá nhỏ, tay nàng đều bị siết phá, sau đó chính là bị kia Vương thẩm đánh, trên người nhiều chỗ gặp phải đòn nghiêm trọng, mặc dù không trí mạng, phỏng chừng tình huống cũng không được khá lắm.

Nói thật, lúc này, ta rất muốn nhìn một chút trên người nàng bị thương ra sao, nhưng mà điều này hiển nhiên không tiện lắm nói ra, cho nên, cuối cùng ta chỉ có thể là gật đầu một cái, từ nàng trong rương hành lý kia một chai nước gội đầu lấy ra, sau đó đứng ở nước suối bên cạnh, chuẩn bị cho nàng gội đầu.

Nhìn thấy ta cử động, nàng do dự một chút, ngay sau đó đối với ta nói: "Như vậy 'Thật' không thuận tay, nếu không người cũng xuống đi, đến trong nước đến, liền dễ dàng hơn."

Nghe nói như vậy, ta theo bản năng nhìn một chút nàng, lại mới phát hiện nàng chính đầy mắt ngượng ngùng nhìn về phía nơi khác, rất hiển nhiên, nàng cũng biết, nếu như ta xuống nước lời nói, giữa chúng ta, rất có thể sẽ đột phá Giới giới hạn, phát sinh một ít tương đối thân mật sự tình, cho nên,

nàng cũng có chút khân trương.

Nhưng mà, lúc này, nếu nàng đều nói như vậy, ta coi như nam nhân, nếu như lại nhần nhó, vậy thì quá không ra gì rồi, cho nên, lập tức ta rất thản nhiên gật đầu, nói với nàng: "Người xoay chuyển đi một chuyển, ta cởi quần áo, vừa vắn trên người của ta cũng rất dơ rồi, cũng muốn tắm một chút."

Nàng thấp giọng ân một chút, ngay sau đó xoay người đưa lưng về phía ta, mà ta là là nhanh đem quần áo trừ đi, sau đó bỏ vào trong nước, sau khi chính là chậm rãi đến gần đến bên người nàng.

Nước cũng không phải là rất sâu, ước chừng cho đến eo ếch, cho nên, muốn toàn thân cũng ngâm dưới nước, trên căn bản muốn ngồi xồm ở trong nước mới có thể.

Lúc đó ta cũng học Lương Hiếu Điền dáng vẻ, toàn thân giấu ở trong nước, chỉ lộ ra một cái đầu, sau đó đầu tiên là đơn giản đem mình mặt rửa một chút, làm cho mình nhẹ nhàng khoan khoái hơi có chút, về sau chính là đưa tay từ dưới nước, nhẹ nhàng cầm tay nàng, kéo nàng, để cho nàng đối mặt với, sau đó chính là mỉm cười một chút, nói với nàng: "Đến đây đi, người đứng vững làm chút, ta giúp người giặt tóc."

Nàng gật đầu một cái, xoay người, ta chính là đến gần đến sau lưng nàng, sau đó vén lên nước, tưới đến nàng trên tóc, về sau để lên nước gội đầu, hai tay nhẹ nhàng bó đến đầu nàng phát 'Nhào nặn' xoa xoa, vì nàng gội đầu.

Trong quá trình này, thân thể ta, cùng thân thể nàng, không tự chủ cũng có chút dán chặt lại với nhau, sau đó, ta đầu tiên là bụng vị trí cảm giác một mảnh trơn nhẵn ấm áp, sau khi chính là một cây đồ vật chia vào một khối mềm nhũn đồ vật bên trên, ta vội vàng về phía sau rút lui thân, kéo dài khoảng cách, nhưng là lại không nghĩ, cứ như vậy, trên tay khu vực tình

thần sức lực, nàng bị ta kéo theo bản năng lui về phía sau đảo đến, sau đó ta vội vàng nhúng tay đem nàng tiếp lấy, lần này tốt lắm, hoàn toàn áp vào cùng nhau, tránh đều không rơi né.

Chỉ là, lúc này, ta còn chưa tới cùng có cái gì ôn tồn ý tưởng, liền nghe được nàng theo bản năng một tiếng thân 'Ngâm '. Tựa hồ phi thường thống khổ, sau đó nàng vội vàng vồ vào ta ôm nàng eo nhỏ nhả cánh tay, kia tình trạng tựa hồ là ở bài xích ta, lại tựa hồ là ở kiêng kỵ cái gì.

Ta sợ hết hồn, liền tranh thủ nàng buông ra, sau đó nắm tay nàng, có chút nghi hoặc hỏi nàng nói: "Thế nào?"

"Không, ta, đau, " nàng đang khi nói chuyện, mày nhíu lại đến, vẻ mặt có chút thống khổ.

"Có phải hay không thương tổn tới? Có thể để cho ta xem một chút không? Thương tổn chỗ nào?" Ta nhìn nàng hỏi.

Lúc đó, ta đây lời nói, thật ra thì chỉ là thuận miệng nói, nhưng không nghĩ, nghe được ta lời nói sau khi, nàng lại là phi thường nhu thuận gật gật đầu, sau đó chính là chậm rãi từ trong nước đứng dậy, để cho ta thấy rõ nàng nửa người trên tình huống, kết quả, nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi là một trận thương tiếc, theo bản năng liền đem nàng ôm thật chặt lấy, ôn nhu nói với nàng: "Thật xin lỗi, đều là ta không được, cho người chịu khổ."

Chương 130: Tâm ý lưu luyện

Không có tận mắt thấy kia trường cảnh khi, ta vô luận như thế nào cũng không cách nào tưởng tượng đến cái đó tình trạng. -

Đầu tiên, Lương Hiếu Diễm da thịt như tuyết, nhẵn nhụi như son, màu da như một trang giấy trắng, đây coi như là đáy 'Sắc', sau đó, lúc này, lại chỉ thấy được kia tinh tế trắng nõn thân thể trên, xanh một miếng, tím một khối vết bầm, cơ hồ đem thân thể vốn là màu sắc cũng hoàn toàn che đi.

Đầu tiên là hai cái bả vai, chỉ thấy kia trên bả vai, từng đạo xanh màu tím vết tích đề ở phía trên, rất hiển nhiên là sợi dây siết đi ra, lúc này đã có chút ít sưng lên, này đủ để chứng minh lúc ấy Lương Hiếu Diễm đem ta từ trong giếng thảng ra bên ngoài túm khi, là biết bao liều mạng, nàng cơ hồ là dùng tới nàng thật sự có sức lực, mới làm được một điểm này.

Ngoài ra chính là nàng hai cánh tay, cũng là nhiều chỗ máu ứ đọng, kia tay nhỏ càng là 'Thịt' màu đỏ một mảnh, rất hiển nhiên là dùng sức quá độ, có chút bị ghìm bị thương.

Trừ đó ra, còn sót lại rõ ràng nhất, chính là trên bụng, cùng với 'Ngực' trên miệng hai khối miệng chén Đại Thanh 'Sắc' vết bầm, đây đều là bị cái đó Vương thẩm đánh ra, ta nhớ đến lúc ấy kia chết đàn bà liên tục hai chân cũng đá vào Lương Hiếu Diễm trên người, lúc ấy cũng đem Lương Hiếu Diễm đạp ra ngoài, có thể tưởng tượng, này hai chân lực lượng có bao nhiêu lớn, cho nên mới lưu lại lớn như vậy máu ứ đọng.

Những thứ này máu ứ đọng cùng vết thương, khẳng định cũng rất đau đớn, đặc biệt là Lương Hiếu Diễm loại này bản thân là da mịn non 'Thịt'. Nuông chiều từ bé 'Nữ' hài tử, đột nhiên bị nặng như vậy bên trên, sau đó thể lực tốt đến gần chỉ nhiều hơn thu, cho nên bây giờ nàng đột nhiên thanh tĩnh lại sau khi, nhất định là toàn thân cũng phi thường đau xót, nàng nói nàng ngay cả tay cánh tay cũng không ngấc lên được, kia rất hiển nhiên

không phải cố ý thôi phồng hư tranh thủ đồng tình, đó là thật không ngăn nổi cánh tay, ta lúc trước ở nông thôn làm việc nặng khi, thường thường sẽ xuất hiện tình huống như vậy, cho nên ta rất hiểu nàng.

Đương nhiên rồi, trừ lần đó ra, ta cảm giác mạnh nhất chính là thương tiếc, cho nên ta cơ hồ là theo bản năng ôm lấy nàng, muốn cho nàng một chút an ủi, lại không muốn như vậy thứ nhất, lại vừa là để cho nàng hít một hơi hơi lạnh, nhất thời đau đến run lấy bấy.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng đưa nàng buông ra, về sau chính là nắm tay nàng nói: "Yên tâm đi, sau này ta nhất định sẽ bảo vệ tốt người, không để cho người nhận được bất cứ thương tổn gì."

"Ừ, ta tin tưởng người, " nàng thật thấp đáp một tiếng, ngay sau đó tốt co rút thân trốn trong nước, sau đó chính là nháy mắt nháy mắt con mắt, về mặt tự nhiên một ít, nhìn ta nói: "Thật ra thì ta phải cảm tạ người mới đúng, dù sao này một cái sự tình bản thân đều cùng người không có quan hệ gì, người là hoàn toàn vì ta, mới đi tới nơi này, nếu không lời nói, người cũng sẽ không tao nhiều như vậy tội. Đúng rồi, người bây giờ cảm giác thế nào? Ta nhìn thấy người ở đó trong giếng thẳng mặt, hình như là đem khối xương kia đầu hấp thu, vậy sẽ không có vấn đề gì sao?"

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là mỉm cười một chút, lắc đầu một cái, nhẹ nhàng tiến lên, cánh tay theo bản năng nắm cả nàng eo nhỏ nhắn, nhẹ nhàng đưa nàng ôm vào trong ngực, nói với nàng: "Yên tâm đi, ta không sao, không những không việc gì, còn nhân họa đắc phúc, trở nên phi thường lợi hại đây. Đúng rồi, người sau này không cho lại nói khách khí như vậy lời nói, phải biết, người sự tình chính là ta sự tình, ta đã quyết định, sau này mặc kệ người có khó khăn gì, ta đều sẽ lo tới cùng, chỉ cần người không chê ta phiền là được."

"Hi hi ——" nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm có chút nhỏ đắc ý nở

nụ cười, về sau nhưng là theo bản năng ở ta trong ngực rong chơi đến thân thể, sau đó nàng một cái tay, trong lúc vô tình ở dưới nước chạm được một cây vĩ vật, lập tức để cho nàng một cái 'Kích' linh, lập tức rút tay về, có chút kinh ngạc hỏi ta nói: "Đúng rồi, người phía dưới trả thế nào ẩn giấu một cây gậy?"

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là một trận ngạc nhiên, ngay sau đó có chút làm chuyện xấu đất dẫn dắt nàng tay nhỏ, để cho nàng cầm cái kia đồ vật, sau đó đưa nàng ôm vào trong ngực, ôm thích hợp, sau khi mới ở bên tai nàng nói: "Người hảo hảo 'Sờ' một 'Sờ' ". Nhìn nhìn đến cùng phải hay không cây gậy nhỉ?"

Rất hiển nhiên, Lương Hiếu Điềm cũng không phải người ngu, nàng lập tức liền biết đây là chuyện gì xảy ra, không cảm thấy là sắc mặt hỏa hồng, liền vội vàng lỏng ra vật kia, từ ta trong ngực tránh thoát đi ra ngoài, quyết cái miệng nhỏ nhắn nói: "Ô kìa, người thật là thật xấu."

"Hắc hắc, vậy người có muốn hay không ta tiếp tục xấu đi xuống đây?" Ta cảm giác lúc này bầu không khí đã không sai biệt lắm, tựa hồ là nên làm một chút ít sự tình lúc, vì vậy cũng có chút da chết nát mặt cảm giác, muốn nhân cơ hội đem sự tình làm, vì vậy ta lại lần nữa đem nàng kéo ra đi qua, ôm lấy.

Sau đó nàng cả kinh con mắt nhất thời phóng đại, về sau là có chút kháng cự đất tay nhỏ đẩy ta 'Ngực' thang nói: "Đừng, đừng, Tiểu Bắc, ta van cầu người, ta thật tốt sợ, người vật kia thực sự quá lớn, huống chi, ta bây giờ cả người đau đớn, chúng ta, chúng ta có thể chờ hay không đến trạng thái khá một chút khi, lại, còn như vậy, có được hay không? Người yên tâm, ta tâm lý rất thích người, hơn nữa trải qua gần đây một chút ít sự tình sau khi, ta đã nhận định người, cho nên, mặc kệ sớm muộn, ta đều là người người, người không nên gấp gáp, được không?"

Thấy cái này tình trạng, ta cũng biết Lương Hiếu Diễm thân thể trạng thái xác thực không thích hợp làm này cái sự tình, trong lòng cũng có chút nhân nhượng nàng, ngay sau đó liền mỉm cười một cái, ở trên trán nàng hôn một cái nói: "Được rồi, ta minh bạch, người yên tâm đi, ta sẽ không quá không người "Tính ". Đến đây đi, chúng ta trước rửa sạch sẽ, sau đó mặc quần áo tử tế, đi trước làm chính sự lại nói, này cũng trễ nãi thời gian thật dài."

"Ừ, được, " Lương Hiếu Diễm gật đầu một cái, xoay người để cho ta tiếp tục cho nàng gội đầu, nhưng mà ngay sau đó nhưng là lại có chút thức tỉnh một loại đất đối với ta nói: "Đúng rồi, cái đó Vương thẩm đây? Người đem nàng đơn độc ở lại bên kia sao? Sẽ không xảy ra chuyện sao? Ô kìa, nàng khẳng định đang trộm xem chúng ta á..., thật là mắc cỡ chết được."

Lương Hiếu Diễm cũng thật là đủ chậm lụt, đến lúc này mới nhớ tới cái đó lười Vương thẩm tới.

Bất quá, thấy nàng lòng tràn đầy khẩn trương, ta vội vàng nói cho nàng biết nói cái đó Vương thẩm đã đã ngủ mê man rồi, phỏng chừng trong thời gian ngắn vẫn chưa tỉnh lại. Nghe ta giải thích, nàng này mới yên tâm lại, sau đó ta giúp nàng rửa sạch tóc, chính ta cũng đơn giản tắm một cái, sau đó chúng ta liền chuẩn bị lên bờ mặc quần áo đi.

Không thể không nói, lúc này ta tâm lý có chút Tiểu Tiểu thất vọng, dù sao trước một mực mong đợi sự tình không có thuận lý thành chương phát sinh, bất quá, ta cũng không phải là không có thu hoạch, dù sao chúng ta có thể như vậy với nhau thẳng thắn tương đối, này đủ để nói Minh Lương Hiếu ngọt thật ra thì thật đã đối với ta mở rộng ra cánh cửa lòng, từ bên trong tâm lý tiếp nhận ta trở thành nàng đàn ông. Ta tin tưởng, nàng loại này công nhận thái độ, sẽ đối với nàng ảnh hưởng tương đối sâu, cũng khá xa, tùy tiện không sẽ cải biến, dù sao, nếu như nàng là một cái giỏi thay đổi người, cũng sẽ không cùng cái đó Lương Vũ quần quít đã nhiều năm như vậy.

Mặc quần áo khi, tốt là có chút lúng túng, dù sao chúng ta lúc này, đều là không mảnh vải che thân, cho nên, tốt nửa ngày, cũng không biết thế nào nổi trên mặt nước.

Cuối cùng ta cắn răng một cái, để cho nàng trước xoay người, sau đó chính ta lên trước bờ, đem quần áo nhanh chóng mặc xong, sau khi là chuẩn bị đi trước kia Nham Bích phía sau tránh một hồi, để cho nàng tới mặc quần áo.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta nói nói cho nàng biết nói ta rời đi trước một chút khi, nhưng không nghĩ nàng cuối cùng trương trương tiểu miệng, có chút hơi khó đối với ta nói: "Cái đó, nếu không, người, người khoan hãy đi, giúp ta mặc quần áo xong có thể không? Ta, trong tay ta cánh tay thật sự là quá đau xót rồi. . ."

Chương 131: Nàng Mị Công

Ngạch, yêu cầu phiếu hàng tháng a, thân môn có nhóm, vạn mong đầu một chút a, vô say đã gấp rút ở đối mới, thân môn cũng nhiều cho nhiều điểm lực đi, quỳ tạ quỳ Thanks!

Không nghĩ tới thơm tho 'Kiều diễm ước át' phúc lợi lại còn không có kết thúc, hơn nữa lần này càng phún huyết, lúc ấy ta kích động đất tay cũng run lên, suy nghĩ chính mình chờ một lát, rất có thể sẽ không khống chế được chính mình, sau đó cưỡng ép đem Lương Hiếu Diễm cho liền Địa Chính pháp.

Ngay sau đó ta vội vàng gật đầu, lần nữa trở lại nước suối bên cạnh, đưa tay cho Lương Hiếu Diễm nói: "Đến, ta trước kéo người đi lên, giúp người lau khô lại mặc quần áo."

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm có chút phí sức mà đem cánh tay đưa cho ta, sau đó ta mới vừa vừa dùng lực, nàng đã "Ai u" một tiếng, đau đến chau mày mà bắt đầu.

Cái này tình trạng để cho ta một trận thương tiếc, liền vội vàng đem cái tay còn lại cũng đưa tới, sau đó hai tay chộp lấy nàng dưới nách, cơ hồ là đem nàng từ trong suối nước ôm ra.

Lúc đó, đưa nàng ôm sau khi đi lên, ta theo bản năng lui về phía sau rút lui thân, liền muốn đưa nàng toàn bộ đều thấy ở trong mắt.

Nhưng mà, Lương Hiếu Diễm tốc độ phản ứng cũng rất nhanh, theo bản năng co rút lại thân, cũng đã ngồi chồm hổm dưới đất, sau đó cả người cũng trốn đèn pin phía sau bóng ma bên trong, như vậy thứ nhất, ta cũng chỉ có thể mơ hồ thấy một cái uổng công thân thể, chi tiết cụ thể nhưng là không chú ý tới rồi.

Bất quá, tiếp theo ta còn muốn cho nàng mặc quần áo, cho nên ta cũng không lo lắng không có ngon ngọt.

Ngay sau đó ta đem nàng quần áo bung ở trên tay, hướng nàng đi tới, sau đó Lương Hiếu Điềm có chút khẩn trương đối với ta nói: "Người đừng đi chuyển, nhắm lại con mắt!"

Nghe nói như vậy, ta theo bản năng ngẩn ra, nhưng mà, ngay sau đó còn là dựa theo nàng cách nói, ngoan ngoãn đem con mắt nhắm lại, đứng ở nơi đó.

Sau đó ta liền nghe được có chút gấp thúc tiếng hít thở, sau khi là là có người từ trên tay ta chọn đi một tí quần áo đi ra ngoài, tựa hồ là Lương Hiếu Điềm chính mình đang mặc quần áo.

Cái này thì để cho ta có chút nghi hoặc rồi, nàng không phải là đau đến cánh tay cũng không ngắc lên được sao?

Liền ở ta nghĩ như vậy khi, bên tai truyền tới Lương Hiếu Điềm một trận trầm thấp thống khổ thân 'Ngâm' âm thanh, khẽ mở mắt nhìn lên lúc, mới phát hiện Lương Hiếu Điềm đã chính mình mặc vào một cái bột màu đỏ tiểu Nene, mà lúc này, chính phi thường khó khăn giơ lên hai tay, định đưa nàng thiếp thân món đó bột màu đỏ áo sơ mi mặc vào.

Lúc này, bởi vì Lương Hiếu Điềm là khom người đứng tư thái, vì vậy ta có thể rõ ràng thấy nàng kia hai cái thon dài thẳng tắp bạch 'Chân ". Sau đó chính là kia độ cong thông thả phần hông, nơi đó tình trạng, đều khiến ta cảm thấy đến kia miễn cưỡng treo ở phía trên tiểu Nene sẽ không cẩn thận trượt xuống đến, mà trên thực tế, vật nhỏ này đàn 'Tính' là rất tốt, cho nên, nó treo ở phía trên, vẫn luôn là dính sát, ép căn bản không hề trơn tuột dấu hiệu.

Sau đó, bởi vì thấy Lương Hiếu Điềm mặc quần áo khi về mặt quá mức chật vật, ta có chút không kềm chế được, theo bản năng liền lên trước đỡ cánh tay nàng, sau đó giúp nàng đem áo sơ mi kéo xuống, cho nàng mặc xong.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Điềm đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó nhưng là có chút quyết cái miệng nhỏ nhắn, có chút thờ phì phò nhìn ta, tốt nửa thiên tài thấp giọng oán giận nói: "Đại 'Sắc' chó sói, người quả nhiên đang trộm nhìn."

Lời này để cho ta một trận lúng túng, bật cười bên dưới, cũng không nói nhiều, chỉ là cầm trên tay quần áo mở ra, sau đó bắt đầu cẩn thận giúp nàng từng món một mặc vào, rất nhanh thì mặc quần áo xong, sau khi tốt mặc vào vớ, ta đây mới đưa nàng eo nhỏ nhắn bao quát, đem nàng từ dưới đất đỡ dậy, đưa nàng ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vuốt ve nàng sống lưng, hỏi nàng nói: "Như thế nào đây? Bây giờ cảm giác khá hơn một chút sao?"

"Ừ, tốt hơn nhiều, chính là trên người hay là đau xót, " nàng thấp giọng nói.

"Chúng ta đây hay là rời khỏi nơi này trước, tìm cái địa phương nghỉ ngơi một chút đi, có được hay không?" Ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng gật đầu một cái, sau đó giương mắt nhìn ta một cái, về mặt có chút xấu hổ, hồi lâu sau, nhưng là đột nhiên theo bản năng ôm lấy ta, anh âm thanh đối với ta nói: "Tiểu Bắc, cảm ơn người, thật."

Lời này để cho ta có chút không giải thích được, không biết nàng thế nào, nhưng mà cảm giác nàng 'Thật' động tình, mà ta cũng vì vậy có chút tâm thần 'Đãng' dạng, cho nên, ta cũng ôm lấy nàng, 'Hôn' đến nàng tóc dài, đáp lại nàng, tốt nửa ngày trời sau, ta đây mới nhẹ nhàng đem nàng lỏng ra, để cho nàng ở nước suối bên chờ ta một chút, ta đi đem cái đó Vương thẩm

đánh thức, sau đó chúng ta mang theo đồ vật, trước ra đến núi 'Động' bên ngoài đi.

Lúc này, ta dự định là tìm được trước một nơi người ta, tốt tốt ăn một chút gì, nghỉ ngơi một chút, sau khi lo lắng nữa khác biệt sự tình.

Vì vậy, ta đi tới Nham Bích phía sau, cúi đầu nhìn một chút, phát hiện kia Vương thẩm vẫn ở chỗ cũ lẳng lặng đang ngủ say, bộ dáng kia, rất là bình thường.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, lại nghĩ tới chính mình trước bị nàng khiêu khích đất 'Muốn' thôi không thể bộ dáng, sau đó cùng mình cùng Lương Hiếu Điềm chung một chỗ lúc lòng 'Tính' ổn định so sánh một phen sau khi, ta rất nhanh thì cho ra một cái tươi sáng kết luận: Đây đàn bà nhất định sẽ Mị Công, nếu như không phải như vậy lời nói, trước kia cái sự tình duy nhất giải thích chính là, ta có luyện mẫu tâm tình, sâu trong nội tâm liền là ưa thích loại này thành thực đàn bà, đối với Lương Hiếu Điềm loại này ngây ngô, ngược lại không quá cảm mạo.

Nhưng mà, nói ta luyện mẫu, điều này hiển nhiên là không quá có thể sự tình, bởi vì tự ta biết rõ mình, ta từ nhỏ đã rất kiên cường độc lập, cho tới bây giờ liền cũng chưa có phương diện này thích.

Ngay sau đó, tâm lý có định luận sau khi, ta không cảm thấy là cảnh cáo chính mình, tiếp theo sẽ cùng cái này đàn bà tiếp xúc khi, nhất định phải cẩn thận mới là, ngàn vạn lần không nên lại gặp nàng nói rồi, về sau ta tiến lên vỗ một cái nàng, đưa nàng kêu tỉnh lại.

Rất hiển nhiên, kia đàn bà sau khi tỉnh lại, vẻ mặt một mảnh 'Mê' vông, hỏi ta nàng đây là thế nào, về sau nàng đột nhiên tựa hồ tốt chính mình nghĩ tới cái gì, không cảm thấy là lui về phía sau co rút lại thân, theo bản năng né tránh ta, đáng thương đất cầu khẩn nói: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, Tiểu Bắc,

ta biết lỗi rồi, ta không bao giờ nữa dẫn 'Dụ' người, van cầu người tha ta được chứ? Không muốn lại trừng phạt, ta thật, thật không có ác ý. Ta bây giờ đã biết người lợi hại, cũng không dám...nữa cãi lại người, tiếp đó, người liền coi ta là thành người nô lệ tốt lắm, người để cho ta làm gì, ta đều sẽ nghe người lời nói."

Đàn bà cử động cùng lời nói cũng để cho ta một trận nghi hoặc, không cảm thấy là cau mày nhìn nàng nói: "Người làm sao vậy? Ta vừa không có hành hạ người, người chỉ là buồn ngủ một chút mà thôi, làm gì như vậy sợ hãi?"

"Không phải là a, người, trước người, trước phun 'Bắn' đi ra ngoài là công tâm khí lạnh, vậy, vật kia tiến vào thân thể người sau khi, sẽ trầm tích ở tâm lý, đúng giờ bùng nổ, mỗi lần bùng nổ, cũng sẽ cho người cả người phát lạnh, sau đó ngất đi. Cho nên, cho nên, ta nghĩ, muốn cho người giúp ta đem, đem kia khí lạnh thanh trừ hết, ta, ta thật biết lỗi rồi." Vương Nhược Lan nhìn ta, mặt đầy cầu khẩn thần sắc .

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là lạnh rên một tiếng nói: "Được rồi, cái này sau này hãy nói đi, trước mắt mới chỉ, ta chỉ biết thả khí lạnh, còn sẽ không tiêu trừ, người trước chịu đựng đi, hơn nữa, đối với người giống như cũng không cái gì ảnh hưởng."

"Muốn tiêu trừ khí lạnh, rất đơn giản a, người không biết sao? Thật ra thì, thật ra thì, chỉ cần người, người lại, sẽ ở miệng ta trong phun 'Bắn' một lần, chỉ là lần này, không muốn lại phun khí lạnh, mà là phun bình thường 'Tinh' Hoa, liền, liền có thể giải trừ." Kia đàn bà đang khi nói chuyện, tốt nhìn như lơ đãng tiến lên, lấp bắp nói ôm lấy ta 'Chân ". Khuôn mặt càng là vô tình hay cố ý ở ta 'Khố' 'Môn' phụ cận, cách vài vóc vuốt ve ta kia vĩ vật, kia cử động, cũng không biết tại sao, hoảng hốt giữa, cuối cùng để cho trong nội tâm của ta lại vừa là một trận khó nhin.

Chương 132: Vừa gặp 2 lão yêu

Cái này thật đúng là là để cho ta có chút bất đắc dĩ, rốt cuộc lại trở lại đường cũ lên rồi, vừa cùng cái này đàn bà tiếp xúc, bất tri bất giác liền lâm vào nàng trong bẫy, có chút không thể tự thoát ra được ý tứ.

Điểm chết người là, làm người thấy một cái đàn bà, ánh mắt quyến rũ như tơ, đáng thương đất ôm người, một bộ đáng thương tiếc, người là vô luận như thế nào cũng không nhẫn tâm cùng nàng nói một ít gì tương đối cứng rắn lời nói, vô hình trung, người luôn là có một loại muốn cùng nàng cùng đi thối nát, đi buông thả, đi truy lạc ý tưởng.

Cái này cũng xác thực là loài người "Tính ". Cổ ngữ nói không sai, uyên ương trưởng, mộ anh hùng, bách luyện thép không địch lại ngón tay mềm, xưa nay không biết có bao nhiêu anh hùng hảo hán, ở máu chảy thành sông, cực đoan tàn khốc trên chiến trường, không có chết, nhưng mà cuối cùng lại chết ở đàn bà trên người.

Này chút ít sự tình, nhắc tới châm chọc, thật ra thì tra cứu đứng lên, lại cũng không có gì không hợp lý chỗ, dù sao, lại Đại Anh Hùng, cũng là người, hơn nữa còn là 'Muốn' ngấm vô cùng mãnh liệt người, điều này cũng làm cho nhất định hấn tiến thủ tâm rất mạnh, có thể lấy rất lớn thành tựu, cùng lúc đó, bọn họ nhược điểm cũng rất tươi minh, đó chính là bọn họ rất khó bao ở chính mình, đặc biệt là bao ở chính mình thẳng nhỏ.

Nhưng là, cho dù là như vậy, cho dù là cái này đàn bà cơ hồ khiến ta lại vừa là đầu não một mảnh chóng mặt khi, ta nhưng là đột nhiên có chút tỉnh ngộ lại rồi, đặc biệt là khi nàng nói cái gì chỉ cần ta sẽ ở trong miệng nàng phun ra một lần bình thường 'Tình' Hoa lúc, ta nhất thời liền có chút hiểu được, rất không tồi, giống như cái đó bạch cốt Cự Long nói như vậy, cái này đàn bà hẳn chỉ là muốn kiếm lấy ta Nguyên Dương 'Tình' Hoa.

Này cái sự tình nhắc tới có chút dơ bẩn, sắp xếp không lộ ra, nhưng mà trên

thực tế, xưa nay có rất nhiều tương tự án lệ. Ở thời cổ sau khi rất nhiều trong truyền thuyết, một ít tu luyện tà đạo pháp thuật đàn bà, liền là dựa vào hút nam 'Tĩnh' dương nguyên 'Tĩnh' Hoa mà thu được rồi vĩnh bảo xanh 'Xuân ". Trường sinh bất lão hiệu quả. Hơn nữa, ở đào được nam 'Tĩnh' dương nguyên khi, những thứ này đàn bà nhất chung ý chính là cái loại này chưa phá thể đàn ông trẻ tuổi, cảm giác bọn họ 'Tĩnh' Hoa, mới thật sự là ẩn chứa nam nhân toàn bộ linh khí cùng sinh mệnh lực bảo bối, nếu là có thể hái được một cái, kia cơ hồ liền thẳng được đào được mười phổ thông 'Tao' các lão gia.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta tự nhiên làm theo, cúi đầu nhìn kia Vương thẩm, không tự chủ lại đột nhiên nhẹ nhàng vuốt ve đầu nàng phát, hỏi nàng nói: "Có thể hay không nói cho ta biết, người năm nay rốt cuộc là bao nhiêu tuổi?"

Nghe được ta lời nói, kia đàn bà ngẩn ra, ngay sau đó nhưng là ngượng ngùng ngước mắt nhìn ta nói: "Thế nào? Người chê ta lão sao? Hắc hắc, thật ra thì người đại khái có thể không thể so với nghĩ như vậy, nói cho người biết đi, ta mặc dù tuổi lớn một chút, nhưng mà ta nhưng là so với cái kia ngây ngô tiểu cô nương kinh nghiệm rất nhiều ta tuyệt đối sẽ phục 'Thị' tốt người, cho người cực kỳ thoải mái lời nói, không tin lời nói, sau này người thử một chút thì biết."

Nghe nói như vậy, ta hừ lạnh một tiếng, không nói gì, ngồi xổm xuống, mắt lạnh nhìn kia đàn bà con mắt nói: "Người một loại bao lâu liền cần chọn lựa một lần nam nhân dương nguyên 'Tĩnh' Hoa? Người bây giờ là không phải là lại đến nhất định phải Thái Bỗ lúc? Có phải hay không Thái Bỗ không tới, người dung nhan liền sẽ nhanh chóng già yếu đi xuống?"

Bị ta vừa nói như thế, kia đàn bà một trận ngạc nhiên, tốt nửa ngày, mới có hơi xấu hổ mà cúi thấp đầu đi, lộ vẻ nhưng đã biết bị ta xem thấu, cho nên liền lúng ta lúng túng nói: "Thật xin lỗi, thật sự là, là người quá mức 'Dụ'

người, hơn hai mươi năm khóa dương Quy Nguyên công, tu luyện được Nguyên Dương, đó là nhân gian chí bảo, ta quả thực, thật sự là không nhin được. Thật ra thì, người nên cũng đã nhìn ra, ta, ta tuổi tác xác thực so với mặt ngoài bộ dáng lớn hơn, bất quá, này thật ra thì cũng không là vấn đề, liền nói ví dụ như bây giờ đi, nếu như người, người nguyện ý cho ta độ một cái chí bảo Nguyên Dương lời nói, ta cũng có thể càng tuổi trẻ, nói không chừng sẽ biến thành chỉ có hơn hai mươi tuổi đáng vẻ đây. Hơn nữa, coi như người cho ta độ một cái Nguyên Dương, người tổn thương cũng không phải rất lớn, chẳng qua là phá thể, tổn thất một chút xiu bản mệnh 'Tinh' hoa nhi đã. . ."

Xem ra thật là làm cho ta cho đoán trúng, nàng quả nhiên là tu luyện Thái Bỗ phương pháp tà môn, bất quá, nhìn nàng Thái Bỗ phương pháp, còn xem là khá tiếp nhận, cũng không phải là trong truyền thuyết cái loại này một khi Thái Bỗ, tất nhiên sẽ người ép khô tới chết tà ác công pháp, nếu không lời nói, nàng tội quá thật có thể lớn đến làm cho không người nào có thể tha thứ.

Lúc này, nghe nàng giải thích, ta tâm lý cuối cùng động trắc ẩn, trong vô thức, lại muốn phải giúp giúp nàng, cho nàng độ một cái Nguyên Dương, để cho nàng tuổi trẻ đứng lên. Dựa theo ta suy đoán đến xem, nàng lúc còn trẻ, chắc cũng là một vị cực kỳ thủy linh động lòng người cô nương.

Chỉ là, ta cái ý nghĩ này nổi lên, rất nhanh thì bị ta kiềm chế xuống đi, dù sao, càng không chiếm được đồ vật, mới càng quý báu, cái này đàn bà còn có rất lớn giá trị lợi dụng, cho nên, ta phải tiếp tục treo nàng, để cho nàng làm việc cho ta, nghe theo ta lái mới đúng.

Cho nên, lập tức, ta khẽ mỉm cười, đưa tay lôi kéo nàng cầm, ở nàng 'Môi' bên trên hôn một cái sau khi, liền thấp giọng nói với nàng: "Nếu như người thật muốn lời nói, cũng không phải là không thể, chỉ là, tiếp theo liền muốn nhìn người biểu hiện, nếu như người nghe lời lời nói, ta có thể cân nhắc cho

người muốn đồ vật, dù sao ta cũng không phải hẹp hòi người, mà nếu như người cố ý cho ta đùa bỡn thủ đoạn lời nói, hừ hừ, vậy người có thể thì không thể trách lòng ta ngoan thủ đen, lạt thủ tồi 'Hoa' , biết không?"

"Được, đi, người yên tâm, tiếp theo ta cái gì đều nghe người, người yên tâm đi, ta nhất định sẽ biểu hiện tốt một chút, " kia đàn bà liền vội vàng gật đầu nhận lời.

Nghe nói như vậy, ta ngay sau đó đứng lên, đem rương hành lý khế kéo, nói với nàng: "Vội vàng thu thập tề chỉnh rồi, chúng ta sắp đi ra ngoài, luôn giấu ở này đen thui 'Động' 'Huyệt' trong, cũng sắp biến thành con chuột."

" Được, ta tới cho các người dẫn đường, " đàn bà liền vội vàng thu thập tề chỉnh, y phục mặc được, sau đó tốt lấy mái tóc châm cái đuôi ngựa, sau khi chỉnh là chủ động đem rương hành lý nhận, một đường lôi kéo, hướng Lương Hiếu Diễm bên kia đi qua rồi.

Ta đi theo, cùng Lương Hiếu Diễm hội hợp sau khi, ngay sau đó ba người đánh đèn pin, một đường hướng núi 'Động' đi ra bên ngoài rồi.

Bởi vì Lương Hiếu Diễm quả thực quá mệt mỏi , ta muốn trước cho nàng tìm cái nghỉ ngơi địa phương, cho nên ta để cho cái đó đàn bà dẫn chúng ta từ tương đối ẩn núp cửa an toàn đi ra ngoài, sau khi đi ra ngoài, trước dẫn chúng ta tìm địa phương nghỉ ngơi.

Kia đàn bà suy nghĩ một chút sau khi, liền đối với ta nói: "Nơi này một mực đi vào trong, có một cái rất bí mật tiểu 'Động' miệng ra đi, sau khi đi ra ngoài, rồi thôn ở cũng không phải là rất xa, hơn nữa, kia phụ cận thì có một tòa thường xuyên trống không căn phòng lớn, chúng ta có thể len lén đi nhà kia trong mượn chân nghỉ ngơi một chút."

"Nhà kia là lấy làm gì? Tại sao một mực trống không?" Ta có chút nghi

hoặc đất hỏi.

"Đó là phòng cưới a, này, đầu năm nay, như vậy nhà ở, ở trong thôn có thể nhiều hơn nữa, người tuổi trẻ đều đi ra ngoài làm việc, nhà ở dĩ nhiên liền vô ích đi xuống không người ở rồi, yên tâm đi, ta đối với này cái địa phương quen thuộc lắm, theo ta đi, tuyệt đối không thành vấn đề, " đàn bà rất tự tin, dẫn đầu đi ở phía trước.

Thấy nàng nói như vậy, ta cũng yên lòng, dắt Lương Hiếu Điềm tay, một đường đi về phía trước.

Không lâu lắm, quả nhiên thấy trước mặt truyền tới ánh sáng, xuất hiện một nơi 'Động' miệng, sau đó chúng ta từ kia 'Động' miệng đi ra ngoài, nhìn một cái bên dưới, bên ngoài đã là chiều tà lặn về tây, sắc trời thê lương rồi, giữa núi rừng, muện 'Âm' ế, hơn nữa tiếng gió xào xạc, kia bầu không khí liền càng để cho người có chút bi thương do tâm sinh.

Bất quá, cũng may xem toàn thể đến, hết thấy đều vẫn tính là an toàn, 'Động' bên ngoài chính là một rừng cây, cũng không có gì dị thường tồn tại, thật sự bằng vào chúng ta rất thản nhiên đi vào, giẫm đạp trên mặt đất lá rụng, kéo kẹt kéo kẹt đất chui qua lại, dần dần liền đi tới ngoài rừng cây đầu, giương mắt có thể trông thấy xa xa trong thôn khói bếp cùng mái hiên rồi.

Chỉ là, để cho chúng ta không nghĩ tới là, ngay tại chúng ta chính nhìn xa thôn, sinh lòng than thở khi, bất thành lình một tiếng 'Gian' cười từ bên trong truyền tới, tùy người nghiêng đầu nhìn sang lúc, không tự chủ tâm lý chính là trầm xuống, tiếng cười kia cuối cùng hai cái người quen biết vật phát ra ngoài, không là người khác, chính là lão kia người què cùng thân bà bà.

Chương 133: Âm Quỷ 3 càng

"Hắc hắc, ta đã nói rồi, bọn họ này hai cái tiểu gia hỏa, khẳng định chính là chui vào Tàng Long 'Động' bên trong đi, như thế nào đây? Ta nói không sai chứ?"

Ngay sau đó, lão kia người què cùng thân bà bà một bên hướng chúng ta này vừa đi tới, một bên liền nghe được lão người què dương dương đắc ý nói.

"Ô kìa, nhanh chớ nói, người không thấy sao? Cái đó đàn bà đi cùng với bọn họ đây? Nhìn như vậy đến, cuối cùng là nàng trước đắc thủ a. Người xem kia hai cái tiểu gia hỏa, như vậy thuận theo đi theo nàng phía sau, rất lộ vẻ nhưng đã bị nàng khống chế được nha." Lúc này, cái đó thân bà bà cũng có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói.

Nghe được bọn họ lời nói, ta không tránh khỏi tâm lý động linh cơ một cái, liền vội vàng nói khẽ với Vương Nhược Lan nói: "Không muốn lộ ra sơ hở, liền theo bọn họ nói như vậy biểu diễn, làm bộ như chúng ta đã bị người khống chế, có nghe hay không?"

"Được, ta minh bạch, người yên tâm đi, bảo đảm sẽ không để cho bọn họ nhìn ra kỳ hoặc, ta biểu diễn năng lực người cứ việc yên tâm." Vương Nhược Lan đang khi nói chuyện, đầu tiên là đem trong tay lôi kéo rương hành lý 'Đóng' trả lại cho ta cùng Lương Hiếu Diễm, để cho tự chúng ta cầm, về sau nàng nhưng là một tay chống nạnh, trên mặt mang theo nhàn nhạt nụ cười đắc ý, cứ như vậy đứng ở trong rừng, lẳng lặng chờ lão người què bọn họ đi tới.

Bởi vì lão kia người què cùng thân bà bà, bản thân cùng Vương Nhược Lan đều là thuộc về Văn Hương Cốc thuộc hạ tiểu lâu la, bọn họ trước đối với ta cùng Lương Hiếu Diễm tranh đoạt, thật ra thì chỉ là vì tranh công mà thôi, hơn nữa khi đó ta cùng Lương Hiếu Diễm cũng còn 'Ngu dốt' ở cổ

trong, bây giờ bọn họ đều đã kéo xuống ngục trang, công khai cướp trắng trợn rồi, tự nhiên cũng sẽ không lại liên lụy đến cái gì cong cong lượn quanh ở rồi, mà nhìn thấy ta cùng Lương Hiếu Điềm đã bị Vương Nhược Lan khống chế được, trở thành Vương Nhược Lan tới tay con mồi, bọn họ vì vậy cũng tự buông ra tâm, ngay sau đó cặp tay thoáng qua 'Đãng' đến đi tới, cười rạng rỡ mà nhìn Vương Nhược Lan, ngoài mặt là rất thân thiện, trên thực chất nhưng là âm thầm so tài, Tiểu Lý Tàng Dao.

Vương Nhược Lan tự nhiên cũng biết bọn họ, vì vậy cũng liền mặt đầy lạnh nhạt cười lạnh, cầm cao tư thái, vẫn đợi đến bọn họ đi tới cự ly rất gần rồi, mới vừa cười lạnh một tiếng nói: "Ai nhé, hai vị thật đúng là khổ cực nột, vẫn còn ở tìm đây? Đây đây khắp núi đồi, chỉ sợ các người cũng mau chạy đoạn 'Chân' đi? Thế nào? Người tìm được chưa à?"

Vương Nhược Lan lời này lộ vẻ lại chính là đang cười nhạo bọn họ, cho nên lúc đó hai người lập tức chính là sắc mặt một trận âm trầm cùng lúng túng, ngay sau đó liền gặp được kia thân bà bà miệng lệch một cái, rất khinh thường dặt dối với Vương Nhược Lan nói: "lãng' hàng một cái, ngàn người đâm, vạn người cười, thật đúng là có mặt, bắt hai cái tiểu oa oa, cũng bất quá là miễn cưỡng có thể 'Đóng' kém mà thôi, cho là có nhiều bản lĩnh lớn đây? Muốn phách lối a, chờ người vào bên trong 'Môn' lại nói, đến lúc đó ta Lâm Thiên đập đầu cho người đều có thể, không biết xấu hổ đồ đệ tiện!"

Bị kia thân bà bà mắng một cái như vậy, Vương Nhược Lan nhất thời mặt đỏ lên, mắt lạnh nhìn kia thân bà bà nói: "Khá lắm hạ tiện lão già, người thật là chán sống phải không? Muốn chết lời nói, liền nói một tiếng!"

"Ta 'Nhổ' người một cái 'Lãng' ——" thân bà bà đối chọi gay gắt, giậm chân liền muốn xông về phía trước, cũng may lão kia người què kịp thời đem thân bà bà ngăn lại, sau đó ngăn ở giữa hai người, nhìn Vương Nhược Lan nói: "Vương Nhược Lan, này một thành là người thắng rồi, được rồi,

nói nhảm không cần nói nhiều, sự tình cứ như vậy đi, chúng ta cũng nhận. Bất quá, này nói đi nói lại thì, hai người kia, người không thể nuốt một mình, muốn phân cho chúng ta một cái mới có thể."

Lão người què lời nói để cho Vương Nhược Lan ngẩn ra, không cảm thấy là cau mày nói: "Người tưởng đặc đảo mỹ, ta dựa vào cái gì muốn phân cho các người một cái?"

"Hắc hắc, Vương Nhược Lan, cái này người không biết đâu? Người cho rằng là hai người kia vì sao lại đến này cái địa phương tới? Nói thiệt cho người biết đi, đó là chúng ta nhà dưới hồ 'Làm' tới. Nói như vậy, người rõ chưa? Cho nên, bất kể như thế nào, này cái sự tình chúng ta cũng là xuất lực, người không thể quá lòng đen tối, muốn phân cho chúng ta một cái mới được." Lão người què nói.

Nghe được lão người què lời nói, Vương Nhược Lan không khỏi ngẩn ra, theo bản năng hướng ta nhìn lại, mà ta trong lòng cũng là động một cái, ngay sau đó có chút hiểu được, nói như vậy, ở Nam Kinh khi, cái đó 'Lăn lộn' trứng thú y, thật ra thì cũng là một bọn họ là một đường hàng 'Sắc ". Kia thú y sở dĩ để cho chúng ta tới đây cái địa phương, thật ra thì chính là đang cho bọn hãn giao hàng, ta cùng Lương Hiếu Điềm cái này thật đúng là là từ vừa mới bắt đầu liền rơi đến trong hố lửa đi, bị người bán cũng còn giúp người đếm tiền đâu rồi, đơn giản là ngu xuẩn tới cực điểm.

Bất quá, cứ như vậy, sự tình cũng dễ làm rồi, bởi vì, ít nhất ta biết rõ mình rốt cuộc là bị ai bán hết, cho nên, lần này trở lại Nam Kinh sau khi, hừ hừ, tên biến thái kia thú y, sẽ chờ bị Lão Tử ngược đãi tới chết đi!

Biết những thứ này sau khi, ta theo bản năng đối với Vương Nhược Lan khê gật đầu một cái, sau đó Vương Nhược Lan lập tức hội ý, ngay sau đó xoay người nhìn lão người què bọn họ nói: "Coi như là các người nhà dưới đem người lặc lư tới, nhưng là bây giờ đã là chúng ta rồi, các người cũng

liền ít chủ ý, tránh cho lão nương ta dưới cơn nóng giận, đem hai người các người Lão Bất Tử cũng biến thành cá con ba ba băm chết!"

"Hừ hừ hừ, Vương Nhược Lan, người có phải hay không đánh giá quá cao mình? Người nghĩ rằng ta 'Âm' quỷ là hù dọa đại sao? Đối phó những thứ kia bên trong 'Môn' người, ta có lẽ còn sợ 3 phần, nhưng mà, đối phó người một cái 'Tao' cô nàng, còn có cái gì khó khăn? Ta cho người biết, không muốn cho thể diện mà không cần, hai người kia, chúng ta nhất định là muốn phân cho một cái, người nếu là lại ra sức khước từ, đừng trách ta không khách khí!" Lão người què đang khi nói chuyện, cuối cùng chậm rãi móc trong ngực ra một cái màu đen bao bố, về sau một chút xiu triển khai, cuối cùng cuối cùng biến thành một món màu đen áo khoác ngoài, sau đó liền gặp được hân đem kia áo khoác ngoài phi đến trên người, cột chắc đai, đeo lên cái mũ, về sau giương mắt nhìn một chút kia một chút xiu hướng dưới đỉnh núi mặt tuột xuống, chỉ còn lại lướt một cái dư huy chiều tà, cười lạnh một tiếng đối với Vương Nhược Lan nói: "Thời gian vừa vặn, ta hỏi người một lần nữa, 'Đóng' không 'Đóng' người?"

"Người đừng mơ tưởng!" Vương Nhược Lan quả quyết cự tuyệt, về sau liền gặp được lão kia người què một tiếng hừ lạnh, ngay sau đó nghiêng đầu đối với kia thân bà bà nói: "Đại muội tử, người trước chờ, xem ta như thế nào thu thập này 'Lăng' hàng!"

Lão người què đang khi nói chuyện, đột nhiên bóng người thoáng một cái, hướng một bên trong rừng cây chạy tới, không lâu lắm liền biến mất trong rừng cây, động tác kia nhanh nhẹn, quả nhiên hình giống như quỷ mị.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, Vương Nhược Lan liền vội vàng xoay người đi tới ta cùng Lương Hiếu Điềm trước người, gấp giọng nói: "Hai người các người, cầm thứ tốt, theo ta đi, nhanh lên một chút!"

Nghe được nàng lời nói, ta cùng Lương Hiếu Điềm cố ý giả bộ nghe lời

rầm rập đáng vẻ, ngay sau đó liền lôi kéo rương hành lý, đi theo Vương Nhược Lan sau lưng, hướng thôn phương hướng chạy tới.

Rất nhanh, chúng ta tốt đi vào trong một mảnh rừng cây, sau đó, bởi vì thái dương đã xuống núi, trong rừng cây một mảnh tối tăm, 'Âm' gió trập trập, đi chưa được mấy bước đường, lại đột nhiên cảm giác bên trong một tiếng gào thét vang lên, đón lấy, Vương Nhược Lan còn chưa phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, cũng đã bị một vệt bóng đen đột nhiên đụng ngã xuống đất, ngay sau đó nghe được "Ba" đất nhất thanh thúy hưởng, tựa hồ là bóng đen kia ở trên mặt nàng nặng nề 'Nhổ' rồi một cái tát.

Sau đó Vương Nhược Lan giùng giăng xoay mình nghĩ muốn nắm bóng đen kia, nhưng không nghĩ bóng đen kia tung bay, lập tức lại biến mất ở trong rừng cây rồi.

Chương 134: Quỷ Âm ta càng Âm

Nhắc tới, trên giang hồ, có rất nhiều người, vô cùng thích phóng đại, nhất là ở cho mình chiêu số võ công đặt tên khi, càng là người người từ hái tinh hoa, sáng mù mắt người.

Cũng tỷ như nói, có người cho mình chiêu thức gọi là kêu "Long phá Cửu Thiên", nghe hù chết người, còn tưởng rằng có thể đánh ra một cái Thần Long đến, trực tiếp đánh ngã Ngọc Hoàng Đại Đế Lăng Tiêu Bảo Điện, kết quả đâu rồi, khiến cho sau khi đi ra, chính là một cái kinh sợ người, tung người một cái, khả năng chính là nhảy so với người bình thường hơi cao một tí tẹo như thế, sau đó ở giữa không trung lại một tiếng quỷ kêu, cái này kêu là Long phá cửu thiên, lại tỷ như cái gì Hư Không Trảm, phích lịch bàn tay, Phục Hổ côn đọi một chút, những thứ này võ công chiêu thức, nghe đều là hù chết người, như sấm bên tai, nhưng là chân chính đến sử xuất ra khi, thật ra thì cực kỳ vụng về, cái gọi là Võ Lâm Cao Thủ, rất nhiều lúc, lại bị một đám Tiểu Lưu Manh đánh sưng mặt sưng mũi, này không thể không nói là Võ Lâm Nhân Sĩ một loại hình quái dị hư vinh cùng bi ai.

Người Trung Quốc, chính là quá chú trọng khoa tay múa chân rồi, cho nên, Trung Quốc Công Phu mới có thể nước sông ngày một rút xuống, nếu không lời nói, nếu là có thể giống như người ngoại quốc những tên khốn kiếp kia như thế, võ thuật chú trọng cái thực dụng tính, so sánh Trung Hoa võ thuật, hẳn sẽ càng phát Dương ánh sáng đại tài đúng.

Mà bây giờ, trước mặt của ta, thì có một cái như vậy phô trương thanh thế gia hỏa, nói cái gì mình là "Âm Quỷ", nhưng mà, căn cứ ta phân tích, tên khốn này cũng chính là khoác một món đen áo khoác ngoài, hành tung quỷ dị, mượn bóng đêm che chở đánh lén người mà thôi, thật ra thì cũng không có gì quá lợi hại địa phương.

Đương nhiên rồi, hẳn một chiêu này, ngược lại đem kia Vương Nhượng Lan bị dọa sợ đến quá sức, như lâm đại địch một dạng mang theo ta cùng

Lương Hiếu Diễm hướng trong rừng cây trốn, kết quả, chạy trốn cũng vô dụng, cuối cùng vẫn là bị tên khốn kia lão người què đuổi kịp, không những như thế, hắn còn đánh lén thuận lợi, đem Vương Nhược Lan đung ngã xuống đất, dựa theo trên mặt nàng hung hãn quăng một cái tát.

Này ngược lại có chút ra ta ngoài ý liệu rồi, dựa theo ta nghĩ rằng pháp đến xem, Vương Nhược Lan mặc dù trên người bị thương, nhưng mà cũng không trở thành thấp như vậy yếu, cho nên ngay cả lão người què một chiêu cũng không đỡ nổi, cái này có phải hay không có chút quá xuống giá tử?

Bất quá, lão kia người què đối với Vương Nhược Lan còn là phi thường kiêng kỵ, tựa hồ là sợ trên người nàng sâu trùng, cho nên đung ngã Vương Nhược Lan, đánh nàng thoáng cái sau khi, hắn ngay lập tức sẽ lắc mình né tránh, lần nữa co rút thân núp ở trong rừng cây, sau đó chính là âm hiểm thanh âm nói: "Vương Nhược Lan, ta sẽ cho người một cái cơ hội cuối cùng, rốt cuộc đóng không giao người? !"

Nghe được lời này, Vương Nhược Lan có chút khó khăn từ dưới đất bò dậy, tay che hõm vai vết thương, tựa vào một gốc cây bên trên, cũng không trả lời lão người què lời nói, ngược lại là giương mắt hướng ta nhìn lại, thần tình kia rất hiển nhiên là ở hỏi ta tiếp theo nên làm gì.

Thấy nàng có chút không chịu nổi, hơn nữa, thời cơ cũng không xê xích gì nhiều, ta vì vậy liền đối với nàng gật đầu một cái, sau đó len lén dùng ngón tay ngón tay chính ta.

Nhìn thấy ta cử động, kia Vương Nhược Lan ngay sau đó gật đầu một cái, sau đó đối với trong rừng cây lão người què hô: "Lão Bất Tử, ta bị thương, hôm nay coi là là các người vận khí tốt, ta không so đo với chúng mày rồi, kia cái xú tiểu tử liền lưu cho các người, nhanh tới đây lấy đi, cái đó Nữ Oa ở, ta nhưng là muốn, như vậy như vậy được chưa? !"

"Được, vậy cứ quyết định như vậy, người trước mang kia Nữ Oa ở đi, đem kia xú tiểu tử giữ lại, chúng ta xuống sẽ tới mang đi, người chớ phải cùng ta ra về, đừng cho là ta không biết người thủ đoạn." Lão người què trả lời.

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan lại nhìn một chút ta, sau đó ta đối với nàng gật đầu một cái, để cho nàng mang theo Lương Hiếu Điềm trước đi về phía trước.

Vương Nhược Lan hội ý sau khi, liền cố ý cao giọng đối với ta cùng Lương Hiếu Điềm nói: "Người, Lô Tiểu Bắc, ở lại chỗ này, chờ chút đi theo lão kia người què đi, người, Lương Hiếu Điềm, theo ta đi, nhanh lên một chút!"

Vương Nhược Lan nói xong sau khi, theo bản năng kéo Lương Hiếu Điềm xuống.

Lương Hiếu Điềm có chút sợ hãi, nắm trong tay ta, không muốn cùng tách ra, nhưng mà chạm được ta ánh mắt kiên định sau khi, nàng hay là khê cắn răng, đi theo kia Vương Nhược Lan hướng trong rừng cây đi.

Bên này, vẫn đợi đến Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm thân ảnh biến mất ở trong rừng cây, lại mới nghe được bên cạnh bụi cây phía sau, truyền ra trầm thấp tiếng đối thoại nói: "Đại muội tử, ta xem kia con mụ lăng lơ các là thực sự đi, tiểu tử này thuộc về chúng ta, đi thôi, chúng ta đi đem hắn mang đi."

"Hắc hắc, ta nói lão người què a, người có nhìn không ra, tiểu tử này nhưng là cái bảo bối a, hắn bộ dáng kia, nhìn tựa hồ vẫn cái Nguyên Dương thân, hừ hừ, cái này hả —— "

Lão người què thanh âm hạ xuống sau khi, kia thân bà bà thanh âm vang lên, hóa ra hai cái này Lão Quái Vật đã hội hợp đến một nơi rồi, sẽ chờ tiếp

thu ta.

Bất quá, nghe cái này thân bà bà trong lời nói ý tứ, nàng tựa hồ đối với ta Nguyên Dương thân, cũng là rất có chút ít thấy thèm, chẳng lẽ nàng cũng tu tập kia Thái Bối Chi Thuật, muốn học kia Vương Nhược Lan dáng vẻ, hút lấy ta tinh hoa?

Cái tình huống này để cho ta tâm lý một trận run run, không tự chủ liền tưởng tượng kia da gà nét mặt già nua tiến tới ta phía dưới, tham lam mút vào, lực kêu —— ta thật không biết, nếu là thật xảy ra như vậy sự tình lời nói, ta có thể hay không bởi vì áp lực trong lòng quá lớn, từ đó biến thành bất lực.

Đúng như dự đoán, hai cái lão yêu quái, đang khi nói chuyện, đi tới trước mặt của ta, kia thân bà bà đầu tiên là có chút sỗ sàng tiến lên kéo trong tay ta, trên dưới nhìn ta nói: "Ai nhé, ta Tiểu Quai Quai, bà bà thật đúng là thích người chết bầm, nhìn một chút này thân thể, này bắp thịt, còn có khí này sắc —— "

"Ho khan một cái, Đại muội tử, người, người không phải là thật muốn ——" thấy cái này tình trạng, che áo khoác ngoài lão người què, không tránh khỏi có chút lúng túng hỏi.

"Hừ, ta nói lão người què, người có thể phải hiểu rõ rồi, ta muốn là được này tiểu Tử Nguyên dương, nói không chừng trở nên với kia Vương Nhược Lan như thế trẻ, đến lúc đó còn chưa phải là tiện nghi người này Lão Bất Tử? Người có cái gì tốt để ý?" Thân bà bà quay đầu nhìn lão kia người què hỏi.

"Không, không, ta không phải là cái ý này, Đại muội tử người đừng hiểu lầm, ta ý là, tốt như vậy bảo bối, chúng ta dùng xong sau, cũng không thể lãng phí, đến lúc đó, không bằng đem hắc đưa cho Nội Môn một vị kia, hẳn

hắc, người thấy thế nào?" Lão người què mị mắt thấy thân bà bà hỏi.

"Người là nói cái đó tiêu yêu tinh?"

"Hừ —— có thể không nên nói như vậy, vị kia chị gái và em gái thần thông lớn đâu rồi, không chừng ngay tại trộm nghe chúng ta nói chuyện, vạn nhất bị nàng nghe được sau lưng người nói nàng nói xấu, cũng không phải là muốn hỏng việc?" Lão người què lòng tràn đầy khẩn trương, nhìn bốn phía.

"Được rồi, ta biết rồi, ý người ta hiểu được, yên tâm đi, liền theo lời người nói làm, dùng xong sau, đem hắc đưa cho vị kia chị gái và em gái, như vậy thứ nhất, sau này nàng cũng có thể giúp chúng ta nhiều trò chuyện, chỗ tốt nhiều lắm, " thân bà bà gật đầu nói.

"Thật tốt, cứ quyết định như vậy đi, kia hiện tại ở sắc trời đã tối, chúng ta trước mang tiểu tử này trở về đi thôi, " lão người què đang khi nói chuyện, cũng tiến lên kéo trong tay ta cánh tay, muốn đem ta dẫn đi.

Nhưng mà, để cho bọn họ không nghĩ tới là, cũng ở nơi này cái ngay miệng, ta nhưng là đột nhiên hai tay vừa lộn, trong nháy mắt đem hai người bọn họ cổ tay cũng khăng ở, về sau ta toét miệng cười lạnh một tiếng, chậm rãi trương mở con mắt, nhất thời, chỉ thấy kia trong đôi mắt, một mảnh ánh sáng màu xanh nhạt thấu đi ra, lập tức cả kinh kia hai cái lão yêu quái toàn thân đều có chút run rẩy rồi.

Chương 135: Bẻ gãy khóa

Lúc đó kia hai cái lão yêu quái ở trước mặt ta chít chít méo mó, thương lượng thế nào lợi dụng ta khi, ta thật ra thì nhưng là đã bắt đầu bình khí ngưng thần, tiến vào bảo nguyên quy nhất trạng thái, sau đó ta theo bản năng khống chế Nê Hoàn Cung đại môn rộng mở, về sau kêu gọi Thần Long lực, xác thực nói là Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, sau đó, đúng như dự đoán, lòng tùy ý tới, kia bằng bạc mà lại hùng tráng năng lượng trong nháy mắt tràn đầy toàn thân, cho tới ta cặp mắt cũng phóng xạ ra rồi huỳnh quang, sau đó, lực lượng đúng chỗ sau khi, ta lập tức bắt đầu hành động, cũng đúng lúc kia hai cái Lão Bất Tử cũng đứng ở trước mặt của ta, cho nên ta cơ hồ là trong nháy mắt liền đem hai người bọn họ cũng khống chế được.

Đương nhiên rồi, hai cái này Lão Quái Vật là tuyệt đối sẽ không thúc thủ chịu trời, cho nên, lập tức bọn họ một trận kinh ngạc sau khi, lập tức đều là dùng sức muốn cửa ra ta, ngay tại lúc đó, hai người đều là sử xuất âm chiêu, một cái nhắc chân hướng ta hạ bộ đập đến, một cái chính là từ hông trong rút ra một thanh đoản đao, hướng ngực ta miệng đâm xuống dưới.

Này hai cái lão gia hỏa cử động không thể bảo là không độc, đây đều là hướng muốn chết địa phương đi, ta nếu là thật bị bọn họ đánh trúng, phỏng chừng ta lập tức thì phải chơi xong.

Nhưng mà, bọn họ rất hiển nhiên là sai lầm đoán chừng tình thế, cho là có thể bằng vào những thứ này trò lừa bịp đối phó ta, nhưng không nghĩ, ta lúc này, Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo tăng vọt đi ra, sau đó ta chỉ là theo bản năng dùng sức bóp một cái bọn họ cánh tay, lập tức liền nghe được hai người bọn họ mỗi người phát ra một tiếng quái khiếu, ngay sau đó liền cả người run rẩy, cả người lệch ra đi xuống, sau đó bọn họ ngoài ra hai cái tay, dĩ nhiên chính là theo bản năng hướng trên tay ta bắt tới, đặc biệt là cầm đao cái đó, cũng chính là cái đó thân bà bà, đao kia nhận cơ hồ liền muốn đâm chọt trong tay ta rồi.

Sau đó, ở nơi này cái ngay miệng, ta đem cánh tay nàng vặn một cái, lập tức nàng cả người trên không trung sôi trào một vòng, sau khi trong tay đao chính là ném ra ngoài, sau đó cả người bị ta túm cánh tay, theo như ở nơi đó, chỉ muốn cái kia lão người què, lúc này, nhưng là một bên hừ hừ đến, một bên theo bản năng bài trong tay ta, nhưng là lại thật lâu đều không có thể bài di chuyển.

Đến lúc này, bọn họ cuối cùng là minh bạch trước mặt tình huống là chuyện gì xảy ra, cho nên, bọn họ cũng liền yên tĩnh lại, không dám giãy giụa nữa rồi, chỉ có thể là liều mạng cầu khẩn nói: "Đại, Đại Hiệp, là hai người chúng ta có mắt không trông, mạo phạm ngài, không nghĩ tới ngài lợi hại như vậy, chúng ta thật là mắt chó đui mù, còn hy vọng Đại Hiệp có thể đại nhân có đại lượng, bỏ qua cho hai người chúng ta đi, chúng ta từ nay về sau, nhất định hối cải để làm người mới, lần nữa làm người, cũng không dám... nữa làm chuyện xấu rồi "

"Bớt nói chuyện vớ vẩn, cái gì Đại Hiệp không Đại Hiệp? Cho là làm gì vậy đây? Giang hồ hiệp khách à? Nói thiệt cho các người biết, ta không phải là cái gì Đại Hiệp, nhưng mà, lại là các người khắc tinh, các người mới vừa nói cái gì tới? Muốn hút lấy ta tinh hoa, sau đó đem ta đưa cho cái gì, cái gì tiểu yêu tinh tới? Chặt chặt, các người thật đúng là nghĩ đến đủ chu toàn a, thế nào, bây giờ các người có còn muốn hay không Thái Bố ta à? Còn muốn hay không đem ta tặng người à?" Ta cười lạnh hỏi.

"Ô kìa nha, Tiểu Ca a, chúng ta cũng không dám... nữa á..., van cầu ngài, thả chúng ta đi, chúng ta thật biết lỗi rồi, " hai cái Lão Quái Vật, lòng tràn đầy đáng thương cầu khẩn.

"Hừ, thả người các? Người nghĩ rằng ta sẽ ngu sao như vậy? Thả người các, cho các người đi thông báo cái gì đó Nội Môn người, sau đó sẽ cùng đi đối phó ta? Thật là chuyện tiểu lâm, đứng lên, hai người các người Lão Bất

Tử quái vật, cũng nghe kỹ cho ta, ngoan ngoãn theo ta đi, nếu không lời nói, ta một cái liền bóp chết các người!" Ta nói xong lời nói sau khi, nhìn bọn họ một chút, muốn đem bọn họ cánh tay lỏng ra, để cho chính bọn họ theo ta đi, nhưng là vừa lo lắng trong bọn họ đường chia nhau chạy đường, cho ta gây họa, sau đó ta cau mày suy nghĩ một chút, bất giác liền nghĩ đến một ý kiến, sau đó ta lên một cước, đá vào lão kia người què trên chân, nhất thời liền nghe được "Kéo kẹt" một tiếng tiếng xương cốt gãy Âm truyền tới, sau đó lão kia người què lập tức quỵ kêu một dạng ôm chân ngã lăn trên đất, không ngừng run lên.

"Ôi chao, này, này" thấy cái này tình trạng, bên cạnh thân Lão Thái Bà, không khỏi lòng tràn đầy ngạc nhiên, cùng lúc đó, trên mặt cũng có chút bận tâm cùng khẩn trương.

"Người, đem trên lưng hắn!" Ta lỏng ra kia Lão Thái Bà, chỉ chỉ trên đất đang ở kêu thảm thiết lão người què, nói với nàng.

"À? Ô kìa, Tiểu Ca a, người xem ta thân thể này, này lão người què kia sức nặng, ta, ta nơi nào vác đi chuyển à?" Lão Thái Bà mặt đầy làm khó.

"Ừ ?" Ta lạnh rên một tiếng, nhúu mày, trợn mắt nhìn nàng liếc mắt, sau đó nàng ngay lập tức sẽ luôn miệng nói: "Hảo hảo hảo, ta vác, ta vác!"

Về sau nàng chính là kéo lão kia người què, phí sức mà đem hắn đeo lên.

Thấy cái này tình trạng, bên ta mới hài lòng gật đầu, để cho bọn họ đuổi theo ta.

Sau khi, ta chính là mang của bọn họ một đường đi về phía trước, không nhiều một hồi, cũng đã ở bên rừng cây bên trên, tìm được Lương Hiếu Diễm cùng Vương Nhược Lan.

Vương Nhược Lan biểu hiện không tệ, cuối cùng không có đánh cái gì chủ ý xấu, Lương Hiếu Điềm vẻ mặt cũng tương đối bình tĩnh, tóm lại, cái này Vương Nhược Lan cho ta cảm giác chính là thật có chút khí ám đầu mình, hướng hiền lành một mặt biến chuyển ý tứ, sau đó ta đối với nàng gật đầu một cái, mỉm cười một cái, biểu thị khen ngợi, sau đó cái này một mực ánh mắt quyến rũ như tơ, làm cho tâm thần người không yên nữ nhân lại là có chút xấu hổ cúi đầu, biểu hiện ra một bộ có thể người bộ dáng tới.

Cái này làm cho ta càng có chút vui vẻ, dù sao đây mới là bình thường nữ nhân chứ sao.

Sau đó, dựa theo chúng ta nguyên kế hoạch, do Vương Nhược Lan dẫn đường, rất nhanh đi tới thôn bên ngoài, một nơi cây cối thấp thoáng sân bên cạnh.

Viện kia cửa lầu trang nghiêm, bên trong là hai tầng Tiểu Dương Lâu, nhìn rất u tĩnh, cũng rất có bầu không khí, nhưng là lại xác thực đúng là trống không, tạm thời không có ai ở, trên cửa đến khóa.

Thời gian không phải là quá muộn, sắc trời vừa mới đen xuống, nói lý lẽ, lúc này chúng ta đoàn người, hẳn sẽ bị người trong thôn thấy, nhưng là bởi vì này cái địa phương là cửa thôn, hơn nữa chung quanh cây cối cũng tương đối tươi tốt, lộ ra có chút Âm U, tầm thường lúc, sẽ không có người hướng bên này đi, cho nên, chúng ta đi thẳng tới cửa lớn kia, cũng không gặp được người nào.

Đến cửa sau khi, Vương Nhược Lan liền có chút hơi khó nói: "Cửa này khóa lại thật đúng là đại, đáng tiếc ta không mang công cụ, nếu không rất thuận lợi liền mở ra."

"Đừng, đừng cuống cuống, ta sẽ, ta sẽ" nghe nói như vậy, lão kia người què nằm ở Lão Thái Bà trên lưng, lập tức chủ động xin đi, thần tình kia hiển

nhiên là muốn muốn lấy lòng ta.

Nhưng mà, nghe được hần lời nói, ta nhưng chỉ là nghiêng đầu nhìn hần một cái, sau đó lạnh rên một tiếng, ngay sau đó lại là mình đi lên trước, bắt trên cửa kia khóa lớn, sau đó dụng lực vặn một cái, nhất thời liền nghe được "Rắc" nhất thanh thúy hưởng, kia khóa đã là bị ta miễn cưỡng đất vặn ra rồi.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, không riêng gì kia hai cái lão yêu quái, bao gồm Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm, tất cả đều là có chút ngạc nhiên ngây ngẩn, bọn họ hiển nhiên cũng không nghĩ tới ta lại có như thế thần lực.

Trong lúc nhất thời, ngoại trừ Lương Hiếu Điềm ra, còn lại ba người đều là bị dọa sợ đến thở mạnh cũng không dám, sau đó Lương Hiếu Điềm theo bản năng tiến lên cẩn thận kiểm tra một hồi thanh kia khóa, xác định là bị ta bẻ gãy sau khi, là là có chút không dám tin nhìn ta, thấp giọng hỏi "Tiểu Bắc, người thế nào đột nhiên, lợi hại như vậy rồi hả? Đây là chuyện gì xảy ra?"

Chương 136: Phòng trống

Nghe được Lương Hiếu Diễm lời nói, ta không cảm thấy là có chút tự đắc nở nụ cười, cố ý nói với nàng: "Ta vốn chính là lợi hại như vậy a, thế nào? Người mới phát hiện sao?"

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm ngẩn ra, ngay sau đó nhưng là cúi đầu cau mày suy nghĩ một chút sau khi, sau đó có chút bình tĩnh đối với nhìn ta nói: "Ta biết rồi, chẳng lẽ là khối xương kia đâu "

"Hừ" thấy nàng đã nghĩ tới, ta vội vàng cắt đứt nàng lời nói, nói khề với nàng nói: "Cái này có rảnh rồi lại nói, chúng ta đi vào trước nghỉ ngơi đi. "

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm gật đầu một cái, ngay sau đó chúng ta mở cửa đi vào trong sân, Vương Nhược Lan cùng hai cái Lão Quái Vật tự nhiên cũng đều đi theo vào, sau đó chúng ta đem đại môn trọng Tân Quan bên trên, sau khi xem mèo vẽ hổ, đem kia hai tầng tiểu lâu môn cũng biết mở, đi vào rồi trong phòng.

Vào phòng khi, sắc trời đã hoàn toàn đen xuống, cũng không có trăng sáng, trong phòng thì càng thêm bóng tối, cho nên, sau khi đi vào, ta theo bản năng phải đi trên tường tìm công tắc điện, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy ta chớp mắt một cái ngay miệng, trong mơ hồ thấy trong phòng một ít vật Thập đường ranh, sau đó cuối cùng bất ngờ ở kia nhà trung ương vị trí, thấy được nhất cá diện hướng đại môn, ngồi ngay ngắn ở cái ghế thượng nhân ảnh.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta lập tức cả kinh, lòng nói chẳng lẽ này nhà trống trong lại còn có người hay sao?

Nhưng mà, không đúng, cửa này hai môn không đều là khóa sao? Kia trong phòng này trả thế nào sẽ có người đây?

Cũng may, liền ở ta nghĩ như vậy khi, bên cạnh cầm đèn pin Lương Hiếu Điềm tựa hồ cũng phát hiện cái tình huống này, giơ tay lên đèn pin hướng cái bóng đen kia chiếu theo.

Kết quả, này chiếu một cái bên dưới, lập tức chúng ta liền thấy một cái cực kỳ quái dị tình trạng, kia lại thật là một cái ngòi ở trên ghế "Người", chỉ là, cũng không phải người sống, cũng không phải người chết, mà là một cái đầu bên trên che vải trắng, bị trói ở trên ghế Người nộm.

Lúc đó, ta có chút ngây ngẫn, theo bản năng nhìn một chút trong căn phòng còn lại địa phương, phát hiện đều là rất phổ thông chứng bày, nhà ở chủ nhân, có thể là cần nhắc đến phòng Tử Trường kỳ không dùng được, sẽ xuất hiện một ít thối rửa, cho nên, vụn vặt đồ vật cơ bản cũng thu lại, trên bàn, là đều là hiện lên một tầng màu trắng ny lon giấy, điều này làm cho cả nhà trong bầu không khí có chút không nói ra quái dị, môn khẩu phong thối tới, những thứ kia ny lon giấy ào ào nhẹ vang lên đến, hơn nữa ngay mặt một cái che vải trắng ngòi Người nộm, này liền càng để cho người tâm lý có chút chíp bông.

Điểm chết người là, lúc này chúng ta cũng không thể nhìn thấy người rơm kia khuôn mặt, bởi vì nó nửa người trên, đều là bị vải ngu dốt đứng lên, chúng ta chỉ có thể nhìn được nó kia trần lộ ra, dùng rơm rạ châm thành tứ chi, từ đó suy đoán vậy hẳn là là một cái Người nộm.

Ngay sau đó, ta trấn định một chút, suy nghĩ, khả năng này là nhà kia chủ nhân lo lắng có người đi vào trộm đồ, như ý lấy thứ như vậy tới dọa người, cho nên sẽ không thể nào để ý, sau đó ta xoay người lại nhìn một chút Vương Nhược Lan cùng hai cái Lão Quái Vật, lại phát hiện bọn họ đều là mặt đầy ngạc nhiên, kinh ngạc nhìn người rơm kia, tốt nửa ngày, mới có hơi lo âu nói: "Đây là chiêu quỷ thảo nhân, người nhà này cũng thật là Âm, đây là muốn hại chết người a."

"Chiêu quỷ thảo nhân? Có ý gì?" Nghe nói như vậy, ta nhìn Vương Nhược Lan, nghi ngờ hỏi.

"Cái này là chúng ta này cái địa phương một cái truyền thống, chính là nếu như một cái phòng Tử Trường kỳ không người ở, lại sợ một ít ăn trộm thừa dịp người không ở nhà khi, vào nhà trong tới trộm đồ, kia liền có thể ở nhà gian nhà chính trong cung phụng một cái chiêu quỷ thảo nhân. Thứ nhất có thể hù dọa những thứ kia ăn trộm, thứ hai chính là truyền thuyết loại này chiêu quỷ thảo nhân, sẽ đem nhà chung quanh một ít Âm bản khí bám vào đến trên người, sau đó, kia thảo nhân thì có chính mình Thần Thức, ở trong phòng ngậy ngô lâu, sẽ đem phòng này trở thành mình bàn, bất kỳ người xa lạ nào đi vào, cũng sẽ gặp phải tạt khí đặng, cho nên, lúc này, cho dù trộm được thành công, sau khi về nhà, cũng sẽ một mực xui xẻo vận, nói không chừng Âm Hồn triền thân, còn sẽ có nguy hiểm tánh mạng, " Vương Nhược Lan giải thích.

Này thật đúng là một mới mẻ sự tình, ta còn là lần đầu nghe nói như vậy sự tình, bất quá, ta hơi nghi hoặc một chút là, nếu cỗ này người sẽ chiêu quỷ, như vậy, nếu như gia nhân kia trở lại, chẳng phải là muốn đối với chính bọn hắn cũng tạo thành một ít đặng cùng tổn thương sao? Đến lúc đó, bọn họ muốn giải quyết như thế nào cái vấn đề này đây?

Đối với ta nghi vấn, Vương Nhược Lan gật gật đầu nói: "Này đúng là một cái vấn đề, bất quá, cũng không phải không phải là không có biện pháp. Đầu tiên, Người nộm coi như là tuyển được rồi Quỷ Hồn, cũng chỉ là ở ban đêm khi mới tương đối hung, cho nên, một khi thiết trí chiêu quỷ thảo nhân, như vậy, nếu như nhà ở chủ nhân phải về nhà, thì phải lựa chọn một cái khí trời quang đặng, thái dương tương đối khá thời gian, ở giữa trưa khi vào trong nhà, sau khi đi vào, mở cửa, trước phải cho người rơm kia dâng hương dập đầu, cảm tạ nó ở người không ở khi, hỗ trợ trông chừng rồi nhà ở, sau khi chính là đem Người nộm mời tới trong sân, thả ở ánh mặt trời xuống bạo chiếu, đồng thời tiếp tục thắp hương cung phụng, mục đích là

Siêu Độ bên trong khai ra vong hồn. Quá trình này kéo dài ba giờ trở lên, trên căn bản liền đem người rơm kia trên người âm khí khu trừ, phòng này cũng liền có thể tiếp tục ở đi xuống, nếu không lời nói, khả năng nhà ở chủ nhân, cũng sẽ phải chịu những thứ kia Âm bản khí ảnh hưởng cùng đụng."

Nghe nói như vậy, ta coi là là có chút biết, nhưng mà, bây giờ chúng ta làm sao bây giờ? Chúng ta tựa hồ cùng ăn trộm không khác nhau gì cả, chúng ta đây chẳng phải là muốn bị người rơm này âm khí đụng phải?

Như vậy, bị âm khí đụng sau khi, tiếp đó sẽ phát sinh một chút ít cái gì sự tình? Chúng ta bây giờ rời đi nơi này lời nói, còn kịp không?

Liền ở ta nghĩ như vậy khi, Vương Nhược Lan tay che ngực miệng, chậm rãi đi tới trước, nhìn một chút người rơm kia, tốt bốn phía nhìn một hồi, nhưng là đối với ta nói: "Không việc gì, tạm thời xem ra, người rơm này hẳn còn không có tìm được âm khí, nếu không lời nói, chúng ta sau khi đi vào, này vải trắng sẽ tự phiêu, trong phòng cũng sẽ khởi điểm gió, lúc này nhìn rất bình tĩnh, hẳn không có vấn đề gì, chúng ta đem người rơm này thiêu hủy là tốt."

"Đó chính là không việc gì rồi, " nghe nói như vậy, ta tâm lý thanh tĩnh lại, tiến lên kéo một cái người rơm kia trên người vải trắng, sau đó kia vải trắng thoáng cái từ Người nộm trên đầu rớt xuống, nhất thời, người rơm kia mặt mũi lộ ra, kết quả chúng ta nhìn một cái bên dưới, bất giác lại vừa là sửng sờ, người rơm kia trên mặt lại là treo một cái cực kỳ quái dị mặt nạ quỷ.

Sau đó, ngay tại ta đang tò mò khi, lại chỉ nghe bên cạnh Vương Nhược Lan, thậm chí lão người què bọn họ đều là "Ô kìa" thét một tiếng kinh hãi, theo bản năng lui về phía sau đi, đồng thời trong miệng la lên: "Thật là độc, là Dạ Xoa Khôi!"

"Cái gì? Các người có ý gì?" Nghe nói như vậy, ta không khỏi quay đầu

nhìn của bọn hắn hỏi.

Kết quả, ở nơi này cái ngay miệng, lại chỉ thấy trước mặt của ta Lương Hiểu Điền mặt đầy ngạc nhiên nhìn ta, ngay sau đó nhưng là theo bản năng nhấc ngón tay chỉ sau lưng ta, sau đó ta quay đầu hướng sau lưng nhìn một chút, bất ngờ thấy người rơm kia cuối cùng từ trên ghế đứng lên, lúc này chính mặt đầy quý tiểu đất mị mắt thấy ta.

Chương 137: Dạ Xoa Khôi

Ta không khỏi không thừa nhận, khi ta quay đầu thấy người rơm kia lại từ trên ghế đứng lên khi, tâm lý thật là căng thẳng, cảm giác tê cả da đầu, toàn thân cũng nổi lên một lớp da gà, đây không phải là gặp quỷ sống sao? Người nộm mình có thể di chuyển, đây là chuyện gì xảy ra?

Lúc đó, ta cơ hồ là theo bản năng, sau đó một quyền đánh ra đi, kết quả là nghe được "Oành" nhất thanh muồn hưởng, sau đó người rơm kia trực tiếp bị ta đập lật ở trên mặt đất, kể cả cái ghế kia cũng ngã ngửa trên mặt đất rồi.

Về sau, người rơm kia lăn đến trên đất bất động, trên mặt cụ cũng rút xuống, lúc này mới phát hiện này mặt cụ bên dưới, thật ra thì còn có một tầng đồ vật quấn ở rơm rạ bên trên, nhìn từ xa đến trắng xoá, không biết là cái gì.

Lúc này, ta suy nghĩ sự tình đều đã đến mức này rồi, cũng sẽ không dùng lo lắng nữa cái gì, thoải mái lên làm trước đem người rơm kia nhắc tới, sau đó dùng tay kéo một cái, đã đem người rơm kia kéo cái chia năm xẻ bảy, về sau nhìn lại người rơm kia trên đầu túi đồ vật, lại mới phát hiện là mấy tờ vẽ một ít quái dị Phù Văn giấy trắng. Kia giấy trắng không phải chúng ta bình thường viết chữ cái loại này giấy, mà là rất mỏng một loại giấy lớn, cơ hồ là trong suốt, sau đó phía trên kia Phù Văn, chính là dùng bút lông vẽ, mỗi một trương cũng không giống nhau, tổng cộng bốn tờ, chồng chung một chỗ, nhìn kỹ lúc, mới phát hiện vẽ là Dạ Xoa, hồ ly, chim sẻ ngô cùng rắn. Rắn cũng chính là rắn.

Sau đó ta nhìn kỹ một chút kia bốn tờ giấy, phát hiện tầng thứ nhất tấm kia Dạ Xoa đồ, đã có chút ít ẩm ướt rồi, lấy tay thử một chút, lạnh như băng lạnh như băng, sờ nữa sờ người rơm kia đầu, phát hiện cũng có chút ít khí lạnh, vô hình trung, luôn cảm thấy người rơm kia tựa hồ thật có chút hoạt khí, hình như là có ý thức.

Kết quả, vừa lúc đó, Vương Nhược Lan nhưng là đi tới bên cạnh ta, khẽ cau mày nhìn ta một cái trong tay bốn tờ giấy, sau đó mới nói với ta nói: "Rơm rạ bởi vì dài ở trong nước, tiếp theo hơi đất, bản thân liền là Âm Tính, dùng nó châm thành thảo nhân, dễ dàng tụ tập âm khí. Người nhà này nhìn dáng dấp không là người bình thường gia, khả năng cũng tinh thông một ít thuật pháp, cho nên dùng này Tứ Quý một dạng Linh Thuật, thuật này pháp tổng cộng có bốn tầng, một tầng so với một tầng lợi hại, tầng thứ nhất là Dạ Xoa, thật ra thì chỉ là một cách nói, nói đơn giản đến, chính là phổ thông du tán âm khí, những thứ này âm khí tụ tập sau khi, Người nộm liền thu được một ít ý thức, nhưng mà cũng không phải là rất Hung Lệ, dù vậy, người bình thường bị hướng độn một cái, cũng là ít nhất phải sốt cao chừng mấy ngày, một mực thần bất thủ xá. Đệ Nhị Tầng là hồ ly tiên, vậy thì không phải là chiêu quý, mà là chiêu linh, có thể sẽ khai ra một ít có chút đạo hạnh Hồ Tiên, Hồ Tiên cùng Dạ Xoa phối hợp, chung nhau thủ hộ cái nhà này, một khi có người ngoài xông vào, Hồ Tiên Mê Hồn, Dạ Xoa tạt khí đánh, trên căn bản, có thể an toàn từ nơi này đi ra ngoài người, cũng đã là phi thường không đơn giản. Đây Đệ Tam Tầng là Dã Kê, vậy thì so với hồ ly càng hung một chút, bởi vì Dã Kê một khi có linh tính, cũng rất hung ác, biết người mổ mắt, nhất định phải mổ mù không được, Đệ Tứ Tầng là Xà Tinh, một khi đến trình độ này, Dạ Xoa, Hồ Tiên, Dã Kê quái, độc Xà Tinh tề tụ, cái nhà này liền trực tiếp thành một nơi quý đất, đừng nói là người bình thường, chỉ sợ chúng ta đi vào, cũng rất khó còn sống đi ra ngoài. Người nhà này xem ra rất kiêng kỵ người khác vào bọn họ nhà ở, đây cũng là có chút kỳ quái."

Vương Nhược Lan đang khi nói chuyện, theo bản năng nhìn bốn phía, tựa hồ đang tìm thứ gì.

Thấy nàng cử động, ta không khỏi nhú chặt mày nói: "Vậy bây giờ rốt cuộc có vấn đề gì hay không? Ta đem vật quý này đánh hư, người không thấy sao? !"

Bị ta đây sao một rầy, Vương Nhược Lan liền vội vàng tích tụ ra mặt mày vui vẻ, đối với ta nói: "Ồ kìa nha, tốt lắm, ta đây không phải là ở nghĩ sự tình ấy ư, quên theo như người nói. Không việc gì, người khác khả năng còn sợ nó, người không việc gì, nếu không lời nói, lúc này người đã sớm tinh thần thác loạn. Hơn nữa, lúc này mới chỉ là khởi động tầng thứ nhất Dạ Xoa Khôi mà thôi, chẳng qua chỉ là một ít du tán âm khí, người mới có thể dễ dàng ngăn cản đi qua. Như vậy đi, vật này dù sao có chút âm khí, chúng ta cũng không dám di chuyển, nếu không người cực khổ đi nữa xuống, xuất ra đi thiêu xuống đi. Đốt sau khi, hẳn liền không có gì đáng ngại rồi."

Nghe được Vương Nhược Lan lời nói, ta khẽ cau mày, về sau nghiêng đầu nhìn một chút lão kia người què cùng thân bà bà, lúc này kia thân bà bà đã đem lão người què từ trên lưng để xuống, sau đó lão người què chính tựa vào trên khung cửa thờ hào hển, cái đó thân bà bà cũng đang đỡ khung cửa lau qua mồ hôi.

Nhìn thấy ta hướng bọn họ nhìn sang, hai cái lão yêu quái ngay cả bận rộn ngẩng đầu nhìn ta, ánh mắt mang theo sợ hãi.

"Này, hỏi các người đâu rồi, nàng lời mới vừa nói, có đúng hay không?" Ta chỉ chỉ Vương Nhược Lan, hỏi cái kia hai cái Lão Quái Vật.

"Đúng, đúng, yên tâm đi, " hai cái Lão Quái Vật liền vội vàng nhận lời.

"Không việc gì là tốt rồi, vậy, người qua đây, " ta đối với cái đó Lão Thái Bà ngoắc ngoắc tay.

Nghe nói như vậy, kia Lão Thái Bà có chút khẩn trương thở một hơi, sau đó đi tới trước mặt của ta.

"Đem những này cũng cầm đi đốt, " ta nói chuyện đang lúc, đem người

rom kia, còn có giấy trắng cái gì, tất cả cũng nhét vào Lão Thái Bà trong ngực.

"À? Này" nhất thời, kia Lão Thái Bà lòng tràn đầy khẩn trương, theo bản năng muốn đem đồ vật vứt bỏ, nhưng mà bị ta trợn mắt, ngay lập tức sẽ ôm lấy, sau đó chỉ có thể là bất đắc dĩ gật đầu, ôm kia đồng đồ vật đi ra ngoài, ở bên cạnh sân nội nhỏ trong phòng đốt lên hỏa, bắt đầu đốt.

Thấy kia Lão Thái Bà nung thảo nhân đi, ta vì vậy đứng ở gian nhà chính cửa, đem Lương Hiếu Diễm kéo đến bên người, về sau một cây đèn pin đưa cho Vương Nhược Lan nói: "Đem trong phòng đơn giản thu thập một chút đi."

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan gật đầu một cái, đi vào chuẩn bị thu thập, nàng tìm tới công tắc điện, nhấn hai cái, phát hiện hết điện, sau đó đi ra tìm tới chung quy điện áp, kéo theo điện áp, lúc này mới mở đèn.

Mở đèn sau khi, nàng tốt có chút bận tâm đối với ta nói: "Như vậy mở đèn có thể hay không không tốt lắm? Vạn nhất phụ cận đây người cho là bọn họ người nhà trở lại, tới xuyên môn lời nói, vậy cũng làm sao bây giờ?"

Wang Ruoshan lời nói, để cho ta cũng vậy có chút bận tâm, ngay sau đó suy nghĩ một chút, sẽ để cho nàng đem rèm cửa sổ cái gì đều kéo bên trên, người đến cũng không cần đi để ý tới.

Wang Ruoshan điểm một cái đi, trở về trong phòng, bắt đầu thu thập, không lâu lắm liền đem phòng khách dọn dẹp không sai biệt lắm, sau đó ta cùng Lương Hiếu Diễm mới đi vào, cái đó lão người què chính là bị Vương Nhược Lan đỡ đến trong phòng, ngồi ở dựa vào tường một khối trên chiếu.

Chúng ta đi vào sau khi ngồi xuống, ta suy tính một chút, cảm thấy hẳn là làm chút nóng hơi ăn uống, vì vậy sẽ để cho Vương Nhược Lan đi tìm cái đó

thân bà bà, đồng thời làm chút thức ăn tối ăn.

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan liền gật đầu một cái, đi ra ngoài, lúc đi, thân thể còn có chút co rúc, tựa hồ là hõm vai thương vẫn còn ở đau.

Sau đó nàng sau khi đi ra ngoài, không hai phút thời gian, theo sát cũng có chút hốt hoảng chạy trở lại, đối với ta nói: "Không xong, kia Lão Thái Bà chạy mất, người không thấy!"

"Ừ ?" Nghe nói như vậy, ta không khỏi nhướn mày một cái, lòng nói này Lão Thái Bà lại còn dám chạy, thật là không muốn sống, xem ra ta không cho nàng chút lợi hại nhìn một chút thì không được rồi.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta không nói hai lời, để cho Lương Hiểu Điềm trước chờ ta một hồi, sau đó ta đứng dậy liền đi ra ngoài, chuẩn bị đi đem kia Lão Thái Bà đoạt về.

Chương 138: Lão Thái Bà điên rồi

Vốn là ta cho là kia Lão Thái Bà sẽ bởi vì lão kia người què không thể đi di chuyển, sẽ không bỏ lại một mình hắn chạy trốn, xem ra ta là nghĩ lầm rồi, hơi chút cho bọn hắn một chút tha thứ, bọn họ liền bắt đầu động khởi không chính đáng, lại còn muốn chạy trốn, đã cho ta thật như vậy từ bi đây?

Ngay sau đó ta sải bước Lưu Tinh đi vào trong sân, nhìn chung quanh một chút, phát hiện đại môn cũng không có mở, xem bộ dáng là leo tường chạy, nhưng mà tường kia đầu cũng tương đối cao, lấy kia Lão Thái Bà thân cao cùng thể lực, phỏng chừng không quá dễ dàng, cho nên, lúc ấy ta rất nhanh thì kết luận này Lão Thái Bà rất có thể còn không có xuất viện ở, nàng chỉ là trốn đi.

Sau đó ta mở đèn pin lên, tới trước nồi trong phòng nhìn một chút, phát hiện lòng bếp trong sao Hỏa còn không có diệt, người rơm kia xác thực đã đốt rụi, nhìn thêm chút nữa nồi bên trong nhà, chính là một cái lò bếp, còn có một cái xi măng bản trên bàn, còn lại chính là một ít buội rậm, buội rậm cũng không nhiều, không có bị đá động qua dấu hiệu, hắn không có giấu người đi vào.

Bất quá, vì lý do an toàn, ta còn là mang củi thảo mở ra nhìn một chút, chắc chắn không người sau khi, này mới ra ngoài.

Lúc này, Vương Nhược Lan đi theo qua, Lương Hiếu Điềm cũng đi ra, đứng ở cửa nhìn bốn phía, tựa hồ cũng muốn trợ giúp tìm một chút kia Lão Thái Bà.

Ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên liền nghe được "Cô đông" một thanh âm vang lên, từ nhà ở mặt bên truyền tới, ta vội vàng chạy tới, lấy đèn pin chiếu một cái, mới phát hiện bên kia là một cái tiểu lộng đường, bên trong có chút mùi hôi thúi, xem bộ dáng là nhà vệ sinh.

Sau đó ta hướng kia trong nhà xí chiếu một cái, kết quả chiếu một cái bên dưới, ta nhất thời cũng có chút ngây ngẫn, bởi vì ta lại thấy được một cái cực kỳ quái dị cảnh tượng, kia Lão Thái Bà xác thực sẽ ở đó trong nhà xí ẩn tàng, chỉ là, lúc này nàng vẻ mặt phi thường cổ quái, động tác cũng càng thêm kỳ quái, trong tay lại là ôm một cái đen thui hũ lớn.

Kia hũ lớn ta biết, nói như vậy, dân quê gia, bởi vì trong phòng cũng không có nhà cầu, mùa đông tốt lạnh, cũng trong đi ra bên trên nhà vệ sinh, đặc biệt là quất phong tuyết rơi ngày, tương đối bị tội, cho nên bọn họ một loại cũng sẽ ở trong nhà dự bị như vậy một cái hũ lớn, không sai biệt lắm cao khoảng 1 thước, chừng nửa thước mở miệng, hai bên có tai đóa, có thể cột lên sợi dây xích, sau đó buổi tối liền đem lon này thả dưới gầm giường, đổ lên miệng, muốn thuận lợi khi, trước hết xử lý ở trong cái lon này, buổi sáng lấy thêm đi đổ sạch.

Sau đó, lúc này, kia Lão Thái Bà cầm trong tay, bất ngờ chính là một cái như vậy lon, không những như thế, nàng còn ôm cái lon kia, ở đó trong nhà xí đi lòng vòng khiêu động lên, bộ dáng kia cực kỳ quái dị, nhìn cũng để cho người đến hoảng.

Kết quả, cũng liền ở ta cùng Vương Nhược Lan các nàng chuẩn bị tiến lên ngăn lại nàng khi, lại chỉ thấy kia Lão Thái Bà thoáng cái đem kia lon cho giơ lên, sau đó chột hướng trên đầu mình khấu trừ đi xuống.

Lần này coi như không xong, bởi vì kia lon không phải là vô ích, bên trong chứa, cũng không biết đất đọng lại rồi bao lâu ứ vật, sau đó cứ như vậy hoa lap lap ngã nàng một thân, sau đó nàng như vậy đỡ lấy cái lon, ở nơi đó không đầu không đuôi mù mờ dâng lên.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta cơ hồ là thiếu chút nữa thì phun ra ngoài, sau đó đứng ở bên cạnh ta Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm cũng

giống như vậy, hai người cuối cùng cũng theo bản năng nắm chặt trong tay ta cánh tay, một tả một hữu hai người, tựa hồ cũng có chút bị giật mình, định ở ta nơi này bên tìm một chút cảm giác an toàn.

"Tiểu Bắc, nhanh, này, nàng đang làm gì?" Lương Hiếu Diễm đều đã không đành lòng nhìn, chỉ là liều mạng lắc trong tay ta cánh tay.

"Nàng bị âm khí đánh, bây giờ chính nổi điên đầu rồi, " ta cau mày nhìn kia Lão Thái Bà, về sau chính là nghiêng đầu hướng Vương Nhược Lan nhìn sang.

Nhìn thấy ta vẻ mặt, Vương Nhược Lan có chút hơi khó khăn môi, đối với ta nói: " Dạ, nàng là điên rồi, người, người không phải là muốn để cho ta đi cái này quá dơ bẩn "

"Được rồi, " thấy Vương Nhược Lan thần tình kia, ta cũng không nguyện ý làm khó nàng, ngay sau đó đối với các nàng nói: "Các người cũng trở về nhà đi đi, đúng rồi, tiểu Diễm, người giúp Vương thẩm đồng thời làm chút cơm, nàng trên người bị thương, hành động bất tiện, bên này giao cho ta tốt lắm."

Nghe được ta lời nói, hai người gật đầu một cái, có chút bận tâm nhìn một chút kia Lão Thái Bà, sau đó đồng thời cặp tay đi vào nhà rồi.

Trong quá trình này, Vương Nhược Lan theo bản năng nắm nắm trong tay ta, trong ánh mắt lưu chuyển vẻ khác thường ánh sáng, nói khẽ với ta nói một câu nói nói: "Tiểu Bắc, cảm ơn người."

Vương Nhược Lan cử động để cho ta có chút không khỏi, nhưng mà tâm lý lại chân thực cảm giác nữ nhân này đang ở hướng ta dần dần dựa vào, có chút người một nhà ý tứ, này chính là một cái hiện tượng tốt, dù sao, tiếp theo ta còn cần nàng giúp ta làm một chút ít sự tình.

Sau đó hai người các nàng đi sau khi, ta đây mới đánh đèn pin, đến kia Lão Thái Bà trước mặt, lập tức một trận hôi thối nhiệt độ tao, để cho ta khí đều có chút không kịp thở.

Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể là nhặt lên một cây gậy, sau đó hướng về phía kia lon đập một cái, nhất thời đem kia lon đập vỡ vụn, để cho kia Lão Thái Bà đầu từ bên trong lộ ra.

Chỉ là, làm như vậy sau khi, ta ngược lại có chút hối hận, bởi vì kia Lão Thái Bà trên đầu chính treo một ít đen thui uế vật, cùng lúc đó, nàng vẫn còn ở phiên trứ bạch nhãn, vẻ mặt dữ tợn mài răng, kia tình trạng thật không biết muốn hình dung như thế nào, tóm lại là tốt chán ghét tốt dọa người, đơn giản là khó coi.

Lúc này, có thể là bị ta đập lon thanh âm dao động đến, kia Lão Thái Bà bẹp đến miệng, tựa hồ đang ăn những thứ kia uế vật, sau đó nàng chớp mắt một cái, thấy được ta, cuối cùng thân liền hướng ta nhào tới.

Đến nơi này cái ngay miệng, ta chỉ có thể liền vội vàng lui về phía sau, sau đó ta nâng lên cây gậy, có chút nảy sinh ác độc địa đối với nàng đầu liền đập xuống.

"Thành thịch "

Hai tiếng trầm đục tiếng vang sau khi, mặc dù ta dùng sức khí cũng không lớn, nhưng mà kia Lão Thái Bà nhưng vẫn là hai mắt trợn trắng, trực tiếp miệng sùi bọt mép, run rẩy chết ngất trên đất rồi.

Thấy cái này tình trạng, ta mới yên lòng, sau đó nói ra cánh tay nàng, khó khăn lắm tìm tới một nơi coi như không chút tạp chất địa phương, đem nàng một đường cõng đến gian nhà chính cửa.

Đến gian nhà chính cửa sau khi, ta nhìn chung quanh một chút, suy nghĩ đem nàng trực tiếp cởi vào trong nhà, có chút quá khẩn rồi, để ở chỗ này đi, lại có chút không thể tưởng tượng nổi, bất đắc dĩ, ta liền đem nàng kéo đến trong sân cối xay bên cạnh, để cho nàng dựa lưng vào cối xay tề liệt ngồi ở kia cái địa phương.

Đem người để tốt sau khi, ta vào nhà nhìn một chút, phát hiện lão kia người què chính co rút thân ở nơi đó hừ hừ đến, không có chuyển địa phương, phỏng chừng cũng chuyển không được, sau đó ta yên lòng, vào nội phòng, phát hiện Lương Hiếu Diễm đang cùng Vương Nhược Lan đồng thời thổi lửa nấu cơm, các nàng từ người nhà này trong phòng tìm được một ít bột gạo, chuẩn bị nung chút cháo.

Thấy cái này tình trạng, ta sẽ để cho Lương Hiếu Diễm xem trước lửa cháy, đem Vương Nhược Lan kêu lên, sau khi đến cửa, ta từ trên người đem cái đó chứa nát thủy táo chai lấy ra, đưa tới Vương Nhược Lan trong tay nói: "Hiện tại đến người biểu hiện lúc, người ngày mai phải đóng hàng, không phải là còn thiếu hai người sao? Hai người kia đưa cho người, người cảm thấy thế nào?"

"À?" Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan không khỏi một trận kinh ngạc, ngay sau đó có chút hơi khó nhìn ta nói: "Này, cái này không tốt lắm đâu? Ta, bọn họ, bọn họ dù sao cùng ta là "

"Là cái gì?" Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là nhượng mảy một cái, mắt lạnh nhìn nàng hỏi.

Chương 139: 1 đôi lão cá

Vương Nhược Lan dù sao đối với ta vẫn còn có chút sợ, cho nên, khi ta mặt lạnh sau khi, nàng ngay lập tức sẽ biết nàng mình nói sai, liền vội vàng giải thích cho ta nói: "Không, Tiểu Bắc, người nghe không hiểu ta ý tứ, ta không phải là thương hại bọn họ theo ta là cùng một cái môn phái, thật ra thì, mặc dù bọn họ và ta đều là Văn Hương Cốc, nhưng mà bình thường căn bản một chút cảm tình cũng không có. Ta ý là, coi như ta đem bọn họ giao cho Văn Hương Cốc, Văn Hương Cốc cũng là sẽ đoán được, dù sao, Nội Môn người, đem hàng tiếp thu đi qua sau khi, vẫn là phải đem bọn họ biến thành nguyên lai bộ dáng, nói như vậy, khẳng định liền khám phá. Một khi bọn họ biết ta đem hai người kia đánh ngã, nhất định sẽ trừng phạt ta, nói không chừng sẽ giết ta."

Vương Nhược Lan lời nói nhắc nhở ta, không cảm thấy là hỏi nàng, mỗi lần rốt cuộc là như thế nào cùng Văn Hương Cốc Nội Môn những người đó tiếp nhận.

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan liền giới thiệu cho ta nói: "Văn Hương Cốc phân chia Nội Môn cùng Ngoại Môn hai cái tầng thứ, Ngoại Môn liền là chúng ta những người này, Nội Môn chính là một ít hành tung phi thường quý bí người, nói cho cùng, ta cho đến bây giờ, ở Nội Môn thật ra thì cũng nhận biết ba người mà thôi, một cái chính là cùng ta thương thảo nhận hàng, hẳn là một cái râu ria xồm xoàm Đại Hán, chúng ta cho hẳn tước hiệu kêu Ngư Phu, còn có một cái liền là hướng ta làm qua trừng phạt người, mang thiết diện cụ, không biết hình dạng thế nào, ta gọi hẳn Thiết Nhân, một người khác chính là mỗi lần cho ta truyền đạt nhiệm vụ người, là một cái nữ, dung mạo rất Yêu Mị, đã nhiều năm như vậy, vẫn luôn chưa già qua, phỏng chừng Thái Bối Chi Thuật tu tập rất tốt, nàng ngược lại có chính thức tên, kêu xài uổng, trên đầu thích xen vào một đoá xài uổng. Nói như vậy, mỗi lần đều là xài uổng trước cho ta biết cụ thể nhiệm vụ là cái gì, dĩ nhiên, phần lớn thời gian đều là nói cho ta biết muốn bao nhiêu hàng, cũng có tình hình đặc biệt lúc ấy muốn còn lại một ít gì đó,

sau đó ta làm xong sau khi, ngay tại thời gian quy định đi Văn Hương Cốc phía đông rau nghề bờ sông, chờ kia Ngư Phu tới lấy hàng, nếu là ta không có thể hoàn thành nhiệm vụ, cái đó Thiết Nhân sẽ đem ta nhốt lại, đối với ta làm trừng phạt."

"Nói như vậy, người mỗi lần cho bọn hăn giao hàng khi, hay là trước đem người biến thành cá, đúng không?" Ta nhìn nàng hỏi.

" Đúng như vậy, bất quá, cái trạng thái này giữ thời gian cũng không phải là rất dài, hơn nữa, trong tay bọn họ cũng có nào thi trùng hoàn, chỉ cần cho kia cá ăn một lần, cũng liền có thể giải trừ trạng thái, cho nên, bọn họ đem cá mang sau khi trở về, khẳng định vẫn là muốn bắt bọn nó biến trở về nguyên lai dáng vẻ." Vương Nhược Lan nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta nhú mày một cái, ngay sau đó đối với Vương Nhược Lan nói: "Nếu là như vậy thì tốt, người mặc dù buông tay đi làm đi, sẽ dùng hai cái này lão yêu quái giao nộp đi, đến lúc đó ta tự có so đo."

Nhìn thấy ta nói như vậy, Vương Nhược Lan cũng là không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy nát thủy táo chai, chuẩn bị cho kia Lão Thái Bà cùng lão người què Uy đi xuống, nhưng mà, nàng sau khi đi mấy bước, tốt trở lại đến bên cạnh ta, đầu tiên là nhìn trộm nhìn một chút nôi trong phòng Lương Hiếu Diễm, phát hiện nàng cũng chưa ra, lúc này mới cẩn thận lôi ta đi tới một bên, mặt đầy cầu khẩn vẻ mặt, đối với ta nói: "Tiểu Bắc, chờ chút cho bọn hăn cho ăn sâu trùng sau khi, muốn thối địch để cho bọn họ lột da, cái này, ta, ta hiện tại tại chính mình cũng bị nát thủy táo lây, cho nên, người có thể hay không, trước giúp ta giải trừ hết? Nếu không lời nói, đến lúc đó khả năng ta cũng sẽ giống như bọn họ "

Nghe nói như vậy, ta nghĩ nghĩ, ngay sau đó đem kia nào thi trùng hoàn cho nàng một viên.

Nàng nhận lấy đi, vội vàng nuốt vào, sau đó, chính nàng huyết sáo lên, về sau cũng không lâu lắm, nàng liền cùng Lương Hiếu Điềm trước đáng về như thế, dồn sức đánh rồi hai cái nhảy mũi, cuối cùng là đem kia sâu trùng lấy đi ra, nàng lúc này mới yên lòng, nhìn ta một cái, ánh mắt lần nữa trở nên có chút mập mờ, sau đó có chút khiếp khiếp gãi gãi trong tay ta cánh tay nói: "Tiểu Bắc cảm ơn người, ta không biết người rốt cuộc chuẩn bị làm gì, nhưng mà, người yên tâm, ta sẽ vẫn đứng ở người bên này."

"Được, vậy người đi trước đem bọn họ thu thập đi." Ta mỉm cười một chút, không nói thêm gì nữa, chỉ là tựa vào kia nôi cửa phòng miệng, một bên liếc mắt nhìn đang ở nhóm lửa, gương mặt đỏ Lương Hiếu Điềm, một bên chính là ở tâm lý suy nghĩ một chút ít sự tình.

Rất hiển nhiên, lần này chúng ta vốn chính là bị người lừa gạt đến, kia cái gì phượng Đầu Lang sự tình, đơn thuần giả dối không có thật, cho nên, lúc này, chúng ta biết chân tướng sau khi, lựa chọn tốt nhất chính là quay đầu liền đi, rời đi này cái địa phương, hướng chi, lúc này, Lương Hiếu Điềm trong cơ thể nát thủy tảo cũng đã bị thanh trừ, mà ta cũng ngoài ý muốn dung hợp Long Bạt máu cốt, lấy được không khỏi lực lượng cường đại, nói cách khác, nếu như chúng ta vào lúc này rời đi lời nói, thật ra thì cũng đã là rất kiếm lời, coi như là chuyến này không uống đi, sau đó sau khi trở về, lại đem cái đó thú y thu thập một phen, này cái sự tình cũng không tính là hoàn mỹ.

Như vậy, tại sao ta đến bây giờ còn có chút cố chấp muốn cùng kia Văn Hương Cốc đối kháng đây?

Thật ra thì ta cũng có chút không quá rõ chính mình trong lòng, bất quá, lúc này nghĩ đến, ta ước chừng tìm được hai nguyên nhân.

Thứ nhất chính là, Lương Hiếu Điềm ca ca, cũng chính là cái đó Lương Vũ, ăn cái gì Hòa Lư Xà cây, vật kia dù sao cũng là cùng cái này Văn Hương

Cốc có liên quan, cho nên , ta muốn đối với cái này Văn Hương Cốc tìm tòi kết quả, nhìn một chút nó rốt cuộc là cái tình huống gì, sau đó ta thuận đường cũng có thể tìm được Hỏa Lư Xà cây Giải Độc, huống chi ta bây giờ có Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, cũng có chút không có sợ hãi, rất muốn khiêu chiến mình một chút, này là một mặt.

Một điểm khác chính là, lúc này ta, đối với Vương Nhược Lan mặc dù còn là cố ý vẫn duy trì một khoảng cách, nhưng mà, không khỏi không thừa nhận chính là , ta muốn giải cứu nàng thoát ly khổ hải. Rất hiển nhiên, lúc này, nếu như ta chuẩn mất lời nói, như vậy, Vương Nhược Lan sau này rất hiển nhiên liền sẽ tiếp tục bị Văn Hương Cốc khống chế, tiếp tục làm những thứ kia hại người sự tình, ta không hy vọng nàng làm như vậy, cũng không hy vọng có nhiều người hơn ngộ hại, cho nên, ta muốn tìm một chút cái này Văn Hương Cốc đáy, đem này cái sự tình giải quyết hết, ta mặc dù không phải là cái gì Đại Hiệp, không nghĩ Hành Hiệp Trượng Nghĩa, nhưng mà ta lại có chính mình lương tri cùng nguyên tắc, hồi tưởng một chút, lúc ấy ta cùng Lương Hiếu Điềm bị kia cái gì nát thủy tảo hành hạ khi, là thâm sâu dường nào cùng đáng thương, trong lòng không muốn dừng đẩy cho người, nếu ta không nghĩ lại gặp tội, như vậy, cần gì phải để cho nhiều người hơn bước ta hậu trần đây?

Trong lòng nghĩ thông sau khi, tín niệm liền càng thêm kiên định.

Sau đó ta ngẩng đầu nhìn qua lúc, lại phát hiện Vương Nhược Lan đã cho lão kia người què cùng Lão Thái Bà dứt hết còn nát thủy tảo, lúc này chính tra xem bọn hắn tình huống.

Cái đó Lão Thái Bà là trạng thái hôn mê, đối với này cái sự tình không biết rõ lắm, cái đó lão người què nhưng là thanh tỉnh, cho nên lúc này, hắn cơ hồ là bò đi tới gian nhà chính cửa, sau đó mặt đầy thống khổ vẻ mặt, nhìn ta cầu khẩn nói: "Tiểu Ca, van cầu người, tha cho ta đi, ta thật là biết lỗi rồi, cũng không dám...nữa hại người, van cầu người, tha ta được chứ?"

Nhưng mà, đối mặt lão kia người què cầu xin tha thứ, ta nhưng chỉ là đối với Vương Nhược Lan nói: "Đi tìm hai sợi dây đến, ngoài ra lại tìm một ít phá bố cái gì tới."

Chương 140: Vây thịt khắp nơi

Lúc đó, nghe nói ta muốn tìm sợi dây cùng vài rách, Vương Nhược Lan còn hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà, rất nhanh nàng cũng biết ta rốt cuộc muốn làm gì rồi.

Bởi vì, khi nàng đem sợi dây đi tìm đến từ sau, ta rất nhanh thì cầm sợi dây đem lão kia người què, còn có kia Lão Thái Bà cũng cho trói lại, hơn nữa còn đem bọn họ miệng cho chặn lại.

Sau khi làm xong những việc này, ta lúc này mới đem kia cây sáo lấy ra, giao cho Vương Nhược Lan, sau đó nhìn nàng nói: "Đến đây đi, để cho ta thật tốt thưởng thức người độc môn bí pháp. Ta còn thực sự không quá tin tưởng người có thể đem người biến thành cá."

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan nhận lấy cây sáo, có chút do dự, sau đó đối với ta nói: "Tiểu Bắc, nếu không ta mang hai người bọn họ đi trong phòng đi, người không nên nhìn, có được hay không?"

"Tại sao không thể nhìn?" Ta nhìn nàng hỏi.

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan không cảm thấy là có chút quẩn quít nói: "Cái này, xác thực là chúng ta độc môn bí pháp, không có phương tiện để cho người khác nhìn, ngoài ra, quá trình này thật rất, rất khó nhìn, ta lo lắng người sau khi xem, sẽ ở tâm lý ghét ta, dù sao ta trước hại qua rất nhiều người."

"Được rồi, yên tâm đi, ta biết người lấy trước kia là vạn bất đắc dĩ, bây giờ người buông tay đi làm là được, ta không sẽ được đối với người có ý kiến gì không." Ta nói với nàng.

Nhìn thấy ta nói như vậy, Vương Nhược Lan cũng là bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đem cây sáo để ngang mép, chuẩn bị thôi lên.

"Vương thẩm, người tới nhìn một chút, có phải hay không cháo nấu xong?"
Kết quả, vừa lúc đó, Lương Hiếu Điềm đi ra.

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan như đối mặt đại xá, liền vội vàng muốn vào nội phòng, nhưng là lại bị ta đưa tay ngăn lại.

"Người không cần đi, ta cũng vậy nông thôn hài tử, ta biết rõ làm sao chuyện, ta đi nhìn, người tiếp tục làm người sự tình, " ta nói xong lời nói, cùng Lương Hiếu Điềm đồng thời đi vào nội trong phòng, sau đó giương mắt nhìn một cái, phát hiện cháo đã cháy sạch cút ngay, cũng từ trong nội tràn ra.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng múc một gáo nước lạnh rót vào trong nồi, sau đó để cho Lương Hiếu Điềm không muốn lại đốt bó củi rồi.

Lương Hiếu Điềm vì vậy liền đem hỏa ngừng, về sau khuôn mặt nhỏ nhắn màu đỏ, con mắt vụt sáng mà nhìn ta nói: "Tiểu Bắc, người từ nhỏ đã là đang ở trong hoàn cảnh như vậy lớn lên chứ ? Nói cho người biết đi, ta khi còn bé cũng nung qua bếp đầu rồi, chỉ là sau đó liền trở về trong thành rồi, một mực không có thể đón thêm xúc những thứ này, hì hì, không nghĩ tới hôm nay đốt lửa này, ta cảm giác mình lại trở về gia gia nhà bà nội như thế, cảm giác thật ấm áp a."

Mẹ nhà nó, không nghĩ tới nha đầu này lúc này còn có loại tâm tình này, ta không thể không bội phục nàng, bất quá nàng nói cũng không có sai, xác thực, đối với nàng mà nói, loại này nhìn như gian khổ, nhưng là lại rất thanh tịnh điềm đạm cuộc sống điền viên, mới là nàng chân chính hướng tới cùng hoài niệm đồ vật, cái này cũng đầy đủ nói rõ nàng cũng không phải là một cái chỉ biết là theo đuổi xa hoa nữ nhân, cái này làm cho ta đối với nàng hảo cảm tăng gấp bội.

Ngay sau đó ta theo bản năng ngồi vào bên cạnh nàng, nắm cả nàng đầu vai, cùng nàng đồng thời nhìn kia lòng bếp trong hồng thông thông than củi hỏa, nói với nàng: "Nếu như người nguyện ý lời nói, chẳng chúng ta ở chỗ này ở lâu dài đi xuống a, người cảm thấy thế nào?"

"Ô kìa, vậy không được, " nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm liền vội vàng nói.

"Tại sao?" Ta nghi ngờ hỏi.

"Bởi vì —— "

Kết quả, Lương Hiếu Điềm một câu lời còn chưa nói hết, bên ngoài cũng đã là đột nhiên vang lên cực kỳ chói tai sáo trúc âm thanh.

"Chiêm chiêm chiêm chiêm —— "

Lúc đó ta nghe đến thanh âm kia, cảm giác mình màng nhĩ đều có chút bị đâm xuyên qua, sau đó Lương Hiếu Điềm dĩ nhiên là đã hai tay bịt lấy lỗ tai, hơi nghi hoặc một chút đất hỏi "Đây là cái gì? Rốt cuộc thế nào?"

Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, liền muốn đi xem một chút kết quả, nhưng mà lúc này ta nhưng là đem nàng kéo lại, không để cho nàng đi ra ngoài.

"Thế nào?" Nàng nhìn ta, có chút hiếu kỳ đất hỏi.

"Đừng đi, tình cảnh kia người không thể nhìn, là, cái đó Vương thẩm đang thay đổi cá ——" ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là theo bản năng run một cái, rất hiển nhiên là hồi tưởng lại chính mình trước bị qua hành

hạ, không cảm thấy là nằm rạp người ở ta trong ngực ôm ta nói: "Tiểu Bắc, ta thật không thể tin được đây là thật, người nói, nàng có phải hay không yêu quá à? Nếu không tại sao có thể đem người biến thành cá đây?"

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là một trận bất đắc dĩ, thật ra thì ta hồi nào chưa từng nghĩ như vậy, chỉ là sự tình liền phát sinh ở chúng ta trước mắt, cũng không do ta không tin a.

Bất quá, như đã nói qua, ta ngược lại thật ra thật không có chính mắt thấy biến cá quá trình, cho nên, lúc này, ta rất muốn đi ra ngoài xem rõ ngọn ngành.

Ngay sau đó, ta để cho Lương Hiếu Diễm ở nôi trong phòng ngồi không nên động, ta đi ra xem một chút tình huống, nhưng mà Lương Hiếu Diễm hiển nhiên không quá nguyện ý cùng ta tách ra, cho nên khi xuống liền nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn, hai tay ôm trong tay ta cánh tay nói: "Không được, ta cũng phải đi nhìn."

"Người đừng đi, sẽ hù được người, " ta nói với nàng.

Nhưng mà nàng còn chưa tình nguyện.

Thấy cái tình huống này, ta không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là thở dài một cái, sau đó mang theo nàng đi ra bên ngoài, nghĩ mau chân đến xem kia Vương Nhược Lan rốt cuộc là thế nào đem người biến thành cá.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, khi chúng ta đi ra bên ngoài sau khi, lại gặp được một cái cực kỳ quái dị cảnh tượng.

Đầu tiên, chúng ta thấy được Vương Nhược Lan, một người tóc tai bù xù, nằm trong tay đến một cây cây sáo, lẳng lặng mà ngồi ở trong sân trên đất,

về sau chính là nàng chung quanh trên mặt đất, một bãi Ô Thủy, cùng lúc đó, còn có hai bộ bó ở trong dây thừng quần áo, cùng với y phục kia trong không ngừng giãy dựa đồ vật, còn nữa chính là, y phục kia chung quanh, khắp nơi tất cả là một khối khối nhếch lên đến, giống như lá cây đồ vật bình thường.

Ta theo bản năng đi về phía trước đi, nhặt lên kia trên đất đồ vật nhìn một chút, kết quả mới phát hiện những thứ kia rõ ràng đều là miếng thịt, không đúng, xác thực nói, là vảy thịt, bởi vì kia miếng thịt một mặt là cứng rắn, một mặt khác mới là mềm mại.

Về sau, ta nhắc lên Vương Nhược Lan bên cạnh một bộ quần áo, run một cái, lập tức liền nghe được "Thình thịch" mấy tiếng vang, trong quần áo quả quyết trượt ra ngoài một cái chùng dài ba xích, như thùng nước to to lớn Đại Lý Ngư.

Kia Ngư Cổ đến một đôi mắt nhìn ta, rất hiển nhiên là tràn đầy phần hận.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Diễm đầu tiên là một cái bưng kín con mắt, có chút kinh hãi đất co rút thân trốn ta trong ngực nói: "Là cái đó lão người què, là hân!"

Nghe nói như vậy, ta xem một chút y phục kia, phát hiện quả nhiên là lão người què, không cảm thấy là gậy đầu một cái, vứt bỏ y phục kia, nhẹ nhàng ôm Lương Hiếu Diễm, vỗ vỗ nàng sống lưng, tỏ ý nàng không cần phải sợ, sau đó ta nhìn Vương Nhược Lan nói: "Thế nào nhanh như vậy? Người làm sao vậy? Ngồi xổm ở chỗ này làm gì?"

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan chậm rãi ngẩng đầu đến, sau đó trên mặt xoa tóc ngay sau đó hướng hai bên đi vòng quanh, hiện ra nàng mặt mũi, sau đó ta nhìn một cái bên dưới, không cảm thấy là có chút ngại ngùng, cô ấy là trương vốn là vẫn tính

là tinh tế trắng nõn béo mập khuôn mặt, lại đang ngả ngủ như vậy trong thời gian, đã là hiện đầy chung quanh, kia tình trạng, trang nghiêm là đột nhiên già rồi hai ba chục tuổi như thế.

"Nha, đây là ——" lúc ấy, Lương Hiếu Điềm thấy kia Vương Nhược Lan đáng vẻ, cũng là cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Mà ngay tại lúc này, lại chỉ nghe trước mặt cái đó mặt đầy nếp nhăn, mấy có lẽ đã hoàn toàn thay đổi người, nhưng là bất đắc dĩ khẽ cười một cái, giọng khàn khàn nói: "Tiểu Điềm, không sai, người không nhìn lầm, chính là ta, ta chính là Vương thắm —— "

Chương 141: 3 Hương tập nhân

Lúc này, cũng thật may Lương Hiếu Điềm đoạn đường này tới, đối với một ít hiện tượng quái dị, đã là thành thói quen, cho nên ở đây thấy Vương Nhược Lan già nua bộ dáng lúc, cũng không có cảm thấy quá nhiều khiếp sợ, nếu không lời nói, phỏng chừng nàng có thể sẽ vì vậy hù dọa giật mình.

Vương Nhược Lan này thời thần tình rất có chút ít cô đơn, kinh ngạc nhìn ngời ở chỗ đó, vô lực thở hào hển, tựa như có lẽ đã hành tương tự một, lập tức không cách nào chống đỡ.

Thấy cái này tình trạng, ta đầu tiên là an ủi một chút Lương Hiếu Điềm, nhẹ nhàng nắm cả nàng, để cho nàng trấn định lại, tiếp theo mới nhìn Vương Nhược Lan nói: "Người liên Na nhi sợ chúng ta gặp lại người làm phép quá trình sao?"

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan cười khổ một cái, khẽ gật gật đầu nói: "Đây là bí mật bất truyền. . ."

Vương Nhược Lan lời nói, để cho ta cũng vậy có chút than thở, suy nghĩ trong này tình huống nhất định không giống nàng lời muốn nói đơn giản như vậy, kia "Người sống biến cá" trò lừa bịp, cũng tuyệt đối không thể nào chỉ là sử dụng nát thủy tảo lây một chút liên có thể, trong này khẳng định còn có còn lại một ít bí pháp tồn tại, mà bây giờ, Vương Nhược Lan là vì ẩn dấu loại bí pháp này, lựa chọn một loại cực kỳ cực đoan biện pháp.

Rất hiển nhiên, nếu như dựa theo trình tự bình thường, nàng muốn đem người biến thành cá, đó là cần kinh nghiệm một ít thời gian, mà bây giờ nàng nhưng là ở vô cùng trong thời gian ngắn, đem hai người đồng thời biến thành cá, điều này nói rõ cái gì, điều này nói rõ nàng sử dụng tương đối khẩn cấp thủ đoạn, thông qua trong vòng thời gian ngắn, số lớn tiêu hao chính mình nguyên khí, lúc này mới có thể làm được một điểm này.

Mà nàng làm như vậy kết quả, chính là rất đơn giản, nguyên khí hao tổn quá độ, một đêm bạc đầu, trong nháy mắt già nua đi xuống, từ một cái phong vận Từ nương, biến thành một cái già nua chủ chứa, không thể không nói, nàng vì ẩn dấu sư phụ nàng 'Môn' độc 'Môn' bí pháp, cũng làm thật là có chút phí sức tâm cơ ý tứ, chỉ tiếc là, cứ như vậy, nàng đã thương địch thủ một ngàn, tổn hại tám trăm, tổn thất không thể bảo là không lớn.

Từ một điểm này, cũng có thể thấy được, Vương Nhược Lan vì bảo vệ sư phụ nàng 'Môn' độc 'Môn' bí thuật, đã là có chút dốc toàn lực ý, cho nên, lúc này, nàng ngẩng đầu nhìn ta khi, trong ánh mắt đã không có sợ hãi, càng nhiều là một loại theo 'Tính ". Kia tình trạng rất lộ vẻ lại chính là ở nói với ta: Ta chính là như vậy, muốn chém giết muốn róc thịt, tùy theo người đi.

Nàng rất hiển nhiên suy nghĩ nhiều, ta thật ra thì đã sớm đối với nàng không có gì hận ý rồi, cho nên lúc này, nàng hoàn toàn không cần phải cùng ta như vậy đối kháng.

Chính là bởi vì nguyên nhân này, ta vì vậy cũng không có chưa tới nhiều truy cứu, mà là nhìn một chút nàng, hỏi "Người bây giờ cảm giác thế nào? Thân thể còn ưa chuộng không?"

Vương Nhược Lan hiển nhiên không nghĩ tới ta chẳng những không tức giận, hơn nữa còn chủ động quan tâm nàng, cho nên khi xuống nàng đầu tiên là hơi sửng sốt, sau đó mới cố gắng gật đầu nói: "Hiện tại tại thân thể có chút hư, bất quá người yên tâm, để cho ta ngồi một hồi nữa, rất nhanh thì có thể tốt, ta không sao."

Thấy nàng nói như vậy, ta gật gật đầu nói: "Vậy được đi, đã như vậy, vậy người trước chậm một chút, chờ chút tỉnh lại, vội vàng bận rộn sự tình, cơm làm xong, chúng ta trước ăn cơm lại nói."

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan gật đầu một cái, cúi đầu thở dốc mấy cái, muốn từ dưới đất đứng lên, nhưng là lại không có thể làm đến, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đối với ta đầu lấy xin lỗi ánh mắt.

Thấy cái này tình trạng, ta cũng không có cưỡng cầu nữa nàng, mà là mang theo Lương Hiếu Điềm trở lại nôi trong phòng, dùng tô canh đem cháo múc ra, bưng đến Đường bên trong nhà đi, ở trên bàn để tốt, sau đó ta xem một chút bên ngoài Vương Nhược Lan, phát hiện nàng như cũ ngồi ở đằng kia, tựa hồ vẫn không còn khí lực đứng lên, có chút không đành lòng, vì vậy sẽ để cho Lương Hiếu Điềm đi đem nàng dìu vào tới.

Chính ta thì không muốn đi đỡ nàng, thứ nhất là nàng bây giờ bộ dáng, cho ta tương phản cảm giác quá lớn, ta không quá dễ dàng tiếp nhận, thứ hai chính là, nàng làm như vậy, xác thực để cho ta có chút không vui, cho nên chính ta chuẩn bị trước lạnh lùng nàng.

Lương Hiếu Điềm dĩ nhiên là đối với ta phi thường thuận theo, rất nghe lời ta, cho nên, lập tức nàng đi ra ngoài đem kia Vương Nhược Lan đỡ vào.

Hai nàng sau khi đi vào, liền cũng đến bàn bên cạnh ngồi xuống, sau đó ta xem một chút Vương Nhược Lan, phát hiện nàng sắc mặt tựa hồ bản ngược một ít, không hề giống trước nhìn như vậy già.

Cái này làm cho ta tâm lý an định một ít, sau đó cũng liền không nói gì lời nói, chăm sóc các nàng ăn cơm.

Ăn cơm sau khi, Vương Nhược Lan thể lực cũng coi là khôi phục, vì vậy liền đứng dậy cùng Lương Hiếu Điềm đồng thời thu thập chén đĩa, cướp làm việc tính toán.

Các nàng làm việc ngay miệng, ta chính là đem trong sân một cái đại thủy hang chứa nước, sau đó đem trên đất kia hai cái lão cá dòi tiến vào.

Dời cá khi, ta liền nghĩ đến một cái so sánh vấn đề nghiêm trọng.

Này Vương Nhược Lan trước có thể là quá mức cuồng cuồng nhún nhường, cho nên hao phí số lớn nguyên khí, trong nháy mắt đem hai cái Lão Quái Vật biến thành Đại Lý Ngư, như vậy, hiện tại đang vấn đề tới, này hai cái cá chép trở nên quá lớn, hai đầu cộng lại chừng chừng trăm cân, trên căn bản cùng hai cái Lão Quái Vật trọng lượng cơ thể không sai biệt lắm, như vậy, nàng tiếp theo đi giao hàng khi, phải thế nào đem nặng như vậy đồ vật vận đi qua đây?

Ngay sau đó ta trở lại trong phòng, đem Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm cũng gọi đi qua, bảo là muốn phân phối một chút căn phòng, chuẩn bị nghỉ ngơi, nhưng thật ra là muốn cùng các nàng thương lượng một chút ít sự tình.

Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm lúc này tất cả đều là hơi mệt chút, rất muốn sớm nghỉ ngơi một chút, cho nên bọn họ biểu hiện rất tích cực, mỗi người đều đã đem căn phòng tìm xong rồi, hơn nữa còn cửa hàng 'Giường' cửa hàng.

Hai người cũng tương đối cẩn thận, chuyên môn đem lớn nhất thoải mái nhất một gian để lại cho ta, còn giúp ta thu thập xong, cái này làm cho ta có chút làm rung động. Cũng thật may người nhà này căn phòng tương đối nhiều, chúng ta có thể bình yên ở lại, nếu không lời nói, phỏng chừng ta lại muốn cùng Lương Hiếu Điềm chen chúc một căn phòng, sau đó sẽ diễn ra cờ bay phát phối ban đêm, chỉ là, lần này khả năng ta cũng sẽ không lại như lần trước bộ dáng kia thân 'Đãng', một khi vào phòng, ta tất lại chính là phải đem nàng tại chỗ bắt lại.

Căn phòng sự tình sau khi nói xong, ta cứ nhìn Vương Nhược Lan nói: "Kia hai cái lão cá quá nặng, người có nghĩ tới hay không thế nào vận đi

qua?"

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan liền đối với ta nói: "Yên tâm đi, ta đến lúc đó biết dùng xe ba gác kéo qua đi. Loại này sự tình, lúc trước ta vội vã giao hàng khi, cũng đã gặp qua, sẽ không xảy ra vấn đề."

"Vậy thì tốt, " ta xem một chút nòng, ngay sau đó hỏi "Người nói người là Văn Hương Cốc thuộc hạ 'Môn' phái, vậy ta hỏi người, kia Văn Hương Cốc bên trong rốt cuộc là tình hình gì, người biết không?"

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan có chút chìm 'Ngâm' một cái xuống, ngay sau đó đối với ta nói: "Văn Hương Cốc bên trong ta dĩ nhiên là đi vào, nó chủ yếu là đi hướng đông tây, chiều dài ước chừng chừng mười cây số đi, sở dĩ kêu Văn Hương Cốc, Chúa nếu là bởi vì Tam Hương Tập Nhân tồn tại."

"Tam Hương Tập Nhân là cái gì?"

"Cái gọi là Tam Hương Tập Nhân, thật ra thì chính là ba đạo cửa khẩu, chỉ là người ngoài khả năng không biết rõ lắm, " Vương Nhược Lan nói tới chỗ này, nhìn ta một cái, tiếp tục nói: "Đạo thứ nhất, là Hòe 'Hoa' Hương, cái này muốn 'Xuân' thiên thời sau khi mới có thể thể hiện ra. Cũng chính là ở tiến vào sơn cốc cốc khẩu phụ cận, là một mảng lớn cây hòe lâm, đây là đệ nhất Hương. Bất quá cũng vì vậy nguyên nhân, kia cốc khẩu địa phương, thật ra thì rất 'Âm' sâm, dù sao cây hòe lá trù mật, dáng dấp cũng cùng quái. Thứ 2 Đạo Tắc là lá hương thung non, tiến vào sơn cốc sau khi, chính là lá hương thung non lâm, một năm bốn mùa thoang thoảng, đạo thứ ba, là đang ở sơn cốc bên trong cùng, Quế 'Hoa' lâm, Thu thiên thời sau khi, mùi thơm tràn ra, thuận gió bay ra rất xa. Đây chính là trong truyền thuyết Tam Hương Tập Nhân, người bên ngoài chỉ biết là cái này mặt ngoài ý tứ, thật ra thì 'Tư' bên dưới, này ba Hương vị trí, đều là cực kỳ khẩn yếu cùng nguy

hiếm quan miệng, người thường không cẩn thận đụng chạm cấm kỵ lời nói, nói không chừng tự muốn đem mạng nhỏ ném ở bên trong."

Chương 142: Người Hương động

Vương Nhược Lan lời nói để cho ta có chút hiếu kỳ, liền hỏi nàng kia ba cái địa phương cũng giấu giếm một ít gì cơ quan.

Kết quả, nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan mặt đầy bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: "Cái này ta cũng không biết, ta chỉ là nghe sư phụ nói qua kia ba cái địa phương là giấu giếm cơ quan, bình thường không thể đi loạn, nếu không nguy hiểm đến tánh mạng. Bởi vì có nàng lão nhân gia nhắc nhở, ta tự nhiên cũng không có nhiều đi qua, cho nên, ta cũng chỉ biết là hữu cơ quan hệ, về phần cơ quan rốt cuộc là cái gì, ta nhưng là không quá rõ."

Lời này để cho ta hơi nghi hoặc một chút rồi, ngay sau đó nhìn một chút Vương Nhược Lan, phát hiện nàng không hề giống là đang nói láo đáng vẻ, mà cô ấy là đáng thương, mặt đầy mệt mỏi tiêu tụy đáng vẻ, cũng cho ta có chút đồng tình, không đành lòng đi hoài nghi nàng, chỉ là hỏi nàng nói: "Tấm ảnh người nói như vậy, kia Văn Hương Cốc, thật ra thì người ngoài là có thể đi vào, kia đã như vậy, cái gọi là Văn Hương Cốc Nội Môn, lại vừa là ở cái gì địa phương? Chẳng lẽ sẽ không sợ người ngoài phát hiện sao? Hơn nữa, đã có người ngoài đi vào, bọn họ trực tiếp đem những người này bắt không được sao? Cần gì phải các người đi hỗ trợ bắt người đây?"

"Người kiên nhẫn hãy nghe ta nói, " Vương Nhược Lan vụt sáng đến mắt nhìn ta, vẻ mặt có chút khao khát, ta cũng minh bạch nàng ý tứ, nhưng mà ta không có trả lời nàng, quyền làm không nhìn thấy nàng vẻ mặt, sau đó nàng liền tiếp tục nói: "Thật ra thì Văn Hương Cốc Nội Môn, chủ yếu là ở vào Văn Hương Cốc phần đáy, cũng chính là kia Quế Hoa lâm phía sau trong một cái sơn động. Sơn động kia kêu người Hương động, cực kỳ bí mật, bình thường không người có thể vào, ta đến tận bây giờ, cũng không có đi vào. Văn Hương Cốc Nội Môn người, đều là giấu ở trong sơn động kia. Hơn nữa, bọn họ có một cái so sánh kỳ quái địa phương, chính là bình thường rất ít đi ra, chỉ có thể tránh trong sơn động, cho nên bọn họ rất ít tự mình bắt người, huống chi bọn họ lo lắng bại lộ chính mình, vì vậy liền để

cho chúng ta đi hỗ trợ bắt, mà bọn họ chỉ là vui hưởng kỳ thành."

"Vậy người có biết hay không cái này Văn Hương Cốc Nội Môn người, rốt cuộc cũng đang làm những gì? Bọn họ ở lại chơi ở chỗ này, chung quy phải có một mục đích, " ta nghi ngờ hỏi.

Vương Nhược Lan trầm tư một chút, ngay sau đó nhìn ta nói: "Cái này ta liền thật không biết rồi, bất quá, theo như theo dự đoán của ta, bọn họ có thể là đang tu luyện một ít công pháp tà môn, mà tu luyện những công pháp này mục đích, một là trở nên cường đại, một người khác, thật giống như chính là vì Trường Sinh. Thật ra thì người khả năng cũng đã biết rồi, trong bọn họ có rất nhiều người cũng đang tu luyện Thái Cực Chi Thuật, hơn nữa còn là phi thường hung tàn kia một loại, chẳng những hút khô Nhân Nguyên khí, còn phải uống cạn tinh huyết, ăn lục phủ ngũ tạng những thứ này khí huyết ngưng tụ chỗ, tóm lại, bọn họ đều là tương đối Âm Tà tồn tại, nhưng mà, bởi vì bọn họ lực lượng mạnh mẽ quá đáng, cho nên, chúng ta cũng không dám phản kháng, chỉ có thể yên lặng chịu đựng. Thật ra thì, Tiểu Bắc, ta cảm thấy, người tốt nhất cũng không nên đi chọc bọn họ, bọn họ thật là rất lợi hại, ta lo lắng người —— "

"Tốt lắm, người đừng bảo là, ta minh bạch, " ta cắt đứt Vương Nhược Lan lời nói, nhìn nàng nói: "Tối nay sớm nghỉ ngơi một chút, dưỡng túc tinh thần, ngày mai người dựa theo trình tự bình thường đi giao hàng là được, còn lại không cần nhiều quản, hết thảy nghe ta chỉ thị là được."

" Được, ta đây trước đi ngủ, ta cảm giác mình hơi mệt, hơn nữa vết thương có chút không chịu nổi ——" Vương Nhược Lan đáng thương nói.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, sau đó nhìn một chút Lương Hiếu Diễm nói: "Tiểu Diễm, người tạm được chứ ? Không có vấn đề gì chứ?"

"Ta không sao, Tiểu Bắc người yên tâm đi, " Lương Hiếu Diễm nhìn ta, khẽ

mỉm cười.

"Vậy được, tắt đèn, đi ngủ, mọi người ngủ ngon, " ta nói xong lời nói, đứng dậy hướng gian phòng của mình đi vào trong, mà Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan chính là đem phòng khách đèn đóng lại, cũng đi gian phòng của mình rồi.

Ta đi đến trong phòng sau khi, trước không gấp ngủ, mà là giữ nguyên áo nằm ở trên giường, chờ đợi ước chừng sau nửa giờ, đoán chừng Lương Hiếu Điềm đã ngủ rồi, này mới nhẹ nhàng đứng dậy, sau đó hướng cái đó Vương Nhược Lan căn phòng đi tới.

Nhưng mà, khi ta đi tới Vương Nhược Lan cửa, muốn đẩy cửa đi vào khi, nhưng lại do dự.

Ta đây là phải làm gì?

Không tệ, nàng bây giờ là nguyên khí tổn hao nhiều, thuộc về một loại tương đối dễ cho người đồng tình trong trạng thái, như vậy, ta tự muốn đem chính mình lần đầu tiên giao cho nàng sao?

Không được, đây tuyệt đối không được, mặc kệ từ phương diện nào mà nói, này cũng không quá thích hợp, ta coi như là muốn làm này cái sự tình, chắc cũng là cùng Lương Hiếu Điềm, cũng hoặc là ít nhất là một người khác tương đối bình thường cô gái mới được, làm sao có thể lần đầu tiên liền đem mình giao cho như vậy một cái quái dị nữ nhân này?

Ta rất quần quít, đạo đức cùng luân lý ranh giới cuối cùng, để cho ta có chút lùi bước.

Sau đó, ta sau một hồi trầm mặc, lòng nói nếu lần đầu tiên không muốn cho nàng, vậy không bằng liền cho Lương Hiếu Điềm đi, nàng trước trên người

máu ứ đọng cái gì, lúc này, phỏng chừng đã hóa giải đất không sai biệt lắm, hơn nữa ta cùng nàng giữa cũng trên căn bản đã không có gì cách mô, cho nên, bây giờ nếu như ta đi vào nàng trong phòng, đối với nàng nói lên phương diện kia yêu cầu lời nói, nàng cũng sẽ không cự tuyệt.

Tâm lý nghĩ như thế, lập tức ta lại đi tới Lương Hiếu Điềm trước cửa phòng, nhưng mà, đến nơi này, ta nhưng là lần nữa trở nên có chút do dự.

Là, ta bây giờ cùng Lương Hiếu Điềm, hẳn là một loại thuận lý thành chương, nước chảy thành sông trạng thái, nhưng mà ta chắc chắn muốn làm như thế sao? Ta làm như vậy liệu chi sau, sẽ sinh ra cái dạng gì hậu quả?

Rất hiển nhiên, ta muốn đối với Lương Hiếu Điềm phụ trách cả đời, cũng đã không thể thay đổi, nếu không chính là một cái không lương tâm người, mà ta nhưng cũng không muốn trở thành cái đó bộ dáng, dù sao ta cùng Lương Hiếu Điềm cũng còn tuổi trẻ, lấy hậu nhân sinh biến số quá lớn, hưởng chi, gia gia một mực dặn dò ta muốn giữ được Nguyên Dương thân, không thể tùy tiện phá thể, nếu không sẽ để cho ta tổn thất to lớn.

Cho nên, lần này, ta vẫn là không có gõ cửa.

Sau đó, ngay tại ta đứng ở hắc ám trong phòng khách, tình thế khó xử khi, nhưng không nghĩ, tầm mắt liếc một cái bên dưới, nhưng là bất ngờ thấy một cái bóng đen đứng bình tĩnh ở trong góc nhìn ta.

Lúc đó thấy bóng đen kia, ta theo bản năng ngẩn ra, còn tưởng rằng là Lương Hiếu Điềm, cũng hoặc là Vương Nhược Lan từ trong phòng đi ra, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta nhìn tới đi khi, bóng đen kia lại lại biến mất, trong góc rộng tuếch, cũng không có thứ gì.

Sau đó, ta cau mày một cái, theo bản năng có chút khom người hí mắt, dùng khóe mắt liếc qua bốn phía quét nhìn qua.

Kết quả, như vậy nhìn một cái bên dưới, ta nhất thời có chút ngây dại.

Trong gian phòng đó, lại là đứng rất nhiều bóng người, kia số lượng cuối cùng chừng mười mấy nhiều.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Lúc đó trong nội tâm của ta một trận ngạc nhiên, đang suy nghĩ đến khi, lại chỉ nghe "Cô đông ——" nhất thanh muện hưởng từ trong sân truyền tới, sau đó ta nhanh chóng mở cửa đi ra ngoài nhìn một cái, lại phát hiện bên ngoài trên trời, vừa vượn khê cong U Lam ánh trăng treo lên đến, ánh sáng nhàn nhạt chiếu sáng đến đất đai, sau đó, trong sân chiếc kia đại thủy hang bên cạnh, nhưng là đang nằm một cái to Đại Lý Ngư, chính ở nơi đó giãy dụa giùng giăng.

Rất hiển nhiên, đây là kia hai cái Lão Quái Vật trong một cái, muốn nhảy ra chậu nước chạy trốn.

Thấy cái này tình trạng, ta ngay sau đó cười lạnh một tiếng, chuẩn bị đi tới đem nó kiểm về đi, sau đó vẫn còn muốn tìm cái nắp đem hang miệng đổ lên.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta tiếng cười lạnh vừa mới lúc rơi xuống sau khi, đột nhiên giữa, trong tai lại là cũng nghe được cười lạnh một tiếng, hơn nữa, kia tiếng cười lạnh nghe, giống như là từ ta não chước phía sau phát ra ngoài.

Chương 143: Nữ quỷ cười

Lúc đó, ta đang đứng ở gian nhà chính cửa, mặt hướng bên ngoài, đưa lưng về phía trong phòng.

Bên ngoài, trên trời khẽ cong u nguyệt, lẳng lẳng dựa theo, trên đất một mảnh u ám, miễn cưỡng có thể thấy một ít bóng, mà nhà kia trong, nhưng là một mảnh đen nhánh.

Ta bởi vì là "Có tật giật mình", cho nên từ trong nhà đi ra khi, cũng không có cầm đèn pin cái gì, hoàn toàn đều là bôi đen.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, khi ta đang muốn hướng trong sân lúc đi, phía sau bất thành lình vang lên cười lạnh một tiếng, tiếng cười kia nghe, cũng cảm giác đứng sau lưng một người, đang ở dán ta sau ót, đối với ta thối hơi lạnh.

Cái này tình trạng để cho ta nhất thời trên người một trận sợ hãi, dù sao sợ hãi là một loại theo bản năng kích động, cho nên, ta khó mà ức chế đất run run một chút, sau đó ta bỗng nhiên xoay người lại, về phía sau nhìn, lại phát hiện phía sau cũng không có người, trong phòng đen ngòm một mảnh, cũng không thấy rõ cái dĩ nhiên.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta cau mày suy nghĩ một chút, cảm thấy này tiếng cười lạnh, rất có thể là người rơm kia khai ra âm khí không có tản đi, lúc này muốn làm quái, cho nên cũng liền lơ đãng, không có quá để ở trong lòng, dù sao ta bây giờ không giống ngày xưa, trên người có thể là có kia Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, cái gì yêu ma quỷ quái, ta nhưng là cũng không sợ.

Có lẽ là ta quá mức tự phụ rồi, cho nên, làm ta có chút tự do phóng khoáng đất hướng nước kia hang bên đi tới, muốn đem kia Đại Lý Ngư kiếm về trong chum nước đi khi, bất thành lình, khóe mắt liếc qua phiết qua nôi cửa

phòng miệng, lại loáng thoáng thấy kia bên trong cửa, tựa hồ đứng một bóng người.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý ngẩn ra, nhớ tới một cái sự tình, đó chính là, lúc ấy người rơm kia tựa hồ chính là ở nơi này nồi trong phòng thiêu hủy, sau đó thiêu hủy Người nộm sau khi, cái đó Lão Thái Bà liền bị quỷ nhập vào người, điên mất rồi, sau khi chính là không có làm bất kỳ Khu Quỷ xử lý, liền trực tiếp Vương Nhược Lan biến thành cá, nói cách khác, thật ra thì lúc ấy người rơm kia âm khí là cũng không có biến mất, nó một mực bám vào kia Lão Thái Bà trên người, mà sau đó kia Lão Thái Bà bị biến thành cá rồi, vậy nó tự nhiên cũng thì có thể từ Lão Thái Bà trên người rời đi.

Mà hẳn rời đi Lão Thái Bà thân thể sau khi, đương nhiên sẽ không rời đi cái nhà này, dù sao nó được triệu hoán đi tới này cái địa phương, mục đích chính là muốn thủ hộ cái nhà này, cho nên, nó khẳng định vẫn là phải làm quái, tối thiểu, là muốn hù dọa một chút chúng ta.

Ta ngược lại thật ra không sợ nó hù dọa, ta lo lắng là nó sẽ để cho Lương Hiếu Điền cảm thấy sợ hãi, nói như vậy, có thể liền có chút phiền phức rồi. Mấu chốt nhất là, nếu như nó muốn lên Lương Hiếu Điền thân, cũng hoặc là Vương Nhược Lan thân, vậy thì càng thêm không dễ làm.

Cho nên, lúc ấy thấy cái này tình trạng, ta nhú mày một cái, suy nghĩ phải đem kia âm khí đuổi đi, vì vậy ta đi trước đến chậu nước bên cạnh, đem kia con cá lớn bầu quai hàm, từ dưới đất xốc lên đến, ném tới trong thủy hang, về sau đổ lên nước kia hang nắp, hơn nữa ở phía trên đè ép một tảng đá lớn, lúc này mới xoay người chuẩn bị đi nồi trong phòng tìm kia âm khí phiền toái.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ta mới vừa quay người lại, liền nghe được "Thình thịch oành ——" trầm đục tiếng vang âm thanh từ trong chum

nước truyền tới, kia tình trạng rất hiển nhiên là có vật gì ở trong thủy hang gõ chậu nước nắp, muốn đem nắp đẩy xuống.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là cười lạnh một tiếng, ngay sau đó đối với kia trong thủy hang hai cái Lão Quái Vật nói: "Các người tốt nhất ngoan ngoãn một chút, lời như vậy, nói không chừng còn có thể sống mạng, nếu không lời nói, ta bây giờ liền đem các người quất vảy vào nồi, luộc thành canh cá, các người có tin hay không?"

Ta lời này nói ra sau khi, tựa hồ đưa đến một ít hiệu quả, kia trong chum nước an tĩnh lại, sau đó ta xoay người hướng nồi trong phòng đi tới.

Một bên hướng nồi trong phòng đi, ta một bên liền móc trong ngực ra một tấm Ích Tà Phù, đó là gia gia cho ta Phù Ấn, có thể khu trừ âm khí, phía trên có tương tự hộp quẹt bên cạnh cái loại này đỏ phốt-pho tăng, chỉ cần dùng lực chà một cái, liền có thể đến đứng lên, mà sau khi thức dậy, kia Phù Ấn dương liệt khí tràng cũng sẽ theo ánh lửa thả ra ngoài, đối với trong phạm vi nhất định Âm Tà Chi Khí tiến hành khu trừ.

Ta bây giờ liền là muốn dùng lá bùa này đem kia âm khí khu trừ xuống, dù sao, từ trước tình trạng đến xem, này âm khí tựa hồ còn cũng không phải là phi thường Hung Lệ, ta cũng có thể tùy tiện đối phó nó.

Sau đó, ta tới đến nồi cửa phòng miệng sau khi, còn chưa đi vào, chỉ thấy bên trong đen ngòm một mảnh, kết quả là nghe được bên trong mơ hồ có "Tất tất tác tác" tiếng vang, thanh âm kia giống như là có người ở trong phòng phá đồng cỏ.

"Ai?" Ta thấp giọng quát lạnh một cái xuống, cau mày cúi đầu dùng sức hướng bên trong nhìn.

Kết quả, vừa lúc đó, ta cuối cùng thấy nhà kia trong, đến gần đồng cỏ địa

phương, lại là đứng một cái trắng xoá bóng dáng, về sau, bóng người kia đột nhiên phát ra "Ô ô ô ——" một trận trầm thấp thê uể nghẹn ngào tiếng khóc, nghe thanh âm kia, hiển nhiên là một cái cực kỳ bi thảm đáng thương nữ nhân.

Tiếng khóc này để cho ta tâm lý một trận Ai mẫn, vô hình trung, có chút lòng chua xót cùng đồng tình, cảm thấy nữ nhân này khi còn sống nhất định là bị một ít khổ sở khó khăn cùng hành hạ, nếu không lời nói, nàng sẽ không khóc thương tâm như vậy.

Lúc đó tâm lý nghĩ như thế, ta không cảm thấy là học gia gia năm đó Khu Quỷ trừ yêu phương pháp, tới trước một cái ôn nhu một chút thủ pháp, có chút nhắm mắt, buông lỏng hô hấp, về sau bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, dùng tâm linh cảm thụ chung quanh thế giới, sau đó ta chậm rãi thanh âm hỏi "Đông Phương bạch lộ, Tây Phương Hồng Hà, phía nam biển khơi, phía bắc băng Nhai, có gì chuyện thương tâm, cũng tới lời nói một lời, nói xong kiếp này oan, kiếp sau không tiếc nuôi. . ."

Gia gia cái phương pháp này, thật ra thì chính là đem chính mình Thần Thức thanh tĩnh lại, tận lực hạ xuống phòng bị, cố gắng đi cảm thụ chung quanh hết thảy, sau đó, thông qua cái phương pháp này, đi bắt kia âm khí thật sự tản mát ra một ít tương tự với thanh âm một loại kể lể, sau đó, thông qua cái phương pháp này, liền có thể cảm giác những thứ kia Âm Hồn Vong Linh oan khuất cùng tố cầu, về sau liền có thể châm đối với bọn nó yêu cầu, chọn lựa một ít ứng đối phương pháp.

Đây là một loại tương đối hòa bình Khu Quỷ phương pháp, trên căn bản coi như là đang giúp Quỷ Hồn hoàn thành tâm nguyện, khiến chúng nó thanh thản ổn định đi đầu thai.

Đương nhiên rồi, có chút Âm Hồn đã tụ âm thành Sát, không thể khuyến thiện, lúc này, liền muốn dùng một ít tương đối cực đoan thủ đoạn, trực tiếp

đem kia Âm Sát diệt diệt trừ. Nhưng mà cứ như vậy, cũng liền đại biểu một cái sinh mệnh, một cái Thần Thức, hoàn toàn từ trên cái thế giới này biến mất, cho nên, đây là một loại không quá bị đồng ý thủ đoạn, phổ biến nhận thức chung là, như vậy phương pháp, bị hư hỏng âm đức.

Lúc này, nghe được kia nữ quỷ đang khóc, ta dĩ nhiên là muốn dùng và hoà nhau pháp, giúp nàng minh oan, giải quyết vấn đề.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta buông ra cánh cửa lòng, chuẩn bị đi cảm ứng kia Âm Hồn khí tổ cầu lúc, nhưng không nghĩ, đột nhiên, chẳng những không có nghe được cái gì thanh âm, ngược lại là bên tai vang lên một trận trầm thấp mà lại có chút thâm độc tiếng cười.

"Hắc hắc hắc, hì hì hi, —— "

Tiếng cười kia vang lên sau khi, ta nhất thời cảm giác trên người chột lạnh, lông tơ đều dựng lên, về sau ta tâm lý trầm xuống, ý thức được chính mình khả năng phán đoán sai lầm, sau đó ta lập tức buộc chặt tâm thần, muốn để cho mình Thần Thức cùng ngăn cách ngoại giới mở, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, ta đột nhiên trương mắt, bất ngờ thấy trước mặt cứ như vậy đứng một cái tóc tai bù xù, toàn thân áo trắng nữ nhân.

Cô gái kia tóc dài màu đen giống như một mảnh vải đen một loại che mặt lại, căn bản liền không thấy rõ nàng bộ dáng, nàng hai tay cũng rúc lại thật dài trong ống tay áo, không biết đang làm gì.

Sau đó ta theo bản năng ngẩn ra, muốn giơ tay lên đem trong tay Ích Tà Phù xoa xoa, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, vừa mới động, mới phát hiện mình thân thể giống như gỗ một dạng hoàn toàn không nghe sai khiến rồi.

Về sau, ta nhớ được bắp thịt cả người cũng căng thẳng, tâm lý nhất thời minh bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Không tệ, đây là một cái bạch sát, hơn nữa còn là một cái rất có tâm kế bạch sát, nàng tựa như có lẽ đã nhìn ra thân phận ta, biết ta có thể sẽ thả ra chính mình thể xác và tinh thần, lại cùng nàng trao đổi, cho nên hẳn cố ý giả bộ đáng thương, khóc suốt mướt, chộc cho ta buông lỏng phòng bị, sau đó nàng lại là nhân cơ hội lên thân ta, khống chế tâm thần ta, mà giờ khắc này, ta lộ vẻ lại chính là bị nàng khống chế được, cho nên, ta trong tầm mắt, xuất hiện nàng bóng dáng, thấy được một ít cực kỳ quái dị đồ vật.

Chỉ là, ta không biết này cái nữ quỷ tiếp theo còn phải làm gì.

Nói thật, lúc này, ta thật có chút sợ hãi, không phải sợ kia nữ quỷ, mà là lo lắng nàng lại đột nhiên đem trên mặt mình mái tóc dài màu đen kia gỡ ra, sau đó, đem nàng mặt quỷ lộ ra.

Không thể không nói, dưới tình huống đó, mặc kệ mặt nàng là hình dáng gì, ta khẳng định cũng sẽ bị dọa cho giật mình.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta chính tâm thần quẩn quít khi, lại chỉ thấy kia nữ quỷ đầu vai co rút hai cái, ngay sau đó kia hắc phát phía sau, tốt truyền ra "Hi hi hi ——" một trận chói tai trầm thấp tiếng cười.

Tiếng cười kia không biết đạo cụ thể là ý gì, nhưng mà ta biết, nàng cười xong sau, khẳng định liền muốn làm một chút gì.

Đúng như dự đoán, làm tiếng cười dừng lại sau khi, kia nữ quỷ hai tay chậm rãi giơ lên, một đôi gầy trơ cả xương, giống như móng gà một dạng tàn màu trắng Thủ Trảo, cứ như vậy từ từ đưa tới, khoác lên bả vai ta bên trên, sau đó, kia nữ quỷ thân thể càng dán càng gần, cuối cùng đã là hoàn

toàn dán vào trên người của ta, kia hắc phát che mặt, cũng khoảng cách ta chỉ có gang tấc xa rồi, sau đó, nàng tới lui tóc dài màu đen, đột nhiên thanh âm khàn khàn hỏi "Người muốn nhìn một chút ta hình dạng thế nào sao?"

Ta không nên nhìn, xin người lặn xa chút!

Ta tâm lý kêu to, theo bản năng muốn nhắm lại con mắt, kết quả lại phát hiện mình căn bản liền không khống chế được thân thể của mình, chỉ có thể như vậy đứng ngơ ngác đến, giương một đôi mắt nhìn nàng.

"Biết không?" Nữ quý thanh âm vang lên lần nữa, "Ta là một con quỷ chết oan nha, biết ta là thế nào chết sao? Là bọn hắc dùng đá tươi sống đập ra ta đầu —— cho nên, ta hiện tại ở trên mặt, nhưng là nở hoa —— —— "

Nữ quý có chút liêu lĩnh đất cười, đột nhiên bóng người một hồi, về sau cũng cảm giác được một cổ hơi lạnh hướng ta đi ra, nhìn kỹ lúc mới phát hiện là kia nữ quý ở xuy khí, sau đó, bởi vì nàng xuy khí rồi, nàng tóc kia một cách tự nhiên phiêu đăng đứng lên, sau đó cũng liền hiện ra mặt nàng lỗ.

Lúc này, ta theo bản năng nhìn về phía kia dưới tóc đen mặt khuôn mặt, lại không tự chủ là da đầu tê dại một hồi, nhất thời cảm giác trong dạ dày một trận sôi trào, cơ hồ há mồm liền trực tiếp ói ra.

Chương 144: Mặt đầy vôi

Làm kia nữ quý thối hơi lạnh, đem nàng miếng vải đen một loại tóc đẩy ra khi, ta thật ra thì tâm lý đã làm xong chuẩn bị, ta có thể tiếp nhận nàng đảm nhiệm dáng dấp ra sao, chỉ cần đó là một khuôn mặt người là được, ta đã tưởng tượng đến, đó có thể là một tấm phiên trứ bạch nhân, xanh mét mặt, cũng hoặc là một tấm Khô Lôu mặt, cũng hoặc là giống như chính nàng nói như vậy, bể đầu, máu me đầy mặt thịt đầm đìa, Hoàng Bạch xen nhau. . .

Nhưng mà, ta lại nằm mộng cũng không nghĩ tới, làm kia tóc đen dài đẩy ra sau khi, ta theo bản năng nhìn sang khi, cũng không có thấy khuôn mặt, mà là chỉ có thấy được một đoàn —— vôi!

Là, một đại một dạng bạch hoa hoa, không ngừng ngọ nguậy vôi, mặt đầy một cái mặt, hoàn toàn che ở ngũ quan, cái này cũng chưa tính, điểm chết người là, kia vôi tựa hồ có chút quá mức, đã là giống như một bánh bao một dạng từ mặt kia bên trên nhô lên, nhìn bộ dáng kia, tựa như lúc nào cũng sẽ rơi xuống một vũng lớn trên đất.

Tràng cảnh này, thật là làm cho ta trong nháy mắt chán ghét cùng kinh sợ tới cực điểm, nhất thời ta chỉ cảm thấy toàn bộ dạ dày cũng véo thành một đoàn, sau đó theo bản năng liền phản đi lên một cái nước chua, lập tức liền muốn cái miệng phun ra ngoài.

Sau đó, ngay tại ta vạn phần muốn ói khi, kia nữ quý lại còn tệ hại hơn, kia đầu đi phía trước đuổi một cái, cuối cùng muốn đem kia một đại một dạng vôi ép đến trên mặt ta tới.

Đến lúc này, ta gấp đến độ cả người cũng sắp muốn nổ banh, tâm lý không ngừng giận Sói đến: "Dừng lại, không muốn —— "

Nhưng mà, nhưng không nghĩ, ta găm to ép căn bản không hề dừng, trong tầm mắt, chỉ thấy những thứ kia vôi càng ngày càng phóng đại, chỉ lát nữa

là phải ép đến trên mặt ta rồi.

Sau đó, cũng vừa lúc đó, ta dưới tình thế cấp bách, giật mình, không tự chủ là nhớ lại một cái sự tình.

Đúng rồi, ta bây giờ tại sao có thể như vậy vô lực đây?

Phải biết, ta nhưng là dung hợp Long Bạt máu cốt nhân vật lợi hại rồi, cái gì yêu ma quỷ quái, ta đều không cần sợ hãi, như vậy, hiện tại ở đây sao nguy cấp dưới tình huống, ta tại sao không cần kia Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo đối phó cái này chán ghét nữ nhân này?

Ngay sau đó nghĩ tới đây, ta lập tức ở tâm lý mở ra Nê Hoàn Cung đại môn, kêu gọi Cự Long lực, sau đó, đúng như dự đoán, nhất thời ta chỉ cảm thấy cả người ấm áp, tràn đầy lực lượng, sau đó ta theo bản năng một tiếng quát to, cắn răng nhắm mắt, giơ tay lên liền hướng kia nữ quỷ trên người đập tới, đập tới đồng thời, ta trên cánh tay cũng là Thanh Quang một mảnh, miếng vảy lông lánh, Cự Long lực bùng bạc mà ra.

Đúng như dự đoán, lần này, kia nữ quỷ căn bản tự vô pháp ngăn cản, nàng dù sao chỉ là yếu ớt cấp thấp âm khí mà thôi, cho nên hễ lập tức bị ta đập kêu thảm lui về phía sau đi qua, sau đó ta hoặc là không làm không thì làm triệt để, trong tay Ích Tà Phù chà một cái, một đám lửa nổ lên, trực tiếp chà xát chỉ hướng kia nữ quỷ trên người thả qua.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, kia nữ quỷ cuối cùng hành động nhanh nhẹn, lại là hướng kia nôi trong phòng vừa lui, sau đó liền biến mất hình bóng rồi, sau khi ta lại khom người hí mắt, hướng kia nôi bên trong nhà nhìn sang, cuối cùng không tìm được nàng tung tích.

Thấy cái này tình trạng, ta tâm lý thở phào nhẹ nhõm, suy nghĩ kia nữ quỷ là sợ, cho nên xuyên tường trốn.

Kết quả, liền ở ta nghĩ như vậy khi, trong giây lát liền nghe được một tiếng thét chói tai âm thanh từ gian nhà chính trong truyền tới, sau đó ta theo bản năng ngẩn ra, liền vội vàng xoay người hướng gian nhà chính trong chạy tới, kết quả còn không có vào phòng, cũng đã thấy một bóng người, há miệng run rẩy từ gian nhà chính trong cửa lớn lao ra ngoài.

Sau đó, khi ta thấy rõ bóng người kia sau khi, ta nhất thời có chút ngây ngẩn, cùng lúc đó, ta cũng cảm giác trong lòng dâng lên một cỗ không khỏi xung động.

Người vừa tới không phải là người khác, chính là Lương Hiếu Điềm, chỉ là, lúc này Lương Hiếu Điềm, tựa hồ là bị cái gì cực kỳ sợ hãi kinh sợ, cho nên hẳn trực tiếp liên y phục cũng không mặc, liền chạy ra ngoài rồi.

Lúc này nàng, trên người chỉ có quần áo lót, tóc cũng là xõa mở, thậm chí hai cái chân đều là quang.

Mà nàng chạy sau khi đi ra, vẫn như cũ là cố gắng hết sức sợ hãi bộ dáng, tựa hồ gặp được quỷ một dạng không đúng, vậy hẳn là là quỷ nhập vào người rồi một dạng lại là đối với ta thì làm như không thấy, sau đó nàng thật giống như cũng không sợ giá rét, cuối cùng cứ như vậy người trần truồng, tóc rối bù, hai mắt có chút đăm đăm nhìn trong góc một cái địa phương, về sau nhưng là có chút khom người, giống như làm kẻ gian tặc một dạng câu đầu, rón ra rón rén hướng bên kia đi tới.

Lúc đó, thấy Lương Hiếu Điềm cái bộ dáng này, ta tâm lý trầm xuống, biết Lương Hiếu Điềm rất có thể là bị kia nữ quỷ quẩn lấy, cho nên liền vội vàng tiến lên bắt lại nàng cánh tay, đối với nàng hô to một tiếng nói: "Tiểu Điềm, người làm sao vậy?"

Kết quả, Lương Hiếu Điềm lại hoàn toàn không có nghe được ta thanh âm

một dạng chỉ là cúi đầu tại Na nhi "Hắc hắc hắc ——" dặt cười lạnh, sau đó nàng đột nhiên ngẩng đầu, cuối cùng hai mắt xám ngắt, sắc mặt xanh mét, sau đó chột nhảy cõn lên liền giương nanh múa vuốt hướng trên người của ta đánh, miệng há mở, bạch răng trắng lộ ra hai hàng, tựa hồ là muốn cắn ta.

"ĐxxCM!"

Lúc đó ta một tiếng quái khiếu, theo bản năng lui về phía sau, tránh ra nàng, nhưng mà cùng lúc đó lại không có buông tay nàng ra, chỉ là thuận thể đem nàng hướng bên cạnh khu vực, để cho nàng vòng quanh ta vòng vo một vòng, sau đó ta nhanh chóng từ trong lòng ngực móc ra một tấm Ích Tà Phù, sẽ để cho trên trán nàng dán lên.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, Ích Tà Phù dán sau khi đi lên, Lương Hiếu Điềm lại không có chút nào chuyển biến tốt, vẫn là tốt bất tốt quấy nhiễu, giống như giống như điên.

Thấy cái này tình trạng, ta có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể là chọn lựa một ít tương đối cường quyết thủ đoạn, bắt được nàng hai tay, đưa nàng hai tay hai tay bắt chéo sau lưng ở sau lưng, sau đó siết nàng eo, cứ như vậy đem nàng bế lên, sau đó hướng trong phòng đi tới, chuẩn bị trước đưa nàng trở về phòng, sau khi lại nghĩ biện pháp xử lý này cái sự tình.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta ôm chính đang không ngừng giãy dụa giãy giụa, bị hóa điên một loại Lương Hiếu Điềm hướng trong phòng lúc đi, nhưng không nghĩ, liền ở bên trong phòng khách, cuối cùng lại thấy được một cái quái dị cảnh tượng.

Vương Nhược Lan cửa phòng rộng mở, sau đó, trên người nàng chỉ mặc một bộ mỏng manh quần áo ngủ, giờ phút này chính tóc rối bù, giống như cái rắn một dạng chính trên đất không ngừng giãy dụa, một bên "Kéo kẹt

kéo kẹt" đất cọ xát đến răng, một bên đi phía trước ngọ nguậy, đụng ngã lẫn một cái cái ghế sau khi, còn cúi đầu hướng về phía cái ghế kia chân "Ken két" đất cằn.

Lúc đó thấy Vương Nhược Lan cử động, ta đều cảm thấy miệng chua xót đau răng, trong lòng cũng cảm thấy vô cùng kỳ quái, chung quy thấy tràng cảnh này có chút quái dị, này cho ta cảm giác, thì tựa hồ phòng này đã là âm khí trải rộng, mặc kệ lại có bao nhiêu người đi vào, đều phải bị quỷ nhập vào người một loại đáng sợ.

Nhưng mà, từ ta kinh nghiệm đến xem, nơi này âm khí tốt cũng không nặng, hơn nữa tựa hồ chỉ có một con nữ quỷ, như vậy, tại sao Lương Hiếu Diễm cùng Vương Nhược Lan, đồng thời bị quỷ nhập vào người cơ chứ?

Ngay sau đó ta trong lòng vừa lo lắng vừa nghi hoặc, không kịp suy nghĩ nhiều rồi, liền vội vàng đem Lương Hiếu Diễm ôm đến phòng nàng trong, tìm tới một sợi dây, đem nàng đơn giản cột vào trên giường, tốt giúp nàng đỡ chần lên, sau đó ta vội vàng lại trở về trong phòng khách, chuẩn bị đi đem xử lý Vương Nhược Lan.

Nhưng không nghĩ, khi ta đến trong phòng khách sau khi, cuối cùng thấy Vương Nhược Lan đã là an tĩnh ngồi xuống ghế, thần tình kia tựa hồ là trầm tư cái gì sự tình, lại tựa hồ là hoàn toàn si ngốc trạng thái.

Thấy cái này tình trạng, ta lặng lẽ đi tới, theo bản năng hỏi "Nhược Lan, người không sao chứ?"

"Ừ ?" Nghe được ta lời nói, nàng có chút cơ giới nghiêng đầu nhìn ta, về sau nhưng là thanh âm âm trầm trợn mắt nhìn ta nói: "Hồ Đại Hải, người chết không được tử tế, thiên đao vạn quả, Hồ gia tất cả mọi người đều chết không được tử tế!"

"Ừ ?" Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút, theo thanh âm kia đi xuống hỏi "Đúng vậy, người nhà họ Hồ chết không được tử tế, nhưng là, tại sao vậy chứ?"

"Hồ Đại Hải, người chết không được tử tế, người muốn cùng kia tiện nữ nhân ở đồng thời, cố ý gạt ta nói thua cuộc tiền, để cho ta đi bán, sau đó người tốt dẫn người bắt kẻ thông dâm, để cho trong thôn người dùng đá đập chết ta. Hồ Đại Hải a Hồ Đại Hải, ta nói rồi, ta thành quỷ cũng sẽ không tha người, thấy không, ta đã trở về, ta muốn giết các người Hồ gia tất cả mọi người!"

Vương Nhược Lan thét lên, đột nhiên nhảy cồm lên, hai tay liền hướng trên cổ ta bắm một cái tới.

Ta vội vàng bắt nàng hai tay, sau đó đem nàng khống chế được, nhưng mà nàng lại giãy giụa rất lợi hại, bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là cũng đem nàng ôm đến phòng trong, chuẩn bị đem nàng cũng bó bên trên.

Kết quả, Vương Nhược Lan trong căn phòng không có sợi dây, cho nên, ta bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đem nàng cũng ôm đến Lương Hiểu Điềm căn phòng, đem hai người các nàng đều đặt ở trên một cái giường, dùng một sợi dây, đem hai người bọn họ cũng trói lại rồi.

Các nàng bị trói lại sau khi, vẫn ở chỗ cũ không ngừng giãy giụa, kia giường rất nhanh thì có chút không nhịn được đáng vẻ.

Lúc đó ta nhìn các nàng, tâm lý một trận nóng nảy, trong đầu không ngừng suy nghĩ ứng đối phương pháp.

Rất hiển nhiên, các nàng bây giờ là bị nữ quỷ âm khí xâm vào thân thể rồi, thần trí mơ hồ rồi, mà muốn giúp các nàng rõ ràng âm khí, hữu hiệu nhất biện pháp, chính là lấy dương khắc Âm, Ích Tà Phù trực tiếp dán lên không

được, vậy thì đốt dùng.

Nghĩ đến nơi này, ta vội vàng chà xát đốt một tấm Ích Tà Phù, sau đó ở hai người bọn họ phía trên đưng đưa, nhưng là lại như cũ không có chỗ nào xài.

Thấy cái phương pháp này cũng không được, ta giật mình, lập tức nghĩ đến gia gia đã dạy ta tiểu Ngũ Dương phương pháp, ngay sau đó ta tìm tới một cây châm cùng một cái nhỏ chén, ở trong chén chứa đi một tí nước sạch, sau đó từ chính mình mi tâm, đầu lưỡi, rốn, ngón giữa, còn có nam căn bên trên, mỗi người lấy cân nhắc giọt máu tươi, bỏ vào trong chén, muốn tạm thời chế biến ra một chén tiểu Ngũ Dương Dược Thủy, cho các nàng uống vào.

Chỉ là, để cho ta cảm giác có chút ngoài ý muốn là, khi ta đem tiểu Ngũ Dương máu, bỏ vào kia thanh trong nước khi, kia thanh trong nước cuối cùng mơ hồ nổi lên một tầng hắc khí, về sau ta tựa hồ nghe được một trận kêu thê lương thảm thiết âm thanh, sau đó, ta cảm giác trước mặt một mảnh hoảng hốt, trong u mê, thật giống như có vật gì ở đó trong chén tươi sống chết chìm rồi.

Cái này tình trạng để cho ta cảm thấy rất ngờ vực, không biết đây là chuyện gì xảy ra, suy nghĩ chẳng lẽ nước này có vấn đề gì sao?

Lúc đó nghĩ như vậy bên dưới, ta nhất thời giật mình, trong nháy mắt mình bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Không tệ, xác thực chính là chỗ này nước có vấn đề.

Nước này là từ trong sân giếng nước trong đánh lên đến, mà bây giờ nhìn lại, rất hiển nhiên, này ngôi nhà trong âm khí, thật ra thì chính là bắt nguồn ở nước kia, cũng hoặc giả nói là kia giếng nước.

Sau đó, bởi vì trước chúng ta cũng uống qua nước kia trong giếng nước, cho nên mới cũng "Thấy quỷ" .

Kia nói như vậy, cái đó chết oan nữ quỷ, cuối cùng là bị chìm ở rồi trong miệng giếng này rồi.

Điều phỏng đoán này thật đúng là để cho ta có chút quẩn quít, dù sao vừa nghĩ tới ta mới vừa uống qua những thứ kia một mực ngâm nữ Nhân Thi thể nước, ta tâm lý liền cảm thấy một trận không khỏi véo di chuyển, theo bản năng liền muốn phun ra.

Chương 145: Nữ nhân cái chết

Biết 'Nữ' quý lai lịch, ta tâm lý liền bắt đầu suy nghĩ như thế nào giúp kia 'Nữ' quý tiêu trừ oán khí.

Rất hiển nhiên, từ trước tổng hợp tình huống phân tích, cái này 'Nữ' quý khi còn sống cảnh ngộ phi thường thảm, đầu tiên là chồng của nàng hình như là có gặp ở ngoài, ở bên ngoài nuôi tình nhân nhỏ, sau đó đàn ông kia cũng cực kỳ âm độc, vì cùng kia tình nhân nhỏ chung một chỗ, liền nói dối chính mình đánh bạc thua tiền, muốn trả tiền lại mới được. Có thể tưởng tượng là, trong quá trình này, nam kia khẳng định còn tìm đi một tí ác ôn bốc lên danh hiệu đòi nợ người, uy hiếp bọn họ không trả tiền lại lời nói, thì đem bọn hắn như thế nào như thế nào.

Cũng rất hiển nhiên là, cái này 'Nữ' quý khi còn sống nhất định là phi thường yêu chồng, là toàn tâm toàn ý vì cái nhà này, hơn nữa, vì duy trì cái gia đình này, nàng thậm chí nguyện ý hy sinh chính mình.

Cho nên, lúc ấy kia đàn bà bất đắc dĩ, liền vạn bất đắc dĩ, đón nhận chồng của nàng đề nghị, đi ra ngoài bán thân.

Này 'Nữ' quý vị trí thời đại so sánh là tương đối sớm rồi, rất có thể là Thanh Triều thời gian như vậy, nông thôn tư tưởng phổ biến phi thường rơi ở phía sau cùng phong kiến, này đàn bà muốn bán mình, khẳng định cũng là một loại tương tự gái giang hồ hành vi, chính là lừa gạt đến người khác tai mắt, thừa dịp đêm 'Sắc' che chở, lạng lẽ bán như vậy một hai lần, mục đích liền là để kiếm tiền hóa giải gia đình gánh nặng.

Từ về phương diện này mà nói, cái này đàn bà nhưng thật ra là cố gắng hết sức đáng kính, nếu như nàng không phải là vì cái nhà này, cũng tuyệt đối sẽ không làm như vậy, nàng là phi thường hiền lành, thậm chí có chút ngốc, mà chồng của nàng vừa vạn lần lợi dụng nàng cái nhược điểm này.

Đàn bà chắc hẳn cũng là mỹ lệ, nếu không bán mình cũng không có giá tiền

cao.

Bất quá, nàng không biết là, thật ra thì hết thảy các thứ này đều là chồng của nàng thiết lập hạ độc tính toán, mục đích chính là vì 'Làm' chết nàng.

Cho nên, tiếp theo cố sự, hẳn là đàn bà vì kiếm tiền cho chồng trả nợ, lặn lội đi bán thân, nhưng mà, cũng liền ở nàng và phiêu khách ở nhà vừa mới phải làm kia cái sự tình khi, trước đó đã sớm biết hết một cái cắt tình huống chồng, vì vậy liền chỉ huy hẳn tìm đến những thứ kia trong thôn ác ôn cùng ác bà, xông vào trong phòng, đem kia đàn bà cùng phiêu khách bắt 'Gian' ở 'Giường ". Sau đó nhất khẩu giáo định đàn bà là đang ở trộm người, nước 'Tính' Dương 'Hoa ". Hồng hạnh xuất tường.

Rất hiển nhiên, loại này sự tình, nếu là đặt ở bây giờ xã hội, ghê gớm chính là ly hôn, thật ra thì cũng không cái gì quá mất mặt, nhưng mà đâu rồi, thời đại kia lại không giống nhau, đàn bà trộm hán tử, đối với chồng Bất Trung, là muốn bị trong bộ tộc di chuyển 'Tư' Hình, có là ngâm lồng heo, cũng chính là dùng một cái lồng lớn trang, kia cái lồng vốn là giả bộ heo, lúc này liền giả bộ kia đàn bà rồi, sau đó chính là ở trong lồng đựng vào đá, bên ngoài cũng cột lên vật nặng, sau đó đem đàn bà nhốt ở bên trong, vứt xuống sông tươi sống chết chìm.

Đàn bà muốn chạy trốn ra ngoài, kia là không có khả năng, bởi vì ngâm lồng heo trước, đàn bà nhất định là bị năm 'Hoa' đại trói lại, cho nên, ngâm lồng heo đàn bà, cuối cùng chỉ có thể sống sống chết chìm ở đáy nước, lưu xuống, chỉ có kia cứng đờ thi thể, cùng kia vô tận oán khí.

Bất quá, loại này ngâm lồng heo chết kiểu này, thật ra thì đã là một loại tương đối thể diện kết quả, trên thực tế, thời cổ sau khi, nông thôn trong rất nhiều vùng trộm đàn bà, chết kiểu này phải xa xa so với cái này thảm hại hơn, có là cười con lừa gỗ cười chết, có là vạch trần quần áo, cột lên cây, dùng cái đánh chết tươi, còn nữa, chính là dùng sợi dây tươi sống ghì

chết.

Mà bây giờ, cái này 'Nữ' quý chết kiểu này, tựa hồ phá lệ thảm thiết một chút, nàng không thuộc về trở lên bất luận một loại nào, nàng là bị người tươi sống dùng đá lớn đập ra đầu đập chết.

Có thể tưởng tượng là, lúc ấy những thôn dân kia bắt nàng sau khi, rất có thể là trói nàng lại, dẫn tới thôn bên ngoài người đầu tiên bình thường trừng phạt tội nhân địa phương, sau đó một đám người mỗi người cầm đá, hướng trên người nàng đập, nàng nằm ở nơi đó liều mạng giùng giàng, muốn giải bày cái gì, nhưng mà, cuối cùng lại không có bất kỳ giải bày cơ hội, sau đó, liền có mấy người, những người đó rất có thể đều là hãn chồng mời tới người, sau đó bọn họ vô cùng hung ác ôm lấy to bằng cái thớt đá, chọt đập trúng đàn bà trên đầu.

Sau đó, hòn đá kia đập xuống khi, người chung quanh hẳn sẽ nghe được "Ba lạp ——" một tiếng, xương sọ tiếng vỡ vụn vang, cùng lúc đó, cũng hẳn có thể thấy một mảnh Hoàng Bạch vật từ đá bên dưới bắn tung tóe đi ra.

Không nghi ngờ chút nào, như vậy một loại chết kiểu này, bất luận kẻ nào đều phải vì vậy sinh ra oán khí, nhưng mà, cũng sẽ không có oán khí lớn như vậy, lại là có thể đem chất lượng nước 'Âm' Tà Hóa, để cho người uống nước xong liền 'Âm' khí triển thân. Cái này coi như không phải là phổ thông 'Âm' Hồn, mà là một loại 'Âm' làm giảm.

Vậy, chuyện này là sao nữa? Theo lý mà nói, kia đàn bà đi bán thân trước, tâm lý hẳn đã sớm biết rõ sau khi bị tóm sẽ gặp phải như thế nào trừng phạt, cho nên, nàng mạo hiểm đi bán thân, tự nhiên cũng là làm xong sẽ chết chuẩn bị tâm tư, cho nên, cho dù nàng bị chết rất thảm, dù sao nàng cam tâm tình nguyện, cho nên hẳn sẽ không có quá lớn oán khí.

Như vậy, hiện tại tại loại này nồng đậm 'Âm' khí cùng oán khí, lại vừa là đến từ đâu? Chẳng lẽ này sau khi, tốt xảy ra chuyện gì quái dị hay sao?

Ta không biết đạo cụ thể tình huống là như thế nào, nhưng mà ta có thể nhất định là, trong này nhất định là có cái gì ẩn tình.

Lúc này, ta nhìn 'Giường' bên trên xoay chung một chỗ, không ngừng giãy giụa Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan, tâm lý theo bản năng liền suy nghĩ phải giải quyết nhanh một chút quyết cái vấn đề này mới được.

Cho nên, lập tức ta vội vàng đem chén kia tiểu Ngũ Dương huyết thủy, bưng đến các nàng trước mặt, đầu tiên là đem Lương Hiếu Điềm kéo lên, nửa ôm nàng, tay từ mặt nàng bên đi vòng qua, nắm nàng cằm, cưỡng ép để cho nàng há miệng, sau đó cho nàng đem kia huyết thủy đổ xuống.

Huyết thủy đổ một nửa sau khi, ta ngừng lại, sau đó tốt bắt chước làm theo, cho Vương như lan cũng rót đi một tí.

Rót xong sau, ta buông xuống chén, nhìn các nàng, kỳ vọng kia huyết thủy có thể khắc chế các nàng trong cơ thể 'Âm' khí, làm cho các nàng tỉnh hồn lại, nhưng mà, để cho ta cảm thấy thất vọng là, các nàng nhưng là không có bất kỳ chuyển biến tốt, bên ta pháp thất bại.

Lúc này, ta đột nhiên nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là, này trong giếng đánh lên tới nước, đều là mang theo 'Âm' khí, cho nên, lúc ấy ta đem mình tiểu Ngũ Dương máu thả vào trong chén khi, theo như huyết thủy dương liệt khí, đầu tiên là cùng trong chén trong nước bao gồm 'Âm' khí tiến hành triệt tiêu, như vậy thứ nhất, nó đến tiếp sau này hiệu quả tự nhiên cũng sẽ không tốt.

Cái tình huống này để cho ta có chút hơi khó, suy nghĩ, này tiểu Ngũ Dương máu, đúng là yêu cầu huyết thủy dung hợp tan ra mới có thể, nếu

không lời nói, khả năng không có cách nào bị thân thể kịp thời hấp thu, huyết chi, ta máu cũng có giới hạn, cũng không thể trực tiếp 'Làm' một chén máu cho các nàng uống vào, ta đây cũng quá bị thương, cơ hồ coi như là ở tự sát.

Nhưng là, bây giờ giếng này nước lại không thể dùng, ta đây làm sao bây giờ? Mạo hiểm đi bên ngoài tìm khác biệt nước?

Này địa phương hoang vu rơi ở phía sau, chạng vạng tối tới nơi này khi, tựa hồ cũng không ở phụ cận thấy cái gì mương, cho nên, lúc này, ta coi như đi ra ngoài, khả năng cũng không thể kịp thời tìm tới nước, hơn nữa còn có khả năng kinh động trong thôn người.

Nhưng là không đi ra lời nói, ta tốt không có biện pháp gì tốt giúp hai cái này đàn bà giải trừ 'Âm' khí.

Ngay sau đó ta nhú chặt mày suy nghĩ một phen sau khi, cuối cùng không cảm thấy là cần rằng một cái, ở trong lòng nói: "Mặc kệ nó, không lo được nhiều như vậy, kế sách hiện nay, cũng chỉ có làm như vậy."

Ta tâm lý vừa nói, không cảm thấy là kéo ra chính mình 'Khố' 'Môn ". Sau đó đem cái kia to lớn đại đông tây móc ra.

Chương 146: 2 nữ tranh

Trong nhà này nước giếng không thể dùng, dưới tình thế cấp bách, tốt không kịp đi bên ngoài từ từ tìm nước, như vậy, còn lại duy nhất an toàn đáng tin nước, vậy cũng chỉ có một thứ rồi, vậy chính là ta chính mình nước tiểu.

Mặc dù làm như vậy, đối với Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan hai nữ nhân này mà nói, có chút không quá thỏa đáng, hơn nữa các nàng thanh sau khi tỉnh lại, vạn nhất biết chân tướng, có thể sẽ cảm thấy ta là một cái phi thường thô bỉ tốt kẻ đáng ghét, nhưng mà, câu có nói một câu, thật ra thì ta nước tiểu, còn thật không phải tùy tiện liền có thể cho người khác uống, bình thường ta còn không vui làm như thế, tại sao? Bởi vì tự ta cũng cảm thấy chán ghét a. Huống chi, ta thân thể này là vẫn không có pháp thể Nguyên Dương thân, một mực nghe theo gia gia dặn dò tu hành khóa dương Quy Nguyên công pháp, cho nên ta đây nước tiểu cũng là dương khí dư thừa, cực kỳ lợi hại, tìm Thường Âm khí, căn bản liền không chống đỡ được. Cho nên nói, cho các nàng uống ta nước tiểu, đầu tiên là là tiêu trừ các nàng trong cơ thể âm khí một cái cực kỳ hữu hiệu biện pháp.

Đương nhiên rồi, để bảo đảm có thể thanh trừ các nàng trong cơ thể âm khí, cho nên khi xuống ta đầu tiên là ở trong chén dè đặt tiểu một chén, sau đó, tốt lấy đi một tí tiểu Ngũ Dương máu bỏ vào, hỗn hợp một chút, sau khi chính là cùng trước mặt như thế, cho Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan không người cho ăn nửa bát.

Đúng như dự đoán, lần này nổi lên hiệu quả, kia "Nước" Uy đi xuống sau khi, hai người rất nhanh thì yên tĩnh lại, mặc dù tinh thần còn có là có chút mơ hồ, nhưng mà cảm giác trên người âm khí đã bắt đầu từ từ tan đi, nhìn thật giống như lập tức phải tỉnh lại.

Thấy cái này tình trạng, ta đầu tiên là chạy đến ngoài cửa, đem chén kia từ tường viện ném ra ngoài, tiêu diệt chứng cứ, sau khi chính là tốt chạy trở

lại, vào nhà nhìn một chút, kết quả đi vào nhìn một cái, lập tức liền phát hiện một cái cực kỳ khôi hài cảnh tượng.

Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan đều đã tỉnh táo lại, sau đó, các nàng rất hiển nhiên cũng cực kỳ kinh ngạc, cho nên lúc này hai nàng chính đang ra sức giùng giăng, muốn cựa ra sợi dây, sau đó các nàng còn lưng đầu lưng, muốn giúp đối phương cởi dây.

Lúc này trước liền nghe được Vương Nhược Lan nói: "Không biết rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình, xem bộ dáng là Lô Tiểu Bắc tên hỗn tiểu tử kia đem chúng ta cho trói chặt, thật không biết hắn muốn làm gì, đơn giản là quá lưu manh rồi, tiểu Điềm người sau này cũng phải cẩn thận thứ người như vậy, hắn buổi tối rất có thể len lén ở chúng ta trong thức ăn xuống thuốc mê, nếu không chúng ta sẽ không bị hắn hành hạ như thế, còn cái gì cũng không biết, ta ngủ tuyệt đối sẽ không ngủ chết như vậy."

Nghe được Vương Nhược Lan lời nói, Lương Hiếu Điềm nhưng là cho ta giải thích: "Vương thẩm người đừng nói trước những thứ này, ta tin tưởng Tiểu Bắc làm người, này tuyệt đối không phải hắn làm, ta phỏng chừng chúng ta là gặp phải người xấu, Tiểu Bắc rất có thể cùng bọn họ đánh nhau, chúng ta hắn là bị người xấu dùng Mê Hương mê mẩn, sau đó người xấu trói chúng ta, nhất định là muốn giở trò khiếm nhã chúng ta, sau đó bị Tiểu Bắc phát hiện, lúc này mới chạy mất. Tiểu Bắc hắn là đuổi theo rồi."

Lúc đó, nghe được các nàng đối thoại, ta vì vậy trước ở các nàng phát hiện ta trước, trước núp ở ngoài cửa, thẳng đứng lỗ tai trộm nghe các nàng đối thoại.

Rất hiển nhiên, Lương Hiếu Điềm là một lòng hướng ta, cho nên hắn không tin là ta mê đảo các nàng, sau đó đem các nàng cho trói lại.

Nhưng mà Vương Nhược Lan lại tựa hồ như rất xác định là ta xong rồi rồi

này cái sự tình, cho nên khi xuống nàng có chút hận thiết bất thành cương thở dài một cái, đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Ô kìa, tiểu Điềm a, người hay là quá trẻ, ra đời không lâu, căn bản không hiểu nam nhân, không biết nam nhân là hình dáng gì. Nói cho người biết đi, ta dám bảo đảm, này cái sự tình tuyệt đất chính là nhà người Lô Tiểu Bắc làm. Tiểu tử này thật là quá bỉ ổi, hắn hiển nhiên là muốn muốn đem hai người chúng ta đồng thời lấy được trên giường chơi đùa đôi, ta còn thực sự không nhìn ra, hắn thì ra là như vậy một loại người."

Vương Nhược Lan lời nói, để cho Lương Hiếu Điềm có chút nóng nảy, liền hỏi nàng nói: "Người có chứng cứ gì? Người không thể như vậy bêu xấu Tiểu Bắc!"

"Hừ, chứng cứ?" Vương Nhược Lan cười lạnh một tiếng nói: "Ta nói ta cô nương ngốc, người hảo hảo động động đầu óc người đi. Người xem một chút, trong phòng này chưng bày, di chuyển đều không động một cái, trong nơi này giống như đánh nhau địa phương? Điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ người Tiểu Bắc ca ca căn bản sẽ không phát hiện người xấu. Như vậy, nếu hắn không phát hiện người xấu, người xấu cũng sẽ không bỏ lại ta các rời đi, cho nên, cuối cùng kết luận chính là, ép căn bản không hề cái gì người xấu xuất hiện, hết thấy đều là người Tiểu Bắc ca ca giở trò quỷ. Còn có một chút, người hảo hảo thưởng thức người một chút miệng mặt mùi vị, không đúng, người bên kia cũng có thể cũng không có cái mùi này, như vậy, người cảm thụ một chút chính mình hạ thân, nhìn một chút có hay không bị vô lễ dấu hiệu, hắn cũng biết nàng đã làm chuyện tốt gì."

"Ta không có bị vô lễ, " Lương Hiếu Điềm vừa nói chuyện, thanh âm có chút đè thấp, hỏi Vương Nhược Lan nói: "Cái đó, trong miệng mùi vị, người nói là ý gì? Ta cảm giác có chút chát chát, còn có chút tanh tươi, thật giống như ăn cái gì đồ bẩn —— "

"Hắc hắc hắc, ta quả nhiên không có đoán sai, nha đầu ngốc, nói cho người

biết đi, người đúng là ăn rồi cái gì đồ bẩn rồi, hơn nữa, nói không chừng ở trong mê ngủ, miệng bị ra vào mấy trăm lần đây." Vương Nhược Lan đặc ý cười một tiếng nói: "Người biết người miệng mùi vị đó là chuyện gì xảy ra sao? Nói cho người biết đi, đó là bởi vì người Tiểu Bắc ca ca đem kia thằng nhỏ nhét vào trong miệng người đi."

"Không thể nào, người không nên nói lung tung!" Lương Hiếu Điềm gấp đến độ hét rầm lên.

"Thế nào không thể nào? Người có phải hay không cảm thấy vừa tao vừa tanh hôi? Biết đó là cái gì mùi vị, đó chính là nam nhân kinh sợ đi ra vật kia mùi vị, hiểu chưa? Tiểu nha đầu nha, ra đời quá cặn, ai, người hảo hảo trách trách miệng, cảm giác một chút, có phải hay không còn có chút dính núc ních?" Vương Nhược Lan hỏi Lương Hiếu Điềm nói.

"Ừ, " Lương Hiếu Điềm thật thấp đáp một tiếng.

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan càng khẳng định, không cảm thấy là đặc ý cười một tiếng nói: "Vậy thì tuyệt đối không sai, nhất định là tên tiểu tử hư hỏng kia làm. Hừ, thật là không có nghĩ đến, hắn lại làm ra loại này sự tình đến, ta vốn là còn tưởng rằng hắn là chính nhân ở đâu rồi, hừ hừ, bây giờ nhìn lại mà, quả nhiên nam nhân không một cái là đồ tốt!"

Lúc này, ta ở ngoài cửa, thật sự là có chút nghe không nổi nữa, không tránh khỏi là đẩy cửa một cái, liền đi vào.

"A —— "

Khả năng lúc ấy ta đi vào khi, vẻ mặt có chút hung ác, cho nên Lương Hiếu Điềm bị dọa sợ đến hét lên, mà Vương Nhược Lan cũng là bên thủ nhìn ta, có chút ngạc nhiên hỏi "Lô Tiểu Bắc, người rốt cuộc muốn làm gì?"

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là bất đắc dĩ thở dài một cái, ngay sau đó tiến lên trước giúp các nàng giải khai sợi dây.

Vốn là, ta là chuẩn bị giúp các nàng cởi dây sau khi, sẽ chậm chậm cùng các nàng giải thích một chút, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, Lương Hiếu Điềm sau khi thức dậy, giơ tay lên thì cho ta một cái tát, sau đó trợn mắt nhìn ta mắng: "Vô sỉ, lưu manh, hạ lưu, hèn hạ!"

"Ừ ?" Lúc ấy ta bị đánh có chút mơ hồ rồi, kinh ngạc nhìn đứng ở nơi đó, thật lâu cũng không có thể nói ra lời, sau đó cái đó Vương Nhược Lan cũng có chút nhìn có chút hả hê nở nụ cười, một bên đem trên người sợi dây rút hết, một bên miễn cưỡng đứng dậy, ánh mắt quyến rũ như tơ mà nhìn ta nói: "Ta nói Tiểu Bắc a, người tốt cuộc là một người như thế nào à? Ta thế nào có chút nhìn không thấu được người rồi hả? Chẳng lẽ người có bệnh tâm thần phân liệt hay sao?"

Chương 147: Các người uống là nước tiểu

Lúc này, ta thật là có chút hồng mất, trong lúc nhất thời, cuối cùng không biết nên giải thích thế nào mới phải.

Lương Hiếu Điền tựa hồ hoàn toàn tin Vương Nhược Lan trước suy đoán, cho nên, lúc này nàng giận đến sắc mặt đỏ ửng, ngực đều không ngừng dật phập phồng. Cho tới túi kia bọc ở miếng vải bên trong hai khóa đại bạch thỏ, nảy mầm giữa, một tảng hơi dựng ngược lên, tựa hồ là muốn nhảy ra.

Cái này cũng thật không thể không nói ta là không có tim không có phổi người, này Lương Hiếu Điền đều giận đến cả người phát run, ta lại còn đang dùng ta con mắt chấm mút.

Bất quá, rất nhanh, Lương Hiếu Điền liền phát hiện ta tầm mắt không có hảo ý ở trên người nàng quét nhìn, sau đó nàng cúi đầu nhìn một chút chính mình, mới phản ứng được không mặc quần áo, lập tức không tránh khỏi là tốt một tiếng thét chói tai, xoay người liền hướng trên giường chạy đi, kéo chăn liền tránh tiến vào.

Thấy cái này tình trạng, ta hít sâu một hơi, ngay sau đó đối với các nàng nói: "Các người yên tâm đi, sự tình không phải là các người tưởng tượng như vậy. Các người trước mặc quần áo vào đi, chờ chút ta lại giải thích với các người."

"Đi ra ngoài, cút ra ngoài, nhanh lên một chút!" Lương Hiếu Điền nhìn ta, đỏ mặt, tức giận la lên.

"Được, ta đây tựa ra đi, " ta bất đắc dĩ nở nụ cười, lui về phía sau đi.

Sau đó, cũng liền ở ta hướng ngoài cửa thối lui khi, bên cạnh Vương Nhược Lan nhưng là cũng có chút bất đắc dĩ nở nụ cười, lắc đầu một cái, sau đó đối với Lương Hiếu Điền nói: "Được rồi, tiểu Điền, người trước

mặc quần áo đi, ta cũng trở về phòng ta đi, nha, đúng rồi, trước đó, ta xem ta phải trước súc miệng một chút mới được, mùi này mà quá đậm."

"Ta cũng phải súc miệng!" Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm theo bản năng vén chăn lên liền muốn đi theo Vương Nhược Lan đi ra ngoài, sau đó lại thấy được ta đứng ở cửa, không tránh khỏi lại rút trở về, trợn mắt nhìn ta nói: "Lưu manh, người còn không đi ra, rốt cuộc muốn làm cái gì?"

Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta lại vừa là một trận bất đắc dĩ, ngay sau đó nhưng là lấy tay đem cửa chống một cái, chặn lại Vương Nhược Lan, sau đó đối với các nàng nói: "Các người không thể súc miệng, đặc biệt là không thể dùng trong nhà này nước giếng súc miệng, kia nước giếng cũng không thể uống."

"Ừ ?" Nghe được ta lời nói, hơn nữa ta mặt đầy nghiêm túc vẻ mặt, tương đối sành đời Vương Nhược Lan rất nhanh thì cảm giác được, biết trong này nhất định là có sự tình, cho nên khi xuống nàng cũng không có hỏi ta quá nhiều, chỉ là gật gật đầu nói: "Được rồi, vậy người thả ta đi ra ngoài, ta đi căn phòng mặc quần áo, chờ chút lại nghe người nói sự tình."

"Được, người đi đi, " ta thả nàng đi ra ngoài, sau đó lại nhìn một chút cúi đầu không nhìn ta, chính đang tức giận Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, người trước mặc quần áo, chờ chút ta và các người nói tường tận đi, người không nên nghĩ bậy bạ, ta Lô Tiểu Bắc tuyệt đối không phải các người tưởng tượng loại người như vậy. Người chỉ cần cẩn thận nghĩ một chút thì sẽ biết, chúng ta tới đây dặm đường bên trên, ta có một ngàn lần cơ hội có thể đối với người làm chút gì, nhưng mà ta cũng không có làm, cái này hẳn đủ để chứng minh chúng ta phẩm."

Bị ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Điềm tựa hồ cũng có chút kịp phản ứng, ngay sau đó nghiêng đầu nhìn ta một cái, giọng hòa hoãn rất nhiều, đối với ta nói: "Vậy người đi ra ngoài trước đi, ta mặc quần áo."

" Được, " nghe nói như vậy, ta rời khỏi phòng, khép cửa lại rồi, sau đó đến trong phòng khách ngồi xuống, chờ các nàng đi ra.

Không lâu lắm, hai nữ nhân đều mặc đeo chỉnh tề đi ra, bất quá sắc mặt đều không phải là rất tốt, hơn nữa một mực cau mày, Lương Hiếu Diễm càng là mặt đầy đỏ ửng, hiển nhiên có chút lúng túng, Vương Nhược Lan chính là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Hai người tới bên cạnh bàn ngồi xuống, Vương Nhược Lan đầu tiên là hỏi ta nói: "Tiểu Bắc, người rốt cuộc cho chúng ta ăn rồi thứ gì? Tại sao ta cảm giác như vậy không đúng vị mà đây? Tại sao tốt không để cho chúng ta súc miệng? Trước rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình? Tại sao lại đem ta các trói lại?"

Nghe được các nàng lời nói, ta sửa sang ý nghĩ một chút, ngay sau đó đối với các nàng nói: "Nói trước nguyên do chuyện đi, trước người rơm kia phía trên không phải là chiêu âm khí sao? Sau đó trả lại kia Lão Thái Bà thân, sau khi chúng ta đều không quá chú ý này cái sự tình, sau đó xin chỉ dẫn thường nấu cơm ăn cơm. Như vậy, các người biết sau khi ăn cơm, các người ngủ sau khi, phát xảy ra cái gì sự tình sao?"

"Phát xảy ra cái gì sự tình?"

"Rất đơn giản, các người đều bị quỷ nhập vào người rồi, không đúng, xác thực nói là ba người chúng ta người đều bị quỷ nhập vào người rồi. Chỉ là sau đó ta xua tan kia âm khí, tránh thoát ra, cho nên, lúc ấy ba người chúng ta trong đám người, chỉ có ta một người là thanh tỉnh. Sau đó ta sau khi đi ra, phát hiện tiểu Diễm đã chạy đến ngoài cửa rồi, hoàn toàn đánh mất thần trí, mà Nhược Lan người mà, chính là với một con rắn như thế trên đất bò." Ta nói đến đây Chariton một cái xuống, nhìn một chút các nàng, phát hiện các nàng quả nhiên đều là mặt đầy dao động Kinh Thần tình.

"Vậy sau đó thì sao? Phát xảy ra cái gì sự tình? Người đem chúng ta trôi lại rồi hả?" Lương Hiếu Điền kinh thanh hỏi.

"Dạ, " ta gật gật đầu nói: "Khi đó các người thần trí mơ hồ, vì để tránh cho các người ngoài ý, không thể làm gì khác hơn là trước đem các người trôi lại, sau đó ta liền đang nghĩ biện pháp giúp các người khu trừ trên người âm khí."

"Vậy sao người làm được? Kia âm khí lại đến cùng là chuyện gì xảy ra? Người cho chúng ta ăn rồi thứ gì?" Lương Hiếu Điền có chút nóng nảy.

"Người trước không nên gấp gáp, nghe ta từ từ nói, ta nhất định sẽ cho người một hợp lý giải thích, " ta xem một chút Lương Hiếu Điền, an ủi nàng một chút, sau đó nói với nàng: "Lúc ấy ta vì cho các người khu trừ âm khí, sử dụng gia gia truyền cho ta Ích Tà Phù, nhưng là lại không có hiệu quả. Sau đó ta không có cách nào, vì vậy liền dùng lợi hại hơn biện pháp, đó chính là tiểu Ngũ Dương phá Âm pháp, biện pháp này thật ra thì rất đơn giản, chính là lấy ta mi tâm, đầu lưỡi, rốn, đầu ngón tay, còn có kia cái địa phương, này nắm cái địa phương huyết dịch, sau đó hòa chung một chỗ, dùng nước tan ra, cho các người uống vào, liền có thể dùng ta tinh Huyết Dương khí xua tan các người trong cơ thể âm khí."

"Như vậy nói cách khác người cho ta hút rồi người huyết thủy phải không?" Vương Nhược Lan nhìn ta hỏi.

Ta gật đầu một cái, sau đó Vương Nhược Lan liền cười lạnh một tiếng nói: "Vậy người huyết thủy trả thế nào mang theo tao khí? Ủ ?"

Nói xong câu đó, Vương Nhược Lan vẻ mặt trở nên tựa như cười mà không phải cười rồi, kia lông mi mắt thấy ta, lộ vẻ nhưng đã là đem sự tình xem thấu.

Ta đoán nàng lúc này, tâm lý khẳng định đang suy nghĩ phải dùng này cái sự tình tới uy hiếp ta, sau đó tư để hạ lại tìm ta làm một ít thô bỉ sự tình, nhưng mà đáng tiếc là, nàng có chút mơ mộng quá rồi.

Ngay sau đó, ta cau mày một cái, ngay sau đó đối với các nàng nói: "Xác thực nói, các người uống là ta nước tiểu cùng huyết dịch chất hỗn hợp?"

"Cái gì? !" Lúc ấy nghe được lời này, hai nữ nhân con mắt lập tức cũng trợn to, Lương Hiếu Điềm càng là che miệng, tựa hồ muốn phun ra, sau đó đứng dậy vừa chạy ra ngoài, tựa hồ là phải đi tìm nước súc miệng, nhưng là lại bị muồn tay mắt lạnh lẽ, bắt lại.

Ta bắt Lương Hiếu Điềm sau khi, nhìn một cái Vương Nhược Lan cũng phải ra bên ngoài chạy, ta lập tức trừng mắt nói: "Người ngồi xuống không nên động!"

Vương Nhược Lan dù sao đối với ta có chút sợ hãi, cho nên khi xuống không thể làm gì khác hơn là ngượng ngùng ngồi xuống, mà Lương Hiếu Điềm liền khó đối phó rồi, lập tức liều mạng giãy giụa nói: "Lô Tiểu Bắc, người rốt cuộc muốn làm gì? Thật là chán ghét chết, người buông ta ra, mau buông ta ra!"

Chương 148: Quý cá khóc

Ta không biết Lương Hiếu Điềm có phải hay không có bệnh thích sạch sẽ, nhưng mà, có thể xác định là, nàng đối với ăn vào trong miệng đi đồ vật, nhất định là phi thường kén chọn, này cái sự tình, để cho ta có chút ưu buồn, đang suy tư có muốn hay không cùng nàng tiếp tục phát hiện đi xuống. . .

Bất quá, bây giờ vấn đề mấu chốt là để cho nàng an tĩnh lại, nếu không lời nói, này nói chuyện không có cách nào tiếp tục tiếp, các nàng khẳng định cũng sẽ một mực hiểu lầm ta.

Cho nên, lập tức ta vạn bất đắc dĩ lựa chọn hơi cương quyết biện pháp, đầu tiên là trốn mắt nhìn Vương Nhược Lan liếc mắt, để cho nàng yên tĩnh lại, về sau ta chính là ban chính Lương Hiếu Điềm thân thể, nhìn nàng con mắt nói: "Tốt lắm, không nên ồn ào, không phải là uống nước tiểu rồi không? Có cái gì quá không được? Người cảm thấy thua thiệt lời nói, đợi một hồi cũng nước tiểu chút cho ta hút, được chưa?"

Bị ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Điềm có chút ngây ngẩn, kinh ngạc nhìn ta, thật lâu không có thể nói ra lời.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là nhúu mày một cái, ngay sau đó kéo nàng đến bên cạnh bàn lần nữa ngồi xuống, nhìn các nàng nói: "Tốt lắm, nói tóm tắt, nói cho các người biết tại sao phải cho các người uống cái vật kia đi. Nguyên nhân chủ yếu, thật ra thì là bởi vì ta đang dùng kia nước giếng chế biến tiểu Ngũ Dương huyết thủy khi, phát hiện trong chén lên đi một tí biến hóa, ta huyết thủy dương khí bị nước giếng trung hòa, điều này nói rõ kia giếng trong nước bản thân liền mang theo cực kỳ nồng đậm âm khí, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, thật sự lấy ba người chúng ta người lúc này mới cũng đựng quý, bị quý nhập vào người rồi, thật ra thì nói cho cùng, là bởi vì ta các đều ăn rồi cơm, uống nước giếng, bị âm khí ngâm thể, này mới đưa đến đựng quý hiện tượng xuất hiện. Vì vậy nguyên nhân,

kia nước giếng dĩ nhiên là không thể lại dùng tới chế biến tiểu Ngũ Dương huyết thủy, cho nên ta liền dưới tình huống khẩn cấp, dùng nước tiểu tạm thời giải quyết. Các người không nên cảm thấy bẩn, thật ra thì nước tiểu xưa nay cũng là một loại dược liệu, huống chi ta là khóa dương Quy Nguyên hơn hai mươi năm đồng tử nước tiểu, ở trong đó bản thân liền mang theo dư thừa dương khí, cho nên kia chế biến ra tới tiểu Ngũ Dương huyết thủy mới sẽ đưa đến kỳ hiệu, nếu không lời nói, các người nghĩ đến đám các người lại nhanh như vậy liền tỉnh hồn lại sao?"

Ta nhanh như vậy nói khoái ngữ một Trần Giải Thích, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm đều là biết ta ý tứ, bất giác đều là yên tĩnh lại, nhưng mà cùng lúc đó, các nàng tất cả đều là có chút lúng túng, tựa hồ không biết nên nói gì cho phải.

"Nếu kia giếng trong nước mang theo âm khí, như vậy các người tự nhiên cũng sẽ không thể dùng kia nước giếng súc miệng, nếu không lời nói, khả năng thì có sẽ bị âm khí xâm nhiễm, cho nên, bây giờ các người tốt nhất là trước cứ như vậy tạm một chút, chờ đến chúng ta rời đi này cái quỷ địa phương, tìm được sạch sẽ làm Tịnh Thủy nguyên sau đó mới súc miệng." Ta nhìn các nàng, tiếp tục nói.

Nghe được ta lời nói, các nàng cũng là bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể là gật đầu một cái, sau đó hỏi ta sau đó phải làm sao bây giờ.

Nghe nói như vậy, ta với là đối với nàng các nói: "Nếu như các người tương đối mệt mỏi, như vậy tiếp theo các người có thể yên tâm đi ngủ, bất quá ta ngược lại có chút việc cần hoàn thành. Kia nước giếng đã có âm khí, dựa theo ta suy đoán, rất có thể là đáy giếng có chìm thi, chắc là kia nữ quỷ thi thể, cho nên ta muốn đi xuống đem nàng hài cốt thu đi lên, thật là ác giúp nàng an táng, sau đó lại nghĩ biện pháp Siêu Độ nàng vong hồn, đem nơi này oán khí tiêu trừ hết, nếu không lời nói, sau này đi tới nơi này người, vẫn sẽ bị xâm hại, chúng ta không thể ngồi yên không lý đến."

"Không nghĩ tới người còn rất Hiệp Nghĩa mà, " Vương Nhược Lan nhìn ta khẽ cười một cái nói.

"Thân là Huyền Môn người, tất nhiên phải lấy thiên hạ là công, nếu như đã phát hiện Âm Tà chi hại, lại không thể loại trừ, vậy còn tính là gì Huyền Môn người?" Ta nhìn Vương Nhược Lan nói.

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan không khỏi mặt lộ vẻ thẹn, rất hiển nhiên, nàng cũng là Huyền Môn người, nhưng mà, Huyền Môn cũng phân Âm Dương hai mặt, nàng rất hiển nhiên là thuộc về Âm Tà một loại tồn tại, cho nên, dưới so sánh, nàng không thể không cảm thấy mình hèn mọn cùng thô bỉ.

"Kia ta giúp người đi, " Vương Nhược Lan tựa hồ thật có hướng thiện ý tứ, cho nên muốn phải giúp ta.

Nhưng mà ta nhưng là cự tuyệt nàng đề nghị: "Được rồi, người trên người bị thương, hay là nghỉ ngơi cho khỏe đi."

Nói xong sau khi, ta xem một chút Lương Hiếu Điềm, phát hiện nàng chính nhất phó không thể làm gì bộ dáng, cũng không biết đang suy nghĩ gì, tóm lại liền là một loại quần quít vẻ mặt.

Thấy cái này tình trạng, ta với là đối với nàng nói: "Tiểu Điềm, người cũng trước nghỉ ngơi đi, tiếp theo sự tình, ta tự mình tới là được."

"Vậy cũng tốt, bất quá, " Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, có chút lúng túng giương mắt nhìn ta một chút, ngay sau đó nhéo cái miệng nhỏ nhắn nói: "Người mới vừa rồi có thể là mình chính miệng nói, chờ này cái sự tình qua đi sau khi, ta cũng phải cho người uống —— hừ, tóm lại ta không cam lòng, người không thể khi dễ như vậy ta."

Ngạch, Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta có chút bất đắc dĩ, lập tức không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái nói: "Được rồi, người yên tâm đi, ta sẽ không nuốt lời, hưởng chi Đồng Nữ nước tiểu, sinh sôi bổ thận, là Đại Bồ Dược tài, ta cầu cũng không được đây —— "

"Nha, người thật là thật là ghê tởm, phục người rồi!" Lương Hiếu Điềm bất đắc dĩ, đứng dậy chuẩn bị hướng trong phòng đi, tâm tình xem bộ dáng là có chút buồn ra.

Sau đó, lúc này, ngồi ở phía đối diện Vương Nhược Lan liền đối với ta nói: "Tiểu Bắc, chúng ta dùng kia nước giếng súc miệng, thật ra thì hẳn không có vấn đề gì, người biết không?"

"Có ý gì?" Ta nhìn Vương Nhược Lan hỏi.

Lương Hiếu Điềm nghe nói như vậy cũng theo bản năng ngừng lại, hướng nàng nhìn sang.

"Người không phải nói kia giếng trong nước có âm khí sao? Không để cho chúng ta súc miệng, là lo lắng chúng ta lần nữa bị âm khí xâm nhiễm, thật ra thì người tử mệnh nhỏ nghĩ một chút thì sẽ biết, chúng ta súc miệng khi thì sẽ không đem nước giếng uống vào, như vậy cũng sẽ không bị kia âm khí ảnh hưởng, hưởng chi, cho dù có số ít âm khí ảnh hưởng đến chúng ta, chúng ta bây giờ cũng không sợ, dù sao chúng ta miệng mặt còn người nữa chế biến kia huyết thủy còn thừa lại, chính dễ dàng trung hòa âm khí, cho nên, ta cảm thấy chúng ta bây giờ súc miệng lời nói, hẳn không có nhiều đại vấn đề, " Vương Nhược Lan nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, tùy tiện nói: "Được rồi, xem ra là ta cân nhắc không đủ chu toàn, vậy các người chờ chút đi, ta đi cấp các người đút lót nước giếng đến đây đi, các người liền không sắp đi ra ngoài, bên

ngoài bây giờ quá tối."

Nghe được ta lời nói, các nàng gật đầu một cái, ngồi ở bên bàn tối chờ, mà ta chính là đi ra ngoài chuẩn bị đốt lót nước giếng.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta xách thùng nước hương kia bên cạnh giếng đi tới khi, lại đột nhiên thấy trước ta dùng nắp đang đập, tốt đề ép đá lớn cái đó chặn nước, lại là đại sư ông đến miêng, phía trên nắp cùng đá, đều đã bị lật ngược xuống ở bên cạnh trên đất rồi.

Cái này tình trạng để cho ta ngẩn ra, suy nghĩ kia hai cái lão cá, hẳn không có khí lực lớn như vậy, cho nên trong này nhất định có chút quái dị, cho nên, lập tức ta theo bản năng cau mày hương nước kia hang bên cạnh đi tới, kết quả nhưng không nghĩ, vừa lúc đó, không ngờ nghe được bên trong trong một cái góc truyền đến "Hắc hắc hắc —— nha ——" một trận trầm thấp tốt khàn khàn âm thanh, tiếng vang đó nghe lại tựa hồ là một ông già đang ở phi thường thể lương bị thảm khóc rống.

Lúc đó ta cơ hồ là theo bản năng run run một cái, liền vội vàng xoay người hương trong góc kia nhìn sang, kết quả để cho ta không nghĩ tới là, nhìn một cái bên dưới, lại phát hiện góc kia rơi đồ vật không đặc biệt, chính là một cái to lớn sừng vù Đại Lý Ngưu, giờ phút này chính trực bật bật nằm trên đất ở đó, một bên đập lệp đập xuống trên đất, một bên phát ra từng trận tương tự khóc rống một bên thanh âm tối.

Chương 149: Nửa người, máu chảy đầm đìa. . .

Quả nhiên là lão kia cá đang làm quái.

Lúc đó thấy lão kia cá nằm ở đó mà phàn nàn, ta không tránh khỏi nhường mày một cái, theo bản năng lạnh rên một tiếng, nhắc chân hướng nó đi tới, chuẩn bị xong để thu dọn nó một phen, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, đột nhiên phía sau truyền tới "Oành ——" nhất thanh muộn hưởng, sau đó ta theo bản năng quay đầu nhìn lại lúc, bất ngờ phát hiện một đoàn bóng đen chính hướng ta tới.

Ta phản ứng cũng là không chậm, theo bản năng hướng bên trong chột lách người, sau đó giơ tay lên hất một cái thùng nước, nhất thời liền nghe được "Đông ——" nhất thanh muộn hưởng, kia nặng nề bằng gỗ thùng nước cuối cùng đã bị đụng móc treo rụng, trực tiếp quăng ra ngoài, sau đó đoàn kia bóng đen cũng cô đông một tiếng rơi ở trên mặt đất, nhìn lại lúc, ánh trăng chiếu rọi xuống, nhưng lại là một cái to Đại Thanh Lân cá chép. Điều này cá chép cùng nằm ở góc tường phàn nàn kia một cái không giống nhau, lúc này, chỉ thấy điều này cá, trợn mắt hiện lên ánh sáng, toàn thân miếng vảy cũng như cùng lông tơ một loại nhếch lên đến, toàn bộ bộ dáng lộ ra cực kỳ Hung Lệ nóng nảy, lại một cái, nó miêng mặt, lại là có thể rõ ràng mà thấy hai nửa trắng như tuyết đại răng cửa, kia răng trang nghiêm là loài người răng!

Sau đó, kia cá chép sau khi rơi xuống đất, lập tức phát ra Híz-khà zz Hí-zzz thấp giọng lớn tiếng kêu, sau đó giống như cái tốt ngăn vừa thô Quái Xà một dạng trên đất liều mạng giãy dựa sừng vù thân thể, tựa hồ là muốn hưởng ta nhào tới.

Lúc này, thấy tràng cảnh này, ta tâm lý cảm thấy một trận quái dị, cũng không phân rõ này hai cái lão cá, vậy một cái là lão người què, vậy một cái là cái đó Lão Thái Bà, bất quá, theo hãn các cử động đến xem, ta cảm thấy đến điều này hung một chút, rất có thể chính là kia Lão Thái Bà, mà kia

đang nằm ở góc tường nơi bóng tối phàn nàn, là có thể là lão kia người què, dù sao lão người què chân bị ta cắt đứt, cho nên, hẳn hành động bất tiện, cho dù là hóa thân làm cá, cũng vẫn là cá chết một cái, hành động có chút khó khăn, lại một người, này hai cái cá, bây giờ rõ ràng cũng đã bị kia nước giếng trong âm khí xâm nhiễm rồi, nếu không sẽ không biến thành loại này bộ dáng, sau đó, nếu so sánh lại, bởi vì kia Lão Thái Bà trước liền bị quỷ nhập vào người rồi, cho nên hẳn trên người âm khí khẳng định so với lão người què càng trọng một chút, cũng càng hung sát.

Vương Nhược Lan lúc ấy đem bọn họ biến thành cá khi, rất hiển nhiên là có chút nóng nảy, cho nên trên căn bản chỉ đem bọn họ thay đổi cái dáng vẻ, thật ra thì nội bộ cấu tạo có thể căn bản đều vẫn là hình người, khác biệt không nói, liền nói này rằng, liền có chút để cho người cảm thấy rợn cả tóc gáy, con cá này không phải là cá, hoàn toàn là một cái quái vật.

Bất quá, coi như là lại trách vật, bọn họ bây giờ cũng không làm gì được ta, ta cũng không sợ bọn họ, dù sao bọn họ là vật còn sống, cũng không phải thật sự là quỷ quái, cho nên, lập tức ta cơ hồ là theo bản năng đưa tay, cũng đã đem cái điều du thoan tới lão cá đè xuống, sau đó ta lại đập một cái nó quai hàm, đi lên nhắc tới, nó trong nháy mắt liền không làm sao được rồi, chỉ có thể liều mạng túm thân thể, muốn tránh thoát, nhưng lại căn bản liền kiếm không thoát được.

"Gọi người lại hung!" Ta lạnh rên một tiếng, lôi kéo nó hướng kia đại thủy hang bên cạnh đi, kết quả vừa lúc đó, đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi âm thanh truyền tới, quay đầu nhìn lên, mới phát hiện là Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm nghe được trong sân động tĩnh, cũng đi ra.

Lương Hiếu Điềm tựa hồ tốt nhìn thấy gì không quá tầm thường đồ vật, lập tức cả kinh che lại con mắt.

"Nói hết rồi, bên ngoài quá tối, cho các người không nên ra ngoài, làm sao

vẫn chạy ra ngoài?" Ta xem một chút các nàng, vừa nói chuyện, một bên nâng lên lão kia cá, lần nữa vớt xuống trong thủy hang, sau đó vỗ vỗ tay, chuẩn bị đi đem góc tường đầu kia lão cá cũng biết đi vào.

Kết quả vừa lúc đó, Lương Hiếu Điềm nhưng là chạy tới, đầy mắt kinh sợ đất ôm ta cánh tay, nhìn góc tường lão kia cá, âm thanh run rẩy nói: "Nửa người, máu chảy đầm đìa —— "

"Cái gì?" Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta một trận ngạc nhiên, cùng đi theo tới Vương Nhược Lan cũng là mặt đầy nghi ngờ hướng kia trong góc tường nhìn, ngay sau đó có chút lơ đãng nói: "Hai cái này lão già kia không đứng đắn a, biến thành cá rồi còn muốn chạy đâu rồi, cũng không sợ làm chết."

"Các người nhanh chóng nói, cứu hẩn a, hẩn phải chết ——" Lương Hiếu Điềm lo lắng đối với ta hô.

"Rốt cuộc thế nào?" Ta có chút bất minh sờ dĩ, để cho nàng trước không nên gấp gáp, sau đó ta đi tới góc tường, vẫn là trừ quai hàm đem lão kia cá từ dưới đất dựng dậy, hướng có ánh trăng địa phương di động đi qua.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy có chút kỳ quái là, lúc ấy ta đưa tay khẽ kéo lão kia cá, nhất thời cũng cảm giác không đúng lắm, lão kia cá có chút quá nhẹ, sức nặng không đúng lắm.

Sau đó ta hướng trên đất nhìn kỹ một chút, cuối cùng thấy lão kia thân cá xuống đất sét tối một mảng lớn, ta vốn là còn tưởng rằng đó là lão thân cá lấy nước tích chảy xuống làm ướt, bây giờ nhìn lại, rất có thể cũng không phải như vậy ở, những thứ kia là vết máu!

Lại một người, ta cẩn thận ngửi một chút, cũng ở trong không khí đánh hơi được một mùi tanh hôi huyết khí.

Sau đó ta đem lão kia cá kéo dài tới phát sáng nơi, đưa nó lật một cái thân, sau đó mới nhìn một cái.

Ta sao!

Lúc đó tại chỗ người, bao gồm ta cùng Lương Hiếu Điềm, còn có Vương Nhược Lan, cơ hồ đều là theo bản năng che miệng, thiếu chút nữa thì phun ra ngoài.

Lúc này, nhàn nhạt ánh trăng chiếu diệu xuống, lại chỉ thấy bên trên cái điều lão cá nửa người, đều đang là đen thui, máu thịt be bét một mảnh, kia tình trạng, giống như là bị thứ gì từ đầu tới cuối, từng miếng từng miếng cắn qua đi.

Thấy cái này tình trạng, ta rốt cuộc minh bạch tại sao Lương Hiếu Điềm phải nói "Nửa người, máu chảy đầm đìa " , rất hiển nhiên, bởi vì nàng đặc thù năng lực, nàng lúc này thấy điều này lão cá, hẳn vẫn là hình người, sau đó, lại bởi vì này lão cá đã trên căn bản mất đi một nửa thân thể, cho nên hẳn cũng chỉ có thể nhìn thấy nửa người rồi.

Không trách này lão cá muốn nằm ở đó góc tường phàn nàn đâu rồi, hóa ra là quá mức đau khổ, có chút không chịu đựng nổi a.

Nhưng là, rốt cuộc là ai đem nó biến thành cái bộ dáng này đây?

Lúc đó ta đầu tiên trong lòng liền nghĩ đến rồi một cái sự tình, không cảm thấy là đi tới nước kia hang bên cạnh, cúi đầu hướng bên trong nhìn một chút.

Nhìn một cái bên dưới, nhưng là không có thể thấy cái gì, bởi vì nước kia hang tương đối lớn, bên trong chứa Thủy đã rất nhiều, cho nên đen thui một

mảnh, cũng không thể nhìn thấy cái gì cụ thể đồ vật, nhưng mà ta nhưng là đánh hơi được một Cổ mùi tanh hôi, sau đó ta theo bản năng rên lên một tiếng, nắm chặt lấy kia đại thủy hang, hướng bên cạnh ngã một cái, lập tức kia đại thủy hang ngã xuống, bên trong nước hoa lạp lạp chảy đầy đất, vừa mới bị ta ném vào lão cá cũng vậy đuôi, vẫn là một bộ hung ác đáng vẻ, từ bên trong giấy dựa nhảy ra.

Bất quá, những thứ này cũng còn chưa phải là ta muốn quan tâm, lúc này ta ngồi xổm người xuống, nhưng là ở đó trên đất trong nước bùn lay rồi mấy cái, sau đó rất nhanh liền tìm được một khối đã bị ngâm nước đến trắng bệch thịt vụn, sau đó ta quả quyết cầm khối kia thịt vụn đi tới hai nữ nhân trước người, đối với các nàng hoảng đặng một chút, nói: "Hung thủ đã tìm được, không qua này cái sự tình, nhắc tới, vẫn là phải quái Nhược Lan người."

"Trách ta?" Vương Nhược Lan có chút bất minh sở dĩ mà nhìn ta.

"Đúng, chính là người nguyên nhân, ta cho các người nhìn một thứ, " ta nói chuyện, quả quyết đi qua đem cái điều tương đối hung ác lão cá bắt tới, sau đó đẩy ra nó miệng, đem trong miệng nó hai hàng Sâm Bạch đại răng cửa lộ ra, đối với Vương Nhược Lan nói: "Người xem, cũng là bởi vì người vội vã đem bọn họ biến thành cá, không có đối hoàn thiện, người này răng còn cất giữ, cho nên, nó ở trong thủy hang khi, liền phát điên cắn ngoài ra một con cá, lúc này mới đem nó cắn thành cái bộ dáng này."

Chương 150: Trong động quần áo trắng

Rất hiển nhiên, điều này lão cá sở dĩ nửa người đều bị ăn xong rồi, là bởi vì Vương Nhược Lan lúc ấy bắt bọn nó biến thành cá khi, quá mức cuống cuống, cho nên trong đó một cái, cũng chính là cái điều tương đối hung lão cá, trở nên thật không có tiêu chuẩn, trực tiếp rằng cũng còn giữ, cho nên, khi chúng nó bị ta bỏ vào trong thủy hang sau khi, cái điều rằng dài lão cá, bởi vì 'Nữ' quý 'Âm' khí xâm nhiễm, trở nên cực kỳ Hung Lệ, vì vậy liền liều mạng cắn ngoài ra một cái, này mới đưa đến hiện tại ở nơi này tình trạng xuất hiện. .

Bây giờ nhìn lại, này cái sự tình rất hiển nhiên không phải là trong thời gian ngắn sự tình, rất có thể từ chúng ta lúc ăn cơm sau khi liền bắt đầu xảy ra, chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên sau đó ta đi ra khi, cái điều lão cá mới có thể từ bên trong nhảy ra, sau đó ta nhưng là không có phát hiện tình huống có dị thường gì, sau đó tốt phi thường tàn nhẫn mà đem nó 'Làm' rồi trở về, còn dùng nắp đổ lên, thậm chí còn ở nắp bên trên đè ép đá.

Thật không biết sau đó lão kia cá là mất bao nhiêu lực khí mới đem kia gỗ nắp đánh khai, sau đó từ trong chum nước trốn ra được. Chắc hẳn lúc ấy nó nhất định là giãy giụa tới cực điểm, cũng thống khổ tới cực điểm, nếu không sẽ không ra được sau khi, còn bị thương leo đến góc tường, sau đó còn nằm ở đó vừa khóc. . .

Ngay sau đó, thấy cái điều hung ác lão miệng cá rằng, hai cái đàn bà đều đã minh bạch đây là chuyện gì rồi, Vương Nhược Lan chính là mặt đầy xấu hổ về mặt, về sau nhưng là cau mày nhìn ta nói: "VẬY, làm sao bây giờ? Này, hẳn hẳn lập tức phải chết a."

"Đi một bước nhìn một bước đi, không có biện pháp, bây giờ chỉ có thể thuận theo tự nhiên. Người ngày mai sẽ như vậy mang theo bọn họ đi giao hàng, có thể qua liền qua, không thể nói chuyện, người cũng yên tâm, ta sẽ âm thầm bảo vệ người, sẽ không để cho người xuất hiện nguy hiểm." Ta đối

với Vương Nhược Lan nói.

"Được rồi, ta nghe người, " Vương Nhược Lan gật đầu một cái.

Thấy cái này tình trạng, ta giương mắt ở trong sân khắp nơi nhìn một chút, phát hiện ngoại trừ kia chiếc vại lớn ra, bên giếng nước bên còn có một cái chậu gỗ, ngay sau đó liền xách đầu kia đáng thương lão cá đi tới, đem nó đặt ở trong chậu gỗ, về sau ta từ trong giếng rót nước đi ra, đánh rơi trong chậu, nhìn lão kia cá đối với Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm nói: "Bây giờ thì nhìn chính nó tạo hóa, có thể chịu đựng được liền chịu đựng được đi, không chịu đựng được, cũng chỉ có thể là trách nó số mệnh không tốt rồi."

Nghe nói như vậy, hai cái đàn bà đều có chút ít bất đắc dĩ cùng than thở, sau đó ta tốt lấy một thùng nước để cho đến, đem bầu nước tìm tới, làm cho các nàng súc miệng.

Vương Nhược Lan trước nhận lấy bầu nước, múc một gáo nước, đem miệng súc súc, sau đó đem bầu nước đưa cho Lương Hiếu Điềm.

Lương Hiếu Điềm súc miệng khi, Vương Nhược Lan cũng có chút trở về chỗ đất trách trách miệng, nhìn ta nói: "Không thể không nói, người máu này 'Nước tiểu' 'Lăn lộn' hợp vật mùi vị, ai, thật là thật là ác tâm, ta đây trong miệng phồng chừng cả tháng cũng phải giữ lại mùi này. . ."

Lời này để cho ta một trận lúng túng, liền vội vàng nói tránh đi: "Ta đi đem nước kia hang đỡ dậy, chứa nước, đem cái điều lão cá trả về. Bắt bọn nó tách ra thả, cũng sẽ không còn nữa chuyện."

Ngay sau đó ta đi qua đem chậu nước đỡ dậy, đem cái điều hung ác lão cá ném vào đi, sau đó tốt đánh mấy thùng nước đổ vào, này mới về đến bên giếng nước bên trên, nhìn Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm nói:

"Được rồi, không cái gì chuyện, các người đi nghỉ trước đi, ngày mai còn có việc cần hoàn thành, các người đến bảo đảm tinh thần cùng thể lực mới được."

"Vậy người còn phải làm gì?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm có chút ân cần hỏi ta.

"Ta muốn xuống đến trong giếng đi xem một chút tình huống, kia 'Nữ' Quỷ Thi thể, nói không chừng vẫn còn ở trong giếng, " ta nói với nàng.

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm có chút bận tâm đối với ta nói: "Bây giờ ngày đã trễ thế này, muốn không ngày mai lại 'Làm' đi, lúc này đi xuống, vạn một xảy ra điều gì sự tình đây?"

"Không việc gì, người còn không biết ta sao?" Ta nhìn nàng cười một tiếng, cảm giác nàng bây giờ đối với ta hẳn không có cái gì chán ghét tâm tình, uống 'Nước tiểu' gió 'Ba' coi là là quá khứ rồi.

"Vậy cũng tốt, người cẩn thận một chút, ta ở phía trên cho người trông coi, người đang ở đây chỗ hông trói cái sợi dây đi, ta giúp người dây kéo ở, có tình huống gì, người liền thoắt qua sợi dây, sau đó ta liền kéo người đi ra, " Lương Hiếu Điềm tựa hồ là bởi vì lúc trước đem ta từ trong giếng thẳng mặt kéo ra ngoài qua, cho nên bây giờ đối với chính mình khí lực rất có tự tin.

"Ta đây cũng lưu lại đi, nhiều người, nhiều phối hợp, " Vương Nhược Lan nói.

Thấy cái này tình trạng, ta cũng không nói thêm cái gì rồi, ngay sau đó tìm đến một cái tỉnh thẳng, tại chính mình ngang hông trói một chút, về sau cầm một cái đèn pin, hướng trong giếng đơn giản chiếu một cái, phát hiện mặt nước không phải là rất sâu, chỉ có 4-5m đáng vẻ, giếng vách tường là

hòn đá lũy khởi đến, 'Xen vào' chân địa phương rất nhiều, vì vậy yên lòng, quả quyết bắt đầu cởi quần áo.

Ta cởi quần áo khi, Lương Hiếu Điềm bởi vì xấu hổ, theo bản năng đem mặt hướng bên rồi bên cạnh, Vương Nhược Lan nhưng là tứ vô kỳ đạn mà nhìn ta, đầy mắt 'Mê' say vẻ mặt.

Ta xem một chút Vương Nhược Lan, nàng đối với ta nở nụ cười, sau đó ta theo bản năng năm năm quyền đầu, Tú Tú cơ 'Thật ". Đưa đến nàng che miệng, lúc ấy, đột nhiên, cũng cảm giác cùng cái này đàn bà giữa khoảng cách kéo gần lại rất nhiều, tựa hồ hoàn toàn không có gì bài xích.

Cái tình huống này để cho ta có chút bưng tỉnh, liền vội vàng tỉnh táo lại, không nữa đi được nàng Mị Công quấy nhiễu, đem quần áo cởi chỉ còn lại một cái tam giác 'Khố' xài, sau đó liền hai tay chống giữ giếng dọc theo, xuống đến bên trong đi.

Theo giếng vách tường, một đường đi xuống, rất nhanh đi tới trên mặt nước, sau đó đến nơi này sau khi, ta đột nhiên có chút bất đắc dĩ, nước này xuống nhưng là một mảnh đen nhánh a, ta đèn pin lại đem không vào đi, vậy phải làm sao bây giờ?

Nghĩ tới đây, ta tốt leo lên, đưa đến hai cái đàn bà đều là mặt đầy hiếu kỳ.

"Dưới đáy nước quá đen, đèn pin cầm không vào đi, phải nghĩ biện pháp chiếu sáng mới được, " ta xem một chút Lương Hiếu Điềm, liền một cây đèn pin giao cho nàng nói: "Người cầm, đi xuống dựa theo mặt nước, như vậy đáy nước cũng phải có chút ít ánh sáng."

Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, nhận lấy đèn pin, nằm ở giếng dọc theo trên hướng xuống dựa theo, sau đó ta lần nữa chống giữ giếng dọc theo xuống đến trên mặt nước, về sau chính là hít sâu một hơi, quả quyết nhảy

đến trong nước đi.

Đi vào trong nước sau khi, đầu tiên cũng cảm giác được một trận lạnh như băng, toàn thân lập tức liền nổi lên một tầng 'Gà' da vương mắc.

Cái này tình trạng để cho ta kết luận nước này trong 'Âm' khí rất thịnh, dù sao, một loại nước giếng, ở thời tiết này, đều có chút nhiệt độ nhiệt độ, mà nước giếng nhưng vẫn là lạnh như băng, khác thường như vậy hiện tượng, nếu như không phải là 'Âm' nói lấy, kia sẽ không tìm được giải thích hợp lý rồi.

Đi vào trong nước sau khi, ta trương mắt nhìn xuống đi, bởi vì đèn pin ánh sáng bị lớp nước cách trở, mặt nước cũng phản bắn một ít trở về, cho nên độ sáng không cao lắm, trong thời gian ngắn không thấy được đáy nước, ta chỉ có thể 'Sờ' đến một bên Thạch Bích tiếp tục chìm xuống, sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, giếng này lại là ta cảm giác sâu không thấy đáy.

Sau đó, ngay tại ta chính nghi hoặc khi, bất thành linh lại là thấy đối diện trên vách đá, lại là có một cái màu đen giống như miếng vải đen.

Chương 151: Quý con lươn

Lúc đó, thấy cô gái kia trong nháy mắt, ta tâm lý nhất thời liền lộp bộp một thanh âm vang lên, trước ở nôi cửa phòng miệng cái loại này đụng quý cảm giác xuất hiện lần nữa.

Rất hiển nhiên, lúc này, Lương Hiếu Điềm đèn pin ánh sáng là từ phía trên thẳng đứng chiếu xuống đến, nói cách khác, lúc này, thật ra thì Nham Bích tình huống nội bộ, ta trên căn bản là không thấy được.

Tin tưởng có phương diện này kinh nghiệm người cũng mới có thể minh bạch, thường thường chính là người càng đứng ở quang minh địa phương, vậy lại càng là không có cách nào thấy rõ ràng chỗ tối đồ vật, mà chỗ tối đồ vật, ngược lại có thể thấy rõ người, cái này kêu là "Địch ở trong tối ta ở ngoài sáng", là một loại rất nguy hiểm trạng thái.

Mà bây giờ ta đối mặt tình huống lại cùng loại này hiện tượng bình thường vừa vặn ngược lại, cô gái kia bản thân là ở giếng trong vách chỗ tối, nhưng mà, nhưng không biết tại sao, ta nhưng là rõ ràng thấy được nàng, cảm giác kia giống như đỉnh đầu ánh sáng, cũng chiếu vào rồi trên người nàng.

Lúc đó, nhận ra được cái tình huống này, ta đầu tiên là nhượng mày một cái, nhất thời cũng có chút hiểu được.

Rất hiển nhiên, ta đây là bởi vì nước giếng trong âm khí quá nặng, lần nữa bị kia nữ quý âm khí mê muội, nói cách khác, ta bây giờ bản thân nhìn thấy hết thấy, thật ra thì đều là giả, thậm chí, ta cảm giác mình vẫn không có dính vào đáy giếng, nói không chừng kia không phải là bởi vì giếng này nước quá sâu, mà là ta khả năng một mực ở tại chỗ không nhúc nhích.

Như vậy, dưới loại tình huống này, ta phải làm sao cho phải? Rất rõ ràng, ta đầu tiên muốn phá này nữ quý âm khí đối với ta xâm nhiễm, cho nên, lập tức ta ngay lập tức sẽ nhắm mắt ngưng thần, cho gọi ra Long Bạt máu bút

lực mạnh mẽ đo, sau đó, khi ta lần nữa trương mở con mắt khi, bốn phía hết thấy ngay lập tức sẽ đổi rồi giống nhau, trở nên rõ ràng.

Giếng trên vách cổng hình vòm, còn có này mặt ngu dốt hắc phát nữ quý không thấy, đổi mà biến thành rất bình thường giếng vách tường, sau đó ta cúi đầu nhìn xuống đi, lúc này mới phát hiện kia nước giếng thật ra thì không bao sâu, bên dưới ước chừng 3-4m cũng đã là đáy giếng rồi.

Ta thừa dịp bộ ngực mình còn có một chút khí tức, nhanh chóng trầm xuống, rất nhanh đi tới đáy giếng.

Kia đáy giếng là một tầng màu xanh đen phù sa, bùn chống đỡ rất bình tĩnh, phía trên đều đều đất rải rác một ít đầu ngón tay đại tiểu Hắc sắc lỗ thủng nhỏ, mấy con cá chạch ở bên trong thỉnh thoảng qua lại.

Nhìn không kia bùn thành mặt ngoài tình trạng, tựa hồ không có gì dị thường, nhưng mà, đây cũng là không lừa được ta, bởi vì, ta nếu xuống, không đem này cái sự tình tìm hiểu rõ ràng, ta là tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Cho nên, lập tức ta hơi ngưng thần một chút, Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo đã ngưng tụ ở trên cánh tay phải, lập tức liền gặp được kia trên cánh tay phải một tầng lãnh đạm ánh sáng màu tím hiện lên, cùng lúc đó, cánh tay lớp da trên, mơ hồ nổi lên một ít to bằng móng tay, tương tự miếng vảy một loại nhếch lên, sau đó ta trực tiếp đem tay cắm vào kia phù sa bên trong, ở trong bùn lục lợi.

Trên căn bản, ở nông thôn sinh hoạt lâu người, xuống sông sờ qua Ngư Nhân đều biết, nếu như đáy sông phù sa tương đối nhiều, mà người tốt muốn nhìn rõ đáy nước tình huống, lúc này, chủ động làm liền phải tận lực nhẹ, nếu không phù sa bị khuấy lên, nước rất nhanh sẽ biết biến hồn.

Cho nên, lúc này, ta động tác cũng phi thường nhẹ, chậm rãi cắm vào phù

sa bên trong, sau đó từ từ đi sâu vào.

Phù sa mát lạnh trơn nhẵn cảm giác, làm cho người ta một loại dính nhớp cảm giác, sau đó, ta đầu tiên là cảm giác mấy con cá chạch ở trong bùn kinh hoảng thoan động đến, vớt bỏ đất ta da thịt hơi ngứa chút ngứa, sau đó trong tay ta cánh tay tiếp tục thâm nhập sâu, cùng lúc đó, chậm rãi hướng bên trong di động, muốn sờ một cái xem kia trong nước bùn có hay không cất giấu thứ gì.

Kết quả, cũng vừa lúc đó, đột nhiên ta đầu ngón tay trượt một cái, đột nhiên chạm được một cái cảm giác đứng lên trơn bóng, rất to đại đông tây, sau đó ta theo bản năng một cái khằng ở, sau đó đi lên kéo một cái, ngay sau đó một mảnh đục ngầu bùn lầy bị ta khuấy động, sau đó ta nhìn kỹ một chút trong tay nắm đồ vật, bất giác tâm lý chính là run lên.

Con lươn!

Một cái giống như măng xà một loại to lớn, toàn thân sẫm đen con lươn to!

Lúc đó, liếc thấy đến cái tình huống này, ta thật là da đầu đều có chút đã tê rần, một loại bản năng sinh cảm giác sợ hãi dâng lên, cả kinh ta thiếu chút nữa đem kia con lươn lỏng ra, khiến nó trốn.

Nhưng mà, cũng chính là thời gian nháy con mắt đi qua, ta đã trấn định lại, ngay sau đó ta nắm ngón tay giống như kềm sắt một loại chột buộc chặt, lập tức kia con lươn bị ta thiếu chút nữa từ trung gian bóp thành hai đoạn, quỷ kia đồ vật lập tức bị đau, giây dựa quả đấm đầu lớn, quay đầu liền hướng ta trên cánh tay cắn xuống dưới.

Thấy con lươn người hẳn đều biết, thật ra thì con lươn bộ dáng, so với rắn dọa người hơn một chút, xét đến cùng, nguyên nhân lớn nhất, cũng là bởi vì con lươn đầu tương đối lớn, này liền khiến cho bọn họ nhìn càng hung ác

một chút, nhưng mà, trên thực tế, con lươn là rất ít há mồm cắn người, vật này tính tình thật ra thì rất ngoan ngoãn, bọn họ ở thiên nhiên sinh tồn đứng đầu * bảo, nhưng thật ra là bọn họ cái loại này phi thường trơn nhẵn thân thể. Bọn họ mặt ngoài thân thể có một tầng dịch nhờn, sau đó thân thể hẵn lớn bằng tốt là có thể co giãn, cho nên, dưới bình thường tình huống, người rất khó bắt nó, không cần thận sẽ để cho nó từ trong tay người trốn.

Nhưng mà, đây đều là châm đối với người bình thường mà nói, giờ phút này, đứng trước sức mạnh tuyệt đối, kia con lươn căn bản liền không trốn thoát, bởi vì ta tay đã đè ép đến thân thể hẵn co rúc lại cực hạn, dưới tình huống này, trừ phi nó có thể từ trung gian cắt ra, chia nhau chạy trốn, nếu không, đừng mơ tưởng từ trong tay của ta chuồn mất.

Sau đó, vật quý này cũng là âm khí nhuộm dần quán, cực kỳ Hung Lệ, lại là phi thường hiếm thấy cái miệng hướng ta trên cánh tay cắn xuống dưới.

Cái này làm cho ta mi tâm giật mình, theo bản năng muốn buông tay, nhưng mà ngay sau đó ta tay phải nhanh như tia chớp đưa ra, một cái đuối kịp nó cổ, như vậy hai tay vừa dùng lực, liền đem nó kéo thẳng, lúc này nhìn lại lúc, ta không cảm thấy là có chút kinh trụ.

Điều này con lươn chừng bóng chày lớn như vậy, đến gần dài một thước, đầu càng là lộ ra sừng vù to lớn, đặc biệt là đầu kia bên trên hai chỉ con mắt, ở đèn pin ánh sáng chiếu rọi xuống, mơ hồ hiện lên hồng quang, điều này làm cho nó nhìn, cực kỳ đáng sợ.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta tâm lý đầu tiên ý tưởng chính là, giếng này đáy tại sao có thể có lớn như vậy con lươn? Khác biệt không nói, nơi này ít nhất cũng không đủ thức ăn cho nó ăn nha.

Nhưng mà, rất nhanh ta tốt tình ngộ lại rồi, bởi vì ta thấy được mấy con cá chạch đang kinh hoảng đất thoan động. Rất hiển nhiên, này con lươn chắc

là lấy con lươn làm thức ăn, mà những thứ kia con lươn thật sự ăn lại vừa là trong nước bùn nảy sinh một ít Tiểu Trùng Tử, điều này cũng làm cho bảo đảm đáy giếng toàn bộ hệ thống sinh thái hữu hiệu tuần hoàn cùng sống sót.

Chỉ là, điều này con lươn thực sự quá lớn, cũng không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, nói lý lẽ mà nói, khổng lồ như vậy con lươn, ít nhất đến vài chục năm mới được, mà loại chuyện lật vật này thời gian tương đối lâu động vật, dưới bình thường tình huống, đều có linh tính, cũng tỷ như kia Xích Huyết Bảo Thiềm cùng Kim Bối Long Nhất dạng.

Nhưng mà, bây giờ điều này, tại sao cho ta cảm giác quả thật vụng về thêm Hung Lệ, một chút linh tính cũng không có chứ?

Duy nhất giải thích hợp lý chính là chỗ này con lươn lâu dài bị đáy giếng âm khí nhuộm dần, đã Âm Linh biến hóa, bây giờ nó, đã không phải là bình thường con lươn, mà là một cái quý con lươn, cái này còn may mắn là ta đi xuống, nói không chừng đổi thành người khác lời nói, khả năng đều phải bị nó tươi sống cắn chết.

Chương 152: Đáy giếng cốt

Bất quá, quỷ này con lươn mặc dù Hung Lệ, nhưng mà ta nhìn thấy nó sau khi, nhưng là cảm giác tâm lý có chút vui sướng, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì con lươn bản thân là một loại cực kỳ đại bổ đồ vật, ở nông thôn trong, rất nhiều lúc, có chút thân thể nam nhân tương đối hư khi, cũng sẽ đi đáy sông bắt một ít tương đối lão con lươn trở lại nung canh ăn, nói là vật này hỏa khí vượng, không riêng gì Tráng Dương, chủ yếu là đại bổ. , chương mới nhất phỏng vấn: .

Ta còn nhớ, ta khi còn bé có một lần ăn con lươn, sau khi ăn xong liền chảy máu mũi, nguyên nhân chính là hỏa khí quá vượng.

Như vậy, bây giờ điều này lão con lươn, không cần nói, mặc dù trên người bị 'Âm' khí nhuộm dần, nhưng mà, cầm sau khi đi lên, ta dùng tiểu Ngũ Dương máu, không đúng, là dùng ta khóa dương đồng tử 'Nước tiểu' cho nó rót một rót, lại tắm một chút, nó dĩ nhiên là khôi phục thành bình thường con lươn rồi.

Cho đến lúc này, lớn như vậy một cái, tùy tiện cầm đi nơi nào bán, vậy cũng là không rẻ giá tiền, phải biết, người trong thành cũng rất hiểu những thứ này bổ thân thể môn đạo, bọn họ nếu là thấy này lão con lươn, những thứ kia cả ngày ăn chán chê vô sự, chỉ buồn đến không thể bổ thể Tráng Dương 'Tao' các lão gia, nhất định là tranh nhau mua a.

Cũng không khỏi không nói, ta còn là rất có một ít kinh tế đầu não.

Vừa vặn lúc này ta một hơi thở cũng mau không nhịn nổi, thoải mái trước lắc lư sợi dây, để cho Lương Hiếu Điềm đem ta lôi đi lên.

Lúc này, chắc là Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm chung một chỗ lực tổng hợp tóm ta, cho nên, chính ta đều vô dụng lực, cuối cùng cứ như vậy thẳng từ trên xuống dưới, trực tiếp bị các nàng kéo ra lên rồi.

Sau đó, đến giếng dọc theo sau khi, ta đầu tiên là giơ tay lên đem lão kia con lươn ném ra ngoài, sau đó ta vừa muốn hai 'Chân' giang rộng ra, đang ở giếng vách tường, kết quả lúc này, liền nghe phía ngoài truyền tới "Ồi chào ——" hai tiếng thét chói tai, sau đó ta cũng cảm giác thân thể buông lỏng một chút, thiếu chút nữa thì rơi xuống.

Thật may ta phản ứng nhanh, chợt đưa tay câu ở giếng dọc theo, sau đó vừa phát lực, cả người liền xoay mình từ trong giếng đi ra, về sau nhìn hai cái lòng tràn đầy hốt hoảng đàn bà nói: "Các người thế nào? Sợ đến như vậy?"

"Người còn nói sao, đây là vật gì?" Lập tức Lương Hiếu Diễm đánh đèn pin, tấm ảnh trên mặt đất cái điều to lớn, dính một thân đất, chính đang không ngừng giãy dụa con lươn to, lòng tràn đầy kinh ngạc hỏi ta.

"Hắc hắc, là một cái lão Hoàng lươn, như thế nào đây? Quá lớn cái chứ ? Vật này đáng tiền đâu rồi, bất quá bây giờ nó bị 'Âm' khí nhuộm dần rồi, rất hung, các người không nên đụng nó, ta tới xử lý, " ta nói chuyện đang lúc, đi lên trước, đem lão kia con lươn nhắc tới, bỏ vào trong thùng gỗ, lúc này mới xoay người nhìn một chút Lương Hiếu Diễm cùng Vương Nhược Lan nói: "Ta còn phải đi xuống một chuyến, các người tiếp tục giúp ta chiếu chiếu phát sáng."

Lúc này, Lương Hiếu Diễm lấy đèn pin chiếu một cái ta, sau đó tốt nhanh chóng dời đi ánh đèn, về sau là là hướng ta gặt đầu một cái, vẻ mặt có chút ngượng ngùng.

Thấy nàng vẻ mặt, ta cúi đầu nhìn một chút chính mình, mới phát hiện mình bên trong 'Khố' ướt đầm dán vào 'Thịt' bên trên, kia bên dưới đường ranh liếc qua thấy ngay, không trách Lương Hiếu Diễm muốn xấu hổ.

Nếu so sánh lại, Vương Nhược Lan liền có chút thấy thèm dáng vẻ, kia tầm

mắt một mực ở hướng ta hai 'Chân' giữa chuồn, cảm giác giống như là muốn ăn ta.

Đối mặt hai cái này tính cách hoàn toàn bất đồng đàn bà, ta thật đúng là có chút ít bất đắc dĩ, cười mĩa một chút, lần nữa xuống giếng, rất nhanh là đến đáy giếng xuống.

Đến đáy giếng sau khi, ta lần nữa nhúng tay đến kia trong nước bùn 'Sờ' tác đến.

Lần này không lại 'Sờ' đến cái gì con lươn, ta đánh giá 'Sờ' nếu lúc trước cái điều con lươn quá lớn, không cho phép điều thứ hai ở chỗ này sống sót, cho nên cũng chưa có còn lại con lươn rồi.

Sau đó, lần này, ta rất nhanh thì 'Sờ' đến rồi một vật, một đôi nhân viên!

Lúc đó 'Sờ' đến tay kia khi, ta chỉ cảm thấy tay kia gầy vào 'Gà' móng, cứng rắn vứt bỏ, lạnh như băng thấu xương, sau đó, để cho ta hoàn toàn không nghĩ tới là, ngay tại ta nghĩ muốn nắm tay kia đi lên kéo ra khi, nhưng không nghĩ tay kia đột nhiên một cái chết tử địa giữ lại trong tay ta cổ tay, về sau cũng không biết tại sao, trong đầu ta đột nhiên liền vang lên một tiếng phi thường kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

"A —— "

Sau đó, sau một khắc, ta tầm mắt đột nhiên liền hoàn toàn mơ hồ, trong hoảng hốt, cuối cùng thấy một cái cả người máu 'Thịt' hôi nát, bộ dáng cực kỳ kinh sợ người, chính giương một đôi không cam lòng con mắt, một bên đưa tay hướng lên nắm cái gì, một bên nhưng là ở trong tiếng thét chói tai, chậm rãi chìm vào trong bóng tối rồi.

"Hắc hắc hắc ——" lại vừa là quen thuộc tiếng cười lạnh ở ta vang lên bên

tai, ta nhất thời sống lưng một trận 'Âm' trắc trắc lạnh, để cho ta lập tức một cái run sợ, theo bản năng đem Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo phóng ra ngoài một chút, xua tan quanh quần không đi khí lạnh, lúc này mới cảm giác thư thái một chút, sau đó ta phản tay nắm lấy trong nước bùn cái tay kia, đi lên kéo một cái, lập tức một cái xương trắng ớn ớn cánh tay bị ta kéo lên.

Tìm được! Ta quả nhiên không có đoán sai!

Ngay sau đó ta biết ta tìm tới kia 'Nữ' Quỷ Thi thể, không tránh khỏi một trận hưng phấn, liền vội vàng dè dặt đem ngay gần một cái cụ khung xương cũng lôi ra ngoài, bất ngờ phát hiện đó lại là một cụ cực kỳ hoàn chỉnh, hơn nữa có chút to Tráng Cốt chiếc, khung xương Khớp Xương giữa, một ít gân da còn liên đón lấy, cho nên không có tán giá, vừa vận thuận lợi ta di động nó, cho nên khi xuống thấy cái này tình trạng, ta trước liền lắc lư sợi dây, để cho Lương Hiếu Điềm các nàng đem ta lôi đi lên.

Rất nhanh, ta ôm khung xương đi ra bên ngoài, Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan thấy bộ kia khung xương, đều là mặt đầy ngạc nhiên, đặc biệt là Lương Hiếu Điềm, càng là mặt đầy kinh sợ cùng sợ hãi.

Nhưng mà, có thể là bởi vì trải qua mấy ngày nay, việc trải qua kinh sợ chuyện quá nhiều, ngoài ra cũng là bởi vì có ta ở đây bên cạnh bảo vệ, cho nên Lương Hiếu Điềm rất nhanh thì trấn định lại, ngay sau đó đánh đèn pin, dựa theo bộ kia khung xương, cùng chúng ta đồng thời tra nhìn.

Đem khung xương trên dưới nhìn một phen sau khi, Vương Nhược Lan đầu tiên là cau mày nói: "Này không giống như là đàn bà khung xương, người xem này xương, quá to lớn, còn có này xương chậu, đều không phải là đàn bà đặc thù, lại một người, trước người nói qua, kia 'Nữ' quỷ là bị đá lớn đập phá đầu, nhưng là bây giờ người xem một chút, này khung xương sọ đầu rất hoàn chỉnh."

"Xác thực, đây không phải là kia 'Nữ' Quỷ Thi cốt, " ta gật đầu một cái, suy nghĩ một chút nói: "Xem ra không chỉ chết một cái người, giếng này bên dưới nói không chừng còn có thứ gì, các người chờ thêm chút nữa, ta lại đi xuống xem một chút."

Nói làm liền làm, lập tức ta lần nữa xoay mình vào giếng, đi tới đáy giếng, sau đó đưa tay ở trong bùn 'Sờ' tác đến.

Cũng liền ở ta chính 'Sờ' tác đến khi, bất thành linh ngẩng đầu một cái, trong mơ hồ, cuối cùng thấy được một cái phi thường quý dị hình ảnh, đó tựa hồ là một nơi phi thường trống trải sâu thẳm đáy sông, sau đó, một cái toàn thân áo trắng, tóc dài giống như miếng vải đen một loại đang đập diện mạo đàn bà, trong tay gánh một chiếc màu trắng đèn lồng ở trước mặt chậm rãi rục rịch, mà ở kia đàn bà sau lưng, một cái, hai cái, ba cái, bốn cái. . . Cuối cùng suốt đi theo sắp tới mười người, có nam có 'Nữ ". Trẻ có già có. . .

Lúc đó, màn này trong nháy mắt ở trong đầu ta cố định hình ảnh, về sau ta cũng không biết tại sao, luôn cảm giác giếng này đáy phù sa bên trong, nhưng thật ra là suốt chông rồi mười Nhân Thi cốt, những hài cốt này, đều không phải là kia 'Nữ' quý, mà là bị kia 'Nữ' quý * hại chết người.

Như vậy, kia 'Nữ' Quỷ Thi cốt đi nơi nào?

Đúng rồi, ở trong sông, là, ở trong sông, này 'Nữ' quý ban đầu bị đập sau khi chết, thi thể hẳn là bị vớt xuống sông, sau đó, bởi vì nàng oán khí quá lớn, mà nước sông lại cùng nước giếng có chút liên kết, cho nên giếng này Thủy đã bị kia oán khí nhuộm dần, sau đó, có thể tưởng tượng là, ở lúc ban đầu trong một đoạn thời gian, nơi này ở người khẳng định còn không biết giếng này nước chất lượng nước có vấn đề, cho nên bọn họ uống hết đi nước giếng, sau đó hẳn có rất nhiều người đều bị 'Âm' khí ngấm thể, trở

nên thần chí không rõ, trong đó nhất định có một ít người liền nhảy đến trong miệng giếng này chết chìm.

Làm người thứ nhất yêm sau khi chết, những thứ kia còn thần trí coi như thanh tỉnh thôn dân, hẳn định đi xuống mò vớt qua thi thể, nhưng mà, rất hiển nhiên, thôn dân người bình thường thể chất, căn bản không cách nào ngăn cản nước này trong 'Âm' khí, cho nên bọn họ đi xuống sau khi, căn bản tự không khả năng mò được thi thể, chẳng qua chỉ là làm cho mình cũng biến thành thi thể mà thôi.

Cứ như vậy, đi xuống người cũng đều chết hết, dĩ nhiên là không ai dám xuống, giếng này trong thi thể cũng không có người vớt, vì vậy liền ở trong bùn lắng đọng xuống dưới.

Nhưng là, như vậy sự tình, chắc hẳn ban đầu nhất định huyền não phí phí Dương Dương, như vậy, tại sao nơi này thôn dân không nghĩ biện pháp giải quyết triệt để cái vấn đề này đây?

Còn lại duy nhất giải thích chính là, có thể ở ở trong nhà này người nhà này đã hoàn toàn chết sạch, người chung quanh tự quét 'Môn' trước tuyết, tự nhiên cũng không có người xen vào nữa này cái chuyện.

Sau đó, cái này ngay miệng, trong nội tâm của ta nhất thời sáng lên, lại nghĩ tới một cái sự tình.

Đúng rồi, người rơm kia, chính là đặt ở gian nhà chính trong phòng khách, bảo là muốn thủ gia hộ chủ Dạ Xoa Khôi, thật ra thì nó để ở nơi đó, cũng không phải là vì đề phòng cướp, bởi vì này nhà ở rất có thể đã không có chủ nhân, đồ vật cũng cũng không có vấn đề bị không bị trộm, như vậy thứ nhất, người rơm kia tác dụng thật ra thì rất đơn giản, nó là dùng để thu nạp trong sân 'Âm' khí, không để cho 'Âm' khí chạy đến phía bên ngoài viện đi gieo họa trong thôn những người khác.

Sự tình đến nơi này cái ngay miệng, trong chớp mắt, hết thảy đều có chút sáng tỏ rõ ràng.

Nói cách khác, cái nhà này, bản thân liền là một nơi nhà có ma, nhà quỷ, là xa gần nổi tiếng, mọi người đều biết sự tình, mà trước, Vương Nhược Lan nhưng là cố ý dẫn chúng ta đi tới nơi này, kia hai cái lão gia hỏa cũng đều không nhắc tới ra dị nghị, kia điều này nói rõ cái gì?

Này nói Minh Vương Nhược Lan cái này đàn bà, cho đến bây giờ, vẫn cùng ta không phải là một lòng, nàng hay là muốn tính kế ta, biết rõ là quỷ phòng, còn dẫn ta tới nơi này, mục đích khẳng định không thuần khiết.

Chỉ là, nàng khả năng không nghĩ tới ta như vậy hung tàn, hoàn toàn không uống nơi này 'Âm' khí, hơn nữa còn đang thử đồ giải quyết này chút ít sự tình, cho nên hẳn sau không thể có dã, chỉ có thể biểu thị đối với ta thuận theo.

Nghĩ tới đây, ta giật mình, không tránh khỏi có chút bận tâm phía trên Lương Hiếu Điềm, lại nói, bây giờ liền Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm hai người ở phía trên, lúc này, nếu như Vương Nhược Lan sử trá lời nói, Lương Hiếu Điềm kiên quyết không phải là nàng đối thủ.

Để cho ta không nghĩ tới là, cũng liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, nhưng không nghĩ lại thật xảy ra chuyện, lúc ấy ta đầu tiên là cảm giác ngang hông sợi dây căng thẳng, tựa hồ có người dùng lực kéo một chút sợi dây, sau đó kia sợi dây theo sát chính là buông lỏng một chút, về sau lại là ngay gần một cái sợi dây cũng hoa lạp lạp rơi đến trong giếng tới.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi lòng tràn đầy nóng nảy, theo bản năng đập một cái giếng vách tường nham thạch, ngay sau đó cả người đập đại bác một loại hướng trên mặt nước phóng đi.

Chương 153: Đáy giếng cốt

Bất quá, quỷ này con lươn mặc dù hung ác, nhưng mà ta nhìn thấy nó sau khi, nhưng là cảm giác tâm lý có chút vui sướng, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì con lươn bản thân là một loại cực kỳ đại bổ đồ vật, ở nông thôn trong, rất nhiều lúc, có chút thân thể nam nhân tương đối hư khi, cũng sẽ đi đáy sông bắt một ít tương đối lão con lươn trở lại nung canh ăn, nói là vật này hỏa khí vượng, không riêng gì Tráng Dương, chủ yếu là đại bổ.

Ta còn nhớ, ta khi còn bé có một lần ăn con lươn, sau khi ăn xong liền chảy máu mũi, nguyên nhân chính là hỏa khí quá vượng.

Như vậy, bây giờ điều này lão con lươn, không cần nói, mặc dù trên người bị âm khí nhuộm dần, nhưng mà, cầm sau khi đi lên, ta dùng tiểu Ngũ Dương máu, không đúng, là dùng ta khóa dương đồng tử nước tiểu cho nó rót một rót, lại tắm một chút, nó dĩ nhiên là khôi phục thành bình thường con lươn rồi.

Cho đến lúc này, lớn như vậy một cái, tùy tiện cầm đi nơi nào bán, vậy cũng là không rẻ giá tiền, phải biết, người trong thành cũng rất hiểu những thứ này bổ thân thể con đường, bọn họ nếu là thấy này lão con lươn, những thứ kia cả ngày ăn chán chê vô sự, chỉ buồn đến không thể bổ thể Tráng Dương tao các lão gia, nhất định là tranh nhau mua a.

Cũng không khỏi không nói, ta còn là rất có một ít kinh tế đầu não.

Vừa vặn lúc này ta một hơi thở cũng mau không nhịn nổi, thoải mái trước lắc lư sợi dây, để cho Lương Hiếu Điềm đem ta lôi đi lên.

Lúc này, chắc là Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm chung một chỗ lực tổng hợp tóm ta, cho nên, chính ta đều vô dụng lực, cuối cùng cứ như vậy thẳng từ trên xuống dưới, trực tiếp bị các nàng kéo ra lên rồi.

Sau đó, đến giếng dọc theo sau khi, ta đầu tiên là giơ tay lên đem lão kia con lươn ném ra ngoài, sau đó ta vừa muốn hai chân giang rộng ra, đang ở giếng vách tường, kết quả lúc này, liền nghe phía ngoài truyền tới "Ồi chao ——" hai tiếng thét chói tai, sau đó ta cũng cảm giác thân thể buông lỏng một chút, thiếu chút nữa thì rơi xuống.

Thật may ta phản ứng nhanh, chợt đưa tay câu ở giếng dọc theo, sau đó vừa phát lực, cả người liền xoay mình từ trong giếng đi ra, về sau nhìn hai cái lòng tràn đầy hốt hoảng nữ nhân nói: "Các người thế nào? Sợ đến như vậy?"

"Người còn nói sao, đây là vật gì?" Lập tức Lương Hiếu Diễm đánh đèn pin, tấm ảnh trên mặt đất cái điều to lớn, dính một thân đất, chính đang không ngừng giãy dụa con lươn to, lòng tràn đầy kinh ngạc hỏi ta.

"Hắc hắc, là một cái lão Hoàng lươn, như thế nào đây? Quá lớn cái chứ ? Vật này đáng tiền đâu rồi, bất quá bây giờ nó bị âm khí nhuộm dần rồi, rất hung, các người không nên đụng nó, ta tới xử lý, " ta nói chuyện đang lúc, đi lên trước, đem lão kia con lươn nhắc tới, bỏ vào trong thùng gỗ, lúc này mới xoay người nhìn một chút Lương Hiếu Diễm cùng Vương Nhược Lan nói: "Ta còn phải đi xuống một chuyến, các người tiếp tục giúp ta chiếu chiếu phát sáng."

Lúc này, Lương Hiếu Diễm lấy đèn pin chiếu một cái ta, sau đó tốt nhanh chóng dời đi ánh đèn, về sau là là hướng ta gật đầu một cái, vẻ mặt có chút ngượng ngùng.

Thấy nàng vẻ mặt, ta cúi đầu nhìn một chút chính mình, mới phát hiện mình quần lót ướt đầm dán vào trên thịt, kia bên dưới đường ranh liếc qua thấy ngay, không trách Lương Hiếu Diễm muốn xấu hổ.

Nếu so sánh lại, Vương Nhược Lan liền có chút thấy thèm dáng vẻ, kia tầm

mắt một mực ở hướng ta giữa hai chân chuồn, cảm giác giống như là muốn ăn ta.

Đối mặt hai cái này tính cách hoàn toàn bất đồng nữ nhân, ta thật đúng là có chút ít bất đắc dĩ, cười mĩa một chút, lần nữa xuống giếng, rất nhanh là đến đáy giếng xuống.

Đến đáy giếng sau khi, ta lần nữa nhúng tay đến kia trong nước bùn lục lọi.

Lần này không sờ nữa đến cái gì con lươn, ta đoán chừng là tiên lúc trước cái con lươn quá lớn, không cho phép điều thứ hai ở chỗ này sống sót, cho nên cũng chưa có còn lại con lươn rồi.

Sau đó, lần này, ta rất nhanh thì mò tới một vật, một đôi nhân viên!

Lúc đó sờ tới tay kia khi, ta chỉ cảm thấy tay kia gầy vào móng gà, cứng rắn vút bỏ, lạnh như băng thấu xương, sau đó, để cho ta hoàn toàn không nghĩ tới là, ngay tại ta nghĩ muốn nắm tay kia đi lên kéo ra khi, nhưng không nghĩ tay kia đột nhiên một cái chết tử địa giữ lại trong tay ta cổ tay, về sau cũng không biết tại sao, trong đầu ta đột nhiên liền vang lên một tiếng phi thường kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

"A —— "

Sau đó, sau một khắc, ta tầm mắt đột nhiên liền hoàn toàn mơ hồ, trong hoảng hốt, cuối cùng thấy một cái cả người máu thịt hôi nát, bộ dáng cực kỳ kinh sợ người, chính giương một đôi không cam lòng con mắt, một bên đưa tay hướng lên nắm cái gì, một bên nhưng là ở trong tiếng thét chói tai, chậm rãi chìm vào trong bóng tối rồi.

"Hắc hắc hắc ——" lại vừa là quen thuộc tiếng cười lạnh ở ta vang lên bên tai, ta nhất thời sống lưng một trận Âm trắc trắc lạnh, để cho ta lập tức một

cái run sợ, theo bản năng đem Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo phóng ra ngoài một chút, xua tan quanh quần không đi khí lạnh, lúc này mới cảm giác thư thái một chút, sau đó ta phản tay nắm lấy trong nước bùn cái tay kia, đi lên kéo một cái, lập tức một cái xương trắng ớn ớn cánh tay bị ta kéo lên.

Tìm được! Ta quả nhiên không có đoán sai!

Ngay sau đó ta biết ta tìm tới kia nữ quý thi thể, không tránh khỏi một trận hưng phấn, liền vội vàng dè dặt đem ngay gần một cái cụ khung xương cũng lôi ra ngoài, bất ngờ phát hiện đó lại là một cụ cực kỳ hoàn chỉnh, hơn nữa có chút to Tráng Cốt chiếc, khung xương Khớp Xương giữa, một ít gân da còn liên đới lấy, cho nên không có tán giá, vừa vặn thuận lợi ta di động nó, cho nên khi xuống thấy cái này tình trạng, ta trước liền lắc lư sợi dây, để cho Lương Hiếu Diễm các nàng đem ta lôi đi lên.

Rất nhanh, ta ôm khung xương đi ra bên ngoài, Lương Hiếu Diễm cùng Vương Nhược Lan thấy bộ kia khung xương, đều là mặt đầy ngạc nhiên, đặc biệt là Lương Hiếu Diễm, càng là mặt đầy kinh sợ cùng sợ hãi.

Nhưng mà, có thể là bởi vì trải qua mấy ngày nay, việc trải qua kinh sợ chuyện quá nhiều, ngoài ra cũng là bởi vì có ta ở đây bên cạnh bảo vệ, cho nên Lương Hiếu Diễm rất nhanh thì trấn định lại, ngay sau đó đánh đèn pin, dựa theo bộ kia khung xương, cùng chúng ta đồng thời tra nhìn.

Đem khung xương trên dưới nhìn một phen sau khi, Vương Nhược Lan đầu tiên là cau mày nói: "Này không giống như là nữ nhân khung xương, người xem này xương, quá to lớn, còn có này xương chậu, cũng không phải phụ nữ đặc thù, lại một người, trước người nói qua, kia nữ quý là bị đá lớn đập phá đầu, nhưng là bây giờ người xem một chút, này khung xương sọ đầu rất hoàn chỉnh."

"Xác thực, đây không phải là kia nữ quỷ hài cốt, " ta gật đầu một cái, suy nghĩ một chút nói: "Xem ra không chỉ chết một cái người, giếng này bên dưới nói không chừng còn có thứ gì, các người chờ thêm chút nữa, ta lại đi xuống xem một chút."

Nói làm liền làm, lập tức ta lần nữa xoay mình vào giếng, đi tới đáy giếng, sau đó đưa tay ở trong bùn lục lội.

Cũng liền ở ta chính lục lội khi, bất thành linh ngẩng đầu một cái, trong mơ hồ, cuối cùng thấy được một cái phi thường quý dị hình ảnh, đó tựa hồ là một nơi phi thường trống trải sâu thẳm đáy sông, sau đó, một cái toàn thân áo trắng, tóc dài giống như miếng vải đen một loại đang đập diện mạo nữ nhân, trong tay gánh một chiếc màu trắng đèn lồng ở trước mặt chậm rãi rục rịch, mà ở kia sau lưng đàn bà, một cái, hai cái, ba cái, bốn cái. . . Cuối cùng suốt đi theo sắp tới mười người, nữ có nam có, trẻ có già có. . .

Lúc đó, màn này trong nháy mắt ở trong đầu ta cố định hình ảnh, về sau ta cũng không biết tại sao, luôn cảm giác giếng này đáy phù sa bên trong, nhưng thật ra là suốt chông rồi mười Nhân Thi cốt, những hài cốt này, đều không phải là kia nữ quỷ, mà là bị kia nữ quỷ * hại chết người.

Như vậy, kia nữ quỷ hài cốt đi nơi nào?

Đúng rồi, ở trong sông, là, ở trong sông, này nữ quỷ ban đầu bị đập sau khi chết, thi thể hẳn là bị vớt xuống sông, sau đó, bởi vì nàng oán khí quá lớn, mà nước sông lại cùng nước giếng có chút liên kết, cho nên giếng này Thủy đã bị kia oán khí nhuộm dẫm, sau đó, có thể tưởng tượng là, ở lúc ban đầu trong một đoạn thời gian, nơi này ở người khẳng định còn không biết giếng này nước chất lượng nước có vấn đề, cho nên bọn họ uống hết đi nước giếng, sau đó hẳn có rất nhiều người đều bị âm khí ngấm thể, trở nên thần chí không rõ, trong đó nhất định có một ít người liền nhảy đến trong miệng giếng này chết chìm.

Làm người thứ nhất yêm sau khi chết, những thứ kia còn thần trí coi như thanh tỉnh thôn dân, hẳn định đi xuống mò vớt qua thi thể, nhưng mà, rất hiển nhiên, thôn dân người bình thường thể chất, căn bản không cách nào ngăn cản nước này trong âm khí, cho nên bọn họ đi xuống sau khi, căn bản tựu không khả năng mò được thi thể, chẳng qua chỉ là làm cho mình cũng biến thành thi thể mà thôi.

Cứ như vậy, đi xuống người cũng đều chết hết, dĩ nhiên là không ai dám xuống, giếng này trong thi thể cũng không có người vớt, vì vậy liền ở trong bùn lắng đọng xuống dưới.

Nhưng là, như vậy sự tình, chắc hẳn ban đầu nhất định huyền não phí phí Dương Dương, như vậy, tại sao nơi này thôn dân không nghĩ biện pháp giải quyết triệt để cái vấn đề này đây?

Còn lại duy nhất giải thích chính là, có thể ở ở trong nhà này người nhà này đã hoàn toàn chết sạch, người chung quanh tự quét Tuyết trước Cửa, tự nhiên cũng không có người xen vào nữa này cái chuyện.

Sau đó, cái này ngay miệng, trong nội tâm của ta nhất thời sáng lên, lại nghĩ tới một cái sự tình.

Đúng rồi, người rơm kia, chính là đặt ở gian nhà chính trong phòng khách, bảo là muốn thủ gia hộ chủ Dạ Xoa Khôi, thật ra thì nó để ở nơi đó, cũng không phải là vì đề phòng cướp, bởi vì này nhà ở rất có thể đã không có chủ nhân, đồ vật cũng cũng không có vấn đề bị không bị trộm, như vậy thứ nhất, người rơm kia tác dụng thật ra thì rất đơn giản, nó là dùng để thu nạp trong sân âm khí, không để cho âm khí chạy đến phía bên ngoài viện đi gieo họa trong thôn những người khác.

Sự tình đến nơi này cái ngay miệng, trong chớp mắt, hết thảy đều có chút

sáng tỏ rõ ràng.

Nói cách khác, cái nhà này, bản thân liền là một nơi nhà có ma, nhà quỷ, là xa gần nổi tiếng, mọi người đều biết sự tình, mà trước, Vương Nhược Lan nhưng là cố ý dẫn chúng ta đi tới nơi này, kia hai cái lão gia hỏa cũng đều không nhắc tới ra dị nghị, kia điều này nói rõ cái gì?

Này nói Minh Vương Nhược Lan nữ nhân này, cho đến bây giờ, vẫn cùng ta không phải là một lòng, nàng hay là muốn tính kế ta, biết rõ là quỷ phòng, còn dẫn ta tới nơi này, mục đích khẳng định không thuần khiết.

Chỉ là, nàng khả năng không nghĩ tới ta như vậy hung tàn, hoàn toàn không uống nơi này âm khí, hơn nữa còn đang thử đồ giải quyết này chút ít sự tình, cho nên hẳn sau không thể có đã, chỉ có thể biểu thị đối với ta thuận theo.

Nghĩ tới đây, ta giật mình, không tránh khỏi có chút bận tâm phía trên Lương Hiếu Điềm, lại nói, bây giờ liền Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm hai người ở phía trên, lúc này, nếu như Vương Nhược Lan sử dụng lời nói, Lương Hiếu Điềm kiên quyết không phải là nàng đối thủ.

Để cho ta không nghĩ tới là, cũng liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, nhưng không nghĩ lại thật xảy ra chuyện, lúc ấy ta đầu tiên là cảm giác ngang hông sợi dây căng thẳng, tựa hồ có người dùng lực kéo một chút sợi dây, sau đó kia sợi dây theo sát chính là buông lỏng một chút, về sau lại là ngay gần một cái sợi dây cũng hoa lạp lạp rơi đến trong giếng tới.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi lòng tràn đầy nóng nảy, theo bản năng đập một cái giếng vách tường nham thạch, ngay sau đó cả người đập đại bác một loại hướng trên mặt nước phóng đi.

--(chương bị mất k phải đăng nhầm 152)

Chương 154: Sơn thôn lão thi

Vài người đến trong phòng, bọn họ ngồi xuống trước, ta nhưng là trước đứng ở bên cạnh mặc quần áo vào rồi.

Trong quá trình này, kia lão đầu tử liền tự giới thiệu mình một chút, nói hăn gọi đồ đại niên, chính là cái này thôn người, năm nay đã hơn 70 tuổi rồi, vẫn không có lập gia đình, không có con cái, bây giờ liền lẻ loi một người ở tại thôn bên ngoài cỏ nhỏ trong phòng.

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan liền hỏi hăn tại sao một mực không thành gia, kết quả lão đầu tử mặt đầy thống khổ nói: "Ai, đừng nói nữa, thì ra là vì vậy sự tình a, còn ai dám gả cho ta à, hơn nữa, người xem ta này con mắt, trời sinh cũng là thiếu tàn. Liền như vậy, không nói những thứ này, nói một chút sự tình đi, nhắc tới đâu rồi, này cái sự tình, vẫn là lòng ta kết a, nếu là này cái sự tình không giải quyết hết, ta thật là chết cũng không an lòng rồi, bởi vì này nếu là kéo dài nữa, còn thật không biết sẽ hại chết bao nhiêu người."

Lão đầu tử vừa nói chuyện, thấy chúng ta đặt lên bàn tô canh cùng chén cơm, không tránh khỏi cau mày nói: "Các người không có uống kia trong giếng nước chứ ? Các người thật không sợ quỷ?"

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm liền gật gật đầu nói: "Không việc gì, chúng ta mặc dù uống nước rồi, nhưng là chúng ta không bị ảnh hưởng, người có phải hay không muốn nói kia nước giếng trong âm khí quá nặng, người uống cũng sẽ bị quỷ nhập vào người?"

"Đúng nha, chẳng lẽ các người không việc gì?" Lão đầu tử vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Được rồi, lão nhân gia, này chút ít sự tình trước hết đừng hỏi, người trước nói một chút đây rốt cuộc là chuyện gì đi, " lúc này, ta mặc quần áo xong,

vì vậy liền ngồi xuống ghế dựa đến, sau đó nhìn lão đầu tử nói: "Ta đã nói với người, ta trước sử dụng Thông Linh biện pháp, cùng kia nữ quỷ Âm Hồn trao đổi qua, căn cứ ta sở được đến tin tức chính là nàng bị chết phi thường thảm, bị chông của nàng tính toán, sau đó bị người đang sống dùng đá đập chết, thi thể chìm ở rồi trong sông, kia hà thủy cùng cái giếng này nước là liên kết, sau đó nàng oán khí quá lớn, nghĩ muốn trả thù người nhà họ Hồ, cho nên vẫn ở lại chơi ở nơi này giếng trong nước, hại chết không ít người. Bất quá, ta có chút hiếu kỳ là, người cũng là người nhà họ Hồ, thế nào không có chết? Người nhà họ Hồ, sau đó rốt cuộc đều chết hết chưa?"

"Chết, đều chết hết!" Nghe nói như vậy, lão đầu tử hai tay run lẩy bẩy đất lau nước mắt nói: "Thảm lắm, có bị hóa điên, đập đầu tự tử một cái, có treo ngược chết, có a, ai, thảm hại hơn, tự cầm đao cắt cổ, chúng ta Hồ gia lúc ấy ở chỗ này là đại gia tộc, mười mấy nhà đâu rồi, sau đó ra này cái sự tình, ngoại trừ trung gian dọn đi mấy nhà, còn sót lại a, sẽ không một người sống lưu lại, ngay cả tiểu hài tử cũng không buông tha a. Khi đó ta mới không tới mười tuổi đại, ai, này sự tình đều tại ta a, người nói người chết thì chết, ta nhất định phải nhiều cái gì miệng đây?"

Lão đầu tử lời nói để cho ta hơi nghi hoặc một chút, không tránh khỏi nhìn hẩn hỏi "Nghe người giọng, trong này còn giống như khác biệt cố sự?"

"Đúng vậy, " lão đầu tử gật gật đầu nói: "Bản thân, Tam Thâm ở lúc ấy lúc chết sau khi, chính nàng coi như là cam tâm tình nguyện, mặc dù là bị lừa, cho nên, nàng không lớn như vậy oán khí."

" Đúng, ta cũng rất nghi ngờ, dựa theo ta đạt được đại tin tức đến xem, nàng xác thực hẳn không có oán khí lớn như vậy, kia sau đó làm sao sẽ biến thành bộ dáng này đây?" Ta hỏi.

"Này đều tại ta, " lão đầu tử đang khi nói chuyện, thở dài một hơi nói: "Năm đó, ta Tam Thâm ở đối với ta tốt vô cùng, nàng là một cái rất hiền

lành nữ nhân, bắt ta với con trai ruột như thế đau. Cho nên ta thường xuyên đến nhà nàng chơi đùa, khi đó Tam thúc thường thường ở bên ngoài lầu lồng, ta cảm thấy hẫng đối với Tam Thấm ở không được, cho nên liền muốn nhìn một chút hẫng ở bên ngoài rồi cuộc làm cái gì, vì vậy có một ngày buổi tối liền lặng lẽ đi theo phía sau hẫng, kết quả là thấy hẫng với thôn lân cận một cái nữ quỷ lẫn lộn, còn nghe được rồi bọn họ kế hoạch hại chết Tam Thấm ở sự tình. Ta lúc ấy còn cho là bọn họ là nói đùa, kết quả sau đó thật đem Tam Thấm ở hại chết. Tam Thấm ở bị chết đúng là oan a, lúc ấy thi thể kia bị đập đến máu thịt be bét, liền nhét vào đỉnh núi nam bên trên, ba ngày không để cho di động, nhất định phải chờ thúi, tòi tẹt, mới có thể ném trong sông làm mồi cho cá tôm. Cho nên hẫng sau khi chết đêm hôm ấy, ta liền lặng lẽ chạy đến Tam Thấm ở bên cạnh thi thể, khóc đem chân tướng nói cho nàng. Ta vốn là đồ cái an lòng, nào biết Tam Thấm ở sau khi chết còn có thể nghe được ta lời nói. Cho nên lúc đó a, ngày đó bên trên 'Rắc rắc' đánh liền một nói thiểm điện, nhất thời cuồng phong nổi lên bốn phía, mưa lớn mưa to, Tam Thấm ở kia hai cánh tay, thoáng cái liền dựng lên, Thiết Trảo ở như thế hướng căn câu, điều này nói rõ nàng bị chết không cam lòng, nàng oan a, cho nên, sau đó nàng Âm Hồn liền bắt đầu trả thù người nhà họ Hồ, già trẻ lớn bé, một cái đều không bỏ qua cho, chỉ có một mình ta không sự tình, tại sao à? Bởi vì Tam Thấm ở thương ta a, hơn nữa cũng là ta cho nàng truyền lời. Lúc ấy ta cảm thấy đến thật là hả giận a, nhưng là sau đó thấy như vậy người vô tội đều chết hết, ta liền bắt đầu hối hận, cảm thấy Tam Thấm ở thù này báo cáo đến quá mức rồi, cho nên liền muốn ngăn cản này cái sự tình, nhưng mà ta lại không làm được a. Này tiền tiền hậu hậu, đã nhiều năm như vậy, ta không biết tìm quá nhiều Thiếu Âm dương tiên sinh, hòa thượng đạo sĩ cũng đều đi tìm đến, lại một cái đều không có thể trấn áp Tam Thấm ở, có chút còn bị hù dọa điên rồi. Cuối cùng ta bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể dùng người rơm kia đặt ở này gian nhà chính trong, tạm thời đem Tam Thấm ở âm khí ngưng tụ chung một chỗ, không để cho nàng xuất viện ở hại người. Ta cũng không ở nơi này ở, cảm giác quá âm trầm."

Lão đầu tử đang khi nói chuyện, nhìn bốn phía nhìn nói: "Đúng rồi, ta thả người rơm kia đây?"

"Đốt, " ta nói với hân.

"Không, không ra cái gì sự tình chứ ?" Lão đầu tử vẫn còn có chút lo lắng.

"Yên tâm đi, không ra cái gì sự tình, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó nhìn hân đạo: "Người vừa nói như thế, ta đại khái hiểu nữ nhân này tại sao oán khí sâu như vậy. Như vậy đi, ta không nói trước ta biện pháp giải quyết, người chỉ nói nói, trước người mời tới những thứ kia hòa thượng đạo sĩ, cũng là thế nào nói? Bọn họ có cái gì sao phương pháp, bình phục người Tam Thảm ở oán khí sao?"

"Có a, trong đó ngược lại có một rất lợi hại lão hòa thượng, nói là bây giờ Tam Thảm ở đã không riêng gì vì trả thù người nhà họ Hồ rồi, nàng là thi thể nhận đất nuôi thi, âm khí liên tục không ngừng, để cho nàng oán khí không ngừng nghỉ, cho nên mới biến thành cái bộ dáng này, cho nên a, muốn bình phục Tam Thảm ở oán khí, thì phải tìm tới nàng thi thể mới được. Nhưng là, năm đó nàng thi thể là bị nhét vào trong sông, sông kia lớn như vậy, cái này còn đi đâu mà tìm à? Hơn nữa, cũng lâu như vậy rồi, người còn không đã sớm nát thành cốt mảnh vụn?" Lão đầu tử có chút bất đắc dĩ nói: "Bất quá, kia lão hòa thượng nói Tam Thảm ở thi thể khẳng định còn không có nát, nhất định liền giấu ở đáy sông một cái địa phương, nhất định phải tìm tới thi thể, tiến hành tia lửa, sau đó sẽ tiến hành Siêu Độ mới được, nếu không khó mà bình phục này oán khí. Lúc ấy hân nói như vậy, ta sẽ để cho hân làm phép hỗ trợ tìm một chút, kết quả hân nói cái gì người xuất gia không nhận Uế Khí, này cái sự tình tốt nhất giao cho các đạo sĩ tới làm, nhưng mà các đạo sĩ tốt không muốn, cho nên sự tình đến cuối cùng liền không giải quyết được gì, một mực qua lâu như vậy, đều vẫn là cái bộ dáng này. Hôm nay thật may các người đã tới, hắc, ta đây trái tim cũng yên lòng, đoán chừng ta có thể an tâm nhắm mắt á."

Chương 155: Sơn thôn lão thi (hai)

Đồ đại niên, cũng chính là kia Độc Nhân lão đầu tử, hiển nhiên đối với ta cùng Lương Hiểu Điềm các nàng tràn đầy lòng tin, còn thật cho là chúng ta là đạo gia cao nhân, có thể tùy tiện bình phục hắc Tam Thảm ở oán khí.

Nhưng mà trên thực tế, lúc này ta căn bản chính là vô kế khả thi, tâm lý cũng không có biện pháp gì tốt.

Lúc này ta duy vừa nghĩ tới biện pháp, cũng chính là dựa theo kia lão đầu tử từng nói, trước nghĩ biện pháp tìm tới hắc Tam Thảm ở thi thể, sau khi chính là đối với thi thể tiến hành hỏa táng, nửa đối vong hồn tiến hành Siêu Độ, như vậy thứ nhất, chắc hẳn có thể tiêu trừ kia nữ quỷ oán khí.

Nhưng mà, này cái sự tình nhắc tới đơn giản, làm khó, khác biệt không nói trước, liền nói kia nữ quỷ thi thể rốt cuộc ở nơi nào, này cái sự tình, phỏng chừng cũng không ai biết.

Ngay cả địa điểm cũng không biết, như vậy làm sao còn tìm? Thật muốn đi đâu trong sông bắt cá như thế đi sờ? Đây chẳng phải là đùa giỡn hay sao? Một con sông ít nhất chừng trăm trong dài, còn có nhánh sông cái gì, nghĩ ở bên trong tìm tới một cụ đã qua vài chục năm thi thể, hoàn toàn là mò kim đáy biển.

Như vậy, trực tiếp đi tìm là không thể thực hiện được, vậy cũng chỉ có nghĩ khác biệt biện pháp, kia khác biệt biện pháp thì là cái gì chứ?

Ngay sau đó ta nhú mày, rơi vào trầm tư.

Cái này ngay miệng, kia lão đầu tử liền đầy mắt khao khát mà nhìn ta nói: "Tiểu Lô đạo trưởng, ngài là trên dưới núi tới thần tiên, là cao nhân, nhất định là có biện pháp tìm tới ta Tam Thảm ở thi thể, có đúng hay không?"

Ta đi, này lão đầu tử, đây không phải là na hồ bất khai đề na hồ sao? Ta muốn là thực sự có thể tìm được, còn không nói cho người a, thật là không có ánh mắt.

Nhưng mà, lúc này, ta như là đã bắt đầu giả bộ cao thâm, vậy thì không thể đem mình nông cạn một mặt bại lộ ra, cho nên khi xuống ta vẫn là phi thường trấn định nói với hắn: "Yên tâm đi, ta sẽ nghĩ biện pháp, bất quá, trước đó, người phải nói với ta một chút người Tam Thấm ở tình huống, tỷ như nàng tên gọi là gì, ngày sinh tháng đẻ cái gì."

"Cái này, ta chỉ biết là ta Tam Thấm ở kêu Sở văn mỹ, về phần nàng bát tự, ta còn thật không biết, " lão đầu tử nhìn ta, có chút hơi khó nói.

"Vậy người nói một chút nàng khi còn sống sở thích đi, tận lực nhiều giới thiệu một chút, nói không chừng có trợ giúp, " ta cố ý kéo dài thời gian.

Nghe được ta lời nói, lão đầu tử liền trầm ngâm một chút, ngay sau đó đối với ta nói: "Tam Thấm ở bị chết lúc đó ở, ta còn rất nhỏ đâu rồi, nói thật, rất nhiều sự tình ta đã không nhớ được, dù sao ta cũng già rồi. Bất quá, có cái sự tình ta nhớ rất rõ ràng, chính là Tam Thấm ở tương đối ăn sủi cỏ, thường thường sẽ làm văn thẩn cho ta ăn, hơn nữa nàng làm văn thẩn ăn cực kỳ ngon . Ngoài ra, nàng bình thường thích thêu, thêu khi, thích gỏi cây trúc ở phía trên, nói là cây trúc nhìn nhẹ nhàng khoan khoái, không như cái gì mẫu đơn a, như vậy kiêu diễm ướt át tực."

"Xem ra là một rất có khí chất nữ nhân, chỉ tiếc lại mệnh đồ không tốt, gả cho tên súc sinh, " ta có chút than thở, bất quá cũng coi là lấy được một ít tin tức, sau đó tốt hỏi "Lúc ấy nàng là bị ném ở đâu con sông trong?"

"Chính là thôn bên ngoài Hắc Thủy Hà, hắc, cũng đừng nói, sông kia bắn lắm, bên trong thường thường ma quỷ lộng hành, Đại Hạ thiên đô không có mấy người dám đi vào trong tắm, nói là có Thủy Quỷ đem người hưởng

trong nước kéo, cũng không biết Tam Thấm ở có hay không phân nhi. Bất quá ta trước mời những thứ kia cao nhân đi chỗ đó bờ sông xem qua, hỏi bọn họ một chút có thể hay không ước chừng đoán được Tam Thấm ở thi thể chỗ vị trí, bọn họ đều nói sông kia từ trên xuống dưới, đều là tạng khí tràn ngập, cũng không biết cái gì địa phương là Tam Thấm ở đặt chân mà, cho nên cũng không giúp được gì, tiểu Lô đạo trưởng, ngài nếu không cũng đi xem một chút? Nói không chừng có thể nhìn ra chút gì." Lão đầu tử nhìn ta nói nói.

"Ừ, là mau chân đến xem mới được, như vậy đi, bây giờ sắc trời đã trễ lắm rồi, không bằng chúng ta cũng trước nghỉ ngơi đi, người thấy thế nào?" Ta nói tới chỗ này, không cảm thấy là đối với lão đầu tử mỉm cười một chút nói: "Còn quên xin lỗi người, chúng ta đường đột xông vào nhà các người đến, thật sự là ngượng ngùng, hy vọng người bỏ qua cho."

"Không ngại, không ngại, có người có thể ở trong nhà này ở, ta vui vẻ còn không kịp đây, dĩ nhiên, tiền đề muốn với các người như thế lợi hại, không sợ ta Tam Thấm ở mới được." Lão đầu tử nói.

"Ừ, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó nhớ tới một cái sự tình, không cảm thấy là hỏi "Người không phải là ở tại thôn bên ngoài cỏ nhỏ trong phòng sao? Thế nào này hơn nửa đêm, đột nhiên trở lại? Lúc ấy chúng ta đi vào viện tử này, còn tưởng rằng chủ nhân là đi ra ngoài làm việc đây."

" Đúng như vậy, " nghe được ta lời nói, lão đầu tử liền gật gật đầu nói: "Vốn là ta cũng không phát hiện này cái sự tình, chính là ta ngủ đến vào nửa đêm, đột nhiên liền nằm mơ thấy ta Tam Thấm ở rồi, nàng rất sợ hãi đáng vẻ, đứng ở giường của ta bên ô ô khóc, tóc tai bù xù, một thân là nước, nói cái gì, đại niên a, người lâu như vậy cũng không về thăm nhà một chút ta, bây giờ tốt lắm, trong sân tới người xấu, cũng sắp phải đem người Tam Thấm ở đánh chết, người này cái xú tiểu tử cũng không hiểu thuận, có phải hay không cũng muốn chết a! Tam Thấm ở nói xong, còn nghiêng rằng

hung hãn trợn mắt nhìn ta hai mắt, lúc ấy ta bị dọa sợ đến cả người cũng run run, thoáng cái liền tỉnh, sau khi suy nghĩ Tam Thấm ở rất ít cho ta báo mộng, cái này nhất định là có chuyện mà, cho nên mới bị bắt đắ dĩ đi tìm ta, cho nên ta liền vội vàng cầm một cái cuốc chạy về, đúng như dự đoán trong sân vào người, ngay từ đầu ta còn tưởng rằng là chiêu kẻ gian tặc đây."

Nghe được lão đầu tử lời nói, ta theo bản năng cảm thấy cảm thấy rùng mình, cùng lúc đó cũng cảm thấy trong này tựa hồ cất giấu cái gì.

Ngay sau đó ta xem một chút Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan, phát hiện các nàng tất cả đều là mặt đầy kinh sợ vẻ mặt, đặc biệt là Lương Hiếu Điềm, cơ hồ là rúc thành một đoàn.

Sau đó ta suy tính một chút, liền hỏi kia lão đầu tử nói: "Nói như vậy, người kia Tam Thấm ở vẫn đối với người cũng còn rất tốt, vậy người có hay không thử hỏi nàng một chút, nàng thi thể rốt cuộc ở nơi nào?"

"Ô kìa, người này hỏi à? Người không biết kia nằm mộng à? Nằm mơ khi, chính ta cũng không khống chế được chính mình a, " lão đầu tử bắt đắ dĩ nói.

"Này có thể không nhất định, " ta nhíu mày một cái, rất nhanh thì nhớ tới gia gia trước đã dạy ta một cái phương pháp, đó chính là "Hỏi Hồn" .

Cái gọi là hỏi Hồn, thật ra thì liền là thông qua một ít thủ pháp đặc biệt, để cho người sống tiến vào một loại kể cận giấc ngủ mơ hồ trạng thái, sau đó để cho hần cùng với Âm Hồn tiến hành trao đổi, hỏi một ít liên quan tới Âm Hồn sự tình.

Loại phương pháp này, thật ra thì có nhất định khoa học đạo lý, trên căn bản sẽ cùng với Tây Phương quốc gia Thông Linh thuật, đầu tiên là đối với

người tiến hành thôi miên, sau khi để cho hắn đi cảm giác chung quanh khí trảng, từ đó lấy được một ít thường người không cách nào lấy được tin tức.

Bây giờ xem ra, cái này lão đầu tử thật ra thì tương đối thích hợp tiến hành hỏi Hồn, dù sao kia nữ quỷ cùng hắn cảm tình tương đối sâu.

Cho nên, lập tức ta cứ nhìn kia lão đầu tử hỏi "Nếu như người có thể hỏi lời nói, người sẽ hỏi sao? Người cảm thấy người Tam Thảm ở sẽ trả lời người sao?"

"Cái này ——" nghe được ta lời nói, lão đầu tử hơi nghi hoặc một chút đất nhú mày nói: "Cái này ta còn thật không biết, tiểu Lô đạo trưởng, chẳng lẽ người có thể để cho ta cùng Tam Thảm ở nói chuyện?"

"Ừ, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó nói với hắn: "Bây giờ chúng ta có thể thử một chút, đi thôi, chúng ta đến bên cạnh giếng đi lên, ta cho người làm phép."

Chương 156: Sơn thôn lão thi (ba)

Ngay sau đó, ta mang theo đồ đại niên, đi tới trong sân bên giếng nước bên trên. Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan, bởi vì tâm lý có chút hiếu kỳ, tự nhiên cũng đều đi theo ra ngoài.

Đồ đại niên đối với kia giếng nước, tựa hồ có vậy không đi cảm giác sợ hãi, cho nên lúc đó hắn đến đó bên giếng nước bên trên, một mực có chút nơm nớp lo sợ.

Ta liền hỏi hắn tại sao như vậy sợ hãi, kia nữ quỷ không phải sẽ không tổn thương hắn sao?

Kết quả đồ đại niên nói, nói là bởi vì hiện tại hắn Tam Thấm ở đã không phải là lúc trước Tam Thấm ở rồi, nàng âm khí quá nặng, cũng không ai biết nàng sẽ làm ra cái gì sự tình đến, hơn nữa, hắn từ rất sớm khi bắt đầu, vẫn đang suy nghĩ muốn phá Tam Thấm ở âm khí, cho nên hắn lo lắng Tam Thấm ở đối với hắn đã mang lòng hận ý, cho nên mới cảm thấy sợ hãi.

Ta để cho hắn không cần lo lắng, đầu tiên một chút chính là, hắn loại ý nghĩ này là đúng nếu quả thật có thể giúp kia nữ quỷ tiêu trừ oán khí, chỉ có thể tích đức, cũng sẽ không có tổn thương gì, lại một người, hắn đều đã sống lớn tuổi như vậy rồi, cũng không cần sợ hãi Tử Vong, bởi vì đó đối với hắn mà nói, bản thân liền là khoảng cách đã không xa sự tình.

Bị ta vừa nói như thế, đồ đại niên có chút nhớ nhung mở, liền đối với ta nói: "Tiểu Lô đạo trưởng, ta nghĩ thông suốt, người mặc dù làm phép đi."

Thấy cái này tình trạng, ta liền lấy cái ghế, để cho hắn đối mặt kia miệng giếng ngồi xuống, sau đó ta để cho Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan đứng ra một chút, về sau ta chính là để cho đồ đại niên nhắm lại con mắt, sau đó hai cái ngón trỏ nhẹ nhàng đè ở hắn trên huyệt thái dương vuốt, một bên vuốt, ta một bên liền nói với hắn: " Chờ xuống nếu là nhìn thấy

người Tam Thấm ở rồi, ngàn vạn lần không nên sợ hãi, bình thường nói chuyện cùng nàng, nhiều quan tâm nhiều hơn nàng, sau đó hỏi nàng một chút hiện tại đến đây ở ở cái gì địa phương, cuối cùng có mang dấu hiệu địa tiêu, so với như đỉnh núi a, đại thụ a cái gì, biết không?"

Đồ đại niên đáp ứng ta, sau đó hẩn yên tĩnh lại, ta nhưng cũng là chậm rãi nhắm mắt, trong miệng dùng trầm thấp chậm chạp thanh âm đọc Vãng Sinh Chú.

"Trần Quy Trần, Thổ Quy Thổ, hết thảy nguyên vô cùng đến, trọng Quy Nguyên vô cùng đi. Nguyên sự phân cực lưỡng nghi, lưỡng nghi biến hóa Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh bát quái, bát quái sinh vạn vật, sinh sinh tử tử, tuần hoàn không ngừng. . ."

Thật ra thì ta thật sự niệm cái này Vãng Sinh Chú, cũng không phải là chính quy Vãng Sinh Chú, mà là gia gia dạy cho ta một cái độc môn khẩu quyết, này khẩu quyết thật ra thì cũng không có cái gì nội hàm, chủ yếu tác dụng, trên thực tế là một loại mê muội tác dụng, nói như vậy, nghe loại này khẩu quyết người, luôn là sẽ trong đầu mơ hồ tạo thành một vòng, một cái vạn vật Sinh Tử Luân Hồi, đồng thời trọng Quy Nguyên chút vòng, này cũng làm người ta có chút bị quan chán đời, cũng có chút mệt mỏi, vô hình trung cũng rất buồn ngủ, sau đó sẽ tiến vào một loại trạng thái ngủ, cho nên, đây thật ra là một loại thủ pháp thôi miên, loại này thủ pháp thôi miên, coi như là ta độc chế, gia gia cũng chưa từng sử dụng qua.

Ta không biết loại biện pháp này có hiệu quả hay không, nhưng mà, nhìn dáng dấp, hiệu quả cũng không tệ lắm, đặc biệt là đồ đại niên này loại đã có tuổi người, lại vừa là nửa đêm bò dậy, cho nên bản thân hẩn cũng có chút buồn ngủ, vì vậy ta đọc ước chừng ba lần Vãng Sinh Chú, về sau phối hợp trong tay ta ngón tay tại hẩn trên huyệt thái dương bấm bóp, này lão đầu tử rất nhanh thì vang lên nhỏ nhẹ tiếng ngáy, rất hiển nhiên, hẩn tựa hồ là ngủ thiếp đi.

Nhưng mà, ta lại không thể để cho hăn ngủ quá nặng, như vậy thì sẽ mất đi tự mình ý thức, cho nên, lúc này, ta liền đem Vãng Sinh Chú ngừng lại, sau đó bắt đầu tùy tiện hỏi hăn một vài vấn đề, để cho trong đầu hăn thần kinh không có cách nào hoàn toàn tiến vào nghỉ ngơi trạng thái.

"Đại gia, người thấy người Tam Thâm ở không có à?" Ta hỏi.

"À? Không, không có đâu, " đồ đại niên mơ mơ màng màng trả lời.

"Ừ, chờ chút thấy được, có thể phải hỏi rõ ràng nữa à, đừng quên, biết không?" Ta đem đấm bóp cũng dừng lại, vỗ nhẹ nhẹ chụp bả vai hăn, để cho hăn không muốn ngủ chết rồi.

"Oh, biết rồi, " lão đầu tử thật lòng có chút nhớ ngủ.

Thấy cái này tình trạng, ta không dám dừng lại, tiếp tục cùng hăn vừa nói chuyện, hăn cũng một mực thuộc về mơ mơ màng màng trạng thái.

Sau đó, ngay tại ta chính nói chuyện cùng hăn ngay miệng, trong giây lát ta cảm giác chung quanh vô hình trung nổi lên một trận sừ sừ gió lạnh, thối trên người nổi lên một lớp da gà, sau đó ta theo bản năng hí mắt hướng kia miệng giếng nhìn, bất ngờ thấy một cái hắc phát phi Tán Nhân ảnh, chính chậm rãi từ trong giếng thăng lên tới.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng về phía sau triệt hồi, đem đồ đại niên đơn độc lưu lại, về sau ta hướng về phía Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm thở dài một tiếng, làm cho các nàng không nên ồn ào, về sau chính là một tả một hữu, nắm các nàng tay, kéo các nàng co rút thân trốn trong bóng tối.

Lúc này, chúng ta nhìn đồ đại niên, phát hiện hăn mơ mơ màng màng

ngiênng đầu gối ở đó trên ghế, tựa hồ là ngủ thiếp đi, nhưng mà chỉ chốc lát sau, nhưng là tựa hồ khóc, cuối cùng thấp giọng hô: "Tam Thâm ở, mấy năm nay, khổ người a, đều là ta không được, ta không có thể sớm một chút nói cho người biết. . ."

"Tam Thâm ở, ta cũng nhớ người a, " lão đầu tử lại nói.

Thấy lão đầu tử chiếu cố với kia nữ quý nói vậy, ta tâm lý không cảm thấy là có chút nóng nảy, theo bản năng hừ lạnh một tiếng, thanh âm này mục đích là đánh thức đồ đại niên tinh thần, đồng thời cũng là nhắc nhở hân muốn làm chính sự rồi, mặc dù hân bây giờ thuộc về mơ hồ trạng thái, nhưng mà hân nhưng là đối với ta thanh âm, cũng là có cảm ứng.

Đúng như dự đoán, bị ta một nhắc nhở như vậy, lão tiểu tử này rất nhanh thì lời nói gió chuyển một cái nói: "Tam Thâm ở, người bây giờ rốt cuộc ở ở cái gì địa phương à? Nói cho ta biết đi, ngày khác ta đi nhìn ngài? Cái gì? Bây giờ liền đi theo người? Ta. . ."

Lúc đó, nghe được lời này, ta không cảm thấy là tâm lý trầm xuống, theo bản năng đi về phía trước, sau đó, lúc này, bất ngờ liền thấy kia đồ đại niên từ trên ghế đứng đứng đưa đưa đất đứng lên, sau đó cúi đầu liền muốn hướng kia giếng trong miệng tài.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là căng thẳng trong lòng, lập tức một tiếng quát to, đầu tiên là cưỡng ép đem đồ đại niên thức tỉnh, về sau thân chạy tới, đem hân từ kia bên cạnh giếng bên trên kéo ra, về sau ta lập tức triệu hoán ra Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, một mảnh bìa bạc khí tràng trong nháy mắt từ trên người rào rục lái đi, đem miệng giếng tràn ngập nữ quý âm khí xua tan.

Về sau ta xoay người lại, vỗ một cái đồ đại niên mặt, đưa hân hoàn toàn kêu tỉnh lại, sau đó nhìn hân hỏi "Như thế nào đây? Hỏi ra cái gì tới không

có?"

Lúc này, đồ đại niên như cũ có chút mơ hồ, tốt nửa ngày, tựa hồ mới vừa hoàn toàn tỉnh lại, ngay sau đó không cảm thấy là có chút buồn bã mà nhìn kia miệng giếng, lại nhìn một chút ta nói: "Ai, là ta nghĩ lầm rồi, nguyên tới từng ấy năm tới nay, Tam Thấm ở đối với ta đều vẫn là tốt như vậy, như vậy quan tâm ta, mới vừa rồi nàng còn nói nàng ở nhà làm giáo tử, để cho ta cùng với nàng đi ăn đây."

"Ăn thí, nàng là muốn người nhảy giếng, muốn hại chết người!" Ta cau mày trầm giọng nói.

"À?" Bị ta vừa nói như thế, đồ đại niên có chút không dám tin nháy mắt nháy mắt con mắt, thật lâu không có thể nói ra lời.

"Được rồi, không nói những thứ này, ta hỏi người, có hay không hỏi lên, nàng rốt cuộc ở đâu? Có cái gì không mang dấu hiệu địa tiêu?" Ta nhìn đồ đại niên, có chút lo lắng hỏi.

Nghe được ta lời nói, đồ đại niên mặt đầy quần bách vẻ mặt, tốt nửa thiên tài kinh ngạc nói: "Tiểu Lô đạo trưởng, đúng thật xin lỗi, ta không, không hỏi ra đến, Tam Thấm ở chỉ nói nàng tốt lập gia đình, bây giờ trải qua rất vui vẻ, nàng, nàng nói nàng gia bây giờ rất lớn đâu rồi, chung quanh khắp nơi đều có hoa đại cùng cỏ xanh, ngay cả nóc nhà đều là màu đỏ loét, nói là ta không tin lời nói, có thể cùng với nàng đi xem một chút, nàng làm xong giáo tử chờ ta."

Nghe được đồ đại niên lời nói, ta không cảm thấy là trầm ngâm một chút, ngay sau đó nói với hắn: "Nhìn như vậy đến, trong này có chút tình huống mới xảy ra. Nàng cũng không phải là không nói gì, dựa theo nàng lời nhìn, nàng thi thể rất có thể là tìm được một nơi tốt địa phương, kia địa phương thanh sơn lục thủy, hoa đại khắp nơi, cỏ xanh Như Nhân, trọng yếu nhất là

màu đỏ loét đỏ trang trí trên nóc, như vậy địa phương, kia Hắc Thủy Hà hai bờ sông, hẳn không phải là rất nhiều, ngày khác chúng ta dọc theo con sông trên dưới tìm một chút, nói không chừng liền có thể tìm được."

"Chúng ta đây ngày mai sẽ đi đi, " đồ đại niên có chút hưng phấn nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta theo bản năng hướng Vương Nhược Lan bên kia nhìn một cái, ngay sau đó nhưng là đối với đồ đại niên nói: "Đồ đại gia, như vậy đi, ngày mai chúng ta còn có chút việc gấp muốn làm, nếu không đi tìm cốt sự tình, trước hết chậm một chút, vừa vặn người ngày mai cũng cho chúng ta hỗ trợ một chút, tóm lại, bất kể nói thế nào, này cái sự tình, ta cuối cùng nhất định sẽ giúp người giải quyết viên mãn, người xem có được hay không?"

"Được, đi, không nóng nảy, " đồ đại niên nhìn ta, ngay sau đó hỏi "Có cái gì bận rộn cần ta giúp, cứ việc nói."

"Rất đơn giản, giúp chúng ta chuẩn bị một chiếc xe ba gác, ngày mai theo ta Sư Thúc vận hai dạng đồ vật đi một cái địa phương, thân thể nàng không tốt lắm, trước bị thương, muốn làm phiền người kéo ra xe." Ta đối với đồ đại niên nói.

Nghe nói như vậy, đồ đại niên miệng đầy đáp ứng, nói hẳn lập tức đi ngay chuẩn bị, còn hỏi ta có muốn hay không la ngựa, ta xem một chút Vương Nhược Lan, phát hiện nàng nhẹ nhàng lắc đầu một cái, vì vậy liền đối với đồ đại niên nói không cần, chỉ cần một chiếc xe ba gác là được rồi.

Đồ đại niên sau khi nghe gật đầu một cái, xoay người đi, nói là sáng mai liền đem xe đưa tới.

Bên này, đưa đi đồ đại niên sau khi, ba người chúng ta người thật sự là có

chút buồn ngủ rồi, ngay sau đó trở về phòng chuẩn bị nghỉ ngơi.

Trước khi tách ra khi, Vương Nhược Lan thật sâu nhìn ta liếc mắt, thấp giọng hướng ta nói cảm ơn, ta không phản ứng gì, chỉ là gật đầu một cái, sau đó ôm một cái Lương Hiểu Điềm, an ủi nàng một phen, mới về phòng của mình trong đi.

Đi đến trong phòng sau khi, bởi vì lúc trước một phen giày vò, cơ hồ là nằm ạch xuống giường, liền ngáy khò khò mà bắt đầu.

Giấc ngủ này không sao, kết quả trong mộng luôn cảm giác mép giường đứng một bóng người.

Ta theo bản năng giương mắt nhìn một chút, bất ngờ phát hiện là kia cái nữ quý, vẫn là hắc phát che mặt, toàn thân áo trắng.

"Người đang tìm ta?" Kia nữ quý thanh âm khàn khàn hỏi ta nói.

Ta tâm lý một trận ngạc nhiên, theo bản năng nói với nàng: "Nên kết thúc, sớm ngày Vãng Sinh, đối với người mới có lợi. . ."

"Ta bây giờ sống rất tốt, ta không muốn đi. . ." Nữ quý thanh âm khàn khàn, mang theo cầu khẩn.

"Nhưng mà người quý thù đồ, người tiếp tục như vậy, chỉ có thể hại nhiều người hơn, " ta rất kiên định nói.

"Phải không? Nói như vậy, người là cố ý muốn đuổi ta đi, nếu lời như vậy, ta cũng chưa chắc chỉ sợ người, liền nói ví dụ như bây giờ, ta liền có thể mang người theo ta cùng đi!" Kia nữ quý đang khi nói chuyện, thanh âm đột nhiên Hung Lệ đứng lên, ngay sau đó đột nhiên đưa ra móng gà một loại Thủ Trảo, chọt bắt được trong tay ta cổ tay, sau đó đem ta kéo một cái,

đã là lôi kéo ta đi ra ngoài cửa rồi.

Ta nghĩ muốn phản kháng, nhưng là lại phát hiện mình khí lực nhỏ đến như là kiến hôi, căn bản tựu vô pháp tránh thoát nàng Thủ Trảo, chỉ có thể bị bắt lôi một đường đi ra ngoài rồi.

Chương 157: Sơn thôn lão thi (bốn)

Làm kia nữ quý ngón tay, Thiết Trảo một loại bấu trong tay ta cổ tay, đem ta ra bên ngoài túm đi khi, ta tâm lý đột nhiên ý thức được một cái vô cùng nghiêm trọng vấn đề, đó chính là, ta trong giấc mộng khi, thì không cách nào cho đòi Hoán Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, đây cũng chính là nói, sau này nếu như ta muốn là muốn ngủ lời nói, tốt nhất là trước tiên đem Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo thả ra ngoài, sau đó sẽ ngủ, như vậy thứ nhất, kia Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, thì sẽ một thẳng trong bóng tối bảo vệ ta, cái gì yêu ma quỷ quái đều khó gần thân ta.

Nhưng mà, bây giờ nói những thứ này đều đã hơi trễ, bởi vì này nữ quý đã có chút bị ta chọc giận, cho nên, nàng bây giờ phải đem ta linh hồn câu đi, mà một khi ta bị nàng mang đi, rất hiển nhiên, ta rất khó sống nữa rồi, tối thiểu, ở linh hồn bị nàng giam giữ trong khoảng thời gian này, ta sẽ thuộc về hôn mê bất tỉnh trạng thái, thậm chí, thời gian quá dài, đặc biệt là vượt qua bảy ngày sau khi, ta khả năng liên thật phải chết, hồn phách cũng không còn cách nào trở lại trong thân thể rồi.

Ta bây giờ phải làm sao cho phải?

"Hắc hắc hắc, theo ta đi, theo ta đi, chớ trở về đầu. . ."

Lúc này, kia nữ quý đi ở phía trước, một cái tay lôi kéo ta, tóc dài màu đen ướt nhẹp rơi vào trên mặt ta, ta cảm giác mình giống như là một cái người giấy một dạng mặc cho nàng lôi, ép căn bản không hề bất kỳ phản kháng năng lực.

Ta cảm giác kia nữ quý Thủ Trảo giống như băng như thế lạnh, khí lạnh trực thấu buồng tim, để cho ta tứ chi cũng vì vậy cảm thấy chết lặng.

Ta theo bản năng nhìn bốn phía, lại mới phát hiện tại mình đã là ở đồ đại niên gia trong sân rồi, nói cách khác, ta đã bị kia nữ quý từ trong nhà câu đi

ra, như vậy, tiếp đó, nàng muốn dẫn ta đi nơi nào?

Ngay sau đó, ta nhìn thấy nàng thẳng hướng góc tường giếng nước đi tới.

Lúc này, ta thật là khẩn trương và nóng nảy tới cực điểm, bởi vì ta biết nước kia trong giếng âm khí sung túc, coi như là nàng địa bàn, một khi vào giếng nước, ta khả năng sẽ thấy cũng không có biện pháp phản kháng.

Thời gian còn dư lại không có mấy, ta phải nếu muốn ra biện pháp mới có thể.

Vào giờ phút này, khi ta tĩnh tâm xuống, trong đầu không cảm thấy là hiện lên một cái hình ảnh, đó là gia gia năm đó dạy bảo ta sự tình.

"Tiểu Bắc, biết tại sao phải giữ đồng tử thân sao?" Gia gia nhìn ta, hiền hòa đặt hỏi.

"Tại sao?" Lúc đó ta mới vừa bên trên THCS, chính là thanh xuân Phát Dục Kỳ, tâm tình xao động, rất muốn học trong trường học một ít đồng học tiến hành yêu sớm.

"Đồng tử thân, đối với đàn ông mà nói, cũng không riêng gì nguyên khí dự trữ, quan trọng hơn là, cho người tinh thần cũng dương liệt dị thường, tìm Thường Âm bản khí, căn bản không dám xâm phạm người. Chính là bởi vì nguyên nhân này, gia gia mới truyền cho người một bộ này khóa dương Quy Nguyên công, người phải chăm chỉ luyện tập, sau này nhất định được ích lợi không nhỏ." Gia gia nhìn ta, mặt đầy thận trọng.

Năm đó hình ảnh, cố định hình ảnh ở trong đầu của ta, lúc ấy gia gia kia thần tình thận trọng, đại biểu cái gì? Hẳn nói tu luyện khóa dương Quy Nguyên công người, không những thân thể nguyên khí sẽ không chạy mất, trọng yếu nhất là, tinh thần cũng dương liệt cương cường, kia tinh thần vậy

là cái gì? Rất hiển nhiên, tinh thần liền là linh hồn, nhưng mà, bây giờ, tại sao ta lại đối với kia nữ quý một chút phản kháng năng lực cũng không có chứ?

Chẳng lẽ là bởi vì nàng quá mạnh mẽ, căn bản cũng không sợ sợ ta dương liệt khí tràng sao?

Trong lúc nhất thời, ta bách tư bất đắc kỳ giải, giương mắt nhìn lên, miệng giếng đã gần trong gang tấc, nữ quý một chân đã cắm vào miệng giếng, chuẩn bị đem ta tóm đi xuống.

Cũng ở nơi này cái ngay miệng, ta đột nhiên nhớ tới gia gia cùng ta nói rồi một cái sự tình.

"Đạo cao một thước, Ma cao một trượng, nhân loại chúng ta lực lượng thường thường rất nhỏ bé, cho nên, rất nhiều lúc, đối phó một ít Âm Tà Chi Vật, không thể chỉ dựa vào man lực, phải biết chúng ta hỏa khí có hạn, mà Tà Vật nhưng là từ hơi đất bên trong hút lấy âm khí tinh hoa, cho nên, liều mạng lời nói, chúng ta kiên quyết không là đối thủ. Nhưng mà, trời sinh vạn vật, cho tới bây giờ cũng chưa có tuyệt đối cường đại, không cách nào chiến thắng nhân vật vô địch, cũng tỷ như kia Âm Hồn cùng cương thi, mặc dù Âm Tà Hung Lệ, cũng đều có đặc thù nhược điểm. Âm Hồn chỉ có thể phiêu, cương thi chỉ có thể nhảy, Âm Hồn hai chân chạm đất liền muốn gót chân sinh loét, cương thi đầu gối khê cong, liền muốn chân xương gãy rách. . ."

Gia gia năm đó nói tới, cơ hồ là trong nháy mắt để cho ta lần nữa khôi phục lòng tin.

Đúng rồi, gia gia nói không sai, Âm Hồn chỉ có thể phiêu, liền nói này cái nữ quý, thật ra thì nàng cho tới nay, hai chân cách mặt đất đều có cao ba tấc khoảng cách, nàng cũng không dám hai chân chạm đất.

Mà bây giờ, nàng chính nhấc chân hướng miệng giếng đi vào trong, đây chính là ta cơ hội.

Cho nên, lập tức ta cơ hồ là theo bản năng đưa tay chụp một cái kia nữ quý gót chân, sau đó dùng tất lực khí toàn thân, đem nàng đi xuống kéo một cái, lập tức nàng cái chân kia liền đã dẫm vào trên đất.

Đúng như dự đoán, chân vừa chạm đất, kia nữ quý ngay lập tức sẽ phát ra một tiếng thét chói tai, trong nháy mắt đem ta buông ra, sau đó chính là hai tay ôm gót chân, co rút lui thân đến bên cạnh, cả người run rẩy, thanh âm âm ngoan đối với ta nói: "Hảo oa, không nghĩ tới người còn có chiêu số này, vậy người thì đừng trách ta không khách khí!"

Nữ quý đang khi nói chuyện, khắp khễnh hướng ta vọt tới.

Nhưng mà, lúc này, mất đi nàng khống chế, ta dĩ nhiên là sẽ không ngu nữa đứng chờ chết, cho nên ta nghiêng đầu nhanh chân liền hướng trong phòng chạy, tốc độ kia cơ hồ là ta từ lúc sinh ra tới nay có thể đạt tới tốc độ cực hạn.

Sau đó, ta đến trong phòng sau khi, ngay lập tức sẽ hướng nằm trên giường chính mình nhào tới, về sau, ta đột nhiên trương mở con mắt, bỗng nhiên tỉnh lại, nhìn lại lúc, ngoài cửa sổ đã lộ ra trắng nhợt ánh sáng, sắc trời đã nhanh sắp sáng.

Lúc này, ta lại hơi híp mắt lại nghiêng đầu, liếc mắt quét nhìn cả nhà, mới phát hiện cửa lướt một cái màu trắng bóng dáng, chính hung hãn lách mình đã đi xa.

Thấy cái này tình trạng, ta coi như là thở phào nhẹ nhõm, sau đó ở trên giường lẳng lặng nằm trong chốc lát, đem Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ

đo triệu hoán đi ra, lúc này mới dám tiếp tục ngủ.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, lần này ngủ sau khi, lại nằm mơ thấy một ít kỳ quái đồ.

Lần này không phải là nữ quỷ, mà là một người mặc màu tím đen thêu thùa bào phục râu dài nam tử, không thấy rõ diện mục, nhưng mà cảm giác như là tới tuổi đáng vẽ, trên đầu còn mang mũ cánh chuồn (quan tước), giống như là một làm quan, trong tay chính là cầm một cái giống hốt bản.

Sau đó, đàn ông kia đứng ở ta bên trên giường, sẽ dùng trong tay hốt giống hốt bản gõ ta đầu nói: "Xú tiểu tử, muốn chết đúng hay không? Người lại dám khi dễ nhà ta Tiểu Mỹ, có tin ta hay không gọi ngay bây giờ cho người tam hồn tan đi?"

Đàn ông kia lời nói để cho ta một trận ngạc nhiên, không biết rõ làm sao chuyện, nhưng mà, người kia tựa hồ cũng không nghĩ tới ta lúc này đã làm xong chuẩn bị, căn bản cũng không sợ Âm Tà, cho nên, khi hốt giống hốt bản lần nữa hướng ta trên trán rơi xuống khi, lại chỉ nghe một tiếng kinh thiên động địa dao động tiếng gào truyền tới, về sau ta phía trên thân thể đột nhiên hiện ra một cái huỳnh lỏng lánh, Hung Lệ nóng nảy to đại con mắt, đang ở cảm tức nhìn người nam nhân kia.

"Này, đây là cái gì?" Thấy cái này tình trạng, đàn ông kia không cảm thấy là cả kinh trợn mắt hốc mồm, trong tay giống hốt bản cũng bị dọa sợ đến rơi trên mặt đất, sau đó hốt liền vội vàng lắc mình hướng phía ngoài chạy đi, rất nhanh thì biến mất bóng dáng.

Chương 158: Quỷ sơn cốc

Cái đó tay cầm giống hốt bản nam nhân, hiển nhiên cũng là một cái quỷ, hơn nữa rất có thể chính là kia cái nữ quỷ, cũng chính là đồ đại niên Tam Thẩm Tử Sở văn mỹ chìm thi sau khi thật sự tìm tới mới chồng. Này quỷ nam rất hiển nhiên là từ cổ đại một mực lan tràn đến bây giờ Vong Linh, từ hướng này nhìn, hẳn rất hiển nhiên có hơn cường đại đạo đi cùng tu vi, rất có thể đã trở thành Âm Thần một loại tồn tại, cho nên hẳn khả năng cũng sẽ không hại người, bất quá nếu là người thường bị hẳn đụng phải, nói thí dụ như, bị hẳn giống hốt bản đánh một chút, vẫn là phải bệnh nặng một trận.

Bất quá, Âm Thần lực lượng dù sao cũng có hạn, đặc biệt là trong cơ thể ta trừ Tàng Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo so với, trang nghiêm là Tiểu Vu thấy Đại Vu, cho nên, lúc ấy kia Cự Long chỉ là hơi chút bộc lộ ra một chút khí tức, cũng đã đem hẳn hù chạy.

Đàn ông kia mới vừa chạy trốn không bao lâu, bên ngoài trong thôn liền truyền đến gà gáy âm thanh, ngày, hoàn toàn sáng, sau đó ta chóng mặt đất tỉnh lại, sờ một cái cái trán, lạnh lạnh, tựa hồ vẫn bị nam kia quỷ âm khí hướng đụng phải, mặc dù ta có Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo Hộ Thể, nhưng vẫn là bị một ít ảnh hưởng.

Sau đó, ta vốn chỉ là liên tục làm hai cái quỷ mơ, kết quả, khi ta đứng dậy chuẩn bị một chút giường khi, nhưng là bất ngờ thấy mép giường trên mặt đất, liền nằm một khối giống hốt bản.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là một trận ngạc nhiên, không đoán ra đây là chuyện gì xảy ra, đưa tay đem khối kia giống hốt bản nhặt lên nhìn một chút, phát hiện kia giống hốt bản đã là phi thường cũ kỹ, chất liệu hình như là ngà voi, xuyên thấu qua năm tháng lắng đọng, như cũ có chút sáng bóng lóng lánh, nhìn lại kia phía sau, nhưng là kề cận một tầng sắc sỡ màu đỏ thắm mảnh nhỏ bùn, tựa hồ vật này là ở trong đất chôn rất lâu.

Ta biết vật này rất có thể là một cái đầu mối trọng yếu, cho nên khi xuống ta lặn lẽ đem kia giống hột bản giấu ở trong tay áo, may mắn vật kia cũng không phải là quá dài, cũng không phải quá nặng, mang theo rất thuận lợi.

Trời đã sáng, Lương Hiếu Điền cùng Vương Nhược Lan đều dậy, hai người vẻ mặt đều có chút tiêu tụy, rất hiển nhiên đêm qua cũng không có nghỉ ngơi tốt.

Các cô gái thiên tính tương đối chú trọng vệ sinh, cho nên bọn họ sau khi thức dậy, đầu tiên là muốn rót nước rửa mặt, nhưng là vừa nghĩ đến nước kia trong âm khí, vì vậy cũng có chút kiêng kỵ.

Không có cách nào ta không thể làm gì khác hơn là đâm rách tay mình ngón tay, ở trong nước giọt mấy giọt máu, trung hòa âm khí sau khi, này mới khiến các nàng rửa mặt cùng nấu cơm.

Bởi vì đều biết hôm nay có trọng yếu việc cần hoàn thành, cho nên hai nữ nhân động tác đều rất nhanh nhẹn, rửa mặt xong tất sau khi, liền vội vàng làm điểm tâm.

Cái này ngay miệng, đồ đại niên kéo xe ba gác chạy đến, vừa vận hăn cũng chưa ăn cơm, ta liền mời hăn đến gian nhà chính trong ngồi xuống, chuẩn bị chờ một khối kế mà ăn cơm. Lúc ấy cảm giác kia, ngược lại tốt giống như nơi này là nhà ta, mà đồ đại niên là một người ngoài.

Cũng may đồ đại niên vội vã để cho ta giúp hăn tiêu trừ Sở văn mỹ oán khí, cho nên đối với ta biểu hiện cũng không phải là rất để ý, bây giờ ta ở hăn tâm lý, phải là một bất chiết bất khẩu đạo gia cao nhân.

Rất nhanh, cơm làm xong, chúng ta ngồi xuống cùng nhau ăn cơm, Vương Nhược Lan chính thích ngồi ở đồ đại niên đối diện, sau đó đồ đại niên nhìn

Vương Nhược Lan liền khẽ nhú mào một cái đầu, có chút nghi ngờ nói: "Vị sư phụ này, nhìn đảo cùng chúng ta thôn bên cạnh một người có điểm giống, chính là so với nàng hơi chút lộ ra lớn tuổi một chút."

Đồ đại niên lời nói để cho ta tâm lý trầm xuống, lập tức ngắt lời nói: "Thiên hạ lớn, không thiếu cái lạ, giống nhau như đúc người cũng nhiều hơn nhiều, này không có gì quá kỳ quái."

Bị ta vừa nói như thế, đồ đại niên lúc này mới gạt đầu một cái, không nói nữa, cúi đầu bắt đầu ăn cơm.

Sau khi cơm nước xong, ta giúp Vương Nhược Lan đem kia hai cái lão cá cũng dời đến trên xe ba gác, vẫn là dùng đại thủy hang chứa.

Lúc đó đồ đại niên thấy kia hai cái cá, hù dọa đến không được, một mực tắc tắc kêu kỳ lạ, bất quá cũng không nói quá nhiều cái gì, chỉ là kéo xe ba gác, đi theo Vương Nhược Lan đi nha.

Cái điều bị cắn bị thương lão cá, ban đêm liền đã chết, rốt cuộc là không có thể còn sống sót, đây cũng là không làm Pháp Sư tình, không trách được chúng ta.

Vương Nhược Lan đường đi tiếp rất đơn giản, nàng trước phải trở về nàng thôn của chính mình trong đi, sau đó đến nhà nàng đem ngoài ra một con cá lấy bên trên, sau khi mới sẽ đi Văn Hương Cốc bên ngoài bờ sông giao hàng.

Vốn là, ta dự định lặng lẽ đi theo Vương Nhược Lan phía sau, đợi nàng nộp hàng sau khi, lại chờ cơ hội mà động, kết quả Lương Hiếu Điền không phải là phải cùng ta cùng đi, cái này làm cho ta có chút bất đắc dĩ.

Nhưng mà, mặc kệ ta nói thế nào, nàng chính là không muốn một người lưu

lại trông chừng sân, cho nên, ta không có cách nào chỉ có thể tạm thời thay đổi sách lược, cùng Vương Nhược Lan hỏi rõ địa điểm giao hàng sau khi, ta trước mang theo Lương Hiếu Điềm qua bên kia ẩn giấu đi, lặng lẽ đợi cái đó tới người nhận hàng xuất hiện.

Giao hàng địa phương, ở vào Văn Hương Cốc đông chân núi, là một nơi ngọt sông xinh đẹp tốt địa phương, nhưng mà khoảng cách thôn rất xa, một cái trong suốt sông nhỏ từ hàng đầu chảy xuống, hai bờ sông lau sậy rộng lớn, thúy liễu thùy gió, mặc dù là tiếp giáp mùa đông, nhưng là lại vẫn là một mảnh màu xanh biếc, không khí cũng thật ấm áp, vừa vắn ánh mặt trời cũng không tệ, điều này khiến người ta đặt mình trong trong đó, tâm lý mơ hồ cảm giác giống như là chuyển kiếp đến mùa xuân như thế.

Ở bờ sông nhỏ bên trên, một gốc trăm năm cây liễu già phía dưới, có một người công phu dựng xây cỏ nhỏ lều, trong lều để một cái bàn, bốn cái băng ngồi nhỏ, không có ai.

Ta đoán chừng kia cỏ nhỏ lều chính là giao hàng sân, cho nên liền lặng lẽ mang theo Lương Hiếu Điềm co rút thân giấu đến cự ly này lều không xa một nơi bãi sậy trong, ẩn thân giấu đi.

May mắn kia bãi sậy bên trong rất khô thoải mái, trên đất là phi thường mềm mại cỏ mịn, đều đã làm hoàng, bình thường đất trải trên mặt đất, thảm.

Chúng ta tìm một nơi hơi chút rộng rãi một chút địa phương, ở nơi nào ngồi xuống, sau đó xuyên thấu qua bãi sậy khe hở, nhìn lên thấy bên ngoài lều.

Bởi vì bãi sậy bên trong không gian có hạn, thật sự bằng vào chúng ta tự nhiên làm theo chính là chen chúc với nhau.

Lương Hiếu Điềm hôm nay mặc một thân rất nhẹ nhàng khoan khoái quần

áo, màu trắng nhạt áo kiểu thể thao, một bộ đầy đủ, trên chân cũng là bột màu trắng bình thường giày vải, trên đầu thậm chí còn đeo một cái lưỡi dài cái mũ, tóc chính là châm một cái đuôi ngựa, toàn thể làm cho người ta cảm giác rất nhu hòa thoải mái, ngoài ra nàng buổi sáng sau khi rửa mặt, hình như là biến hóa hơi có chút đồ trang sức trang nhã, cho nên trên người chút ít thanh mùi thơm, người cũng rất mê người.

Lúc đó, ở bãi sậy bên trong sau khi ngồi xuống, ta theo bản năng đưa tay nắm cả nàng đầu vai, sau đó nhìn một chút cô ấy là non có thể bóp ra nước khuôn mặt, tâm thần không tự chủ một mảnh rạo rực.

Lúc này, ta không tránh khỏi suy nghĩ, như thế trời cao khí thanh tốt thời tiết, hết thảy cũng đều là nước chảy thành sông cảm giác, như vậy, nếu như ta ở chỗ này cùng Lương Hiếu Điềm làm chút gì, đưa nàng liền Địa Chính pháp lời nói, hẳn cũng không có quan hệ gì, cho nên, lúc ấy tâm lý có chút kích động, theo bản năng liền ôm chặt vào nàng, sau đó nàng ưm một tiếng, có lẽ là thân thể đã khôi phục, tâm lý đối với này cái sự tình cũng có thật sự mong đợi, cho nên hẳn dục cự hoan nghênh theo bản năng khẽ đẩy ta hai xuống sau khi, đã chủ động nằm rạp người đến ta trong ngực, sau đó có chút khẩn trương cúi đầu ở bên tai ta, nói khẽ với ta nói: "Tiểu Bắc, hôn ta."

Lời này tựa như cây diêm quẹt một dạng trong nháy mắt đem ta này trái lựu đạn nổ tung.

Chương 159: Quỷ sơn cốc (hai)

Trải qua nhiều như vậy sự tình, giờ khắc này, có một loại lập tức sẽ tu thành chính quả cảm giác.

Nhắc tới, cùng Lương Hiểu Điềm ở cùng một chỗ thời gian lâu như vậy, ta thật ra thì vẫn luôn tương đối quy củ, đừng nói làm kia cái chuyện, ngay cả hôn đều không hôn qua, càng không có sờ qua, cho nên, giờ khắc này ta cũng có chút kích động, chủ yếu là bầu trời trong xanh, gió mát ấm áp dễ chịu, hết thảy đều là vừa đúng. . .

Cho nên, sau một khắc, ta rất nhanh thì há to miệng một cái, mâu ở nàng môi anh đào, tham lam mút vào, cùng lúc đó, có chút thô ráp bàn tay cũng đã trượt vào nàng trong y phục, xòe bàn tay ra, cùng kia mịn màng bóng loáng * tới một cái thân mật vô gian tiếp xúc.

Không thể không nói, kia cảm giác Giác Chân để cho người huyết mạch phún trương, không cách nào ức chế hưng phấn.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại chúng ta chính là tình đến nồng lúc, lập tức phải hợp hai thành một, ngã lăn ở kia mềm mại trên cỏ lúc, nhưng không biết tại sao, ta đột nhiên bất thành linh liên nghe được phía sau truyền đến một tiếng phi thường thanh âm hung tợn nói: "Xú tiểu tử, đồ vật đưa ta!"

Thanh âm này làm ta giật cả mình, để cho ta thiếu chút nữa từ dưới đất nhảy cồm lên, còn cho là mình đã bị người phát hiện, sau đó ta lập tức lỏng ra Lương Hiểu Điềm, đem nàng hộ ở sau lưng, xoay người hướng lau sậy tầng bên ngoài nhìn, lại phát hiện bên ngoài cũng không có người, lại nhìn chung quanh một chút, lại cũng không có người nào ảnh.

Cái tình huống này để cho ta có chút ngạc nhiên, trong lúc nhất thời, không biết là chuyện gì xảy ra.

Mà vì vậy đột nhiên cắt đứt, Lương Hiếu Điềm mắc cỡ một khuôn mặt tươi cười hỏả như thế đỏ, lần nữa xoay người lại nhìn về phía nàng lúc, phát hiện nàng thật thấp ép cái đầu, hai cái tay nhỏ bé đang có chút ít không biết làm thế nào đất nắm một cây khô héo lau sậy.

"Người làm sao vậy?" Lương Hiếu Điềm giương mắt nhìn ta một chút, thanh âm con muỗi.

"Không việc gì, có thể là ta xuất hiện huyền thính, cảm giác có người ở nói chuyện với ta, " ta nhú mày một cái, đưa tay tốt cầm nàng tay nhỏ, muốn tiếp tục trước sự tình, nhưng là lại rõ ràng cảm giác bầu không khí không đúng lắm rồi, hai chúng ta hứng thú cũng bị mất.

"Tốt lắm, là ta không được, như vậy lúc mấu chốt, không nên cho người phân tâm, người chính là chuyên tâm nhìn chăm chăm bên ngoài đi, ta giúp người, " Lương Hiếu Điềm mỉm cười một chút, nhẹ nhàng đẩy đẩy ta tay, nói với ta nói.

Thấy cái này tình trạng, ta cũng bất đắc dĩ, chỉ có thể là lúng ta lúng túng gật đầu, xoay người lại nhìn bên ngoài, nhưng mà tốt nửa ngày, nhưng là không có thấy Vương Nhược Lan xuất hiện, cái đó tiếp tục hàng Ngư Phu, cũng không có đến, cái này làm cho ta có chút buồn chán, không cảm thấy là xoay người lại nhìn một chút Lương Hiếu Điềm, thấp giọng hỏi nàng nói: "Người đã suy nghĩ kỹ sao?"

"Cái gì?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm nháy mắt nháy mắt con mắt, tò mò nhìn ta hỏi.

"Gả cho ta, cùng ta sống hết đời, mặc kệ bần tiện cùng phú quý, sinh tử gắn bó, không rời không bỏ. . ." Ta nói với nàng.

"À?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm có chút ngạc nhiên nhìn ta một cái nói: "Không nghiêm trọng như vậy chứ ? Ta cảm thấy, hai người chung một chỗ, chủ yếu là vui vẻ là được rồi, về phần sau này sự tình, ai nói đến chuẩn đây? Hơn nữa, bây giờ là hiện đại xã hội, cũng không phải là cổ đại khi, nhất định phải tư thủ chung một chỗ, nếu như sau khi tiếp xúc, phát hiện song phương cũng không thích hợp lời nói, cùng với chung một chỗ lẫn nhau hành hạ, chẳng sớm một chút tách ra được, người nói có đúng hay không?"

Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta không lời nào để nói, ta chỉ có thể là gật đầu một cái, nhưng mà tâm lý nhưng cũng không hài lòng, dù sao ta ôm một lời nhiệt tình, mà nàng lại cho ta một cái không xác định trả lời.

"Vậy thì thuận theo tự nhiên đi, " nàng ý nghĩ như vậy, thật ra khiến ta gánh nặng trong lòng giảm ít một chút. Nàng có thể xua đuổi khỏi ý nghĩ là được, ta là nam nhân, bản thân cũng chưa có thua thiệt có khả năng, nàng cũng không sợ, ta còn sợ gì?

Ngay sau đó không nói thêm gì nữa, chỉ là lẳng lặng nhìn cái đồ cỏ nhỏ lều, cùng lúc đó, ta nhưng là Tĩnh Tâm chú ý bốn phía hết thấy biến hóa rất nhỏ, hơn nữa hơi híp mắt lại, dùng khước mắt liếc qua, hướng bốn phía liếc mắt nhìn sang.

Sau đó, cũng liền ở ta chính mị mắt thấy bên ngoài khi, trong lơ đãng, nhưng là ở cách chúng ta không xa một gốc cây liễu già phía dưới, thấy được một cái bóng người màu đen, bóng người kia có chút mơ hồ, nhưng mà ta vẫn như cũ là nhận ra hắc tới.

Người kia không là người khác, chính là tối hôm qua trong mộng phải dùng giống hốt bản đánh ta người nam nhân kia, lúc này hắc đứng ở cây liễu dưới bóng cây mặt, đang ở mặt đây tức giận nhìn ta.

Thấy cái này tình trạng, ta không khỏi một trận ngạc nhiên, cảm thấy này nam Quỷ Đạo đi tựa hồ có chút quá cao, đại ban ngày, lại dám đi ra, đơn giản là không muốn sống, cho nên khi xuống ta không cảm thấy là hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó hướng hắt trừng mắt một cái, tâm lý tự nhủ người có bản lãnh cứ tới đây a, nhìn thái dương không phơi nắng chết người.

Kia hàng tựa hồ ta cảm giác chính đang giấu cột hắc, không cảm thấy là cảm tức nhìn ta, sau đó lại chỉ thấy hắc xoay người ở đó cây liễu trên thân cây khắc rồi một ít gì đó, hình như là chữ gì tích, sau khi hắt lại từ trên cây liễu bẻ mấy cây cây liễu cái, trên đất xen vào một cái kỳ quái hình dáng, về sau chính là chỉ chỉ ta, một cái âm lãnh thanh âm truyền tới nói: "Xú tiểu tử, có bản lãnh liền từ nơi này đi ra ngoài, Hừ!"

Nam kia quỷ nói xong sau khi liền biến mất.

Cái tình huống này để cho ta cảm thấy có chút nghi ngờ, theo bản năng nhìn chung quanh, phát hiện không có người nào, vì vậy sẽ để cho Lương Hiểu Điềm chờ ta một chút, sau đó ta lặng lẽ đi tới kia dưới cây liễu mặt, muốn nhìn một chút nam kia quỷ ở bên này làm cái gì, kết quả để cho ta không nghĩ tới là, đến dưới cây liễu mặt sau khi, lại phát hiện cũng không có gì dị thường, trên thân cây không dấu vết gì, trên đất cũng không có cái cảm.

Này sao lại thế này? Chẳng lẽ ta hoa mắt?

Ngay tại ta chính nghi ngờ khi, lỡ tai động một cái, mơ hồ nghe được xa xa truyền đến một chút âm thanh, ngay sau đó ta không dám trì hoãn, liền vội vàng tốt co rút thân trốn vào lau sậy tầng bên trong, cùng Lương Hiểu Điềm ngồi chung một chỗ, lặng lẽ đưa đầu đi ra ngoài nhìn sang.

Lúc này, chỉ thấy một cái bốn mươi mấy tuổi, mặt đầy hồ tra, người mặc quần áo vải thô hán tử trung niên, mang một cái nón cỏ, quang hai chân,

trên vai khiêng đòn gánh, đòn gánh một con treo một giỏ cá ở, đung đung đưa đưa đất, vừa hừ sơn ca, một bên từ Văn Hương Cốc bên kia trong núi rừng đi ra.

Kia hán tử trung niên đến gần bên, trực tiếp liền đi vào kia cỏ nhỏ trong lán ngồi xuống, sau đó chính là hí mắt hướng xa xa trên đường nhìn tới, tựa hồ là đang đợi cái gì.

Thấy cái này tình trạng, ta biết người này chắc là phụ trách tiếp tục hàng Ngư Phu rồi, sau đó ta cùng Lương Hiếu Điềm tiếp tục ẩn núp đến, chờ Vương Nhược Lan tới giao hàng.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại chỉ chốc lát sau, lại chỉ thấy Văn Hương Cốc bên kia trong núi rừng, nhưng là tốt đi ra một bóng người, nhìn kỹ lúc, mới phát hiện là một người vóc dáng sặc sỡ nữ nhân, tuổi tác không biết cao thấp, nhưng nhìn kia nhẹ nhàng bước chân, mịn màng Thủy Sắc da thịt, hàm xuân mắt hạnh, rất hiển nhiên là một cái hai tám cô gái tuổi thanh xuân.

Nữ nhân người mặc xanh nhạt quần dài, cổ áo cùng ống tay áo đều là màu hồng nhạt đường viền hoa, đen nháy tóc dài thật cao cuộn tròn, nhỏ dài cổ giống như thiên nga một dạng toàn thể hình tượng, thiên nhiên mang theo một loại cổ điển mỹ cảm, để cho người bình tĩnh giống như chuyển kiếp đến cổ đại.

Cô gái kia đi tới gần bên, liền cũng đi vào trong đình ngồi xuống, vừa lúc ở cái đó Ngư Phu đối diện.

Kia Ngư Phu thấy cô gái kia, không phát hiện là nhú mày một cái nói: "Người thế nào cũng tới? Cái này không hợp quy củ, nếu như bị phát hiện, người biết hậu quả. . ."

"Hừ, hậu quả gì à?" Nghe nói như vậy, nữ nhân cười khê một tiếng, ngay sau đó nhưng là liếc về mắt thấy kia Ngư Phu, không mẫn không lạt nói: "Người Lâm Thiên ở Sơn Khẩu đợi, còn không biết sao? Nghe nói long căn đã mất đi hiệu lực rồi, bây giờ Cốc Chủ đang gấp không đầu não đầu rồi, ai, ta xem nội, chúng ta phỏng chừng không cần mấy ngày liền muốn đường ai nấy đi, giải tán rồi. Lúc này, trước thời hạn dự định một chút, cũng là được, tránh cho đến lúc đó luống cuống tay chân, con ruồi không đầu như thế, người nói có đúng hay không?"

"Người có ý gì?" Ngư Phu nhìn đàn bà kia, cau mày nói: "Này chờ sự tình, tại sao có thể nói bậy bạ? Chẳng lẽ người sẽ không sợ ta bầm báo Cốc Chủ?"

"Hừ, người nhần tâm lời nói, hãy đi đi, ta có thể chết trong tay người, cam tâm tình nguyện!" Nữ nhân lạnh rên một tiếng nói.

Nghe lời này đầu, tựa hồ cô gái kia cùng kia Ngư Phu có một chân.

Quả nếu không, bị nữ nhân vừa nói như thế, kia Ngư Phu ngay lập tức sẽ mềm nhũn ra, chậm lại thanh âm nói: "Tốt lắm, có Cốc Chủ ở, Thiên Tháp không xuống, người chính là đi về trước đi, ta làm xong sự tình, nộp hàng, lập tức đi ngay tìm người, có được hay không?"

"Không được, ta hiện ngày đi ra, chính là vì cùng người đơn độc nói một chút, " nữ nhân cự tuyệt nam nhân đề nghị, ngay sau đó nhìn hẩn đạo: "Người định làm như thế nào?"

"Cái gì làm sao bây giờ?" Ngư Phu hơi nghi hoặc một chút dặt hỏi.

"Không muốn giả bộ ngu được chứ?" Nữ nhân nhú mày một cái, ngay sau đó đối với kia Ngư Phu nói: "Thật ra thì người ta tâm lý cũng rất rõ, qua nhiều năm như vậy, Cốc Chủ mặc dù có thể một mực duy trì lực lượng

cường đại, thứ nhất là bởi vì này sơn cốc hơi đất, thứ hai là định kỳ người sống máu tươi cấp dưỡng, mà nay sơn cốc này hơi đất đã phá tán, như vậy, người cảm thấy tiếp đó, Cốc Chủ sẽ làm gì? Hẳn muốn duy trì chính mình lực lượng, duy nhất có thể làm sự tình, chính là đem chúng ta từng cái hấp thu hết, hừ hừ, đến lúc đó. . . Muốn phản kháng đã muộn, cho nên, chúng ta phải sớm tính toán mới được. Ta cảm thấy chúng ta bây giờ có thể thừa dịp loạn chạy trốn, chúng ta cùng đi, tìm một cái an toàn địa phương, bình tĩnh sinh hoạt, người cảm thấy thế nào?"

"Người không muốn quá ngây thơ rồi, không có Cốc Chủ che chở, người thấy cho chúng ta có thể tồn sống bao lâu?" Nam nhân có chút bất đắc dĩ hỏi.

"Người thật là cái không chí khí người, ta hỏi người, tựa như những thứ kia phạm nhân, cả đời cũng liền thời gian mấy chục năm, cũng không như thường trải qua thật vui vẻ? Chẳng lẽ người thật muốn tu luyện thành tiên, trường sinh bất lão hay sao? Chẳng lẽ người đến bây giờ vị mới thôi cũng còn không suy nghĩ ra sao? Vậy căn bản liền là không thể nào sự tình, chúng ta có thể tư thủ chung một chỗ, coi như thời gian rất ngắn, cũng không phải là rất hạnh phúc sao? Người chẳng lẽ không nghĩ như vậy sao?" Nữ nhân mặt mày đưa tình, nhìn nam nhân, ôn nhu nói: "Cá Lang, người nghe ta đi, chúng ta rời đi, nơi này có được hay không?"

Bách luyện thép không dịch lại ngón tay mềm, nam nhân cuối cùng gật gật đầu nói: "Tốt thì tốt, chỉ là người bản mệnh nguyên thân ở Cốc Chủ trong phòng hoa, như thế nào tùy tiện đi xuống?"

"Người thật là không có suy nghĩ, lần này người tặng đồ đi qua sau khi, thuận tay mang ra ngoài không phải là rời hả? Sau khi chúng ta đi xa cao, ai còn tìm được chúng ta?" Người phụ nữ nói.

"Ta suy nghĩ một chút nữa đi, " nam nhân như cũ có chút do dự, mà nữ nhân cũng đã là dựng lên lông mày, hiển nhiên là có chút tức giận.

Chương 160: Quỷ sơn cốc (ba)

Thấy đàn bà tức giận, nam nhân không cảm thấy là có chút kinh hoàng, há hốc mồm muốn giải thích cái gì, nhưng mà vừa lúc đó, đường xa bên trên nhưng là xuất hiện hai bóng người, bóng người còn kéo xe ba gác.

Thấy cái này tình trạng, nam nhân lập tức hiện ra thần sắc khẩn trương, đối với nữ nhân nói: "Tốt lắm, giao hàng người đến, người nhanh lên một chút trở về đi thôi, yên tâm đi, bất kể như thế nào, ta nhất định sẽ cho một mình người hài lòng giao phó."

"Người biết là tốt rồi, " nghe nói như vậy, cô gái kia mới vừa uể oải đứng dậy, về sau dọc theo đường cũ trở về Văn Hương Cốc đi.

Bên này, Vương Nhược Lan cùng Hồ Đại Niên kéo xe ba gác, một đường đi tới cỏ nhỏ lều phụ cận, đến giao lộ vị trí, Vương Nhược Lan để cho Hồ Đại Niên thả xuống xe, chính mình đi về trước, Hồ Đại Niên gật đầu một cái, có chút hiếu kỳ nhìn nhìn cái Ngư Phu, ngay sau đó cũng đi trở về.

Hồ Đại Niên đi sau khi, Vương Nhược Lan mới vừa chính mình phí sức dắt kéo xe, đi tới cỏ nhỏ Bằng bên cạnh.

Người nam nhân kia từ đầu chí cuối, vẫn luôn giảm thấp xuống vành nón, ngồi ở trong nhà lá không có nhúc nhích, đợi đến Vương Nhược Lan đi tới gần bên, hẳn lúc này mới lạnh lùng thanh âm nói: "Chuyện gì xảy ra? Kéo xe tới, là ý gì?"

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan theo bản năng nhìn bốn phía nhìn, tựa hồ là tìm ta vị trí, sau khi mới vừa nơm nớp lo sợ đối với người nam nhân kia nói: " Dạ, là lần này quá mau bức bách, cho nên, cho nên có hai cái xảy ra chút tình huống, không có thể từ từ hóa hình, đầu liền đại hơi có chút. . ."

"Phải không? Vậy là người muốn cho ta cũng kéo xe ba gác trở về rồi?" Ngự Phu cười lạnh một tiếng, đứng dậy đi tới xe bên cạnh, đẩy ra lu lớn miệng, hướng bên trong nhìn sang.

Kết quả, kia Ngự Phu nhìn một cái bên dưới, lập tức nhướng mày một cái, sậm mặt lại, cắn răng nhìn Vương Nhược Lan nói: "Ta xem người là ngại bản thân sống quá lâu, như vậy hàng cũng dám đem ra đóng, này một cái đã bị ăn nửa người, người là ý gì? !"

"Đúng, thật xin lỗi, là ta không cẩn thận, không có chú ý tới, kia ngoài ra một cái răng không hóa điệu, cho nên nó liền đem điều này cắn thành như vậy, ta cũng không phải cố ý, có thể hay không bỏ qua cho ta lần này?" Vương Nhược Lan đối với người nam nhân kia tương đối sợ, may là ta nói rồi sẽ bảo vệ nàng chu toàn, lúc này nàng đã là cả kinh cả người phát run, đã không biết nên làm thế nào mới tốt rồi.

"Hừ, đây cũng không phải là ta quyết định, phải biết, trong cốc có trong cốc quy củ, người qua đây, đem xe kéo lên, đi với ta một chuyến đi, bọn họ nếu là tha người, ta đương nhiên không lời nói, nhưng mà, nếu như ta thả đi người, ta liền muốn thay người bị rồi, biết chưa? Nhanh lên một chút, không nên trễ nãi thời gian!" Ngự Phu quát lạnh một tiếng nói.

"Ta, ta ——" đến nơi này cái ngay miệng, Vương Nhược Lan đã là luôn miệng Âm đều có chút run rẩy, sau đó, nữ nhân này ngay sau đó cuối cùng thoáng cái đem mình áo kéo ra đến, lộ ra chính mình túi vải thưa, một mảnh ân hồng vết máu đầu vai, đối với cái đó Ngự Phu nói: "Người xem, lần này thật là phi thường kinh hiểm, ta vì bắt hai người kia, chịu rồi bị thương rất nặng, ta đã tận lực, yêu cầu van người, có thể hay không bỏ qua cho ta lần này?"

Nhưng mà, để cho người không nghĩ tới là, ngay tại Vương Nhược Lan chính cầu khẩn khi, kia Ngự Phu nhưng là bất thành linh đột nhiên bóng

người thoáng một cái, liền đi tới Vương Nhược Lan trước mặt, sau đó giơ tay lên một cái tát đánh vào Vương Nhược Lan trên mặt.

"Ba ——" nhất thanh thúy hưởng, Vương Nhược Lan bị đánh lão đảo một cái, ngay sau đó bụm mặt, mặt đầy hoảng sợ nhìn cái đó Ngư Phu, cuối cùng lại là không dám nói nhiều nữa lời nói, chỉ có thể là tiến lên kéo xe ba gác, uể oải với ở đó một Ngư Phu sau lưng, hướng Văn Hương Cốc bên trong đi.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng cùng Lương Hiếu Diễm đồng thời, lặng lẽ từ bãi sậy bên trong chui ra ngoài, sau đó xa xa đi theo Vương Nhược Lan cùng cái đó Ngư Phu phía sau.

Bởi vì trước ta cùng Vương Nhược Lan giao phó cho, nếu như bọn họ để cho nàng đi Văn Hương Cốc, nàng kia liền tận lực nghĩ biện pháp ở trên đường nhiều ma quỷ một chút, kéo dài thời gian, thuận lợi ta theo tung, mà bây giờ, Vương Nhược Lan xác thực làm được một điểm này, hơn nữa còn là giọt nước không lọt loại tình huống đó.

Bởi vì nàng trên người bị thương, mà lúc này lại vừa là lên dốc, con đường còn phi thường hẹp hòi, hai bên đều là gió thổi không lọt rừng cây, cho nên Vương Nhược Lan kéo kia xe ba gác leo lên khi, một bên kéo ra liền một bên rên rỉ, toàn thân không ngừng run rẩy, lộ ra phi thường thống khổ. Cái đó Ngư Phu rầy nàng nhiều lần, nhưng mà cũng không có tác dụng gì, ngược lại đưa đến nàng mặt đầy đáng thương gỡ ra quần áo, đem vết thương mình bên trên tha thiết vết máu biểu diễn cho cái đó Ngư Phu nhìn.

Cuối cùng kia Ngư Phu bất đắc dĩ, chỉ có thể là chính mình tiến lên kéo xe, để cho Vương Nhược Lan ở bên cạnh đi theo.

Mà trong quá trình này, ta cùng Lương Hiếu Diễm đã sớm đi vòng qua bên cạnh trong rừng cây, một đường đi theo đám bọn hăn rồi.

Vương Nhược Lan khả năng cũng biết chúng ta hẳn đã theo kịp rồi, cho nên cũng không có nói thêm cái gì, ngay sau đó liền theo cái đó Ngư Phu một đường đi về phía trước rồi.

Không lâu lắm, bọn họ đi tới trên đỉnh núi, nơi này là một mảnh đuôi ngựa rừng cây tùng, phi thường Âm U, đại ban ngày, người đi ở trong rừng cây, cũng cảm giác có chút u ám, ngoài ra, hơn nữa kia Sa Sa phong thanh, nhất thời có một loại bi thương cảm giác.

Bởi vì thông đuôi ngựa là không lá rụng, cho nên cho dù là vào lúc này, đã là xanh sâm sâm một mảnh, nhìn từ xa đi, giống như mảnh nhỏ Hắc Vân một dạng bất quá đây cũng là thuận lợi chúng ta ẩn núp.

Ở đuôi ngựa Tùng Thụ lâm trung ương, là một cái Sơn Khẩu, Sơn Khẩu đi qua, liền muốn đi vào Văn Hương Cốc phạm vi, kia Sơn Khẩu vị trí, chính là đứng thẳng một khối Thạch Bi, phía trên dùng chữ triện, viết Văn Hương Cốc ba chữ.

Thấy cái này tình trạng, ta biết đây đã là đến đạo thứ nhất cửa khẩu rồi, phải cẩn thận nhiều hơn mới được, bởi vì chúng ta cũng không biết ải này miệng cất giấu cái gì cơ quan cùng trạm gác ngầm, không chú ý lời nói, nói không chừng liền muốn trúng kế.

Lúc này ta cũng có chút quẩn quít, cảm giác mang theo Lương Hiếu Điềm đồng thời tới, thật sự là một cái bất trí cử chỉ, phải biết, lúc này, nếu như chỉ có mình ta lời nói, hành động khẳng định liền lưu loát rất nhiều, mà bây giờ có nàng đi theo, để cho ta cảm giác phi thường gánh nặng.

Dưới tình thế cấp bách, mắt thấy Vương Nhược Lan cùng kia Ngư Phu liền muốn đi vào Sơn Khẩu bên trong đi, ta không cảm thấy là xoay người kéo Lương Hiếu Điềm co rút thân trốn một cái so sánh ẩn núp trong bụi rậm,

nói với nàng: "Người tại chỗ này đợi đến ta, ta lại tra nhìn một chút tình huống, nếu như qua buổi trưa ta còn chưa có trở lại, người liền chính mình đi về trước Hồ Đại Niên trong sân chờ ta, được chứ?"

"Người là muốn bỏ lại ta, một người hành động?" Lương Hiếu Diễm trong nháy mắt khám phá ta ý đồ, không cảm thấy là có chút tức giận đất cau mày nhìn ta.

Nghe nói như vậy, ta tâm lý suy tính một chút, cảm thấy luôn theo nàng cũng không phải là chuyện, ngay sau đó không tránh khỏi cũng có chút cường ngạnh nói với nàng: "Người đi theo ta, sẽ ảnh hưởng ta hành động tốc độ, hơn nữa, người ở đây mà, quá dễ dàng để cho ta phân tâm, người chính là đi về trước đi."

Ta đây lời nói nói không cho cãi lại, Lương Hiếu Diễm cũng là mặt đỏ lên, có chút tức giận nhìn ta nói: "Lô Tiểu Bắc, người cũng quá coi thường người, đừng quên, lúc ấy ở đó trong giếng thẳng mặt, là ta cứu người!"

"Trước khác nay khác, người cũng đừng quên, người sau khi đi lên, bị Vương Nhược Lan đánh có nhiều thảm. Người ngay cả nàng đều không đối phó được, chớ đừng nói chi là những người xấu kia rồi, người đi theo ta nhất định chính là gia tăng gánh nặng, biết không?" Ta bắt đầu trở nên nghiêm nghị.

Bị ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Diễm cảm giác có chút mặt không nén giận được rồi, ngay sau đó không cảm thấy là xoay người liền hướng dưới núi đi.

Nàng đi lần này, vừa vặn làm thỏa mãn ta tâm nguyện, vì vậy ta không tránh khỏi cười lạnh một tiếng, xoay người lại liền hướng Sơn Khẩu đi.

Đến Sơn Khẩu sau khi, ta trước không có đi vào, mà là từ bên cạnh rừng

cây đi vòng qua trên sườn núi cao, nằm ở đó mà hướng bên trong nhìn một chút, phát hiện nơi đó mặt tình huống quả nhiên cùng Vương Nhược Lan nói như thế, là một mảng lớn cây hòe lâm.

Cây hòe vật này, so với Tùng Thụ càng Âm U, không đúng vậy không phải là quý chữ cạnh rồi.

Trên thực tế, ở nông thôn trong, xưa nay đều có cây hòe chiêu quý cách nói, bất quá, từ ta bản thân kinh nghiệm đến xem, thật ra thì cây hòe hết lần này tới lần khác là một loại tương đối sạch sẽ, tương đối âm lương cây cối, cây hòe cũng không nhất định chiêu quý, sở dĩ thêm một quý tử cạnh, nguyên nhân chủ yếu, là bởi vì cây hòe lá tương đối dày mật, nhìn giống như là quý, cho nên mới có như vậy cái gọi, lại một người, cây hòe lá rụng sau khi, liền sẽ phát hiện kia nha phân nhánh phi thường nhỏ vun, dưới tàng cây khô bại lá cũng nhiều vô cùng, điều này cũng làm cho cây hòe lộ ra hơi đen núc ních, bẩn thỉu, không phải là rất đòi vui.

Lúc này chính là đầu mùa đông mùa, cây hòe lá cây khô héo một mảnh, rơi xuống hơn phân nửa, một trận gió thổi tới, lá cây đi xuống phiêu, tuyết rơi một dạng bầu không khí có chút vắng lặng cùng lạnh mạn.

Hòe trong rừng cây có một con đường mòn, Vương Nhược Lan cùng cái đó Ngư Phu chính kéo xe dọc theo đường mòn đi về phía trước.

Từ nhìn bề ngoài, nơi này không có gì dị thường, tựa hồ cũng không có gì cơ quan, nhưng mà ta lại biết, trọng yếu như vậy địa phương, Văn Hương Cốc Nội Môn người không thể nào không thiết lập đưa trạm gác ngầm cùng cơ quan, cho nên khi xuống ta nắm rạp người ở nơi nào một mực cũng không hề nhúc nhích, cùng lúc đó ta nhắm lại con mắt, bình khí ngưng thần, cho gọi ra Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, lợi dụng kia Long Bạt máu cốt cường đại khí tràng, tận lực phát triển chính mình ngũ quan lực cảm ứng, muốn trước xem một chút phụ cận đây có hay không ẩn dấu

người nào ở chỗ này.

Kết quả, như vậy dưới sự cảm ứng, ta lập tức cảm giác ở ta tây nam phía sườn rừng cây có yếu ớt tiếng hít thở, rất hiển nhiên, Na nhi giấu một cái người.

Ta bất động thanh sắc nghiêng đầu nhìn sang, lại phát hiện Na nhi là một mảng lớn đen thui thông đuôi ngựa, người kia giấu ở Tùng Thụ phía sau, đúng là rất khó để cho người phát hiện.

Lúc này, ta nhú mày một cái, cảm giác người kia hẳn đã phát hiện ta, cho nên ta đã tới rồi cái "Tự chui đầu vào lưới", cố ý đứng lên, một bên làm bộ ở hướng bên trong sơn cốc nhìn, một bên quý thê thê đất hướng bên trong chạy, phương hướng vừa vặn hướng về phía kia mảnh nhỏ thông đuôi ngựa.

Chạy không mấy bước, liền gặp phải một viên rất to đại Tùng Thụ, sau đó ta liếc mắt nhìn một cái, liền đã phát hiện kia Tùng Thụ phía dưới thiết trí sẵn đuối sáo tác, một khi có vật gì giẫm vào đi, lập tức trở về bị bộ kia tác khóa lại, sau đó treo ở giữa không trung.

Ta cố ý làm bộ như không nhìn thấy bộ kia tác, một cước giẫm đạp tiến vào, về sau cũng cảm giác trên chân căng thẳng, bị dọa sợ đến ta phát ra kêu to một tiếng, về sau ta cả người liền chân hướng lên trên, đầu hướng xuống dưới, bị một sợi dây treo lên đến, cách mặt đất chừng hai cao ba mét, tứ biên cũng là cái gì tiếp lực cái gì cũng không có, chỉ có thể ở Na nhi vậy tay, loạn hoảng đặng.

Đến lúc này, đoàn kia thông đuôi ngựa phía sau quả nhiên truyền ra cười lạnh một tiếng, ngay sau đó một cái khoác áo tơ, mang nón lá, chòm râu hoa râm, trên vai khiêng ba thước Cương Xoa lão giả từ trong bụi rậm đi ra, đung đung đưa đưa đất đi tới ta phía dưới trên đất, ngẩng đầu nhìn ta

nói: "Hôm nay thu được không tệ, bắt được một người sống, Cốc Chủ lần này phỏng chừng muốn ban thưởng ta."

Chương 161: Quỷ sơn cốc (bốn)

Lúc đó thấy lão giả kia, ta ngay sau đó giả trang ra một bộ đáng thương lẫn nhau, đối với lão giả kia nói: "Lão nhân gia, ngưỡng ngừng, ta chỉ là du ngoạn không cần thận đi qua nơi này, đạp phải ngài thiết trí bẫy rập, ngài là săn thú chứ ? Hắc, bây này thiết trí đất Chân Tinh đúng dịp, ta một chút cũng không nhìn ra, van cầu người, thả ta xuống đi."

Nghe được ta lời nói, kia lão đầu tử nhưng là cười lạnh một tiếng, nhìn ta nói: "Người là tới du ngoạn sao? Hừ, đừng cho là ta không biết, người mới vừa rồi một mực ở hướng trong cốc đưa đầu duỗi não đất nhìn cái gì? Người tiểu tử này không đứng đắn, xem ra cần phải đem người làm nếm thử một chút lợi hại mới được!"

Lão đầu tử đang khi nói chuyện, đột nhiên kéo sợi giây một cái, sau đó ta đột nhiên liền rớt xuống đất lại đi.

"Oành" một tiếng, ta rơi trên mặt đất, mà kia lão đầu tử ngay sau đó trong tay Cường Xoa thoáng cái liền nhắm ngay ta cổ, tiểu con mắt để ánh sáng, cười lạnh nói: "Chớ lộn xộn, ta lão nhân gia lớn tuổi, tay run, này một dưới cái nữa đi, người nhưng là không còn pháp sống thêm rồi!"

" Được, tốt, ta không động, lão nhân gia, ngài phải làm gì à? Ta thật sự là trong lúc vô tình đi ngang qua, nghe nói này Văn Hương Cốc Tam Hương Tập Nhân, nghĩ muốn đến xem một chút mà thôi, " ta toét miệng nói.

"Bớt nói nhảm, nằm đừng động!" Lão đầu tử đang khi nói chuyện, đánh một cái huyết sáo, ngay sau đó từ Sơn Khẩu đối diện trong buổi rậm chạy tới một người, người kia chính là một cái tráng niên Đại Hán, người mặc áo da thú phục, hồ đầu đảo mắt, bộ dáng rất là hung ác.

"Hồ Đầu, đem hân trối lại, mang cho Cốc Chủ!" Lão giả đối với kia tráng hán nói.

"Phải!" Kia tráng hán đang khi nói chuyện, đi tới đè lại ta, đem ta nghiêng người, sau đó liền đầu gối đè ta eo, bắt đầu trói ta.

Đến lúc này, ta biết này Sơn Khẩu phụ cận hẳn liền hai cái này cười thầm, nói cách khác, đem bọn họ quyết định được, hẳn liền không có vấn đề gì rồi.

Cho nên khi xuống ta vội vàng giả bộ kinh hoàng bộ dáng, liều mạng giãy dụa thân thể, giùng giăng muốn né ra, nhưng mà kia tráng hán nhưng vẫn cũng chết tử địa đè ta, đồng thời nắm trong tay ta cổ tay, đem ta hai cái tay hướng đồng thời theo như, chuẩn bị dùng sợi dây trói lại.

Sau đó, ở nơi này cái ngay miệng, ta nhưng là đột nhiên nghiêng người, trong nháy mắt đem kia Đại Hán cổ tay giữ lại, về sau ta đầu gối chột đi phía trước đỉnh đầu, chính giữa kia Đại Hán buông tim.

Lần này, bởi vì ta dùng tới Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ , cho nên kia đỉnh đầu lực lượng to lớn, kia tráng hán trong nháy mắt cả người đều bình đến đi lên bắn lên đi, cùng lúc đó, hẳn ngược vị trí chính là truyền đến rõ ràng xương cốt tiếng vỡ vụn vang, sau đó miệng hẳn cùng trong lỗ mũi cũng là phun ra một đại Cổ máu tươi, làm cho ta đầy mặt và đầu cổ đều là vết máu.

Ta một kích này, vừa nhanh vừa hận, cho nên kia Đại Hán từ đầu chí cuối, chỉ kịp phát ra rên lên một tiếng, sau đó liền miệng phun máu tươi đánh ngã trên đất, về sau ta lại giẫm chân một cái, trực tiếp đem hẳn cả đầu cũng thoáng cái giẫm vào trên đất trong đất bùn đi, về sau liền gặp được thân thể của hẳn trên đất giãy dụa mấy cái, liền mất đi tiếng thở, toàn bộ quá trình, tổng cộng cũng không đủ ba giây thời gian, cho nên, lúc ấy lão giả kia trực tiếp thì nhìn ngu, trong tay bưng Cương Xoa, tốt nửa ngày không có thể kịp phản ứng, đợi đến hẳn kịp phản ứng, căn rằng một nữa hướng trên người

của ta thọt khi đi tới sau khi, ta nhưng là đột nhiên một bên thân, bắt lại hắc cương xoa, sau đó đem trong lòng ngực của hắc kéo một cái, đưa tay liền bầu vào hắc trên cổ, sau khi ta lại hơi chút vừa phát lực, cũng đã bấm cổ của hắc, đem hắc kéo lên.

Lúc này, ta ở lão giả kia trong mắt, không khác nào ma quỷ một dạng cho nên hắc nhất thời liền sợ trợn mắt hốc mồm, hai chân ở nơi đó hoảng dang nửa ngày, vốn là muốn hướng trên người của ta đá đến, cuối cùng nhưng vẫn là ngừng lại, chỉ là giùng giăng đối với ta nói: "Tiểu huynh đệ, nhanh, mau dừng tay, có gì thì nói, có gì thì nói, quái ta lão nhân gia có mắt không trông, mạo phạm ngài."

"Phải không?" Ta nói chuyện đang lúc, đưa hắc để xuống đất một cái, về sau Cương Xoa chuyển một cái, đè ở bộ ngực hắc, mắt lạnh nhìn hắc đạo: "Đạo thứ hai cửa khẩu có mấy người phòng thủ? Đều là cái gì đó cơ quan, nói đi."

"À?" Nghe được ta lời nói, lão giả kia lập tức chính là ngẩn ra, rất hiển nhiên, hắc lúc này, có chút minh bạch ta ý đồ, cho nên tốt nửa ngày không có thể nói ra lời.

"Nói ——" ta vừa nói, nĩa có chút dùng sức, nĩa tột đỉnh đã đâm vào hắc trong thịt, bộ ngực hắc lập tức toát ra vết máu.

"Được, tốt, ta nói, ta nói, đạo thứ hai cửa khẩu, phụ trách phòng thủ người chỉ có một, cũng không có cái gì cơ quan, đó là một nữ nhân, kêu xuân mẹ, bởi vì nơi đó là một mảnh lá hương thung non rừng cây, cho nên hắc có cái tên như thế, bất quá nàng không là bình thường người, nàng là rừng cây lớn nhất một gốc lá hương thung non cây biến thành yêu tinh, ai bị nàng xem một chút sẽ bị mê hoặc, " lão giả nói với ta nói.

"Yêu tinh? Hừ, người thật đúng là sẽ khen, này đã là thời đại nào rồi?

Người cảm thấy thật sẽ có yêu tinh sao? Giả thần giả quỷ!" Ta cười lạnh nói.

"Tiểu huynh đệ, người nghĩ như vậy đã sai lầm rồi, phải biết, ta nói đều là thật, trong cốc chẳng những có một cái này yêu tinh, còn rất nhiều lợi hại hơn yêu quái, ta khuyên người tốt nhất không nên đi, nếu không thì là uống công bỏ mạng. Dĩ nhiên, người nói cũng không có sai, cái thời đại này rất ít có yêu tinh xuất hiện, nhưng mà, nơi này lại xác thực có rất nhiều, về phần tại sao, đó cũng là bởi vì chúng ta Cốc Chủ, hẳn là một cái phi thường thần bí nhân, rất nhiều vốn đến xem rất phổ thông sinh linh, đến trong tay hẳn, liền sẽ biến thành yêu quái, mấy năm nay, chúng ta đã xem qua không chỉ một lần hai lần rồi, mời người ngàn vạn lần ** phải tin tưởng ta." Lão giả nói.

"Các người Cốc Chủ rốt cuộc là người nào? Tại sao có như vậy năng lực? Người thấy qua hẳn sao?" Ta nhìn lão giả hỏi.

"Không có, chúng ta cũng không có thực sự được gặp hẳn bộ dáng, toàn bộ trong cốc chỉ có một người có thể tiến vào Cốc Chủ nội thất, đó chính là Thiết Nam, cũng chính là phụ trách Hình Phạt trưởng lão, những người khác là nghiêm cấm tiến vào Cốc Chủ nội thất." Lão giả đoán chừng là thật sợ chết, cho nên nói rồi rất nhiều sự tình.

Nghe nói như vậy, ta khẽ mỉm cười, nhìn hẳn đạo: " Không sai, người cung cấp rất nhiều phi thường tin tức hữu dụng, ta rất cảm tạ người, bất quá mà, vẫn phải nói một câu thật xin lỗi —— "

"Không muốn —— "

Ngay tại ta nói xin lỗi khi, lão giả lập tức ý thức được ta phải làm gì, lập tức hẳn cái miệng muốn kêu thành tiếng, nhưng mà, cũng vừa lúc đó, trong tay ta cánh tay đẩy về phía trước, kia ba thước Cương Xoa đã là đem đâm

xuyên qua, sau đó miệng hắn ói máu tươi, kinh ngạc nhìn ta, cuối cùng từ trong hàm răng nặn ra hai chữ nói: "Thật là ác độc ——", sau đó liền ngoẹo đầu, chết ở trên mặt đất.

Ngay sau đó, ta xem một chút lão giả kia, đưa hắn thi thể và kia tráng hán thi thể đồng thời kéo dài tới cây tăng trong giấu đi, này sau khi, ta mới từ trên sườn núi Uy di mà xuống, xuyên qua cây hòe lâm, hương lá hương thung non lâm tiến phát.

Đợi đến ta cảm thấy lá hương thung non lâm phụ cận khi, khi thấy cái đó Ngự Phu kéo xe ba gác, mang theo Vương Nhược Lan qua đạo thứ hai cửa khẩu.

Lúc đó kia Ngự Phu vào cửa khẩu khi, vô tình hay cố ý hướng bên trong phương hướng kêu mấy tiếng nói: "Nay Lâm Thiên khí không tệ, này lá hương thung non càng ngày càng thanh thúy rồi."

Nghe được thanh âm này, ta biết khả năng này là ám hiệu, ngay sau đó liền chuẩn bị bắt chước, nhưng mà rất nhanh ta lại cảm thấy sự tình hẳn không có đơn giản như vậy, cho nên ta tiếp tục ẩn giấu đi trộm nhìn một chút, ngay sau đó nhưng là mơ hồ thấy một mảnh kia rậm rạp lá hương thung non trong rừng cây, mơ hồ có một người mặc nước trang phục màu xanh lục bóng người lóe lên một cái rồi biến mất rồi.

Rất hiển nhiên, ả này miệng không riêng gì đối với ám hiệu là được rồi, còn phải thiết thực là người trong cốc, mới có thể đi vào, nếu không lời nói, nhất định sẽ bị đem phòng thủ cửa khẩu người phát hiện sơ hở.

Thấy cái này tình trạng, ta ước chừng minh bạch là chuyện gì xảy ra, nếu như lão giả kia không có nói láo lời nói, cái đó xuyên Lục Y phục nữ nhân, chắc là kia cái gì xuân mẹ, cũng chính là lá hương thung non Thụ Tinh rồi.

Ta không biết nàng có phải là thật hay không là yêu tinh, nhưng mà, nếu nàng có thể một người canh giữ trọng yếu như vậy một đạo cửa khẩu, vậy đã nói rõ nàng nắm giữ lực lượng tuyệt đối cùng thực lực.

Bất quá, đối với nàng mà nói, ta nhưng là lấy có lòng coi là Vô Tâm, cho nên, ta có thể giở lại trò cũ, tiếp tục giả vờ ngốc mặc vào hồn, trước hết để cho nàng buông lỏng phòng bị, sau đó sẽ xuất kỳ bất ý, phát động công kích, bắt nàng lại.

Từ lão giả kia lời nhìn, nữ nhân này khả năng tinh thông rất cao thâm Mật Thuật, người bình thường bị nàng liếc mắt nhìn liền xuống Hồn, này không thể không nói, là hạng nhất rất lợi hại chiêu thức, nhưng mà, với ta mà nói, lại không nhất định hữu dụng, một mặt, ta có Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo Hộ Thể, ở một phương diện khác, ta bản thân mình tâm trí cũng là rất cường cường, dù sao khóa dương Quy Nguyên tu luyện nhiều năm như vậy, không phải là như vậy mà đơn giản bị mê muội, cho nên, ta có tự tin không bị nàng mê hoặc.

Bất quá, cùng cái này so ra, ta ngược lại thật ra càng hy vọng có thể lặng lẽ đến gần nàng, sau đó trước quan sát nàng một đoạn thời gian lại nói.

Cho nên, lập tức ta ước chừng phán đoán một chút nữ nhân kia vị trí, sau đó ta liền chuẩn đến bên rừng cây dọc theo, một chút xíu hướng cô ấy là bên đi vòng qua.

Ở đường vòng trong quá trình, ta xa xa liền nhìn tới lâm tử chính giữa có một gốc cực kỳ vai u thịt bắp cao lớn lá hương thung non cây, liếc mắt đến có cao mấy chục mét, mấy người ôm hết to, cho nên, ta đoán cô gái kia hẳn sẽ ở đó cây phụ cận.

Cho nên, ta vào lâm tử sau khi, liền một chút xíu hướng bên kia sờ lên.

Đến dưới tàng cây nhìn một cái, mới phát hiện Na nhi có một cái rất Thanh Nhã tiểu lương đình, sau đó một người vóc dáng xinh đẹp, người mặc màu xanh lá cây quần dài cô gái, chính lẳng lẳng mà ngồi ở trong lương đình, một bên thưởng thức hương minh, một bên có chút kiêu di chuyển hành ngón tay, kích thích một mặt cổ kính Trường Cầm.

Thanh Linh tiếng đàn, nghe vào trong tai, để cho người không tự chủ tâm thần sáng khoái, có chút hoảng hốt, tâm thần cũng không tự chủ bị nàng hấp dẫn.

Về sau đàn bà kia một bên kích thích Cầm Huyền, một bên nhưng là khê hé đôi môi đỏ mọng, âm thanh thiên nhiên một loại đất hát lên.

Lúc đó ta căn bản liền không có nghe rõ nàng đang hát cái gì, chỉ cảm thấy thanh âm kia nhu mỹ dị thường, tí ti vào thịt, để cho ta cả người đều có chút phiêu rồi.

Về sau, một khúc kết thúc, ta đỡ một lá hương thung non cây, cơ hồ đều có chút không đứng lên nổi, cả người cũng mềm nhũn, sau đó ta theo bản năng nuốt nước miếng một cái, thấy cô gái kia khả năng đã phát hiện ta, đang ở đối với ta thì triển phương pháp, cho nên ta nghĩ muốn lui về phía sau rút lui, lại nơi nào biết, vừa muốn nhúc nhích lúc, nhìn lại kia trong lương đình, lại là không có bóng người rồi, sau đó, ngay tại ta chính nghi ngờ khi, phía sau lại đột nhiên truyền đến một cái thanh âm nói: "Ai nhé, trộm nghe người ta hát lâu như vậy, chẳng lẽ cũng không chuẩn bị trả một chút thù lao sao?"

Chương 162: Quỷ sơn cốc (năm)

Giương mắt nhìn hướng trong đình, nữ tử bóng người du nhưng mà trôi, giống như hư không tiêu thất một dạng cái này làm cho ta một trận ngạc nhiên, tâm lý không tránh khỏi cảm thấy có chút giãy giụa, thấy nữ nhân này Mê Hồn năng lực đã đạt đến Đẳng Phong Tạo Cực trạng thái, ta đây điểm tâm Trí, hiển nhiên rất khó ngăn cản nàng công kích.

Ta lúc này, hẳn đã tiến vào một loại mê huyền trạng thái, nếu không đàn bà kia coi như là thân pháp mau hơn nữa, cũng không khả năng hư không tiêu thất xuống, cho nên, trong lúc nhất thời, ta không biết mình bản thân nhìn thấy hết thấy, cái gì là giả tưởng, cái gì là chân thực.

Mà ngay tại lúc này, đằng sau ta nhưng là bất thành linh vang lên một cái nhu mỹ thanh âm, thanh âm kia nghe vào trong tai, mang theo hờn dỗi, lại lại khiến người ta không tránh khỏi một trận cùng rong chơi.

Ta theo bản năng quay đầu, nhưng không nghĩ nhìn một cái bên dưới, nhưng là thấy được một cái cực kỳ kinh người tình cảnh, một cánh tay to, trên người Hồng Hoàng sắc sỡ, tướng mạo cực kỳ chán ghét Đại Xà, chính quay quanh ở sau lưng ta một gốc lá hương thung non trên cây, khắc màu đen lưỡi rắn, mị đến mắt nhìn ta, kia tình trạng để cho ta theo bản năng run một cái, tự nhủ chẳng lẽ kia nhu mỹ thanh âm chính là chỗ này cái rắn phát ra ngoài?

Nhưng mà, ngay tại ta chính nghi ngờ khi, lại đột nhiên liền gặp được một thanh rét lạnh như sương lưỡi đao "Vèo" đất một tiếng từ trước mặt của ta vạch qua, trong nháy mắt chém vào con rắn kia trên cổ, sau đó con rắn kia đầu "Oành" một tiếng vang nhỏ rơi trên mặt đất, sau khi rơi xuống đất, con rắn kia đầu thậm chí còn đại trương đến một đôi con mắt, chết không nhắm mắt đất trợn mắt nhìn ta, tựa hồ không thể tin được nó mình đã chết.

Cùng lúc đó, con rắn kia thân thể cũng tuột xuống đất, không ngừng véo

động, hiện ra hoa râm sắc cái bụng ở, tình trạng cực kỳ dữ tợn đáng sợ, kia tình trạng chỉ cần xem một chút, là có thể tưởng tượng đến đó là một loại như thế nào thống khổ và giãy giụa.

Thật ra thì rắn vật này, từ trước đến nay trong tầm mắt mọi người, đặc biệt là ở lão dân quê trong quan niệm, cũng là phi thường có linh tính, tương đối thần bí một loại động vật.

Nhắc tới, khi ta còn lúc rất nhỏ, liền đã từng thấy tận mắt người khác đánh rắn., Đại Xà đánh bảy tấc, bảy tấc ở nơi nào? Thật ra thì chính là cổ rắn ở, cũng chính là rắn cổ và thân thể liên kết tiếp tục địa phương, nói như vậy đều là thân rắn bên trên yếu ớt nhất địa phương, thật ra thì cái này cũng rất dễ hiểu, nhân loại không cũng giống vậy sao? Cổ là yếu ớt nhất địa phương, xuống một đao, đầu cũng xuống.

Năm đó những thứ kia đánh rắn người, chính là đánh bảy tấc, không những như thế, bọn họ còn phi thường hung tàn đất dùng đá lớn đem rắn đầu đập thành tương hồ. Tha cho là như thế, con rắn kia đầu đều đã máu thịt sềnh sệch một mảnh, thậm chí trực tiếp đem nó đầu chặt đi, nhưng mà thân thể hẫng vẫn như cũ trên đất không ngừng ngoa nguậy, run rẩy, phi thường thống khổ và giãy giụa, loại này giãy giụa quá trình, ít nhất phải kéo dài đại chừng nửa canh giờ, mới có thể dừng lại.

Lão dân quê không hiểu, liền nói rắn có linh tính, đánh không chết, nếu như đắc tội rắn, rắn sẽ tới trả thù.

Ta khi còn bé, đối với mấy cái này lời nói rất tin không nghi ngờ, sau khi lớn lên, ta cũng có chút hoài nghi, chủ yếu là con người của ta tương đối mâu thuẫn, cái gì sự tình đều muốn tìm một cái tương đối giải thích hợp lý, mà liên quan tới đầu rắn xuống sau khi, thân thể vẫn ở chỗ cũ di chuyển sự tình, ta nhưng là xác thực tìm được khoa học giải thích hợp lý, những lời ấy pháp chính là: Rắn là động vật bò sát, thân thể tương đối dài, đầu tương đối

nhỏ, bởi vì phải khống chế lớn như vậy thân thể, nó Tuỷ sống liền phi thường phát đạt, tương đương với cái thứ 2 đại não, có tự phát cơ thể khống chế năng lực. Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên coi như đầu rắn bị chặt rớt, nó thân thể ở Tuỷ sống dưới sự khống chế, như cũ sẽ nhúc nhích rất lâu, cho đến Tuỷ sống ngừng hoạt động sau khi, thân thể mới có thể dừng lại.

Này cái sự tình, giải thích đất tốt vô cùng, nhưng mà như vậy, ta đột nhiên nghĩ đến một cái phi thường đáng sợ sự tình, đó chính là, nhân loại đại não rất phát đạt, nhưng mà, cùng lúc đó, nhân loại Tuỷ sống cũng là phi thường phát đạt, bình thường khi, do tại chúng ta sự chú ý đều bị đại não trí khôn và phát đạt hấp dẫn, cho nên rất ít chú ý tới Tuỷ sống, nhưng mà, ta cảm thấy, nhân loại Tuỷ sống, tối thiểu hẳn không so với rắn phải kém, cho nên, là không phải có thể cho là như thế, nói cách khác, cho dù một người đầu bị chém đứt, cũng hoặc là người nào đó đã não tử vong, thật ra thì thân thể của hắn vẫn là có thể cảm giác được một ít gì đó, thậm chí có thể nghe ra ngoại giới thanh âm?

Này cái sự tình không thể không nói, là một cái phi thường kinh người dọc theo cùng phát triển, tình huống cụ thể ta là không quá rõ, bất quá ta nghĩ, khả năng này liền là loài người tồn tại oán khí cùng linh hồn một trong những nguyên nhân đi.

Mà bây giờ, trước mặt của ta chính là có một con như vậy chết không nhắm mắt, đang ở co rúc rắn.

Lúc đó ta nhìn con rắn kia, tâm lý lại là có chút đồng tình nó, sau đó ta lách mình hướng kia cầm đao người nhìn sang, lại mới phát hiện lại là cái đó mặc xanh nhạt quần dài nữ tử.

Tay cô gái bên trong là chuỗi dài đến một xích, chừng hai tấc chiều rộng nhỏ dài ngân đao, một đao đi qua, nhanh chóng xen vào đao vào vỏ, về sau

nhưng là bột má lúm đồng tiền hàm xuân mà nhìn ta cười nói: " Xin lỗi, để cho ngài bị sợ hãi, súc sinh này gần đây ở phụ cận đây ở lại chơi nhiều ngày rồi, ta một mực dễ dàng tha thứ đến nó, không nghĩ nó lại càng phát ra không có quy củ, cuối cùng sẽ đối ta khách quý vô lễ, ta đây coi như không tha cho nó."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là cảm thấy rất ngờ vực, cười lạnh một tiếng, mị mắt thấy nữ nhân kia nói: " Xin lỗi, chúng ta chưa từng gặp mặt, ta tựa hồ còn không gọi được là người khách quý."

"Hừ, ta nói phải thì phải, " cô gái kia chu cái miệng nhỏ nhắn, có chút làm nũng nhìn thoáng qua, nhất thời giống như tháng hai Xuân Hoa, để cho người tâm lý một mảnh run rẩy.

"Đến đây đi, vào cái đình ngồi xuống nói đi, " nữ nhân nhẹ nhàng lượn lờ đi đi trở về trong đình lần nữa ngồi xuống, mà ta mặc dù biết nàng ở cổ làm ra vẻ huyền bí, nhưng là vì xem rõ ngọn ngành, ta còn là đi vào theo, ở nàng ngồi đối diện đi xuống.

"Uống trà sao? Rất tốt Trúc Diệp Thanh, " sau khi ngồi xuống, nữ tử vì châm một ly trà.

Ta bưng lên người một chút, phát hiện Lãnh Hương tập nhân, nhìn lại kia màu trà, Thúy Lục như lá, không cảm thấy là để cho dân số lưỡi sinh tân.

Nhưng mà ta nhưng là như cũ cố nén uống vào xung động, chỉ là nhẹ nhàng ở bên mép vừa đựng, tiếp theo liền đem chun trà buông xuống, giương mắt nhìn về phía nữ tử, cũng không nói chuyện, chờ nàng mở miệng trước.

"Người có thể gọi ta xuân mẹ, cũng hoặc là gọi ta xuân xuân, đều có thể, " nàng cúi đầu chòng ghẹo đến Cẩm Huyền, nói với ta nói: "Người gọi Lô Tiểu Bắc chứ ? Như thế nào đây? Tới nơi này, là không phải là muốn hoẵng

dương chính nghĩa, Thế Thiên Hành Đạo, đem chúng ta trong cốc những người xấu này cũng làm xuống?"

Nữ nhân lời nói để cho ta tâm lý trầm xuống, theo bản năng liền siết chặt quả đấm.

"Không cần khẩn trương, yên tâm đi, ta nếu cùng người nói những thứ này, đã nói lên ta sẽ không hại người, " nữ tử đang khi nói chuyện, gương mặt nhìn ta một chút nói: "Nói thiệt cho người biết đi, thật ra thì ta cũng vậy bị hiếp bách nhất ở chỗ này. Vốn là ta chỉ là một không buồn không lo tiểu cô nương, đang hưởng thụ chính mình mùa hoa nhân sinh, nhưng mà có một ngày, một cái cả người bọc hắc khí ác nhân đem ta chộp được này cái địa phương, đem ta găng gượng nhét vào buội cây kia lão lá hương thung non cây bên trong. Ta không biết hẳn là làm sao làm được, nhưng là từ này, ta nhưng là cùng kia lá hương thung non cây hợp hai thành một rồi, ta chính là cây kia, mà cây kia cũng chính là ta. Người đoán không sai, người bây giờ xác thực đã bị ta Mê Hồn rồi, bản thân nhìn thấy hết thấy đều là giả, nhưng mà xin người tin tưởng ta, ta đối với người không có ác ý gì, ta chỉ hy vọng lấy được người trợ giúp, giúp ta thoát khỏi này Địa Ngục một loại nhà tù."

Chương 163: Quỷ sơn cốc (sáu)

Không nghĩ tới cái này nữ nhân lại là phải hướng ta tìm xin giúp đỡ, lúc ấy ta còn thực sự là cảm giác có chút ngoài ý muốn rồi.

Bất quá ta tạm thời đối với nàng tình huống còn không là rất biết, cho nên ta không thể nào khinh địch như vậy liền tin tưởng nàng.

Cho nên, lập tức ta là có chút khẽ cười một cái nói: "Người đã muốn để cho ta trợ giúp người, vậy người thì tại sao muốn mê muội ta ư ? Ta ngược lại thật ra rất muốn nhìn người một chút chân thực đáng vẻ, ta tin tưởng bộ dáng kia khẳng định cùng người bây giờ bộ dáng như thế mỹ lệ, người nói có đúng hay không?"

Nghe được ta lời nói, cô gái kia có chút ưu buồn nhú mày một cái nói: "Người sẽ không muốn thấy được ta chân thực đáng vẻ. Ta thật ra thì cũng không yêu cầu người giúp ta quá nhiều, ta chỉ hy vọng người đang ở đây trừ đi Cốc Chủ sau khi, có thể nghĩ biện pháp đem ta thì kén mang đi ra ngoài. Quê nhà ta ở Liêu Đông một cái tên là Cổ Vân Sơn địa phương, chân núi có một cái thôn nhỏ, kêu Cổ Vân Thôn, người đem ta chôn ở thôn phía đông rừng cây là được rồi."

Cô gái kia nói tình chân ý cắt, có danh tiếng, đây cũng là để cho ta có chút không tốt hoài nghi nàng.

Ngay sau đó ta khẽ mỉm cười, nhìn nàng nói: "Người liền đối với ta có tự tin như vậy, cảm thấy ta có thể đem cái đó Cốc Chủ giết chết? Phải biết, các người kia Cốc Chủ nhưng là rất lợi hại, mà ta chính là một cái bình thường người, làm sao có thể đủ cùng hãn đối kháng?"

"Người không là người bình thường, " nghe được ta lời nói, nữ nhân ngược mắt nhìn ta, rất nghiêm túc nói: "Chỉ cần vào mảnh này lá hương thung non rừng cây, không người có thể lừa gạt được ta con mắt. Qua nhiều năm như

vậy, đến trong cốc này người vừa tới có rất nhiều, trong đó không thiếu một ít muốn vạch trần mê để, đem Văn Hương Cốc môn phái hoàn toàn thanh trừ người, nhưng là bọn hăn đều không ngoại lệ, cũng chỉ là tay cao ngất, tự cho mình siêu phàm vệ đạo sĩ, ép căn bản không hề bao nhiêu bản lĩnh, lại muốn học người khác đi phát huy cái gì Hiệp Nghĩa phong độ, kết quả cuối cùng chẳng qua chỉ là đem bọn họ mạng nhỏ ném ở nơi này mà thôi. Mà người lại cùng bọn họ không giống nhau, từ người vừa tiến đến, ta cũng cảm giác được trên người của người mang theo một cỗ mạnh vô cùng đại khí tràng. Khác biệt không nói, liền nói bây giờ đi, mặc dù ta có * pháp thuật mê hoặc người, nhưng mà ta biết, người chẳng qua chỉ là cùng ta giả vờ giả vịt mà thôi, thật ra thì người có thể tùy tiện phá giải ta pháp thuật. Liên quan tới một điểm này, ta không thể không cảm tạ người đối với ta tha thứ, bởi vì, nếu như người thật gặp được ta mặt mũi thực, ta khả năng tự vô pháp lại như vậy thân nhiên nói chuyện với người."

"Người lời nói này cũng có chút mâu thuẫn, người để cho ta đem người thi kén mang về Liêu Đông đi, nhưng là vừa không muốn để cho ta nhìn thấy người mặt mũi thực, ta đây xin hỏi người, đến lúc đó ta giúp người dời chuyên chở thi thể khi, không trả như thường là có thể gặp lại người mặt mũi thực sao? Chẳng lẽ khi đó, người sẽ không sợ?" Ta nhìn nàng, khẽ cau mày hỏi.

"Ta bây giờ là vì không bại lộ chính mình nội tâm ý tưởng, cho nên còn phải giữ tình trạng báo động, lúc này, ta là lộ ra ngoài, chân thực bộ dáng rất đáng sợ. Mà người đến lúc đó đến cho ta nhặt xác khi, ta chính là đã lùi về thi kén bên trong đi, đến lúc đó, người liền không thấy được ta, chỉ có thể nhìn được thi kén. Cho nên ——" nữ nhân nhìn ta, mặt lộ vẻ khẩn cầu vẻ mặt.

"Đây cái sự tình ta vẫn còn có chút không hiểu, coi như ta có rất lực lượng cường đại, nhưng là các người Cốc Chủ xác thực không yếu, huống chi ta đối với nơi này cũng không biết một tí gì, người cảm thấy ta bao lớn phần

thăng?" Ta nhìn cô gái kia hỏi.

Nghe được ta lời nói, cô gái kia có chút gật đầu một cái, ngay sau đó nhưng là từ tay áo rút ra một quyển vàng bạc găm vóc, đưa cho ta nói: "Này là cả sơn cốc bản đồ chi tiết, ta ở phía trên đã ghi rõ toàn bộ địa phương tên, người có thể dựa theo cái bản đồ này đi hành động. Tin tưởng, lấy lực lượng người, hơn nữa bản đồ này trợ giúp, tiêu diệt cái này tà môn Ma Quật, hẳn là rất dễ dàng sự tình."

Ta nhận lấy bản đồ kia, mở ra nhìn một chút, phát hiện kia quả nhiên là toàn bộ Văn Hương Cốc bản đồ, không những như thế, còn ghi rõ toàn bộ địa điểm trọng yếu vị trí, tỷ như đạo thứ ba cửa khẩu vị trí, người Hương động vị trí, thậm chí là người Hương bên trong động lối đi rải rác, bao gồm Cốc Chủ cùng mấy vị hộ pháp trưởng lão thật sự ở địa phương, đều có chú thích. Bất quá ta quan tâm nhất lời nói, hay là Chấp Pháp Đường vị trí, tìm một chút, phát hiện lại là ở người Hương động mặt bên một cái bí mật đá trong phòng, xác thực nói, hẳn là ở hòn đá kia nhà ở trong tầng hầm ngầm, phụ trách người chấp hành luật pháp, chính là gọi là Thiết Nam.

Trên bản đồ này tin tức, trên căn bản cùng Vương Nhược Lan trước cung cấp tin tức chênh lệch không bao nhiêu, cho nên ta chắc chắn bản đồ này là thực sự, nói như vậy, nữ nhân này là xác thực muốn hợp tác với ta, ta còn thực sự là ngoài ý muốn bên trong nhặt được một cái bảo bối, tâm lý không tránh khỏi có chút mỹ tư tư, cảm giác lần hành động này cũng có thể đơn giản không ít.

Nhưng mà, lúc này, ta vẫn không có đối với nữ nhân kia buông lỏng phòng bị.

Ngay sau đó ta trước tiên đem bản đồ thu vào, trên mặt tận lực giả bộ bình Tĩnh Thần sắc, nói với nàng: "Của người đồ cũng không tệ lắm, ta nhận, yên tâm đi, nếu quả thật có thể đem kia Cốc Chủ tiêu diệt hết, ta sẽ trở về

cứu người. Bất quá ta có chút hiếu kỳ là, người bây giờ rốt cuộc là còn sống, vẫn là chết đi? Cái đó Cốc Chủ rốt cuộc có cái gì dạng lực lượng, lại có thể để cho một người sống cùng lá hương thung non cây hợp hai thành một, chẳng lẽ hẳn thật là yêu quái sao?"

"So với hẳn yêu quái càng đáng sợ hơn thập bội, chờ người thấy hẳn, người sẽ biết, " đàn bà nói chuyện ngay miệng, lại là theo bản năng run run một chút, về sau nghiêng đầu nhìn bốn phía nhìn, sau khi mới lấy tay dính nước trà, ở trên bàn, nhẹ nhàng vẽ mấy cái chữ nhỏ nói: "Hẳn đã biết người tiến vào, bây giờ người rất nguy hiểm."

Lời này để cho ta ngẩn ra, không cảm thấy là nhìn nàng, thấp giọng nói: "Hẳn lợi hại như vậy?"

"Ừ, " nàng gật đầu một cái, ngay sau đó nhưng là nói khẽ với ta nói: "Ta có thể giúp người chỉ có những thứ này, vì lý do an toàn, người bây giờ có thể đả thương ta, tiếp theo sau đó đi cửa ải kế tiếp, nhanh lên một chút, động thủ đi, nếu không người khả năng không kịp đi cứu cái đó Vương Nhược Lan rồi."

Con bà nó, nữ nhân này thật đúng là cái gì cũng biết a, ta cái này cũng có chút buồn bực, không tránh khỏi cau mày nói: "Người thế nào biết này chút ít sự tình?"

"Người quên, này toàn bộ lá hương thung non rừng cây, thật ra thì đều là ta thân thể một bộ phận, ta có thể cảm giác trong lòng các người ý tưởng, cho nên các người sự tình, ta đều biết rất rõ. Người nếu như vậy nghĩ một hồi, ta có thể làm được một điểm này, kia Cốc Chủ khẳng định cũng sẽ không so với ta yếu, cho nên, bây giờ ta mặc dù không chắc hẳn có biết hay không rồi toàn bộ tình huống, nhưng mà ít nhất hẳn hẳn đã ý thức được nguy hiểm, cho nên người tiếp theo khả năng đối mặt rất chặt vật tình cảnh." Nàng nhìn ta, có chút lo âu nói.

Đến lúc này, sự tình phát triển đã hoàn toàn vượt quá ta dự liệu, ta vốn là còn tưởng rằng đi tới nơi này cái thứ 2 cửa khẩu sau khi sẽ có một trận ác chiến, nhưng không nghĩ chẳng những không có đánh, còn chiếm được một ít trợ giúp, đây chính là bất ngờ, ta trong lúc nhất thời tâm lý có chút không tiếp thụ nổi, luôn cảm thấy cái gì địa phương không đúng lắm.

Về sau ta cúi đầu trầm tư chốc lát, cẩn thận hồi tưởng đã biết một đường đi tới gặp được sự tình, ngay sau đó không cảm thấy là ngắc đầu nhìn nữ nhân kia một chút nói: "Người nói người có thể cảm giác ta nội tâm ý tưởng, vậy người nói một chút ta bây giờ đang suy nghĩ gì?"

Chương 164: Quỷ sơn cốc (bảy)

"Người bây giờ khẳng định đang suy nghĩ, nếu như ta không đoán ra người tâm tư lời nói, người quả quyết liền sẽ giết ta, " cô gái kia nhìn ta nói nói.

" Không sai, " ta gật đầu một cái, chân mày lại nhíu càng chặt hơn.

"Ta đúng là đoán, bởi vì người khí tràng quá mạnh, cho nên người trong lòng suy nghĩ sự tình ta không cảm ứng được, bất quá người kia người đồng bạn, cũng chính là cái đó Vương Nhược Lan, còn có trong nước cái điều nửa người nửa cá đồ vật, ta nhưng là biết rõ các nàng đang suy nghĩ gì, cho nên ta mới biết người gọi Lô Tiểu Bắc, bởi vì Vương Nhược Lan một mực lăm bằm cho người đi cứu nàng." Xuân mẹ nhìn ta, hí mắt nói.

"Hắc hắc, được rồi, ta tin tưởng người rồi, bất quá" ta nói chuyện đang lúc, đưa tay chậm rãi bưng ly trà lên, về sau nhẹ khẽ nhấp một miếng, ngay sau đó nhưng là chột ngắc đầu một cái, trong nháy mắt cho gọi ra Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, hai mắt nhất thời nổ bắn ra còn như thực chất một loại ánh sáng, thẳng tắp liền rơi xuống kia xuân mẹ trên người.

"Người, người làm gì? Không muốn" thấy cái này tình trạng, kia xuân mẹ bóng người không cảm thấy là càng ngày càng mơ hồ, cùng này cùng thời thần tình trở nên cực kỳ khiếp sợ, thanh âm cũng mang theo run rẩy.

"Bất quá, ta còn là muốn đích mắt nhìn một chút người mặt mũi thật sự mới có thể, nếu không lời nói, ta kiên quyết sẽ không tin tưởng người, ta không thích đánh bạc, bởi vì, đây chẳng phải là ta giỏi đồ vật!" Ta nói chuyện đang lúc, trên người cũng bao phủ một tầng khí tràng, ngay sau đó ta đột nhiên gào to một tiếng, trong mơ hồ, thân thể bốn phía không khí tựa hồ cũng bị đẩy tản ra đi, về sau ta lần nữa trương mở con mắt, nhìn bốn phía khi, mới phát hiện nơi này cảnh trí, cùng trước kia thấy hết thảy, đều đã có chút không giống.

Đầu tiên một chút chính là, nguyên Bốn Nhất mảnh nhỏ thanh thúy, xanh um tươi tốt lá hương thung non rừng cây, lúc này nhìn, nhưng là một mảnh gió thu vắng lặng, đầy trời điều linh thể lương thái độ, giữa trưa ánh mặt trời coi như thoải mái, nhưng mà gió thổi qua đến, nhưng có chút lạnh, trên đất lá cây cũng Sa Sa mà vang lên, trên người rơi đầy cây cong bóng dáng, giống như bò từng cái rần trên người.

Ta ngược lại thật ra đúng là đứng ở đó bụi cây lớn nhất lá hương thung non dưới cây, chỉ tiếc là, lại không có lương đình, chỉ là kia lá hương thung non cây trên thân cây có một đạo cực kỳ chiều rộng Đại Liệt miệng, vết rách phơi bày toa tử hình, trên dưới chừng dài hơn hai thước, chiều rộng cũng có đến gần một thước đáng vẻ, bởi vì năm tháng lâu ngày, vết rách vỏ cây bên ngoài lật, dính dính rất nhiều khô khốc chất lỏng, lớp da tốt phơi bày màu đỏ tím, có chút nhô lên, cho nên, kia vết rách nhìn từ xa đi, cực kỳ giống một cái phi thường to lớn dữ tợn nữ nhân % ¥ % Âm miệng.

Mà giờ khắc này, khi ta cau mày ngưng thần hướng kia trong hốc cây nhìn sang khi, không tránh khỏi cũng có chút ngậm ngẫn.

Cây kia động cũng không phải là rất sâu, liếc mắt nhìn tới đáy, chỉ có chừng ba thước, sau đó hốc cây đáy vách tường nhưng là tương đối bằng phẳng, sau đó, sẽ ở đó đáy trên vách đá, bất ngờ "Dán" đến một người, xác thực nói, là một cái nửa người khảm ở thân cây bên trong người.

Người kia tóc tai bù xù, sắc mặt tro đen, thô bỉ dữ tợn, trên người da thịt cùng vỏ cây không sai biệt lắm, từng mảnh da bị nẻ, có chút địa phương, thậm chí đang ở chảy ra ngoài đến mủ, điều này làm cho nàng xem ra giống như là một cụ đã thối rửa biến chất thi thể.

Bất quá, nhìn kỹ sau khi, liền sẽ phát hiện, thật ra thì những thứ kia mủ cũng không phải là mủ, mà là nhựa cây, chỉ là bởi vì cây kia mỡ tương đối mới mẽ và ướt át, cho nên mới xem ra giống như là mủ.

Đây là một cái nữ nhân, nhìn đường ranh, ước chừng có thể nhìn ra, mặc dù diện mục thô lậu, trên người không mảnh vải che thân, vỏ cây da bị nẻ, nhưng là lại như cũ có thể phân biệt ra ngực vị trí hai nơi nhô lên, còn có kia giữa hai chân một mảnh nội súc bộ lông màu đen.

Nàng cả người khảm ở thân cây bên trong, trên dưới quanh người, đặc biệt là thân thể cùng thân cây tiếp xúc vị trí, đều là bạo khởi đầu ngón tay lớn bằng gân xanh, gân xanh giống như con rắn nhỏ một dạng từng cái chui vào thân cây bên trong, khiến cho nàng cả người cùng thân cây nối liền thành một thể rồi.

Nàng giương một đôi con mắt, kinh ngạc nhìn nhìn ra phía ngoài đến, tựa hồ chết một dạng vừa tựa hồ một mực còn sống.

Ta nhìn nàng, mới hiểu được nàng tại sao không để cho ta nhìn thấy nàng thật là bộ dáng, chắc hẳn nàng trước đó, khả năng thật là một cái thiên kiều bách mị tiểu nữ, mà bây giờ lại trở thành như vậy một tướng mạo tốt đẹp, chẳng những là hủy khuôn mặt, thật là ngay cả thi thể cũng phá hủy, hoàn toàn là hoàn toàn thay đổi, có thể tưởng tượng, đối với một cái thích chưng diện nữ nhân mà nói, tự nhiên không muốn để cho người khác thấy nàng cái bộ dáng này, cho dù là sau khi chết.

Biết những thứ này sau khi, ta không tránh khỏi tâm lý cảm thấy có chút áy náy, cảm giác mình tựa hồ không nên mạnh như vậy cứng rắn nhất định phải nhìn nàng bản thể, chắc hẳn nàng bây giờ nhất định là phi thường xấu hổ đi.

Bất quá, ngay sau đó ta lại nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là, nàng thật giống như nói cái đó Cốc Chủ thần thông quảng đại, đã biết ta đi tới nơi này, cho nên lúc đó nàng để cho ta phối hợp nàng diễn xuất, thậm chí càng đả thương nàng, như vậy, ta bây giờ không phải là đang làm như vậy sự

tình sao?

Tâm lý nghĩ như vậy bên dưới, ta không cảm thấy là bình thường trở lại rất nhiều, ngay sau đó nhìn một chút nàng, giơ tay lên một cái sờ bàn tay, hướng nàng buông tim đâm tới, muốn cho nàng làm bị thương đi ra, như vậy nàng cũng tốt cùng cái gì đó Cốc Chủ giao phó.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới khi, ngay tại ta đưa tay ngay miệng, cô gái kia lại là đột nhiên con mắt động một cái, hướng ta nhìn lại, ngay sau đó kia sưng vù trên mặt cuối cùng hiện lên một tia cười lạnh, sau đó, ngay tại trong tay ta mới vừa vào đến trong thụ động khi, cây kia động trang nghiêm một tấm to miệng rộng, đột nhiên liền hợp lại cùng nhau, đem ta cánh tay chết tử địa kẹp ở bên trong.

Cái này tình trạng để cho ta một trận ngạc nhiên, có chút bất ngờ, dưới tình thế cấp bách, liền vội vàng trở về rút tay ra, nhưng không nghĩ, ở nơi này cái ngay miệng, kia trong hốc cây nhưng là có một mảnh mềm mại xúc cảm, đem ta tay bao vây lại, cùng lúc đó, ta cảm giác cây kia động kẹp chặt ta cũng không phải rất thương, cho nên ta liền tạm thời không có cưỡng ép nắm tay rút về, mà là tiếp tục cảm xúc đến một mảnh kia mềm mại, về sau ta cẩn thận sờ một cái, lại phát hiện đó tựa hồ là một chân.

"Giả bộ làm rất thương đáng vẽ, kêu mấy tiếng, sau đó chạy mau xuống!" Trong thụ động truyền ra một cái thanh âm trầm thấp.

Nghe được thanh âm kia, ta lập tức "A a" đất mấy tiếng lớn tiếng kêu, sau đó liền mạng co rút lại tay, về sau cố ý giả bộ rất sợ hãi đáng vẽ, quát to một tiếng "Yêu quái a!" Sau đó quay đầu liền hướng sâu trong thung lũng bỏ chạy rồi.

Chạy trốn trong quá trình, ta lặng lẽ quay đầu hướng kia trong thụ động nhìn, lại phát hiện một người khác tương đối quái dị cảnh tượng, kia trong

hốc cây bóng người, tựa hồ thay đổi, không còn là chi lúc trước cái loại này vỏ cây một loại thô lậu đáng sợ thi thễ, đổi mà biến thành một cái trắng như tuyết mịn màng, nhu mì đa kiêu cô gái.

Ta không biết đây là bởi vì ta hoa mắt, hay là ta lần nữa sinh ra ảo giác, bất quá ta biết là, nữ nhân này hẳn là thật lòng muốn hợp tác với ta, cho nên, ta hiện tại trên vai trách nhiệm vừa nặng đại đi một tí.

Ngay sau đó ta tăng thêm tốc độ, xuyên qua lá hương thung non rừng cây, tới đến cuối cùng cửa khẩu Quế Hoa lâm nơi, còn chưa tới địa phương, đã ngửi được trong không khí một cỗ đậm đà mùi hoa quế khí, ban đầu thời tiết mùa đông, trong cốc khí hậu phong bế, Quế Hoa chính là nộ phóng lúc, nói là mười dặm Phiêu Hương cũng không quá đáng.

Mà lần này, ta cũng phát hiện kia đạo thứ ba cửa khẩu cùng trước kia lưỡng đạo cũng không giống nhau, lần này kia cửa khẩu có tường rào có môn có lính gác, thậm chí còn có chỗ bán vé, nhìn kỹ một chút, mới phát hiện trên cửa kia viết "Quế Hoa vườn" ba chữ.

...

Chương 165: Quý sơn cốc (tám)

Trên thực tế, ở đó một Quế Hoa vườn phía ngoài tường rào, đã có một mảng lớn Quế Hoa cây, lúc này tiết, Quế Hoa như cũ Diệp Thanh thúy, chưa từng điêu linh, màu xanh biếc lá giữa, xen lẫn nhiều bó màu vàng kim hoa nhỏ, mùi thơm nức mũi.

Nói cách khác, du khách ở Quế Hoa viên ngoại mặt, thật ra thì cũng đã có thể lãnh hội Quế Hoa thịnh cảnh, tự thể nghiệm Tam Hương Tập Nhân thứ ba thơm. Nhưng mà, tha cho là như thế, kia Quế Hoa vườn lối vào đại môn bên cạnh, vẫn như cũ là dùng chữ đỏ lớn thể viết mấy chữ tích nói: Vé vào cửa 500 nguyên.

Chính là một cái Quế Hoa vườn, thật không biết bên trong là có vàng hay là bạc, lại muốn như vậy Quý Môn nhóm, ta ngay từ đầu nhìn đến lúc đó, còn tưởng rằng kia hai số không giữa có một số lẻ, kết quả nhìn kỹ một lúc sau, xác định là Ngũ Bách nguyên, lúc này mới chắc chắn giá cao ngạch vé vào cửa là một sự thật, mà không phải đùa giỡn.

Bất quá, này đạo thứ ba cửa khẩu thiết trí, cũng là phù hợp tình huống, dù sao này đạo thứ ba cửa khẩu đi vào, liền có thể trực tiếp đạt đến người Hương động thật sự ở địa phương, cho nên, cái này cửa khẩu thiết trí, thứ nhất là có thể che giấu tai mắt người, thứ hai kia ngẩng cao vé vào cửa, cũng có thể đem một ít những người không có nhiệm vụ ngăn cản ở bên ngoài. Nghĩ đến này Văn Hương Cốc hẳn là sẽ định kỳ đối ngoại cởi mở, nếu không cũng sẽ không thiết trí như vậy một đạo giấu đầu lòi đuôi cửa khẩu rồi.

Kia tường rào cũng không cao lắm, nhưng mà các biện pháp an ninh rất đúng chỗ, đầu tường bên trên kéo có điện lưới sắt, còn có hồng ngoại tham trắc khí, thủ môn vài người tất cả đều là mặc phi thường khéo léo màu xám đồng phục, cho nên, lúc ấy liếc nhìn cái cảnh tượng này, ta chợt hiểu đang lúc có một loại đột nhiên trở lại hiện đại thế giới ảo giác, luôn cảm thấy

tình huống này có chút ra ta dự liệu, vốn là ta cho là nơi này là Hoang Sơn Dã Lĩnh, thấy tất nhiên đều là rơi ở phía sau thêm dã man vật Thập, lại không nghĩ rằng đột nhiên toát ra một loại văn minh cảnh tượng, không thể không nói, đây là một loại tương đối để cho người cảm thấy nghi ngờ ngoài ý muốn.

Bất quá, những thứ này thiết trí, với ta mà nói, lại cũng chỉ là chưng bày mà thôi, dù sao ta không thể nào từ đại môn mua vé đi vào, ta sẽ không ngốc đến đi bại lộ chính mình.

Nhưng mà, không theo đại môn vào lời nói, leo tường tựa hồ cũng không quá dễ dàng, dù sao kia lưới điện không phải là đùa giỡn, không cần thận bị điện một chút, phỏng chừng trực tiếp muốn ợ ra rả, mặc dù ta có Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, nhưng là lại vừa vắn vì vậy nguyên nhân, nói không chừng ta nhất là sợ hãi bị điện giật, cho nên ta không dám tùy tiện thử, huống chi kia hồng ngoại tham trắc khí cũng là rất nghiêm mật, ta chỉ muốn từ trên tường lật qua, liền nhất định sẽ bị phụ trách lính gác người phát hiện.

Bất quá, khi ta lặng lẽ sờ tới tường rào phía dưới sau khi, ta rất nhanh liền nghĩ đến biện pháp.

Ta nghĩ rằng đến trước cùng Hà Sơn đồng thời xông đảo giữa hồ khi, tên kia biến thái cách làm, hẳn trực tiếp ở trên tường móc một cái động chui vào, như vậy thứ nhất, toàn bộ các biện pháp an ninh cũng hình đồng hư thiết rồi.

Mà bây giờ, ta chính dễ dàng xem mèo vẽ hổ, đem khác phương pháp cấy ghép tới, trọng yếu nhất là, lúc này ta có phi thường có lợi ưu thế, vậy chính là ta lực lượng to lớn, cho nên, ta chỉ phải đem tay đè ở đó trên tường rào, nhắm ngay hai khối bản thân cũng đã có chút lỏng di chuyển cục gạch, dùng sức đẩy một cái, liền có thể ở trên tường làm ra một cái hang đến, sau

đó ta lại đem cửa hang khuếch trương lớn một chút, cũng liền có thể dễ dàng đi vào trong sân đi.

Đi vào bên trong đi sau khi, ta đầu tiên có thể đi cứu Vương Nhược Lan, thứ yếu là là có thể đi ngửi Hương bên trong động tìm cái đó yêu nghiệt Cốc Chủ, mang đến cuối cùng đại chiến.

Kia Quế Hoa vườn tường rào, lộ vẻ nhưng đã trải qua rất nhiều năm, hơn nữa trong cốc này ẩm áp ẩm ướt, cho nên bề mặt xi măng tầng, có rất nhiều đều đã tróc ra rồi, lộ ra mảng lớn đỏ xám sắc cục gạch.

Ta tìm tới một cái so sánh Ân Tế Địa phương, rất nhanh thì ở trên tường móc rồi một cái lỗ thùng to, về sau cả người chui vào.

Sau khi đi vào ta mới phát hiện trong này cảnh sắc xác thực là khá vô cùng, đầu tiên là xây dọc theo núi một mảng lớn sân, toàn bộ đều là Quế Hoa cây, từng bụi Quế Hoa cây, mỗi người đều mang đặc sắc, có thể nói Quế Hoa hội triển lãm, mỗi cây Quế Hoa cây cũng còn hữu danh tự cùng nhãn hiệu, có chút bên cạnh cây còn đứng thẳng Thạch Bi, phía trên chạm trổ liên quan tới kia Quế Hoa cây giới thiệu, cái này nói là Nam Bắc Triều thời kỳ liên lưu truyền tới nay ngàn năm cổ thụ, cái đó nói là Tống Triều liền đã có cổ sự Thần Mộc, bất quá Quế Hoa cây như thế nào đi nữa lão, cũng đều không hội trưởng đến quá lớn, trong vườn lớn nhất một gốc, thật ra thì cũng liền hơn mười mét cao, như thùng nước to, vừa vịn liền đứng ở vườn trung ương vị trí, mà kia trung ương vị trí chính là còn có một nơi suối phun, suối phun chung quanh còn có mấy toà nhà lá lương đình, trong lương đình còn có cổ kính bàn ghế, toàn thể nói đến, đây cũng là xác thực dựa theo tương đối cao tiêu chuẩn cùng cách thức tạo dựng lên vườn, khiến người ta cảm thấy rất là tâm thần sáng khoái, nơi thân trong đó, huân huân muốn say.

Hơn nữa, xây cất vườn người tương đối xấu, bọn họ lo lắng bên ngoài người liếc mắt nhìn tới bên trong cảnh sắc, cho nên đang đến gần tường rào

địa phương, trồng một vòng cây bạch dương, đem cây bạch dương dài đứng lên liền cao mấy chục mét, vừa vịn đem trong vườn cảnh sắc toàn bộ chặn lại, cứ như vậy, bên ngoài người rất khó thấy bên trong rốt cuộc là hình dáng gì, trừ phi mua vé tự mình đi vào nhìn.

Bất quá những thứ này cũng còn chưa phải là ta muốn quan tâm sự tình, ta bây giờ đứng đầu khẩn yếu sự tình là tìm đến Nội Môn Chấp Pháp Đường vị trí, ta lo lắng Vương Nhược Lan ra sự tình, ta muốn trước nghĩ biện pháp đem nàng cứu ra mới được.

Ngay sau đó ta lấy ra bản đồ, cùng bên người hoàn cảnh so sánh một chút, rất nhanh liền đã xác định Chấp Pháp Đường chỗ vị trí, vì không đánh rần động cỏ, ta vẫn là lặng lẽ mượn cây tàng che chở, sau đó một đường mò tới Chấp Pháp Đường chỗ nơi, đến nơi đó mới phát hiện đó là một nơi, trên danh nghĩa thuộc về khuôn viên quản lý phòng làm việc địa phương, trên thực tế nó chủ yếu công năng là nó có một cái phi thường phong bế cùng bí mật phòng ngầm dưới đất, có thể để người ta ở bên trong tùy ý hành hạ người khác, mà không bị bên ngoài người phát hiện.

Xuân mẹ cho ta đồ đã nói là kia phòng ngầm dưới đất chỉ có thể từ trong nhà mặt vào, cụ thể cửa vào ở nơi nào, nàng nhưng là cũng không biết.

Bất quá, những thứ này cũng không làm khó được ta, ta tới đến nhà kia phụ cận, nhìn trái phải một chút không người, rất nhanh thì lặng lẽ chui vào môn đi, đi vào rồi trong phòng.

Sau khi đi vào, ta theo bản năng trùn xuống thân, co rút thân hướng bên trong lẩn một vòng, tiếp theo liền núp ở góc tường ẩn núp trong góc, sau đó ta quét mắt nhìn một chút cả phòng, phát hiện bên trong chưng bày rất đơn giản, cùng phổ thông phòng làm việc chưng bày không sai biệt lắm, một cái bàn lớn, hướng về phía môn, phía sau bàn là ông chủ ghế, sau đó bốn vách cũng còn treo móc sơn thủy Đồ Họa, bên cạnh bàn địa phương còn thiết trí

bàn uống trà nhỏ các loại đồ vật, toàn thể mà nói, cũng không có gì khác thường, cũng không có càng nhiều chỗ đi, hoàn toàn không nhìn ra phòng ngầm dưới đất cửa vào ẩn dấu ở cái gì địa phương.

Trong phòng không có ai, ta đánh bạo đứng dậy trong phòng cẩn thận tra xét một phen, đem vách tường cái gì cũng sờ một phen, cũng không phát hiện phòng ngầm dưới đất cửa vào.

Bất quá, dựa theo tình huống bình thường mà nói, một loại cái loại này tăng hầm cửa vào, cũng đều là giấu ở dưới đáy bàn, hoặc là góc tường một cái địa phương mới đúng, nhưng mà để cho ta cảm thấy kỳ quái là, ta đem những thứ này địa phương đều tra xét một phen, lại cũng không có phát hiện cái gì khác thường, lỗ tai dán trên mặt đất, cũng không có cái gì hồi âm.

Sau đó, ngay tại ta chính nghi ngờ khi, trong lúc lơ đãng, tầm mắt nhưng là rơi vào sau khi vào cửa thứ một miếng sàn nhà gạch bên trên, mảnh đất kia cục gạch đường kính một thước kiến phương, cũng không có gì kỳ lạ địa phương, nó mặc dù có thể hấp dẫn ta sự chú ý, là bởi vì ta trong lúc lơ đãng, liếc mắt nhìn sang khi, cuối cùng mơ hồ thấy một cái bóng người màu đen đứng ở kia sàn nhà gạch bên trên.

Chương 166: Quỷ sơn cốc (chín)

Bởi vì lo lắng bị bên ngoài người phát hiện, cho nên sau khi vào phòng, ta thuận tay liền cài cửa lại, mà nhà kia trên cửa sổ tốt treo thật dày rèm cửa sổ, chỉ có thể xuyên thấu vào một ít ánh sáng nhạt, cho nên bây giờ trong phòng đen thui một mảnh, người bình thường ở dưới loại tình huống này, thật ra thì rất khó nói rõ Sở đồ vật, ta cũng là bởi vì mượn Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, ngũ giác bén nhạy, mới nhìn rõ chung quanh hết thấy, chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ta ngũ giác tựa hồ có hơi quá mức bén nhạy, nên thấy đồ vật, thấy được, không nên thấy đồ vật, tựa hồ cũng nhìn thấy.

Lúc đó, ta trong lúc lơ đãng, khéo mắt liếc qua liếc qua sau cửa, nhưng là mơ hồ thấy một cái bóng người màu đen đang đứng ở sau cửa khối kia trên gạch men sứ run rẩy, kia tình trạng thì tựa hồ đang bị người dùng lực thiết nóng như thế, tình trạng cực kỳ giãy giụa cùng thống khổ,

Cái tình huống này để cho ta giật mình, không cảm thấy là nghĩ tới một cái sự tình.

Nơi này là Chấp Pháp Đường vị trí, bên dưới cái phòng dưới đất kia chính là Hình Phật phòng, rất hiển nhiên, này Hình Phật trong phòng, nhất định chết qua rất nhiều người, bọn họ oan hồn nhất định còn ngừng lại ở chỗ này, bây giờ cái bóng đen này, chắc là trước bị lộng người chết, hắn tựa hồ như cũ còn duy trì trước khi chết trạng thái, như cũ thuộc về kinh sợ cùng trong thống khổ, ngay cả linh hồn, cũng vẫn còn đang run rẩy.

Cái này làm cho ta bất giác lại nghĩ tới Vương Nhược Lan trước cùng ta nói rồi sự tình, nàng nói này Hình Phật trong phòng đối với người trừng phạt cố gắng hết sức kinh khủng, thật là không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung. Bây giờ nhìn lại nàng tựa hồ cũng không có khen, này Hình Phật phòng quả nhiên là phi thường kinh khủng, nếu không cũng sẽ không khiến một người sau khi chết, ngay cả linh hồn đều còn ở run rẩy.

Nhưng mà, rốt cuộc là dạng gì Hình Phật, lại có thể đem người hù dọa thành cái bộ dáng này đây? Đây cũng là đưa tới ta hiếu kỳ, ta rất muốn tìm tòi kết quả.

Bất quá, trước đó, ta đầu tiên phải tìm được Hình Phật phòng cửa vào, nhưng mà đây cũng không phải là rất khó, bởi vì, cái đó run rẩy run run Âm Hồn, vừa vịn cho ta một cái tuyệt cao nhắc nhở.

Rất hiển nhiên, thiết trí Hình Phật phòng cửa vào người là dùng tâm tư, hẳn tựa hồ cũng lo lắng người khác vào tới tìm kiếm lối vào, cho nên hẳn lựa chọn tư duy ngược chiều, ở khác người cũng cho là cửa vào sẽ Ẩn giấu ở trong phòng mặt một cái ẩn núp trong góc lúc, hẳn đi ngược lại con đường cũ, đem cửa vào thiết trí ở sau khi vào cửa thứ một miếng sàn nhà gạch phía dưới, này cái địa phương, nói như vậy, người bình thường cũng sẽ không nghĩ tới, cũng bao gồm chính ta.

Nhưng mà, hiện tại ở đó một Âm Hồn lại trợ giúp, cho ta một cái hết sức rõ ràng nhắc nhở, vì vậy, lập tức ta tới đến mảnh đất kia cục gạch trước, trước nằm rạp người áp tai ở phía trên nghe một chút, phát hiện dưới đất quả nhiên truyền đến từng trận trầm thấp trầm đục tiếng vang âm thanh, không cảm thấy là xác định chính mình suy đoán, sau đó ta từ trong phòng tìm tới một cái tiểu đao, dè dặt đem kia sàn nhà gạch khiêu đứng lên, hướng dưới đất nhìn một cái, quả nhiên một cái đen thui cửa hang hiện ra đi ra.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng xuống đến trong động khẩu, đồng thời đem sàn nhà gạch ở trên đỉnh đầu lại lần nữa đập kín, sau khi chính là bằng vào chính mình vượt xa bình thường ngũ giác lực, vô thanh vô tức theo kia hẹp hòi chật hẹp nấc thang đi xuống đi, cuối cùng lại đến một cái nơi mốc mùi hôi thúi vị huân nhân trong tầng hầm ngầm.

Trong tầng hầm ngầm sáng Âm hoàng sắc ánh đèn, ta vừa đi vào, cũng đã

nghe đến phần đáy truyền đến một trận thê thảm rên rỉ lớn tiếng kêu, thanh âm kia quả nhiên chính là Vương Nhược Lan thanh âm, rất hiển nhiên, nàng hiện đang tao bị trừng phạt.

Ta cũng không có quá gấp, mà là trước quan sát một chút hoàn cảnh, phát hiện nơi này cơ hồ chính là một tòa dưới đất ngục giam thiết trí, đi vào đầu tiên là một cái gian phòng nhỏ, để bàn, đèn sáng, trên tường còn treo móc chìa khóa, sau đó căn phòng phía sau là một cái Dũng Đạo thông hướng sâu bên trong, kia Dũng Đạo hai bên tựa hồ còn có một chút căn phòng, chắc là cái gọi là Hình Phạt phòng rồi.

Thời gian lâu như vậy tới nay, không biết lại có bao nhiêu người bị tươi sống làm chết ở nơi này , bất quá ta có thể nhất định là, kia số lượng tuyệt đối không bằng số ít.

Văn Hương Cốc Nội Môn phụ trách Hình Phạt người, tựa hồ liền lấy cái Thiết Nam một người, cho nên, lúc này, vào cửa trong căn phòng nhỏ cũng không có người, cái đó Thiết Nam hiện đang xử phạt Vương Nhược Lan.

Xử phạt thật giống như mới vừa mới bắt đầu, bởi vì ta nghe được Vương Nhược Lan chính ở thanh âm run rẩy cầu khẩn, còn giống như không phải là rất thống khổ.

Ta nhíu mày một cái, lặng yên không một tiếng động dọc theo Dũng Đạo đi vào, ước chừng nhìn một chút, khoảng cách ba phòng, Vương Nhược Lan ở bên tay phải cuối cùng một gian trong, trừ lần đó ra, còn lại mấy gian là đều là trống không, xuyên thấu qua nặng nề trên cửa sắt nhỏ hẹp mở miệng, có thể thấy trong phòng đi.

Ta phát hiện trong đó có hai cái trong phòng đứng thẳng trói người Thập Tự Giá, trên thập tự giá còn treo một cụ xương trắng ớn ớn Khô Lâu, rất hiển nhiên, hai người kia là bị tươi sống chiết mài sau khi chết, một mực

cũng không có nhúc nhích qua, cứ như vậy ở chỗ này nát xuống.

Những người này thật đúng là đủ hung tàn, sau giết người, ngay cả thi thể đều lười đến xử lý, đủ để chứng minh bọn họ có bao nhiêu phách lối cùng càn rỡ, nghiêm nhưng đã đem nơi này trở thành bọn họ bí mật quốc độ, đánh tạo thành một cái máu tanh kinh khủng Ma Quật rồi.

Có thể tưởng tượng hai người này trước khi chết từng chịu đựng rồi như thế nào không thuộc mình hành hạ, đó nhất định là để cho bọn họ thành quỷ cũng khó quên mất việc trải qua.

Ngay tại ta kiểm tra những thứ kia phòng giam khi, đột nhiên liền nghe được Vương Nhược Lan phát ra một tiếng cực kỳ kinh hoàng run sợ tiếng kêu thảm thiết, lập tức để cho ta giật mình, liền vội vàng tiến tới nàng chỗ kia đang lúc trước cửa phòng giam hướng bên trong nhìn sang, kết quả, nhìn một cái bên dưới, lập tức cảm giác mình da đầu đều có chút đã tê rần.

Lúc này, xuyên thấu qua trên cửa ông chủ nhỏ miệng, có thể rõ ràng mà thấy, Vương Nhược Lan bị tróc cởi hết quần áo, cột vào một cây giá gỗ nhỏ bên trên, mà ở trước mặt nàng, chính là đứng một người vóc dáng cao lớn, người mặc Hắc Y, trên đầu mang thiết diện cụ nam nhân.

Đàn ông kia tựa hồ chính là phụ trách Hình Phạt Thiết Nam, hẳn không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, tùy ý Vương Nhược Lan cầu khẩn thế nào, hẳn cũng chỉ là ở cơ giới làm hẩn sự tình, đối với Vương Nhược Lan thống khổ vẻ mặt, tựa hồ không có bất kỳ phản ứng.

Mà hẳn bây giờ đang ở làm sự tình, chính là hơn để cho người trở mắt ghen hòng.

Hắn đem Vương Nhược Lan một cánh tay giải khai, sau đó hẳn một nắm tay Vương Nhược Lan cánh tay, chết tử địa khẳng ở, để cho Vương Nhược

Lan không thể động đậy, chỉ có thể đem cánh tay kia nằm ngang đặt ở nàg trước mặt mình, về sau tên kia nhưng là dùng cái tay còn lại, cầm lên một cái tương tự thép quét đồ vật bình thường.

Vật kia nhìn giống như là thép quét, nhìn kỹ lúc, mới phát hiện đó cũng không phải là thép quét, mà là cùng thép quét dạng thức rất tương tự, nhưng mà phía trên nhưng là hiện đầy từng cây một bén nhọn, mang theo chông đinh.

Sau đó hăn cố ý để cho Vương Nhược Lan nhìn mình cánh tay, về sau hăn một chút xiu, tốc độ phi thường chặt đứt đem những thứ kia đinh sắt hướng Vương Nhược Lan trên cánh tay đè xuống.

Lúc này, Vương Nhược Lan lập tức gương mặt cũng bị dọa sợ đến có chút vặn vẹo, toàn thân cũng căng thẳng, dùng hết thật sự có sức lực, muốn cựa ra cánh tay, nhưng là lại căn bản liền không làm được, cuối cùng những thứ kia mang theo chông đinh sắt hay là cũng đâm vào nàg da thịt bên trong, sau đó tên khốn kia đột nhiên đưa tay, Vương Nhược Lan vì vậy cũng chỉ có thể lắc lắc một cánh tay, muốn đem vật kia vứt bỏ, nhưng là lại bởi vì những thứ kia đinh sắt đều mang chông, cho nên kia sắt bàn chải vẫn treo ở cánh tay nàg bên trên, một mực lắc lắc, nhưng là lại chính là không có thể rút xuống.

Chương 167: Quỷ sơn cốc (mười)

Trên thực tế, chỉ cần là nhân loại bình thường, đối với đau đớn cũng có nhất định nhẫn sức chịu đựng, đặc biệt là ở nhân tinh thần phần khởi, trong cơ thể hóc-môn số lớn bài tiết khi, rất nhiều lúc, cho dù là thân thể bị thương, cũng không thể nào có thể cảm giác được, như vậy ví dụ, từ cổ chí kim, nơi nơi, ta khi còn bé, nghe qua một cái phi thường câu chuyện truyền kỳ, nói là quân ta cả người thể truyền kỳ Độc Tí Thiếu Tướng, bởi vì không có cánh tay phải, cho nên chỉ có thể dùng tay phải chào, dựa theo chính hãn cách nói chính là, năm đó ở Việt Chiến trên chiến trường, thân là đặc chủng Trinh Sát Binh hãn, phụng mệnh cùng chiến hữu cùng đi đánh rụng địch nhân một cái hang ổ, nhưng mà đánh cận chiến khi, địch nhân rất giáo hoạt, kéo ra vang lên lựu đạn, chúng ta Thiếu Tướng đồng chí cánh tay phải bị tạc chặt đứt, nhưng mà như cũ đơn tay nắm lấy rồi địch nhân, hơn nữa cùng chiến hữu đồng thời đem địch nhân áp giải về, sau khi ở trên đường, hãn cảm giác chặt đứt kia cái cánh tay, một mực kéo a kéo, có hơi phiền toái, liền chính mình dùng đao cắt mất, gãy tay thả trong túi đeo lưng mang về, suy nghĩ nói không chừng còn có thể tiếp nối.

Lúc đó, ở dưới tình huống đó, Thiếu Tướng có thể làm được một điểm này, cũng không phải là bởi vì hãn không đau, mà là tâm tình của hãn chỉ đang chiến đấu bên trên, cơ thể mang tính lựa chọn chết lặng.

Mà bây giờ, cái này Thiết Nam mặc dù không có đối với Vương Nhược Lan lấy cái gì tương đối trọng Hình Phạt, nhưng mà hãn lại bắt được nhân loại trong lòng, cố ý để cho Vương Nhược Lan nhìn mình đem kia đỉnh từng cây một đâm chọt Vương Nhược Lan trong da thịt, cái này thì để cho Vương Nhược Lan trong lòng cảm thấy cực kỳ khẩn trương và sợ hãi, vì vậy cũng sẽ cảm thấy vô cùng đau đớn. Chúng ta bình thường chích treo nước khi, chắc có như vậy kinh nghiệm, thầy thuốc cho chúng ta ghim kim, nếu như chúng ta nghiêng đầu, không nhìn tới lời nói, chẳng qua chỉ là cảm giác bị con muỗi cắn một chút mà thôi, nhưng mà nếu là vẫn nhìn kia bén nhọn đầu châm cắm vào rồi trong da thịt, kia cảm giác vẫn là phi thường

giữa giữa, theo bản năng liền muốn rút tay về chạy thoát.

Bởi vì Vương Nhược Lan cái tay còn lại bị trói, cho nên lúc này nàng chỉ có thể vung vẩy cánh tay, muốn đem kia sắt bàn chải vứt bỏ, nhưng mà cứ như vậy, lại càng là căn cứ Tiêm Thử, câu đến da thịt xé ra, hơn đau đớn, kia một cái cánh tay bên trên ngay lập tức sẽ bị máu nhuộm đỏ rồi.

Cái này cũng chưa tính, ngay tại Vương nếu nát đột nhiên kịp phản ứng, muốn dùng đã cởi ra cái tay này, lại đem trói cái tay còn lại sợi dây cởi ra tay, cái đó Thiết Nam nhưng là đột nhiên đuổi tay nắm lấy rồi treo ở cánh tay nàng bên trên sắt quét chuôi.

Nhất thời, Vương Nhược Lan ngây dại, theo bản năng nhìn cái đó Thiết Nam, mặt đầy hoảng sợ cầu khẩn nói: "Không muốn, không muốn —— "

Nhưng mà, cũng liền ở nàng tiếng nói còn không rơi xuống khi, liền gặp được kia Thiết Nam chợt kéo một cái trong tay sắt quét, lập tức kia Vương Nhược Lan trên cẳng tay lớn cỡ bàn tay một khối da xé kéo xuống, lộ ra bên trong đỏ tươi máu thịt, trong lúc này đang lúc thậm chí còn có một ít vụn vặt lớp da dính dính ở phía trên.

Có thể tưởng tượng, lúc ấy Vương Nhược Lan là như thế nào một loại đau đớn trạng thái, cho nên hấn lập tức phát ra một tiếng tan nát tâm can kêu thảm thiết, cánh tay co đến trước ngực, không ngừng run rẩy.

Nhưng là, cũng vừa lúc đó, kia Thiết Nam nhưng là lần nữa bắt lại cánh tay nàng, sau đó sắt bàn chải tốt làm bộ muốn đè nén xuống.

Đến nơi này cái ngay miệng, Vương Nhược Lan tinh thần đã đến gần tan vỡ, nước mắt nước mũi hoành lưu, duy nhất có thể làm chính là liều mạng cầu xin tha thứ, nhưng là, kia Thiết Nam nhưng là tựa hồ là tâm địa sắt đá một dạng đối với nàng thanh âm hoàn toàn không có phản ứng, trong tay

sắt bàn chải ngay sau đó tốt dè xuống.

Đến lúc này, ta đã không nghĩ lại nhìn xuống mặt biểu diễn, không cần phải nói, kia nhất định là cố gắng hết sức hung tàn Hình Phật, cho nên, ta phải lập tức đem Vương Nhược Lan cứu ra mới được.

Sau đó ta nhẹ khẽ đẩy một chút cửa sắt, bất ngờ phát hiện kia cửa sắt lại không có khóa trái, đây chính là cho ta tuyệt cơ hội tốt, cho nên khi xuống ta đột nhiên vọt vào, cơ hồ ngay tại một phần ngàn giây không đến lúc đó thời gian, đã tốc độ vọt tới cái đó Thiết Nam phía sau, bóp một cái ở kia Thiết Nam sau cổ, về sau lạnh giọng nói với hắn: "Buông tay, buông ra kia sắt bàn chải, ta có thể cân nhắc lưu người một cái mạng, nếu không lời nói —— "

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta lời còn chưa nói hết khi, Vương Nhược Lan nhưng là tốt hét thảm một tiếng, nhìn lại lúc, mới phát hiện kia Thiết Nam chẳng những không có buông xuống kia sắt bàn chải, ngược lại là đột nhiên kéo một cái bàn chải, lần nữa đem Vương Nhược Lan trên cánh tay một tảng lớn da thịt xé kéo xuống, về sau hắn chính là quơ múa máu này thịt đầm đìa sắt bàn chải, xoay người liền hướng trên người của ta đập tới.

Người này tuyệt đối là một tên hãn phỉ, thứ liều mạng!

Lúc đó tâm lý lóe lên ý nghĩ này, ta sát ý đã quyết, căn bản sẽ không cho hắn xoay người cơ hội, trên cánh tay lập tức một mảnh Thanh Quang lóng lánh, thịt giả bộ miếng vảy nhếch lên, Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo triệu hoán đi ra, ngón tay dùng sức bóp một cái, muốn đem kia Thiết Nam cổ trực tiếp bóp gãy.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy trong tay ta ngón tay đầu tiên là đi xuống một rơi vào, cảm giác bóp mặc kia Thiết Nam da thịt, nhưng

mà, theo sát, ta nhưng là xoa bóp một cái khối cực kỳ cứng rắn vật thể, vì vậy, còn là ta lực lượng to lớn, cuối cùng không có thể bóp gãy vật kia, tình huống này để cho ta ngẩn ra, suy nghĩ nhân loại xương hãn không có như vậy cứng rắn, sau đó cũng liền ở ta sửng sốt một chút ngay miệng, kia Thiết Nam đã là vừa quay người, cầ một cái ở trực tiếp nện ở ta trên đầu vai, phía trên kia bén nhọn nhất định lập tức xuyên thấu quần áo, đâm vào ta trong thịt, ta vội vàng lui về phía sau đi, sau đó hãn kéo một cái kia bàn chải, chỉ nghe quát rồi một thanh âm vang lên, không những đem y phục của ta xé rách, còn đem ta da thịt dưới lầu đi một tầng lớn.

Lập tức ta đau đến hít một hơi hơi lạnh, ngay sau đó giương mắt nhìn về phía kia Thiết Nam, mới phát hiện trên đầu của hãn mang màu đen thiết diện cụ, chỉ có thể nhìn được một đôi cá chết dạng con mắt, không có bất kỳ vẻ mặt, sau đó hãn thân nhào lên, lại lần nữa hướng ta vọt tới.

Ta mặc dù bị thua thiệt, nhưng là lại chiến ý không giảm, cho nên ta cũng vội đi phía trước vừa xông, cầm một cái chế trụ rồi cổ tay hãn, sau đó dụng lực vặn một cái, nhất thời cả người hãn cũng lảo đảo vô ích toàn vòng vo một vòng, cũng vừa lúc đó, ta cảm giác hãn trọng lượng cơ thể tựa hồ cùng người bình thường không quá giống nhau, hãn tựa hồ quá nặng, cảm giác có mấy trăm cân đáng vẻ.

Sau đó hãn lật đi một vòng sau khi, hai chân mới vừa chạm đất, lập tức tay kia, nắm quyền liền hướng ta gọi lại, ta bắt chước làm theo, lần nữa bấu vào cổ tay hãn, sau đó cắn răng một cái, găm lên giận dữ, đem cả người hãn quăng ra ngoài, nặng nề đụng vào tường.

Vốn là ta cho là lần này cũng có thể cho hãn tạo thành bị thương nặng, đáng tiếc là, hãn gặp trở ngại sau khi, lại người không có sao một loại nhảy bắn lên, lần nữa hướng ta nhào tới.

Đến lúc này, ta cảm giác tình huống có chút không đúng rồi, người này nếu

như không phải là yêu ma, vậy hẳn khẳng định chính là biến thái, nếu không sẽ không có như vậy cường độ thân thể, bất quá, bất kể như thế nào, hẳn đều không phải là phổ thông địch nhân, cho nên, ta phải cẩn thận đối phó mới đúng.

Ngay sau đó nghĩ tới đây, ta cũng vậy nảy sinh ác độc, không cảm thấy là đưa tay từ trong góc nằm lên một cây Thiết Côn, quát to một tiếng, xông lên liền lợi dụng ưu thế tốc độ, hướng về phía tên khốn kia Thiết Đầu, tả hữu khai cung, "Đương đương đương đương ——" mãnh liệt lôi đập.

Nhưng là, cũng liền ở ta một trận điên cuồng đập lên sau khi, một cái để cho ta không thể tin được tình cảnh xuất hiện, tên khốn kia lại tựa hồ như ngay cả choáng váng đều không choáng váng, vẫn là một con trâu một dạng trong tay khẳng đến máu kia thịt đầm đìa sắt bàn chải, thẳng hướng ta vọt tới.

Chương 168: Quỷ sơn cốc (mười một)

Không khỏi không thừa nhận, cái này Thiết Nam, là ta tiến vào sơn cốc này tới nay, gặp được đứng đầu mạnh mẽ đối thủ một trong. Hắc đầu tiên làm cho người ta cảm giác là thần bí, thứ yếu liền là quái vật một loại cường đại, thân thể cơ hồ giống như Bàn Thạch một loại cứng rắn, ta mặc dù khí lực to lớn, cuối cùng không gây thương tổn được hắc, cái này coi như để cho ta có chút tâm tiêu khí táo rồi. Cũng may quỷ này đông Tây Hành di chuyển tốc độ có chút cơ giới, nếu không lời nói, nếu là hắc lại linh hoạt một chút, làm người lại quỷ trá một chút, phỏng chừng ta muốn bị hắc tươi sống đùa chơi chết.

Ngay sau đó kia Thiết Nam mang một cái sắt đầu, trâu điên một loại ở hẹp trong căn phòng nhỏ tả hữu xung đột, trong lúc nhất thời có chút duệ không thể đỡ ý tứ, ta bị hắc bức bách đất liên tục lùi về phía sau, trong tay Thiết Côn ở mặc dù không dừng đất hướng về thân thể hắc đập, nhưng là lại vẫn luôn không có gì hiệu quả, người này trên người tựa hồ cũng mặc một tầng sắt thép khô giáp, cho tới ta cây gậy đập phải trên người hắc khi, phát ra chói tai kim thiết giao kích tiếng, ngay tại lúc đó, trong tay ta cánh tay đều bị dao động đã tê rần.

Cũng liền ở ta vô kế khả thi khi, đột nhiên phía sau Vương Nhược Lan phát ra một cái thanh âm nói: "Đâm hắc con mắt!"

Lời này để cho ta giật mình, rất hiển nhiên, vật quỷ này toàn thân cao thấp, cơ hồ đều bao bọc ở tôn bên trong, phải nói hắc có nhược điểm gì, phỏng chừng nhược điểm lớn nhất, cũng chính là kia hai chỉ con mắt, còn có miệng kia rồi, chỉ là, này con mắt cùng miệng cũng không phải nói đâm là có thể đâm chọt, dù sao bọn họ bại lộ ra phạm vi đều rất tiểu, chỉ có trứng gà đại, mà quỷ kia đồ vật tốt đang không ngừng động một cái, cho nên coi như ta biết hắc nhược điểm ở nơi nào, nhưng cũng không nhất định có thể đánh bại hắc.

Bất quá, ta lại cũng không có vì vậy chán ngán thất vọng, dù sao đã mò tới một ít cửa ngõ, cho nên khi xuống ta đầu tiên là mau tiến tới Vương Nhược Lan bên người, bắt kia trói nàng sợi dây, dùng sức kéo một cái, đem sợi dây xé đứt, về sau chính là một bên xoay người lại ứng đối kia Thiết Nam, vừa hướng Vương Nhược Lan nói: "Cho người chịu khổ, là ta không được, tới quá muộn rồi, bất quá cũng may cũng chỉ là bị thương nhẹ, người mau mặc vào quần áo, đi ra ngoài trước chờ ta, không muốn lại bị ngộ thương."

" Được, " nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan tránh thoát trên người sợi dây, chạy đến trong góc, có chút khó khăn mặc quần áo.

Cánh tay nàng bên trên thương, mặc dù không trí mạng, nhưng là tuyệt đối là đau vô cùng, cho nên lúc này nàng hành động có vẻ hơi khó khăn.

Sau đó ta vừa cùng cái đó Thiết Nam chiến đấu, một bên dư quang liền liếc về nàng bóng người, phát hiện trên người nàng màu da sáng bóng, so với trước kia mới vừa biến hoàn hai cái lão cá khi khá hơn một chút, điều này nói rõ cô ấy là lần mặc dù tổn hao rất Đại Nguyên khí, nhưng mà dù sao cũng là chủ động tiêu hao, cho nên đối với nàng ảnh hưởng cũng không phải là rất lớn, nàng khí sắc đang ở từng bước khôi phục bên trong, mặc dù có chút chậm chạp, nhưng mà cuối cùng khẳng định vẫn là sẽ khôi phục lại nàng đỉnh phong tài nghệ.

Không thể không nói, trước đây Vương Nhược Lan mặc dù đã từng đối với ta nhiều mặt mị hoặc, nhưng mà dù sao ta vẫn đối với nàng tồn tại ngăn cách trong lòng, cho nên cũng không có xem qua nàng hoàn toàn Xích quả trạng thái, bây giờ nhìn một cái bên dưới, ta không khỏi không thừa nhận, nữ nhân này vóc người cũng là phi thường khả quan.

Đầu tiên, nàng thân cao không là rất tốt, ước chừng khoảng 1 mét sáu mươi, không mập không ốm, vừa đúng, màu da trắng như tuyết, trọng yếu nhất là, nàng eo rất nhỏ, sau đó kia trước ngực một đôi thỏ, lại là hơi quá

đáng mây và cao, điều này làm cho nàng có chút khom người khi, kia hai cái đồ vật không ngừng run rẩy tới lui, để cho người liếc nhìn lại, liền không tránh khỏi nuốt nước miếng, rất muốn một cái chộp vào trong tay, cực kỳ vuốt vuốt một phen.

Tốt vào lúc này ta cùng kia Thiết Nam giữa chiến đấu phi thường kịch liệt, cho nên Vương Nhược Lan không nghĩ tới ta sẽ vào lúc này chấm dứt, cho nên hắn coi như trấn định, tuy là có thương tích, nhưng mà nhưng vẫn kiên trì mặc quần áo đảng hoàng, sau khi nàng chính là lão đảo hướng ngoài cửa chạy đi.

Để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, thấy Vương Nhược Lan phải chạy, kia Thiết Nam nhưng là quả quyết bỏ lại ta, xoay người lại liền hướng nàng nhào tới.

Kia Thiết Nam cử động có chút ra ta ngoài ý liệu, bất quá, đây cũng là có thể lý giải, dù sao Vương Nhược Lan mới là hắc Tù Đồ, hắc hiển nhiên sẽ không để cho ta khinh địch như vậy liền đem người cứu ra ngoài.

"Cẩn thận!"

Bởi vì Vương Nhược Lan chỉ lo ra bên ngoài chạy, không có chú ý tới Thiết Nam cử động, lập tức ta không thể làm gì khác hơn là quát to một tiếng nhắc nhở hắn, cùng lúc đó, thân ta nhảy lên, một cước đá vào Thiết Nam trên bả vai, đem hắn đạp ngã về phía bên cạnh, sau đó ta chính là nhanh chân Vương Nhược Lan sau lưng, che chở nàng chạy ra ngoài.

"Người cũng cẩn thận một chút!" Vương Nhược Lan chạy trốn tới trên hành lang, theo bản năng xoay người lại nhìn ta nói nói.

Nghe được nàng lời nói, ta giương mắt cùng nàng đối với nhìn một cái, gật gật đầu nói: "Không cần đi xa, ở bên ngoài chờ ta."

Nói xong sau khi, ta xoay người hướng cái đó Thiết Nam nhào tới.

Lần này, bởi vì không có Vương Nhược Lan ở bên cạnh, ta không sợ ngộ thương đến nàng, cho nên ta chiêu thức phát huy càng huy sai tự nhiên, một cây Thiết Côn, giống như rắn độc, bổ ngang dựng thẳng chọn, không ngừng hướng kia Thiết Nam đập lên người đi.

Kết quả, để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn là, lúc này kia Thiết Nam lại đối với ta nhắm mắt làm ngơ, một lòng chỉ suy nghĩ vọt tới ngoài cửa đi, tựa hồ hẳn càng quan tâm Vương Nhược Lan.

Thấy cái này tình trạng, ta biết rõ mình cơ hội tới, cho nên khi xuống ta cố ý làm bộ như cũng phải ra bên ngoài trốn dáng vẻ, vừa đập đến đầu hẳn, một bên hướng ngoài cửa thối lui, sau đó kia Thiết Nam quả nhiên là hai tay ôm đầu, Ô Quy như thế đi theo ta phía sau ra bên ngoài vọt ra.

Sau đó, cũng liền tại hẳn đến cửa, vừa định xoay người dọc theo Dũng Đạo hướng phía ngoài chạy đi khi, ta nhưng là dùng Thiết Côn hướng về phía hẳn bụng chọt đâm một chút, hẳn theo bản năng đưa tay bưng bít bụng, sau đó ta nhân cơ hội Thiết Côn hướng trên mặt hẳn đâm một cái, vừa vịn thoáng cái đâm vào hẳn một cái trong hốc mắt, nhất thời liền gặp được máu đen biểu đi ra, kia Thiết Nam rốt cuộc há hốc mồm, phát ra một tiếng khàn khàn gào thét, sau đó chọt nhấc tay nắm lấy ta Thiết Côn, thoáng cái đem cây gậy kia nắm chặt đến một bên, sau đó hẳn một tay nói ra cây gậy, một tay liền hướng ta vồ tới, bắt ta đồng thời, cái kia bị ta đâm trúng trong hốc mắt, đã là máu thịt be bét, tình trạng cực kỳ dữ tợn.

Lúc này, ta nghiêm trọng hoài nghi người này là người câm, nếu không hẳn không sẽ dưới tình huống này, vẫn là im lặng không lên tiếng.

Nhưng mà, như là đã đâm mù rồi hẳn một chỉ con mắt, vậy kể tiếp cũng rất

tốt đối phó con thứ hai rồi, bởi vì ta không nhất định thế nào cũng phải dùng Thiết Côn thọt, ta dùng ngón tay cũng như thường có thể làm được!

Tâm lý nghĩ như thế, ta thừa dịp hắn tự tay bắt ta ngay miệng, đột nhiên một bên thân, tại hắn bắt vô ích đồng thời, nhưng là đột nhiên một bài trong tay Thiết Côn, đưa đến thân thể của hắn hướng bên trong nghiêng về, sau đó ta ngón trỏ trái cùng ngón giữa cũng đủ, mau hướng hắn ngoài ra một chỉ con mắt đâm xuống.

"Phốc xuy —— "

Lúc đó chỉ nghe được một tiếng vang nhỏ, trong tay ta ngón tay trong nháy mắt đâm vào một nhóm lạnh như băng tốt sênh sếch cục thịt chi bên trong.

Vì lý do an toàn, ta thậm chí còn cố ý dùng sức gõ gõ, chắc chắn đem hắn con mắt phế bỏ sau khi, mới vừa ra bên ngoài nhố.

Nhưng mà, cũng liền ở trong tay ta ngón tay ra bên ngoài nhố khi, đột nhiên, ta giật mình, cảm giác một trận quái dị.

Người này máu thịt tại sao là lạnh như băng?

Chẳng lẽ nói ——

Ngay sau đó ta tâm niệm vừa động, kết hợp với trước hắn các loại biểu hiện, ta rất nhanh thì cho ra một cái kinh người kết luận.

Không sai, người này không là người sống, hắn là một con cương thi!

Biết này cái sự tình, trong nháy mắt trước nghi vấn đều được giải quyết, không trách hắn hành động như vậy cơ giới, lòng như Bàn Thạch, hơn nữa thân thể khỏe mạnh giống như không sợ đau đớn như thế, thậm chí, hắn đối

với nhốt Vương Nhược Lan còn có một loại quái dị chấp niệm, nguyên lai hết thảy các thứ này cũng là bởi vì một cái nguyên nhân, đó chính là, hắn là một cụ không có linh hồn cương thi, hắn chỉ là bị người khác thao túng công cụ, chỉ có thể dựa theo người kia yêu cầu, đi làm một ít phi thường cơ giới sự tình thôi.

Như vậy, rốt cuộc là ai đang thao túng hắn đây?

Rất hiển nhiên, người này khẳng định chính là cái đó Cốc Chủ rồi.

Nghĩ tới đây, ta không cảm thấy là đối với kia Cốc Chủ cảm thấy càng hiểu kỳ hơn, đây rốt cuộc là một người như thế nào, cuối cùng ừm có như thế chúng bao kinh khủng năng lực, có thể đem người sống cùng Thụ Yêu kết hợp làm một thể, có thể điều khiển cương thi đối với Tù Phạm tiến hành xử phạt, thậm chí có thể bằng vào sức một mình, sáng lập nhạ một cái lớn bí mật tà ác môn phái thế lực. Không thể không nói, người này tuyệt đối là một cái phi thường lợi hại người, tuyệt đối không thể khinh thường.

Sau đó, lúc này, bởi vì hai chỉ con mắt đều bị ta lộng mù rồi, cho nên kia Thiết Nam lập tức cái miệng phát ra trầm thấp tiếng lách tách, hai tay có chút mờ mịt không căn cứ bốn phía loạn tới lui, ở Dũng Đạo bên trong lão đảo qua loa di động.

Thấy cái này tình trạng, ta hoặc là không làm không thì làm triệt để, thừa dịp hắn đưa lưng về phía ta khi, cắn răng dụng hết toàn lực hướng hắn đầu gối chọt một gậy đập xuống, nhất thời liền nghe được "Rắc rắc" nhất thanh thúy hưởng, tựa hồ là xương đùi bị ta đập gãy, sau đó hắn lập tức thân thể lệch một cái, ngã trên đất, không đứng nổi.

Ta xông lên, nhắm ngay ngoài ra một chân xương bánh chè, lần nữa chọt đập xuống, để cho hắn hoàn toàn tê liệt xuống, không có cách nào đứng lên, sau khi ta mới vừa hưởng hắn hai cái cánh tay một trận đập mạnh, biết

đập hấn hai cái cánh tay cũng đều gãy, tứ chi hoàn toàn mất đi hành động năng lực, cả người chỉ có thể nằm trên đất miễn cưỡng co quắp, sau đó ta đây mới tĩnh tâm xuống, đem Thiết Côn vứt bỏ, sau đó dùng tiểu đao phá vỡ hấn quần áo, đem hấn quần áo tháo ra, muốn nhìn một chút trên người hấn là cái tình huống gì.

Sau đó, khi ta đem hấn quần áo tháo ra sau khi, lại phát hiện đúng như dự đoán, tên khốn này không riêng gì trên đầu đeo một cái Thiết Đầu Khôi, thật ra thì hấn toàn thân cao thấp đều là bọc ở Tinh Cương trúc thành khôi giáp bên trong.

Cũng may kia khôi giáp ở khớp xương liên kết vị trí tương đối yếu kém, cho nên ta mới vừa rồi dùng cây gậy đập hấn đầu gối khi, trực tiếp đem khôi giáp cho đập vỡ ra rồi, sau đó ta mới thương tổn đến hấn chân, nếu không ta còn thực sự không chế trụ được hấn.

Lúc này, ta ngồi chồm hồm xuống, mảnh nhỏ quan sát kỹ một cái xuống khôi giáp kia, phát hiện khôi giáp kia thiết kế cùng cấu tạo phi thường tinh xảo, toàn thể tính cùng phong bế tính độ khá vô cùng, trên dưới là phân chia hai nửa, trung gian lợi dụng một ít chuẩn Mão cùng Kako trừ chung một chỗ, tổng thể mà nói, người nếu là mặc vào vật này, xác thực là có chút vô địch ý tứ.

Lại một người, kia chế tạo khôi giáp vật liệu thép, thật giống như cũng không phải phổ thông tài liệu, phi thường cứng rắn, may là ta Thiết Côn ở đó quỹ đồ vật đập lên người rồi nhiều như vậy xuống, đồ chơi này lại hoàn toàn không có đổi hình, đến khi hấn đầu gối bị ta đập rách, lại là bởi vì kia khớp xương kết hợp với nhau địa phương, sử dụng là tương đối mềm mại tài liệu thôi.

Tra xét một phen sau khi, ta đầu tiên là đem quỹ kia đồ vật chân thương sáo, tương tự giày sắt một loại một đoạn khôi giáp túm xuống dưới, sau đó

ta lại nhìn một cái hần chân, ta không tránh khỏi cũng có chút ngây ngẫn, bởi vì ta phát hiện chân kia bên trên rõ ràng là mọc đầy một tầng mịn màu xanh trắng nhưng mao.

Chương 169: Quỷ sơn cốc (mười hai)

Đây là một cái người chết chân, hơn nữa còn là đã chết không biết bao nhiêu năm Nguyệt người chết chân, phỏng chừng ít nhất đến có trên trăm năm đi.

Bởi vì là thời gian trôi qua quá lâu, cho nên, chân này khó tránh khỏi cũng có chút hong gió ý tứ, này đưa đến chân kia phi thường gầy, làm, mảnh nhỏ đến giống như cánh tay một dạng chỉ còn lại da bọc xương.

Sau đó, cũng ở nơi này dạng một chân da bên trên, nhưng là trải rộng một tầng mịn màu xanh trắng nhung mao, kia nhung mao cùng phổ thông lông không quá giống nhau, nhìn kỹ lại, thật ra thì nó càng giống như là lên mốc trên bánh mì thật sự mọc ra cái loại này mốc biến nấm bào tử.

Ta vẫn là lần đầu tiên thấy như vậy cương thi, cho nên tâm lý có chút hiếu kỳ.

Trước đó, ta từng nghe gia gia nói qua một ít liên quan tới cương thi sự tình, dựa theo hắc lão nhân gia cách nói chính là, cương thi là người sau khi chết thi thể biến hóa, có thể phân chia bảy cái tầng thứ, đứng đầu cơ bản cũng là Tử Thi, không phản ứng chút nào, không có phát sinh biến hóa gì, sau khi là Bạch Cương, thi thể vào nuôi thi đất sau, sau một tháng cả người bắt đầu dài mượt mà Bạch Mao, loại này cương thi hành động chậm chạp, phi thường dễ dàng đối phó, nó vô cùng sợ ánh mặt trời, cũng sợ hỏa sợ nước sợ gà sợ chó sợ hơn người; hai là Hắc Cương, Hắc Cương là đang ở Bạch Cương ăn chán chê dê bò tinh huyết, mấy chục năm sau Bạch Mao biến hóa đen sẫm biến thành, hành động cũng so với chậm chạp, nhưng bắt đầu không sợ gà chó, nói như vậy Hắc Cương biết người sẽ tránh, cũng không dám trực tiếp cùng người đánh lẫn nhau, thường thường ở người trong giấc mộng mới hút máu người; loại thứ ba là Khiêu Thi, Hắc Cương nạp Âm Hấp Huyết lại vài chục năm, Hắc Mao bỏ đi, hành động bắt đầu lấy nhảy làm chủ, nhảy bước khá nhanh mà xa, sợ ánh mặt trời, không sợ

người cũng không sợ bất kỳ gia súc; loại thứ tư thì, do Khiêu Thi nạp u Âm Nguyệt hoa nhi diễn biến, thì thường thường là trăm năm trở lên thậm chí mấy trăm năm cương thi, hành động nhanh nhẹn, nhảy phồng lên cây, tung nhảy như, hút tinh phách mà không để lại ngoại thương; loại thứ năm cương thi đã gần đến ư Ma, được đặt tên là Bạt, tốt danh hiệu Hạng Bạt, Hỏa Bạt, Kiền Bạt, chính là thi thu nạp tinh phách cân nhắc trăm năm sau biến thành, tướng mạo bộc phát dữ tợn, có thể nói Thanh Diện rằng nanh đặm người La Sát, còn có thể biến Huyền Thân diện mạo bên ngoài mạo mê muội mọi người, bên trên có thể Đồ Long đạp mây mù, xuống có thể nhảy xuống biển trời hạn xuống, có thể dẫn độ Ôn Thần, thời cổ sau khi trời hạn ôn dịch như vậy mà phát; đứng đầu loại sau cũng là đáng sợ nhất cương thi, phải nói nó đã không còn là thi, mà là Ma Vương, có cùng Thiên Thần thách thức lực lượng kinh khủng, mấy ngàn năm thậm chí vạn năm đạo hạnh, tương truyền Hoa Hạ đất đai chỉ xuất hiện qua một cái như vậy Ma Vương, ngàn năm trước nó bị Quan Thế Âm Bồ Tát thu phục là tọa kỵ, danh viết Sói.

Gia gia giải thích rất rõ rồi, thi thể phân cho bảy cái tầng thứ: Tử Thi, Bạch Cương, Hắc Cương, Khiêu Thi, thi, Hạng Bạt, Sói, bảy cái tầng thứ, một cái so với một cái lợi hại, cuối cùng đã là thần linh một loại tồn tại, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Mà bây giờ, ta đối mặt, chắc là một cái Bạch Cương, mặc dù cấp bậc phi thường thấp, nhưng là lại cũng là rất ít thấy một loại thi thể dị biến rồi.

Do ở hiện tại ta đã đem nó đánh cho tàn phế, cho nên ta cũng không sợ hãi, sau đó ta còn theo bản năng lấy tay sờ một cái nó chân, cảm thụ một chút tầng kia nhưng mao xúc cảm, không thể không nói, cảm giác kia băng trắc trắc, để cho người rất không thoải mái.

Sau đó, ta dùng tiểu đao đem trên đùi hắc lớp da cắt một chút, về sau nhưng là phát hiện một cái cực kỳ quái dị sự tình, đó chính là nó chân kia

bên trên máu thịt, mặc dù có chút hong gió, nhưng là lại không có bất kỳ dấu hiệu rữa nát, không những như thế, kia trong máu thịt, thậm chí còn có thể thấy một ít giống như con giun một dạng hơi khô khô phát dẹt mạch máu, mạch máu là màu tím đen, bên trong còn giống như có huyết dịch. Điều này nói rõ, cương thi mặc dù là không có linh hồn vật chết, nhưng mà thật ra thì thân thể bọn họ cơ năng cũng không phải là hoàn toàn đình trệ, bọn họ đúng là có nhất định sức sống, cũng hoặc giả nói là sinh mệnh lực.

Sau đó, ta lại đem nó ngoài ra một chân bên trên sắt giày ống túm xuống dưới, phát hiện cái chân kia cùng điều này cũng không kém.

Về sau ta tìm tới khô giáp kia từ đầu đến cuối liên tiếp nút áo cùng Kako, đem khô giáp toàn bộ hủy đi ra, đem kia cương thi từ khô giáp kia bên trong hoàn toàn phóng thích ra ngoài.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta đem kia cương thi hoàn toàn thả ra ngoài sau khi, lại nhìn một cái nó thân thể, không tránh khỏi cũng cảm giác một trận ngạc nhiên, da đầu đều có chút đã tê rần.

Này lại là một cụ nữ thi, phình ngực, khô héo thô bỉ tư mật vị trí, giới tính đặc chủng cực kỳ rõ ràng, đặc biệt là bởi vì đã có chút ít hong gió, cho nên nó rất gầy, trên người che lấp một tầng nhung mao, toàn thể tình trạng cực kỳ kinh người.

Sau đó, bởi vì cương thi đối với sống người tức giận khúu giác rất bén nhạy, cho nên nó bỏ đi nặng nề khô giáp hạn chế sau khi, mặc dù tứ chi cũng đã gãy vẫn còn vẫn là há miệng, Híz-khà zz Hí-zzz mà gầm nhẹ đến, theo bản năng hướng ta bên chân nhúc nhích tới, tựa hồ là muốn cắn ta một cái.

Có thể tưởng tượng lúc ấy hình ảnh là như thế nào một loại quỷ dị, nàng phụ thân nằm trên đất, giãy dụa thân thể, nhọn nhổng mông lên, toàn thân

cao thấp cũng che lấp mịn nhung mao, nhìn tựa hồ là một con dã thú, hoặc như là một con măng xà, luôn là theo như đó là một loại rất kinh người cảnh tượng.

Lúc đó ta nhìn nàng, trong lúc nhất thời, không biết nên xử lý như thế nào mới phải.

Ta nghĩ muốn trực tiếp đem nàng đầu đập bể, để cho nàng hoàn toàn chết, nhưng là vừa cảm thấy quá mức tàn nhẫn, vì vậy, ta trầm ngâm một chút, nhớ tới trước ở Hồ Đại Niên trong sân cùng Sở văn mỹ Quỷ Hồn tiến hành trao đổi phương pháp, ngay sau đó ta không cảm thấy là bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, sau đó đưa tay đè ở kia cương thi trên thiên linh cái.

Nếu như ta không có đoán sai lời nói, nàng cho dù đã chết, đã không có linh hồn, nhưng mà trên người nàng nhất định còn mang theo khi còn sống một ít chưa hết nguyện vọng, ta có thể đọc hiểu những thứ này nguyện vọng, sau đó giúp nàng thực hiện xuống, cứ như vậy, tin tưởng nàng coi như là bị ta đập chết, cũng cũng có thể nhắm mắt.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta mưu đồ đi cảm thụ cô ấy là cố chấp niệm khi, đột nhiên giữa, ta chỉ cảm thấy một cỗ khí tức âm lãnh từ trong tay ta lòng xuyên thấu vào, nhanh chóng chiếm cứ tâm thần ta, sau đó trong đầu của ta, không tránh khỏi liền hiện lên một cái cực kỳ quái dị hình ảnh.

Đó là một mảnh rừng tầng tầng lớp lớp rậm rạp, Thủy Khí tràn ngập thâm sơn vùng, nàng cứ như vậy lẳng lặng nằm ở nơi đó, giương một đôi con mắt, nhìn trên đầu lá cây trong khe hở xuyên thấu qua đi xuống một chút sắc trời, không biết đang suy nghĩ gì.

Sau đó, một Lâm Thiên, mỗi năm, thời gian biến thiên, đất đá chảy xuống

đưa nàng bắt đầu chôn giấu, ở trong bùn đất, nàng giống như chỉ nấm, từng điểm sinh trường, hắc phát quay quanh, móng tay ngẩng lên, răng cũng thử đến miệng bên ngoài, cùng lúc đó, trong lòng nàng oán niệm cũng càng ngày càng sâu.

Nàng vốn là một cái ôn nhu hiền huệ nhà nông cô nương, có một ngày vào núi hái nấm, bị một kẻ tàn ác cường bạo nỡ, sau đó bóp chết nhét vào trong sơn cốc.

Nàng thống hận, cừu hận, nàng muốn trả thù, vì vậy, rốt cuộc ở một cái trăng sáng sao thưa ban đêm, một trận gió lạnh thổi qua sau khi, nàng dưới đất chui lên, tha duệ tóc đen dài, giống như tượng gỗ một loại hương núi đi ra ngoài rồi.

Nhưng mà, đáng tiếc là, nàng không có thể tìm được nàng cừu nhân, nàng chỉ là sát hại một ít vô tội thôn dân, sau đó nàng liền bị một cái vân du bốn phương cao nhân bắt, sau khi bị dẫn tới trong sơn cốc này, khóa ở này lạnh giá khô giáp bên trong.

Kia vân du bốn phương cao nhân dĩ nhiên chính là Văn Hương Cốc Cốc Chủ rồi, mà hãn này khô giáp cũng phi thường lợi hại, từ đầu đến cuối đều có Bát Quái Đồ văn, vừa vặn tạo thành phù chú, có thể đối với cường thi tiến hành thao túng, cho nên, ở sau đó năm tháng rất dài bên trong, nàng chỉ có thể là cơ giới nghe theo kia Cốc Chủ chỉ thị cùng mệnh lệnh, hoàn toàn không có chính mình ý thức có thể nói.

Ta không biết kia Cốc Chủ là thông qua phương pháp gì đối với nàng tiến hành thao túng, mà chính nàng tựa hồ cũng không biết đây là chuyện gì xảy ra, nàng chỉ biết là, thường cách một đoạn thời gian, nàng sẽ không tự chủ được làm một chút ít sự tình, tỷ như có phạm nhân mới đưa vào, nàng thủ biết trước phạm nhân tuyệt đối không thể trốn xuống, thứ yếu, nàng phải dùng tất cả biện pháp, làm hết sức để cho phạm nhân cảm thấy thống khổ,

có đôi khi là rắn độc cắn, có đôi khi là sắt bàn chải lột da, tóm lại, nàng chính là làm từng bước đất làm cái gì, từ nơi sâu xa, Cốc Chủ ý niệm tựa hồ có thể truyền đến trên người nàng, để cho nàng từ trong tiềm thức đi tuân theo hần mệnh lệnh.

Lúc này, ta chỉ có thể từ nàng lưu lại ý niệm bên trong, thấy một khuôn mặt người, đó là giết chết cô ấy là cái ác đồ mặt, mặt kia cũng không cái gì quá lớn đặc điểm, ngoại trừ bên trái khóe mắt có một nốt ruồi đen ra. Cái tình huống này để cho ta có chút bất đắc dĩ, bởi vì, coi như ta có thể giúp nàng tìm tới cừu nhân, chỉ sợ kia cừu nhân cũng cũng sớm đã chết, dù sao, thời gian đã qua quá lâu thời gian.

Bất quá, bây giờ những thứ này cũng còn chưa phải là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là, ngay tại ta đang ở đọc đến nàng oán niệm khi, trong mơ hồ, luôn cảm giác ta bên cạnh mình còn giống như đứng một người.

Là ai ?

Trong nháy mắt, ta tâm lý trầm xuống, nghĩ tới một cái sự tình.

Không tệ, cái đó Cốc Chủ một mực ở không chế này là cương thi, nói cách khác, này cương thi trên người phát sinh hết thảy, thật ra thì hẳn đều là biết, như vậy, hiện tại hẳn khẳng định cũng đã biết hết rồi nơi này đã phát sinh hết thảy, hơn nữa, rất có thể là, hẳn có lẽ chính thông qua kia cương thi xúc cảm, đang âm thầm quan sát ta, mà ta bây giờ cảm ứng đến cái đó khí tức, không ra ngoài dự liệu, chắc là cái đó Cốc Chủ rồi.

Lúc đó, nghĩ tới đây, ta đột nhiên giật mình, theo bản năng chau mày một cái, về sau chính là đột nhiên cho gọi ra Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo, ở chung quanh thân thể tạo thành một vòng cường đại khí tràng, khí tràng kia trong nháy mắt đem bóng người kia đánh bể thành hơi khói.

Sau đó, ở đó hơi khói tản đi trong nháy mắt, ta trong mơ hồ, nhưng là nghe được một tiếng kinh ngạc tiếng kêu.

Sau đó, ta trương mở con mắt, nhìn một chút trên đất người nữ kia thi, nàng vẫn ở chỗ cũ ngọa nguậy, tựa hồ oán niệm vẫn là không có tiêu trừ.

Thấy cái này tình trạng, ta cũng vậy bất đắc dĩ, không tránh khỏi lôi kéo nàng một chân, đưa nàng lôi vào trước nhốt Vương Nhược Lan kia đang lúc trong phòng giam, đưa nàng nhốt ở bên trong, về sau ta xoay người chuẩn bị đi ra ngoài, trong lúc lơ đãng, đi ngang qua trên đất kia tán lác khô giáp, sau đó ta giật mình, nghĩ tới một ý kiến hay, ngay sau đó liền đem khô giáp kia nhặt lên, sau đó dè dặt xuyên thủng rồi trên người mình.

Bởi vì khô giáp căng tay, bấp chân đều bị ta cắt đứt, cho nên những thứ kia ta đều không muốn, ta chỉ là mặc chủ thể một bộ phận, bất quá này một bộ phận cũng đã tốt vô cùng, ít nhất nó che ở ta thân thể toàn bộ bộ vị yếu hại, như vậy thứ nhất, đối phương muốn một đòn trọng thương ta, liền không quá có thể.

Sau đó ta mặc xong khô giáp sau khi, đem áo khoác mặc lên, quần cũng mặc xong, tiếp theo chính là đi ra ngoài, chuẩn bị đi tìm Vương Nhược Lan.

Vương Nhược Lan cũng không có đi xa, liền ở cửa ra nơi trong phòng làm việc chờ ta, chỉ là, khi nàng đầu tiên nhìn thấy ta khi, nàng theo bản năng liền phát ra thét một tiếng kinh hãi, về sau liền hướng cửa sổ chạy tới, tựa hồ là muốn nhảy cửa sổ chạy đi.

Chương 170: Quỷ sơn cốc (mười ba)

Vương Nhược Lan cử động để cho ta một trận ngạc nhiên, ngay sau đó ta cũng đã minh bạch rồi, nàng đây là bởi vì thấy ta mang Thiết Đầu Khôi, cho nên còn tưởng rằng là kia cương thi đi lên, muốn bắt nàng, cho nên hẳn nghĩ muốn chạy trốn.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng lên tiếng gọi lại nàng, cùng lúc đó, ta cũng đem đầu Khôi cầm xuống dưới, hiện ra vốn là mì cho, nàng lúc này mới trấn định lại, có chút hiếu kỳ mà tiến lên sờ một cái ta, hỏi ta đây là chuyện gì xảy ra.

Ta vì vậy đem tình huống cho nàng giải thích một chút, sau khi chính là cởi áo khoác xuống, để cho nàng thưởng thức một chút ta mới thu được khôi giáp.

Vương Nhược Lan đối với khôi giáp kia dĩ nhiên là chặt chặt khen ngợi, nói là ta mặc vừa vặn.

Nghe nói như vậy, ta cau mày suy nghĩ một chút, tuyệt đối lấy chính mình năng lực mà nói, sau khi coi như là không thể sở hướng phi mỹ, nhưng mà lúc gặp nguy hiểm sau khi , ta muốn chạy trốn cùng tự vệ, hay là chùng hơn, cho nên nói, thật ra thì này khôi giáp đối với ta mà nói cũng không phải là cố gắng hết sức cần phải, mà Vương Nhược Lan cũng không giống nhau, nàng bây giờ cả người là bên trên, chính mình lực lượng tốt yếu, cho nên ta cảm thấy đến này khôi giáp cho nàng mặc, thật ra thì càng là thích hợp một chút.

Nghĩ tới đây, ta ngay sau đó để cho nàng chờ một chút, sau đó ta chính là đem bao trên khôi giáp áo khoác cùng quần cởi ra, sau đó mở Thủy Giải khôi giáp.

Khôi giáp giải hết sau khi, trên người của ta liền chỉ người mặc Thu y Thu

khổ, tình trạng có chút mát lạnh.

Thấy cái này tình trạng, Vương Nhược Lan liền hơi nghi hoặc một chút hỏi ta phải làm gì, sau đó ta liền đem nàng kéo qua đến, để cho nàng đem phía ngoài cùng một tầng quần áo cởi xuống.

Nàng hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà cũng lớn ước đoán được ta nghĩ rằng pháp, không cảm thấy là có chút cảm động giương mắt nhìn ta một cái, một bên cởi quần áo, vừa hướng ta nói: "Tiểu Bắc, cảm ơn người, người đối với ta thật tốt."

Nghe được nàng lời nói, ta tâm lý có chút nhỏ đặc ý, ngay sau đó trở nên càng ân cần, chính mình quần áo còn không mặc đâu rồi, liền đi qua giúp nàng cởi quần áo, bởi vì nàng trên tay còn có đầu vai thương cũng quá nặng, hành động không tiện lắm.

Cho nàng cởi áo khoác khi, nàng theo bản năng nhú mày một cái, "Ai nhé" đất kêu một tiếng, rất hiển nhiên, thương thế kia để cho nàng có chút thống khổ.

Ta đem nàng áo khoác cởi ra, thuận tiện kiểm tra một hồi nàng thương thế, phát hiện nàng đầu vai vết thương, mặc dù nhưng đã khép lại một ít, nhưng là bởi vì trước bị dụng hình khi, băng vải bị cưỡng ép xé, hơn nữa nàng sau đó lại nhiều lần giãy giụa, cho nên vết thương có chút xé dấu hiệu, giờ phút này lại vừa là chảy ra một mảnh ân hồng vết máu, đem nàng bên trong quần áo cũng thấm ướt, thứ yếu chính là trên cánh tay bị lột da địa phương, tất cả đều là ân hồng một mảnh, nhìn truat mục kinh tâm.

Thấy cái này tình trạng, ta mới nhớ nàng vết thương còn không có băng bó, ngay sau đó có chút không đành lòng, cảm thấy nàng cái tình huống này, coi như là mặc vào khôi giáp, khả năng cũng chỉ sẽ gia tăng gánh nặng, để cho nàng trở nên càng thống khổ, cho nên khi xuống ta đỡ nàng, để cho

nàng trước ngời xuống ghế dựa đến, tiếp theo ta chính là trong phòng sôi trào, muốn tìm một ít băng vải hoặc là sa bố cái gì, giúp nàng băng bó vết thương xuống.

Cũng coi là chúng ta vận khí tương đối khá, ta lại ở trong phòng tìm được một cái hộp cấp cứu, bên trong vừa vận có chúng ta cần muốn cái gì.

Ngay sau đó, ta xách hộp cấp cứu đi tới trước mặt nàng, trước cùng nàng đối với nhìn một cái, để cho nàng chịu đựng đau, về sau ta chính là nắm nàng thiếp thân quần áo vạt áo, để cho nàng nắm tay nâng cao, sau đó phi thường êm ái giúp nàng cởi quần áo đi xuống.

Trong quá trình này, may là ta động tác rất nhu hòa, nhưng là lại bởi vì quần áo là dính dính vết thương, cho nên hẳn vẫn là đau đến quất thẳng tới hơi lạnh.

Quần áo cởi ra sau khi, ta lại nhìn một cái nàng tình huống, không cảm thấy là cảm giác có chút thương tiếc, nàng thương thể trên người thật sự là có chút quá dữ tợn.

Đầu tiên là nàng hõm vai vết thương cũ, bây giờ bởi vì vết thương băng liệt, kia mới vừa kết đứng lên vết máu đã nhếch lên đến, bị máu tươi thấm ướt, sau đó là trên cánh tay hai khối lớn cỡ bàn tay, máu thịt be bét vết thương, đều là đỏ thẫm một mảnh, kia tình trạng nhìn đều cảm giác rất thương, thật không biết nàng là như thế nào chịu đựng. Từ một điểm này nói, Vương Nhược Lan tuyệt đối là một cái đủ kiên cường nữ nhân, nếu không lời nói, nàng phỏng chừng đã sớm không kiên trì nổi, trực tiếp ngồi chồm hõm dưới đất khóc lớn lên rồi.

Trừ lần đó ra, nàng trên người chỉ mặc một món màu da áo ngực, cũng coi là đối với ta thẳng thắn gặp nhau, cho nên hẳn lại là có chút ngượng ngùng ý tứ, theo bản năng cúi đầu, không dám nhìn ta.

Ta ngồi xổm xuống, trước tiên đem cồn i-ốt lấy ra, nói với nàng: "Vết thương trước phải khử độc, có thể sẽ đau vô cùng, người muốn nhịn được, tận lực không nên kêu đi ra, nếu không lời nói, có thể sẽ bị những tên khốn kiếp kia phát hiện, như vậy coi như không tốt lắm."

Nghe được ta lời nói, nàng gật đầu một cái nói: "Yên tâm đi, ta nhịn được, người mặc dù làm xong."

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, sau đó vặn ra cồn i-ốt nắp bình ở, dùng quần bông gòn dính cồn i-ốt, chuẩn bị hướng nàng trên vết thương lau.

Lúc này, Vương Nhược Lan có chút theo bản năng nhú mày một cái, ngay sau đó nhưng là ngược mắt nhìn ta nói: "Tiểu Bắc, thật ra thì, nếu như người thật muốn trợ giúp ta lời nói, cũng không cần phiền toái như vậy, người có thể có càng phương pháp tốt giúp ta khôi phục thương thế."

"Biện pháp gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng hỏi.

Nàng sắc mặt trong nháy mắt đỏ tươi đỏ lên, cùng lúc đó, ánh mắt nhưng lại là tràn đầy mong đợi, sau đó nàng liền nói với ta nói: "Người cũng biết, ta tu luyện là Thái Cực công pháp, nói trắng ra là, công pháp này chính là hút khác biệt Nhân Nguyên khí, sau đó để cho thân thể của mình lần thứ hai trở mã, từ đó trở nên càng tuổi trẻ. Cho nên, hiện tại ở cái tình huống này xuống, nếu như, nếu như người nguyện ý cho ta mượn một cái Nguyên Dương lời nói, lấy người dương khí dư thừa cùng thịnh vượng tình huống mà nói, ta hẳn là có thể được ích lợi rất lớn, thân thể cũng sẽ khôi phục đất càng thêm mau lẹ, nói không chừng trong nháy mắt liền có thể hoàn toàn khép lại. Cho nên —— "

Vương Nhược Lan nói tới chỗ này, muốn nói lại thôi.

Nghe được nàng lời nói, ta cau mày trầm tư một chút, ngay sau đó nhìn nàng nói: "Nếu như người thật muốn lời nói, ta có thể cho người. Con đường đi tới này, ta đối với người cái nhìn đã thay đổi không ít, ta cảm thấy cho người là một cái đáng giá tín nhiệm người. Chỉ là, người cũng hẳn minh bạch, này cái sự tình, cũng không phải là mặt ngoài nói một chút đơn giản như vậy. Đầu tiên, ta bản thân hay là đồng tử thân, nếu như đem Nguyên Dương cho người, tự nhiên đối với người trợ giúp rất lớn, nhưng mà, cứ như vậy, ta cũng liền phá thể rồi, điều không vinh dự này là tổn thất Nguyên Dương sự tình, trọng yếu nhất là, từ đạo đức phía trên mà nói, giữa chúng ta —— ta thật ra thì muốn đem lần đầu tiên để lại cho mình thích nhất cô gái, cũng không muốn tùy tùy tiện tiện liền —— tóm lại, có thể là ta tư tưởng tương đối cũ kỹ, ngược lại ta cảm thấy đến như vậy không là rất tốt."

"Ta minh bạch ý người, " nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan giương mắt nhìn ta một cái, ánh mắt kia rất đơn thuần, cũng không giống như kiểu trước đây chứa mị hoặc, sau đó nàng đối với ta nói: "Tiểu Bắc, người cần thận hãy nghe ta nói xuống. Đầu tiên, ta muốn xin lỗi người, trước cho nên ta làm như vậy, cũng chính là, liền là muốn phá người đồng tử thân, trực tiếp thái bổ người tinh nguyên, thật ra thì, là bởi vì ta cho tới nay nuôi thành thói quen, dù sao nữ nhân cùng nam nhân tiếp xúc, đây là có khả năng nhất làm cho đàn ông ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ chiều số. Nhưng mà, trên thực tế, sự tình cũng không phải thị phi đến làm như vậy mới được, chúng ta có còn lại càng phương pháp tốt có thể làm được một điểm này."

Chương 171: Quý sơn cốc (mười bốn)

Nguyên lai Vương Nhược Lan muốn Thái Bỗ khác biệt người nguyên khí, cũng không phải là chỉ có hút nam nhân tinh Hoa con đường này.

Này cái sự tình thật ra thì cũng tương đối dễ hiểu, thiên hạ tại sao có thể có như vậy tự tiện công phu, nhất định phải một nữ nhân giống như đồ đồ một dạng khắp nơi đi đi câu dẫn nam người mới có thể sống được, bản thân này liền không phù hợp suy luận, cảm giác đại đa số khi, đều là một ít tương đối thô bỉ cấp thấp người, cố ý ý dâm đi ra hạ lưu tình tiết.

Ngay sau đó, ta vì vậy hỏi Vương Nhược Lan, ngoại trừ cái phương pháp này ra, còn có biện pháp gì có thể giúp nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng có chút bất đắc dĩ khẽ thở dài một hơi nói: "Người có nghe nói hay không qua Hấp Huyết Quý?"

"Ừ ?" Vương Nhược Lan lời nói để cho ta ngẩn ra, không cảm thấy là nhớ lại một chút ít sự tình, ta nhớ được ta khi còn bé tựa hồ xem qua một ít liên quan tới Hấp Huyết Quý Manga cùng điện ảnh, nhưng mà, dựa theo ta kinh nghiệm, vật này tựa hồ chỉ tồn tại ở Tây Phương trong thế giới, chúng ta bên này thật giống như không có, cho nên ta có chút hiếu kỳ hỏi nàng nói: "Người nói chẳng lẽ chính là điện ảnh những thứ kia ngoại quốc quý tử? Sẽ Hấp Huyết, còn có thể đem người biến thành theo chân bọn họ như thế cái loại này yêu ma? Bọn họ ở người tây phương trong thế giới, tựa hồ thống nhất được gọi là 'Quý tộc' ."

"Ta không biết như lời người nói cái loại này quý tộc Hấp Huyết Quý là chuyện gì xảy ra, nhưng mà ở trong ấn tượng của ta, thật ra thì từ rất sớm khi, khả năng cũng chính là nhân loại mới vừa bắt đầu biết một ít văn minh khi, trên thế giới này thật ra thì liền tồn tại một loại người, bọn họ có thể trường sinh bất lão, nhưng là bọn họ trường sinh bất lão biện pháp lại phi thường tàn nhẫn, có là dựa vào ăn lấy trẻ sơ sinh máu thịt mà sống sót, có

là dựa vào hút người sống máu tươi mà sống sót. Rất hiển nhiên, bởi vì bọn họ loại phương pháp này so giá tà ác, cho nên bọn họ đa số là tồn tại ở trong bóng tối, một khi bị người phát hiện, thì có thể đổi mặt tai họa ngập đầu, hơn nữa, thời gian lâu dài sau khi, mọi người cũng đều biến thông minh, biết một cái địa phương luôn có con nít vô tội mất tích, liền suy đoán phụ cận khả năng tồn ở Hấp Huyết Quỷ, cho nên mọi người sẽ tập hợp cùng đi đuổi tà ma, một khi bắt Hấp Huyết Quỷ, sẽ đem bọn họ băm thành thịt nát, để cho bọn họ không có cách nào sống nữa. Cho nên nói, từ cổ chí kim, có thể Trường Sinh người khả năng rất nhiều, nhưng là chân chính Trường Sinh rất ít người." Vương Nhược Lan nói tới chỗ này, lần nữa khẽ thở dài một hơi nói: "Nhưng mà, bất kể như thế nào, bất cứ lúc nào, tất cả mọi người muốn sống được lâu hơn, không muốn chết đi, cho nên, Hấp Huyết Quỷ cái môn này, sau đó trải qua cải tiến cùng diễn biến sau khi, dần dần liền từ bỏ hút máu người, ăn lấy trẻ sơ sinh thịt này một Thiên Nhân cộng giận hành vi, biến thành dựa vào Thái Cực nam nhân nguyên dương sống được Trường Thọ. Cho nên, thật ra thì, nếu như người không muốn độ một cái Nguyên Dương cho ta lời nói, như vậy, người có thể nhin một chút đau, cho ta một chút máu tươi, cũng hoặc là trên người thịt, nói như vậy, đối với ta trợ giúp cũng rất lớn."

Lúc đó, Vương Nhược Lan lời nói, để cho ta có chút tan vỡ, ta không tránh khỏi theo bản năng nói: "Tại sao ta cảm giác chính mình với Đường Tăng vậy? Chẳng lẽ ăn ta thịt thật có thể trường sinh bất lão? Mà người, chớ không phải là kia Tây Hành trên đường, đặc biệt câu dẫn trưởng lão Nữ Yêu Tinh? Lại nói, người ta yêu tinh cũng đều là rất trẻ tuổi xinh đẹp được không nào?"

"Ô kìa, rõ ràng là chính người để cho ta nói, trả thế nào trêu chọc người ta?" Bị ta đây sao một trêu chọc, Vương Nhược Lan không cảm thấy là mặt đầy đỏ bừng, có chút ngượng ngùng nhìn ta một cái, theo bản năng co rút thân hướng bên cạnh ta ẩn giấu giấu, tiếp theo nhưng là đối với ta nói: "Thật ra thì người nói cũng không có sai, người bây giờ mặc dù không có

Đường Tăng lợi hại như vậy, có thể để người ta ăn một miếng thịt liền trường sinh bất lão, nhưng mà người máu thịt thật ra thì cùng Đường Tăng thịt công hiệu là không sai biệt lắm. Người phải biết, tại sao kia Đường Tăng thịt có thể có trường sinh bất lão hiệu quả? Đó cũng là bởi vì Đường Tăng trước chuyển thể mười ba lần, mỗi lần đều là giữ Nguyên Dương thân, cho đến trở thành Đường Tăng khi, vẫn là một giọt Nguyên Dương không tiết, cho nên trong cơ thể hắc ấn chứa nguyên khí là phi thường dư thừa, ăn một miếng có thể Dữ Thiên Đồng Thọ mạng, dĩ nhiên, sự thật cũng không có khoa trương như vậy, nói như vậy, ăn một lần có thể sống năm khoảng trăm năm đi. Một điểm này chỉ cần người nhìn kỹ một cái Tây Du Ký cũng biết là chuyện gì xảy ra, thật ra thì ở trong đó thần tiên, Phật a cái gì, đều dựa vào một ít phi thường thần Kỳ Đông tây duy trì tuổi thọ, trên trời thần tiên dựa vào Bàn Đào, trên đất thần tiên dựa vào nhân sâm quả, mà Tây Phương Phật Đà, tiến tới là Đường Tăng thịt, Đường Tăng trước chuyển thể mười ba lần, tại sao một giọt Nguyên Dương không tiết? Cũng là bởi vì còn không có lớn lên, liền bị bọn họ bắt dậy ăn. Đây chính là vì cái gì Đường Tăng lá gan nhỏ như vậy, hơn nữa một chút công lao cũng không có, cuối cùng còn có thể thành Phật, thật ra thì hắc công lao lớn đây."

Vương Nhược Lan lời thật là để cho ta hiểu ra, này hoàn toàn mới cách nói, không thể không làm cho người tin phục.

Bất quá vấn đề bây giờ là, ta muốn cho nàng bao nhiêu thịt ăn mới được.

Ngay sau đó ta xem một chút nàng, hỏi nàng nói: "Muốn cắt nhiều một khối to thịt mới được? Nửa cân đủ không?"

Ta nói chuyện đang lúc, móc ra tiểu đao, trên dưới nhìn mình, cảm giác mình trên người cũng không có dư thừa thịt, không phát hiện có chút hơi khó.

"Hi hi, được rồi, người bị làm đáng sợ như thế, thật ra thì rất đơn giản, người đem cổ tay hơi chút cắt cái lỗ, ta hít một chút huyết dịch là được. Chuyện này đối với người không có ảnh hưởng gì, các người người trong thành không phải là còn đặc biệt đi máu tươi sao? Ta đại khái muốn người một cái hai trăm liền không sai biệt lắm." Vương Nhược Lan nhìn ta nói.

"Vậy cũng tốt, người tự mình động thủ đi, ta không xuống tay được, " ta nói chuyện đang lúc, đem tiểu đao đưa cho nàng.

Kết quả nàng lại không có tiếp tục, ngược lại là cúi đầu tại kia hộp cấp cứu bên trong tìm được treo châm, sau đó hí mắt đối với ta nở nụ cười, để cho ta nhắm lại con mắt, sau đó ta cũng cảm giác nàng đem ta cánh tay kéo tới, dùng treo châm ở ta trên cánh tay đâm một cái, tựa hồ là ghim trúng mạch máu.

Sau khi ta trên căn bản không có quá nhiều cảm giác, chính là cảm thấy cánh tay có chút chua xót, sau đó ước chừng qua thêm vài phần chung sau khi, Vương Nhược Lan đem đầu châm nhổ xong, sau đó để cho ta trương mắt.

"Xong chưa?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Ừ, " nàng ánh mắt có chút mê ly, hơi lộ ra hưng phấn gật đầu, đầu lưỡi theo bản năng liếm môi một cái nói: "Ta, ta mới vừa rồi nhiều hít hơi có chút, không biết người cảm giác thế nào."

"Cũng còn khá, chỉ là có chút mệt, " ta đánh thiếu, nói với nàng.

"Vậy nếu không như vậy đi, ngược lại chúng ta cũng không nóng nảy, nếu không người ở nơi này trước một lát thôi, ta vừa vận lợi dụng thời gian này điều tức một chút, người có thể cho ta hộ pháp." Vương Nhược Lan nói với

ta nói.

"Vậy được đi, " mất máu hơi nhiều, ta xác thực là có chút buồn ngủ, lập tức cũng không từ chối, đi tới lão bản kia trên ghế nửa nằm xuống, không lâu lắm liền tiến vào mộng đẹp, sau đó Vương Nhược Lan nhưng là ngồi xếp bằng ngồi xuống ghế, quần áo cũng không xuyên, cũng đã vãn hai tay Kết Ấn, nhắm mắt bắt đầu tu luyện rồi.

Ta mơ hồ rồi sau một hồi, cảm giác Vương Nhược Lan đã tiến vào trạng thái, ngay sau đó ta chính là có chút trương mở con mắt, hướng nàng nhìn sang.

Trước ta nói ta trò chơi buồn ngủ, nhưng thật ra là đang gạt nàng, ta chính là muốn nhìn một chút nàng hấp thu ta cho nàng những thứ kia trong máu năng lượng sau khi, rốt cuộc sẽ biến thành hình dáng gì.

Chỉ là, để cho ta có chút thất vọng là, tốt nửa ngày, nàng tựa hồ cũng không có gì đặc thù biến hóa, sau đó ta không tránh khỏi có chút buồn chán, co rút thân vùi ở trên ghế, không tránh khỏi liền tối tăm đất nhắm lại con mắt, lần này, nhưng chính là thật ngủ thiếp đi.

Chương 172: Quỷ sơn cốc (mười lăm)

Giấc ngủ này liền có chút chìm, có thể là bởi vì mất máu quá nhiều nguyên nhân, hơn nữa bản thân mình cũng có chút thương, đoạn đường này tới cũng là có chút điểm mệt mỏi, cho nên ngủ sau khi, trên căn bản cái gì sự tình cũng không biết.

Cũng không biết bao lâu trôi qua sau khi, ta đột nhiên cảm giác mũi một trận ngứa ngáy, sau đó ta chợt hắt xì hơi một cái tỉnh lại, sau đó ta trương mắt nhìn một cái, không cảm thấy là theo bản năng cả kinh, trước mặt cuối cùng một tấm xa lạ thiếu nữ gương mặt, cái này làm cho ta lập tức khẩn trương, lui về phía sau vừa rút lui thân, giơ tay lên phải đánh đi qua.

"Đừng, đừng, ta là Nhược Lan, " nhìn thấy ta cử động, cô bé kia lập tức thét một tiếng kinh hãi.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là một trận ngạc nhiên, ngay sau đó kéo ra mở cửa sổ, nhìn kỹ nàng một chút, phát hiện nàng và Vương Nhược Lan dáng dấp xác thực rất giống, nhưng mà tuổi tác bên trên lại khác khá xa, nàng tuổi tác nhiều nhất bất quá hai mươi tuổi, mà Vương Nhược Lan trước nhưng là có bốn năm mươi tuổi dáng vẻ.

Bất quá, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, nàng mặc trên người quần áo lại đúng là Vương Nhược Lan.

Sau đó ta giật mình, không tránh khỏi nhớ lại một cái sự tình, đó chính là Vương Nhược Lan tu tập là Thái Cực phương pháp, trước uống ta thật là nhiều máu, chẳng lẽ là nói, nàng đã đem huyết dịch kia nguyên khí hấp thu, sau đó thì trở thành bộ dáng bây giờ rồi hả?

Cái này thật đúng là là để cho ta có chút diệt phá mắt kính, hoàn toàn không nghĩ tới.

Nhìn thấy ta có chút sững sốt, Vương Nhược Lan không cảm thấy là cười đùa nói: "Thế nào? Không thể tin được sao?"

"Là có chút không thể tin được, người biến hóa này cũng quá lớn một chút chứ ? Dòng máu của ta thật có thần kỳ như vậy công hiệu? Vậy tự ta uống hai miện, có phải hay không cũng sẽ trở nên tuổi trẻ?" Ta nhìn trang nghiêm tiểu cô nương như thế Vương Nhược Lan, có chút ngạc nhiên hỏi.

"Hi hi, yên tâm đi, nếu là người một mực giữ Nguyên Dương thân, không cần uống chính người máu, liền có thể sống rất lâu rồi, thành tinh đều được, " Vương Nhược Lan vui vẻ nhìn ta, ngay sau đó nhưng là theo bản năng cúi đầu nói: "Lần này thật phải cảm ơn người."

Lời này để cho ta có chút vui vẻ yên tâm, đối với nàng gật đầu một cái, sau đó nhìn một chút bên ngoài, phát hiện tại thái dương đã sắp muốn xuống núi, sắc trời hơi trễ, không tránh khỏi nói với nàng: "Tốt lắm, đừng bảo là quá nhiều, vội vàng chuẩn bị một chút, nhanh lên một chút, ta giúp người đem khôi giáp mặc vào, người đi theo ta. Ta đoán kia Cốc Chủ tu luyện là Âm Tà công pháp, cho nên ban ngày khi hắc thật không dám đi ra, nhưng mà sau khi trời tối thì như thế nào, vậy cũng liền khó nói chắc rồi. Chỗ này của ta vừa vặn có cả cái sơn cốc địa hình phân bố đồ, chúng ta dành thời gian đi tìm đến kia Cốc Chủ, đưa hắc tiêu diệt hết, này cái sự tình cũng không tính là giải quyết viên mãn rồi."

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan gật đầu một cái. Chạy tới bắt đầu cầm lên khôi giáp mặc lên người.

Ta đi tới giúp nàng.

Rất nhanh, nàng đem khôi giáp mặc xong, áo khoác cũng bọc ở khôi giáp bên trong, chỉ có cẳng tay cùng bắp chân lộ ở bên ngoài, trên đầu chính là một cái thiết diện cụ, toàn thể bộ dáng phi thường khôi hài.

Bất quá ta cũng không có cười, chỉ là đối với nàng gật đầu một cái, sau đó liền mang theo nàng rời đi nhà, hướng người Hương động bên kia chạy tới rồi.

Rất nhanh, chúng ta liền đi tới người Hương động lối vào, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện đó là một cái rất lớn động, vẻn vẹn là cửa vào thì có cao hơn một trượng, ngoài động chính là trồng một ít dùng để che giấu Quế Hoa cây, lúc này chính trị Quế Hoa nở phóng thời tiết, cho nên hoa mùi thơm khắp nơi, phá lệ say lòng người.

Bên trong động đen thui, không biết là tình huống gì, nhìn chung quanh một chút, thậm chí là dùng Long Bạt máu cốt cảm giác mạnh mẽ ứng một chút, lại cũng cũng không có phát hiện bất kỳ khí tức gì, điều này nói rõ nơi này đúng là không có ai phụ trách canh giữ. Đây cũng là để cho ta cảm thấy có chút kỳ quái, trọng yếu như vậy địa phương, ủa sao không có ai vậy canh giữ đây?

Lúc đó ta có chút hồ nghi, kết quả Vương Nhược Lan nhìn bốn phía nhìn, quả quyết đối với ta nói: "Theo ta được biết, Cốc Chủ thủ hạ có Lưỡng Đại Hộ Pháp, được xưng trắng đen Song Sát, bọn họ và Cốc Chủ ở cùng nhau ở nơi này người Hương trong động. Người Hương đây động bộ có ba cái Thạch Thất, chính là bọn hắc chỗ ở, trung gian một cái lớn nhất là Cốc Chủ, bên trái là hắc sát, bên phải là bạch sát. Nhắc tới xấu hổ, bởi vì ta cấp bậc quá thấp, chưa từng thấy qua bọn họ, thật không biết bọn họ cũng là hình dáng gì, bất quá phỏng chừng cũng là phi thường lợi hại, cái đó Thiết Nam cũng đã là một cái chứng minh."

Nghe được Vương Nhược Lan lời nói, ta trầm ngâm một chút, ngay sau đó quả quyết nhắc chân hướng người Hương bên trong động đi vào, sau đó Vương Nhược Lan theo bản năng theo sau.

Đến cửa hang, ta nhưng là xoay người nhìn Vương Nhược Lan nói: "Tiếp theo có thể sẽ vô cùng nguy hiểm, cho nên không bằng người đi về trước, không muốn với tiến vào, chính ta đi vào, đem sự tình giải quyết, mới đi ra tìm người."

"Không được, người đối với ta Na nhi được, ta làm sao nhịn lòng nhìn một mình người phạm hiểm? Yên tâm đi, nhiều một cái nhiều người một phần phối hợp, huống chi ta còn có khôi giáp, sẽ không xảy ra chuyện, sẽ để cho ta theo đến người đi." Vương Nhược Lan nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không nói thêm nữa, để cho nàng cẩn thận một chút, sau đó chúng ta cùng đi vào trong hang.

Sau khi đi vào, nhìn bốn phía nhìn, phát hiện sơn động này không đặc biệt gì, chính là phổ thông hang đá, nhiều nhất là có chút ẩm ướt ẩm áp mà thôi.

Sơn động cũng rất thẳng tắp, một đường hướng sâu bên trong thông đi, khoảng thậm chí ngay cả chi nhánh cũng không có, cái này coi như thật để cho người cảm thấy có chút quá mức bình thường, bình thường đến không bình thường trình độ.

Sau đó chúng ta cẩn thận đi tiếp, rất nhanh là đến một nơi rất rộng rãi dưới đất trong huyết động, ngẩng đầu nhìn đỉnh vách tường, chừng cao năm, sáu trượng, khoảng đến có mười trượng trở lại chiều rộng, không gian rất đầy đủ, trọng yếu nhất là, ở nơi này hang động đáy trên vách, bất ngờ có ba cái cách nhau đều là hơn mười mét xa hình tròn cửa đá lớn, trung gian cái đó cửa đá nhất là đại.

Thấy đá lớn này môn, ta biết đó phải là kia Cốc Chủ chỗ ở rồi, cho nên ta trực tiếp liền đi tới.

Vương Nhược Lan kéo lại ta nói: "Cẩn thận một chút, cẩn thận hữu cơ quan

hệ."

Ta gật đầu một cái, nhúu mày một cái, ngay sau đó nhưng là vòng quanh hang động bên cạnh, đường cong tiến tới, hướng trong lúc này đang lúc đại môn tới gần.

Trong quá trình này, chúng ta tự nhiên làm theo đi ngang qua cánh cửa bên phải kia, nhưng mà cửa kia nhắm thật chặt, không có bất kỳ dị thường, về sau chúng ta thuận lợi đi tới trong lúc này đang lúc trước đại môn, kết quả cũng không có bất kỳ khác thường, cái này coi như để cho ta cảm thấy có chút tò mò.

Bất kể nói thế nào, nơi này đều là Cốc Chủ chỗ ở, thật là ác cũng phải có chút ít đề phòng các biện pháp mới đúng a.

Ngay tại ta chính nghi ngờ khi, bên cạnh Vương Nhược Lan đột nhiên một trao trong tay ta cánh tay, chỉ tảng đá lớn kia câu đối hai bên cánh cửa ta nói: "Mau nhìn!"

Nghe được nàng lời nói, ta ngẩng đầu nhìn lên, bất ngờ phát hiện cửa đá kia tự hồ chỉ là khép hờ, hai mảnh ở hai bên môn giữa ít nhất hở ra đạt tới một thước chiều rộng lỗ, kia tình trạng thì tựa hồ người bên trong mới vừa đi ra ngoài, quên đóng cửa lại.

Thấy cái này tình trạng, ta không khỏi một trận hưng phấn, ngay sau đó kéo Vương Nhược Lan đi tới cửa kia trước, đối với Vương Nhược Lan nói: "Đạp phá thiết hại vô mịch xử, lần này nhưng là chọn rồi, nhanh lên một chút, chúng ta vào xem một chút, nói không chừng kia Cốc Chủ vừa vịn ra cửa."

"Ừ, " Vương Nhược Lan gật đầu một cái, đang khi nói chuyện đến gần đến cửa đá, mà ta cũng cùng nàng cùng đi đến cửa đá kia trước, sau đó, cũng

liền ở nàng đã cho ta sẽ đi vào trước khi, ta nhưng là đột nhiên một trảo cánh tay nàng, sau đó đem nàng cả người cũng đẩy vào.

Thấy cái này tình trạng, Vương Nhược Lan theo bản năng phát ra một tiếng hét chói tai, ngay sau đó bóng người liền bị cửa đá kia phía sau bóng tối cắn nuốt lại.

Chương 173: Quý sơn cốc (mười sáu)

Tin tưởng, cái này "Vương Nhược Lan" cũng sẽ không nghĩ đến ta thật ra thì đã sớm liền khám phá nàng mặt mũi.

Rất hiển nhiên, nàng cũng không là thực sự Chính Vương Nhược Lan, mặc dù nàng bộ dáng cùng Vương Nhược Lan rất tương tự, tin tưởng là Dịch Dung đi ra, sau đó nàng còn mặc vào Vương Nhược Lan quần áo, nhưng mà, nàng lại quên, mắt người thần, còn có trên người một ít tương đối nhỏ xíu vết tích là rất khó khăn bắt chước.

Không nói trước nàng ánh mắt cùng Vương Nhược Lan so với, thiếu rất nhiều năm tháng vết tích, liền nói cô ấy là tinh tế trắng nõn trên cổ, ít nhất so với Vương Nhược Lan ít đi hai khóa nốt ruồi, dĩ nhiên, những thứ này đều vẫn là thứ yếu, trọng yếu nhất là, nàng Bộ Ngực quá nhỏ, một điểm này để cho ta nghiêm trọng hoài nghi nàng chân thực tính. Dựa theo ta kinh nghiệm, nói như vậy, nữ nhân đối với vật này lớn nhỏ, vẫn là rất để ý, dĩ nhiên, thật ra thì chủ yếu là nam nhân rất để ý, cho nên, nữ là duyệt mình người đại, ta bất tương Tín Vương Nhược Lan đang hấp thu ta cho nàng những thứ kia huyết dịch nguyên khí đồng thời, không thể giữ chính mình Bộ Ngực, cho nên, một điểm này đầu tiên là nói không thông.

Hơn nữa nàng cố ý theo ta đi tới nơi này, mà ở trong đó tốt bình tĩnh lạ thường, hết thấy đều để cho ta càng phát ra hoài nghi nàng chân thực tính, cho nên khi nàng muốn dẫn ta vào cửa đá kia khi, ta đầu tiên là đem nàng đẩy vào.

Đúng như dự đoán, ta suy đoán là không có sai, cái đó "Vương Nhược Lan" sau khi đi vào, đầu tiên là phát ra thét một tiếng kinh hãi, tựa hồ không ngờ rằng ta sẽ làm như vậy, tiếp theo nàng liền phát ra một trận kêu thê lương thảm thiết âm thanh, rất hiển nhiên, ở trong đó đã thiết trí phi thường cay độc cơ quan, mà chính nàng lại vừa vặn đụng phải cơ quan, sau đó, nàng sinh tử biết trước, chỉ là không có thanh âm, đoán chừng là ngóm rồi.

Đến lúc này, ta không cảm thấy là lạnh lùng xoay người, nhìn bốn phía nhìn, về sau lớn tiếng quát lên: "Không cần ẩn núp nữa, đi ra đi!"

"Sát sát "

Quả nhiên, ta tiếng nói rơi xuống sau khi, kia to đại Thạch Thất đỉnh trên vách đá, lại là trong nháy mắt sáng lên mấy chum phi thường đèn điện, chú ý, là đèn điện, ta chắc chắn đây tuyệt đối là đèn điện, đây cũng là để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn địa phương, sau đó, trong nháy mắt, toàn bộ Thạch Thất một mảnh đèn đuốc sáng choang, hết thấy đều nhìn đến vô cùng rõ ràng, về sau tảng đá lớn kia môn hai bên hai miếng cửa đá ngay sau đó bị đẩy ra, từ bên trong đi ra hai người.

Không thể không nói, hai người kia xuất hiện sau khi, ta ngay sau đó lại vừa là cảm thấy rất ngờ vực, bởi vì bọn họ hình tượng có chút ra ta ngoài ý liệu.

Bọn họ một nam một nữ, nam cái đó là một lão đầu tử, ước chừng sáu bảy chục tuổi bộ dáng, mặc một trận màu xanh lam trung sơn trang, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, mang một cặp mắt kiếng, da mặt trắng nõn, vóc người cao gầy, hơi có chút lưng gù, nhìn bộ dáng kia, ngược lại giống như dạy học tiên sinh, mà không giống như là một cái đặc biệt Âm Tà thuật người xấu.

Nữ cái đó chính là chừng ba mươi tuổi bộ dáng, một thân mặc đồ chức nghiệp, váy ngắn, màu da vớ, đập giày cao gót, tóc dài xõa vai, ngũ quan tinh xảo mê người, nhìn hoàn toàn không giống như là này cái địa phương có thể xuất hiện nhân vật.

"Ha ha, hay, hay, không tệ a, tiểu tử thật cơ trí, lại khám phá ta mưu kế, xem ra người quả nhiên là không đơn giản a." Hai người sau khi đi ra, lão giả kia đầu tiên là đẩy đẩy kính mắt, một bên đi về phía trước, vừa mỉm

cười nói với ta nói.

"Hai người các người, ai là Cốc Chủ?" Ta nhìn bọn họ một chút, hơi nghi hoặc một chút đất hỏi.

"Hắc hắc, Cốc Chủ mà, thật ra thì ai đều không phải là, chính thức ta tự giới thiệu mình một chút đi, ta gọi là Lưu núi bình, người có thể gọi ta Lưu Giáo sư, hoặc là Lưu kinh lý, ta chính thức thân phận, nhưng thật ra là Văn Hương Cốc sinh vật khoa học kỹ thuật công ty hữu hạn chung quy kinh lý, vị này đâu rồi, người có thể gọi nàng Thiến Thiến, là ta bí thư, " lão giả kia đang khi nói chuyện, chắp hai tay sau lưng, đi tới trước, trên dưới quan sát ta một chút nói: "Ha, thật đúng là, vàng trán cao, đất Các chu vi, người không phải là người bình thường a. Khó trách ta nghiên cứu vài chục năm Ma Long khí, cuối cùng cũng không đánh bại phục, kết quả lại để cho người hấp thu. Thế nào, người bây giờ cảm giác có phải hay không phi thường có sức mạnh?"

"Không muốn nói những lời nhảm nhí này, ta hỏi người, có phải hay không các người chính là kia thường thường hại người bại hoại?" Ta nhìn bọn họ một chút hỏi.

", đúng thì thế nào? Chẳng lẽ người thật muốn giết chúng ta?" Nghe được ta lời nói, lão giả kia nhìn ta một cái, ngay sau đó chỉ chỉ Thạch Thất một xó xinh nói: "Dạ, nơi đó là truyền hình cáp, chúng ta bây giờ làm hết thầy, có thể đều có ghi chép. Tiểu tử, đây là Pháp Trị xã hội, không phải là người tùy tiện muốn làm cái gì thì làm cái đó."

"Pháp Trị xã hội? Người xứng sao nói lời này? Người hại chết nhiều người như vậy, lại còn dám nói pháp chế, người biết buồn cười hai chữ viết như thế nào sao?" Ta cau mày nhìn lão giả kia hỏi.

"Thế nào? Người đều biết? Như vậy ta hỏi người, tương tự chúng ta như

vậy tà ác tồn tại, tại sao lâu như vậy cũng không có bị cấm chỉ xuống? Người thấy được thiên hạ lớn, thật chẳng lẽ không người có thể làm gì chúng ta sao?" Lão giả đang khi nói chuyện, đột một điều thuốc, phi thường thần nhiên đi tới một cái thạch trên ghế ngồi xuống đến, ngược mắt nhìn ta nói: "Nói thiệt cho người biết đi, thật ra thì hết thảy các thứ này, cũng không phải là người tưởng tượng đơn giản như vậy. Biết đây rốt cuộc là chuyện gì sao? Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không sợ cho người lộ cái đáy. Nói cho người biết đi, chúng ta đây là một cái phi thường bí mật tổ chức, bản thân liền là trực tiếp do quan phương cao tầng lãnh đạo, mà chúng ta tồn tại ý nghĩa đâu rồi, hừ hừ, chỉ đơn giản hơn nói với người nói một chút, người nên biết. Không tệ, chúng ta đúng là phụ trách chế tạo thuốc trường sinh bất lão, dĩ nhiên, y học bên trên nói, gọi là siêu cấp kháng già yếu thuốc ngừa. Như vậy, tại sao chúng ta lại ở chỗ này đây? Cũng có hai nguyên nhân, thứ nhất, có thể tốt vô cùng đất ẩn núp đứng lên, thứ hai, kia chính là chỗ này có chúng ta yêu cầu tài nguyên, cũng chính là bị người hấp thu kia Ma Long khí. Vốn là chúng ta liền là muốn lợi dụng kia Ma Long khí, chế tạo thuốc trường sinh bất lão, nhưng mà, từ người xuất hiện sau khi, lại đem chúng ta toàn bộ kế hoạch cũng làm rối loạn. Nhưng mà, không thể không nói a, người cũng cho chúng ta đưa tới tin mừng, vốn là ta đối với cái này cái nghiên cứu đều đã có chút tuyệt vọng, nhưng là bây giờ có người, hừ hừ, có thể nói, ta đã thành công 90% rồi."

Lão giả lời nói để cho ta một trận ngạc nhiên, không tránh khỏi là nhúu mày, tâm lý trong nháy mắt có chút minh bạch hết thảy các thứ này cũng là chuyện gì xảy ra.

Rất hiển nhiên, lão giả này là có phi thường thâm hậu quan phương bối cảnh, hẳn nói chuyện có thể là thật, dù sao, từ cổ chí kim, vô luận là cái gì thời đại, người nào làm Hoàng Đế, cũng có một cái chung nhau nguyện vọng, đó chính là trường sinh bất lão, có thể một mực thống trị này mảnh nhỏ thổ địa, hưởng thụ tối cao tôn quý cùng quyền lực. Hiện đại xã hội, mặc dù nhìn bề ngoài, là cái gì dân chủ, cái gì gạch chéo chủ nghĩa xã hội,

nhưng mà, xét đến cùng, còn là một người định đoạt Hoàng quyền thời đại, hưởng chi, Hoàng quyền tình tiết đã chôn sâu ở mỗi một cái người Trung Quốc trong xương, vậy không đi, cho nên, bây giờ người đang nắm quyền, rất có thể thật muốn nghiên cứu ra một loại thuốc trường sinh bất lão, tối thiểu là có thể diên Trường Thọ mạng được phẩm, cho nên, mới phải xuất hiện cái này phi thường ẩn núp cùng tà ác sinh vật gì Khoa Kỹ Công Ty.

Nói như vậy, lão giả này lại cũng không phải là thủy tác dừng giả, mà nếu như ta động hấn, nói không chừng sẽ còn rước họa vào thân, ta đây phải làm sao cho phải đây?

Chương 174: Quỷ sơn cốc (mười bảy)

Bất quá, ta bây giờ phải gánh vác lòng sự tình, tựa hồ còn chưa phải là chết này lão đầu tử cùng cái đó nữ bí thư sau khi sẽ sinh ra cái dạng gì hậu quả, bởi vì bọn họ tựa hồ hoàn toàn không lo lắng bị ta giết chết, bọn họ ngược lại là có chút nhất định phải được muốn khống chế ta ý tứ.

Bọn họ vẽ mặt để cho ta có chút kỳ quái, theo bản năng xoay người lại nhìn một chút, lúc này mới phát hiện cái đó nữ bí thư đã móc ra một cây súng lục nhỏ chia vào người của ta sau lưng.

Thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi mặt đầy ảm đạm, nhìn của bọn hắn nói: "Các người không phải nói cái gì Pháp Trị xã hội sao? Các người như vậy thì không sợ luật pháp chế tài?"

"Hắc hắc, tiểu tử, người thật đúng là ngây thơ, kia truyền hình cáp là do ta khống chế, nếu như người đối với chúng ta bất lợi, chúng ta dĩ nhiên là sẽ đem thu hình thả ra ngoài, sau đó có thể cáo người, cho người ngồi tù, mà nếu như chúng ta đem người bắt lại rồi, đối với người làm chút gì mà, kia thu hình tự nhiên căn bản cũng sẽ không bị người khác thấy, bởi vì ta sẽ đem kia đoạn nội dung thủ tiêu." Lão giả mỉm cười một chút, nhìn ta nói.

"Các người nghĩ bắt ta làm gì?" Ta có chút nghi ngờ nói, đồng thời giả trang ra một bộ sợ hãi đáng vẽ, theo bản năng lui về phía sau đi, rất nhanh thì đến gần đến trung ương kia phiến khép hờ trước cửa đá rồi.

Nhìn thấy ta cử động, kia lão đầu tử lục lọi từ trong túi cũng móc ra một cây súng lục đến, chia vào người của ta nói: "Tiểu tử, ta khuyên người không muốn ra vẻ, người có phải hay không muốn thừa dịp chúng ta không chú ý, trốn kia trong cửa đá đi? Biết cửa đá kia phía sau là cái gì không? Hắc hắc, nói cho người biết đi, là điện cao thế lưới, vốn chính là dùng để tóm người, ai biết người lại khám phá ta mưu kế, đáng tiếc một cái trẻ tuổi

xinh đẹp nữ bí thư, còn không có dùng mấy năm nữa, như người vậy là phí của trời, người biết không?"

"Hắc hắc, không nhìn ra, người lại còn là một cái Lão Dâm Côn, " ta cười lạnh nhìn hắn nói.

"Hừ hừ, người này có thể nói sai rồi " là nhân loại bình thường nhu cầu cơ bản, cũng không có gì đáng xấu hổ, chúng ta song phương người tình ta nguyện, có gì không thể? Người nghĩ rằng ta cùng những thứ kia nguy ở như thế sao? Ngoài miệng nói cái gì rất cao thượng, tư để hạ so với ai khác cũng bản, tối thiểu, ta sống rất chân thực, có đúng hay không?" Lão giả nhìn ta một cái, ngay sau đó rồi hướng ta nói: "Biết ta muốn bắt người làm gì không? Không sợ người biết thật tình, trước những thứ kia chết người, cũng chính là trong miệng người cái gọi là bị ta hại chết những người đó, thật ra thì cũng là dùng để làm thí nghiệm. Cái gì thí nghiệm đây? Chính là cho bọn họ chích kháng già yếu thuốc ngừa, xem bọn họ là phản ứng gì. Dĩ nhiên, những người này thể chất cũng quá mức phổ thông, cho nên bọn họ cuối cùng đều không có thể kiên trì nổi, rất nhiều người chẳng những không có Trường Thọ, hơn nữa trong nhấp nháy đã chết rồi. Thật sự lấy cuối cùng chỉ có thể đem bọn họ nguy trang thành bị dã thú ăn bộ dáng. Nhưng mà đâu rồi, nói thiệt cho người biết, ta ở chỗ này nghiên cứu nhiều năm như vậy, cũng không hoàn toàn đúng không có thu hoạch, nói thí dụ như, ta mặc dù không có thể khống chế kia Ma Long khí, nhưng mà ta lại nghiên cứu ra thông qua ngưng tụ nhân loại huyết dịch, tiến hành ngăn gọn, từ đó lấy được hãn thân thể con người Thượng Nguyên khí cùng sinh mệnh lực biện pháp. Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên ta mới ở chỗ này tồn tại nhiều năm như vậy, người nhìn ta, đoán một chút ta bao nhiêu tuổi. Người nhất định sẽ nói ta chỉ có sáu bảy chục tuổi, trên thực tế, người có thể ở mấy con số này phía trên thêm một một trăm. Đúng cứ như vậy, thời gian tự ra hiện tại sai số rồi, dù sao dựng nước mới vài chục năm mà thôi, cho nên, ta phải nói cho người là, ta cũng không phải là cái thời đại này người, mà ta nghiên cứu, cũng không phải bắt đầu từ bây giờ, lúc mới

đầu sau khi, chúng ta chân chính vâng mệnh người, nhưng thật ra là chúng ta lão phật gia, hiểu chưa? !"

Lão phật gia?

Là ai ? Đây căn bản liền không cần hỏi.

Trung Quốc trên dưới năm ngàn năm, chỉ có một lão phật gia là chấn động cổ kim, vang dội trong và ngoài nước, cũng là đứng đầu bị người phỉ nhổ, đó chính là Từ Hi thái hậu.

Này nói tới chỗ này, ta coi là là hoàn toàn hiểu được, rất hiển nhiên, này lão gia hỏa nhưng thật ra là từ Thanh Triều thời kỳ vẫn ở chỗ này làm bí mật nghiên cứu.

Rất hiển nhiên, hẳn thật sự làm cái này hạng mục là phi thường bị cao tầng chú ý cùng ủng hộ, cho nên, Thanh Triều diệt vong sau khi, bọn họ có thể trực tiếp liền thuộc về đến lão tương trong tay, mà lão tương bị đánh đi Hải Đảo sau khi, bọn họ tự nhiên làm theo liền lại bị mới người đang nắm quyền cao tầng nắm trong tay rồi, tóm lại bất kể như thế nào, cũng không để ý thời cuộc như thế nào hỗn loạn, bọn họ tồn tại, nhất định là cơ mật tối cao, cũng là tuyệt đối sẽ không được ra ngoại giới ảnh hưởng tồn tại.

Nói như vậy, ta hiện ngày thật đúng là thoáng cái thọt đến một cái phi thường to lớn tổ ong vò vẽ, ta mặc dù phi thường lợi hại, nhưng mà cùng không chế càn khôn người đem chống lại, vẫn còn có chút chột dạ.

Cho nên, lúc này, ta thật ra thì nghĩ muốn chạy trốn, không nghĩ xen vào nữa nơi này sự tình, nhưng mà, trước mặt sự thật nhưng là, ta rất hiển nhiên là không có cách nào bình yên trở lui, này lão gia hỏa đã để mắt tới ta, ta với hắn mà nói, tựa hồ có phi thường đặc thù giá trị lợi dụng.

"Tiểu tử, người thể chất thật rất đặc thù, cho nên, người lại đem kia Ma Long khí hoàn toàn hấp thu, hơn nữa hấp thu sau khi còn thuận lợi dung hợp, này đã nói lên người bây giờ đã là một cái triệt để thuốc mồi, biết thuốc mồi là cái gì không? Liền là người khác ăn người, cũng có thể đạt được lực lượng người cùng năng lực. Hắc hắc, cho nên nói, người xuất hiện, để cho ta nguyên bốn đã có chút đi tới cuối nghiên cứu, đột nhiên liền xuất hiện hy vọng, bởi vì, chỉ cần đem người bắt lại, cực kỳ nghiên cứu một chút, coi như ta không thể bồi dưỡng ra chân chính có thể trường sinh bất lão thuốc ngựa, như vậy ít nhất ta cũng có thể cho những tên kia một ít giao phó, để cho bọn họ sống thêm hơn mấy trăm Thiên Tuế rồi. Oh, đúng rồi, người nhất định rất nghi ngờ, tại sao ta có thể sống lâu như thế, lại không có để cho những thứ kia chờ đợi thuốc ngựa người cũng sống lâu như thế, rất đơn giản, ta đã nói với người, bởi vì ta dùng là hấp thu nguyên khí phương pháp, mà số lượng có hạn, chính ta hấp thu đã tới không kịp, dĩ nhiên là không có cách nào lại cung ứng cho người khác, bất kể nói thế nào, trước để cho mình sống tiếp, mới là mấu chốt nhất sự tình, người nói có đúng hay không?" Lão giả mị mắt thấy, mặt tươi cười cùng tự đắc.

"Nói cách khác, các người đã nhất định phải được, thế tất yếu đem ta bắt, trở thành Tiểu Bạch chuột tiến hành nghiên cứu, đúng không?" Ta nhìn lão giả kia, cau mày hỏi.

" Không sai."

"Ta đây có thể hỏi một chuyện không?" Ta xem một chút lão giả kia, ngay sau đó cau mày nói: "Người thật giống như ngoại trừ làm cái đó thuốc ngựa nghiên cứu ra, còn có còn lại một ít xem qua, cũng tỷ như kia nửa người nửa cây xuân mệ, cho tới Vương Nhược Lan một mực ở sử dụng nát thủy tảo. . ."

"Hắc hắc, không tệ, tiểu tử người rất có linh tính, những thứ này xác thực đều là ta kiệt tác, ta đã nói rồi, ta là một cái làm sinh vật người nghiên cứu,

nếu là sinh vật nghiên cứu, dĩ nhiên sẽ có một ít cùng người khác bắt đồng đồ vật đi ra, cũng tỷ như cái đó xuân mẹ, nhắc tới, đó cũng coi là là ta kiệt tác một trong, bởi vì, ta để cho nàng chân chính thu được Vĩnh Sinh, chỉ cần cây kia không chết, nàng cũng sẽ không chết, bởi vì nàng đã cùng cây kia nối liền thành một thể rồi. Còn nữa chính là kia nát thủy tảo, hắc hắc, vậy thật ra thì là ta nghiên cứu ra được một loại cực kỳ quý dị thuốc ngừa, ban đầu chính ta cũng bị kia thuốc ngừa công hiệu giết mình, thế nào, người đã thấy tận mắt cảnh tượng đó rồi, hẳn biết đồ chơi kia đúng là rất thần kỳ, có đúng hay không?" Lão giả đang khi nói chuyện, trên mặt toàn bộ đều là đắc ý vẻ mặt, rất hiển nhiên đối với chính mình nghiên cứu phi thường tự đắc.

Nhưng mà, cũng liền tại hẳn chính dương dương đắc ý khi, ta nhưng là hừ lạnh một tiếng nói: "Đáng tiếc a, uống người tự xưng chuyên gia gì, Giáo sư, học giả, nhân viên nghiên cứu, kết quả đâu rồi, thật ra thì người nghiên cứu tới nghiên cứu đi, đã nhiều năm như vậy, ngay cả đứng đầu thứ cơ bản cũng không có nghiên cứu triệt để, khác biệt nói không có nghiên cứu triệt để, thậm chí ngay cả da lông cũng chưa đụng được một chút."

"Ừ ?" Nghe được ta lời nói, lão giả kia không cảm thấy là sắc mặt trầm xuống, có chút tức giận nhìn ta nói: "Người nói là cái gì?"

"Chính là người cái gọi là Ma Long khí, biết vậy rốt cuộc là cái gì không? Biết vật kia rốt cuộc muốn như thế nào lợi dụng, mới có thể để người ta trường sinh bất lão sao? Chặt chặt, để cho ta đoán một chút nhìn, người qua nhiều năm như vậy, cái gọi là nghiên cứu thuốc trường sinh bất lão, hơn nữa không đứng ở làm thí nghiệm, nếu như ta không đoán sai lời nói, thật ra thì người phương pháp chẳng qua chỉ là đem người sống ngâm ở đó Ma Long chi tuyến Hắc Thủy bên trong, cũng hoặc là để cho người đi uống nước kia, sau đó nhìn xem ai có thể đang uống này Thủy chi sau tiếp tục chống đỡ, cứ như vậy, cũng không tính là hấp thu Ma Long khí, có thể đạt tới Trường Thọ mục đích rồi, có đúng hay không?" Ta nhìn lão giả kia hỏi.

Nghe được ta lời nói, lão giả kia không cảm thấy là một trận suy sụp tinh thần, ngay sau đó có chút quần bách mà nhìn ta nói: " Dạ, đúng thì thế nào? Chẳng lẽ bên ta pháp sai lầm rồi sao? Kia đen nước suối Âm Tà vô cùng, người bình thường chạm thử liền muốn hôn mê bất tỉnh, uống một hớp thì có thể sẽ chết mất, ta loại kiểm tra này biện pháp, đã là vô cùng cẩn thận rồi, ta sai ở nơi nào?"

"Người cũng không sai, người chỉ là quá ích kỷ mà thôi, " ta xem một chút lão giả kia, ngay sau đó cười lạnh một tiếng nói: "Người thấy kia đen nước suối rất khó bị hấp thu cùng hóa giải, chính người liền áp dụng thí nghiệm biện pháp, để cho người dùng sinh mệnh giá đi hóa giải một chút xiu đen nước suối, sau đó thì sao, người sẽ dùng người cái gọi là ngưng tụ huyết dịch, luyện chế tinh hoa phương pháp, làm cho mình giữ Trường Thọ, thật ra thì nói trắng ra là, người chỉ là muốn để cho mình sống tiếp, căn bản liền chưa từng nghĩ làm cái gì nghiên cứu."

"Người, người nói vậy!" Lão giả đang khi nói chuyện, theo bản năng hướng cái đó nữ bí thư nhìn một chút.

Cái này rất nhỏ động tác bị ta bắt ở trong mắt, suy nghĩ cô gái kia có thể là cấp trên phái tới giám thị này lão gia hỏa người, ngay sau đó ta giật mình, rất nhanh liền nghĩ đến một cái biện pháp, không phát hiện tiếp tục nói: "Ta tại sao phải nói vậy? Nếu như ta nói vậy, kia xin người cho ta giải thích một chút, tại sao chính người sống đến gần hai trăm năm, cho tới bây giờ như cũ sinh long hoạt hổ, mà những thứ kia một mực ở chú ý cùng ủng hộ người người nghiên cứu nhân vật cao tầng, bao gồm người cái đó cái gọi là lão phật gia, cuối cùng tuy nhiên cũng trước người một bước chôn ở trong đất? Hắc hắc, người đừng tưởng rằng ta không biết người tại sao phải bắt được ta, nói trắng ra là, người cũng không phải là vì nghiên cứu cái gì thuốc trường sinh bất lão, người thật ra thì chỉ là phát hiện kia đen nước suối hoàn toàn biến mất, đều bị ta hấp thu, người lo lắng chính người sẽ

chết mất, cho nên người mới phải bắt được ta, muốn lợi dụng ta dung hợp đen nước suối đặc điểm, từ trên người ta liên tục không ngừng đất hấp thu sức sống, để cho chính người sống tiếp. Nói cách khác, thật ra thì bây giờ ta, chính là trong truyền thuyết thuốc trường sinh bất lão, người nghiên cứu đã thành công, nhưng là, người cũng không chuẩn bị ta đây được phẩm giao ra, có đúng hay không?"

Chương 175: Quỷ sơn cốc (mười chín)

Bị ta một trận trách móc, cũng không để ý ta có hay không nói đúng, nhưng mà ít nhất là đưa đến hiệu quả, cái đó Yêu Mị nữ bí thư nhìn về phía lão gia hỏa ánh mắt càng ngày càng mang theo hồ nghi, đây chính là ta muốn kết quả, chỉ cần bọn họ bất hòa, ta dĩ nhiên là có biện pháp thoát thân.

Thật ra thì, coi như là hiện tại ở dưới loại tình huống này, ta cũng không phải là hoàn toàn cũng chưa có trở tay năng lực, chớ nhìn bọn họ hai cây súng chia vào người của ta, nhưng mà, chỉ cần ta phản ứng khá nhanh, hẳn liền có thể tránh thoát bọn họ đạn, hoặc là đưa bọn họ phản chế ở, đoạt lấy bọn họ súng lục.

Chỉ là, có lẽ là bởi vì đối với chết đàn thiên nhiên sợ hãi, dù sao đồ chơi này tốc độ quá nhanh, ta không xác định mình liệu có thể tránh thoát đạn, cho nên ta không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể trước khuấy đục cục diện, sau đó sẽ nghĩ đối sách rồi.

Kia lão đầu tử tự nhiên cũng sẽ không như vậy mặc ta hù dọa làm, nếu không hẳn cũng liền sống uống phí này một trăm hai trăm năm.

Cho nên, lập tức hẳn đầu tiên là một trận quần bách, nhưng mà ngay sau đó liền cười lạnh một tiếng, nhìn ta nói: "Tiểu tử, người quả nhiên rất cơ trí, người là muốn khơi mào trong chúng ta bộ mâu thuẫn, sau đó người tốt đục nước béo cò, nhân cơ hội thoát thân đúng hay không? Nói cho người biết đi, sự tình cũng không có đơn giản như vậy, hôm nay mặc kệ như thế nào, người muốn bình yên rồi đi nơi này, đó là tuyệt đối không thể nào."

Lão gia hỏa nói xong sau khi, ngay sau đó ngược mắt nhìn cái đó nữ bí thư nói: "Thiên Thiên, không nên nghe hẳn nói bậy, chúng ta trước tiên đem hẳn tóm lấy, sau khi ta sẽ cho người giải thích cặn kẽ xuống."

"Ha, mỹ nữ, người cần phải biết, đến lúc đó, hẳn thật có thể lấy được thuốc

trường sinh bất lão rồi. Người có thể nghĩ một hồi, nếu như hần lấy được vật này, còn đi quan tâm người sao? Hừ hừ, nếu như ta không có đoán sai lời nói, ta sau khi bị tóm, tiếp theo hần thứ nhất muốn giết người, chắc là người." Ta nhìn cái đó nữ bí thư, mỉm cười nói.

"Ồ?" Nghe được ta lời nói, cô gái kia lại là hướng ta tươi sáng cười một tiếng, rất bình tĩnh hỏi ta nói: "Vậy người có biện pháp gì tốt để giải quyết cái vấn đề này? Nói thật, ta bây giờ cũng có chút đắn đo không chừng đây."

Nghe nói như vậy, ta không khỏi là khẽ mỉm cười, nhìn nàng nói: "Mỹ nữ tỷ tỷ, thật ra thì ta có một cái tốt hơn đề nghị, người có thể nghe một chút nhìn. Người xem, ta bây giờ nhưng là đã coi như là thân bất tử, dĩ nhiên, cái này còn không xác định, nhưng mà ít nhất ta thể chất đã vượt qua người thường. Khác biệt không nói, thì nói ta huyết dịch đi, thật ra thì công hiệu liền là không tệ. Trước cái đó Vương Nhược Lan, người hần biết, nàng già như vậy, nặng như vậy thương, uống ta Huyết chi sau, liền khôi phục, cho nên nói, đi theo ta, thì tương đương với nhiều vô số cái mạng. Cho nên, ta đề nghị chính là, không bằng người đi theo ta, chúng ta đồng thời đem cái này lão gia hỏa cho làm, sau đó người cũng đừng đi theo cái gì đó cao tăng đại quan làm chân chó rồi, liền cùng ta đồng thời lưu lạc thiên nhai, sống được thật vui vẻ, người nói tốt hay không? Hơn nữa, ta như vậy tuổi trẻ, chúng ta có việc, hưởng thụ ngày Tử Trường rồi đi đâu rồi, người cảm thấy ta đề nghị như thế nào?"

"Thiên Thiên, người không nên bị tiểu tử này đầu độc, hần này là cố ý ở mê muội người!" Nghe được ta lời nói, kia lão gia hỏa không khỏi là lòng tràn đầy khẩn trương trầm giọng đối với cái đó nữ bí thư nói.

Nghe nói như vậy, kia nữ bí thư cau mày nghĩ tới một chút, ngay sau đó nhưng là hí mắt nhìn ta một cái, sau đó tự nhiên cười nói, đối với ta nói: "Tiểu Suất Ca, ngượng ngùng, so với lưu lạc thiên nhai, ta càng thích đem người giam lại từ từ chơi đùa, cho nên, người cũng không cần biểu diễn,

ngoan ngoãn nghe chúng ta lời nói, không nên phản kháng, nếu không lời nói, đạn không có mắt."

Lời này để cho ta có chút tuyệt vọng, không nghĩ tới con lăng lơ này cô nàng còn rất thanh tỉnh.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là cười lạnh một tiếng, ngay sau đó nhìn của bọn hắn nói: "Các người chân thật nhất định lấy bắt được ta? Chỉ bằng các người cầm hai cây súng, liền coi chính mình đã vô địch sao? Các người có biết kia Ma Long khí lực lượng có cường đại dường nào? Nói cho các người biết đi, ta bây giờ chỉ cần hơi chút một phát công, các người lập tức sẽ phải nghỉ chơi, có tin hay không? !"

"Hắc hắc, tiểu tử, không muốn hít hà, người đoạn đường này tới, là cái tình huống gì, chúng ta đã sớm nắm rõ ràng rồi, người nghĩ rằng chúng ta cái gì cũng không biết sao? Nói cho người biết đi, trong sơn cốc này khắp nơi đều bị ta bố trí phi thường ẩn núp máy thu hình, người mọi cử động ở ta nắm giữ bên dưới, " lão gia hỏa nhìn ta một cái, sau đó tầm mắt liếc đến ta trên vai bị kia cương thi bắt giết một khối vết máu, cười lạnh một tiếng nói: "Người ngay cả cơ bản thương thế cũng xử lý không được, điều này nói rõ người đối với kia Ma Long khí lực khổng lồ chế còn phi thường nông cạn, mà người có thể đủ phát huy được lực lượng cũng có giới hạn, cho nên, lúc này, người căn bản lại không thể làm gì được chúng ta, hơn nữa, nếu như người lộn xộn lời nói, ta nhất định sẽ nổ súng, ta sẽ giết người, nhưng mà ta đánh tàn phế người, bởi vì ta chỉ cần sống là được, không quan tâm khỏe mạnh không khỏe mạnh, cho nên, người chính là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trời đi, tránh cho biến thành một người tàn phế."

Lần này, thế cục có chút dốc xoay chuyển trực hạ, để cho ta không cách nào vận trù rồi, hai tên khốn kiếp này hiển nhiên là đem ta ép lên Tử Lộ a, ta nói cái gì đều vô dụng.

Như vậy, ta thật sự nếu như vậy thúc thủ chịu trời sao?

Đương nhiên không thể, bất kể như thế nào, ta là nhất định phải phản kháng.

Cho nên, lập tức ta cười lạnh một tiếng, ngay sau đó nhưng là đột nhiên quay người lại, tiếp theo liền hướng phía sau kia khép hờ trong cửa đá chui vào.

"Thành thịch —— "

Ngay tại ta mới vừa chui vào cửa đá sau khi, hai tiếng súng vang lập tức truyền tới, ngay sau đó đạn bắn vào trên cửa đá, nổ ra một mảnh tia lửa.

"Tiểu tử, người trốn vào cũng vô dụng, ở bên trong là Tử Lộ, người tránh vào bên trong đi, chẳng qua chỉ là tự chui đầu vào lưới!" Lão gia hỏa ở bên ngoài nhón nhác đối với ta hô.

"Hừ, ít nhất ta tạm thời không cần sợ các người!" Ta cười lạnh một tiếng, quả quyết xoay người đem cửa đá chết tử địa chĩa vào, tùy ý bọn họ thế nào đẩy cũng vô dụng, dù sao ta khí lực, không là bọn hắn có thể so sánh với.

Sau đó ta nhìn một chút cửa đá kia phía sau, phát hiện lại có một cái trụ khâu, có thể đem cửa đá khóa, vì vậy ta quả quyết đem thạch môn phản khóa, sau đó ta xoay người muốn nhìn một chút bên trong là hình dáng gì, kết quả quay người lại ngay miệng, lập tức ta cả kinh da đầu tê dại một hồi.

Liền ở cách ta không tới xa một mét địa phương, lúc này chính đứng bình tĩnh đến một bóng người, xác thực nói, là một cụ đã cháy sạch có chút nám đen thi thể, không là người khác, chính là cái đó làm bộ Vương Nhược Lan nữ nhân, cũng chính là kia lão gia hỏa một người khác bí thư.

Sau đó, ta nhìn kỹ một chút, mới phát hiện cô gái kia phía sau là một tầng do sắt Shearer đứng lên lưới, chắc hẳn chính là kia điện cao thế lưới.

Rất hiển nhiên, này lão gia hỏa, còn có cái đó Thiến Thiến, lúc ấy chỉ muốn đến ta sẽ bị cái đó giả Vương Nhược Lan đẩy tới đến, mà bọn họ thiết kế này lưới điện cũng là nhằm vào ta đây thể chất đặc thù, vì vậy kia lưới điện tương đối hung tàn, kết quả bọn họ không nghĩ tới, cuối cùng nhưng là nữ nhân này bị ta đẩy vào, vì vậy, nàng liền bị tưới sống điện giật chết rồi.

Nhìn nàng dáng vẻ, hai giơ tay lên, há to miệng đến, trố mắt ghen hòng, rất hiển nhiên, nàng cuối cùng còn định né ra, nhưng là lại bởi vì lưới điện điện thế quá cao, cho nên hẳn cuối cùng không có thể chạy mất, cứ như vậy đứng ở đằng kia, trực tiếp bị điện giật chết rồi, thậm chí lúc chết sau khi, nàng đều vẫn là đứng tư thế, kia tình trạng nhìn khiến người ta cảm thấy lại vừa là kinh sợ, lại vừa là thương hại.

0o0killua0o0: phần 18 bị mất chữ không phải covert trùng xin lưu ý đọc tiếp nếu thấy nội dung bị lẫn lộn ở khúc sau nữa hãy báo lỗi dưới comment nhé!

Chương 176: Quỷ sơn cốc (mười chín. . .)

Bị ta một trận trách móc, cũng không để ý ta có hay không nói đúng, nhưng mà ít nhất là đưa đến hiệu quả, cái đó Yêu Mị nữ bí thư nhìn về phía lão gia hỏa ánh mắt càng ngày càng mang theo hồ nghi, đây chính là ta muốn kết quả, chỉ cần bọn họ bất hòa, ta dĩ nhiên là có biện pháp thoát thân.

Thật ra thì, coi như là hiện tại ở dưới loại tình huống này, ta cũng không phải là hoàn toàn cũng chưa có trở tay năng lực, chớ nhìn bọn họ hai cây súng chia vào người của ta, nhưng mà, chỉ cần ta phản ứng khá nhanh, hẳn liền có thể tránh thoát bọn họ đạn, hoặc là đưa bọn họ phản chế ở, đoạt lấy bọn họ súng lục.

Chỉ là, có lẽ là bởi vì đối với chết đàn thiên nhiên sợ hãi, dù sao đồ chơi này tốc độ quá nhanh, ta không xác định mình liệu có thể tránh thoát đạn, cho nên ta không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể trước khuấy đục cục diện, sau đó sẽ nghĩ đối sách rồi.

Kia lão đầu tử tự nhiên cũng sẽ không như vậy mặc ta hù dọa làm, nếu không hẳn cũng liền sống uống phí này một trăm hai trăm năm.

Cho nên, lập tức hẳn đầu tiên là một trận quần bách, nhưng mà ngay sau đó liền cười lạnh một tiếng, nhìn ta nói: "Tiểu tử, người quả nhiên rất cơ trí, người là muốn khơi mào trong chúng ta bộ mâu thuẫn, sau đó người tốt đục nước béo cò, nhân cơ hội thoát thân đúng hay không? Nói cho người biết đi, sự tình cũng không có đơn giản như vậy, hôm nay mặc kệ như thế nào, người muốn bình yên rồi đi nơi này, đó là tuyệt đối không thể nào."

Lão gia hỏa nói xong sau khi, ngay sau đó ngược mắt nhìn cái đó nữ bí thư nói: "Thiên Thiên, không nên nghe hẳn nói bậy, chúng ta trước tiên đem hẳn tóm lấy, sau khi ta sẽ cho người giải thích cặn kẽ xuống."

"Ha, mỹ nữ, người cần phải biết, đến lúc đó, hẳn thật có thể lấy được thuốc

trường sinh bất lão rồi. Người có thể nghĩ một hồi, nếu như hần lấy được vật này, còn đi quan tâm người sao? Hừ hừ, nếu như ta không có đoán sai lời nói, ta sau khi bị tóm, tiếp theo hần thứ nhất muốn giết người, chắc là người." Ta nhìn cái đó nữ bí thư, mỉm cười nói.

"Ồ?" Nghe được ta lời nói, cô gái kia lại là hướng ta tươi sáng cười một tiếng, rất bình tĩnh hỏi ta nói: "Vậy người có biện pháp gì tốt để giải quyết cái vấn đề này? Nói thật, ta bây giờ cũng có chút đắn đo không chừng đây."

Nghe nói như vậy, ta không khỏi là khẽ mỉm cười, nhìn nàng nói: "Mỹ nữ tỷ tỷ, thật ra thì ta có một cái tốt hơn đề nghị, người có thể nghe một chút nhìn. Người xem, ta bây giờ nhưng là đã coi như là thân bất tử, dĩ nhiên, cái này còn không xác định, nhưng mà ít nhất ta thể chất đã vượt qua người thường. Khác biệt không nói, thì nói ta huyết dịch đi, thật ra thì công hiệu liền là không tệ. Trước cái đó Vương Nhược Lan, người hần biết, nàng già như vậy, nặng như vậy thương, uống ta Huyết chi sau, liền khôi phục, cho nên nói, đi theo ta, thì tương đương với nhiều vô số cái mạng. Cho nên, ta đề nghị chính là, không bằng người đi theo ta, chúng ta đồng thời đem cái này lão gia hỏa cho làm, sau đó người cũng đừng đi theo cái gì đó cao tăng đại quan làm chân chó rồi, liền cùng ta đồng thời lưu lạc thiên nhai, sống được thật vui vẻ, người nói tốt hay không? Hơn nữa, ta như vậy tuổi trẻ, chúng ta có việc, hưởng thụ ngày Tử Trường rồi đi đâu rồi, người cảm thấy ta đề nghị như thế nào?"

"Thiên Thiên, người không nên bị tiểu tử này đầu độc, hần này là cố ý ở mê muội người!" Nghe được ta lời nói, kia lão gia hỏa không khỏi là lòng tràn đầy khẩn trương trầm giọng đối với cái đó nữ bí thư nói.

Nghe nói như vậy, kia nữ bí thư cau mày nghĩ tới một chút, ngay sau đó nhưng là hí mắt nhìn ta một cái, sau đó tự nhiên cười nói, đối với ta nói: "Tiểu Suất Ca, ngượng ngùng, so với lưu lạc thiên nhai, ta càng thích đem người giam lại từ từ chơi đùa, cho nên, người cũng không cần biểu diễn,

ngoan ngoãn nghe chúng ta lời nói, không nên phản kháng, nếu không lời nói, đạn không có mắt."

Lời này để cho ta có chút tuyệt vọng, không nghĩ tới con lăng lơ này cô nàng còn rất thanh tỉnh.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là cười lạnh một tiếng, ngay sau đó nhìn của bọn hắn nói: "Các người chân thật nhất định lấy bắt được ta? Chỉ bằng các người cầm hai cây súng, liền coi chính mình đã vô địch sao? Các người có biết kia Ma Long khí lực lượng có cường đại dường nào? Nói cho các người biết đi, ta bây giờ chỉ cần hơi chút một phát công, các người lập tức sẽ phải nghỉ chơi, có tin hay không? !"

"Hắc hắc, tiểu tử, không muốn hít hà, người đoạn đường này tới, là cái tình huống gì, chúng ta đã sớm nắm rõ ràng rồi, người nghĩ rằng chúng ta cái gì cũng không biết sao? Nói cho người biết đi, trong sơn cốc này khắp nơi đều bị ta bố trí phi thường ẩn núp máy thu hình, người mọi cử động ở ta nắm giữ bên dưới, " lão gia hỏa nhìn ta một cái, sau đó tầm mắt liếc đến ta trên vai bị kia cương thi bắt giết một khối vết máu, cười lạnh một tiếng nói: "Người ngay cả cơ bản thương thế cũng xử lý không được, điều này nói rõ người đối với kia Ma Long khí lực khổng lồ chế còn phi thường nông cạn, mà người có thể đủ phát huy được lực lượng cũng có giới hạn, cho nên, lúc này, người căn bản lại không thể làm gì được chúng ta, hơn nữa, nếu như người lộn xộn lời nói, ta nhất định sẽ nổ súng, ta sẽ giết người, nhưng mà ta đánh tàn phế người, bởi vì ta chỉ cần sống là được, không quan tâm khỏe mạnh không khỏe mạnh, cho nên, người chính là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trời đi, tránh cho biến thành một người tàn phế."

Lần này, thế cục có chút dốc xoay chuyển trực hạ, để cho ta không cách nào vận trù rồi, hai tên khốn kiếp này hiển nhiên là đem ta ép lên Tử Lộ a, ta nói cái gì đều vô dụng.

Như vậy, ta thật sự nếu như vậy thúc thủ chịu trời sao?

Đương nhiên không thể, bất kể như thế nào, ta là nhất định phải phản kháng.

Cho nên, lập tức ta cười lạnh một tiếng, ngay sau đó nhưng là đột nhiên quay người lại, tiếp theo liền hướng phía sau kia khép hờ trong cửa đá chui vào.

"Thành thịch —— "

Ngay tại ta mới vừa chui vào cửa đá sau khi, hai tiếng súng vang lập tức truyền tới, ngay sau đó đạn bắn vào trên cửa đá, nổ ra một mảnh tia lửa.

"Tiểu tử, người trốn vào cũng vô dụng, ở bên trong là Tử Lộ, người tránh vào bên trong đi, chẳng qua chỉ là tự chui đầu vào lưới!" Lão gia hỏa ở bên ngoài nhón nhác đối với ta hô.

"Hừ, ít nhất ta tạm thời không cần sợ các người!" Ta cười lạnh một tiếng, quả quyết xoay người đem cửa đá chết tử địa chĩa vào, tùy ý bọn họ thế nào đẩy cũng vô dụng, dù sao ta khí lực, không là bọn hắn có thể so sánh với.

Sau đó ta nhìn một chút cửa đá kia phía sau, phát hiện lại có một cái trụ khâu, có thể đem cửa đá khóa, vì vậy ta quả quyết đem thạch môn phản khóa, sau đó ta xoay người muốn nhìn một chút bên trong là hình dáng gì, kết quả quay người lại ngay miêng, lập tức ta cả kinh da đầu tê dại một hồi.

Liền ở cách ta không tới xa một mét địa phương, lúc này chính đứng bình tĩnh đến một bóng người, xác thực nói, là một cụ đã cháy sạch có chút nám đen thi thể, không là người khác, chính là cái đó làm bộ Vương Nhược Lan nữ nhân, cũng chính là kia lão gia hỏa một người khác bí thư.

Sau đó, ta nhìn kỹ một chút, mới phát hiện cô gái kia phía sau là một tầng do sắt Shearer đứng lên lưới, chắc hẳn chính là kia điện cao thế lưới.

Rất hiển nhiên, này lão gia hỏa, còn có cái đó Thiến Thiến, lúc ấy chỉ muốn đến ta sẽ bị cái đó giả Vương Nhược Lan đẩy tới đến, mà bọn họ thiết kế này lưới điện cũng là nhằm vào ta đây thể chất đặc thù, vì vậy kia lưới điện tương đối hung tàn, kết quả bọn họ không nghĩ tới, cuối cùng nhưng là nữ nhân này bị ta đẩy vào, vì vậy, nàng liền bị tưới sống điện giật chết rồi.

Nhìn nàng dáng vẻ, hai giơ tay lên, há to miệng đến, trố mắt ghen hòng, rất hiển nhiên, nàng cuối cùng còn định né ra, nhưng là lại bởi vì lưới điện điện thế quá cao, cho nên hẳn cuối cùng không có thể chạy mất, cứ như vậy đứng ở đằng kia, trực tiếp bị điện giật chết rồi, thậm chí lúc chết sau khi, nàng đều vẫn là đứng tư thế, kia tình trạng nhìn khiến người ta cảm thấy lại vừa là kinh sợ, lại vừa là thương hại.

0o0killua0o0: phần 18 bị mất chữ không phải covert trùng xin lưu ý đọc tiếp nếu thấy nội dung bị lẫn lộn ở khúc sau nữa hãy báo lỗi dưới comment nhé!

Chương 177: Quý sơn cốc (20)

Chỉ sợ, có rất ít người gặp qua loại này bị tróc cả người máu chảy đầm đìa rần, hơn nữa còn là một cái bằng thùng nước to lớn mãng xà.

Lúc đó nhìn nó trong vũng máu giầy dựa bóng người, ta thật lòng cảm giác rất thương, tâm lý đều là giật giật.

Kia Đại Xà giùng giăng, miệng theo bản năng mở ra, thật dài đầu lưỡi kéo ở một bên, cảm giác tựa như có lẽ đã có chút không kiên trì nổi.

Nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, nhưng không biết vì sao, ta cuối cùng là cảm thấy kia Đại Xà tựa hồ là có cảm tình, là hiếu tính người, nó thật giống như là muốn hướng ta truyền đạt tin tức gì.

Chẳng lẽ nói, đây cũng là cái đó lão đầu tử thật sự làm sinh vật khoa học kỹ thuật nghiên cứu một người khác người hy sinh? Nó cũng là oan hồn?

Theo đạo lý mà nói, như vậy Đại Xà, trên đầu đều dài hơn giác rồi, thật ra thì đã không phải là phổ thông xà, nó xác thực tên hẳn là Giao.

Mọi người đều biết, từ xưa tới nay, chúng ta lão tổ tông liền đã biết, ngàn năm Vương Xà thành tinh sau khi trước tiến hóa thành Giao, sau khi mới là Long.

Có thể trở thành Long Xà, kia cũng không biết đã tu luyện tới trình độ nào, trên căn bản là người phàm không thể thấy tồn tại.

Mà bây giờ, đầu này Giao, lại tựa hồ như gặp phiền toái gì, nó hình như là bị rất thống khổ hành hạ, sau đó, nó hồn phách, vừa tựa hồ ở hướng ta nhờ giúp đỡ.

Lúc đó ta nhìn nó, cảm giác này mộng cảnh gần chân thực vừa sợ tưng, ta

cảm thấy đến kia Giao thật ra thì chỉ cần cái miệng liền có thể đem ta nuốt xuống, nhưng là, cũng không biết tại sao, có lẽ là bởi vì nó đang đứng ở một loại thống khổ trong trạng thái, cho nên ta cuối cùng cũng không thể nào sợ hãi nó.

Sau đó, hồi lâu sau, ta ý thức có một tí tẹo như thế chủ động tính, sau đó ta một cách tự nhiên nhìn kia máu chảy đầm đìa Đại Xà, cau mày hỏi "Người làm sao vậy?"

"Híz-khà zz Hí-zzz ——" lúc này, kia Đại Xà cuối cùng trương đến con mắt, có chút giây giũa trợn mắt nhìn ta, tốt nửa ngày, mới từ trong cổ họng nó phát ra một cái trầm thấp thêm mơ hồ thanh âm nói: "Ta —— ở —— người —— vác —— sau —— "

Cái gì? !

Lúc đó nghe được cái này thanh âm, ta nhất thời cảm giác toàn thân đều rung một cái, lập tức trong đầu quay cuồng một hồi. Ta đầu tiên nghĩ đến chính là mới vừa rồi ở trong điện thoại nghe được cái thanh âm kia, chẳng lẽ nói, lúc ấy thanh âm kia cũng không phải là cái đó giả Vương Nhược Lan phát ra, mà là này cái Đại Xà phát ra ngoài?

Lời như vậy, đảo là thật sự có sự tình cũng có thể giải thích thông, dù sao cái đó giả Vương Nhược Lan cũng chưa chết, linh hồn nàng cũng không có rời thân thể, cho nên hẳn nhất định là không có cách nào thông qua điện thoại đến cho ta truyền thanh âm, huống chi lúc ấy chính nàng vẫn là có thể nói chuyện, cũng không cần phải cố làm ra vẻ huyền bí.

Như vậy, nếu như thanh âm kia là này Đại Xà phát ra ngoài, vấn đề mới lại tới, này Đại Xà nói lời này là ý gì?

Nó ở sau lưng ta, nhưng là sau lưng ta lúc ấy chỉ có cái đó bị đốt trọi giả

Vương Nhược Lan a, kia Đại Xà lại ở nơi nào?

Cái tình huống này để cho ta cảm thấy rất ngờ vực, có chút là chuyện gì xảy ra, sau đó ta ở một trận trong ngưỡng ngừng, mơ mơ màng màng, ngay sau đó cuối cùng thoát cái tình lại.

Sau khi tỉnh lại, ta xem một chút trên đất cái đó giả Vương Nhược Lan, phát hiện vẫn là đen thùi lùì đáng vẽ, vẫn còn đang hôn mê đến, cũng không có gì thay đổi, sau đó chính ta chính là cẩn thận hồi tưởng trong mộng cảnh tượng, kết hợp trước ở trong điện thoại nghe được thanh âm, sau đó ta lần nữa mặt hướng điện thoại đứng, sau đó ta xoay người lui về phía sau nhìn, ngay sau đó chính là thấy được trong thạch thất duy nhất một gỗ tủ, kia tủ bản thân là thả một ít đồ lặt vặt, bên trong đơn giản một ít ly trà chén gỗ cái gì, trên dưới phân chia hai tầng, tầng dưới chót là giam lại, ta sớm liền mở ra nhìn rồi, bên trong liền thả một ít đen thui vò sứ ở, còn lại cũng không có thứ gì.

Chẳng lẽ nói, là kia cái bình chứa cái gì kỳ quái đồ? Là tim rắn, hay là Xà Huyết?

Sau đó ta đi tới kia bên hộc tủ bên trên, trước lấy ra một cái cái bình, thử một chút, phát hiện bên trong quả nhiên chứa đồ gì, sau đó ta vén lên kia cái bình nắp, đem đồ bên trong hướng trên đất ngã một cái, lấy đèn pin chiếu một cái, nhất thời ta chỉ cảm giác mình dạ dày cũng nắm chặt chung một chỗ, kia bên trong chứa cuối cùng tràn đầy một vò, giống như con giun một loại màu đỏ sâu thịt ở.

Hơn nữa, điểm chết người là, những thịt này sâu trùng tựa hồ là đặc biệt bị phong ấn, bọn họ đều rất hung, bây giờ bị ta thả sau khi đi ra, lập tức cũng như cùng con rắn nhỏ một dạng nhanh chóng hướng bốn phía du đi tới, sau đó có chút lại còn hướng trên người của ta bò qua đến, trực tiếp liền hướng ta trong ống quần mặt chui.

Ta vội vàng vẩy chân chà xát chân, đem những quẻ kia đồ vật vứt bỏ, sau đó ta theo bản năng lui về phía sau đi, về sau ta lấy đèn pin hướng bên cạnh chiếu một cái, nhất thời ta cảm giác tâm lý trầm xuống, cảm giác mình thật giống như gây họa, bởi vì những thối kia sâu trùng đều đang hướng trên đất nằm cái đó giả Vương Nhược Lan trên người chui vào.

Cái tình huống này thật đúng là để cho ta bất ngờ, ta cũng không nghĩ tới có thể như vậy, sau đó, ta đối với kia sâu trùng lại có chút chán ghét, cũng không biết bọn họ có không có Độc Tính, ngược lại bây giờ kia giả Vương Nhược Lan cả người trên dưới đều đã bị sâu trùng bò đầy, cho nên nếu như ta phải cứu nàng lời nói, thì phải đem nàng mang lên đến, thả vào an toàn địa phương, sau đó sẽ tự mình lấy tay một cái một cái, giúp nàng đem những côn trùng kia nhặt xuống.

Này cái sự tình rất hiển nhiên là để cho ta tương đối là khó khăn sự tình, bởi vì ta cảm thấy những côn trùng kia rất giống là chúng ta khi còn bé bụng Lira đi ra cái loại này hồi trùng, nhìn đi vào khuôn khổ vậy, chớ đừng nói chi là là dùng tay đi bóp, kia không hãy cùng lấy tay bắt phân người cảm giác là như thế sao?

Nhưng mà, dù sao ta không phải là một cái lãnh khốc người, chuyện cho tới bây giờ, ngược lại ta đã quyết định cứu nàng rồi, cho nên thoải mái làm người tốt làm tới cùng, đưa Phật đưa đến tây, có thể giúp nàng một chút giúp một chút đi, cho nên ta ngọa nguậy hồi lâu sau khi, hay là tiến lên đem nàng cho dời mà bắt đầu, dời đến trên giường, để cho nàng nằm ở bên trên.

Nhắc tới cũng kỳ quái, những côn trùng kia tựa hồ đối với nàng vô cùng cảm thấy hứng thú, chui vào trên người nàng sau khi, dĩ nhiên cũng làm không có xuống lần nữa tới ý, may là ta xách nàng, những côn trùng kia cũng không có xa hơn trên người của ta chui.

Sau khi ta lấy đèn pin dựa theo nàng, sau đó nhìn kỹ lại, nhất thời ta cảm giác da đầu cũng đã tê rần.

Những côn trùng kia lại đều đã dọc theo cô ấy là khô nứt da thịt chui vào, rất nhiều cũng chui vào hơn nửa người, chỉ còn lại không tới đầu ngón tay dài một chặn thịt núc ních cái đuôi ở bên ngoài, kia tình trạng cảm giác so với thấy một đại một dạng vòi bao trùm ở trên thì thể cũng buồn nôn hơn, ta thật là không cách nào hình dung cái loại này tình cảnh, sau đó ta rất hiển nhiên liền nghĩ đến một cái sự tình, đó chính là, dưới tình huống này, cho dù ta giúp nàng đem những côn trùng kia cho thanh trừ hết rồi, như vậy, nàng còn có thể sống sót sao?

Quấn quít bên dưới, ta theo bản năng nắm được một cây sâu thịt ở kéo ra ngoài một cái, lập tức kia sâu trùng bị ta lôi kéo nhỏ dài trong suốt, sau đó oành một tiếng bắn ra đến, giống như dây thun như thế, về sau vật kia ngay lập tức sẽ liều mạng giãy dụa, quay đầu liền hướng trên tay ta cắn.

Ta vội vàng đem nó vứt trên đất, dùng chân chà xát chết, về sau ta tốt bắt điều thứ hai, vẫn là như vậy ra bên ngoài lôi đi ra.

Liên tiếp lôi chừng mười cái sau khi, đột nhiên, trên giường nữ nhân kia cuối cùng đột nhiên giật mình, ngay sau đó một cái tay nâng lên trên mặt mình bắt đi xuống, sau đó phát ra một trận tan nát tâm can kêu thảm thiết.

Chương 178: Nàng đang lột da

Rất hiển nhiên, những côn trùng kia chui vào cô gái kia trong da thịt mặt sau khi, nhất định là tại không ngừng gặm cắn nàng, cho nên hắt sau khi tỉnh lại, nhất định cảm giác cả người trên dưới đều là một trận đau nhói, tình huống kia giống như là trên người bị phá a xít như thế, cho nên cô gái kia lúc ấy liền phát ra cực kỳ kinh người tiếng kêu thảm thiết, sau đó nàng theo bản năng hai tay chột hướng trên mặt mình nắm tới, bèn nhọn móng tay cuối cùng tóm đến trên mặt lớp da cũng rút xuống.

Bất quá, cứ như vậy, những thứ kia chui vào trên mặt nàng sâu trùng ngược lại cũng đều bị nàng cho kéo xuống.

Lúc đó, kia trường cảnh có chút truật mục kinh tâm, ta thật là không dám nhìn tới, chỉ có thể một bên tự trách, một bên theo bản năng đem ánh đèn dời đi, sau đó thẳng liên tiếp nói với nàng: "Thật xin lỗi, là ta không được, ta không biết kia cái bình giả bộ ác tâm như vậy đồ vật, cho nên thoáng cái liền đều rút ra rồi. Vật này cũng không biết có hay không độc, tóm lại, nếu như người chết, người chớ có trách ta, ta không phải cố ý, thật không phải cố ý."

"A —— a ——" nhưng mà, nữ nhân kia đã hoàn toàn không nghe rõ ta thanh âm, nàng chỉ lo thét chói tai, sau đó hai tay liều mạng hướng trên người mình bắt, ta mượn trợ thủ đèn pin dư quang, có thể rõ ràng mà thấy nàng đem trên người mình kia nguyên bốn đã nám đen rạn nứt da thịt từng cục đất xé xuống.

Cái tình huống này làm cho người ta cảm thấy rợn cả tóc gáy, ta chính là dù lớn đến mức nào mặt, cũng không nỡ lòng tiếp tục xem tiếp rồi, cho nên khi xuống ta chỉ có thể là có chút ích kỷ cùng tàn nhẫn về phía bên ngoài chạy đi, trốn đến gần cửa đá địa phương, nghĩ phải chờ tới nàng hoàn toàn bị những côn trùng kia cắn chết, không có thanh âm sau khi ta lại vào đi cho nàng thu liễm thi thể.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta vừa mới chuyển thân chuẩn bị né tránh khi, lại chỉ nghe oành nhất thanh muộn hưởng, quay đầu nhìn lên, nàng cuối cùng đã từ trên giường lộn đi xuống, sau đó một bên thét lên, một bên trên đất giãy dụa co quắp thân thể, một bên hai tay tùy ý ở trên người mình gãi đến, kia sống lưng bên trên rạn nứt lớp da bên trong, rất nhiều màu đỏ thịt sắc sảo sâu trùng còn đang ngọ nguậy đến, tóm lại, cảnh tượng đó để cho ta chỉ có một ý tưởng, đó chính là đem trong dạ dày đồ vật phun ra.

Ta theo bản năng che miệng lại, một chút xiu lui về phía sau đi, muốn cách xa nàng một chút, nhưng là nơi nào biết nàng vẫn còn có ý thức, hơn nữa thật giống như còn phát hiện ta ý đồ, cho nên hăn bắt lại ta cổ chân, cao giọng la lên: "Giúp ta một chút, van cầu người, giúp ta một chút, ta chỉ có một cơ hội này. . ."

"Người, người muốn ta làm gì? Những côn trùng kia đều đã chui vào người trong da thịt mất đi." Ta có chút bất đắc dĩ đối với nàng hô.

"Người, giúp ta đem trên lưng nám đen lớp da xé a, nhanh lên một chút!" Sau đó, để cho ta lần nữa không nghĩ tới là, lúc này nàng lại là khôi phục bình thường thanh âm, sau đó thoáng cái trên đất ngồi dậy, ngẩng đầu hưởng ta nhìn lại, kết quả, lúc này ta lại nhìn một cái mặt nàng, ta nhất thời ngây ngẩn.

Rất kỳ quái, vốn là ta cho là hăn là một tấm Hắc Hồng đan xen, sắc sỡ kẻ đáng ghét mặt, giờ phút này lại đổi thành một tấm tinh tế trắng nõn béo mập khuôn mặt, mặt kia bên trên chỉ có một chút mảnh nhỏ Tiểu Huyết tơ tằm mà thôi, cũng không có gì kỳ quái địa phương.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Trong lúc nhất thời, ta hoàn toàn không hiểu đây là một tình huống gì, kết quả, cũng liền ở ta chính ngạc nhiên khi, nàng giơ tay lên nắm chính mình trên cổ da đen xé một cái kéo, cuối cùng gắng gượng lật xuống một khối lớn cỡ bàn tay da đen đến, mà kia da đen tháo ra sau khi, bên dưới lại là tinh tế trắng nõn béo mập màu da.

Đây là tình huống gì? Nàng đang lật da? !

Nhất thời, ta cảm giác mình đầu não có chút không đủ dùng rồi, một mực ở thắt, nhưng mà, sự thật lại liền phát sinh ở trước mặt ta, lại cũng không do ta không tin, nàng xác thực đang lật da, những thịt kia sâu trùng thật giống như cũng không có ảnh hưởng đến nàng, sau đó nàng mới vừa rồi thét chói tai, tựa hồ cũng không thích hợp bởi vì bị sâu trùng cắn, mà là toàn thân da thịt thoát khỏi máu thịt, để cho nàng theo bản năng cảm thấy thống khổ, toàn thân đau nhói, hơn nữa kia sâu thịt ở khoan một cái đẳng, nàng cũng có chút không nhìn được, vì vậy liền quát to lên.

Lúc này nhìn kỹ bên dưới, mới phát hiện những thịt kia sâu trùng tựa hồ chính là hướng về phía kia lật ra tới tiêu đen da thịt đi, bọn họ lại thích ăn cái vật kia.

"Nhanh lên một chút a, ta chỉ có một khắc đồng hồ thời gian, không thể toàn bộ thuế xong, liền lại phải dài trở lại, đến lúc đó phiền toái có thể to lắm." Lúc này, nàng một nhanh chóng lôi xé trên người da thịt một bên nhanh chóng nói với ta nói, hiển nhiên là phi thường nóng nảy.

"Phía sau ta với không tới, chỉ có thể dựa vào người, ta biết người có rất nhiều nghi vấn, nhưng là bây giờ không phải nói những khi này, người vội vàng giúp ta đem phía sau da đen xé, quay đầu ta sẽ cho người giải thích rõ ràng." Nàng đang khi nói chuyện, một bên chính mình xé da, một bên xoay người lưng quay về phía ta.

Thấy cái này tình trạng ta cũng không hỏi quá nhiều, tóm lại chính là đưa tay nói ra nàng sống lưng bên trên da đen đi xuống kéo một cái, hắc, lại thật kéo xuống một tầng lớn đến, kia nám đen lớp da giống như tầng làm xác một dạng đã hoàn toàn cùng thân thể nàng thoát khỏi.

Hơn nữa, trọng yếu nhất là, kia da đen tầng dưới dài ra một tầng mới da, hơn nữa cực kỳ mịn màng.

Nói như vậy, nàng đây là phá kén thành bướm tiết tấu.

Lúc đó nghĩ tới đây, ta không do dự nữa, nhanh chóng giúp nàng đem những thứ kia lớp da đi xuống lột xé, đầu tiên là sống lưng, sau đó là hai vai, sau khi ta thậm chí đem phía dưới kia phong tròn trịa kiều địa phương cũng lột xuống một khối, bất quá đến nơi này khi, nàng đã cơ bản đem nàng trước mặt lớp da tháo ra, sau đó nàng cho mình đưa tay đem trên chân cùng trên hông lớp da tháo ra.

Về sau, lớp da toàn bộ tháo ra sau khi, ta lại lấy đèn pin chiếu một cái nàng, vì vậy đầu tiên là thấy một cụ trắng như tuyết nhũn nhụi, sờ sờ động lòng người thiếu nữ bóng lưng gợi vào rồi mi mắt, về sau nàng chậm rãi xoay người lại, có chút thẹn thùng nhìn ta một cái, hai tay theo bản năng che trước ngực kia hai nơi giao bạch nhô lên, lại vì vậy bỏ quên phía dưới kia đã không có lông, trắng như tuyết êm dịu, trung gian kẹp một đạo kẽ hở nhỏ địa phương.

Ta nhìn mặt nàng lỗ, trở lên xuống nhìn một chút nàng, không thể không nói, nàng hay là nàng, nhưng là lại đúng là nhìn trẻ lại không ít, này đúng là phá kén thành bướm rồi, bây giờ nàng, trang nghiêm mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương một dạng nụ hoa chớm nở, ngượng ngùng động lòng người, ta cơ hồ có chút ngây dại, hoàn toàn là giống như mộng cảnh một dạng thật lâu cũng không biết nên làm vẻ mặt gì.

Về sau nàng vụt sáng đến con mắt nhìn ta một cái, ngượng ngùng nở nụ cười nói: "Đừng, đừng nhìn, người đem đèn lấy ra một chút được không? Ta nghĩ rằng đi mặc quần áo."

"Ngạch, được, " nghe nói như vậy, ta lúc này mới một cây đèn pin dời đi, sau đó nàng chính là đuối vội vàng xoay người, giầy dựa trắng như tuyết thân thể mềm mại, chạy tới bên giường trong ngăn kéo lật một chút, rất nhanh tìm ra một bộ quần áo đến, bắt đầu tất tất tác tác đất mặc vào.

Nàng mặc quần áo trong quá trình, ta giống như là một cái tượng gỗ người một loại đứng ở đằng kia, hoàn toàn không biết nên nói cái gì, cũng không biết phải làm những gì, tâm lý từ đầu tới cuối chỉ có một ý nghĩ, đó chính là: Kỳ quái.

Vì chắc chắn hết thấy các thứ này là thực sự, ta còn đặc biệt hướng trên đất chiếu một cái, chiếu một cái bên dưới, mới phát hiện kia địa phương tán lác một mảnh màu đen lớp da, rất nhiều sâu thối ở chính ở nơi đó ăn ngốn nghiêng, rất hiển nhiên, những thối này sâu trùng chính là lấy cái chết da làm thức ăn vật, cái này cũng thật là kỳ quái, trên thế giới tại sao có thể có như vậy một loại quái dị sinh vật đây?

Tốt nửa ngày, ngay tại ta bách tư bất đắc kỳ giải khi, lại chỉ nghe "Quát rồi ——" một tiếng vang nhỏ, giương mắt nhìn lên, mới phát hiện cô gái kia đã mặc xong một thân tề chỉnh quần áo, sau đó chính là lau lửa cháy củi, đốt lên một cây nến, sau khi nhưng là bùng cây nến, nhẹ nhàng lượn lơ đãng đi tới, đem cây nến dính vào trên bàn đứng ngay ngắn, về sau nhưng là nhìn ta một cái, đối với ta cười nói: "Tốt lắm, bây giờ có thể thật tốt nói một chút đây là chuyện gì xảy ra, người một cây đèn pin đóng đi, tiết kiệm một chút điện, trước ngồi một chút, ta quét dọn một chút, một bên quét dọn vừa cùng người nói đi."

Nàng nói xong, xoay người từ trong góc tìm ra một cây chổi cùng gàu xúc,

sau đó lại là phi thường tự nhiên đem trên đất những thứ kia da chết cùng sâu thối ở đồng thời cũng tảo với nhau, lần nữa ngã xuống trong vò, đập kín ém miệng, thả lại trong ngăn kéo.

Quét dọn xong sau khi, nàng đi tới bàn bên cạnh ngồi xuống, theo bản năng cười khẽ một chút, sau khi không nhìn được đối với ta nói: "Thật là không có nghĩ đến, hết thấy đều vừa đúng, cái này thật đúng là là cơ duyên xảo hợp tìm vận may, ta thật là đánh chết cũng sẽ không nghĩ tới lại là nhân họa đắc phúc, trong lúc lơ đãng, chính mình tu hành tốt bước ra một cái tầng thứ."

"Có ý gì?" Ta có chút không hiểu nhìn nàng hỏi.

"Chính thức ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi là hoàng hoa, hoặc là, người cũng có thể gọi ta hoàng hoa răn, hi hi, tóm lại, người khả năng cũng đã cảm giác được, ta không phải là một người bình thường." Nàng vui vẻ nói.

"Vậy người rốt cuộc là cái gì? Mới vừa rồi lại đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Ta hỏi.

"Ngạch, cái này thật đúng là đến từ đầu nói đến mới được, nói như thế, thật ra thì ta cũng vậy cái đó lão đầu tử nghiên cứu ra được đồ vật, bất quá hẳn cũng không phải là đem ta cùng Thụ Tinh dung hợp vào một chỗ, mà là đem ta cùng một cái cơ hồ đều phải thành tinh Đại Xà dung hợp lại cùng nhau, xác thực nói là cải tạo gen, bất quá hẳn loại này sửa đổi, ở sửa đổi đồng thời cũng sửa đổi linh hồn, nói cách khác, thật ra thì ta linh hồn cũng là ta vốn là hồn phách cùng kia Đại Xà tổng hợp thể." Hoàng hoa nói tới chỗ này, nhìn ta một cái, tiếp tục nói: "Dĩ nhiên, hẳn khả năng cũng không nghĩ tới, ta dung hợp kia Đại Xà gien cùng linh hồn sau khi, lại thu được một cái rất kỳ diệu năng lực, đó chính là Linh Hồn Lực phóng ra ngoài, còn một người khác chính là có thể thông qua lột da tới làm cho mình trở nên

hơn tuổi trẻ. Dĩ nhiên, hai cái này năng lực đều phải cần điều kiện, nói trước kia Linh Hồn Lực phóng ra ngoài đi, trên căn bản bằng vào ta trước mắt lực lượng tinh thần, một tháng có thể sử dụng một lần cũng là không tệ rồi, mới vừa rồi người ở trong điện thoại nghe được thanh âm, xác thực chính là ta, bởi vì lúc ấy ta đã không động được , ta muốn người sớm một chút thấy ta, cho nên mới thông qua điện thoại nói với người. Còn gì nữa không, người nằm mơ khi, thấy cái điều máu chảy đầm đìa Đại Xà, thật ra thì cũng là ta, bất quá khi đó là kia Đại Xà linh hồn đưa đến tác dụng chủ đạo, cho nên người thấy là Đại Xà hình tượng."

Nữ nhân nói tới chỗ này, dừng lại, tựa hồ đang lưu cho ta thời gian suy nghĩ, mà ta cũng nhưng là cần thời gian tới tiêu hóa nàng lời nói, sau đó chỉ chốc lát sau, ta không cảm thấy là nhìn nàng hỏi "Vậy người bây giờ rốt cuộc là người, hay là rắn?"

"Ta cũng không biết, ít nhất ta mặt ngoài nhìn giống như một người, đúng hay không?" Nàng mị mắt thấy ta hỏi.

Chương 179: Máu Địa Long

Hoàng hoa lời nói để cho ta cảm giác sinh vật khoa học kỹ thuật quả nhiên thật rất thần kỳ, lúc trước xem qua ngoại quốc một ít điện ảnh, bên trong có cái gì Resident Evil, lúc ấy còn cảm giác đó thuần túy là một loại giả tưởng trạng thái, bây giờ nhìn lại, sự thật cũng không phải là như thế, tới chớ ở trước mặt ta thì có một nhân xà hỗn hợp thể, thậm chí ngay cả tinh thần đều đã hòa chung một chỗ quái vật, mặc dù nàng mặt ngoài nhìn không phải là như vậy quái.

"Người nói hết thầy đều vừa đúng, tốt là ý gì?" Ta nhìn nàng hỏi.

Nghe được ta lời nói, nàng với là hướng ta nói: "Vốn là nếu như chỉ là băng vào chính ta tu luyện lời nói, muốn thuê một lần da, cần phải rất lâu thời gian, nào biết lần này cơ duyên xảo hợp, nhân họa đắc phúc, đầu tiên là bị điện thiếu chút nữa chết rồi, nhưng mà cũng vì vậy thu được to đại năng lượng đánh vào, chẳng những không có chết, hơn nữa còn đạt tới lột da điểm giới hạn. Vốn là, lúc này, nếu là không người cứu ta, ta còn là một con đường chết, bởi vì ta đã không có khí lực đem cũ da giết, thời gian lâu dài, sẽ lần nữa dài trở lại, sau đó ta coi như không chết, cũng phải hoàn toàn biến thành một cái phi thường xấu xí quái vật, chỉ có thể bị kia đốt trọi bao da màu đen bao. Nhưng mà, nhắc tới cũng đúng dịp, người vừa vặn đổ kia cái bình, đem bên trong máu Địa Long thả ra. Biết không? Máu kia Địa Long nguyên bản chính là ta nuôi dưỡng sâu trùng, tác dụng chính là dùng để ăn da chết, nói trắng ra là, đó là một loại tương đối đặc thù con giun, cũng là cái đó lão đầu tử nghiên cứu ra được. Không thể không nói, hắc ở phương diện này rất có tài hoa, chỉ tiếc là, hiện tại hắc vì Trường Sinh, đã có chút bị ma quỷ ám ảnh ý. Huống chi, người lần này giúp ta lớn như vậy bận rộn, ta cũng không cách nào sẽ cùng hắc đứng ở trên một sợi dây rồi, ta chỉ có thể lựa chọn giúp người."

"Ồ?" Nghe được nàng lời nói, ta nghi ngờ nhíu mày một cái, ngay sau đó nhìn nàng nói: "Máu Địa Long, ta biết Địa Long thật ra thì chính là con

giun, nhưng mà người nuôi những thứ này con giun thật giống như không đúng lắm, bọn họ có đầu có miệng, sẽ còn cắn người, đây là con giun sao?"

"Cho nên nói mới là nghiên cứu ra được đồ vật, cụ thể là cái gì ta không biết, nhưng mà ta biết bọn họ chịu đựng năng lực mạnh vô cùng, hơn nữa duy nhất thức ăn chính là da chết, cho nên, mỗi lần đều là bọn họ giúp ta hoàn thành tiến hóa, " hoàng hoa nhìn ta một cái, tự nhiên cười nói: "Đúng rồi, nói lâu như vậy, ta đối với người còn không là rất biết, người tốt cuộc tới nơi này làm gì? Lại là người nào?"

"Ta là thuần túy bởi vì là trong sơn cốc này tình huống quá mức thần bí cùng tà ác, mới tiến vào điều tra kết quả, về phần ta là người như thế nào, ta chính là một cái bình thường người." Ta nhìn nàng nói.

"Người bình thường? Điều này sao có thể?" Hoàng hoa ngăn ra, đối với ta nói: "Ta nghe cái đó lão đầu tử nói người đem hãn nhiều năm qua một mực ở nghiên cứu Ma Long khí cũng hấp thu, thật có chuyện này sao?"

"Không kém bao nhiêu đâu, chỉ là hãn cách nói có chút sai lầm, cái này trong thời gian ngắn không giải thích rõ ràng, người chính là nói một chút chúng ta thế nào đi ra ngoài đi. Nếu như ta không đoán sai lời nói, nơi này hãn là người ở địa phương, cho nên người hãn biết cửa ra ở nơi nào, đúng hay không?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Vậy khẳng định, ta trước yêu cầu người cứu ta khi, không phải là cũng đã nói với người sao? Ta biết cửa ra ở nơi nào, " nàng nhìn ta một cái, ngay sau đó tốt có chút hơi khó nhú mày một cái nói: "Chỉ là, cái cửa ra này, kia lão đầu tử, còn có cái đó Yêu Nữ cũng biết, cho nên, nếu như chúng ta từ cái lối đi này đi ra ngoài lời nói, nói không chừng sẽ gặp phải nguy hiểm, bọn họ nói không chừng cũng sớm đã mai phục ở nơi đó. Cho nên ta cảm thấy, chúng ta đứng đầu tốt cẩn thận một chút thì tốt hơn."

"Như vậy sao?" Nghe nói như vậy, ta xem một chút trước mặt nữ nhân này, lúc này kéo lãnh đạm Hoàng Quang mang chiếu vào trên mặt nàng, để cho nàng có vẻ hơi mờ lung. Đối với ta mà nói, nàng có chút xa lạ, mặc dù ta cứu nàng, nhưng mà ta vẫn như cũ không dám hoàn toàn tin tưởng nàng, cho nên lúc này ta có chút chần chờ, sau đó ta ở tâm lý suy nghĩ một chút, rất nhanh liền nghĩ đến một cái sự tình, không tránh khỏi mi mắt thấy nàng nói: "Đúng rồi, trước ngươi không phải là giả trang Vương Nhược Lan sao? Nàng kia bây giờ ở cái gì địa phương?"

"Đương nhiên là bị giam, hẳn liền nhốt ở kia lão đầu tử bên trong thực nghiệm thất đi. Bất quá ngươi yên tâm, nàng tạm thời hẳn không có nguy hiểm gì, dù sao ngươi đối với nàng như vậy quan tâm, lão đầu tử sẽ không dễ dàng như vậy vứt bỏ một tấm có thể lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác người bài, " hoàng hoa nói với ta nói.

"Lão đầu tử phòng thí nghiệm? Ở cái gì địa phương? Thế nào đi?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Từ trong phòng này lối đi đi ra ngoài, liền có thể đến, hẳn phòng thí nghiệm rất bí mật, ở Sơn Thể nội bộ. Cũng là cả Văn Hương Cốc mẫu chốt nhất địa phương, chính là bởi vì như vậy, cho nên ta lo lắng sẽ xảy ra nguy hiểm, " hoàng hoa nói.

"Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?" Ta nhìn nàng hỏi.

Nghe được ta lời nói, nàng nhíu mày nói: "Cái này ta cũng không biết, ngươi tới quyết định đi, tóm lại ta theo đến ngươi chính là, có thể giúp một tay khi ta giúp một chút, không giúp được lời nói, ngươi cũng đừng trách ta, dù sao ta năng lực có hạn."

"Ngươi năng lực có hạn?" Ta cười lạnh một tiếng, nhìn nàng nói: "Ta đoán kia lão đầu tử sở dĩ đem ngươi cải tạo thành cái bộ dáng này, hẳn không chỉ

là vì khoa học nghiên cứu, càng nhiều tác dụng, hẳn là cho người cho hẳn làm bảo tiêu chứ ?"

"Không, ta thật không cái gì năng lực, ta sẽ không lừa người, người đã cứu ta mạng, ta trả thế nào sẽ gạt người chứ?" Nàng có chút khẩn trương nhìn ta nói nói.

"Hừ, " thấy nàng cái bộ dáng này, ta ngay sau đó đứng lên, một cái bắt được cổ tay nàng, nhìn nàng nói: "Kia không cần nói nhiều, ta đã quyết định, liền từ người nói thế nào lối đi đi ra ngoài, đến, nói cho ta biết lối đi ở nơi nào."

Nhìn thấy ta cử động, cô gái kia rõ ràng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới ta nói trở mặt liền trở mặt, bất quá nàng hay là ngoan ngoãn đứng dậy, sau đó đi tới mép giường, chỉ chỉ đáy giường đối với ta nói: "Ở nơi này bên dưới."

"Há, " ta gật đầu một cái, nói với nàng: "Đem giường mang ra, đem cửa hang mở ra cho ta nhìn xem một chút."

"Người, người để cho ta một cái cô gái yếu đuối dời giường à? Cái giường này nặng như vậy, " nàng có chút làm nũng nói.

"Người không phải nói người sẽ tận lực giúp ta sao? Đánh nhau người tốt không được, làm chút việc nặng thế nào?" Ta nói nói.

Nhìn thấy ta nói như vậy, nàng khả năng cũng biết ta là đang thử thăm dò nàng, cho nên hẳn cũng liền ngoan ngoãn đem giường cho lôi đến một bên, hiện ra đáy giường đá mặt đất, sau đó nàng nằm rạp người ở đó trên đất đá vuốt ve trong chốc lát, sau khi quả nhiên tìm tới một nơi lõm, dùng sức đập một cái, nhất thời liền nghe được "Rắc rắc ——" nhất thanh thúy hưởng, sau đó nàng từ dưới đất nhấc lên một khối một thước thấy Phương Thạch

bản, hiện ra đầy người kế tiếp đen thui lỗ lổ, kia trong động gió lạnh sủu sủu, không biết là cái tình huống gì.

"Tốt lắm, " nàng đem tấm đá dờ đi, nhìn ta nói nói.

"Lần này, người có phải hay không cũng muốn đem ta trước lửa gặt đi vào?" Nhớ tới trước sự tình, ta cười lạnh một tiếng nhìn nàng hỏi.

"Người, " nàng có chút nổi dóa, bất đắc dĩ nhìn ta một chút, ngay sau đó đối với ta nói: "Người chờ chút, ta lấy cái đèn pin, lập tức đi xuống."

Nàng đang khi nói chuyện, xoay người đi tới trong ngăn kéo, nằm rạp người ở bên trong quay cuồng, tựa hồ đang tìm đèn pin, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng liền ở ta vừa mất thần ngay miệng, nàng lại đột nhiên xoay người, chợt một cái đen cái bình đập trúng trước mặt của ta, về sau nàng lập tức bóp một cái ngón tay, thả vào trong miệng đánh một tiếng huyết sáo, nhất thời kia trong vò một đại một dạng máu Địa Long, rõ ràng đều là giống như bị điện giật một dạng trong nháy mắt từng cái từ dưới đất nhảy lên, hướng trên người của ta nhảy lên đi qua.

Chương 180: Quý Xà Nữ

Quả nhiên ta đoán trúng rồi, nữ nhân này bụng chứa dao găm, mặc dù ta cứu nàng, nhưng mà nàng lại ép căn bản không hề phải báo đáp ta ý tứ, nàng duy nhất muốn làm là được đào hố hại ta, mới vừa rồi nàng mở ra cái đó trong động đất rất hiển nhiên cũng là một cái nguy hiểm địa phương, nàng muốn giở lại trò cũ dẫn ta đi vào, nhưng mà đáng tiếc là, lại lần nữa cho ta khám phá, sau đó nàng dưới tình thế cấp bách, then quá thành giận, vì vậy liền bại lộ Bản Tướng, đối với ta phát động công kích.

Mà nàng công kích thủ pháp cũng phi thường vô cùng, nàng đem kia cái bình máu Địa Long thả ra ngoài, sau đó tay niết ấn, trong miệng nói lầm bầm, hai chỉ con mắt cô lơ lơ xoay chuyển, tựa hồ là có thể khống chế những thứ kia máu Địa Long, mà những thứ kia máu Địa Long rất hiển nhiên cũng không phải trước ta bản thân nhìn thấy như vậy "Nhu thuận", bây giờ bọn họ ở cô gái kia dưới sự khống chế, trong nháy mắt từng cái cũng giống như rắn độc, không những Hung Lệ dị thường, hơn nữa nhìn đáng vẻ còn phi thường nhanh nhẹn, lại là có thể thoáng cái từ dưới đất nhảy lên cao đến hai thước, sau đó từng cái đều là Híz-khà zz Hí-zzz đất rít gào lên âm thanh, mở ra miệng nhỏ, hướng trên người của ta cắn xuống dưới.

Ta vẫn thật không nghĩ tới những con trùng này sẽ như vậy hung tàn, cho nên khi xuống ta cũng vậy có chút giật mình, theo bản năng trốn về sau đi qua, thật là ác tránh thoát phần lớn sâu trùng, nhưng là lại như cũ có chút rơi xuống trên người của ta, trong đó hai cái thậm chí chui vào ta trong cổ áo, lập tức cắn ta cả người run rẩy, đau nhức vô cùng, những quý này đồ vật nhất định là có độc.

Chỉ là, này Độc Tính còn giống như không phải là rất mãnh liệt, tối thiểu, ta đem những quý kia sâu trùng giết sau khi, cũng chính là cảm giác vết thương nóng bỏng, cũng không có cái gì khác quá quái dị tình huống xuất hiện.

Lúc đó, nữ nhân kia nhìn thấy ta bị máu kia Địa Long cắn sau khi, không có gì phản ứng dị thường, không cảm thấy là một trận ngạc nhiên, ngay sau đó nhưng là nhìn ta nói: "Máu Địa Long là thần kinh Độc Tố, xem ra người đối với loại độc này sức đề kháng rất mạnh, cũng khó trách, kia Ma Long khí đã bị người hấp thu, cho nên người tinh thần lực tương đối sâu dày, bất quá, tiếp đó, coi như không dễ dàng như vậy rồi, đây là tan Huyết Độc!"

Kia đàn bà nói chuyện đang lúc, lại từ trong ngăn kéo nói ra một cái đen cái bình vứt xuống đất, lập trong thời gian một đại một dạng màu xanh con rắn nhỏ bò ra, sau đó nàng lại vừa là huyết sáo một tiếng, tay bóp ấn quyết, nói lẩm bẩm, khởi động những thứ kia con rắn nhỏ hướng ta bao vây.

Đến lúc này, ta có chút không thể nhẫn nhịn rồi, lại tiếp tục như thế, thật không biết nàng còn phải làm ra manh mối gì đến, cho nên khi xuống ta hét lớn một tiếng, giơ tay lên cầm lên bên cạnh giường gỗ lớn, trực tiếp toàn bộ giường hướng nàng đập tới.

Nàng hiển nhiên không ngờ tới ta công kích sẽ trực tiếp như vậy cùng thô bạo, cho nên hăn nhất thời né tránh không kịp, trực tiếp bị kia giường lớn đập trúng, sau đó nàng phát ra hét thảm một tiếng, trực tiếp bị đặt ở dưới giường, mất đi tiếng thở, mà trên đất những thứ kia con rắn nhỏ lập tức cũng không có rồi đầu nào như thế, bốn phía bắn khoản ngọa nguậy, không lại chủ động hướng ta công kích.

Thấy cái này tình trạng, ta không khỏi cười lạnh một tiếng, biết cô gái kia bản thể hăn đúng là rất yếu, cho nên bị giường lớn đập một cái, trực tiếp liền đã hôn mê, cho nên, lập tức ta yên lòng, muốn qua tra nhìn một chút nàng tình huống.

Nhưng mà, ngay tại ta nhắc chân khi, giật mình, lại nghĩ tới tới một cái sự tình, vì vậy ta cau mày một cái, trước không có tiến lên, mà là đem trên bàn

cây nến bùng lên, sau đó từ bên cạnh tìm đến một ít dễ cháy quần áo cái gì, vút trên đất, đốt lên một đồng lửa, sau khi lại đem bàn ghế cái gì mở ra, ném vào, đốt thành một đồng lớn đồng lửa, trực tiếp đem những thứ kia máu Địa Long cùng Tiểu Thanh Xà cũng ép ra, sau đó ta mới đi lên trước đi, đem giường dời, muốn nhìn một chút cô gái kia thế nào.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ta đem giường dời đi sau khi, lại phát hiện kia trên đất rỗng tuếch, cuối cùng không có ai, cô gái kia không thấy!

Cái tình huống này để cho ta bất ngờ, trong lúc nhất thời có chút sững sốt, liền vội vàng nghiêng đầu tìm bốn phía, kết quả, cũng vừa lúc đó, đột nhiên, liền nghe được trước mặt một thân gió vang, sau khi một cái trường măn miếng vảy móng nhọn thoáng cái đưa tới, dựa theo trên mặt ta nằm lại.

Ta phản ứng cũng là thật nhanh, một bên đầu, đưa tay liền bấu vào kia móng nhọn, sau đó sẽ hướng kia Thanh Lân cánh tay phía sau nhìn một cái, lại mới phát hiện cô gái kia lại là cả người ngồi ở trong học tử, lúc này chính phụ thân nhìn ta, trên mặt vẻ mặt cực kỳ quý dị, kia xoa hắc phát, thuần trắng mặt mũi, như máu một loại môi, cùng với này đưa ra đạt tới dài hai thước cánh tay, toàn bộ tình trạng, tạo thành một bộ phi thường quý dị Đồ Họa.

Sau đó, cũng liền ở ta cho là cô gái kia cũng không thể chơi đùa ra cái trò gì khi, lại chỉ thấy nàng đột nhiên mở ra miệng rộng, lộ ra sắc bén răng nanh, phun ra một đầu dài lưỡi dài đầu, sau đó chợt đối với ta phát ra một tiếng gào thét, tiếp theo ta cũng cảm giác trong tay cái kia Thủ Trảo đột nhiên yếu dần đi xuống, trở nên phi thường nhỏ yếu, trong nháy mắt liền từ trong tay của ta trơn tuột rồi.

Ta cả kinh, liền vội vàng lui về phía sau, kết quả nàng nhưng là chợt từ trong học tử nhảy xuống, giống như cái Tích Dịch một dạng hướng trên người của ta nhào tới.

Cái này thật đúng là là không sợ chết a.

Lúc đó ta tâm lý có chút bất đắc dĩ, nắm lên một cây côn gỗ, quét ngang qua, trực tiếp đem nàng đập ra ngoài.

Sau đó ngay tại ta khom người nhặt lên hai cây lửa cháy côn gỗ, chuẩn bị xong sinh đi chăm sóc nàng khi, lại chỉ nghe phía sau đột nhiên truyền tới thét một tiếng kinh hãi.

"Tiểu Bắc —— "

Thanh âm kia quá chín mười tất, để cho ta trong nháy mắt ngẩn ra, xoay người lại nhìn lên, mới phát hiện là Vương Nhược Lan, chỉ là lúc này nàng đã bị trói lại, chính do cái đó lão đầu tử, còn có cái đó Thiên Thiên áp giải đi vào.

Cái tình huống này rất rõ ràng là bọn hắn ở ta cùng cái đó Xà Nữ, xác thực nói là quý Xà Nữ lúc chiến đấu, len lén mở ra rồi cửa đá, sau đó cùng đi đi vào.

Lúc này ta tâm lý không tránh khỏi động một cái, cảm thấy trong phòng này chắc có truyền hình cáp, cho nên, trước ta cùng cái đó quý Xà Nữ giữa thật sự phát sinh sự tình, bọn họ cũng hẳn đều thấy ở trong mắt, vốn là bọn họ có thể là hi vọng nào quý kia Xà Nữ đem ta dẫn tới kia trong động đất đi, hoàn toàn khống chế được ta, lại nơi nào biết, quý kia Xà Nữ bại lộ thân phận, hơn nữa lập tức phải bị ta thu thập hết rồi, bọn họ bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là chọn lựa thứ 2 sách lược, đó chính là dùng người chất uy hiếp ta.

Chỉ là, bọn họ tựa hồ có hơi quá mức coi trọng ta cùng Vương Nhược Lan trước quan hệ, nói thật, bọn họ có thể dùng cha mẹ ta người, có thể dùng

Lương Hiếu Điềm uy hiếp ta, nhưng mà, dùng Vương Nhược Lan, cũng tuyệt đối là một cái sai lầm cử động, bởi vì, ở lúc cần thiết, ta đương nhiên là có thể bảo toàn chính mình, hy sinh Vương Nhược Lan.

Đương nhiên rồi, lúc này, bọn họ còn không riêng gì muốn uy hiếp ta, hơn nữa còn cầm súng chĩa vào người của ta, rất hiển nhiên là ăn chắc ta.

"Tiểu tử, không nên động, chặt chặt, để ta suy nghĩ một chút, muốn như thế nào mới có thể đem người khống chế được đây? Người khí lực rất lớn, phải dùng đặc thù một chút công cụ mới được." Lão đầu tử một tay nắm Vương Nhược Lan tóc, một tay cầm chĩa vào người của ta, trên mặt một mảnh đắc ý vẻ mặt, về sau nhưng là đối với bên cạnh cái đó Thiến Thiến nói: "Đi, cho hắn tới chút kích thích, dùng điện côn!"

"Ừ ?" Thấy cái này tình trạng, ta lạnh rên một tiếng, theo bản năng lui về phía sau rút lui, sau đó nhìn bọn họ nói: "Các người muốn làm gì? Ta còn không có chuẩn bị thức ăn chịu trời đâu rồi, thế nào các người liền sẽ lên tới?"

"Thế nào? Người cho rằng là người lần này vẫn có thể tránh thoát ta đạn sao? Cũng hoặc là, người chẳng lẽ không chuẩn bị cứu nữ nhân này rồi không?" Lão đầu tử đang khi nói chuyện, dùng súng chỉ chỉ ta, có chỉ chỉ Vương Nhược Lan.

"Hắc hắc, ngược ngùng, ta phỏng chừng người khả năng phải thất vọng, ta cảm thấy cho ta mới có thể tránh thoát người đạn, bởi vì ta đối với ta tốc độ vẫn tương đối tự tin, sau đó thì sao, người muốn dùng nữ nhân này tới uy hiếp ta, nhưng chính là sai hoàn toàn, phải biết, nàng vốn là người người, chẳng qua chỉ là bị ta uy hiếp, mới bất đắc dĩ trợ giúp ta, cho nên a, người có giết hay không nàng, theo ta hoàn toàn không có quan hệ." Ta nói chuyện đang lúc, khóe mắt liếc qua nhanh chóng ở trong thạch thất nhìn bốn phía, sau đó ta rất nhanh liền nghĩ đến một ý kiến hay, mà cái chủ ý

này chính là: Lấy công làm thủ.

Sau đó, sau một khắc, ngay tại kia lão đầu tử còn chuẩn bị nói lúc nào, nhưng là đã đột nhiên lăn khỏi chỗ, đầu tiên là hai cây bốt khói chùy ở hướng bọn họ đập tới, sau đó, đang lúc bọn hắn một bên né tránh, vừa nổ súng khi, ta nhưng là chột năm lên trước đập cái đó quý Xà Nữ giường lớn, một tiếng hừ lạnh, kia giường lớn lần nữa phát huy Thái Sơn Áp Đỉnh hiệu quả, phi thường hung mãnh hướng lão đầu tử bọn họ đập tới.

Lúc này, ném xong giường lớn, ta theo bản năng ép người xuống, sau đó đột nhiên, ta mượn ánh lửa, liền thấy chính giống như chỉ Tích Dịch một loại nằm trên đất, đưa lưỡi dài đầu cái đó quý Xà Nữ.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, lúc này nàng tựa hồ có hơi ý thức mơ hồ, lại không có hướng ta phát động công kích, ngược lại là một mực mắt lạnh hướng cái đó lão đầu tử nhìn sang.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý hơi nghi hoặc một chút, nhưng mà, ta đã không có thời gian suy nghĩ nhiều, cho nên khi xuống ta cũng lưỡi đi để ý đến nàng, thừa dịp kia giường lớn đập kia lão đầu tử cùng cái đó Thiến Thiến hoảng hốt né tránh khi, ta mang lên bàn tốt đập tới, về sau ta thừa dịp của bọn hắn phân tâm ngay miệng, nhanh chóng hướng cửa đá vọt tới, muốn từ cửa đá chạy đi.

Chạy trốn ngay miệng, ta tầm mắt vừa vặn cùng bên cạnh bị đập té xuống đất Vương Nhược Lan đối mặt.

Nàng tựa hồ muốn ta mang nàng cùng đi, nhưng là, không thể không nói, lúc này ta không làm được đến mức này, cho nên ta chỉ có thể buông tha nàng.

"Thành thịch —— "

Ngay tại ta một chân chờ ngay miệng, hai tiếng súng vang gần như cùng lúc đó vang lên, cái đó lão đầu tử còn có kia Thiến Thiến đồng thời nổ súng, thiếu chút nữa thì đánh tới ta, sau đó ta cũng không dám...nữa dừng lại, chỉ có thể là thân hướng cửa đá nhào qua, sau đó từ kia nửa mở cửa đá thân nhào đi ra ngoài.

Chỉ là, để cho ta vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới là, khi ta từ cửa đá thân nhảy ra khi, thân ở giữa không trung khi, cũng cảm giác trong tầm mắt tựa hồ có hơi mơ hồ cùng hoa tiêu, về sau còn không chờ ta kịp phản ứng, nhưng là chợt đụng phải một Trương Thiết lưới gà, ngay sau đó mãnh liệt giòng điện quất lạp lạp một trận văng lửa khắp nơi, ta trực tiếp bị điện đầu óc choáng váng, cả người tê dại, lập tức tựa như cùng một cái chết con cóc một dạng trực tiếp nằm úp sấp té xuống đất.

Thật lòng không nghĩ tới, này lão đầu tử thật không ngờ tinh thông tính kế, hẳn tựa hồ đã sớm ngờ tới ta có thể sẽ từ cửa đá này trốn ra được, cho nên hẳn ở vào trước cửa cũng đã ở ngoài cửa bố trí lưới điện, thậm chí, hẳn sau khi đi vào, cố ý không có đóng cửa đá lại, tựa hồ cũng là cố ý đang câu dẫn ta từ cửa đá trốn ra được.

Quả nhiên là IQ cao khôn kiếp, ta khả năng thật muốn thua vào tay hẳn rồi.

Chương 181: Bạt mẫu

Kia lưới điện điện thể hiển nhiên là cao vô cùng, đụng vào ta sau khi, cơ hồ cùng cái đó quỷ Xà Nữ như thế, thiếu chút nữa bị toàn thân nướng khét, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng liền ở ta cho là mình phải xong đời khi, nhưng không nghĩ đột nhiên toàn thân cao thấp vọt tới một cỡ cực kỳ Âm Hàn lực lượng, trong nháy mắt đem ta từ kia lưới điện bên trên bắn ra, sau đó ta rơi xuống đất trong nháy mắt, bất ngờ thấy chính mình đôi cánh tay bên trên tựa hồ cũng mọc đầy mảnh nhỏ Trường Thanh lông một dạng bộ dáng kia cực kỳ dữ tợn đáng sợ.

Sau đó, sau khi rơi xuống đất ta cảm giác mình tựa hồ cũng không có bị quá tổn thương hại, tiếp theo ta nghe phía sau vang lên tiếng bước chân, hiển nhiên là cái đó lão đầu tử, còn có cái đó Yêu Mị nữ nhân đồng thời đuổi tới.

Cũng ở nơi này điện quang chột lóe trong một sát na, ta đột nhiên có một cái tốt vô cùng chủ ý, đó chính là giả chết, sau đó xem bọn họ rốt cuộc muốn làm gì.

Nghĩ tới đây, ta lập tức làm bộ như đã bị điện ngắt đi đáng vể, hướng trên đất nằm một cái, bất động, trên thực tế ta thật ra thì rất thanh tỉnh, thậm chí con mắt cũng híp lại thành một đường tia đi ra ngoài nhìn.

Rất nhanh, hai người kia đuổi tới bên cạnh ta, sau đó cái đó Yêu Nữ lập tức móc ra một đôi tay khảo muốn đem ta còng.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, ta trong lúc bất chợt chợt một tấm mắt, tả hữu khai cung, một người một quyền, lập tức đem hai người cũng đánh ngã đi ra ngoài.

Có thể tưởng tượng là, hai người bọn họ chỉ là người bình thường thể chất, căn bản liền không chịu nổi ta lực lượng, cho nên lúc đó bọn họ đổ lại trình

bày khi, ta thậm chí nghe được trên người bọn họ truyền tới tiếng xương cốt gãy vang.

Sau đó, đang lúc bọn hắn đỡ lại trình bày, còn chưa rơi xuống đất khi, ta đã là uốn một cái thân, liền hướng lão giả kia chạy hết tốc lực tới, vừa vặn trước ở hắn rơi xuống đất trong nháy mắt, đưa tay liền nhéo hắn nắm tay súng cổ tay, sau đó dụng lực vặn một cái, lập tức "Rắc rắc" nhất thanh thúy hưởng, hắn một nguyên cả cánh tay đều bị ta làm gãy.

"Người ——" kia lão gia hỏa hiển nhiên không nghĩ tới ta đột nhiên sẽ trở nên như thế hung tàn, cho nên khi xuống hắn nghe răng trợn mắt, mặt đầy thống khổ vặn vẹo vẻ mặt, cắn răng nhìn ta, cắn bản ngay cả một câu nói đều không nói được.

Sau khi ta đem hắn thuận tay nhắc tới, xoay người đem hắn chắn trước mặt, sau đó cũng ở nơi này cái ngay miệng, một tiếng súng vang truyền tới, đối diện nữ nhân kia đã là nổ súng bắn tới.

Bất quá, một thương này, nhưng là vừa vặn đánh vào kia lão gia hỏa trên người, lập tức kia lão gia hỏa toàn thân một trận run rẩy, miệng phun máu tươi, hoàn toàn chết tới.

Thật sự có sự tình phát triển đều tại thoáng qua giữa, cơ hồ không có hô hấp thời gian, sau đó kia lão gia hỏa sau khi chết, ta tiếp tục bắt hắn ngăn cản ở trước người, sau đó nhưng là mắt lạnh nhìn về phía đối diện nữ nhân kia nói: "Thế nào, người còn không chuẩn bị hiện ra nguyên hình sao?"

"Ồ?" Nghe được ta lời nói, cô gái kia nhưng là khẽ mỉm cười, ngay sau đó vứt bỏ súng lục, nhìn ta nói: "Lại bị người khám phá sao? Ta ngược lại là rất tốt kỳ, người thế nào phát hiện?"

"Hừ hừ, " nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là cười lạnh một

tiếng, ngay sau đó nhìn nàng nói: "Người cảm thấy ta cùng hoàng hoa ở trong thạch thất như vậy nửa ngày, thật đều là ở tán gẫu sao? Người mặc dù nghe được chúng ta thanh âm, nhưng mà đáng tiếc là, người không có cách nào kiểm tra chúng ta ý tưởng, mà hai người chúng ta ở tư tưởng bên trên trao đổi, thật ra thì so với thanh âm càng nhiều. Nàng chẳng những nói cho ta biết chân tướng, hơn nữa còn nói cho ta biết người là ai. Chặt chặt, ta nhưng là rất khó thấy Bạt mẫu loại này truyền kỳ tồn tại, nhắc tới, thật ra thì người so với người sống càng càng tươi đẹp."

Nguyên lai, lúc ấy ta cùng hoàng hoa ở trong thạch thất, ngồi đối mặt nhau khi, chúng ta thật ra thì ngoài mặt nói tới, cũng chỉ là vì che giấu tai mắt người mà thôi, dù sao kia trong thạch thất có bọn họ trước thời hạn gần tới máy nghe lén cùng máy thu hình, thật sự bằng vào chúng ta không thể có quá dị thường biểu hiện, nếu không nhất định sẽ bị bọn họ phát hiện. Nhưng mà, bọn họ mặc dù có thể theo dõi chúng ta thanh âm cùng hoạt động, lại không có cách nào nghe được chúng ta tiếng lòng, mà ta cùng hoàng hoa nhưng bởi vì cũng có nhất định lực lượng tinh thần, thật sự bằng vào chúng ta có thể ở khoảng cách gần trong, với nhau mưu đồ âm thanh trao đổi.

Khi đó, hoàng hoa cũng đã đem hết thấy chân tướng nói cho ta biết.

Nguyên lai, toàn bộ Văn Hương Cốc chân chính chủ nhân, cũng không phải là cái đó lão đầu tử, mà là cái đó kêu Thiến Thiến nữ nhân, mà nàng thân phận chân thật, nhưng thật ra là Bạt mẫu, cũng chính là trong cơ thể ta cái kia bị Long Cốt lực lượng chế trụ Hạng Bạt mẹ. Đây Hạng Bạt tu luyện không biết bao nhiêu năm thời gian, lực lượng đã cực kỳ mạnh mẽ, mà Bạt mẫu càng là Quý Tiên như thế cấp bậc, lực lượng càng là cao vô cùng mạnh, trước nói qua kia những người nào cùng cây máu thịt dung hợp, người cùng Xà Huyết thịt dung hợp, thật ra thì đều là này Bạt mẫu kiệt tác, cái đó lão đầu tử chẳng qua chỉ là dưới tay nàng một con chó mà thôi. Bất quá, ngoài mặt, bọn họ thân phận lại là rất tiện cho điên đảo. Về phần kia

lão đầu tử thật sự nói sinh vật gì khoa học kỹ thuật nghiên cứu, bị cao tăng nhân sĩ lãnh đạo trực tiếp cùng trao quyền, càng là thuần túy tán gẫu, hoàn toàn là vì lừa phỉnh ta.

Bọn họ từ đầu chí cuối, chân chính mục đích chỉ có một, đó chính là bắt được ta, sau đó đem trên người của ta Hạng Bạt thả ra ngoài, đưa nó sống lại.

Đương nhiên rồi, này chút ít sự tình vốn là đều là cực kỳ bí mật, nếu như cái đó hoàng hoa không nói lời nào, ta căn bản liền sẽ không biết.

Sau đó kia hoàng hoa vì cứu ta, vì vậy liền cùng ta đồng thời diễn một vở tuồng, đó chính là do nàng đối với ta phát động công kích, sau đó ta đem nàng đánh bại, câu dẫn kia Bạt mẫu đi vào.

Đúng như dự đoán, kia Bạt mẫu bị lừa, chỉ là, chúng ta nghiên cứu kế hoạch khi, tính toán nhầm rồi một cái sự tình, đó chính là ngoài cửa lưới điện, này thiếu chút nữa đưa đến ta tài ngã nhào, bất quá cuối cùng nhưng vẫn là hữu kinh vô hiểm, chuyển nguy thành an, thậm chí còn lợi dụng giả chết sách lược, trực tiếp đối với hai người bọn họ phát động trí mạng công kích.

Lão đầu tử là chết chắc, ngay cả một chút khí tức cũng không có, kế tiếp, liền là chân chính màn diễn quan trọng rồi, ta rất nghĩ biết một chút về trong truyền thuyết Bạt mẫu Quỷ Lực.

" ____ "

Ngay sau đó cô gái kia một trận cười to, ngay sau đó nhưng là đột nhiên toét miệng cười lạnh nhìn ta nói: "Người biết không? Ta hiện tại tâm tình có bao nhiêu khẩn trương và kích động. Từng ấy năm tới nay, ta một mực ở tìm ta mất đi hài tử, nhưng mà, trước lại vẫn luôn là ở đó Huyết Tuyền

nước vòng ngoài vòng vo, bởi vì nơi đó bị cái đó chó má Đại Phật xuống Cấm Chế, phàm là Âm Tà Chi Vật, đều không thể đến gần, vật còn sống đến gần liền chết. Có thể nói, đó là một loại phi thường hung ác Tử Vong Phong Cấm, ta một mực cũng không nghĩ ra biện pháp phá giải, lại không nghĩ rằng cho người đánh bậy đánh bạ phá giải, trọng yếu nhất là, người còn hấp thu ta hài nhi, hừ hừ, đây chính là đưa tới cửa tốt sự tình, lần này, hài tử của ta không những có thể sống lại, hơn nữa còn có thể giống như ta, nắm giữ một bộ phi thường hoàn mỹ thân thể, người nói ta sẽ không kích động sao? Ta bây giờ thật muốn ôm lấy người hảo hảo hôn một cái, bởi vì, sau này, người này tương mặt mũi, liền sẽ trở thành ta thân ái hài tử."

Cô gái kia lời nói để cho ta một trận ngạc nhiên, ta theo bản năng lui về phía sau đi, mắt lạnh nhìn nàng nói: "Người liền có tự tin như vậy có thể đánh bại ta, sau đó sống lại người hài tử?"

"Không phải là có tự tin, mà là tuyệt đối tin chắc, " nữ nhân nhìn ta cười lạnh một tiếng, tiếp theo nhưng là đột nhiên cái miệng một tiếng gào thét, trong nháy mắt kia một con hắc phát giống như kim nhọn một loại dựng lên, cùng lúc đó nàng toàn thân cao thấp da thịt chính là giống như đốt trời vỏ cây một dạng lập tức trở nên tốt đen tốt làm, nàng cả người cũng trong nháy mắt biến thành phong hoa xác ướp một loại gầy nhom, sau đó nàng hú lên quái dị, bóng người chợt lóe, trong nháy mắt tựa như cùng mùi tên nhọn một loại hướng ta nhào tới.

Chương 182: Nuôi thi thai

Trong truyền thuyết, Hạng Bạt là do trẻ sơ sinh thi thể biến thành, mà trong này, tốt nhất là lấy cái loại này còn không có sinh ra, lúc chết sau khi vẫn ở chỗ cũ mẹ trong bụng Hạng Bạt là nhất hung.

Nói như vậy, như vậy Hạng Bạt, phần lớn cũng là bởi vì mẫu thể khó sinh mà chết, một xác hai mạng, sau đó gia nhân kia tốt đem bọn họ làm chôn ở nuôi thi trong đất, như vậy thứ nhất, thi thể sau khi xuống đất, lấy được hơi đất bồi bổ, mẫu thể một mực giữ mới mẻ, lông cùng móng tay, thậm chí là răng cũng còn đang không ngừng mà sinh trưởng, trên người bộ phận cơ năng cũng là vận chuyển trạng thái, sau đó kia Hạng Bạt liền được so với nuôi thi đất hơn ưu việt nuôi thi hoàn cảnh, xưng là nuôi thi thai.

Nuôi thi thai ba năm mà thành, bảy năm mà ra mẫu thể, có chút là trực tiếp xé rách mẫu thể cái bụng thoát ra khỏi, cứ như vậy, kia mẫu thể có thể sẽ khí tràng hư hại, không cách nào nữa tiếp tục sinh tồn, nhưng mà, cũng có một loại trực tiếp sinh ra được nuôi thi thai, lời như vậy, Quỷ Mẫu ở cũng còn sống, kia trẻ sơ sinh trở thành Hạng Bạt, mà kia mẫu thể chính là Bạt mẫu.

Bạt mẫu bởi vì so với quỷ tử càng thêm cường tráng, lấy được khí tràng bồi bổ cũng nhiều hơn, cho nên thường thường có thể còn sống đi xuống Bạt mẫu cũng phi thường Âm Tà Hung Lệ, so với Hạng Bạt càng làm cho người ta thêm sợ hãi.

Theo lý mà nói, thi thể bản thân là không có linh hồn, cho nên bọn họ thật ra thì không có tư tưởng cùng ý thức, chỉ bằng mượn còn sót lại bản năng mà hành động, nhưng mà, tình huống cụ thể cũng phải phân tích cụ thể, dù sao vạn vật có linh tính, thứ gì sống được lâu, cũng sẽ trở nên thông minh đứng lên, cuối cùng thậm chí đều có linh hồn, này Bạt mẫu cùng Hạng Bạt cũng là như vậy, ngay từ đầu bọn họ khả năng cũng chỉ là cương thi, nhưng đã đến sau đó, hơi đất bồi bổ, âm khí ngưng tụ, liền sinh ra Âm Hồn cùng

Thần Thức.

Đương nhiên rồi, giữa bọn họ bất kể là thế nào biến hóa, đều sẽ có cắt không bỏ được mẹ con tình tiết, hơn nữa tình tiết này theo năm tháng lắng đọng, nhất định là càng ngày càng đậm.

Bây giờ ta đối mặt đây đối với Quỷ Mẫu ở, rất hiển nhiên là không biết từ lúc nào di truyền lại, chắc hẳn ban đầu kia Đại Phật vì tiết uế vật, vì vậy liền đem kia Hạng Bạt bắt lại, phong ấn ở rồi Thiết Diệp toà sen bên trong, hơn nữa có Long Cốt đem nó trấn trụ.

Sau đó, ở đó Đại Phật thời gian tu luyện trong, kia Bạt mẫu đương nhiên là không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể là ở bên cạnh ẩn nhẫn chờ đợi, kia Đại Phật khả năng cũng phát giác nòng ý tưởng, cho nên thăng lúc, đem kia Long Bạt máu cốt cho Phong Cấm dậy rồi, hơn nữa dùng là phi thường lợi hại Tử Vong Phong Cấm, mặc kệ âm nhân dương người, đến gần sẽ chết, nhưng không nghĩ, cuối cùng bị ta đánh bật đánh bọ cho phá giải hết rồi, ta thật không biết mình có cái gì kỳ lạ địa phương, chẳng lẽ là nói, ta là một cái người lương tính. . .

Bất quá bây giờ nói những thứ này đều vô dụng, trọng yếu nhất là đem này khí thể hung hăng Bạt mẫu đánh bại mới được, nòng bây giờ đã có chút ít gần như điên cuồng ranh giới, qua nhiều năm như vậy, nghĩ hài tử đoán chừng là muốn muốn điên rồi. Phần tâm tình này vốn là có thể lý giải, nhưng là bây giờ nòng lại là muốn kia Hạng Bạt trực tiếp chiếm cứ ta thân thể, này có thể thì không được, cho nên khi xuống ta lập tức cũng là một tiếng quái khiếu, ở nòng vọt tới trước mặt của ta trước, chột đẩy một cái cái đó lão đầu tử thi thể, trì trệ nòng hành động, sau đó ta trong nháy mắt đem Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo triệu hoán đi ra, toàn thân cao thấp tràn đầy làm người ta chấn Phấn Cường đại lực lượng, sau đó ta hai chân vịn một cái, tốc độ cũng đạt tới nhanh nhất, ngay sau đó giống như mũi tên nhọn một dạng hướng kia Bạt mẫu vọt tới.

Cùng lúc đó, kia đen gầy quẻ quái Bạt mẫu cũng là lẳng không hướng ta vọt tới.

Chúng ta tốc độ đều là rất nhanh, khoảng cách cũng không phải rất xa, tối đa cũng liền hơn mười mét đáng vẻ, theo lý mà nói, điểm này cách chúng ta ít ỏi yêu cầu một giây đồng hồ liền có thể đến, sau đó song phương bính sát chung một chỗ.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, chính là chỗ này ngăn ngại một chút khoảng cách, lại để cho ta giống như chuyển kiếp thời không một dạng ngay từ đầu khi, trong mắt thấy là một cái hắc phát xoắn, nhẹ răng trợn mắt, hai mắt phát ra lục quang Hung Lệ nữ quý Bạt mẫu, sau đó, theo ta cùng nàng khoảng cách càng ngày càng gần, chúng ta tốc độ lại tựa hồ như cũng chậm lại một dạng mà nàng ở ta trong tầm mắt hình tượng cũng xảy ra thay đổi, tóc dài phát phối, quần áo trắng như tuyết, nhu mì hiền hòa, đây là, mẹ bộ dáng?

Cùng lúc đó, cũng không biết thế nào, ta cuối cùng theo bản năng kêu một tiếng nói: "Mẹ."

"Hài tử ——" cô gái kia ôn nhu đáp lại, sau đó ta lại là ngay sau đó lên tiếng khóc rống lên: "Oa oa oa —— mẹ —— "

Đây là thế nào?

Trong nháy mắt, tâm thần ta rung động, thấy chính mình xuất hiện ảo giác, nhưng mà ta chính là không khống chế được chính mình, cho dù ta căn rằng đem Long Bạt máu cốt khí tràng phát huy đến lớn nhất, cuối cùng vẫn như cũ chỉ thấy nhất phái Từ Mẫu hình tượng nữ nhân ở trước mặt ta đứng, đang ở đây mắt kích động nhìn ta.

"Hài tử, mẹ nhớ người quá lâu quá lâu, rốt cuộc nhìn thấy người ——" cô gái kia giơ tay lên, chậm rãi sờ tới trên mặt ta, ta lại thì không cách nào nhúc nhích.

Làm sao bây giờ? Loại tình huống này, rất hiển nhiên là kia Hạng Bạt Âm Tà lực đã chế trụ Long Cốt lực lượng, sau đó kia Hạng Bạt khống chế ta thân thể cùng Ngũ Cảm rồi.

Làm sao biết phát sinh như vậy sự tình? Hết lần này tới lần khác là vào lúc này, kia Hạng Bạt lực lượng quật khởi.

Rốt cuộc muốn thế nào mới phải?

Ta hoàn toàn không có cách nào, liều mạng ở đáy lòng kêu lên kia Cự Long, nhưng là lại một chút đáp lại cũng không có.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, đột nhiên ta cảm giác cả người tầm mắt tối sầm lại, sau đó chính mình phảng phất là đứng ở trong hư không một dạng đôi mắt nhìn bốn phía, khắp nơi đều là đen kịt một màu, hư vô mà trống rỗng, sau đó, ở nơi này cái ngay miệng, cười lạnh một tiếng ở đằng sau ta vang lên, ta bỗng nhiên xoay người lại nhìn, nhưng là bất ngờ thấy được một cái cực kỳ quái dị tình trạng.

Đó là một con huyền phù tại không trung bạch cốt Cự Long, mà ở kia Cự Long trên, nhưng là cười một con Thanh Mao uy nghiêm mặt quỷ quái vật.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta cảm giác mình trái tim trong nháy mắt bị sét đánh.

Đúng rồi, là chính ta không ra, quên này một vụ rồi.

Trong truyền thuyết, Hạng Bạt cuối cùng trạng thái là Sói, mà Sói sở trường

liền Sát Long ăn lấy long não Long Tủy, mà bây giờ, này Long Bạt máu cốt bên trong, kia Hạng Bạt khí tức nồng đậm, đạo hạnh thâm hậu, mà kia Long Cốt nhưng chỉ là đơn giản một đoạn xương, bổ sung thêm một chút Long Hồn khí tức, có lẽ này Long Hồn khí tức ở lúc đầu khi có thể áp chế kia Hạng Bạt lực lượng, nhưng đã đến sau đó, định lại chính là kia Hạng Bạt lực lượng đưa nó chế trụ, không đúng, không riêng gì chế trụ, hơn nữa còn là đưa nó tuần phục, khiến nó thành kia Hạng Bạt thao túng lực lượng.

Sau đó, ngày đó ta đem kia Long Bạt máu cốt hấp thu khi, so sánh kia Hạng Bạt cũng đã có chút dự mưu, cố ý diễn ra vừa ra bị Cự Long khí áp chế ra sân cảnh, để cho ta sai lầm đất cho là có thể cười phần lực lượng này, kết quả nhưng chỉ là một phía tình nguyện, ta từ vừa mới bắt đầu ở giữa này Hạng Bạt bày.

Nghĩ đến, lúc ấy ta vừa mới dung hợp kia Long Bạt máu cốt khi, kia Hạng Bạt khả năng lo lắng cho mình khí tức không đủ mạnh, không có cách nào hoàn toàn khống chế ta, cho nên mới đi cái này kế hoãn binh, bây giờ nó đã nắm rõ ràng rồi tình huống, hơn nữa còn gặp được mẫu thân nó, cho nên, nó dĩ nhiên là không tiếp tục ẩn giấu rồi, vì vậy liền bộc lộ ra Hung Tính, mà bây giờ, nó rất hiển nhiên là muốn tiêu diệt trừ ta linh hồn, chiếm cứ ta thân thể rồi.

Không thể không nói, lúc này ta bị trong ngoài giáp công, kia Bạt mẫu chờ ở bên ngoài đến ta, mà kia Hạng Bạt tốt tại nội bộ đối phó linh hồn, tóm lại, lúc này ta đã lâm vào hoàn toàn trong tuyệt cảnh, tuyệt khó từ trong bình yên thoát thân.

Cái tình huống này để cho ta cảm thấy không rét mà run, bởi vì ta thật lòng cảm thấy Tử Vong sợ hãi, ta cảm giác mình từ vừa mới bắt đầu thời điểm trở đi, cũng có chút quá mức khinh thường, cho là mình có thể giống như chính nghĩa hiệp khách một dạng đem này Văn Hương Cốt tà ác thể lực tiêu diệt hết, nhưng mà cuối cùng lại làm cho mình rơi xuống một kết cục

như vậy, ta không biết nên làm thế nào mới tốt.

Ta cảm thấy, ta chỉ có một con đường chết, cùng kia Hạng Bạt so với, ta Linh Hồn Lực nhỏ bé đất giống như cát một dạng ta làm sao có thể cùng nó tiến hành đối kháng?

Cho nên, ta có chút muốn buông tha, cũng không muốn giãy giụa nữa rồi.

Sau đó, vừa lúc đó, kia Hạng Bạt đột nhiên tung người nhảy một cái, đã từ kia Long lưng bên trên nhảy xuống, rơi xuống trước mặt của ta, giống như một ngòi như núi lớn, có chút cúi đầu nhìn ta, sau đó chậm rãi đưa tay hướng ta vồ tới.

"Hắc hắc hắc —— "

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng vừa lúc đó, đột nhiên kia Hạng Bạt phía sau cũng truyền đến một trận tiếng cười lạnh, ngay sau đó liền gặp được một trận ánh sáng chói mắt sáng lên, về sau kia Hạng Bạt kinh hoàng xoay người lại nhìn, tiếp theo nhưng là phát ra hét thảm một tiếng nói: "Không muốn —— "

Hào quang chợt lóe lên, ngay sau đó ta cảm giác toàn thân khôi phục tri giác, sau đó ta đột nhiên trương mở con mắt, lại mới phát hiện mình cuối cùng như cũ kinh ngạc nhìn đứng ngay tại chỗ, mà trước mặt của ta, lại chính là kia cái mặt quỷ Bạt mẫu, nàng hai mắt chính để lục quang, kinh ngạc nhìn ta, hai cái móng gà một loại Thủ Trảo, cũng đang trên mặt ta vuốt ve, nàng tựa hồ thật sự coi ta là con nàng rồi.

Ta theo bản năng muốn né ra, nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên ta cảm thấy một trận mãnh liệt muốn ói, về sau ta theo bản năng há mồm ra, cuối cùng gắng gượng từ miệng ói ra một khối Tử Bạch sắc cục thịt, kia cục thịt mơ hồ là một người hình, có uy tín danh dự, có tứ chi.

Sau đó kia cục thịt bị ta ới sau khi đi ra, kia Bạt mẫu lập tức một trận kinh hãi, ngay sau đó phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, đưa tay đem kia cục thịt ôm vào trong lòng, cao giọng hô: "Hài tử, hài tử của ta, người làm sao vậy?"

Sau đó, vừa lúc đó, ta chỉ cảm thấy tâm lý một cái thanh âm truyền tới nói: "Ta đã lợi dụng Đại Phật truyền cho ta Vô Cực Bảo Châu đem kia Âm Vật từ bên trong cơ thể người bức bách đi ra ngoài, ta bây giờ là thuần túy Chân Long hơi thở, nhanh lên một chút, không muốn chần chờ, thừa dịp kia Bạt mẫu không phản ứng kịp, cho nàng một cái ác, thích nàng phía dưới, Na nhi bởi vì mà sống Hạng Bạt, là nhược điểm duy nhất!"

Lúc đó, nghe nói như vậy, ta còn chưa tới cùng phản ứng, lại chỉ cảm thấy một chân đã Mãnh đất giơ lên, hướng kia Bạt mẫu phía dưới chột đá tới.

Đúng như dự đoán, kia Bạt mẫu bị đá đến phát ra một tiếng tan nát tâm can kêu thê lương thảm thiết, trong tay cục thịt ném bỏ rơi, sau đó cả người về phía sau ngã đi ra ngoài, nặng nề đụng vào trên vách đá.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, kia Bạt mẫu sau khi rơi xuống đất, cũng không có trước tiên đối với ta phát động phản kích, nàng trước nhất làm sự tình, cuối cùng cuống quýt từ dưới đất bò, hướng khối kia bị hất ra cục thịt chạy nhanh tới, về sau tốt đem kia cục thịt nhặt lên, như đồng tâm yêu hài tử một dạng chết tử địa ôm ở trong ngực.

Chương 183: Chính nghĩa hay là tàn nhẫn?

Không nghĩ tới ta phun ra khối thịt kia chính là Hạng Bạt.

Cái này thật đúng là là ra ta ngoài ý liệu, vốn là ta cho là Hạng Bạt đều là cả người lông dài, con khỉ một loại quái vật, lại không nghĩ rằng thì ra là như vậy một loại bộ dáng. Bất quá, nghĩ đến cũng bình thường, dù sao kia Hạng Bạt là đã cùng Long Cốt dung hợp vào một chỗ đồ vật, bây giờ là bị kia Long Cốt lợi dụng Vô Cực Bảo Châu thả ra ngoài Phật quang gắng gượng bóc ra, sau đó, rất hiển nhiên là, ban đầu kia Long Cốt cùng Hạng Bạt hỗ lẫn nhau kết hợp với nhau khi, Long Cốt là cốt, mà Hạng Bạt là thịt, như vậy mới là như chân với tay, mà bây giờ bác ly sau khi, kia Hạng Bạt tự nhiên cũng cũng chỉ còn lại có một cái cục thịt rồi.

Thịt này khối nhìn tựa hồ có hơi tiểu, nhưng mà nhưng cũng có thể hiểu, dù sao Hạng Bạt bản thân liền là không thể ra đời trẻ sơ sinh, như vậy, cái này Hạng Bạt rất có ở đó Bạt mẫu chết đi khi, còn chỉ có bốn, năm tháng đại, cho nên đáng tương đối nhỏ, hơn nữa cũng không có xương. Vừa nghĩ như thế lời nói, hết thầy đều thuận lý thành chương, có thể giải thích thông.

Mà bây giờ, kia Bạt mẫu trải qua không biết mấy trăm năm Tư Niệm sau khi, đột nhiên thấy chính mình hài tử, đương nhiên là toàn tâm toàn ý cũng nhào tới đứa bé kia trên người, hoàn toàn mặc kệ ngoại giới chuyện, nói cách khác, lúc này, nếu như ta xuất thủ lời nói, tin tưởng có thể tùy tiện tiêu diệt nàng.

Nhưng mà, thấy nàng ôm kia cục thịt, lòng tràn đầy kích động cùng yêu thương vẻ mặt, ta nhưng lại là có chút không đành lòng, ta có chút không xuống tay được, mặc dù nàng hay là cái loại này nám đen gầy nhom đại quỷ quái hình tượng, nhưng mà dù sao cũng là một loại tình thương của mẹ thể hiện, làm cho lòng người sinh liên mẫn.

Nhưng mà cũng liền ở lòng ta tồn do dự khi, đột nhiên trong lòng kia Cự

Long thanh âm đột nhiên lại vang lên.

"Nhanh lên một chút, bên trên đi giết nàng, nàng bây giờ Vô Tâm cùng người đối chiến, người chỉ cần gõ bể nàng Thiên Linh Cái, nàng Âm Đan vừa tiếp xúc với dương khí, lập tức liền muốn Tán Khí mà chết, kia Hạng Bạt vừa mới bị bóc ra, chưa đủ sợ hãi, không thừa dịp lúc này cho nàng một kích trí mạng lời nói, đợi đến mẹ con bọn hắn liên thủ, người tuyệt đối không phải bọn họ đối thủ!"

"Nhưng là, ta không xuống tay được, người xem có thể hay không cùng nàng thật tốt nói một chút? Ta cảm giác nàng nguyện vọng lớn nhất chẳng qua chỉ là cùng mình hài tử đoàn tụ, bọn hắn bây giờ như là đã đoàn tụ, hắn cũng sẽ không lại hại người, đúng hay không?" Ta đối với kia Cự Long nói.

"Ngu xuẩn!" Cự Long thanh sắc câu lệ đối với ta tiếng quát nói: "Này hai người đều là Âm Tà Chi Vật, muốn tồn sống tiếp, nhất định phải có mới mẻ huyết dịch định kỳ cấp dưỡng, nếu không tuyệt đối khó mà sống tiếp, người thấy cho bọn họ sẽ không hại nữa người sao? Người bây giờ vội vàng đi qua, gõ bể kia Bạt mẫu Thiên Linh Cái, nhanh lên một chút!"

Kia Cự Long nói chuyện ngay miệng, ta cuối cùng cảm giác mình hai chân bên trong đột nhiên tràn vào đi một cỗ Hỏa Năng khí tức, sau đó ta lại là không tự chủ được hướng kia Bạt mẫu đi tới, nửa đường cũng đã là từ dưới đất sờ nổi lên một tảng đá, chuẩn bị đi gõ bể kia Bạt mẫu Thiên Linh Cái.

Cái này tình trạng để cho ta có chút kinh ngạc, cảm giác kia Cự Long tựa hồ có chút quá mức tự chủ trương rồi, lại là cưỡng ép khống chế ta thân thể, này không thể không để cho ta cảm thấy lo lắng, lúc ấy ta thậm chí muốn đem nó nhốt thêm vào trong nê hoàn cung đi, nhưng mà ta lại lo lắng mất đi nó lực lượng chống đỡ sau khi, vạn nhất kia Bạt mẫu kịp phản ứng, đối với ta phát động công kích, ta coi như hoàn toàn không có cách nào cùng nàng đối kháng rồi.

Cho nên, lập tức ta chỉ có thể là lựa chọn ẩn nhẫn, sau đó từng bước một hướng kia Bạt mẫu đi tới.

Lúc này kia Bạt mẫu vẫn là mặt đầy say mê vẻ mặt, ôm kia cục thịt, trên đất hơi đung đưa, bộ dáng trang nghiêm một cái Từ Mẫu đang ở yêu thương đổ chính mình tiểu bảo bảo chìm vào giấc ngủ, kia Hạng Bạt tựa hồ cũng là phi thường suy yếu, co rút thân ở trong tay nàng, không nhích động chút nào, hoàn toàn một khối thịt chết.

Sau đó, làm ta tới gần đến kia Bạt mẫu bên người khi, kia Bạt mẫu tựa hồ nghe được ta tiếng bước chân, về sau nàng theo bản năng nghiêng đầu hướng ta xem qua đến, cử động này làm ta giật cả mình, còn tưởng rằng nàng sẽ đối ta phát công công kích, kết quả để cho ta không nghĩ tới là, nàng lại chỉ là có chút ngây ngốc nhìn ta, toét miệng cười, chỉ chỉ trong tay ôm kia cục thịt, tràn đầy mừng rỡ đối với ta nói: "Mau nhìn, hài tử của ta? Như thế nào đây? Có phải hay không đáng dập béo trắng, vô cùng xinh đẹp? Ô kìa, người không biết, tiểu tử này có thể làm ồn, ta mới vừa nghi ngờ nó khi, Lâm Thiên ói có thể lợi hại á..., sau thế nào hả, rốt cuộc không nói rồi, bụng cũng một Lâm Thiên lớn rồi, ta liền mong đợi nó sớm một chút đi ra, suy nghĩ nó sẽ là hình dáng gì, hắc hắc hắc —— "

Kia Bạt mẫu lời nói, để cho ta tâm lý lần nữa một trận thương hại cùng đồng tình, không tránh khỏi dùng chính mình ý thức cưỡng ép dừng bước chân lại, về sau nhìn kia Bạt mẫu nói: "Người, người bây giờ đã cùng người hài tử đoàn viên rồi, vậy người sau này chuẩn bị làm gì? Các người có thể hay không không lại muốn hại người, tìm một an tĩnh chỗ trốn đứng lên, an tĩnh sinh hoạt?"

"Ai, hài tử của ta nha, ta thật lâu thật lâu cũng chưa nhìn thấy qua nó, thật ta nhớ đến chết rồi ——" kia Bạt mẫu đang khi nói chuyện, cúi đầu nhìn kia cục thịt, hoàn toàn si mê bộ dáng, ép căn bản không hề nghe được ta lời

nói.

"Người làm gì? !" Lúc này kia Cự Long tốt rống to lên, "Chẳng lẽ người nghĩ gây thành đại họa sao? Phải biết nàng một chút tình hồn lại, phương viên trăm dặm đúng là đất chết một mảnh, đến lúc đó muốn chết bao nhiêu người, căn bản liền không thể đếm hết được, người không nên bị nàng biểu tượng lừa dối, nhanh lên một chút, đập nàng đầu!"

Bị kia Cự Long nói một chút, lập tức ta khoảng cân nhắc một phen, cảm thấy này Âm Tà vô cùng Quỷ Mẫu ở xác thực không nên tồn tại ở trên cái thế giới này, mặc dù các nàng rất đáng thương, nhưng là nếu như ta không thừa dịp lúc này diệt bọn hăn lời nói, khả năng thật sẽ như cùng kia Cự Long lời muốn nói như vậy, sự tình sẽ trở nên đã xảy ra là không thể ngăn cản, đến lúc đó ta tội quá có thể to lắm.

Cho nên, lúc này ta không thể quá mức nhân từ, đối với bọn họ nhân từ, chính là tàn nhẫn đối với mình!

Ngay sau đó suy nghĩ minh bạch những thứ này sau khi, ta lập tức cắn răng một cái, hét lớn một tiếng, thân xông tới, giơ tay lên trong đá, chợt liền hướng kia Bạt mẫu trên đầu đập xuống.

Kia Bạt mẫu hoàn toàn không có phản ứng, nhất thời liền nghe được "Oành ——" nhất thanh muộn hưởng, chấn trong tay ta cánh tay cũng hơi tê tê rồi, sau đó liền gặp được kia Bạt mẫu đột nhiên toàn thân hơi chậm lại, có chút kinh ngạc nhìn nghiêng đầu hướng ta nhìn lại, vẻ mặt cực kỳ đần độn, tựa hồ không nghĩ ra ta tại sao biết cái này sao làm.

Lúc này, ta lo lắng nàng bị ta thức tỉnh, cho nên hoặc là không làm không thì làm triệt để, xông lên, mưa đá chút một loại đập xuống.

"Đập chết người, đập chết người!"

Ta có chút điên cuồng, một trận điên cuồng đập lên sau khi, kia Bạt mẫu đầu cốt đã là vỡ vụn ra, Thiên Linh Cái sụp đổ tiến vào to bằng miệng chén một khối, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cho dù là như vậy, nàng vẫn như cũ là duy trì trước tư thế, trong ngực ôm cái đó cục thịt, cứ như vậy ngồi trên mặt đất, không có ngã xuống, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không có thay đổi, phảng phất hoàn toàn không có chịu ảnh hưởng.

Cái tình huống này để cho ta một trận luống cuống, nhưng mà, lại vừa lúc đó, đáy lòng kia Cự Long đột nhiên hét lớn một tiếng nói: "Nhanh lên một chút, cắn bẻ tay người ngón tay, đem người Nguyên Dương chi Huyết Tích đến nàng trong đầu đi, kia Âm Đan dĩ nhiên là sẽ hóa, không đúng, không muốn trích, quá chậm, trực tiếp cắn bẻ ngón tay, đâm đi vào!"

Chương 184: Bạt mẫu Âm Đan

Lúc đó, nghe được kia Cự Long thanh âm, ta không dám do dự, e sợ cho kia Bạt mẫu phản công, vì vậy ta vội vàng căn bệ chính mình ngón trỏ, sau đó đem máu chảy đầm đìa đầu ngón tay, trực tiếp liền hướng kia Bạt mẫu đã vỡ vụn, lông cùng xương dính dính thành một mảnh trong đầu đâm tiến vào.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, ta một đầu ngón tay đâm xuống đi, kia Bạt mẫu trong đầu tựa hồ là bên trong không trung một dạng hoàn toàn không có gì ngăn trở lực, sau đó, bởi vì ta dùng sức quá mạnh, cho nên toàn bộ tay toàn bộ đều nhét vào, nhất thời, ta chỉ cảm thấy một trận cực kỳ khí tức âm hàn từ trên tay truyền tới, về sau trong tay ta chính là ở đó sợ đầu phần đáy nhất, mò tới một viên ước chừng có lớn chừng quả trứng gà, thịt thịt vật hình cầu, vật kia lạnh đến giống như băng.

Lúc đó, trong tay ta bởi vì quá lạnh, theo bản năng rút về, nhưng là, nhưng không nghĩ, kia quả cầu thịt lại tựa hồ như có hấp lực cực lớn một dạng thoáng cái chết tử địa đem ta kia chính đang chảy Huyết Thủ ngón tay bọc lại, đưa đến ta không có cách nào đem lấy tay về, trừ phi đem kia Bạt mẫu toàn bộ mà đứng lên.

Cũng vừa lúc đó, ta chỉ cảm thấy trên ngón tay vết thương giống như là bị người đang dùng chui vào chui một loại đâm đau, từ nơi sâu xa, phảng phất có vô số điều sâu trùng đang ở từ vết thương kia hướng ta trong da thịt mặt chui, lập tức để cho ta toàn thân cũng sợ run, gấp đến độ đầu đổ mồ hôi, gân xanh cũng nổi hẳn lên.

Cái này cũng chưa tính, những thứ kia chui vào ta da thịt bên trong, sâu trùng đồ vật bình thường, toàn bộ đều là lạnh đến giống như băng một dạng cơ hồ là ở một cái hô hấp ngay miệng, đã lan tràn đến ta trên cánh tay, để cho ta nguyên cả cánh tay mất đi cảm giác, cùng lúc đó, theo như Băng Hàn cảm giác vẫn còn ở cấp tốc phát triển, không ra ngoài dự liệu lời nói,

không được bao lâu thời gian, ta hẳn toàn thân sẽ cũng bị đóng băng ở.

Tại sao sẽ là như vậy?

Trong lúc nhất thời ta có chút ngạc nhiên, kia Cự Long không phải nói này Bạt mẫu Âm Đan chỉ cần vừa tiếp xúc dương khí, ngay lập tức sẽ tản mất sao? Thế nào bây giờ chẳng những không có tản mất, ngược lại có một loại muốn ăn mòn đến ta trong thân thể, đem ta hoàn toàn khống chế được lái?

Đây rốt cuộc là tại sao? Là kia Bạt mẫu Âm Đan thật lợi hại, hay là kia Cự Long tính sai?

Cũng liền ở ta một mảnh mờ mịt, không biết làm sao khi, nhưng không nghĩ đột nhiên, ta cảm giác mình bộ mặt bắt thịt tựa hồ chính mình động, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên có chút vặn vẹo. Không chỉ như vậy, làm trên mặt ta bắt thịt chính mình co rút hai cái sau khi, ngay sau đó ta cảm giác miệng cũng chính mình hơi giương ra, loại tình huống đó phi thường quỷ dị, tựa giống với người đứng ở đằng kia không nhúc nhích, có người nắm người cầm, gằng gượng đem người miệng đẩy ra rồi một dạng người không khống chế được, chỉ có thể mặc cho miệng há mở.

Bộ mặt tình huống còn không có kết thúc, ta trống ra cánh tay kia cũng theo bản năng lắc lư hai cái, cảm giác kia giống như là một người quá lâu không có hoạt động, đang ở buông lỏng cánh tay như thế, sau đó, hai chân cũng lắc lư hai cái, sau đó, ta cảm giác cả người đều chính mình sẽ di chuyển, cái này tình trạng để cho ta cảm giác không rét mà run, đây là thế nào, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Là kia Bạt mẫu âm khí khống chế thân thể ta sao?

Ta phải làm sao cho phải?

Đúng rồi, Cự Long, Long Cốt, Long Cốt lực lượng, ở nơi nào? Bây giờ chỉ

có nó có thể cứu ta, vì vậy lập tức ta liều mạng trong lòng kêu kia Cự Long, muốn nó giúp ta ngăn cản kia Bạt mẫu âm khí.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, tốt nửa ngày, ta nhưng là không có được bất kỳ đáp lại nào, về sau ta liền nghe được chính mình há mồm ra, dùng một loại phi thường đã lâu thanh âm thờ dài nói: "Hắc hắc, không nghĩ tới thân thể con người nguyên lai là một loại cảm giác như vậy, cũng không tệ lắm a, ta cảm thấy rất tốt."

Đây là chuyện gì xảy ra? Chính ta vô ý thức nói chuyện?

Lúc này, ta hoàn toàn có chút hồng mắt, không biết nên làm thế nào mới tốt, một loại tuyệt vọng kinh sợ xông lên đầu.

Sau đó, cũng vừa lúc đó, ta miệng mình tốt tự động trương khai, mang theo hài hước giọng, nói: "Tiểu tử, người cũng có thể nghe được ta thanh âm chứ ? Như thế nào đây? Người bây giờ là không phải là rất nghi ngờ, rất buồn bực, như vậy ta cho người biết đi, người không dùng tại tâm lý kêu gọi đầu hàng, ta không là người khác, ta chính là kia Long Cốt, chỉ là, thật xin lỗi đất cùng người nói một tiếng, người bây giờ thân thể này đã thuộc về ta. Hừ hừ, người có phải hay không hoàn toàn không biết đây là chuyện gì xảy ra? Vậy hãy để cho ta tới nói cho người biết đi, lời như vậy, người chết cũng có thể chết đến hiểu rõ một chút. Nói trắng ra là, từ đầu chí cuối, ta chẳng qua chỉ là đang lợi dụng người mà thôi. Người thật cho là chúng ta chí cao vô thượng, cười mây đạp gió Long Tộc, kết bạn thiện đến nghe từ một mình người đáng thương mà tốt nhân loại nhỏ yếu lời nói sao?"

"Người quá ngây thơ rồi, nói thật không sợ nói cho người biết, đối với với nhân loại các người, ta duy nhất ý nghĩ chính là thống hận, cừu hận, vô cùng cừu hận! Biết tại sao không? Hừ hừ, người cũng không suy nghĩ một chút, tại sao ta chỉ có một đoạn xương, ta nếu là Long, tại sao chỉ còn lại một đoạn xương? Nói cho người biết đi, chính là cái gì đó Đại Phạt, là hăn

đã giết ta. Vốn là ta là sinh hoạt ở Hắc Thủy Huyền trong sông giao long, cho tới bây giờ cũng trải qua tự do tự tại, không tranh quyền thế, nhưng phải thì phải hăn, cái này mặt ngoài cao cao tại thượng, Phổ Độ Chúng Sinh người, tự tay chết ta, còn nghĩ ta hồn phách Phong Cấm ở một đoạn trong xương cốt. Hăn làm này chút ít sự tình, chẳng qua chỉ là vì để cho hăn có thể đủ thuận lợi tu hành mà thôi, mục đích chính là dùng ta tới trấn áp kia Hạng Bạt Hung Khí, này gọi là gì? Cái này gọi là ích kỷ, vì lợi ích của hăn, hoàn toàn không để ý tới khác biệt người sinh mệnh, cho nên, kể từ ngày đó, ta liền cũng định tốt lắm, một ngày nào đó nếu để cho ta chạy ra khỏi Sinh Thiên, ta nhất định sẽ mở ra trả thù, ta muốn cho các người người nhân loại này bị chết không còn sót một ai!"

Kia Cự Long, không đúng, lúc này nhưng thật ra là chính ta, liền điên cuồng như vậy đấy vừa nói chuyện, lúc ấy ta thật là hoàn toàn bị kinh trụ, ta không nghĩ tới, cuối cùng nghĩ muốn hại ta người, thật ra thì không là người khác, chính là cái đó vẫn luôn biểu hiện đất cao lớn vô cùng bên trên Cự Long.

Nói như vậy, thật ra thì nó từ vừa mới bắt đầu hướng ta thị thời điểm tốt, cũng đã là có chút dự mưu, là muốn chiếm cứ ta thân thể rồi.

Ta còn thực sự là đủ ngây thơ cùng ngây thơ, như thế này mà tùy tiện liền tin hăn, nhưng là, như đã nói qua, lúc ấy dưới tình huống đó, coi như ta không tin hăn, ta đây vừa có thể tin tưởng ai đó? Tin tưởng kia Hạng Bạt sao? Đây chẳng phải là càng không đáng tin cậy sao?

Từ hướng này mà nói, thật ra thì từ vừa mới bắt đầu dung hợp Long Bạt máu cốt khi, ta vận mệnh liền đã định trước rồi, ta không phải là bị kia Hạng Bạt cướp lấy thân thể, chính là bị này Cự Long chiếm cứ, tóm lại, hai người này, cũng không yên lòng, lúc ấy bọn họ sợ dĩ không có biểu hiện ra, rất hiển nhiên là bởi vì hồ tương khắc chế cùng kềm chế, khiến chúng nó không cách nào buông tay chân ra đi làm, vì vậy kia Cự Long liền nghĩ ra

một cái kế hoãn binh, lợi dụng ta tín nhiệm, đem kia Hạng Bạt cùng nó ra khỏi mở, sau đó cứ như vậy, sẽ không có người lại theo nó đoạt.

Không nghĩ tới sự tình đến cuối cùng, thì ra là như vậy ở, ta vốn đang cho là mình lần này tới đến này Văn Hương Cốc, có chớ Đại Cơ Duyên cùng kỳ ngộ, có thể từ nay lấy được thần kỳ lực lượng đâu rồi, nhưng không nghĩ, ta chẳng qua chỉ là một cái thiên chân khả ái Tiểu Sửu mà thôi, từ vừa mới bắt đầu, liền đã định trước phải lấy bị kịch thu tràng.

"Người bây giờ khẳng định rất hối hận."

Lúc này "Ta" tốt chủ động nói chuyện.

"Người hối hận là đúng bởi vì người thật sự là quá ngu rồi, hắc hắc, biết không? Bạt mẫu quỷ tử đoàn viên sau khi, cũng sẽ không làm cho người ta đang lúc tạo thành bao lớn nguy hại, người nói không sai, bọn họ lớn nhất tâm nguyện chính là đoàn tụ, cho nên sau đó bọn họ rất có thể sẽ tìm một cái Ấn Tế Địa phương, cứ như vậy tồn sống tiếp, trên thực tế, chân chính đối với nhân gian có nguy hại người, là ta, —— bởi vì, ta muốn trả thù, ta chờ đợi ngày này, chờ quả thực quá lâu. Không nghĩ tới, hôm nay ta rốt cuộc được như nguyện. Nhờ có người chỉ số thông minh quá thấp, nếu không lời nói, mới vừa rồi chỉ cần người hơi chút chần chờ một chút, có lẽ ta cũng không có dễ dàng như vậy cướp lấy người thân thể."

Theo "Ta" âm thanh âm vang lên, liền gặp được trong tay ta tự động từ kia Bạt mẫu trong đầu rút trở về, sau đó ta lại là có chút tham lam đến máu kia thịt đầm đìa, thậm chí còn dính dính bề xương cùng tóc ngón tay, sau đó, ta vừa tiếp tục nói: "Cho người dùng căn bề ngón tay đi tiếp xúc Bạt mẫu Âm Đan, thật ra thì lớn nhất mục đích chính là muốn lợi dụng kia Bạt mẫu âm khí đưa người toàn thân đóng băng lại, hắc hắc, loại này âm khí người dĩ nhiên là không chống đỡ được, nhưng mà ta có thể, cho nên, lúc này, người liền không khống chế được thân thể người rồi, mà là biến thành ta tới chủ

đạo, nếu ta có thể chủ đạo, như vậy, tiếp đó, người có phải hay không liền cũng nên đi vào kia trong nê hoàn cung thật tốt ở lại, lại cũng không nên ra ngoài rồi!"

Cái gì? !

Trong lúc nhất thời, ta hoàn toàn minh bạch hết thấy các thứ này là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai kia Cự Long để cho ta đi tiếp xúc Bạt mẫu Âm Đan, mục đích chính là để cho kia Bạt mẫu âm khí ăn mòn đến trong cơ thể ta, mà cứ như vậy, ta thân thể liền sẽ trở nên Âm Hàn, chính ta ý nghĩ của bản thể, tại loại này khí tức âm hàn ăn mòn bên dưới, là không có cách nào khống chế thân thể, mà kia Cự Long Linh Hồn Lực mạnh mẽ hơn ta nhiều lắm, cho nên nó không bị ảnh hưởng, vừa vận nhân cơ hội lấy được vị trí chủ đạo, sau đó, nó liền có thể giống ta trước đem nó nhốt vào trong nê hoàn cung như vậy, đem ta cũng nhốt vào, sau đó hoàn toàn lấy được ta thân thể quyền khống chế, từ đó hoàn thành hoàn toàn sống lại!

Có thể tưởng tượng, sống lại sau khi nó, tất nhiên sẽ đối với nhân loại mở ra phi thường hung tàn trả thù, nó lực lượng tốt mạnh, cho nên, ta không dám tưởng tượng tiếp đó sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình, lúc này ta duy nhất có thể làm sự tình, đó chính là hối hận, ta hối hận chính mình không nên như vậy tự cho là đúng, nếu không lời nói, ta cũng sẽ không rơi vào cái kết quả này rồi.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng liền ở ta hoàn toàn tuyệt vọng, lẳng lặng chờ bị giam vào Nê Hoàn Cung, tiến vào vĩnh cửu thế giới hắc ám khi, nhưng không nghĩ đột nhiên, liền thấy cách đó không xa trong cửa đá lao ra ngoài hai bóng người, hai người kia sau khi đi ra, cơ hồ là không hề dừng lại một chút nào, ngay sau đó liền đồng thời hướng "Ta" nhào tới.

Thấy cái này tình trạng, lúc này đã khống chế ta thân thể Cự Long, dĩ nhiên là theo bản năng lui về phía sau giật mình, ngay sau đó mắt lạnh nhìn về phía mặt tiền nhân, lại mới phát hiện hai người này không là người khác, chính là Vương Nhược Lan cùng cái đó quý Xà Nữ hoàng hoa.

"Là hai người các người? Hừ hừ, rất tốt, " Cự Long cười lạnh một tiếng, mị mắt thấy các nàng nói: "Vừa vặn ta còn không có hưởng thụ qua âm dương giao hợp mùi vị, hai người các người lại vừa vặn thỏa mãn một chút ta đi."

Chương 185: Hoàng Hoa quyết định

Kia Hoàng Hoa cùng Vương Nhược Lan, vốn cho là ta đã đánh bại Bạt mẫu cùng cái đó lão đầu tử, cho nên bọn họ là muốn nhào tới ta trong ngực tìm an ủi, nhưng là lại đến gần bên khi, phát hiện ta khác thường, mà khi lúc "Ta" còn nói ra nói như vậy, cho nên hai người đều là rất ngạc nhiên ngừng lại, theo bản năng nhìn, ngay sau đó Vương Nhược Lan chau mày một cái nói: "Người không phải là Tiểu Bắc!"

", ta dĩ nhiên không phải kia cái xú tiểu tử!" Kia Cự Long đang khi nói chuyện, giơ tay lên liền muốn Vương Nhược Lan bắt tới.

Nhưng mà, cũng không biết tại sao, tốc độ của hắn có chút cơ giới, đi lên đường tới giống như cương thi một dạng một tưng một tưng.

Thấy cái này tình trạng, Vương Nhược Lan cùng Hoàng Hoa đều là liền vội vàng lui về phía sau, ngay sau đó hai người liếc nhau một cái, đều là hiểu rõ ra.

"Người là ai? Tại sao chiếm cứ Tiểu Bắc thân thể?" Vương Nhược Lan hỏi.

"Đến đây đi, đừng chạy ——" Cự Long vẫn là cơ giới xông về phía trước đi.

Lúc này, bởi vì nó chỉ lo đi bắt Vương Nhược Lan cùng hoàng hoa, cho nên liền đem ta quên, cũng không có đem ta nhốt vào trong nê hoàn cung.

Mà ta thừa dịp cái này ngay miệng, chính là hao tổn tâm cơ mà nghĩ đến muốn như thế nào mới có thể phá giải trước mắt cục diện này.

Tốt vào lúc này, kia Cự Long tựa hồ phi thường đói khát, mà Vương Nhược Lan cùng Hoàng Hoa lo lắng cứng đối cứng hội thương tổn đến thân thể ta, cho nên một mực ở quanh co tránh lui, cho nên, lúc này trong sơn động liền

xuất hiện một cái cực kỳ hiện tượng quý dị, kia chính là một cái nam nhân toét miệng như răng ở bên kia cương thì một loại đất vừa cười, một bên đưa hai tay cơ giới đi về phía trước đến, cùng lúc đó chính là có hai nữ nhân ở chung quanh hần không ngừng đi quanh, không làm thương hại hần, nhưng mà cũng không để cho hần bắt.

Lúc này Vương Nhược Lan, mặc trên người một cái thân quần áo mới, đoán chừng là trước Hoàng Hoa cùng nàng đánh tráo khi trả lại cho nàng. Không thể không nói, Hoàng Hoa nữ nhân này mặc dù rất quý dị, nhưng là lại vẫn tương đối có phẩm vị, ít nhất quần áo trên người nhìn cũng không tệ lắm, có chút cổ đại cái loại này đại áo lót quần dài ý tứ, nhưng là vừa khan hiếm đi một tí, hơn nữa màu sắc vẫn tương đối hiếm thấy thanh hoàng sắc, này liền khiến cho Vương Nhược Lan mặc vào y phục này sau khi, hành động giống như lau bóng dáng một dạng có chút mơ hồ.

Lúc này Hoàng Hoa mặc trên người tự nhiên vẫn là trước quần áo, không có thay đổi gì.

Sau đó, đang lúc bọn hần đang ở quanh co dây dưa khi, ta đột nhiên giật mình, nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là "Tà Linh hộ thân" cách nói.

Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, từng gia gia năm đó chính là bằng vào một khối huyết thẩm ngọc, mới ở trong nguy cấp còn sống, nói cách khác, nếu như người có một khối Tà Bảo, hơn nữa này Tà Bảo còn đã nhận chủ, như vậy, mặc dù người có thể sẽ đi thẳng vận xui, nhưng là lại sẽ không chết, bởi vì ở lúc mấu chốt, kia Tà Bảo thì trở lại cứu người mạng.

Vậy bây giờ ta đã đến cùng đường tuyệt cảnh, vận khí này không thể không nói là bị kia Tà Bảo ảnh hưởng, nhưng là đến nơi này một chút, ta đều muốn chết, tại sao kia Tà Bảo Tiểu Ngọc giầy còn chưa có xuất hiện tới cứu ta đây? Đây là chuyện gì xảy ra?

Lúc này ta ngược lại là có chút hối hận không có đem kia Tiểu Ngọc giày cho mang ra ngoài.

Bởi vì tâm lý đối với kia Tiểu Ngọc giày một mực có một vướng mắc, cảm giác nó đúng là sẽ mang đến cho ta vận xui, cho nên ta rời đi Nam Kinh khi, liền đem nó khóa ở gia gia trong phòng, chẳng lẽ nói, bởi vì khoảng cách quá xa, kia Tiểu Ngọc giày không cách nào đến nơi này, cho nên cũng không cách nào cứu ta? Ta đây phải làm sao cho phải? Đây chính là ta người cuối cùng dựa vào, van cầu người a Tiểu Ngọc giày, người không muốn chỉ là trở ngại Chúa, nhưng là lại không cứu chủ a, người đem ta đùa chơi chết rồi, cũng không có gì hay nơi a.

Này cái sự tình để cho ta tâm lý một trận tuyệt vọng, hoàn toàn không biết nên làm thế nào mới tốt rồi.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, từ đi ra đến bây giờ, vẫn luôn không nói gì, một mực ở mắt lạnh quan sát tình huống Hoàng Hoa đột nhiên nhướng mày một cái, đối với Vương Nhược Lan nói: "Ta biết đây là chuyện gì xảy ra!"

"Chuyện gì xảy ra?" Vương Nhược Lan có chút lo lắng hỏi.

"Người xem, bên kia là đã bị giết chết Bạt mẫu, trong tay nàng ôm kia cục thịt chắc là Hạng Bạt, nói cách khác, bây giờ chiếm cứ Tiểu Bắc thân thể người, không phải là Bạt mẫu cũng không phải Hạng Bạt, mà là do người khác, " Hoàng Hoa nói.

Lúc đó ta nghe nói như vậy, thật là ở tâm lý đối với Hoàng Hoa giơ ngón tay cái lên, cũng may nữ nhân này tương đối thông minh, cuối cùng là đã nhìn ra một chút mặt mũi, nếu không lời nói, khả năng các nàng muốn một mực chần chờ đi xuống, căn bản cũng không biết nên làm thế nào mới tốt rồi.

"Do người khác, sẽ là người nào?" Vương Nhược Lan đang khi nói chuyện, theo bản năng nghiêng đầu hướng cái đó đã chết xuống lão đầu tử nhìn tới.

"Không phải là hắc, Tiểu Bắc thân thể Thuần Dương giữa trưa, phổ thông Âm Hồn căn bản không dám lên hắc thân, vật này tuyệt đối không phải vật tầm thường, " Hoàng Hoa nhíu chặt mày, giương mắt nhìn "Ta", giận quát một tiếng nói: "Yêu nghiệt phương nào, hãy xưng tên ra!"

"Tiểu nữ, người rất hot mà, chặt chặt, tới nha, để cho ta ôm một cái, ta sẽ nói cho người biết ta là ai!" Kia Cự Long cười dâm đảng, kéo dài đến chân hướng Hoàng Hoa nhào tới, nhưng là lại bị Hoàng Hoa nhẹ nhàng đất mau tránh ra.

"Người là kia Hắc Cốt Giao?" Đột nhiên, Hoàng Hoa nhìn "Ta", có chút ngạc nhiên hỏi.

"Nha nha, không tệ, cũng biết bản tôn tên, ta đây coi như càng thích người, " Cự Long cười tiếp tục hướng Hoàng Hoa nhào tới.

Nghe nói như vậy, Hoàng Hoa không cảm thấy là lòng tràn đầy khiếp sợ, liền vội vàng kéo Vương Nhược Lan trốn về sau đi, một bên tránh còn vừa hướng nàng nói: "Ta ở nơi này người Hương bên trong động ngây ngô thời gian rất lâu rồi, này người Hương động cùng kia Đại Phật tu luyện hàng động là ngay cả thông, nghe nói rất lâu trước, kia Phật Đà còn ở nhân gian tu hành khi, đã từng tự tay giết chết một cái chiếm cứ ở Hắc Thủy Huyền trong sông Hắc Cốt Giao. Kia Hắc Cốt Giao cùng Chân Long chỉ có chỉ sai biệt một đường tơ, đạo hạnh cao thâm, trời sinh tính dâm tục vô cùng, phạm là nữ Tử Mẫu Súc sinh tất cả đều tới chết, sát hại tính mệnh vô số, cho nên kia Đại Phật tự tay đưa nó tru diệt, sau đó đưa nó hồn phách phong ấn ở một cái chặn xương sau khi, về sau kia Đại Phật tốt hàng phục một cái Hạng Bạt, cũng phong ấn ở này Long Cốt bên trong. Bây giờ xem ra, chiếm cứ Tiểu Bắc thân thể, không đặc biệt, chính là súc sinh kia Hắc Cốt Giao,

lần này nhưng là phiền toái, chúng ta căn bản liền không giúp được Tiểu Bắc."

"Vậy rốt cuộc phải thế nào mới phải? Người nhanh nghĩ một chút biện pháp a, " Vương Nhược Lan có chút lo lắng nói.

"Ta đang nghĩ, " Hoàng Hoa rất hiển nhiên là một cái so sánh tỉnh táo chìm, chỉ số thông minh lại rất cao nữ nhân, nàng không hổ là sống nhiều năm như vậy "Yêu tinh", cho nên khi xuống nàng cẩn thận quan sát "Ta" hành động, chỉ chốc lát sau, rốt cuộc vỡ đầu một cái nói: "Ta hiểu được, đây là Bạt mẫu Âm Đan khí, không trách quen thuộc như vậy,, nguyên lai là như vậy, hắc hắc, Nhược Lan người không cần lo lắng, yên tâm đi, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp cứu Tiểu Bắc."

"Cảm ơn sư phụ, ngài yên tâm, chỉ cần ngài có thể đem Tiểu Bắc cứu, sau này ngài để cho ta làm cái gì cũng được." Nghe được Hoàng Hoa lời nói, Vương Nhược Lan không cảm thấy là lòng tràn đầy thành kính nói.

Lời này người nói Vô Tâm, nghe cố ý, lúc ấy ta không phát hiện là ngẩn ra, phương mới phản ứng được, nguyên lai Vương Nhược Lan thật ra thì cũng một mực ở lừa dối ta, giấu diếm ta một chút ít sự tình, cũng tỷ như nói liên quan tới sư phụ nàng sự tình.

Không nghĩ tới cái này Hoàng Hoa chính là nàng sư phụ, như vậy, rất hiển nhiên rồi, trước nàng nói sư phụ nàng đã chết, đó chính là đang nói láo rồi. Bất quá, bây giờ nhìn lại, các nàng thầy trò hai người quan hệ tựa hồ cũng không phải là rất hòa hợp, cũng tỷ như bây giờ, làm Vương Nhược Lan kêu Hoàng Hoa là sư phụ khi, Hoàng Hoa nhưng là lạnh rên một tiếng, nhìn một chút nàng nói: "Người còn biết ta là sư phụ người?"

"Thật xin lỗi sư phụ, là đồ nhi sai lầm rồi, đồ nhi ý loạn tình mê, bất quá, Tiểu Bắc thật là người tốt ——" Vương Nhược Lan có chút tự trách nói.

"Tốt lắm, ta đều biết, bây giờ chúng ta đã thu được tự do, cũng không cần cân nhắc nhiều như vậy, trước nghĩ biện pháp đem súc sinh này từ Tiểu Bắc trong cơ thể bức đi ra rồi hãy nói." Hoàng Hoa đang khi nói chuyện, cau mày trầm ngâm một chút nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, bây giờ Tiểu Bắc hồn phách hẳn còn không có diệt trừ, chỉ là bị buộc bất đắc dĩ, đem quyền khống chế thân thể giao cho súc sinh kia, dù sao kia Bạt mẫu Âm Đan hàn tính cực mạnh, người bình thường chỉ cần bị kia Âm Đan khí ăn mòn, sẽ mất hành động năng lực, tinh thần không cách nào nữa khống chế thân thể, mà ra đời bởi vì Linh Hồn Lực tương đối mạnh, cho nên còn có thể khống chế thân thể này, cho nên bây giờ là nó ở chủ đạo, nhưng cũng không đại biểu nó đã hoàn toàn thành công, chỉ cần chúng ta có thể nghĩ biện pháp rõ ràng Tiểu Bắc trên người khí lạnh, hẳn liền có thể đánh thức Tiểu Bắc bản thân mình Thần Thức, đến lúc đó hai người bọn họ Thần Thức sẽ tạo thành đối kháng, mà chúng ta cũng thuận lợi từ trong lấy chuyện. Dĩ nhiên, đang làm những thứ này trước, trọng yếu nhất hay là trước đem Tiểu Bắc thân thể khống chế được, người đi nhanh tìm sợi dây đến, chúng ta lực tổng hợp đem hẳn trói lại lại nói."

Không thể không nói, lúc ấy nghe được Hoàng Hoa lời nói, ta thật là từ trong tưởng tượng cảm thấy nàng thật sự là ta Đại Cứu Tinh, phải biết, lúc này, nếu là không có nàng ở lời nói, phỏng chừng ta liền hoàn toàn phải bị kia Cự Long đùa chơi chết rồi.

Sau đó, lúc này, Vương Nhược Lan nghe nói như vậy, vội vàng đi trung gian kia trong thạch thất tìm tới sợi dây, về sau hai người một người kéo sợi dây một đầu, vây quanh "Ta" vòng vo, bắt đầu bó ta.

Kia Cự Long bị trói khi, dĩ nhiên là hết sức giùng giởng, nhưng mà bất đắc dĩ kia Bạt mẫu Âm Đan hàn tính quả thực quá mạnh, lúc này ta cả người đều khối băng như thế, cho nên may là nó Linh Hồn Lực cường đại, lại cũng không thể tự do khống chế thân thể ta, cho nên cuối cùng hẳn chỉ có

thế là bị hai nữ nhân chết tử địa trôi lại.

Lúc đó Vương Nhược Lan cùng Hoàng Hoa một bên bó "Ta" khi, một bên đều không ngừng dặt thở hỗn hển, hai tay không ngừng run rẩy, chờ đến bó tốt lắm, hai người theo bản năng liền nhảy cồm lên a tay ấm áp tay, như thế xem ra, trên người của ta thật là lạnh đến để cho người cảm thấy kinh khủng.

"Sử phụ, tiếp theo làm sao bây giờ?" Vương Nhược Lan một bên a đến hơi nóng ấm áp tay, một bên hỏi.

"Nghĩ biện pháp khu trừ khí lạnh, người để cho ta nghĩ một chút, nhìn nhìn thứ gì có thể khu trừ hàn khí này, " Hoàng Hoa đang khi nói chuyện, có chút hơi khó bốn phía đi lạnh quanh, cau mày suy nghĩ, tốt nửa ngày, nàng lại là có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Ta cũng nghĩ không ra biện pháp gì tốt, trước chút một đốt lửa cho hẵn nướng, ta đi kia lão đầu tử phòng thí nghiệm nhìn một chút, ta nhớ được nơi đó có một gốc ngàn năm lão nhân sâm, vật này nhất là khu hàn, nói không chừng hữu dụng."

Chương 186: Ta liền thích quý Xà Nữ

Một đồng lửa tại bên trong sơn động bốc cháy, ta bị đoàn đoàn trôi, nằm ở bên đồng lửa bên trên, trong miệng cũng bị nhét vải vụn, cho nên lúc này, vô luận là chính ta, hay là kia Cự Long, thật ra thì cũng không cách nào khống chế thân thể này, cũng không cách nào nói chuyện, bất quá dù sao kia Cự Long chiếm cứ chủ đạo, cho nên lúc này ta phi thường tàn bạo, một mực trừng đến mắt nhìn Vương Nhược Lan, sau đó ô ô đất lớn tiếng kêu đến.

Vương Nhược Lan lòng tràn đầy lo âu đứng ở bên cạnh ta nhìn ta, tốt nửa ngày nhưng là nói ra một câu để cho ta phi thường tan vỡ lời nói.

"Cái bộ dáng này, khí lạnh vào cơ thể, mặc dù không có Phá Nguyên dương, thật ra thì cũng đã hao tổn máy móc hơn nửa, phỏng chừng tốt sau khi thức dậy, cũng không phục trước hiệu quả, ai, thật là lãng phí a, đáng tiếc, sớm một chút cho ta thật tốt, nói như vậy, ta nhìn khẳng định so với sự phụ còn muốn trẻ hơn một chút."

Ô kia nha, nữ nhân này đến lúc này còn đang suy nghĩ kia cái sự tình, thật là làm cho ta khóc không ra nước mắt.

Lúc này Hoàng Hoa đã cách khai sơn động, đi tìm kia ngàn năm lão nhân sâm đi, cho nên trong sơn động chỉ có Vương Nhược Lan một người phụng bồi ta. Nàng đốt lên đồng lửa sau khi, đầu tiên là một phen than thở, sau khi nàng nhớ tới cái đó Bạt mẫu cùng Hạng Bạt, vì vậy tốt bắt bọn nó mẹ con cũng làm tới đốt rụi, thậm chí đem kia lão đầu tử thi thể cũng dời tới bỏ vào trong đồng lửa nung.

Cứ như vậy, kia đồng lửa nung đi ra hơi khói liền phi thường đen cùng nồng, hơn nữa mùi phi thường tanh hôi, sơn động mấy ư đã hoàn toàn không khói mù tràn ngập, nhìn có chút không Thanh Nhân ảnh, sắc người không thở nổi.

Bất quá Vương Nhược Lan tựa hồ cũng không sợ kia hơi khói, mà "Ta" cũng không phản ứng gì, nhưng mà, hai người chúng ta không phản ứng, những người khác lại là có phản ứng, sẽ ở đó hơi khói tràn ngập ra không bao lâu khi, ngay sau đó liền nghe được sơn động sâu bên trong truyền đến một trận tiếng ho khan.

Nghe được thanh âm này, Vương Nhược Lan lập tức rút đoản đao ra, quát lạnh một tiếng hỏi "Ai?"

"Chớ khẩn trương, là ta ——" không lâu lắm, trong khói dày đặc một bóng người đi ra, nhìn kỹ lúc mới phát hiện không là người khác, chính là cái đó Ngư Phu.

"Người, người muốn làm gì? Nói thiệt cho người biết, bây giờ Bạt mẫu đã chết, lão đầu tử cũng treo, Hạng Bạt đều bị ta đốt, này Văn Hương Cốc sẽ không giống hơn nữa trước như vậy, người đứng đầu thật là thành thật chút, sư phụ ta lập tức trở về." Vương Nhược Lan hiển nhiên có chút sợ kia Ngư Phu, lập tức không cảm thấy là ngăn ở thân ta trước, mắt lạnh nhìn hắn nói.

"Ho khan một cái, tốt lắm, người yên tâm, ta cũng đã sớm muốn rời đi này cái quỷ địa phương, yên tâm đi, ta sẽ không làm khó người, ta tới nơi này, chỉ là phải đem nàng mang đi, " kia Ngư Phu đang khi nói chuyện, từ phía sau lấy ra một cái chậu bông, mà kia chậu bông bất ngờ dài một gốc thịt màu trắng, cực kỳ quái dị thực vật, bộ dáng kia xem ra giống như là Tiên Nhân Chưởng, nhưng là lại không dài đậm, hơn nữa màu sắc tốt không đúng.

"Vậy người đi mau, " Vương Nhược Lan trầm giọng nói.

"Được, sau này gặp lại, gặp lại sau, " kia Ngư Phu cũng rất quả quyết, nói xong liền đi ra ngoài rồi.

Lúc này ta không cảm thấy là nhớ tới trước ở lau sậy tầng bên trong nhìn lên khi bản thân nhìn thấy cảnh tượng, chẳng lẽ nói, lúc ấy nữ nhân kia, cũng không phải là người sống, chỉ là một hồn phách? Nàng bản thể thật ra thì chính là kia thịt màu trắng thực vật? Nhưng mà này tốt làm sao có thể chứ? Quỷ Hồn sẽ không đại ban ngày hiện hình.

Này cái sự tình để cho ta có chút, nhưng mà, cũng liền ở ta chính nghi ngờ khi, giương mắt hướng sơn động lối ra nhìn, nhưng là bất ngờ thấy được hai bóng người sóng vai đi ra ngoài rồi, chính là kia Ngư Phu cùng nữ nhân kia.

Chuyện này là sao nữa?

Ngay sau đó, ta nghĩ rằng đến cái đó cùng lá hương thung non cây dung hợp vào một chỗ nữ nhân, không cảm thấy là có chút hiểu được, nếu như ta không có đoán sai lời nói, trước ý đồ cùng Ngư Phu bỏ trốn nữ nhân kia, chắc cũng là cùng cái đó xuân mẹ không sai biệt lắm, cũng là người sống cùng thực vật dung hợp sản vật, chỉ là nàng khả năng so với xuân mẹ hơi chút cao cấp một chút, có thể hóa hình tự do hành động, mà cái đó xuân mẹ lại chỉ có thể lợi dụng lá hương thung non cây tới sinh ra một ít ảo ảnh.

Bất quá, bây giờ những thứ này đều không phải là mấu chốt, ta bây giờ tự thân khó bảo toàn, ta tốt nhất vẫn là không nên đi suy nghĩ những thứ kia không có ý nghĩa vấn đề mới được.

Sau đó, cũng liền ở ta đang gấp đầu đầy nổi bọt khi, ta lại rất nhanh liền phát hiện một cái để cho ta càng lo lắng sự tình, đó chính là, theo đồng lửa thiêu đốt, thân thể ta tựa hồ không giống trước như vậy cứng lên, mà cứ như vậy, kia Cự Long cũng dần dần có khí lực, đã bắt đầu giãy giụa, tựa hồ là muốn tránh đoạn sợi dây.

Mà ngay tại lúc này, Hoàng Hoa cũng chạy về, quả nhiên là mang về một cái ngàn năm lão nhân sâm, sau đó nàng đi tới bên cạnh ta, đem ta trong miệng vãi vụn cầm ra, tiếp theo chính là tự mình đem lão kia nhân sâm cắn một cái, mớm rồi hướng miệng ta trong uy.

Nhắc tới cũng kỳ quái, lúc này kia Cự Long cuối cùng cực kỳ thuận theo, cũng yên tĩnh lại, phi thường khéo léo cái miệng đem kia ngay ngăn một cái cây lão nhân sâm cũng nuốt vào rồi.

Lão kia nhân sâm là cực kỳ Hỏa Liệt vật, vào bụng sau khi, lập tức tan ra, nhiệt lực bắt đầu đối với Kháng Hàn khí, sau đó thân thể ta cũng lái một chút dần dần ấm lên, mặc dù vẫn cùng động vật máu lạnh như thể lạnh như băng, nhưng là lại không cứng lên.

Về sau, cũng ở nơi này cái ngay miệng, lại chỉ nghe nằm trên đất "Ta", phát ra cười dài một tiếng, ngay sau đó chợt thoáng giây dựa, đã là tránh đoạn rồi sợi dây, lập tức từ dưới đất nhảy cồm lên, cả kinh Vương Nhược Lan cùng Hoàng Hoa đều là co rút thân trốn bên cạnh.

", quá tốt, hai người các người ngu ngốc, vốn là ta không thể tự do hành động, bởi vì thân thể quá cứng lên, bây giờ các người cho ta hơi lửa Uy nhân sâm, vừa vặn để cho ta có thể tự do hành động, hơn nữa kia cái xú tiểu tử còn vô pháp đoạt trở về quyền khống chế thân thể " ta thật không biết làm như thế nào cảm tạ các người, bất quá, ta cảm thấy phải trả là dựa theo trước đề nghị làm đi, các người liền ngoan ngoãn chuẩn bị hưởng thụ ta ân sủng đi, —— "

Kia Cự Long đang khi nói chuyện, tốc độ dị thường nhanh nhẹn hướng Hoàng Hoa vọt tới, một cái cũng đã là đưa nàng chết tử địa ôm ở trong ngực.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, Hoàng Hoa không khỏi là một trận ảo não,

ngay sau đó nhưng là đột nhiên bóng người uốn một cái, trong nháy mắt biến thành chỉ lúc trước cái loại này Tích Dịch một loại hình tượng, phi thường chán ghét đất đối với kia Cự Long lè lưỡi nói: "Thật sao? Người thật muốn cùng ta làm kia cái sự tình sao?"

"Quý Xà Nữ?" Lúc này, thấy Hoàng Hoa bộ dáng, kia Cự Long không cảm thấy là ngẩn ra, ngay sau đó nhưng là một trận ngông cuồng lớn nhỏ nói: "Ôi chào nha, người thật là quá đẹp, quá hợp ta khẩu vị rồi, yên tâm đi, ta rất thích người bộ dáng bây giờ! Đến đây đi!"

Cự Long đang khi nói chuyện, thoáng cái liền đem Hoàng Hoa để ở trên vách đá, về sau lập tức liền bắt đầu đi kéo chính mình đai lưng.

"Buông ta ra sư phụ!" Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, Vương Nhược Lan nhưng là trong tay đoản đao, hướng kia Cự Long phía sau lưng đâm tới.

Chương 187: Xà Nữ cái chết

Vương Nhược Lan một cước này có chút lực, sau khi rơi xuống đất ngay cả lẫn lông lốc vài vòng, sau đó nàng giùng giăng muốn bò dậy, nhưng mà cuối cùng lại vẫn không thể nào đứng lên, chỉ có thể là bất đắc dĩ đánh ngã trên đất, trong miệng thốt ra rồi máu tươi.

Đem Vương Nhược Lan đá văng ra sau khi, kia Cự Long lập tức đem mục tiêu chuyển hướng Hoàng Hoa, hơn nữa gia tăng tốc độ, quần đã trượt đến rồi trên cổ chân.

Lúc này Hoàng Hoa thấy vậy, cả kinh cả người giống như điện giật một dạng liều mạng giùng giăng, đã không lo được sẽ hay không thương tổn tới ta thân thể, ngay sau đó nàng liền liều mạng hướng trên mặt ta cào xuống, nhưng mà đáng tiếc là, kia Cự Long không hề bị lay động, hơn nữa còn hưng phấn phá lên cười.

Thật ra thì, lúc này, ta tránh ở thân thể của mình bên trong, mắt thấy hết thấy các thứ này, tâm lý ngược lại cảm thấy có chút hiếu kỳ.

Lại nói cái này Hoàng Hoa cùng Vương Nhược Lan, không đều là tu luyện cái gì Thái Bối Chi Thuật sao? Bây giờ liền bạch đắc tiện nghi, thế nào ngược lại còn có chút không vui đây? Mặc dù nói ta hiện tại ở trong người mang theo kia Bạt mẫu Âm Đan khí lạnh, nhưng mà dù sao cũng là khóa dương Quy Nguyên hơn hai mươi năm đồng tử thân, cùng ta làm kia cái sự tình chỉ có thể đối với các nàng mới có lợi, không có chỗ xấu, các nàng ngu sao? Thế nào ngược lại rất kinh sợ rất sợ hãi đáng vẽ?

Cái này làm cho ta tâm lý mọi thứ nghi ngờ, không biết đây rốt cuộc là chuyện gì.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, sẽ ở đó Cự Long gắt gao ôm lấy Hoàng Hoa, đưa nàng để ở trên vách đá, lúc tới lôi xé nàng quần áo khi, bên kia đã

trọng thương đất không đứng dậy nổi Vương Nhược Lan lại là phi thường khó khăn hướng Hoàng Hoa cùng Cự Long bên này bò tới.

"Buông ra sư phụ, người thật muốn gieo họa lời nói, hướng ta đến đây đi ——" Vương Nhược Lan thở hào hển đối với kia Cự Long nói.

Cái này tình trạng để cho ta lại vừa là một trận ngạc nhiên, chẳng lẽ nói Vương Nhược Lan không sợ này cái sự tình? Đây rốt cuộc là cái chuyện gì xảy ra? Trong lúc nhất thời, ta lâm vào hoàn toàn nghi ngờ bên trong.

"Lan nhi ——" thấy Vương Nhược Lan cử động, Hoàng Hoa có chút cảm xúc đất một tiếng kêu kêu, ngay sau đó nước mắt rơi như mưa, đã không có bao nhiêu khí lực vùng vẫy.

"Đúng vậy, cứ như vậy, ngoan ngoãn một chút " ta liền thích như người vậy, về phần người kia tên học trò mà, " kia Cự Long đang khi nói chuyện, nghiêng đầu nhìn một chút Vương Nhược Lan, lạnh rên một tiếng nói: "Bần thiêu nhân loại, Lão Tử không có hứng thú!"

"Người, người, sư phụ ——" lúc này, Vương Nhược Lan có chút xấu hổ nhìn một chút Hoàng Hoa, ngay sau đó bất đắc dĩ nói: "Sư phụ, nếu không, ngài cũng đừng vùng vẫy, hay là từ rồi hă đi, này dù sao cũng Tiểu Bắc thân thể, hay là Nguyên Dương thân, không việc gì —— "

"Ồ đồ, người quên, " nghe nói như vậy, Hoàng Hoa không khỏi là bất đắc dĩ nói: "Ta và người không giống nhau, người khi đó ở tu hành thuật này trước cũng đã phá thể, cho nên người không sợ cùng nam nhân kết hợp, nhưng mà, cũng vì vậy nguyên nhân, người nguyên khí tiết ra ngoài, cho nên người một mực cũng nhìn so với ta còn già hơn. Ta nhưng là một mực giữ vững xử tử khu, cái gọi là Thái Bỗ, chỉ từ trong miệng vào, một mực nguyên khí ngưng tụ, thật sự ta xem ra đứng lên so với người còn tuổi trẻ, bây giờ ta vừa mới bởi vì cơ duyên, đạt tới Linh Anh trạng thái, nếu như

phá thể lời nói, tất nhiên Bạo Khí bỏ mình, không phải là sư phụ tham sống sợ chết, chỉ không bị chết như vậy không có tôn nghiêm!"

Hoàng Hoa đang khi nói chuyện, giận quát một tiếng, thân thể lần nữa rắn biến hóa, sau đó nàng mở ra miệng rộng liền hướng kia Cự Long trên cổ cắn.

"Tìm chết!" Thấy cái này tình trạng, kia Cự Long đột nhiên bóp một cái ở Hoàng Hoa cổ, đưa nàng đè ở trên vách đá, về sau chính là mắt lạnh nhìn nàng nói: "Lại dám phản kháng, ta không ngại hưởng dụng người thi thể!"

"Phi!" Hoàng Hoa đối với hăn phun một bãi nước miếng, dầu có chết không theo.

"Hừ hừ, thân thể người ở rất quý giá sao?" Thấy cái này tình trạng, kia Cự Long không cảm thấy là hiện ra mặt đầy cười đều, ngay sau đó nhưng là đưa tay, trực tiếp hướng Hoàng Hoa phía dưới chụp tới.

"Ta đây liền trực tiếp phá nó, ta ngược lại muốn nhìn một chút người kết quả sẽ biến thành hình dáng gì!" Cự Long đắc ý cười nói.

"Cầm thú, ta muốn cùng người đồng quy vu tận!" Hoàng Hoa đang khi nói chuyện, đột nhiên toàn thân co quắp một trận, về sau liền gặp được nàng cả người nhưng lại như là đồng khí cầu một loại bành trướng lên.

"Ồ, đây là phải làm gì? Rất mới mẻ mà, " Cự Long bắt mình sờ dĩ.

"Sư phụ, không muốn ——" nhưng là, thấy cái này tình trạng, trên đất Vương Nhược Lan nhưng là hoảng sợ quát to lên, ngay sau đó đối với kia Cự Long hô: "Van cầu người thả sư phụ đi, nàng lão nhân gia một khi Bạo Khí, người cũng phải bị nổ thành thịt nát, người không nên ép nàng."

"Thật sao? Thật có lợi hại như vậy?" Kia Cự Long hiển nhiên không phải là rất tin tưởng, nhưng mà lại cũng có chút chần chờ đứng lên, sau đó có chút lỏng mở Hoàng Hoa, nói với nàng: "Tốt lắm, không muốn mạnh như vậy tính, người đã không muốn, vậy coi như xong mà, đúng rồi, người không phải nói là từ trong miệng vào mà, vậy người sẽ dùng miệng đi."

Cự Long đang khi nói chuyện, buông lỏng Hoàng Hoa cổ, để cho nàng rơi xuống đất.

Hoàng Hoa ngay sau đó cũng thu liễm thân thể, khôi phục trạng thái bình thường, nhưng mà, làm cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới là, ngay tại Hoàng Hoa vừa mới thu liễm thân thể khi, đột nhiên, kia Cự Long nổi lên một quyền, chọt hướng Hoàng Hoa cổ đập xuống.

"Chính là phạm nhân lại còn nghĩ cãi lại ta, đã như vậy, vậy người liền đi chết đi!" Cự Long lớn tiếng quát.

Mà lúc này đây, Hoàng Hoa thấy Cự Long cử động, không cảm thấy là phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, ngay sau đó liền gặp được thân thể nàng trong nháy mắt giống như nhanh chóng phồng lên giậm cầu một dạng trong chớp mắt tăng vọt mấy chục lần, về sau liền nghe được "Oành ——" một tiếng vang dội, Hoàng Hoa thân thể cuối cùng thật nổ ra.

Lúc đó, liền gặp được một mảnh bạch quang thoáng qua, khí tràng kích động, kia nổ mạnh uy lực trang nghiêm một viên lưu đạn mini, cho nên, cụ thể Hoàng Hoa gần đây "Ta", lập tức bị tạc đến cả người cũng đổ lại trình bày rồi năm sáu trượng, tốt nửa ngày, mới vừa "Cô đông" một tiếng, rơi xuống đất, đứng dậy lúc, đã là cả người huyết thủy đầm đìa, rất hiển nhiên là bị thương, nhưng mà đáng tiếc là, cũng không phải là bị thương rất nặng, chỉ là trầy ngoài da. Cái này tình trạng để cho ta rất quần quít, bởi vì là ta thân thể của mình, ta một mặt không hy vọng chính mình bị thương, ở một phương diện khác vừa hy vọng chính mình trọng thương, như vậy mới có

thế trị ở kia Cự Long.

Cho nên, thật ra thì ta lúc này không biết đây làm như thế nào nghĩ mới phải.

Bất quá, để cho ta cảm thấy vui mừng là, kia Hoàng Hoa mặc dù bạo khí, nhưng mà cũng không có chết, chỉ là nàng lúc này đáng vẻ, nhưng là cực kì khủng bố, vốn là nàng chỉ là mười sáu bảy tuổi tiểu cô nương đáng vẻ, nhưng mà giờ khắc này, nhìn lại kia bên dưới vách đá mặt, nhưng là ồ đến một cái tóc trắng xóa, vóc người còng lưng, cả người da gà Mụ già, làm kia Mụ già lúc ngẩng đầu lên sau khi, lại là có thể thấy nàng trên mặt da dẻ nhăn nheo ngang dọc, tình trạng cực kì khủng bố, cảm giác nàng ít nhất đến có gần một trăm tuổi đáng vẻ.

" ——" kia Mụ già mị đến con mắt, nhìn kia Cự Long nở nụ cười lạnh, lại không muốn bởi vì miệng há có chút lớn, miệng kia trong răng cuối cùng hoa lạp lạp rớt xuống mười mấy viên.

" ——" chỉ là, lúc này, kia Cự Long lại cũng đắc ý đất phá lên cười, ngay sau đó mắt lạnh nhìn nàng nói: "Người cho rằng là điểm nhỏ này mảnh khóe liền có thể thương tổn được ta sao? Nói thiệt cho người biết đi, ở người Bạo Khí đồng thời, ta đã sử dụng Long Tức che ở thân thể, cho nên, người nhiều nhất cho ta tạo thành một chút bị thương ngoài da mà thôi."

"Thập, cái gì ——" nghe nói như vậy, kia Mụ già không dám tin nhìn Cự Long, chỉ chốc lát sau, rớt cục thì vô lực lệt ngã trên đất, giọng khàn khàn nói: "Người thắng rồi —— "

"Dĩ nhiên là ta thắng, phạm nhân trong mắt ta, bất quá con kiến hôi mà thôi, các người vọng tưởng theo ta đối kháng, đơn giản là không biết tự lượng sức mình, tìm chết!" Cự Long ngông cuồng đất cười lớn, nhắc chân hướng kia Mụ già đi tới, "Bây giờ ta sẽ để cho người chết cũng chết đến

không thoải mái, hừ, hừ, ta muốn đâm bể người sợ đầu, cho người biến thành quỷ không đầu!"

"Không nên thương tổn sư phụ!" Lúc này, Vương Nhược Lan khó khăn từ dưới đất bò dậy, duỗi tay nắm lấy này Cự Long, nhưng là lại bị hấn vung tay đẩy một cái, đã là đẩy ngã xuống một bên, sau đó, kia Cự Long rất nhanh đi tới kia Mụ già bên cạnh, cúi đầu mắt lạnh nhìn nàng nói: "Thế nào, người bây giờ hối hận rồi sao? Mới vừa rồi người nếu là đi theo ta, đem ta phục vụ thư thái, nói không chừng còn có thể sống thêm mấy ngày, nhưng là bây giờ đầu rồi, người lập tức phải thảm chết ở chỗ này, thế nào, không hối hận sao?"

"Hắc hắc, hắc hắc hắc ——" nghe nói như vậy, kia Mụ già nhưng là run rẩy nở nụ cười, tốt nửa ngày mới thanh âm khàn khàn, thông thả nói nói: "Ta đã sống quá lâu, đã sớm sống đủ rồi, người không muốn nói nhảm nhiều như vậy, muốn đánh muốn giết, tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

"Khá lắm xú nữ nhân! Ta đây liền giẫm chết người, để cho người biết lợi hại!" Cự Long đang khi nói chuyện, giơ chân lên hướng kia Mụ già trên đầu đạp xuống.

Có thể tưởng tượng là, một cước này nếu quả thật rơi xuống, lấy kia Cự Long khí lực, kia Mụ già đầu cốt ngay lập tức sẽ "Ba tháp ——" một tiếng vỡ vụn đè ép, não tương tràn ra, Hồng Bạch một mảnh, chết khốn khiếp vô cùng thâm thảm.

Nhưng mà, cũng ở nơi này cái nghìn cân treo sợi tóc ngay miệng, nhưng không nghĩ đột nhiên một cái Thanh Linh thanh âm ở trong thạch động vang lên.

"Dừng tay, không nên thương tổn nàng!" Thanh âm kia hô.

Nghe được thanh âm này, kia Cự Long theo bản năng dừng động tác lại, buông ra kia Mụ già, xoay người theo tiếng nhìn tới.

Lúc này, ta tự nhiên cũng là hướng thanh âm kia nhìn sang, chỉ là này nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi trong lòng run lên, không tự chủ liên lớn tiếng ở tâm lý la lên: Tại sao có thể như vậy? Lúc này, nàng làm sao tới rồi hả? Đây không phải là không không chịu chết sao?

Không tệ, người vừa tới không phải là người khác, chính là một thân thanh thuần Lương Hiếu Diễm, có thể tưởng tượng, lúc ấy kia Cự Long thấy Lương Hiếu Diễm, lập tức trong miệng bả tử cũng rơi xuống đất, không phát hiện là cười dâm đảng hướng Lương Hiếu Diễm đi tới, hai mắt sáng lên nhìn Lương Hiếu Diễm nói: "Tiểu nữ không tệ, non nổi trên mặt nước a, mau tới, để cho ta ôm một cái —— "

"Tiểu Bắc, người làm sao vậy?" Lúc này, Lương Hiếu Diễm tựa hồ vẫn không rõ nơi này xảy ra chuyện gì tình huống, cuối cùng mặt đầy u mê nhìn ta.

Cái này tình trạng thật là gấp đến độ lòng ta cũng sắp nổ banh, muốn nhắc nhở nàng, lại không cách nào nhắc nhở, cho nên chỉ có thể làm gấp, sau đó ta cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Lương Hiếu Diễm bị kia Cự Long một cái ôm vào trong lòng.

Lúc đó ta thật cảm thấy hết thảy đều chơi, Lương Hiếu Diễm nhất định là chắc chắn phải chết rồi, cho nên ta cơ hồ là theo bản năng hướng chính mình trong nê hoàn cung tránh tiến vào, bởi vì ta biết tiếp theo phát sinh sự tình, gặp nhau để cho ta phi thường thống khổ, cho nên, ta không muốn đi nhìn.

Chương 188: Ngọc giày hút Âm

Không biết Lương Hiếu Diễm tại sao sẽ xuất hiện vào lúc này, cũng không biết nàng vì sao lại tìm tới này cái địa phương, tóm lại, đến lúc này, hết thấy đều đã là hoàn toàn vượt ra khỏi ta dự trù, hết thấy đều đã hoàn toàn không chịu nằm giữ, không riêng gì chính ta, bên cạnh ta người cũng đủ đã gặp dính líu, ta hoàn toàn không biết sự tình tiếp đó sẽ hướng cái nào phương diện phát triển, tóm lại, ta cảm thấy, hết thấy đều xong rồi, ta chỉ có thể thở dài cùng tự trách, chứ không có cách nào khác.

Kia Cự Long từ Vương Nhược Lan các nàng xuất hiện sau khi, liền lại cũng không có để ý tới ta, nó tựa hồ phi thường tự tin ta không có cách nào đem quyền khống chế thân thể đoạt lại đi, hơn nữa, nó cũng tựa hồ là cố ý muốn hành hạ ta tinh thần, cho nên cố ý cho ta xem đến hết thấy các thứ này, nhìn nó tổn thương bên cạnh ta người.

Giờ khắc này, ta thật cảm thấy còn không bằng chết sớm một chút được, như vậy ta ít nhất có thể ít thấy một ít để cho ta thống khổ và bi thương tình cảnh.

Lúc đó, để cho ta không nghĩ tới là, sẽ ở đó Cự Long chảy bả tử, mặt đầy cười tà đất đem Lương Hiếu Diễm ôm vào trong ngực khi, nhưng không nghĩ, đột nhiên, liền gặp được toàn thân hắc run lên, ngay sau đó có chút ngạc nhiên lỏng ra Lương Hiếu Diễm, cúi đầu hướng ngực nhìn nói: "Đây là cái gì?"

"Đó là Tiểu Bắc Hộ Thể Tà Bảo!" Lương Hiếu Diễm đang khi nói chuyện, hướng về phía ta kêu to một tiếng nói: "Tiểu Bắc, người nhanh lên một chút tỉnh lại, Tiểu Ngọc giày tới giúp người, nó có thể hút đi trên người của người âm khí, như vậy người liền có thể cùng cái đó đồ khốn nạn đối kháng rồi, nhanh lên một chút!"

Nghe được Lương Hiếu Diễm lời nói, ta không cảm thấy là một trận kinh

ngạc, sau đó ta vội vàng nhìn mình ngực, quả nhiên phát hiện ngực chính có một con Tiểu Ngọc giày treo ở nơi đó, chỉ là, này Tiểu Ngọc giày lúc này bộ dáng phi thường quái dị, nó cũng không phải là bị sợi dây treo ở nơi đó, nó cuối cùng như vật sống, chết tử địa chen vào ngực ta miệng trong máu thịt, nhìn bộ dáng kia, cảm giác nó giống như là một cái to lớn mã hoàng, đang chuẩn bị toàn bộ mà chui vào ta da thịt bên trong.

Cái này tình trạng thật là làm cho người cảm thấy truat mục kinh tâm, lúc ấy ta tự xem, đều cảm giác lông mao dựng đứng, theo bản năng liền muốn đưa tay đi đem kia Tiểu Ngọc giày cho bắt tới.

Mà lúc này đây, trong tay ta cánh tay lại quả nhiên nghe theo ta sai sử, hướng ngực ta miệng bắt đi, muốn đem kia Tiểu Ngọc giày cho bắt tới rồi.

Chỉ là, để cho người tiếc nuối là, lúc này thao túng ta thân thể người, vẫn là cái đó Cự Long, mà không phải ta, mà bây giờ, kia Cự Long hiển nhiên cũng có chút ít bị kinh trụ, cho nên nó đưa tay đi bắt kia giày, chỉ là, khiến nó không nghĩ tới là, bởi vì kia Tiểu Ngọc giày là huyết thẩm ngọc, bên trong toàn thân cũng hiện đầy tia máu, bây giờ xa hơn ta trong máu thịt khoan một cái, lập tức nó ở mới mẻ huyết dịch làm dịu, tựa như cùng đang sống, giày trong tia máu cũng như cùng con giun như thế ra bên ngoài chui ra, hướng ta trong máu thịt dọc theo, cắm rễ, thậm chí có xuyên qua ta toàn thân khuynh hướng.

Lúc này, bởi vì ta đối với thân thể không có quyền khống chế, cho nên ta cũng không biết kia Tiểu Ngọc giày chui vào ta trong máu thịt sau này, thân thể ta là một loại như thế nào cảm giác, bất quá ta cảm thấy vậy nhất định rất thương, đau vô cùng, đặc biệt là làm kia Cự Long đuổi tay nắm lấy Tiểu Ngọc giày ra bên ngoài túm khi, kia giày trong đầy mắt đi ra tia máu lập tức khẽ động ta toàn thân máu thịt, sau đó kia Cự Long rút cục thì giữ vững không ra, theo bản năng phát ra hét thảm một tiếng, cút ngã trên đất, có chút bắt lòng quấy nhiễu phổi đất co quắp, miệng mặt cũng phun ra bọt

mép.

Cái này tình trạng để cho ta một trận hưng phấn, bởi vì này đại biểu kia Cự Long đối với thân thể sinh ra một ít bài xích trong lòng, như vậy thứ nhất, ta hẳn liền có thể đoạt trở về quyền khống chế thân thể rồi.

Cho nên, lúc này ta lập tức tận lực đi cảm ứng chính mình thân thể Tứ Chi Bách Hải, dần dần, ta có một ít cảm giác, đồng thời cũng kèm theo nhỏ nhẹ đau đớn, nhưng là lại như cũ cảm thấy toàn thân cũng tê dại một dạng không phải là rất rõ ràng.

Về sau, tiếp đó, hơn kỳ chuyển lạ tình xuất hiện, kia Tiểu Ngọc giày cuối cùng đang hấp thu trên người của ta Bạt mẫu âm khí, cứ như vậy, nếu như kia Bạt mẫu âm khí bị hấp thu hết, thân thể ta gặp nhau khôi phục lại nguyên lai dáng vẻ, đến lúc đó bởi vì thân thể cùng tinh thần tốt nhất độ phù hợp vấn đề, ta gặp nhau dễ dàng đoạt trở về quyền khống chế thân thể.

Tùy ý, lập tức, theo kia Tiểu Ngọc giày tư tư bất quyện đất hấp thu phân tán ở ta Tứ Chi Bách Hải Bạt mẫu âm khí, sau đó ta đối với thân thể cảm giác cũng càng ngày càng rõ ràng.

Cái này tình trạng để cho kia Cự Long dĩ nhiên là phi thường kinh hoàng cùng tức giận, nó không cảm thấy là cần rằng kêu to, muốn nhắm mắt ngưng thần đi đem ta nhốt vào trong nê hoàn cung, nhưng là lại có nguyên nhân là trên thân thể to lớn đau đớn, đưa đến nó không cách nào ngưng thần bên trong khuỷ, như vậy thứ nhất, hai người chúng ta này tiêu bỉ trường, rốt cuộc tới một cái điểm giới hạn, chúng ta đều thu được giống nhau trình độ thân thể chi phối lực, cùng lúc đó, cảm giác đau đớn cũng là giống nhau.

Không thể không nói, lúc ấy ta đau đến tim mình cũng đang không ngừng co quắp, thật là một loại Luyện Ngục một loại cảm giác, để cho ta cảm thấy

phi thường kinh khủng, thật lòng muốn đem thân thể của mình chém đứt.

Nhưng mà, lúc này, kia Cự Long thật ra thì nhịn so với ta càng qua đau đớn, cho nên bây giờ nó hăn so với ta càng bài xích thân thể này, cho nên khi xuống ta cắn răng nắm chặt hai tay, liều mạng cướp lấy quyền khống chế thân thể, rốt cuộc, ở một trận kịch liệt giằng co sau khi, kia Cự Long có chút không kiên trì nổi, cũng chịu không được kia chỗ đau, ngay sau đó phát ra thở dài một tiếng, hoàn toàn buông tha quyền khống chế thân thể, trở lại ta tinh thần trong không gian.

Sau đó, ngay tại ta còn chưa lành xong đi cảm thụ một chút lần nữa đoạt lại thân thể trọng sinh cảm giác lúc, lại chỉ thấy chính mình hai mắt tối sầm lại, ngay sau đó liền ngất đi, có thể là bởi vì đau đớn, cũng có thể là bởi vì mệt mỏi, nhưng mà, chỉ chốc lát sau, ta mới biết nguyên nhân thực sự.

Thật ra thì ta cũng không có hôn mê, ta chỉ là bị kia Cự Long cưỡng ép kéo gần thể giới tinh thần bên trong, sau đó, ở một mảnh kia hư vô cùng đen nhánh trong thế giới, kia Cự Long hai mắt như điện căm tức nhìn ta, cắn răng nghiền lợi hét lớn: "Bây giờ ta liền hoàn toàn nói người phai mờ ở chỗ này, ta ngược lại muốn nhìn một chút, người rốt cuộc có thể hay không cùng ta đối kháng!"

Rất hiển nhiên, kia Cự Long vô cùng cường đại, ta căn bản thì không phải là nó đối thủ, cho nên lúc đó ta khẩn trương cả người đều co quắp cùng run rẩy, hoàn toàn không biết nên làm thế nào mới tốt.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, đột nhiên, không trung một đạo Hồng Lục xen nhau ánh sáng lay động giống như sợi tơ một loại rơi xuống, tỏa ra ở ta chung quanh, về sau, những ty tuyến kia từ từ ngưng tụ cùng rõ ràng, cuối cùng nhưng là biến thành một lớn một nhỏ, một cao một thấp hai bóng người.

Hai bóng người này ta rất tinh tường, bởi vì, chính là các nàng, một mực ở hành hạ ta tinh thần, một mực ở để cho ta đi vận xui, mang đến cho ta vô số cái đáng sợ ác mộng, cho nên, ta khả năng không nhớ được khác biệt đồ vật, nhưng mà các nàng bộ dáng, nhưng là thật sâu khắc ở trong đầu của ta.

Rất hiển nhiên, các nàng chính là kia Tiểu Ngọc giày giày linh, cùng với máu kia thắm chủ nhân, một là bảy tám tuổi đại, buộc tóc sừng dê, búp bê một loại tiểu cô nương, một cái chính là một thân ung dung hóa thành cổ trang hoa phục cao ngạo nữ nhân.

Chương 189: Nhỏ máu ngậm cốt

Truyền thuyết rất nhiều Tà Bảo bên trong cũng mang theo oán linh, mà oán linh oán hận khí, sẽ để cho Bảo Chủ đi thẳng vận xui, nhưng mà, chân chính đến rồi bước ngoặt nguy hiểm, Tà Bảo lại sẽ bảo vệ hãn chủ nhân, không để hãn chết xuống.

Nguyên nhân cuối cùng, thật ra thì Tà Bảo bên trong oán linh, bản thân hãn là vô tình hại người, bọn họ chủ yếu là muốn tìm một người tới giúp mình hoàn thành một ít tâm nguyện, nếu như nói, Bảo Chủ có thể kịp thời trợ giúp oán linh hoàn thành tâm nguyện, kia oán linh oán khí cũng sẽ tiêu trừ hết, Tà Bảo cũng biến thành Linh Bảo.

Chỉ là, một số thời khắc, bởi vì Tà Bảo sát khí quá nặng, Bảo Chủ nếu như không phải là nắm giữ mạnh vô cùng mạng cùng cực kỳ lợi hại lực ý chí, rất khó cùng oán linh tiến hành trao đổi, nếu không lời nói, rất có thể sẽ bị oán linh hành hạ đất trực tiếp diên xuống.

Ta đây chỉ Tiểu Ngọc giày bên trong giày linh, thật ra thì cũng không phải là Tà Linh, nàng bản thân hãn là một món Linh Bảo, chỉ là bởi vì bị huyết thẩm, cho nên mới oán khí rất nặng, sát khí cũng rất nặng, ta thử rất nhiều lần, cũng không có thể cùng bọn họ trao đổi, cũng không có biết rõ nó tâm nguyện rốt cuộc là cái gì, cho nên ta cho tới bây giờ, đều còn ở số con rệp, bất quá, bây giờ đã đến sinh tử quan đầu, bọn họ nhưng cũng qua tới cứu ta, chỉ là để cho ta có chút không hiểu là, tại sao là Lương Hiếu Điềm đem Tiểu Ngọc giày đưa tới, giày này ta rõ ràng không mang đến, làm sao sẽ xuất hiện ở này cái địa phương, hơn nữa đến trên tay nàng, đây rốt cuộc là chuyện gì?

Bất quá bây giờ những nghi vấn này cũng không kịp đi ngẫm nghĩ rồi, bởi vì là chân chính chiến đấu lập tức phải bắt đầu, phe địch không là người khác, chính là kia hung ác Cự Long, mà chúng ta bên này chính là ta cùng Tiểu Ngọc giày giày linh, còn có máu kia thẩm chủ nhân, cũng chính là cái

đó cao ngạo hung ác nữ nhân, dĩ nhiên, thật ra thì, lúc này hãn vẫn tồn tại cái thứ 4 quân bạn, cũng chính là kia cái nhà quý trong kia cái thâm nữ nhân chết tiệt, thậm chí bao gồm con nàng, chỉ là các nàng khí tràng quá yếu, chỉ tồn tại ở Tiểu Ngọc giày mặt ngoài, cho nên, lúc này bọn họ chỉ là mơ hồ có cái bóng dáng tồn tại, căn bản liền không giúp được gì.

Chỉ là, lúc này, mặc dù bên ta về số lượng chiếm cứ ưu thế, nhưng là chân chính bàn về thực lực, rõ ràng cho thấy kia Cự Long cường hãn hơn, huống chi, lúc này ta, trên căn bản liền không có lực lượng gì, cho nên, nếu quả thật phải chiến đấu lời nói, chỉ có thể dựa vào Tiểu Ngọc giày giày linh cùng máu kia thâm oán linh đi đối phó Cự Long, chỉ là, các nàng có thể hay không đấu thắng Cự Long, vẫn còn đều là ẩn số.

Ngay sau đó, ta theo bản năng nhìn hai bên một chút hai bên hai bóng người, kết quả ta xem hướng kia giày nhỏ linh khi, tình huống coi như tốt, nàng còn đối với ta khẽ mỉm cười một cái, sau đó, khi ta hướng cái đó hoa phục nữ nhân nhìn sang khi, không ngờ phát hiện sắc mặt nàng xanh mét, một đôi phát ra lục quang con người, lạnh lùng hướng ta trừng đi qua, lập tức cả kinh ta tê cả da đầu, rất lo lắng nàng một cái không vui đem ta bóp chết, sau đó ta vội vàng lui về phía sau đi, kết quả nhưng không nghĩ cô gái kia lại tựa hồ như đối với ta bất mãn hết sức một dạng cuối cùng đột nhiên xông lên, sau đó gầy đét giống như lông trúc một loại móng nhọn liền hướng trên người của ta vỗ xuống.

Ta cả kinh trợn mắt hốc mồm, cả người run rẩy, không biết nên làm thế nào mới tốt, kết quả, ở nơi này đứng đầu kinh hiểm khi, đột nhiên kia giày nhỏ linh đi tới bên cạnh ta, sau đó nàng đem ta dùng sức đẩy một cái, nhất thời ta cũng cảm giác thân thể tung bay, về sau đột nhiên trương mở con mắt, lại phát hiện mình ý thức đã là trở về đến bên ngoài, nhìn bốn phía một cái, lại mới phát hiện mình đang nằm ở khói mù tràn ngập, tanh hôi huân thiên, một đoàn bừa bãi trong thạch động.

Ta giùng giảng giật mình, kết quả lại phát hiện mình toàn thân đều đau đến giống như bị cứa mở một dạng đặc biệt là ngực vị trí, toàn tâm đau nhức, cái này làm cho ta trong nháy mắt mất đi bất kỳ nhúc nhích ý tưởng, sau đó ta chỉ có thể mạnh như vậy chịu đựng đau đớn ở nơi đó nằm, sau đó ta theo bản năng nhìn một chút bên cạnh, không ngờ phát hiện Lương Hiếu Điềm liền nằm ở bên cạnh ta, nàng tựa hồ là đã hôn mê, không biết là tình huống gì.

Sau đó, Lương Hiếu Điềm lại nói đi, chính là chính còng lưng một cái cực kì khủng bố bóng người, nàng tóc trắng xõa, da gà rũ, trên mặt nếp nhăn rãnh ngang dọc, sau đó, lúc này, nàng tựa hồ đang ở kiểm tra Lương Hiếu Điềm tình huống.

Lại nhìn về phía một bên khác, Vương Nhược Lan cũng đã hôn mê, liền nằm ở không xa địa phương.

Sau đó, ta thu hồi tâm thần, suy nghĩ hiện tại ở đó một giây nhỏ linh, còn có kia oán linh hẳn đã cùng Cự Long đối mặt, cũng không biết thắng bại như thế nào, tóm lại là có chút bận tâm.

Bất quá, bây giờ ta lo lắng cũng vô ích, dù sao chính ta cũng không giúp được gì.

Lúc này, bởi vì toàn bộ trong thạch động, chỉ có ta cùng cái đó Mụ già, cũng chính là Hoàng Hoa là thanh tỉnh, có cảm giác, cho nên ta tự nhiên làm theo liền đem sự chú ý rơi xuống trên người nàng.

Nói thật, lúc này ta rất đồng tình nàng, cảm thấy nàng rất đáng thương, phải biết, ngay tại vài chục phút trước, nàng còn là một thanh thuần động lòng người, tấm thân xử nữ mười sáu bảy tuổi đại tiểu cô nương, mà bây giờ cũng đã tóc trắng Như Tuyết da gà ông già, này chênh lệch không phải là mỗi người cũng có thể tiếp nhận, ta cũng không biết nàng hiện tại ở tâm lý

cảm giác như thế nào, nhưng mà, Ta đoán nàng đã rất tuyệt vọng, hơn nữa, nàng khả năng cũng không thể sống quá lâu.

Nhưng mà, để cho ta hoàn toàn không nghĩ tới là, ngay tại ta chính đồng tình nàng, tầm mắt hướng nàng xem qua đi khi, ta nhưng là bất ngờ thấy nàng chính run lấy bấy mà đem Lương Hiếu Điềm một cánh tay kéo lên, hướng mép đưa qua.

Đây là phải làm gì?

Lúc đó ta một trận kinh ngạc, không biết nàng phải làm gì, vì vậy ta theo bản năng từ trong cổ họng nặn ra mấy chữ nói: "Hoàng Hoa, người, người muốn làm gì?"

Nghe được ta lời nói, Hoàng Hoa có chút ngạc nhiên giương mắt nhìn ta một cái, ngay sau đó giọng khàn khàn nói: "Ta không phải là Hoàng Hoa, ta bây giờ là Tàn Hoa, này, này Nữ Oa ở là người bạn gái nhỏ đúng không? Ta, ta bây giờ yêu cầu nàng máu, như vậy ta mới có thể còn sống, ta còn không muốn chết, ta vẫn là có thể lại sửa trở về —— "

Thì ra là như vậy, nàng là muốn uống Lương Hiếu Điềm máu, nhưng mà, điều này hiển nhiên thì không được, ai biết nàng muốn uống bao nhiêu? Huống chi thể chất nàng đặc thù, vạn nhất có bệnh truyền nhiễm làm sao bây giờ?

Ngay sau đó ta gặp được cái này tình trạng, ta không cảm thấy là giết mình, vì bảo vệ Lương Hiếu Điềm, vì vậy liền đối với Hoàng Hoa nói: "Người, người thả tới nàng, đến, tới uống ta máu, người không có răng, ngay cả nàng da thịt cũng cắn không mở, người xem trên người của ta khắp nơi đều là vết thương, chính đang chảy máu, người tùy tiện hút một chút là được."

" Đúng, đúng nha, ta thế nào không nghĩ tới?" Hoàng Hoa đang khi nói

chuyện, giống như cái răn một loại hướng ta bò tới, không thể không nói, lúc ấy thấy nàng dáng vẻ, ta thật là cảm thấy rất kinh sợ cùng chán ghét, vì vậy ta không tránh khỏi là nhắm lại con mắt, không nhìn tới nàng, sau đó nàng chính là leo đến bên cạnh ta, cúi đầu xuống, ngay tại ta trên vết thương bủ.

Ta lúc ấy bị nàng làm cho đau nhức vô cùng, nhưng mà ta nhưng là như cũ cắn răng nhịn được, sau đó ngay tại ta nhắm mắt nằm khi, đột nhiên, cũng cảm giác được thân thể của mình một trận kịch liệt co quắp, ngay sau đó ta cả người cũng như cùng rút gân một dạng chột rúc thành một đoàn, dùng cái này đồng thời, ta chính là cảm giác mình ngực Tiểu Ngọc giầy, đột nhiên lại như cùng sống một dạng bắt đầu kịch liệt ở ta trong da thịt chui động.

Chương 190: Nhỏ máu ngâm cốt (hai

Không nghĩ tới kia Tiểu Ngọc giầy đột nhiên kịch liệt nhổ động, lúc ấy ta đau đến lăn lộn đầy đất, tiếng kêu rên liên hồi, Hoàng Hoa cũng nhận được liên lụy, bị ta một cước đạp đi ra ngoài. Nàng thân thể kia, bản thân cũng đã suy yếu ngay cả đứng lên cũng không nổi rồi, bây giờ bị ta đây sao đạp một cái, nhất thời lăn đến trong góc hừ hừ mà bắt đầu, ngay sau đó mất đi động tĩnh, nhìn dáng dấp cũng là ngất đi.

Sau khi, kia Tiểu Ngọc giầy chấn động càng ngày càng kịch liệt, ta cảm giác mình tựa hồ lập tức phải chết rồi, hai tay theo bản năng hướng ngực nắm tới, đồng thời cúi đầu hướng bên kia nhìn, mới phát hiện bộ ngực mình da thịt gồ lên đạt tới bóng chuyền lớn như vậy một cái màu đỏ tím bánh bao, tình trạng cực kỳ hại người, kia bánh bao lớp da trong suốt, lúc này có thể rõ ràng mà thấy bên trong Tiểu Ngọc giầy chính đung đưa đến, cùng lúc đó, kia Tiểu Ngọc giầy thả ra mười triệu cái tia máu diên đưa vào ta trong thân thể, mà lúc này, những tia máu kia tựa hồ đang ở thu hồi, nhưng mà, tia máu thu hồi khi, lại không riêng gì thu về tia máu, hơn nữa những tia máu kia còn đoàn đoàn quần quanh ở đồng thời, giống như lưới cá một dạng cuối cùng găng gượng từ ta trong máu thịt ôm ra một khối màu trắng bạch xương.

Ngay từ đầu khi, xương kia giống như khối sa lưới cá một dạng còn dùng lực vùng vẫy mấy cái, tựa hồ là muốn tránh thoát những tia máu kia trói buộc, nhưng mà cuối cùng, nó nhưng vẫn là bị càng ngày càng nhiều tia máu đoàn đoàn đất bao vây lại, sau đó bị kéo lôi đến Tiểu Ngọc giầy bên cạnh, sau đó chính là bị từng điểm thu vào rồi Tiểu Ngọc giầy giầy trong hăm.

Tiểu Ngọc giầy đem xương kia thu sau khi, lập tức toàn bộ giầy giống như phát như diên, ở đó thịt bên trong bọc liều mạng rong ruổi thoan động đến, đau đến ta cả người đều là điện giật một dạng chẳng qua chỉ là trong chốc lát sau khi, ta đã không kiên trì nổi, chỉ có thể là hai mắt vừa nhắm, ngay

sau đó liền ngất đi.

Này một bộ, không biết qua bao lâu thời gian, cả thế giới đều một mảnh Hỗn Độn cùng hắc ám, cho dù là ở trạng thái hôn mê bên trong, đều cảm giác cả người vẫn là rút ra đau, giống như bị người không ngừng đập vào roi như thế.

Hơn nữa, cơ hồ là một loại vậy không đi ác mộng, trong mơ mơ màng màng, luôn cảm giác mình không phải là nằm ở người Hương bên trong động, mà là nằm ở một nơi phi thường sâu thẳm tối tăm trong khe núi, một cái tô Long họa phong quan tài lớn cứ như vậy bày ở trước mặt của ta, cũng không biết là tại sao, kia quan tài đầu bị người gắng gượng móc ra một đại đen thui lỗ lớn, sau đó, ta chính dễ dàng thông qua cửa động kia thấy bên trong nằm thi thể, xác thực nói, nhưng thật ra là một cụ Khô Lâu, chỉ là bởi vì kia Khô Lâu hắc phát rồi bù, thật sự ta xem ra đến nhưng thật ra là một đoàn cỏ xanh một loại rồi bù đứng lên hắc phát, mà không phải hoàn chỉnh thi thể.

Sau đó, cũng không biết là tại sao, ta cuối cùng theo bản năng đến gần đến đó quan tài bên cạnh, có chút hiếu kỳ cúi đầu hướng ở trong đó nhìn, ngay sau đó, ta cuối cùng thấy kia màu trắng bạch đầu khô lâu bên cạnh, tựa hồ một cặp xanh mơn mớn đồ vật, không biết đạo cụ thể là cái gì.

Ta theo bản năng đưa tay hướng kia xanh mơn mớn đồ vật sờ qua đi, nhưng không nghĩ đột nhiên cánh tay đụng phải đoàn kia hắc phát, kia hắc phát lại thoáng cái treo ở ta tay áo bên trên, sau đó ta đuổi vội vàng nắm được một cái xanh mơn mớn đồ vật, ra bên ngoài co rút lại tay, nhất thời nghe được "Cô đông" một tiếng, cánh tay nhất thời trầm xuống, nhìn lại lúc, kia đầu khô lâu cuối cùng đã bị ta mang ra ngoài, lúc này chính rớt ở ta dưới cánh tay mặt, trợn mắt nhìn một đôi đen ngòm mắt nhìn ta.

Ta tâm lý run lên, liền vội vàng đi kéo kia Khô Lâu hắc phát, muốn đem kia

đầu khô lâu giết, kết quả nhưng không nghĩ kia Khô Lâu đột nhiên mở ra hai hàng Sâm Bạch đại răng cửa, phát ra một trận tiêm lệ tiếng kêu, thanh âm kia lập tức cả kinh ta cả người run sợ, vội vàng dùng lực vung vẩy cánh tay, rốt cuộc đưa nó bỏ rơi, sau đó ta xoay người liều mạng chạy trốn, một mực chạy không biết nhiều khoảng cách xa, ta đây mới thượng khí bất tiếp hạ khí ngừng lại, lại nhìn một cái trong tay, không phát hiện là cả kinh, bởi vì ta phát hiện ta lấy ra tới đồ vật, không đặc biệt, chính là một cái trái qua trong suốt Thụỵ Lục, hiện ra tia máu Tiểu Ngọc giày.

Này, đây là chuyện gì xảy ra?

Liền ở ta tâm lý chính kinh ngạc khi, không ngờ phát hiện kia Tiểu Ngọc giày đột nhiên cổ cổ nang nang đất tới lui, dài ra tai mắt mũi miệng, cuối cùng lại giống như lột xác Thiên một dạng biến thành một cái bảy tám tuổi đại búp bê một loại tiểu cô nương, cứ như vậy mặt đầy si ngốc bộ dáng, nằm rạp người nằm ở ta trong ngực, cái này làm cho ta vẻ mặt có chút rong chơi, cảm giác mình tựa hồ là làm cha một dạng chính có một cái khả ái con gái, nhưng mà, liền ở ta loại cảm giác này còn chưa kịp chính mình hưởng thụ ngay miệng, một trận dồn dập tiếng bước chân ở sau lưng vang lên, ngay sau đó nghiêng đầu nhìn, nhưng là thấy một người mặc một thân hoa phục Hung Lệ nữ nhân đang ở hướng ta bên này chạy, kia xanh mét mặt, kia lóng trức một loại ngón tay bắt, cùng với kia tỏa ra lục quang con mắt cùng máu đỏ môi, đầy đủ mọi thứ cũng bị dọa sợ đến ta cả người run run.

Sau đó ta theo bản năng buông ra cái đó tiểu cô nương, kết quả kia tiểu cô nương sau khi rơi xuống đất, lại là mình xoay người liền hướng xa xa bỏ chạy rồi, sau đó nữ nhân kia chính là căn răng nghiêng lợi theo thật sát phía sau nàng đuổi theo.

Ta có chút bận tâm kia tiểu cô nương, không biết nên không nên giúp một tay nàng, trừ trừ chỉ chốc lát sau, ta còn là giậm chân một cái đuổi theo, kết

quả này vừa chạy không sao, nhất thời dưới chân hết sạch, rơi vào một nơi trong vực sâu, sau đó, ở đó vực sâu phần đáy, ta nhưng là bất ngờ thấy được một cái cả người máu chảy đầm đìa, bị vô số máu thịt rắn khốn trôi đến nằm sắp ở trong ao đầm Độc Giác Cự Long.

Kia Cự Long đầy mắt oán độc nhìn ta, nhìn thấy ta sau khi, lập tức liều mạng giùng giăng, nhưng là lại không nghĩ nó mới vừa hơi nhúc nhích, những máu thịt kia rắn lập tức ở nó trong thân thể chui đẳng đến, lập tức đau đến nó phát ra một tiếng kinh khủng gào thét, ngay sau đó lần nữa nặng nề ném một cái, rơi vào trong vũng máu, nằm ở đó mà không nhúc nhích được rồi.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là có lòng lay động, tựa hồ có hơi ngộ được cái gì, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta còn chưa tới cùng ngẫm nghĩ khi, đột nhiên tầm mắt trở nên hoảng hốt, bốn Chu Cảnh trạng sương mù một loại bay lên, chỉ chốc lát sau, ta cuối cùng đứng ở một cái trống không lui bại nhà nông trong sân nhỏ rồi, sau đó, một nữ nhân chính đỡ môn đứng ở đằng kia hướng ra phía ngoài nhìn, nàng tựa hồ cũng phát hiện ta, sau đó nàng từng điểm hướng ta đi tới, đợi đến cách ta không tới xa ba mét khi, đột nhiên vừa cúi đầu, chợt xé ra chính mình phình bụng, từ bên trong lấy ra một cái máu chảy đầm đìa con nít, về sau giọng trẻ sơ sinh đối với ta hô: "Van cầu người, mau cứu hài tử của ta đi —— "

"A ——" lập tức, ta thật sự là có chút không nhận được, không tránh khỏi là cúi đầu liền liều mạng ói ra, sau đó nữ nhân kia thấy ta ói, cuối cùng đột nhiên chạy tới, từ ta phun ra đồng kia uế vật bên trong, nhặt lên một khối uổng công cục thịt, đối với ta nói: "Người xem, đây chính là ta hài nhi, người thế nào đem nó ăn?"

"Ta —— "

Nhất thời, cũng không biết thế nào, trước mặt nữ nhân này bộ dáng cuối cùng bắt đầu hoảng hốt, một hồi là kia cái nhà quý trong đáng thương nữ nhân, một hồi lại vừa là kia ôm cục thịt Bạt mẫu, mà các nàng nhưng đều là mặt đầy oán hận nhìn ta.

Ta cảm giác mình hình như là đã làm sai điều gì, ta lòng tràn đầy hối hận cùng tự trách, không tránh khỏi là theo bản năng xoay người chạy trốn, liều mạng chạy, ở trong hoang dã vô biên vô hạn đất đi phía trước chạy như điên, giống như tốc điên Dĩ Ngưu, không có mục tiêu, cũng không có phương hướng, ngày cao như vậy, đất rộng như vậy, lại cảm giác cũng không có ta ẩn thân địa phương. . .

Ngay tại ta lòng tràn đầy mê mang cùng mê lương khi, đột nhiên, trước mặt lướt một cái sắc trời chiếu xuống đến, nhất thời ta cảm giác mình hình như là tâm linh bị gột rửa một dạng về sau bên tai vang lên tiếng kêu nói: "Tiểu Bắc, Tiểu Bắc, tỉnh một chút, tỉnh một chút —— "

Nghe được thanh âm kia, ta ngay sau đó trương mở con mắt tỉnh lại, lúc này mới phát hiện chính mình vẫn là nằm ở người Hương trong động, Lương Hiếu Điềm chính quỳ ở bên cạnh ta, có chút lo âu nhìn ta.

Thấy cái này tình trạng, ta có chút u mê quấy người một cái, lại mới phát hiện toàn thân vẫn là đau nhức vô cùng, cúi đầu nhìn mình một chút ngực, nhưng là phát hiện ngực cái đó bánh bao đã biến mất rồi, bây giờ chỉ còn lại có một cái máu chảy đầm đìa vết thương, một mảnh máu thịt be bét, cùng lúc đó, ta phát hiện trong tay của ta thật giống như chính cầm thứ gì, sau đó ta theo bản năng cầm lên nhìn một chút, lại mới phát hiện chính là cái kia Tiểu Ngọc giày, chỉ là lúc này, kia Tiểu Ngọc giày nhưng là đang nhỏ máu, hơn nữa, xuyên thấu qua kia ngọc chất, còn có thể rõ ràng mà thấy kia giày trong hàm chính tấp một khối màu trắng xương.

"A —— nhanh lấy ra —— "

Cũng không biết tại sao, Lương Hiếu Điềm thấy kia Tiểu Ngọc già, lập tức thét một tiếng kinh hãi, theo bản năng liền hướng bên cạnh tránh khỏi.

Thấy nàng cử động, ta không cảm thấy là có chút ngạc nhiên nhìn nàng nói: "Thế nào? Người rất sợ cái này già? Trước không phải là người đem nó đưa tới sao?"

"Là ta đem nó đưa tới, nhưng là người biết kia trước phát xảy ra cái gì sự tình sao? Còn có chính là, lúc ấy người thật chỉ có thấy được ta một người sao? Lúc ấy ta là bị ba nữ nhân đồng thời bắt giữ tới, các nàng tốt hung tốt đáng sợ, hãy cùng quý như thế, ta đều sắp bị các nàng hù chết." Lương Hiếu Điềm lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Có ý gì? Người tốt sinh nói một chút." Ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là đưa nàng việc trải qua nói ra, mà khi ta nghe rồi nàng lời nói sau khi, không tránh khỏi cảm thấy một trận rợn cả tóc gáy.

Nguyên lai, trước Lương Hiếu Điềm bị ta nói đến có chút tức giận, rồi đi Văn Hương Cốc sau khi, cũng không có đi thẳng về đồ đại gia sân, mà là ở phụ cận trong núi rừng đi loanh quanh trong chốc lát, trông cây vào có thể giúp ta giúp cái gì.

Kết quả, để cho nàng không nghĩ tới là, nàng lúc ấy đi đi, liền nghe có người ở rừng cây đối với nàng hô: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, người tới đây một chút chứ sao."

Lương Hiếu Điềm ngẩng đầu nhìn một chút, mới phát hiện là một bảy tám tuổi đại, búp bê như thế tiểu cô nương, tâm lý không cảm thấy là có chút thích, cũng không có gì phòng bị, liền đi tới, nào biết nàng vào rừng kia sau

khi, mới phát hiện nơi đó phi thường u ám, cùng lúc đó, bên trong còn đứng hai nữ nhân, một người trong đó một thân quái dị hoa phục cổ trang, sắc mặt xanh mét, môi máu đỏ, gương mặt phi thường hung ác, mà một người khác chính là trong ngực ôm một cái trẻ nít nhỏ, đi tới gần bên nhìn lên, lại cảm giác kia trẻ sơ sinh tựa hồ là chết thân thể đều đã hơi khô xẹp.

Chương 191: Cho Quý Nữ dẫn đường

Có thể tưởng tượng, lúc ấy Lương Hiếu Diễm thấy hai nữ nhân kia, trong lòng là cái như thế nào cảm giác, nàng phi thường kinh sợ, lại nhìn một cái bốn phía đều là Hoang Sơn Dã Lĩnh, hoàn toàn yên tĩnh, xa gần rất nhiều đồ nát mẻ phần tán lác, cho nên hấn trong nháy mắt liền biết, biết rõ mình nhất định là đụng vào đồ bẩn rồi, cho nên hấn lúc ấy không nói hai lời, "Phi phi" dặt ỏi hai hộp nước miếng, xoay người liền muốn rời đi kia mảnh rừng ở.

Nhưng mà, để cho nàng không nghĩ tới là, nàng mới vừa quay người lại, bất ngờ liền thấy hai nữ nhân kia lại là đã đứng ở trước mặt nàng, bộ dáng kia giống như di chuyển tức thời như thế.

Dưới tình huống này, Lương Hiếu Diễm tự nhiên là có chút hồng mắt, nhưng mà, để cho nàng không nghĩ tới là, vừa lúc đó, một cái tay nhỏ giữ nàng lại tay, cúi đầu nhìn lên, mới phát hiện là cái đó bảy tám tuổi Tiểu Nữ Hải Tử, sau đó kia tiểu cô nương cho nàng một cái Tiểu Ngọc giày, nói với nàng: "Tỷ tỷ, chúng ta đi, không muốn lui về phía sau nhìn, ta cho người biết làm sao bây giờ."

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Diễm cũng chỉ có thể là kinh ngạc nhìn tùy ý kia tiểu cô nương kéo đi về phía trước rồi, về phần hai nữ nhân kia đi nơi nào, Lương Hiếu Diễm thấy cho các nàng thật giống như một mực với ở sau lưng nàng, chỉ là nàng không dám quay đầu nhìn lại.

Sau đó các nàng một đường liền đi vào Văn Hương Cốc, sau đó, đi ngang qua kia mảnh nhỏ lá hương thung non rừng cây khi, Lương Hiếu Diễm phát hiện kia tiểu cô nương, còn có hai nữ nhân kia đều không thấy, trong tay mình chỉ còn lại một cái Tiểu Ngọc hài.

Lúc này, nàng nghĩ vứt bỏ kia Tiểu Ngọc giày chạy mất, nhưng là lại vừa mới có cái ý nghĩ này, liền nghe được phía sau có một âm lãnh thanh âm

nói: "Tiếp tục đi, đừng có ngừng."

Thanh âm này để cho nàng lông tơ đều dựng lên, nàng không dám chần chờ, chỉ có thể là tiếp tục đi về phía trước, một cái đi tới Quế Hoa vườn cửa, nàng lại nghe được cái đó âm lãnh thanh âm nói cho nàng biết muốn hướng bên cạnh đi, sau đó liền từ trên tường đào mở trong một cái động đi vào.

Đi thẳng đến người Hương ngoài động mặt khi, thanh âm kia mới nói cho nàng biết đem Tiểu Ngọc giày giấu, đi tới bên trong động đi, sau đó tốt nói cho nàng biết sau khi đi vào phải làm sao.

Mà thanh âm kia để cho nàng làm sự tình, chính là đem kia Tiểu Ngọc giày thả vào đã điên ngược ta miệng, nàng lúc ấy bất minh sở dĩ, thân thể rất căng cứng rắn, chỉ có thể làm theo, sau đó liền xảy ra trước ngọc giày hút Âm một màn.

Lúc đó, nghe được Lương Hiếu Diễm lời này, ta đột nhiên có lòng lay động, thấy đây là kia Tiểu Ngọc giày muốn tới cứu ta, nhưng mà khả năng bởi vì này Văn Hương Cốc bên trong có một ít Cấm Chế, đưa đến kia Tiểu Ngọc giày không thể tự kiềm chế đi vào, cho nên nó không thể làm gì khác hơn là mượn phàm nhân lực lượng đem nó mang vào. Mà kia Tiểu Ngọc giày đối với Lương Hiếu Diễm khả năng ít nhiều có chút quen thuộc, đang có lại thấy được nàng, dĩ nhiên là lựa chọn nàng là mục tiêu.

Cả cái sự tình, đến nơi này, hẳn đã coi như là kết thúc, kia Long Cốt bị ngọc giày hấp thu, bây giờ ngọc này giày nhỏ máu ngậm cốt, sau này nhất định càng hung ác, âm khí nặng hơn, ta thật là không biết mình này xui xẻo thời gian lúc nào là cá đầu.

Lúc này ta tự nhiên làm theo nhớ lại gia gia, cũng không biết hẳn lão nhân gia bây giờ ở cái gì địa phương, thật hy vọng lần này trở về có thể thấy

được hẳn, nói như vậy, ta nhất định phải để cho hẳn lão nhân gia hỗ trợ đem này Tiểu Ngọc trong giày âm sát khí loại trừ.

Lúc này, thân thể ta đau nhức vô cùng, hơn nữa điểm chết người là, ta bây giờ đã hoàn toàn phạm nhân thân thể, ép căn bản không hề chỗ đặc thù gì, Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo hoàn toàn không có, cho nên, sau này ta đem tiếp tục chính mình chỉ lúc trước cái loại này cuộc sống bình thường.

Cũng may, lúc này Lương Hiếu Điềm còn phụng bồi ta, để cho ta trong lòng có hơi có chút an ủi.

Sau đó, ta để cho Lương Hiếu Điềm tra nhìn một chút Vương Nhược Lan tình huống, Lương Hiếu Điềm gật đầu qua đi nhìn một chút, vỗ một cái Vương Nhược Lan mặt, đem nàng đánh thức, nàng thương cũng rất nặng, nhưng mà thật giống như so với ta muốn khá một chút, ngồi sau khi thức dậy, điều tức chốc lát, lại là có thể giùng giăng đứng lên.

Vương Nhược Lan sau khi thức dậy, đầu tiên là hướng Hoàng Hoa bên kia nhào tới, sau đó lắc lắc Hoàng Hoa, đem nàng ôm ở trong ngực.

Lúc này Hoàng Hoa vẫn là tóc trắng như máu, già nua xế chiều dáng vẻ, nhưng mà cũng không có chết, còn có khí tức, sau đó chỉ chốc lát sau, Hoàng Hoa ung dung đất tỉnh lại, quét mắt nhìn một chút trong thạch động, theo bản năng hỏi "Kết thúc sao?"

"Kết thúc, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó nói với nàng: "Này Văn Hương Cốc sau này sẽ là một cái bình thường địa phương, chân chính địa điểm du lịch, sẽ không lại xuất hiện cái gì ăn thịt người Hấp Huyết chuyện, ta hi nhìn các người cũng không cần làm như vậy. Dĩ nhiên, ta đề nghị là các người tốt nhất rời đi này cái địa phương, không muốn lại ở chỗ này gặp."

"Đúng vậy, sư phụ, chúng ta đi thôi, " Vương Nhược Lan đối với Hoàng

Hoa nói.

Nghe được Vương Nhược Lan lời nói, Hoàng Hoa nhưng là lắc đầu nói: "Không được, các người đi thôi, này cái địa phương đã trống, ta quyết định ở lại chỗ này, trông coi này cái địa phương. Yên tâm đi, ta sẽ không hại người, ta thuật pháp bản thân không có như vậy tính chất."

Nghe được Hoàng Hoa lời nói, Vương Nhược Lan mặt đầy bất đắc dĩ, giương mắt hướng ta xem qua đi, đi tới, cùng Lương Hiếu Điềm nói: "Chúng ta hay là rời khỏi nơi này trước đi. Tiểu Bắc bị thương rất nặng, chúng ta phải nghĩ biện pháp đem hắn chở đi mới được."

"Phát xảy ra cái gì sự tình? Trong này thế nào?" Kết quả, để cho chúng ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, đột nhiên kia người Hương ngoài động mặt vang lên tiếng hò hét, tựa hồ là có người đến.

Cái này tình trạng để cho chúng ta đều là ngẩn ra, có chút ngạc nhiên, ngay sau đó nhớ tới kia Quế Hoa vườn cửa đúng là có mấy cái phụ trách giữ cửa an ninh, chắc là bọn họ nhìn đến đây ở ra bên ngoài bốc khói đen, có chút bận tâm, cho nên mới tới tra nhìn một chút tình huống.

Những người an ninh này cũng đều là kia lão đầu tử ngay tại chỗ mời tới, đối với trong cốc tình huống hẳn không phải là vô cùng rõ ràng.

Lúc này, ta rất lo lắng bọn họ phát hiện nơi này bừa bãi cảnh tượng, sau đó đi báo cảnh sát, nói như vậy, chúng ta có thể liền có chút phiền phức rồi.

Kết quả, vừa lúc đó, lại chỉ nghe bên ngoài vang lên một cái thanh âm nói: "Làm gì? Các người thế nào tiến vào? Không có người các sự tình, đây là Giáo sư ở làm thí nghiệm, các người nhanh đi ra ngoài, khác biệt sự tình không cần lo. Đúng rồi, nay ngày Giáo sư phải làm một cái rất lợi hại thí nghiệm, các người cũng về nhà trước đi, ngày mai trở lại, đỡ cho thêm

phiền!"

"Dạ, là, chúng ta cái này thì đi, " mấy cái an ninh đối với người nói chuyện kia tựa hồ phi thường kính sợ, cho nên, nghe được thanh âm kia sau khi, lập tức liền gật đầu ứng thừa rồi đi.

Chỉ chốc lát sau, người nói chuyện kia tựa hồ là nhìn các nhân viên an ninh rồi đi, này mới chậm rãi đi vào trong động đến, sau đó hần sau khi đi vào, ta ngẩng đầu nhìn lên, không cảm thấy là có chút giật mình, theo bản năng hỏi "Người, người không phải là đi sao?"

"Đi có thể trở về, " người vừa tới không phải là người khác, chính là cái đó Ngư Phu, trên tay hần như cũ bưng một chậu hoa.

Hần đem hoa buông xuống, ngồi xổm trên một tảng đá, xem chúng ta nói: "Ta mới vừa mới rời khỏi khi, vừa vặn đi qua giam khổng thất, sau đó liền thấy các người nơi này phát sinh hết thảy. Vốn là, chúng ta rời đi này cái địa phương, chính là vì trốn tránh cái đó Bạt mẫu, bây giờ nếu nàng đã bị tiêu diệt, chúng ta đây cũng cũng không cần phải xa đi nha. Liền ở trong sơn cốc này ở lại, thật ra thì cũng thật tốt rồi, người nói có đúng hay không?"

Nghe nói như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể là cười khổ một hồi.

"Tốt lắm, bây giờ các người hần thật tốt nhận thức một chút ta đây vị mới Cốc Chủ rồi, " kia Ngư Phu đang khi nói chuyện, đứng dậy, mắt lạnh nhìn chúng ta nói: "Bất quá, nghĩ đến các người hần đều đã nhận biết ta, như vậy, đã như vậy, ta đây bây giờ ước chừng phải mời các người rời khỏi nơi này. Người nhìn ta trong nhà này thật là đủ loạn, các người đi nhanh lên, ta cũng dễ thu dọn quét dọn một chút, các người nói có đúng hay không?"

"Nhưng là, chúng ta bộ dáng bây giờ, chúng ta đi như thế nào?" Vương

Nhược Lan có chút bất đắc dĩ hỏi.

Nghe nói như vậy, kia Ngư Phu nhưng là mỉm cười một chút nói: "Người quên? Người tới khi, không phải là kéo một chiếc xe ba gác sao? Bây giờ, các người có thể dùng kia xe ba gác lần nữa đem người kéo ra trở về, vội vàng, xe ba gác ta đã kéo ra tới cửa rồi, bây giờ các người đem người dọn ra liền có thể đi, có muốn hay không ta hỗ trợ?"

"Không cần, " Lương Hiếu Điềm rất có chí khí dặt cặt dứt hẳn, tiếp theo chính là kéo trong tay ta cánh tay, muốn dìu ta đứng lên.

Không thể không nói, lúc ấy ta thật đau đến nhe răng trợn mắt, nhưng mà ta vẫn như cũ là cắn răng kiên trì, sau đó ta đứng lên, một chút xiu hướng cửa hang chuyển đi, đến bên ngoài quả nhiên thấy một chiếc xe ba gác, sau đó ta hướng trên xe ba gác một chuyển, liền bắt đầu kịch liệt thở hổn hển rồi.

Đem ta để lên xe ba gác sau khi, Lương Hiếu Điềm kéo xe liền đi ra ngoài rồi, Vương Nhược Lan chính là che ngực, sắc mặt trắng bệch đất đi theo bên cạnh.

Chúng ta lúc rời đi sau khi, ta nằm ở trên xe ba gác, ngẩng đầu hướng kia ngửi Hương động nhìn sang, nhưng là thấy cái đó Ngư Phu chính gác tay đứng ở đằng kia xem chúng ta, bên cạnh hẳn chính là một cái tóc bạc hoa râu, vóc người cồng lừng nữ nhân.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là đối với Vương Nhược Lan nói: "Hắn sẽ sẽ không làm thương tổn sự phụ người?"

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan lắc lắc đầu nói: "Cũng sẽ không, coi như hẳn muốn tổn thương sự phụ, chúng ta bây giờ cũng không cách nào ngăn cản, bây giờ chúng ta lựa chọn tốt nhất chính là nhanh đi về, đem thương thể dưỡng hảo, sau đó sẽ quản khác biệt sự tình."

Vương Nhược Lan lời không sai, cho nên khi xuống ta cũng không hỏi thêm nữa, nằm xuống chuẩn bị nghỉ ngơi, nhưng mà kia xe ba gác lắc lư đất lợi hại, cho nên ta căn bản tựa vô pháp bình tĩnh, sau đó, toàn thân đau nhức dưới tình huống, ta không có cái gì sự tình có thể làm, chỉ có thể là một bên căn răng kiên trì, một bên đem trong tay Tiểu Ngọc giày cầm lên, ở lặn về tây Hồng Nhật xuống cẩn thận tra xét một phen, này nhìn một cái bên dưới, lại mới phát hiện một cái cực kỳ quái dị địa phương, đó chính là kia Tiểu Ngọc giày ngọc chất bên trong tia máu, tựa hồ biến mất.

Sau đó ta nhìn kỹ lại, lúc này mới phát hiện máu kia tơ tằm cũng không phải là biến mất, chỉ là nó hướng trung gian thu hẹp, bây giờ chính giống như trương lưới cá một dạng đem kia kẹt ở giày trong hãm xương cho bọc lại.

Mà xương kia, chính là vừa vặn xác định tại ngọc giày bên trong, từ giày miệng nhìn thấy, thậm chí có thể thấy màu trắng bạch một đoạn xương, chỉ là xương kia mặt ngoài đồng dạng là bao quanh một tầng tia máu.

Cái này tình trạng để cho ta hơi nghi hoặc một chút, không biết đại biểu cái gì, nhưng mà cảm giác hẳn là máu kia thấm ở trời buộc kia Long Cốt khí tức, cho nên mới biến thành cái bộ dáng này. Sau đó ta theo bản năng liền nghĩ đến, nếu máu kia thấm cùng này Long Cốt tạo thành khắc chế, vậy có phải hay không nói đúng là, thật ra thì ngọc này giày bây giờ trên căn bản coi là bình thường linh bảo, mà không phải Tà Bảo rồi hả?

Chương 192: Lão lươn canh

Tiểu Ngọc giãy tình huống rất cuộc thế nào, trước mắt ta còn nói không chừng, chỉ có thể chờ đợi đến sau này coi lại, bất quá ta thật sự là không dám ôm cái gì tốt hy vọng, ta chỉ yêu cầu nó có thể làm cho ta hai ngày nữa cuộc sống an ổn là được.

Thời gian là trời tối khi, chúng ta trở lại Hồ Đại Niên trong sân, Hồ Đại Niên đang chờ chúng ta, nhìn thấy chúng ta tình trạng, hắt cả kính hai tay run run, không biết chúng ta là phát xảy ra cái gì sự tình, sau đó hắt cũng không hỏi nhiều, vội vàng liền cùng Lương Hiếu Điềm, còn có Vương Nhược Lan đồng thời đem ta nhấc vào trong nhà, thả lên giường, để cho ta nằm xuống, sau khi Vương Nhược Lan chính mình uống chút nước, chậm một chút khí tức, tiếp theo liền bắt đầu cho ta xử lý vết thương, trong quá trình này, đồ đại gia cùng Lương Hiếu Điềm chính là một mực ở bên cạnh hỗ trợ.

Ta lúc này, cuối cùng là lấy được một cái thực tế chút địa phương nằm nằm, cho nên không tự chủ cũng có chút muốn ngủ mê mang.

Kết quả, ngay tại ta nhanh phải ngủ khi, Vương Nhược Lan cũng là để cho tình ta, đối với ta nói: "Tiểu Bắc, không muốn ngủ, người mất máu quá nhiều, rất có thể ngủ liền không tỉnh lại, người nghe lời ta, giữ vững một chút, ta lập tức nghĩ biện pháp cho người bổ một chút nguyên khí."

"Người có biện pháp gì?" Ta mơ mơ màng màng hỏi.

"Để cho ta suy nghĩ một chút, " Vương Nhược Lan tại chỗ đi vòng vo một chút, ngay sau đó vỗ tay một cái, đối với Hồ Đại Niên nói: "Ta nhớ được trước chúng ta từ trong giếng đợi một cái rất con lươn to đi lên, để cho ở nhà người trong chậu gỗ, bây giờ còn đang sao?"

"Ồ, ở, dĩ nhiên vẫn còn, thế nào, phải dùng cái đó sao?" Hồ Đại Niên tò mò

hỏi.

" Đúng, nhanh bưng tới, " Vương Nhược Lan nói.

Nghe được Vương Nhược Lan lời nói, Hồ Đại Niên vì vậy tự ra đi đem kia con lươn kể cả chậu đồng thời bưng vào, sau đó Vương Nhược Lan vén tay áo lên, thật vất vả đem lão kia con lươn bắt đi ra, bỏ vào một sạch sẽ trắng men trong chậu, về sau dùng dao chính là nhắm ngay kia con lươn cổ chính là một trận Mãnh bằm.

Nhất thời, kia con lươn liều mạng giãy dụa, máu chảy ồ ạt, thiếu chút nữa thì từ trong chậu nhảy ra ngoài, sau đó lại bị Vương Nhược Lan dùng cái nắp nồi ở chết tử địa trùm lên bên trong.

Chỉ chốc lát sau, kia con lươn không có động tĩnh, đoán chừng là chảy máu đến không sai biệt lắm, Vương Nhược Lan lúc này mới đem nắp nồi lấy ra, nhìn một chút, phát hiện trong chậu con lươn đã có chút không tức giận, chảy gần nửa chậu máu.

"Đem này lão Hoàng lươn nấu canh, " Vương Nhược Lan đang khi nói chuyện, đem lão kia con lươn tốt xốc lên đến, thả lại chậu gỗ khí lực, sau khi chính là đem kia con lươn máu rót ở trong chén, bưng đến trước mặt của ta, đỡ ta ngồi dậy, đối với ta nói: "Tiểu Bắc, không phải sợ tanh hôi, uống hết, đối với người rất mới có lợi."

Ta đương nhiên biết cái này là rất mới có lợi, nhưng mà ta thật sự là uống không quen máu tươi, bất quá, hiện tại dưới tình huống này, ta cũng không cách nào quá để ý, cho nên chỉ có thể là nhắm đến con mắt, đem kia con lươn máu từng ngụm từng ngụm uống vào.

Không thể không nói, này con lươn máu vẫn rất có hiệu quả, lúc ấy uống vào sau khi, rất nhanh thì cảm giác tâm lý thư thả một ít, nguyên vốn có

chút lạnh như băng thân thể cũng khôi phục một chút ấm áp, sau khi, ta lần nữa phải ngủ rồi, lần này, Vương Nhược Lan không có ngăn ta nữa.

Sau đó, này một cảm giác ta ngủ đến cơ hồ là thiên hôn địa ám, xác thực nói, ta nhưng thật ra là hôn mê, cho nên, lúc ấy ta chỉ cảm thấy Vân Sơn Vụ lượn quanh, trong đầu cảnh tượng không ngừng biến đổi, một hồi là sơn lâm, một hồi là thác nước, một hồi có người khóc, một hồi có người cười, cả người giống như ngồi xe cáp treo một loại choáng váng, sau đó, không biết qua bao lâu thời gian sau khi, ta tầm mắt đột nhiên một mảnh tối tăm, có chút ngừng lại, sau khi ta nhưng là phát hiện mình chính nằm ở trên giường, sau đó, để cho ta cảm thấy rợn cả tóc gáy là, giường của ta hai bên, cuối cùng đứng nhiều người.

Đầu tiên thấy người, không là người khác, chính là cái đó Sở văn mỹ, nàng miếng vải đen như thể tóc phi ở trên mặt, không thấy được nàng dáng vẻ, nhưng mà ta biết cái đó là nàng, về sau, ở bên cạnh nàng, chính là đứng nhất cá diện sắc xanh mét, môi máu đỏ, phiến trứ bạch nhân cổ trang nữ nhân, cô gái kia cũng là không nhúc nhích, tựa hồ đang trợn mắt nhìn ta, vừa tựa hồ ở nhìn thẳng phía trước.

Sau khi, nhìn lại giường của ta một bên khác, chính là đứng một cái tiểu cô nương, còn có một cái ôm hài tử nữ nhân.

Tứ Quỷ tề tụ, Tứ Quỷ nhắc giường, đây là sẽ chết tiết tấu!

Lúc đó ta cả kinh trợn mắt hốc mồm, cảm giác mình giường đúng như cùng thuyền như thể bay, tựa hồ đang ở hướng Âm Tào Địa Phủ đi vào trong.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, liền ở ta tâm lý chính nghĩ như vậy khi, trong giây lát, cảm giác cuối giường có động tĩnh, phí sức ngẩng lên đầu đi xem lúc, lại mới phát hiện một cái cả người máu chảy đầm đìa người chính đứng ở đằng kia, vẻ mặt cực kỳ dữ tợn nhìn ta, hẳn muốn hướng ta

nhào tới, nhưng mà nhưng không biết tại sao, luôn là với không tới ta, cuối cùng chỉ có thể hung hãn mài răng, chết tử địa trợn mắt nhìn ta, để cho ta vì vậy cảm thấy cả người run run, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian sau khi, bên tai ta đột nhiên truyền tới một tiếng kêu, sau đó ta hai mắt một tấm, ngay sau đó tỉnh lại, nhìn lại lúc, mới phát hiện mình chẳng qua chỉ là làm rồi một cái ác mộng, thật ra thì chính mình một mực nằm ở trên giường ngủ.

Lúc này, thời gian hẳn đã là đêm khuya rồi, trong căn phòng điểm cây nến, lãnh đạm Hoàng Quang mang, ung dung dựa dựa theo, Hồ Đại Niên, Vương Nhược Lan, còn có Lương Hiếu Điềm, tựa hồ cũng không có ngủ, đều tại trông coi ta.

Sau đó, nhìn thấy ta tỉnh lại, Lương Hiếu Điềm liền bưng một cái chén canh ngồi ở mép giường, dùng cái muỗng múc một ít muỗng canh, thổi thổi, đối với ta nói: "Tiểu Bắc, đây là lão kia con lươn nấu canh, người uống một chút, đối với thân thể mới có lợi."

Ta gật đầu một cái, bắt đầu uống canh, cùng lúc đó, tâm lý không tránh khỏi nhớ lại một cái sự tình, không cảm thấy là đối với Vương Nhược Lan nói: "Nhược Lan, người có biết hay không Hỏa Lư Xà cây là vật gì?"

"Hỏa Lư Xà cây?" Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút đất cau mày nói: "Đó là Hỏa Lư Xà roi, rất lợi hại đồ vật, người hỏi thế nào lên cái này?"

Nghe nói như vậy, ta cùng Lương Hiếu Điềm liếc mắt nhìn nhau, đều là gật đầu một cái, sau đó ta hỏi Vương Nhược Lan nói: "Nghe nói Hỏa Lư Xà cây ăn nhiều có thể đem người ăn chết, Giải Dược là cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên, người biết dược liệu này đi đâu mà tìm sao? Người nơi này có sao?"

"Cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên?" Kết quả, ngay tại Vương Nhược Lan còn chưa lên tiếng khi, bên cạnh Hồ Đại Niên nhưng là tiếp lời nói: "Vật này nhắc tới còn thật hiếm thấy, bất quá, các người vận khí tốt, hỏi đúng người, ta vừa vặn có cái này được liệu."

"Người thật có? Có thể hay không giúp ta cầm một chút tới?" Lương Hiểu Điềm mừng rỡ hỏi.

"Dễ làm, các người chờ, ta đây tự đi cầm." Hồ Đại Niên gật đầu một cái, một bên đi ra ngoài, vừa hướng chúng ta nói: "Ở ta trong căn phòng nhỏ đầu rồi, khả năng cần một quãng thời gian."

"Không việc gì, người đi đi, " ta gật đầu một cái, nhìn Hồ Đại Niên đi ra ngoài, sau đó thì nhìn hướng Vương Nhược Lan nói: "Nam Kinh cái đó thú y là các người người, bây giờ Văn Hương Cốc tình huống, bọn họ khả năng còn không biết, sau này nói không chừng sẽ còn tiếp tục hại người, các người ở bên ngoài có bao nhiêu như vậy điểm liên lạc? Ta cảm thấy đến này sự tình sau khi kết thúc, chúng ta tiện đem nhất những người này cũng đều xử lý một chút, nếu không nói không chừng sẽ còn ra một ít tai vạ, người nói có đúng hay không?"

"Đúng là đúng chẳng qua là ta lo lắng cái đó Ngư Phu sẽ không đồng ý, " Vương Nhược Lan có chút lo âu nói.

Chương 193: 4 quý nhắc giường 5000. . .

Vương Nhược Lan lời nói để cho ta có chút lo lắng, dù sao, cái đó Ngư Phu cho ta cảm giác, tựa hồ cũng không phải là cái gì người lương thiện, bây giờ Văn Hương Cốc gốc rễ coi như là bị chúng ta cho móc rễ, sau đó nhạ một cái lớn Ấn Bí Môn phái, liền tự nhiên làm theo rơi xuống cái đó Ngư Phu trên tay, không biết hẳn tiếp theo gặp nhau lợi dụng này một phần lực lượng đi làm cái gì sự tình.

Ta hy vọng hẳn không phải làm gì chuyện xấu, nhưng mà, từ trước hẳn biểu hiện đến xem, hẳn hiển nhiên vẫn có một ít ý tưởng. Hơn nữa, ta tin tưởng, Văn Hương Cốc tích lũy nhiều năm như vậy, cùng ngoại giới chi nhánh liên lạc tất nhiên là cố gắng hết sức mau lẹ, cho nên, ta cảm thấy, lúc này, Ngư Phu nói không chừng đã cùng những thứ kia phân tán ở bên ngoài người cũng lấy được liên lạc, hơn nữa xác lập chính mình lãnh đạo mới địa vị.

Cho nên, từ hướng này xem ra, chúng ta thương thế khỏi hẳn sau khi, thật đúng là đến lại đi Văn Hương Cốc đi một chuyến mới được, dù sao làm sự tình phải có thủy có chung, ta không thể tự kiểm chế liều sống liều chết, cuối cùng lại để cho có dụng ý khác người ngư ông đắc lợi, huống chi Hoàng Hoa vẫn còn ở bên trong thung lũng kia, dựa theo thân phận nàng mà nói, nàng tồn tại đối với Ngư Phu mà nói là một cái uy hiếp rất lớn, cho nên, Ngư Phu rất có thể sẽ gây bất lợi cho nàng, ta cũng phải bảo đảm Hoàng Hoa an toàn mới được.

Không qua này cái sự tình không gấp được, cho nên khi xuống ta cũng không có sẽ cùng Vương Nhược Lan nói chuyện, ngẩng đầu nhìn một chút bóng đêm đã rất sâu, cho nên liền làm cho các nàng cũng đi về nghỉ ngơi đi.

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ta một cái nói: "Thương thế của người quá nặng, bên người không người không được, nếu không chúng ta lưu lại phụng bồi

người đã khỏe."

Lời này để cho ta có chút làm rung động, nhưng mà suy nghĩ một chút, hay là để cho Vương Nhược Lan đi nghỉ trước, dù sao nàng cũng chịu rồi bị thương rất nặng, Lương Hiếu Điềm chính là lưu lại.

Vương Nhược Lan đi sau khi, Lương Hiếu Điềm cho ta đút hết rồi con lươn canh, về sau chính là đóng cửa lại, trở lại mép giường, ngồi xuống ghế dựa đến, giúp ta che tốt chăn nói: "Người ngủ trước đi, ta ở nơi này mép giường nằm úp sấp một hồi, có sự tình tùy thời có thể phối hợp."

Nghe được nàng lời nói, ta nghiêng đầu nhìn một chút nàng mệt mỏi tốt có chút tái nhợt sắc mặt, biết nàng cũng có chút không chịu nổi, vì vậy tâm lý có chút thương tiếc, ngay sau đó nói với nàng: "Nếu không người cũng đi ngủ đi, yên tâm đi, ta không sao."

"Vậy không được, vạn nhất lát nữa người có sự tình làm sao bây giờ?" Lương Hiếu Điềm nhìn ta, lòng tràn đầy lo âu, ngay sau đó lại có chút tự trách nói: "Hơn nữa, người biến thành cái bộ dáng này, xét đến cùng cũng là bởi vì ta, nếu như không phải là vì ta, người cũng sẽ không tới này cái địa phương, cũng sẽ không phát sinh này chút ít chuyện."

Thấy nàng nói như vậy, ta cũng vậy bất đắc dĩ, ngay sau đó suy nghĩ một chút, nói với nàng: "Vậy nếu không như vậy đi, người cũng đừng nằm rồi, người cũng lên đây đi, nằm xuống nghỉ ngơi cho khỏe, ta có sự tình liền đánh thức người."

"Này ——" Lương Hiếu Điềm nhìn một chút kia giường, do dự một chút.

"Người yên tâm, ta bây giờ vết thương chẳng chịt, di chuyển cũng không nhúc nhích được, không có cách nào vô lễ người, " ta nói với nàng.

"Ô kìa, người nghĩ đi nơi nào? Ta là lo lắng ta ngủ sau khi không đứng đắn, sẽ làm đau người, " nàng nói.

"Không việc gì, cái giường này đủ chiều rộng, người lên đây đi, đem ta hướng bên trong đẩy đẩy một cái là được, " ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng lúc này mới gạt đầu một cái, ngay sau đó có chút xấu hổ xoay người lại đem đèn cho thối, về sau mới đi tới, tất tất tác tác dẫm sờ lên giường, theo sát ta nằm xuống, nhưng là lại chỉ là như vậy giữ nguyên áo nằm, ngay cả chân đều không nấp.

"Đắp chút chăn a, ngủ thiếp đi sẽ lạnh, " ta có chút bận tâm nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng lúc này mới "Ồ" một tiếng, cẩn thận kéo cái chăn giác đi qua đắp trên người rồi.

Thấy nàng nằm xong rồi, ta cũng yên lòng, ngay sau đó ta nhắm lại con mắt, lần nữa lâm vào trong giấc ngủ say.

Nhưng mà, lần này ngủ sau khi, để cho ta không nghĩ tới là, làm mơ lại càng kinh sợ.

Ta lại một mực thấy trước mặt có một cái mặt đầy hắc phát nữ nhân mặc quần áo trắng phục ở nơi đó đứng, sau đó, khi ta theo bản năng nhìn bốn phía khi, lại mới phát hiện, ở ta bốn cái góc giường, đều là đứng một bóng người, Tiểu Ngọc giầy giầy linh, nhà quý nữ nhân, cổ trang nữ quý, thậm chí còn có cái đó mặt đầy hung ác Long Hồn, giờ phút này bọn họ đồng thời giơ lên giường của ta, đi theo cái đó hắc phát nữ quý Sở văn mỹ phía sau, kia tình trạng tựa hồ là muốn dẫn ta đi cái gì địa phương.

Ta cảm giác cả người phát lạnh, từng trận run run, răng cũng kêu lập cập, thật là muốn tinh thần hồng mất, sau đó ta liều mạng muốn tỉnh lại, nhưng

vẫn đều làm không được đến, sau đó ta một mực giùng giằng, không biết qua bao lâu thời gian sau khi, đột nhiên cũng cảm giác trên vai đau nhói, cả người rung một cái, lập tức liền tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, ta mới phát hiện là Lương Hiếu Điềm đem ta đánh thức.

"Tiểu Bắc, ngươi làm sao vậy? Một mực cắn răng nghiêng lợi, có phải hay không làm ác mộng?" Lương Hiếu Điềm rất có chút ít kinh sợ đất vừa nói chuyện, ngay sau đó vội vàng đi xuống đem đèn đốt sáng lên, về sau xoay người lại nhìn ta, hỏi ta thế nào.

Nghe được nàng lời nói, ta không tránh khỏi cảm thấy rất ngờ vực, ngay sau đó liền nói cho nàng biết nói ta đúng là làm ác mộng, sau đó nàng cứ nhìn ta nói: "Mới vừa rồi ta không dám nói cho người, thật ra thì trước khi ngủ, ta cũng cảm giác có một bóng trắng ở ở giường bên đi lang thang, ta sợ người lo lắng, cho nên sẽ không nói, bây giờ nhìn lại, đúng là không đúng lắm, ta xem chúng ta hay là chớ ngủ, ngược lại trời sắp sáng."

Ta nói vậy cũng tốt, chúng ta đây liền tán gẫu một chút đi, vừa vặn cái đó Hồ Đại Niên đi lấy cuộc so tài tuyết xuyên tâm liên rồi, phòng chừng cũng sắp trở về rồi.

Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, đánh cái thiếu, đi tới mép giường, theo thói quen tốt đẩy ta nằm xuống, kéo chăn giác trùm lên trên bụng, sau đó chúng ta bắt đầu nói chuyện phiếm nói chuyện, tuy nhiên lại phát hiện cũng không có lời gì để, bởi vì hai người đều có chút mệt mỏi, muốn làm nhất sự tình nhưng thật ra là ngủ.

Kết quả, ngay tại chúng ta đang chìm mặc khi, cửa phòng thoáng cái bị đẩy ra, tiếp theo liền thấy Hồ Đại Niên cầm trong tay cái bọc nhỏ khóa đi vào nói: "Cuộc so tài tuyết xuyên tâm liên, ta lấy tới —— ồ —— "

Lão đầu tử hiển nhiên không nghĩ tới trong phòng sẽ là như vậy một cái cảnh tượng, cho nên khi xuống hắt có chút ngạc nhiên nhìn ta một cái cùng Lương Hiếu Điềm, mà Lương Hiếu Điềm cũng mắc cỡ lập tức từ trên giường thoan đi xuống đứng ngay ngắn.

Nhưng mà, cũng liền ở Lương Hiếu Điềm vừa muốn giải thích khi, Hồ Đại Niên lại là phi thường biết điều dắt đem đồ vật hương trên bàn để xuống một cái nói: "Các người nghỉ ngơi trước, ta Minh nhi trở lại."

Hồ Đại Niên nói xong, xoay người liền đi ra ngoài, còn giúp bận rộn cài cửa lại.

Nhìn Hồ Đại Niên rời đi bóng lưng, Lương Hiếu Điềm há hốc mồm, tốt nửa ngày, dĩ nhiên không có thể nói ra lời, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ lắc đầu một cái, xoay người lại nhìn ta nói: "Hắn này lão đầu tử, nhất định là nghĩ sai."

"Nghĩ sai cũng không liên quan a, ngược lại chúng ta tốt không sợ, " ta mỉm cười một chút, nói với nàng.

"Ai, ta xem ta là tài đến trong tay người rồi, thế nào ta cảm giác ở trước mặt người càng ngày càng không biết xấu hổ không tao cơ chứ? Thật ra thì con người của ta bản thân là rất nội liễm một người, nhưng là cùng người sống chung lâu sau khi, luôn cảm thấy ——" Lương Hiếu Điềm nói tới chỗ này ngừng lại, tựa hồ không tìm được cái gì tốt hình dung từ.

"Có phải hay không cảm thấy bầu không khí rất dễ dàng, rất thân thiết, hãy cùng tự gia nhân như thế, cho nên không cần gì cả xấu hổ, có đúng hay không?" Ta hỏi nàng nói.

"Không kém bao nhiêu đâu, tóm lại, chỉ là có chút thói quen, " nàng nói.

"Vây chúc mừng người, người trong lòng cùng thân thể đã tiếp nhận ta trở thành nam nhân của người, cho nên người mới có loại phản ứng này, " ta có chút tự đắc nói với nàng.

"Này có thể không nhất định, người không nên đắc ý quá sớm, vạn sự đều có biến số, hiện tại vào lúc này thay mặt, nấu chín con vịt cũng sẽ đâu rồi, cho nên, người thật muốn đuổi theo ta lời nói, trở về Nam Kinh sau khi, người lại tiếp tục đi, đến lúc đó người nghĩ biện pháp đả động ta, ta mới có thể chân chính đáp ứng người, " nàng cũng có chút ngạo khí đứng lên.

Đối với nàng lời nói, ta chỉ là cười một tiếng, từ chối cho ý kiến, sau đó để cho nàng nằm xuống, chúng ta tiếp tục tán gẫu một chút.

Kết quả, ngay tại nàng mới vừa nằm xuống sau khi không bao lâu, ta cũng cảm giác trên người càng ngày càng lửa nóng, tựa hồ là kia con lươn máu cùng con lươn canh đã bị thân thể ta hấp thu, bắt đầu tạo nên tác dụng, sau đó, còn có một cái để cho ta cực kỳ lúng túng sự tình chính là, ta đột nhiên nghĩ nước tiểu.

Ngay từ đầu khi, ta kìm nén kia mắc tiểu, nhưng mà không làm như vậy cũng còn khá, như vậy một ghen bên dưới, bất tri bất giác bên dưới vật kia lại là cứng rắn, thoáng cái giơ lên lão Cao, ở trên chặn chống lên một cái Tiêm nhi, thật may Lương Hiếu Diễm là nằm, cho nên không nhìn thấy tình cảnh kia, bất quá, vấn đề là, ta hiện tại tại chính mình không nhúc nhích được, nhưng mà ta lại nhỏ hơn liền, nơi này phải làm gì đây?

Loại này sự tình, nếu là ở trong bệnh viện lời nói, một loại đều là nước tiểu ở đặc biệt bình nước tiểu trong, một loại đều là do người nhà tới phục vụ, mà hiện tại ở bên cạnh ta chỉ có Lương Hiếu Diễm, chẳng lẽ là nói, để cho nàng tới phục vụ ta tiểu giải?

Lúc này, ta thật là phi thường quần quít, bởi vì quá mức quần quít, cho nên

ta nói chuyện liền lòng có chút không yên, Lương Hiếu Diễm tựa hồ có hơi chú ý tới ta dị thường, liền hỏi ta thế nào.

Ta quấy người một cái, cuối cùng cảm thấy cũng không cần lại chính mình tìm chịu tội cho thỏa đáng, vì vậy liền nói với nàng: "Người đi tìm một chậu đến đây đi, ta muốn đi tiểu."

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Diễm gật đầu một cái, ngược lại không dị thường gì phản ứng, ngay sau đó đứng dậy chuẩn bị đi cầm chậu, nhưng mà, khi nàng ngồi dậy, thấy ta chỉ đứng lên kia lều vài khi, nhưng là không tránh khỏi thoáng cái đỏ mặt, ngay sau đó liền vội vàng nghiêng đầu sang chỗ khác không nhìn, nhưng là xuống giường sau khi, nhưng lại một bên đi ra ngoài, một bên len lén quay đầu nhìn nhiều lần.

Nữ nhân này cử động để cho ta tâm lý một trận buồn cười, bất quá lại không có nói toạc, mà là chờ nàng trở lại.

Rất nhanh nàng cầm một cái chậu gỗ đi tới mép giường, đem chậu đặt ở mép giường, ngay sau đó vừa nhìn ta, vừa có chút quẩn quít nói: "Người, người giải quyết như thế nào?"

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là bất đắc dĩ nói với nàng: "Người đem thân thể ta ban một chút, để cho ta nằm nghiêng, sau đó, ta liền có thể tiểu giải đến trong chậu rồi."

Nghe nói như vậy, nàng cũng lớn ước mình bạch ta ý, vì vậy nàng liền cẩn thận nắm ta đầu vai, đem ta ban thành nằm nghiêng tư thế.

Trong quá trình này, ta đau đến nhe răng trợn mắt, sau đó phía dưới vật kia bởi vì đau đớn cùng phân tâm, lập tức có chút yếu dần đi xuống.

Sau khi, ta nằm nghiêng tốt lắm sau khi, Lương Hiếu Diễm lại có chút tay

chân luống cuống, thấy nàng đáng vẻ, ta tâm lý một trận than thở, biết nàng là một nhà giàu nữ, chưa từng làm tương tự sự tình, cho nên cũng không bắt buộc nàng, chỉ làm cho nàng đem chậu đứng quay lưng về phía ta, sau đó nghiêng đầu nhìn nơi khác là được.

Nàng làm theo, sau đó ta chính là dùng hết thật sự có sức lực, giơ tay lên đem chân vén lên, sau đó đem trên người mình còn sót lại một cái khố xái đi xuống phá, muốn đem kia lấy các thứ ra, thả vào chậu bên cạnh tiểu giải.

Nhưng mà, không thể không nói, ta thương thế thật sự là có chút trọng đến quá phận rồi, không động một cái đều đau cho ta cơ hồ muốn chết rồi một dạng cho nên, ta nỗ lực nửa ngày, dĩ nhiên không có thể đem khố xái cho lột, hơn nữa còn đem mình mệt mỏi đầy mặt và đầu cổ đều là mồ hôi, trên người đau đớn dị thường, thật là ngay cả từ bỏ ý định đều có, thậm chí thiếu chút nữa trực tiếp thất cãm.

Lúc này ta cũng có chút cảm thấy Vương Nhược Lan thật có so với Lương Hiếu Điềm thẳng được địa phương, phải biết, lúc này nếu như là Vương Nhược Lan ở chỗ này lời nói, nàng khẳng định đã sớm phi thường nhanh nhẩu tự tay giúp ta đem sự tình giải quyết, nơi nào sẽ còn giống như Lương Hiếu Điềm như vậy quẩn quít.

Bất quá, ta tựa hồ cũng có chút xem thường Lương Hiếu Điềm rồi, bởi vì ngay tại ta giùng giăng bất đắc dĩ khi, lại đột nhiên phát hiện Lương Hiếu Điềm đã xoay người lại, không nói một lời, cúi đầu một tay vịn chậu, một tay giúp ta đem khố xái kéo xuống, sau đó ta vật kia liền từ bên trong bắn ra ngoài, không thể không nói, bộ dáng kia rất là dữ tợn hung ác, màu tím đen, to lớn một cây, giống như là một cái quả dưa chuột lớn.

Tình này trạng cũng là đem chính ta sợ hết hồn, bởi vì ta nhớ được bản thân trước tựa hồ cũng không có lớn như vậy, thế nào bây giờ thoáng cái lớn suốt số một?

Ta không biết đây là chuyện gì xảy ra, đoán chừng là kia Bạt mẫu âm khí cùng Cự Long âm khí hậu di chứng, ngoài ra có khả năng, cũng có thể là lão kia con lươn máu quá mức Tráng Dương, tóm lại, bây giờ nó lớn rất nhiều, hơn nữa phi thường dữ tợn, cho nên, lúc ấy Lương Hiếu Điềm thấy sau khi, cơ hồ là theo bản năng hét một tiếng kinh hãi, tay nhỏ thoáng cái che miệng, trực lăng lăng nhìn chăm chăm cái vật kia, ngạc nhiên nói: "Này, đây chính là nam nhân đồ vật? Thế nào, ác tâm như vậy? Này lớn quá rồi đó?"

Lúc này, ta có thể không tâm tình đi xấu hổ, cũng không tâm tình cùng nàng qua giải thích thêm, bởi vì ta kia cái gì đã khoác lên chậu bên cạnh, cho nên ta dành thời gian, vội vàng thả ra, sau đó tê tê tê, nóng hổi chất lỏng liền hướng trong chậu phun ra, bởi vì lực lượng quá lớn, đều có chút bắn tung tóe dậy rồi, Lương Hiếu Điềm nhìn trợn mắt hốc mồm, một câu nói đều không nói được, cho đến bên ta liền xong rồi, lệch một cái thân trọng mới nằm xuống, nàng này mới phản ứng được, liền vội vàng bưng chậu đi ra ngoài ngã, chỉ chốc lát sau trở lại, nàng cơ hồ là nhắm đến con mắt, lục lọi giúp ta đem khối xái tím bên trên, miễn cưỡng đem vật kia che lại, sau đó mới giúp ta kéo lên chăn, nhưng là lại không nữa theo ta gạt ra ngủ, mà là ngồi ở trên ghế, nằm ở bên trên giường, hai tay chi quai hàm, như có điều suy nghĩ nhìn ta nói: "Thật bất khả tư nghị, ta nghe nói nam nhân và nữ nhân làm kia cái sự tình, nam nhân muốn đem kia đông Cisse đến nữ nhân phía dưới đi, người vật này lớn như vậy, đây không phải là phải đem người chống đỡ nổ tung sao?"

" Xin nhờ, này mới bây giờ, 20 cm cũng chưa tới, hơn nữa còn là có chút sưng nguyên nhân, bình thường không lớn như vậy." Ta có chút bất đắc dĩ thở dài một cái, ngay sau đó tốt nói với nàng: "Hơn nữa, người thật là ác là sinh viên đại học, sinh lý chương trình học hẳn học qua rồi. Nói như vậy, chỉ cần là bình thường trở mã nam nhân và nữ nhân, mặc kệ đối phương lớn nhỏ, đều có thể thuận lợi chịu đựng. Huống chi, nữ nhân ngay từ đầu khả

năng sợ hãi đại, nhưng đã đến sau đó, coi như chỉ mong càng lớn càng tốt, người sau này thì sẽ biết, bây giờ cùng người nói, người cũng không hiểu."

"Chẳng lẽ người liền biết, người cũng không phải là Xử Nam một cái sao?"
Nàng nhìn ta nói nói.

"Ta xem qua rất nhiều tương tự giáo dục mảnh nhỏ, Nhật Bản, " ta mỉm cười nói.

"Hạ lưu, không thềm nghe người nói nữa, " nàng có chút tức giận trừng mắt nhìn ta liếc mắt, ngay sau đó lại tiếp tục lại gần nói: "Người nói, nam nhân và nữ nhân tại sao hội trường thành cái bộ dáng này đây? Thật là quá kỳ quái."

"Cái này người phải đi hỏi Thượng Đế, ta không phải là phụ trách một khối này, " ta bất đắc dĩ.

" Được rồi, hỏi người cũng là hỏi vô ích, " Lương Hiếu Diễm bất đắc dĩ thở dài một cái, ngay sau đó rồi hướng ta nói: "Nghe nói nam nhân cái vật kia cứng lên, chính là muốn gái rồi, người nói thực cho người biết ta, mới vừa rồi người có phải hay không đối với ta có ý tưởng?"

"Đầu óc người nước vào sao? Ta là người bình thường có được hay không? Người một cái như vậy thủy nộn nữ nhân thả ở bên cạnh, ta muốn là không có ý nghĩ, ta đây liền không bình thường có được hay không?" Ta lần nữa bất đắc dĩ.

"Nhưng là, người đã có ý tưởng, tại sao trước ở ở trong một phòng, người tốt cánh tay tốt chân, lại không đụng đến ta đây? Ta nghe qua một chuyện tiểu lâm, nói là một người nam nhân cùng một nữ nhân ở ở một căn phòng, nữ nhân ngủ trên giường, nam nhân giường ngủ xuống, nữ nhân liền nói, người nếu là dám bò lên giường đến, người chính là cầm thú. Kết quả nam

nhân một đêm thành thật, ngày thứ hai cô gái kia liền rút đàn ông kia một cái tát, nói hăn ngay cả cầm thú cũng không bằng, ta có phải hay không cũng nên cho người đánh giá này?" Lương Hiếu Điền nhìn ta hỏi.

Nghe được nàng lời nói, ta có chút bị chọc cười, sau đó thấy nàng hứng thú cũng không tệ, vì vậy cũng cho nàng nói mấy một chuyện tiểu lâm.

Cứ như vậy, chúng ta lẫn nhau nói trò cười, vẫn luôn rất thanh tỉnh, cũng cũng không có ngủ, thời gian bất tri bất giác liền tiêu hao không ít.

Kết quả, ngay tại chúng ta cho là chúng ta có thể bình yên kể đến trời sáng khi, trong lúc lơ đãng ta nói một cái cực kỳ tốt cười cười lời nói, sau đó trò cười nói xong sau, nhưng không nghĩ, trong phòng không Quang Lương Hiếu cười ngọt ngào rồi, vẫn còn có người thứ 3 nở nụ cười.

Cái này tình trạng để cho ta cả kinh một trận dựng tóc gáy, theo bản năng nhìn bốn phía, Lương Hiếu Điền cũng là lập tức ngừng tiếng cười lại, nhìn trộm nhìn bốn phía, tựa hồ đang tìm vừa mới cái kia phát ra tiếng cười người, kết quả chúng ta nhìn một vòng, cũng không có phát hiện bóng người nào.

Thấy cái này tình trạng, Lương Hiếu Điền cơ hồ là theo bản năng hướng trên giường nhảy lên một cái, chặt theo sát ta, đem mặt chôn ở ta đầu vai nói: "Tiểu Bắc, ta sợ hãi, này địa phương quá kỳ quái, nếu không chúng ta hay là nhanh đi về đi, bây giờ cuộc so tài tuyết xuyên tâm liên cũng đã lấy được rồi, chúng ta nhiệm vụ hoàn thành, không muốn lại đi quản quá nhiều chuyện, có được hay không?"

Nghe được nàng lời nói, ta tâm lý phi thường hiểu nàng tâm tình, nhưng mà, ta cũng không khỏi không cùng nàng nói một tiếng xin lỗi, đó chính là, ta tạm thời vẫn không thể rời đi nơi này, bởi vì ta đã đáp ứng người khác, ta tựa muốn đem sự tình làm xong, bất kể như thế nào, ít nhất phải hết mình

có thể mới được.

Sau đó, ngay tại ta chính thở dài khi, trong mơ hồ, khóe mắt liếc qua liếc qua mép giường, bất ngờ nhìn đến nơi đó đang đứng một cái hắc phát xõa, quần áo trắng đi lang thang bóng người, là cái đó Sở văn mỹ.

Thấy cái này tình trạng, ta giật mình, suy nghĩ mới vừa rồi tiếng cười là nàng phát ra ngoài, nhưng là, nàng không phải là hoàn toàn thay đổi, đâu bị đập nát sao? Vậy nàng là dùng thứ gì phát ra tiếng cười đây?

Này cái sự tình để cho ta trăm mối vẫn không có cách giải.

Chương 194: Xanh cốt lâm

Nhưng mà, bất kể như thế nào, chúng ta cuối cùng vẫn an toàn chịu đựng đến trời đã sáng.

Trời đã sáng sau khi, chúng ta ngược lại ngủ thiếp đi.

Hồ Đại Niên tựa hồ cũng biết chúng ta có thể sẽ dậy trễ một chút, cho nên hẳn cũng tương đối trễ mới tới, vì vậy, khi ta cùng Lương Hiếu Điềm đồng thời bị đánh thức khi, thời gian đã là buổi trưa lúc, Hồ Đại Niên cùng Vương Nhược Lan lúc ấy cũng vào chúng ta căn phòng, cho nên, có thể tưởng tượng cái đó tình cảnh có chút lúng túng, dù sao Lương Hiếu Điềm là cùng ta nằm chung một chỗ, hơn nữa còn ôm thật chặt ta, co rút thân ở ta trong ngực.

Lúc này, ta duy nhất nghĩ muốn làm sự tình, chính là ăn đồ ăn, bởi vì ta phát hiện mình phi thường phi thường đói, cảm giác mình đơn giản là có thể ăn ngay gần một cái con trâu đáng vẻ.

Để cho ta cảm thấy vui vẻ là, Hồ Đại Niên cùng Vương Nhược Lan tựa hồ đã sớm đem thức ăn làm xong, hơn nữa còn cho ta bùng đến rồi mép giường, chuẩn bị dứt ta.

Vương Nhược Lan thân thể tựa hồ khôi phục không tệ, khí sắc đã khá nhiều, Lương Hiếu Điềm sau khi rời giường, đơn giản rửa mặt một chút, sau đó chính nàng còn chưa ăn cơm, liền đuổi tới dứt ta, nhưng mà Vương Nhược Lan nhưng là trước tiên ở giường của ta bên ngồi xuống, để cho Lương Hiếu Điềm trước đi ăn cơm, nàng tới dứt ta.

Trên thực tế, lúc này, ta cảm giác mình thân thể thật ra thì đã khôi phục một ít, ít nhất không giống ngày hôm qua sao đau, vết thương tựa như ư đã bắt đầu khép lại, cũng không biết là lão kia lươn canh có tác dụng, hay là ta thân thể của mình được, cảm giác lại là khôi phục đất không tệ, lại có thể

chính mình nhúc nhích.

Nhưng mà, vì nhiều hưởng thụ một hồi, cho nên lúc đó ta như cũ làm bộ như thân thể phi thường suy yếu, đau vô cùng đau đáng vẽ, vì vậy, Vương Nhược Lan liền bắt đầu cho ta cho ăn cơm, mà Lương Hiếu Điềm cùng Hồ Đại Niên chính là đi ra ngoài phòng khách đi ăn cơm.

Lương Hiếu Điềm cùng Hồ Đại Niên sau khi đi ra ngoài, Vương Nhược Lan cứ nhìn ta có chút theo bản năng nở nụ cười, đối với ta nói: "Tối ngày hôm qua ngủ như thế nào đây? Y nhân trong ngực, nhất định rất tuyệt vời đi."

"Ha ha, người cảm thấy thế nào?" Ta xem một chút nàng nói: "Ta đều sắp đau chết luôn, người cảm thấy ta còn có tâm tình suy nghĩ khác biệt sự tình?"

Nhìn thấy ta nói như vậy, Vương Nhược Lan mới có hơi Thích biết, vì vậy liền an tâm cho ta cho ăn cơm ăn.

Sau khi cơm nước xong, ta phát hiện mình tốt muốn đi nhà vệ sinh, đây là đại ban ngày, cũng không dám lại để cho người khác hầu hạ, cho nên ta giùng giăng đứng dậy, cảm giác toàn thân đều giống như đổ chì như thế, thống khổ không chịu nổi, nhưng mà, cũng may ta có thể đứng dậy, cho nên ta lúc ấy còn là mình đứng dậy đi ra ngoài bên trên nhà vệ sinh.

Hồ Đại Niên muốn dìu ta tới, nhưng mà Lương Hiếu Điềm không yên tâm, hay là nàng đem ta đỡ đến rồi nhà vệ sinh cửa, sau đó chính ta tiến vào, ngồi xuống để giải quyết vấn đề, lúc ấy ở rất lòng cảm giác mình thân thể thật sự là quá yếu ớt rồi, thật là giống như một * mười tuổi ông già như thế.

Lúc này ta không cảm thấy là nhớ lại một cái sự tình chính là, không trách Na nhi nhiều người đều sợ biến lão, nguyên lai người nếu như già rồi, thật

là một kiện rất có thể sợ sự tình, hành động bất tiện, sinh hoạt không thể tự lo liệu, vậy thì thật là một món phi thường thống khổ sự tình, ta cảm thấy đến nếu như ta chính mình già rồi lời nói, khả năng ta cũng sẽ rất khó chịu, nhìn lại quá khứ, dĩ nhiên sẽ cảm thấy tiếc nuối, cả đời cứ như vậy bất tri bất giác đi qua, cho nên, người chúng ta còn sống, trọng yếu nhất nhưng thật ra là nắm chặt dễ làm trước, còn lại sự tình cũng không muốn quản, trước sống tốt mỗi một ngày, không nên để cho tự có tiếc nuối mới đúng.

Từ nhà vệ sinh sau khi đi ra, Hồ Đại Niên liền dời cái ghế nằm, để cho ta ngồi ở cửa phơi thái dương, nay Lâm Thiên khí không tệ, màu cam ánh mặt trời chiếu đi xuống, mặc dù có chút vắng lặng, nhưng là lại để cho người cảm thấy rất thoải mái.

Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm cũng hầu ở bên cạnh ta, Hồ Đại Niên cũng đứng ở không xa địa phương rút ra hạn yên đại, nhìn thần tình kia như có điều suy nghĩ.

Thật lâu thời gian, Hồ Đại Niên mới nhìn ta nói: "Tiểu sư phụ, các người rốt cuộc là làm gì? Ta cảm giác các người không giống như là đạo sĩ a."

Nghe nói như vậy, ta biết hẳn khí nghi ngờ rồi, vì vậy liền nói với hắn: "Người không cần lo ta là làm gì, tóm lại, ta có thể cho người bảo đảm là, ta có thể giúp người đem người Tam Thảm ở oán khí tiêu trừ hết. Chỉ cần ta có thể làm được này cái sự tình, còn lại, tới tại chúng ta rốt cuộc là làm gì, ta cảm thấy đến không trọng yếu như vậy đi."

"Nhưng là, người bây giờ chịu rồi nặng như vậy thương, muốn dưỡng hảo lời nói, nói ít cũng phải mười ngày nửa tháng, này muốn đến lúc đó mới có thể ——" Hồ Đại Niên có chút lo âu hỏi.

Nghe được hắn lời nói, ta cau mày suy nghĩ một chút, ngay sau đó hỏi Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm, hỏi các nàng cảm giác thế nào

rồi, các nàng đều nói cảm giác rất tốt, nghe nói như vậy, ta vì vậy gật gật đầu nói: "Nếu như vậy, vậy chúng ta bây giờ liền lên đường đi, cũng không trễ nãi thời gian, càng sớm kết thúc càng tốt, tránh cho lão nhân gia lo lắng quá mức."

"Đi chỗ nào?" Lương Hiếu Điền có chút hiếu kỳ đặt hỏi.

"Người còn nhớ hay không thích đáng lúc ta và người giấu ở bãi sậy bên trong nhìn lên cái đó Ngự Phu sự tình? Người mới ta lúc ấy thấy cái gì?" Ta nhìn Lương Hiếu Điền hỏi.

"Ta nhìn thấy cái đó giống hốt bản chủ nhân, cho nên ta đoán, không ra ngoài dự liệu lời nói, kia Sở văn mỹ thi thể, chắc sẽ ở đó địa phương phụ cận, chúng ta bây giờ liền đi qua dò tra một chút nhìn một chút, hẳn có thu hoạch." Ta đối với các nàng nói.

Nghe nói như vậy, các nàng tất cả đều là gật đầu một cái, ngay sau đó lại cùng Hồ Đại Niên thương lượng một chút, sau đó hay là kéo xe ba gác, ta ngồi ở trên xe ba gác, ba người bọn họ, Hồ Đại Niên kéo xe, Lương Hiếu Điền cùng Vương Nhược Lan ở bên cạnh đẩy, sau đó một đường tốt hướng Văn Hương Cốc đã chạy tới.

Không cần thời gian bao lâu , chúng ta liền đã tới Văn Hương Cốc phía đông Sơn Khẩu bên ngoài, cũng chính là chỗ kia bãi sậy xanh ngát, đắp tiểu mái che nắng, cây liễu lớn trời u ám địa phương.

Đến này cái địa phương sau khi, ta liền hỏi Hồ Đại Niên nói: "Người biết nơi này là cái gì địa phương sao? Bình thường thời tiết, có cái gì không truyền thuyết?"

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên theo bản năng nhìn bốn phía nhìn, ngay sau đó nhưng là sắc mặt có chút ngưng trọng chỉ chỉ phía trước một rừng

cây nói: "Cũng không thể đi về phía trước nữa, trước mặt chính là xanh cốt lâm tử, ma quỷ lộng hành đứng đầu Hung Địa phương, chúng ta này xa gần người đều biết."

"Ồ?" Nghe nói như vậy, ta ngay sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trước đi, bất ngờ phát hiện kia địa phương quả nhiên là một mảnh xanh sâm sâm rừng cây, trước tới nơi này khi, bởi vì sự chú ý đều đặt ở Văn Hương Cốc phía trên, cho nên vẫn không có chú ý tới này cái sự tình, bây giờ nhìn kỹ một chút, phát hiện cây kia lâm theo sát bờ sông, dáng dấp xanh um tươi tốt, cơ hồ gió thổi không lọt dáng vẻ, cây kia lá nhan Sắc thiên nhưng có chút biến thành màu đen, nhất thời sẽ để cho ta cảm thấy đến này địa phương không đúng lắm, hơn nữa này cái địa phương ỷ núi bồi âm, là một nơi âm khí ngưng tụ chỗ, cho nên nói, này địa phương trở thành một nơi ma quỷ lộng hành Hung Sát Chi Địa, cũng cực kỳ bình thường.

Thấy được những thứ này sau khi, ta không cảm thấy là suy tính một chút, ngay sau đó lại hỏi Hồ Đại Niên nói: "Trong rừng cây kia có không có phần mộ gì? Đặc biệt là cổ đại một ít đại quan Mộ, có hay không?"

"Tại sao không có?" Hồ Đại Niên đang khi nói chuyện, liền đối với ta nói: "Ở trong đó có rất nhiều phần mộ đâu rồi, nghe nói còn chôn một cái Tri Phủ, bất quá đã nhiều năm như vậy, cũng không biết có thể hay không tìm tới, nhưng mà đâu rồi, ta ngược lại thật ra nghe người ta nói rồi, kia Tri Phủ năm đó là một quan tốt , sau khi chết, liền chôn ở chỗ này, bảo là muốn nhìn nước sông, trấn áp Hà Thần, không để cho nước sông tràn lan, cho nên ta đoán, hắc mộ phần hắc cách bờ sông không xa."

Chương 195: Nước rót Mộ

Nghe được Hồ Đại Niên lời nói, ta càng ngày càng cảm thấy tìm đối với địa phương, vì vậy liền để cho bọn họ tiếp tục đi tới, trực tiếp đi tìm cái đó Tri Phủ lão gia phần mộ.

Bất quá, bởi vì con đường tương đối quanh co, xe ba gác đã không cách nào đi lại, cho nên lúc đó ta không thể làm gì khác hơn là cũng xuống xe, sau đó ở Lương Hiếu Điền cùng Vương Nhược Lan hai người nâng đỡ đi về phía trước đến.

Hồ Đại Niên phụ trách dẫn đường, nhưng mà này lão đầu tử có thể là từ nhỏ bị cái đó Sở văn mỹ dọa cho sợ rồi, lá gan nhỏ vô cùng, lúc ấy một đường đi vào trong, một bên liền lão đảo đến hỏi ta nói: "Tiểu sư phụ, thật có thể tìm được sao? Ngài chắc chắn sao? Muốn là tìm được, Tam Thẩm ở bây giờ sẽ là hình dáng gì đây?"

Ta thật là không biết trả lời như thế nào cái này lão đầu tử, lúc ấy chỉ có thể tùy tiện qua loa lấy lệ hăn một chút, sau đó chính là mắt lạnh tra xét hoàn cảnh chung quanh, rất nhanh, ta liền phát hiện nơi này hăn là một nơi rất hiếm vết người địa phương, trên đất thảo dung mạo rất hỗn loạn cùng tươi tốt, cây mây và giây leo ngang dọc, lâm tử Riki vốn trên đều là Tùng Thụ cùng cây trúc, này hai trồng trọt vật dài chung một chỗ, nhắc tới có chút lồi thoi lệch thếch, nhưng là lại càng như vậy, càng khiến người ta cảm thấy bầu không khí bi thương, bây giờ đã là ban đầu thời tiết mùa đông, nơi này vẫn còn đều là xanh sâm sâm một mảnh, núi kia gió thổi tới, vô hình trung đều khiến người cảm thấy rừng cây có cái gì đông Tây Tạng đến, chính ở xem chúng ta.

Xa hơn trong rừng cây kia đi, nhưng là phát hiện kia địa phương trang nghiêm là một nơi bãi tha ma, nhìn tình hình kia, cổ đại khi, này địa phương tựa hồ là chuyên môn dùng để chôn người.

Cái này thì để cho ta có chút kỳ quái, cổ đại lão bách tính cũng không ngốc, đặc biệt là ở phương diện phong thủy mặt, là vô cùng chú trọng, bọn họ không có thể không biết này cái địa phương là một nơi tương đối Âm U địa giới, như vậy, tại sao bọn họ còn muốn đem người chôn ở này cái địa phương đây?

Lúc đó ta cũng có chút không nghĩ ra này cái sự tình, sau đó Hồ Đại Niên một đường đi về phía trước đến, thấy những thứ kia mộ phần, cũng có chút run run, sau đó chúng ta tốt không nói lời nào, hắn cảm giác bầu không khí có chút quá ngưng trọng, liền một thoại hoa thoại nói: "Này địa phương ngay từ đầu khi, cũng chính là cái đó Tri Phủ lão gia Mộ, không có quá nhiều mộ phần, bởi vì Phong thủy tiên sinh nói qua, nơi này địa giới dựa vào núi bồi âm, Phong thủy không tốt lắm, người chôn ở này cái địa phương, khả năng thật lâu cũng sẽ không thối rữa, thời gian dài, sẽ sai lầm, nói trắng ra là, nơi này chính là nuôi thi đất."

"Kia sau đó thế nào nhiều như vậy mộ phần rồi hả?" Ta xem một chút xa gần mộ phần, cảm giác kia ít nhất phải là kéo dài trên trăm năm, mới có thể tích lũy nhiều như vậy mộ phần.

"Nhắc tới cũng không biết thật giả, ta khi còn bé nghe qua một cái truyền thuyết, nói đúng là, cái đó Tri Phủ không phải là yêu dân như con, thấy nước sông hàng năm tràn lan, đồ thán trăm họ mà, cho nên hắn muốn người khác đem hắn chôn cất ở chỗ này, bảo là muốn trấn áp Hà Thần, không để cho nước sông tràn lan, kết quả đâu rồi, sau đó sau khi hắn chết không bao lâu, có một ngày a, kia sông nước trung ương, đột nhiên vô căn cứ liền nhấc lên cao mấy trượng Đại Lãng Tử, sau khi toàn bộ mặt sông đều bị mây mù tràn ngập, cũng không biết bên trong phát xảy ra cái gì sự tình, tóm lại phụ cận người cũng mơ hồ nghe được bên trong có từng trận tiếng reo hò Âm, hình như là rất nhiều người đang chém giết lẫn nhau." Hồ Đại Niên nói tới chỗ này, nuốt nước miếng một cái, tiếp tục nói: "Sau đó thanh âm kia một mực kéo dài đến đêm khuya mới dừng lại, ngày thứ hai, mọi

người nhìn lại kia hà thủy, phát hiện nước sông đều biến thành màu đỏ, cảm giác giống như là bị huyết thủy nhuộm đỏ như thế, bộ dáng phi thường kinh khủng, trên bờ sông còn rất nhiều cá chết, trong đó có một cái cá quả, chừng hai dài ba mét, dáng dấp kia có thể hung ác rồi, cảm giác giống như là đã thành tinh như thế, nhưng là bây giờ nhưng không biết tại sao, lại là chết, cũng không biết là nguyên nhân gì, lúc ấy tất cả mọi người cảm thấy vô cùng hiếu kỳ."

"Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Lương Hiếu Điền liền có chút hiếu kỳ đặt hỏi.

Nghe nói như vậy, Hồ Đại Niên xoay người nhìn chúng ta một cái nói: "Này cái sự tình nhắc tới liền truyền kỳ, ban đêm hôm ấy, cơ hồ người cả thôn cũng làm cùng một cái mơ, năm mơ thấy kia chết đi Tri Phủ lão gia tốt trở lại, đem tất cả mọi người kêu đến cùng một chỗ, nói cho mọi người nói hắn đã tìm được kia Hà Thần, hơn nữa cùng Hà Thần đánh một trận, nhưng là bởi vì Hà Thần có rất nhiều binh tôm tướng cá, còn có cá tinh hỗ trợ, cho nên hắn không có thể đánh thắng, cuối cùng chỉ là chết Hà Thần một ít thủ hạ, cho nên, hắn muốn đánh bại Hà Thần, phải có Binh mới được, nhưng mà hắn bây giờ chỉ có một người, cho nên hắn yêu cầu trong thôn người, sau này còn nữa người chết, liền giấu đến trong rừng cây kia đi, cứ như vậy, hắn thì có binh tướng, có thể cùng kia Hà Thần đấu pháp rồi."

"Kia sau đó rốt cuộc ra sao? Hắn đánh thắng sao?" Lương Hiếu Điền tò mò hỏi.

"Ai, đừng nói nữa, năm đó, nghe nói tất cả mọi người vì ủng hộ hắn, có vài người thậm chí đem tổ tông mộ phần cũng dời đến cái này trong rừng cây, sau đó hắn còn giống như thẳng thắn dẫn những thứ kia chết đi người đem Hà Thần đánh bại." Hồ Đại Niên nói tới chỗ này, cũng có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Nhưng mà, sông nước này vẫn là phải tràn lan a, thậm chí so với lúc trước càng hung, không biết chết chìm bao nhiêu người đây."

"Chuyện này là sao nữa?" Lương Hiếu Điền lòng tràn đầy ngạc nhiên hỏi.

"Này, đừng nói nữa, đây không phải là kia Tri Phủ lão gia đánh thắng mà, sau đó cũng cho trong thôn người báo mộng rồi, nói hăn thắng, nhưng mà cấp trên nhưng lại phái một cái mới, lợi hại hơn Hà Thần tới, lần này hăn không có cách nào, mà kia Hà Thần bởi vì lúc trước trong thôn người đối với Hà Thần bất kính, cho nên tệ hại hơn trừng phạt, vì vậy nước sông cứ tiếp tục tràn lan, hơn nữa lợi hại hơn ——" Hồ Đại Niên đang khi nói chuyện, lòng tràn đầy thở dài, lắc đầu bất đắc dĩ nói: "Rất nhiều lúc, có chút ít sự tình, bất kể là sống người hay là người chết, đều là không có biện pháp a."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là nhúu mày một cái, một trận than thở, suy nghĩ kia Tri Phủ phải là một người tốt, Sở văn mỹ nếu như là cùng với hăn lời nói, đây cũng là một cái so sánh kết quả tốt, nếu quả thật là lời như vậy, kia sự tình ngược lại dễ làm, xem bọn họ có cái gì tâm nguyện, giúp bọn hăn hoàn thành, sau đó hăn liền có thể bình phục hai người oán khí rồi.

Nói xong ngay miệng, tiếp tục đi vào trong, rất nhanh là đến trên bờ sông, đến này cái địa phương, thật xa liền thấy kia trên bờ sông có một tòa cao cao nổi lên, đá tảng xây thành đại Mộ, đến gần bên, thậm chí có thể thấy trường mãn rêu xanh nức thang, cùng với một cái tiểu hình Tế Đàn, kia trên tế đàn đá bài vị bên trên, chính là rõ ràng viết cái đó Tri Phủ tục danh.

"Ngụy Công vô huân mộ."

Lúc đó ta nhìn kia bài vị, cảm giác cái này phần mộ, không ra ngoài dự liệu lời nói, chắc là cái đó Tri Phủ rồi, sau đó cùng Hồ Đại Niên xác nhận một chút, Hồ Đại Niên lại nói hăn trên căn bản chưa từng tới này cái địa phương, cho nên cũng không biết.

Nghe được hẳn lời nói, ta liền có chút hiếu kỳ đất hỏi "Đúng rồi, người mới vừa rồi một mực nói này cái địa phương ma quỷ lộng hành ma quỷ lộng hành, kia này địa phương rốt cuộc thế nào cái náo Quỷ Pháp? Người thật giống như cũng không có nói."

Nghe nói như vậy, Hồ Đại Niên theo bản năng nhìn bốn phía nhìn, tựa hồ lo lắng có người đang nhìn hẳn, ngay sau đó liền đối với ta nói: "Cái này thật ra thì ta cũng không thấy tận mắt, đều là nghe người khác nói, nghe nói này địa phương phần mộ, sau đó bởi vì thiếu tế bái, ở cộng thêm Phong thủy không được, nuôi thi thành khí, có người buổi tối ở chỗ này thấy một đám Lục Nhân con người người bóng đen ở kết bè kết đội tới lui, trọng yếu nhất là, có một năm, một cái lão già mù đi bộ, trong lúc vô tình liền bị một đám người kéo lại, nói là xin hẳn đi về nhà ngồi một chút, lão già mù cũng không biết những ngừng người kia người nào a, không có cách nào liền bị bọn họ kéo lấy đi, sau đó đến đó chút ít người trong nhà, an vị đến nói chuyện cùng bọn họ, một mực nói đến trời đã sáng đi, mới bị người phát hiện, nguyên lai hẳn căn bản sẽ không đi người nào gia, chính là tới đây mảnh nhỏ trong mồ đang ngồi, nói một đêm lời nói đây."

Hồ Đại Niên lời nói để cho chúng ta đều là kinh sợ một hồi, theo bản năng nhìn bốn phía nhìn, luôn cảm giác những thứ kia trong mộ linh hồn cũng còn sống, sau đó ta theo bản năng nhìn một chút trước mặt đại Mộ, nhưng là cảm giác kia Mộ có chút kỳ quái, luôn cảm thấy tức giận không đủ, sau đó ta liền hỏi Hồ Đại Niên nói: "Kia gần đây mấy năm nay, còn có hay không cái gì ma quỷ lộng hành hiện tượng xuất hiện?"

"Cái này ——" Hồ Đại Niên chần chờ một chút, "Có a, có một lần, một cái đồn củi, về nhà chậm, thừa dịp trăng sáng đi ngang qua này cái địa phương, liền thấy rừng cây bên cạnh có một trương Tiểu Trác Tử, bàn bên cạnh thượng tọa hai người, tựa hồ chính đang đối với trăng sáng uống rượu hay là làm gì."

Lúc đó hẳn cảm giác hai người kia có chút kỳ quái, liền để ý nhìn một chút, kết quả nhìn một cái bên dưới, mới phát hiện nam kia mặc một thân quan phục, tựa hồ là cái người cổ đại, cô gái kia nhưng là toàn thân áo trắng, tóc đen phi ở trên mặt, hoàn toàn chặn lại khuôn mặt.

Lúc đó hẳn liền nghe được nam kia đối với người nữ kia nói: "Nương tử, ta người gặp nhau, là hiếm thấy duyên phận, chỉ là bây giờ ta này phủ đệ bị thủy yêm rồi, có chút ủy khuất người, hy vọng ngài bỏ qua cho."

"Sau khi còn nói cái gì?" Ta hỏi.

"Còn có thể nói cái gì vậy? Lúc ấy người kia hù dọa cũng hù chết, vội vàng quay đầu chạy rồi. Những lời khác căn bản liền không nghe được, " Hồ Đại Niên nói tới chỗ này, có chút ít tò mò nhìn ta hỏi "Tiểu sư phụ, người nói thế nào bạch y phục người, sẽ không phải thì phải Tam Thảm ở?"

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, ngay sau đó suy nghĩ một chút, không cảm thấy là đối với bọn họ nói: "Đi, đi ta đến này Mộ phía sau đi xem một chút."

Nghe nói như vậy, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm liền đỡ ta, Hồ Đại Niên ở trước mặt dẫn đầu, sau đó chúng ta vòng qua cỏ dại, đi thẳng tới kia Mộ phía sau, nhưng mà, đến đó phía sau sau khi, ta nhìn một cái bên dưới, nhưng là phát hiện kia Mộ cũng không có bị thủy yêm, hơn nữa nhìn kia Mộ ly thủy khoảng cách, cuối cùng còn có mấy trượng xa, cái tình huống này sẽ để cho ta có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ nói, không phải là cái này Mộ? Nhưng là, nơi này trừ cái này ngôi Mộ ra, lại không có ly thủy gần hơn Mộ rồi, không phải là cái này, lại vừa là cái nào đây?

Ngay sau đó ta cảm thấy rất ngờ vực, theo bản năng hướng đi bờ sông đi, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm một tả một hữu đỡ ta, ta vừa đi,

một bên liền cảm thụ dưới chân bãi cỏ, phát hiện kia bãi cỏ có chút ẩm ướt, hơn nữa có chút cứng rắn, cảm giác giống như là tắm đá như thế.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là giật mình, ngay sau đó tăng thêm tốc độ chạy tới trên bờ sông, cúi đầu hướng sông kia dọc theo phía dưới nhìn, nhìn một cái bên dưới, không cảm thấy là tâm lý sáng lên, gật đầu một cái, đối với bọn họ nói: "Quả nhiên không sai, cùng ta nghĩ như thế, nơi này là nước rút Mộ."

Chương 196: Chuẩn bị đào mộ phần

Cái gọi là nước rót Mộ, nhưng thật ra là phương diện phong thủy một loại cực kỳ kiêng kỵ, nhưng mà có phi thường thường gặp hiện tượng, nước này rót Mộ, danh như ý nghĩa, chính là đã nước vào Mộ Huyệt, chính quy một chút cách nói, thật ra thì gọi là xuyên thấu qua nước Mộ.

Một điểm này cũng là tốt vô cùng hiểu hiện tượng, đó chính là, bởi vì từ cổ chí kim, đại đa số đại Mộ Huyệt đều là chôn dưới đất, hơn nữa chôn xong sau khi, để cho ở nơi đó một mực bất động, có thể tưởng tượng được, cứ như vậy, thời gian lâu dài sau khi, rất nhiều Mộ Huyệt dĩ nhiên chính là muốn vào nước, mặc dù nói, thời cổ sau khi rất nhiều Đế Vương tương tượng, đối với mình Mộ Huyệt đều là chú tâm chọn địa điểm, hơn nữa làm xong đầy đủ phòng trộm nhường chuẩn bị, chỉ tiếc là, như thế nào đi nữa vững chắc cùng bí mật Mộ Huyệt, cũng không chịu nổi thời gian ăn mòn, cuối cùng không phải là từ từ sụp đổ dưới đất, chính là bị nước ngấm mục nát, cũng hoặc là bị người trộm mộ hết sạch, này là tất cả Mộ Huyệt thống nhất vận mệnh.

Trước mặt chỗ ngồi này Mộ, vậy thì càng thêm là khó tránh khỏi gặp gỡ thủy yêm tai hại rồi, dù sao nó là riêng một góc trời, xây ở nước sông bên cạnh, nếu như nó không vào nước, đó mới kêu kỳ quái.

Bất quá, chỗ ngồi này Mộ nước vào tình huống còn có chút cùng người khác bất đồng, nói như vậy, Mộ Huyệt đều là phong bế, cho nên nước vào đều là thấm nước, cũng liền nói, nước là từ Mộ Huyệt vách tường một chút xiu thấm vào, mà bây giờ chỗ ngồi này Mộ Huyệt, nhưng là trực tiếp cùng nước sông có một con đường, lối đi kia giống như là cống thoát nước một dạng cứ như vậy, nước sông liền trực tiếp chảy tới trong huyệt mộ đi, nói cách khác, kia trong huyệt mộ bây giờ nhất định là nước ngập Kim Sơn, mệnh môn một mảnh, hơn nữa trọng yếu nhất là, này Mộ Huyệt cùng nước sông giữa lối đi, tựa hồ là xây này Mộ Huyệt khi liền xây cất, mà không phải trở lại mới tạo thành, một điểm này có thể từ sông kia dọc theo

bên trên màu đen thể đá bên trong cái hang lớn rõ ràng nhìn ra.

Đây cũng là có chút khác thường, để cho ta có chút không nghĩ ra, nhưng mà, chỉ chốc lát sau, ta nhưng là đột nhiên nghĩ đến một cái sự tình, này cái sự tình cũng là gia gia trước cùng ta nói rồi, đó chính là, từ cổ chí kim, nhất hiểm thấy Mộ Huyệt, lượn quanh không mở Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm chữ, nói cách khác, Mộ Huyệt chung cực trạng thái, có là kim Mộ, cũng chính là dùng sinh thiết trúc thành một cái phong bế Mộ Huyệt, loại này Mộ Huyệt, trên căn bản không phải là dùng, tuyệt đối không cách nào phá vỡ, mà gỗ Mộ chính là tương đối phổ biến một loại, đất Mộ cũng dễ lý giải, lý kỳ nhất, chính là nước Mộ cùng hỏa Mộ.

Cái gọi là nước Mộ, chính là trong huyệt mộ lâu dài tràn đầy nước, hơn nữa còn là nước chảy, loại này Mộ Huyệt, không biết tình trạng người một khi tiến vào, nói không chừng liền sẽ trực tiếp chết đuối bên trong, mà hỏa Mộ chính là hơn thần kỳ, một khi có người ngoài tiến vào, lập tức dấy lên đoàn người, nếu không đem Đạo Mộ Giả đốt chết, hơn nữa còn đem trong mộ thất tài bảo cho một mối lửa, cho người cho dù là còn sống, cũng tuyệt đối không vớt được chỗ tốt gì.

Tóm lại, những thứ này đều là Mộ Huyệt xây, ở phòng trộm phương diện thật sự chọn lựa một ít biện pháp.

Như vậy, bây giờ xem ra, chỗ ngồi này Mộ nếu cố ý giữ lại thủy đạo, vậy có phải hay không nói rõ đây là một tòa nước Mộ đây?

Nếu quả thật là nước Mộ lời nói, tình huống kia coi như cùng ta tưởng tượng có chỗ bất đồng rồi, này trong huyệt mộ thì thể không nhất định liền mục nát, cũng không nhất định liền bị nước cho ngấm.

Bất quá, này trong huyệt mộ rốt cuộc là tình hình gì, phỏng chừng cũng chỉ có chính mắt thấy được sau khi, mới có thể xác định, dù sao ta không có

mắt nhìn xuyên tường, không thể nào cách đây như vậy đá tảng thấy rõ ràng trong huyết mộ tình hình.

Vấn đề bây giờ là, muốn như thế nào mới có thể thấy rõ ràng trong huyết mộ tình huống đây?

Rất hiển nhiên, ta đầu tiên nghĩ đến một cái biện pháp, chính là tự mình đi trong huyết mộ nhìn một chút tình huống, huống chi nước này nói rộng như vậy rộng rãi, đi vào một người căn bản liền không là vấn đề, cho nên, chỉ cần ta nín thở năng lực đủ, trực tiếp từ nơi này thủy đạo lặn xuống nước đi vào, đó là tuyệt đối không có vấn đề, vấn đề bây giờ là, ta tình trạng cơ thể thật sự là quá kém, đi bộ đều khó khăn, lại càng không nói một chút nín thở lặn xuống nước rồi, nhưng mà, nếu như ta không đi lời nói, những người khác hiển nhiên vô Pháp Thăng đảm nhiệm công việc này, Lương Hiểu Diễm là tuyệt đối không thể, Hồ Đại Niên nhìn dáng dấp cũng không được, quá già rồi, một hơi thở nghẹn đi qua, chỉ sợ cũng vẫn chưa tỉnh lại, còn sót lại còn có thể cân nhắc chính là Vương Nhược Lan, nhưng mà nàng thân thể của mình trạng thái cũng không tiện, hơn nữa ta cũng không tiện yêu cầu nàng làm như thế, vạn nhất xảy ra cái gì ngoài ý muốn, ta đây không phải là có chút hãm hại nàng ý sao?

Kia đây rốt cuộc phải làm sao cho phải đây? Bây giờ Hồ Đại Niên vội vã phải giải quyết Sở văn mỹ sự tình, ta cũng đầy miệng đáp ứng hần, trọng yếu nhất là, chúng ta đã tìm được chuẩn xác chút, nếu như cứ như vậy bỏ vở nửa chừng, đi trở về phủ lời nói, bất kể nói thế nào, cũng sẽ để cho Hồ Đại Niên hoài nghi ta, cho nên ta phải nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề mới được.

Ngay sau đó ta trầm ngâm chốc lát, suy nghĩ tỉ mỉ một cái lần, không tránh khỏi liền đối với Hồ Đại Niên nói: "Muốn vào này trong huyết mộ nhìn một chút tình huống mới được, tốt nhất là tìm tới người Tam Thẩm ở thi thể, nếu không lời nói, vấn đề vẫn là rất khó khăn trị tận gốc. Ta bây giờ có

hai cái biện pháp, thứ nhất, chính là đem này mộ phần đào ra, cái thứ 2, chính là từ nơi này thủy đạo chui vào trong mộ đi kiểm tra tình huống. Biện pháp thứ hai này, vốn là nếu là ta thân thể trạng thái lời khen, có thể làm được dễ dàng, hơn nữa tiết kiệm thời gian cùng công phu, chỉ tiếc là, bây giờ trạng thái rất kém cỏi, cho nên, còn lại chọn lựa duy nhất chính là đem này mộ phần đào ra nhìn một chút, người cảm thấy biện pháp này có thể được không? Chúng ta đào cái này mộ phần, sẽ sẽ không khiến cho những người khác phản đối?"

Ta lời muốn nói những người khác, làm lại chính là ngón tay ở ở phụ cận đây trong thôn người.

Nghe nói như vậy, Hồ Đại Niên liền lắc lắc đầu nói: " Không biết, này cái địa phương có rất ít người đến, đặc biệt là sắc trời đã tối khi, hơn nữa, này Tri Phủ lão gia mộ phần, đã là vô chủ mộ phần, thật sự bãng vào chúng ta coi như đào móc, chỉ cần hơi cẩn thận một chút, cũng sẽ không đưa tới người khác chú ý."

" Được, nếu như vậy, vậy bây giờ người phải đi tìm công cụ đến, chuẩn bị mở đào, đào mộ phần khi chú ý, cũng không cần toàn bộ đào ra, từ mặt bên nghiêng đào cái lỗ vào liền có thể đi, có thể người làm là được, " ta đối với Hồ Đại Niên nói.

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên không cảm thấy là có chút chần chờ đất cau mày nói: "Tiểu sư phụ, người có phải hay không đặc biệt Trộm mộ phần, thế nào chuyên nghiệp như vậy?"

Lời này để cho ta có chút dở khóc dở cười, không thể làm gì khác hơn là đối với hắn giải thích một chút, nói là những thứ này đều là thông thường, ta cũng không phải là Đào Mộ.

Nghe được ta giải thích, hắn hơi chút yên tâm một ít, nhưng mà ngay sau

đó nhưng vẫn là theo bản năng nhìn vậy mau muốn xuống núi mặt trời nói: "Tiểu sư phụ, nay Lâm Thiên sắc thật sự là hơi trẻ, nếu không chúng ta đi về trước đi, Minh nhi trở lại, người xem như thế nào?"

Lời này ta đương nhiên là đồng ý rồi, bản thân ta liền không nóng nảy, vì vậy ta gật đầu một cái, chuẩn bị đi về trước, ngày mai trở lại.

Sau đó, chúng ta hướng kia bên ngoài rừng cây lúc đi, thái dương vừa vặn liền lão đảo muốn ngã, lão đảo đất rơi vào núi đi xuống, nhất thời, toàn bộ thiên địa một mảnh u ám, rừng cây càng là Âm U, một trận gió lạnh thổi đến, trên người thẳng nổi da gà, nhìn bốn phía, những thứ kia đen thui cây tàng, đều khiến người cảm thấy bên trong giấu rồi một vài thứ đáng sợ.

Chương 197: Không đi ra lọt

Bản thân nơi này chính là một cái không quá không chút tạp chất địa phương, lúc này tựa hồ lại nổi lên một tầng sương mù, lại vừa là chạng vạng tối thời gian, cho nên, có thể tưởng tượng lúc ấy kia bầu không khí có bao nhiêu khiếp người, mấy người chúng ta, bao gồm Hồ Đại Niên, thật ra thì tất cả đều là trải qua một ít quỷ quái dị chuyện người, nhưng mà giờ phút này lại không hèn mà cùng, đều là cảm giác trên người chút ít sợ hãi, theo bản năng liền nổi lên một lớp da gà.

Bất quá, bầu không khí thuộc về bầu không khí, dù sao chúng ta đi tới nơi này thời gian lâu như vậy, còn không có thật gặp ngay phải cái gì kỳ chuyện lạ tình, cho nên lúc đó tất cả mọi người vẫn tính là yên tâm, chỉ là thẳng dọc theo đường tới đi trở về, suy nghĩ trước ra cánh rừng này lại nói.

Lúc đó, hai bên đều là một ít đen thui Tùng Thụ, trong rừng cây chính là một ít ngôi mộ, trên mộ mặt dài rất sâu thảo, có chút chính là dài lá cây rơi xuống một loại cây trúc, cho nên gió thổi qua lúc, thanh âm kia ào ào vang, phá lệ thê lương.

Sau đó chúng ta đi ra ngoài chỉ chốc lát, phát hiện một cái chuyển hướng giao lộ, nói là giao lộ, thật ra thì cũng chính là rừng cây hơi chút rộng rãi một điểm nhỏ đường, lúc ấy cảm giác kia đường mòn hẳn là chúng ta lúc đi vào sau khi giẫm ra đến, với là chúng ta hơi chút vòng vo cái phương hướng, theo kia đường mòn tiếp tục hướng phía trước, kết quả, để cho chúng ta không nghĩ tới là, đi nửa ngày trời sau, mắt thấy sắc trời đã đại hắc, chúng ta cuối cùng vẫn chưa ra khỏi thạch lâm lâm tử, cái tình huống này để cho chúng ta cảm thấy có chút quái dị, tâm lý đã nhận ra được tình huống không đúng lắm, nhưng là lại cũng còn không có nói ra, vẫn là đi về phía trước đến, nhưng mà, ngay tại chúng ta tâm lý chính chần chờ khi, đi trong chốc lát, trước mặt giữa đường xuất hiện một tòa đen thui đồ vật, nhìn về nơi xa đi, cảm giác là một tòa mộ lớn, sau đó chúng ta đi đến gần bên sau khi, nhìn một cái bên dưới, bốn người cơ hồ đều là hít vào một hơi

hơi lạnh, nhất thời tóc gáy trên người đều dựng lên.

Kia mộ phần không đặc biệt, chính là cái đó Tri Phủ lão gia mộ phần, điều này có ý vị gì, điều này nói rõ chúng ta đi nửa ngày, chỉ là ở trong rừng cây đi vòng do một vòng, cuối cùng trở về lại nguyên xuất phát điểm.

Cái tình huống này, chỉ cần ở trong lòng nghĩ suy nghĩ một chút, liền đủ dọa người, chớ đừng nói chi là tự mình gặp phải, cho nên lúc đó ta cảm giác mình sống lưng cũng có chút ngội mất, vô hình trung luôn cảm thấy có người ở phía sau nhìn ta.

Lúc đó dưới tình huống, có thể tưởng tượng được, Vương Nhược Lan, Lương Hiếu Điềm, còn có Hồ Đại Niên bọn họ đều là phản ứng gì.

Vương Nhược Lan tình huống coi như tốt một chút, chỉ là có chút trầm ngâm nói: "Này địa phương xem ra quả nhiên không quá không chút tạp chất, chúng ta đây là gặp phải quỷ đả tường rồi, tại chỗ xoay quanh ở đây."

"Vậy làm sao bây giờ?" Lương Hiếu Điềm thanh âm đều có chút run lên, nắm trong tay ta cũng theo bản năng siết chặt, bóp ta đều có đau một chút.

Mà Hồ Đại Niên nhưng là bưng hạn yên đại, ngạc nhiên đứng ở đằng kia, thật lâu thời gian mới có chút run rẩy thanh âm nói: "Xong, xong đời, nhất định là Tri Phủ lão gia nổi giận, không để cho chúng ta đi ra ngoài đây."

Lời này nói chưa dứt lời, nói một chút bên dưới, nhất thời làm cho chúng ta tất cả đều là nhe răng trợn mắt, cảm giác phi thường kinh sợ.

Ngay sau đó ta vội vàng cố làm trấn tĩnh, đối với bọn họ nói: "Nhược Lan nói đúng, đây chỉ là phổ Thông Quỷ đánh tường mà thôi, không có gì lớn, các người đi theo ta, ta đảm bảo Quản Đái các người đi ra ngoài."

Kết quả, nghe nói như vậy, Hồ Đại Niên lại là có chút chần chờ dặt dối với ta nói: "Ta, ta nói, tiểu sư phụ, chúng ta muốn không cũng không cần lộn xộn, liền ngồi ở đây chờ đi, đến trời sáng, hắc liền có thể đi ra ngoài, này Đại Hắc Thiên, càng đi càng loạn, đợi một hồi nói không chừng còn phải vào quỹ kênh rạch, nói như vậy, nhưng là ngay cả tính mạng còn không giữ nổi á."

"Có ý gì?" Ta nhìn hắc hỏi.

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên liền nói với ta nói: "Ai, nói thật không sợ nói cho các người biết, trong rừng này phát sinh qua chuyện lạ quả thực quá nhiều, năm trước đã có người ở chỗ này đốn củi, về nhà chậm, trời tối sau khi quỹ đả tường đầu rồi, một mực không đi ra lọt, sau đó thế nào, hắc quyết tâm, suy nghĩ dù sao không đi ra ngoài được, vậy thì không đi ra ngoài, vì vậy liền dựa củi chất ngủ, chờ một cái đêm, ngày thứ hai xin chỉ dẫn thường đi ra ngoài. Này sự tình đầu rồi, coi như là lần đầu tiên, sau đó tốt có một người, phỏng chừng cũng là gặp phải cái tình huống này, nhưng mà hắc gặp a, ngay tại trong rừng cây liễu mạng chuyển động a, tìm khắp nơi cửa ra, kết quả cuối cùng trực tiếp rơi vào trong rừng cây một cái hôi trong khe nước đi, rơi vào liền trôi không lên đây, cảm giác kia bên dưới có người nắm hắc chân đi xuống túm, sau đó thật là ác hắc tóm lấy rồi bên bờ một thân cây mềm, xuống tử lực ôm lấy, sau đó cứ như vậy một mực giăng co, ý lại đến trời sáng, coi là có thể thấy rõ đường, lúc này mới tìm lại một mạng, từ trong rừng đi ra ngoài, nhưng mà sau khi đi ra ngoài, nhìn một cái chính mình hai cái cổ chân, đều là màu xanh, cảm giác giống như là bị người gắt gao bóp qua một dạng lúc ấy hắc thấy cái tình huống này, lại suy nghĩ một chút ban đêm gặp gỡ, nhất thời liền hù dọa điên, từ đó trở đi nói chuyện liền bất tiện làm đây."

Hồ Đại Niên lời nói không biết thật giả, nhưng mà, bất kể như thế nào, lúc này hắc nói này chút ít sự tình, bản thân liền là một loại mê hoặc lòng người cách làm, cái này làm cho vốn là coi như có thể khống chế cục diện

đối mặt tan vỡ, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm lúc ấy đều là bị cả kinh có chút run run, gắt gao nắm trong tay ta cánh tay, cảm giác kia không giống như là muốn đỡ ta, mà là muốn lực tổng hợp đem ta cho bóp đứng lên.

Ta biết các nàng đều có chút bị dọa, cho nên ta vội vàng lạnh rên một tiếng, lòng tràn đầy khinh thường cắt đứt Hồ Đại Niên lời nói nói: "Tốt lắm, không nên nói nữa, người nói những tình huống kia, cũng chỉ là ghim người các những thứ này không có bất kỳ kiến thức nông dân mà thôi, đối với chúng ta, những thứ này nhưng là không có tác dụng, được rồi, không muốn lại chần chờ, đi theo ta đi, yên tâm đi, tuyệt đối có thể đi ra ngoài."

Ta nói chuyện đang lúc, cố ý xoay người, hướng lâm tử bên ngoài đi tới, Hồ Đại Niên bất đắc dĩ, cũng chỉ đành đuổi theo, Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan đương nhiên là vô điều kiện tín nhiệm ta, cũng vẫn đỡ ta đi về phía trước.

Lúc đó, ta một bên đi về phía trước, một bên liền suy nghĩ, cái gọi là quỷ đả tường, thật ra thì chính là một ít Âm Hồn lợi dụng Linh Hồn Lực, đối với người đại não làn sóng điện tiến hành quấy nhiễu, đưa đến người sinh ra một ít ảo giác hoặc là ảo giác, nói thí dụ như, người rõ ràng là tại chỗ xoay quanh, nhưng mà nó lại là có thể cho người cảm giác là đang ở đi thẳng tuyến, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên, gặp phải quỷ đả tường sau khi, càng vội vã đi về phía trước, khả năng càng là không có cách nào đạt tới mục đích.

Như vậy, dưới tình huống này, muốn ứng đối như thế nào mới có thể đây?

Ta cảm thấy đến có hai cái biện pháp là có thể thử, đây cũng là gia gia trước dạy cho ta phương pháp, đầu tiên, nếu như người đạo hạnh đủ thâm, đặc biệt Hàng Yêu Trừ Ma, vậy dễ làm, trực tiếp đem kia Âm Hồn sửa chữa một hồi, khiến nó thành thật một chút, không muốn làm quái là được

rồi, thứ yếu một cái biện pháp, chính là ở người biết rõ không có cách nào đối phó kia Quỷ Hồn, nhưng là vừa phải đi ra ngoài dưới tình huống, có thể phương pháp trái ngược, nói cách khác, người muốn đi thẳng tuyến khi, hết lần này tới lần khác cũng không nhấn đi thẳng tuyến đi, mà là ở tại chỗ vòng vo, cứ như vậy, nói không chừng liền là dựa theo thẳng tắp đi xuống, cứ như vậy, nói không chừng liền có thể đi ra ngoài, nhưng là lại không nhất định có thể thành công, dù sao trong này vẫn tồn tại một chút khoảng cách chờ các phương diện sai số.

Mà bây giờ, bởi vì ta thân thể trạng thái rất kém cỏi, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm cũng không cái gì Đại Năng chịu, Hồ Đại Niên càng bị hù dọa đại, cho nên, chúng ta rất hiển nhiên không có cách nào áp dụng loại thứ nhất sách lược, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, lựa chọn biện pháp thứ hai rồi.

Cho nên, lúc ấy ta mang của bọn hắn đi về phía trước khi, liền cố ý vòng vo, cứ như vậy, tựa hồ cũng đúng là đưa đến một ít tác dụng, bởi vì chúng ta rất nhanh thì phát hiện chúng ta đi vào đi một tí cơ hồ hoàn toàn xa lạ trong hoàn cảnh, mặc dù rừng cây hay là Tùng Thụ, cây trúc hay là cây trúc, mộ phần hay là mộ phần, nhưng mà làm cho người ta cảm giác, liền là hoàn toàn xa lạ, cho tới bây giờ không có đã đến nơi này.

Trọng yếu nhất là, lúc này, chúng ta ở trong rừng cây phát hiện một cái do dã thú giẫm ra tới đường mòn, kia đường mòn quanh co đi phía trước thông đi, cảm giác là một cái đường ra.

Thấy kia đường mòn, ta theo bản năng theo đường mòn đi về phía trước rồi, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, đi không sau mấy bước, trước mặt bỏ không tử lộ mặt truy cập ở liền xuất hiện một cái âm sâm sâm bóng đen ở, kia tình trạng hù dọa chúng ta giật mình, nhưng mà, ta vẫn là kiên trì đến cùng nghênh đón, kết quả đến gần bên nhìn một cái, mới không cảm thấy là có chút tức giận, kia cuối cùng một gốc lớn lên ở giữa đường tiểu Tùng

Thụ.

Lúc đó ta tâm lý cũng có chút tức giận, suy nghĩ cây này đáng dập cũng quá không phải là địa phương, vì vậy liền đối với Hồ Đại Niên nói: "Đem này tiểu Tùng Thụ cho rút, đáng dập quá không phải là địa phương."

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên phải đi đem cây kia cho rút vứt xuống bên cạnh trong rừng cây đi.

Lúc đó hăn ném cây con khi, chúng ta tầm mắt theo bản năng liền theo hăn ném Đông Tây Phương hướng nhìn tới, kết quả, như vậy vừa nhìn xuống, ta nhưng là thấy rõ đường kia bên một cái mộ phần bên trên đột nhiên một cái bóng trắng ở thoáng một cái đằng, tựa hồ là đưa tay đem cây kia mầm tiếp qua, nhưng sau đó xoay người liền biến mất.

Có thể tưởng tượng được, cái tình huống này đem chúng ta sợ thành rồi hình dáng gì, lúc ấy Lương Hiếu Điềm tay nhỏ che miệng, thiếu chút nữa thì kêu lên, sau đó mặc dù khống chế được, không có để cho đi ra, nhưng mà ta nhưng là rõ ràng nghe được nàng răng ở "Cần nhẫn đắc" đất run lên, thỉnh thoảng phát ra từng trận âm thanh, hiển nhiên là kinh sợ tới cực điểm.

"Tiểu Bắc, vậy, đó là cái gì?" Lương Hiếu Điềm cơ hồ là từ trong cổ họng nặn đi ra một cái thanh âm hỏi ta nói.

"Ta cũng không biết, " ta bất đắc dĩ thở dài một cái, nhìn bốn phía nhìn, càng xem cảm giác càng kỳ quái, bởi vì, ta xuyên thấu qua trùng điệp rừng cây, cuối cùng tốt mơ hồ nhìn vào cái đó Tri Phủ lão gia mộ lớn, đây cũng chính là nói, chúng ta đi nửa ngày, cuối cùng lần nữa trở về về chỗ cũ rồi.

Lần này, ta tinh thần cũng có chút hổng mất, lòng tự tin bị đả kích nghiêm trọng, bởi vì, điều này nói rõ ta kế sách thất bại, chúng ta xác thực là không có cách nào từ cánh rừng này đi ra ngoài.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta đầu tiên là cảm giác trên người chút lạnh, ngẩng đầu nhìn một chút ngày, vô ngôi sao Vô Nguyệt, chỉ lát nữa là phải hoàn toàn tối, thật sự bằng vào chúng ta nếu là trì hoãn tiếp nữa lời nói, phỏng chừng liền một chút ánh sáng cũng không có, thật sự bằng vào chúng ta không thể lãng phí thời gian, nhất định phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài mới được.

Lúc này, ta liền nghĩ đến một cái biện pháp, không tránh khỏi đối với bọn họ nói: "Được rồi, cũng đừng sợ, ta nghĩ rằng đến biện pháp, đốt lửa, trước chút chất hỏa chiếu sáng lại nói, nơi này lá cây cùng cây rất nhiều, lửa cháy rất dễ dàng, quả thực không được chúng ta đem nó khắp lâm tử cũng đốt, xem nó làm sao còn làm quái!"

Chương 198: Liễu cốt mang máu

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên vì vậy móc ra diêm quẹt, tốt ở chung quanh trong buổi cỏ lay một cái chất lá cây cùng làm cây, sau đó rất nhanh thì đốt lên một đồng lửa.

Hỏa điểm lên sau khi, bởi vì có ánh sáng, chúng ta tâm tình trong nháy mắt ung dung không ít, ngay sau đó vây quanh đồng lửa ngồi xuống, trước ấm áp rồi ấm người ở, sau đó nhờ ánh lửa nhìn bốn phía, cảm giác nơi này thật ra thì cũng không có gì quá mức quái dị địa phương, ngoại trừ mộ phần nhiều một chút ra.

Nhưng là, tại sao chúng ta chính là không đi ra lọt đây?

Lúc này ta liền ở tâm lý không ngừng suy tính, sau đó, ngay tại ta chính suy nghĩ khi, nhưng không nghĩ bên người Lương Hiếu Điềm bắt lại trong tay ta cánh tay, làm ta cũng sợ hết hồn, cả người đều là run run một cái, sau đó ta xem nàng một chút, hỏi nàng thế nào, kết quả là thấy nàng giơ tay lên kinh ngạc nhìn chỉ một cái địa phương, thanh âm run rẩy nói: "Đỏ, đỏ như màu máu, bạch cốt —— "

Lương Hiếu Điềm phản ứng đem chúng ta giật nảy mình, liền vội vàng theo tay nàng ngón tay phương hướng nhìn sang, kết quả nhìn một cái bên dưới, cuối cùng thật thấy đối diện cách đó không xa một ngôi mộ trên đầu, chính thẳng đứng một cây màu trắng gậy, mà kia gậy bên trên tựa hồ nhuộm một ít huyết sắc.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý cảm thấy rất ngờ vực, ngay sau đó để cho bọn họ cũng không nên kinh hoảng, sau đó ta để cho Hồ Đại Niên làm một cái cây đuốc, sau khi chúng ta chính là đi tới kia ngôi mộ trước, nhìn kỹ một chút, như vậy nhìn một cái bên dưới, lại mới phát hiện đó cũng không phải là máu gì sắc bạch cốt, thật ra thì nó liền là một cây đã lột da liễu gỗ.

Nói như vậy, ở trong thành phố sinh hoạt lâu người có thể không biết, thật ra thì cây liễu, còn có cây dương, này hai loại gỗ cũng có một cái so sánh kỳ quái Đặc Tính, đó chính là, nếu như người đem mới mẻ gỗ vỏ ngoài cướp rồi, sau đó ở bên ngoài thả một đêm, để cho lộ thủy tự nhiên thấm nhuần nó, gỗ kia mặt ngoài sẽ xuất hiện từng khối từng khối, không quá đều đều màu đỏ, này màu đỏ có sâu có cạn, thâm địa phương giống như máu như thế, cạn địa phương chính là màu hồng, thật ra thì rất tốt nhìn, nhưng mà, lúc này, chúng ta chính vị với hoang giao dã ngoại bãi tha ma trong, hơn nữa còn tao ngộ quỷ đả tường, chính không đi ra lọt, cho nên, đột nhiên thấy như vậy một cây cắm ở mộ phần bên trên liễu cây gỗ ở, liền vô hình trung để cho người cảm thấy có chút bộ dạng sợ hãi, luôn cảm thấy kia là thứ gì người tận lực để ở chỗ này đối với chúng ta tiến hành nguyên rửa.

Bất quá, này bãi tha ma trong, giờ phút này trừ rồi chúng ta bốn người nhóm người bên ngoài, còn có những người khác sao?

Này cái sự tình để cho ta lâm vào nghi ngờ bên trong, kết quả, liền ở ta nghĩ như vậy khi, đột nhiên, bên cạnh Hồ Đại Niên cũng có chút đại kinh tiểu quái run rẩy thanh âm nói: "Này, đây là quỷ chiêu hồn gậy a, này, này, chúng ta bị người ta bày trận pháp."

"Có ý gì?" Nghe được Hồ Đại Niên lời nói, ta không khỏi cảm thấy rất ngờ vực, kết quả lúc này, Hồ Đại Niên nhưng là không nói lời nào, tiến lên liền leo lên kia mộ phần, đưa tay liền muốn đem kia gậy cho nhổ ra.

Nhưng mà, để cho người cảm thấy nghi ngờ là, hắn bên trên đi ôm kia gậy hoảng đàng nửa ngày, lại tựa hồ như là không có có thể rút ra di chuyển kia gậy, hơn nữa, đến cuối cùng, chính hắn cả người đứng ở đàng kia, lại là không động đậy rồi.

Cái này tình trạng để cho chúng ta đều là cảm giác vô cùng kỳ quái, ta liền kêu hẩn, hỏi hẩn thế nào, kết quả, ta đây sao một kêu bên dưới, liền gặp được Hồ Đại Niên ôm cái kia gậy, chậm rãi vòng quanh gậy vòng vo nửa vòng, sau đó mặt hướng chúng ta nhìn lại.

Cái này ngay miệng, làm Hồ Đại Niên xoay đầu lại khi, ta đầu tiên nhìn nhìn về phía hẩn trong nháy mắt, nhưng là rõ ràng thấy được một tấm hắc phát xỏa, nghe răng trợn mắt, mặt đầy máu thịt be bét mặt quý, bất quá quý kia mặt thoáng một cái rồi biến mất, ngay sau đó liền gặp được Hồ Đại Niên có chút dữ tợn giương một đôi con mắt, trực lăng lăng trợn mắt nhìn chúng ta, miệng khoa trương hướng hai bên liệt khai đến, Híz-khà zz Híz-zzz đất hút hơi lạnh, sau đó hẩn cuối cùng đột nhiên rằng căn khách vang, thỉnh thoảng nói nói: "Ta thật là đau a, ta thật là đau a, các người nhanh mau cứu ta —— "

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta trong lòng cả kinh, suy nghĩ Hồ Đại Niên hẩn là bị quý nhập vào người rồi, ngay sau đó liền đối với Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm nói: "Không cần lo lắng, hẩn chỉ là quý nhập vào người rồi, cái này ta có thể đối phó, ta dùng ngón giữa máu đâm đâm đầu hẩn là được rồi."

Ta nói chuyện đang lúc, đem mình ngón giữa cắn bể, không thể không nói, lúc này ta mới là thật đau, đây cũng không phải là ai cũng có thể làm được sự tình, chính mình cắn chính mình, đau là một mặt, máu chốt là không xuống được miệng.

Sau đó ta gặp được ngón giữa máu đi ra, sẽ để cho Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm đỡ ta hướng kia mộ phần thượng tẩu, chuẩn bị dùng ngón giữa máu ở Hồ Đại Niên trên trán chút một chút, đem trên người hẩn Âm Hồn khu trừ xuống.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy chúng ta vừa muốn hướng

kia mộ phần thượng tấu, Hồ Đại Niên nhưng là đột nhiên xoay người đi xuống giật mình, tiếp theo liền phát ra một trận thê lương cười quái dị, ngay sau đó cuối cùng chui vào cây tàng bên trong không thấy.

Cái tình huống này để cho chúng ta trở mắt nhìn nhau, có chút trợn mắt hốc mồm ý tứ, dù sao, kia Hồ Đại Niên cho ta cảm giác, giống như trên người hắn Âm Hồn là có chỉ số thông minh một dạng kia Âm Hồn hiển nhiên là thấy ta căn bản ngón tay, lo lắng bị ta từ Hồ Đại Niên trên người khu trừ xuống, cho nên nó mới cố ý thao túng Hồ Đại Niên xoay người chạy mất.

Lần này, ta có chút không biết làm sao rồi, phải biết này Hoang Sơn Dã Lĩnh, lại vừa là trời tối, Hồ Đại Niên thần chí không rõ, bị quỷ nhập vào người rồi, này vừa chạy mở, không biết sẽ phát sinh cái gì sự tình, nói không chừng liền bị kia Quỷ Hồn mang đi trong khe nước, tươi sống chết chìm rồi.

Vừa nghĩ tới Hồ Đại Niên có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng, lại nghĩ tới những thứ này ngày hắn tận tâm tận lực giúp giúp bọn ta, ta tâm lý cũng có chút nóng nảy, người này mặc dù là một người bình thường, nhưng mà hắn tuyệt đối không phải người xấu, huống chi hắn như vậy tuổi đã cao, cùng ta gia gia không sai biệt lắm, ta không thể đem hắn hại chết.

Cho nên, lúc này ta phi thường nóng nảy, theo bản năng liền muốn đuổi theo, nhưng mà vừa nhắc chân, toàn thân vừa phát lực, lúc này mới phát hiện trên người mình thương căn bản sẽ không tốt toàn bộ, cho nên nhất thời ta đau đến hét thảm một tiếng, liền cút ngã trên đất.

Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm dọa sợ, liền vội vàng đem ta đỡ dậy, hỏi ta thế nào rồi, ta nói ta không sao, các người đi nhanh đem Hồ Đại Niên cho tìm tới, không nên để cho hắn ra sự tình.

Nhưng mà, ta lời này sau khi nói ra, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu

Điềm đáp ứng một chút, sau đó lại không nói tiếp, hai người cũng không hề nhúc nhích.

Thấy các nàng cử động, ta cũng minh bạch các nàng ý, rất hiển nhiên, các nàng không dám đi, ta ở tâm lý suy nghĩ một chút, cảm thấy để cho các nàng đi tìm Hồ Đại Niên, cũng xác thực có chút không ổn làm, cho nên khi xuống ta tâm lý một trận bất đắc dĩ, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Sau đó, ở nơi này cái ngay miệng, ta ngẩng đầu nhìn đến kia mộ phần xen vào cái kia gậy, ngay sau đó nhưng là giật mình, đối với Vương Nhược Lan nói: "Ta biết là chuyện gì xảy ra, nhất định là cái đó Ngư Phu, đi, trước mặt kệ Hồ Đại Niên rồi, chúng ta hướng Văn Hương Cốc đi, đi tìm cái đó Ngư Phu tính sổ!"

"Có ý gì? Với hân có quan hệ gì?" Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan cũng có chút không hiểu hỏi.

"Nơi này Hoang Sơn Dã Lĩnh, ép căn bản không hề những người khác, cái đó Ngư Phu cách nơi này gần đây, đây không phải là hân làm, sẽ còn người nào?" Ta nhìn Vương Nhược Lan hỏi.

Chương 199: Cầm thành trận

Lúc này, ta duy nhất có thể nghĩ đến, ở chủ động thiết kế người chúng ta, cũng chỉ có kia Ngư Phu một người.

Rất hiển nhiên, này địa phương cách Văn Hương Cốc rất gần, như quả không ra ngoài dự liệu lời nói, Văn Hương Cốc trước ở chỗ này nói không chừng liền bày một chút cơ quan cùng theo dõi, cho nên, ban ngày chúng ta đi tới nơi này khi, rất có thể cũng đã bị cái đó Ngư Phu phát hiện, sau đó, người này, rất có thể là đối với chúng ta có nơi kiêng kỵ, muốn nhân cơ hội đem chúng ta diệt trừ, cho nên hẳn ở thừa dịp chúng ta không chú ý khi, liền lặng lẽ ở nơi này bãi tha ma trong bố trí Mê Hồn Trận.

Đương nhiên rồi, hẳn làm như thế, có thể sẽ để cho người có chút không thể nào hiểu được, nhưng mà trên thực tế, chỉ phải cẩn thận suy nghĩ một chút, cũng biết hẳn tại sao phải làm như vậy rồi, bởi vì, bây giờ Văn Hương Cốc bên trong bí mật, chỉ có mấy người chúng ta biết, hẳn nghĩ phải phong tỏa liên quan tới Văn Hương Cốc bí mật, cho nên hẳn lựa chọn cái này sách lược, không thể không nói, biện pháp này vẫn là rất âm hiểm, nhưng mà hơi lộ ra lực đạo chưa đủ, dù sao sử dụng Mê Hồn Trận như vậy vây khốn chúng ta, cũng không nhất định là có thể giết chết chúng ta, cho nên, nếu như ta không có đoán sai lời nói, hẳn hẳn còn có chiêu tiếp theo mới đúng, mà chiêu tiếp theo mới thật sự là hung hiểm chiêu số.

Nhưng là, hẳn chiêu tiếp theo là cái gì chứ?

Ngay sau đó ta giật mình, có chút hiểu được, chính là chỗ này liễu cây gỗ ở, rất hiển nhiên, cái này ở sở dĩ nơi này trực bạch sắp xếp ở chỗ này, chính là vì hấp dẫn chúng ta sự chú ý, để cho chúng ta đi rút ra, nếu như ta không có đoán sai lời nói, một khi có người tới gần nơi này gây, rất có thể cũng sẽ bị Âm Hồn trên người, giống như Hồ Đại Niên mới vừa rồi cái loại này dưới tình huống, cho nên, cái này ở, không ra ngoài dự liệu lời nói, hẳn là Dẫn Hồn cái, cũng hoặc là tụ âm cái, mục đích chính là tụ tập phụ cận âm

khí, sau đó đợi đến người khác nhích tới gần, lại thả ra ngoài, đối với người kia tiến hành ăn mòn, sau đó, cái đó Ngư Phu rất có thể vẫn còn ở Mê Hồn Trộn vòng ngoài đối với mấy cái này Âm Hồn tiến hành một ít thao túng, như vậy thứ nhất, những thứ kia bị Mê Hồn người, rất có thể cũng sẽ bị hấn khống chế, sau đó trong mơ mơ màng màng, liền ngã vào thủy cầu chết chìm, cũng hoặc là rơi đến bên dưới vách núi mặt ngã chờ chết các loại, tóm lại, những người này không những sẽ chết mất, hơn nữa bị người phát hiện sau khi, còn nhất định sẽ bị cho rằng là đụng quỷ chết, cũng hoặc là chính mình không cẩn thận trượt chân té chết, tóm lại là không có có bị giết chứng cứ.

Như vậy ngẫm nghĩ bên dưới, cái này Ngư Phu tuyệt đối là một cái tâm cơ rất sâu người, trước hấn cùng chúng ta tiếp xúc khi, một mực lộ ra một loại xem thường thần thái, xem ra hấn cũng không phải là thật giống hấn mặt ngoài như vậy người, hấn trên thực tế rất có dã tâm, cũng rất có tâm kế.

Bất quá, vấn đề bây giờ là, liền coi là chúng ta biết rồi một điểm này, nhưng là lại vẫn là không đi ra lọt mảnh này lâm tử, cho nên, chúng ta tạm thời còn không có cách nào tìm hấn tính sổ, chúng ta nếu như muốn đi ra mảnh này lâm tử, chỉ có hai cái biện pháp, một cái chính là an tâm chờ đến trời sáng, nói như vậy, phỏng chừng Hồ Đại Niên đã sớm bị giết chết, còn có một cái chính là nghĩ biện pháp phá giải này Mê Hồn Trộn, nhưng mà này trộn pháp hiển nhiên không phải là tốt như vậy phá giải, ít nhất cho tới bây giờ, ta còn là một chút đầu mối cũng không có.

Ngay sau đó ta cau mày nhìn kia gậy, cẩn thận suy nghĩ một phen, ngay sau đó nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là, này liễu cây gỗ ở chắc hấn chính là đang cùng Mê Hồn Trộn tâm trộn, thật sự bằng vào chúng ta muốn đi ra rừng cây lời nói, tựu muốn đem cái này ở nhổ ra, dĩ nhiên, muốn nhổ ra cái này ở là có nguy hiểm, rất có thể bị quỷ nhập vào người, nhưng mà, quỷ nhập vào người nói một chút, chỉ là nhằm vào những người bình thường kia, mà ta khả năng sẽ không quá sẽ bị ảnh hưởng, dù sao ta vẫn là Nguyên

Dương thân, đối với âm khí có nhất định địa phương tác dụng, chỉ là bây giờ ta nguyên khí tương đối suy yếu, cho nên ta không xác định chính mình có được hay không.

Nhưng mà, mặc kệ có được hay không, ta còn là muốn thử một chút mới có thể, cho nên, lập tức ta để cho Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm cũng đứng yên đừng nhúc nhích, chỉ là giơ cây đuốc giúp ta chiếu sáng, sau đó chính ta chính là khó khăn đi tới kia ngôi mộ trước, hướng kia trên mộ mặt leo lên, muốn nhìn một chút có thể hay không đem kia gậy nhổ ra mà không bị đến âm khí ăn mòn.

Lúc đó ta cũng không biết rốt cuộc có được hay không, sau đó ta một bên hướng kia mộ phần leo lên, một bên liền nghe được bốn phía Sa Sa phong thanh, sơn lâm âm lương, bóng đêm thâm trầm, phía sau là nhảy lên đồng lửa, trước mặt là cỏ hoang chôn, cảm bạch gậy mộ phần, kia bầu không khí thật là làm cho người nơi thân trong đó, theo bản năng cũng cảm giác nổi da gà thẳng xuống.

Bất quá, ta cuối cùng vẫn là cẩn rằng leo đến kia mộ phần bên trên, trong quá trình này, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm tự nhiên đều là rất lo lắng ta, một mực để cho ta cẩn thận một chút, ta cẩn bản liền không còn khí lực cùng các nàng nói chuyện, cuối cùng ta leo tới mộ phần trên đỉnh đầu sau khi, theo bản năng một cái liền tóm lấy kia gậy, muốn giữ vững thân thể, sau đó ta cúi đầu liền bắt đầu thở hỗn hển, nhưng mà, ngay tại ta chính thở hỗn hển khi, trong lúc bất chợt cảm giác trong tay nắm đồ vật lạnh như băng lạnh như băng, hơn nữa thịt thịt, tựa hồ cũng không phải là gậy, vì vậy ta có chút hiếu kỳ đất ngẩng đầu nhìn một chút, kết quả này nhìn một cái bên dưới, ta cơ hồ là trực tiếp liền quỳ xuống.

Lúc này đứng trước mặt ta không là người khác, chính là Sở văn mỹ Quỷ Hồn, mái tóc màu đen miêng vải đen như thể che mặt lại, toàn thân áo trắng, cứ như vậy đứng ở mộ phần bên trên, mà ta chính nắm nàng một cái

tay.

Lúc đó ta cả kinh rằng cũng run run, không nghĩ tới cái này ở tụ lại Âm Hồn lại là Sở văn mỹ, nữ nhân này nhưng là rất hung ác, ta bây giờ trạng thái không được, thật không muốn cùng nàng đối mặt.

Nhưng mà, tình huống bây giờ hiển nhiên không phải là ta nghĩ rằng tránh là có thể tránh xuống, cho nên, lập tức ta vội vàng hít sâu một hơi, cưỡng ép trấn định lại, sau đó ta đột nhiên nghĩ đến trước ta đã đem ngón giữa cắn bể, hiện tại ở phía trên máu cũng còn chưa khô cạn, nông thôn ông già có lời, chính sở vị: "Ngón giữa máu, mới vừa như sắt", cho nên chỉ cần ta dùng ngón giữa đi đâm nàng, nàng hẳn không pháp chống đỡ, huống chi ta là Nguyên Dương thân, khóa dương Quy Nguyên hơn hai mươi năm, máu này khí dương cương trình độ, càng là vượt qua phạm nhân, trong phạm nhân ngón tay máu giống như sắt như vậy cứng rắn, mà ta đoán chừng là hợp kim thép.

Cho nên, lập tức ta vội vàng giơ tay lên dùng ngón giữa hướng Sở văn mỹ trên người đâm tới.

Đúng như dự đoán, rất có hiệu quả, nàng theo bản năng liền hướng sau co rút lại thân, thẳng tắp liền bay ra ngoài, giống như mảnh nhỏ lá cây như thế, xem bộ dáng là rất sợ ta.

Nhưng mà cũng liền ở ta mới vừa thở ra một cái khi, lại chỉ thấy Sở văn mỹ thân thể cách mặt đất cao ba thước, đứng vị trí cùng mộ phần ngang hàng, sau đó đầu nàng phát lại là giống như rắn một dạng bất đồng ngọa nguyệt, khoách tán, kéo dài đến, về sau ùn ùn kéo tới hướng ta bao vây.

Ta vội vàng dùng ngón tay đi đâm tóc kia, lần này lại căn bản liền không có tác dụng, bởi vì tóc quá nhỏ bé, cho dù ta làm mấy cây, cũng đối với nàng hình thành không được bao lớn tổn thương, sau đó ta cũng cảm giác cả

người giống như bánh chưng một dạng bị những thứ kia hắc phát chết từ địa bao vây lại, những tóc kia có hướng ta trong lỗ tai chui, có hướng miệng ta mặt chui, toàn thân cao thấp, đâm náo vô cùng, khó chịu dị thường, cùng lúc đó, ta lại thấy Sở văn mỹ bóng người cách ta càng ngày càng gần, sau đó, bởi vì nàng tóc quần ở rồi trên người của ta, cho nên, mặt nàng lỗ không có lại bị tóc che lại, ta đứng lúc là thấy rõ rồi mặt nàng.

Không thể không nói, mặt nàng, thật là làm cho người xem qua khó quên, hơn nữa hình thức nhiều thay đổi, ta nhớ lần trước ở Hồ Đại Niên trong nhà khi, ta sờ chứng kiến là một tấm chất đầy vôi mặt quý, mà lần này, mặt nàng tốt biến dạng, không còn là chất đầy vôi, không những không phải là, hơn nữa còn rất đẹp, bạch bạch tịnh tịnh, chỉ tiếc là, chính là mặt kia quá nhỏ, chỉ có to bằng nắm đấm, thậm chí còn không có nàng cổ lớn, này đưa đến nàng xem ra vô cùng quái dị, so với Xà Tinh còn dọa người, Giản làm cho người ta không rét mà run, rợn cả tóc gáy, luôn là để cho người cảm thấy nàng đến cái gì hình quái dị bệnh lạ, đầu cực độ héo rút.

Sau đó, nàng lại liền một tí tẹo như thế đến gần đến trước mặt của ta, khuôn mặt để đến ta chớp mũi, một đôi tiểu con mắt tròn mắt nhìn ta, sau đó ngay tại ta bất minh sở dĩ khi, nàng đột nhiên ngẩng đầu một cái, kia cảm phía dưới cuối cùng trương khai một há to mồm hướng ta cắn tới, thật là với răng giống nhau như đúc, cái này tình trạng cả kinh ta tròn mắt hốc mồm, đã không có càng nhiều lựa chọn, cho nên ta lập tức một bãi nước miếng chọt hướng miệng kia mặt phun tiến vào, sau đó mượn liền muốn cắn chót lưỡi, chuẩn bị cho thêm nàng tới một cái ác.

Bất quá, để cho ta không nghĩ tới là, nàng tựa hồ cũng không phải là rất cường hãn, bị ta nước miếng một tiêm nhiễm, lập tức liền phát ra một trận kêu thảm thiết, run rẩy tựa hướng lui về phía sau đi, khóa quần ở trên người của ta tóc cũng tản ra, sau đó nàng tốt khôi phục hắc phát xoa bộ dáng, đứng ở một phần phía dưới thảo tầng trong, thân hình run rẩy, thỉnh thoảng run rẩy, khi thì còn phát ra một hai tiếng rên thống khổ âm thanh, tựa hồ là

bị ta cho lộng thương rồi.

Cái tình huống này để cho ta có chút kỳ quái, kết quả, vừa lúc đó, đột nhiên một bóng người từ bên trong đi tới, đem Sở văn mỹ đồ, ân cần nói: "Nương tử, ta nói hết rồi, không nên cùng những người này ồn ào, người xem người, không phải là muốn đi qua, bây giờ bị thua thiệt chứ ? Ta đã sớm nói, tiểu tử này tuyệt đối không phải người tốt —— "

Lúc đó, ta định thần nhìn lại bóng người kia, bất ngờ phát hiện không là người khác, chính là cái đó tay cầm giống hốt bản, mặc quan phục người.

Sau đó, ngay tại ta chính nghi ngờ khi, người kia nhưng là nghiêng đầu mắt lạnh trợn mắt nhìn ta một chút nói: "Xú tiểu tử, người không muốn quá gây thơ rồi, liền coi như các người chờ đến trời sáng, chạy không thoát mảnh này lâm tử, Bản Phủ cấm thành trận, hừ, khởi là các người tùy tiện có thể phá giải?"

"Cái gì? Thập, cái gì?" Nghe nói như vậy, ta bất giác một trận ngạc nhiên, nghĩ phải cẩn thận hỏi một chút, lại phát hiện kia người đã đỡ Sở văn mỹ xoay người liền biến mất không thấy.

Sau đó ta giật mình, lập tức nghĩ tới một cái sự tình.

Nguyên lai, ta nghĩ lầm rồi, ta trước suy đoán cũng sai lầm rồi, này Mê Hồn Trận không phải là cái đó Ngư Phu làm ra đến, chính là người nam kia quý làm ra đến, cũng chính là kia trong mộ chôn kia cái gì Tri Phủ.

Không tệ, ngày đó ta cùng Lương Hiếu Diễm giấu ở bãi sậy bên trong khi, hẳn ngay tại dưới cây liễu mặt xen vào tờ giấy, còn nói gì để cho ta không đi ra lọt, nguyên lai hẳn lúc ấy chính là đang bố trí Mê Hồn Trận, chỉ là, lúc ấy hẳn khả năng đã cho ta là muốn tới đây mảnh rừng ở, cho nên Mê Hồn Trận bố trí ở nơi này , nào nghĩ tới ta căn bản sẽ không đến, cho nên hẳn kế

hoạch rơi vào khoảng không, không có đối với ta tạo thành ảnh hưởng, mà ta cũng thuận lợi giải quyết Văn Hương Cốc sự tình, mà bây giờ, ta nhưng là một đầu đâm vào rồi hấn trong bấy rập, lần này, nhưng chính là người người là đao thớt, ta là cá thịt, ta là hoàn toàn không biết nên làm thế nào mới tốt rồi.

Chương 200: Mặt xanh Hồ Đại Niên

Sự tình đến lúc này, rối cuộc trở nên sáng tỏ, nhưng là lại cũng lâm vào thế bí bên trong, bởi vì ta không biết nên như thế nào giải quyết trước mặt khốn cảnh.

Cái này ngay miệng, ta rất hiển nhiên là bởi vì tiếp xúc đến kia liễu cây gỗ ở tụ tập âm khí, đã tiến vào một loại mê huyền trạng thái, bản thân nhìn thấy hết thấy đều là giả giống, cho nên, lúc này, ta đầu tiên muốn làm sự tình, thật ra thì chính là làm cho mình tỉnh hồn lại.

Nhưng mà, đây không phải là dễ dàng như vậy sự tình, dù sao ta bây giờ thật ra thì cùng người bình thường không có gì khác nhau, nói cách khác, ta lực ý chí cũng là rất yếu đuối, lúc này ta khó tránh khỏi hoài niệm năm giữ Long Bạt máu cốt lúc chính mình, khi đó mình là biết bao hung bạo, cơ hồ là có một loại vô địch cảm giác, nhưng bây giờ thì sao, không chỉ trên người bị thương, điểm chết người là, đã không có một chút đặc thù lực lượng, ngoại trừ thân thể dương khí hơi chút cương liệt một một chút ra.

Bất quá, cho dù là như vậy, ta vẫn không thể ngồi chờ chết, ít nhất phải nghĩ biện pháp ứng đối mới có thể, cho nên khi xuống ta chú tâm ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, hết sức co rúc lại chính mình ý thức, muốn để cho mình từ trong ảo giác tránh thoát được, bính trừ kia âm khí đối với ta quấy nhiễu, sau đó, chỉ chốc lát sau, ta phát hiện chung quanh tĩnh lặng một mảnh, tựa hồ ta đã tránh thoát kia âm khí xâm nhiễu rồi, cho nên ta tâm lý một trận vui vẻ, ngay sau đó trương mở con mắt hướng chung quanh nhìn.

Lúc này, ta nguyên vốn cho là mình sẽ thấy Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm mặt đầy nghi ngờ vẻ mặt, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta xoay người nhìn sang khi, trước hai nàng đứng đến địa phương, nhưng là một mảnh trống không, các nàng lại không có ở đây, đây là chuyện gì xảy ra?

Bất quá, ta thật giống như đúng là đã tránh thoát ảo giác, bởi vì ta thấy được cách đó không xa đồng lửa, đó là chúng ta điếm, đây không phải là ảo giác, cho nên, ta sờ chứng kiến hết thấy, hẳn không phải là giả, nhưng là, nếu là như vậy, kia Lương Hiếu Điếm cùng Vương Nhược Lan đi nơi nào đây?

Lúc này ta tâm lý trầm xuống, lập tức nghĩ tới một cái phi thường nghiêm nghị vấn đề, đó chính là hai nữ nhân này cũng đều sinh ra ảo giác, bị âm khí xâm nhiễu, đã thất lạc, lúc này cũng không biết chạy đi nơi nào.

Cục diện này để cho ta cảm thấy một trận buồn bã, tâm lý thật là vừa lo lắng tốt giãy giụa, cảm giác phi thường vô lực, sau đó ta có chút tức giận xoay người nhìn bên cạnh mộ phần bên trên cắm cái kia liễu cây gỗ ở, không cảm thấy là cần rằng một cái, đi qua liền muốn đem nó cho vụn vỡ.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, kia gậy lại chọc vào còn rất bền chắc, ta lại không có thể bài di chuyển nó, dĩ nhiên, này Chúa nếu là bởi vì ta bây giờ thương thế quá nặng, không có khí lực nguyên nhân, nếu không lời nói, nếu là đổi thành bình thường, đừng nói là bài di chuyển nó, chính là bài đoạn nó, ta cũng vậy có thể làm được.

Sau đó, ngay tại ta chính con kiến hám đại thụ, với kia gậy đấu tranh khi, bên cạnh thảo tăng trong lại truyền tới tất tất tác tác âm thanh, lập tức hấp dẫn ta sự chú ý, ta ngẩng đầu nhìn lên, bất ngờ thấy ngôi mộ bên cạnh một gốc đen thui Tùng Thụ phía sau, cuối cùng vươn ra rồi đầu một người, đầu người kia Thanh Diện như sắt, nếp nhăn ngang dọc, nhìn với những thứ kia ở trong quan tài nằm mấy trăm năm cương thi không sai biệt lắm.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý một lông, cơ hồ là theo bản năng lui về phía sau đi, đồng thời giơ ngón tay lên, liền muốn dùng ngón giữa đi đâm quỹ kia mặt.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, đầu người kia đi phía trước vọt một cái, cả người đi ra, sau khi ta nhìn kỹ một chút, lại mới phát hiện người vừa tới không phải là người khác, chính là Hồ Đại Niên.

Không thể không nói, lúc này ta, cũng có chút chim sợ náy, thấy cái gì đều cảm thấy rất sợ hãi, rất kinh sợ, mới vừa rồi ta lại là ngay đầu tiên không có thể nhận ra Hồ Đại Niên rồi, bất quá điều này cũng tại không phải ta, dù sao ta bình thường cũng không nhìn kỹ hăn mặt, hơn nữa lúc này, sắc mặt hăn phi thường kinh người, quả thực khó mà đem mặt mũi này cùng bình thường hăn liên hệ với nhau đi.

Sau đó, khi ta ngồi sập xuống đất, chính vẫn chưa hết sợ hãi khi, lại thấy đến Hồ Đại Niên lại là có chút cẩn thận từng li từng tí đáng vẻ, si si sách sách, phi thường khoa trương toét miệng, giương một đôi con mắt, thỏ như thể bật đến, rất nhanh đi tới bên cạnh ta, về sau từ trong cổ họng nặn đi ra mấy chữ nói: "Đi theo ta, nhanh đi theo ta —— "

Lời này phỏng chừng cũng chỉ có quỷ tài sẽ tin, lúc này ta tuyệt đối sẽ không cho hăn đi, không những như thế, ta còn muốn đem hăn lưu lại, cho nên lúc đó ta gầm lên giận dữ, cắn răng từ dưới đất nhảy cồm lên, thoáng cái liền nhào tới Hồ Đại Niên trên người, đem hăn đẩy ngã xuống đất, theo sát, ta liền cười đến trên người hăn, vừa hướng hăn mặt ói nước miếng, một bên liền muốn dùng ngón giữa đi đâm đầu hăn.

Hồ Đại Niên liều mạng giùng giăng, một mực lấy tay loạn lay, ta vì không chế được hăn, liền liều mạng ấn tay hăn, sau đó cuối cùng đem hăn đè xuống, ta giơ ngón tay lên đầu hướng về phía hăn mặt liền một trận Mãnh đâm.

Kết quả, mới vừa đâm mấy cái sau khi, ta nhưng là cảm giác bầu không khí có chút không đúng, dưới người cười đồ vật tựa hồ không là một người, mà là lạnh như băng, có chút lỏng mềm mại vật Thập, sau đó, ta theo bản năng

ngẩng đầu hướng hai bên nhìn một chút, lập tức tâm lý run run một cái, bất ngờ phát hiện ta hai bên mỗi người đứng một cái người.

Cũng may hai người kia không là người khác, chính là Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm, bất quá, lúc này các nàng vẻ mặt lại rất kỳ quái, đều là vô cùng ngạc nhiên mà nhìn ta.

"Các người, nhìn ta như vậy làm gì? Mới vừa rồi các người chạy đi đâu?" Ta nhìn Lương Hiếu Điềm hỏi.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm liền nhíu mày nói: "Tiểu Bắc, người cũng bị quỷ nhập vào người đi? Thế nào với một cây Tùng Thụ gây khó dễ đây? Người đây là đang đuổi tà ma?"

Nghe được nàng lời nói, ta tâm lý ngẩn ra, liền vội vàng hướng dưới người nhìn một cái, lập tức ta cũng có chút trợn tròn mắt, dưới người của ta cuối cùng một gốc tiểu Tùng Thụ, mà Hồ Đại Niên nhưng không thấy.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Rất hiển nhiên rồi, trước ta cũng còn là ở trong ảo giác, sau đó liền đem này Tùng Thụ trở thành Hồ Đại Niên rồi.

Cái tình huống này để cho ta một trận giãy giụa, liền vội vàng nhảy người lên, nhìn Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan nói: "Vừa mới xảy ra cái gì?"

Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan nhíu mày nói: "Chính là người phải đi rút ra kia gậy, nhưng mà sau khi đi lên, ôm kia gậy nửa ngày không nhúc nhích, sau đó liền nhảy xuống đánh này cây Tùng Thụ, lúc ấy chúng ta giật nảy mình, còn tưởng rằng người phát hiện thứ gì đâu rồi, kết quả tới nhìn kỹ một chút, mới phát hiện người đánh này Tùng Thụ khi, vẫn luôn

nhắm đến con mắt, căn răng nghiêng lợi, rất hiển nhiên, người cũng là bị quý nhập vào người rồi, bất quá, người cũng coi như lợi hại, lại chính mình lại thích."

Vương Nhược Lan lời nói này ta trợn mắt hốc mồm, tốt nửa ngày, ta nghiêng đầu nhìn kia liễu cây gổ ở, không tránh khỏi là cau mày, nhìn một chút Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm nói: "Trước ta suy đoán sai lầm, đây không phải là kia Ngư Phu làm. Dựa theo tình huống bây giờ đến xem, đây chính là cái đó Quỷ Lão Tri Phủ làm ra tới phiền toái, hắn muốn vây khốn chúng ta, hại chết chúng ta, hơn nữa, dựa theo ta nhận được tin tức, khả năng liền coi như chúng ta chờ đến sau khi trời sáng, cũng không cách nào rời đi nơi này, cho nên, bây giờ nhất định phải nghĩ ra biện pháp mới được."

Chương 201: Trong nước tay

Ta lời nói để cho Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm đều là lòng tràn đầy lo âu, các nàng không biết nội tình, chỉ biết là chúng ta bây giờ tình cảnh rất phiền toái, cánh rừng cây này giống như khối Tử Vong Chi Địa, đem chúng ta chết tử địa cho khốn trụ.

Lúc này, ta tâm lý thật ra thì có một loại rất cực đoan ý tưởng, đó chính là thật đem cánh rừng cây này đốt xuống, tin tưởng nói như vậy, không cần biết là dạng gì * trận, cũng đều phá giải hết rồi, dù sao, không có ngăn che vật, tựa vô pháp bố trí trận pháp.

Nhưng mà, cái biện pháp này chỉ là ở trong đầu ta chợt lóe lên, ngay sau đó liền bị ta từ bỏ, rất hiển nhiên, ta không thể làm như thế, không nói trước cánh rừng cây này đều là thông đuôi ngựa cùng cây trúc, bây giờ lại vừa là ban đầu thời tiết mùa đông, trên đất lá rụng rất dày, cỏ cây khô héo, một khi đốt đứng lên, ắt phải tạo thành ngút trời lửa lớn, đến lúc đó, mặc dù rừng cây đốt rụi, nhưng là, cũng rất có thể đem tự chúng ta đốt chết, hơn nữa, một khi gây thành rừng rậm lửa lớn, liền không tốt lắm dập tắt, nung Sát Sinh linh, hao tổn âm đức không nói, còn có thể tổn thương người vô tội, cho nên kế sách này chỉ có thể là ở lúc vạn bất đắc dĩ sau khi sẽ tiến hành dùng.

Nếu không thể phòng hỏa nung lâm, kia còn lại biện pháp duy nhất, chính là nghĩ biện pháp thanh trừ những thứ này liễu cây gỗ ở rồi, những thứ này gây là tâm trận, chỉ cần nhổ ra bọn họ, chắc hẳn trận pháp cũng liền phá giải.

Lúc đó ta nghĩ tới đây, giương mắt nhìn một chút kia gây, tâm lý nhất thời nghĩ tới một cái biện pháp, ngay sau đó không cảm thấy là để cho Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm theo ta hành động chung, tìm đi một tí củi cùng cỏ khô, chông chất tại này mộ phần bên trên, vừa vụn đem kia gây bao vây lại, sau đó dùng cây đuốc mang củi chất điểm rồi.

Hừ hừ, cứ như vậy, kia gậy coi như không nhổ ra, cũng tất nhiên bị cháy hỏng, cái này thì với gậy bị rút ra mất một cái đạo lý.

Lúc đó ta rất đặc ý, nhìn lửa lớn rừng rực ở mộ phần bên trên bốc cháy, lòng nói khỏi không cần biết người là cái gì âm khí, cái gì Quỷ Hồn, ở nơi này dạng ngọn lửa thiêu đốt bên dưới, chỉ sợ là đã sớm bị cháy sạch ngay cả mảnh giấy vụn đều không thừa xuống.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, liền ở ta tâm lý đang đặc ý khi, lại đột nhiên liền gặp được kia mộ phần thượng hỏa điểm đột nhiên liền "Rào" một chút, phi thường quý dị hương lên nhảy lên tới, sau đó kia vọt lên ngọn lửa, cuối cùng mơ hồ tạo thành một cái gương nanh múa vuốt hình người, lúc ấy nhìn hình người kia ngọn lửa, ta gần như có thể cảm giác ngọn lửa kia trong Âm Hồn, chính đang tức giận thêm giãy giụa cắn tức nhìn ta.

Cái này tình trạng để cho ta ngẩn ra, tâm lý có chút run, theo bản năng nghiêng đầu nhìn về phía nơi khác, kết quả vừa quay đầu ngay miệng, nhưng là bất ngờ thấy cách đó không xa mộ phần bên trên đang đứng một bóng người, đang ở cười tủm tỉm nhìn ta, mặt kia bên trên tất cả đều là khinh thường thần sắc.

Bóng người kia để cho ta ngẩn ra, theo bản năng hí mắt nhìn sang, muốn nhìn một chút bóng người kia là ai, kết quả nhìn một cái bên dưới, lại phát hiện bóng người kia hướng mộ phần phía sau co rút lại, theo sát liền biến mất.

Lúc đó ta đứng tại chỗ, suy tính nửa ngày, tâm lý một mực cảm giác là lạ, cảm thấy mới vừa rồi bóng người kia tựa hồ cũng không phải là Quỷ Ảnh, mà là thật thật tại tại bóng người, cái tình huống này để cho ta một trận mê muội, lòng nói chẳng lẽ là Hồ Đại Niên? Nhưng là, Hồ Đại Niên không phải là đã bị quỷ nhập vào người, trở nên điên sao? Thế nào lúc này tốt

chạy đến cười nhạo ta?

Liền ở ta tâm lý chính lăm băm khi, bên cạnh Lương Hiếu Điềm bắt lại ta, mặt đầy kinh hoàng về mặt nhìn ta nói: "Tiểu Bắc, tại sao ta cảm giác phía sau một mực có người ở hướng ta cổ hóng gió? Ta mới vừa rồi quay đầu nhìn một chút, thật giống như thấy sau cây có người."

Lương Hiếu Điềm lời nói để cho trên người của ta một lông, theo bản năng quay đầu nhìn lại, phát hiện phía sau Tùng Thụ quả nhiên đứng đưa, thật giống như thực sự có người.

Ngay tại chúng ta chính nghi thần nghi quỷ khi, Vương Nhược Lan cau mày nói: "Không muốn mình hù dọa mình rồi, đó là gió thôi, ta nhìn hồi lâu rồi, không vấn đề gì."

Cũng đến lúc này, Vương Nhược Lan như cũ rất bình tĩnh, này không thể không để cho ta cảm thấy bội phục.

Nhưng mà, như đã nói qua, chỉ là trấn định là không có dùng, chúng ta vẫn là phải giải quyết vấn đề mới được.

Ngẩng đầu nhìn kia đồng lửa, đã đem liễu cây gỗ ở cháy sạch màu xám đen, toát ra một mảnh Tinh Hồng sao Hỏa, nhưng mà kia liễu cây gỗ ở lại vẫn không có ngã xuống.

Ta có chút không nhìn được, đi lên muốn đem kia gậy đẩy ngã, kết quả còn không có dựa vào đâu rồi, kia củi hỏa giống như là chó điên như thế, phần phật một chút vọt lên đến, hướng trên người của ta nhào tới.

Thấy cái này tình trạng, ta trong lòng cả kinh, không dám lơ đãng, nhưng mà cũng không vội vàng cứ như vậy buông tha, cho nên ta lục lợi nhặt lên một tảng đá lớn, nhắm kia liễu cây gỗ ở, chọt đập tới.

Lần này, rớt cục thì tạo nên tác dụng, kia liễu cây gỗ ở rớt cuộc bị cháy sạch có chút yếu đuối, cho nên đá đập một cái bên dưới, lập tức liền cắt đứt, sau đó chậm chậm âm thanh, giống như nữ nhân kêu thảm thiết một dạng chậm rãi hướng bên trong té xuống.

Thấy nó ngã, ta cùng Vương Nhược Lan, còn có Lương Hiếu Diễm liếc nhau một cái, lập tức đều là hội ý, đi lên liền tóm lấy kia gậy chột kéo ra ngoài một cái, trong nháy mắt liền nghe được một phần bên kia "Phốc ——" một tiếng vang nhỏ, liễu cây gỗ ở bị chúng ta tóm chặt đứt.

Túm chặt đứt liễu cây gỗ ở sau khi, ta có một loại đại công cáo thành cảm giác, ngay sau đó lòng tràn đầy hưng phấn đối với hai nữ nhân nói: "Đi, tiếp tục tìm, đem loại này quỷ gậy cũng giết, này trận pháp coi như không bị phá giải, cũng ít nhất ít đi tám phần mười uy lực."

Lời này coi như là để cho Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm cũng an tâm lại, ngay sau đó chúng ta lần nữa làm hai cái cây đuốc, tiếp theo sau đó ở trong rừng cây vòng quanh, chuẩn bị tìm tìm nhìn nơi nào còn có tương tự liễu cây gỗ ở.

Này trong rừng cây đại đa số đều là Tùng Thụ, chất benzine rất nhiều, cho nên cây đuốc rất tốt làm, hơn nữa thời gian kéo dài tương đối dài, vì vậy, chiếu sáng đảo không phải là cái gì vấn đề.

Chỉ là, để cho chúng ta có chút nổi giận là, ở rừng cây tha một vòng mấy lúc sau, nhưng là lại cũng không có phát hiện đệ nhị cây liễu cây gỗ ở, sau đó, còn có một cái để cho người tương đối buồn rầu sự tình chính là, chúng ta đi vòng vo một vòng mấy lúc sau, lần nữa trở lại kia Tri Phủ lão gia trước mộ.

Lúc này, ta mắt lạnh nhìn kia phần mộ, trong màn đêm, dưới bóng cây,

xuyên thấu qua bóng cây liền có thể nhìn thấy bên ngoài nước sông, tâm lý hướng về phía phần mộ vô hình trung liền có một loại tương đối tức giận ý tưởng, cái này cũng đưa đến ta đầu não không quá lãnh tĩnh, không có cách nào cẩn thận suy nghĩ ứng đối biện pháp.

Ngược lại Vương Nhược Lan một mực rất trầm ổn, lúc này nàng cau mày suy nghĩ một chút, không tránh khỏi đối với ta nói: "Ta ngược lại thật ra có cái biện pháp có thể rời đi nơi này."

"Biện pháp gì?" Ta nhìn nàng, có chút hiếu kỳ đất hỏi.

"Người xem, mặc dù chúng ta từ trên đất liền, không có cách nào đi ra cây này lâm, nhưng là, chúng ta có thể từ trên nước đi a. Đây phần mộ phía sau không phải là nước sông sao? Chúng ta châm cái đơn giản bè gỗ ở, hẳn là được rồi. Nơi này làm cây nhiều như vậy, hẳn phí không được nhiều đại công phu." Vương Nhược Lan nói với ta nói.

Vương Nhược Lan lời nói để cho tâm trạng của ta sáng lên, không cảm thấy là gặt đầu một cái, sau đó vội vàng hướng kia phần mộ cười lạnh một tiếng nói: "Được a, ta ngược lại muốn nhìn một chút người kết quả như thế nào đem ta vậy!"

Ta nói chuyện đang lúc, ở đó rước phần mộ mặt điểm một đồng lửa, sau khi chính là để cho Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm chia nhau đi tìm làm cây tới.

Cái này tiểu nhị, đối với Vương Nhược Lan mà nói, còn không coi vào đâu, dù sao nàng lâu dài ở nông thôn sinh hoạt, làm ruộng là bình thường như cơm bữa sự tình, mà Lương Hiếu Điềm cũng có chút bất đắc dĩ, nàng tế bì nộn nhục, những thứ kia lá thông châm người tốt đau, cho nên hẳn mới tìm không mấy cây cây còn trở lại, trên tay cũng đã bị châm đỏ tốt mấy cái địa phương, ta có chút thương tiếc, nhưng là lại vẫn là khê cắn răng, để cho

nàng tiếp tục đi kiếm.

Bởi vì ta không có khí lực gì, cho nên bọn họ tìm làm cây côn ngay miệng, ta liền tìm một ít cây mây, đem những thứ kia làm cây cho gói chung một chỗ, bắt đầu hướng bè gỗ ở cổ găng.

Vương Nhược Lan tìm trong chốc lát, trở lại đến bên đồng lửa bên trên, nhìn ta hỏi "Chúng ta nếu là đi, kia lão đầu tử làm sao bây giờ?"

Nàng nói đương nhiên là Hồ Đại Niên rồi, đây cũng là nhắc nhở ta, đúng nha, chúng ta nếu như đi, Hồ Đại Niên làm sao bây giờ? Hắc đã bị quý nhập vào người rồi, đem hắc ở lại chỗ này lời nói, nhất định là một con đường chết.

Nhưng là, bây giờ chúng ta ngay cả hắc bóng dáng cũng không tìm tới, cho nên, coi như ta nghĩ muốn dẫn hắc cùng đi, cũng là không thể nào, vì vậy, lập tức ta chỉ có thể là có chút lòng dạ ác độc đất nói với nàng: "Chúng ta rời khỏi nơi này rồi nói sau, quay đầu chuẩn bị đầy đủ, lại tới tìm hắc. Hắc có thể sống sót hay không, liền nhìn chính hắc tạo hóa, dù sao người là mạng, ngày nhất định, người nữ quý là hắc Tam Thẩm ở, nếu như cố ý muốn giết hắc, sớm vài chục năm liền có thể chết, sẽ không một mực chờ tới bây giờ."

Nhìn thấy ta nói như vậy, Vương Nhược Lan cũng không nói thêm nữa, chỉ là gạt đầu một cái, tiếp tục đi tìm làm cây côn.

Hai nữ nhân lực lượng có hạn, nhưng mà con kiến dọn nhà như thế, một chuyển chuyển dời tới, không lâu lắm cũng liền ở trước mặt ta chất đồng rồi một đồng lớn củi khô.

Ta lợi dụng những thứ này củi khô, đơn giản làm một cái có thể chứa ba người ngồi chung đi lên bè, Vương Nhược Lan để bảo đảm an toàn, lại

cùng ta đồng thời lực tổng hợp làm một cái, hai cái bè chồng chung một chỗ, trôi kỹ, lúc này mới do nàng và Lương Hiếu Điềm đồng thời giơ lên hướng bờ nước đi, bỏ vào trong nước.

Bè bỏ vào trong nước sau khi, Vương Nhược Lan đi lên thử một chút, cảm giác vẫn là không đủ, với là chúng ta tốt trôi hai bó củi lớn, gia cố ở hai bên, lúc này mới ba người cùng tiến lên đi, sau đó đẩy ra bờ sông, chuẩn bị chảy xuôi trực hạ, rời đi này cái quỷ địa phương.

Chỉ là, để cho chúng ta không nghĩ tới là, lúc ấy chúng ta ngồi lên bè gỗ ở sau khi, cũng không biết là kia hà thủy chảy xuôi đất quá chậm, hay là phương hướng không đúng, tóm lại chính là chúng ta ngồi lên bè sau khi, tốt nửa ngày đều không có thể bay ra bao xa, kia bè vẫn ở cách bên bờ không tới xa một trượng địa phương lớn vờn, sau đó, chúng ta đổi diện ven sông bên trên, vừa vặn chính là cái điều đi thông trong phần mộ đen ngòm thủy đạo.

Cái tình huống này để cho chúng ta vô cùng quái đản, vô hình trung, luôn cảm thấy nước kia Đạo chi bên trong có người ở xem chúng ta, mà chúng ta tựa hồ cũng đang hướng nước kia nói đến gần.

Dưới tình thế cấp bách, ta liền rút ra một cây cây côn vẩy nước, nào biết ta động tác quá lớn, vừa kéo bên dưới, bè một trận đung đưa, lại là có chút muốn lật qua một bên ý tứ.

Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm sợ hết hồn, liền vội vàng ổn định bè, sau đó ta mới có thể đi vẩy nước, nhưng không nghĩ, một nét vẽ, nước kia đáy tựa hồ có một con tay, thoáng cái bắt được ta côn gỗ ở, sau đó dụng lực đi xuống kéo một cái, nhất thời ta cả người chính là đi phía trước một tài, trực tiếp rơi đến kia lạnh như băng trong nước sông đi.

Chương 202: Xác thịt như cá

Tình huống bất ngờ.

Không nghĩ tới đột nhiên liền rơi đến trong nước đi, trọng yếu nhất là, lúc ấy ta cảm giác nước kia đáy tựa hồ có đồ đang bắt ta cây gậy, cho nên ta mới có thể té xuống, nói cách khác, ta cũng không phải là bởi vì không cẩn thận, mà là bởi vì ngoại lực kéo lôi

Nhưng mà, này đêm hôm khuya khoắc, hoang giao dã ngoại dã trong nước, là vật gì có khí lực lớn như vậy, hơn nữa còn nhàm chán như vậy, bắt một cây côn gỗ kéo xuống, rất hiển nhiên, đây không phải là phổ thông ngoạn ý nhi, cực kỳ có hiểm nghi, dĩ nhiên chính là kia trên bờ trong phần mộ chôn Âm Hồn.

Cho nên, lúc ấy ta rơi xuống nước trong nháy mắt, tâm lý cơ hồ liền lập tức căng thẳng, cảm giác mình phải xong đời. Bây giờ ta, không nói trước thân thể trạng thái kỳ kém vô cùng, liền nói này lạnh như băng nước sông, đen nhánh bóng đêm, cũng đã đủ để đem ta tất cả tự tin lòng đánh tan, ta hoàn toàn không biết mình tiếp đó sẽ biến thành hình dáng gì, ta duy nhất có thể làm chính là liều mạng bắt trên bè gỗ làm cây côn, lực đồ ổn định thân thể của mình, không để cho mình chìm xuống.

Nhưng mà, khi ta không nghĩ tới là, ngay tại thân thể ta vừa rơi xuống nước sau khi, trong nháy mắt ta liền cảm giác mình cổ chân căng thẳng, tiếp theo thân thể chợt trầm xuống, trong nháy mắt bị một nguồn sức mạnh tha duệ liền rút đến đáy nước đi.

Lúc đó ta thật là cả kinh cả người lông tơ toàn bộ đều dựng lên, ta thậm chí ngay cả kêu lên thời gian cũng không có, cũng đã toàn thân không vào nước bên trong, thân trong nháy mắt hoàn toàn lạnh lẽo, cóng đến ta chỉ run run, sau đó ta cố gắng trương mở con mắt hướng đáy nước nhìn, để cho ta không nghĩ tới là, mượn trên mặt nước truyền xuống yếu ớt cây đuốc ánh

sáng, ta lại là thấy rõ một ít gì đó, chỉ là, khi ta thấy rõ những thứ này sau khi, nhất thời cả người giống như là bị điện giật một dạng lập tức liên toàn thân căng thẳng, đã là kinh sợ đến tê dại trạng thái.

Lúc này, chỉ thấy kia tối tăm sâu thẳm sông dưới đáy nước, cuối cùng có một cái uổng công đồ vật đang chậm rãi du động, vật kia hình dáng giống như là một người mặc bạch y phục bóng người, hoặc như là một cái to lớn ngăn trắng đầu đen Thủy Mãng, hơn nữa, điểm chết người là, tựa hồ chính là chỗ này đồ vật bắt được ta cổ chân, đem ta một mực từ trên mặt nước túm xuống dưới.

Lúc này, ta thật là rất hoài niệm chính mình nắm giữ Long Bạt máu bút lực mạnh mẽ đo khi đó, thử nghĩ, nếu như lúc này chính ta hay là như vậy dừng mãnh lời nói, chắc hẳn đã sớm nghiêng người đi xuống với vật kia quyết tử chiến một trận, nhưng bây giờ thì sao, ta ngoại trừ kinh sợ ra, căn bản cũng không biết làm thế nào mới tốt.

Cũng may ta mình còn có từng tia chí khí, để cho thân thể ta ước chừng vẫn có thể khống chế, cho nên, lúc ấy ta đầu tiên là hai chân chột lẫn nhau chà một cái, đem kia nắm ta cổ chân đồ vật cạ rớt rồi, sau đó ta xoay người dùng hết thật sự có sức lực hướng trên mặt nước bơi đi.

Ta đi lên bơi đi khi, đã nghe được trên mặt nước Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan nóng nảy tiếng gọi ầm ỉ rồi, các nàng chính đang bảo ta.

Thấy cái này tình trạng, ta thật muốn đáp lại các nàng, bất quá, bởi vì ta đang ở dưới nước, cho nên ta rất hiển nhiên là không làm được đến mức này, chỉ có thể là tiếp tục đi lên bơi đi.

Sau đó, ngay tại ta du rồi chỉ chốc lát sau, phía trước trong nước đuổi đi xuống một cái tay, tinh tế trắng nõn tay, tựa hồ là Lương Hiếu Điềm.

"Tiểu Bắc, mau tới đây, ta kéo người đi lên!"

Lương Hiếu Diễm thanh âm từ trên mặt nước truyền tới, rất hiển nhiên là thấy ta, hơn nữa đưa tay muốn kéo ta đi lên, cho nên ta vội vàng lội qua đi, bắt được kia tay nhỏ, sau đó tay kia đem ta kéo một cái, lập tức ta cũng cảm giác cả người chột đi phía trước nhẹ nhàng một khoảng cách, nhưng mà cũng không có phù đến trên mặt nước, không những như thế, ta đột nhiên cảm giác trước mặt một mảnh đen ngòm, nhìn kỹ một chút lúc, lại mới phát hiện mình cuối cùng bất tri bất giác, đã bơi tới kia phần mộ thủy đạo lối vào rồi, mà lúc này đây, kia tay nhỏ lại chính là từ kia trong thủy đạo mặt vươn ra.

Cái này tình trạng cả kinh ta cả người một trận run sợ, vừa muốn lui về phía sau rút lui, nhưng không nghĩ kia trong thủy đạo mặt đột nhiên một trắng bệch, một cái hắc phát xỏa, thịt trắng rõ ràng thi thể đột nhiên hướng ra phía ngoài nhảy ra, cứ như vậy trực lăng lăng nằm ở trước mặt của ta.

Ta theo bản năng toét miệng, nhìn kỹ thi thể kia, lại mới phát hiện thi thể kia tựa hồ có hơi mềm nhũn, hình như là một con cá như thế, sau đó, nàng một cái tay, vừa vặn đã bắt đến trong tay ta, sau đó nàng cứ như vậy mặt hướng xuống nằm ở Na nhi, hắc phát ở trong nước tới lui, không biết là phải làm gì.

Về sau, thời gian phẳng phất dừng lại một dạng ta chân đạp ở bên dưới sông bùn, cái tay còn lại chậm rãi chuyển qua trên tay phải, muốn đem thi thể kia tay bài xuống, nhưng không nghĩ, vừa lúc đó, thi thể kia nhưng là từng điểm ngẩng đầu lên, hơn nữa, còn lôi ta toát ra mặt nước, sau đó chúng ta liền một chút như vậy chút đứng thẳng người, đứng mặt đối mặt đến, với nhau khoảng cách không tới xa một thước, nàng hắc phát phi ở trên mặt, kéo đến trước ngực, đắp lên cổ cùng ngực, nhưng mà, lại cũng không có thể hoàn toàn phong bế ở nàng mặt mũi, ta từ kia hắc phát trong khe hở, mơ hồ thấy kia hắc phát phía sau, tựa hồ chính có một con con

người màu trắng ở, ở kinh ngạc nhìn ta.

Lúc này, ta cảm giác toàn thân cũng khối bằng một loại lạnh, cả người hoàn toàn lâm vào dần dần trạng thái, ngay cả một chút sức lực cũng không có, nghĩ di chuyển cũng không nhúc nhích được, ta rất lo lắng kia nữ quý tốt như lần trước như vậy, đột nhiên hắc phát tách đi ra, mặt đầy vôi hướng trên người của ta đánh, cũng hoặc là mặt đầy thối rửa máu thịt, Hoàng Bạch đan xen đất cùng ta tới một hôn.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, sau một khắc, sự tình phát triển cũng không có giống ta tưởng tượng như vậy tệ hại, tối thiểu, kia nữ quý cũng không có trực tiếp đối với ta phát động công kích, nàng chỉ là lạnh lùng cười một tiếng, về sau thân thể liền một chút xiu thấp xuống, cuối cùng cả người không vào nước bên trong, tốt giống như cái xuất động Cá trê một dạng lùi về kia phần mộ trong thủy đạo đi.

Cái tình huống này để cho ta bất minh sở dĩ, chỉ có thể đứng ở đằng kia gần người, kết quả, ngay tại ta chính gần người khi, đột nhiên cánh tay căng thẳng, hai cái tay cánh tay đều bị người chột bắt được, ngay sau đó, ta liền nghe được hai cái nóng nảy tiếng kêu nói: "Tiểu Bắc, Tiểu Bắc, người làm sao vậy? Người làm sao vậy?"

Nghe được thanh âm kia, ta nghiêng đầu nhìn một chút, mới phát hiện, không biết lúc nào, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm đã hoa động bè gỗ ở đi tới đằng sau ta, sau đó hai người đều là nắm trong tay ta cánh tay liền mạng đung đưa, lại kêu ta, mà ta đâu rồi, lại chính diện đối với kia phần mộ thủy đạo, đứng ở trong nước.

Ngay sau đó, ta không kịp suy nghĩ nhiều, liền vội vàng vẫn chưa hết sợ hãi đất co rút trên người bè gỗ, về sau nhìn các nàng hỏi "Các người có thể hoa động bè gỗ rồi hả?"

"Có thể, trước hình như là chúng ta bè bị trong sông làm cây câu ở, " Vương Nhược Lan nói.

"VẬY mau đi, nhanh lên một chút!" Lúc này, ta đã không quản được quá nhiều, vì vậy liền lo lắng thúc giục các nàng vội vàng đem bè hoa đi.

Đúng như dự đoán, lúc này, các nàng dùng côn gỗ khoảng hoa động nước sông, kia bè quả nhiên là chậm rãi hưởng sông nước trung ương trôi tới, sau đó theo trong nước, hướng hạ du trôi đi.

Lúc đó, thấy bè dần dần cách xa kia phần mộ thủy đạo, ta rốt cục thì thở dài một cái, theo bản năng giơ tay lên lau mồ hôi trán.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại trong tay ta cánh tay nhấc sau khi thức dậy, bên cạnh Lương Hiếu Điềm nhưng là đột nhiên có chút kinh ngạc nhìn ta nói: "Tiểu Bắc, tay người cổ tay, thế nào?"

. . .

Chương 203: Tím ản máu bầm

Lương Hiếu Điền lời nói để cho ta cả kinh, ngay sau đó ta mượn cớ ở trên bè gỗ cây đuốc ánh sáng nhìn một chút cổ tay mình, kết quả, nhìn một cái bên dưới, ta nhất thời cảm giác toàn thân cũng cứng lại.

Lúc này, ánh lửa chiếu sáng bên dưới, liền gặp được ta trên cổ tay, cuối cùng có năm cái rõ ràng dấu ngón tay ở, những thứ kia dấu ngón tay, đều là màu tím đen, giống như là máu bầm một dạng nhưng mà lấy tay thử một chút, nhưng là không đau cũng không ngứa, cũng không có sưng lên.

Cái này thì để cho ta cảm thấy rất kỳ quái rồi, ta biết này dấu là kia nữ quý lưu đứng lại cho ta, nhưng là, ta nhưng không biết đây là cái gì ý đồ.

Lúc đó, Vương Nhược Lan lại gần cũng nhìn một chút, lập tức liền sắc mặt đại biến nói: "Đây là Thủy lão thi bắt Tâm Ấn."

"Có ý gì?" Nghe được nàng lời nói, ta không khỏi cau mày hỏi.

"Thủy lão thi, danh như ý nghĩa, chính là đáy nước lão thi thể, cũng là cương thi một loại, nhưng là cùng cương thi không giống nhau là, nó hơn Âm Tà, cũng linh hoạt hơn, nhắc tới, thật ra thì so với cương thi lợi hại hơn, bởi vì nó còn có một bộ phận Âm Hồn phụ ở trên thi thể." Vương Nhược Lan đang khi nói chuyện, cau mày nói: "Chúng ta này cái địa phương liên quan tới Thủy lão thi truyền thuyết rất nhiều, trong đó có một loại chính là liên quan tới này bắt Tâm Ấn ở. Nghe nói, Thủy lão thi, đặc biệt là một ít nữ thi, đa số đều là không cẩn thận chết chìm cô gái trẻ tuổi, bọn họ trời sinh tính phong lưu, nếu là nhìn trúng rơi xuống nước nam tử, sẽ ở trên cổ tay hằn lưu lại cái này dấu, sau đó đàn ông kia sau khi về nhà, chỉ cần ban đêm ngủ một giấc, sẽ nằm mơ thấy cái đó nữ thi, sau đó bị nàng dẫn đi một cái địa phương giao hợp. Lâu ngày, Nguyên Dương tan hết, hình dung gầy gò, cuối cùng nguyên khí chưa đủ chết. Trong quá trình này, cho dù là đàn ông kia biết rõ mình bị nữ quý mê hoặc, muốn cự tuyệt, nhưng là

lại bởi vì mỗi lần trong mộng giao hợp đã ghiền, cảm giác kia tựa như cùng bắt lòng quấy nhiễu một loại khó mà cự tuyệt, cho nên, có lúc, cho dù bọn họ biết tiếp tục như vậy, đối với mình là bất lợi, vẫn như cũ khó mà kháng cự, cuối cùng sẽ ở đó loại mộng ảo trong khoái cảm, đã tiêu hao hết sinh mệnh, nói trắng ra là, cuối cùng chính là khoái chết."

Vương Nhược Lan lời nói nói xong lời cuối cùng, đã có chút ít trêu chọc ý, nhưng mà, vào giờ phút này, ta nhưng là không có chút nào đùa tâm tình, bởi vì này bắt Tâm Ấn để cho ta phi thường nhức đầu, chung quy lo lắng cho mình đem phải tạo ngộ tình trạng, không phải chỉ là bị nữ quỷ bắt đi một phen đơn giản như vậy.

Đúng như dự đoán, liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, hoảng hốt giữa, ta cảm giác mình cổ tay đột nhiên căng thẳng, từ nơi sâu xa, giống như có người ở ta trên cổ tay bóp một chút.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý run lên, liền vội vàng giương mắt bốn phía nhìn sang, lại mới phát hiện Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan cũng không có nhúc nhích ta, mà ta chính mình tay phải cũng không có đi kiểm, như vậy, còn lại duy nhất giải thích, chính là kia nữ quỷ đang bắt ta.

Nghĩ tới đây, ta vội vàng hơi híp mắt lại, liếc mắt bốn phía quét qua, cũng không có phát hiện dị thường gì khí tức, sau đó, ngay tại ta chuẩn bị thu tầm mắt lại khi, trong lúc lơ đãng, tầm mắt dư quang quét qua chính mình cổ tay phải, nhưng là bất ngờ thấy kia trên cổ tay cuối cùng cứ như vậy đột ngột bầu một cái nhân viên, tay kia tựa hồ gây tay một dạng chỉ có thể nhìn được cổ tay một chút bộ phận, những bộ phận khác cũng thoáng như hắc khí một dạng ở trong màn đêm, hiện ra trong suốt trạng thái.

Thấy cái này tình trạng, ta không tự chủ sống lưng chợt lạnh, trong nháy mắt liền biết, này không phải là cái gì bắt Tâm Ấn, đây chính là quỷ bắt ấn,

kia nữ quỷ cho đến bây giờ, thật ra thì vẫn nắm trong tay ta cổ tay không lỏng ra, nàng một mực còn đi theo ta đây!

Lúc đó nghĩ tới đây, ta cảm giác cả người đều có chút hoảng hốt, chỉ cảm thấy này nữ quỷ thật là so với cái gì đó Bạt mẫu cùng Long Bạt máu cốt đều phải khó dây dưa, nàng làm sao lại như vậy Âm Tà, nhất định phải làm quái, nhưng là vừa không nói nàng rốt cuộc muốn làm gì chứ ?

Ta thật là có chút bị lộng đến lòng mệt mỏi, trọng yếu nhất là thân thể của mình quá mức mệt mỏi, toàn thân vết thương tốt đau, cho nên ta thật lòng nghĩ muốn nghỉ ngơi một chút, không nghĩ lại đi quản những thứ này ngốn ngang chuyện hư hỏng rồi.

Lúc đó nghĩ như vậy đến, ta liền tiến vào một loại lười biếng trong trạng thái, không cảm thấy là vô lực nằm xuống, đầu vừa vịn tựa vào hai cái tuyến trên chân, sau đó ta vô lực đối với các nàng nói: "Ta không chịu nổi, trước một lát thôi, các người tiếp tục vẩy nước, đến địa phương đem ta đánh thức."

"Được rồi, người trước nghỉ ngơi một chút đi, ta phỏng chừng người cũng không chịu nổi, " Lương Hiếu Diễm có chút đau lòng giúp ta sửa lại một chút ướt nhẹ tóc, tiếp theo sau đó vẩy nước.

Ta nằm ở đó mà, mặc dù địa phương nhỏ hẹp, nhưng là lại rất nhanh thì ngủ thiếp đi.

Trong ngủ mơ, ta cảm giác mình trên người bị người trói đá ném vào trong nước, sau đó, cứ như vậy lẳng lặng nằm ở đáy nước phù sa bên trong, ngửa mặt nhìn trên mặt nước xuyên thấu qua đi xuống ánh sáng, không biết qua bao nhiêu năm tháng sau khi, sợi dây chặt đứt, ta mới có thể theo nước chảy xuống phía dưới trôi đi, không có mục đích, không có phương hướng, thỉnh thoảng ở một mảnh trong bụi cỏ nằm, thỉnh thoảng nhưng là ở bãi sậy

trong mắt cạn.

Cũng không biết là lúc nào, bên người có rồi một cái bóng, tựa hồ là một con cá, lại tựa hồ là Thủy Quỷ, không thấy rõ, nhưng là lại lồi ta hướng một cái hắc ám trong hang động di động đi qua.

Trong nháy mắt ta tầm mắt một vùng tăm tối, sau đó, trong bóng đêm, một cái trầm thấp tốt thanh âm khàn khàn ở bên tai ta nói: "Sau này, nơi này chính là nhà ngươi, ta sẽ bảo vệ ngươi —— "

Thanh âm này để cho ta giật mình, ngay sau đó nhưng là trong lúc giật mình, thấy một cái bóng người màu trắng ở trước mặt đứng đưa, lại nhìn kỹ lúc, mới phát hiện đó là một nơi sâu thẳm u ám đáy nước mộ thất, một cái hắc phát xoắn, quần áo trắng kéo đất nữ nhân, chính ở nơi đó bỏ rơi ống tay áo vũ động, tựa hồ là đang khiêu vũ, lại tựa hồ là ở chẳng có mục đích du động, mà ở bên cạnh nàng, nhưng là một cái Thanh Ngọc Thạch Quan, kia quan tài là trong suốt, bên trong đang nằm cả người quan phục cổ đại nam thi, không đặc biệt cái, chính là cái đó quý Tri Phủ.

Thấy quý kia Tri Phủ, ta không tránh khỏi trong lòng một trận giận lên, chính muốn phát tác, nhưng không nghĩ kia quần áo trắng nữ thi nhưng là chậm rãi rơi xuống hòn đá kia quan tài trên, sau đó cuối cùng dọc theo kia quan tài khe hở, giống như cái rắn một dạng một chút xiu ngọa nguậy, chui vào trong quan tài, cùng quý kia Tri Phủ thi thể nằm chung một chỗ rồi.

"Nơi này, là ta gia —— "

Trong nháy mắt, ta cảm giác có người ở sau lưng ta, thanh âm khàn khàn nói với ta nói.

Cái này tình trạng để cho ta nhất thời một trận kinh ngạc, trong nháy mắt liền tỉnh lại, trương mắt thấy lúc, mới phát hiện mình vẫn là nằm ở trên bè

gỗ, Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan vẫn còn ở hoa nước, chúng ta tựa như có lẽ đã bay ra khỏi rất khoảng cách xa, thoát khỏi kia mảnh nhỏ Quỷ Thụ lâm rồi.

Nhìn thấy ta tỉnh lại, Lương Hiếu Điềm hỏi ta ngủ thế nào, đối với ta có chút ân cần, ta không nói ra thật tình, chỉ là gật đầu một cái nói cũng còn khá, sau đó ta xem một chút cách đó không xa bờ sông, ngay sau đó cuối cùng phát hiện mấy giờ đèn, biết kia trên bờ sông có nhân gia, vì vậy liền làm cho các nàng đem bè gỗ cập bờ, chúng ta trước tìm người ta nghỉ ngơi.

"Trời sáng mau quá, " lúc này, Vương Nhược Lan một bên vẩy nước, vừa hướng ta nói nói: "Gà gáy rồi."

Nghe được nàng lời nói, ta vểnh tai nghe một chút, quả nhiên nghe được xa xa truyền tới gà gáy thanh âm, kia gà gáy tiếng vang lên sau khi, xa gần gà gáy âm thanh liền liên tiếp không ngừng truyền tới, xem bộ dáng là xác thực trời sắp sáng, hồi đầu lại nhìn phía đông chân trời, cũng đúng là lộ ra tinh dịch cá.

"Vậy nhanh lên một chút cập bờ đi, chúng ta tìm đường về trước Hồ Đại Niên trong sơn đi, " ta đối với các nàng nói.

Nghe được ta lời nói, các nàng đều là gật đầu một cái, tiếp tục vẩy nước, đoán chừng là mệt mỏi cả đêm, các nàng cũng đều có chút mệt mỏi, thể lực có chút không chịu nổi, cho nên lúc đó cũng chưa có nói bao nhiêu lời nói.

Mà trên người của ta đều là ướt, sáng sớm gió lạnh thổi, nhất thời từ bên ngoài lạnh đến lòng, cả người đều cảm giác nhanh lạnh cóng, trên tóc cũng nổi lên sương, không tự chủ liền hắt xì hơi một cái.

Nhìn thấy ta tình huống, Lương Hiếu Điềm cùng Vương Nhược Lan đều biết ta là đông gấp, vì vậy liền vội vàng tăng thêm tốc độ, rất nhanh chúng

ta tới đến bên bờ, lên đến trên bờ, dọc theo một con đường mòn, liền tiến vào một một cái thôn nhỏ.

Thôn kia người bên trong thức dậy rất sớm, nhìn thấy chúng ta đều có chút ít ngạc nhiên, ánh mắt cũng cũng có chút không đúng, rất hiển nhiên là cho là chúng ta là người xấu, cho nên không có dám thu nhận chúng ta, cũng may, trải qua bọn họ chỉ đường, chúng ta cũng phát hiện chúng ta khoảng cách Hồ Đại Niên thôn cũng không xa rồi, cho nên khi xuống chúng ta cơ hồ là ngựa không ngừng vó câu tiếp tục đi phía trước một trận cơn bão, cuối cùng rốt cuộc ở sáng sớm vệt ánh nắng đầu tiên chiếu xuống lúc tới sau khi, kiệt sức, mọi thứ khó khăn đất mò tới phe địch.

Chỉ là, để cho chúng ta hoàn toàn không nghĩ tới là, khi chúng ta sờ khi đi tới cửa sau khi, không ngờ phát hiện cửa kia là rộng mở, sau đó liền gặp được rồi chính mặt đây do dự về mặt, bưng hạn yên đại, đứng ở gian nhà chính cửa rút ra Hồ Đại Niên!

Này, này lão đầu tử tại sao trở lại?

Lúc đó chúng ta đều là một trận ngạc nhiên, bất giác đều là vọt vào, hỏi Hồ Đại Niên hết thấy các thứ này là chuyện gì xảy ra.

Lúc đó ta cảm giác chính là chúng ta đều bị này lão đầu tử xuống mũ rồi, kết quả, để cho chúng ta không nghĩ tới là, hỏi một chút bên dưới, mới biết Hồ Đại Niên mình cũng là lòng tràn đầy nghi ngờ.

Dựa theo hần cách nói chính là, tối ngày hôm qua hần hồ lý hồ đồ, không biết rõ làm sao chuyện, lại là mình đi ra kia mảnh rừng ở, trở lại trong nhà, hơn nữa nằm chết dí trên giường mình, một mực ngủ thẳng tới trời sáng.

Hần nói hần lúc ấy ở trong mơ hồ, cảm giác mình giống như là trở lại sáu bảy tuổi khi, Tam Thâm ở một mực dẫn hần, mang theo hần đi về phía

trước đến.

Nghe nói như vậy, chúng ta liếc mắt nhìn nhau, tâm lý đều có chút ít ba động, rất hiển nhiên rồi, kia nữ quý chỉ là ở châm đối với chúng ta, mà không phải ở nhằm vào Hồ Đại Niên, thậm chí, nàng vì không làm thương hại đến Hồ Đại Niên, còn đặc biệt mà đem hân cho lĩnh trở lại.

Cái tình huống này để cho ta một trận ngạc nhiên, tốt nửa ngày cũng không nghĩ ra đây là chuyện gì xảy ra.

Nhưng mà cũng may cũng bình an trở về, cho nên lúc đó chúng ta trước hết đem này sự tình buông ra, sau đó Hồ Đại Niên vội vàng cho chúng ta làm điểm tâm ăn, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm chính là giúp ta đốt nước nóng, để cho ta rửa mặt đổi quần áo, còn có vết thương bên trên băng vải.

Hết thấy thu thập xong sau khi, ta một chén cơm nóng ăn xong, nhất thời cảm giác mí mắt bắt đầu đánh nhau, cũng không nhịn được nữa rồi, sờ tới trên giường, liền trực tiếp nằm xuống ngủ thiếp đi.

Ở trước khi chìm vào giấc ngủ trước, ta tựa hồ nghe được Lương Hiếu Điềm ở bên cạnh ta đối với ta nói: "Tiểu Bắc, chúng ta hay là đi thôi, có được hay không?"

Chương 204: Tiêu oán 5000 chữ đại chương. . .

Người đang mệt mỏi dưới tình huống, ngủ sau khi, thật là bất tỉnh nhân sự, quý cũng không gọi tỉnh.

Ta bây giờ chính là như vậy tình huống, trực tiếp chết rồi một dạng ngủ tương đối thâm trầm.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, ta cảm giác toàn thân một trận nóng ran, vô hình trung, tựa hồ trên người mười triệu con kiến đang bò di chuyển một dạng trong thoáng chốc, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện mình ngực da thịt bên trong, cuối cùng chui ra ngoài một cái chỉ lão con lươn đầu, quý kia đồ vật đang xem đến ta, ánh mắt oán độc, tựa hồ đang ở hỏi ta tại sao phải chết nó.

Cái này tình trạng để cho ta một trận kinh ngạc, cảm giác mình gặp được tình huống thật là thật là quý dị, thứ gì đều không phải là nguyên lai bộ dáng, cái này làm cho ta có chút không biết làm thế nào, tâm lý đối với lão kia con lươn cũng có chút áy náy, bởi vì ta bây giờ mới suy nghĩ ra được, cảm giác vật này nếu đáng kiếp lớn như vậy, tốt sống lâu như vậy, cho nên nó chắc cũng là có linh tính mới đúng.

Cho nên ta thật không nên như vậy tùy tiện tiện liên giết nó, nhưng là bây giờ sự tình đã biến thành như vậy, ta cũng không có cách nào, cho nên chỉ có thể là đối với nó nói một tiếng xin lỗi.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, bất thành linh, bên tai cuối cùng truyền đến một tiếng hừ lạnh, sau đó ta nghiêng đầu nhìn lên, lại mới nhìn thấy một cái tóc bạc hoa râu lão đầu tử, đang lườm một đôi con mắt, cúi đầu nhìn ta.

Ta dám cam đoan là, cái này lão đầu tử, ta tuyệt đối không có từng thấy, bất kể là ở trên thực tế, hay là ở trong mộng, thật không biết hẳn là từ nơi nào

nhô ra.

Nhưng mà, sau một khắc, để cho ta hơn kinh ngạc sự tình xảy ra, lúc ấy liền gặp được kia lão đầu tử lại là đưa tay hư không ở trên người của ta lau rồi mấy cái, sau đó ta nhất thời cảm giác trên người một mảnh ấm áp, chỉ lúc trước cái loại này con kiến gặm cắn cảm giác biến mất, đối mà là một loại phi thường thích ý không khí, cùng lúc đó, ta cuối cùng cảm giác trên người mình vết thương, đang lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ khép lại.

Ta không biết đây là mộng cảnh, hay là thật, tóm lại, lúc ấy ta cảm giác phi thường thoải mái, tâm lý rất muốn hỏi một chút kia lão đầu tử là phương nào thần tiên, tại sao lại muốn tới trợ giúp ta, kết quả kia lão đầu tử đối với ta tựa hồ phi thường bất hữu thiện, giúp ta chữa thương sau khi, cuối cùng đột nhiên chợt lách người, biến thành một cái mảnh nhỏ Tiểu Bạch sắc sâu trùng đồ vật bình thường, thoáng cái từ ta lỗ mũi chui vào.

Lúc đó ta rõ ràng cảm giác miệng mặt có đồ trượt một cái, kia sâu trùng lại là đi vào trong bụng ta đi.

Tình huống này bị dọa sợ đến ta cả người run run một cái, ngay sau đó kêu to một tiếng tỉnh lại, lúc này mới phát hiện mình là làm một cái rất kỳ quái mơ, nhưng mà, phải nói là mộng, nhưng cũng không hẳn vậy, bởi vì ta phát hiện mình trên người thương, quả nhiên là đã tốt hơn hơn nữa, này không thể không nói là ẩn chứng mộng cảnh chân thực tính, nhưng mà, nếu như trong mộng sự tình cũng là chân thực lời nói, như vậy, ta có phải là thật hay không ăn một cái rất quý Dịch Trùng ở rồi hả?

Lúc này ta trăm mối vẫn không có cách giải, chỉ có thể là trước đem này cái sự tình để qua một bên, sau đó đứng dậy đi ra bên ngoài nhìn đi một tí, mới phát hiện mặt trời đã ngã về tây, ta đã ngủ đã hơn nửa ngày rồi.

Hồ Đại Niên đang ở trong sân vội vàng bữa củi, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm còn không dậy nổi.

Nhìn thấy ta dậy rồi, Hồ Đại Niên liền lên trước hỏi ta cảm giác thế nào, ta nói cho hắn biết nói ta tốt hơn nhiều, sau đó ta liền hỏi hắn có thấy qua hay chưa một cái tóc bạc hoa râm, chòm râu một bó to, hai mắt rất có thần, hơn nữa tựa hồ sẽ pháp thuật lão đầu tử.

Kết quả, nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên nhưng là trầm ngâm một chút, đối với ta nói: "Phải nói, ta còn thực sự gặp qua."

"Ừ ?" Nghe nói như vậy ta không cảm thấy là ngẩn ra, lập tức hỏi hắn nói: "Đã gặp qua ở nơi nào? Kia lão đầu tử là lai lịch thế nào?"

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, Hồ Đại Niên lại là có chút nghi ngờ đất nhú mày một cái nói: "Không phải là ở trên thực tế thấy, như vậy cùng người nói đi, là ta nằm mơ thấy qua, sẽ ở đó bên cạnh giếng bên trên."

Hồ Đại Niên đang khi nói chuyện, chỉ chỉ trong sân kia giếng nước, đối với ta nói: "Thật nhiều lần đầu rồi, một loại đều là ta nằm mơ tự mình ở sân làm việc, kia lão đầu tử liền đứng ở bên cạnh giếng bên trên, với ta gia gia tự đắc, nhìn ta, khi thì còn quơ tay múa chân, nói ta cái gì không hiểu thuận, không cung phụng hắn, phải cho ta hàng tai cái gì. Ta cũng không đem nó lời nói coi là chuyện to tát, liền nói với hắn, người là ai a, ta tại sao phải cung phụng người? Hắn nhìn thấy ta nói như vậy, cũng bất đắc dĩ, liền chính mình thở phì phò nhảy trong giếng đi. Khi đó ta bởi vì thường thường bị Tam Thâm ở hù dọa, cho nên, cũng không có đem kia lão đầu tử để ở trong lòng. Thế nào? Tiểu sư phụ người cũng nằm mơ thấy hắn?"

"Không kém bao nhiêu đâu, " ta gật đầu một cái, ứng Hồ Đại Niên một tiếng, ngay sau đó tâm lý nhưng là một trận ảo não, bởi vì ta cảm thấy kia râu bạc lão đầu tử không là người khác, chắc là cái điều lão Hoàng lươn.

Rất hiển nhiên, hẳn bây giờ để mắt tới ta.

Cái này thật đúng là là một việc này chưa xong việc khác đã đến, ta rốt cuộc đây là thế nào, thế nào vận khí kém như vậy?

Lúc này, ta không tránh khỏi lại nghĩ tới kia Tiểu Ngọc giày, cảm giác vật này thật sự là quá hại người rồi, ta cơ hồ lâm vào một loại vận xui trong nước xoáy, một ngày cũng không được an bình, cho nên, lúc này, ta tâm lý liền suy nghĩ sau khi trở về, vô luận như thế nào, nhất định phải nghĩ biện pháp đem kia Tiểu Ngọc giày sự tình giải quyết hết, rõ ràng phía trên kia tà khí, không để cho nó lại tiếp tục gây trở ngại ta.

Bất quá, tình huống bây giờ nhưng là để cho ta nghĩ muốn thoát thân cũng không thể rồi, bởi vì ta trên cổ tay như cũ còn lưu lại kia Tử Thanh sắc dấu tay, điều này nói rõ kia nữ quỷ vẫn còn ở quán ta.

Này quả là làm cho ta hoàn toàn có một loại bất đắc dĩ cảm giác, cho nên lúc đó ta cuối cùng hỏi Hồ Đại Niên căn một điều thuốc, ngồi xổm ở nơi đó, một bên phơi thái dương, vừa có chút buồn buồn hút.

Hồ Đại Niên chính mình một cái cô quả ông già, căn bản cũng không có tiền gì, cũng mua không được thuốc lá ngon, hẳn mình bình thường đều là hút thuốc dẫu, trên người cũng liền một bọc đất khói, cho nên hút rất hưởng, ta lúc ấy nước mắt cũng cho huân xuống, hít vài hơi, liền ho khan, kết quả, để cho ta có chút tan vỡ khi, lúc ấy ta ho khan khi, trong lúc lơ đãng, đầu lưỡi mình cuối cùng thoáng cái vươn ra có nửa thước dài, hơn nữa còn là bạch màu trắng, kia tình trạng giống như không phải là ta đầu lưỡi đưa ra ngoài, mà là ta trong giọng có con rắn muốn chui ra ngoài.

Cái tình huống này đem ta cũng giật mình, chớ đừng nói chi là là Hồ Đại Niên rồi, lúc ấy lão nhân gia liền hai tay thật chặt nắm chặt trong tay đồn

củi dùng búa, cảm giác bộ dáng kia tựa hồ là ở phòng bị ta, thật giống như ta lúc nào cũng có thể sẽ dị biến thành một cái ăn thịt người quái vật Tích Dịch.

Nhưng mà, sau đó, khi ta lại đem le lưỡi ra khi, lại phát hiện đầu lưỡi đã khôi phục bình thường, cái này coi như để cho ta có chút kinh nghi rồi, không biết đây là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ thân thể của mình tốt xuất hiện trạng huống gì rồi không được.

"Tiểu sư phụ, người, người rốt cuộc là lai lịch thế nào?" Lúc ấy Hồ Đại Niên nhìn ta, ánh mắt kia cực độ chần chờ, ta cảm thấy cho hắn thật giống như hoài nghi ta là yêu tinh biến thành.

Đối với Hồ Đại Niên phản ứng, ta cũng không biết nên giải thích thế nào mới phải, lập tức chỉ có thể là mặt đầy lúng túng.

Tốt vào lúc này, vừa vặn Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm tỉnh, cùng đi đi ra, mới hóa giải ta nguy cục, Hồ Đại Niên mặc dù nghi ngờ, lại cũng không hỏi nhiều, đi theo hai nữ nhân đồng thời nấu cơm đi.

Bên này ta tiếp tục hút thuốc, muốn lại sắc mình một chút, nhìn một chút đầu lưỡi mình có thể hay không lại đưa ra đến, kết quả lại không có thể thành công.

Sau đó ta mị đến mắt nhìn kia thái dương, lại nhìn một chút cổ tay mình bên trên Tử Thanh sắc dấu, tâm lý không tự chủ là cảm thấy rất ngờ vực, theo bản năng đem hai ngày này thật sự gặp gỡ sự tình từ đầu tới cuối xâu, lý qua một lần, rất nhanh liền phát hiện một cái vấn đề, đó chính là, Hồ Đại Niên Tam Thâm ở, năm đó mặc dù bị chết rất thảm, oán khí rất lớn, thi thể chìm ở rồi trong sông, bây giờ lại cùng kia Tri Phủ quý nam khuấy hợp lại cùng nhau, nhưng mà, phải nói nàng thật rất hung ác lời nói, cũng không khỏi nhưng, dù sao từ chúng ta tới đến trong nhà này sau khi, nàng cũng

chưa có hại chết qua người nào, chỉ là thỉnh thoảng thượng nhân thân, làm bị nhân tình thần thác loạn mà thôi, nhưng mà này lại cũng không trách nàng, đoán chừng là kia trong nước âm khí quá nặng, cho tới những người đó sinh ra ảo giác, chính mình không có cách nào chống cự mà thôi.

Như vậy, nói như vậy, này Sở văn mỹ oán khí, tựa như có lẽ đã ở năm tháng tẩy cùng lắng đọng bên trong, một cách tự nhiên có chút tiêu tán, như vậy nói cách khác, thật ra thì chúng ta bây giờ cũng không cần cho nàng tiêu oán, chỉ là giúp nàng hoàn thành tâm nguyện là được rồi, nói như vậy, trên căn bản, sau này nơi này hẳn cũng rất thái bình, nhưng là, nàng nguyện vọng rốt cuộc là cái gì chứ?

Cái này lại để cho ta hơi nghi hoặc một chút, ta khổ tư minh tướng, hoảng hốt giữa, đột nhiên cuối cùng nghe được một cái lạnh lùng thanh âm ở bên tai ta nói: "Không nên quấy rầy người ta an bình."

Lời này để cho ta cả người căng thẳng, ngẩng đầu nhìn lúc, cũng không có thấy người nào ảnh, sau đó ta vội vàng眯 đến con mắt, dùng khước mắt liếc qua kiểm tra toàn bộ thân, cũng không có thấy dị thường gì, cái này làm cho ta tâm lý một trận ngạc nhiên, không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng mà thanh âm kia lại cũng đúng lúc nhắc nhở ta, sau đó ta cẩn thận suy nghĩ một chút, rất nhanh thì có chút công khai hết thảy các thứ này là chuyện gì xảy ra.

Dựa theo ta suy đoán chính là, khả năng từ vừa mới bắt đầu thời điểm trở đi, chúng ta cũng có chút hiểu lầm Sở văn đẹp.

Rất hiển nhiên, chúng ta là bị Hồ Đại Niên lời muốn nói những lời đó vào trước là chủ ảnh hưởng, vẫn cảm thấy Sở văn mỹ là một cái rất hung ác Quỷ Hồn, hại chết rất nhiều người, cho nên bây giờ nàng vẫn là cái bộ dáng này, mà trên thực tế, khả năng Sở văn mỹ bây giờ cũng không phải là dữ như vậy làm giảm, nếu không lời nói, qua nhiều năm như vậy, nơi này

không thể nào vẫn luôn như vậy an bình, nhưng mà, mặc dù Sở văn mỹ không có bao nhiêu Hung Khí rồi, nhưng mà dù sao nàng đối với ngôi nhà này tâm tồn oán hận, mà kia nước giếng lại cùng nước sông ăn thông, cho nên hân âm khí vẫn một mực ở giếng này trong ngưỡng tự không tiêu tan.

Đối mặt cái tình huống này, thật ra thì chúng ta thật sự muốn làm sự tình, không phải là cùng với nàng làm đối lập, mà là phải nghĩ biện pháp cùng nàng câu thông, hỏi một chút nhìn nàng rốt cuộc muốn làm gì.

Rất hiển nhiên, chúng ta từ vừa mới bắt đầu cử động liền có chút cực đoan rồi, đặc biệt là chúng ta trước chạy tới trong rừng cây kia đi tìm Tri Phủ phần mộ khi, khả năng đã để cho kia Tri Phủ quý nam cùng Sở văn mỹ lầm cho là chúng ta là muốn hủ mất phần mộ, phá hủ bọn họ chỗ an thân, cho nên bọn họ mới có thể một mực ở đối với trả cho chúng ta.

Như vậy, từ tình huống bây giờ đến xem, Sở văn mỹ cùng kia Tri Phủ lão gia, thật giống như cảm tình không tệ, trải qua cũng còn có thể, cho nên, thật ra thì nàng hân không có cái gì quá đặc thù nguyện vọng, chúng ta thật sự muốn làm sự tình, cũng là chúng ta duy nhất phải giải quyết sự tình, tựa hồ chính là ngăn cách giếng này nước cùng nước sông liên lạc, để cho giếng này trong nước ngưỡng tự âm khí cùng oán khí từ từ tiêu tan xuống.

Như vậy, muốn ngăn cách nước giếng cùng nước sông liên lạc, nhưng thật ra là có chút khó khăn, dù sao đó là nước ngầm, ai cũng không tìm được bọn họ lẫn nhau ăn thông địa phương, cho nên, chúng ta muốn chọn lựa những biện pháp khác.

Vì vậy, lúc này ta một cách tự nhiên liền nghĩ đến một cái địa phương, đó chính là kia Tri Phủ lão gia phần mộ cùng nước sông liên kết tiếp tục thủy đạo!

Không tệ, nếu như ta đem nước kia nói cho lấp kín, có phải hay không liền

ý nghĩa, Sở văn mỹ âm khí sẽ không lại khuếch tán ra, sau đó nàng và Tri Phủ lão gia liền có thể ở đó phần mộ Lý An bình an lắng lặng qua bọn họ mỹ mãn sinh sống.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta không tránh khỏi là giơ tay lên, nhẹ nhàng vuốt ve trên cổ tay kia Tử Thanh sắc dấu, sau đó tâm lý theo bản năng phát ra câu hỏi, suy nghĩ Sở văn đẹp như quả đồng ý ta quan điểm lời nói, hẳn sẽ cho ta một ít nhắc nhở, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, phía sau trên tường nhưng là đột nhiên lại vang lên một cái lạnh lùng thanh âm đối với ta nói: "Biện pháp này có thể được."

Thanh âm này lại vừa là để cho ta cả kinh, quay đầu nhìn lên, lại phát hiện tường kia bên trên căn bản liền không có thứ gì.

Lần này, ta không thể giả bộ làm không nghe được rồi, cho nên ta cẩn thận nhớ lại một chút thanh âm kia, cảm giác thanh âm kia có chút già nua cùng khàn khàn, rõ ràng là cái lão đầu tử thanh âm, sau đó ta tâm lý đột nhiên động một cái, lập tức nghĩ tới trước năm mơ thấy cái đó râu bạc lão đầu tử, sau đó ta nhất thời cũng có chút tỉnh ngộ lại rồi.

Chẳng lẽ là nói, là kia lão đầu tử ở nói chuyện với ta? Hẳn chẳng lẽ thật biến thành sâu chui vào trong thân thể ta gửi sinh ra được rồi sao?

Cái ý nghĩ này để cho trên người của ta cũng bạo khởi một lớp da gà, vừa nghĩ tới trong cơ thể mình ẩn núp một cái cực kỳ quý Dị Trùng ở, ta cũng có chút không rét mà run.

Sau đó ta chính là suy nghĩ phải thế nào thanh trừ kia sâu trùng, này cái sự tình, Vương Nhược Lan tựa hồ tương đối chuyên nghiệp, cho nên ta đem nàng kêu đi qua, nói rõ với nàng rồi một chút tình huống, hỏi nàng này cái sự tình giải quyết như thế nào.

Kết quả, nghe ta lời nói sau khi, Vương Nhược Lan lại là có chút kinh ngạc nhìn ta nói: "Chẳng lẽ là quỷ thủy tảo?"

"Cái quỷ gì thủy tảo?" Ta hơi nghi hoặc một chút đất hỏi.

"Ô kìa, đều tại ta quá không kỹ lưỡng rồi, cho là lão kia con lươn không có gì đạo hạnh, chỉ là bởi vì âm khí bồi bổ, cho nên mới biến thành cái dáng vẻ kia, bây giờ nhìn lại, lão kia con lươn không phải là bởi vì âm khí xâm nhiễm mới lớn như vậy, nó chính là mình tu ra tới. Điều này nói rõ nó đạo hạnh rất sâu, nhìn cái đầu kia, ít nhất cũng phải hai ba trăm năm mới đúng, phỏng chừng từ nơi này miệng giếng một tồn tại khi, nó cũng đã sinh hoạt ở kia giếng trong nước rồi." Vương Nhược Lan nói với ta xong, vừa tiếp tục nói: "Không biết người đối với này cái sự tình có hay không hiểu địa phương, lên năm tháng, Hữu Đạo hành động vật, đều có thể thả ra một ít quỷ sâu trùng, thông qua kia sâu trùng không chế khác biệt tâm thần người. Dĩ nhiên, nếu như bọn họ gặp được ngoài ý muốn, bất đắc dĩ dưới tình huống, nhất định phải vứt bỏ chính mình thân thể, bọn họ cũng mà thôi đem mình Âm Hồn sống nhờ ở đó quỷ sâu trùng trong, sau đó phụ thể đến trên người người khác đi. Bây giờ nhìn lại, lão kia con lươn đoán chừng là phụ thể đến người trên người."

Vương Nhược Lan lời nói ẩn chứng ta đoán, sau đó liền hỏi nàng giải quyết như thế nào cái vấn đề này.

Kết quả nàng lại là lắc lắc đầu nói: "Cái này ta cũng không biết, phỏng chừng muốn chân chính cao nhân mới có thể giải quyết. Chúng ta bình thường nhằm vào đều là cái loại này thả ra ngoài phổ Thông Quỷ sâu trùng, vật kia trên căn bản dùng buộc Hồn tác bó một chút, có thể giải quyết, nhưng mà, bây giờ người là bị lão kia con lươn Âm Hồn bản thể quán lấy, đây cũng không phải là buộc Hồn tác có thể giải quyết."

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là một trận bất đắc dĩ, ngay sau

đó hít sâu một hơi, trước đem này cái sự tình bỏ qua một bên, sau đó chính là đem trước đối với Sở văn mỹ suy đoán, theo chân bọn họ nói một lần, kết quả bọn họ sau khi nghe, cũng đều cảm thấy ta suy đoán tương đối hợp lý, sau đó chúng ta nói làm liền làm, vội vàng đơn giản ăn hơi có chút thức ăn sau khi, kéo xe, mang theo công cụ, liền trực tiếp chạy tới mảnh rừng cây kia trong.

Đến rừng cây trong sau khi, chúng ta cũng không để ý có hay không * trận, tóm lại chính là tìm tới kia Tri Phủ lão gia phần mộ, đầu tiên là hoá vàng mã dâng hương, khẩn cầu một cái lần, đem tình huống cho bọn hắn nói rõ, về sau liền trực tiếp dùng xẻng đem nước kia trên đường tấm đá đào ra, sau đó dùng đất cho viết lên, hoàn toàn ngăn trở kia phần mộ cùng nước sông ngăn cách mở.

Bởi vì công trình không nhiều lắm, chúng ta lại vừa là bốn người vừa động thủ một cái, cho nên ngày vẫn chưa hoàn toàn đen khi, chúng ta cũng đã làm xong, sau khi chúng ta thu thập một chút, lại đang kia Tri Phủ lão gia rước phần mộ tế bái một phen, dặn dò hẳn phải thật tốt đối đãi Sở văn mỹ, sau đó chúng ta đi đi trở về, lần này, lại là thật không có lại xuất hiện dị thường, liền nhẹ nhàng như vậy đất đi ra rừng cây.

Từ trong rừng cây sau khi đi ra, ngược mắt nhìn trên trời U Lam Nguyệt Nha, thối thanh Lãnh Dạ gió, ta thật là cảm giác một loại từ trong thâm tâm dễ dàng, cảm thấy này cái sự tình cuối cùng là có một kết thúc, coi là là giải quyết viên mãn rồi, sau đó ta nghiêng đầu nhìn một chút bên cạnh đi thông Văn Hương Cốc đường mòn, tâm lý nhưng là nhớ lại một chút ít sự tình, không tránh khỏi liền mang theo bọn họ hướng Văn Hương Cốc đi tới.

Đối với ta cử động, Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Điềm cũng cũng không có phản đối, các nàng biết ta vội vã đem sự tình cũng kết xuống, cho nên đều đi theo ta đi về phía trước, Hồ Đại Niên có chút hiếu kỳ, nhưng mà cũng không hỏi nhiều.

Rất nhanh, chúng ta tới đến Văn Hương Cốc thứ ba Hương, cũng chính là kia mảnh nhỏ lá hương thung non trong rừng cây, sau đó ta liền đối với Hồ Đại Niên nói: "Dù sao này cái sự tình sau khi kết thúc, người cũng không có cái gì quá nhiều sự tình phải làm, chỗ này của ta có chút tiền, sẽ cho người làm làm thù lao, phiền toái người một cái sự tình, giúp ta đưa món đồ đến Đông Bắc khu, đến đó bên sau khi, dựa theo ta chỉ thị địa điểm chôn xuống đi, là được rồi, người nguyện ý không?"

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên có chút chần chờ, kết quả là tại hăn chần chờ khi, ta hỏi Lương Hiếu Diễm chúng ta còn có thể cầm ra bao nhiêu tiền đến, kết quả Lương Hiếu Diễm nói còn có năm sáu chục ngàn có thể dùng, sau đó ta liền cùng Hồ Đại Niên nói cho hăn ba chục ngàn khối, sau đó hăn quả quyết liền gật đầu đáp ứng ta, thậm chí đều không hỏi ta muốn tặng đồ cái gì.

Bất quá, mặc dù hăn không có hỏi, ta còn là dẫn hăn đến lá hương thung non trong rừng lớn nhất dưới một cây, chỉ phía trên kia hốc cây nói: "Bên trong có một cái to cái kén lớn, người liền phụ trách vận chuyển vật này đi qua, biết không?"

Nghe được ta lời nói, Hồ Đại Niên gật đầu một cái, biểu thị hăn biết, sau đó ta sẽ để cho hăn đi về trước đi, Minh nhi liền có thể tới khuân đồ, chuẩn bị lên đường.

Sau đó, Hồ Đại Niên đi sau khi, ta mang theo Vương Nhược Lan cùng Lương Hiếu Diễm, lúc này mới Uy di hướng Quế Hoa vườn phương hướng đi tới.

Chương 205: Nam thuộc về

Cây hương thung nữ sự tình giải quyết, tiếp theo chính là đi xem một chút Hoàng Hoa cùng Ngư Phu tình huống.

Bây giờ nhìn lại, cái đó Ngư Phu làm người, cũng còn là không tệ, tối thiểu là, lúc ấy chúng ta bị vây ở kia trong hắc thụ lâm khi, hẳn cũng không có nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng.

Đến Quế Hoa vườn khi, sắc trời đã tối dần, vườn môn đã sớm đóng lại, an ninh cũng chẳng biết đi đâu, toàn bộ Quế Hoa vườn, hoặc có lẽ là cả cái sơn cốc, đều là một mảnh đen thui, bầu không khí phi thường Âm U.

Cũng may chúng ta trước lúc tối sau khi, liền đã làm xong chuẩn bị, mang theo đèn pin tới, cho nên lúc này, chiếu sáng còn không là vấn đề, trọng yếu nhất là, Quế Hoa vườn trên tường cái đó động, lại còn không có lấp kín, thật sự bằng vào chúng ta rất dễ dàng liền đi vào rồi Quế Hoa trong viên, một đường đi tới ngửi Hương cửa động miệng.

Đến nơi này, lại mới phát hiện ngửi Hương bên trong động nguyên lai là có một chút ánh sáng, nhìn tình hình kia, tựa hồ Ngư Phu cùng Hoàng Hoa liền trong động.

Chúng ta đi vào bên trong động, đi tới ngày đó đại chiến cái đó trong thạch thất, phát hiện nơi này đã bị quét sạch sẽ rồi, sau trên vách ba phiến cửa đá, hai mảnh ở hai bên đều là đóng chặt lại, chỉ có trung gian một cánh khép hờ, bên trong lộ ra bất tỉnh ngọn đèn vàng.

Ta đi lên trước, đẩy cửa đá ra, hướng bên trong nhìn một chút, lại mới phát hiện Hoàng Hoa tóc bạc hoa râu đất đứng ở dưới đèn, tựa hồ chính đang run rẩy tay thiêu thừa may vá sống.

Nhìn thấy chúng ta, Hoàng Hoa ánh mắt có chút ba động, run lẩy bẩy đất

đứng dậy xem chúng ta, da gà rũ nét mặt già nua mang theo nụ cười, để cho chúng ta đi vào ngòi.

Ta đi vào ngòi xuống, nhìn bốn phía nhìn, hỏi nàng hai ngày này trải qua khỏe không, nàng nói tốt, hết thấy đều tốt, đây mới là nàng hẳn qua sinh hoạt.

Lúc đó nàng mặc dù lời là nói như vậy, nhưng là ta từ trong ánh mắt nàng, thấy được cô đơn cùng không cam lòng.

Sau khi ta lại hỏi nàng cái đó Ngư Phu ở nơi nào.

Nàng nói kia Ngư Phu ở Giáo sư trong phòng thí nghiệm, bây giờ đã là cả cái núi Cốc Chủ người.

Ta hỏi nàng Ngư Phu đối với nàng có được hay không, nàng nhưng là nở nụ cười nói: "Hẳn là sư đệ ta, yên tâm đi, ai đúng ta xấu cũng có thể, hẳn cũng không biết."

Nghe nói như vậy, ta có chút yên lòng rồi, sau đó suy nghĩ một chút, liền hỏi nàng Ngư Phu sau này có tính toán gì, hẳn tiếp quản Văn Hương Cốc sau khi, chuẩn bị làm chút ít cái gì sự tình.

"Hắc hắc, người nói sao, mà chẳng thể làm gì khác? Đương nhiên là bình thường đem nơi này phát triển, biến thành chân chính địa điểm du lịch, sau đó thật tốt kiếm tiền á. Người yên tâm đi, hẳn sẽ không làm chuyện xấu." Hoàng Hoa tựa hồ biết ta đang lo lắng cái gì sự tình.

Thấy nàng nói như vậy, ta mới có chút yên lòng rồi, sau đó nói cho nàng biết nói chúng ta ngày mai khả năng liền phải rời đi nơi này, Vương Nhược Lan có thể phải theo ta cùng đi, hỏi nàng có muốn hay không theo ta cùng đi, kết quả nàng nghe được ta lời nói, liền mỉm cười một cái nhìn ta nói:

"Người nguyện ý mang ta đi chung đi sao?"

Hoàng Hoa lời nói để cho ta ngẩn ra, ngay sau đó không cảm thấy là cùng Vương Nhược Lan, còn có Lương Hiểu Điềm liếc mắt nhìn nhau, kết quả ba người chúng ta mắt người thần cũng là có chút hơi khó.

Rất hiển nhiên, thật ra thì chúng ta sâu trong nội tâm, cũng không muốn mang nàng đi, dù sao nàng bây giờ bộ dáng kia, thân thể này, chúng ta nếu là mang theo nàng lời nói, sẽ có rất nhiều không tiện cùng phiền toái.

"Lan nhi, người nguyện ý mang theo ta đi sao?" Hoàng Hoa thấy vậy, tốt nhìn Vương Nhược Lan hỏi.

Vương Nhược Lan là nàng học trò, theo đạo lý mà nói, nàng thật ra thì hẳn là tình nguyện mang nàng cùng đi, nhưng là, để cho chúng ta không nghĩ tới là, Vương Nhược Lan cuối cùng nhưng là lắc lắc đầu nói: "Sư phụ, ta cảm thấy đến này cái địa phương rất tốt, thật ra thì rất thích hợp người ——"

Lời này liền rất rõ ràng rồi, nàng cũng không nguyện ý mang Hoàng Hoa đi.

Nghe nói như vậy, Hoàng Hoa liền quả quyết là nở nụ cười lạnh, cúi đầu mình làm theo, không để ý tới nữa chúng ta.

Chúng ta đều có chút ít ngượng ngùng, cuối cùng không có biện pháp, chỉ có thể là với Hoàng Hoa cáo từ đi ra.

Sau khi đi ra, ba người chúng ta người đều là không nói gì, một mực buồn buồn chạy về phía trước đường, vẫn đợi đến sắp tới Hồ Đại Niên trong nhà khi, Vương Nhược Lan lúc này mới có chút tự trách đất đối với chúng ta nói: "Có phải hay không các người cảm thấy ta rất máu lạnh, rất tuyệt

tình?"

Nghe nói như vậy, ta không có lên tiếng, Lương Hiếu Điềm nhưng là nhìn nàng nói: "Vương thẩm, người thật phải cùng chúng ta cùng đi Nam Kinh sao?"

"Đây là Tiểu Bắc chủ ý, ta có thể chưa nói qua, " Vương Nhược Lan đang khi nói chuyện, nhìn ta một cái nói: "Đúng rồi, Tiểu Bắc người mới vừa nói lời này là ý gì? Người muốn ta và các người cùng đi Nam Kinh? Ta đi làm cái gì đây?"

"Ta cũng không biết, " ta xem một chút nàng nói: "Xe tới trước núi tất có đường, đi qua sau khi, tổng hội có sự tình làm. Ta mới vừa rồi chỉ sở dĩ nói như vậy, là bởi vì ta cảm thấy người lại lưu ở này cái địa phương, đã không có gì ý, cho nên, nếu như người nguyện ý lời nói, không bằng theo chúng ta cùng đi trong thành thị xông vào một lần, nói không chừng sẽ có mới phát triển."

"A, người cảm thấy ta còn có thể phát triển cái gì?" Vương Nhược Lan nhìn ta một cái, nghi ngờ hỏi.

"Nói như vậy, người là không muốn đi rồi hả?" Ta hỏi.

Thật ra thì ta cũng không chuẩn bị cưỡng cầu nàng.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ta đây lời mới vừa nói ra, Vương Nhược Lan nhưng là ngay lập tức sẽ nhận lấy đi nói: "Không, ta nguyện ý đi."

"Vậy còn nói nhảm nhiều như vậy làm gì?" Ta cau mày nói.

"Ta chỉ là muốn biết người trong lòng là nghĩ như thế nào, " Vương Nhược

Lan nhìn ta, vẻ mặt hơi khác thường.

Ta không muốn cùng nàng quẩn quít này chút ít sự tình, huống chi Lương Hiếu Điềm còn ở bên cạnh, cho nên khi xuống ta quả quyết liền nói với nàng: "Ta ý tưởng gì cũng không có, bất quá người yên tâm đi, trải qua lần này sự tình, chúng ta cũng coi là cùng chung hoạn nạn thật lòng bạn, cho nên, đến đó bên sau khi, ta sẽ tận ta thật sự có thể trợ giúp người, cho người sinh hoạt khá một chút. Bất quá, người cũng phải làm tốt tự lập chuẩn bị tâm tư, phải biết, ta chỉ là một học sinh nghèo, không có tiền gì."

"Phải không?" Nghe được ta lời nói, Vương Nhược Lan liền cười lạnh một tiếng nói: "Người yên tâm đi, ta sẽ cố gắng sống được."

Nàng nói đến đây Chariton rồi một chút nói: "Chúng ta đây lúc nào lên đường?"

"Ngày mai, " ta cùng Lương Hiếu Điềm trăm miệng một lời, hiển nhiên cũng đã là có chút không thể chờ đợi.

Sự tình cứ như vậy quyết định, đêm đó chúng ta đều tại Hồ Đại Niên trong nhà nghỉ ngơi một chút, sáng sớm ngày thứ hai, chúng ta đem tiền cho Hồ Đại Niên, để cho hắn không nên quên đi an trí cái đó lá hương thung non nữ, ngay sau đó chúng ta chạy tới Vương Nhược Lan trong nhà, nàng đơn giản thu thập một ít gì đó, khóa môn liền theo chúng ta lên đường.

Làm chúng ta đã đến Tề Nam, lên nam xuống xe lửa sau khi, lúc ấy cảm giác Giác Chân là một loại dường như đã có mấy đời, đoạn đường này thật là không biết tao ngộ bao nhiêu sự tình, cũng may cuối cùng rất nhiều sự tình cũng là giải quyết viên mãn rồi, duy nhất tiếc nuối là, Tiểu Ngọc giày tựa hồ như cũ có chút hung ác, mà trên người của ta cái đó lão Hoàng lươn Âm Hồn cũng không có khu trừ.

Bất quá ta cảm thấy những thứ này cũng không tính là là vấn đề quá lớn, dù sao sau khi trở về, chỉ cần tìm được gia gia, tin tưởng đều có thể dễ dàng giải quyết hết.

Ngồi ở trên xe lửa khi, ta cùng Lương Hiếu Điềm là hai người ngồi, nàng phải dựa vào ở bả vai ta bên trên, mà Vương Nhược Lan đứng lúc là ngồi ở ta đối diện, chúng ta đều dựa vào cửa sổ.

Ngay từ đầu khi, đảo cũng không có cái gì sự tình, chỉ là, bởi vì hành trình thời gian quá dài, bất tri bất giác đến ban đêm, trong buồng xe đều là ngủ thành một mảnh, Lương Hiếu Điềm cũng tựa vào ta trong ngực ngủ thiếp đi, sau đó, lúc này, Vương Nhược Lan lại là tinh thần tỉnh táo, nháy mắt mắt thấy ta, sau đó bên dưới cuối cùng đem chân duỗi tới, ở ta trên chân cọ xát.

Ta bản thân có chút chóng mặt, bị nàng như vậy một làm, ngược lại tỉnh táo lại, sau đó ta nhìn nàng, ánh mắt mang theo hỏi, kết quả nàng liền nói khẽ với ta nói: "Tê chân, để cho ta thả để xuống một cái."

Được rồi, nàng như vậy để xuống một cái, trực tiếp liền cởi giày, đem chân hướng ta giữa hai chân nhét đi qua, ở mẫu chốt vị trí ma sa đứng lên.

Lúc đó ta cũng không biết nàng là vô tình, hay là cố ý, tóm lại ta cảm thấy cho nàng vẽ mặt có chút kỳ quái, tựa hồ lại phạm bệnh cũ, muốn mị hoặc ta.

Bất quá, lúc này, bởi vì Lương Hiếu Điềm ngay tại ta trong ngực, cho nên ta cũng không tiện có cái gì quá lớn phản ứng, chỉ có thể là cau mày trợn mắt nhìn nàng một chút, sau đó hai chân đem nàng chân kẹp lấy.

Kết quả, nhìn thấy ta cử động, nàng nhưng là nở nụ cười nói: "Đến Nam Kinh, ta chuẩn bị mở một nhà khách."

"Nam Kinh không thể so với nông thôn, tắc kim tắc đất, muốn mở nhà khách, đó là yêu cầu rất nhiều tiền, " ta nói với nàng.

"Thật sao?" Nàng mỉm cười một cái nói: "Yên tâm đi, ta sẽ có biện pháp. Đúng rồi, còn phải cùng người nói một cái sự tình, xuống xe, ta sẽ không với các người cùng đi, các người đi làm việc các người đi, chính ta đi tìm địa phương nghỉ ngơi, chờ thu xếp ổn thỏa, ta lại đi tìm người."

"Một mình người, chưa quen cuộc sống nơi đây, hay là trước không nên quá xung động cho thỏa đáng, " ta nói với nàng.

"Hắc hắc, cái này người chớ xía vào, yên tâm đi, ta tự nhiên có biện pháp, " Vương Nhược Lan nói xong, lại dùng chân cọ xát ta nói: "Người trong ngực cái đó, đúng là cái không tệ người, thật tốt nắm chặt a, thích lời nói, liền sớm một chút thu, đối với nàng mới có lợi."

Lời này để cho ta có chút lúng túng, mặt đỏ lên, ngay sau đó nói với nàng: "Cái này chính ta sẽ cân nhắc."

Nhìn thấy ta một mực buồn buồn, Vương Nhược Lan liền hơi nghi hoặc một chút địa trên dưới nhìn ta một cái nói: "Người bây giờ định lực thật mạnh, thật giống như so với lúc trước còn lợi hại hơn."

Nàng vừa nói như thế, mới có hơi nhắc nhở ta, ngay sau đó ta phát hiện mình quả nhiên là lòng như Chỉ Thủy, đối với nàng mị hoặc không có phản ứng gì rồi, đây cũng là một cái so sánh hiện tượng kỳ quái, trước đó, ta cũng không phải là cái bộ dáng này.

Lúc đó nghĩ tới cái này sự tình, ta liền theo bản năng nhìn một chút cửa kiếng xe, muốn nhìn một chút mình bây giờ biến thành hình dáng ra sao, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, như vậy nhìn một cái bên dưới, nhất

thời đầu ta phát đều dựng lên, ta cuối cùng thấy kia phía ngoài cửa xe đang đứng một hàng bóng người, bọn họ cũng đang ngơ ngác đố nhìn ta chăm chăm nhìn.

Ngay sau đó là một cái tóc bạc hoa râm lão đầu tử , vừa bên trên nhưng là một cái cổ trang đàn bà và một cái tiểu cô nương, cách đó không xa, thậm chí còn có một cái ôm hài tử nữ người thân ảnh.

Nguyên lai, bọn họ vẫn luôn không hề rời đi qua, vẫn luôn với ở bên cạnh ta.

Cái tình huống này để cho ta cảm thấy rùng mình, thấy mình bây giờ tình trạng thật ra thì vẫn là không tốt lắm, cho nên lúc đó ta liền ở tâm lý suy nghĩ muốn như thế nào giải quyết những thứ này quẩn ta Âm Hồn.

Kết quả, liền ở ta nghĩ như vậy khi, trong lúc lơ đãng, khóe mắt liếc qua đột nhiên thoáng một cái, hoảng hốt giữa, một cái lóng trúc một loại tay đột nhiên từ phía ngoài cửa xe duỗi vào, trực tiếp liền hướng trên cổ ta bấm một cái đi.

Chương 206: Là ta đẩy hẳn xuống giường

Xe lửa loảng xoảng loảng xoảng, cuối cùng vẫn ở Nam Kinh ngừng lại, chính là nửa đêm mười hai giờ.

Sau khi xuống xe, Vương Nhược Lan hỏi ta cùng Lương Hiếu Điềm muốn số điện thoại, sau khi liền biến mất ở rồi trong bể người.

Nói thật, lúc ấy nhìn nàng nghĩa vô phản cố đi, ta thật đúng là có chút ít lo lắng, nhưng mà, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, cảm thấy nàng coi như là lưu lại, theo chúng ta đồng thời, thật ra thì ta cũng vô lực chiều cố nàng, dù sao ta chỉ là một học sinh nghèo, không có tiền không quyền không thế, quả thực không biết rõ làm sao đầu vào đẩy nàng, nhiều nhất cho nàng cung cấp một cái chỗ ở, để cho nàng tạm thời ở gia gia nhà ở, sau đó, ta ngay cả cuộc sống phí cũng cấp không nổi nàng.

Nói đến tiền, ta cũng có chút thật sự phiền não, bởi vì lúc trước cho Hồ Đại Niên tiền, là ta với Lương Hiếu Điềm mượn, cho nên, sau khi trở về, ta còn phải nghĩ biện pháp trả lại cho nàng.

Năm chục ngàn khối a, đây không phải là số lượng nhỏ, ta cũng không biết mình phải đi nơi nào làm, lúc ấy ý nghĩ duy nhất chính là Đoán Mệnh bày sập khi có thể gặp phải cái đất đại khoản, sau đó lặng lẽ làm thịt một cái, nhưng mà này lại có chút vi phạm gia gia huấn đạo, cho nên ta có chút hơi khó, lúc này ta thậm chí có chút ít đem chủ ý đánh tới cái đó thịnh ngày Hiền trên người, dù sao tiền hẳn có nhiều đếm không hết, tìm hẳn mượn chút tiền cũng không thành vấn đề, nhưng mà người ta dù sao cũng là tương đối cao bưng nhân sĩ, cho nên ta không thể tùy tiện đi quấy rầy, hơn nữa làm như vậy lời nói, cũng thật mất mặt, vì vậy, trái lo phải nghĩ bên dưới, ta cảm thấy đến tiền này chỉ có thể từ từ tiếp cận, từ từ còn.

Cũng may Lương Hiếu Điềm tựa hồ cũng không vội mở ra dùng tiền, hơn nữa lần này chúng ta thật là ác coi như là đem cuộc so tài tuyệt xuyên tâm

liền cảm trở về rồi, vì vậy nàng trong lòng cũng tương đối ta cảm giác.

Lúc đó sau khi xuống xe, ta đầu tiên là theo nàng đi bệnh viện, tìm tới Lương Vũ, đem kia cuộc so tài tuyệt xuyên tâm liên cho hắn ăn vào rồi. Hắn sau khi ăn vào, quả nhiên tình huống liền chuyển tốt, người cũng thanh tỉnh rất nhiều, vì vậy sự tình, Lương Vũ cha mẹ cũng đối với Lương Hiếu Điềm vô cùng cảm kích, mà Lương Vũ cái đó lão bà, chính là quệt mồm, ở bên cạnh một mực ê ẩm đáng vẻ, muốn nói gì, nhưng lại không thể nói ra tới.

Lương Vũ thanh tỉnh sau khi, chỉ là đơn giản nói mấy câu nói, liền tốt đã ngủ mê man rồi, chúng ta không có phương tiện quấy rầy hắn, liền cùng đi ra ngoài. Sau khi đi ra, ta cùng Lương Hiếu Điềm chuẩn bị trở về trường học, kết quả, lúc sắp đi, Lương Hiếu Điềm nhưng là để cho ta đang đợi nàng một chút, sau đó nàng liền đi tới chỗ một chút Lương Vũ lão bà bả vai, nói với nàng: "Chị dâu, người tới đây một chút."

Nữ nhân kia căn bản liền không nghĩ tới Lương Hiếu Điềm sẽ chủ động nói chuyện cùng nàng, dù sao trước các nàng huyền não như vậy cương, cuối cùng cũng động thủ, cho nên lúc này, nàng xem hướng Lương Hiếu Điềm ánh mắt rất cảnh giác, lo lắng Lương Hiếu Điềm đánh lại nàng.

Lương Vũ ba mẹ cũng là có chút bận tâm, liền đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, thời gian trễ lắm rồi, không cái gì sự tình lời nói, trước hết trở về trường học đi, có cái gì sự tình, ngày khác lại nói, người thấy thế nào?"

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm liền rất ngoan ngoãn đất đối với Lương Vũ phụ mẫu nói: "Đại bá, các người yên tâm đi, ta không phải là cùng chị dâu cãi nhau, ta cùng nàng nói chút chính sự, cho nàng nói xin lỗi."

Cái tình huống này có thể là có chút ra người dự liệu, Lương Vũ ba mẹ không tốt phản đối nữa, sau đó, Lương Vũ lão bà liền hơi nghi hoặc một chút theo sát nàng đi tới trước mặt của ta.

Kết quả, đến trước mặt của ta sau khi, Lương Hiếu Điềm liền ôm ta cánh tay, đối với Lương Vũ lão bà nói: "Chị dâu, đây là bạn trai ta, Lô Tiểu Bắc. Người yên tâm đi, bắt đầu từ hôm nay, Lương Vũ chính là ta ca ca, tuyệt đối sẽ không còn nữa những quan hệ khác. Về phần ngày đó sự tình, ta động thủ trước, ta thật lòng xin lỗi người, hy vọng người có thể tha thứ, chúng ta sau này có thể giống như người một nhà như thế, thật tốt sống chung."

Lương Hiếu Điềm cử động, để cho Lương Vũ lão bà thật lâu đều không có thể kịp phản ứng, nhưng mà, cuối cùng nàng vẫn còn có chút minh bạch hết thấy các thứ này là chuyện gì xảy ra, ngay sau đó không cảm thấy là nở nụ cười, trên dưới nhìn ta một cái nói: " Không sai, tiểu Điềm người nhân quang tạm được, ta chúc các người hạnh phúc đi."

" Ừ, được, kia chị dâu, gặp lại sau á...", " Lương Hiếu Điềm nói xong, lúc này mới kéo ta rời đi bệnh viện.

Lúc đó, trở về trường học trên đường, ta cúi đầu nhìn nàng nhiều lần, phát hiện nàng vẫn là một loại rất thản nhiên tâm tính, vì vậy ta liền hơi nghi hoặc một chút hỏi nàng nói: "Thật đi qua?"

Kết quả nàng nhìn ta một cái nói: "Làm sao có thể chứ? Bất quá, dù sao đã phai nhạt rất nhiều, bởi vì bây giờ có đồ mới có thể hấp dẫn ta sự chú ý, hơn nữa, tạm thời ta còn không ngán phiền."

"Người là ý nói, chờ người có chút phiền ta, ta liền không còn là bạn trai người rồi, đúng hay không?" Ta nhìn nàng hỏi.

Kết quả nàng cuối cùng gặt đầu một cái, lúc ấy liền giận đến ta có chút cấp trên, thẳng tiếp một chút ở đem nàng bế lên, hỏi nàng đến cùng phải hay không, thẳng đến nàng đầu hàng, ta mới thả qua nàng.

Không lâu lắm, chúng ta đã đến trường học, ở lâu dưới nhà trọ, Y Y không thôi tách ra, sau đó ta chính là lục lọi vào chính mình nhà trọ, chuẩn bị xong tốt rửa mặt một chút, nghỉ ngơi một chút.

Trong nhà trọ mấy cái người anh em nhìn thấy ta sau khi, đều là lòng tràn đầy ngạc nhiên, hỏi ta mấy ngày nay cũng đi nơi nào, ta dĩ nhiên là cười cười không cùng bọn họ cụ thể nói, chỉ nói là đi du lịch, sau đó hỏi một chút trong trường học tình huống, sau đó chính là đem điện thoại di động lấy ra sạc điện, mở máy.

Kết quả mới vừa mở máy, liền liên tiếp tin nhắn ngắn gửi tới, nhìn một chút, trừ đi một tí rác rưởi tin nhắn ngắn ra, những thứ kia tin nhắn ngắn lại trên căn bản đều là tới từ cùng một cái số xa lạ, mà kia dãy số phát thứ một cái tin tức, nội dung lại chính là: "Tiểu Bắc, ta là bà bà, có việc gấp tìm người, người bây giờ ở nơi nào? Thấy điện trở lại."

Ta nhìn một chút tin nhắn ngắn thời gian, phát hiện sớm nhất một cái là ba ngày trước phát, một điều cuối cùng, là tối nay mới phát, hơn nữa nội dung biến thành: "Tiểu Bắc, không chuyện, người thấy tin nhắn ngắn không cần lo lắng, học tập cho giỏi."

Mẹ nhà nó, hóa ra nói, ta không trong khoảng thời gian này, Độc Nhân bà bà gặp khó giải quyết sự tình, muốn tìm ta hỗ trợ, sau đó bởi vì ta không có ở đây, chính nàng cũng đã giải quyết.

Lúc đó nhìn kia tin nhắn ngắn, có chút buồn cười, nhưng là vẫn cho bà bà đánh tới, kết quả đánh tới sau khi, mới phát hiện là tắt máy.

Bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là bỏ lại điện thoại di động, rửa mặt đi.

Vào phòng tắm, phi thường tận hưởng đất giặt rửa một cái tắm nước nóng sau khi, trở lại mới vừa nằm dài trên giường chuẩn bị ngủ, nhận được Lương Hiếu Điềm tin nhắn ngắn, hỏi ta đang làm gì.

Ta nói ta đang buồn ngủ, sau đó Bala Bala, cùng nàng tin nhắn ngắn trò chuyện một đồng lớn.

Lúc đó thật là có chút rồi, lòng nói chúng ta vừa mới tách ra đâu rồi, đem ra nhiều lời như vậy phải nói, có lời ngày mai gặp mặt lại nói không được sao? Nhưng mà ta hiển nhiên không dám đem cái ý nghĩ này biểu hiện ra, cho nên vẫn cường đại đến tinh thần phụng bồi nàng, kết quả, ngay tại ta một không chịu được, mơ mơ màng màng nhanh phải ngủ khi, nhưng là đột nhiên nghe được "Cô đông" nhất thanh muện hưởng, bị dọa sợ đến ta run run một cái, ngay sau đó hỏi "Chuyện gì xảy ra?"

Sau đó liền nghe được một cái bạn cùng phòng yếu ớt thanh âm nói: "Ta chần xuống trên đất rồi."

"Thế nào thanh âm lớn như vậy?" Lúc ấy không có mở đèn, ta cũng không thấy rõ tình huống gì.

Kết quả nghe được ta lời nói, kia bạn cùng phòng liền nói với ta nói: "Chúng ta trong chần —— "

Giờ ạ, hàng này thật là có hài hước cảm giác.

Ta một trận bất đắc dĩ, không nữa đi để ý tới hần, bỏ qua điện thoại di động, nằm xuống liền ngủ mất rồi, nào biết, ngủ mơ mơ màng màng khi,

liền nghe được một cái thanh âm ở bên tai ta nói: "Mới vừa rồi người kia ở tâm lý chửi người, là ta đem hấn đẩy xuống giường."

Chương 207: Lão đầu tử trở lại

Trong mơ hồ, thanh âm kia để cho ta tâm lý một trận ngạc nhiên, có chút không biết rõ đây là tình huống gì.

Ta nghĩ muốn trương mở mắt nhìn rõ ràng là ai ở nói chuyện với ta, nhưng mà, nhưng bởi vì quá mức mệt mỏi, căn bản sẽ không kia tinh thần, thật sự lấy cuối cùng vẫn là bất tỉnh bất tỉnh chìm đã ngủ say.

Này một cảm giác một mực ngủ tới hừng sáng, sau khi rời giường, tốt ném vào bình thường học viện trong sinh hoạt, đi học khi, vừa vận dụng phải Lưu Húc, người này lúc ấy thấy ta sau khi, ánh mắt kia khỏi phải nói có nhiều, đặc biệt là nụ cười kia, càng làm cho người có chút không nói gì.

Ta nhìn thấy cái kia quái dị vẻ mặt, liền hỏi hắn thế nào, sau đó tên khốn này liền kéo ta đi tới một bên, nhượng mảy, cười tà hỏi ta nói: "Hắc hắc, khác biệt cùng ta giả vờ á..., ta cũng đã biết, người mấy ngày nay có phải hay không với Lương Hiếu Điềm cùng đi ra ngoài du lịch? Ô kìa, không thể không bội phục người a, nhanh như vậy liền quyết định được. Chặt chặt, người nói Lương Hiếu Điềm đáng vẻ kia, kia da thịt, non có thể bóp ra nước, hai cái chân dài kia, banh trực, Ta đoán người cái tên này khẳng định cũng sắp thoải mái chết được chứ? Thế nào, bây giờ là không phải là tràn đầy cảm giác hạnh phúc? Cuối cùng từ nam sinh biến thành nam nhân, hơn nữa còn là phi thường xuất sắc kích thích vượt qua thức thay đổi, có ý kiến gì hay không?"

Nguyên lai người này đã cho ta cùng Lương Hiếu Điềm cùng đi ra ngoài phong lưu đi.

Ngay sau đó ta không cảm thấy là có chút bất đắc dĩ nhìn hắn một cái, suy nghĩ, này cái sự tình hắn thấy cũng coi là bình thường, cho nên ta tâm lý suy nghĩ một chút, vì kích thích hắn, liền cố ý gật đầu một cái, thâm ý sâu sắc đất nở nụ cười nói: "Thật không tệ, trong đó mùi vị, trở về chỗ vô

cùng."

"Trời ạ ——" nhìn thấy ta say mê về mặt, Lưu Húc lúc ấy con người cũng sắp muốn ghen tỵ rớt xuống, ngay sau đó hân lòng tràn đầy cảm thán thở một hơi nói: "Ta thật là hối tím cả ruột, ban đầu sẽ không nên giới thiệu các người biết nhau."

"Thật ra thì cũng không người tưởng tượng tốt như vậy, " ta nói tới chỗ này, cố ý dừng một chút nói: "Bây giờ nàng là ta chủ nợ, ta từ cô ấy là trong mượn năm chục ngàn đồng tiền, ai, đang rầu trả thế nào đây."

"ĐxxCM!" Nghe được ta lời nói, Lưu Húc càng hồng mắt, "Tiểu tử người có thể a, chẳng những để người ta chơi, còn đem tiền cũng cái hổ trở lại, người so với ta ác, ca ca cho người quỳ, quá bội phục người rồi!"

Thấy Lưu Húc cử động, ta cũng không biết nên nói như thế nào được, bất quá ngược lại ta lòng hư vinh đã rất thỏa mãn rồi, cho nên cũng sẽ không cùng hân nói nhiều, tự ý mang theo đặc ý thêm tự tin mỉm cười, chạy tới phòng học lớn giờ học.

Thời gian tương đối sớm, bất quá, cũng không biết tại sao, ta cùng Lương Hiếu Điềm nhưng là gần như cùng lúc đó vào phòng học, sau đó, hai chúng ta liếc nhau một cái, liền phi thường tự nhiên đi tới một cái bàn trước, ngồi chung đi xuống.

Lương Hiếu Điềm sau khi ngồi xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, tựa hồ còn có chút ngượng ngùng cùng kích động, liền hỏi ta tối ngày hôm qua ngủ ngon giấc không, sau khi trở về cảm giác thế nào các loại.

Ta vừa lật đến sách, một bên nhìn nàng một chút nói: "Buổi tối ngủ không ngon, người phát nhiều như vậy tin nhắn ngắn làm gì? Không mệt mỏi sao? Có lời gì, ngay mặt nói không được sao sao?"

Bị ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Điềm không tránh khỏi ánh mắt tối sầm lại, kinh ngạc nhìn xoay người nhìn lên trước mặt quyển sách, tựa hồ có hơi tức giận đáng về.

Tình huống này để cho ta có chút ngoài ý muốn, bất quá, dù sao ta đã thành thói quen trước đây tại dã ngoại cái loại này chủ đạo người trạng thái, cho nên ta cũng không có chuẩn bị an ủi nàng, càng không muốn giống như còn lại mấy cái bên kia tình nhân nhỏ như thế, tìm cái chết, cả ngày sảo sảo nháo nháo, cho nên ta liền an tâm đọc sách, đuổi môn học.

Trong đại học chương trình học, một loại buổi sáng khi cũng tương đối rảnh rỗi, trên căn bản không có gì thời gian thảnh thơi, cho nên, chúng ta bất tri bất giác liền lên xong năm tiết khóa, sau đó cùng đi ăn cơm trưa.

Ăn cơm chính là ở trường học nhà ăn, ngồi đối mặt nhau, đơn giản ăn rồi một ít gì đó.

Ăn đồ ăn khi, Lương Hiếu Điềm không tự chủ liền thở dài một cái nói: "Cảm giác trường học sinh hoạt tốt không có ý nghĩa a, ta ngược lại hoài niệm trước mạo hiểm. Người xem tốt như vậy không tốt? Dành thời gian chúng ta lại đi một ít vùng núi vui đùa một chút, được không?"

Không nghĩ tới nàng lại còn loại nghĩ gì này, ta ngược lại có chút ngoài ý muốn, nhưng là đối với nàng đề nghị, ta nhưng chỉ là tùy ý gọi gật đầu nhận lời một chút, cũng không có làm thật.

Ăn cơm trưa xong sau khi, chúng ta đồng thời ở trong sân trường tản bộ, đầu mùa đông ánh mặt trời ấm áp cùng húc, để cho người có chút say, buổi chiều không có lớp, thật sự bằng vào chúng ta tâm tình đều rất thanh thản, trong thời gian ngắn không muốn trở về.

Đi tới cửa trường học khi, Lương Hiếu Diễm nói có chút buồn ngủ, ta liền đề nghị để cho nàng trở về phòng ngủ trước đi nghỉ ngơi, kết quả nàng nói bên trong phòng ngủ người quá ồn, nàng nghỉ ngơi không tốt.

Ta nghe lời này một cái, tâm lý nhất thời liền hiểu, này giờ ọ, là muốn theo ta ra ngoài mượn phòng "Nghỉ ngơi" a.

Lúc đó ta thì nhìn nhìn nàng, tâm lý tìm suy tư một chút, lòng nói đây là đưa tới cửa chuyện tốt, ta cự tuyệt nữa đi xuống lời nói, phỏng chừng liền lộ ra ta có chút không đủ đàn ông.

Cho nên lúc đó ta vỗ tay phát ra tiếng, không nói hai lời, kéo nàng đi ra ngoài nói: "Này sự tình dễ làm, ta cho người tìm một an tĩnh địa phương nghỉ ngơi."

Sau đó, ước chừng sau hai mươi phút, chúng ta đã là ở vào trường học bên cạnh như gia nhà khách trong phòng rồi.

Bởi vì tâm lý cũng định tốt phải làm gì, mở là giường lớn đang lúc.

Sau khi đi vào, Lương Hiếu Diễm ngược lại là khẩn trương lên, đứng ở đằng kia có chút do dự.

Ta xem một chút nàng, cảm giác bầu không khí cái gì đã rất đúng chỗ rồi, vì vậy liền đưa tay đem nàng kéo qua tới ôm lấy.

Nàng có chút khẩn trương, một tiếng ưm, đầu thùy rất thấp, lộ ra càng nhu nhược động lòng người, để cho ta không tránh khỏi đem cánh tay xiết chặt, cúi đầu phải đi tìm nàng cái miệng nhỏ nhắn, nghĩ phải thật tốt thưởng thức một phen.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này ta, mặc dù tâm lý có nghĩ như

vậy pháp, nhưng mà trên thân thể nhưng là không có bao nhiêu phản ứng, cái này thì để cho ta có chút kỳ quái, ta suy nghĩ, chính mình vào lúc này, hẳn đã sớm ngất đầu trợn mắt rồi mới đúng, thế nào ngược lại một mực lạ thường trầm ổn cùng tĩnh táo đây?

Lúc đó ta theo bản năng liền nghĩ đến một cái vô cùng nghiêm trọng vấn đề, đó chính là, sẽ không phải là ta bởi vì lần trước thương thế quá nặng, bây giờ lại bị Tiểu Ngọc giày cùng lão kia con lươn Âm Linh triền thân, cho nên có chút mất đi chức năng, không cách nào kiêu đầu chứ ?

Loại này sự tình sợ nhất nghĩ như vậy, càng nghĩ càng không phản ứng, chỉ gặp đến độ ta đầu cũng đổ mồ hôi.

Cũng may ngay tại chúng ta chính phi thường tham lam lẫn nhau bú ngay miệng, Lương Hiếu Điềm điện thoại di động đột nhiên vang lên, nàng có chút quần bách đất đẩy ra ta, lý đến tóc nghe điện thoại, hắng giọng một cái, cố làm trấn định với trong điện thoại người nói chuyện.

Lúc đó ta nghe rồi nàng một chút nói chuyện phiếm nội dung, mới biết điện thoại là phụ thân nàng đánh tới, nói là chừng mấy ngày không có thấy người nàng ảnh, hôm nay vừa vặn đi ngang qua trường học của chúng ta, tới xem một chút nàng, thuận tiện cho nàng mang ít đồ, hơn nữa người lập tức tới ngay cửa trường học rồi, để cho Lương Hiếu Điềm ở nơi đó chờ hẳn.

Gặp phải loại tình huống này, Lương Hiếu Điềm cũng là bất đắc dĩ, căn bản tựu vô pháp cự tuyệt, cho nên không thể làm gì khác hơn là xoay người nhìn ta, mặt đầy tan vỡ vẻ mặt.

Nhưng mà, cũng không biết tại sao, lúc này ta ngược lại là tâm lý một trận dễ dàng, phi thường thản nhiên nói với nàng: "Không việc gì, người đi đi, quay đầu người và cha người nói xong rồi, hay là tới nơi này nghỉ ngơi đi.

Ta bên này còn có chút sự tình phải làm, rồi đi trước một chút, chờ chút ta giúp xong, lại theo người liên lạc."

Ta nói xong lời nói, đưa chìa khóa cho rồi Lương Hiểu Điềm, sau đó cũng lên bọc sách liền từ trong tân quán trốn ra được. Lúc ấy cái đó chật vật sức mạnh, để cho chính ta đều cảm thấy một trận xấu hổ, ta Lô Tiểu Bắc lúc nào biến thành bộ dáng này? Mỹ nữ non em gái trước mặt, ta lại chạy trốn, đây hoàn toàn không phù hợp ta tính cách.

Cho nên, lúc ấy, ta từ nhà khách sau khi đi ra, đầu tiên liền vọt vào nhà cầu công cộng, sau đó trốn một cái trong phòng vệ, đem lời kia mà móc ra cẩn thận kiểm tra một hồi, kết quả lại phát hiện vật kia mặc dù là có chút trường đại ý tứ, nhưng mà lực đạo hoàn toàn chưa đủ, trọng yếu nhất là, ta phát hiện phía trên kia, không biết lúc nào, cuối cùng dài đi một tí màu trắng lấm lấm.

Tình huống này giống như Ngũ Lôi Oanh Đỉnh một dạng tâm lý không tránh khỏi suy nghĩ, chẳng lẽ là ta còn là cái thân xử nam, cũng đã được bệnh lây qua đường sinh dục? Đây chẳng lẽ là bệnh giang mai hay sao?

Nhưng là, ta vì sao lại đến cái bệnh này đây? Vả lại, vật này không đau cũng không ngứa, nhìn giống như là vết mờ hôi a, chuyện này là sao nữa?

Lúc đó ta phi thường quần quít, tâm loạn như ma, không thể không nói, nam nhân cái gì đều có thể không được, chính là cái vật này nhất định phải sẽ dùng, nếu không còn sống cũng không có ý nghĩa, vì vậy, lúc ấy ta từ trong nhà vệ sinh sau khi đi ra, nhất thời cả cái thời gian đều biến thành màu xám, cả người cũng là người không thăng bằng, mờ mịt không căn cứ ở trên đường đi lang thang.

Sau đó ta khó khăn lắm làm cho mình trấn định lại, sau đó cẩn thận phân tích một chút, cảm thấy xuất hiện loại tình huống này, rất có thể là bởi vì

mấy phương diện nguyên nhân, thứ nhất chính là kia Tiểu Ngọc giày vẫn còn ở trở ngại Chúa, đang ở mang đến cho ta vận xui, cho nên, ta liền than thương cái này chuyện hư hỏng mà, cái thứ 2 đâu rồi, chính là kia Bạt mẫu âm khí ở trong cơ thể ta còn có lưu lại, đối với ta kinh mạch tạo thành ảnh hưởng, đưa đến ta khí huyết không khoái, cho nên mới uế oải, một nguyên nhân khác, cũng có thể là lão kia con lươn Âm Hồn đang giở trò quỷ.

Tóm lại, nguyên nhân không ngoài những thứ này, cho nên, ta bây giờ phải phải nghĩ biện pháp giải quyết những vấn đề này mới được.

Lúc đó, nghĩ tới đây, ta liền phi thường vội vàng muốn gặp được gia gia, dù sao chỉ có hắc lão nhân gia mới có thể giúp ta giải trừ Tiểu Ngọc giày Âm Tà Chi Khí.

Sau đó, ta theo bản năng lấy điện thoại di động ra, cho lão nhân gia đánh tới, một chực bên dưới, lại phát hiện hay là tắt máy, cái này làm cho ta có chút tan vỡ, nhìn dáng dấp lão nhân gia còn chưa có trở lại, nhìn lại trong điện thoại di động tin nhắn ngắn, những ngày gần đây, lão đầu tử cũng không cho ta bất kỳ ngôn ngữ, cho nên, nhìn dáng dấp hắc đúng là vẫn ở chỗ cũ dạo chơi bên trong.

Tâm lý biết những thứ này, ta cũng có chút thất vọng, đúng đúng đưa đưa đất đến cái mũ đường phố, trên căn bản coi như là theo thói quen cử động, sau đó theo bản năng liền hướng gia gia bày sạp địa phương đi tới, vốn là đi chỗ đó ngồi một hồi, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, đến đó mà nhìn một cái, mới phát hiện một cái để cho ta không tưởng được sự tình.

Lão đầu tử thì đã trở lại, hơn nữa đang ở bày sạp, lúc này đang cùng hai cái bác gái khản đến nước miếng hoành đây.

Lúc đó thấy cái tình huống này ta thật là có chút dở khóc dở cười, không tránh khỏi tiến lên liền hướng về phía lão đầu tử một tiếng quát to nói: "Gia

gia, người trở lại, thế nào cũng không gọi điện thoại cho ta? Còn nữa, điện thoại di động của người thế nào một mực tắt máy? !"

Chương 208: Lão đầu tử trở lại

Trong mơ hồ, thanh âm kia để cho ta tâm lý một trận ngạc nhiên, có chút không biết rõ đây là tình huống gì.

Ta nghĩ muốn trương mở mắt nhìn rõ ràng là ai ở nói chuyện với ta, nhưng mà, nhưng bởi vì quá mức mệt mỏi, căn bản sẽ không kia tinh thần, thật sự lấy cuối cùng vẫn là bất tỉnh bất tỉnh chìm đã ngủ say.

Này một cảm giác một mực ngủ tới hừng sáng, sau khi rời giường, tốt ném vào bình thường học viện trong sinh hoạt, đi học khi, vừa vận dụng phải Lưu Húc, người này lúc ấy thấy ta sau khi, ánh mắt kia khỏi phải nói có nhiều ** ** rồi, đặc biệt là nụ cười kia, càng làm cho người có chút không nói gì.

Ta nhìn thấy cái kia quái dị vẻ mặt, liền hỏi hắn thế nào, sau đó tên khốn này liền kéo ta đi tới một bên, nhướn mày, cười tà hỏi ta nói: "Hắc hắc, khác biệt cùng ta giả vờ á..., ta cũng đã biết, người mấy ngày nay có phải hay không với Lương Hiếu Điềm cùng đi ra ngoài du lịch? Ô kìa, không thể không bội phục người a, nhanh như vậy liền quyết định được. Chặt chặt, người nói Lương Hiếu Điềm đáng vẻ kia, kia da thịt, non có thể bóp ra nước, hai cái chân dài kia, banh trực, Ta đoán người cái tên này khẳng định cũng sắp thoải mái chết được chứ? Thế nào, bây giờ là không phải là tràn đầy cảm giác hạnh phúc? Cuối cùng từ nam sinh biến thành nam nhân, hơn nữa còn là phi thường xuất sắc kích thích vượt qua thức thay đổi, có ý kiến gì hay không?"

Nguyên lai người này đã cho ta cùng Lương Hiếu Điềm cùng đi ra ngoài phong lưu đi.

Ngay sau đó ta không cảm thấy là có chút bất đắc dĩ nhìn hắn một cái, suy nghĩ, này cái sự tình hắn thấy cũng coi là bình thường, cho nên ta tâm lý suy nghĩ một chút, vì kích thích hắn, liền cố ý gật đầu một cái, thâm ý sâu

sắc mà nở nụ cười nói: "Thật không tệ, trong đó mùi vị, trở về chỗ vô cùng."

"Trời ạ ——" nhìn thấy ta say mê vẻ mặt, Lưu Húc lúc ấy con người cũng sắp muốn ghen tỵ rớt xuống, ngay sau đó hân lòng tràn đầy cảm thán thở một hơi nói: "Ta thật là hối tím cả ruột, ban đầu sẽ không nên giới thiệu các người biết nhau."

"Thật ra thì cũng không người tưởng tượng tốt như vậy, " ta nói tới chỗ này, cố ý dừng một chút nói: "Bây giờ nàng là ta chủ nợ, ta từ cô ấy là trong mượn năm chục ngàn đồng tiền, ai, đang rầu trả thế nào đây."

"ĐxxCM!" Nghe được ta lời nói, Lưu Húc càng hồng mặt, "Tiểu tử người có thể a, chẳng những để người ta chơi, còn đem tiền cũng cái hố trở lại, người so với ta ác, ca ca cho người quỳ, quá bội phục người rồi!"

Thấy Lưu Húc cử động, ta cũng không biết nên nói như thế nào được, bất quá ngược lại ta lòng hư vinh đã rất thỏa mãn rồi, cho nên cũng sẽ không cùng hân nói nhiều, tự ý mang theo đặc ý thêm tự tin mỉm cười, chạy tới phòng học lớn giờ học.

Thời gian tương đối sớm, bất quá, cũng không biết tại sao, ta cùng Lương Hiếu Điềm nhưng là gần như cùng lúc đó vào phòng học, sau đó, hai chúng ta liếc nhau một cái, liền phi thường tự nhiên đi tới một cái bàn trước, ngồi chung đi xuống.

Lương Hiếu Điềm sau khi ngồi xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, tựa hồ còn có chút ngượng ngùng cùng kích động, liền hỏi ta tối ngày hôm qua ngủ ngon giấc không, sau khi trở về cảm giác thế nào các loại.

Ta vừa lật đến sách, một bên nhìn nàng một chút nói: "Buổi tối ngủ không ngon, người phát nhiều như vậy tin nhắn ngăn làm gì? Không mệt mỏi sao?"

Có lời gì, ngay mặt nói không được sao sao?"

Bị ta vừa nói như thế, Lương Hiếu Điềm không tránh khỏi ánh mắt tối sầm lại, kinh ngạc nhìn xoay người nhìn lên trước mặt quyển sách, tựa hồ có hơi tức giận đáng vẽ.

Tình huống này để cho ta có chút ngoài ý muốn, bất quá, dù sao ta đã thành thói quen trước đây tại dã ngoại cái loại này chủ đạo người trạng thái, cho nên ta cũng không có chuẩn bị an ủi nàng, càng không muốn giống như còn lại mấy cái bên kia tình nhân nhỏ như thế, tìm cái chết, cả ngày sảo sảo nháo nháo, cho nên ta liền an tâm đọc sách, đuổi môn học.

Trong đại học chương trình học, một loại buổi sáng khi cũng tương đối rảnh rỗi, trên căn bản không có gì thời gian thử dốt, cho nên, chúng ta bất tri bất giác liền lên xong năm tiết khóa, sau đó cùng đi ăn cơm trưa.

Ăn cơm chính là ở trường học nhà ăn, ngồi đối mặt nhau, đơn giản ăn rồi một ít gì đó.

Ăn đồ ăn khi, Lương Hiếu Điềm không tự chủ liền thở dài một cái nói: "Cảm giác trường học sinh hoạt tốt không có ý nghĩa a, ta ngược lại hoài niệm trước mạo hiểm. Người xem tốt như vậy không tốt? Dành thời gian chúng ta lại đi một ít vùng núi vui đùa một chút, được không?"

Không nghĩ tới nàng lại còn loại nghĩ gì này, ta ngược lại có chút ngoài ý muốn, nhưng là đối với nàng đề nghị, ta nhưng chỉ là tùy ý gọi gặt đầu nhận lời một chút, cũng không có làm thật.

Ăn cơm trưa xong sau khi, chúng ta đồng thời ở trong sân trường tản bộ, đầu mùa đông ánh mặt trời ấm áp cùng húc, để cho người có chút say, buổi chiều không có lớp, thật sự bằng vào chúng ta tâm tình đều rất thanh thản, trong thời gian ngắn không muốn trở về.

Đi tới cửa trường học khi, Lương Hiếu Diễm nói có chút buồn ngủ, ta liền đề nghị để cho nàng trở về phòng ngủ trước đi nghỉ ngơi, kết quả nàng nói bên trong phòng ngủ người quá ồn, nàng nghỉ ngơi không tốt.

Ta nghe lời này một cái, tâm lý nhất thời liền hiểu, này giờ ạ, là muốn theo ta ra ngoài mượn phòng "Nghỉ ngơi" a.

Lúc đó ta thì nhìn nhìn nàng, tâm lý tìm suy tư một chút, lòng nói đây là đưa tới cửa chuyện tốt, ta cự tuyệt nữa đi xuống lời nói, phỏng chừng liền lộ ra ta có chút không đủ đàn ông.

Cho nên lúc đó ta vỗ tay phát ra tiếng, không nói hai lời, kéo nàng đi ra ngoài nói: "Này sự tình dễ làm, ta cho người tìm một an tĩnh địa phương nghỉ ngơi."

Sau đó, ước chừng sau hai mươi phút, chúng ta đã là ở vào trường học bên cạnh như gia nhà khách trong phòng rồi.

Bởi vì tâm lý cũng định tốt phải làm gì, mở là giường lớn đang lúc.

Sau khi đi vào, Lương Hiếu Diễm ngược lại là khẩn trương lên, đứng ở đằng kia có chút do dự.

Ta xem một chút nàng, cảm giác bầu không khí cái gì đã rất đúng chỗ rồi, vì vậy liền đưa tay đem nàng kéo qua tới ôm lấy.

Nàng có chút khẩn trương, một tiếng ưm, đầu thùy rất thấp, lộ ra càng nhu nhược động lòng người, để cho ta không tránh khỏi đem cánh tay xiết chặt, cúi đầu phải đi tìm nàng cái miệng nhỏ nhắn, nghĩ phải thật tốt thưởng thức một phen.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này ta, mặc dù tâm lý có nghĩ như vậy pháp, nhưng mà trên thân thể nhưng là không có bao nhiêu phản ứng, cái này thì để cho ta có chút kỳ quái, ta suy nghĩ, chính mình vào lúc này, hẳn đã sớm ngẩng đầu tròn mắt rồi mới đúng, thế nào ngược lại một mực lạ thường trầm ổn cùng tinh táo đây?

Lúc đó ta theo bản năng liền nghĩ đến một cái vô cùng nghiêm trọng vấn đề, đó chính là, sẽ không phải là ta bởi vì lần trước thương thế quá nặng, bây giờ lại bị Tiểu Ngọc giày cùng lão kia con lươn Âm Linh triền thân, cho nên có chút mất đi chức năng, không cách nào kiêu đầu chứ ?

Loại này sự tình sợ nhất nghĩ như vậy, càng nghĩ càng không phản ứng, chỉ gặp đến độ ta đầu cũng đổ mồ hôi.

Cũng may ngay tại chúng ta chính phi thường tham lam lẫn nhau bú ngay miệng, Lương Hiếu Diễm điện thoại di động đột nhiên vang lên, nàng có chút quần bách mà đẩy ra ta, lý đến tóc nghe điện thoại, hắng giọng một cái, cố làm trấn định với trong điện thoại người nói chuyện.

Lúc đó ta nghe rồi nàng một chút nói chuyện phiếm nội dung, mới biết điện thoại là phụ thân nàng đánh tới, nói là chừng mấy ngày không có thấy người nàng ảnh, hôm nay vừa vặn đi ngang qua trường học của chúng ta, tới xem một chút nàng, thuận tiện cho nàng mang ít đồ, hơn nữa người lập tức tới ngay cửa trường học rồi, để cho Lương Hiếu Diễm ở nơi đó chờ hẳn.

Gặp phải loại tình huống này, Lương Hiếu Diễm cũng là bất đắc dĩ, căn bản tựu vô pháp cự tuyệt, cho nên không thể làm gì khác hơn là xoay người nhìn ta, mặt đầy tan vỡ vẻ mặt.

Nhưng mà, cũng không biết tại sao, lúc này ta ngược lại là tâm lý một trận dễ dàng, phi thường thản nhiên nói với nàng: "Không việc gì, người đi đi,

quay đầu người và cha người nói xong rồi, hay là tới nơi này nghỉ ngơi đi. Ta bên này còn có chút sự tình phải làm, rồi đi trước một chút, chờ chút ta giúp xong, lại theo người liên lạc."

Ta nói xong lời nói, đưa chìa khóa cho rồi Lương Hiếu Điềm, sau đó cũng lên bọc sách liền từ trong tân quán trốn ra được. Lúc ấy cái đó chật vật sức mạnh, để cho chính ta đều cảm thấy một trận xấu hổ, ta Lô Tiểu Bắc lúc nào biến thành bộ dáng này? Mỹ nữ non em gái trước mặt, ta lại chạy trốn, đây hoàn toàn không phù hợp ta tính cách.

Cho nên, lúc ấy, ta từ nhà khách sau khi đi ra, đầu tiên liền vọt vào nhà cầu công cộng, sau đó trốn một cái trong phòng kế, đem lời kia mà móc ra cẩn thận kiểm tra một hồi, kết quả lại phát hiện vật kia mặc dù là có chút trường đại ý tứ, nhưng mà lực đạo hoàn toàn chưa đủ, trọng yếu nhất là, ta phát hiện phía trên kia, không biết lúc nào, cuối cùng dài đi một tí màu trắng lấm tấm.

Tình huống này giống như Ngũ Lôi Oanh Đỉnh một dạng tâm lý không tránh khỏi suy nghĩ, chẳng lẽ là ta còn là cái thân xử nam, cũng đã được bệnh lây qua đường sinh dục? Đây chẳng lẽ là bệnh giang mai hay sao?

Nhưng là, ta vì sao lại đến cái bệnh này đây? Và lại, vật này không đau cũng không ngứa, nhìn giống như là vết mờ hôi a, chuyện này là sao nữa?

Lúc đó ta phi thường quần quít, tâm loạn như ma, không thể không nói, nam nhân cái gì đều có thể không được, chính là cái vật này nhất định phải sẽ dùng, nếu không còn sống cũng không có ý nghĩa, vì vậy, lúc ấy ta từ trong nhà vệ sinh sau khi đi ra, nhất thời cả cái thời gian đều biến thành màu xám, cả người cũng là người không thăng bằng, mờ mịt không căn cứ ở trên đường đi lang thang.

Sau đó ta khó khăn lắm làm cho mình trấn định lại, sau đó cẩn thận phân

tích một chút, cảm thấy xuất hiện loại tình huống này, rất có thể là bởi vì mấy phương diện nguyên nhân, thứ nhất chính là kia Tiểu Ngọc giày vẫn còn ở trở ngại Chúa, đang ở mang đến cho ta vận xui, cho nên, ta liền than thượng cái này chuyện hư hỏng mà, cái thứ 2 đâu rồi, chính là kia Bạt mẫu âm khí ở trong cơ thể ta còn có lưu lại, đối với ta kinh mạch tạo thành ảnh hưởng, đưa đến ta khí huyết không khoái, cho nên mới uế oải, một nguyên nhân khác, cũng có thể là lão kia con lươn Âm Hồn đang giở trò quỷ.

Tóm lại, nguyên nhân không ngoài những thứ này, cho nên, ta bây giờ phải phải nghĩ biện pháp giải quyết những vấn đề này mới được.

Lúc đó, nghĩ tới đây, ta liền phi thường vội vàng muốn gặp được gia gia, dù sao chỉ có hắc lão nhân gia mới có thể giúp ta giải trừ Tiểu Ngọc giày Âm Tà Chi Khí.

Sau đó, ta theo bản năng lấy điện thoại di động ra, cho lão nhân gia đánh tới, một chực bên dưới, lại phát hiện hay là tắt máy, cái này làm cho ta có chút tan vỡ, nhìn dáng dấp lão nhân gia còn chưa có trở lại, nhìn lại trong điện thoại di động tin nhắn ngắn, những ngày gần đây, lão đầu tử cũng không cho ta bất kỳ ngôn ngữ, cho nên, nhìn dáng dấp hắc đúng là vẫn ở chỗ cũ dạo chơi bên trong.

Tâm lý biết những thứ này, ta cũng có chút thất vọng, đúng đúng đưa đưa mà đến cái mũ đường phố, trên căn bản coi như là theo thói quen cử động, sau đó theo bản năng liền hướng gia gia bày sạp địa phương đi tới, vốn là đi chỗ đó ngồi một hồi, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, đến đó mà nhìn một cái, mới phát hiện một cái để cho ta không tưởng được sự tình.

Lão đầu tử thì đã trở lại, hơn nữa đang ở bày sạp, lúc này đang cùng hai cái bác gái khản đến nước miếng hoành đây.

Lúc đó thấy cái tình huống này ta thật là có chút dở khóc dở cười, không

tránh khỏi tiến lên liền hướng về phía lão đầu tử một tiếng quát to nói: "Gia gia, người trở lại, thế nào cũng không gọi điện thoại cho ta? Còn nữa, điện thoại di động của người thế nào một mực tắt máy? !"

Chương 209: Đặt hàng người

Lúc đó, nghe được ta thanh âm, lão đầu tử nghiêng đầu hướng ta nhìn một chút, cũng là mặt đầy kinh ngạc vẻ mặt, tốt nửa ngày, hắn mới kinh ngạc đối với nhìn ta nói: "Ồ kìa, tiểu tử người đi làm gì rồi hả? Làm sao làm thành bộ dáng này?"

Nghe được lão đầu tử lời nói, ta liền có chút kỳ quái, hỏi hắn ta thế nào, sau đó ta đột nhiên lại nhớ tới mấy ngày qua gặp gỡ, không tránh khỏi mũi đau xót, thiếu chút nữa thì khóc lên, cảm giác lòng tràn đầy ủy khuất.

Nhưng mà ta như cũ kiên trì, đi tới bên cạnh hắn ngồi xuống, trước không có cùng hắn nói quá nhiều, để cho hắn trước tiên đem làm ăn chăm sóc kỹ.

Gia gia nhìn thấy ta tới, cũng biết ta có sự tình muốn nói với hắn, cho nên khi xuống cũng không cùng gia hai cái bác gái nhiều xé, đơn giản mấy câu nói, đưa các nàng đuổi đi, về sau, gia gia nhìn ta nói: "Nói đi, người rất cuộc đã làm gì, xảy ra điều gì sự tình."

Lão đầu tử đang khi nói chuyện, bưng lên tẩu thuốc, cộp cộp mà hút, tựa như có lẽ đã nhìn ra trên người của ta khác thường.

Lão nhân gia lời này, để cho ta một trận bất đắc dĩ, lại nói, khoảng thời gian này xảy ra nhiều như vậy sự tình, nhất định chính là một lời khó nói hết, ta thoáng cái căn bản tựu vô pháp nói ra, cho nên khi xuống ta trực tiếp liền lướt qua này chút ít sự tình, trực tiếp với lão nhân gia nói: "Ai, còn lại sự tình ngài liền chờ hỏi nhiều, tóm lại, bây giờ ngài trở lại, vội vàng giúp ta đem kia Tiểu Ngọc giày phía trên Âm Tà Chi Khí khu trừ đi . Ngoài ra, trên người của ta thật giống như còn có một cái ác linh quẩn ta —— "

"Đã nhìn ra, " nghe được ta lời nói, gia gia liền thổ liểu thổ hơi khói, đối với ta nói: "Hai lông mi tro đen, chớp mũi phiếm hồng, khô miệng khô lưỡi, hắc hắc, ta nói người có phải hay không đang ở số đào hoa, kết quả lại

chính mình lâm trận bỏ chạy rồi hả?"

"Ừ ?" Lão đầu tử lời nói để cho ta một trận ngạc nhiên, hắn lại coi là như vậy chuẩn, lập tức không cảm thấy là một trận tan vỡ, nhưng mà này dù sao cũng là quan hệ đến nam nhân mặt mũi lớn chuyện, cho dù hắn là ta gia gia, ta cũng không thể nói thật với hắn, cho nên ta liền lắc lắc đầu nói: "Không có sự tình, ngài vẫn bị hỏi nhiều, giúp ta đem kia Tiểu Ngọc giày sự tình giải quyết, có được hay không?"

"Được a, kia giày đang ở đâu vậy? Đem ra ta xem một chút, ta xem một chút gần đây có hay không phát sinh biến hóa gì." Gia gia nói với ta nói.

Nghe được gia gia lời nói, ta liền nói cho hắn lão nhân gia nói Tiểu Ngọc giày bị ta ném ở trong trường học rồi, ta lập tức trở lại cầm.

"Kia tốt như vậy, vừa vặn cái này cũng qua xế trưa rồi, ta trước dẹp quây đi về nhà, người trước đi trường học lấy giày, quay đầu chính mình đi sân nhỏ tìm ta là được, ta ở nơi đó chờ người." Gia gia nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, xoay người vội vàng trở về trường học lấy kia Tiểu Ngọc giày.

Kết quả, ta vừa tới trong phòng ngủ đem Tiểu Ngọc giày cầm, xoay người chuẩn bị đi tìm gia gia, điện thoại di động ta liền vang lên, cầm lên nhìn một cái, phát hiện là Lương Hiếu Điềm đánh tới.

Cái này coi như để cho ta có chút quẩn quít, ta lúc ấy rất nhanh thì nghĩ đến, Lương Hiếu Điềm hôm nay rất có thể động xuân tâm dâng, muốn đem chính mình hiến tặng cho ta, cho nên hắn luôn là có một chút như vậy chủ động ý tứ, mà ta lại vừa vặn tốt không có ở đây trạng thái, cái này cũng thật là không đúng dịp. Bất quá, bây giờ điểm chết người là, nàng rất có thể đã đem phụ thân nàng đuổi đi, lần nữa trở lại nhà khách trong căn phòng chờ

ta, cho nên, nếu như ta tiếp tục nài nỉ cú điện thoại này lời nói, thì phải kiểm soát không qua.

Nhưng mà, cõi đời này còn có cái gì sự tình so với trước cùng một cái thủy nộn xử tử nữ hài khoái hoạt sự tình còn trọng yếu hơn đây? Ta ở tâm lý suy nghĩ hồi lâu, có phát hiện không, cho nên, cú điện thoại này ta quả quyết không thể tiếp tục, gắng gượng khiến nó một mực vang đến chính mình dừng lại, tiếp theo lại vang lên nhiều lần, ta đều làm bộ như không nghe được, chỉ là một đường cắm đầu hướng nhà ông nội trong đuổi, tâm lý ý nghĩ duy nhất chính là vội vàng giải quyết trên người mình vấn đề, làm cho mình khôi phục bình thường, nói như vậy, ta khẳng định trước tiên trở về nhà khách đem Lương Hiếu Diễm đựng ngã.

Sau đó, ta một đường đi nhanh, thậm chí không tiếc tiêu tiền đón xe, cuối cùng rút cuộc trong thời gian ngắn nhất chạy tới gia gia trong sân nhỏ.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, vào gia gia sân nhỏ sau khi, ta lập tức liền trong cảm giác bầu không khí không đúng lắm, bởi vì, ta cuối cùng ở gia gia cửa phòng thấy được một cái để cho ta phi thường ngoài ý muốn bóng người.

Tổng Tiểu Linh!

Tiểu nha đầu này làm sao sẽ xuất hiện ở này cái địa phương? Đây là chuyện gì xảy ra?

Lúc đó ta có chút ngạc nhiên, còn tưởng rằng là Lương Hiếu Diễm vì tìm ta, trực tiếp tìm tới nơi này, cho nên ta lập tức liền giấu đến trong sân một nơi cây tàng phía sau đi, tránh ở nơi nào nhìn trộm nhìn ra phía ngoài đến.

Như vậy nhìn một cái bên dưới, ta mới phát hiện Tổng Tiểu Linh người mặc bột quần trắng, buộc hai cái dài đuôi sam, chính một người đứng ở cửa

hiên phía dưới, tựa hồ là ở phơi thái dương, lại tựa hồ là ở nghĩ sự tình, cùng lúc đó, gian nhà chính kia bên trong, mơ hồ truyền ra một ít tiếng đối thoại.

Ta nghiêng đầu lắng nghe một chút, ước chừng từ tiếng đối thoại trong đã hiểu một chút ít sự tình.

Người nói chuyện, là gia gia cùng một người khác lão bà tử, nghe thanh âm hình như là Độc Nhân bà bà, còn một người khác người, hình như là người trung niên, chỉ là thỉnh thoảng mới nói một đôi lời, nhưng là từ kia trong giọng nói, có thể cảm giác được, hẳn và Tống Tiểu Linh quan hệ không bình thường, có thể là Tống Tiểu Linh cha.

"Ta nói, Nam Sơn Ca,, " đây là Độc Nhân bà bà thanh âm, "Ngài liền cho một câu xác thực lời nói, rốt cuộc có được hay không đi, hài tử người cũng thấy đấy, thủy linh lắm, này con mắt một mực không thấy được, cũng không phải là có chút đáng tiếc? Hơn nữa, người ta sau chuyện này tuyệt đối cho người đủ thù lao, một điểm này ta có thể bảo đảm, nhà bọn họ tình huống ta đều đã điều tra rõ ràng."

Nghe được Độc Nhân bà bà lời nói, gia gia cũng có chút do dự trả lời: "Đại muội tử, quả thực cũng không phải ta từ chối, chỉ là người cũng biết, hẳn đặt cái này hàng cũng không tốt bắt, nếu không lời nói, người cần gì phải tới phiền toái ta, các người Tổ Tôn tự mình động thủ không phải rồi sao?"

" Dạ, là, ta biết cái này chuyển vận Linh Xà hiếm thấy nhất, xuất quỷ nhập thần, phi thường khó hầu hạ, nhưng mà, đây cũng không phải là tuyệt đối không làm được sự tình, huống chi, người ta cũng nói hết rồi, không quản sự tình có được hay không, cũng trước cho người năm trăm ngàn tiền thế chân, đây chính là tuyệt đối rất hiếm thấy đến sự tình." Độc Nhân bà bà nói.

" Đúng, Nam Sơn sư phụ, thật ra thì lần này ta tới tìm ngài, chủ yếu không riêng gì đặt hàng, mà là xin ngài đi hỗ trợ đi một lần, dù sao, chúng ta đã khoảng đến địa phương, chính là không biết làm sao hạ thủ. Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên, chỉ cần ngài nguyện ý rồi núi, năm trăm ngàn tiền thể chân, ta trước đánh liền đến ngài sổ sách, " kia cái người trung niên tiếp lời nói.

Lúc đó, ta ở bên ngoài nghe được lời này, đều cảm thấy trở nên kích động, lòng nói còn có chuyện tốt như vậy? Thật không biết bọn họ muốn gia gia đi đi làm gì, làm ta đều muốn cùng đi xem một chút ly kỳ.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, có lẽ là trong phòng đối thoại quá hút để người chú ý lực, ta nghe đến mê mẩn, liền quên chú ý tình huống chung quanh rồi, sau đó, khi ta chính ở tâm lý suy nghĩ sự tình khi, bất thành lình một cái tay nhỏ liền vỗ tới bả vai ta bên trên, lập tức cả kinh ta tâm lý run run một cái, thiếu chút nữa thì kêu lên, ngẩng đầu nhìn lúc, lại mới phát hiện là Tống Tiểu Linh, nha đầu này không biết là lúc nào, lại là không nói một tiếng liền sờ tới bên cạnh ta tới.

Chương 210: Ngọc bao cốt

"Tại sao?" Nghe được ta lời nói, gia gia nhưng là nở nụ cười, thâm ý sâu sắc nhìn ta liếc mắt, ngay sau đó là hướng ta nói: "Bởi vì tên tiểu nha đầu kia là —— ai, liền như vậy, thiên cơ bất khả tiết lộ, ta còn là ít nói lại một chút thì tốt hơn, tóm lại, sau này người sẽ biết là nguyên nhân gì rồi."

Gia gia lời này sẽ để cho ta hơi nghi hoặc một chút rồi, ta thật lòng không hiểu hẳn lão nhân gia rốt cuộc là cái có ý gì, chẳng lẽ nói, là bởi vì Tổng Tiểu Linh thân phận đặc thù, cho nên hẳn mới không thể không đi giúp nàng? Nhưng là, Tổng Tiểu Linh là cái thân phận gì? Chẳng lẽ là một cái bí mật Giáo Phái Thánh Nữ, cũng hoặc là tương lai Chương Môn Nhân cái gì, sau đó, gia gia thuộc về cái này Giáo Phái người bên trong, cho nên hẳn có nghĩa bất dung từ trách nhiệm, nhất định phải đi giúp Tổng Tiểu Linh làm này cái sự tình?

Nhưng là, này cái sự tình cảm giác không quá đáng tin a, theo ta được biết, Tổng Tiểu Linh thật ra thì chính là một rất phổ thông tiểu cô nương, tối đa cũng chính là mắt không thấy đường mà thôi, nàng tốt có bí mật gì thân phận?

Nhưng mà, nếu như không phải như vậy lời nói, gia gia thì tại sao biết rõ núi có hổ nghiêng về hổ núi đi, nhất định phải tiếp chuyện xui xẻo này đây?

Này sự tình để cho ta trăm mối vẫn không có cách giải, nhiều lần truy hỏi gia gia, gia gia nhưng là không nói, chỉ là lắc đầu cười khổ, cuối cùng nhưng là đổi chủ đề, đối với ta nói: "Được rồi, người cũng đừng quẩn quít này chút ít chuyện, đến lúc đó người cũng chạy không thoát, phải cùng ta cùng đi. Cho nên, vì chúng ta đoạn đường này có thể an toàn một chút, trước khi trước khi lên đường, ta phải nghĩ biện pháp đem trên người của người vấn đề giải quyết. Ta cho người đi cầm kia Tiểu Ngọc giày, cầm có tới không?"

Nghe được gia gia lời nói, ta vội vàng đem kia Tiểu Ngọc giày lấy ra ngoài, đưa cho gia gia.

Kết quả, gia gia nhận lấy đi nhìn một chút sau khi, lập tức nhướng mày một cái, sắc mặt đại biến, có chút ngạc nhiên nhìn ta hỏi "Đây là chuyện gì xảy ra? Thế nào biến thành bộ dáng này? Trong này xương là nơi nào tới?"

Thấy gia gia dáng vẻ, ta biết đã không đối gạt được, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tuân tự mà đem lần này Sơn Đông chuyển đi nói một lần, trong đó dĩ nhiên là trọng điểm nói một chút kia Long Bạt máu cốt sự tình.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, gia gia nghe xong ta cố sự sau khi, nhưng là bất đắc dĩ nở nụ cười, đối với ta nói: "Người đây là đang làm chuyện vô ích a, bất quá cũng không liên quan, dù sao không phải là mỗi người ngay từ đầu liền biết rõ mình sau này sẽ như thế nào."

"Gia gia, ngài lời này là ý gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Tốt lắm, không cùng nói này một vụ rồi, " gia gia cắt đứt ta lời nói, bưng lên kia Tiểu Ngọc giày, cẩn thận nhìn một chút, tiếp theo lại là có chút ngoài ý muốn nở nụ cười nói: "Thật đúng là đừng nói, cho người chó ngáp phải ruồi, vừa vặn đem này Tiểu Ngọc giày sát khí cho bình phục."

"Ý gì? Sát khí này thật bình phục sao? Tại sao ta cảm giác gần đây vận khí còn chưa quá tốt đây?" Ta chỉ, dĩ nhiên chính là chính mình liệt dương bất lực triệu chứng.

Kết quả, nghe được ta lời nói, gia gia liền đem kia Tiểu Ngọc giày trả lại cho ta, để cho ta thu, sau đó nhưng là đối với ta nói: "Cái này người yên tâm đi, người gần đây vận khí không được, có thể không phải là bởi vì này Tiểu Ngọc giày nguyên nhân."

"Vậy thì vì cái gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút.

"Cái này chẳng lẽ chính người còn không rõ ràng lắm sao? Một người, này Tiểu Ngọc giày có một cái tử ngoài mang Âm Linh, cũng chính là quý gia bên trong nhà thăm nữ nhân chết tiết, lại một người, người trên người bây giờ cũng không làm tịnh, hắc hắc, dựa theo ta thôi toán đến xem, người đoán chừng là ở phía trên rồi đầu năm Tinh Quái đây đây, đúng hay không?" Gia gia nhìn ta hỏi.

Không nghĩ tới gia gia thì đã nhìn thấu hết thấy, cho nên khi xuống ta cũng sẽ không giấu giếm, ngay sau đó liền đem lão kia con lươn sự tình nói, hơn nữa nói cho gia gia nói nó biến thành một cái màu trắng sâu trùng, chui vào ta trong bụng, cũng không biết là phải làm gì, hơn nữa bây giờ ta thường thường bất thành linh liền thấy một cái râu bạc lão đầu tử ở ta đứng bên cạnh, bị dọa sợ đến ta không được.

Nghe nói như vậy, gia gia liền khẽ cau mày nói: "Đã là như vậy, vậy coi như không tốt lắm lắm, hẳn đây là Tinh Hồn sống nhờ, muốn ở trên thân thể người ỷ lại cả đời a."

"Vậy phải thế nào khu trừ nó?" Ta hỏi gia gia nói: "Ta bây giờ cũng không có gì đặc thù cảm giác, căn bản cũng không biết nó ở trên người của ta cái gì địa phương."

Nghe được ta lời nói, gia gia liền gật đầu nở nụ cười, ngay sau đó tiến lên mở ra ta mí mắt nhìn một chút nói: "Tả Nhân đen, mắt phải bạch, không phải là xui xẻo liền phá tài. Đây lão Hoàng lươn cuối cùng là đối với người có chút oán khí, hơn nữa, quy kết đứng lên, là người không đứng ở phía trước, cho nên, đây không phải là chỉ một khu trừ xuống liền có thể, nếu không lời nói, nhưng là rất tổn hại âm đức, nói không chừng người từ nay liền cả đời không có con cái —— "

Gia gia thốt ra lời này, ta lập tức chính là lòng tràn đầy khẩn trương, bởi vì ta ngược lại không lo lắng không có con gái, ta lo lắng là, cho nên ta không có con gái, là bởi vì ta một mực bất lực mà tạo thành, đây mới thực sự là bi kịch.

Cho nên khi xuống ta liền có chút khẩn trương, năn nỉ gia gia vội vàng nghĩ biện pháp.

Gia gia trầm ngâm một chút, liền đối với ta nói: "Bây giờ xem ra, chỉ có thể nghĩ biện pháp để cho bọn họ kết cái quý vợ chồng, nhất cử lưỡng tiện, đem này cái sự tình làm."

"Quý vợ chồng? Có ý gì? Là Minh Hôn sao?" Ta nhìn gia gia hỏi.

"Minh Hôn, đó là âm nhân hợp táng, chính là thi thể kết hôn, bây giờ ép căn bản không hề thi thể, nơi nào còn có thể nói Minh Hôn, đây chính là một hình thức, hoặc giả nói là một loại khuyên can." Gia gia nói tới chỗ này, nhìn ta một cái, giải thích: "Người cũng hẳn biết, bây giờ kia Tiểu Ngọc giày bên trên, có quý kia phòng nữ nhân âm khí cùng oán khí, lúc này một mực đi theo người, gây trở ngại người, cho người xui xẻo, đây chính là ngoại lực bại vận, bất quá coi như là tương đối nhẹ nhỏ, cho nên, chỉ đòi mạng người Cách cứng rắn một chút, trên căn bản sẽ không thụ đến ảnh hưởng quá lớn. Bây giờ mấu chốt là trong thân thể người bộ lão kia lưu tinh Âm Hồn, kia lúc này chỗ mấu chốt, nó sẽ để cho thân thể người một chút xiu sụp xuống, cuối cùng tất nhiên là được bệnh nặng chết. Mà bây giờ, chúng ta phải giải quyết cái vấn đề này, biện pháp tốt nhất, chính là nghĩ biện pháp để cho cùng nội ngoại hai Cổ âm khí có thể dung hợp vào một chỗ, hoặc giả nói là lẫn nhau tiếp nhận, để cho bọn họ kết thành quý vợ chồng, sau đó rời đi thân thể người, cứ như vậy, người mới có thể thoát khỏi vận xui ngay đầu, bệnh nặng triền thân khốn cảnh."

Gia gia lời nói để cho ta không tránh khỏi hai mắt tỏa sáng, có một loại cảm giác mới mẻ cảm giác.

Lão nhân gia cũng thực có can đảm nghĩ, cũng thật là có phương pháp, lại có thể suy nghĩ ra được như vậy một cái biện pháp, không thể không nói là lợi hại.

Nhưng mà, cùng lúc đó, ta trong lòng cũng có chút bận tâm, dù sao, kia cái nhà quý nữ, là cái tuổi trẻ nữ quý, hơn nữa khi còn sống là Chúa tiểu lão bà, bất kể là từ phương diện nào nói, cũng coi như thân phận tương đối cao nhân, điều kiện cũng tương đối khá, coi như trong ngực nàng luôn ôm đứa bé, coi như là con ghê kị sinh, nhưng mà, dù sao nàng trẻ tuổi xinh đẹp a, mà cái đó lão lươn tinh đây? Tóc muối tiêu, chòm râu một cái, vóc người còng lưng, hình dung thô bỉ, này tại sao có thể với kia cái nữ quý hợp đến cùng đi đây?

Đương nhiên rồi, bọn họ kết thành quý vợ chồng, chỉ là một loại danh nghĩa, cũng không liên lụy đến tương tự người sống cái loại này, nhưng là, dù sao bọn họ chênh lệch quá lớn, cho nên ta cảm thấy đến này cái sự tình có chút hiểm, không là rất tốt làm.

Nhưng là, gia gia đối với này cái sự tình cũng rất tự tin, thậm chí trêu chọc ta nói: "Đầu năm nay lưu hành nhất chính là già trẻ phân phối, lão đầu tử cưới cái trẻ tuổi xinh đẹp con dâu có cái gì à nha? Người không tin lời nói, quay đầu ta liền cho người tìm một mười tám tuổi nãi nãi trở lại."

Chương 211: Cho quý làm mai mối

Gia gia một mực già mà không đứng đắn, một điểm này ta đã thấu hiểu rất rõ, cho nên lúc đó hẳn nói phải cho ta dẫn cái mười tám tuổi nãi nãi trở lại, ta cơ hồ tin là thật.

Sau đó ta liền trêu chọc hẳn lão nhân gia nói: "Lãnh về tối có thể, cũng chính là làm cháu gái nuôi, cuối cùng còn chưa phải là tiện nghi ta, ngài làm được hả?"

"Ta có được hay không, cái này không biết, bất quá ta biết tiểu tử người bây giờ là khẳng định không được, có đúng hay không?" Gia gia đang khi nói chuyện, có chút cười đều mà nhìn ta, nhất thời để cho ta sắc mặt một mảnh đỏ thẫm, không nghĩ tới này lão đầu tử thậm chí ngay cả này cái sự tình đều biết, thật đúng là để cho ta quá khó coi, cho nên khi xuống ta dạ nửa ngày cũng không có thể nói ra lời, cuối cùng chỉ có thể là có chút kinh ngạc nhìn hỏi hẳn nói: "Này, đây cũng là lão kia con lươn tự cấp ta giở trò quỷ chứ?"

"Này có thể liền khó nói chắc rồi, " gia gia tựa hồ cố ý ở câu mời ta, cho nên cũng sẽ không đem lời nói xuyên thấu qua, làm một mực có chút khấn trương, liền hỏi hẳn tiếp theo chúng ta làm sao bây giờ.

Nghe được ta lời nói, gia gia nhìn thời gian một chút, vì vậy liền nói: "Được rồi, thời gian cũng không sớm, chúng ta trước đi ăn cơm, cơm nước xong trở lại, chờ trời tối, mới phải làm sự tình. Này cái sự tình có hơi phiền toái, đầu tiên người được tự mình cho bọn hắn làm mai mối, nghĩ biện pháp đem bọn họ kết hợp đến cùng đi, sau đó thì sao, lại chuẩn bị cho bọn họ tốt kết hôn toàn bộ tất cả vật phẩm dụng cụ, xe ngựa dựa vào, nhà ở đồ gia dụng cái gì, cũng phải có, thậm chí còn đến cho bọn hắn nhiều đưa một ít thị nữ cùng người làm, ngoài ra chính là đủ tiền bạc "

"chờ một chút, đợi một chút, " thấy gia gia bẻ ngón tay đang tính toán phải

cho này hai Quý Hồn chuẩn bị bao nhiêu thứ, ta không cảm thấy là cắt đứt hẳn lời nói nói: "Ngài cảm thấy ta bây giờ trị giá bao nhiêu tiền, trực tiếp đem ta làm thịt bán thịt đi. Cái này còn xe ngựa dựa vào, nhà ở đồ gia dụng, còn nha hoàn người làm đâu rồi, ngài để cho ta đi đâu mà làm đi?"

"Ha, tiểu tử người thật là gỗ đầu não túi, những thứ này đều là lời giải thích, đến lúc đó chỉ cần mua những thứ kia giấy châm nung cho bọn hăn là được, chẳng lẽ còn chuẩn bị cho bọn họ người thiết hay sao? Kia ai có thể chịu được?" Gia gia nhìn ta nói nói.

Gia gia vừa nói như thế, ta mới rõ ràng, liền vội vàng gật đầu nói: "Cái này không thành vấn đề, đợi một hồi cơm nước xong, ta trước hết đem những thứ này mua về dự bị, muốn nung khi, trực tiếp liền nung cho bọn hăn, ngài thấy thế nào?"

Đối với ta đề nghị, gia gia rất đồng ý, bất quá lão nhân gia suy nghĩ một chút, lại còn là có chút bận tâm nói: "Chỉ là chuẩn bị cho bọn họ những thứ này, chỉ sợ còn không được, dù sao, muốn để cho bọn họ rời đi thân thể người, đi ra bên ngoài sinh hoạt, đến có một có thể làm cho bọn họ yên thân gọi phận địa phương mới được."

"Vậy phải thế nào làm?" Ta hỏi gia gia nói.

"Không nóng nảy, chúng ta đi ra ngoài một chút nhìn, nói không chừng là có thể đụng vào một cái thích hợp đồ đâu, " gia gia nói xong, thu thập một chút, liền mang theo ta ra ngoài đi ra ngoài, chuẩn bị tìm cái quán ăn cơm nước xong.

Lúc đó đúng lúc là chiều tà lặn về tây, Tàn Dương Như Huyết, thiên địa một mảnh đỏ bừng, mùa đông gió thổi tới, để cho mặt người gò má có chút đau, khí Ôn Bĩ lên giữa ban ngày, rõ ràng thấp xuống không ít.

Gia gia người mặc cũ nát áo dài, chấp tay sau lưng, nhìn một cái liền là một bộ Huyền Môn cao nhân bộ dáng, mà ta theo ở bên cạnh hẳn, chính là có vẻ hơi lồi thối lệch thếch.

Chúng ta dọc theo Huyền Vũ bờ hồ lên đường, đi về phía trước một khoảng cách, không lâu lắm liền vào rồi náo thị khu, ven đường đã có một ít quán ăn, nhưng là gia gia lại không có dừng xuống dùng cơm ý tứ, vẫn là bước nhanh đi về phía trước.

Lão nhân gia không nói lời nào, ta cũng không tiện hỏi nhiều, chỉ có thể là một mực đi theo hẳn rồi, sau đó, qua hai con đường sau khi, gia gia nhưng là queo vào một cái hẻm nhỏ, sau đó đi thẳng tới một cái bán chữ vẽ sạp nhỏ trước ngừng lại.

Lúc đó kia Chủ Quán đang ở dẹp quây, nhìn dáng dấp cũng bởi vì sắc trời đã tối, chuẩn bị dẹp quây đi về nhà ăn cơm.

Nhìn thấy ta cùng gia gia ở gian hàng trước ngừng lại, mà gia gia tốt đang chuyên tâm mà chọn họa tác, kia Chủ Quán tựa đình chỉ dẹp quây, xem chúng ta hỏi "Nhị vị, mua vẽ đây?"

"Ừ, " gia gia gật đầu một cái, đưa tay từ bên trong cầm lên một bức tranh sơn thủy, tranh kia phía trên là điền viên rạng rỡ, hữu sơn hữu thủy, có đồng ruộng, có nhà, cảm giác phi thường nhàn tĩnh dễ chịu, sau đó gia gia liền hỏi cái kia cái Chủ Quán nói: "Bức họa này là ai vẽ?"

Nghe nói như vậy, kia Chủ Quán liền nhìn một chút Lạc Khoản, nói là phụ cận đây một cái tranh sơn thủy người yêu thích vẽ, cũng không phải là rất nổi danh, cho nên khá là rẻ, chỉ cần một trăm khối một bộ.

"Có thể hay không liên lạc với người này, dẫn ta đi gặp thấy hẳn?" Gia gia hỏi cái kia cái Chủ Quán.

Lúc đó, nghe được gia gia lời này, ta không cảm thấy là lòng tràn đầy hiếu kỳ, liền hỏi lão nhân gia nói: "Gia gia, ngài thế nào cũng đột nhiên phong nhã đứng lên, xúi giục lên vẽ?"

"Hừ, tiểu tử ngươi biết cái gì? Không một bức họa, đều là một thế giới đâu rồi, " gia gia nói xong, không để ý tới nữa ta, tiếp tục cùng cái đó Chủ Quán nói chuyện.

Kia Chủ Quán nghe nói gia gia muốn tìm tranh kia tác giả, liền lấy điện thoại di động ra, cho cái đó tác giả gọi một cú điện thoại, nói cho hẳn biết có người mua rất thưởng thức hẳn lời nói, muốn gặp thấy hẳn.

Rất hiển nhiên, hết thấy loại này yên lặng vẽ một chút, cũng hoặc là viết chữ người, cũng đều là rất hy vọng thấy có người thưởng thức chính mình, cho nên lúc đó cái đó tác giả rất sảng khoái đáp ứng cùng gia gia gặp mặt, sau đó cái đó Chủ Quán liền đem người kia phương thức liên lạc cho gia gia, mà gia gia chính là tốn một trăm khối, đem nhìn trúng bức họa kia mua.

Gia gia bắt được cái đó tác giả dãy số, liền cho hẳn gọi điện thoại, hẹn hẳn đi ra cùng nhau ăn cơm tối.

Điện thoại đánh sau khi xong, gia gia đem kia họa quyển đứng lên, để cho ta cực kỳ cầm, lúc này mới mang theo ta vào tiệm cơm, tìm một cái cái bao gian nhỏ ngồi xuống, điểm thức ăn, lặng lẽ đợi cái đó tác giả tới.

Không bao lâu thời gian, cái đó tác giả đã đến, vào cửa nhìn một cái, phát hiện là một chừng ba mươi tuổi, râu ria xồm xoàm, người mặc cũ âu phục nam nhân, cái bọc kia bó buộc rất phù hợp một tên nghệ thuật gia hình tượng, nhưng là lại rất dễ dàng để cho người phát giác ra được hẳn vất vả khổn cảnh.

Lúc đó ta nhìn thấy hăn, theo bản năng nhú mày một cái, tâm lý có chút náo không hiểu gia gia trong hồ lô ở mua bán cái gì thuốc, sau đó ta nếu xem không hiểu, cũng chỉ có thể lựa chọn trầm mặc.

"Xin chào, chắc hăn ngài chính là Thạch Sinh ở đi, mau tới, ngồi một chút, " gia gia đối với người kia rất nhiệt tình, hơn nữa còn kêu hăn Lạc Khoản số hiệu.

"Cám ơn lão nhân gia, ta là Thạch Sinh ở, bản mệnh kêu Từ chấn, ha ha, thật cao hứng ngài có thể yêu thích ta vẽ, " Từ chấn, không đúng, xác thực nói là Thạch Sinh ở, đang khi nói chuyện, ngồi ở bên bàn đến, có chút ngượng ngùng cười cười nói: "Không biết lão nhân gia tới tìm ta, có cái gì chỉ giáo đây?"

", cái này a, chúng ta ăn cơm trước, " gia gia đang khi nói chuyện, để cho phục vụ viên mang rượu lên, sau đó mỗi người rót đầy, ta cũng phụng bồi, bắt đầu uống rượu.

Rượu qua tam tuần, đều có chút huân huân say rượu, câu chuyện cũng đều xé ra, gia gia lúc này mới bắt đầu cùng cái đó Thạch Sinh ở nói chính sự.

Lúc đó liền nghe được gia gia hỏi hăn là người nơi nào, vẽ một chút đã bao nhiêu năm.

Sau đó kia Thạch Sinh ở nói hăn chính là chỗ này Nam Kinh thành phố người, vẽ một chút là bởi vì ưa thích cá nhân, bình thường hăn có công tác chính thức, chính là cho một cái tiểu khu nhìn đại môn, nói trắng ra là, hăn chính là một an ninh.

Nghe nói như vậy, gia gia liền cười một tiếng, hỏi trong nhà hăn có còn hay không những người khác, lập gia đình không có, kết quả hăn nói không có,

trong nhà cũng không có gì thân nhân, liền một cái mẹ già, năm ngoái thì khừ thể rồi, hiện tại hẳn là chân chân chính chính độc thân một cái.

Nghe nói như vậy, gia gia trên mặt hiện ra hài lòng thần sắc, ngay sau đó liền đối với kia Thạch Sinh tử đạo: "Tiểu Tử a, như vậy cùng người nói đi, ta đâu rồi, bản thân là cái Huyền Môn người trong, bình thường chính là cho người Đoán Mệnh xem tướng. Biết ta tại sao kêu người qua đây sao? Nói trắng ra là, đó là bởi vì ta từ người vẽ lên thấy được một cỗ cùng người khác bất đồng khí tức, nói như vậy, có thể sáng tạo ra loại khí tức này người, khẳng định liền không là người bình thường, tương lai là nhất định sẽ thành công, Huy Hoàng thăng chức. Bất quá, từ người họa tác khí thể đến xem, trước mắt người rất có thể vẫn còn chán nản thời kỳ, cho nên a, ta lần này kêu người qua đây, thứ nhất đâu rồi, là theo người kết giao bằng hữu, thứ hai đâu rồi, là giúp người điểm phá cơ quan, cho người sau này dễ đi đường."

Nghe được gia gia lời nói, cái đó Thạch Sinh ở cũng rất kinh hỉ, miệng đầy cảm tạ gia gia, sau đó hỏi gia gia thế nào lời giải thích.

Ngay sau đó, gia gia cuối cùng nói với hẳn: "Biết không? Người bây giờ thiếu là Âm vận, biết cái gì gọi là làm Âm vận sao? Đó chính là với Quỷ Hồn mượn vận mạng."

"Với Quỷ Hồn mượn vận mạng? Cái này không tốt lắm đâu?" Thạch Sinh ở hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Ha, có cái gì không tốt? Chính sở vị nhân vật phát tài không giàu, ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì không mập, nếu như người không cho mượn vận lời nói, chỉ bằng vào chính người, ta đã cho người đoán được, ít nhất còn phải chờ ba thời gian mười năm nha. 30 năm là bao lâu, biết không? Chính là chờ người theo ta như thế lão khi" gia gia mím môi rườ, nhìn Thạch Sinh ở nói.

Thấy gia gia nói như vậy, kia Thạch Sinh ở suy nghĩ một chút, ngay sau đó gật gật đầu nói: "Nếu quả thật có thể để cho ta tốt, ta cũng nguyện ý, chỉ là, lão nhân gia ngài tại sao giúp ta như vậy? Ta cùng ngài không quen không biết "

Rất hiển nhiên, Thạch Sinh ở không phải người ngu, không tốt như vậy lẫn lư.

Bất quá, đối với Thạch Sinh tử thoại, gia gia nhưng cũng không hàm hồ, trực tiếp liền nói với hắn: "Dĩ nhiên sẽ không vô duyên vô cớ giúp người, nao, người cũng thấy đấy, ta đã tuổi đã cao, nhưng là lại còn không có gì xếp đặt, ta này Tôn Tử đâu rồi, cũng là một vô dụng, phỏng chừng cũng không nuôi sống ta. Cho nên a , ta muốn tìm một có thể nuôi ta, cho ta rạng rỡ xử lý chuyện sau lưng người. "

"Cái này đơn giản, lão tiên sinh ngài yên tâm đi, ta khẳng định có thể, chỉ cần ta có thể bắt đầu vận chuyển, " Thạch Sinh ở có chút kích động nói.

"Chờ một chút, Tiểu Tử a, người để cho ta nói hết, " gia gia đang khi nói chuyện, tốt bưng rượu lên, uống một ly nói: "Ta năm trước ở Tây Xuyên Du Lịch, thấy được một khối Phong thủy Bảo Địa, sau khi ta chết đâu rồi, liền muốn chôn cất ở kia cái địa phương, cho nên, đến lúc đó, người phát đạt sau khi, phải giúp ta đem khối này mà mua lại, chờ ta chết, liền đem ta chôn cất ở nơi nào, có thể làm được không? Kia mà có thể không tiện nghi, rất nhiều người cũng nhìn chăm chăm đây."

"Đặt bao nhiêu?" Thạch Sinh ở tò mò hỏi.

"Số này, " gia gia giơ lên một cái đầu ngón tay nói: "Muốn mua là một cái đỉnh núi ở, chu vi hơn mười dặm mà đây."

"Số này là bao nhiêu? một triệu? Mười triệu?" Thạch Sinh ở có chút mê muội bẻ đầu ngón tay hỏi.

"100 triệu, " gia gia nhìn Thạch Sinh ở, vô cùng lãnh đạm nói.

Chương 212: Âm Hồn đẹp như tranh 100 triệu!

Lúc đó gia gia lời nói nói ra khỏi miệng sau khi, Thạch Sinh tử thủ trong ly rượu cũng không biết tại sao, liền rơi đến dưới đáy bàn đi, mà ta chính là trợn to một đôi con mắt, trong miệng đang ở nhai một khối thịt lợn, gắng gượng phun ra ngoài, sắc ta ho khan thật lâu.

"Lão nhân gia, ngài, ngài nói là thật giả? Người xem ta cái bộ dáng này, này, 100 triệu, ta phỏng chừng cả đời đều khó kiếm được, nếu không, ngài, ngài lại xem xét xem xét, tìm một chút những người khác?" Thạch Sinh ở nói chuyện cũng lắp bắp, rất hiển nhiên, hẳn bị gia gia hù dọa.

Nhưng mà, lúc này, gia gia lại rất bình tĩnh.

Lão đầu tử nhìn một chút Thạch Sinh ở, ngay sau đó mỉm cười nói: "Tiểu Tử a, người bây giờ nhất định là cho là tiền này rất nhiều, nhưng mà đâu rồi, ta phải nói cho người là, không cần vài năm, khả năng người đều cảm thấy tiền này chỉ là một khoản đơn giản chi tiêu mà thôi. Hơn nữa, ta cũng không phải là để cho người sẽ đi ngay bây giờ mua mảnh đất kia, ta ý là chờ người tiền đủ nhiều khi, lại đi mua. Ta nói như vậy tốt lắm, đó chính là, nếu như người tài sản không đạt tới 100 triệu, vậy người cũng không cần đi mua mảnh đất này, về phần lúc nào lại đi mua, kia ít nhất phải đợi người tài sản đạt tới 200 triệu khoảng khi lại nói. Ta nói như vậy, người cũng sẽ không lại sợ chưa?"

"Được, được rồi, lão nhân gia, ngài cũng quá đề cao ta, tại sao ta cảm giác chính mình căn bản sẽ không cái cơ hội kia đây?" Thạch Sinh ở nhìn gia gia, chau mày, mặt đầy nghi ngờ vẻ mặt.

"Hắc hắc, người là mạng, ngày nhất định, chúng ta vĩnh viễn không biết mình đem tới vận mệnh sẽ là hình dáng gì." Gia gia mỉm cười một chút,

ngay sau đó nói tránh đi: "Như vậy, chúng ta không nói trước vậy mau mà rồi, vậy coi như là hai ta giữa một cái ước định đi, để trước Na nhi đặt, chúng ta nói một chút giúp người bắt đầu vận chuyển sự tình."

"Ừ, được, lão nhân gia ngài nói đi, " Thạch Sinh ở đối với bắt đầu vận chuyển sự tình vẫn tương đối cảm thấy hứng thú.

"Ừ, trước ta đã đã nói với người, người bây giờ phải nhanh chóng bắt đầu vận chuyển lời nói, liền muốn mượn Âm vận, " gia gia nói tới chỗ này, giương mắt hướng ta nhìn lại, đột nhiên hỏi ta nói: "Tiểu Bắc, người nói xem, này Âm vận mượn thế nào."

Ô kìa, này có thể nói thế nào? Ngài lúc trước đã không dạy ta đây cái a, ta đi đâu mà nói đi?

Bất quá, lão đầu tử nhìn ta ánh mắt, tựa hồ có hơi không nghi ngờ gì nữa, cho nên khi xuống ta vội vàng ở tâm lý suy tư một phen, tiếp theo chính là tận lực hướng đáng tin phương diện kéo, sau đó liền hăng giọng, nói: "Danh như ý nghĩa, người vận khí, phân cho Thành Âm vận cùng dương vận hai loại. Dương vận, trên căn bản sẽ tới tự người tự thân, cùng với hần quan hệ giữa người với người, tự thân dương vận, chính là mình năng lực, tỷ như người biết hội họa, hơn nữa vẽ rất khá, đây chính là người dương vận, quan hệ giữa người với người đâu rồi, chính là quý nhân tương trợ, chỉ tiếc, bây giờ nhìn lại người quý nhân còn chưa có xuất hiện, cũng không đúng, thật ra thì ta gia gia khả năng chính là người quý nhân, tóm lại, người dương vận đã hiện ra rất hoàn toàn, nhưng mà người lại vẫn không có ra mặt, đây chính là dương vận chưa đủ, nhất định phải mượn Âm vận lực theo tài đi, mà Âm vận nguồn, chính là có hai loại, một loại là tổ tông tích đức sau lưng, che chở hậu nhân. Bất quá, nhìn trước mắt đến, người tổ tiên thật giống như cũng không có lưu lại cho người quá thâm hậu vận mạng. Cho nên, người muốn mượn Âm vận, mà đây chính là loại thứ hai Âm vận. Mượn Âm vận đâu rồi, nói như vậy, phần lớn đều là lợi dụng Phong thủy

cách cục tụ tập Long Khí, cho người thành công —— "

"Ừ, đúng là như vậy, cái gọi là mượn Âm vận đâu rồi, có thể lợi dụng Phong thủy cách cục, ngưng tụ vận khí, nhưng mà đâu rồi, đây là một loại tương đối khó khăn biện pháp, đặc biệt là ở nơi này trong đô thị, càng khó có thể làm được."

Ta lời còn chưa nói hết đâu rồi, gia gia đã nhận, làm ta chỉ có thể là làm trừng con mắt. Bất quá, quay đầu nghĩ một hồi, này lão đầu tử tựa hồ căn bản liền không có chuẩn bị để cho ta nói, chỉ là để cho ta tới hồng thác nhất hạ bầu không khí mà thôi, đây không thể không nói là một cái so sánh buồn rầu sự tình.

Ngay sau đó, gia gia liền tiếp tục nói: "Cho nên người bây giờ muốn mượn Âm vận, nhất định phải độc ích hề kính mới được."

"Độc ích hề kính? Thế nào lời giải thích?" Thạch Sinh ở có chút hiếu kỳ mà hỏi, ta cũng vậy vểnh tai nghe.

"Chỗ này của ta vừa vận có một ý kiến rất thích hợp người, " gia gia đang khi nói chuyện, đem trước mua bức họa kia lấy ra, mở ra đặt ở trên bàn, đối với Thạch Sinh tử đạo: "Người xem, người vẽ rất mịn, bút pháp cũng rất thành thạo, bố trí phương diện không hề hỏi gì đề, nhưng mà, tranh này duy nhất thiếu đồ vật, người biết là cái gì không?"

"Là cái gì?" Thạch Sinh ở có chút hiếu kỳ mà hỏi.

"Linh hồn, chân chính danh họa, làm cho người ta cảm giác, phải giống như là sống như thế, người phải có thể từ trong bức họa mặt nhìn ra cảm giác bất đồng cùng tâm tính, cũng tử như cái đó ai, đúng rồi, Mona Lisa đúng không? Tại sao như vậy nổi danh, đắt như vậy? Cũng là bởi vì có linh hồn, cho nên mới như vậy, mà người bây giờ thiếu hụt chính là cái này."

Gia gia nói.

Ta vẫn thật không nghĩ tới, gia gia đối với họa tác còn có nghiên cứu, đây thật là để cho ta mở rộng tầm mắt.

"Lão nhân gia, ngài nói đúng, nhưng là linh hồn này muốn định làm thế nào?" Thạch Sinh ở hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Không sao, người yên tâm đi, ta muốn giải quyết cho người chính là cái này vấn đề, người phụ trách vẽ một chút, ta phụ trách cho vẽ chiêu hồn, khiến nó nằm giữ linh hồn, khiến nó sống đứng lên." Gia gia đối với Thạch Sinh ở nói.

Đến lúc này, ta rốt cuộc coi như là minh bạch này lão đầu tử trong hồ lô ở mua bán cái gì thuốc.

Không ra ngoài dự liệu lời nói, ta phỏng chừng lão đầu tử là muốn để cho lão kia lươn tinh cùng nhà quý nữ linh hồn ở nhờ ở nơi này Thạch Sinh ở trong bức họa, cứ như vậy, sẽ không nhưng giải quyết ta vấn đề, hơn nữa còn cho này hai oan gia tìm được đặt chân địa phương, cùng lúc đó, còn có thể để cho Thạch Sinh tử đại kiếm một cái, nhắc tới, coi như là nhất cử tam đắc tốt sự tình.

Nhưng là, ta hơi nghi hoặc một chút là, lão kia lươn tinh cùng nhà quý nữ, chỉ có thể cho họa tác giao phó cho một lần linh hồn, như vậy, tiếp đó, muốn để cho Thạch Sinh ở tiếp tục phát đạt, tốt phải làm như thế nào đến đây? Chẳng lẽ tiếp tục cho hãm họa tác chiêu hồn sao?

Này cũng không phải là không thể sự tình, chính là không biết lão đầu tử định làm như thế nào.

Lúc này, Thạch Sinh ở cũng có chút nghe hiểu lão đầu tử vẽ, liền gật đầu

một cái nói có thể, sau đó hỏi gia gia cách làm cụ thể.

"Không xa cách người sau khi trở về, dựa theo cái này vẽ ý cảnh, nhiều vẽ mấy tấm vẽ, trong tay nếu như còn có lời, đến lúc đó đồng thời cầm đến cho ta, sau đó ta giúp người chiêu hồn, nhìn một chút vậy một bức có thể thành công, sau đó đâu rồi, người chỉ cần tranh thủ đem bức kia chiêu hồn thành công vẽ xuất ra đi triển lãm là được. Nhớ lấy, một khi chiêu hồn thành công, mặc kệ người khác cho bao nhiêu giá cả, người cũng không thể bán bức họa kia, trừ phi lấy được ta đồng ý, biết không?" Gia gia đối với Thạch Sinh ở nói.

Nghe được gia gia lời nói, Thạch Sinh ở liền gật đầu một cái, sau đó chúng ta tiếp tục ăn hoàn cơm, ước định ngày mai gặp lại, sau đó liền mỗi người về nhà.

Trở về trên đường, ta liền hỏi gia gia mới vừa rồi cùng Thạch Sinh ở nói chuyện nhưng là thật, kết quả gia gia liền mỉm cười một chút nói: "Thật Thật Giả Giả, ai nói rõ được Sở đây?"

Lời này lại vừa là để cho ta tìm hiểu không ra, sau đó ta bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đi trước tấn táng trong cửa hàng, đem Âm cưới cần một ít gì đó cũng mua rồi, về sau mới phụng bồi lão đầu tử trở lại trong sân nhỏ.

Chương 213: Làm mai

Trở lại sân nhỏ khi, đã là Lam Nguyệt mới lên ban đêm, mùa đông gió lạnh thổi đến, sừ sừ nhẹ vang lên, trong sân lá chuối tây ở đung đưa, bầu không khí phá lệ thê lương.

Chúng ta bóng dáng trên đất ấn đến rất rõ, vào phòng, mở đèn sau khi, lúc này mới cảm giác thoải mái một chút.

Bất quá, ta mới vừa ngồi xuống còn chưa tới cùng lấy hơi, gia gia cũng đã bắt đầu chỉ huy ta nhanh lên rồi.

"Đem bàn dờn đến trong sân, để tốt, mang lên rượu và thức ăn cung phẩm, đốt nến, thả bốn cái băng."

Gia gia nói với ta nói.

Đây là việc chân tay, tự nhiên ta tới làm, ta vội vàng làm theo, bàn ghế, cây nến chén đĩa cái gì cũng rất chuẩn bị cẩn thận, thậm chí rượu cũng có, chính là chỗ này "Thức ăn" đi nơi nào tìm đây?

Bất quá, cũng liền ở ta đang vì khó khăn khi, gia gia cũng đã chính mình đem "Thức ăn" bưng lên, ta đưa đầu nhìn một cái, mới phát hiện là một chén ngọc Millie, làm cái loại này, còn có một chén đậu phộng, một chén quả táo, tóm lại đều là một ít bình thường ăn quà vặt các loại đồ vật.

Rượu và thức ăn ghế ngồi tất cả an bài xong, cây nến cũng đốt lên, gia gia ngay sau đó tốt nghiệp ra ba cái Hương, cắm ở chứa ngọc Millie cái đó trong chén, chút mà bắt đầu.

Gọi xong rồi Hương, gia gia sẽ để cho ta ngồi ở bên bàn đến, về sau chính là dùng dây buộc tóc màu hồng, cũng chính là buộc Hồn tác đem Tiểu Ngọc giày bó được, đặt ở ta đối diện, sau đó, là là hướng ta nói: "Tốt lắm,

tiếp theo thì nhìn người, người cho bọn hăn làm mai."

"Nói thế nào?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn lão đầu tử hỏi.

"Ta đây nơi nào biết? Nhìn người bản lãnh chứ, người trước tập trung tinh thần, nhắm lại con mắt, nghĩ biện pháp cùng bọn họ câu thông, có thể trao đổi, mới phải cho bọn hăn làm mai, nếu không lời nói, người cũng chỉ có thể giương mắt nhìn." Gia gia nói với ta nói.

Nghe được gia gia lời nói, ta vì vậy nhắm lại con mắt, ngừng Thần Minh nghĩ, tâm lý liền suy nghĩ muốn cùng lão kia lươn tinh, cùng với quý kia phòng nữ nói chuyện.

Cái này ngay miệng, ta mơ hồ nghe được trước mặt trên bàn có chút tất tất tác tác âm thanh, không tự chủ trương mắt nhìn một chút, mới phát hiện gia gia ở bên cạnh ta trên ghế ngồi xuống, sau đó lão đầu tử chính là trên bàn thả một đôi giấy nhỏ người, đều là hăn mới chiết đi ra, nhìn bộ dáng kia, một là nam, một cái chính là nữ.

Hai cái người giấy mỗi người đứng ở hai cây nến phía dưới, có chút đứng ở sau đèn thì tối cảm giác.

Thấy cái tình huống này, ta liền có chút hiếu kỳ, không biết Đạo Gia gia phải làm gì, kết quả gia gia nhưng là nhìn ta một chút nói: "Nếu như hai cái này người giấy chính mình tiến tới với nhau đi, đã nói lên người nói môi giới thành công, nếu không người liền tiếp tục cố gắng."

Nghe nói như vậy, ta xem một chút kia hai người giấy, phát hiện khoảng cách chừng đến gần xa hai thước, muốn bọn họ chính mình tiến tới với nhau cũng không dễ dàng, bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là nhắm lại con mắt, tiếp tục mình tưởng.

Nhưng mà, tốt nửa ngày, ta nhưng là không có cảm giác nào, luôn cảm giác mình hình như là không có tiến vào trạng thái, điều quan trọng nhất là, ta căn bản liền không cảm giác được bất kỳ âm khí, này quả là làm cho ta có chút kỳ quái, dù sao trước ta trong lúc lơ đãng liền có thể cảm giác lão gia con lươn, còn có quý kia phòng nữ âm khí, bây giờ thế nào thì không được đây?

Ngay sau đó, ta không thể làm gì khác hơn là cố gắng để cho tâm tình mình bình tĩnh lại, không cần có quá nhiều nghĩ bậy, sau đó dùng lòng đi cảm thụ hoàn cảnh chung quanh.

Trong lúc bất tri bất giác, ta thật giống như có một chút như vậy cảm giác, sau đó, ta có chút không nhận được nghĩ muốn trương mắt, nhưng không nghĩ chính mình hình như là ngủ thiếp đi một dạng cuối cùng trương không mở con mắt rồi, sau đó, ta trong hoảng hốt, nhưng là nghe được người đi bộ âm thanh, tựa hồ là từ đằng xa từ từ đến gần tới, sau đó, còn giống như có trẻ sơ sinh tiếng khóc.

Kia trẻ sơ sinh tiếng khóc đến gần sau khi, đột nhiên đằng sau ta liền vang lên một cái thanh âm già nua nói: "Đứa nhỏ này đoán chừng là đói bụng lắm hả?"

"Đúng nha, ta đều bị cắn chảy máu, " đây là một cái thanh âm nữ nhân, "Nhưng là chính ta cũng đói a, không sửa cho nó uống."

"Đứa nhỏ này tay, thế nào chỉ còn lại xương?" Thanh âm già nua tiếp tục hỏi.

"Ai, ta quá đói, cho nên liền ăn, hì hì hi ——" nữ nhân nở nụ cười, lại mang theo tiếng khóc.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là có chút ngạc nhiên, tâm lý cảm

giác một trận lạnh như băng, suy nghĩ đây cũng là kia cái nhà quý nữ, mà phía sau cái thanh âm kia, rất lộ vẻ lại chính là lão kia lơ lửng tinh.

Nhắc tới, ta nhiệm vụ, tựa hồ chính là đem hai người bọn họ kết hợp đến cùng đi, nhưng là ta bây giờ ngay cả động cũng không nhúc nhích được, tốt muốn như thế nào hoàn thành cái này nhiệm vụ đây?

Lúc đó ta tâm lý cảm thấy rất ngờ vực, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Nhưng mà, cũng liền ở ta chính nóng nảy khi, nhưng không nghĩ kia cái nhà quý nữ đột nhiên có chút hiếu kỳ hỏi cái đó lão lơ lửng tinh nói: "Người thế nào dài ở trên người hắn rồi hả? Nhiều như vậy khó coi?"

"Hắc hắc, là hắc hại chết ta, ta liền muốn quần hắn, " lão lơ lửng tinh nói.

Nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi kinh sợ một hồi, cảm giác phía sau có chút sợ hãi, ta cũng không biết lão lơ lửng tinh là thế nào lớn lên ở trên người của ta, bất quá phỏng chừng đáng vẻ sẽ không quá tốt nhìn.

"Đi ra ——" ta ở tâm lý kêu.

Kết quả, liền ở ta gọi như vậy đến khi, lão lơ lửng tinh nhưng là lạnh rên một tiếng nói: "Muốn ta đi ra? Không dễ dàng như vậy!"

Nguyên lai hắn có thể đủ nghe được ta trong lòng suy nghĩ thanh âm, nhận ra được cái này tình trạng, ta không tránh khỏi là nhượng mảy một cái, ngay sau đó đối với lão lơ lửng tinh nói: "Thật xin lỗi, là ta không đúng, đem người hại chết, nhưng là ta cũng vậy Vô Tâm, dù sao, lúc ấy tình huống đặc thù, chúng ta cũng không biết người có linh tính. Ta bây giờ chính đang nghĩ biện pháp đền bù người."

"Đền bù, người thế nào đền bù? Đó là ta mạng, người đền bù sao?" Lão

lươn tinh mẫn lòng tức giận nói.

"Người xem một chút trước mặt nữ nhân này, còn có con nít, cảm giác thế nào? Thích không? Ta hi nhìn các người có thể chung một chỗ, người yên tâm đi, các người chung một chỗ lời nói, ta sẽ an bài tốt các người sau này hết thấy sự tình, cho các người tuyệt đối trải qua thoải mái." Ta nói với hẳn.

"Nữ nhân này cũng không tệ lắm, " lão lươn tinh nghe ta lời nói, khẩu phong có chút dần ra, nhưng mà ngay sau đó nhưng là cười lạnh một tiếng nói: "Bất quá, người đừng tưởng rằng dùng sắc đẹp là có thể cám dỗ ta. Ta là sẽ không dễ dàng bỏ qua người!"

"Vậy người rốt cuộc muốn thế nào? Chẳng lẽ liền không có hòa giải biện pháp sao? Nói thật không sợ nói cho người biết, ta gia gia nhưng là rất lợi hại, người không nên đem lão nhân gia chọc giận, nếu không lời nói, người chỉ có thể Hình Thần Câu Diệt!" Ta cũng có chút tức giận.

Bị ta vừa nói như thế, lão kia lươn tinh quả nhiên là theo bản năng lăm bầm một tiếng nói: "Kia lão đầu tử xác thực là có chút khó giải quyết, nhưng mà, hừ, vạn sự chung quy chạy không khỏi một chữ lý. Người nếu hại chết ta, sẽ phải bị ta đủ bồi thường, ta vốn là có thể tu luyện thành là Thần Tiên, nhưng là bây giờ bị người như vậy một làm, người biết ta tổn thất bao lớn sao?"

"Còn tu luyện thành là Thần Tiên, người cũng không cần nỗ, người cảm thấy có kia làm sao có thể tính sao? Cho dù không phải là ta, chỉ sợ không được bao lâu, đã có người sẽ đi tiêu diệt người. Ta bây giờ là cho người cơ hội. Người đại khái có thể yên tâm, ta gia gia đều đã sắp xếp xong xuôi hết thấy, có thể để cho người với nữ nhân kia vui vẻ mà sinh hoạt chung một chỗ, mặc dù không là Thần Tiên, nhưng mà cũng tuyệt đối thẳng được Thần Tiên sinh hoạt." Ta nói nói.

Nghe nói như vậy, lão kia lờn tỉnh do dự chốc lát, ngay sau đó nhưng là lạnh lùng nói: "Cái đó lão gia hỏa ý đồ ta biết, hắn muốn để cho ta cùng nàng đi trong bức họa lạ mặt sống, này cũng không phải là không thể sự tình, nhưng mà, ta phải muốn ở trong đó thế giới đủ tốt mới được —— "

"Cái này người yên tâm, chúng ta sẽ cho người rất nhiều lựa chọn, người nguyện ý đi đâu trong đó, phải đi cái nào, " ta nói với hắn.

" Được, cứ quyết định như vậy đi, " lão lờn tỉnh nói với ta nói.

"Chờ một chút, " nghe nói như vậy, ta không khỏi có chút bận tâm hỏi "Bây giờ người là đồng ý rồi, nhưng là người ta đang gái còn không đồng ý."

"Hi hi, yên tâm đi, ta nghe hắn, " ngay tại ta chính lo lắng khi, bên tai nhưng là vang lên nữ nhân kia thanh âm, nhất thời để cho ta giật mình, có chút hiểu được. Cảm tình này hai quý gia hỏa, đã sớm cấu kết, bây giờ sở dĩ còn uy hiếp ta, thật ra thì chính là vì đạt được nhiều chỗ tốt hơn, như thế xem ra, ta ngược lại thật ra bị bọn họ tính toán.

"Mở ra người mắt nhìn nhìn, ta có thể không phải là cái gì lão đầu tử!" Cái này ngay miệng, ta cảm giác trên người nhẹ một chút, nghe được một cái trung khí mười phần thanh âm, ngay sau đó ta trương mở con mắt nhìn một cái, không cảm thấy là có chút ngây ngẫn, trước mặt nhưng là đứng một người tướng mạo anh tuấn, vóc người khôi ngô, cố gắng hết sức có khí khái đàn ông người, mà ở bên cạnh hắn, nhưng là tựa sát cái đó đáng thương nhà quý nữ, đàn ông kia đưa tay nắm cả cô gái kia, lòng tràn đầy yêu thương.

"Nhớ người nói chuyện, " đàn ông kia đột nhiên ngừng đầu nhìn ta một chút, một đôi con mắt mang lên hỏa diễm, cả kinh ta lập tức toàn thân run run một cái, ngay sau đó lần nữa trương mắt, lại mới phát hiện tại mình đã là thật tỉnh lại.

Lúc này, nhìn chung quanh một chút, phát hiện hết thảy như cũ, không trung Nguyệt Nha chiếu xuống đến, phá lệ mát lạnh, nhìn lại trên bàn, một đôi nền đỏ cuối cùng đã một cái nửa, lúc này kia ánh nền bị gió thổi bốn phía phiêu động, cứng cỏi sáp nền chảy xuống, dính đầy mặt bàn.

Bất quá, để cho ta cảm thấy mừng rỡ là, trước gia gia buông xuống hai cái người giấy, lúc này lại là đã hợp đến cùng nhau, hơn nữa, bởi vì sáp nền chảy đến trên người bọn họ, vừa vụn một mảnh màu đỏ, bắt bọn nó chết tử địa dính với nhau.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là một trận hưng phấn, biết rõ mình làm mai thành công, sau đó ta vội vàng xoay người lại đi tìm gia gia, nhưng không nghĩ ngẩng đầu nhìn lúc, lại mới phát hiện gia gia cuối cùng người mặc đạo bào, tay thuận bóp kiếm gỗ đào, đứng ở đằng sau ta.

"Gia gia, ta thành công!" Ta đối với gia gia nói.

"Hừ, " nghe được ta lời nói, gia gia nhưng là cười lạnh một tiếng nói: "Đừng tưởng rằng là người công lao, nếu không phải ta đứng ở chỗ này uy hiếp lão gia lơnh tinh, hẳn tuyệt đối sẽ không tùy tiện hưởng người khuất phục."

"Oh, " nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là có chút nhục chí, xem ra ta lực lượng hay là quá yếu, ài.

Bất quá, dù sao sự tình có một cái tốt mở đầu, cho nên ta phi thường mừng rỡ.

Ngay sau đó ta đứng lên, đuổi người, đối với gia gia nói: "Vậy kế tiếp, làm sao bây giờ?"

"Cẩn thận, " nhưng là, cũng ở nơi này cái ngay miệng, gia gia lại đột nhiên

sắc mặt trầm xuống, nhìn ta chăm chăm phía sau nói: "Ngàn vạn lần không nên di chuyển!"

Gia gia phản ứng để cho ta có chút ngạc nhiên, cho nên, lúc ấy hẳn mặc dù để cho ta không nên động, nhưng mà nhưng ta vẫn còn theo bản năng quay đầu nhìn một chút, như vậy nhìn một cái bên dưới, ta cơ hồ là trong nháy mắt liền sợ cả người tóc gáy đều dựng lên, bởi vì ta bất ngờ phát hiện đằng sau ta cuối cùng đứng một cái hắc phát xoa, mặt mũi xanh mét nữ quỷ, kia nữ quỷ gương máu đỏ miệng rộng, chính gương nanh múa vuốt hướng trên người của ta nhào tới.

Chương 214: Mùi vị không đúng

Để cho ta không nghĩ tới là, ta quay đầu sau khi, sở chứng kiến lại là một cái gương nanh múa vuốt, cực kỳ Hung Lệ nữ quý.

Lúc đó ta cảm giác mình da đầu tê rần, tứ chi đều có chút cứng lên, trong lúc nhất thời, cuối cùng không biết nên làm thế nào mới tốt.

Cũng liền ở ta chính suy nghĩ thất khi, nhưng không nghĩ, đột nhiên trước mặt tối sầm lại, ngay sau đó liền gặp được gia gia nghiêng người chắn thân ta trước, sau đó lão nhân gia tựa hồ là cầm một túi vải ở quãng một chút, trong nháy mắt kia cái nữ quý đã không thấy tăm hơi.

Kia nữ quý sau khi biến mất, gia gia lập tức cầm trong tay đồ vật hương áo khoác ngoài trong túi nhét vào, ngay sau đó xoay người đối với ta nói: "Tốt lắm, bây giờ vô sự, làm mai thành công, tiếp theo chỉ cần làm từng bước, để cho bọn họ hài lòng là được rồi."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là có chút ít tò mò nhìn gia gia hỏi "Mới vừa rồi kia nữ quý là chuyện gì xảy ra?"

"Đi ngang qua nơi này Cô Hồn Dã Quý mà thôi, bị chúng ta Pháp Sư hấp dẫn, " gia gia nói xong, đem kia Tiểu Ngọc giày cầm lên, đưa cho ta nói: "Nhận lấy đi, chuyện này sau khi kết thúc, người muốn đem nó mang trên người, thời khắc không rời mới được, như vậy người mới sẽ có được nó chỗ tốt."

Ta gật đầu một cái, đem kia Tiểu Ngọc giày thu vào, sau đó lại cùng gia gia đồng thời đem trong sân bàn cái gì cũng thu.

Hết thấy các thứ này cũng sau khi chuẩn bị xong, thời gian đã trễ lắm rồi, ta trở lại trong phòng nằm xuống chuẩn bị ngủ.

Trước khi ngủ, ta đem điện thoại di động mở ra, muốn định một đồng hồ báo thức, trước vì không để cho Lương Hiếu Điềm liên lạc với ta, ta cố ý đem tay cơ quan.

Đúng như dự đoán, điện thoại di động mở sau khi, phát hiện Lương Hiếu Điềm cho ta phát rất nhiều tin nhắn ngắn, bên trong nội dung, ngay từ đầu dĩ nhiên là hỏi, sau đó đoán chừng là có chút tức giận, liền mắng ta vô dụng a, không chịu trách nhiệm a, không đảm đương a, nhuyển đản a cái gì.

Ta xem vừa bực mình vừa buồn cười, cảm giác cô bé này cùng ta trước tưởng tượng đáng vẻ, thật giống như chút yếu kém cách, vô hình trung đối với nàng cảm giác lãnh đạm đi một tí.

Ta cũng không có cho nàng trở về, dù sao ta bây giờ sự tình vẫn chưa có hoàn toàn giải quyết, không nghĩ phân tâm.

Sau đó ta nhất định rồi đồng hồ báo thức, ngã đầu ngủ, mới vừa ngủ trong chốc lát đầu rồi, điện thoại di động liền vang lên, cầm lên nhìn một cái, phát hiện lại vừa là Lương Hiếu Điềm đánh tới, phòng chừng nàng một mực ở gọi điện thoại cho ta, đây cũng là để cho ta có chút không đành lòng, vì vậy liền nhận.

Tiếp tục sau khi thức dậy, trong điện thoại lập tức truyền tới nàng thanh âm nóng nảy hỏi "Lô Tiểu Bắc, người bây giờ ở nơi nào? Rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình? Người là điện thoại gì cùng tin nhắn ngắn cũng không cho ta một cái? Ta hỏi người phòng ngủ người, bọn họ đều nói người không trở về."

"Ta là không trở về, người đừng lo lắng, ta không sao, ta bây giờ đang ở gia nơi này, có chút ít sự tình muốn làm, người trước bận rộn người sự tình, trở về đi trường học, ta lại giải thích với người, " ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng dừng một chút, ngay sau đó nhưng là đối với ta nói: "Lô Tiểu Bắc, ta nghĩ rằng nghiêm túc với người nói chút sự tình."

"Cái gì sự tình? Người nói đi, " ta nói với nàng.

"Ta cảm giác người không phải là rất để ý ta, cũng không yêu ta, ta có phải hay không nhìn lầm người?" Nàng hỏi.

Nghe nói như vậy, ta có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Thật xin lỗi, cảm tình là cần phải từ từ bồi dưỡng, ta cũng không nói được rốt cuộc là cảm giác gì, tóm lại, có thể là ta còn không chuẩn bị sẵn sàng đi, cho nên, nếu như có cái gì không đến địa phương, xin người tha thứ cho."

"Vậy người trả lời ta, hôm nay người như vậy chạy trốn, là không phải là bởi vì người còn không nghĩ phá hỏng người đồng tử thân?" Lương Hiểu Điềm hỏi.

Lời này để cho ta có chút bất đắc dĩ, thật ra thì ta cũng không phải là không muốn, ta chỉ là, ngạch, trạng thái không tốt lắm đâu, nhưng mà, nàng hiểu như vậy lời nói, cũng được đi, thật là ác để cho ta có chút mặt mũi, cho nên khi xuống ta liền biết thời biết thế nói: " Xin lỗi, ta từ nhỏ đã đi theo gia gia tu luyện công pháp này, gia gia nói môn công pháp này phải đến ba mươi tuổi mới có thể đại thành, ta bây giờ chỉ có tám phần mười công lực, nếu như lúc này không có phòng thủ ranh giới cuối cùng, khả năng hơn hai mươi năm cố gắng sẽ thất bại trong gang tấc, cho nên , ta muốn hoãn lại một chút."

"Được rồi, xem ra là ta nghĩ nhiều rồi, ta còn tưởng rằng người không được chứ, " Lương Hiểu Điềm nói.

Lời này chính đâm trúng ta chỗ đau, nhưng mà nhưng ta vẫn còn liên vội vàng nói: "Ha ha, người nghĩ đi nơi nào, được rồi, quá muộn, hôm nay ta

cũng vậy bận rộn cả ngày, không cái gì sự tình, thì ngủ trước đi, có sự tình chờ gặp mặt lại nói."

"Người ngày mai đi lên giờ học sao?" Nàng hỏi.

"Không biết, tiền bạc bây giờ có tương đối trọng yếu sự tình bận rộn, người không nên gấp gáp, chờ ta giúp xong, sẽ liên lạc người, " ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng lúc này mới uể oải cúp điện thoại.

Cúp điện thoại sau khi, ta nằm ở trên giường, lặp đi lặp lại không ngủ được, cũng không biết tại sao, tâm lý chung quy là có chút thất thượng bát hạ, luôn ở củ kết một cái sự tình, đó chính là, ta cùng Lương Hiếu Điềm chung một chỗ lời nói, thật thích hợp sao?

Lương Hiếu Điềm cùng khác nữ nhân có thể không giống nhau, nàng không phải là Vương Nhược Lan, không phải có thể tùy tiện vui đùa một chút liền bỏ qua, nàng là một Hoàng Hoa đại khuê nữ a, đụng liền muốn chửi trách nhiệm, như vậy, nếu như ta cùng với nàng rồi, nhưng là lúc sau ta tốt phát hiện không thích hợp, muốn khác nữ nhân, ta đây có thể phải làm gì đây? Vứt bỏ nàng? Kia không cũng quá không chịu trách nhiệm, quá tổn thương người sao?

Tâm lý nghĩ như thế, ta ngược lại là bình tĩnh lại, cảm thấy cùng Lương Hiếu Điềm duy trì trước mắt trạng thái, thật ra thì cũng rất tốt, dù sao, rất nhiều sự tình, đều là chờ chút đường sống mới được.

Bất quá, bây giờ nhìn lại, nàng ngược lại rất muốn cùng ta phát triển ra tính thực chất quan hệ, đây cũng là để cho ta có chút bất đắc dĩ, không biết nàng là thế nào, theo đạo lý mà nói, này thật ra thì cũng không phù hợp nàng tính cách.

Cái này làm cho ta có chút kỳ quái, luôn cảm thấy Lương Hiếu Điềm từ sau khi trở về, trên người mùi vị có chút thay đổi, ta mặc dù không nói ra được vậy rốt cuộc là tình huống gì, tóm lại là cảm thấy không đúng lắm, bởi vì, ta vẫn cảm thấy Lương Hiếu Điềm không phải là như vậy chủ động người, nàng thật giống như trong lúc bất chợt trở nên khinh phù, này ngược lại để cho ta có chút không có cách nào đón nhận.

Sự tình không thể nghĩ quá nhiều, càng nghĩ càng hơi doạ người, lúc này ta thậm chí cảm thấy đến Lương Hiếu Điềm có chút với Vương Nhược Lan một cái đức hạnh.

Trong lòng suy nghĩ miên man, bất tri bất giác liền ngủ mất rồi, kết quả đầu rồi, mới vừa ngủ một nửa, chuông điện thoại tốt là phi thường chói tai vang lên, ta cầm điện thoại lên đến, cơ hồ muốn té xuống, kết quả nhìn một cái điện thoại gọi đến, phát hiện là Lưu Húc đánh tới, cái này thì để cho ta có chút ngoài ý muốn, tên khốn này hơn nửa đêm cho ta gọi điện thoại gì? Chẳng lẽ là có cái gì sự tình hay sao?

Ngay sau đó ta vội vàng đem điện thoại nhận, kết quả mới vừa nhận sau khi, liền nghe được Lưu Húc lớn miệng hỏi ta nói: "Lô Tiểu Bắc, người nha đang ở đâu vậy?"

Ta nói ta ở nhà ông nội trong ngủ đầu rồi, cái gì sự tình? Người có phải là uống nhiều hay không rồi hả? Uống nhiều rồi tìm địa phương ôm cô em ngủ đi, không muốn quấy rầy ta.

Kết quả hẳn liền nói với ta nói: "Người, người đoán ta mới vừa rồi ở quầy rượu thấy người nào?"

"Ai?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Lương Hiếu Điềm, cùng hệ chúng ta hội chủ tịch sinh viên, cũng chính là

cái đó dáng dấp lại cao tốt soái Liêu Khải, hắc hắc, hai người có thể thân mật. Ta nói người nha, rốt cuộc thế nào làm? Thế nào mới vừa lên tay liền bị người cho xanh biếc? Có phải là người hay không không được à?" Lưu Húc hơi nghi hoặc một chút hỏi ta nói.

Chương 215: Kết lương tử

Lúc đó, Lưu Húc lời nói để cho ta nhất thời tâm lý một cách ứng, ngay sau đó treo hẳn điện thoại, sau đó liền cho Lương Hiếu Điềm đánh tới.

Đánh hai lần, cũng không có tiếp tục, lần thứ ba khi, nhận, sau đó từ trong điện thoại, nghe được xa xa một trận mơ hồ tiếng vang, còn có tiếng ồn ào, trên căn bản là có thể chắc chắn nàng đúng là ở quầy rượu, sau đó ta hỏi nàng đang ở đâu vậy.

Nàng lại còn nói nàng ở nhà trọ ngủ, ta nói vậy làm sao như vậy làm ồn, nàng nói nàng đã sớm đã nói với ta rồi, nàng phòng ngủ người tương đối làm ồn, bây giờ còn đang xem phim, nàng chính vì vậy sự tình phiền lòng đây.

Nghe nói như vậy, ta cười lạnh một tiếng, nói người đã phiền lòng, ta đây cùng người nói chuyện phiếm đi, kết quả nàng liền vội vàng nói không cần không cần rồi, người mau ngủ đi, ta bản thân một người là được, không thể liên lụy người.

Thấy nàng nói như vậy, ta cũng sẽ không nói nhiều, cúp điện thoại.

Điện thoại cúp sau khi, ta lập tức cho Lưu Húc đánh tới, hỏi quán rượu kia ở cái gì địa phương, sau đó để cho hắn giúp ta ở nơi đó nhìn chăm chăm, nhìn một chút Lương Hiếu Điềm cùng cái đó Liêu Khải chuẩn bị làm gì đi.

Lưu Húc đáp ứng ta, sau đó chính ta chính là liền vội vàng ra ngoài, kêu một chiếc xe taxi chạy vội tới.

Rất nhanh, ta cũng đã chạy tới địa phương, đó là Nam Kinh thành phố xưng tên quầy rượu một con đường, gọi là 1912, trên căn bản ban ngày đều là tĩnh lặng, buổi tối chính là đèn Huy Hoàng, âm nhạc cả ngày.

Đến địa phương sau khi, ta gọi điện thoại cho Lưu Húc, tìm được hân, phát hiện hân cả mắt say mê ly đáng vẽ, bên người đi theo một cái ăn mặc rất sắc sỡ nữ nhân, không biết là bên ngoài lẫn lộn xã hội, hay là chúng ta trường học, tóm lại không phải là đứng đắn hàng, sau đó ta liền hỏi hân Lương Hiếu Điềm ở nơi nào, hân chỉ chỉ bên cạnh một nhà thất khắc quầy rượu, sau đó đối với ta nói: "Người muốn làm gì? Ta đã nói với người a, bên trong quán rượu đều là lẫn lộn trên đường, không thể xung động, ta cảm thấy đến chúng ta hay là trước thủ tại chỗ này, chờ của bọn hân đi ra, sau đó, mặc kệ người muốn thế nào, người anh em cũng đành người."

Nghe được Lưu Húc lời nói, ta ở tâm lý suy nghĩ một chút, cảm thấy hân nói cũng đúng, nhưng mà, rốt cuộc có chút không kèm chế được tâm tình mình, vả lại, cũng không biết Lương Hiếu Điềm cùng cái đó Liêu Khải lúc nào đi ra, chúng ta chờ ở bên ngoài đến tốt lạnh, cho nên ta liền không nhận được hướng kia trong quán rượu đi.

Lưu Húc cản ta, ta để cho hân dừng cản ta, ta nói ta chính là vào xem một chút tình huống, sẽ không gây chuyện.

Lưu Húc lúc này mới đáp ứng ta.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, vào quầy rượu khi, thu lệ phí lại rất đắt, nam muốn một ngàn khối, nữ miễn phí, thảo hân cái mẹ, này ý gì?

Lúc đó ta liền hơi tức giận, nhưng là vẫn chịu nhịn tính tình, móc một ngàn khối cho kia cái coi cửa, sau đó tiến vào.

Sau khi đi vào, phát hiện ánh đèn lóe lên, âm nhạc điếc tai, trong sàn nhảy Quần Ma Loạn Vũ, ô yên chương khí một mảnh, đơn giản là người điên đại tụ họp.

Ta không biết những người này tại sao tới nơi này, nhưng mà ta cảm thấy

đến trong lòng người bình thường, cũng sẽ không như vậy tự cam đoạ lạc.

Ta ở trong quán rượu tìm một chút, rất nhanh thì phát hiện ở quầy ba bên cạnh không xa trong một cái góc, Lương Hiếu Điềm đang cùng cái đó Liêu Khải lẫn nhau tựa sát ngồi ở chỗ đó, Liêu Khải một cái tay cuối cùng nắm cả Lương Hiếu Điềm eo, mà Lương Hiếu Điềm gò má đỏ thắm, ánh mắt mê ly, cuối cùng rất say mê bộ dáng.

Lúc đó thấy cái tràng diện này, ta cảm giác tâm lý thoáng cái liền lạnh nửa đoạn, cơ hồ là muốn xoay người rời đi, sau đó sẽ cũng không để ý tới nữ nhân này, nhưng mà, cũng không biết tại sao, ta cuối cùng nhưng vẫn là đi lên phía trước, ở bên cạnh bọn họ ngồi xuống, nhìn Lương Hiếu Điềm hỏi "Nghe nói điện ảnh rất ồn ào?"

"À?" Nhìn thấy ta, Lương Hiếu Điềm cả kinh thoáng cái nhảy cẫng lên, sau đó liền vội vàng đẩy ra Liêu Khải, có chút kinh nghi mà nhìn ta hỏi "Người, sao người lại tới đây? Không đúng, Tiểu Bắc, người đừng hiểu lầm, ta cùng Liêu Khải chỉ là bạn bình thường, chúng ta không có gì?"

"Ân hử?" Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, cái đó Liêu Khải lập tức đứng lên, nhìn ta hỏi Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, đây là người nào? Chuyện gì xảy ra?"

"Được rồi, không có người cái gì chuyện, người đi làm việc trước đi, " Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, tiến lên kéo trong tay ta nói: "Tiểu Bắc, chúng ta đi ra ngoài nói, người nghe ta giải thích."

Nghe nói như vậy, ta đứng dậy, nhìn một chút cái đó Liêu Khải, cười lạnh một tiếng, không nói gì, xoay người với Lương Hiếu Điềm đi ra ngoài, rất nhanh chúng ta liền đi tới quầy rượu bên ngoài, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, cái đó Liêu Khải cũng đi theo ra ngoài.

Cái này thì để cho ta có chút tức giận, quay đầu trợn mắt nhìn hăn một chút, nhưng không nghĩ hăn tiến lên kéo lại Lương Hiếu Điềm cánh tay, trực tiếp đẩy ra ta nói: " Xin lỗi, tiểu Điềm vừa mới đáp ứng làm bạn gái của ta, xin người đi xa một chút, nếu không lời nói, ta ước chừng phải không khách khí."

Liêu Khải lời nói để cho ta ngẩn ra, không cảm thấy là cau mày hướng Lương Hiếu Điềm nhìn lại, kết quả lại phát hiện nàng ánh mắt mê ly, tiếp theo lại là hướng ta gật đầu một cái nói: "Tiểu Bắc, thật xin lỗi, ta, ta cảm thấy chúng ta có thể là không quá thích hợp, người tính cách quá lạnh, ta có chút không chịu nổi, tóm lại, người hay là trở về đi thôi."

Ngọa tào, này coi là cái gì sự tình?

Lúc đó ta cơ hồ có chút ngây ngẩn, cảm giác Lương Hiếu Điềm thật giống như hoàn toàn biến thành một người khác, cho nên, lập tức ta một câu nói đều không nói được, duy nhất có thể làm sự tình, chính là ngẩn người.

"Thế nào? Thế nào?" Lúc này, Lưu Húc chạy tới, nhìn ta hỏi, sau đó hăn lại nhìn một chút Liêu Khải cùng Lương Hiếu Điềm, ngay sau đó có chút tức giận trợn mắt nhìn Liêu Khải nói: "Liêu Khải, người có phải hay không cho tiểu Điềm hạ độc? Ta cho người biết, ta bất kể trước người làm qua bao nhiêu xấu xa như vậy sự tình, lần này, nếu như người dám đối với tiểu Điềm làm như vậy, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người!"

Nghe được Lưu Húc lời nói, ta không khỏi giật mình, ngược mắt nhìn Lương Hiếu Điềm, phát hiện nàng hô hấp dồn dập, sắc mặt đỏ ửng, biểu hiện nhìn, tựa hồ là uống rượu quá nhiều, mà trên thực tế, lại không nhất định là, nàng rất có thể thật là bị Liêu Khải chuốc thuốc gì rồi.

Cho nên, lập tức, biết này cái sự tình sau khi, ta cơ hồ là trong nháy mắt liền tỉnh ngộ lại, biết lúc này, vô luận như thế nào ta cũng không thể đi,

mặc kệ ta có phải hay không muốn cùng Lương Hiếu Diễm chung một chỗ, cho nên, lập tức ta không nói hai lời, lên một cước liền đạp phải rồi Liêu Khải trên bụng, hăn hiển nhiên không nghĩ tới ta ra chiêu như thế sạch sẽ gọn gàng không chào hỏi, cho nên ngay lập tức liền đem ta đạp đổ lại trình bày, ngã rầm trên mặt đất, sau đó ta đem Lương Hiếu Diễm kéo một cái, đẩy tới Lưu Húc bên kia, dạn dò một tiếng, giúp ta nhìn nàng, sau đó ta theo sau, thừa dịp Liêu Khải còn không có bò dậy đứng vững làm, trực tiếp liền lại vừa là một cước đá hăn trên bắp chân, lập tức đau đến ta nhe răng trợn mắt mà kêu, ôm bắp chân liền ngồi chồm hổm xuống, nhưng mà ta lại căn bản liền không dừng lại ý tứ, một trảo tóc hăn, một cái đầu gối đẩy đến trên mặt hăn, nhất thời miệng hăn mũi ra máu, xoay mình ngã trên đất, thật lâu đều không có thể bò dậy.

Đến lúc này, ta mới đi tới, ở bên cạnh hăn ngồi chồm hổm xuống, cau mày nhìn hăn đạo: "Nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Là bỏ thuốc, hay là cái gì khác?"

Lúc này, kia Liêu Khải nhìn ta ánh mắt, đã là tràn đầy kinh sợ, cho nên hăn căn bản cũng không dám giấu giếm, chỉ có thể là vẻ mặt đưa đám nói: "Ta, ta, là ta sai, ta là cho nàng bỏ thuốc —— "

"Ba —— "

Hăn một câu nói còn chưa lên tiếng, trên mặt đã kết kết thật thật bị một bạt tai.

Ta nhõ xong sau, nhìn hăn đạo: "Liêu Khải, ta ở trong trường học lâu như vậy rồi, nghe nói qua người danh tiếng, đã sớm biết người là kẻ tồi, thật không nghĩ tới người cư nhiên như thế hèn hạ, cuối cùng đem chủ ý đánh tới tiểu Diễm trên người. Nói cho người biết, lần này ta tha người, lần sau đừng để cho ta lại nhìn thấy người!"

Ta nói xong lời nói, quả quyết đứng dậy, đi qua đem Lương Hiếu Điềm kéo, để cho Lưu Húc đi gọi xe taxi, đưa Lương Hiếu Điềm đi bệnh viện.

Sau nửa giờ, chúng ta đã là ngồi ở bệnh viện hành lang trên ghế dài, Lưu Húc trong ngực ôm cô gái kia, hút thuốc, ta chính là một bên hút thuốc, một bên cau mày.

"Tốt lắm, người bị suy nghĩ nhiều, cũng may hữu kinh vô hiểm mà, " Lưu Húc nói với ta nói.

"Người không hiểu." Nghe nói như vậy, ta dừng một chút, nhìn một chút bên ngoài đã sáng lên sắc trời, luôn cảm thấy là trời u ám.

"Có ý gì?" Lưu Húc nhìn ta nói: "Bất quá, nói thật, ta còn thực sự không nhìn ra thân thể người tay lợi hại như vậy, lúc ấy ta đều có chút hù dọa, lại nói người trước kia là không phải là đặc biệt luyện qua?"

"Không phải là, là làm ruộng làm nhiều, khí lực lớn, " ta xem một chút Lưu Húc, hỏi hắn nói: "Liêu Khải người này, người quen thuộc sao?"

"Không là rất quen tất, bất quá nghe nói hắn quan hệ tương đối lớn, nhà rất có tiền, người lần này đem hắn đánh có chút trọng, phỏng chừng hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, " Lưu Húc nói.

"Ta lo lắng cũng là cái này, " ta gật đầu một cái, thật ra thì tâm lý không muốn cùng trong trường học những thứ này không lông dài thi đấu thắng nhóc con nổi lên va chạm, ta luôn cảm giác mình theo chân bọn họ không phải là một cái tầng diện người.

Bất quá, bây giờ nhìn lại, bởi vì Lương Hiếu Điềm sự tình, phỏng chừng cái này mâu thuẫn có chút không thể tránh khỏi.

Lương Hiếu Diễm treo từng chút, đánh trấn định được tề, này lúc sau đã ngủ thiếp đi, ta gặp được trời đã sáng, sẽ để cho Lưu Húc đi về nghỉ, chính ta trông coi, sau đó ta tốt cho gia gia gọi điện thoại, đem sự tình đại khái nói với hân xuống.

Nghe được ta lời nói, gia gia liền do dự một chút nói: "Nói như vậy, là cùng người ta kết ân oán sống chết rồi rồi, đúng hay không?"

"Không kém bao nhiêu đâu, lúc ấy có chút tức giận, hạ thủ thật nặng, " ta nói nói.

"Ừ, được rồi, vậy người vạn sự cẩn thận một chút, xong chuyện mà nhanh tới đây ta bên này, chúng ta sự tình còn không có làm xong đâu rồi, " gia gia nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu đáp ứng, sau khi ta cúp điện thoại, vào phòng bệnh, phát hiện Lương Hiếu Diễm tựa hồ là tỉnh.

Tỉnh sau khi Lương Hiếu Diễm, hình như là có chút nhức đầu, nàng nhìn ta một cái, hỏi ta đây là thế nào, sau đó ta liền đem tối hôm qua sự tình nói với nàng, kết quả nàng sau khi nghe, lại là có chút để cho ta ngoài ý muốn đối với ta nói: "Không đúng, ngay từ đầu không phải là hân cho ta bỏ thuốc, là chính ta với hân đi, thật ra thì khi đó, ta xác thực là có chút thích hân, đối với hân rất có hảo cảm, sau đó có thể là hân ở ta trong rượu thả đồ vật, để cho ta có chút mơ hồ."

"Lời này của người là ý gì?" Ta nhìn Lương Hiếu Diễm có chút ngạc nhiên hỏi.

"Tiểu Bắc, ta nói ra người không nên cười lời nói ta, tóm lại, ta cũng không biết chính ta là thế nào, ta từ sau khi trở về, cũng cảm giác tâm lý rất xao động, có chút không cầm được chính mình, cho nên nói, nếu như người thật

yêu thích ta, liền thừa dịp còn sớm thu ta, nếu không lời nói, ta phỏng chừng chính mình sớm muộn có một ngày muốn đi theo người khác." Lương Hiếu Điền nhìn ta, có chút nóng nảy nói.

Chương 216: Hồng hạnh nguyên rửa

Lương Hiếu Điềm lời nói để cho ta có chút lâm vào nghi ngờ bên trong, không biết nàng là tùy tiện nói một chút, hay là thật, bất quá, lúc ấy nàng bộ dáng, tựa hồ cũng không phải là đang cùng ta đùa, cho nên, ta cảm thấy cho nàng nói tới, hẳn là thật, sau đó, ta rất nhanh thì cho ra một cái kết luận, đó chính là, bây giờ Lương Hiếu Điềm, tuyệt đối là không bình thường, nàng nhất định là có vấn đề, cho nên, ta tuyệt đối không thể vào lúc này, dựa theo nàng cách nói đi làm, nếu không lời nói, ta tin tưởng chính nàng sẽ hối hận, mà ta cũng tuyệt đối là sẽ hối hận.

Nhưng mà, hiện tại ở nơi này dưới tình huống, ta tốt phải làm sao cho phải đây?

Ngay sau đó ta rất nhanh liền nghĩ đến một cái biện pháp, đó chính là, mang nàng trở về cho gia gia nhìn một chút, nói không chừng gia gia có thể từ trong nhìn ra một vài vấn đề đến, huống chi, gia gia trước kia cũng gặp qua Lương Hiếu Điềm, đối với nàng cũng coi là hài lòng, cho nên, để cho gia gia gặp nàng một chút, hẳn là không có vấn đề gì.

Nhưng mà, bây giờ Lương Hiếu Điềm tính khí rõ ràng có chút hỏa bạo, tựa hồ là Dục Tính vẫn chưa có hoàn toàn đi qua, cho nên, ta vẫn không thể trực tiếp cùng nàng nói rõ Sở Nguyên bởi vì, ta muốn dùng chút mưu kế mới được.

Nghĩ tới đây, ta cứ nhìn Lương Hiếu Điềm, rất chân thành mà nói với nàng: "Tiểu Điềm, người phải tin tưởng ta, ta tâm lý, tuyệt đối là thích vô cùng người, yêu say đắm đến người, ta thật là muốn bây giờ ngay lập tức sẽ đem người chiếm giữ, nhưng là, chính người chắc biết, người tình huống bây giờ cũng không quá bình thường. Cho nên, ta cảm thấy, này cái sự tình, tốt nhất vẫn là chờ đến người đầu não thanh tỉnh sau khi, chúng ta đi làm, lời như vậy, cũng không trở thành hối hận, người nói có đúng hay không?"

"Lô Tiểu Bắc, ta còn thực sự là chưa thấy qua giống như người vậy không dùng người, ta thật là phục người rồi, chẳng lẽ người muốn ta động thủ đi cường bạo người sao?" Lương Hiếu Điền đang khi nói chuyện, đứng dậy xuống giường, liền chuẩn bị rời đi phòng bệnh, tựa hồ là không nghĩ sẽ cùng ta một mình rồi.

Thấy cái này tình trạng, ta nhượng mảy một cái, đưa tay đem nàng kéo, sau đó nhưng là đưa nàng một cái ôm vào trong ngực, thật chặt ôm, nói với nàng: "Nếu như người thật nguyện ý, ta bây giờ liền có thể —— "

Trên thực tế, lúc này ta, chẳng qua chỉ là phô trương thanh thế, khác biệt không nói, chính là ta này thân thể trạng thái, nói thật, bây giờ nếu như Lương Hiếu Điền thật muốn cùng ta làm chút lời gì, ta phỏng chừng thật đúng là không được, dù sao trên người của ta tình huống còn không có loại trừ xuống.

Bất quá, lúc ấy ta chỉ là hơi chút để cho nàng yên tâm một chút, về sau chính là chủ động đem nàng kéo một cái, nhìn hai bên một chút, nói với nàng: "Nơi này không tiện lắm, đi, ta dẫn người đi cái tốt địa phương, nơi đó dựa vào núi non, khe suối chảy quanh, nhà đơn thanh tĩnh sâu nhỏ, chúng ta có thể ở nơi đó tận tình triển miên, cho đến tự chúng ta thoải mái đủ rồi mới thôi."

"Cái gì địa phương?" Lương Hiếu Điền có chút hiếu kỳ hỏi ta nói.

"Chính là ta gia gia sâu nhỏ, ở Huyền Vũ bên cạnh hồ đâu rồi, Tử Kim biệt thự một trong, " ta đối với Lương Hiếu Điền nói.

"Cái gì?" Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điền có chút ngây ngẩn, tốt nửa ngày, lúc này mới kinh ngạc nhìn ta nói: "Người chừng nào thì trở nên có tiền như vậy? Không đúng, người tại sao có thể có cái có tiền như vậy gia gia? Người biết kia Tử Kim biệt thự đắt bao nhiêu sao? Mấy năm trước

liền hơn mười triệu, bây giờ chỉ sợ tùy tiện cầm một cái nhà đi ra, thì phải hai chục triệu trở lên, vị trí cực kỳ tốt, không có 50 triệu, căn bản liền Hạ Bất Hạ đến, có thể ở ở bên kia người, nói thật, không giàu thì sang, người gia gia chẳng lẽ là ở Nam Kinh thành phố, cũng hoặc là trong tỉnh làm quan sao? Nếu là lời như vậy, thế nào lần trước ta đi nhà người, một chút cũng không nhìn ra được chứ?"

Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta biết nàng là hiểu lầm rồi, bất quá ta cũng không muốn phơi bày những thứ này, cũng không muốn nói cho nàng biết nhà kia không phải là ta gia gia, cho nên khi xuống ta chỉ là thần bí cười một tiếng nói: "Những thứ này a, đều là bí mật, tóm lại, người mặc dù theo ta đi, ta bảo đảm người đến lúc đó sẽ phi thường hài lòng, kia nhưng là một cái tốt địa phương, ra ngoài chính là lượn quanh hồ công viên, phong cảnh khá tốt."

Nhìn thấy ta nói như vậy, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là lòng tràn đầy hướng tới, ngay sau đó đi theo ta đi ra ngoài, nhưng là nửa đường tốt có chút bận tâm đối với ta nói: "Nhưng là, người gia gia nếu như ở nhà lời nói, vậy cũng phải làm sao?"

"Yên tâm đi, lão đầu tử bận bịu đâu rồi, coi như là trở lại, cũng ngây ngô không được bao lâu liền đi, hơn nữa, phòng ta cách âm hiệu quả rất tốt, đến lúc đó chỉ cần chúng ta lặng lẽ, khẳng định cũng sẽ không bị phát hiện. Hơn nữa, coi như bị hấn phát hiện, thấy là người, hấn lão nhân gia cũng sẽ không nói cái gì, lần trước hấn lão nhân gia ở bệnh viện thấy qua người, đối với người cái này cháu dâu rất hài lòng, còn thường thường ở trước mặt ta khen người gương mặt được, nói người là vợ chồng phu lẫn nhau đâu rồi, " ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là lòng tràn đầy hoan hỉ, ngay sau đó cùng ta tay nắm tay lên xe taxi, sau đó ở sáng sớm nhân nhật ánh mặt trời bên trong, một đường hướng gia gia sân nhỏ chạy

tối, dĩ nhiên, nửa đường chúng ta không thiếu được mua bữa ăn sáng, ta cũng giúp lão nhân gia mang theo một phần.

Rất nhanh chúng ta đã đến cửa viện, xuống xe sau khi, mùa đông sáng sớm một vệt ánh mặt trời vừa vặn từ phía sau lưng chiếu vào đi xuống, rơi vào sân nhỏ trên cửa, chúng ta đứng ở cửa viện trên đường, khi thấy sân trước mặt hai cây to lớn pháp Đồng Thụ điều linh đến lá cây, mà trong sân, nhưng là Lâm Diệp tươi tốt, tầng tầng thấp thoáng, xanh um tươi tốt, làm cho người ta một loại sâu thăm yên tĩnh cảm giác.

Lúc đó, Lương Hiếu Điềm thấy viện kia, cuối cùng đột nhiên nhíu mày, tiếp theo nhưng là đối với ta nói: "Chính là chỗ này sao?"

Ta gật đầu một cái, nói cho nàng biết nói chính là chỗ này, hỏi nàng thế nào.

Nàng không nói gì, chỉ là nắm trong tay ta cánh tay nói: "Cảm giác có chút âm hiểm."

"Không việc gì, yên tâm đi, chỉ là sân thực vật quá nhiều mà thôi, thật ra thì không có gì, " ta nói xong lời nói, xách bữa ăn sáng, quả quyết kéo nàng hướng trong sân đi.

Sân nhỏ đại môn khép hờ, đoán chừng là gia gia sáng sớm đi ra ngoài tản bộ.

Ta mang theo Lương Hiếu Điềm xuyên qua giữa sân đường mòn, đi tới gian nhà chính cửa, kết quả là ở nơi này ngay miệng, đột nhiên sau lưng tăng hăng một tiếng âm thanh truyền tới, sợ cho chúng ta theo bản năng quay người lại, lúc này mới phát hiện gia gia chính mặc màu xanh lam áo khoác ngoài, chấp tay sau lưng, mị đến con mắt đứng ở trong sân nhỏ kia bên bờ ao vừa nhìn ta, thần tình kia, rất lộ vẻ nhưng đã chờ đợi đã lâu.

Thấy gia gia, ta vội vàng mang theo Lương Hiếu Diễm tiến lên, cho hẳn lão nhân gia giới thiệu: "Gia gia, vị này là tiểu Diễm, người biết."

"Tiểu Diễm, vị này chính là ta gia gia, " ta cho Lương Hiếu Diễm giới thiệu một chút.

"Gia gia được, " Lương Hiếu Diễm đỏ mặt, hướng gia gia vấn an.

Gia gia nhìn một chút Lương Hiếu Diễm, tiếp theo nhưng là đột nhiên biến sắc, cau mày đi lên trước, vòng quanh Lương Hiếu Diễm nhìn kỹ một chút, về sau nhưng là đột nhiên hỏi nàng nói: "Nha đầu, người gần đây rốt cuộc gặp phải cái gì chuyện? Người trên người bây giờ hồng hạnh sắc sỡ, rất hiển nhiên là trúng nguyên rửa đáng vẻ, người là không là đặc tội người nào, bị người trộm xuống cấm chế?"

Nghe được gia gia lời nói, ta không cảm thấy là ngẩn ra, thấy ta trước suy đoán là chính xác, Lương Hiếu Diễm quả thật không quá bình thường, nàng trúng nguyên rửa.

Nhưng là, Lương Hiếu Diễm đối với mình tình huống, lại tựa hồ như là hồn nhiên không cảm giác, tốt nửa thiên tài cau mày, nhìn gia gia nói: "Gia gia, ngài rốt cuộc là ý gì? Ta nghe không hiểu ngài lời nói."

Chương 217: Quý chọn

Thấy Lương Hiếu Điềm gia gia cũng không nói nhiều, chỉ là nhìn ta đạo: "Tiểu tử người nhớ kỹ rồi, chớ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, bạch chiếm tiện nghi, nếu không lời nói, người sẽ hối hận cả đời."

"Ta biết đâu rồi, một mực rất không dám làm bậy, " ta biết Đạo Gia gia đây là đang cho ta giải vây, cho nên ngay cả bận rộn gật đầu đáp ứng.

"Được rồi, các người đi trước an trí cho tốt, Tiểu Bắc người chờ chút đi theo ta làm chính sự, chúng ta trước đem trong tay sự tình giúp xong, sẽ giải quyết tiểu Điềm trên người vấn đề, " gia gia nói xong, xoay người đi ra phía ngoài rồi, xem bộ dáng là đi tản bộ, thần tình kia cùng khí độ, cực kỳ giống mười phần cao nhân, để cho ta bội phục không thôi.

Ngay sau đó, thấy gia gia đi ra ngoài, Lương Hiếu Điềm liền có chút hiếu kỳ mà nhìn ta một cái, hỏi ta gia gia lời nói là ý gì, ta liền nói cho nàng biết nói, nói gia gia nhìn ra trên người nàng trúng hồng hạnh nguyên rửa, chuẩn bị nghĩ biện pháp giúp nàng giải trừ hết.

"Hồng hạnh nguyên rửa? Có ý gì? Ta thế nào không biết mình được cái này nguyên rửa?" Lương Hiếu Điềm nhìn ta, có chút không hiểu hỏi.

"Người thật chẳng lẽ còn không có cảm giác đi ra không?" Nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, ta vì vậy liền nói với nàng: "Lương Hiếu Điềm, người thông minh như vậy một cô gái, thế nào đến lúc này, đầu cứ như vậy không tỉnh táo rồi hả? Ta nhờ người thật tốt nghĩ một hồi, người bình thời là cái dạng gì cô gái? Người nhìn thêm chút nữa người bây giờ là hình dáng gì? Người bây giờ còn kém trực tiếp tự mình cởi hết quần áo hương trên người của ta nhào, người cảm thấy phù này hợp người nhất quán tính cách sao? Người tại sao trở về biến thành cái bộ dáng này, thật chẳng lẽ là chính người thanh xuân nảy mầm nguyên nhân sao? Nói cho người biết đi, không phải là, đây là bởi vì trên người của người có vấn đề, người bị khác biệt

người tính toán, xuống hồng hạnh nguyên rửa, cho nên người mới một mực có chút không khống chế được chính mình, muốn cùng nam nhân ở đồng thời, thật ra thì hết thấy các thứ này đều là nguyên rửa kia nguyên nhân."

Nghe được ta nói như vậy, Lương Hiếu Điềm cũng có chút hiểu được, ngay sau đó hỏi ta phải làm sao cho phải, muốn như thế nào mới có thể làm cho nàng khôi phục trạng thái bình thường, nàng đang khi nói chuyện, vẫn là theo bản năng hướng ta trong ngực chán ngán, để cho ta một trận bất đắc dĩ.

"Yên tâm đi, gia gia nhất định sẽ giúp người giải quyết cái vấn đề này, chỉ là, bây giờ người khả năng còn phải chờ một chút nữa, bởi vì, trước đó, ta cùng gia gia còn có tương đối trọng yếu sự tình phải làm, " ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm liền hơi nghi hoặc một chút hỏi ta có cái gì phải làm, ta không nghĩ lừa gạt nàng, vì vậy liền đem tình huống cùng nàng nói, nói cho nàng biết nói phải cho cái đó lão lươn tinh cùng nhà quý nữ cử hành Âm cưới.

Nghe này cái sự tình, Lương Hiếu Điềm không cảm thấy là lòng tràn đầy kinh ngạc, nhưng mà cuối cùng vẫn là không thể không lòng tràn đầy kính nể mà đối với ta đạo: "Thật thua thiệt các người có thể nghĩ tới cái này biện pháp, nói thật, nếu là thật thành, cũng coi là một món Đại Công Đức rồi."

"Yên tâm đi, này cái sự tình nhất định thành, bây giờ ta đã cho bọn hăn làm mai xong, tiếp theo chỉ cần thuận lợi cho bọn hăn cử hành hôn lễ là được." Ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

"Bọn họ hôn lễ? Là hình dáng gì?" Lương Hiếu Điềm lòng tràn đầy hiếu kỳ.

"Hư —— không nên hỏi nhiều, kiên nhẫn chờ, người sẽ thấy, đến lúc đó người liền hiểu, " ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm mặc dù có chút không vui, nhưng mà vẫn gật đầu, sau đó chính là hai mắt mê ly, môi có chút nóng rực mà hơi giương ra, nhìn ta đạo: "Nhưng là ta bây giờ cảm giác rất khó chịu, làm sao bây giờ?"

"Uống nhiều nước một chút thì không có sao, đi thôi, ta mang người đi vào, trước ăn một chút gì, sau đó uống nhiều nước một chút, sau đó thì sao, người đi phòng ta nằm xuống, nghỉ ngơi thật khỏe một chút, ngủ sau khi, hẳn liền không có bao nhiêu vấn đề." Ta đối với Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, thân thể mềm nhũn rúc vào trên người của ta, đi theo ta vào gian nhà chính, sau đó đơn giản ăn rồi một ít gì đó, về sau nàng chính là mỹ nữ rắn một loại quần ta, để cho ta có chút muốn ngừng cũng không được cảm giác.

Bất quá, để cho ta cảm thấy tan vỡ là, lúc này, tùy ý ta thể nào kích động cùng hưng phấn, lại cũng chỉ là trong lòng kích động cùng hưng phấn đã, thật ra thì trên thân thể cũng không có quá lớn phản ứng, này không thể không nói là một cái cực kỳ tiếc nuối sự tình. Nói thật, lần này nếu không phải xuất hiện loại này để cho ta có sức lực không nơi sử dụng tình huống, ta cảm giác kia sợ sẽ là có một trăm Lương Hiếu Điềm, cũng có thể đã sớm bị ta ăn sạch hết.

Bởi vì chính mình không năng lực, cho nên, cuối cùng cho dù là hai mùa hè dùng mọi cách chán ngán, cuối cùng nhưng vẫn là bị ta phi thường ở mà đỡ vào phòng bên trong, cưỡng ép để cho nàng nằm trên giường đi xuống nghỉ ngơi, sau đó ta chính là cho nàng đổ nước, sau khi liền chạy trốn một loại đi ra, cửa phòng chính là từ bên ngoài phản khóa.

Đem nữ nhân này xử lý tốt sau khi, ta một bên lau qua mồ hôi lạnh, một bên xoay người hướng trong phòng khách nhìn, Mạnh ngẩng đầu, mới phát hiện gia gia đang ngồi ở bàn bên cạnh bên trên hưởng dụng ta mua về bữa ăn sáng, này lão đầu tử xuất quỷ nhập thần, cũng không biết là lúc nào chạy về.

"Bữa ăn sáng mùi vị không tệ, đáng tiếc các người ăn quá ít, tấm ảnh ta nói, người tuổi trẻ a, thì phải ăn nhiều mới được, nói thiệt cho người biết đi, ta tuổi trẻ lúc đó ở, thấy tường kia bên chậu nước rửa mặt chưa? Ta một hồi thì phải ăn một chậu mì sợi, cũng không biết tại sao, khi đó đó là có thể ăn a, khí lực cũng lớn, đáng về này các người bây giờ những thứ này tiểu tuổi trẻ, mỗi một người đều là con gà con như thế, Giả làm cho người ta nhìn thương tiếc a." Gia gia vừa ăn bữa ăn sáng, vừa hưởng ta thuyết giáo đạo.

Nghe được hần lời nói, ta chỉ có thể là bất đắc dĩ nở nụ cười, sau đó lên nhìn đằng trước đến gia gia đạo: "Gia gia, người nói Lương Hiếu Diễm bên trong cái gì hồng hạnh nguyên rửa, đến cùng phải hay không thật? Đây rốt cuộc là chuyện gì?"

Nghe được ta lời nói, gia gia nhưng là khẽ cau mày, đem trong tay nửa cái bánh tiêu để xuống, sau đó đối với ta đạo: "Người bây giờ đối với nha đầu này cảm giác thế nào? Có phải hay không chuẩn bị cùng với nàng tới thật sự, cùng với nàng sống hết đời?"

Nghe được gia gia lời nói, ta ngẩn ra đạo: "Đó là dĩ nhiên, tiểu Diễm tốt như vậy nữ hài, ta đốt đèn lồng cũng không tìm tới cái thứ 2, tại sao không cố gắng nắm chặt cùng quý trọng?"

"Hắc hắc, tiểu tử ngươi, người đối với nữ nhân rốt cuộc có bao nhiêu hiểu? Nói thiệt cho người biết đi, có lúc, rất nhiều sự tình không phải là người muốn nắm chặt cùng quý trọng liền có thể, rất nhiều sự tình, chúng ta muốn xem duyên phận, muốn xem hai người giữa tâm tình, " gia gia nói với ta

đạo.

"Rốt cuộc có ý gì? Có thể nói rõ một chút hay không?" Ta có chút lo lắng nhìn gia gia đạo.

"Không xa cách người và nha đầu này có duyên phận là có duyên phận, nhưng là đây ——" gia gia nói tới chỗ này, dừng một chút nói: "Được rồi, ta còn là không nói nhiều, chính người thật tốt năm chặt đi, tóm lại, dựa theo người Bản Nguyên đi làm là được, ta đối với người không có quá nhiều yêu cầu."

"Đem tiểu Diễm rốt cuộc là thế nào?" Ta thật có chút nóng nảy.

Nghe được ta lời nói, gia gia nhưng là khẽ mỉm cười nói: "Nàng không là trùng nguyên rửa, phỏng chừng trước kia cũng không phải là trùng độc, nàng là trùng người khác ** pháp, dĩ nhiên, này cái sự tình nhắc tới có thể có chút phức tạp, trong thời gian ngắn cũng không giải thích rõ ràng, nhưng mà, không được bao lâu, người khả năng liền sẽ rõ ràng đây là chuyện gì xảy ra, cho nên, người vẫn kiên nhẫn đợi chút đi, ta sẽ nhượng cho người biết rõ hết thủy."

Thật không nghĩ tới gia gia lại một mực cùng ta đả ách mê, lập tức làm ta rất là bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ có thể là có chút nhục chí vỗ bàn một cái, sau đó quát một tiếng đạo: "Kia đừng nói những thứ này, cái đó Thạch Sinh ở đây? Lúc nào đến? Chúng ta rốt cuộc lúc nào cho hai tên kia tổ chức hôn lễ?"

"Tiện tay đều có thể, bây giờ chờ hẵn tới." Gia gia đang khi nói chuyện, đem người cuối cùng bánh bao ăn xong, sau đó đem bàn cơm đẩy một cái đạo: "Thu thập một chút, ta đi ra ngoài nghênh nghênh hẵn, phỏng chừng sắp tới."

Nghe nói như vậy, ta chỉ có thể là bất đắc dĩ thu thập bàn, sau đó, gia gia đi ra ngoài ước chừng chưa tới một khắc đồng hồ thời gian sau khi, cũng đã là lần nữa đi trở về, hơn nữa còn thật đem Thạch Sinh ở cũng mang về.

Lúc đó, Thạch Sinh ở vẻ mặt rất kích động, hắn vừa tiến đến, đem hắn về một vài bức mà mở ra, có treo trên tường, có đặt ở trên ghế sa lon, có chính là bày lên bàn, về sau hắn chính là lòng tràn đầy hưng phấn nhìn gia gia đạo: "Như thế nào đây? Đều là ta vẽ, có chút là trước kia cự tác, có chút là ta thức đêm vẽ, các người cảm thấy vậy một bức khá một chút?"

Nghe được Thạch Sinh tử thoại, ta cùng gia gia ước chừng tra xét những lời đó, phát hiện xác thực cũng vẽ rất không tồi, rất có ý cảnh, toàn thể cảm giác trống trải thần di, thanh tĩnh xa xa, rất có một loại đại gia phong phạm.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, gia gia mỉm cười một chút gật gật đầu nói: "Rất không tồi, đều là tốt vẽ, bất quá, kết quả kia một bức có thể sử dụng, còn phải tiến một bước nghiệm chứng mới được. Như vậy đi, ta bây giờ trước cho người những bức họa này làm ký hiệu, khiến chúng nó nhận người làm chủ, lời như vậy, sau này những bức họa này bên trên Âm vận cũng sẽ chuyển tới trên người của người."

"Lão nhân gia ngài cứ việc nói, muốn ta làm gì, " Thạch Sinh ở hỏi.

"Thả chút máu đi ra, " gia gia đang khi nói chuyện, bưng qua tới một màu đen cạn miệng chén kiểu nhỏ, lại đưa một cây dao nhỏ ở cho Thạch Sinh tử đạo: "Đem máu thả, nhỏ đến trong chén, ước chừng nửa chén nhỏ là được rồi, sau khi người liền có thể đi về trước, hết thấy chờ tin tức ta là được, ba ngày sau, nếu như người nằm mơ thấy có hai cái giờ lên người đi về phía trước, liền chứng minh ta thuật pháp thành công, người đến lúc đó tới tìm ta là được, nếu như người nằm mơ thấy những vật khác, tỷ như ác quỷ triền thân cái gì, vậy nói rõ ta thuật pháp thất bại. Người từ khả năng này không những sẽ không có may mắn, còn sẽ có vận rủi, cho nên nói, lúc này thật

xấu sảm nữa, người cũng phải suy nghĩ cho kỹ."

"Lão nhân gia, ta tin tưởng người, tóm lại, hết thấy đều nhờ cậy ngài, " Thạch Sinh ở rất thành kính nói.

"Trẻ nhỏ dễ dạy, tâm chí kiên định, không tệ, đi đi, yên tâm đi, mới vừa rồi ta là cố ý hù dọa người, ta đây thuật pháp, coi như là thất bại, đối với người cũng là không có tổn hại, người cứ yên tâm tốt lắm." Gia gia nhìn Thạch Sinh ở, có chút giáo hoạt nói.

Nghe nói như vậy, Thạch Sinh ở mới vừa bừng tỉnh đại ngộ, biết Đạo Gia gia là đang thử thăm dò hăn, mà hăn cũng rất vui mừng chính mình đáp đúng, ngay sau đó hăn dĩ nhiên là lòng tràn đầy hưng phấn cùng mong đợi rời đi.

Gia gia nhìn Thạch Sinh ở rời đi, ngay sau đó nhưng là đem đại vừa đóng cửa, khóa trái, về sau chính là thối lui đến gian nhà chính trong, cau mày đối với ta đạo: "Quan môn, khóa trái, toàn bộ cửa sổ cũng đều quản được, kéo lên miếng vải đen rèm cửa sổ, nhất định phải để cho bên ngoài ánh sáng không chiếu vào được, sau đó, đốt đèn, dâng hương, hoá vàng mã, bắt đầu

Chương 218: Đám quỷ náo động phòng

Trên bàn, ánh nến đỏ mang lấp lánh lóng lánh, ngọn lửa nhấp nháy đến, giống như Tinh Linh vũ động.

Trong phòng một vùng tăm tối, rèm cửa sổ đều là rắn chắc đồ len dạ, kéo lên sau khi, một tia sáng cũng xuyên thấu qua không ra, cho nên, lúc này đứng trong phòng, căn bản liền không biết là ban ngày hay là đêm tối.

Thạch Sinh ở đưa tới những thứ kia vẽ, đều bị ta cùng gia gia một vài bức mở ra, bày ra ở nhà trung ương trên bàn.

Vì bày những bức họa này, ta thậm chí đem nhiều cái căn phòng bàn đều tập trung vào tới nơi này.

Lời nói bày sau khi, gia gia nhưng là lấy ra một cái bút lông, một tay cầm bút, một tay bưng Thạch Sinh ở lưu lại kia nửa chén nhỏ huyết dịch, sau đó hắc lão nhân gia đi tới những thứ kia vẽ trước, nói lẩm bẩm, ngay sau đó dùng bút thấm Thạch Sinh ở huyết dịch, ở đó chút ít vẽ lên, nhẹ nhàng liêu tô hoặc là câu xuyên mà bắt đầu.

Lão nhân gia động tác rất tùy ý, có đôi khi là vẽ, có đôi khi là lau, có lúc thậm chí chỉ là hất một cái bút, đem Huyết Tích Tử rơi vào vẽ lên mà thôi.

Chỉ chốc lát sau, lão nhân gia trên căn bản đem mỗi bức họa cũng dính vào Thạch Sinh ở huyết dịch sau khi, lúc này mới đem kia chén nhỏ để xuống, gác lại bút, về sau lần nữa đi tới vẽ trước, hai tay đan chéo, bóp một cái rất kỳ quái Thủ Ấn, đi xuống đề một cái, trong miệng nhắc tới nói: "Ngũ Nhạc núi khuyết, trấn áp ngàn năm!"

Một cái kệ ngữ đọc xong, gia gia dừng lại, xoay người nhìn một chút đứng bên cạnh ta nói: "Có thể để cho bọn họ chọn nhà."

"Làm sao làm?" Ta có chút u mê nhìn gia gia hỏi.

"Đần a, một chút ngộ tính cũng không có sao?" Gia gia nhìn ta, chân mày cau lại.

Thấy đến lão nhân gia nói như vậy, ta cũng vậy bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ có thể là cười xấu hổ một chút nói: "Ta đây thử một chút đi."

Nói xong những thứ này sau khi, ta ngay sau đó ở tâm lý suy tính một chút, về sau lập tức tạo thành nhất cá sáo lộ, không cảm thấy là nhanh lên.

Ta trước tìm tới một màu đen chậu sứ, đặt ở những thứ kia vẽ trước, ở bên trong để lên giấy nháp, thiêu cháy, về sau ta chính là đem kia trời giấy đỏ Tiểu Ngọc giày cung cấp ở trước mặt trên bàn, sau đó chính ta chính là ở đó chậu sứ trước quỳ xuống, một bên hoá vàng mã, một bên nhắm lại con mắt nói lầm bầm, nói tới, không phải là để cho cái đó lão lươn tinh cùng nhà quý nữ đi chọn nhà ở, thích kia bức họa, liền vào ở vậy một bức, như vậy thứ nhất, chúng ta cũng tốt chính thức cho bọn hăn tổ chức Âm Hồn nghi thức.

Ta làm này chút ít sự tình khi, trên căn bản là thuộc về một loại tinh thần hoảng hốt trạng thái, vẽ mặt đều là mơ mơ màng màng, sở dĩ làm như vậy, chính là để cho tinh thần mình thanh tĩnh lại, tự do thần du, cứ như vậy, lão kia lươn tinh mới có thể không chịu ta ảnh hưởng, tự do hành động.

Trên thực tế, loại phương pháp này ở nông thôn là phi thường thường dùng một loại biện pháp, rất nhiều lúc, nó đều là dùng để Thông Linh rồi.

Ta còn không có dùng loại phương pháp này Thông Linh qua, bất quá, ta bởi vì thường xuyên đi theo gia gia làm tương tự sự tình, thường nghe thấy giữa, cũng lớn ước học được một ít cửa ngõ, lúc này cũng coi là chính mình Ngộ đi ra một ít phương pháp.

Gia gia nhìn thấy ta cử động, dĩ nhiên là phi thường hài lòng, cho nên lão nhân gia chủ động lui qua một bên, ở một tấm trên ghế thái sư ngồi xuống, vuốt râu dê, hí mắt nhìn.

Thời gian từng điểm đi qua, giấy nháp nung không ít, sứ trong chậu đã tất cả đều là giấy bụi, chính ta quỳ ở nơi đó, lưng la lưng lay, đều đã có chút mơ hồ buồn ngủ, nhưng là, sự tình kết quả có thành công hay không, ta lại còn không phải rất rõ, bởi vì, trong quá trình này, ta từ đầu đến cuối không có sinh ra dị thường gì cảm giác, cũng không có thấy cái đó lão lươn tinh cùng nhà quý nữ, không biết bọn họ rốt cuộc chọn đến thế nào.

Liền ở ta tâm lý có chút nóng nảy khi, nhưng không nghĩ đột nhiên cảm giác trước mắt có một mảnh hào quang loé lên, về sau ta theo bản năng giương mắt nhìn một chút, lập tức cũng có chút kinh trụ, bởi vì ta phát hiện trước mặt trên bàn trải những thứ kia hóa tác bên trong, cuối cùng có một bức họa lóng lánh nổi lên một mảnh hào quang màu trắng bạc. Tia sáng kia giống như tuyết đầu mùa, nếu như cùng tháng ánh sáng, lóng lánh chỉ chốc lát sau, dần dần tiêu tán mất.

Đợi đến ánh sáng tiêu tan sau khi, ta nhìn trộm hướng tranh kia bên trên nhìn sang, lại phát hiện một cái rất kinh người hiện tượng, đó chính là, ta cuối cùng thấy tranh kia bên trong có bóng người đang di động.

Cái này tình trạng để cho ta một trận ngạc nhiên, nhìn kỹ lại, bất ngờ phát hiện tranh kia bên trong động người, chính là một cái thiếu niên nhanh nhẹn công tử cùng một cái ôm hài tử Mỹ Phụ Nhân, giờ phút này, thiếu niên công tử chính nghiêng mắt hướng nữ nhân nhìn sang, còn nữ kia người chính là phơi bày then thùng hình, gật đầu gò má, hình như là có chút ngượng ngùng. Hình ảnh cực kỳ truyền thần cùng linh động, để cho người nhìn một cái bên dưới, không tránh khỏi tưởng tượng tranh kia bên trong thế giới. Sau đó, nhìn lại tranh kia bối cảnh, đỉnh nhọn cây rừng trùng

điệp xanh mướt, rừng trúc thấp thoáng, điền viên người ta, ao cá ngưi mã, toàn thể phơi bày một loại lập thể nước Mặc Kinh Điển, để cho người không nhìn được động tâm, có một loại xoay chuyển không mở con mắt cảm giác. . .

"Tốt lắm!" Liền theo ý ta đến hình ảnh kia si ngốc ngẩn người khi, bất thành linh trên lưng bị người vỗ một cái, lập tức cả kinh ta run run một cái, xoay người lại nhìn lên, mới phát hiện gia gia chính vuốt râu đứng ở đằng sau ta, mặt đầy hài lòng vẽ mặt nhìn bức họa kia.

"Nhân vật nói cười, ngôn ngữ động tác, được nhiên trên giấy, linh động thoát tục, được!" Gia gia nói xong, tốt nhìn ta nói: " Chờ đến ban đêm giờ Tý, chính là cho bọn hân làm hôn lễ, vào hang phòng, sau đó, bức họa này, chính là một bức chân chính linh vẽ, thật không biết muốn bán được cái dạng gì giá tiền."

Gia gia tựa hồ đối với bức họa này ký thác kỳ vọng, thật không biết hân lão nhân gia nơi nào đến tự tin, thật ra thì trong mắt của ta, bức họa này nhiều nhất là nhiều một chút linh động tính mà thôi, căn bản sẽ không hân lão nhân gia nói như vậy mơ hồ.

Bất quá, lão nhân gia nếu nghĩ như vậy, ta cũng không phản bác được, cho nên, lúc ấy ta cũng không nói gì, chỉ là gật đầu một cái, hỏi hân ban đêm cho lão kia lươn tình cùng nhà quý nữ tổ chức Âm cưới khi, có cái gì không cần thiết phải chú ý sự hạng, đến lúc đó, ta phải làm những gì sự tình.

Nghe được ta lời nói, gia gia liền khẽ cau mày nói: "Đến lúc đó, ta tới chủ trì, cho nên người không có quá nhiều sự tình làm, chủ yếu chính là cho ta hộ pháp là được rồi, không nên để cho một ít người không liên quan quấy rầy ta, ngoài ra đâu rồi, cần thiết phải chú ý một chút chính là, Âm cưới nghi thức chân chính sau khi bắt đầu, tất nhiên sẽ xuất hiện đám quý nào động phòng hiện tượng, lúc này, nếu như người thấy cái gì không nên thấy

đồ vật, nhất định phải trấn định, không nên đi để ý tới bọn họ là được, bọn họ náo xong rồi, đến buổi sáng, tự nhiên sẽ rời đi."

Gia gia lời nói để cho ta tâm lý một trận lo âu và bộ dạng sợ hãi, không tưởng tượng ra đám quỷ náo động phòng sẽ là cái dạng gì cảnh tượng. Thật không biết đến lúc đó sẽ xuất hiện cái dạng gì hiện tượng.

Gia gia sau khi nói xong những lời này, liền lên trước đem trên bàn những thứ kia vẽ một vài bức Địa Quyền bên trên thu vào, trong đó đại đa số cũng chất ở một chỗ để lên bàn, chỉ là ở đó bức sáng lên vẽ bên cạnh lấy một bức, cuộn lại, để cho ta thả vào trong phòng của hắn đi.

Sau đó, lão nhân gia lấy một tấm vải đỏ, đem bức kia sáng lên vẽ đắp lên, sau đó là hướng ta nói: "Tốt lắm, tiếp theo chính là đợi buổi tối rồi, người đêm qua ngủ không ngon, đi trước thật tốt ngủ một chút, dưỡng tức tinh thần, ta đi ra ngoài đi bộ một chút, sắp xếp bày hàng, làm ăn không thể làm trễ nãi."

Nghe đến lão nhân gia lời nói, ta không tránh khỏi ở tâm lý cười nhạo hắn, cảm giác hắn thật là đầu óc mê tiền, này đến lúc nào rồi rồi, còn nghĩ đi bày sạp kiếm tiền.

Ngay sau đó, lão nhân gia đơn giản thu thập một chút hành trang liền chuẩn bị ra ngoài, trước khi ra cửa tốt xoay người đối với ta nói: "Người trên người bây giờ hắn đã đến gần trạng thái bình thường rồi, bất quá ta muốn cảnh cáo người là, tiện đem nhất cầm một chút, cái nha đầu kia, người tốt nhất —— "

"Ngài Lão Biệt suy nghĩ nhiều, ta sẽ khống chế chính mình, " ta đối với gia gia nói.

"Thật ra thì cũng không có gì, dù sao người đã trưởng thành, nói lý lẽ, ta

không nên can thiệp người này chút ít sự tình. Nhưng mà, nói cho cùng, này cái sự tình chỉ là có chút phiền toái, lại cũng không nhất định là chuyện xấu, hết thấy đều còn nhìn người ứng đối như thế nào, cho nên, người chính là tuân theo người chính mình tâm lý ý nguyện đi làm, tóm lại bất kể như thế nào, gia gia đều ủng hộ người, " gia gia rất nghiêm túc nhìn ta nói nói.

Lão nhân gia lời nói để cho ta hơi nghi hoặc một chút, không biết hẳn lão nhân gia rốt cuộc là ý gì, thế nào cho ta cảm giác, giống như ta cùng Lương Hiếu Diễm tiếp xúc, tựa hồ là muốn mở ra Pandora Ma Hạp, phải dẫn tới một đồng lớn phiền toái sự tình một loại đây? Đây rốt cuộc là cái gì nguyên nhân?

Tâm lý có chút không rõ, truy hỏi lão nhân gia tốt không nói, ta cũng vậy bất đắc dĩ, chỉ có thể chờ dài một hơi, đốc thúc lão nhân gia vội vàng bày sạ đi kiểm tiền, sau đó chính ta chính là xoay người vào nhà, kiểm tra một hồi Lương Hiếu Diễm tình huống, phát hiện nàng ngủ coi như an ổn, lúc này mới yên lòng, sau đó ta chính là trực tiếp chui vào gia gia trong phòng ngủ.

Không thể không nói, bởi vì suốt đêm cũng ngủ không ngon, lúc này nằm xuống sau khi, rất nhanh thì ngủ thiếp đi.

Ngủ sau khi, không tránh khỏi liền làm một ít chỉ tốt ở bề ngoài mộng cảnh, ngay từ đầu là thấy cái đó con lươn tinh cùng nhà quý nữ Hoan Hoan vui vui mà trêu chọc đến hài tử ở trước mặt ta đi loanh quanh, sau đó nhưng là nằm mơ thấy Lương Hiếu Diễm giao bạch Như Tuyết ở ta trong ngực giãy dụa, sau đó, tiếp theo, tình huống đốc xoay chuyển trực hạ, đao quang kiếm ảnh, máu bắn tung bắn, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, cảm giác mình rất hít thở không thông, rất kinh sợ, một hồi bị người đuổi giết, một hồi lại đang khác biệt trên mặt người đi tiểu một chút, phảng phất hoàn toàn thành một cái lộn xộn xã hội lưu manh.

Ngay tại ta chính là bởi vì mộng cảnh mà giây giụa khi, đột nhiên một tiếng kinh sợ thét chói tai truyền tới, lập tức đem ta thức tỉnh, sau đó ta hơi phân biệt thanh âm kia, lập tức phát hiện thanh âm kia là Lương Hiếu Điềm phát ra ngoài, nàng tựa hồ gặp cái gì sự tình.

Ngay sau đó ta vội vàng chạy vào gian phòng của mình, nhìn một chút, lúc này mới phát hiện Lương Hiếu Điềm chính ôm chần ngồi chồm hổm trên giường run rẩy, vẻ mặt cực kỳ kinh sợ, tựa hồ nhìn thấy gì kinh khủng đồ vật.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng đóng cửa một cái, sau đó đem căn phòng rèm cửa sổ kéo ra, để cho trong phòng mở ra sáng lên, về sau ta ngồi ở mép giường, nhẹ nhàng nắm cả Lương Hiếu Điềm đầu vai hỏi "Tiểu Điềm, thế nào? Có phải hay không làm ác mộng?"

"Không, không, không phải là ác mộng ——" nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Điềm có chút kinh hoảng lắc đầu một cái, sau đó nàng bắt lại trong tay ta cánh tay, ôm thật chặt ta nói: "Là ta tận mắt thấy!"

"Người thấy cái gì?" Ta có chút hiếu kỳ mà hỏi.

"Tiểu quý, tiểu quý con nít, toàn thân da thịt vàng khè sẫm, tốt đại con mắt, thân thể một nửa đều là xương, hình như là bị người gặm hết, nó đứng ở ta chân vừa nhìn ta ——" Lương Hiếu Điềm thanh âm run rẩy nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là khế cau mày, tâm lý không cảm thấy là có chút hiếu kỳ, lại nói tiểu quý này con nít, không phải là một mực do nó mẫu thân ôm vào trong ngực sao? Lúc này thế nào chính mình tự do hành động?

Chẳng lẽ nói, đây là bởi vì kia con lươn tinh cùng nhà quý nữ mới vừa bắt đầu phát triển cảm tình, lúc này chính, như keo như sơn, cho nên bọn họ vì

một mình, liền đem tiểu quỷ này con nít cho thông báo mở, sau đó này tiểu gia hỏa không cái gì sự tình làm, liền hạt chuyển du, sau đó nhìn chăm chăm Lương Hiếu Điềm?

Nghĩ tới đây, ta không cảm thấy là một trận bất đắc dĩ, liền vội vàng an ủi một chút Lương Hiếu Điềm, không để cho nàng phải sợ, nói cho nàng biết nói đây chẳng qua là ảo giác.

Lương Hiếu Điềm hiển nhiên không tin ta lời nói, bất quá, dù sao hiện tại trong phòng đều là phát sáng, thời gian cũng là buổi trưa, ánh mặt trời chiếu vào, cho nên hẳn dần dần hay là trấn định lại.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, nàng trấn định lại sau khi, lại là hoàn toàn khôi phục bình thường một dạng hỏi ta mấy giờ rồi rồi, sau đó lại hỏi ta đây là chu mấy, về sau nhưng là bưng tỉnh kinh hô: "Xong đời, ta buổi chiều khỏe mấy tiết khóa, không nhiều lời với người, ta muốn sẽ trường học."

"Uy Uy, người trước chờ một chút, người bây giờ trạng thái vẫn chưa ổn định, ta cảm thấy đến người chính là trước khác biệt trở về trường học tương đối khá." Ta nói với nàng.

"Không việc gì, ta đã rất ổn định, " Lương Hiếu Điềm một bên dọn dẹp đứng dậy, một bên xoay người nhìn ta nói: "Trước đúng là tên khốn kia cho ta bỏ thuốc, ta sức thuốc đầu không có đi qua, cho nên nói chuyện đem thất bát tao, ta rất cảm tạ người không có vào lúc đó lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, người là người tốt."

Lương Hiếu Điềm đang khi nói chuyện, khom người ở trên mặt ta hôn một cái nói: "Khen thưởng người một chút, biểu hiện không tệ."

Thấy nàng cử động, ta cũng không tiện cản nàng, đưa nàng tới cửa, còn là

có chút bận tâm nói với nàng: "Nhưng là gia gia nói người trúng hồng hạnh nguyên rửa, cho nên ta lo lắng —— liền như vậy, ngược lại ta buổi chiều cũng không cái gì sự tình, ta cùng đi với người trường học tốt lắm, ta cũng có giờ học muốn lên."

"Ừ, được." Lương Hiếu Điềm gật đầu một cái, chặn một chiếc taxi, sau đó chúng ta cũng lên xe, sau đó nàng cứ nhìn ta nói: "Đây vườn sắc xuân giam không được, một hồng hạnh xuất tường tới. Bởi vì này câu thơ, từ nay bên ngoài..., không quy củ nữ nhân đều là hồng hạnh, bây giờ ta lại trúng cái gì hồng hạnh nguyên rửa, này nghe rất đáng sợ, nhưng mà người có phát hiện hay không một cái vấn đề?"

"Vấn đề gì?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Đó chính là hồng hạnh chỉ là ngón tay những thứ kia đã phá thể lập gia đình nữ nhân, mà không phải ngón tay Hoàng Hoa khuê nữ, cho nên, nếu như cái này nguyên rửa là rất nghiêm khắc lời nói, bây giờ chỉ cần ta giữ mình làm tịnh, thật ra thì nó là không có hiệu quả gì. Ngược lại, nếu như ta ủy thân cho người, hoặc là cùng cái gì khác người xảy ra quan hệ, đây mới thực sự là phát động nguyên rửa thời khắc, " Lương Hiếu Điềm nhìn ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là hai mắt tỏa sáng, vẫn thật không nghĩ tới cái này nguyên rửa lại là có thể hiểu như vậy, đây cũng là để cho ta có chút ngoài ý muốn, cũng cảm thấy Lương Hiếu Điềm thật là rất thông minh.

Bất quá, hiện tại đang vấn đề, nàng suy đoán không nhất định là chính xác, cho nên, tình huống cụ thể, ta còn là muốn với gia gia hỏi ý kiến một chút mới có thể.

Nhưng mà, dù sao bây giờ Lương Hiếu Điềm bình thường rất nhiều, cho

nên, lập tức ta cũng yên lòng, phụng bồi nàng vào một trưa giờ học, về sau buổi tối cùng nàng ăn chung cơm tối, đêm nàng đưa đến nữ sinh cửa túc xá, ôm hôn vuốt ve, mặc cho chính mình cứng rắn vật thể ở nàng trên bụng va chạm cái thoải mái, này mới thỏa mãn mà thả nàng rời đi, sau đó ta xoay người chạy tới gia gia sân nhỏ.

Đến sân nhỏ khi, thời gian đã là hơi trễ, đến gần mười giờ đáng về, gia gia sớm trở về, trong phòng khách điểm cây nến, treo tấm vải đỏ cùng cờ trắng, hết thấy đều đã chuẩn bị ổn thỏa, sẽ chờ ta.

Nhìn thấy ta trễ như vậy mới trở về, gia gia không cảm thấy là có chút tức giận mà hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó đối với ta nói: "Sắc mặt màu hồng, Đào Hoa cấp trên, ta xem ngươi là không kiên trì được mấy ngày á."

"Nào có, ta tâm tính kiên định đâu rồi, " ta đối với gia gia nói.

"Hừ, hy vọng ngươi thật là như vậy đi, tối, cái này cầm, " gia gia đang khi nói chuyện, đem ta kêu lên, trong tay ta nhét một thanh kiếm gỗ đào cùng La Bàn, đối với ta nói: "Đào Mộc đánh ác quỷ, La Bàn chỉ rõ đường, ngươi cho ta cực kỳ hộ pháp, quay đầu nếu không phải gặp phải quá mức tội tệt đồ vật, trên căn bản liền không nên lộn xộn tay, không phải là đến vạn bất đắc dĩ, cũng không cần thương hòa khí mới phải."

Nghe nói như vậy ta gật đầu một cái, một tay cầm La Bàn, một tay cầm kiếm gỗ đào, nhất thời cảm giác mình hướng gia gia tiến hóa không ít, mơ hồ cũng biến thành cao nhân.

Gia gia nói xong, cây đuốc chậu dọn xong, nổi lên rồi giấy nháp, sau đó một bên niệm một ít kết hôn chúc từ, một bên đem ta mua được những thứ kia người giấy, hàng mã, thậm chí là cổ kiện, nhà ở, kim ngân Nguyên Bảo các loại đồ vật đốt cho con lươn tinh cùng nhà quý nữ,

Sau đó, chênh lệch thời gian không nhiều đến gần nửa đêm khi, gia gia đột nhiên đứng lên, giang hai cánh tay, toàn thân đều có chút run run mà lớn tiếng kêu đến hô: "Lương thần giờ lành đã đến, chú rể Tân Nương bắt đầu bái thiên địa!"

Gia gia tiếng nói rơi xuống sau khi, nhất thời ngoài cửa một trận gào thét âm phong thổi tới, thoáng cái liền đem Na Cái đang vẽ bên trên tấm vải đỏ xốc hết lên rồi, sau đó ta giương mắt hướng tranh kia bên trên nhìn một chút, cũng không cảm thấy là có chút ngạc nhiên phát hiện tranh kia bên trên lại là một mảnh trống không, không có thứ gì.

Ngay tại ta đang tò mò khi, đột nhiên gia gia lại vừa là một tiếng hô lớn: "Nhất Bái Thiên Địa!"

"Tốt —— "

Lão nhân gia tiếng nói rơi xuống sau khi, cũng không biết tại sao, ta cuối cùng nghe được một trận tiếng khen, về sau liền gặp được trên bàn ánh nến một trận nháy, ánh sáng đi lang thang bên dưới, trong phòng tựa hồ đứng đầy người.

"Nhị Bái Cao Đường!" Gia gia nói xong sau khi, chính mình hướng bên cạnh bàn trên ghế một tòa, ngay sau đó mị mắt thấy trước mặt, tự nhiên nói: "Hai người các người có thể nghe cho kỹ, từ nay về sau, cực kỳ sống qua ngày, có biết rồi hả?"

Lão nhân gia nói xong, ngay sau đó tốt gật đầu một cái, phi thường hài lòng đứng dậy, sau đó ở chậu than dừng đứng lại, tiếp tục kêu lớn: "Phu Thê Đối Bái —— đưa vào động phòng —— "

Tốt lắm, ngay tại lão nhân gia cái nhà này mới vừa nói ra khi, nhưng không nghĩ trong phòng kia hai cây nến đỏ đột nhiên liền "Phốc ——" một tiếng

dập tắt, về sau cả thế giới lâm vào giống như chết trong bóng tối, ta một tay nắm kiếm gỗ đào, một tay cầm La Bàn, kinh ngạc nhìn đứng ở đằng kia, thật lâu không biết rõ làm sao mới phải, chính muốn lên tiếng hỏi gia gia ở nơi nào khi, đột nhiên cũng cảm giác tay trái một trận lạnh như băng, sau đó ta theo bản năng sờ một chút, ngay sau đó bất giác tay run run một cái, cuối cùng mơ hồ mò tới một cái thể thân thể khổng lồ, cả người nước nóng vội quái đờ, đờ chơi kia tựa hồ là một con cá, lại tựa hồ là một cái Thủy Xà, để cho ta không nói rõ ràng cái gì.

Chương 219: Ma Y quý

Lúc đó, trên tay sờ tới một mảnh kia ẩm thấp thanh lương xúc cảm, ta ngay lập tức sẽ biết đây là một loại từ trong nước tới đồ bẩn.

Đây cũng là có thể lý giải, dù sao gia gia sân khoảng cách Huyền Vũ hồ rất gần, lúc này tất nhiên là muốn mời tới một ít trong nước đồ vật.

Bởi vì lúc trước gia gia đã nhắc nhở qua ta, cho nên ta cũng không có quá khẩn trương, chỉ là tuân theo gia gia dặn dò, không có quá tình huống ngoài ý muốn xuống, trước dĩ hòa vi quý, cho nên, ngay sau đó ta liền đem lấy tay về rồi, cũng không có quá đi để ý tới vật kia.

Bất quá, cái này xúc cảm cũng cho ta một cái nhắc nhở, dù sao, ta nếu có thể cảm xúc đến này một vật, như vậy, vào giờ phút này, trong phòng những vật khác, ta chắc đều có thể cảm giác chạm đến.

Vì vậy, lập tức, bởi vì tò mò lòng lái đi, ta ngay sau đó đem kiếm gỗ đào giao cho trong tay trái, đơn độc trống đi tay trái đến, về sau ta đưa ra tay trái, ở nơi này trong bóng tối, hư lằng lằng mà lục lọi.

Như vậy một trận mây mù bên dưới, ta rất nhanh thì có đi một tí phi thường mới mẻ xúc giác.

Nói thí dụ như, ta đầu tiên là sờ tới một cái cả người lông rậm rạp đồ vật, món đồ kia lớn lên giống là một con khỉ, nhưng là, lại không có cái đuôi, hơn nữa phi thường thành thật ngoan ngoãn, ta đụng chạm nó khi, nó trên căn bản không có gì không ưa cử động, sau khi, ta sờ tới một cụ tương đối dọa người đồ vật, một cái Vô Đầu thân thể, ta thậm chí sờ tới nó máu kia thịt đầm đìa cổ đoạn vụ, sau đó đang ở ta kỳ quái nó đầu đi đâu khi, nó giơ tay lên chuyển rồi đầu một người cho ta, nguyên lai nó đem đầu ôm vào trong ngực.

Quý không đầu, cũng hoặc giả nói là ôm đầu quý, lúc này mới nông thôn xưa nay cũng có, truyền thuyết rất nhiều, vật này ta tương đối quen thuộc, biết nó có một ít Hung Khí, hơn nữa, thời cổ sau khi, loại này Quý Hồn, phần lớn là bị ác nhân chém đầu, cũng hoặc là ác nhân bị quan phủ chém đầu, cho nên, bọn họ không phải là oan hồn chính là ác quỷ, trên căn bản không có ôn hòa nói đến, vì vậy, sờ tới kia quý không đầu khi, ta giữ lại một viên nội tâm, muốn nhìn một chút nó sẽ có hay không có cái gì quá khích hành vi, nhưng mà, tốt nửa ngày trời sau, nó cũng là mặc cho ta đụng chạm, cũng không có gì cử động dị thường, thậm chí có chút thần nhiên tiếp nhận kiểm tra ý tứ.

Nó như vậy một làm, ta sẽ không tốt lại tiếp tục dò xét đi, vì vậy bỏ qua nó, xoay người theo bản năng hướng bàn bên kia sờ qua đi.

Ta biết Đạo Gia gia ngay tại bàn bên kia đứng, mà kia Âm cười chú rể cùng Tân Nương cũng đều ở bên kia, cho nên , ta muốn tìm được trước gia gia, sau đó sẽ nhìn một chút chú rể cùng Tân Nương đang làm gì.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta đi phía trước mầy mò đi qua khi, nhưng không nghĩ, đột nhiên, một cổ cực kỳ khí tức âm hàn ngay mặt đánh tới, về sau trên tay ta liền truyền tới một trận vô cùng kỳ quái xúc cảm, trong hoảng hốt, tựa hồ là mò tới một người, người kia tựa hồ là một nữ nhân, mặc trên người một thân thô ráp áo vải phục, tóc cũng là xõa, trọng yếu nhất là, mặt nàng lỗ, tựa hồ chỉ có Khô Lâu, mà không có máu thịt.

Lúc đó nhận ra được cái tình huống này, ta không tránh khỏi cảm thấy một trận quái dị, bởi vì, trong mắt của ta, thật sự có Quý Hồn, nói như vậy cũng sẽ giữ chết đi là trạng thái, tỷ như kia quý không đầu cái gì, mà cái Ma Y quý, nhưng là Khô Lâu trạng thái, đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ nói nàng là biến thành Khô Lâu sau khi mới chết?

Liền ở ta tâm lý chính nghi ngờ khi, trong giây lát trước mắt sáng lên một trện xanh mơn mớn ánh sáng, kia Ma Y quỹ hai chỉ mắt sáng rực lên, hiện ra thân hình, về sau ta lại nhìn một cái nàng, không cảm thấy là càn kinh ngạc, bởi vì ta phát hiện nàng toàn thân cao thấp rõ ràng đều là Khô Lâu bộ dáng, hơn nữa kia Khô Lâu bên trên còn dính dính rất nhiều máu thịt, toàn thân cao thấp chỉ có một thứ Ma Y áo khoác ngoài ngăn che, toàn thể hình tượng, đơn bạc mà vừa kinh khủng, để cho ta liên tưởng đến một cái phi thường tàn nhẫn tốt máu tanh sự tình, đó chính là, nàng rất có thể là chết oan, hơn nữa lúc chết sau khi là bị người sống lột sống nạo xương, một chút xiu cắt mất trên người máu thịt, hành hạ đến chết.

Nàng khi còn sống rốt cuộc phạm cái gì sai, tao ngộ như vậy Hình Phật, cũng hoặc là ai tàn nhẫn như vậy, cuối cùng dùng như thủ pháp này giết chết nàng, này cũng để cho ta không cách nào tưởng tượng.

Ta duy nhất có thể nghĩ đến chính là thời cổ sau khi có một loại Hình Phật gọi là "Lăng trì", đó là tàn khốc nhất một loại giết người Hình Phật, nói như vậy đều là nhằm vào tội ác tày trời người, loại này Hình Phật là đem người sống treo ở trên cái giá, do đặc biệt đao phủ đảm nhiệm chấp hành quan, dùng cực kỳ tiểu đao sắc bén đem phạm trên người thịt từng điểm cắt đi.

Loại này cắt thịt là rất có chú trọng, kia thì là không thể để cho phạm nhân bị chết quá nhanh, muốn để cho bọn họ ít nhất ở bị 3000 đao trở lên mới có thể chết, cho nên, rất nhiều lúc, những thứ kia đao phủ cũng biết sử dụng nung đỏ đao đi cắt thịt, cứ như vậy, cắt vết thương bởi vì bị đao phiến hâm chín, cũng sẽ không lưu quá nhiều máu, có thể để cho phạm nhân sống được lâu hơn.

Ta từng tại một quyển trong sách xưa thấy qua đối với lăng trì Hình Phật miêu tả, nói là cuối cùng phạm nhân trên căn bản toàn thân cao thấp, ngoại trừ nội tạng ra, máu thịt đều bị tươi sống cắt mất, nhưng mà phạm nhân lại vẫn không có chết, vẫn ở chỗ cũ sườn núi miệng măng to, kia trường cảnh

là hình dáng gì, tùy tiện nghĩ một hồi thì có thể làm cho người không rét mà run.

Như vậy, hiện tại ở nơi này Ma Y quý, chẳng lẽ liền là một vị gặp xử tử lăng trì oan hồn sao? Nếu là như vậy lời nói, vật này sát khí nhất định rất nặng.

Rất hiển nhiên, ta đoán không có sai, lúc ấy ta đầu tiên là cảm thấy toàn thân cao thấp một trận Âm trắc trắc lạnh như băng, về sau ta tầm mắt hoàn toàn mơ hồ, trong hoảng hốt, cuối cùng phát hiện mình đã không trong phòng, mà là đứng ở một mảnh Hoang Lương Sơn dã bên trong, trước mặt chính là một tòa thổ bao mộ phần, mộ phần bên trên cỏ hoang chiều diêu, bên cạnh là một gốc méo cổ lão hộc thụ, trên cành cây chính treo một cái màu trắng bóng dáng, bóng người kia tựa hồ đang ở lạnh lùng nhìn ta.

Lúc đó thấy tràng cảnh này, ta thấy đây là ta sinh ra ảo giác, chắc là kia Ma Y quý ở đầu độc ta, cho nên ta theo bản năng nhắm lại con mắt, muốn giãy giụa đi ra, nhưng không nghĩ, ở nơi này cái ngay miệng, bên tai truyền tới tất tất tác tác âm thanh, trướng mắt thấy lúc, mới phát hiện bốn phía thảo tàng trong tựa hồ có vật gì đang động, ta ngồi xổm người xuống, từ bên trong nhặt lên một vật nhìn một chút, tốt nửa ngày, lại mới phát hiện kia lại là một khối miếng vảy trắng miếng thịt, hiện ra tia máu miếng thịt.

Cái này tình trạng để cho ta cả kinh, về sau cũng không biết chuyện gì xảy ra, tầm mắt đột nhiên gần hơn, tiến vào kia mộ phần trong đồng, lại mới phát hiện nơi đó mặt chỉ có một cái thật mỏng, đã mục nát quan tài, mà ở kia trong quan tài, rõ ràng là một cụ bị miếng thịt chôn đến hài cốt, hài cốt phía trên không còn một vật, chỉ có một thứ Ma Y che lại.

Hài cốt trợn mắt nhìn một đôi trống rỗng con mắt nhìn ta, về sau kia trong quan tài miếng thịt hướng trên người nàng hội tụ tới, từng từng một mà chồng lên, sau đó nàng chậm rãi đứng dậy, giờ phút này, nàng rốt cuộc có

máu thịt rồi, chỉ là, toàn thân cao thấp nhưng đều là nhếch lên tới vảy thịt, hơn nữa còn không ngừng chảy máu ngọ nguậy, kia tình trạng hết sức kinh người, để cho người tê cả da đầu.

Ta không biết đây là ý gì, chỉ là cảm giác trái tim hoàn toàn cũng nắm chặt, sau đó ta theo bản năng lui về phía sau đi, lại nơi nào biết vật kia cuối cùng hướng trên người của ta nhào tới.

Trong lúc nguy cấp, ta đột nhiên nghĩ đến gia gia cùng ta nói rồi sự tình, đối với những thứ kia thành tâm tới chúc mừng Âm Hồn, muốn dĩ hòa vi quý, mà đối với những thứ kia quá mức hung ác, là không cần khách khí, mặc dù cho chúng nó chút lợi hại nhìn kỹ hẳn nói.

Bây giờ ta hẳn là bị này Ma Y Quỷ Sát khí dây dưa, cho nên, ta không thể lại như vậy một mực nhẫn nhịn cùng rút lui, ta muốn có hành động mới được.

Lúc đó tâm lý nghĩ như thế, ta dùng sức nhắm lại con mắt, cảm thụ trong tay mình nắm kiếm gỗ đào cùng Bát Quái Bàn, rất nhanh thì có chút cảm giác, sau đó ta gầm nhẹ một tiếng, một tay quăng lên Bát Quái Bàn, một tay nắm kiếm gỗ đào, liền hướng trước mặt kia miếng thịt đầm đĩa Quỷ Vật đập tới, nhưng không nghĩ vật kia cuối cùng không có cảm giác một dạng vẫn là hướng ta vọt tới, cuối cùng cuối cùng thoáng cái xô ngã xuống đất, đi lên liền đem ta hai chân ôm lấy.

Nói thật, lúc ấy ta cảm giác mình Tâm nhi cũng run lên, hai chân càng bị mã hoàng đốt rồi một dạng cảm giác kia cực kỳ dữ tợn cùng quái dị, sau đó ta có chút mất đi tắc vuông, không biết nên làm thế nào mới tốt, dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể đem mình có thể nghĩ đến tất cả biện pháp cũng sử dụng ra, cắn chót lưỡi, một cái huyết thủy hướng vật kia phun tới, sau đó kiếm gỗ đào cùng Bát Quái Bàn liền mạng đập xuống, thật lâu thời gian, kia Đông Tây Phương mới một cái Cá trê một dạng có chút quyến luyến

không thôi buông lỏng ta chân, chậm rãi lui về một phần trong đồng đi, sau đó ta toàn thân buông lỏng một chút, tầm mắt trở lại trong hiện thật, nhìn lại lúc, mới phát hiện gia gia chính đứng ở trước bàn, hướng trong chậu than tăng thêm giấy nháp muốn kim ngân Nguyên Bảo, một bên nung còn một bên ung dung mà lẩm bẩm nói: "Mới người vui mừng, mọi người lấy tiền rồi —— "

"Gia gia, " thấy cái này tình trạng, ta liền vội vàng tiến lên, có chút theo bản năng nhìn lão nhân gia, muốn nói cho hắn liên quan tới cái đó Ma Y quý sự tình, nhưng không nghĩ gia gia cuối cùng giơ tay lên trở trụ ta nói: "Đừng bảo là, ta đều biết, bất quá bây giờ không cần phải để ý đến kia chút ít chuyện, mới vừa rồi là ta phát hồng bao có chút chậm, bọn họ có chút không kịp đợi mà thôi, bây giờ tốt lắm, bọn họ cầm bao tiền lì xì, hắn liền muốn tản đi."

"Kia sự tình coi như là thành sao?" Ta xem một chút gia gia, sau đó theo bản năng ngẩng đầu hướng trên bàn nhìn sang, lại phát hiện bức họa kia không biết lúc nào, lại bị tấm vải đỏ đắp lên. Ta đưa tay tới, muốn vạch trần nhìn một chút, lại bị gia gia một cái mở ra.

"Không muốn quấy rầy bọn họ, bây giờ bọn họ đang ở động phòng, người nếu là phá vỡ, thật có thể là oan hồn triền thân, lại không giải thoát cuộc sống." Gia gia nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta vội vàng biết điều đi xuống, đi theo gia gia đồng thời ngồi chồm hổm xuống, một bên đốt giấy nháp cùng kim ngân Nguyên Bảo vật, một bên liếc mắt nhìn bốn phía, rất nhanh thì phát hiện trong phòng bóng mờ đang ở từng điểm giảm bớt. Sau đó ta có thể để ý một chút cái đó Ma Y quý, phát hiện nàng tựa hồ cũng không có tiến lên lấy tiền, mà là trực tiếp xoay người đi ra ngoài, cái này làm cho ta có chút kỳ quái, không tránh khỏi đối với gia gia nói: "Có một xuyên Ma Y nữ Khô Lâu quý, hình như là bị xử tử lăng trì, sát khí rất nặng."

"Ừ ?" Nghe được ta lời nói, gia gia nhường mày một cái, ngay sau đó nhưng là như có điều suy nghĩ nói: "Này cũng có thể lý giải, nơi này nguyên lai là Nguyên Triều thủ đô, Chu Nguyên Chương người kia thích nhất tróc da người, đem người một chút xiu cắt thịt tới chết, chỗ này không thiếu được như vậy sát khí rất nặng Quỷ Hồn. Bất quá, nữ nhân bị lãng trì, lại là rất ít nghe nói sự tình, hơn nữa nàng còn khoác Ma Y, đây cũng không phải là một loại Âm Hồn, mà là Âm Thần, không đặc tội nổi."

Nghe nói như vậy, ta bất giác ngẩn ra, suy nghĩ kia Ma Y quỷ sẽ là cái dạng gì Âm Thần, sau đó không tránh khỏi đối với gia gia nói: "Ta thật giống như đặc tội nàng, mới vừa rồi nàng hướng trên người của ta đánh, bị ta mở ra."

"Nàng hướng trên người của người đánh, tại sao?" Gia gia có chút ngạc nhiên hỏi ta.

"Ta nơi nào biết à? Nàng chỉ là có chút dây dưa tới ta ý tứ, ta cũng không hiểu là chuyện gì xảy ra, " ta nói nói.

"Nàng kia đi sao?" Gia gia đang khi nói chuyện, ngẩng đầu hướng cửa nhìn lại.

"Đi, " ta nói nói: "Bất quá thật giống như không lấy tiền."

"Nhìn dáng dấp nàng là để mắt tới người, bất quá cũng không ngại, vừa vặn cho một mình người lịch luyện cơ hội, tự nghĩ biện pháp giải quyết đi, ta sẽ không cho người xen vào rồi, " gia gia đang khi nói chuyện, đứng lên, đem còn lại Nguyên Bảo cái gì cũng thả vào trong chậu than thiêu hủy, sau đó là đối kia che tấm vải đỏ họa đạo: "Chúc mừng hai vị hỉ kết liên lý, không còn sớm sửa rồi, nhị vị nghỉ sớm một chút đi, chúng ta ông cháu cũng không nhiều theo á."

Gia gia nói xong, tỏ ý ta đi quan môn, sau đó chuẩn bị nghỉ ngơi.

Ta làm theo, đóng cửa, sau đó trở về trong phòng, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Nằm trên giường đi xuống sau khi, ta đột nhiên liền nhớ lại tới một cái sự tình, không cảm thấy là đi tới trong phòng khách, lấy cái kia dùng dây buộc tóc màu hồng gói đứng lên Tiểu Ngọc giày, đi vào gia gia trong căn phòng, hỏi gia gia này Tiểu Ngọc giày có phải hay không từ nay thì trở thành một cái Phúc Bảo rồi.

Kết quả, nghe được ta lời nói, gia gia nhưng là khẽ mỉm cười nói: "Nào có dễ dàng như vậy, phàm là cũng còn phải xem chính người tạo hóa, người trước tiên có thể đem này dây buộc tóc màu hồng cho hủy đi, nhìn một chút hiệu quả."

Gia gia lời nói để cho ta có chút không sờ được đầu não, suy nghĩ nếu là đồ chơi này còn không có biến thành Phúc Bảo, ta đây hủy đi dây buộc tóc màu hồng nhưng chính là tự tìm phiền toái, cho nên khi xuống ta quả quyết không dám làm như vậy, chỉ là đem Tiểu Ngọc giày thu vào rồi trong túi xách, sau đó trở về căn phòng nằm xuống nghỉ ngơi.

Này ngủ một giấc đến tự nhiên tỉnh, sau khi trời sáng, đứng lên mua bữa ăn sáng, với gia gia ăn chung xong rồi, sau đó gia gia liền chuẩn bị đi ra quầy, đồng thời còn đem Thạch Sinh ở điện thoại cho rồi ta, để cho ta với hắc liên lạc, để cho hắc tới lấy vẽ, hơn nữa nói cho hắc biết tranh này chỉ có thể tham gia triển lãm tranh, tuyệt đối không thể bán, sau đó gia gia vì yên tâm, sẽ để cho ta khoảng thời gian này tốt nhất chú ý theo dõi hắc, không nên để cho hắc làm ra thất thường gì sự tình tới.

Ta cũng không có nhiều thời gian như vậy, lập tức đem lão nhân gia đưa đi, ta liền gọi điện thoại cho Thạch Sinh ở, để cho hắc tới lấy tranh, Thạch

Sinh ở sau khi nghe, vô cùng hưng phấn, nói là lập tức tới ngay.

Ta gật đầu một cái, cúp điện thoại, sau đó có chút hiếu kỳ mà vạch trần tấm vải đỏ, kiểm tra một hồi tranh kia, kết quả nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi có chút ngây ngẩn.

Bức họa kia, nếu như ta nhớ không lầm lời nói, vốn chỉ là một bức rất phổ thông sơn thủy Tranh thủy mặc, nhưng là bây giờ đâu rồi, nhưng không biết tại sao, liếc nhìn lại, hình ảnh kia Thanh Khí bức người, trong hoảng hốt, tựa hồ từ tranh kia trong thấy được một người khác sinh động thế giới, kia bóng người bên trong tựa hồ sẽ di chuyển, chim tựa hồ thật ở, mà Thượng Thanh thảo cũng tựa hồ cũng là sống.

Đương nhiên, trừ những thứ này ra ra, trọng yếu nhất là, bức họa kia có thể quá hấp dẫn tâm thần người, để cho người lưu luyến quên về, mỗi nhìn một lần, luôn cảm thấy tốt phát hiện đồ mới.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta cũng biết bức họa này đã có linh hồn, là giá trị Liên Thành, không đúng, là bảo vật vô giá rồi, kế tiếp trong cuộc sống, Thạch Sinh ở thật ra thì cái gì cũng không cần làm, chỉ cần mang theo bức họa này đi tham gia triển lãm tranh, chắc hẳn thì sẽ một trùng thiên, nhảy một cái trở thành hiện đại giới hội họa dẫn quân đại sư.

Không trách gia gia đối với hãn tự tin như vậy, nguyên lai gia gia không phải là đối với hãn có tự tin, hãn lão nhân gia là đứng đầu tự có tự tin.

Rất nhanh, Thạch Sinh ở chạy tới, sau đó, làm chính hãn thấy bức họa kia khi, cũng là thật lâu đứng lặng, tốt nửa ngày đều không có thể kịp phản ứng, cuối cùng có thể là quá mức kích động, hãn lại là quỳ xuống, bắt đầu khóc.

Ta bị hãn sợ hết hồn, hỏi hãn sao sao, kết quả hãn nghẹn ngào chốc lát, mới

vừa đối với ta nói: "Ta đến nay trời mới biết cái gì là chân chính vẽ, bức họa này chân thần, có hồn phách, ta bây giờ rất cuộc hiểu, ta đây là tâm tình quá kích động."

"Người minh bạch bức họa này giá trị là được, gia gia giao hẹn qua, không cần biết người khác cho người đắt quá giá cả, bức họa này người đều không thể bán, người chỉ có thể mang theo nó đi tham gia triển lãm tranh, người muốn bán, liền bán trong tay người còn lại vẽ, mặc dù không bức họa này đáng tiền, nhưng là có bức họa này danh tiếng, người còn lại vẽ cũng càng ngày sẽ càng đáng tiền." Ta đối với Thạch Sinh ở nói.

"Đúng, đúng, là có chuyện như vậy, " Thạch Sinh ở lau lau nước mắt, đứng dậy nhìn tranh kia, lại có chút kích động nhìn ta nói: "Bây giờ ta thật có thể đem bức họa này lấy đi rồi sao?"

"Có thể là có thể, nhưng mà người không được quên người với gia gia ước định , ngoài ra, bất cứ lúc nào, cũng phải chú ý, đặc ý thường nghĩ thất ý lúc, không nên bởi vì chính mình nổi danh, liền bị lạc tự mình, nếu là như vậy lời nói, chỉ sợ người sẽ ngã rất thảm, biết chưa?" Ta nói với hắn.

"Minh bạch, ta minh bạch, cảm ơn người, tiểu sư phụ!" Thạch Sinh ở đang khi nói chuyện, đem tranh kia cuốn một cái, sau đó ước chừng như rồi tài bảo như thế, kích động cả người run rẩy hướng phía ngoài chạy đi rồi.

Thấy hắn cử động, ta cũng không nói gì nhiều, chỉ là lắc đầu một cái, bắt đầu dĩ nộ cười, sau đó là chuẩn bị quan môn rồi đi sân đi trường học giờ học, chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ta lúc ra cửa sau khi, mới vừa đi tới giao lộ, đột nhiên cũng cảm giác khóe mắt thối qua bôi đen ảnh, về sau trong hoảng hốt, tựa hồ nghe được một câu thanh âm khàn khàn nói: "Hôm nay không thích hợp xuất hành —— "

"Ừ ?" Ta ngẩn ra, suy nghĩ chẳng lẽ phụ cận đây cũng có người ở bày sập

coi quẻ? Nhưng mà, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, ta tìm nửa ngày cũng không phát hiện có người coi quẻ, sau đó ta chỉ có thể đem lúc đó giống quy kết vì chính mình lỡ tai xuất hiện huyền thính, sau đó ta như thường vẫy tay kêu một chiếc xe taxi, ngồi lên, chuẩn bị đuổi đi trường học.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, tài xế xe taxi kia tựa hồ là vừa mới gặp cái gì tương đối để cho hắn cảm thấy thống khổ sự tình, cho nên lúc đó chiếc xe kia hắn mở với đứng lên như thế, cuối cùng lại còn công khai vượt đèn đỏ, ở một cái lối rẽ đột nhiên một cái trôi đi ngừng lại, quay đầu nhìn ta, lòng tràn đầy cảm thán hỏi ta nói: "Tiểu huynh đệ, người nói người này a, còn sống rất cuộc có ý gì? Ta xem còn không bằng chết sớm một chút được, xong hết mọi chuyện —— "

Lúc đó ta tâm lý nhất thời liền mẫn lên, cái trán cũng bắt đầu đổ mồ hôi.

Chương 220: Đột nhiên vận xui

Xem ra hôm nay vận khí thật là thật không tốt, quả nhiên là không thích hợp xuất hành, vừa ra khỏi cửa liền gặp một cái bi quan bi quan chán đời tài xế xe taxi, nghe hăn lời này đầu, tựa hồ là muốn tìm cái chết a.

Ta thảo người tổ tông, người muốn tự sát, khác biệt mang ta lên a.

Lúc đó ta một bên ở tâm lý mắng to, một bên trấn an tài xế xe taxi kia nói: "Đại thúc, người dừng một bên một chút, ta đã đến."

"Ô kìa, tiểu huynh đệ, người không phải là phải đến đại học Đông Nam mà, được rồi, ta biết người nghĩ rằng ta muốn tự sát, sợ chứ, thật ra thì người không cần lo lắng, con người của ta a, cho tới bây giờ đều là cái bộ dáng này, coi như là chính mình chết, cũng tuyệt đối sẽ không hại người khác, cho nên người yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem người an toàn thả đến cửa trường học, " tài xế xe taxi kia còn rất kiên định, nhưng không quản đến hăn nói thế nào, lúc này ta, tâm lý đã là thất thượng bát hạ, cực kỳ lo lắng, trên người đều đã có chút muốn toát mồ hôi.

Sau đó ta tâm lý suy tính một chút, lập tức liền đối với tài xế xe taxi kia nói: "Đại thúc, người xem, này bên cạnh mỗi nhà vui siêu thị, vừa vận ta muốn mua ít đồ, cho nên, ta trước hết không đi trường học, ngài dừng bên lề là được, ta gấp đôi cho người tiền xe."

Ta nói chuyện đang lúc, đem tiền cũng móc ra rồi, sau đó sẽ chờ tài xế kia dừng xe, nhưng là, cũng vừa lúc đó, để cho ta không nghĩ tới sự tình xảy ra, người tài xế kia đột nhiên quay đầu nhìn ta, trên một gương mặt khối đen mờ mịt mà trợn mắt nhìn ta nói: "Tiểu huynh đệ, người chính là ở chê ta đúng hay không? Nói cho ta biết, tại sao? Vợ ta cùng người chạy, còn lừa gạt ta tất cả tiền, bây giờ tất cả mọi người đều mới trò cười ta, người cũng đang cười lời nói ta đúng hay không? ! Đúng hay không?"

Khốn kiếp tài xế đang khi nói chuyện, vẻ mặt cực kỳ kích động, chân ga không cảm thấy là càng giẫm đạp càng lớn, sau đó xe liền thuận đường thẳng về phía trước biểu rồi đi ra ngoài, này nguyên vốn cũng không là rất đáng sợ, trọng yếu nhất là, lúc này tài xế kia ép cần bản không hề nhìn về phía trước, hân một mực ở nhìn ta.

Sau đó, ở nơi này cái ngay miệng, ta khi thấy hai chiếc xe tải lớn từ đối diện xông lại, nhìn bộ dáng kia, xe kia Tử Ưng nên sẽ trực tiếp đụng vào xe tải lớn bên trên, sau đó hai người chúng ta cơ hồ là chắc chắn phải chết.

Lúc này, ta không dám có bất kỳ chần chờ, chột kéo cửa xe, đẩy ra, sau đó cả người liền ôm bọc sách từ cửa xe xông ra ngoài.

Lập tức, ta cả người té lăn trên đất, thân thể giống như bánh xe một loại cồn động, tư vị kia, đúng là không có cách nào diễn tả bằng ngôn từ, cảm giác cả người xương cốt đều đã bị chơi đùa chặt đứt, hơn nữa, điểm chết người là, ta mặt trên đất lau một chút, lập tức liền lau sạch một tảng lớn da, cái này làm cho ta trực tiếp liền mặt mày hốc hác rồi.

Duy nhất đáng được ăn mừng là, bởi vì lúc này là đang ở thành phố, cho nên cái đó xe taxi bản thân tốc độ thì không phải là rất nhanh, mặc dù đang cuối cùng tài xế kia đạp chân ga gia tốc, nhưng là lại như cũ không phải là rất nhanh, cho nên ta té xuống sau khi, cũng không phải rất nặng, cũng không có đảm thương được xương, chỉ là trầy rất nhiều địa phương.

Lúc đó ta trên đất lăn lông lốc vài vòng sau khi, ngẩng đầu nhìn lúc, đúng dịp thấy một tài xế xe taxi kia từ trong xe đưa đầu hướng ta nhìn một chút, lúc ấy cũng không biết tại sao, ta cuối cùng thấy được một cái rõ ràng đầu khô lâu, về sau sau một khắc, liền đột nhiên nghe được "Oành ——" một tiếng vang dội, xe taxi kia đã cùng xe tải lớn mãnh liệt đụng vào nhau.

Sau đó phát xảy ra cái gì sự tình, ta đều đã nhớ không quá rõ, ta chỉ nhớ rõ

một mảnh tia lửa chói mắt, về sau là máu bắn tung bắn, hai chiếc xe ở đưng vạy vẹo thành một đoàn, người bên trong dĩ nhiên là không có một có thể còn sống sót.

Tai nạn xe cộ sau khi phát sinh không bao lâu, đám người liền vây lại, lộn hỗn loạn, ta cũng bị người từ dưới đất kéo dậy, hướng trên xe cứu thương nhắc, bất quá ta rất nhanh thì chính mình đứng lên, sau đó nói cho bọn hắn biết ta không sao, về sau ta lại là có chút trốn bán sống bán chết ý tứ, cũng không biết là thế nào đi lang thang tới trường học trong, cuối cùng trực tiếp đi trường học phòng cứu thương, đơn giản băng bó một chút, đem vết thương khử độc một chút, cũng liền trở về nhà trọ đi.

Đến trong nhà trọ khi, thời gian cũng đã là đến gần buổi trưa, ta cả người đầu óc choáng váng, cũng không đi học, trực tiếp đi ngủ, sau đó ngủ một giấc đến trời tối, đột nhiên sau khi tỉnh lại, cảm giác giống như là xuống Hồn như thế, luôn cảm giác mình đầu óc choáng váng, tựa hồ là sốt.

Bởi vì cả ngày không ăn cái gì, đói bụng rồi, cho nên bò xuống giường, chuẩn bị đi ăn cơm, không nghĩ vừa ra cửa lại đụng phải Lương Hiếu Điềm, nàng nhìn thấy ta tổn thương thành tình trạng như thế này, dĩ nhiên là phi thường lo lắng, liền vội vàng hỏi ta thế nào, sau khi biết ta sốt, liền mang theo ta, chuẩn bị đi bệnh viện nhìn một chút.

Nhưng không nghĩ, hai người chúng ta mới vừa đi tới một cái tương đối đen trên đường mòn lúc, đột nhiên bên trong lao ra 4 5 cái cầm côn gỗ bóng người, đi lên liền hướng về phía ta đầu một trận đập mạnh.

Lúc đó dưới tình huống đó, ta ép căn bản không hề lực trở tay, chỉ có thể đoàn kết lại với nhau, ngã lăn trên đất bị đánh.

Lương Hiếu Điềm kêu khóc đi lên nghĩ bảo vệ ta, nhưng cũng bị xé ra, còn giống như bị đánh.

Những người đó sau khi đánh xong, một người trong đó mới vừa bỏ lại lời nói, lạnh lùng đối với ta nói: "Tiểu tử ngươi cho Lão Tử nhớ, đây là Liêu Khải cho các ngươi thăm hỏi sức khỏe, lần sau lại đi đường đêm, chú ý cẩn thận a!"

Những người đó nói xong, liền đồng thời biến mất ở rồi cây tăng bên trong, từ đầu chí cuối, chúng ta thậm chí cũng không thấy rõ bọn họ đáng vẻ.

Lúc đó cái tình huống này, ta cùng Lương Hiếu Điềm có chút khóc không ra nước mắt ý tứ, chỉ có thể là đồng thời đỡ đi bệnh viện, mỗi người nơi sửa lại một chút, về sau tìm một cái quán ăn nhỏ ngồi xuống dùng cơm.

Ăn cơm ngay miệng, chúng ta lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, phát hiện với nhau đều là sừng mặt sừng mũi, không khỏi đều có chút ít bật cười.

"Cái này Liêu Khải xem ra là không nghĩ từ bỏ ý đồ a, " ta nhìn Lương Hiếu Điềm, mỉm cười một chút nói.

"Tiểu Bắc, ta biết ngươi hiện tại ở tâm lý đối với hãn rất tức giận, nhưng mà, ta hy vọng ngươi hơi chút yên tĩnh một chút, không muốn sẽ cùng hãn tranh chấp, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, này cái sự tình cứ như thế trôi qua đi, lần này hãn tìm người đánh người một hồi, nghĩ đến sau này cũng sẽ không lại tìm người phiền toái, " Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

Lương Hiếu Điềm rất ý tứ rõ ràng, nàng là lo lắng ta cùng Liêu Khải mâu thuẫn một mực kéo dài nữa, cho nên sẽ để cho ta không nên cùng Liêu Khải tiếp tục mâu thuẫn đi xuống.

Nghe được nàng lời nói, ta gật đầu một cái, ngay sau đó nói với nàng: "Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không như thế ngây thơ."

Nhìn thấy ta nói như vậy, Lương Hiếu Điềm phương mới yên lòng, sau đó chúng ta đơn giản ăn chút gì, cơm nước xong, đang chuẩn bị tính tiền, kết quả kia trong quán cơm trên TV phát ra thứ nhất tân văn lập tức đưa tới ta chú ý.

"Căn cứ tin tức mới nhất, năm nay tổ chức Tranh thủy mặc triển đã thuận lợi hạ màn kết thúc, lần này triển lãm tranh, tổng cộng có hơn hai ngàn bức họa làm triển lãm, trong đó khiến người chú mục nhất, bị đương thời giới hội họa ngôi sao sáng Ngô Nguyệt đại sư bầu thành thần vận làm họa tác, đến từ Nam Kinh thành phố Nam Kinh khu một vị gọi là Thạch Sinh ở họa sĩ. Vị này thạch tiên sinh thu ý hàm xuân đồ, lập ý động lòng người, bút pháp nhần nhụi, xa xa lưu loát, để cho người nhìn một cái bên dưới, lưu luyến quên về, họa tác triển lãm lúc, đã có hơn mười vị Tranh thủy mặc người yêu thích nguyện ý ra giá cao mua được bức họa này, hiện trường giá tiền cao nhất, cuối cùng đã tiêu thẳng đến kinh người hai chục triệu. Chỉ tiếc là, họa tác sáng tác người cũng không có đem bức họa này bán ra, chỉ là đáp ứng là tại chỗ Tranh thủy mặc người yêu thích mỗi người sáng tác một bức Tranh thủy mặc, về phần giá cả, chính là âm thầm khác nghị rồi. ."

Trong ti vi chương trình thời sự hấp dẫn ta, lúc ấy ta nhìn phía trên kia truyền phát ra hình ảnh, khi thấy Thạch Sinh ở xuân phong đặc ý mà đứng ở đó bức linh vẽ trước mặt, hưởng thụ mọi người ủng hộ.

Có thể tưởng tượng là, từ nay về sau, người này nhất định là thanh minh xa ba, đại hồng đại tử (hàng hot), nhất định sẽ có kiếm không xong tiền, chỉ là không biết có thể hay không cũng vì vậy gặp phải càng nhiều phiền toái.

Ngay sau đó cùng Lương Hiếu Điềm từ quán cơm đi ra, kết quả oan gia hẹp lộ là, chúng ta lại ở cửa trường học đụng phải Liêu Khải.

Lúc đó người này chính mang theo vài người đứng ở đằng kia nói chuyện, nhìn thần tình kia, tựa hồ là trong lúc vô tình gặp phải chúng ta, nhưng mà chỉ có mình ta tâm lý biết rõ, thật ra thì hẳn là cố ý đang chờ ta cùng Lương Hiếu Điềm trở lại.

Thấy Liêu Khải, ta tâm lý rất giận, dù sao hẳn đánh ta không liên quan, hẳn thậm chí ngay cả Lương Hiếu Điềm cũng đồng thời đánh, cái này thì để cho ta có chút không nhịn được hỏa khí, cho nên lúc đó ta thiếu chút nữa thì không nhịn được, sau đó thật may Lương Hiếu Điềm một góc kéo ta, ta đây mới kềm chế hỏa khí, đi theo Lương Hiếu Điềm hướng trong trường học đi vào.

Nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại chúng ta vừa muốn né tránh khi, nhưng không nghĩ kia Liêu Khải đột nhiên trúng tà một dạng ngửa đầu phát ra một trận tiêm lệ cười quái dị, về sau ngoắc tay, mang theo nhiều người trong nháy mắt chạy tới đem ta cùng Lương Hiếu Điềm ngăn cản.

"Liêu Khải, ngươi muốn làm cái gì?" Lương Hiếu Điềm nhìn Liêu Khải hỏi.

"Tiểu Điềm, ngươi nhưng là đáp ứng làm bạn gái của ta, " Liêu Khải mị đến mắt nhìn Lương Hiếu Điềm, khóe miệng cười lạnh một tiếng, nhìn ta nói: "Lô Tiểu Bắc đúng không? Ta điều tra qua ngươi bối cảnh, ta nói một mình ngươi khe núi trong khe bò ra ngoài tiểu tử nghèo, rốt cuộc có hay không tự biết mình? Lại đối phó với ta, hơn nữa còn động thủ với ta, hắc hắc, lúc ấy ta bị ngươi khí thế hù dọa, còn tưởng rằng ngươi có bao nhiêu cân lượng, không nghĩ tới ngươi chính là cái lãng đầu thanh, đây cũng là để cho ta có chút tới hứng thú, như thế nào đây? Nếu không chúng ta thật tốt chơi một chút, ngươi thấy thế nào? Ta cho một mình ngươi nghịch tập cao giàu đẹp trai cơ hội, như thế nào?"

Rất hiển nhiên, cái này Liêu Khải bị ta sau khi đánh, không có nhàn rồi, mà

là rất nhanh thì nắm rõ ràng rồi ta tình huống, biết ta là không có bối cảnh tiểu tử nghèo, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, hẳn tìm người đánh xong ta sau khi vẫn không tính là xong, còn thân hơn tay đem Lương Hiếu Điềm đoạt lại đi. Lúc này ta trong mắt hẳn, nhất định là một cái muốn mặc cho hẳn dày xéo cùng làm nhục tồn tại, thực lực của ta căn bản tựu vô pháp cùng hẳn chống lại.

Nhưng mà, đáng tiếc là, hẳn suy nghĩ hết thay đều là sai.

Lúc đó ta nhìn Liêu Khải kia đặc ý mặt nhọn, không biết tại sao, đột nhiên nghĩ phải thật tốt trêu đùa hẳn một chút, cho nên, lập tức ta ở tâm lý tiền đặt cuộc quẹt một cái, rất nhanh liền nghĩ đến một cái biện pháp, về sau ta nhưng là chậm rãi nhắm lại con mắt, bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, cẩn thận cảm xúc chung quanh khí tức, đúng như dự đoán, rất nhanh thì nhận ra được một cái âm hiểm bóng người đứng ở sau lưng ta, đó là một cái khoác Ma Y Khô Lâu, nàng quả nhiên theo ta, mà ta ngày này tới chuyện xui xẻo, so sánh tất cả đều là nàng làm ra tới.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi là ở tâm lý phát ra một cái thanh âm nói: "Chính là người trước mặt này, nếu như người có thể đủ giúp ta cuốn lấy hẳn bảy ngày, sau khi ta nhất định nhưng giúp người tìm được hài cốt, cực kỳ an táng, cho người lập nét khắc trên bia bài, thậm chí giúp người tìm hậu nhân, cho người hưởng thụ sinh tế, người thấy thế nào? Nếu như người đồng ý giao dịch này lời nói, mời lên trước ở trên mặt hẳn đánh một cái tát."

Ta lời này sau khi nói ra, kia Ma Y quý thật lâu cũng không hề nhúc nhích, rất hiển nhiên, ta đưa ra tiền đặt cuộc còn chưa đủ cám dỗ tính.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta tâm lý suy nghĩ một chút, không tránh khỏi nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là, cái này Ma Y quý là thấy được lão lươn tinh cùng nhà quý nữ hôn lễ sau khi mới đây đưa tới ta, như vậy,

từ hướng này mà nói, nàng là không phải là bởi vì hâm mộ lão lươn tinh cùng nhà quý nữ, cho nên mình cũng muốn Âm cưới?

Nghĩ tới đây, ta vì vậy liền nói với nàng: "Ta cũng giúp người Âm cưới, cho người tìm một bạn lữ, người xem coi thế nào?"

Nghe nói như vậy, kia Ma Y quý đi về phía trước đi, tựa hồ là đồng ý, nhưng là lại thật giống như vẫn chưa có hoàn toàn đồng ý, mà là vừa đi, một bên phát ra âm trầm thanh âm khàn khàn nói: "Ta cũng phải một bức họa."

Lời này liền rất rõ ràng rồi, nàng chính là hâm mộ kia cái nhà quý nữ cùng lão lươn tinh, cho nên hẳn cũng muốn tìm một bạn lữ, đồng thời cũng muốn cái chỗ an thân.

Những thứ này đều là tương đối khá giải quyết sự tình, cho nên khi xuống ta ở tâm lý gật đầu một cái, đồng ý, về sau ta trương mở con mắt, ngay sau đó liền thấy đứng trước mặt ta Liêu Khải, trong lúc bất chợt nhướng mày một cái, đưa tay sờ một cái chính mình mặt, có chút nghi ngờ nói: "Thế nào này quai hàm đột nhiên với băng như thế lạnh? Đây là chuyện gì xảy ra?"

Người này nói xong sau khi, lại ngay sau đó liền giương mắt nhìn ta một chút, về sau tốt nhìn Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, ta khuyên người cũng không cần tại loại này tiểu tử nghèo trên người lãng phí thời gian, hẳn căn bản là không xứng với người, người chính là cùng ta rời đi, có được hay không?"

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm kéo một cái trong tay ta nói: "Tiểu Bắc, chúng ta không muốn chấp nhận với hắn, đi thôi."

Ta gật đầu một cái, đi theo Lương Hiếu Điềm hướng bên đi vào trong, không để ý tới kia Liêu Khải, nhưng mà kia Liêu Khải nhưng là không

thuận theo bất nạo mà đuổi theo, tựa hồ không muốn cho ta tại chỗ không xuống đài được mới được.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi nghiêng đầu nhìn Liêu Khải, còn có theo hần đồng thời mù lặn lộn đám người kia nói: "Liêu Khải, người khả năng đã thăm dò ta bối cảnh, biết ta là khe núi trong rãnh bò ra ngoài tiểu tử nghèo, nhưng mà, ta nghĩ rằng nói cho người biết là, người chỉ biết một trong số đó, không biết hai. Ta là một cái tiểu tử nghèo không tệ, nhưng mà, ta gia gia là một cái rất cao minh đoán vận mạng, ta từ nhỏ đi theo lão nhân gia học tập xem tướng, cho nên, ta bây giờ có thể rất phụ trách nói cho người biết, người cùng với lãng phí thời gian ở chỗ này theo ta nói dóc, chẳng đi trước chuẩn bị cho chính mình một chút hậu sự, bởi vì, căn cứ ta quan sát, người đang ở đây trong vòng ba ngày, nhất định có trọng tai, có thể sống sót hay không, thì nhìn mạng người rồi."

"Thảo giời ạ, ăn nói bừa bãi, xem ta không gạt chết người!" Liêu Khải còn tưởng rằng ta cố ý vu khống hãm hại hần, đang khi nói chuyện liền muốn tiến lên động thủ, nhưng mà ta nhưng là đột nhiên kéo một cái Lương Hiếu Diễm tay, quay đầu chạy, vừa chạy còn vừa hướng Liêu Khải nói: "Đến lúc đó đừng đến yêu cầu ta!"

Rất hiển nhiên, ta đây sao lâm trận bỏ chạy, rất mất mặt, nhưng mà, Lương Hiếu Diễm cũng rất hiểu ta, cũng cảm thấy ta có thể đuổi có thể khuất, rất cơ trí, cho nên thật ra thì ta cũng không phải là rất mất mặt, cuối cùng vẫn là đem Lương Hiếu Diễm đưa đến nàng lầu dưới nhà trọ, sau đó chính ta chính là trở về nhà trọ nghỉ ngơi.

Lúc đó, Lưu Húc vừa vận năm cả một cái em gái tử lộ qua, thấy ta, liền hỏi ta thế nào, ta đem tình huống đơn giản cùng hần nói một lần, người này liền có chút bận tâm đối với ta nói: "Nhìn dáng dấp kia Liêu Khải là không chuẩn bị từ bỏ ý đồ, ta khuyên người hay là cẩn thận một chút thì tốt hơn, ta nghe nói tiểu tử này hạ thủ rất đen, thường thường phía sau gõ muện côn,

nghe nói hần lúc lên cấp 3, liền làm tàn qua hai người."

Nghe được Lưu Húc lời nói, ta khẽ mỉm cười, không coi là chuyện to tát, gồi Tiểu Ngọc giầy buồn ngủ một chút, ngày thứ hai cảm giác tinh thần thật tốt, đón sáng sớm xán lạn ánh mặt trời đi ăn cơm, cơm nước xong đi học, hết thầy đều phi thường thuận lợi.

Cứ như vậy, rất nhanh thì hai thiên thời đang lúc đi qua, ngày thứ ba sáng sớm, mới ra ký túc xá môn, một bóng người đã là run rẩy ngăn cản ta đi đường, ngẩng đầu nhìn lúc, phát hiện không là người khác, chính là Liêu Khải, chỉ là lúc này hần, hơi đầu thổ kiềm, vẻ mặt tiều tụy, trên đầu, còn có trên chân tựa hồ cũng có thương tích, tình huống rất không xong, sau đó hần nhìn ta ánh mắt, càng là tràn đầy tha thiết, về sau ngay tại ta làm bộ như không nhìn thấy hần, đi vòng hần đi về phía trước khi, hần do dự một chút, có chút ăn nói khép nép mà theo sau, đối với ta nói: "Lô Tiểu Bắc, Lô Tiểu Bắc, cái đó, người, người bây giờ có rãnh không? Ta nghĩ rằng cùng người trò chuyện một chút."

" Xin lỗi, không rãnh, " ta nhìn hần một cái, cười lạnh một tiếng nói.

"Không, không, ta biết người là đi ăn điểm tâm, như vậy đi, ta mời người ăn điểm tâm, " Liêu Khải đang khi nói chuyện, theo ta đồng thời vào nhà ăn, sau đó cướp quẹt thẻ, giúp ta thanh toán tiền ăn sáng, về sau ta ăn điểm tâm khi, hần liền lòng tràn đầy giam giữ mà ngồi ở ta đối diện, nhìn ta nói: "Lô Tiểu Bắc, thật thật xin lỗi, đêm hôm đó là ta không tốt. Ta không nghĩ tới người thật là cao nhân, thật đúng là cho người nói trúng, ta trong mấy ngày qua, cũng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên một cái số con rệp, hắc, ta không nói người cũng hần có thể đã nhìn ra, ta đã hai ba lần tử lý đào sinh, thiếu chút nữa thì ngỏm rồi, cho nên, ta nghĩ rằng tìm người hỏi một chút, ta cái tình huống này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Có thể hay không giúp ta phá giải phá giải?"

"Đầu đường đoán vận mạng rất nhiều trong miếu hòa thượng cũng không ít, người đi tìm bọn họ tốt lắm." Ta lạnh nhạt mà đối với Liêu Khải nói.

Nghe được ta lời nói, Liêu Khải lòng tràn đầy thống khổ toét miệng nói: "Ta tìm bọn hăn nhìn, nhưng là bọn hăn tuy nhiên cũng không nhìn thấy gì, còn nói ta chính là thời gian không thuận."

"Đó chính là thời gian không thuận chứ, này không có cách nào phá giải, " ta ăn xong người cuối cùng bánh bao, đem cháo loãng quát một tiếng, đứng dậy lau miệng hướng phòng học đi.

Liêu Khải thí diên thí diên theo sau, dọc theo đường đi lấy lòng ta, thanh âm một số gần như cầu khẩn.

Ta căn bản liền không để ý tới hăn, kính đi thẳng về phía trước, sau đó, ngay tại ta sắp đi vào trong phòng học, chính là người đến người đi, ở vào giáo học lâu phía dưới phồn hoa khu vực khi, tên khốn kia nhưng là đột nhiên thoáng cái ngay trước mọi người cho ta quỳ xuống, sau đó chính là vừa hút chính mình bàn tay, một bên khóc đối với ta nói: "Lô Tiểu Bắc, ta biết lỗi rồi, van cầu người tha thứ ta, từ nay về sau, ta tuyệt đối chỉ thích một mình ngươi, không bao giờ nữa đi câu tam đáp tứ dẫn đến những người khác, người chính là lòng ta, người chính là ta món gan, người chính là ta sinh mệnh 1 phần 2. . ."

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta hai mắt tối sầm lại, thiếu chút nữa thì phun ra ngoài.

Chương 221: Chiêu Tài Tiến Bảo

Ta vẫn thật không nghĩ tới cái này Liêu Khải lại sẽ như vậy không có liêm sỉ, nói quỳ liền quỳ xuống, hơn nữa quỳ xuống sau khi còn đáng thương mà tiến hành một phen động tình biểu lộ, đây quả thực vượt ra khỏi người địa cầu tư tưởng phạm vi, trong lúc nhất thời ta nhìn hắn, cảm giác có chút không khỏi chán ghét.

"Ta thảo, cái này quá cơ đi?"

Không tìm đường chết thì không phải chết người, Lưu Húc chính tốt xuất hiện vào lúc này ở bên cạnh ta, sau đó hắn đánh một cái bả vai ta, mị mắt thấy ta hỏi "Ta nói Lô Tiểu Bắc a, người khi nào khẩu vị trở nên đặc biệt như vậy? Ô kìa nha, không trách người với Lương Hiếu Điềm chung một chỗ lâu như vậy, đều đang không có tính thực chất phát triển, nguyên lai người cái tên này là một cơ lão a, ngạch, xem ra ta sau này hay là cách người xa một chút cho thỏa đáng." Lưu Húc đang khi nói chuyện, theo bản năng run run một chút, xoay người chạy đi.

Ta lòng tràn đầy buồn rầu, vừa định mắng hắn đôi câu, kết quả vừa nghiêng đầu, khi thấy Lương Hiếu Điềm vô cùng ngạc nhiên mà đứng ở bên cạnh nhìn ta cùng Liêu Khải, thật lâu thời gian, nữ nhân này mới vừa như lúc ban đầu tỉnh mộng mà thở dài một cái, đối với ta nói: "Lô Tiểu Bắc, không nên thương tâm, yên tâm đi, coi như người thích là nam nhân, sau này ta còn có thể cùng người làm hảo tỷ muội —— "

Ta đi muội người!

Lúc đó ta một cái lão huyết giấu ở ngực, thật lâu đều không có thể phun ra, thiếu chút nữa biến thành Đại Di Mụ từ bên dưới nước tiểu đi xuống, sau đó, ngay tại ta há hốc mồm, chuẩn bị giải thích khi, nhưng không nghĩ Lương Hiếu Điềm cũng xoay người rời đi.

Lương Hiếu Điền sau khi đi, ta thật sự là không nhìn được, nâng lên một cước liền đem Liêu Khải đạp lộn mèo ở trên mặt đất, lòng tràn đầy chán ghét đối với hắn hét: "Cho Lão Tử lăn xa chút, bớt đi chán ghét ta, đây dựa nửa lời nói, có tin ta hay không đánh chết ngươi!"

"Ô kìa, đánh là đau mắt là ái, thân ái, ngươi ngay cả tức giận khi cũng như vậy uy mãnh ——" Liêu Khải ưỡn mặt tốt ôm lấy ta bắt đầu.

Ta thật sự là đối với hàng này bất đắc dĩ, hơn nữa chung quanh vây xem người càng ngày càng nhiều, cuối cùng ta không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là xoay người hướng trong tòa nhà dạy học mặt đi, sau đó chạy chậm chậm, quẹo vào một nơi tương đối ẩn núp trong góc, chờ Liêu Khải theo kịp, này mới nhìn hắn đạo: "Bớt nói nhảm, nói đi, ngươi rốt cuộc muốn thế nào, có phải hay không giúp ngươi đem vận xui khu trừ, cũng sẽ không lại quấy ta?"

"Hắc hắc, đó là dĩ nhiên, " Liêu Khải nhìn ta, toét miệng cười một tiếng, ngay sau đó cuối cùng nhân yêu một loại mà tao thủ lộng tư, trên dưới nhìn một chút chính mình, hỏi ta nói: "Ta đẹp trai như vậy, ngươi thật đối với ta một chút cảm giác cũng không có?"

Ta có người Mager so với!

Lúc đó ta thiếu chút nữa một cái tát rút được trên mặt hắn, cuối cùng khó khăn lắm nhìn được, lúc này mới cau mày nhìn hắn đạo: "Ngươi nói một chút tình huống cụ thể đi, ta xem một chút có biện pháp nào hay không giúp ngươi giải quyết hết."

Thật ra thì ta thấy hắn vận xui là bởi vì kia Ma Y nữ quỷ gây ra, nhưng là vì che giấu chuyện này chân tướng, ta chỉ có thể là ra vẻ cái gì cũng không biết, vẫn là để cho chính hắn nói.

Nghe được ta lời nói, Liêu Khải vì vậy đem hân hai ngày này gấp gờ nói ra, ta sau khi nghe, không tránh khỏi một trận chắc lưỡi hít hà, vẫn thật không nghĩ tới kia Ma Y quý dữ dội như vậy, cuối cùng thiếu chút nữa bắt hân cho hại chết.

Nguyên lai, tự từ đêm hôm đó Liêu Khải ở cửa trường học ngăn ta lại cùng Lương Hiếu Điềm, bị ta thả ra Ma Y quý đây đưa tới sau khi, người này sẽ không lại an ổn qua.

Đầu tiên một cái sự tình chính là hân phát hiện mình kia vật gì không được, bởi vì buổi tối hôm đó hân mang theo một cái cô em gái đi mượn phòng, sau đó hân căn bản liền không cứng nổi, cuối cùng hân cho là chính mình uống rượu quá nhiều, có chút không đủ hưng phấn, vì vậy liền cưỡng bách người ta tiểu cô nương cho hân căn, cho là như vậy là có thể dậy rồi đâu rồi, kết quả đâu rồi, người ta tiểu cô nương ngược lại không Si xuống ngủ, dựa theo hân yêu cầu làm, nhưng mà tốt nửa ngày, hay là mềm nhũn với một khối thịt chết như thế, cái này làm cho tiểu cô nương kia cảm tức vạn phần, trực tiếp đem căn xuống một cái, thiếu chút nữa chưa cho căn đứt, sau đó đau đến hân ở trên giường ôm hạ bộ quý khóc sùi tru lẫn lộn, người ta tiểu cô nương bọc nhỏ bao một xách liền đi, căn bản liền không để ý tới nữa qua hân, thậm chí, ngày thứ hai bắt đầu, trong trường học nữ sinh phần lớn đều biết hân là cái nhuyển đàn, rất nhiều nữ nhân đều đối với hân nháy nháy mắt cười hân, làm hân vạn phần lúng túng, trên căn bản cũng không dám ra ngoài đi gặp người.

Sau đó hân đi bệnh viện kiểm tra, người ta thầy thuốc cũng không kiểm tra được cái gì, điểm chết người là, lúc ấy hân vật kia bởi vì bị cô em gái căn, cho nên vẫn luôn là sưng, nhìn cùng như thế, trên thực tế là sưng, vừa đụng liền đau đến với đao cắt như thế.

Hân cái này buồn rầu a, phải đi với bạn thân đây uống rượu với nhau, sau đó uống say, hân người anh em đem hân đỡ đi tân quán, buổi tối hôm đó

cộng thêm hấn, tổng cộng có sáu người, nghe nói ngoài ra kia năm cái trảng hấn thật ra thì thâm mến hấn đã rất lâu rồi, cho nên, lúc ấy thừa dịp hấn say rượu rồi, liền không nhịn được. . .

Lại nói đâu rồi, nửa đường khi, tên khốn này thật ra thì đã tỉnh, nhưng mà hấn cũng không có giẫy giụa, cũng không có biểu hiện ra, bởi vì hấn phát hiện mình lại rất hưởng thụ loại cảm giác này, thậm chí cảm thấy đến so với chính mình trước cùng nữ nhân làm kia cái sự tình cũng thoải mái, bởi như vậy, hấn trong lòng liền sản sinh biến hóa, thủ hướng cũng liền xuất hiện vấn đề, cho nên hấn sáng sớm hôm nay mới sẽ biến thái như vậy, nếu không lời nói, đổi thành trước hấn, phỏng chừng hấn căn bản liền không làm được.

Bất quá, này chút ít sự tình cũng vẫn tính là nhẹ, chân chính để cho hấn cảm thấy kinh khủng sự tình, nhưng thật ra là phát sinh ở tối ngày hôm qua, lúc ấy hấn ở nhà một mình trong ngủ, mơ mơ màng màng, liền nằm mơ thấy mình ôm lấy một cái Khô Lâu nữ nhân ở ngủ, cô gái kia xương bên trên máu thịt đầm đìa, còn le lưỡi muốn hôn hấn.

Hấn bị dọa sợ đến quỷ kêu a, liều mạng chạy trốn, từ trên thang lầu té lộn xuống, thiếu chút nữa không té chết, nhưng là lại té ngất đi.

Lúc đó hấn còn tưởng rằng là đang nằm mơ, kết quả buổi sáng tỉnh lại, phát hiện mình thật từ trên thang lầu té xuống, hơn nữa vết thương chẳng chịt, nói cách khác, hấn cũng trong nằm mơ là thực sự!

Đến lúc này, tinh thần hấn đều có chút hoảng hốt, đi nơi đó đều cảm giác có một Khô Lâu nữ nhân ở bên cạnh hấn đi theo, có lúc soi gương, bất thành linh phía sau liền nhô ra một cái hắc phát phi Tân Nhân đầu.

Thấy cái này tình trạng, hấn biết rõ mình đúng là đụng quỷ, sau đó hấn liền nhớ lại ta đêm hôm đó nói chuyện, cho nên liền vội vàng tới tìm ta, hơn

nữa hăn lúc này, bởi vì chính mình thủ hướng xảy ra vấn đề, cho nên lúc đó hăn tìm tới ta sau khi, tâm lý lại là hướng ta có một loại không khỏi hảo cảm, rất muốn đối với ta "Lấy thân báo đáp" . . .

Nghe xong người này lời nói, ta đứng ở đằng kia sửng sốt hồi lâu đều không có thể kịp phản ứng.

Lại nói, ta chẳng qua chỉ là để cho kia Ma Y quý đi quán tên khốn này, để cho hăn xui mà thôi, không nghĩ tới ba ngày, kia Ma Y quý không những để cho hăn một mực xui, hơn nữa còn thành công đem hăn từ một cái thẳng nam uốn cong rồi, này liền có chút ra ta ngoài ý liệu rồi, ta thích ứng nửa ngày, mới vừa đón nhận một điểm này, sau đó ta chính là trên dưới nhìn một chút kia mặt đầy thô bỉ, chính mị mắt thấy ta khốn kiếp, theo bản năng lui về phía sau lui, về sau chính là nói với hăn: "Tình huống bây giờ rất rõ ràng rồi, ngươi là bị quý nhập vào người rồi, muốn Bảo Bình bình an, vậy thì phải Khu Quý mới được. Này cái sự tình, ta ngược lại là có thể giúp ngươi, bất quá, ta giá cả có thể không tiện nghi, không phải ai có thể mời thì mời, phải biết, ta một mực thuộc về ẩn cư trạng thái, ta thân phận chân chính, chỉ là một học sinh nghèo mà thôi, ta rời núi trước, gia gia đặc biệt giao phó cho, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể bại lộ chính mình năng lực —— "

"Ô kìa, Tiểu Bắc, ngươi cứ yên tâm tốt lắm, chỉ cần ngươi nguyện ý giúp ta, bao nhiêu tiền đều dễ nói, quả thực không được lời nói, người ta cả người đều là người ——" Liêu Khải tao mị làm mắt nói.

Phốc ——

Lần này, Liêu Khải cử động để cho ta hoàn toàn phun ra ngoài.

Tốt nửa ngày, ta thật vất vả điều hòa hô hấp, lúc này mới nghiêm nghị nói với hăn: "Như vậy đi, nói thiệt cho ngươi biết, Khu Quý cần phải tiêu hao

ta rất nhiều đạo hạnh, cho nên, người cũng không cần cho ta quá nhiều, sau khi chuyện thành công, cho ta Caly đánh năm chục ngàn khối là đủ rồi."

Ta cũng không muốn làm thịt tiểu tử này quá nhiều, này năm chục ngàn khối gặt tới là chuẩn bị trả lại cho Lương Hiếu Điền.

Nghe được ta lời nói, Liêu Khải liền vội vàng gặt đầu nói một lời đã định, nhìn dáng dấp tên khốn này trong nhà quả nhiên là có tiền Chúa, năm chục ngàn khối nhiều tiền, ngay cả con mắt lại đều không nháy mắt xuống.

"Vậy người lúc nào thì giúp ta Khu Quý?" Nói xong giá cả sau khi, Liêu Khải liền đầy mắt kỳ vọng mà nhìn ta nói.

"Buổi tối đi, xuống tự học buổi tối, người đến lúc đó ở Vọng Nguyệt Đình chờ ta, " ta đối với hắn nói xong, ngay sau đó lại lo lắng hắn nửa đường giở trò quỷ, vì vậy liền nói với hắn: "Có câu nói, một chuyện không nhọc hai chủ, người nếu tới tìm ta làm này cái sự tình, cũng không cần lại đi tìm những người khác, nếu không lời nói, ác niệm cản trở, hối hận không kịp, biết không?"

"Yên tâm đi, người đã đáp ứng cứu ta, ta liền tuyệt đối sẽ không lại đi tìm những người khác, tốt lắm, ta đây trước đi học, buổi tối ta chờ người nha ——" Liêu Khải nhìn ta, cười hì hì, đối với ta ngoắc ngoắc tay, lúc này mới uốn một cái lắc một cái đi nha. Lúc ấy ta nhìn hắn bối cảnh, nhất thời cảm giác một trận buồn nôn, tên khốn này từ nay về sau, sẽ không vẫn cái này tánh tình đi?

Ngay sau đó ta một bên lay trên người nổi da gà, một bên hướng bên trong phòng học đi, sau khi đi vào, phát hiện Lương Hiếu Điền ngồi ở dựa vào vị trí, bên cạnh vị trí vừa vặn trống không, ta do dự một chút, còn là quá khứ ngồi xuống.

Nhìn thấy ta tới, Lương Hiếu Diễm lạnh lùng nở nụ cười nói: "Thế nào, nói xong rồi sao?"

Nghe được nàng lời nói, ta biết nàng là đang cười nhạo ta cùng Liêu Khải sự tình, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói cho nàng biết nói đó là Liêu Khải tên khốn kia vợ vẫn còn quấy, căn bản thì không phải là thật, hắn nhưng thật ra là đi cầu ta cho hắn Khu Quý.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm như có điều suy nghĩ, ngay sau đó cúi đầu lật sách, về sau nhưng lại cầm điện thoại di động lên nhìn một chút, theo bản năng thở dài một cái, sau đó đối với ta nói: "Buổi trưa tan lớp sau khi, có thể hay không theo ta đi một cái địa phương?"

"Cái gì địa phương?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Một nơi nhà ở, " Lương Hiếu Diễm đang khi nói chuyện, lại có chút thấp thỏm dài nói: "Kia địa phương kêu Thanh Uyển, là một nơi lâm viên đi, cảnh trí rất tốt, ta từ nhỏ đã rất vui mừng kia cái địa phương, chỉ tiếc là, kia địa phương khả năng lập tức phải bán hết, nghe nói bán đi sau khi, muốn cải kiến phòng hàng hóa, ta nghĩ rằng cuối cùng đi xem một cái nơi đó."

"Là nhà của người sản nghiệp sao? Tại sao phải bán đi?" Ta nhìn Lương Hiếu Diễm hỏi.

"Không phải là nhà ta, là Tiểu Linh gia tổ bên trên lưu lại, nghe nói là vì chữa trị cho nàng con mắt, nhà nàng không đủ tiền, liền chuẩn bị đem kia địa phương bán." Lương Hiếu Diễm nói với ta nói.

Lương Hiếu Diễm lời nói để cho ta giật mình, phương mới nhớ trước Tống Tiểu Linh người nhà tìm tới gia sự tình.

Nói như vậy, Tống Tiểu Linh trong nhà thật ra thì cũng không là rất có tiền,

lần này vì chữa trị cho nàng con mắt, phòng chừng cũng coi là bỏ ra rất lớn vốn liếng rồi, ngay cả nhà cũ cũng chuẩn bị bán hết, đây là thế tất yếu đem nàng con mắt chữa hết.

Này cái sự tình ngược lại không để cho ta thế nào lo lắng, ta chủ yếu là nhớ lại gia gia trước nói chuyện, đó chính là hãn lão nhân gia tựa hồ muốn nắm cái gì chuyển vận Xà Vương, hai ngày này một mực không có động tĩnh, chẳng lẽ là đang ở chờ Tống Tiểu Linh người nhà cho tiền đặt cọc, sau đó sẽ lên đường?

Lão nhân gia trước tựa hồ nói muốn mang ta đi chung đi, nói như vậy, ta há chẳng phải là ở trong trường học tốt ngây ngô không được mấy ngày, lập tức tốt phải lên đường?

Này cũng đã gần cuộc thi kỳ cuối, ta đây chương trình học đều là vượt bừa bãi, trên căn bản không thể nào học, lúc này lên đường, có thể không phải là cái gì thời điểm tốt.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta tính toán một chút thời gian, phát hiện mình còn cần thời gian nửa tháng tới tiến hành thi cuối kỳ, cho nên ta đầu tiên là chuẩn bị nói trước phục gia gia trễ giờ đi tìm cái đó Xà Vương, chờ ta thi xong lại nói.

Ta trong lòng suy nghĩ những khi này, Lương Hiếu Điền nhưng là tự mình vừa nói chuyện.

"Kia địa phương tiếp giáp Tê Hà núi, thật là một nơi rất xinh đẹp nhà ở, ta ở nơi đó ở qua thời gian rất lâu, thích vô cùng nơi đó, trước ta trên căn bản cuối tuần khi, cũng sẽ đi nơi đó ngây ngô một ngày, không nghĩ tới bây giờ muốn bán hết, sau này khả năng liền không có bao nhiêu cơ hội. Mới vừa rồi Tiểu Linh gọi điện thoại cho ta, ta chỉ muốn đi qua nhìn một chút, người có thể theo ta đi sao?" Lương Hiếu Điền nói.

"Ngạch, được, " ta thuận miệng đáp ứng nàng, thật ra thì tâm lý lại đang tính toán đến tan lớp sau khi phải cho lão đầu tử gọi điện thoại, với hẳn lão nhân gia hỏi thăm một chút hành trình cụ thể tình huống, sau đó mà, là là chuẩn bị giúp Liêu Khải kia nhân yêu tiêu trừ vận xui.

Nhắc tới, giúp Liêu Khải tiêu trừ vận xui không phải là rất khó, chỉ cần đem kia Ma Y quý gọi trở về làm cho, bây giờ vấn đề mấu chốt là, ta đã đáp ứng cho Ma Y quý tìm một đối tượng tiến hành Âm cưới rồi, hơn nữa còn muốn cho bọn hắn cung cấp chỗ ở, cái này cũng có chút phiền toái, dù sao bây giờ ta còn biết đi nơi nào cho nàng tìm đúng giống mới được, nàng nhưng là Quý Hồn a, đối tượng cũng phải là Quý Hồn mới được, mà Quý Hồn cũng không phải là nói tìm liền có thể tìm được.

Ngay sau đó ta tâm lý có chút quẩn quít, vì vậy nghe giảng cũng liền chỉ tốt ở bề ngoài, tinh thần phiêu miểu, mãi cho đến tan lớp, hay là mất hồn mất vía trạng thái.

Lúc này ta đầu tiên nghĩ đến chính là bệnh viện, dù sao trong bệnh viện chết rất nhiều người, Quý Hồn chắc có rất nhiều, cho nên ta dự định buổi tối giúp cái đó Liêu Khải Khu Quý trước, tìm thời gian đi bệnh viện nhìn một chút, nhìn xem có thể hay không thuyết phục một ít quý nam với cái đó Ma Y quý tiến hành Âm cưới, nhưng mà, trong này còn có một cái vấn đề chính là, nếu như người nam kia quý đáp ứng, mà cái đó Ma Y quý tốt không xem trúng, vậy cũng làm sao bây giờ?

Sự tình quá phiền toái, này giờ học căn bản tựu vô pháp trên dưới đi, cho nên, đến trưa khi, ta thoải mái làm đại chủ một câu đi hẳn ấy ư, đi một bước nhìn một bước đi, sau đó liền theo Lương Hiếu Điềm cùng đi, chạy tới Thanh Uyển, chuẩn bị đi nhìn một chút cái đó mỹ lệ tốt u tỉnh địa phương, thuận đường cũng giải sầu một chút rồi.

Sau đó, ngay tại chúng ta mới vừa đi tới cửa trường học, còn chưa tới cùng lên xe khi, bên cạnh bất thành lình chui ra một bóng người, nhìn một cái bên dưới, mới phát hiện là Liêu Khải, sau đó tên khốn này đi lên liền trực tiếp móc ra một tấm thẻ ngân hàng nhét vào trên tay ta nói: "Trong này vừa vặn năm chục ngàn khối, không đủ lời nói người lại nói với ta, mật mã một, hai ba bốn năm sáu. . ."

Liêu Khải nói xong sau khi, nhìn một chút đứng ở bên cạnh ta Lương Hiếu Điềm, sau đó cũng rất diêm dúa lẳng lơ mà đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm a, Tiểu Bắc nhưng là cái Hảo Nam Hải, người muốn nắm lấy cho thật chắc a, nếu không ta ước chừng phải đoạt đi —— "

"Cút ——" lúc ấy ta trợn mắt nhìn Liêu Khải liếc mắt, quả thực không nhịn được.

"Được, tốt, ta đi, " Liêu Khải cũng thức thời, lúc ấy chạy mau rồi, nhưng mà hăn xuất hiện lại để cho ta cùng Lương Hiếu Điềm đều có chút ít lúng túng, về sau phía chúng ta đi ra ngoài, Lương Hiếu Điềm liền hơi nghi hoặc một chút hỏi ta nói: "Cái này Liêu Khải rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Thế nào đột nhiên biến thành bộ dáng này?"

"Quý mới biết là chuyện gì xảy ra, " ta bất đắc dĩ nói. Thật ra thì này cái sự tình, thật đúng là chỉ có trời mới biết là chuyện gì xảy ra, ta cũng không lừa gạt Lương Hiếu Điềm.

Không lâu lắm, chúng ta lên xe taxi, một đường hướng Thanh Uyển chạy tới, trên đường ta liền đem kia thẻ ngân hàng nhét vào Lương Hiếu Điềm trong tay nói: "Trả lại người tiền, mật mã người cũng nghe được."

"Ừ ?" Nhìn thấy ta cử động, Lương Hiếu Điềm hơi nghi hoặc một chút mà nhìn ta một cái nói: "Người nhất định phải còn sao? Nếu không người trước cầm đi dùng, ta xem chính người thật giống như trong tay cũng thật chặt."

"Không việc gì, ta không thiếu tiền, " ta cắt đứt nàng lời nói, cố ý đem tiền trả lại cho nàng.

Nàng cũng không nói thêm nữa, chỉ là có chút cảm thán nói: "Đáng tiếc này số lượng hay là quá ít, không giúp được gì, nếu không lời nói ta thật muốn đem kia Thanh Uyển mua lại."

"Kia địa phương trị giá bao nhiêu tiền?" Ta hỏi.

"Nghe nói yết giá hơn ba nghìn vạn, kia nhà diện tích rất lớn đâu rồi, giá tiền này còn là một giá quy định, bây giờ chính đang đấu giá giai đoạn, phòng chừng cuối cùng giá sau cùng Cách cao hơn đến dọa người, nói không chừng muốn lái vào hơn trăm triệu nguyên, " Lương Hiểu Điềm nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là nhú mày một cái, ngay sau đó liền ở tâm lý suy nghĩ lái tới.

Như vậy nhà ở, phòng chừng thật là vật siêu giá trị, đô thị sầm uất bên trong, tĩnh hưởng vườn Lâm Phong cảnh, đúng là rất hút hàng cùng quý hiếm, rất nhiều lúc đều là muốn mua cũng mua không được, một điểm khác chính là, bởi vì kia phương diện tích đại, lại vừa là phần hoa đoạn đường, cho nên, mua lại sau khi, tùy tiện sửa đổi một chút, đập chút phòng hàng hóa cùng lầu làm việc cái gì, trên căn bản rất nhanh thì có thể đem tiền kiếm về, cho nên, loại này nhà, trên căn bản chính là Tụ Bảo Bồn, lấy được một khối, liền có thể nằm ở phía trên ăn mấy đời, cũng khó trách như thế quý hiếm.

Nghĩ tới những thứ này, ta cũng có chút động tâm, muốn đem kia nhà mua lại, chỉ tiếc là, này có chút không thực tế.

Nhưng là, tại sao lại vừa là không thực tế đây?

Lúc đó ta giật mình, lòng nói tại sao ta lại không thể mua này cái địa phương?

Ngay sau đó, tâm lý nghĩ như thế, ta không tránh khỏi thì có một cái phi thường Hồng Đại Kế hoa.

Không tệ, này cái địa phương ta muốn mua đến, mặc kệ nó đắt bao nhiêu.

Sau đó, ta nghĩ như vậy sau khi, không tránh khỏi liền móc điện thoại ra cho Thạch Sinh ở gọi điện thoại.

"Đại họa sĩ, ở nơi nào phát tài đây?" Sau khi điện thoại thông, ta ngay sau đó cười chúm chím hỏi Thạch Sinh ở.

"Ô kìa nha, đừng nói nữa, bận rộn a, quá nhiều người muốn mua vẽ, ta đều mau đưa tay vẽ chặt đứt." Thạch Sinh tửu thoại ngữ, trong hưng phấn hiện ra mệt mỏi, mệt mỏi bên trong mang theo tự đắc.

"Há, nào dám hỏi bây giờ muốn mua ngài một bức họa, ít nhất đến bao nhiêu tiền à?" Ta hỏi Thạch Sinh tửu đạo.

"Hắc hắc, không mắc, tiểu bức, chỉ cần một hai vạn, đại phúc, nhìn nhỏ bé, nhiều nhất muốn triệu đâu rồi, bất quá cũng không sánh nổi bức kia a, hắc hắc, bức kia bây giờ có người ra 50 triệu đâu rồi, bất quá ta đều không bán, " Thạch Sinh ở lòng tràn đầy đắc ý nói.

Chương 222: Chiêu Tài Tiến Bảo (hai)

"Bức họa kia coi như người khác cho nhiều tiền hơn nữa, cũng là tuyệt đối không thể bán, cái này người có thể phải nhớ kỹ a." Ta đối với Thạch Sinh ở nói.

Nghe được ta lời nói, Thạch Sinh ở liền vội vàng gật đầu nói: "Đó là dĩ nhiên, cái này ta tuyệt đối sẽ không quên. Ta bây giờ cũng đã minh bạch rồi, bức họa kia thật ra thì chính là một bảng hiệu chữ vàng, có nó, ta mới có thể đem còn lại vẽ bán đi."

"Ừ, người biết là tốt rồi, " ta nói tới chỗ này, dừng một chút, nói với hắn: "Đúng rồi, tìm người vừa vặn có cái sự tình, ta gần đây cũng muốn một bức họa, người có rảnh rồi giúp ta vẽ mấy tấm, quay đầu ta đi qua chọn một cái, người thấy thế nào?"

", tiểu sư phụ, người quá khách khí, không thành vấn đề a, người chừng nào thì yêu cầu, mặc dù tới chính là, ta tiền bạc bây giờ còn có một chút hàng tích trữ, " Thạch Sinh ở nói với ta nói.

"Được, vậy thì cơm tối khi đi, đến lúc đó ta đến tìm người, " ta nói với hắn.

Nghe được ta lời nói, Thạch Sinh ở miệng đầy đáp ứng ta, sau đó cúp điện thoại.

Điện thoại cúp sau khi, chúng ta cũng đến Tê Hà phía dưới núi, tựa hồ là khoảng cách Thanh Uyển không xa, Lương Hiểu Điềm sẽ để cho xe taxi dừng ở một cái giao lộ, trả tiền, xuống xe.

Sau khi xuống xe, nàng một bên mang theo ta dọc theo một cái tương đối u tĩnh đường mòn đi về phía trước, một bên hỏi ta mới vừa rồi gọi điện thoại là cho ai, nói là cái gì sự tình.

Ta nói cho nàng biết nói là một cái họa sĩ bằng hữu, chuẩn bị từ chỗ của hân mua 2 bức vẽ.

"Không nghĩ tới người vẫn như thế phong nhã, " Lương Hiếu Điền nhìn ta mỉm cười một cái, ngay sau đó chỉ chỉ trước mặt phố nhỏ người đầu tiên cổ kính cửa lâu đối với ta nói: "Chính là chỗ đó, đó chính là Thanh Uyển, chiếm diện tích có mười mấy mẫu đất đầu rồi, bên trong đẹp hơn, vốn là muốn liệt vào phong cảnh, chinh phục bên kia cũng đã nói phải về thu, sau đó cũng bởi vì Tiểu Linh cha quan hệ mới bảo tồn lại. Tiểu Linh người một nhà bình thường cũng ở nơi này, cảm giác giống như một cái công viên như thế, đi thôi, ta mang người vào đi vòng vòng."

Nghe được Lương Hiếu Điền lời nói, ta ngẩng đầu nhìn kia trạch viện, từ bên ngoài nhìn sang, nó dựa lưng vào Tê Hà núi, mặt hướng gây chuyện, cửa là đường phố nhỏ, hai bên là náo nhiệt bề mặt cùng nhà lâu, toàn thể cảm giác, đúng là một nơi hiếm có đô thị lâm viên mà, cái này khu vực nhà ở, đừng nói là loại này nhà cũ, chính là phổ thông phòng hàng hóa đều phải hơn mười ngàn một huề thước, cho nên tòa nhà này giá cả thật là không thể đo lường.

Ta ước chừng kiểm tra một hồi kia nhà địa thế, về sau tốt hơi híp mắt lại nhìn một chút kia nhà khí tức, vừa nhìn xuống, không tránh khỏi liền có chút hiếu kỳ.

Ta trước đảo là từ trước tới nay chưa từng gặp qua đặc biệt như vậy nền nhà khí tức, nói như vậy, phổ thông nhà hoặc là liền là phi thường thanh đạm màu xanh nhạt khí tức, cùng không trung màu sắc không sai biệt lắm, không có gì đặc biệt chỗ ở, chỉ là tỏ rõ nơi này thích hợp ở, không có gì đại khí giống, nhưng cũng không sợ người, hơi Vi Âm Tà một chút nhà, lam khí bên trong lẫn vào hắc khí, mà hơi tốt một chút nhà, chính là hỗn hợp bạch khí hoặc là còn lại màu sắc khí tức, bất quá, nói như vậy, mỗi một tòa nhà khí tức cũng không cao hơn ba loại, ba loại trở lên nền nhà mà, đó là

tất ra yêu dị chỗ.

Mà bây giờ, nhìn một cái bên dưới, ta nhưng là bất ngờ phát hiện tòa nhà này bầu trời mơ hồ bay năm loại khí sắc, theo thứ tự là lam, bạch, đen, kim, tím.

Cái này thì để cho ta có chút là chuyện gì xảy ra, dựa theo kinh nghiệm mà nói, màu xanh da trời khí tức là nhà bản thân khí sắc, màu trắng là trong nhà này dương khí lên cao, màu đen chính là âm khí bồi bổ, về phần kim sắc, nhưng là biểu hiện nơi này là một nơi Tụ Bảo nơi, ngay cả kia Tử Sắc, chính là biểu thị nơi này sẽ cho ra quý nhân.

Nhìn như vậy đến, rất hiển nhiên, này mấy loại khí tức rất có thể đều có rơi, đầu tiên màu trắng cùng màu đen, hẳn là bởi vì nhà chiếm diện tích tương đối lớn, âm dương hỗn tạp, cho nên mới có bạch có đen, ngay cả màu vàng kia, không cần hỏi, có thể là Tổng Tiểu Linh trong nhà ẩn tàng cái gì vàng bạc tài bảo, về phần kia Tử Sắc mà, hẳn là bởi vì Tổng Tiểu Linh cha ở làm đại quan.

Bất quá, như đã nói qua, nền nhà khí tức quá nhiều, nhất định có yêu dị chỗ, cho nên, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên Tổng tiểu Linh Tài sẽ là một người mù, sau đó vừa có thể thấy một ít người thường không thấy được đồ vật, này yêu dị nói một chút, chắc là rơi vào trên người nàng rồi.

Lúc đó nhìn cái này nhà, ta ngược lại thật ra cảm thấy tòa nhà này hay là sớm một chút bán cho thỏa đáng, dù sao vật này khí tức quá mức phức tạp, không phải là mạng Gerd khác biệt cứng rắn người, một loại không đè ép được này cái địa phương, cho nên, ta ngược lại thật ra rất ủng hộ Tổng gia cách làm.

Chỉ là, ta không biết trong nhà này có còn hay không còn lại không muốn

người biết đồ vật, dù sao đã là lưu truyền bao nhiêu năm nhà cũ, không ra ngoài dự liệu lời nói, có thể còn ẩn dấu một ít Tinh Quái các loại đồ vật ở bên trong.

Ngay sau đó ta cũng không nói nhiều lời nói, chỉ là theo chân Lương Hiếu Diễm đi về phía trước, đến cửa gỗ cửa một cái, sau đó liền có một cái lão quản gia bộ dáng người để lái môn, thấy Lương Hiếu Diễm, liền rất nhiệt tình nói: "Ô kìa nha, là tiểu Diễm a, mau vào đi thôi, tiểu thư ở hậu viện chờ người đấy."

"Ừ, Hứa bá bá, khổ cực người á..., " Lương Hiếu Diễm đang khi nói chuyện, kéo ta đi vào.

Sau khi đi vào, đầu tiên là một cái tứ tứ phương phương sân, bên trong cây xanh vờn quanh, đình đài lầu các, mới vừa vào tới liền làm cho người ta một loại u tĩnh thanh tâm cảm giác, nếu như không phải là dựa vào môn địa phương đậu hai chiếc xe hơi, cũng để cho người ta cho là là chuyển kiếp đến cổ đại thế giới.

Dọc theo trung ương đại đạo đi về phía trước, là nhà chính, rất cao lớn gỗ kết cấu cổ kiến trúc, trên cửa có bảng hiệu, viết là Thanh Uyển hai chữ, hai bên là đôi liễn, môn quan đến, phòng chừng cũng chính là bình thường chiêu đãi khách nhân khi mới có thể mở, chúng ta trực tiếp từ nhà kia bên cạnh đường mòn đi vòng qua nhà phía sau.

Kia phía sau lại vừa là một cái tiểu viện ở, hòn non bộ có lương đình, như thường là Lâm Diệp rậm rạp, không nhiều lại nhiều rất nhiều hoa, còn có cây trúc, sau đó lui về phía sau nhìn, mới nhìn thấy hàng thứ hai nhà ở, như thường cổ kính, cửa mở ra, bên trong tựa hồ có người, còn giống như thấy được nữ người thân ảnh, nhưng là này vẫn như cũ không phải chúng ta phải đi địa phương, đây là trong nhà mấy ông già ở địa phương, Lương Hiếu Diễm mang theo ta đi lên cho mấy ông già thỉnh an, lại cùng phụ trách

chiếu cổ ông già bảo mẫu nói chuyện một hồi, lúc này mới mang theo ta lượn quanh qua phòng ốc, đi tới phía sau.

Đến nơi này, vẫn là một cái tiểu viện ở sau khi, nhưng là phân ra ba đạo tiểu môn, phân biệt đi thông ba phương hướng, ba phương hướng đều tự có một ngôi nhà.

Lương Hiếu Điềm giới thiệu một chút, ta mới biết phía tây viện kia là Tổng Tiểu Linh cha và mẹ ở địa phương, trung gian tòa kia là Tổng Tiểu Linh các thúc thúc ở, mà Tổng Tiểu Linh cho mình ở tại phía đông nhất trong cái tiểu viện kia, có đặc biệt bảo mẫu chiếu cổ nàng, nhắc tới, coi như là thật thật tại đại tiểu thư đãi ngộ, Lương Hiếu Điềm mỗi lần tới nơi này, chính là cùng Tổng Tiểu Linh ở cùng một chỗ, cũng chính là phía đông khu nhà nhỏ kia.

Thấy những thứ này, ta tâm lý không tránh khỏi một trận than thở, cảm thấy có thể ở Nam Kinh trong thành năm giữ như vậy một đại ngôi trạch viện, xác thực là phi thường hiếm thấy, sau đó ngay tại ta đang vì viện tử này diện tích lớn mà than thở khi, không nghĩ Lương Hiếu Điềm lại tiếp tục đối với ta nói: "Này ba giờ sân đi qua, phía sau còn có một cái chuyên môn dùng để du ngoạn vườn hoa, bên trong có cái ao, có thể câu cá, cũng có thể bữa cơm dã ngoại, vừa lúc ở Tê Hà núi dưới núi rồi, kia vườn hoa diện tích cũng không nhỏ đâu rồi, không đúng vậy không đủ mười mẫu đất a."

"Được rồi, " nghe đến đó, ta gật đầu một cái, ngay sau đó hỏi Lương Hiếu Điềm nói: "Tổng Tiểu Linh tổ tiên rất cuộc là người nào gia? Phụ thân nàng bây giờ là làm gì?"

"Hắc hắc, nói ra hù chết người, nàng tổ tiên a, nhưng thật ra là hoàng thất bên chi, Tăng Tổ Phụ còn Phong qua Vương gia đâu rồi, bất quá sau đó cũng đổi tính rồi, đem bản thân thân phận cũng giấu. Bất quá bọn hãn cũng tương đối không chịu thua kém, sau đó thành tựu đều không nhỏ, khác biệt

không nói, liền nói Tống Tiểu Linh cha đi, bây giờ đã phó bộ cấp, đến khi hẳn rồi cuộc là làm gì, chính người có rảnh rồi để ý một chút tân văn, hẳn sẽ biết, " Lương Hiếu Diễm nói với ta nói.

"Không tệ a, đây là đại quan a, vậy người với Tống Tiểu Linh là tại sao biết? Người đây cùng nàng gia bồng thượng quan hệ, không phải là thật to mới có lợi sao?" Ta nhìn Lương Hiếu Diễm, mức độ cười nói.

Nghe được ta lời nói, Lương Hiếu Diễm hiểu ý nở nụ cười nói: "Thật ra thì cũng không có gì, trên căn bản ta không có lợi dụng qua quan hệ này, về phần ta cùng Tiểu Linh tại sao biết, nhắc tới cũng là tương đối trùng hợp, thật ra thì đó là có một lần ta ở trong công viên trong lúc vô tình cùng nàng đụng phải, ta bởi vì có thể đem người nhìn thành tương đối kỳ quái đáng vẻ, mà Tống Tiểu Linh vừa có thể thấy một ít người thường không thấy được đồ vật, chúng ta coi như là tâm hữu linh tê, thông minh gặp nhau đi, mới gặp mà như đã quen từ lâu, trò chuyện một chút liền quen thuộc rồi, thường xuyên qua lại, lui tới cũng liền càng ngày càng nhiều, cuối cùng thành bạn tốt nhất, ta thường thường đến nhà nàng làm khách, nàng cũng thỉnh thoảng đi nhà ta ở ở."

"Nguyên lai là như vậy, xem ra các người là bởi vì duyên phận mới nhận biết, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó nói với nàng: "Chúng ta đây đuổi mau vào đi thôi, lúc này phòng chừng nàng đang dùng cơm, chúng ta vừa vặn chùa cơm."

"Vây cũng được, " Lương Hiếu Diễm đang khi nói chuyện, mang theo ta vào Tống Tiểu Linh sân, có bảo mẫu ra ngoài đón đến chúng ta, dẫn chúng ta vào phòng khách, phát hiện Tống tiểu Linh Quả nhưng đang chuẩn bị ăn cơm, bất quá còn không có động đũa, một bàn thức ăn, rất hiển nhiên là đang chờ ta cùng Lương Hiếu Diễm.

"Tiểu Linh, đoán một chút ta đem ai mang đến?" Vào phòng sau khi,

Lương Hiếu Điềm liền cùng Tống Tiểu Linh chào hỏi, sau đó nàng tỏ ý ta trước không cần nói.

Kết quả, để cho Lương Hiếu Điềm không nghĩ tới là, nàng mới vừa nói xong, Tống Tiểu Linh cũng đã có chút kích động đứng dậy, một bên hướng ta đi tới, vừa nói: "Tiểu Bắc ca ca, là người sao? Thật là người sao?"

"Ừ ?" Tiểu nha đầu cử động để cho ta cùng Lương Hiếu Điềm đều là ngẩn ra, không biết Tống Tiểu Linh làm sao biết là ta cùng theo vào.

Kết quả, ngay tại chúng ta chính nghi ngờ khi, Tống Tiểu Linh chạy tới trước mặt chúng ta, một tay kéo Lương Hiếu Điềm tay, một nắm tay trong tay ta nói: "Được rồi, tiểu Điềm tỷ tỷ, Tiểu Bắc ca ca, các người tới vừa vặn, vừa vặn theo ta cùng nhau ăn cơm đi."

Tiểu nha đầu đang khi nói chuyện, kéo chúng ta đến bên cạnh bàn ngồi xuống, chuẩn bị mở cơm.

Đến lúc này, ta đây mới không nhịn được hỏi Tống tiểu Linh Đạo: "Tiểu Linh, mới vừa rồi ta đều không lên tiếng, người thế nào nhận ra ta tới? Lần này ta khoảng cách người xa như vậy, người nên không gửi được trên người của ta mùi vị chứ ?"

"Hi hi, " nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh lại là có chút cười giảo hoạt một chút nói: "Được rồi, ta là cố ý trêu chọc các người á..., thật ra thì các người sau khi vào cửa, Hứa bá bá liền gọi điện thoại cho ta, nói là người và tiểu Điềm tỷ tỷ cùng đi, cho nên ta thật ra thì đã sớm biết là người đã đến rồi a."

Nghe nói như vậy, ta cùng Lương Hiếu Điềm mới có hơi thư thái, Lương Hiếu Điềm vì vậy liền khẽ mỉm cười, vỗ nhẹ nhẹ chụp Tống Tiểu Linh tay, nói với nàng ngượng ngùng, nói là không có chuyện gì trước thông báo

nàng, liền đem ta mang đến.

Kết quả, nghe được Lương Hiếu Điềm lời nói, Tống Tiểu Linh nhưng là lắc đầu nói: "Không việc gì a, Tiểu Bắc ca ca có thể tới, ta vui vẻ còn không kịp đây, tiểu Điềm tỷ tỷ người yên tâm đi."

Không nghĩ tới Tống Tiểu Linh đối với ta như vậy hoan nghênh, lúc ấy Lương Hiếu Điềm cũng có chút ngạc nhiên, ngay sau đó hướng ta nhìn lại, ta chỉ có thể là bất đắc dĩ nở nụ cười, không nói gì, cúi đầu ăn cơm.

Ăn cơm ngay miệng, liền trò chuyện đi một tí liên quan tới phòng này sự tình, cũng nói đến cho Tống Tiểu Linh chữa trị con mắt sự tình, sau đó Lương Hiếu Điềm liền hỏi Tống Tiểu Linh chữa trị con mắt muốn bao nhiêu tiền, rốt cuộc phải chữa thế nào, sau đó Tống Tiểu Linh liền có chút một chút, đối với Lương Hiếu Điềm nói: "Cái này người hỏi Tiểu Bắc ca ca a, so với hẳn ta còn rõ ràng nha."

Lời này để cho Lương Hiếu Điềm sửng sốt, lần nữa hướng ta xem qua đến, cau mày hỏi "Người so với nàng còn rõ ràng? Đây là chuyện gì xảy ra?"

Nghe nói như vậy, ta cũng bất đắc dĩ, chỉ có thể đem Tống gia tìm ta gia gia bắt Xà Vương sự tình cho Lương Hiếu Điềm nói.

Nghe ta giải thích, Lương Hiếu Điềm mới có hơi thư thái, ngay sau đó lại là có chút trêu chọc mà đối với ta nói: "Kia cứ như vậy, nếu là thật đem tiểu Linh Nhân con người chữa hết, người có thể là đối với nàng có đại ân tình á..., Tiểu Linh đáng đẹp xinh đẹp như vậy, dài đại khái có thể gả cho người nha."

Lương Hiếu Điềm thốt ra lời này, ta cùng Tống tiểu Burlington lúc đều là mặt đỏ rần đứng lên, bất quá Tống Tiểu Linh lại không nói gì, chỉ là cúi đầu ăn cơm, mà ta chỉ có thể chụp Lương Hiếu Điềm một chút, không để

cho nàng muốn mù đèn.

Sau đó Lương Hiếu Diễm hỏi ta bắt cái đó Xà Vương có phải hay không rất nguy hiểm, ta cau mày một cái cũng có chút bất đắc dĩ nói cho nàng biết nói là nếu như sợ ý một chút lời nói, khả năng liền muốn bỏ mạng.

Nghe ta lời nói, Lương Hiếu Diễm không nói gì nữa, cầm đầu đem cơm ăn xong, sau khi ăn xong, chúng ta liền cùng Tống Tiểu Linh đồng thời ở trong sân phơi thái dương nói chuyện phiếm.

Nói chuyện phiếm ngay miệng, Tống Tiểu Linh liền nói cho chúng ta biết nói nhà bọn họ đã chuẩn bị xong một bộ tương đối nhỏ nhà ở, chuẩn bị phòng này bán sau khi liền dời qua, sau đó Lương Hiếu Diễm cũng có chút than thở, nói thật thích nơi này, nếu như có tiền lời nói, thật muốn mua lại.

Lúc đó ta ở tâm lý suy tính một chút, ngay sau đó đối với Tống tiểu Linh Đạo: "Nhà các người phòng này chuẩn bị bán bao nhiêu tiền?"

Tống Tiểu Linh nói nàng không biết, vì vậy sự tình là phụ thân nàng ở tổ chức, sau đó ta liền hỏi nàng muốn phụ thân nàng dãy số.

Lương Hiếu Diễm hỏi ta muốn dãy số làm gì, ta nói là thuận lợi liên lạc, trên thực tế là muốn cùng hắn nói một chút mua phòng ốc sự tình.

Bất quá, bởi vì tạm thời trong tay không có tiền, cho nên ta cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ mù khoác lác, cho nên, lúc ấy rời đi Tống Tiểu Linh gia sau khi, ta trước hết để cho Lương Hiếu Diễm trở về đi trường học, mà chính ta chính là đi tìm Thạch Sinh ở.

Thạch Sinh ở chỗ ở địa phương, trước không biết là ở nơi nào, nhưng mà lúc này hắn, nhưng là ở tại một nơi phi thường u tĩnh ngoại ô tiểu trong biệt thự.

Sau đó, tại hẻm trong sân, cuối cùng có rất nhiều mộ danh đến mua họa sĩ, Thạch Sinh Tử Phòng thời gian mặt cũng khắp nơi đều là vẽ một nửa vẽ thảo, ta tìm tới hẻm khi, hẻm còn đứng ở trước bàn cúi đầu nghiêm túc vẽ, rất hiển nhiên, hẻm rất hiểu nắm chặt chính mình hiếm thấy phát tài cơ hội, đang ở không biết mệt mỏi sáng tác.

Nhìn thấy ta, hẻm rất vui vẻ, liền vội vàng từ sau lưng mình bàn trong lấy ra mấy tấm vẽ để cho ta chọn, còn nói những thứ kia vẽ đều là hẻm đặc biệt Địa Tạng đứng lên tốt vẽ.

Ta xem một chút những thứ kia vẽ, phát hiện những thứ kia vẽ với trước hẻm ở trên sạp hàng bán những thứ kia vẽ cũng không có gì khác nhau, chỉ là, bây giờ những bức họa này giá cả, cũng đã không thể so sánh nổi, không thể không nói, nghệ thuật vật này, thật đúng là để cho người không hiểu nổi.

Ngay sau đó ta đem kia mấy tấm vẽ nhìn một chút, rất nhanh chọn trúng một bức, bức họa kia ý cảnh không tẻ, hữu sơn hữu thủy, thiên nhiên mang theo linh động cảm giác.

Ta sau khi chọn xong, hỏi hẻm muốn bao nhiêu tiền, kết quả hẻm nói đưa cho ta là được.

Ta gật đầu một cái, nói vậy được a, bất quá nói không chừng ta sau khi sẽ đem tranh này bán đi, cho nên, hay là mời hẻm dùng rồi ăn, hơn nữa còn nói ra đôi câu thi từ, lúc này mới mang theo vẽ rời đi.

Rời đi Thạch Sinh Tử Phòng ở sau khi, ta trực tiếp hướng trường học phụ cận một nhà bệnh viện chạy tới, nghĩ muốn tìm một thích hợp nam Hồn.

Nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta còn chưa chạy tới bệnh

viện khi, đột nhiên điện thoại di động reo đứng lên, nhận nhìn một cái, bất ngờ phát hiện là Tống Tiểu Linh đánh tới, cái này làm cho ta có chút ngoài ý muốn, liền vội vàng nhận, tiếp tục sau khi thức dậy, nhưng là nghe được Tống Tiểu Linh có chút khẩn trương đối với ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, người bây giờ có rảnh không? Thuận lợi lời nói, người chính là mau chạy tới ta bên này một chuyến có thể không? Mới vừa rồi người và tiểu Diễm tỷ tỷ lúc tới sau khi, mang theo đồ vật đi vào, bây giờ nó không muốn đi rồi, ta có chút lo lắng, trên người nó sát khí rất nặng, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua loại này —— "

"Hình dáng gì? Người có thể đủ thấy rõ ràng sao? Có phải hay không mặc Ma Y Huyết Khô Lô?" Lúc ấy nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, ta lập tức liền có chút ít công khai, suy nghĩ có thể là cái đó Ma Y quý gây chuyện, vì vậy liền hỏi, kết quả Tống Tiểu Linh trả lời quả nhiên không ngoài sở liệu, lại thật là kia Ma Y quý.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta không nói hai lời, để cho nàng chờ ta một chút, sau đó ta đánh liền xe chạy tới, rất nhanh là đến Tống Tiểu Linh trong nhà, đi vào rồi nàng trong sân nhỏ.

Lúc đó ta đi vào trong sân nhỏ khi, phát hiện Tống Tiểu Linh đang ở bảo mẫu cùng đi, đứng chờ ở cửa ta, ta tiến lên hỏi nàng tình huống ra sao, kết quả nàng đưa tay chỉ trong phòng, liền đối với ta nói: "Ở bên trong đây."

Nghe nói như vậy, ta đi tới cửa, có chút khom người hí mắt hướng trong phòng nhìn, nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi có chút ngạc nhiên, ngay sau đó xoay người nhìn Tống tiểu Linh Đạo: "Cái nhà này không quá bình thường, ngoại trừ kia Ma Y quý ra, thật giống như còn có cái gì những vật khác."

"Thật sao? Ta không phát hiện a, " nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh nhưng là cau mày, mặt đầy mê muội dáng vẻ.

Lúc đó nghe được lời này, ta giật mình, suy nghĩ Tống Tiểu Linh nắm giữ Thiên Nhân, có thể thấy âm khí, không có thể không biết trong phòng này tình huống, nàng nếu không thừa nhận này cái sự tình, liền nhất định có nguyên nhân gì, cho nên khi xuống ta cũng không ép hỏi nữa nàng, chỉ là đi vào phòng trong, sau đó bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, chuẩn bị cùng kia Ma Y quý câu thông một chút, để cho nàng theo ta đi.

Nào biết, ta mới vừa nhắm lại con mắt, chuẩn bị Thông Linh khi, đột nhiên liền nghe được bên tai một cái khàn khàn thanh âm trầm thấp nói: "Ta thích nơi này, ta không đi."

Chương 223: Chiêu Tài Tiến Bảo (ba)

Thanh âm kia khàn khàn bên trong mang theo u oán, rất là quen thuộc, rất hiển nhiên là cái đó Ma Y quý, mà nàng ý tứ cũng rất rõ ràng, nàng xem bên trên Tống Tiểu Linh cái nhà này rồi, không muốn rời đi.

Nhưng là, điều này hiển nhiên là không thể nào sự tình, không cần biết Tống Tiểu Linh gia nhà ở có phải hay không muốn bán hết, tóm lại, này là người sống phòng ở ở, này Ma Y quý không thể ở chỗ này sống sót quá lâu thời gian, nếu không lời nói, tất nhiên đối với người sống tạo thành ảnh hưởng.

Bất quá, bây giờ như đã nói qua, tựa hồ Tống Tiểu Linh phòng này bản thân sẽ không quá không chút tạp chất a, trong này thật giống như trước cũng sớm đã tồn tại một ít gì đó rồi, Tống Tiểu Linh chẳng lẽ không biết sao?

Lúc đó nghĩ tới đây, ta trước không có cùng kia Ma Y quý dây dưa quá lâu, mà là chú tâm ngưng thần, cẩn thận thể chạm căn phòng một chút trung khí hơi thở, quả nếu không, trong này lượn lờ hai cỗ nếu Hữu Nhược Vô Âm gió, không ra ngoài dự liệu lời nói, ngoại trừ kia Ma Y quý ra, tuyệt đối tồn tại cái thứ 2 Âm bản vật.

Ngay sau đó, nghĩ tới đây, ta trương mở con mắt, nhỏ hơi híp mắt da, khom người lần nữa quét nhìn cả phòng, rất nhanh thì ở trong phòng trong góc thấy được một cái màu đen khí đoàn, khí đoàn kia tựa hồ cũng ở đây xem ta, cho nên, khi nó phát hiện ta đang nhìn chăm chú nó khi, nó chỉ là thân thể run lên, cũng đã dần dần không nhìn thấy ở trong vách tường rồi.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là một trận hiếu kỳ, theo bản năng cũng nhớ tới một cái sự tình.

Rất hiển nhiên, bây giờ là ban ngày khi, nói như vậy, dưới tình huống này,

Âm bản khí là không dám quá can rỗi đi ra hoạt động, coi như là xuất hiện, cũng nhất định là trốn ở trong âm u, sau đó, ở chúng ta người bình thường nhận thức chung bên trong, một loại khả năng đều cho rằng Quý Hồn là một loại không có thể tích, không có cố định hình dáng đồ vật, bọn họ trên thực tế chỉ là một loại khí tràn, cũng không phải thật sự là thật thể vật chất, nhưng mà, ta muốn nói là, thật ra thì Âm Hồn quý quái cũng tồn tại rất nhiều chủng loại, bọn họ cũng có thể tích, thậm chí là có máu thịt cùng cảm tình, xét đến cùng nhắc tới, bọn họ coi là là sinh mệnh một loại kéo dài, chỉ là bọn họ làm thành * sinh mệnh chung kết, sau đó tinh thần bọn họ cùng ý thức, cũng hoặc là thi thể, tiến vào một loại khác tái sinh trạng thái. Từ phương diện này nói, Âm Hồn ở ban ngày khi, bởi vì lo lắng bị dương khí xua tan, tất nhiên có xu Âm né tránh nghiêng về, mà bọn họ cụ thể là ẩn núp ở cái gì địa phương đây?

Về phần cái vấn đề này, nói như vậy, người bình thường nghĩ Duy Lý, phần lớn sẽ cảm thấy bọn họ đều là núp ở phần mộ, ám thất, động đất, cũng hoặc là trong thi thể.

Loại này nhận thức, dĩ nhiên là không có bao nhiêu vấn đề, mấu chốt là, nếu như một cái Âm Hồn trong lúc nhất thời không tìm được trở lên như vậy chỗ trốn, vậy bọn họ phải làm sao đây?

Nơi này liền liên lụy đến một cái so sánh phức tạp vấn đề, đó chính là Âm Hồn rốt cuộc có bao nhiêu, vừa có thể trở nên nhiều tiểu. Từ ta nhận thức đi lên nói, Âm Hồn mặc dù bình thường đều là lấy khí tràn tình thể tồn tại, nhưng là bọn hấn lại cũng không phải có thể vô hạn thu nhỏ lại. Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên Âm Hồn né tránh khi, liền cần nhất định không gian.

Mà cái không gian này mà, cũng không chỉ là phần mộ các loại địa phương, có thể chính là một khu nhà phòng trống, cũng hoặc là trong căn phòng tủ, thậm chí là lòng bếp các loại địa phương, tóm lại, chỉ nếu có thể giấu người

địa phương, hơn nữa lại vừa là hắc ám không ra ánh sáng, trên căn bản cũng có thể trở thành Âm Hồn chỗ ẩn thân.

Đương nhiên rồi, ở dưới bình thường tình huống, Âm Hồn sẽ không ở có người ở trong phòng ngây ngô quá lâu. Tất cả mọi người cho là người sợ quỷ, thật ra thì quỷ cũng sợ người, dù sao trên người có dương khí, cho nên, dưới tình huống bình thường, Âm Hồn một loại đều là ở người nhà ở tránh bên trên một ngày như vậy nửa ngày, sau đó liền tự động rời đi, đi tìm an toàn chỗ ẩn thân, cũng hoặc là đi làm chính mình chuyện, chính là bởi vì nguyên nhân này, thật sự bằng vào chúng ta cũng không phải có thể thường thường thấy quỷ, nhưng là vừa có lúc, trong lúc lơ đãng liền đụng phải, này cũng là bởi vì Âm Hồn cũng đang không ngừng rong ruổi di động nguyên nhân.

Nói đến đây chút ít, thì không khỏi không nói một cái sự tình, đó chính là, nếu như chúng ta đi ra ngoài về nhà, ở vào trước cửa, tốt nhất là ho khan một chút mở lại môn, tại sao phải làm như vậy? Rất đơn giản, nói cho bên trong "Bằng hữu", ta về nhà, người mau rời đi, hoặc là tìm cái ẩn núp xó xỉnh giấu, không nên cùng ta đụng lên rồi, nếu không lời nói, đối với với nhau có thể cũng là muốn bị tổn thương.

Rất hiển nhiên, người làm như vậy sau khi, trong phòng khách không mời mà đến một loại đều là vội vàng tìm cái địa phương giấu, nếu như là buổi tối, bọn họ khả năng trực tiếp liền rời đi phòng người rồi, mà nếu như là ban ngày, nói như vậy cũng sẽ tìm một tú cái gì trốn.

Từ hướng này nói, chúng ta bình thường về nhà mở cửa sau khi vào phòng, nếu như là ban ngày, tốt nhất là mở cửa sổ đối một chút khí, mà buổi tối mà, tiện đem nhất đèn cũng lái một chút, ngoài ra, sau khi về nhà, mở tú cái gì trước kia cũng tốt nhất là ở trong học tủ nhẹ nhàng gõ một chút, giống như là gõ cửa như thế, đây cũng là nói cho bên trong khả năng ẩn tàng bằng hữu, ta muốn mở tú rồi, người tốt nhất nghĩ biện pháp tránh khác

biệt địa phương đi.

Ta nói những lời này, dĩ nhiên không phải làm người nghe kinh sợ, bởi vì này dạng sự tình, nhưng thật ra là có rất nhiều người đích thân trải qua, khác biệt không nói, thì nói ta một cái bạn cùng phòng đi, hẳn liền cho ta nói qua một cái cố sự, hẳn nói hẳn cao hơn bên trong lúc đó ở là học ngoại trú, mà ba mẹ hẳn bình thường cũng rất ít về nhà, cho nên nhà hẳn nhà ở trên căn bản thời gian một tuần trong, có chừng mấy ngày đều là trống không, chỉ có hẳn cuối tuần lúc về nhà sau khi, mới tương đối có nhân khí.

Sau đó, sau đó có một lần, hẳn cuối tuần buổi tối tan học về nhà, sau khi vào cửa, mở đèn, cũng cảm giác trong căn phòng lạnh buốt không đúng lắm, sau đó hẳn lên lầu đến chính mình tủ quần áo trước, nghĩ muốn mở ra kia tủ cầm bộ quần áo xuyên, nhưng mà, cũng không biết tại sao, lúc ấy hẳn đi mở kia tủ môn khi, luôn cảm giác kia trong ngăn kéo có vật gì, có thể là hẳn giác quan thứ sáu tương đối bén nhạy đi, sau đó hẳn mở tủ môn khi liền cẩn thận từng li từng tí trước kéo ra một kẻ hở, liếc mắt hướng bên trong nhìn một chút, này nhìn một cái không sao, hẳn cuối cùng bất ngờ thấy bên trong đứng một cái mặc quần áo trắng bóng người, bóng người kia vừa vịn có một chỉ con mắt từ trong khe hở lộ ra, cư cao lâm hạ nhìn hẳn.

Lúc đó hẳn lập tức liền sợ có chút mộng ép, nhưng mà cũng may hẳn phản ứng nhanh, nhanh chóng đem kia tủ đóng lại, tốt thuận tay cầm một cây gậy đem kia tủ chốt cửa cho khiêu ở, sau đó hẳn gọi điện thoại báo cảnh sát, nói là nhà hẳn trong ngăn kéo ẩn tàng ăn trộm. Ta kia đồng học cho ta nói câu chuyện này khi, nói là hẳn đợi cảnh sát đến lúc trong, một mực sẽ cầm dao bầu đứng ở hẳn chính mình cửa nhìn kia tủ môn.

Hẳn có thể xác định là kia tủ môn tuyệt đối chưa mở qua, phía trên khiêu đến cây gậy cũng không nhúc nhích, sau đó một mực chờ đến cảnh sát tới, ba mẹ hẳn cũng chạy về nhà rồi, sau đó mở ra kia tủ nhìn một cái, phát hiện bên trong chính là quần áo, không có bất kỳ thứ gì khác. Tủ cũng không có

hư hại địa phương, lật tung rồi cũng không tìm được cái bóng người.

Sau đó cảnh sát kia còn nói hăn nhìn xóa mắt, sau khi liền đi.

Sau đó, ba mẹ hăn chờ đến những cảnh sát kia đi sau khi, vừa cẩn thận hỏi hăn là chuyện gì xảy ra, hăn liền lại nói một lần, sau đó ba mẹ hăn tương đối tin cái này, biết đây là có đồ vật ngẫu nhiên đi ngang qua, giấu ở kia trong ngăn kéo, vừa vịn bị hăn nhìn thấy, sau đó bọn họ để bảo đảm vạn nhất, còn đi mời rồi Âm dương tiên sinh trở lại cho làm Pháp Sự, viết Phù dán vào trên tường, chuyện này mới tính xong, nhưng mà, từ nay về sau, ta bạn cùng phòng kia liền tin chắc cõi đời này tuyệt đối có một ít thường người không thể nào hiểu được đồ vật, sau đó hăn sau có tin Phật Giáo, cũng không biết có hay không lại nhìn thấy qua vật như vậy.

Lời này đông dài quá rồi, ta nói những thứ này, thật ra thì xét đến cùng chỉ là muốn đưa tới một vật, đó chính là, Âm Hồn trốn khi, cũng là yêu cầu không gian, nói như vậy, tốt nhất là có thể giấu người tử các loại địa phương, nếu không nữa thì chính là một ít không người ở ám thất hoặc là căn phòng, sau đó, nếu như những thứ này địa phương đều không thể lấy được, như vậy, Âm Hồn muốn hướng nơi nào đây giấu đây?

Nơi này liền muốn phổ cập một cái khái niệm, đó chính là vách tường tường quý.

Đúng là vách tường tường quý, mà không phải vách tường quý, thuyết pháp này không thể điên đảo, bởi vì trong này là có chú trọng.

Cái gọi là vách tường tường quý, nhưng thật ra là một loại tương đối quý dị tồn tại. Ta khi còn bé ở nông thôn trong, thường thường nghe nói qua tương tự cổ sự, đó chính là buổi tối đi ra ngoài đi tiểu một chút khi, không thể dựa tường, cũng không thể dựa vào cây, càng không thể hướng về phía chân tường cùng rể cây đi tiểu một chút, bởi vì, những thứ này hành vi cũng là

vô cùng nguy hiểm, là sẽ chọc cho đến một ít bằng hữu.

Nói thí dụ như, dựa tường khi, vách tường kia trong vạn nhất có vách tường tường quý, khả năng thì sẽ từ phía sau ôm lấy người, trực tiếp bên trên thân thể người. Loại này vách tường tường quý nói như vậy đều là âm khí tương đối kém, chỉ có thể trốn ở trong vách tường Âm Hồn, bọn họ liền rời đi vách tường năng lực cũng không có, cho nên chỉ có người dựa vào đi khi, nó mới có cơ hội bên trên thân thể người, rời đi vách tường kia.

Dựa đại thụ đạo lý cũng giống như vậy, rất nhiều đại Juri mặt có ôm cây quý, cũng sẽ nhân cơ hội thương nhân thân.

Trừ lần đó ra, hướng về phía chân tường cùng rẽ cây đi tiểu một chút, lại không lo lắng chọc tới những thứ này "Bằng hữu", mà là lo lắng không cẩn thận đắc tội một ít tiểu thần.

Dân quê kính quý thần, này không phải là không có đạo lý, bởi vì Sơn Dã nơi, thành tinh thành linh đồ vật nhiều, cho nên, bình thường nhiều kính kính quý thần là mới có lợi. Khác biệt không nói, thì nói ta khi còn bé, có một lần buổi tối đi ra ngoài đi tiểu một chút, hướng về phía ngoài tường một gốc cây đào liền vãi thật là lớn ngâm, kết quả buổi tối hôm đó liền sốt, một mực nằm mơ thấy một cái tiểu Lão Thái Bà giọng the thé chia vào người của ta mắng, nói ta không Hữu Đạo đức cái gì, làm ta lòng tràn đầy mê muội, sau đó cho gia gia nói, lão nhân gia mới điểm phá cơ quan, nói là ta đắc tội rồi Đào Hoa tiên, ngày thứ hai đặc biệt cho cây đào kia dâng hương hoá vàng mã dập đầu bồi tội, này sự tình mới xem như đi qua.

Nói tới chỗ này, còn phải giải thích chính là vách tường quý bên trong đặc thù nhất một loại, đó chính là tù quý, cũng chính là bị người cưỡng ép phong ấn ở trong vách tường Âm Hồn, loại này Âm Hồn liền càng đặc thù hơn rồi, bọn họ lực lượng rất mạnh, có lúc cũng có thể thoát khỏi vách tường, nhưng mà, bởi vì vì chúng nó bị người xuống Phong Cấm, cho nên

trên căn bản không có cách nào rời đi vách tường quá xa, cũng không thể rời đi thời gian quá dài, nói như vậy, bọn họ rời đi vách tường kia sau một khoảng thời gian, liền lập tức lại phải về đến kia bên trong vách tường đi.

Rất hiển nhiên, chỉ cần là năng lực hơi chút cường lớn một chút, có thể tự do hành động cùng rong ruổi Âm Hồn, cũng sẽ không ở tại bên trong vách tường không rời đi, trừ phi là bị Phong Cấm.

Giải thích tới đây, vấn đề trên căn bản cũng có chút biết, bây giờ Tống Tiểu Linh trong phòng chắc là có một con vách tường tường quý, bởi vì mới vừa rời ta tận mắt thấy hắc dần dần không nhìn thấy đến bên trong vách tường đi, sau đó, còn có một chút để cho ta cảm thấy tương đối kỳ quái chính là, cái đó vách tường tường Quý Lực đo tựa hồ cũng không so với kia Ma Y quý yếu.

Rất hiển nhiên, Ma Y quý Âm Lực là tương đối cường đại, người bình thường cũng không đỡ nổi nàng, mà bây giờ này vách tường tường quý so với nàng Âm Lực mạnh hơn, kia đến là một loại như thế nào tồn tại? Mà hắc nếu một mực tồn tại ở Tống Tiểu Linh trong phòng, tại sao Tống Tiểu Linh lại làm bộ không biết?

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta càng phát ra hơi nghi hoặc một chút, sau đó ta chỉ muốn đến phải thử dò một chút Tống Tiểu Linh, ngay sau đó ta không cảm thấy là xoay người ra nhà, rất khẳng định đối với Tống tiểu Linh Đạo: "Người trong phòng này có vấn đề, âm khí quá nặng, như vậy đi, ta nghĩ biện pháp giúp người Khu Quý, đem bên trong âm khí toàn bộ đều thanh trừ hết, người thấy thế nào?"

Quả nhiên, nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh lập tức có chút khẩn trương nói: "Không, không, Tiểu Bắc ca ca, người chỉ cần đem người mang đến bằng hữu kêu đi là được, nàng đáng vẻ quá dọa người, ta sợ hãi —— "

"Vậy không được, nếu là giúp người, ta đây liền giúp tới cùng, cùng nhau giúp người cũng thanh trừ đi ——" ta cố ý nói.

Nghe được ta đây lời nói, Tống Tiểu Linh càng nóng nảy, sau đó nàng cau mày một cái, liền cố ý trước mượn cớ, để cho bảo mẫu đi trước mặt trong sân hỗ trợ cầm món đồ, sau đó đợi đến chỉ còn lại ta cùng nàng hai người khi, Tống Tiểu Linh lúc này mới có chút ập úng đối với ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, thật xin lỗi, là ta không có cùng người nói rõ ràng. Thật ra thì, trong phòng này xác thực còn nữa, còn có một cái —— "

"Người đã sớm biết? Vị kia cái gì người không để cho ta đem nó đuổi đi?" Ta nghi ngờ hỏi.

"Tiểu Bắc ca ca, người không hiểu, thật ra thì, thật ra thì nàng không phải là xấu, nàng là chị của ta, ta sinh đôi tỷ tỷ." Tống Tiểu Linh có chút lo lắng nói với ta nói.

"Thập? Có ý gì?" Tống Tiểu Linh lời nói để cho ta ngẩn ra, có chút không rõ là chuyện gì xảy ra.

Nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh do dự một chút, liền đối với ta giải thích: "Ta ra đời trước, thật ra thì mẫu thân nghi ngờ sinh đôi, cũng chính là ta cùng tỷ tỷ của ta, nhưng mà, sau đó bởi vì ta mẫu thân thân thể quá yếu, hơn nữa gặp phải ngoài ý muốn, bị kinh sợ hù dọa, liền sinh non rồi, ta cũng vì vậy nguyên nhân, mù mắt, hơn nữa thân thể tương đối kém, mà tỷ tỷ của ta, chính là hoàn toàn không giữ được. Nhưng mà, thật ra thì tỷ tỷ cũng không có chắc chắn phải ngã xuống, nàng thật ra thì một mực với ở bên cạnh ta, chỉ là ba mẹ bọn họ không biết mà thôi. Đây cái sự tình ta còn cho tới bây giờ chưa nói với người khác, thậm chí ngay cả tiểu Diễm tỷ tỷ cũng không biết này cái sự tình. Nàng bình thường đã cho ta có thể thấy người thường không thấy được đồ vật, trên thực tế, rất nhiều lúc, đều là tỷ tỷ thấy, ta cũng không phải là thật có thể thấy. Ta chẳng qua chỉ là bởi vì

cùng tỷ tỷ tâm linh tương thông, có thể biết nàng đang suy nghĩ gì mà thôi."

Nguyên lai Tổng Tiểu Linh cái gọi là Thiên Nhân là có chuyện như vậy, chính nàng cũng không có Thiên Nhân, nàng chỉ là mượn nàng chết đi tỷ tỷ Âm Hồn thấy được một ít gì đó mà thôi.

Sự tình đến nơi này, ta cũng coi là minh bạch hết thấy các thứ này là chuyện gì xảy ra, sau đó ta cũng có chút hơi khó, đó chính là, ta muốn làm sao thuyết phục Ma Y quý rời đi này cái địa phương đây? Còn có chính là, Tổng Tiểu Linh tỷ tỷ tại sao Âm Lực mạnh như vậy, hơn nữa còn là trốn ở trong vách tường đây?

Lúc này, ta bản năng đã cảm thấy trong này nhất định là có một vài vấn đề, nhưng mà trong thời gian ngắn lại không biết giải quyết như thế nào, nhìn thời gian một chút đã hơi trễ, ta liền chuẩn bị về trước trường học, kết quả lại bị Tổng Tiểu Linh kéo, để cho ta theo nàng ăn cơm tối xong lại đi.

Lúc ăn cơm chiều sau khi, chỉ có ta cùng nàng hai người, ngoài ra chính là một cái bảo mẫu hầu hạ.

Cái tình huống này để cho ta có chút kỳ quái, không biết tại sao Tổng Tiểu Linh là một người ăn cơm, nhà nàng người tại sao không cùng nàng ăn chung đây?

Kết quả hỏi một chút bên dưới mới biết, nguyên lai người nhà bọn họ đều rất sợ hãi vào phòng này, luôn cảm thấy trong phòng này có chút vấn đề, bọn họ cả nhà cũng liền Tổng Tiểu Linh không sợ nơi này.

Lúc đó nghe nói như vậy, ta lần nữa theo bản năng nhìn một chút Tổng Tiểu Linh căn phòng tường sau vách tường, sau đó phát hiện phía trên dán màu xanh nhạt giấy dán tường, sau đó ta liền hỏi cái kia giấy dán tường phía sau là cái gì, Tổng Tiểu Linh liền nói là vách tường, ta hỏi nàng vách

tường kia bên trên có cái gì không Đồ Họa các loại đồ vật, nàng lắc đầu một cái cũng nói đúng không biết.

Thấy cái này tình trạng, ta lay rồi hai cái còm, sau đó đứng dậy đi tới tường kia một bên, lặng lẽ vạch trần một khối giấy dán tường nhìn một chút, nhìn một cái bên dưới, không cảm thấy là có chút ngậy ngấn, tường kia giấy che lấp phía trên vách tường có đồ, hơn nữa còn là một bức rất lớn Đồ Họa, sau đó ta tự chủ trương quát rồi quát á..., đem tường kia giấy cũng xé xuống, lập tức, một mực hung thần ác sát một loại quỷ quái Dạ Xoa hình tượng triển hiện ra, kia tình trạng, nói thật, cho dù là ta, cũng cảm thấy có chút kinh sợ.

Lúc đó ta gặp được cái này tình trạng, tâm lý đầu tiên là một trận kinh nghi, về sau nhìn kỹ lại, không tránh khỏi liền có một loại không rét mà run cảm giác, bởi vì ta phát hiện kia Dạ Xoa đồ lại là một bức Tu La Trấn Hồn đồ, nói cách khác, quỷ quái này Dạ Xoa vẽ ở chỗ này, cũng không phải là vì đối phó Tổng Tiểu Linh, nó mục đích chính là phòng ngừa trong vách tường quỷ quái chạy mất, cũng chính là Phong Cấm tác dụng.

Nhưng mà, loại này Phong Cấm rất hiển nhiên cũng không phải là rất nghiêm khắc, trong một ngày, đại đa số trong thời gian, kia vách tường tường quỷ là có thể đi ra, chỉ không đi xa mà thôi, nếu không này Dạ Xoa sẽ đem nó bắt trở lại, cho nên, cụ thể nhắc tới, này Dạ Xoa tác dụng, thật ra thì liền đem vách tường kia trong Âm Hồn nhốt ở trong gian phòng đó, bởi như vậy, nó mục đích liền rất rõ ràng rồi, nó xác thực xác thực là hướng về phía Tổng Tiểu Linh đi, hơn nữa mục đích liền là thông qua âm khí nhuộm dần biện pháp, để cho Tổng tiểu Linh Nguyên khí một chút xiu hao tổn, cuối cùng tảo yêu.

Là người nào ác độc như vậy, muốn đến mức Tổng Tiểu Linh một cái manh nữ với tử địa, chẳng lẽ nàng trời sinh mà còn chưa đủ bi thảm sao? !

Lúc đó ta nghĩ tới đây không cảm thấy là lòng đầy căm phẫn, không tránh khỏi liên hồi Tống Tiểu Linh phòng này là người nào chịu trách nhiệm sửa sang, tường này bên trên Đồ Họa cùng giấy dán tường lại là ai thu được đi.

Kết quả nghe được ta lời nói sau khi, Tống Tiểu Linh liền hơi nghi hoặc một chút nói nàng cũng không phải rất rõ, sau đó suy tính một chút, liền nói cho ta biết nói có thể là nàng nhị thúc hỗ trợ cho dán giấy dán tường, khi đó nàng thật giống như mới mới sinh ra không lâu, vẫn còn ở bệnh viện nằm viện đâu rồi, ba mẹ nàng không kịp thu thập căn phòng này, sau đó nàng nhị thúc cùng Nhị thẩm liền tự mình hỗ trợ bố trí gian phòng này, sau khi, Tống Tiểu Linh mẫu thân sau khi trở về thì ở lại đây, nhưng là lại không mấy năm liền đã qua đời, sau đó, cũng liền Tống Tiểu Linh một người ở chỗ này ở.

Nghe đến đó, ta không cảm thấy là tâm lý ngẫn ra, suy nghĩ trước ở trước mặt trong phòng thấy Tống Tiểu Linh "Mẹ", không tránh khỏi liên hồi "Nói như vậy, nữ nhân kia không phải là mẹ ruột người rồi hả? Là ba ba của người sau đó tốt cưới?"

"Coi như là hơn phân nửa đi, nàng nhưng thật ra là a di của ta, cũng chính là mẹ của ta muội muội, năm đó bố trí phòng này khi, nàng cũng giúp một chút, " Tống Tiểu Linh nói với ta nói.

Chương 224: Chiêu Tài Tiến Bảo (bốn)

Tổng Tiểu Linh lời nói, để cho ta ước chừng phong tỏa người hiểm nghi.

Tại sao nói như vậy, vì vậy sự tình nhất định là một lần có dự mưu phạm tội, tường kia bên trên Dạ Xoa đồ, còn có kia Phong Cấm ở trong tường Âm Hồn, tuyệt đối không phải vì bảo vệ Tổng Tiểu Linh cùng mẫu thân nàng, vật này liếc mắt cũng có thể thấy được là vì gieo họa các nàng mẹ con hai cái, đem các nàng cũng đưa với tử địa.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy hiếu kỳ là, tại sao Tổng Tiểu Linh mẹ qua đời, mà Tổng Tiểu Linh ở trong cái phòng này ở nhiều năm như vậy, nhưng vẫn cũng không có vấn đề gì đây? Nàng chẳng lẽ có cái gì bùa hộ mạng, không sợ âm khí xâm nhập sao?

Lúc này ta tự nhiên làm theo nghĩ tới Tổng Tiểu Linh cái đó không có thể còn sống sót, nhưng là linh hồn nhưng vẫn đi cùng ở bên người nàng sinh đôi tỷ tỷ.

Không ra ngoài dự liệu lời nói, chắc là nàng cái này ẩn hình trạng thái tỷ tỷ một mực ở bảo vệ nàng, cho nên hãn qua nhiều năm như vậy mới một mực người may mắn còn sống sót.

Từ hướng này đến xem, Tổng Tiểu Linh tỷ tỷ nhất định cũng là ủng hộ có không nhỏ Âm Lực, nếu không lời nói liền không cách nào đối kháng kia vách tường tường quý, bất quá nàng thật giống như chỉ có thể bảo vệ Tổng Tiểu Linh một người, cũng hoặc có lẽ là, nàng khả năng chỉ là theo bản năng đang bảo vệ Tổng Tiểu Linh, cho nên, ban đầu Tổng Tiểu Linh mẹ liền có chút bị người ám toán, vô tội chết thảm cảm giác.

Mặc dù ta bây giờ còn không thể chắc chắn Tổng Tiểu Linh mẹ đến cùng phải hay không bởi vì âm khí xâm nhiễm mà khứ thế, nhưng mà ta có thể kết luận là, nàng chết, cùng gian phòng này quái dị tình huống tuyệt đối là

không thể tách rời.

Sau đó ta hỏi Tống Tiểu Linh mẫu thân nàng qua đời khi là cái trạng huống gì. Cái vấn đề này vốn là có chút không quá đạo đức, nhưng là ta bây giờ nhất định phải có hiểu biết mới được, cho nên ta còn là uyển chuyển hỏi lên, mà ta khuyên nàng tận lực đem biết tình huống đều nói cho ta, bởi vì ta cảm thấy nàng cái nhà này vấn đề rất nghiêm trọng.

Tống Tiểu Linh nói mẫu thân nàng qua đời khi nàng còn rất nhỏ, cho nên lúc đó là cái tình huống gì nàng cũng không phải rất rõ, bất quá, sau đó nàng loáng thoáng từ những người lớn trong miệng cũng nhận được một ít tin tức, cảm giác chính là nàng mẹ qua đời khi tình huống tựa hồ không là rất tốt, đầu tiên nàng tinh thần có vấn đề, một mực hoảng hoảng hốt hốt, thiếu chút nữa đem nàng bóp chết rồi, sau đó chính là nàng một mực cháo không vào, không ăn không uống, uống thuốc xem bệnh, mời thầy thuốc chữa trị rồi cũng không có tác dụng, cuối cùng phán định là thất tâm phong còn là cái gì, tóm lại không mấy ngày thì khử thế rồi, qua đời khi toàn thân phát thanh, cắn răng nghiến lợi, tình trạng có chút quái dị. Chính là bởi vì mẫu thân nàng qua đời có chút không quá bình thường, cho nên người nhà bọn họ rất ít nhắc lên này cái sự tình, chỉ có nàng nài nài đối với này cái sự tình tương đối tiếc nuối, thường thường sẽ đang đau lòng khi nhắc tới, vừa nhắc tới tới liền có chút thống hận cô ấy là cái mẹ ghẻ cùng tiểu thím đáng vẽ, thật giống như Tống Tiểu Linh mẫu thân là hai người bọn họ liên thủ hại chết.

Cái tình huống này cùng ta đoán không sai biệt lắm, căn cứ Tống Tiểu Linh mẹ qua đời lúc tình huống đến xem, là điển hình oan hồn triền thân, âm khí ngấm thể mà chết, mà cái đó âm khí nguồn dĩ nhiên chính là kia vách tường tường quý, mà kia vách tường tường quý rất hiển nhiên là có người có thể an bài ở chỗ này, hơn nữa còn có Dạ Xoa đồ Phong Cấm mà bắt đầu, mục đích liền là đối phó Tống Tiểu Linh cùng mẫu thân nàng, người hạ thủ kia, nguyên vốn phải là muốn đem Tống Tiểu Linh mẫu thân và Tống Tiểu Linh

đồng thời giết chết, chỉ là, người kia khả năng không nghĩ tới Tống Tiểu Linh mạng cứng như thế, lại vẫn luôn không có chết, cái này hoặc giả cũng hình người kia thành nhất định uy hiếp, cho nên người kia không có lại tiếp tục hạ thủ, cũng hoặc có lẽ là, bởi vì Tống Tiểu Linh mẹ đã chết, người kia mục đích đã đạt đến, cho nên cũng chưa có lại đi đối phó Tống Tiểu Linh, dù sao Tống Tiểu Linh chỉ là một manh nữ, hơn nữa tuổi tác trẻ thơ, không tồn tại uy hiếp gì tính.

Như vậy, như đã nói qua, này vách tường tường quý rốt cuộc là ai thiết trí ở chỗ này đây?

Dựa theo Tống Tiểu Linh cách nói chính là, phòng này năm đó là nàng nhị thúc cùng Nhị thẩm, còn có nàng mẹ ghẻ hỗ trợ bố trí, này hai nhóm người đều có hiềm nghi, nhưng mà ta cảm giác hiềm nghi lớn nhất người, rất có thể chính là Tống tiểu Linh Hậu mẫu thân.

Rất hiển nhiên, này chính là một cái rất máu chó tiết mục ngắn, đó chính là Tống tiểu Linh Hậu mẫu thân, cũng chính là Tống Tiểu Linh mẫu thân muội muội, khả năng một mực ở tâm lý thâm mẩn nàng cái này thành thực chứng chạc, khắp mọi mặt cũng phi thường hoàn mỹ cùng ưu tú tỷ phu, sau đó nàng vì thay thế tỷ tỷ của nàng vị trí, cướp được nàng tỷ phu, cho nên liền xuống độc thủ, bày ra Dạ Xoa đồ cùng vách tường tường quý, đem mình thân tỷ tỷ hại chết, sau đó nàng thuận lý thành chương đi theo chính mình tỷ phu, thành Tống tiểu Linh Hậu mẫu thân, lấy được mình muốn đồ vật.

Từ bình thường suy luận trên tình huống nhìn, một cái âm mưu, rốt cuộc là ai chủ sử sau màn cùng hung thủ, thường thường chỉ muốn xem thử xem kết quả, nhìn xem là ai lớn nhất người được lợi, không sai biệt lắm là có thể làm rõ ràng đây là chuyện gì xảy ra.

Nhưng mà, rõ ràng như vậy sự tình, nếu ta cũng có thể nghĩ ra được, những

người khác không thể nào không nghĩ tới, nhưng mà tại sao những người đó đều lựa chọn yên lặng? Từ một điểm này nói, chân tướng của sự tình thường thường tốt không giống mặt ngoài bản thân nhìn thấy đơn giản như vậy.

Bây giờ quay đầu lại nhìn kỹ Tổng tiểu Linh Tình huống, ta hỏi nàng mấy năm nay ở trong cái phòng này ở, có chưa bao giờ gặp cái gì tương đối quái dị sự tình, ngoại trừ phát hiện nàng sinh đôi tỷ tỷ kia cái linh hồn ra, có còn hay không những vật khác.

Nghe được ta lời nói, Tổng Tiểu Linh trầm mặc một chút, tốt nửa ngày, mới có hơi do dự đối với ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, người có phải hay không phát hiện?"

"Ừ ? Phát hiện cái gì?" Ta nhìn Tổng Tiểu Linh hỏi.

"Mẹ, mẫu thân nàng một mực ở, " Tổng Tiểu Linh nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta nhất thời ngẩn ra, sau đó ta theo bản năng xa hơn Tổng Tiểu Linh trong phòng kia nhìn sang, trong lúc nhất thời tâm lý tâm tình có chút phức tạp.

Như vậy trong một căn phòng rốt cuộc có bao nhiêu Thiểu Âm Hồn trốn ở trong đó? Tổng Tiểu Linh tỷ tỷ, bây giờ lại có mẫu thân nàng, hơn nữa đồ thừa không đi Ma Y quỷ, thậm chí còn có còn lại một ít gì không biết đồ vật, phòng này rốt cuộc là thế nào cái tình huống?

Ngay sau đó ta có chút, sau đó ta chỉ có thể tiếp tục cùng Tổng Tiểu Linh chứng thực, hỏi nàng phòng này trong có còn hay không đồ gì khác, kết quả Tổng Tiểu Linh lắc đầu một cái nói tuyệt đối không có rồi, nàng biết chỉ những thứ này, ngoài ra chính là lần nữa để cho ta vội vàng đem kia Ma Y quỷ mang đi, không nên để cho nàng ở chỗ này đến, nàng tâm lý rất sợ

hải nàng.

Nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, ta suy tính một chút, cảm thấy này cái sự tình quá mức phức tạp, không phải là một ít ở có thể giải quyết, cho nên, lúc ấy ta đầu tiên là có một cái dự định, đó chính là trước nghĩ biện pháp đem kia Ma Y quý khuyên đi, ít nhất là để cho nàng theo ta đi, rời khỏi nơi này trước một đoạn thời gian lại nói, sau đó, về phần nàng rốt cuộc có cái gì tâm nguyện, tóm lại ta nghĩ biện pháp giúp nàng hoàn thành là được.

Cho nên, lập tức ta lần nữa trở lại nhà kia trong, đem cửa cũng đóng lại, chỉ có một mình ta ngồi ở làm Sảnh trên ghế, sau đó ta nhắm lại con mắt, bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, rất nhanh tiến vào một loại Thông Linh trạng thái, sau đó ta cũng thuận lợi cảm ứng được một ít không tầm thường khí tức, cuối cùng thành công tìm được cái đó Ma Y quý.

Tìm tới nàng sau khi, ta lập tức liền ở tâm lý hỏi nàng tại sao không muốn rời đi nơi này.

Kết quả nàng nói nàng tìm được thích người.

Lời này để cho ta tâm lý ngẩn ra, cảm giác một trận ngạc nhiên. Dựa theo Tống Tiểu Linh cách nói, trong phòng này không phải là chỉ có tỷ tỷ của nàng cùng mẹ sao? Tại sao lại tới một cái quý nam?

Sau đó ta liền hỏi cái kia cái Ma Y quý nơi này rốt cuộc có bao nhiêu giống như nàng tồn tại, kết quả ta liền nghe được một trận tiếng cười đùa, nàng nói nơi này có bốn cái.

Bốn cái!

Không đúng, rốt cuộc là cái hay là năm cái?

"Năm cái, bao gồm ta."

Lần này ta biết rõ, tầm thường này trong phòng, cuối cùng suốt có năm cái Âm Hồn.

Bây giờ, căn cứ ta thật sự tìm hiểu tình huống chính là Ma Y quý, Tống Tiểu Linh mẹ, tỷ tỷ này ba cái, như vậy còn lại hai cái là cái gì?

Lúc đó ta hỏi cái kia cái Ma Y quý, kết quả nàng nói còn lại hai cái đều là nam, hơn nữa đều là bị vây ở bên trong vách tường, bọn họ thật giống như cũng thật thảm, nàng coi trọng một người trong đó, bởi vì cái đó cùng nàng khi còn sống chồng đáng dấp có điểm giống.

Nghe đến đó, ta coi như là minh bạch đây là chuyện gì xảy ra, sau đó ta liền nói cho nàng biết, để cho nàng yên tâm trước theo ta đi, tóm lại ta sẽ giúp nàng giải quyết này cái sự tình, sẽ để cho nàng thuận lợi cùng người nam kia quý chung một chỗ, hơn nữa có cụ thể xếp đặt.

Nghe được ta lời nói, Ma Y quý cũng đồng ý, hàng này Âm Lực mặc dù rất lớn, nhưng mà vẫn tính là tương đối khá nói chuyện, không phải là vô cùng khó dây dưa kia một loại.

Sau đó ta mang theo nàng ra căn phòng, lúc đó mặt trời chiều ngã về tây, vừa vạng trời tối, ta liền chuẩn bị rời đi, kết quả Tống Tiểu Linh còn phải lưu ta ăn cơm tối, nhưng là lại bị ta cự tuyệt.

Rời đi Tống Tiểu Linh gia sau khi, ta lời đầu tiên mình tìm một tiệm nhỏ ăn cơm, sau đó nhìn thời gian không sai biệt lắm, vừa mới tới trường học đi tìm Liêu Khải.

Tên khốn này đã sớm đến địa phương chờ ta rồi. Thấy hắn sau khi, ta không thiếu được làm bộ đem hắn Khu Quý một cái lần, thật ra thì chính là

cầm một lá cây ở ở trên người hắn tùy tiện chụp mấy cái, sau đó lại cho hắn một đạo lá bùa, để cho hắn tùy thân mang theo, nói là có thể Ích Tà, sau đó sẽ để cho hắn cuốn xéo rồi.

Liêu Khải trước khi đi còn đối với ta yên lặng hàm tình, làm ta cả người nổi da gà, sau đó xử lý xong hắn sự tình sau khi, ta suy nghĩ một chút, ngay sau đó ở đó trong lương đình ngồi xuống, tiếp tục Thông Linh, cùng cái đó Ma Y quý nói chuyện, hỏi nàng Tống Tiểu Linh căn phòng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, muốn như thế nào mới có thể phá giải kia Dạ Xoa đồ Phong Cấm, đem kia hai cái bị Phong Cấm quý nam thả ra ngoài, sau đó, nếu như thả ra ngoài lời nói, sẽ xuất hiện cái dạng gì tình huống.

Đối với ta vấn đề, kia Ma Y quý chỉ trả lời nói kia Dạ Xoa đồ thật ra thì rất tốt phá giải, chỉ cần đem kia đồ lau sạch, cũng chính là phá trừ, về phần kia hai người nam quý sau khi đi ra sẽ làm gì, nàng cũng không biết.

Cái này cũng có chút phiền toái, ta rất lo lắng bọn họ hội thương tổn đến Tống Tiểu Linh.

Sau đó liền ở ta tâm lý chính trù tính khi, đột nhiên kia Ma Y quý nói cho ta biết nói viện kia trong rất Đa Bảo bối cùng Linh Vật, nếu như ta lần này thật có thể giúp nàng lời nói, nàng có thể để cho ta phát đại tài.

Lời này để cho ta giật mình, ngay sau đó tốt có chút buồn bực, lòng nói đó là Tống Tiểu Linh gia, Tống Tiểu Linh cha nhất định là có một ít bảo bối cất giữ, những thứ này nhiều hơn nữa, ta cũng không thể muốn a, kết quả người ta Ma Y quý nói không phải là bộ dáng kia, những thứ kia đều là vật vô chủ, tóm lại để cho ta đem này cái sự tình làm xong, sau đó giúp ta thực hiện mộng phát tài.

Ta suy nghĩ một chút, trước mặt kệ có thể hay không phát tài, tóm lại, trước giải quyết vấn đề là chủ yếu, cho nên, đêm Hắc Phong cao, ta tốt đón

xe đến Tống Tiểu Linh, sau đó leo tường tiến vào, một mực mò tới Tống Tiểu Linh phía ngoài phòng.

Bởi vì thời gian đã trễ lắm rồi, cho nên Tống Tiểu Linh đã ngủ rồi rồi, trong căn phòng ánh sáng rất ảm đạm, chỉ ở giường đầu trên bàn nhỏ có một chiếc Tiểu Tiểu đèn huỳnh quang sáng.

Ta nhẹ khẽ đẩy đẩy cửa, phát hiện lại không có khóa, đoán chừng là tiểu nha đầu này lâu dài bị tỷ tỷ và mẹ Âm Hồn bảo vệ, đã có chút không quá sợ hãi ăn trộm các loại người xấu, cho nên cũng không có khóa cửa.

Sau đó ta không một tiếng vang đi vào rồi trong phòng, vốn là muốn lặng lẽ đem kia Dạ Xoa đồ cho lau sạch, sau đó đem nam kia quỹ thả ra, kết quả, để cho ta có chút ngoài ý muốn là, lúc ấy trong lúc lơ đãng nhìn về phía Tống Tiểu Linh giường, cũng không biết tại sao, cuối cùng theo bản năng giật mình, sau đó liền đi tới.

Lúc này, nhàn nhạt huỳnh quang chiếu rọi xuống, Tống Tiểu Linh búp bê như thế an tĩnh nằm ở trên giường ngủ say đến, nàng đáng vẻ rất tinh xảo, làm cho người ta cảm giác giống như là trong cổ tích Tinh Linh như thế, phi thường động lòng người.

Ta lẳng lẳng nhìn nàng, nhìn cái này chỉ có mười tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, tâm lý lại là có chút rung động, thật lòng cảm thấy nàng sinh hoạt thật ra thì thật truyền kỳ.

Sau đó, ngay tại ta chính lẳng lẳng nhìn chăm chăm Tống Tiểu Linh nhìn khi, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đột nhiên Tống Tiểu Linh thân thể giật mình, về sau trên người nàng chần cuối cùng bị đá văng, nhất thời, nàng toàn thân cũng hiện ra ở trước mặt ta.

Nàng mặc trên người màu trắng lụa mỏng quần áo ngủ, bởi vì còn không có

trở mã, thật sự trong vòng trên căn bản là chân không, không có mặc gì.

Lúc này, ta nhìn một cái bên dưới, mới có hơi cảm thấy tươi đẹp cùng say mê, ta không nghĩ tới loại này ngây ngô con gái tiểu thân thể lại là như thế mê người, kia sáng bóng, kia hông lung, kia độ cong, kia nhỏ nhắn mềm mại eo, lưỡi biếng thần thái, kia có chút lần lượt thay nhau đến hai cái nhỏ dài bắp chân, mỗi một chỗ cũng để cho ta có chút si ngốc. . .

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta chính say mê khi, theo bản năng, khước mắt đột nhiên động một cái, giường mắt hướng giữa giường mặt nhìn, lập tức ta cảm giác trên người chợt lạnh, ta cuối cùng bất ngờ thấy kia giữa giường mặt đứng một cao một thấp hai người mặc màu trắng một đám, hắc phát phi Tân Nhân ảnh, hai người kia ảnh tựa hồ cũng đang nhìn ta, tựa hồ cũng ở trách móc ta tại sao phải nhìn lên Tống Tiểu Linh, tại sao nửa đêm muốn đi tới trong phòng này.

Bất quá, cũng liền ở ta chính lo lắng khi, đột nhiên ta cũng cảm giác bên người một trận gió lạnh rạo rức, về sau liếc mắt đang lúc, liền thấy một cái xương thịt Sâm Bạch, máu chảy đầm đìa Ma Y tóc dài nữ quỷ đứng ở bên cạnh ta, mơ hồ cùng kia giữa giường mặt hai cái nữ quỷ tạo thành giằng co tình thế.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta biết là kia Ma Y quỷ đang giúp ta, nhưng là đồng thời trong lòng cũng cảm giác có chút lo âu, không biết tiếp đó sẽ không sẽ xảy ra chuyện gì khác thường tình trạng, cho nên lúc đó ta liền suy nghĩ có muốn hay không đem Tống Tiểu Linh cho đánh thức.

Kết quả, liền ở ta nghĩ như vậy khi, trên giường Tống Tiểu Linh nhưng là đột nhiên ngồi dậy, cuối cùng đã tỉnh.

"Tiểu Bắc ca ca, là người sao?" Tiểu nha đầu sau khi tỉnh lại, lập tức liền thấp giọng hỏi một câu.

Lúc đó ta thật là một trận xấu hổ, lòng nói người sao biết là ta? Thế nào người mỗi lần đều biết là ta ư? Ta còn không phát ra âm thanh đây.

Nhưng mà, ngay sau đó, ta cũng có chút hiểu được, rất hiển nhiên, mẫu thân nàng cùng tỷ tỷ đã thấy ta, cho nên, nàng khẳng định đã biết là ta tới, huống chi ta khoảng cách mép giường gần như vậy, nàng cũng nhất định đánh hơi được trên người của ta mùi.

Lại nói trên người của ta là cái gì mùi? Một điểm này ta không quá rõ, cũng không biết dễ ngửi không dễ ngửi, lời nói nói nếu là không dễ ngửi, vậy coi như có chút mất thể diện.

Bất quá, bất kể như thế nào, ngược lại tiểu nha đầu đã biết ta tới rồi, ta cũng sẽ không che giấu, lập tức liền lên trước nhẹ nhàng kéo tay nàng nói: "Là ta, không sao, người tiếp tục ngủ đi, ta giúp người giải quyết phòng này trong vấn đề, đúng rồi, người yên tâm đi, ta tuyệt đối sẽ không tổn thương mẹ người cùng tỷ tỷ."

Nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh lại là rất ngoan ngoãn gật gật đầu, sau đó nàng lục lọi xuống giường, quang tiểu cước nha, mặc bên trên một đôi màu đỏ cỡi giày, kéo trong tay ta nói: "Người phải làm sao đây?"

"Tường kia trong Phong Cấm đến hai người, " ta nói với nàng: "Ta bây giờ muốn đem bọn họ thả ra, sau đó mang đi."

"Không được!" Để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói sau khi, Tống Tiểu Linh lập tức liền cự tuyệt nói: "Không thể thả bọn họ, là bọn hãm hại chết mẫu thân!"

Nghe nói như vậy, ta giật mình, biết nàng lời nói này không sai, nhưng mà, luôn đem hai cái này Âm Hồn Phong Cấm ở chỗ này cũng không phải biện

pháp a, chuyện này đối với nàng bao nhiêu cũng sẽ tạo thành một ít ảnh hưởng, chẳng lẽ nàng sẽ không sợ sao?

Kết quả, ngay tại Tống Tiểu Linh tiếng nói rơi xuống sau khi, trong căn phòng đột nhiên không khỏi nổi lên một trận âm phong, gió kia thổi đến bàn cũng đung đưa, sau đó tường kia bên trên bị ta xé rách qua giấy dán tường cũng rớt xuống, lập tức phía trên kia Dạ Xoa Quỷ Ảnh Tử bày ra, trong bóng tối, đồ chơi kia chính nhất mặt dữ tợn trợn mắt nhìn ta, cảm giác giống như là muốn nhào tới trên người của ta tới.

Bất quá, lúc này, ta có thể không quản được kia Dạ Xoa Quỷ Ảnh rồi, bởi vì ta biết này âm phong bất chính, hơn phân nửa là kia hai người nam quỷ nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, tâm lý nổi giận, muốn làm quái, cho nên lúc đó ta đầu tiên là đem Tống Tiểu Linh ôm, bảo hộ ở rồi trong ngực, về sau ta hơi híp mắt lại, nhìn bốn phía, rất nhanh thì thấy ở hai người chúng ta bốn phía, cuối cùng đứng suốt năm cái bóng đen, hơn nữa này năm cái bóng đen đều đang là đang ở lơ lửng cùng đánh nhau đến, rất hiển nhiên, bọn họ đang tiến hành tranh chấp.

Thấy cái này tình trạng, ta ngay sau đó đối với Tống tiểu Linh Đạo: "Người có thể thấy sao?"

"Ừ, ta đều thấy được, " Tống tiểu Linh gật đầu đối với ta nói.

"Người không sợ sao?" Ta hỏi nàng nói.

"Ta không sợ, mẹ của ta cùng tỷ tỷ sẽ bảo vệ ta." Tống Tiểu Linh rất kiên định nói.

Nghe đến đó, ta đang muốn nói gì, nhưng không nghĩ trong tầm nhìn đột nhiên có một lớn một nhỏ hai cái bóng dáng ngã ra ngoài, tựa hồ là bị đối thủ đánh bại, về sau ta cùng Tống Tiểu Linh liền nghe được một cái âm

trầm tốt thanh âm khàn khàn nói: "Tiểu nha đầu, đừng tưởng rằng là mẹ người cùng tử tử bảo vệ người, chúng ta chỉ là đồng tình các người, mới không có đối với các người động thủ, bây giờ chúng ta khó khăn lắm có thể tự do, người nếu là lại ngăn trở, có thể liền đừng trách chúng ta không khách khí!"

Là kia hai người nam quý, không đúng, thật giống như Ma Y quý cũng cùng bọn họ cấu kết ở cùng một chỗ.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi tâm lý rất gấp gáp, ngay sau đó đối với Tống tiểu Linh Đạo: "Tiểu Linh, người cũng thấy đấy, bọn họ cũng không xấu, cho nên, hay là đem bọn họ giao cho ta đi."

Kết quả, để cho ta hoàn toàn không nghĩ tới là, liền ở ta nơi này lời mới vừa nói ra khỏi miệng khi, trong ngực Tống Tiểu Linh nhưng là đột nhiên tránh thoát ta ôm trong ngực, về sau cuối cùng trợn mắt nhìn một đôi bạch tròng trắng ở nhìn ta nói: "Người vô dụng, cút!"

Chương 225: Chiêu Tài Tiến Bảo (năm)

Ta có thể vạn vạn không nghĩ tới Tống Tiểu Linh tiểu nha đầu này lại là như thế cương liệt.

Trực tiếp một lời không hợp liền bắt đầu đuổi người.

Bất quá suy nghĩ một chút cũng có thể lý giải, dù sao nàng là con gái duy nhất, tuy nói là không có mẹ, nhưng là từ tiểu khẳng định vẫn là nuông chiều từ bé, tính tình nhất định là rất liệt.

Lại một người, bây giờ chúng ta đối mặt vấn đề không bình thường lắm, cùng nội tâm của nàng cừu hận có dính dấp, cho nên hẳn dĩ nhiên sẽ không dễ dàng nhượng bộ.

Nhưng mà nàng nói thẳng ta vô dụng, để cho ta có chút không chịu nổi, bất kỳ nam nhân bình thường, ở nghe được câu này khi, hẳn cũng sẽ không thật là vui, cho nên, lập tức ta đầu tiên là nhíu mày, về sau nhưng là nhìn nàng nói: "Ta bây giờ là đang giúp người."

"Ta không cần người giúp ta, người đi nhanh lên, nếu không ta gọi người." Tiểu nha đầu thái độ rất kiên định, để cho ta hoàn toàn không có đường xoay sở, cuối cùng chỉ có thể là thở dài một cái, thật lâu cũng không biết nên nói gì cho phải.

Lúc này, ta thật muốn chuồn mất, nhưng là, ngay sau đó ta lại nghĩ tới tới trong phòng này hỗn loạn tình huống, rất lo lắng sau khi ta đi tiểu nha đầu sẽ gặp nguy hiểm.

Mới vừa rồi kia hai cái bị Phong Cấm đứng lên quý nam đã nói, bọn họ cũng không phải là không nhúc nhích được tiểu nha đầu cùng mẫu thân nàng, bọn họ chỉ là ở đồng tình các nàng mà thôi. Nếu như lời này là thực sự, rất hiển nhiên, bây giờ tiểu nha đầu cố ý đưa bọn họ tiếp tục Phong

Cầm đứng lên, cái này rất hiển nhiên sẽ chọc giận bọn họ, sau đó bọn họ nói không chừng sẽ làm ra cái gì so sánh qua kích sự tình tới. Vạn nhất bọn họ làm thương tổn tiểu nha đầu, ta tội quá có thể to lắm, dù sao này cái sự tình là ta khiêu khích tới.

Nghĩ tới đây, ta vì vậy đối với Tống Tiểu Linh Đạo: "Tốt lắm, Tiểu Linh, người trước không nên gấp gáp, chuyện này chúng ta thương lượng một chút nữa, nhất định là có càn tốt biện pháp giải quyết, người phải tin tưởng ta."

"Không được, tuyệt đối không thể thả bọn họ, " Tống Tiểu Linh rất kiên định nói.

Cũng vừa lúc đó, đột nhiên một trận âm phong thổi lên, trong cuồng phong, tựa hồ có hai cái bóng đen hướng Tống Tiểu Linh nhào tới.

Lúc đó thấy cái này tình trạng ta không cảm thấy là lòng tràn đầy khẩn trương, thấy là kia hai người nam quý đang đối với Tống Tiểu Linh tiến hành làm khó dễ. Cho nên, lúc ấy ta đầu tiên là một tiếng quát to, tiếp theo liền vội vàng móc ra một tấm Ích Tà Phù, chuẩn bị bảo vệ Tống Tiểu Linh.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta lá bùa mới vừa nâng lên, còn chưa tới cùng xoa xoa khi, lại chỉ nghe sâu xa thăm thăm một trận kêu thê lương thảm thiết âm thanh truyền tới, về sau nhìn lại lúc, lại mới phát hiện Tống Tiểu Linh không nhúc nhích đứng trong bóng đêm, hai cái màu trắng trong đôi mắt nhưng là ánh bắn ra một mảnh hào quang màu đỏ thẫm, tia sáng kia vừa vọt chiếu vào này hai cái bóng đen trên người, nhất thời bóng đen kia giống như bị điện giật một dạng liều mạng co quắp kêu thảm, trong nháy mắt liền tất cả đều hoảng hốt đem về bên trong vách tường đi.

Thấy kia hai người nam quý chạy trở về rồi, Tống Tiểu Linh lúc này mới bất động thanh sắc xoay người trở lại mép giường, lẳng lặng mà ngồi

xuống dưới, sau đó lên tiếng đối với ta nói: "Người đi đi, mang theo người bằng hữu, nếu không đừng trách ta đối với nàng không khách khí."

Trong lúc nhất thời, ta trợn mắt hốc mồm, đồng thời còn giống như nghe được phía sau có trầm thấp mà khẩn trương tiếng thở dốc, rất hiển nhiên kia Ma Y quý cũng có chút bị giật mình.

Không nghĩ tới tiểu nha đầu này vẫn luôn là ở cùng ta giả vờ nhu nhược, nguyên lai chính nàng cuối cùng nắm giữ cường đại như vậy lực lượng, không trách nàng đối với những thứ kia Âm Hồn căn bản cũng không sợ, thậm chí ở biết rõ cái nhà này không sạch sẽ dưới tình huống, vẫn còn ở nơi này, bây giờ nhìn lại, nàng ở nơi này, càng nhiều mục đích, chỉ sợ là vì gắt gao coi chừng kia hai cái bị Phong Cấm đứng lên quý nam, không để cho bọn họ có chạy thoát khả năng.

Nhưng là, chẳng lẽ nàng liền không nghĩ tới sao? Hai cái này quý nam xét đến cùng chỉ là bị người lợi dụng công cụ mà thôi, trên thực tế, hại chết mẫu thân nàng người, nhất định là do người khác, nàng tại sao không đi truy cứu chân chính hung thủ trách nhiệm?

Lúc đó ta nghĩ tới đây, vì vậy liền hỏi nàng nói: "Người biết hại chết mẹ của người hung thủ là ai, có đúng hay không?"

"Ta nói, người có thể đi!" Tống Tiểu Linh hoàn toàn biến thành người khác một dạng đối với ta thái độ thay đổi hoàn toàn, cái này làm cho ta khó tiếp thụ.

Nhưng mà, ta cũng không thể không có cốt khí như vậy, người ta một mực ở đuổi ta đi, ta còn tiếp tục đồ thừa lời nói, liền có chút không biết xấu hổ.

Cho nên khi xuống ta chỉ có thể là đi ra ngoài cửa, đồng thời theo bản năng ở tâm lý kêu một chút cái đó Ma Y quý, để cho nàng cũng đuổi theo.

Rất nhanh, ta tới đến bên tường, lại từ tường rào lộn ra ngoài, sau đó bắt đắ dĩ rời đi Tống gia sân, đón xe trở lại trường học.

Dọc theo đường đi, ta tâm lý đều có chút thấp thỏm cùng quẩn quít, luôn cảm thấy tối nay sự tình có chút kỳ hoặc, cũng không biết là chỗ đó có vấn đề.

Trở lại trường học sau khi, ta trước không có đi nhà trọ, mà là ở trong sân trường đi một vòng, cuối cùng tìm được một cái so sánh ẩn núp, bình thường trên căn bản không có người nào phòng trống, nhà kia là dùng để đặt vào một ít vô dụng thí nghiệm dụng cụ, sau đó ta liền đứng ở đó trước nhà, chú tâm ngưng thần, tiến vào Thông Linh trạng thái, để cho cái đó Ma Y quý ở phòng này trong trước ngây ngô một trận, đồng thời nói cho nàng biết không nên gấp gáp, ta đáp ứng nàng sự tình, nhất định sẽ giúp nàng làm được.

Nghe được ta lời nói, kia Ma Y quý có lẽ là bị Tống Tiểu Linh hù dọa, liền cùng ta nói chính nàng có địa phương ngây ngô, không cần ta cho tìm, sau đó tốt nói cho ta biết nói nàng đi về trước chính nàng địa phương, sau này nếu là ta muốn tìm nàng, giúp nàng hoàn thành tâm nguyện lời nói, mặc dù đi Huyền Vũ bờ hồ, tìm tới một cây méo cổ lão Tùng Thụ, sau đó hướng về phía lão Tùng Thụ kêu ba tiếng "Hồ nương", liền có thể tìm được nàng.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, để cho nàng đi rồi, sau đó chính ta trở lại trong nhà trọ, nằm xuống sau khi lại thật lâu không thể vào ngủ.

Sau nửa đêm khi, trong mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, sau đó làm một cái vô cùng kỳ quái mơ.

Trong mộng ta tựa hồ thấy được Tống Tiểu Linh đứng ở giường của ta vừa nhìn ta, chỉ là nàng con mắt lại không phải là loại trắng đó sắc trạng thái,

mà là một loại rất trong suốt linh động bộ dáng, điều này làm cho nàng bộ dáng trong nháy mắt trở nên giống như trong bức họa Tiểu Tinh Linh như thể động lòng người.

Trời sáng khi, ta tỉnh, sau đó ta chỉ muốn lên tới một rất Cổ chuyện lạ tình. Đó chính là, dựa theo tình huống bây giờ đến xem, Tổng Tiểu Linh bản thân thật ra thì hẳn là một cái mỹ lệ phi thường Khả Nhân Tiểu Nữ Hải Tử, chỉ là bình thường nàng không làm sao giả trang, hơn nữa con mắt tốt tương đối dọa người, cho nên rất nhiều lúc, chúng ta đều có chút coi thường nàng tướng mạo. Nhưng mà, chỉ phải cẩn thận quan sát một chút, hoặc giả nói là đem nàng con mắt vấn đề loại trừ, liền sẽ phát hiện, nàng thật ra thì có một loại đặc thù mỹ lệ, cũng tỷ như nàng ngủ khi, còn có ở ta trong mộng cái loại này trong suốt hình tượng, tóm lại, ta cảm giác mình có chút trong lòng biến thái, có chút Lolicon ý hướng.

Cái vấn đề này để cho ta rất khổ não, ta suy nghĩ chính mình hẳn là một cái bất chiết bất khấu tên háo sắc, bởi vì, khoảng thời gian này tới nay, ta ngay cả tiếp theo việc trải qua Lương Hiếu Điềm, Vương Nhược Lan hai nữ nhân này rồi, bây giờ cuối cùng đối với một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương động tâm tư, đây hoàn toàn là một loại rất dễ cho người bất xỉ hành vi, ta trước đây tựa hồ cũng không phải như vậy người, tại sao bây giờ trở nên bỉ ổi như vậy đây? Chẳng lẽ là bởi vì Sơn Đông một nhóm, để cho ta tâm tính phát sinh thay đổi sao?

Cuối cùng, ta cố gắng đem trong đầu những thứ ngổn ngang kia ý tưởng bính trừ lái đi, cảm giác mình hẳn tiếp tục làm một cái chính trực mà người khỏe mạnh, không thể còn như vậy mặc cho chính mình tâm tư qua loa phát triển tiếp, nếu không lời nói, tình huống sẽ vô cùng nguy hiểm, phỏng chừng ta không được bao lâu liền sẽ trở nên với Lưu Húc những tên khốn kiếp kia vậy, mà hẳn loại người như vậy, là ta không...nhất rằng người.

Tâm lý nghĩ như vậy khi, điện thoại di động reo, cầm lên nhìn một chút,

mới phát hiện là gia gia đánh tới.

Lúc đó thấy cái tình huống này, ta đầu tiên tâm lý chính là trầm xuống, cảm giác tình huống khả năng không tốt lắm, này lão đầu tử không việc gì sẽ không gọi điện thoại cho ta, hiện tại đang gọi điện thoại tới khẳng định là có sự tình, không đúng là muốn trực tiếp muốn nắm chuyển vận xà vương.

Ta có chút khẩn trương nghe điện thoại, kết quả để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn là, lão nhân gia lại không nói đi bắt chuyển vận Xà Vương sự tình, mà là để cho ta đi giúp hẩn nhìn gian hàng.

Lại nói việc này ta thật lâu không có làm rồi, bây giờ sáng sớm, lão đầu tử phải làm gì đi? Thế nào đột nhiên sẽ để cho ta đi nhìn gian hàng?

Ta vì vậy liền hỏi hẩn lão nhân gia làm gì đi, kết quả lão nhân gia cũng không nói, chỉ nói là có sự tình phải làm, để cho ta nhanh đi gian hàng nơi đó nhìn, cẩn thận người khác đem hẩn đồ vật cho trộm.

Lòng ta nói người kia gian hàng trên có vật gì làm cho người ta trộm à? Vẫn như thế tích cực, ta bên này còn phải đi học đâu rồi, này sáng sớm, liền trốn tiết, có phải hay không không tốt lắm? Hơn nữa, ta lập tức phải cuộc thì kỳ cuối.

Nghe được ta lời nói, gia gia lúc này mới nhớ tới ta còn muốn đi học cùng thi, sau đó sẽ để cho ta không nên đi, về sau hỏi ta thi có nắm chắc hay không, lúc nào bắt đầu thi.

Ta nói còn có hai tuần lễ liền cuộc thi, sau đó hỏi hẩn đi bắt Xà Vương sự tình có thể chờ hay không đến ta nghỉ lại đi.

"Cái này người yên tâm, người không cần theo ta một đạo lên đường, đến lúc đó ta đi trước, người thi xong, lại đi theo ta hội hợp là được rồi." Gia

gia nói xong, để cho ta học tập cho giỏi, an tâm chuẩn bị thi, sau đó cúp điện thoại.

Mấy ngày kế tiếp trong, ta thật là an tâm học tập, chuẩn bị cuộc thi, dù sao trước hạ xuống môn học quá nhiều, phải nhanh bổ đứng lên mới được.

Trong khoảng thời gian này, Lương Hiếu Điềm dĩ nhiên là thường thường thấy, chúng ta thường thường đồng thời tự học, ra đôi vào đúng coi là là chân chính tình nhân rồi, cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua có chút dễ chịu, thỉnh thoảng buổi tối trở về nhà trọ trước, chúng ta cũng sẽ trốn trong rừng cây nhỏ ôn tồn một chút, nhưng mà cũng chỉ là giới hạn ôm một cái hôn hôn cái gì, cũng không có tính thực chất động tác, Lương Hiếu Điềm cũng không có giống hơn nữa trước như vậy động tình, vội vã muốn cùng ta làm cái gì sự tình, ta không biết nàng là giải quyết như thế nào xuống, phỏng chừng nàng khả năng chính mình, ngách, cái này khó mà nói, ngược lại nàng tinh thần an định rất nhiều, cũng bình thường rất nhiều, có lúc ta không nhìn được, muốn đi sâu vào một chút, ngược lại bị nàng cự tuyệt.

Ngoài ra chính là Tống Tiểu Linh, nàng không lại đã gọi điện thoại cho ta, cũng không biết nàng tình huống thế nào.

Về phần lão đầu tử, thật giống như đã lên đường đi bắt kia cái gì chuyển vận Xà Vương đi, cũng không biết là đi nơi nào, chỉ là để cho ta thi sau khi kết thúc đi tìm Tống Tiểu Linh cha, hoặc là Độc Nhân bà bà, nói là bọn hắn sẽ an bài cho ta.

Nói đến Độc Nhân bà bà, ta liền không tránh khỏi nhớ lại Hà Sơn người này, rất lâu cũng không thấy, cũng không biết hắn bây giờ đang làm gì, người này cũng một mực không hiện thân, phỏng chừng tốt ở làm chuyện xấu xa gì rồi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác đến mùa đông, kỳ thi cuối cũng

bắt đầu, chúng ta cũng mặc vào vũ nhung phục, bên ngoài Bắc Phong gào thét, có phải hay không còn phiêu chút tuyết đứng lên, khí trời một mực không là rất tốt.

Ngay tại ta thi cuối cùng một môn giờ học mới vừa thi xong khi, còn chưa đi ra cửa phòng học, Lương Hiếu Điềm cũng đã vẻ mặt có chút hốt hoảng chạy vào bắt lại trong tay ta cánh tay, sau đó gấp giọng đối với ta nói: "Hừ rồi, Tiểu Linh xảy ra chuyện."

"Cái gì? !" Lúc ấy ta cảm giác đầu một ông, theo bản năng hỏi "Xảy ra điều gì sự tình?"

"Không biết, cả người cũng hôn mê, bây giờ đã đưa bệnh viện, cũng không biết là tình huống gì, chúng ta mau đi xem một chút đi, nghe nói nàng mơ mơ màng màng khi, kêu lên tên người." Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta cũng không hỏi nhiều, trực tiếp thu thập một chút, đi theo nàng vừa chạy ra ngoài, đến cửa trường học, còn muốn đón xe, kết quả lại phát hiện Lương Vũ cuối cùng đã sớm lái xe ở bên kia chờ.

Thấy Lương Vũ, ta cảm giác có chút nhỏ lúng túng, đặc biệt là phát hiện bên cạnh hẳn kể bên người lái bên trên an vị đến vợ hẳn, ta càng là vì Lương Hiếu Điềm lau mồ hôi một cái, nhưng mà Lương Hiếu Điềm cũng rất thản nhiên, theo chân bọn họ chào hỏi, kéo ta lên xe, sau đó một đường hướng Tổng Tiểu Linh chỗ bệnh viện chạy tới.

Rất nhanh, đến bệnh viện, chúng ta xuống xe chạy tới bên ngoài phòng bệnh, phát hiện Tổng Tiểu Linh cha, còn có nàng mẹ ghê, thậm chí là nàng nãi nãi, chính đều là lòng tràn đầy lo lắng đứng ở đằng kia.

Nhìn thấy chúng ta tới, Tổng Tiểu Linh cha lộ vẻ rất hiếu kỳ, hẳn rất hiển nhiên là không biết ta cùng Lương Hiếu Điềm quan hệ, sau đó chúng ta và

hắn giải thích một chút, nói chúng ta là đồng học, hắn lúc này mới thư thái.

Sau đó hắn giúp ta giới thiệu một chút hắn thê tử cùng mẹ.

Tổng tiểu Linh Hậ mẫu thân, cũng chính là nàng a di, ước chừng chừng ba mươi tuổi, người rất đẹp, cũng rất quý khí, mặc trang phục đều rất chú trọng, nhìn một cái liền không là người bình thường người nhà, lúc ấy nàng hầu ở Tổng Tiểu Linh cha bên cạnh, thần tình kia rất đúng chỗ, không nhìn ra cái gì làm bộ địa phương.

Ta cho đến bây giờ, còn không biết Tổng Tiểu Linh cha tên gọi là gì, sau đó lặng lẽ hỏi một chút Lương Hiếu Diễm, mới biết hắn gọi Tổng Vân trước, sau đó ta hơi chút qua một chút suy nghĩ, liền không tránh khỏi có chút kinh ngạc, đây không phải là Nam Kinh thị ủy đại quan sao? Không nghĩ tới lại như vậy thanh liêm, cho con gái chữa một chút mắt bệnh tật, đều phải âm ỉ bán Tổ Ốc mức độ.

Lúc đó nghĩ tới đây, tâm lý không tránh khỏi đối với hắn có chút kính nể.

"Người chính là Lô Tiểu Bắc?" Lúc này, lão thái thái đi lên, mặt đầy tò mò nhìn ta. Lão nhân gia tóc bạc hoa râm, chống ba tong, người mặc xanh Tử Sắc áo bông.

"Tổng nãi nãi ngài khỏe chứ, ta chính là Lô Tiểu Bắc, Tiểu Linh nàng bây giờ như thế nào đây? Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Ta hỏi.

"Nguyên lai chính là người, " lão thái thái trên dưới nhìn ta một cái, ngay sau đó nhưng là đột nhiên nhíu chặt mày, có chút tức giận nói: "Người, người nói thật với ta, người đối với chúng ta thân nhân linh rốt cuộc làm cái gì? Người lớn tuổi như vậy rồi, lớn hơn nàng nhiều như vậy, người như vậy thẳng nhóc con, người biết người đây là cái gì hành vi sao? Có tin ta hay không để cho kêu cảnh sát bắt người lại, cho người đi ngồi tù?"

Lão nhân gia lời nói để cho ta ngẩn ra, lập tức cũng có chút ngây ngẩn, không biết nàng đang nói gì, cùng lúc đó, Lương Hiếu Điềm cũng là lòng tràn đầy ngạc nhiên nhìn ta, tựa hồ ta thật đối với Tổng Tiểu Linh làm cái gì thô bỉ sự tình.

"Mẹ, ngài trước đừng kích động, sự tình không phải là ngài tưởng tượng bộ dáng kia, Tiểu Bắc là đứa trẻ tốt, một điểm này ta có thể khẳng định, " cũng may Tổng Vân trước vẫn tính là thanh tỉnh, khuyên một chút lão thái thái, sau đó để cho Tổng tiểu Linh Hậu mẫu thân đỡ lão thái thái đi ra ngoài một chút, sau đó chính là nhìn ta một cái, lại nhìn một chút Lương Hiếu Điềm nói: "Tiểu Điềm, người trước vào xem một chút Tiểu Linh đi, nàng bây giờ mặc dù hôn mê, nhưng mà cũng có thể nghe được chúng ta lời nói, người và nàng nhiều trò chuyện, nói không chừng có thể đánh thức nàng. Ta cùng Tiểu Bắc trước trò chuyện một chút."

Nghe nói như vậy, Lương Hiếu Điềm tự nhiên biết ý hẩn rồi, sau đó liền vào trong phòng bệnh đi, về sau Tổng Vân trước nhìn ta một cái, đốt một điều thuốc, đi tới đường đi một đầu, ở trên ghế dài ngồi xuống, gạt một cái bên người vị trí, để cho ta tới ngồi xuống.

Ta lòng tràn đầy nghi ngờ, đi tới ngồi xuống, sau đó hỏi "Tổng thúc thúc, rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình?"

Nghe được ta lời nói, Tổng Vân trước không nói sự tình, mà là lần nữa nhìn ta một cái nói: "Người nói thực cho người biết ta, người và Tiểu Linh rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Cái gì chuyện gì xảy ra? Liền là bằng hữu a, ta đi nhà người chơi qua, ta cũng vậy thông qua tiểu Điềm nhận biết Tiểu Linh, " ta nói nói.

"Không thể nào, " Tổng Vân trước nhìn ta một cái, ngay sau đó đối với ta

nói: "Tiểu Linh hôn mê khi, kêu tên người, còn khóc, người và nàng giữa khẳng định phát xảy ra cái gì sự tình. Ta bây giờ cho người cơ hội nói rõ ràng, nếu không lời nói, đừng trách ta không khách khí."

Nghe nói như vậy, ta thì càng thêm nghi ngờ, ngay sau đó không cảm thấy là nói với hẳn: "Phải nói quan hệ, khả năng cũng chính là tương đối đầu duyên đi, cũng không có gì khác. Dĩ nhiên, nàng kêu tên ta, còn khóc, khả năng này là đang ở làm ác mộng, cái này cũng không có thể chứng minh cái gì."

"Người không biết Tiểu Linh, " Tống Vân trước nhìn ta một cái, sau đó do dự một chút, rồi hướng ta nói: "Lúc ấy nàng còn nói một câu nói."

"Nói cái gì?" Ta tò mò hỏi.

"Nàng nói ——" Tống Vân trước dừng một chút, về sau nhanh chóng nói: "Nàng nói cho người buông nàng ra —— "

"Ừ ?" Ta lần nữa sững sờ, ngay sau đó đối với Tống Vân trước nói: "Cái này rất hiển nhiên là ở làm ác mộng, tuyệt đối không phải các người tưởng tượng bộ dáng kia."

"Hy vọng như thế chứ, " Tống Vân trước nhìn ta một cái, về sau thở dài một hơi nói: "Tiểu Bắc, người cũng hẳn biết tiểu Linh Tình huống, cho nên, ta khuyên người không muốn làm một ít không thích hợp sự tình, biết không?"

"Ô kìa, người lớn các người tư tưởng quá phức tạp, cũng nghĩ đi nơi nào?" Ta hoàn toàn không ngại rồi.

"Vậy được đi, đi thôi, vào xem một chút Tiểu Linh đi, " Tống Vân trước nói xong, đứng dậy mang theo ta vào phòng bệnh, sau đó ta liếc mắt liền

thấy chính nửa nằm ở trên giường với Lương Hiếu Diễm nói chuyện Tống Tiểu Linh rồi.

Nha đầu này thì đã tỉnh.

Cái tình huống này để cho Tống Vân trước mừng rỡ khôn kể xiết, liền vội vàng tiến lên hỏi Tống Tiểu Linh cảm giác thế nào rồi.

Kết quả Tống Tiểu Linh nhưng là đối với phụ thân nàng rất lạnh nhạt, sau đó cũng không để ý tới Lương Hiếu Diễm lời nói, chỉ là đối với bọn họ nói: "Các người đều đi ra ngoài đi, ta cùng Tiểu Bắc ca ca trò chuyện."

Lần này tốt lắm, ta có chút trăm miệng cũng không thể bào chữa cảm giác, lần nữa bị Lương Hiếu Diễm cùng Tống Vân trước đồng thời nghi ngờ, hai người đều là nghi ngờ ánh mắt nhìn ta, sau đó cuối cùng lại tất cả đều là bất đắc dĩ đi ra ngoài.

Bọn họ sau khi đi ra ngoài, Tống Tiểu Linh liền đối với ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, người có thể giúp ta báo thù sao?"

Chương 226: Chiêu Tài Tiến Bảo 6

Tống Tiểu Linh lời nói để cho ta ngẩn ra, ngay sau đó nhìn nàng nói: "Người quyết định báo thù?"

"Ừ, ta đã quyết định, " Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, có chút do dự, sau đó lại tiếp tục nói: "Mấy năm nay ta sống đến quá thống khổ rồi, ta không nghĩ tiếp tục như vậy nữa, cho nên, ta muốn báo thù, ta muốn để cho người kia lấy được năm giữ báo ứng."

"Được rồi, " nghe đến đó, ta gật đầu một cái, suy nghĩ Tống tiểu Linh Năng đủ hạ quyết tâm này, cũng xác thực là có chút khó khăn. Bây giờ trước bất luận chân chính hung thủ rốt cuộc là nàng nhị thúc hay là nàng mẹ ghẻ, tóm lại, hai người kia thật ra thì đều là nàng thân nhân, hơn nữa đồng thời sinh hoạt lâu như vậy, cho nên, muốn nàng xuống tay với bọn họ, nhưng thật ra là có chút khó khăn.

Bất quá bây giờ nàng thật giống như đột nhiên nghĩ thông, cái này cũng có chút kỳ quái, hơn nữa nàng trước còn hôn mê, chuyện này là sao nữa?

Nghĩ tới đây, ta liền hỏi Tống Tiểu Linh trước là thế nào.

Kết quả Tống Tiểu Linh lắc đầu nói: "Đây là rất hiện tượng bình thường, người yên tâm đi, ta không sao?"

"Thật không sao chứ? Không việc gì lời nói, làm sao biết vô duyên vô cớ đã hôn mê?" Ta hỏi nàng.

"Tóm lại người không cần lo lắng những thứ này, ta bây giờ rất tốt, " Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, đối với ta nói: "Người giúp ta một chuyện, có thể không?"

"Nói đi, muốn ta thế nào giúp người?" Ta nhìn nàng, ngay sau đó tốt có

chút bận tâm, vì vậy liền nói với nàng: "Thật ra thì, nếu như người thật muốn báo thù lời nói, có thể thông qua bình thường đường tắt, báo án bắt cái đó hung thủ, để cho hung thủ bị luật pháp chế tài."

"Đây là tuyệt đối không thể nào sự tình, luật pháp căn bản liền bắt không được người kia, ta chỉ có thể dựa vào chính ta." Tống Tiểu Linh nói.

"Hung thủ rốt cuộc là ai?" Ta nhìn Tống Tiểu Linh hỏi.

"Cái này người không nên hỏi, tóm lại, người dựa theo ta nói đi làm là được, có thể không? Sau khi chuyện thành công, ta nhất định sẽ báo đáp người." Tống Tiểu Linh lộ ra rất kiên quyết.

"Ta cảm thấy đến đây cái sự tình, hay là suy nghĩ một chút nữa cho thỏa đáng. Hơn nữa, sự tình đã qua lâu như vậy. . ." Ta có chút bận tâm.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói sau khi, Tống Tiểu Linh nhưng là lạnh lùng nghiêng đầu, dùng cặp kia màu trắng mắt nhìn ta, kia tình trạng giống như có thể thấy ta một dạng sau đó nhưng là rất quả quyết đối với ta nói: "Người đi đi, ta biết người không can đảm này."

ĐxxCM!

Lúc đó ta tâm lý liền có chút hổng mất, lòng nói người khả năng không trả nổi biết ta, ta nhưng là thật giết qua người, ta cái gì can đảm không có?

Sau đó ta ngay lập tức sẽ nói với nàng: "Người sai lầm rồi, ta không phải là không có can đảm này, ta chỉ là lo lắng người còn quá nhỏ, làm sự tình quá xung động. Huống chi, người nếu muốn ta giúp người, vậy người nên đem này cái sự tình nói với ta rõ ràng. Cũng tỷ như nói, ta bây giờ ngay cả rốt cuộc muốn đối phó người là ai cũng không biết, như người vậy để cho ta

tâm lý rất không có chắc, người biết không?"

Bị ta vừa nói như thế, Tống Tiểu Linh cũng trầm mặc, tốt nửa ngày, nàng mới ung dung mà đối với ta nói: "Chính là cái đó tiện nữ nhân?"

"Ai? Người mẹ ghê?" Ta theo bản năng hỏi.

Tống tiểu Linh Điểm một chút đầu.

"Được rồi, người nói đi, nghĩ thế nào giết chết nàng, " đến lúc này, ta cũng không muốn do dự nữa.

"Ta lúc nào nói qua muốn giết chết nàng?" Tống Tiểu Linh nói.

"Vậy người rốt cuộc muốn thế nào?" Ta lòng tràn đầy hiếu kỳ.

"Ta muốn nàng tinh thần tan vỡ, nửa đời sau không có một ngày an bình thời gian qua!" Tống Tiểu Linh nói tới chỗ này, trên mặt hiện lên lướt một cái không thuộc về nàng cái tuổi này cười lạnh, sau đó nhưng là để cho ta ngồi vào bên cạnh nàng, lúc này mới thấp giọng đem nàng kế hoạch nói thẳng ra.

Sau nửa giờ, khi ta rời đi phòng bệnh, cùng Lương Hiếu Diễm đồng thời đứng ở cửa bệnh viện, đối mặt ngựa xe như nước, một mảnh huyên náo cùng phồn hoa thành phố lúc, ta tâm lý vẫn là không có thể từ Tống Tiểu Linh trong giọng nói tránh thoát được.

Ta là thật không nghĩ tới cái tiểu nha đầu này tâm lý cuối cùng chôn giấu nhiều như vậy sự tình.

Nguyên lai, nàng vẫn luôn biết hại chết mẫu thân nàng hung thủ là ai, nhưng mà qua nhiều năm như vậy, nàng nhưng vẫn đang giả ngu. Không

những như thế, nàng vẫn còn mở miệng một tiếng Mummy mà kêu, để cho cái đó hung thủ hoàn toàn không phát hiện được nàng ngăn cách lòng.

Sau đó, một người khác để cho ta kinh ngạc sự tình chính là, Tống Tiểu Linh cái đó mẹ ghẻ, cũng chính là mẹ của nàng muội muội, cũng chính là nàng a di, tên là Tiết đỏ, mặt ngoài nhìn người hiền lành, chính là một cái bình thường đô thị nữ tính, có tối đa một chút như vậy quý khí, nhưng không nghĩ cuối cùng một cái triệt đầu triệt đuôi Vu Nữ.

Thuyết pháp này không biết có đáng tin hay không, nhưng mà, từ nàng Phong Cẩm Âm Hồn, ám hại chính mình thân tử tử cử động đến xem, thuyết pháp này hẳn là đáng tin.

Ngoài ra Tống Tiểu Linh cũng giải thích, nói là nữ nhân này thật ra thì cũng không phải là nàng ông ngoại bà ngoại nữ nhi ruột thịt, mà là nửa đường nhặt được, lúc ấy nhặt được khi, nàng đã sắp phải chết đói, một thân mủ loét, tình huống phi thường quái dị, sau đó một mực thì có bệnh lạ, không có cách nào nuôi, sau đó chỉ nàng ông ngoại bà ngoại liền đem nàng giao cho một cái Vu Nữ, sau đó nữ nhân này đi theo cái đó Vu Nữ học đi một tí kỳ kỳ quái quái đồ vật, cuối cùng thậm chí thừa kế cái đó Vu Nữ y bát, lúc này mới sống sót, hơn nữa biểu hiện rất bình thường, về sau nữa mà, chính là Tống Tiểu Linh mẫu thân xuất giá, sau đó nữ nhân này lại tình yêu bên trên rồi chính mình tử phụ, sau đó chính là nàng đối với Tống Tiểu Linh mẹ xuống độc thủ, đem mẫu thân nàng hại chết.

Trong này thật ra thì còn có một cái sự tình, đó chính là Tống Tiểu Linh cái đó không có thể còn sống sót sinh đôi tử tử, cùng với Tống tiểu Linh Nhân con người, những thứ này tựa hồ cũng đều cùng Tống Tiểu Linh cái đó mẹ ghẻ Tiết đỏ có liên quan.

Nói cách khác, nữ nhân này thật ra thì từ rất sớm khi bắt đầu ngay tại tính kế Tống Tiểu Linh mẹ, Tống Tiểu Linh thậm chí đều là người bị hại.

Đương nhiên rồi, Tống Tiểu Linh hiểu chuyện sau khi, bởi vì trời sinh có thể Thông Linh, đã sớm từ mẫu thân nàng cùng tỷ tỷ Âm Hồn trong miệng biết được hết thảy các thứ này, nhưng mà nàng nhưng vẫn cũng không biết nên làm thế nào mới tốt, nếu muốn báo thù, nhưng là lại lực lượng quá yếu, cho nên hẳn duy nhất có thể làm chính là ẩn nhẫn.

Không trách ta trước mỗi lần thấy nàng, đều cảm thấy cô bé này thiên nhiên mang theo vậy không đi ưu sầu, lúc trước còn tưởng rằng là nàng là bởi vì mắt nhìn không thấy đồ vật mà tự ti, bây giờ nhìn lại, nàng nhưng thật ra là bởi vì nội tâm chôn giấu quá nhiều sự tình, quá mức kiềm chế, cho nên mới biến thành cái bộ dáng này.

Bất quá, như đã nói qua, Tống Tiểu Linh bây giờ chuẩn bị báo thù, hơn nữa tìm ta làm người giúp đỡ, một điểm này để cho ta có chút vinh hạnh, dù sao cùng nàng quen biết thật ra thì cũng không bao lâu, tuy nhiên lại đã được đến nàng như thế tín nhiệm, ít nhất ở về điểm này, ta thật là có chút đặc ý.

Nhưng là, hiện tại đang vẫn đề lại tới, nàng muốn bằng vào đấu pháp đánh bại cái đó Vu Nữ, sau đó để cho nàng tinh thần tan vỡ, cả đời cũng cuộc sống ở trong sự sợ hãi, cái này thì lại để cho ta cảm thấy có chút khó giải quyết. Không nói trước cái đó Vu Nữ thật lợi hại, liền nói nàng nếu cũng là một bên trong cao thủ, vậy sẽ rất khó dùng một loại phương pháp đem nàng bức điên mất, ít nhất chúng ta trước mắt còn không có cái này năng lực, như vậy, chúng ta rốt cuộc phải làm sao mới có thể đây?

Tống Tiểu Linh tựa hồ đã sớm suy nghĩ xong chủ ý, cái phương pháp này tựa kêu là "Phá linh" .

Dựa theo Tống Tiểu Linh cách nói chính là, từng cái chân chính Vu Nữ, cũng có một cái ẩn nấp linh căn, nghe nói này linh căn có thể để cho Vu Nữ đạt tới Thông Linh trạng thái, đồng thời còn có thể thao túng một ít không

biết lực lượng thần bí, thậm chí truyền thuyết ở Thượng Cổ Thời Kỳ, Vu Nữ có thể hàng phục cái loại này núi đồi một thật lớn Linh Thú. Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Vu Nữ lực lượng chẳng những là vô cùng cường đại, hơn nữa phi thường thần bí, người bình thường rất khó khuy một trong số đó tiêu biểu, mà các nàng tồn tại cũng là phi thường ẩn núp.

Vu Nữ nhược điểm lớn nhất liền là linh căn, chỉ cần tìm được nàng linh căn chỗ, sau đó đem nàng linh căn gãy, hoặc là hủy diệt, vậy thì trên căn bản coi như là phá hủy Vu Nữ trọn đời tu vi, lúc này để cho kia Vu Nữ trong nháy mắt mất đi thao túng lực lượng thần bí năng lực, sau đó, một khi nàng mất đi này loại năng lực, nữa đối trả cho nàng thì đơn giản rất nhiều không cần biết là bắt lại hành hạ, hay là Âm Hồn quỷ quái hãm dọa, tóm lại có thể từ từ đùa chơi chết nàng.

Mà bây giờ, ta chủ yếu nhiệm vụ chính là đi tìm cái đó Tiết đỏ linh căn.

Này linh căn không phải nói tìm liền có thể tìm được, bởi vì nó nếu là Vu Nữ thẳng nhỏ, dĩ nhiên là giấu ở rất Ẩn Tế Địa phương. Bất quá cũng may Tổng Tiểu Linh đã mò tới một chút đáy, sau đó nàng liền nói cho ta biết một cái địa chỉ, để cho ta đi nơi nào tìm, kia địa phương tựa hồ là Tổng Tiểu Linh ông ngoại cùng bà ngoại ở nông thôn nhà cũ, bây giờ đã bỏ trống rất nhiều năm, bởi vì Tổng Tiểu Linh ông ngoại cùng bà ngoại đều đã qua đời nhiều năm.

Dựa theo Tổng Tiểu Linh cách nói chính là cái đó Tiết đỏ linh căn rất có thể liền giấu ở kia nhà cũ trong tầng hầm ngầm.

Sau đó, nàng còn nói cho ta biết, muốn tìm được kia linh căn, nhất định phải là đang ở nửa đêm thời khắc, không chút đèn tiến vào trong phòng tối, sau đó thấy một cây thủy tinh một loại tản mát ra huỳnh quang, dài trên mặt đất cỏ cây, đó chính là linh căn.

Chỉ cần bắt được kia linh căn, sau đó dọc theo lai lịch đào xuống, đem trợn cái linh căn moi ra, không phải là nhưng có thể phá hủy kia Vu Nữ đạo hạnh, thậm chí có thể dùng linh căn khống chế nàng, để cho nàng làm việc cho ta.

Ta hỏi nàng tại sao không tự mình đi.

Kết quả Tổng Tiểu Linh bất đắc dĩ nở nụ cười nói: "Người cảm thấy ta có cơ hội một người nửa đêm đi chỗ đó phòng cũ sao?"

Nàng nói cũng đúng, lấy nàng hiện tại ở cái trạng thái này, Tổng Vân trước nhất định là Tĩnh Tâm trông chừng nàng, tuyệt đối sẽ không để cho nàng tùy tiện làm mất, cho nên, nàng ngược lại thật không có bao nhiêu cơ hội.

Bất quá ta cũng có một cái sự tình tương đối lo lắng, đó chính là nếu này linh cảm đối với kia Vu Nữ trọng yếu như vậy, cho nên không thể nào không có bảo vệ các biện pháp.

Đối với ta cái lo lắng này, Tổng Tiểu Linh liền gật đầu nói: "Đây cũng là ta tại sao tìm người giúp ta nguyên nhân, bởi vì, những người khác căn bản liền không làm được cái này. Xác thực, kia linh căn là có nặng nề bảo vệ, trước là cả phòng cũ vòng ngoài trận pháp, người bình thường một khi đi vào, khả năng sẽ xuất hiện ảo giác, sẽ lạc đường, cuối cùng bị vây chết ở bên trong, thật ra thì chính là lão kia bên trong nhà, khẳng định cũng bị bố trí một ít phi thường đáng sợ Âm Sát, người thường một khi bị đụng, muốn sống đều khó khăn. Cũng chỉ có người, có thể đối phó bọn họ."

"Người quá cao nhắc ta, " ta nói nói: "Thật ra thì ta cũng vậy một người bình thường, cũng không có gì quá xuất chúng năng lực."

"Người có, Tiểu Bắc ca ca người tin tưởng ta, người thật có, " Tổng Tiểu Linh đang khi nói chuyện, nắm trong tay ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, chính

người khả năng còn không biết, người bây giờ Linh Bảo hộ thân, quỷ thần không sợ, hơn nữa người dương khí chân, cho nên, thật ra thì người rất lợi hại."

"Là thế này phải không?" Lúc ấy ta theo bản năng sờ một cái trong túi Tiểu Ngọc giày, lòng nói khoảng thời gian này tới nay, người này xác thực không có cho ta lại chọc loạn gì, nhưng mà cái này cũng không có nghĩa là nó thì trở thành linh bảo, gia gia cũng đã có nói, nó bây giờ thật ra thì liền là một loại tương đối trạng thái thăng bằng, trên thực tế không phát huy ra cái gì tác dụng quá lớn tới.

Nhưng mà Tổng Tiểu Linh rất hiển nhiên không cho là như vậy, nàng thật giống như có thể thấy cái gì, sau đó nàng liền nói với ta rồi một cái để cho ta cảm thấy rất kinh sợ sự tình.

"Tiểu Bắc ca ca, người có nghe nói hay không qua Ngũ Quỷ nhắc linh sự tình?"

"Có ý gì?" Ta lòng tràn đầy nghi ngờ, ta còn thực sự không nghe nói qua này cái sự tình.

"Chính là có năm cái Âm Hồn đồng thời đang bảo vệ người, là một loại phi thường lợi hại trạng thái, người bây giờ chính là loại trạng thái này." Tổng Tiểu Linh nói với ta nói.

"Ngũ Quỷ? Kia Ngũ Quỷ? Bên cạnh ta có không?" Lúc ấy ta xem một chút chính mình chung quanh, tâm lý lại vừa là một trận run rẩy, lòng nói sẽ không sau lưng ta đứng đến năm cái Quỷ Ảnh đi, sau đó ta nhìn không thấy, Tổng Tiểu Linh lại là có thể thấy?

Kết quả, để cho ta cảm thấy thất vọng là, Tổng Tiểu Linh nhưng là để cho ta không nên hỏi nhiều rồi, tóm lại ta bây giờ là rất lợi hại, để cho ta buông

tay đi làm là được rồi.

Thấy nàng nói như vậy, ta cũng chỉ có thể là đáp ứng nàng, sau đó ngay tại ta rời đi bệnh kia phòng khi, nha đầu này tốt kéo trong tay ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, người yên tâm, chỉ cần người giúp ta rồi, ta nhất định sẽ báo đáp người."

"Người báo đáp thế nào ta?" Cái này làm cho ta tâm lý thật tò mò.

"Người yên tâm, nhất định sẽ làm cho người hài lòng, " nàng khẽ cười một cái, vẫn là mặt đầy thần bí.

Thấy cái này tình trạng, ta Vô Tâm cùng nàng hỏi quá nhiều, dù sao, ta giúp nàng cũng không phải là vì lấy được báo đáp, ta chỉ là muốn đuổi trường chính nghĩa, trừng trị người xấu.

Sau đó, ta vững vàng nhớ nàng ông ngoại bà ngoại Tổ Ổc vị trí, sau đó ta trở lại trường học sau khi, đơn giản thu thập một chút, nói là nghỉ về nhà, sau đó hãy cùng Lương Hiếu Điềm nói lời từ biệt, chuẩn bị đi tìm Tổng Tiểu Linh ông ngoại phòng cũ rút ra linh căn.

Kết quả Lương Hiếu Điềm tựa hồ nhìn thấu ta hành động dị thường, hướng chỉ ta trước cùng Tổng Tiểu Linh ở trong phòng bệnh trò chuyện lâu như vậy, cũng khiêu khích rồi nàng nghi kị, cho nên hắt kéo ta, không để cho ta đi, truy hỏi ta rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình.

Ta biết này cái sự tình tuyệt đối không thể nói cho nàng biết, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đem ta phải đi cùng gia gia hội hợp, sau đó đi bắt chuyển vận Xà Vương lý do lấy ra lấy lệ xuống.

Sau đó nàng lại hỏi ta rốt cuộc cùng Tổng Tiểu Linh trò chuyện cái gì, ta chỉ có thể nói cho nàng biết nói là trò chuyện đi một tí liên quan tới bắt Xà

Vương sự tình, để cho nàng thật tốt dưỡng bệnh dưỡng sinh thể, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp bắt Xà Vương, đem nàng con mắt chữa khỏi.

Nhìn thấy ta nói như vậy, Lương Hiếu Điềm cũng không có bao nhiêu tính khí, cuối cùng lại là có chút sâu kín đối với ta nói: "Người nghĩ đông liền muốn bận rộn này chút ít sự tình sao?"

Ta nói đúng vậy, sau đó nàng nhìn ta một cái, tốt nửa thiên tài đối với ta nói: "Có cái sự tình , ta muốn nói cho người biết."

"Cái gì sự tình, người nói, " ta lòng có chút không yên.

"Hết năm sau khi, ta có thể phải ra ngoại quốc đi học, là exchange student, đại khái thời gian một năm, " Lương Hiếu Điềm nhìn ta, ánh mắt có chút vụt sáng, rất hiển nhiên, nàng tựa hồ muốn ta đối với nàng biểu đạt một điểm gì đó.

Ta ngần ra, không nghĩ tới nàng lại muốn xuất ngoại, liền vội vàng hỏi nàng đi kia cái quốc gia, kết quả nàng nói là đi nước Anh kia Gà gô-loa gia, còn nói nhà hân người cho nàng báo cáo cái gì Khổng Tử học viện, sau này nói không chừng sẽ lưu ở bên kia dạy quý tử nói tiếng Hán.

Được rồi, sự tình tới có chút đột nhiên, ta không biết nên ứng đối như thế nào rồi, tốt nửa ngày mới đối với nàng nói: "Lúc nào lên đường?"

"Hết năm sau khi tựu ra phát, ước chừng mừng mười khoảng đi, " nàng nhìn ta một cái, ánh mắt tiếp tục vụt sáng, tựa hồ có hơi Bất Xá.

Ta cũng không biết mình nên làm phản ứng gì, tê cứng nửa ngày trời sau, liền nói với nàng: "Vậy người yên tâm đi đi, đi bên ngoài nhiều khai mở nhãn giới, Dương Dương quốc uy, cũng là tốt."

"Người có nhớ ta hay không?" Nàng hỏi ta.

"Nhất định sẽ a, " ta nói nói, "Bất quá cũng liền một năm mà, thời gian rất nhanh, yên tâm đi. Hơn nữa, người nửa đường nhất định phải về nhà mà, đến lúc đó chúng ta không liền có thể lấy gặp mặt sao?"

"Thật ra thì ta hy vọng người theo ta cùng đi, nếu như người nguyện ý lời nói, ta có thể nghĩ biện pháp giúp người giải quyết exchange student vị trí, " Lương Hiếu Điềm nói với ta nói.

" Xin lỗi, ta đối với quý tử quốc gia không có hứng thú gì, thật lòng, hay là không đi, hơn nữa, ta đây căn bản khẩu ngữ người cũng biết, đi khăng định bị người chết cười, " ta bất đắc dĩ buông tay một cái.

Nhìn thấy ta nói như vậy, Lương Hiếu Điềm lòng tràn đầy thất lạc, đứng đầu sau đó xoay người liền yên lặng hướng cửa trường học đi, ta chỉ có thể công lấy sau lưng cái túi đeo lưng, một đường đem nàng đưa đến cửa nhà, thậm chí đến nhà nàng ngồi một hồi, cùng ba mẹ nàng nói chuyện tào lao trong chốc lát, lúc này mới đứng dậy rời đi.

Sau khi rời khỏi, ta một bên hướng Tống Tiểu Linh lời muốn nói địa phương đuổi, một bên liền ở trong lòng suy nghĩ Lương Hiếu Điềm sự tình.

Lại nói, thời gian một năm, tựa hồ đúng là rất ngắn, nhưng mà, vấn đề mấu chốt là, nếu là nàng ở bên kia không trở lại làm sao bây giờ? Vả lại, nàng nếu là coi trọng những người khác, làm sao bây giờ?

Tâm lý rất nhiều quấn quít, quý tử quốc gia cho ta cảm giác chính là rất dễ dàng đem người làm hư, ta rất lo lắng Lương Hiếu Điềm cũng bị làm hư, huống chi nàng tình huống không phải là rất ổn định, kia cái gì hồng hạnh nguyên rủa không biết lúc nào sẽ bộc phát ra, đến lúc đó nếu để cho quý tử chiếm tiện nghi, ta phỏng chừng ngay cả từ bỏ ý định đều có, quý tử đều là

biến thái như vậy!

Tâm lý thất thượng bát hạ, xe bất tri bất giác tự ra rồi thị khu, bắt đầu hướng ngoại ô đuổi.

Tổng Tiểu Linh ông ngoại phòng cũ ở vào Nam Kinh Hương tiếp theo một cái thôn nhỏ trong, nghe nói kia địa phương là một mảnh lớn sơn lâm, dân số không là rất nhiều, bây giờ chỉ còn lại một ít nhà cũ cùng một vài lão nhân, cho nên bầu không khí thiên nhiên cũng có chút Âm U.

Ta đến cửa thôn xuống xe, dọc theo con đường hương trong thôn lúc đi, chính là mặt trời chiều ngã về tây khi, một màn kia ánh mặt trời lặn chiếu xuống đến, mùa đông vắng lặng hiện ra hết, phóng tầm mắt nhìn tới, núi xa lên xuống, sơn lâm hồng bát loạn, mấy chỗ mái hiên ở rừng cây lộ ra, kia tình trạng một lần để cho ta cho là mình đến đại Tây Bắc, mà không phải Nam Kinh như vậy phần hoa nơi.

Hít sâu một hơi, hương trong thôn đi, một cái Đại Hắc Cầu rất nhanh thì kêu xông lên, thiếu chút nữa cản phải ta chân, tốt ở phía sau một cái lão đầu tử đuổi theo đem con chó kia cho đuổi đi.

Sau đó ta nhân cơ hội cùng lão đại gia hỏi đường.

"Đại gia, xin hỏi thôn này trong có phải hay không có một nhà gọi là Tiết sơn nhân gia, ngài biết nhà hắc nhà ở ở nơi nào không?" Ta hỏi cái đó lão đại gia.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói, lão đại gia giống như là gặp được quý như thế, lập tức mặt đầy sợ hãi về mặt nhìn ta nói: "Người là người nào? Hỏi thế nào này cái sự tình?"

Nghe nói như vậy, ta không khỏi lòng tràn đầy hiếu kỳ nói: "Thế nào? Đây

cái sự tình không thể hỏi sao?"

"Tiết Sơn gia người đã sớm đều chết sạch, người không biết sao?" Lão đại gia nhìn ta nói nói.

Chương 227: Chiêu Tài Tiến Bảo 7

Lúc đó nghe được lão giả kia lời nói, ta không khỏi là một trận hiếu kỳ, tâm lý suy nghĩ, chẳng lẽ là cái này lão đầu tử cũng không nhận ra Tiết Hồng, cho nên mới nói như vậy?

Bất quá, phản niệm nghĩ một hồi, lão giả lời nói thật ra thì cũng không có vấn đề, dù sao ở dân quê tư tưởng trong quan niệm, đặc biệt là những thứ này người thế hệ trước trong mắt, gả ra ngoài con gái cũng đã chưa tính là tự gia nhân rồi.

Mà bây giờ, cái này Tiết gia bản gia người rất hiển nhiên là đã chết hết rồi, bây giờ chỉ còn lại Tiết Hồng một người, mà Tiết Hồng lại vừa là gả ra ngoài nữ nhân, cho nên, lão giả lời nói là có thể lý giải.

Bất quá, cái này cùng ta cũng không liên hệ, ta bây giờ chủ yếu mục đích là tìm đến Tiết gia nhà cũ.

Đương nhiên rồi, trước đó, ta phải cho lão giả một hợp lý giải thích, chính là nói cho hắn biết ta tại sao phải tìm Tiết gia nhà cũ.

Ngay sau đó ta ở tâm lý suy nghĩ một chút, ngay sau đó liền đối với lão giả nói: " Đúng như vậy, lão đại gia, ta theo Tiết gia là bà con xa, hai ngày trước ta ở bên trong thành phố gặp Tiết Hồng tỷ tỷ, cũng chính là Tiết Sơn gia Nhị Nữ Nhi, bây giờ đã lập gia đình, nàng ủy thác ta đến giúp đỡ đến nhà cũ trong cầm món đồ."

"Phải không?" Nghe được ta lời nói, lão giả nửa tin nửa ngờ, vẫn là không muốn nói cho ta biết Tiết gia nhà cũ vị trí.

"Ô kìa, đại gia ngài nghĩ a, ta một cái người ngoại địa, chưa quen cuộc sống nơi đây, nếu như không phải có người để cho ta tới, ta làm sao biết nơi này sẽ có một Tiết gia nhà cũ? Kia trong nhà tốt không có gì vật quý trọng,

chẳng lẽ người còn lo lắng ta trộm đồ hay sao?" Ta đối với lão đại gia nói.

Nghe được ta lời nói, lão đại gia gật đầu một cái, ngay sau đó nhưng là đối với ta nói: "Ta đảo không lo lắng người trộm đồ, ta nhưng thật ra là lo lắng người không biết này tình huống bên trong, sau đó náo ra sự tình tới."

"Có thể có cái gì sự tình?" Ta tò mò nói.

"Như vậy đi, tiểu tử, ta xem người khả năng đúng là đối với này cái địa phương tương đối xa lạ, ta đây sao cùng người nói đi, Tiết gia kia nhà cũ đã rất nhiều năm không người ở rồi, trước đây sau coi như, hầu như đều gần mười năm. Trong thời gian này, cũng liền mỗi ngày năm sáu tháng khi, Tiết Hồng sẽ dẫn người trở lại hơi chút quét dọn thu thập một chút, liên qua đêm cũng không có, trên căn bản thu thập xong liền đi người, cho nên a, nàng cũng không biết kia nhà bình thường tình trạng. Huống chi nàng bây giờ cũng giàu sang, bình thường đi bộ đều là ngược đầu, chúng ta cao trào không lên, cho nên, mặc dù nàng nhà có vấn đề, chúng ta cũng không cách nào cùng nàng nói, nàng cũng chưa từng hỏi. Trên thực tế, tòa nhà này a, từ rất sớm lên, liền không thể nào thái bình." Lão đại gia nói tới chỗ này, liền hít một hơi, có chút theo bản năng hướng xa xa nhìn một chút, tầm mắt lơ đãng hướng về một nơi rừng cây rậm rạp chỗ đi, người sau kế tục nói: "Tòa nhà này a, ban ngày khi còn có thể, trên căn bản không có vấn đề gì. Nhưng mà a, kia một đến buổi tối, ta có thể nói cho người biết a, thôn chúng ta ở người, trên căn bản ngay cả đến gần tường kia bên cạnh cũng không dám a."

"Cái gì, ý gì?" Nghe đến lão đại gia lời nói, ta không khỏi tâm lý trầm xuống, thấy trong này nhất định là có tình huống, lập tức không cảm thấy là cau mày hỏi.

"Cụ thể tình huống gì, chúng ta cũng không nói rõ ràng, " lão đại gia có chút bất đắc dĩ thở dài một cái, sau đó đối với ta nói: "Tóm lại không phải

là rất thái bình a. Như vậy cùng người nói đi, dù sao thì là thôn chúng ta người gặp phải sự tình. Sớm nhất khi, là có người buổi tối từ kia tường viện bên ngoài qua, kết quả a, cũng không biết thế nào, dĩ nhiên suốt đêm đều không có thể đi tới, thẳng đến trời đã sáng, mới tìm được phương hướng, sau khi về nhà bị dọa sợ đến run run, nhưng là bệnh nặng một trận, phát chùng mấy ngày sốt cao đây."

Lão đại gia lời nói để cho ta cả kinh, ngay sau đó nghĩ đến Tống Tiểu Linh cùng ta nói rồi sự tình, nói là kia nhà cũ vòng ngoài khả năng bị Tiết Hồng bày ra trận, xem ra người kia hẳn là kích phát trận cơ quan, sau đó bị khốn trụ.

"Còn có còn lại sao?" Ta hỏi lão đại gia.

Lão đại gia há hốc mồm vừa muốn nói, kết quả cạnh vừa đi tới một cái lão thái thái, cùng lão đại gia thật giống như rất quen thuộc, đoán chừng là hàng xóm. Hai người gặp mặt sau khi, liền lẫn nhau chào hỏi một chút, sau đó lão đại gia đi vào trong sân, dời ra ngoài ba cái băng ngồi nhỏ, mời kia lão thái thái ngồi xuống, cũng cho ta đi qua ngồi một hồi.

Ta không có cự tuyệt, dù sao ta bây giờ yêu cầu thăm dò tin tức.

Sơn thôn tiểu địa phương, một loại rất hiếm thấy đến người xứ khác, lão thái thái đối với ta rất tốt kỳ, liền hỏi ta là làm gì.

Lão đại gia đem ta giới thiệu một chút, sau đó kia lão thái thái cũng là rất biểu tình kinh ngạc, liền vội vàng nói cho ta biết nói kia nhà không quá không chút tạp chất, để cho ta tận lực không nên đi, tránh cho chọc phải xui.

Nghe nói như vậy, ta liền để cho bọn họ cũng nói một chút liên quan tới kia nhà sự tình.

Lão đại gia nói chuyện không phải là rất tiện lợi, có chút dần nhất ý tứ, sẽ để cho kia lão thái thái mà nói, sau đó kia lão thái thái liền nói với ta nói: "Khác biệt còn không sợ, cũng không có gì đáng ngại, phải nói lợi hại a, đáp số thôn chúng ta đầu Tây nghi ngờ sinh trong nhà, năm ấy nàng lớn cái bụng, ban đêm từ tường kia nguồn gốc xuống, kết quả là thấy góc phòng có một người da trắng ảnh. Ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng là người trong thôn ở nơi đó đi tiểu một chút, kết quả đầu rồi, sau đó đến gần, liền thấy bóng người kia một hồi đại, một hồi tiểu, đại khi a, giống như là một cái mặc áo choàng trắng người giang hai tay ra đứng ở đằng kia, khi còn bé tốt chỉ có đầu gối cao như vậy. Hơn nữa a, vật kia còn giống như có một đen thui đầu đây. Lúc ấy kia nghi ngờ sinh gia, bị dọa sợ đến da đầu cũng đã tê rần, hai chân với trời đá như thế, một bước cũng không dờ ra, thiếu chút nữa thì đảo Na nhi rồi. Sau đó cũng may vật kia không biết rõ làm sao rồi, đột nhiên một trận run run, không thấy cái bóng, nghi ngờ sinh gia mới lấy lại sức lực, ngay cả khóc mang kêu chạy về gia, toàn thôn người đều bị dọa sợ."

"Còn gì nữa không? Còn nữa không?" Ta hoàn toàn là ngay ngắn một cái lập kỳ tâm tính.

"Cái này, " nghe được ta lời nói, lão thái thái do dự một chút, với lão đại gia liếc mắt nhìn nhau nói: "Người nói ba kháng gia kia con trai lớn chuyện có thể nói không?"

"Nói chứ, ngược lại tiểu tử không phải là thôn chúng ta người, không sợ phiền phức." Lão đại gia nói.

Nghe nói như vậy, lão thái thái gật đầu một cái, sau đó hạ thấp giọng, mặt đầy thần bí đối với ta nói: "Là như vậy cái chuyện, kia ba kháng gia con trai lớn a, từ nhỏ đã không an phận, đi học không mấy ngày rơi xuống, sau đó vẫn với một ít không Thái Thượng nói tiểu hài tử mù lặn lộn, bọn họ

thường thường trộm người đồ vật. Sau đó có một lần, hẳn liền xảy ra chút ở, mang theo vài người đồng thời đi nhanh Tiết gia nhà cũ trong trộm đồ. Kia trong nhà phỏng chừng không có tiền gì, nhưng mà đồ gia dụng a cái gì, đều là có thể bán lấy tiền. Bọn họ cũng là lá gan mập, biết rõ kia nhà không sạch sẽ, hơn nửa đêm còn dám bò vào đi. Nghe nói đêm đó trăng sáng cực kỳ tốt, phỏng chừng cũng là nguyên nhân này cho bọn hắn thêm can đảm. Kết quả đâu rồi, bọn họ lúc ấy tổng cộng bốn người, một cái ở bên ngoài trông chừng, một cái ở trên tường cưỡi tiếp tục đồ vật, hai cái đồng thời khiêu gian nhà chính khóa cửa, đi vào khuôn đồ. Ba kháng gia con trai lớn với một người khác kêu Lục toàn bộ, chính là phụ trách vào nhà khuôn đồ. Sau đó a, cũng không biết thế nào, bọn họ ngay từ đầu còn thuận lợi, sau khi vào phòng, hai người ở trong phòng liền đánh. Cuối cùng cũng không biết cái đó Lục toàn bộ từ nơi nào móc ra một cái dài hơn một thước Dịch Cốt đao nhọn, ái chà chà, thanh kia ba kháng gia đưa bé kia quần lại a, trực tiếp hãy cùng một cái tổ ong vò vẽ như thế, trên người bị thọc hơn ba mươi đao, chảy đầy đất máu, ruột cái gì, tất cả đều kéo ra, ngày thứ hai cảnh sát kia vào nhà cũng che miệng ới a, chớ nói chi là chúng ta những thứ này lão bách tính á..., trên căn bản xem qua, sau đó đừng nói đến gần kia nhà, thấy liền tâm lý run a."

"Chuyện này Tiết Hồng biết không?" Ta hỏi.

"Ô kìa, nàng chắc chắn biết a, lúc ấy nàng trả lại đâu rồi, bất quá cái này cùng nàng tốt không có quan hệ gì, nàng chính là đem nhà ở tốt quét sạch sẽ rồi, sau đó người liền đi. Nhưng mà, từ đó về sau a, người trong thôn trên căn bản cũng là không dám đến gần kia nhà, ban ngày khi, có lúc còn dám từ bên cạnh đi một chút, buổi tối đánh chết cũng là không dám đi." Lão thái thái nói.

Nghe nói như vậy, ta tâm lý ước chừng có đáy, biết Tống Tiểu Linh nói chuyện đều không sai, kia nhà quả nhiên rất hung hiểm, nhưng mà, coi như là lại hung hiểm, ta còn là muốn đi đâu nhà nhìn một chút, hơn nữa bây giờ

sắc trời không còn sớm, phỏng chừng ta đi vào không lâu liền muốn trời tối, đến lúc đó nhất định sẽ không quá bình, cho nên ta muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt mới được.

Lúc này, ta suy nghĩ một chút, đứng lên để cho lão đại gia chỉ cho ta một chút kia nhà vị trí, nói cho bọn hăn biết nói ta tự mình đi là được.

Lão đại gia cùng lão thái thái dĩ nhiên không yên tâm, sau đó ta liền nói cho bọn hăn biết nói ta lấy món đồ liền đi, thời gian rất nhanh, sẽ không kéo dài tới trời tối, cho nên sẽ không xảy ra vấn đề.

Bọn họ suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn đáp ứng, sau đó giúp ta ngón tay rồi một cái phương hướng, thuận đường miêu tả một chút kia nhà bộ dáng, sau đó ta vác cái bao này, không lâu lắm cũng đã đứng ở đó nhà cũ cửa.

Không thể không nói, này đúng là một nơi Phong thủy kỳ kém Âm Sát nơi.

Khác biệt không nói trước, liền nói này vị trí, thuộc về thôn góc đông bắc lên cây lâm đứng đầu rậm rạp, đứng đầu hẻm lách địa phương, chung quanh trên căn bản đều là rừng cây, trong vòng trăm thước cũng không có người nào, hoàn toàn là một tòa Cô trạch, ngoài ra chính là kia nhà bốn phía rõ ràng đều là loại cây hòe.

Cây hòe, vật này xưng tên quý gỗ, trồng vật này, lại vừa là lâu dài không người ở nhà ở, che nắng tụ âm, quý khí âm trầm, không Âm Tà mới kỳ quái.

Vả lại, tòa nhà này đầu Tây là một cái đồi nhỏ, đồi phía trên dài cỏ tranh thảo, chợt nhìn đúng lúc là một Phục Hổ hình dáng, lão hổ đầu vừa vịn hướng về phía nhà ở, cho nên, đây là Bạch Hổ hàm thi thể, sau khi là nhà một bên khác, bởi vì đến gần ruộng đất, ven đường chính là một tòa mộ lớn, từ phương diện phong thủy nói, cái này gọi là chết Ô Quy, lại sau đó

chính là nhà đại môn hướng, lại là là thiên về Đông Bắc, đây quả thực là muốn chết thế đi.

Cũng khó trách này người nhà họ Tiết bị chết chỉ còn lại một cái Tiết Hồng rồi, hơn nữa này Tiết Hồng mặc dù có thể sống sót, đa số cũng bởi vì nàng không phải là Tiết gia ruột thịt xương thịt, ngoài ra trên căn bản không thể nào ở phòng này ở đây qua, nếu không lời nói, ta phỏng chừng nàng cũng đã sớm cách thí, ở nơi này dạng một cái trong phòng ở lâu, mạng cứng rắn đi nữa người, chỉ sợ cũng đã là oan hồn triền thân, quý khí nhân tâm, cuối cùng bị chết không minh bạch rồi.

Nhìn xong kia nhà sau khi, ta tâm lý suy nghĩ muốn dành thời gian hành động mới được, dù sao ta vào thôn khi cũng đã mặt trời chiều ngã về tây, mới vừa rồi lại đang kia lão đại gia Na nhi trì hoãn trong chốc lát, cho nên lúc này hôm đó đầu mắt thấy liền muốn xuống núi rồi, để lại cho thời gian của ta không nhiều lắm.

Nghĩ tới đây, ta đi tới kia nhà bên cạnh, bởi vì không có chìa khóa, trực tiếp bắt một cây cây hòe, lộn tới trên đầu tường đi, nhưng Hậu Khiêu đến trong sân.

Lúc đó từ tường viện bên trên nhảy xuống khi, cũng không biết tại sao, thân ở giữa không trung khi, cũng cảm giác được một trận gió lạnh quất vào mặt, vô hình trung chung quy cảm giác mình tựa hồ là ở từ một thế giới nhảy hướng một cái thế giới khác.

Sau đó ta sau khi rơi xuống đất, nhìn bốn phía một cái, bất giác tâm lý chính là trầm xuống.

Ta tựa hồ quên mất cái này nhà tình huống, đồ chơi này chung quanh đều là lá rậm rạp cây hòe, cho nên lúc này mặc dù mặt trời còn có dư quang, nhưng là trong nhà này cũng đã là một mảnh che lấp, sớm đã không còn

nửa ngày ánh mặt trời chiếu vào rồi, cho nên, nơi này thật ra thì đã tiến vào trời tối tiết tấu.

Bất quá cũng may ta cũng không phải thật sự là người bình thường, càng thêm vào từng có rất nhiều quý quý thần thần kinh trải qua, cho nên ta rất nhanh thì trấn định lại, ôm đã đến nơi này thì an tâm đi thôi tâm tư, trước hít sâu một hơi, quan sát một chút viện kia, phát hiện sân tứ tứ phương phương , vừa lớn lên ước chừng ba mươi thước đáng vẻ, tứ biên tường rào tương đối cao, đầu tường mọc đầy cỏ, trong sân cũng mọc đầy cỏ, sau đó ở cạnh tường địa phương, có một bả hoang ép giếng nước, còn có chôn ở trong cỏ cối xay, nhìn dáng dấp Tiết gia trước đây xác thực chỉ là thuần túy dân quê gia, chỉ là không biết Tổng Tiểu Linh mẹ, là thế nào làm quen Tổng Vân trước như vậy quan lại con em, hơn nữa còn cùng hãnh kết hôn rồi.

Ở ta tư tưởng trong quan niệm, Tổng Vân trước thứ người như vậy hôn nhân hẳn là môn đăng hộ đối mới đúng, hẳn sao liền cưới cái Cô Bé Lộ Lem bốp?

Không hiểu, chỉ có thể nói nhân sinh gặp được không cách nào dùng lẽ thường suy đoán đi.

Đem trong sân tình huống đại khái nhìn qua một lần, ta lại nhìn một chút từ đầu đến cuối hai hàng nhà ở, phòng này là điển hình nhị tiến thiết trí, chính là trước mặt đại môn đi vào, đầu tiên là một hàng tương đối nhỏ nhà ở, giống như là nhất lưu ba gian, trung gian là hành lang, hai bên là tai phòng, tai trong phòng phần lớn đều là thả đồ lặt vặt, hoặc là làm lòng bếp, chân chính phòng ở, là phía sau gian nhà chính, gian nhà chính đang lúc cân nhắc không cố định, một loại muốn xem người nhà này dân số bao nhiêu, ít có thể là liền hai gian, nhiều ít nhất là ba gian, nếu như dân số nhiều hơn nữa chút, bên cạnh khả năng còn sẽ có bên phòng.

Tiết gia gian nhà chính chỉ có ba gian, trước mặt nhà cũng là ba gian Tiểu Bình phòng, tổng thể nói đến, cũng không phải là rất phức tạp, nội dung cũng tương đối ít, cho nên, trên căn bản vẫn tính là tương đối khá tìm tòi.

Lúc đó ta thu thập tâm tình một chút, đầu tiên là triều đình cửa phòng miện đi tới.

Gian nhà chính kia ngoài cửa có che mưa hành lang, ước chừng 1m5 chiều rộng, trong hành lang chất đống một ít tấm ván, bởi vì vì thời gian lâu không người chiếu khán, rơi đầy tro bụi cùng chim chuột phân và nước tiểu, có địa phương còn dài cỏ cùng rêu xanh.

Gian nhà chính đại môn chính là sơn đỏ cửa gỗ, đã khóa lại, khóa tương đối lớn.

Lúc đó ta nhìn kia khóa, liền chuẩn bị đem khóa cho cạy ra, dù sao ta không có chìa khóa.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta đưa tay đem kia khóa kéo một cái, lại phát hiện kia giam giữ cây sẽ không khóa lại, cửa kia chính là đơn giản như vậy treo.

Cái tình huống này để cho ta tâm lý ngẩn ra, không biết là nên vui mừng hay là nghi ngờ.

Bất quá sau đó ta suy tính một chút, đoán chừng là Tiết Hồng lần trước tới thu dọn nhà khi, trước khi đi quên khóa lại rồi, sau đó ta cũng liền bình thường trở lại, quả quyết đem bắt trời mở, đẩy cửa ra, sau đó trước cửa tiến vào, mà là từ trong túi xách móc ra một một cây đèn pin, mở ra, sau đó trước chiếu một cái trong phòng kia mặt, phát hiện chưng bày rất bình thường, khoảng dựa vào tường ghế sa lon, trung gian là bàn, tường sau là tủ âm tường, tường trung ương còn treo móc một bức tranh sơn thủy, điển

hình phòng khách thiết trí.

Sau đó ta thân nhiên đi vào, vừa vào cửa kia, ta nhất thời đã cảm thấy tình huống không đúng lắm, bởi vì trong phòng này rất lạnh, lạnh đến có chút dọa người, thậm chí còn thỉnh thoảng cảm giác có gió ở bên trong thổi, về sau ta đi chưa được hai bước, trượt chân một cái, thiếu chút nữa thì trượt té rồi, cúi đầu hướng trên đất nhìn một cái, không tránh khỏi liên giật mình.

Kia trên đất là cấu tạo và tính chất của đất đai mặt đất, sau đó, lúc này, ta đèn pin ánh sáng tấm ảnh đi lên, nhưng là bất ngờ thấy kia trên đất đất sét có một mảng lớn, đến gần hai thước vuông khoảng, bất quy tắc màu đỏ nhạt.

Lúc đó chẳng lẽ kia đất sét màu sắc, ta ngay sau đó cũng nhớ tới trước cái đó lão thái thái cho ta nói qua sự tình, suy nghĩ chẳng lẽ là cái gì đó ba kháng gia con trai lớn chết đi lúc lưu lại vết máu?

Nhưng là, kia sự tình đều đi qua lâu như vậy, tại sao máu này tích còn không có thanh trừ hết?

Chẳng lẽ là bởi vì vết máu thấm đến rồi trong đất bùn không tốt thanh trừ hết? Nhưng là vậy cũng ít nhất ở phía trên bao trùm một ít đất cát à? Làm sao có thể cứ như vậy để đây?

Này Tiết Hồng cũng thật là đủ, không phải là hàng năm còn tới thu thập một chút nhà sao?

Ta tâm lý nói như vậy đến, nhắc chân ở đó bùn bên trên xoa, kết quả phát hiện kia mảnh nhỏ màu đỏ nhạt bùn lại là có chút trơn trượt, tựa hồ vết máu kia còn không có làm.

Lần này ta liền có chút không rõ, thấy này không đúng lắm, cho nên ta vội

vàng từ khối kia bùn bên trên đi tới, về sau ta đứng ở nhà trung ương, nhìn bốn phía nhìn, phát hiện khoảng trên tường đều có môn, tựa hồ là thông hướng hai bên nhà.

Ta ở tâm lý suy nghĩ một chút, cảm thấy này hai đang lúc phòng Tử Ứng nên người nhà họ Tiết năm đó cuộc sống thường ngày nhà, dựa theo người Trung Quốc thói quen, dài ở phía tây, Ấu người ở phía đông, cho nên Tống Tiểu Linh mẹ căn phòng, hẳn là ở phía đông trong phòng này, mà Tiết Hồng là Tiết gia nhật được tiểu nữ nhi, lúc bình thường không ở nhà, ở nhà khi, hẳn là với tỷ tỷ của nàng ở một gian phòng ốc, cho nên Tiết Hồng căn phòng chắc cũng là ở nơi này đông phòng, cho nên ta hẳn trước dò tra một chút này đông trong phòng tình huống mới đúng.

Sau đó ta quả quyết liền nhấc chân đi tới kia đông cửa phòng miệng, phát hiện trên cửa khóa một cái tiểu khóa, kết quả lấy tay kéo một cái, bất ngờ phát hiện rốt cuộc lại là không có khóa.

Lần này ta có chút đụng phải đại vận cảm giác, liền vội vàng đem bắt trói xuống, đẩy cửa ra rồi.

Phòng cũ lão môn, đẩy ra khi, cửa kia liền "Chầm chậm" mà thét lên, giống như chết không nhắm mắt bệnh ung thư người mắc bệnh.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, ta đem trước mặt cửa kia đẩy ra đồng thời, phía sau nhưng là cũng truyền đến một trận nghiêng răng như vậy chói tai tiếng vang, sau đó ta quay đầu nhìn lại, bất ngờ phát hiện mở cửa kia lại cũng mở ra, hơn nữa, để cho ta hoàn toàn không nghĩ tới là, mở môn lại không phải là đi vào trong đấy, mà là ra bên ngoài mở.

Lúc đó, ta nhìn kia từ từ mở ra cửa phòng, tâm lý nhất thời chính là căng thẳng, trong nháy mắt cảm giác bốn phía từ đầu đến cuối đều là đứng đầy người, hơn nữa cũng đang nhìn ta, một loại mãnh liệt bị dòm ngó cảm giác

xông lên đầu, về sau ta cơ hồ là theo bản năng có chút khom người hí mắt, dùng khước mắt liếc qua hướng mở trong cửa quét mắt đi qua, chỉ là để cho ta không nghĩ tới là, ta đây sao nhìn một cái bên dưới, cơ hồ trong nháy mắt liền che miệng một cái trong, thiếu chút nữa thì phun ra ngoài.

Chương 228: Chiêu Tài Tiến Bảo (tám)

Bên ngoài mặt trời hẳn đã hoàn toàn hạ xuống rồi, ngày đen xuống, một phe này không biết bỏ trống bao lâu sân, chung quanh cũng đều là dày đặc cây hòe, cho nên đã là trước thời hạn tiến vào ban đêm trạng thái, đặc biệt là nhà kia trong, đã hoàn toàn là tối sầm rồi, nếu không phải cầm đèn pin, ta dám khẳng định chính mình nhất định là cái gì cũng không thấy được.

Cũng ở dưới tình huống như vậy, như vậy một cái thời gian trong, ta tâm lý nhưng là bộc phát có chút bận tâm, bởi vì, ta tâm lý thật sâu biết một cái sự tình, đó chính là "Canh ba qua, quỷ cũng qua" .

Xác thực, một loại dân quê ước chừng đều hiểu một cái như vậy đạo lý, hoặc giả nói là biết một cái như vậy hiện tượng, đó chính là, nói như vậy, có rất ít người ở sau nửa đêm gặp phải quỷ, tại sao? Đơn giản mà nói, đó cũng là bởi vì ở Yoruichi qua, đất đai liền bắt đầu trở về dương, gà trống bắt đầu gáy, sau đó, gà gáy ba lần, lợi hại hơn nữa Âm Hồn cũng phải trước tìm chỗ ẩn trốn mới được, cho nên bọn họ lúc này không dám ở dã ngoại dừng lại lâu, càng không có thời gian đi hù dọa người. Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên, mặt trời lặn sau khi tới nửa đêm, cũng chính là trước nửa đêm khi, mới là một ít quỷ hiện tượng lạ phát sinh nhiều khi nhất sau khi, khác biệt không nói, thì nói ta khi còn bé ở nông thôn cũng không biết nghe qua bao nhiêu người ta nói bọn họ buổi tối từ trong đất trở lại, sau đó ở ven đường ngôi mộ trong thấy được bóng trắng ở sự tình, này thì ra là vì vậy khi là Âm Hồn tập thể ló đầu bắt đầu thời gian hoạt động, mà bây giờ, ta thật sự đối mặt, cũng là như vậy một cái thời gian, hơn nữa ta còn là đứng ở một cái nhà quỷ bên trong.

Lúc này, ta đầu tiên là đẩy ra đông cửa phòng, nào biết Westinghouse môn cũng tự động mở ra, hơn nữa còn là hướng ra phía ngoài đẩy ra, sau đó ta xoay người nhìn sang, đèn pin ánh sáng chiếu qua, vốn là muốn nhìn một chút là một quái vật ở phá rồi, kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ta liếc mắt liếc mắt quét xuống một cái, nhưng là bất ngờ thấy được một cái máu

chảy đầm đìa thi thể đứng ở trước mặt của ta.

Ta không khỏi không thừa nhận, thi thể kia có chút đột phá ta sợ hãi hạn mức tối đa, không nói trước cục bộ cảm tưởng, chỉ nói kia toàn thể hình tượng vừa coi cảm giác, lập tức liền làm cho người ta một loại trầy da sút thịt, huyết tương phun trào ảo giác, về sau nhìn lại thi thể kia trên người, ta chỉ là quét mắt nhìn một chút, liền đã thấy bộ ngực hằn cùng trên phần bụng không dưới hai mươi lỗ máu, đặc biệt là trên bụng những thứ kia lỗ thủng, huyết thủy cùng ruột hòa chung một chỗ kéo dài đến, để cho người nhìn rất giống đưa tay cho hằn nhét trở về. Hơn nữa, điểm chết người là, những thứ kia đẩy ra ngoài ruột tựa hồ cũng bị cắt vỡ, này đưa đến ruột trong đồ vật cũng đều hi lý hoa lạp chảy ra, mà ruột trong là vật gì, không cần hỏi sẽ biết, đen sẫm vàng vàng, mang theo dầu biến hóa cùng chất nhầy, mặc dù không ngửi được mùi vị, nhưng là tình cảnh kia, tùy tiện là ai, chỉ cần thấy được rồi, tin tưởng phản ứng đầu tiên chính là cổ họng đau xót, dịch dạ dày cuộn cuộn.

Lúc đó ta phản ứng đầu tiên cũng là như vậy, một cái dịch dạ dày đi lên, nước chua cũng đến miệng trong, nhưng là lại bị ta gắng gượng nuốt trở vào, sau đó ta ngay lập tức sẽ nhắm lại con mắt, không nhìn tới vật kia, tâm trạng cũng hơi chút lấy được một chút bình phục, về sau ta lần nữa chậm rãi trương mở con mắt, trước mặt thi thể nhưng là không thấy, đổi mà thấy Westinghouse cửa gỗ ở nơi đó chậm rãi đong đưa, tựa hồ là bị gió thổi, lại tựa hồ là có người ở kéo nó đong đưa.

Thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng hít sâu một hơi, quả quyết nhắc chân hướng kia cửa gỗ đi tới.

Lúc này ta tâm lý ý nghĩ chính là, những tình huống này nhất định là cái đó Tiết Hồng bố trí tới Âm Hồn đang làm quái, cho nên, ta thật sự muốn làm sự tình, nhất định những thứ này Âm Hồn rốt cuộc có thể làm gì ta.

Sau đó khi ta đi tới kia trước cửa gỗ, theo bản năng đưa tay đi bắt kia cửa gỗ, kết quả lại là chạm được một cái một dạng khí tức âm lãnh, sau đó ta quả quyết cái miệng, một bãi nước miếng ói tới, sau đó hơi thở kia trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi, giống như trận như gió, từ bên tay ta lướt qua, đi vào Westinghouse bên trong đi.

Đến lúc này, ta đã cơ bản có thể khẳng định, Tiết Hồng linh căn, hoặc giả nói là Tiết gia nhà cũ phòng ngầm dưới đất, hẳn là giấu ở này Westinghouse chi bên trong.

Đây cũng là có thể lý giải hiện tượng bình thường, phải biết, nói như vậy, nếu như nhà nào đình có phòng ngầm dưới đất các loại địa phương, nói như vậy cũng sẽ không buông ở đứa bé Tử Phòng đang lúc, mà là nằm ở cha mẹ căn phòng, làm như vậy nguyên nhân, thứ nhất là bởi vì hài tử không quá biết sử dụng vật này, thứ hai cũng là vì bảo mật cùng an toàn. Về phần trong nhà này vì sao lại có phòng ngầm dưới đất, thật ra thì cũng rất dễ hiểu, phải biết đây là một tòa nhà cũ, mà nhà cũ đều là trải qua chiến tranh cùng loạn thế lễ rửa tội, lúc ấy ở nơi này người, nhất định là sẽ cho mình đào một phòng ngầm dưới đất, dùng để ẩn thân.

Biết những thứ này, ta tâm lý ngược lại là buông lỏng một ít, bởi vì ta cảm thấy những thứ kia Âm Hồn hẳn xác thực cùng Tống Tiểu Linh lời muốn nói như vậy, căn bản liền uy hiếp không được ta, nếu không lời nói, bọn họ hẳn đã sớm chọn lựa hành động, bọn họ sợ dĩ ở ta tiến vào phòng này sau khi thời gian lâu như vậy còn chưa tới đối phó ta, ngược lại chỉ là chế tạo một ít kinh sợ tình cảnh làm ta sợ, này đã nói lên bọn họ xác thực là không có cách nào chân chính có chỗ hiệu quả thương tổn đến ta.

Nhưng mà, dù vậy, khi ta tới kia Westinghouse cửa, nhắc chân muốn đi đi vào khi, nhưng không biết tại sao, luôn cảm thấy tâm lý có chút thất thượng bát hạ, tựa hồ này Đạo Môn không phải là một đạo phổ thông môn, mà là một đạo đi thông Địa Ngục, cũng hoặc là không biết cửa không gian, một

khi ta đi vào rồi, nói không chừng sẽ thấy cũng không về được.

Ta cũng không hiểu tại sao mình sẽ có ý nghĩ như vậy, chung quy chỉ tâm lý chỉ là có chút không thoải mái, sau đó ta vì chắc chắn không có vấn đề, đặc biệt lấy đèn pin hướng trong phòng chiếu một cái, trước kiểm tra một hồi tình huống bên trong.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy kỳ quái là, đèn pin chiếu một vòng, ta lại phát hiện trong phòng cũng không có gì quá kỳ quái địa phương.

Dựa vào tường sau bày một cái giường lớn, bởi vì không có ai ở, cho nên phía trên chỉ có ván giường, dưới giường ngược lại để vài đôi rơi tràn đầy tro bụi giày, sau đó là đầu giường có tủ, giường ngủ cũng có một tủ áo khoác, gần cửa sổ trên tường bên, chính là bày một cái kệ sách, kia trên giá sách thậm chí là bày đầy quyển sách, còn nữa chính là mấy tờ chồng chung một chỗ ghế vuông ở, trừ lần đó ra, trong phòng liên lại không có khác biệt đồ, mà những thứ này lại để cho ta nghĩ không ra có nguy hiểm gì.

Cuối cùng, ta do dự một chút, hay là theo bản năng đi vào, một bước một cái dấu chân, cuối cùng đi tới nhà trung ương, ngẩng đầu nhìn đến lương thượng treo một cái đèn chân không, không tránh khỏi liền muốn trong phòng này không phải là có điện chứ ? Sau đó ta nhìn thấy trên tường bên có một mai mỗi chốt mở điện, liền có chút cường bách chứng mà đi tới bắt kia mai mỗi kéo một chút, muốn nhìn một chút kia bóng đèn có thể hay không sáng lên.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ta đây sao kéo một cái bên dưới, kia đèn không có sáng lên, sau đó nhưng là kia lương thượng đột nhiên một mảnh tro bụi lên, một ổ bánh chấu đá lớn giữa liền hướng về phía ta đầu đập xuống.

Con bà nó, là cơ quan!

Lúc đó ta tâm lý run lên, theo bản năng liền hướng trước vừa xông, vừa vạy tránh thoát hòn đá kia, sau đó hòn đá kia "Oành" nhất thanh muộn hưởng đập vào ta chân sau trên đất, sau đó ta xoay người lại nhìn sang, lại phát hiện hòn đá kia tựa hồ có chữ viết, nhìn kỹ lại, mới phát hiện kia cũng không giống như là thuần túy đá, mà là một cái đá hộp.

Tảng đá kia hộp để cho ta sinh ra hiếu kỳ, suy nghĩ bên trong khẳng định ẩn tàng thứ gì, cho nên ta ngồi xổm xuống kiểm tra một hồi, mới phát hiện kia hộp phía trên lại có khắc "Ngọc Thiềm" hai chữ.

Thấy chữ này, ta không khỏi tâm lý một trận hưng phấn, bởi vì ta từ lúc rất nhỏ liền nghe người nói qua, nói là thời cổ sau khi một số người gia, biết dùng một loại đá chế tạo ra có thể nuôi Bảo Ngọc Thiềm cái hộp, nói là loại này trong hộp đựng bảo bối sẽ tự mình lớn lên. Không nghĩ tới ta lại trong lúc lơ đãng tìm được trong truyền thuyết Ngọc Thiềm cái hộp, đây thật là muốn phát tài a, trong này nói không chừng thật có bảo bối đây.

Sau đó ta xem một chút cái hộp kia, phát hiện phía trên có một nút áo, ngay sau đó ta đem kia nút áo mở ra, sau đó ta giơ tay lên tựa muốn đem cái hộp mở ra, nhưng mà ngay sau đó nghĩ tới đây trong hộp nói không chừng cũng có cơ quan, có khả năng nhất chính là Độc Tiễn một loại đồ vật, cho nên ta cười lạnh một tiếng, sát bên người đứng ở bên cạnh, lấy đèn pin cái móng đem cái hộp kia nắp cho cạy ra.

Sau đó, trong cái hộp kia lại không có phóng xạ ra Độc Tiễn, cũng không có thả ra độc gì khói, sau đó ta lấy đèn pin chiếu một cái bên trong, không tự chủ liền hỉ thượng mi sao.

Quả nhiên có bảo bối, hơn nữa cũng không ít, tràn đầy bày mấy khối Thụy Lục Ngọc Thạch, còn có mấy cái Nguyên Bảo, nhìn một cái liền là đồ tốt.

Lúc đó ta theo bản năng đưa tay nắm bên trong lớn nhất khối kia Kim Nguyên Bảo, kia Nguyên Bảo đạt tới ta to bằng nắm đấm, đồ chơi này không cần phải nói, xuất ra đi bán lời nói, tuyệt đối có thể kiếm một số tiền lớn.

Sau đó, ngay tại ta duỗi tay nắm chặt kia Kim Nguyên Bảo, vừa định cầm lên khi, nhưng không nghĩ đột nhiên trên tay một trận lạnh giá, vô hình trung tựa hồ có người đè xuống trong tay ta, không để cho ta nâng lên.

Cái này tình trạng để cho ta cả kinh, sau đó ta hơi híp mắt lại hướng mặt trước nhìn, cuối cùng không nhìn thấy cái gì âm khí, lại khoảng nhìn một chút, phát hiện cũng không có, điều này nói rõ trên tay ta kia lạnh giá xúc giác, không phải là cái gì Âm Hồn cho ta, kia cảm giác này là nơi nào tới?

Sau đó ta theo bản năng hí mắt quét nhìn cánh tay mình, nhưng là mơ hồ thấy được một đôi tay nhỏ từ phía sau lưng đưa tới đè xuống trong tay ta cánh tay.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta tâm lý không tránh khỏi động một cái, ngay sau đó cũng có chút hiểu được, thấy đây là ta mang trên người kia Tiểu Ngọc giày cảm ứng được cái gì, cho nên muốn nhắc nhở ta cái gì.

Sau đó ta suy nghĩ một chút, cũng chưa có cầm kia Kim Nguyên Bảo, mà là buông tay ra, chậm rãi nắm tay giơ lên, sau đó ta giơ tay lên sau khi, kia lạnh như băng xúc giác lập tức cũng chưa có, sau đó ta ngồi xổm ở nơi đó, cẩn thận nghiên cứu một chút kia hộp đá ở, chỉ chốc lát sau, rốt cuộc mình bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Đúng như dự đoán, đá này hộp thật là chứa cơ quan, chỉ là nó cơ quan thiết trí mà quá tinh xảo rồi, hơn nữa còn giấu giếm phi thường thâm thâm vong ở bên trong, thật sự người bình thường căn bản tự vô pháp chú ý tới, không ra ngoài dự liệu lời nói, nhất định sẽ trúng chiêu, mà ta cũng cơ hồ là bởi vì

vận khí tốt, ở con đường tử vong tuyến thượng đi một lượt, nhờ có Tiểu Ngọc giầy nhắc nhở ta, nếu không khả năng liền trực tiếp cúp.

Nguyên lai, kia hộp đá ở mở ra khi, sẽ không xúc động cơ quan, cầm bên trong còn lại bảo bối cũng sẽ không xúc động cơ quan, chân chính sẽ xúc động cơ quan, chỉ có khối kia đầu đứng đầu Đại Kim Nguyên Bảo, kia Kim Nguyên Bảo phía dưới bầu một cây giây dẫn, chỉ cần kéo một cái, trong hộp lập tức sẽ bắn ra Kịch Độc Tiêu, trực tiếp đem người giết chết ở nơi đó, hơn nữa kia Tiêu thả xong sau, cái hộp còn sẽ tự động khép lại.

Cơ quan này là ta sau đó lách mình lấy đèn pin bát lộng kia Kim Nguyên Bảo phát hiện, sau đó ta liền không thể không bội phục thiết kế người máy này, khác biệt không nói, hẳn tuyệt đối là đem người trong lòng nắm chặt mà một tia không kém.

Đầu tiên, chúng ta có thể tưởng tượng là, những bảo bối này đều là chứa ở kia thạch trong hộp, mà kia hộp đá ở tốt là nặng vô cùng, không dưới mấy chục cân, cho nên, nếu như là người lười nói, người thấy như vậy hộp, mở ra, phát hiện bên trong có bảo bối, người là kể cả hộp đồng thời dọn đi, hay là chỉ lấy bảo bối đi?

Rất hiển nhiên là chỉ lấy bảo bối đi.

Sau đó, lúc này, người bắt đầu lấy bên trong bảo bối, từ người bình thường phân tích tâm lý, người trước nhất cầm một khối kia?

Đương nhiên là đứng đầu một khối to!

Mà kia đứng đầu một khối to đúng lúc là cơ quan chỗ.

Đương nhiên rồi, nói như vậy, đạo tặc cũng đều rất cẩn thận, nhưng là, thử nghĩ một hồi, nếu như người là một cái đạo tặc, mở hộp ra khi không có

phát hiện cơ quan, sau đó vừa lại thật thà thấy như vậy Đa Bảo bối, vậy người sẽ nghĩ tới những bảo bối kia mới là cơ quan sao?

Cho nên, cái hộp này tuyệt đối là một cái lợi khí giết người, thật không biết đã giết chết bao nhiêu người, bất quá ta phỏng chừng không phải là số ít.

Sau đó, ngay tại ta chính đang vì ta phá giải cơ quan cảm thấy đặc chí, đang ở thân nhiên ra bên ngoài lấy đồ, chuẩn bị đem những bảo bối kia cũng chiếm làm của mình khi, nhưng không nghĩ đột nhiên một trận âm phong trong phòng quanh quẩn đứng lên, sau đó ta hí mắt nhìn bốn phía, nhưng là bất ngờ thấy 4 5 cái da mặt tím bầm tóc tai bù xù bóng người đứng ở ta chung quanh, những bóng người kia đều là chết tử địa nhìn ta chăm chăm trong tay nắm bảo bối, rất hiển nhiên, bọn họ tựa hồ cũng không muốn để cho ta đem bảo bối lấy đi.

Sau đó, lúc này, ta giật mình, lập tức liền biết hết thảy các thứ này là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai đá này hộp không phải có thể nuôi Bảo Ngọc Thiềm hộp, mà là thật chiêu hồn rương!

Tại sao nói như vậy? Rất đơn giản, cái nhà này trong Âm Hồn, đều là đá này hộp khai ra, hơn nữa, không ra ngoài dự liệu lời nói, bên trong nói không chừng còn có bị nó hại Tử Âm Hồn.

Sau đó, tiếp suy diễn một chút, hẳn sẽ biết, thật ra thì Tiết Hồng chắc là lợi dụng cái rương này khống chế nhiều như vậy Âm Hồn, này mới khiến những thứ kia Âm Hồn một mực ở cái nhà này ở lại chơi không đi, hơn nữa cuối cùng đem nơi này biến thành quỷ nhà.

Lúc đó, nghĩ tới cái này sự tình, ta lập tức đem kia cái rương lật lên, lập tức sẽ ở đó cái rương bên dưới thấy được một tấm điêu khắc địa cực là dữ tợn

hung ác quỷ mặt, quỷ kia mặt hai bên còn có phong cách cổ xưa ký tự xếp hàng, rất hiển nhiên, đây chính là chiêu hồn mặt quỷ, kia số chữ chắc là chiêu hồn chú ngữ các loại đồ vật.

Sau đó, bởi vì đây là thạch trong hộp ẩn tàng như vậy Đa Bảo bối, thậm chí ngay từ đầu có chút Quỷ Hồn đi tới nơi này, khả năng chính là vì tài bảo, bọn họ mục đích liền là thủ hộ những thứ này tài bảo, cho nên, bây giờ ta nghĩ muốn đem những này tài bảo lấy đi, chộc cho chúng nó không vui, cũng liền có thể lý giải rồi.

Nhưng mà, liền coi như chúng nó không vui, nhưng cũng không ngăn cản được ta lấy đi những thứ này, bởi vì những thứ này đúng là rất đáng giá tiền, mà ta bây giờ rất cần tiền, bởi vì ta muốn mua Tổng Tiểu Linh gia nhà ở, những thứ này bán sau khi còn chưa nhất định đủ đây, vì vậy, ta cũng không cho phép bị buông tay.

Ngay sau đó, tâm lý nghĩ như thế, ta ngay sau đó đem cuối cùng một khối Ngọc Thạch nhét vào trong túi, sau đó ta liền chậm rãi đứng dậy, chậm rãi nhắm lại con mắt, ngưng thần Quy Nguyên, tiến vào Thông Linh trạng thái.

Rất nhanh, ta nghe đến một trận cực kỳ ác độc mắng.

"Đáng chết, đó là ta vàng, đó là ta tài bảo, hản muốn lấy đi rồi, không được, đây tuyệt đối không được, ta muốn bóp chết hản!"

"Cút ngay, những thứ kia tài bảo là ta, ta mới là bọn họ chủ nhân, cho nên, muốn bóp chết hản, cũng là ta tới, bất quá ta không chỉ muốn bóp chết hản, ta còn muốn đem hản tháo thành tám khối!"

"Tháo thành tám khối sau khi, băm thành thịt nát!"

" Đúng, đúng !"

". . ."

Đám quỷ Loạn Vũ rồi sao?

Lúc đó ta tâm lý thật đúng là có chút lo âu, sau đó không tránh khỏi liên đối với bọn nó đạo: " Xin lỗi, ta bây giờ rất cần tiền, những thứ này coi như là cho ta mượn đi, các người nhìn có được hay không? Ta đáp ứng các người, sau này sẽ hồi báo các người, tuyệt đối không cho các người thua thiệt."

"Hắc hắc, hắc hắc hắc —— "

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, đối với ta lời nói, những tên khốn kiếp kia lại không có trả lời, sau đó ta còn nghe được rồi âm trầm tiếng cười lạnh, tiếng cười kia tựa hồ là đang cười nhạo ta.

Cái này thì để cho ta có chút không hiểu, các người coi như là không muốn để cho bước, vậy cũng không cần cười nhạo ta à, cái này có gì buồn cười?

Sau đó, liền ở ta tâm lý chính nghi ngờ khi, không muốn đột nhiên cổ căng một cái, lại là bị người bóp một cái ở cổ.

Không thể không nói, lúc ấy cảm giác kia cả kinh ta thiếu chút nữa thì muốn nhảy cồm lên rồi, ta vẫn thật không nghĩ tới những thứ kia Âm Hồn có thể bóp ta cổ, ta còn vẫn cho là tự mình ở trước mặt bọn họ là vô địch đây.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta xoay người lại nhìn phía sau mình, mới phát hiện một cái để cho ta cảm thấy không tưởng tượng nổi sự tình, phía sau bóp chúng ta lại là trước ở cửa thôn nói chuyện với ta cái đó lão đại gia!

Đây là chuyện gì xảy ra? !

Lúc đó ta cơ hồ suy nghĩ thất, có chút ngây dại.

Sau đó cái đó lão đại gia thủ kinh cũng có chút ít to lớn, cuối cùng chết tử địa ghì chặt rồi ta cố, cứ như vậy chết tử địa đem ta khống chế ở nơi đó, tùy ý ta thể nào bài cánh tay hắn, rõ ràng đều là bài không mở.

Về sau, cũng liền ở ta chính liều mạng giùng giăng khi, không nghĩ trước mặt nhưng là đột nhiên lại xuất hiện một bóng người, giương mắt nhìn một cái, lại phát hiện không là người khác, chính là theo chân kia lão đại gia đồng thời cho ta kể chuyện xưa cái đó tiểu lão thái thái, chỉ là, lúc này, kia tiểu lão thái thái nhưng là hai mắt lóe sáng, phá lệ tinh thần, trong tay còn siết thật chặt một cái sáng như tuyết đao nhọn.

"Hắc hắc hắc, tiểu tử, cảm ơn người giúp chúng ta tìm được Ngọc Thiềm hộp, hừ hừ, cho nên, người liền an tâm đi chết đi!" Tiểu lão thái thái đang khi nói chuyện, trực tiếp một đao liền hướng ta trên bụng chọc vào tới.

ĐxxCM người tổ tông!

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi ở tâm lý một trận tức giận mắng, sau đó cũng không kịp đi quản những thứ này cũng là chuyện gì xảy ra, ngay sau đó chỉ có thể là gắng sức vừa nhắc chân, hướng kia tiểu lão thái thái đạp tới, muốn đem nàng đạp ra ngoài.

Lúc đó ta suy nghĩ kia tiểu lão thái thái đánh đều cũng liền nặng mấy chục cân, ta một cước đi xuống, nói không chừng cũng có thể đem nàng đạp chết, nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, kia tiểu lão thái thái lại là một cách lạ kỳ nhanh nhẹn, chột lách người bên dưới, không những tránh thoát ta chân đạp, hơn nữa trong tay đao còn từ bên trong hướng trên người của ta chọc vào tới.

Chương 229: Chiêu Tài Tiến Bảo 9

Lưỡi dao, như sương một dạng nếu như cắm vào trong máu thịt, đầu tiên cảm thấy hẫng là lành lạnh xúc giác, về sau mới là kịch liệt đau nhói.

Tiểu lão thái thái thân thủ không những, động tác khỏe mạnh lưu loát, hoàn toàn không giống nàng cái tuổi này chắc có, mà ta đưa tay cái đó lão đại gia khí lực cũng cực kỳ to lớn, càng có chút vượt quá ta nghĩ rằng giống.

Như vậy đột biến hoàn toàn ra ta dự liệu, cho nên, lúc ấy ta lộ ra có chút không biết làm sao.

Mắt thấy lão thái thái mũi dao liền muốn đâm chọt trên người của ta, dưới tình thế cấp bách, ta duy nhất có thể làm sự tình cũng chính là dụng hết toàn lực, liều mạng bị cái đó lão đầu tử ghìm chết sức mạnh, chọt hất một cái thân, sau đó, bởi vì cái đó lão đầu tử trọng lượng cơ thể dù sao cũng có hạn, cho nên ta đẩy sao một chút vậy, vừa vặn đem hẫng đưa đến trên mũi dao, vì vậy thanh kia sáng như tuyết chủ thủ "Phốc" một tiếng vang nhỏ, trực tiếp đâm vào lão đầu tử sống lưng bên trong.

Dao đâm sau khi đi vào, ta lập tức cũng cảm giác ghìm chặt ta cổ cánh tay nổi lóng.

Ta nhanh chóng đem kia lão đầu tử cánh tay đẩy ra, dùng sức lui về phía sau đẩy một cái, cùng lúc đó, giơ tay lên trong đèn pin, ánh sáng mạnh trực tiếp hướng cái đó lão thái thái con mắt chiếu theo.

Đúng như dự đoán, bị đèn pin chiếu một cái, lão thái thái theo bản năng giơ tay lên ngăn trở ánh đèn, mà ta liền thừa dịp cái này ngay miệng, lên một cước, trực tiếp đá vào kia lão thái thái bụng tim bên trên, sau đó kia lão thái thái cả người cũng về phía sau ngã đi ra ngoài, trực tiếp ngã ngã trên đất, che ngực thở hổn hển, chỉ chốc lát sau nhưng là một trận ho khan kịch liệt, sau đó liền không một tiếng động rồi.

"Cứu, cứu ta a —— "

Lúc này, ta bên chân truyền tới trầm thấp khàn khàn lớn tiếng kêu, cúi đầu nhìn lên, mới phát hiện kia lão đại gia một bên học máu, một bên phí sức mà ngẩng đầu nhìn ta, tựa hồ là muốn ta cứu hắn.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là chau mày, liền vội vàng hỏi hắn đạo: "Các người rốt cuộc là người nào? Tại sao phải hại ta?"

"Ta, ta, Ngọc Thiềm hộp ——" lão đầu tử đang khi nói chuyện, còn theo bản năng đưa tay hướng trên đất hòn đá kia cái hộp bắt tới.

Thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi giật mình, tựa hồ có chút minh bạch cái gì.

Rất hiển nhiên, hai cái này Lão Quái Vật hẳn đúng là trong thôn này sinh trưởng ở địa phương người, bọn họ cả đời cũng là sinh hoạt ở này cái địa phương, sau đó bọn họ khả năng cũng không biết Tiết Hồng thân phận chân chính, nhưng là bọn họ lại có thể có thể biết Tiết gia có một Pokemon gọi là Ngọc Thiềm cái hộp, cho nên, lúc ấy ta nói cho bọn họ biết nói ta là tới này nhà cũ lấy đồ khi, bọn họ khả năng đã cho ta là tới cầm Ngọc Thiềm cái hộp. Dĩ nhiên, bọn họ khẳng định không thể chắc chắn một điểm này, sau đó bọn họ vì chắc chắn này cái sự tình, liền lặng lẽ đi theo qua.

Nơi này tốt có một cái vấn đề rồi, đó chính là, bọn họ nếu biết nơi này ma quỷ lộng hành, hơn nữa bọn họ tựa hồ cũng xác thực rất sợ quỷ, tại sao còn muốn theo tới đây?

Còn lại duy nhất giải thích chính là, bọn họ có Khu Quỷ biện pháp, hoặc giả nói là không hề bị Âm Hồn ảnh hưởng bí thuật. Phải biết, loại này ở nông thôn sinh hoạt lâu người, phần lớn đều là người dày dặn kinh nghiệm,

huống chi bọn họ lúc này còn đối mặt to Đại Kim tiền cảm dỗ, với tới xem một chút tình huống, cũng liền có thể lý giải rồi.

Không những như thế, dựa theo ta suy đoán, này một đôi lão yêu quái, trước đó, khả năng đã tới cái này nhà đã không biết bao nhiêu lần, mục đích chính là tìm tới kia Ngọc Thiềm cái hộp, nhưng mà, đáng tiếc là, bọn họ nhưng vẫn đều không có thể tìm được cái này Ngọc Thiềm cái hộp.

Nói thật, này muốn trách liền chỉ có thể trách bọn hắc vận khí không tốt, dù sao này Ngọc Thiềm cái hộp cơ quan đơn giản như vậy, chỉ cần kéo một cái dây đèn điện, liền có thể rút xuống, nhưng là bọn hắc lại căn bản sẽ không kéo qua dây đèn điện, rốt cuộc là có tật giết mình a, thử nghĩ cái nào vào phòng trộm cắp ăn trộm sẽ đi kéo ra phát sáng đèn điện đây? Cho nên, cuối cùng chỉ có thể nói là thì đã mệnh đã rồi.

Bất quá, bọn hắc bây giờ mặc dù tìm được Ngọc Thiềm cái hộp, nhưng là bọn họ nhưng là thiệt thòi lớn rồi, không nói trước này lão đầu tử nhất định là phải chết cầu, cái đó lão thái thái cũng không nhất định có thể còn sống. Hơn nữa, trọng yếu nhất là, bọn họ coi như là đều chết hết, cũng sẽ không cùng ta có cái gì liên can, ta chỉ phải làm hoàn ta sự tình, sau đó rời đi nơi này là được, nhiều nhất chính là trước ở kia lão thái thái tỉnh trước khi tới báo cáo vụ án đặc biệt, nói bọn họ vào phòng trộm cắp, giết lẫn nhau, sau đó liền cũng cách thí.

Lúc đó nghĩ tới đây, ta không tránh khỏi có chút nhỏ đặc ý, sau đó tâm lý suy nghĩ một chút, ngay sau đó quả quyết đá văng ra kia lão đầu tử tay, sau đó tốt đi tới kia lão thái thái trước mặt, cúi đầu nhìn một chút nàng, phát hiện nàng đã ngất đi, khoe miệng cũng ở đây ra máu, hình như là bị ta đá ra nội thương. Cái cũng khó trách, dù sao lớn tuổi như vậy rồi, mới vừa rồi ta một cước kia, không chừng đập gãy nàng bao nhiêu cái xương sườn.

Thấy cái này tình trạng, ta tâm lý yên tâm một ít, biết này lão thái thái trong

thời gian ngắn vẫn chưa tỉnh lại, coi như đã tỉnh cũng sẽ không có quá đại uy hiếp, cho nên ta liền thoải mái làm để cho nàng không có cách nào tỉnh lại, sau đó ta liền mang lên kia nặng mấy chục cân Ngọc Thiềm cái hộp, trực tiếp đặt ở nàng trên ngực, ép tốt lắm sau khi, ta còn đặc biệt đem trên cái hộp lưu lại vân tay lau qua một lần.

Sau khi làm xong những việc này, bên ta mới xoay người lại tiếp tục lục tung, muốn tìm được phòng ngầm dưới đất cửa vào.

Lúc này, có thể tưởng tượng là, Tiểu Tiểu trong phòng, một bên là một cụ nằm trên đất, chảy một vũng lớn Huyết Lão thủ lĩnh thi thể, một bên khác là một cái máy ư đã chết lão thái thái thi thể, kia bầu không khí là tuyệt đối để cho người cảm thấy không quá nhân nhĩ. May là ta lá gan quá lớn, cũng không tránh khỏi có chút tay chân nhổ run, muốn tìm một chút tìm tới phòng ngầm dưới đất cửa vào.

Lúc đó ta đầu tiên đem đáy giường, tủ bên dưới chờ chờ địa phương kiểm tra một hồi, thậm chí tốn sức đem kệ sách cũng dời ra, nhưng là không có bất kỳ phát hiện nào, cảm giác nơi này tựa hồ ép căn bản không hề cái gì tàng hầm.

Sau đó, ngay tại ta có chút vô kế khả thi khi, trong lúc giật mình ngẩng đầu, nhưng là sau khi thấy trên tường mơ hồ có một cái màu đen hình người dấu ấn.

Cái tình huống này để cho ta có chút hiếu kỳ, vì vậy liền leo đến trên giường, lấy tay sờ một cái kia dấu ấn.

Sờ một cái bên dưới, ta nhưng là cảm giác trên tay lạnh lẽo, về sau bóng người kia trong nháy mắt liền biến mất.

Lại vừa là vách tường tường quý!

Lúc đó nghĩ tới đây, ta lập tức liền có chút biết cái gì.

Không ra ngoài dự liệu lời nói, phòng ngầm dưới đất cửa vào khẳng định ở nơi này trên vách tường.

Tâm lý nghĩ như thế, ta cẩn thận kiểm tra vách tường kia, chỉ chốc lát sau, ta phát hiện một cái vấn đề, đó chính là, kia sau trên tường, đặc biệt là đến gần trong góc địa phương, mơ hồ có một vòng mặt tường tương đối sạch sẽ cùng bóng loáng địa phương, tựa hồ thường thường bị người tay chạm. Cái tình huống này để cho ta lập tức có phương hướng, ngay sau đó đi qua, lấy tay sờ qua một lần, phát hiện tường kia rất tốt giống như có một cái thật rất nhỏ khe hở, tựa hồ là Kako, nhưng mà, để cho ta cảm thấy buồn rầu là, vô luận ta thế nào đẩy phá, thậm chí là dùng chân đạp, tường kia cũng vẫn không nhúc nhích, cảm giác giống như Na nhi cũng không phải là cơ quan.

Lúc đó ta có chút gấp, nhìn bốn phía nhìn, tầm mắt không tránh khỏi liền rơi vào kia lão thái thái ngực đeo Ngọc Thiềm trên cái hộp, vì vậy ta một cây đèn pin đặt ở đầu giường, khiến nó dựa theo phát sáng, sau đó ta đi qua đem hòn đá kia cái hộp chờ tới, cẩn rằng hướng tường kia bên trên đập tới.

"Keng —— "

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, như vậy đập một cái bên dưới, ta nhất thời cũng có chút kinh trụ, ta cuối cùng nghe được kim loại tiếng vang, sau đó sẽ nhìn tường, bất ngờ bị ta đập một cái hố nhỏ đi vào, tiểu trong hầm lộ ra bạch phát sáng tôn màu sắc.

Rất hiển nhiên, tường này là giả, là bên trong không trung, nơi này tuyệt đối là phòng ngầm dưới đất cửa vào, chẳng qua là ta không biết rõ làm sao mở ra, cũng không biết vong nhốt ở đâu.

Muốn tìm được cơ quan là không thực tế, cơ quan khẳng định thiết trí tình xảo, giấu ở rất Ẩn Tế Địa phương, cho nên, ta lựa chọn tốt nhất chính là trực tiếp phá vỡ tường này.

Cũng may tường kia mặt tôn nhìn không phải là rất dày, cho nên lúc đó ta trực tiếp sẽ dùng hòn đá kia cái hộp tiếp tục đập mạnh rồi mấy cái, sau đó, đập mấy cái sau khi, quả nhiên, nhất phương một thước kiến phương, mặt ngoài đồ rồi màu xám đen thuốc màu, bắt chước thành mặt tường thiết bản bị ta đập có chút khiêu rồi một bên, sau đó ta bấu vào kia thiết bản biên giác, dùng sức kéo ra ngoài một cái, trong nháy mắt, một cái cái hang lớn màu đen phát hiện đi ra.

Phòng ngầm dưới đất cửa vào, tìm được!

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, trong nội tâm của ta vui mừng, tiện tay bỏ qua kia thiết bản, xoay người lại thì đi cầm đèn pin.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta xoay người trong nháy mắt, nhưng là bất ngờ thấy được một đôi cá chết một loại con mắt, đang ở sau lưng ta chết tử địa nhìn ta chăm chăm.

Cái này tình trạng để cho ta cả kinh, theo bản năng lui về phía sau giật mình, nhìn lại lúc, lại mới phát hiện là cái đó lão thái thái.

Nàng lại tỉnh lại, hơn nữa còn đi tới đằng sau ta.

Bất quá, thật giống như có cái gì không đúng chỗ.

Lúc này nàng biểu tình dần dần, sắc mặt xanh mét, thân thể cứng đờ, đây là —— trá thi!

Cũng may, ta cũng không phải là rất sợ cường thi.

Lúc đó ta theo bản năng liền muốn cắn chót lưỡi, một cái Thuần Dương máu phun tới kia lão thái thái trên mặt đi.

Nhưng là, liền ở ta nghĩ như vậy khi, lại chỉ thấy kia lão thái thái cuối cùng chậm rãi nằm sấp dưới đất, sau đó lại là từng điểm hướng ta bên này bò tới.

Đây là phải làm gì?

Trong lúc nhất thời, ta có chút không hiểu nổi là chuyện gì xảy ra, cho nên muốn muốn thờ ơ lạnh nhạt một chút, cho nên ta nhảy tới trên giường, một cây đèn pin cầm trong tay, dựa theo cái đó lão thái thái, sau đó ta liền thấy nàng giống như cái rắn một dạng một chút xiu chui vào ta mới vừa vừa mới mở ra phòng ngầm dưới đất vào trong miệng đi.

Cái này coi như để cho ta có chút nóng nảy, kia trong tầng hầm ngầm là cái tình huống gì, ta đến bây giờ còn không kịp liếc mắt nhìn đâu rồi, nàng cứ như vậy trèo tiến vào, đồ chơi nàng trèo sau khi đi vào, bị kia linh căn lợi dụng, lại gây náo xảy ra chút gì ngoài ý muốn đến, ta nhưng là chống đỡ không được.

Cho nên, lúc ấy ta thừa dịp nàng chân còn chưa tiến vào khi, quả quyết nhảy xuống giường, bắt lại nàng chân, ra bên ngoài lôi đi ra.

Lão thái thái rất hiển nhiên là từ Thanh Triều liền sống sót, số tuổi đến có bảy tám chục tuổi, bởi vì từng chịu đựng Xã Hội Phong Kiến tàn phá, cho nên hẳn là cổ đại cái loại này chân nhỏ, toàn thể cũng chỉ có dài mười mấy cen-ti-mét, bất quá rất cổ, giày là màu đen thêu chiếc giày nhỏ.

Lúc đó ta có chút nóng nảy, kéo một cái bên dưới, không đem nàng lôi ra ngoài, lại đem nàng trên chân vớ cho rút xuống rồi, sau đó bất ngờ liền thấy một đôi cực độ vụn vẹo lòng bàn chân.

Kia lòng bàn chân, thật là không cách nào miêu tả, tóm lại, từ ta cái góc độ này nhìn sang, đó chính là găng gượng đem người chân gãy xương, sau đó nắm cái đầu ngón chân toàn bộ đều găng gượng đặt ở giao tâm bên trên, hơn nữa, trọng yếu nhất là, kia đầu ngón chân còn thật sâu cùng lòng bàn chân dán hợp lại cùng nhau, nhìn một cái chính là đã không biết trải qua bao nhiêu năm tháng rồi.

Lúc đó nhìn cặp chân kia, ta có chút sửng sốt, sau đó cũng liền ở ta ngó ra trong nháy mắt, kia tiểu lão thái thái hai chân đạp một cái, ngay sau đó bóng người liền biến mất ở này phòng ngầm dưới đất vào trong miệng.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng ngồi chồm hổm xuống, lấy đèn pin hướng bên trong chiếu một cái, lúc này mới phát hiện ở bên trong là một cái đi xuống thông nấc thang, bởi vì cửa vào quá thấp, người chỉ có thể ngồi đi vào, bất quá sau khi đi vào, liền có thể đứng lên đi xuống.

Thấy những thứ này, ta cũng không nhiều do dự, ngồi nhích vào, phát hiện nấc thang một đường đi xuống thông đi, còn rất thâm, chừng 4-5m đáng vẻ, đỉnh đầu chính là tấm ván chi giá bắc tới đỉnh vách tường.

Lúc đó ta đèn pin đi xuống tấm ảnh khi, còn chứng kiến kia lão thái thái hai chân biến mất ở rồi cuối bậc thang, Na nhi tựa hồ tốt có một đạo cửa vào.

Ta đi xuống bậc thang, đi tới cửa kia miệng, mới phát hiện đó là một đạo đã có chút thối rữa tấm ván môn, ẩm ướt mốc biến, phía trên mọc đầy màu xanh lá cây lông dài, tản mát ra cực kỳ gay mũi mùi vị.

Tấm ván môn đã bị lão thái thái mở ra rồi, trung gian có thể hơn người.

Ta chiếu một cái kia phía sau cửa, kết quả lại phát hiện kia phía sau là một gian đồ đầy đồ lặt vặt phòng ngầm dưới đất, tiểu lão thái thái bóng người

không nhìn thấy.

Ta từng bước một đi vào, nhìn chung quanh một chút, sau đó rất nhanh thì ở bên trái dựa vào tường địa phương thấy được một cái màu đen quan tài lớn, kia nắp quan tài cuối cùng nghiêng thả ở phía trên, sau đó cái đó tiểu lão thái thái lại liền ngồi ở đó trong quan tài, chính nghiêng đầu nhìn ta, thần tình kia tựa hồ là đang đối với ta cười.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta tâm lý vẫn đang đánh trống, không hiểu đây là cái gì manh mối. Bất quá này cũng không liên quan với ta, ta chủ yếu là tìm linh căn, ta chỉ cần tìm được linh căn là được, còn lại không liên quan gì tới ta, ta cũng không để ý cái gì Âm Hồn, cũng không để ý cái quỷ gì quái, tóm lại không đến quấy nhiễu ta là được.

Tâm lý nghĩ như thế, ta buông lỏng xuống, nhìn bốn phía nhìn, muốn tìm được linh căn.

Dựa theo Tống Tiểu Linh cách nói, kia linh căn hẳn là một cây loại như thủy tinh một loại thực vật, lộ trên mặt đất bộ phận có thể có thể so sánh tiểu.

Cái này cũng có chút phiền toái, bởi vì nơi này địa phương mặc dù không lớn, nhưng mà đồ vật rất nhiều, cho nên, phải tìm được kia linh căn, vẫn còn có chút khó khăn, trọng yếu nhất là, bây giờ còn có cái thi thể ngồi ở trong quan tài nhìn ta, để cho ta căn bản tựu vô pháp thật ung dung đi xuống.

Sau đó, ngay tại ta đem trong tầng hầm ngầm những vật khác nhìn một vòng mấy lúc sau, xoay người lại theo bản năng lại đi nhìn một chút kia lão thái thái khi, không ngờ phát hiện kia lão thái thái không thấy!

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý trầm xuống, biết này lão thái thái là

muốn làm quái, cho nên lúc đó ta đầu tiên là từ trong lòng ngực móc ra một tấm Trấn Ma Phù, chuẩn bị chờ chút trực tiếp cho trên mặt nàng dán một tấm, để cho nàng không có cách nào cạy nữa nhiều ta.

Sau đó ta theo bản năng hướng kia quan tài đi tới, muốn nhìn một chút kia lão thái thái có phải hay không nằm chết dí trong quan tài đi, sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy ta đi tới quan tài bên cạnh, cư cao lâm hạ, lấy đèn pin hướng trong quan tài chiếu qua, liếc mắt nhìn sang khi, cuối cùng thấy được một mảnh hồng trù sắc.

Tình huống này để cho ta ngẩn ra, không tránh khỏi đưa đầu nhìn kỹ một chút, kết quả này nhìn một cái bên dưới, ta nhất thời cả người đều ngơ ngẩn.

Kia trong quan tài nằm thi thể, lại không phải là cái đó tiểu lão thái thái, mà là một người mặc một thân đại quần áo đỏ tuổi trẻ nữ thi, mà là, người nữ kia thi mặt ta còn nhận biết, không là người khác, chính là Tiết Hồng!

Đây là chuyện gì xảy ra?

Tiết Hồng chết như thế nào? Thế nào thi thể còn xuất hiện ở trong cái quan tài này?

Ta trăm mối vẫn không có cách giải, duy vừa nghĩ tới sự tình chính là đem nắp quan tài cho khép lại, thoải mái làm đem thi thể kia nhốt ở bên trong liền như vậy.

Nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta đưa tay muốn đẩy ra kia nắp quan tài khi, lại đột nhiên cảm giác phía sau truyền đến "Kéo kẹt kéo kẹt ——" móng tay bắt di chuyển tấm ván thanh âm, quay đầu nhìn lên, mới phát hiện đối diện dán tường để một cái một người Cao lão tử đang ở mơ hồ đung đưa, kia tình trạng giống như kia trong ngăn kéo có người,

chính là muốn đi ra.

Bất quá kia trong hộc tử có một thanh khóa, thật sự trong vòng người không có cách nào đi ra, sau đó kia người thật giống như liền bắt đầu dùng móng tay bắt tử bên trong cửa vách tường.

Là vật gì?

Đến lúc này, ta đã không phải là sợ hãi như vậy rồi, dù sao vào đến như vậy lâu đều không bị cái gì tính thực chất tổn thương, nguy hiểm duy nhất hay là người làm, vì vậy ta dũng khí mạnh lên, thoải mái làm đi lên trước, đem kia trong hộc tử đã giở nhanh hơn muốn té xuống khóa một cái cho véo xuống, sau đó giơ tay lên liền đem tử môn cho kéo ra.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, tử môn kéo ra sau khi, ta lấy đèn pin hướng bên trong chiếu một cái, lần này ta là thật muốn ói ra.

Tử là tầng ngăn cách, trên dưới một cộng năm tầng, đều là một tắc sau tấm ván chắn, sau đó, lúc này, ta không có ở kia trong ngăn kéo thấy khác biệt đồ vật, ta chỉ có thấy được một người, mà người này, nói như thế nào đây, chính là hắn là đứng ở đó trong ngăn kéo, nhưng mà, này tử liền tầng ngăn cách, hắn thế nào đứng ở bên trong đây? Câu trả lời chính là hắn là phân đoạn đứng ở bên trong. Nói cách khác, lúc ấy ta ở tử tầng thứ nhất thấy được một cái đầu, Đệ Nhị Tầng thấy được bụng đi lên, Đệ Tam Tầng là bắt đầu đi lên, Đệ Tứ Tầng là bắt đầu, Đệ Ngũ Tầng là bắt chân.

Có lẽ có người đang chột thấy như vậy cảnh tượng lúc, sẽ cho là đó là bởi vì kia tầng ngăn cách trong tấm ván gỗ có rãnh rồi khe, sau đó người kia cố ý đứng ở bên trong dọa người, nhưng mà sự thật trạng nhưng là, hắn đúng là phân đoạn, bởi vì hắn hai cái chân nhỏ là máu me nằm ngang đặt ở tầng dưới cùng, máu kia thật giống cây rõ ràng cho thấy bị chặt đoạn, sau đó hắn bắt đầu cũng là như vậy, chỉ có nửa người trên vị trí là chính tả, nhưng là

lại tất cả đều là máu chảy đầm đìa, có thể thấy hẳn đúng là bị chia làm chừng mấy chặn.

Đương nhiên, lại kinh sợ thi thể ta đều gặp, ta cũng đều không thể nào sợ hãi qua, mà cổ thi thể này để cho ta kinh sợ địa phương nhưng là, hẳn không là người khác, chính là mới vừa rồi bị đâm chết cái đó lão đầu tử.

Cái này thì để cho ta có chút không rõ, hẳn thi thể không phải là còn nằm úp sấp ở phía trên trong phòng sao? Làm sao lại đến nơi này cái tử trong.

Sau đó, ngay tại ta còn không suy nghĩ ra đây là tình huống gì khi, phía sau lại truyền tới âm thanh, quay đầu nhìn lên, bất ngờ phát hiện kia tiểu lão thái thái không biết lúc nào, lại là xuất hiện lần nữa, hơn nữa lúc này là bò tới này nấp quan tài bên trên, chính không nhúc nhích đứng ở bên trên, trực đỉnh đỉnh đáng vẻ, hoàn toàn là điêu như một loại, sau đó chính là kia trong quan tài Tiết Hồng, nhưng là ngồi dậy rồi, lúc này, lại là chính đứng quay lưng về phía ta, cầm một cái bằng gỗ cái lược, chậm rãi chải cô ấy là một con ô tóc đen dài.

Chương 230: Chiêu Tài Tiến Bảo 10

Một luồng vắng lặng gió, vô căn cứ thổi tới, cũng không tính rộng rãi trong tầng hầm ngầm, trong nháy mắt tràn đầy đến một Cổ quái dị Âm Hàn.

Trước mặt trên quan tài, chết Ngư Nhân mặt xanh lão thái thái thi thể đứng bình tĩnh ở nơi đó, mà ở trong quan tài, Tiết Hồng gò má chải đầu, toàn bộ cảnh tượng hiện ra một mảnh quỷ dị.

Ta mơ hồ đoán được kia trong quan tài Hồng Y nữ, thật ra thì cũng không phải là Tiết Hồng tự mình, ta rất có thể là sinh ra ảo giác, nhưng mà, để cho ta có chút luống cuống là, lần này ảo giác, lại cùng trước bất kỳ lần nào rất bất đồng.

Lần này cảm giác phi thường chân thực, chân thực đến ta căn bản liền không phân rõ bộ phận nào đó là ảo giác, bộ phận nào đó là chân thực.

Làm thời điểm này, ta suy nghĩ đến phải thì phải mau sớm đánh vỡ loại này liên tiếp không ngừng ảo ảnh bế tắc, cho nên, lập tức ta trực tiếp liền nhắm lại con mắt, định tiến vào Thông Linh trạng thái.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta nhắm lại con mắt sau khi, trong đầu nhưng là đột nhiên xuất hiện một loại khác quỷ dị cảnh tượng.

Ta cuối cùng thấy sau lưng mình rồi, hơn nữa ta nhìn thấy kia trong ngăn kéo đầu người đã một chút xiu bay ra, cứ như vậy treo lơ lửng ở ta nào chước phía sau, tựa như lúc nào cũng sẽ ở ta trên đầu cắn một cái.

Ta có chút ngạc nhiên, phát hiện mình tâm cảnh không cách nào an tĩnh lại, cho nên ta lúc này tốt Trương mở con mắt, nhưng không nghĩ một tấm mắt, một Trương Thanh Tử Sắc da gà nét mặt già nua liền gọi vào rồi mi mắt, kia lão thái thái thi thể đã đứng ở trước mặt của ta rồi.

Ta theo bản năng một cước đạp ra ngoài, nào nghĩ tới nàng cuối cùng thuận thể ôm lấy ta chân, mười ngón tay như câu một loại đào vào rồi ta trong thịt, ta nhất thời đau đến nhe răng trợn mắt, liền vội vàng huơ quyền đánh tới, kết quả một quyền đánh ra, nhất thời cổ tay chột lạnh, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện Tiết Hồng cũng đã tới trước mặt của ta, giờ phút này đang gắt gao mà nắm trong tay ta cổ tay, để cho ta hoàn toàn không cách nào nhúc nhích.

"Người đang tìm cái gì?" Tiết Hồng lạnh lùng nhìn ta hỏi.

Không nghĩ tới nàng lại còn nói chuyện, nàng rốt cuộc là chân thực tồn tại, hay là ta ảo giác?

Lúc đó ta kinh ngạc nhìn nàng, phương mới nhìn rõ nàng bộ dáng.

Nàng tuổi không sai biệt lắm là hơn ba mươi tuổi đáng vẻ, tướng mạo không phải là rất mê hoặc lẫn lộn đã, điển hình cổ điển mặt, không phương cũng không tròn, con mắt không lớn, da thịt cũng không phải rất trắng, thậm chí có bản tía đen.

"Người nhất định cho là mình sinh ra ảo giác, có đúng hay không?" Tiết Hồng nhìn ta, khẽ mỉm cười một cái, tiếp theo nhưng là đột nhiên nâng lên cái tay còn lại, chột hướng trên mặt ta vỗ xuống.

Ta vội vàng lui về phía sau nghiêng đầu, nhưng là lại như cũ bị nàng ở quái hàm bên trên kết kết thật thật bắt một đạo huyết gân, máu kia vết hỏa lạt lạt đau, trong nháy mắt để cho ta có chút hiểu được.

Cái này Tiết Hồng không phải là ảo ảnh, nàng là thật!

Lúc đó ta tâm lý thật là dao động sợ tới cực điểm. Dù sao, Tổng Tiểu Linh cùng mật mưu sự tình, Tiết Hồng là tuyệt đối sẽ không biết, ta đi tới nơi

này cũng là phi thường bí mật, trên căn bản chỉ có ta cùng Tống Tiểu Linh biết, Tống Tiểu Linh hiển nhiên sẽ không dễ dàng tiết lộ điều bí mật này, mà ta cũng không nói ra đi qua, cho nên nói Tiết Hồng tuyệt đối là không biết ta hành tung, cũng vì vậy, nàng không thể nào trước thời hạn đi tới nơi này chờ ta.

Nhưng là bây giờ nàng tốt xác thực là xuất hiện ở nơi này, như vậy còn lại duy nhất giải thích chính là, thân thể này khả năng đúng là thật, nhưng mà nàng lại không nhất định là Tiết Hồng, bởi vì ngay mới vừa rồi, ta nhìn nàng khi, hay là phát hiện một ít không đúng lắm địa phương. Để cho ta cảm thấy kỳ quái chính là, trước ta sờ chứng kiến qua Tiết Hồng, vóc người là hơi có chút mập, hiện ra phú thái, da thịt cũng tinh tế trắng nõn rất nhiều, mà bây giờ cái này Tiết Hồng lại hơi gầy, màu da cũng ngăm đen, mặc dù ngũ quan không sai, có thể không quản đến từ phương diện nào nói, nàng đều càng giống như là Tiết Hồng muội muội, mà không phải Tiết Hồng tự mình.

Nhưng mà Tiết Hồng nơi nào đến muội muội?

Nghĩ tới đây, ta không tránh khỏi tâm lý một trận nóng nảy, dù sao ta ở chỗ này trễ nãi thời gian quá lâu, nếu như lại tiếp tục trì hoãn đi xuống lời nói, không chừng sẽ xuất hiện cái dạng gì ngoài ý muốn, đến cuối cùng nói không chừng không những không có cách nào phá hư linh căn, còn muốn đem chính mình bỏ mạng lại ở đây.

Cho nên, lúc ấy ta cắn răng một tiếng rống to, trong nháy mắt ngưng tụ lực lượng toàn thân, liều mạng tránh ra tay chân, sau đó ta nhanh chóng hướng bên trong nhảy qua, cùng lúc đó, một tấm Trấn Ma Phù đã nằm ở trong tay, trực tiếp liền hướng kia tiểu lão thái thái trên trán ép xuống.

Kia tiểu lão thái thái bị Trấn Ma Phù dán sát vào cái trán sau khi, ngay lập tức sẽ co quắp trên mặt đất bất động.

Thấy cái này tình trạng, ta thuận tay tốt sờ lên một cây côn gỗ, chuẩn bị với kia Tiết Hồng ác đấu.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này ta nhưng là nghe được một tiếng hừ lạnh truyền tới, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện cái đó Tiết Hồng cuối cùng đưa tay từ trong ngăn kéo móc ra đầu một người, một bên ở trên tay ước lượng động, vừa nhìn ta nói: "Ta không biết người tới nơi này phải làm gì, ta cũng không biết người muốn cái gì, bất quá, rất hiển nhiên, người cùng bọn họ cũng không quá giống nhau."

"Có ý gì? Người rốt cuộc là ai?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi.

"Phải không? Người không nhận biết ta?" Tiết Hồng nhìn ta hỏi.

"Ta ——" ta nhú chặt mày, không biết trả lời như thế nào.

Nhưng mà, cũng liền ở ta nghĩ như vậy khi, đột nhiên, ta phát hiện Tiết Hồng cầm trên tay đồ vật tựa hồ thay đổi bộ dáng, kia không còn là một cái đầu người, mà là biến thành một viên xương trắng ơ ờn, hốc mắt đen ngòm đầu khô lâu.

"Bây giờ mới thật sự là bắt đầu, rất lâu không có thật tốt hoạt động gân cốt!" Tiết Hồng đang khi nói chuyện, đột nhiên phát ra một trận cười to, nhanh như tia chớp hướng ta xông lại, trong tay đầu khô lâu trực tiếp liền hướng trên đầu ta đập xuống.

Ta ngẩn ra, theo bản năng quơ múa côn gỗ ngăn cản, tiếp theo liền nghe được nhất thanh muện hưởng, côn gỗ nện ở đầu khô lâu bên trên, đem đầu khô lâu rung đi ra ngoài, nhưng mà Tiết Hồng cũng không có lui về phía sau đi, phản mà là tiếp tục đi phía trước đánh, bóng người trong nháy mắt ép tới gần đến trước mặt của ta, ta vội vàng đẩy ra nàng, kết quả nàng cuối

cùng thoáng cái liền biến mất, về sau ta liền cảm giác mình tay chân căng thẳng, nhìn lại lúc, mới phát hiện tay mình trên chân đều đang là một loại gần giống như trong suốt thảo điệp đồ vật bình thường trói buộc đến.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta trong lòng cả kinh, ngay sau đó lại vừa là một trận mừng rỡ, bởi vì, ta rốt cuộc biết hết thấy các thứ này là chuyện gì xảy ra.

Không tệ, vừa mới cái kia nữ nhân không phải là Tiết Hồng, nhưng mà nàng tốt quả thật cùng Tiết Hồng có liên quan, xác thực nói, nàng là Tiết Hồng một bộ phận, nàng liền là linh căn, cho nên hẳn có thể biến thành Tiết Hồng dáng vẻ, hơn nữa giống như đúc.

Mà bây giờ, kia linh căn rất hiển nhiên là nhân cơ hội đến gần ta sau khi, trực tiếp hiện ra vốn là hình thái, lợi dụng linh căn lá đem ta trói buộc ở.

Từ tình huống bây giờ đến xem, này linh căn lực lượng cực kỳ to lớn, ta bị trói trói lại liễu chi sau, căn bản liền không nhúc nhích được, cúi đầu nhìn lên, cũng bất ngờ thấy một bó như thủy tinh, tản ra huỳnh quang thực vật liền dài ở trước mặt ta trên mặt đất, sau đó nó dài lá cây chính là chính quần ở trên người của ta.

Lại nhìn trong tầng hầm ngầm còn lại địa phương, dáng vẻ cũng không hề có sự khác biệt, điều này nói rõ, ta mới vừa rồi có lẽ sinh ra một ít Tiểu Tiểu ảo giác, nhưng mà chắc không là rất nhiều, nhiều nhất chính là kia linh căn huyền hóa thành Tiết Hồng dáng vẻ, sau đó ở đó trong ngăn kéo làm ra rồi bầm thây thể, mà cái đó lão thái thái thi thể lại là chân thực.

Như vậy, bây giờ kia linh căn đem ta khốn trói ở, nó tiếp đi xuống muốn làm gì?

Nghe nó mới vừa rồi lời nói, nó tựa hồ rất có linh tính, hơn nữa rất muốn

theo ta cực kỳ mà chơi một chút đáng vẻ. Nói như vậy, này linh căn trên căn bản coi như là nắm giữ chính mình tư tưởng cùng tình cảm, đây cũng là tương đối kỳ quái.

Bất quá nói chuyện cũng tốt, càng thông minh đồ vật, càng có rõ ràng nhược điểm, cho nên, bây giờ coi như ta bị nó gắt gao khốn trí ở, ta nhưng cũng không là rất sợ hãi, dù sao nó khí lực còn không có lớn đến có thể ghì chết ta, này bản thân liền là một cái tin tốt.

Cho nên, tiếp đó, ta có thể có bó lớn thời gian tới phá giải hết thảy các thứ này.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, lướt một cái lạnh như băng khí tức ở ta cổ vị trí du động, sau đó, ngay tại ta liều mạng dùng đưa đầu, muốn đem vật kia vứt bỏ khi, lại mới phát hiện vật kia giống như cái con rắn nhỏ một dạng từng điểm leo đến trên mặt ta, sau đó cuối cùng hướng ta trong lỗ mũi chui vào.

Lúc đó ta liều mạng ra bên ngoài lau nước mũi đều không có thể đem nó làm được, về sau ta liền cảm giác mình trong đầu vừa kéo, trong nháy mắt có vật gì chui vào, sau đó, lại sau một khắc, ta hai mắt tối sầm lại, cái gì cũng không thấy được, sau khi nhưng là đột nhiên tiến vào một loại vô cùng kỳ quái trạng thái, kia trạng thái giống như mới vừa tỉnh ngủ như thế, ngay từ đầu tầm mắt là mơ mơ hồ hồ, lại tiếp sau đó, lại là vô cùng rõ ràng, sau đó, khi ta thấy rõ ràng trước mặt hết thảy lúc, nhưng là lập tức khẩn trương một viên lòng đều xoắn.

Ta cuối cùng thấy được Tống Tiểu Linh!

Trong tầm mắt, Tống Tiểu Linh lẳng lặng nằm ở trên giường, tựa như ư đã ngủ rồi, lông mi thật dài, búp bê một loại gương mặt, an tĩnh mà Khả Nhân.

Ngay từ đầu, ta thậm chí cho là đây là ta sinh ra ảo giác, kết quả, chỉ chốc lát sau, ta liền phát hiện ta sai lầm rồi, ta không phải là đang nhớ lại, cũng không phải đang nằm mơ, càng không phải là cái gì ảo giác, ta là thật thấy được Tống Tiểu Linh, hơn nữa chính là ở nàng trong phòng, bởi vì, sau một khắc, ta thấy được một cái sáng như tuyết Băng Hàn chủ thủ chậm rãi tựa vào Tống Tiểu Linh trên cổ, mà kia cầm đao tay, tựa hồ là chính ta.

Rất hiển nhiên, ta không thể nào đi giết Tống Tiểu Linh, như vậy, đây rốt cuộc là tay người nào?

"Là ta tay." Một cái lạnh lùng thanh âm vang lên. Thanh âm kia mặc dù có chút xa lạ, nhưng mà vừa nghe xong, ta vẫn nhanh chóng nhận ra được, đó là Tiết Hồng.

Giờ khắc này, ta tâm lý một trận ngạc nhiên, chỉ chốc lát sau tựa hồ là biết cái gì, không tránh khỏi nói với nàng: "Người đã biết rồi?"

"Hừ, linh căn cùng ta Thần Thức liên kết, ta sao sao có thể không biết?" Tiết Hồng thanh âm chậm rãi vang lên, "Chẳng qua là ta không nghĩ tới người can đảm còn không nhỏ, thế nào hù dọa người đều không đi. Nói như vậy, người xác thực là hướng về phía linh căn đi."

"Người muốn làm cái gì?" Ta trong tâm nhìn không thấy được Tiết Hồng, nhưng là lại cảm giác được một cách rõ ràng chính mình đang đứng ở Tống Tiểu Linh mép giường.

Chẳng lẽ nói, ta phụ thể đến Tiết Hồng trên người?

Đây là chuyện gì xảy ra?

"Không cần kỳ quái, là linh căn đem người ý thức truyền tới." Tiết Hồng đang khi nói chuyện, tựa hồ là ở Tống Tiểu Linh mép giường ngồi xuống,

sau đó một vừa đưa tay nhẹ nhàng lý đến Tống tiểu Linh Nhĩ bên tóc rối, vừa hướng ta nói: "Buổi tối ta ở trong sữa mặt thêm chút thuốc ngủ, cho nên bây giờ nàng ngủ rất say, không hồi tỉnh tới. Người xem một chút nàng, nhiều đẹp đấy, bây giờ chỉ có mười mấy tuổi a, còn không có trở mã, mọc lại vài năm, nhất định là khuynh quốc khuynh thành, cũng khó trách người sẽ thích nàng."

"Người rốt cuộc muốn như thế nào?" Ta ngạc nhiên hỏi.

"Thật ra thì lời này hẳn ta tới hỏi người mới đúng, người rốt cuộc muốn như thế nào? Người là làm sao biết linh căn tồn tại? Đúng rồi, người nếu biết này cái sự tình, như vậy người liền nhất định biết càng nhiều sự tình, cho nên, Ta đoán người tất nhưng đã biết ta là ai, cũng biết ta từng làm qua cái gì, đúng không?" Tiết Hồng nói.

"Người hại chết tỷ tỷ người, người tại sao phải làm như vậy? Tiểu Linh Nhân con người cũng là người hại, có đúng hay không? Tỷ tỷ của nàng sở dĩ không sống sót, cũng là người nguyên nhân, người tại sao phải ác độc như vậy?" Ta trầm giọng hỏi.

"Ác độc? Hừ, " nghe được ta thanh âm, Tiết Hồng nhưng là cười lạnh một tiếng nói: "Người đã nói như vậy, như vậy tiếp theo ta nhưng là phải cho người biết một chút về ta ác độc rồi. Các người hai cái tiểu gia hỏa, không thể không nói, biết quá nhiều, cho nên, các người không nên tiếp tục sống tiếp, cho nên, tiếp đó, các người liền rất an tĩnh đi chết đi, các người thế giới, đến đây kết thúc."

"Không thể nào, ta sẽ không dễ dàng như vậy bị người giết! Còn có chính là, nếu như người mật dám đả thương Tiểu Linh, ta nhất định sẽ làm cho người hối hận!" Ta tâm lý một trận nóng nảy, hoàn toàn không biết nên thế nào mới phải, bây giờ ta đối mặt lưỡng nan lựa chọn, không đúng, là một loại tất bại trạng thái, đầu tiên, coi như là ta có thể phá hư linh căn, như vậy

Tổng Tiểu Linh cũng tất nhiên là Cửu Tử Nhất Sinh, rất khó sống sót, thứ yếu chính là, nếu như ta không có biện pháp tránh thoát linh căn trói buộc, khả năng ta cùng Tổng Tiểu Linh thật muốn cùng chết xuống.

Mặc kệ ta làm được điểm nào, cuối cùng đều là thua!

Ta có chút tuyệt vọng.

Sau đó, cũng ngay một khắc này, ta tầm mắt từ từ mơ hồ, ta biết đó là Tiết Hồng ở đem ta Thần Thức từ trên người nàng đuổi xa, ta chỉ có thể bị động tiếp nhận.

Sau đó, khi ta Thần Thức lần nữa trở lại trong tầng hầm ngầm sau khi, ngay lập tức sẽ cảm giác mình trên mặt bị một mảng lớn lạnh như băng trường điều sâu trùng bò đầy, không những như thế, toàn thân cao thấp cũng đều lâm vào đã không chừng bị chặt bó buộc trạng thái, kia linh căn bắt đầu làm khó dễ, nó muốn giết xuống ta.

Ta dùng hết thật sự có sức lực phản kháng, nhưng là lại ép căn bản không hề tác dụng, ta khí lực quá nhỏ.

Cũng liền ở ta chính lòng tràn đầy bất đắc dĩ khi, để cho ta không tưởng tượng đến lúc đó, trong túi Tiểu Ngọc giày đột nhiên động một cái, sau đó một cổ trong suốt khí tức dừng động đi ra, trong nháy mắt đem ta toàn thân cao thấp cũng bao vây lại, sau đó ta căn răng thoáng giãy dụa, những thứ kia linh căn lại trong nháy mắt bị ta tránh đoạn rồi.

Sau đó ta nghiêng người, quay đầu nhìn lên, lại mới phát hiện kia trên đất linh căn lại là biến thành chỉ lớn chừng quả đấm một cây trong suốt cỏ nhỏ, hơn nữa lúc này đang ở hướng chân tường di động.

Rất hiển nhiên, nó không có thể khống chế ở ta, bây giờ đang ở ý đồ chạy

trốn.

Ta một tiếng quát to, đem nó bắt, sau đó cũng bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, cái tay còn lại hướng về phía kia ướm đồng bùn nhão đất liền liều mạng đào mà bắt đầu.

Không thể không nói, kia linh căn bên dưới bộ phận xác thực là phi thường nhỏ vun nhiều vô cùng, mấu chốt nhất là, nó bên dưới lại còn dài một khối to bằng đầu nắm tay cầu cây, hơn nữa quả banh kia cây bộ dáng, rất giống là một cái con nít.

Đem kia linh căn toàn bộ đều đào sau khi đi ra, ta lập tức bóp một cái ở kia con nít trạng cầu cây, về sau ta nhắm lại con mắt, ý thức hướng kia con nít truyền tới.

Ta làm như vậy, vốn là muốn cùng Tiết Hồng lấy được câu thông, uy hiếp nàng không nên thương tổn Tống Tiểu Linh.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ta thử nửa ngày, cuối cùng không có được bất kỳ đáp lại nào.

Thấy cái này tình trạng, ta lòng tràn đầy nóng nảy, thấy khẳng định xuất hiện không thể biết trước ngoài ý muốn, cho nên lúc đó ta căn rằng một cái, cũng không quản được nhiều như vậy, nắm kia linh căn vừa chạy ra ngoài, đi thẳng tới phía trên trong căn phòng, không lo được trong căn phòng hỗn loạn, tìm tới một cái hộp gỗ, đem kia linh căn bỏ vào, sau đó liền liều mạng ra bên ngoài chạy, thừa dịp bóng đêm, vọt ra khỏi thôn, tìm tới một con đường mòn, sau đó liền căn rằng phát lực, hướng gần đây một cái Công Lộ chạy tới.

Ta cũng không có hủy diệt kia linh căn, bởi vì lo lắng cho ta ta hủy diệt linh căn, Tiết Hồng sẽ trong tuyệt vọng, kéo Tống Tiểu Linh làm chịu tội thay,

ta bây giờ không hủy diệt linh căn, chính là cho cái đó Tiết Hồng đảm bảo có hi vọng.

Ta bất kể nàng có thể hay không cùng ta câu thông, tóm lại, nàng chỉ cần phát hiện linh căn vẫn còn, hẳn cũng biết ta là muốn cùng nàng đàm phán.

Ngay sau đó ta vừa chạy, một bên liền cầm điện thoại lên cho Tống Tiểu Linh đánh tới, cũng may có tín hiệu, Tống Tiểu Linh điện thoại di động reo mấy cái sau khi, có người nhận, nghe thanh âm, quả nhiên là Tiết Hồng, chỉ là nàng thở dốc mà rất trầm trọng, thật giống như có chút mệt mỏi.

"Nếu như người muốn cầm lại linh căn, liền không nên thương tổn Tiểu Linh, " ta dứt khoát nói.

Ta không có Tiết Hồng số điện thoại, ta cú điện thoại này chính là gọi cho nàng, bởi vì ta biết nàng ngay tại Tống Tiểu Linh trong căn phòng, mà Tống Tiểu Linh chính hôn mê, nghe điện thoại người chỉ có thể là Tiết Hồng.

" Được, kia tốc độ người chút tới, ta chờ với người trao đổi đâu rồi, " Tiết Hồng lạnh rên một tiếng, đột nhiên đối với ta nói: "Ta không có linh căn, như thường có thể rất tốt sống tiếp, ta không biết nếu như người không có Tống Tiểu Linh, thì như thế nào."

"Ừ ?"

Lời này trong nháy mắt để cho ta lâm vào một loại rất không khỏi trong trạng thái.

Nếu như không có Tống Tiểu Linh, ta thì như thế nào?

Theo đạo lý mà nói, ta cũng sẽ không cảm giác quá thế nào thương tâm, dù

sao ta cùng nàng tình cảm cũng không phải là rất sâu, nhưng mà, tại sao Tiết Hồng nói ra lời này để cho ta phi thường sợ chứ?

Chỉ chốc lát sau, ta đột nhiên có chút minh bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Đây chính là điều kiện trao đổi không cân bằng.

Xét đến cùng, mặc kệ kia linh căn có trân quý dường nào, cũng không cách nào cùng Tổng Tiểu Linh kia sinh động nhân mạng so sánh, cho nên, thật ra thì ta đối với Tiết Hồng uy hiếp cũng không có cương quyết hiệu quả, ngược lại, Tiết Hồng nhưng là tương đương với bắt cóc Tổng Tiểu Linh, nàng chuyện đương nhiên có thể lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác ta đem nàng nghĩ muốn cái gì đưa đến trong tay nàng.

Lúc này, duy nhất có thể phá giải cục diện này biện pháp, thật ra thì ngược lại không phải là cái gì quan tâm, cái gì không rời không bỏ, mà là một loại không có vấn đề thái độ, ít nhất là ngoài mặt giả bộ tới không có vấn đề thái độ.

"Hừ, nếu như không có Tổng Tiểu Linh, ta thì như thế nào?" Ta cười lạnh một tiếng, hướng về phía trong điện thoại nói: "Nhiều nhất ta cuộc mua bán này làm không công chứ, thật ra thì đối với ta ảnh hưởng cũng không phải là rất lớn."

"Cái gì? Các người đang làm giao dịch? !" Đúng như dự đoán, nghe được ta lời nói, Tiết Hồng một trận ngạc nhiên, kinh thanh hỏi "Nàng đáp ứng cho người thứ gì?"

"Cái này ta cũng không quá rõ, nàng chỉ là đáp ứng cho ta bảo bối, " ta đối với Tiết Hồng nói: "Dĩ nhiên, thật ra thì ta bây giờ đã có rất tốt thu hoạch, cho nên, thật ra thì nàng có cho hay không ta thù lao ta đều cảm thấy không

cần quan trọng gì cả, ngược lại người, người linh căn trong tay ta, người chuẩn bị lấy cái gì tới theo ta hồi đoái?"

Chương 231: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười một. . .)

Rất hiển nhiên, Tiết Hồng hoàn toàn không nghĩ tới ta lại sẽ cùng nàng nói như vậy.

Bất quá nàng cũng không giống như ngốc, cho nên hẳn tựa hồ không có bị ta hù dọa, không những như thế, nàng còn cười lạnh một tiếng nói: "Lô Tiểu Bắc, ta biết ngươi là rất lạnh lợi hài tử, nhưng mà ta nghĩ rằng nói là, ngươi đi theo ta một bộ này là không có chỗ hữu dụng, bởi vì, ta so với ngươi càng cơ trí. Ngươi là muốn cố ý lộ ra đối với Tống Tiểu Linh không quan tâm, sau đó dùng cái này tới uy hiếp ta có đúng hay không? Nếu như là lời như vậy, ta đây có thể muốn nói cho ngươi biết, ngươi nghĩ lầm rồi. Bởi vì, từ vừa mới bắt đầu ta cũng đã kết luận ngươi tâm lý một mực ở thích cái tiểu nha đầu này, cho nên, nếu như ta thật làm thương tổn nàng, mà ngươi tốt không có thể cứu đến nàng, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ vì vậy rơi đời sau cũng vậy không đi bóng mờ. Như thế nào đây? Bây giờ ngươi còn muốn đề cập với ta điều kiện sao?"

Tiết Hồng lời nói để cho ta rơi vào trong trầm mặc, tốt nửa ngày, bên ta mới thở dài một cái nói: "Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

"Hừ, không phải là đã nói với ngươi sao? Ngươi đem linh căn trả lại cho ta, mà ta mà, chính là đem ngươi Tiểu Linh cô em trả lại cho ngươi, ngươi thấy thế nào?" Tiết Hồng nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta ngẩn ra, thấy giao dịch này tuyệt đối sẽ không giống như mặt ngoài nói như vậy lý tưởng cùng tốt đẹp, nhưng là lại không có cách nào kháng cự, cuối cùng chỉ có thể đáp ứng nàng.

Sau đó ta cúp điện thoại, một đường hướng trên quốc lộ chạy tới, trên đường nhưng vẫn đang suy nghĩ một cái sự tình, đó chính là, bây giờ coi như ta cùng Tiết Hồng thuận lợi đạt thành giao dịch, nàng đem Tống Tiểu Linh giao cho ta, nhưng là, nàng dù sao cũng là Tống tiểu Linh Hậu mẫu

thân, Tống Tiểu Linh sau này vẫn là phải cùng nàng sinh hoạt chung một chỗ, như thường phải xử cho nàng dưới sự uy hiếp, như vậy thứ nhất, ta đây há chẳng phải là uổng phí sức lực rồi sao? Ta làm hết thấy không phải là đối với tình huống hiện thật một chút đổi cái nhìn cũng không có sao?

Rất rõ ràng, ta không thể làm như thế, ta phải nếu muốn đến một cái sách lược vẹn toàn mới được, coi như ta không thể trừng phạt Tiết Hồng, nhưng mà tối thiểu, ta phải có thể bảo đảm Tống Tiểu Linh sẽ không lại bị nàng uy hiếp mới được.

Nhưng là, ta muốn như thế nào mới có thể làm được một điểm này đây? Tin tưởng, coi như ta theo Tống Vân nói rõ trước này cái sự tình, hẳn khả năng cũng căn bản liền sẽ không tin tưởng ta, cho nên, ta chỉ có thể là tự nghĩ biện pháp giải quyết.

Bóng đêm thâm trầm, ta một người trù trừ đi trước, núi hoang đồng rộng, một mảnh mênh mông, trên trời chỉ có điểm một cái Tinh Thần, không có trăng phát sáng.

Đi sau một khoảng thời gian, cuối cùng là chạy tới ven đường lên, cũng nhìn thấy tới lui xe cộ, nhưng là lại không có cách nào ngồi lên đi, dù sao, những chiếc xe này đều không phải là xe khách.

Suy nghĩ một chút, cuối cùng ta vẫn là quyết định trực tiếp đón xe.

Sau đó ta nhìn một hồi, phát hiện có một chiếc màu trắng xe con lái qua, sau đó ta đi đi qua đem xe ngăn lại.

Xe cản lại sau khi, trên xe xuống một cái người trung niên, hỏi ta có cái gì sự tình, ta liền nói cho hắn biết nói ta vội vã cảm thấy Nam Kinh thị khu đi, có thể hay không dẫn ta đoạn đường.

Kia người trung niên nhìn ta một cái, tựa hồ có hơi không quá tin tưởng ta, vì vậy liền quả quyết đối với ta nói: " Xin lỗi, chúng ta không theo thị khu qua."

Sau đó người này đem cửa xe vừa đóng, trực tiếp liền đi.

Này quả là làm cho ta có chút khó chịu, người nha, con đường này ta cũng không phải không biết, đi về phía trước lời nói, nhất định phải đi thị khu, người gạt ta cũng không thể như vậy lừa gạt à?

Bất đắc dĩ, chỉ có thể tiếp tục chờ rồi, sau đó liên tiếp ngăn cản hai ba chiếc cũng không có dám dẫn ta, thật ra thì cũng có thể lý giải, dù sao này hoang giao dã ngoại, đột nhiên có một người xa lạ muốn ngồi xe, lại vừa là hơn nửa đêm, xác thực để cho người có chút lo lắng.

Cuối cùng ta đã có chút tuyệt vọng, chỉ có thể là dọc theo Công Lộ chậm rãi đi phía trước tới lui, căn bản liền không tính đón xe rồi.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, một chiếc màu đỏ xe con lại chủ động ở bên cạnh ta ngừng lại, sau đó cửa sổ xe quay xuống đến, một cái ăn mặc thì mao tịnh lệ cô gái, đưa đầu hỏi ta nói: " Này, muốn đi nhờ xe sao?"

Mẹ nhà nó, nữ nhân này lá gan đủ mập a.

Lúc đó ta liền có chút giật mình, nhưng là lại hay là quả quyết gật đầu, sau đó lên xe, ở phó lái chỗ ngồi xuống đến, nhìn một chút hàng sau cũng không có ai, nữ nhân này bản thân một người lái xe.

Sau khi lên xe, đánh trước đo một chút nữ nhân kia, phát hiện nàng hơn hai mươi tuổi, một thân thoang thoảng, tóc đen dài, một thân khéo léo ăn mặc, cổ áo còn treo móc kính râm, bởi vì kính râm có nhất định sức nặng, đưa

nàng cổ áo kéo xuống mở một khối, vì vậy ở đường dưới ánh đèn, ta có thể thấy một khối rõ ràng trắng như tuyết cùng nhẵn nhụi.

Ta không biết nữ nhân này là gan lớn hay là thần kinh không ổn định, lớn như vậy nửa đêm, lại còn ở ven đường dẫn người, không thể không nói là thần kỳ, cho nên ta không cảm thấy là đối với nàng sinh ra một chút hiếu kỳ.

"Đi chỗ nào? Ta là đi Hồ Nam đường, người nếu là khá xa lời nói, vào thị khu, người muốn chính mình đi xuống đón xe nha." Nàng khởi động xe, một bên đi phía trước mở ra, vừa hướng ta nói.

Nghe được nàng lời nói, ta nhú mày một cái, ngay sau đó nói với nàng: "Không sao, tùy tiện tìm cái địa phương, chỉ cần có thể đón xe địa phương, buông ta xuống là được."

"Được, " nàng mỉm cười một chút gật đầu một cái, hỏi ta nói: "Đã trễ thế này, còn chạy tới thị khu, có phải hay không có chuyện gì gấp à?"

"Đúng vậy, " ta san nở nụ cười nói: "Người là người tốt a. Mới vừa rồi ta ngăn cản hết mấy chiếc xe cũng không có dám dẫn ta, kết quả người lại chủ động dừng lại mang dù ta, thật là làm cho ta không nghĩ tới. Người một cô gái, hơn nửa đêm, này hoang giao dã ngoại, cũng không sợ sao?"

"Ha ha, có cái gì tốt sợ?" Nàng hí mắt nhìn ta một chút hỏi.

"Vạn nhất ta là người xấu làm sao bây giờ?" Ta mỉm cười một chút nói.

"Người xấu? Ta cảm giác người không giống a." Nàng nói.

"Từ cái gì địa phương nhìn ra?" Ta lòng tràn đầy hiếu kỳ.

"Tóm lại đó là có thể nhìn ra, " nàng mỉm cười một chút nói: "Bất quá, coi như người là người xấu, ta cũng không sợ."

"Nói thế nào?" Ta có chút hiếu kỳ mà hỏi.

"Cũng tỷ như nói, " nàng đang khi nói chuyện, một tay nắm lấy tay trái, một tay nhưng là từ bên người móc ra một cái màu đen súng lục, thoáng cái chìa vào ta huyết Thái dương, đối với ta nói: "Đem người ví tiền cùng trên người đáng tiền cái gì cũng móc ra thả người trước mặt trong hộp nhỏ."

"Người, người cướp bóc? !" Lần này ta tròn mắt.

Ăn trộm gặp kẻ gian tặc a. Đây thật là ra ta ngoài ý liệu rồi, ta hoàn toàn không nghĩ tới như vậy tao nhã lịch sự cô gái, lại là hung mãnh như vậy giặc cướp. Không trách đâu rồi, còn chủ động sao đái ta, xem ra liền là muốn cướp ta đồ vật a.

Đến lúc này, ta thật là không biết nên nói thế nào mới tốt nữa, chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ.

"Không nên cười, nhanh lên một chút dựa theo ta nói làm, nếu không lời nói, ta ước chừng phải không khách khí, người không muốn tự mình chuốc lấy cực khổ." Nữ nhân có chút hung hăng.

"Ngạch, được rồi, người yên tâm, ta nhất định sẽ nhấn tẩm ảnh người nói làm, " ta nói chuyện đang lúc, một bên cởi ra nút áo, một vừa đưa tay đi móc túi tiền, sau đó ta đem tiền bao bỏ vào trong hộp sau khi, lại bắt đầu móc trên người những vật khác, một bên móc, một bên hỏi nàng nói: "Ta rất khó tưởng tượng người xinh đẹp như vậy một cô gái, lại là một giặc cướp, người nhưng là lật đổ ta quan niệm. Ta muốn biết là, người là lâu dài làm cái này sao? Hay là, chỉ là có linh cảm làm một nhóm? Nhìn người súng lục này dường như không phải là giả a."

"Hừ, người không nên hỏi quá nhiều, biết càng nhiều, bị chết càng nhanh, có hiểu hay không?" Nàng cười lạnh một tiếng, lộ ra rất tự phụ.

"Nhìn như vậy đến, người không phải lần thứ nhất làm cái này rồi, thế nào, lúc trước thu hoạch như thế nào? Một loại một lần có thể cướp được bao nhiêu?" Ta hỏi nàng nói.

"Người thật giống như rất thích hỏi vấn đề, bất quá ta phải nói cho người là, ta rất không thích nói nhảm nhiều người!" Nàng đang khi nói chuyện, cuối cùng dùng bá súng ở ở ta trên đầu dùng sức đập đầu một chút, nhất thời đau đến ta nhe răng trợn mắt, ngay cả vội xin tha.

"Vội vàng đem trên người cái gì cũng móc ra, nếu như người không muốn chết lời nói!" Nàng nói với ta nói.

"Nếu như ta không làm theo lời nói, chẳng lẽ người thật dám giết người?" Ta nở nụ cười, hỏi nàng nói.

"Hừ, yên tâm, ta không giết người, nhưng mà ta dám nổ súng, bởi vì ta đạn là đạn thuốc mê, sau khi đánh, người liền trực tiếp biến thành, sau đó ta như thường đem trên người của người cái gì cũng cướp sạch, sau đó, ta sẽ tìm một không người địa phương, đem người vứt xuống ven đường trong khe nước cho người tự sinh tự diệt, cho nên, nếu như người không nghĩ kết quả thảm hại hơn lời nói, vậy người tốt nhất ngoan ngoãn nghe lời, dựa theo ta nói đi làm." Nữ nhân rất tự tin.

"Ngạch, người mở ra tốt như vậy xe con, dáng dấp xinh đẹp như vậy, hơn nữa rất chú trọng dáng vẻ, cho nên Ta đoán người bình thường trong cuộc sống phải là một rất có phẩm vị người, cho nên, ta quả thực nghĩ không rõ lắm người tại sao trở về xuất hiện như vậy một mặt. Dĩ nhiên, cũng không loại bỏ người xác thực có khó khăn gì, cần dùng tiền, cho nên mới bí quá

hóa liều. Nói thật, thật ra thì ta cái này cũng là lần đầu tiên gặp cướp bóc, hơn nữa còn là đặc biệt như vậy phương thức, cảm giác thật kích thích, hơn nữa bị như người vậy mỹ nữ cướp bóc, không thể không nói, ta cảm thấy rất vinh hạnh a. Cho nên, nếu như người rất thiếu tiền dùng lời nói, ta đảo là phi thường tình nguyện tiếp viện người một chút, coi như là cho người một cái ngạc nhiên đi." Ta nói với nàng.

"Kinh hãi?" Mỹ nữ nở nụ cười gằn nói: "Chẳng lẽ người muốn phản kháng?"

"Hừ, sẽ không, yên tâm đi, ta sẽ không phản kháng, " ta nói chuyện đang lúc, từ trong túi áo móc ra một khối ngân Nguyên Bảo, than ở tay tâm lý, đối với nàng lung lay một chút nói: "Thấy không, đây là thứ thiết đỉnh bạc ở, đáng tiền lắm, bây giờ, nó thuộc về người."

Ta nói chuyện đang lúc, nhẹ nhàng đem kia ngân Nguyên Bảo thả vào trong cái hộp kia.

Ta cử động dĩ nhiên là để cho nàng một trận ngạc nhiên, sau đó nàng theo bản năng đem xe lừa gạt đến rồi ven đường, ngừng lại, sau đó vừa dùng súng chĩa vào người của ta, vừa hướng ta nói: "Người rốt cuộc là làm gì? Trên người còn có thứ gì? Lấy hết ra cho ta!"

"Chặt chặt, không nên gấp gáp, yên tâm đi, cũng sẽ cho người." Ta nói chuyện đang lúc, tốt móc ra một cái Kim Nguyên Bảo, ở trước mặt nàng lung lay một chút nói: "Kim, thứ thiết, không tin chính người thử một chút."

Nàng liền vội vàng nhận lấy đi, thậm chí dùng răng cắn một chút, sau đó nhất thời sắc mặt kinh ngạc, hòng súng chết tử địa đỡ lấy ta đầu nói: "Nói, người rốt cuộc là làm gì? Tại sao có thể có những thứ này?"

"Hắc hắc, người đừng có gấp a, trên người của ta còn rất nhiều đâu rồi, còn

không có cầm xong đâu, " ta nói chuyện đang lúc, đem mình từ kia Ngọc Thiềm trong hộp lấy được bảo bối từng món một đều lấy ra, rất nhanh thì chất đầy cái đó hộp giấy nhỏ.

Bảo bối cũng cất xong sau khi, một hộp lợi tức ngân Nguyên Bảo cùng Phi Thúy ngọc phiến, ở đèn đường ánh sáng chiếu rọi xuống, hiện ra khắp nơi óng ánh hào quang óng ánh. Thấy những thứ này, nữ nhân kia hoàn toàn có chút ngây ngẩn, tốt nửa ngày, nàng mới gắng gượng nuốt nước miếng một cái nói: "Này, này giá trị rất nhiều tiền —— "

" Dạ, giá trị rất nhiều tiền, nói không khách khí lời nói, chỉ cần người du trú điểm hoa, hoa cả đời là khẳng định đủ rồi." Ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng nhất thời có chút tỉnh lại, sau đó sẽ lần có chút hung ác chia vào người của ta đầu nói: "Người vẫn không trả lời ta vấn đề, người rốt cuộc là làm gì? ! Tại sao người muốn đem những thứ này đều lấy ra? Thật ra thì người không nói cho ta, ta cũng sẽ không biết những thứ này. Người vốn là chỉ cần đem ta ví tiền bỏ lại là được!"

"Thật sao? Người cũng phát hiện." Ta mỉm cười một chút, sau đó nhìn nàng nói: "Vậy người bây giờ có phải hay không hẳn đem súng này lấy ra? Người biết, vật này mặc dù chỉ là đạn thuốc mê, nhưng là cũng cho ta rất khẩn trương a, người nói có đúng hay không?"

"Hừ, người muốn ra vẻ? Nói cho người biết, ta sẽ không lên làm. Ta bây giờ liền cho người một súng, " nàng nhìn ta nói nói, "Ngược lại vật đã tới tay rồi, vì tiêu trừ hậu hoạn, ta cảm thấy đến vẫn là đem người diệt khẩu tương đối an toàn."

"Mẹ nhà nó, không phải đâu?" Lúc ấy nghe được nàng lời nói, ta trực tiếp liền có chút ngây ngẩn.

", như thế nào đây? Sợ chưa?" Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, nhìn thấy ta về mặt, nàng nhưng là đặc ý nở nụ cười, sau đó nhìn ta nói: "Không cần đảm kia, cũng không cần cùng ta giả vờ so với, nếu không người sẽ chết rất thảm, biết không? Tốt lắm, bây giờ ta cũng chẳng muốn quản người là ai, cửa xe chính mình mở ra, lăn xuống đi!"

"Ngạch, ta thanh toán nhiều như vậy tiền xe, người coi như là lại Hắc Tâm, thật là ác đẽm ta mang tới thị khu lại để cho ta đi xuống, có được hay không?" Ta nói với nàng.

"Cho người đi thị khu? Cho người báo cảnh sát bắt ta phải không? Người nghĩ rằng ta sẽ như vậy ngốc? Người hãy chấm dứt việc đó!" Nàng nói.

"Người yên tâm, ta sẽ không báo cảnh sát, như vậy chút vật nhỏ, hoàn toàn không để ở trong lòng, tặng cho người liền đưa cho người, ta còn báo cảnh sát làm gì? Có cái đó cần phải sao?" Ta nói nói.

Được rồi, nghe được ta lời nói, nữ nhân hoàn toàn giật mình, tốt nửa ngày, nhưng là lần nữa hỏi "Người rốt cuộc là ai? Rốt cuộc là làm gì?"

Rất hiển nhiên, nàng hoàn toàn bị ta gợi lên lòng hiếu kỳ rồi.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, ta nhưng là đem cửa xe vừa mở ra, xuống xe, sau đó vịn cửa xe, nói với nàng: "Đáng tiếc, ta vốn là cảm giác người một cô gái đi ra cướp bóc, hơn nữa còn như vậy có phẩm vị, là phi thường dũng cảm biểu hiện, cho nên ta nghĩ muốn cùng người đi sâu vào mà nói một chút, cùng người đồng thời hợp tác làm chút đại sự tình, chỉ tiếc là, tựa hồ người còn không có chuẩn bị sẵn sàng a."

"Có ý gì?" Nàng nhìn ta hỏi.

"Thụ người lấy cá không bằng thụ người lấy cá, lời này người nên nghe qua

chứ ?" Ta nhìn nữ nhân kia, vừa nói chuyện, một bên ở trong lòng suy nghĩ sự tình, bất tri bất giác cuối cùng nghĩ tới một cái tốt vô cùng chủ ý, lập tức không cảm thấy là đối với nữ nhân kia nói: "Những vàng bạc này Ngọc Khí mặc dù rất đáng giá tiền, nhưng mà dù sao chỉ có một tí tẹo như thế, tiền là chết, người là sống, một ngày nào đó sẽ xài hết. Sau đó, đến khi đó, chẳng lẽ người lại phải trong như vậy cướp bóc tiền tài sao? Hắc hắc, đây cũng không phải là một đầu dài lâu chi đạo. Cho nên, ta cảm thấy đến người nên cho người sau này sự tình suy nghĩ thật kỹ xuống. Dĩ nhiên, ta cũng không cái gì đặc thù năng lực, nhưng mà, ta có thể bảo đảm chính là, chỉ cần người nguyện ý theo ta hợp tác, ta có thể bảo đảm người cả đời trải qua ưu tai du tai, không chịu ủy khuất, hơn nữa thu nhập rất cao, bình thường cũng để cho người phi thường hâm mộ —— "

"Hừ, người nghĩ bao ta?"

Để cho ta tan vỡ là, cô gái kia cuối cùng nói ra một câu để cho ta mở rộng tầm mắt lời nói.

" Xin lỗi, ta không như vậy hứng thú, ta còn chưa kết hôn, bạn gái đẹp hơn người gấp mấy lần, trong nhà cũng rất có tiền. Hơn nữa, coi như ta muốn bao người, người thấy phải cần tiêu phí nhiều như vậy sao?" Ta nói nói.

"Người có ý gì!" Làm thành nữ nhân tôn nghiêm gặp phải khiêu chiến, nữ nhân không cảm thấy là giơ lên lông mày nhìn ta.

"Được rồi, không có ý gì, người đi đi, tiếp tục người cái này cướp bóc mà sống, phi thường có tiền đồ nghề đi, bái bai." Ta nói xong lời nói, đóng cửa xe lại, sau đó vỗ tay sau lưng, ngược đầu, huýt sáo, tự nhiên đi về phía trước rồi.

Nữ nhân có chút ngây ngẩn, nhưng mà chỉ chớp lát sau, liền nghe được kịch liệt động cơ tiếng vang, nàng khởi động xe, trì công tắc một loại mà trốn.

Lúc đó ta đứng ở ven đường, nhìn chiếc xe kia đèn sau dần dần biến mất ở trong tầm mắt, tâm lý không tự chủ cũng có chút lo âu, cũng có chút đáng tiếc. Sẽ không thật cứ như vậy đi chứ ? Nếu quả thật là lời như vậy, ta đây ngày mai sẽ phải vận dụng Tổng Vân trước quan hệ, trực tiếp tìm tòi khắp thành, thế tất yếu đem nàng cho bắt đứng lên, để cho nàng coi trọng.

Chỉ là, để cho ta cảm thấy vui mừng là, chỉ chốc lát sau, một chiếc màu đỏ xe con chậm rãi đến trở lại, ở bên cạnh ta ngừng lại, sau đó cửa sổ xe từ từ quay xuống đến, nữ nhân kia lần nữa đưa đầu nhìn ta nói: "Lên xe."

"Được a, " ta mỉm cười một chút, lần nữa lên xe ngồi xuống, nhìn một chút trước mặt cái hộp, phát hiện kim ngân Nguyên Bảo đã không thấy, chỉ còn lại ví tiền. Rất hiển nhiên, nữ nhân này đã đem bảo bối cho thu lại.

"Ví tiền trả lại người, " nàng nói.

"Cám ơn, " ta đem tiền bao cầm lên, từ bên trong rút ra CMND, đối với nàng lung lay một chút nói: "Ta gọi là Lô Tiểu Bắc, người xưng hô như thế nào?"

"Kim Yến, " nàng nói, "Đặc chủng Trinh Sát Binh giải ngũ."

"Không trách, " ta nở nụ cười nói: "Mới vừa rồi ta liền chú ý tới, thân thể người tay cùng can đảm cũng đều là rất mạnh."

"Vậy thì có tác dụng gì? Trước ta nghĩ muốn đi làm cho người ta làm bảo tiêu, kết quả những thứ kia bụng bự heo chết, thuê ta mục đích chỉ là muốn đem ta làm lên giường. Nay xã hội, nữ nhân không thể quá mạnh, hay yếu chút được, người càng mạnh lại càng nghĩ tự lập, càng muốn tự lập thì càng không làm được, trở ngại quá nhiều, " Kim Yến tựa hồ phi thường giận dữ.

"Ta cảm thấy rất bình thường, những người đó muốn ngủ người, mới nói người đúng là rất đẹp, người có thể làm như không nhìn thấy bọn họ, chỉ là làm tốt chính mình sự tình, sao lại không được sao?" Ta nói với nàng.

"Hừ, người cho rằng là sẽ đơn giản như vậy sao?" Nàng nở nụ cười nói: "Ta bị hạ vào nhiều lần thuốc mê, đều là chính ta lanh lợi, trước thời hạn phát hiện, mới tránh được một kiếp."

"Vậy người liền chưa làm qua khác biệt sự tình?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà cau mày nói.

"Ta đem tên khốn kia đập thành tàn phế, kết thù, cho nên ta không thể làm tiếp công việc bình thường, thậm chí đều không thể công khai lộ diện, nếu không hẳn nhất định sẽ tìm ta phiền toái, cho nên ta bây giờ trên căn bản liền là một loại ẩn cư sinh hoạt trạng thái, không biết đến ta là ai, ta là từ nơi nào đến, ta là làm gì. Gần đây có chút eo hẹp, vừa vặn buổi tối lái xe đi ra hóng gió, " nàng nhìn ta một cái nói: "Sau đó có linh cảm, liền nghĩ đến như vậy chủ ý."

Chương 232: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười hai)

Nguyên lai là lần đầu xử lý này cái sự tình, bất quá từ nàng trước cử động đến xem, trong lòng tư chất đúng là thực cứng, cái này cũng phù hợp thân phận nàng. Không ra ngoài dự liệu lời nói, phỏng chừng nàng trước đúng là cái đặc chủng Trinh Sát Binh.

"Người ngược lại rất có ý tưởng, " nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là nở nụ cười, ngay sau đó nhìn nàng nói: "Bất quá, ta rất kỳ quái là, người chẳng lẽ giải ngũ sau khi vẫn luôn là độc thân sao? Trong mắt của ta, bằng người tướng mạo, coi như không có gì đặc biệt kỹ năng sinh tồn, ít nhất tìm một đáng tin một chút bạn trai, phương diện sinh hoạt hẳn là không có vấn đề mới đúng chứ. Người liền chưa từng nghĩ thật tốt tìm người có tiền chút nam nhân gả cho thật tốt sống qua ngày?"

"Hừ, kia không phù hợp ta thói quen cuộc sống, " để cho ta không nghĩ tới là, Kim Yến cuối cùng nói ra một câu vô cùng tự phụ lời nói, "Ta cho tới bây giờ đều là dựa vào mình, lệ thuộc vào cuộc sống người khác, ta không chịu nổi."

Kim Yến đang khi nói chuyện, khởi động xe, một bên đi phía trước lái qua, vừa hướng ta nói: "Ta ở bộ đội khi, thì nhìn qua một ít tiểu thuyết, bên trong miêu tả qua một loại phi thường đặc thù nghề. Những người này bình thường không có gì bình thường việc cần hoàn thành, đứng đầu công việc chủ yếu chính là du sơn ngoạn thủy, khắp nơi đi loanh quanh, cũng chính là tục thoại lời muốn nói nghiên cứu địa hình. Sau đó nhìn trúng mục tiêu sau khi, buổi tối sẽ len lén đi đào ra, vận khí tốt lời nói, một đêm liền có thể kiếm cái bồn mỡ bát mỡ, tài bảo thành đồng. Ta cảm thấy, người và những người này liền tương đối tương tự."

"Ta minh bạch ý người, người là nói Đào Mộ đúng không? Tục thoại cũng gọi là đào dầu." Ta mỉm cười một chút, đốt lên một điếu thuốc, nói với nàng: "Đáng tiếc là, người nghĩ lầm rồi, con người của ta cho tới bây giờ

cũng sẽ không làm loại này thương thiên hại quản lý tình."

"Vậy là người làm gì? Người những bảo bối kia cũng là nơi nào tới?" Kim Yến có chút ít tò mò nhìn ta hỏi.

"Những thứ này người không nên hỏi nhiều rồi, tóm lại những bảo bối kia đã thuộc về người. Ngoài ra, ta dùng những thứ này tài bảo thuê người, muốn người giúp ta làm chút sự tình. Người yên tâm đi, ta sẽ không cưỡng bách người làm gì, ta muốn người làm sự tình, chính là người lão bốn hành, bảo tiêu. Hơn nữa, lần này người phải bảo vệ người, hay là một đứa bé, một cái chỉ có mười mấy tuổi đại tiểu cô nương, manh nữ. Người phải bảo vệ nàng, cho đến ta trở lại mới thôi. Ở ta không nữa trong khoảng thời gian này, người muốn bảo đảm nàng an toàn, nếu như nàng xảy ra ngoài ý muốn, như vậy, người tốt nhất lấy cái chết tạ tội." Ta nhìn nàng nói.

"Nếu như ta không đáp ứng đây? Ta có thể chưa nói qua phải nghe theo người an bài." Nàng nhìn ta, cau mày nói.

"Người có thể thử một chút, " ta nói chuyện đang lúc, đột nhiên nghiêng đầu nhìn nàng, sau đó ở nàng đưa tay đi sờ súng ngay miệng, đột nhiên nhanh như tia chớp xuất thủ, một cái liền bóp nàng cổ.

Nàng động tác cũng là nhanh, một cái hướng ngược lại bắt, giữ lại trong tay ta cổ tay, hướng ngược lại vặn một cái.

Không thể không nói, khí lực nàng hay là rất lớn, nhưng mà, dù sao cũng là nữ nhân, cho nên, lúc ấy ta chợt co rút lại tay, thuận tay nắm lên treo ở bên cạnh một chuỗi chìa khóa, sau đó thoáng cái cái chìa khóa để ở mặt nàng nói: "Ta có thể tùy tiện giúp người đổi một tấm kính khủng một chút mặt mũi, ta cảm thấy đến cái này so với chết người hơn thực dụng."

"Người thật là không biết sống chết người, " Kim Yến đang khi nói chuyện,

cười lạnh một tiếng, đem đèn ở ta trên bụng súng lục thu vào, sau đó đẩy ra trong tay ta nói: "Người người này thật là kỳ quái, ta ngược lại thật ra không thể nào gặp qua người như vậy kỳ quái nhân. Được rồi, vừa vặn ta bây giờ cũng không cái gì sự tình làm, thật tốt nói một chút hợp tác sự tình đi. Phải biết, ta mặc dù có thể sẽ không lấy cái chết tạ tội, nhưng mà, chỉ cần là cầm tiền, là ta tiếp nhận ủy thác, ta là tuyệt đối sẽ không ngửa gan bàn tay tóm lại, ta sẽ tận ta có thể bảo vệ người ủy thác."

"Như vậy cũng tốt, " ta xem một chút nàng, tùy tiện nói: "Tiền thuê sự tình, ta hẳn không cần nói nhiều, cái gì người đã nhận. Nói thẳng thắn hơn, dùng số tiền này, thuê người là suốt đời bảo tiêu cũng vậy là đủ rồi. Bất quá ta bây giờ không yêu cầu nhiều như vậy, người biết dựa theo ta nói đi làm là được. Dĩ nhiên, chờ người đến người được giám hộ bên người, người phải làm bộ không có lấy trả tiền đáng vẻ, đến lúc đó bọn họ hẳn sẽ ngoài ra sẽ cho người một phần tiền lương."

"Được rồi, nói một chút người ủy thác tình huống." Kim Yến nói.

"Nữ hài, kêu Tống Tiểu Linh, mười tuổi, nhanh 11 tuổi đi. Phụ thân là thị ủy đại quan, rất chính trực người, tóm lại, người yên tâm đi, người làm công việc này sau khi, sẽ không có cái gì Hắc Ác thế lực còn dám làm khó dễ người, mà người mà, muốn làm là được bảo vệ tốt Tiểu Linh an toàn. Dĩ nhiên, người muốn trọng điểm phòng bị người, không là người khác, chính là tiểu Linh Hậu mẫu thân." Ta nói với nàng.

"Nàng mẹ ghẻ?" Kim Yến lòng tràn đầy ngạc nhiên.

"Ừ, này tình huống bên trong phi thường phức tạp, tóm lại, ta phải nói cho người là, nàng cái này mẹ ghẻ biết dùng hết thấy người không tưởng tượng nổi thủ pháp đi tổn thương Tiểu Linh, cho nên người và Tiểu Linh chung một chỗ khi, muốn hàng vạn hàng nghìn cẩn thận mới là, " ta nói nói.

"Xem ra có chút phức tạp, bắt quá người yên tâm đi, ta tận lực đi." Nàng nói.

"Tốt lắm, vậy người trực tiếp đem xe hương Tê Hà phía dưới núi lái qua đi, ta hiện buổi tối liền dẫn người đi thấy nàng . Ngoài ra, tối nay cũng là một cái vô cùng trọng yếu thời gian chút, đến lúc đó người đi theo ta, chú ý xem tình thế mà làm." Ta nói với nàng.

"Được a, xem ra người đúng là không quá đơn giản a. Vừa nói như vậy đứng lên, ta ngược lại thật ra cảm thấy người rất giống cái đặc công rồi." Kim Yến nói.

"Hừ, sau này người từ từ sẽ biết." Lập tức ta không nói thêm gì nữa, đầu đã suy nghĩ cùng Tiết Hồng tỷ thí cảnh tượng.

Nhắc tới, ta cũng không quá nguyện ý đem linh căn trả lại cho Tiết Hồng, bởi vì như vậy thứ nhất, liền tỏ rõ Tiết Hồng sẽ tiếp tục có một ít để cho người suy nghĩ không ra Âm Hắc lực lượng, mà bởi như vậy lời nói, Tổng Tiểu Linh tuyệt đối không phải nàng đối thủ, sớm muộn phải bị nàng đùa chơi chết.

Nhưng là, nếu như ta không giao cho nàng lời nói, ta muốn như thế nào mới có thể đem Tổng Tiểu Linh cứu được đây?

Suy nghĩ hồi lâu, ta cảm thấy đến vẫn là phải thật tốt lợi dụng Kim Yến cái này kỳ binh mới được, dù sao nàng tồn tại, đối với Tiết Hồng mà nói, hoàn toàn là một cái ngoài ý muốn hiện tượng, mà ngoài ý muốn hiện tượng, đều sẽ làm người ta ứng phó không kịp.

Nghĩ tới đây, ta không cảm thấy là nhìn một chút Kim Yến, sau đó ước chừng cùng nàng nói một chút bây giờ ta đối mặt tình huống, sau đó để cho nàng giúp ta thảo luận một chút, nhìn xem có thể hay không tìm tới giải

quyết vấn đề biện pháp.

Để cho ta không nghĩ tới là, nghe ta lời nói sau khi, Kim Yến cuối cùng khẽ mỉm cười nói: "Này cái sự tình quá dễ làm."

"Người không nên đem sự tình tưởng tượng quá đơn giản, nói thiệt cho người biết đi, hài tử kia mẹ ghê có thể không là người bình thường, nàng là có một ít Âm Hắc lực lượng người. Nói không chừng người còn không có đến gần nàng, cũng đã bị nàng giết chết đây." Ta nói nói.

"Được rồi, vậy ta hỏi người, nếu những người này nắm giữ Âm Hắc lực lượng, như vậy tại sao bọn họ còn một mực sống ở một loại bí mật trong trạng thái, mà không dám ra ánh sáng ở đại chúng trước mặt? Theo đạo lý mà nói, bọn họ những lực lượng này, giống như là Siêu Năng Lực như thế, nói lý lẽ mà nói, bọn họ là có thể tùy tiện khống chế một ít trong tay trọng quyền cao tầng quan chức, sau đó từ Trung Mưu lấy rất Đại Tư lợi nhuận, tại sao bọn họ không dám làm như vậy?" Kim Yến lời nói đưa tới ta suy nghĩ sâu xa, cuối cùng chỉ có thể giải thích nói là những thứ kia độ cao nhân viên mạng quá cứng rắn, trời sinh Hữu Phúc ngôi sao cao chiếu, người bình thường căn bản liền di chuyển bọn họ không được.

"Sai lầm rồi, " Kim Yến nói, "Thật ra thì mọi người đều là người bình thường. Cái này ta rõ ràng nhất, bởi vì lúc trước ta cũng đã từng làm tương tự với nội vệ công việc, càng là nhiều lần gặp được như lời người nói cái loại này Âm Hắc lực lượng. Biết chúng ta lúc ấy cũng là ứng đối như thế nào sao?"

"Ứng đối như thế nào?" Ta có chút hiếu kỳ.

"Điện côn, năng lượng cao điện côn, có thể trong nháy mắt thả ra vượt qua 3000 Vôn điện cao thế, kia điện thế thậm chí có thể dễ dàng điện choáng văng một con trâu, " Kim Yến nói với ta nói, "Khi đó, chúng ta thậm chí có

thể không mang súng, cũng không đeo đao, nhưng mà cái này điện côn nhưng là nhất định phải mang theo. Bởi vì, đối với hữu hình đồ vật, cũng là rất tốt phòng bị, quả đấm liền có thể đối phó, nhưng mà vô hình đồ vật, lại chỉ có dựa vào điện côn mới được. Ta nhớ được, khi đó, có một đồng nghiệp theo ta đồng thời tuần tra, buổi tối nhìn một cái màu trắng bóng dáng ở trước mặt chợt lóe lên, lúc ấy cũng biết gặp không quá không chút tạp chất đồ vật, sau đó chúng ta sau đó dùng điện côn hướng về phía chung quanh một trận quất lạp lạp loạn điện, liền không cái gì chuyện. Còn có một lần, một đứa bé điên điên khùng khùng, quý nhập vào người, bị ta dùng điện côn điện ngắt đi, sau khi tỉnh lại liền bình thường, lại không điên qua. Nay chút ít sự tình, trên căn bản cũng là chúng ta nội bộ đã đạt thành nhận thức chung sự tình. Đối phó hữu hình đồ vật, phương pháp tương đối nhiều, mà đối phó vô hình đồ vật, hữu hiệu nhất chính là điện côn, một điện một cái chuẩn, lợi hại hơn nữa đồ vật cũng không ngăn được."

Kim Yến lời nói thật là để cho ta não động mở rộng ra, lúc ấy ta cũng có chút giật mình, tốt nửa ngày, ta mới có hơi công khai, sau đó ta không tránh khỏi âm thầm đối với nàng giơ ngón tay cái lên.

Nàng nói không sai, xác thực, điện là hết thầy ngu quỷ xà thần khắc tinh.

Phải biết, Trung Quốc cổ đại, từ rất sớm thời điểm trở đi, thì có Độ Kiếp nói đến, còn có cách nói chính là Tinh Quái tu luyện tới trình độ nhất định, trên trời sẽ hạ xuống Lôi Điện tới đánh, chắc hẳn, đây chính là hết thầy vật vô hình sợ hãi điện chỗ căn nguyên rồi.

Thật là không có nghĩ đến, cao thủ ở dân gian, trước đó, ta vẫn cho là người bình thường đối đãi những thứ này vật vô hình là không có cách nào, bây giờ nhìn lại, ai cũng không phải người ngu, ai cũng sẽ không ngồi chờ chết, ai cũng biết chính mình đối phó những thứ đó biện pháp.

"Đã như vậy, vậy người chuẩn bị giúp thế nào ta?" Ta hỏi Kim Yến.

"Ta hiện tại ở trong tay trang bị thật ra thì không là rất nhiều, cũng chính là súng thuốc mê cùng điện côn, bất quá ta cảm thấy đã đủ rồi." Kim Yến đang khi nói chuyện, từ trong túi móc ra một cái đèn pin lớn nhỏ điện côn, ấn xuống một cái nút ấn, quất lạp lạp mà lửa điện hoa nhô ra, đối với ta nói: "Uy lực này tương đối nhỏ, điện nhân muốn kéo dài ba giây trở lên mới có thể choáng váng, nhưng mà chỉ cần bị điện giật, trong nháy mắt thì sẽ mất đi hành động năng lực, cho nên, đến lúc đó chỉ cần để cho ta tới gần hài tử kia mẹ ghê, ta khẳng định liền có biện pháp đồng phục nàng."

"Vậy thì nhờ người, " ta nhìn nàng, lòng tràn đầy hưng phấn.

"Yên tâm đi, hửn, ai cho người thanh toán nhiều tiền như vậy đâu rồi, " Kim Yến cũng có chút ít đặc ý.

"Ngạch, được rồi, " thấy bầu không khí thanh tĩnh lại, ta cũng không quần quít, ngay sau đó hỏi một ít cùng nàng liên quan tình huống.

Dựa theo nàng cách nói chính là nàng mình bây giờ một người ở Nam Kinh mù lặn lộn, không có gì cố định công việc, mượn phòng, xe đâu rồi, là nàng chỉ lão bản trước vì cùng với nàng ngủ, đưa cho nàng, nàng nhận, nhưng mà không để cho ngủ, còn đem người phế đi, cho nên nói, cừu hận này kết có chút thâm, đây cũng là nàng tại sao len lén chạy trốn nguyên nhân, vốn là nàng là muốn đi ngòi tù.

"Vậy người cái này cũng quá không địa đạo rồi, không để cho ngủ, vậy người khác biệt thu đồ vật a, " ta cười trên nói.

"Thật ra thì ta vốn là muốn nhắm mắt đi theo hửn, nào biết hửn quần áo cởi một cái, ta hoàn toàn không nhìn được a, người biết, thân thể kia, hãy cùng một con heo không có gì khác nhau, so với heo còn chán ghét, tốt mập vừa thô, nói như thế nào đây, này, dù sao cũng không được a, lúc ấy ta cảm

thấy, coi như là làm con chó đến, phỏng chừng cũng so với hăn tốt hơn, ta thật sự là không chịu nổi kia khuất nhục, đem hăn đập một cước, sau đó mở ra xe này chạy. Này vừa nhắc tới đến, cũng có hơn nửa năm, không biết tên khốn kia thế nào, đoạn thời gian trước ta hỏi thăm một chút, nguy hiểm thật hăn phương diện kia có chút không được, đang khắp nơi hỏi thăm ta tung tích, đoán chừng là muốn tìm ta báo thù." Kim Yến nói.

"Được rồi, cái này người tận lực chính mình giải quyết đi, thuận lợi lời nói, tiện đem nhất xe còn cho người ta, vả lại, lại bồi chút y dược phí cái gì, người bây giờ nhưng là người có tiền, " ta nói với nàng.

"Ta cũng muốn như vậy lắm, " Kim Yến đang khi nói chuyện, từ bên cạnh đem một cái ví da nhỏ cột cho ta nói: "Điểm một cái đi, người mới vừa rồi cho ta kim ngân Nguyên Bảo, đều ở bên trong đây. Người dựa theo thuê ta giá cả bình thường đưa tiền đi, ta không muốn nhiều như vậy. Nhiều như vậy, ta cũng không có tác dụng lớn gì nơi, ta chính là nghĩ phải thật tốt an tĩnh sống qua ngày."

"Ta lấy một khối trở lại là được rồi, còn lại để trước người nơi đó, chính người biến hiện bán đi dùng cũng được, tồn cũng được, tóm lại người tự do an bài, sau này ta nếu là yêu cầu cần tiền khi, lại tìm người cầm." Ta nói chuyện đang lúc, từ bên trong móc ra một khối Kim Nguyên Bảo, sau đó đem xách tay trả lại cho nàng.

"Vậy được đi, " nàng gật đầu một cái, sau đó lòng tràn đầy hiếu kỳ nói: "Trước người nói người không phải là Đào Mộ, như vậy người những bảo bối này là nơi nào tới?"

"Hắc hắc, cái này là bí mật, tóm lại là an toàn là được, " ta nói với nàng.

"Vậy được đi, nhìn người cũng rất thần bí đáng vẻ, ta liền không hỏi nhiều, tóm lại, ta làm tốt chính mình sự tình là được, " nàng nói.

" Đúng, " ta gật đầu một cái.

...

Thời gian cũng không có qua bao lâu, chúng ta đã chạy tới Tổng Tiểu Linh gia phụ cận.

Đến nơi này, ta để cho Kim Yển dừng xe, sau đó chúng ta xuống xe, lặng lẽ mò tới Tổng Tiểu Linh chỗ ở cái đó nhà ở bên ngoài, về sau ta đối với Kim Yển nói: "Nếu như ta không đoán sai lời nói, cái đó nữ nhân xấu bây giờ chắc còn ở trong phòng kia. Người có nắm chắc hay không len lén lén vào đi, sau đó đem nàng đồng phục? Điều kiện tiên quyết là không thể để cho nàng thương tổn tới Tổng Tiểu Linh. Dĩ nhiên, ta cảm thấy cho người có thể làm bộ như là ăn trộm, lời như vậy, coi như nàng phát hiện người, cũng sẽ không đi tổn thương Tổng Tiểu Linh."

"Cái này không thành vấn đề, ta rất sở trường, " Kim Yển đang khi nói chuyện, đem điện côn cùng súng thuốc mê cũng giả trang tốt, chuẩn bị leo tường.

Thấy nàng cử động, ta không cảm thấy là cau mày nhìn nàng nói: "Người thật không sợ quỷ sao? Phải biết, kia bên trong phòng cũng không quá không chút tạp chất —— "

"Hừ, mê tín tư tưởng, " Kim Yển hoàn toàn không đem ta lời nói coi là chuyện to tát, phi thường nhanh nhẩu leo tường tiến vào.

Nàng sau khi đi vào, ta nhìn trái phải một cái, cũng học nàng dáng vẻ lập tức đầu tường, nhảy vào.

Sau khi đi vào, chúng ta trước một chút xúi đi tới Tổng Tiểu Linh cái tiểu

viện kia vòng ngoài, sau khi lại vừa là lật một bức tường, lúc này mới mò tới Tống Tiểu Linh nhà ở phía sau.

Đến nơi này, ta là một chút thanh âm cũng không dám phát ra ngoài, chỉ có thể là dùng thủ thế nói cho Kim Yến, nói là cửa phòng ở phía trước.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, Kim Yến căn bản sẽ không chim ta, ngược lại là ngẩng đầu nhìn một chút đỉnh đầu đỉnh đầu cửa sổ nhỏ, sau đó cả người giống như con thằn lằn như thế, dọc theo vách tường leo lên, tiếp theo lại là từ kia cửa sổ nhỏ chui vào.

Cái tình huống này để cho ta có chút trợn mắt hốc mồm, chỉ có thể co rút thân ở nơi đó chờ, thấy sự tình phát triển đã vượt ra khỏi ta khống chế, ta chỉ có thể lặng lẽ đợi sự tình phát triển.

Sau đó ta cẩn thận từng li từng tí đi vòng qua Tống Tiểu Linh ngoài cửa phòng mặt, lỗ tai dán ở trên cửa nghe, muốn tra nhìn một chút tình huống bên trong.

Kết quả, ngay tại lỗ tai ta mới vừa áp vào trên cửa khi, kia cửa phòng nhưng là đột nhiên liền mở ra, sau đó ta liền thấy Tiết Hồng chính đứng bình tĩnh ở nơi nào, mặt đầy cười lạnh nhìn ta, mà ở bên cạnh nàng trên đất, Kim Yến nhưng là bị trói gô đến trói lại nằm ở nơi đó, miệng mặt còn nhét vải rách.

Cái tình huống này hoàn toàn để cho ta không nghĩ tới, Kim Yến như thế này mà nhanh liền bị đánh ngã, hơn nữa còn một chút thanh âm đều không phát ra ngoài, Tiết Hồng là làm sao làm được?

"Đi vào ngồi đi, đồ vật hản mang đến chứ ?" Tiết Hồng đang khi nói chuyện, xoay người đi vào trong, vừa đi, vừa móc ra điện thoại di động, gọi điện thoại nói: "Tiểu Lý, người dọc theo đường đi về phía đông một chút,

thấy một chiếc màu đỏ xe con, đúng bảng số xe 678 8, ừ, bên trong có một ví da, với tay cầm."

"678 8? Ví da?" Lúc ấy nghe nói như vậy, ta lập tức tâm lý trầm xuống, thấy đây là đang nói Kim Yến cái đó ẩn giấu vàng bạc tài bảo ví da.

Nhưng là, Tiết Hồng là làm sao biết những thứ này?

Lúc này ta hoàn toàn có chút bối rối, kinh ngạc nhìn đi vào trong nhà, trước nhìn trộm nhìn một chút Tống Tiểu Linh, phát hiện nàng chính lẳng lẳng nằm ở trên giường, lúc này mới yên lòng, sau đó nhìn Tiết Hồng nói: "Đồ vật có thể cho người, bất quá, người được bảo đảm sau này sẽ không làm thương tổn Tiểu Linh."

"Ta không cần cho người cái gì bảo đảm, cái tiểu nha đầu này rất không được người ta yêu thích, nàng nếu là lại chọc ta không vui lời nói, ta cũng sẽ không khách khí, " Tiết Hồng ngồi ở bên bàn đến, đốt một điếu thuốc, theo tay đưa ta ném một cây.

Ta đem kia khói cũng chút mà bắt đầu, sau đó quyết tâm, đi tới bên cạnh nàng chỗ ngồi ngồi xuống, một bên hút thuốc, một bên từ trong túi móc ra chứa linh căn cái hộp, vỗ lên bàn nói: "Nghe nói Vu Nữ rất lợi hại, có rất nhiều phi thường lợi hại pháp thuật, ta ngược lại là rất tốt kỳ —— "

"Người nghĩ phải xem thử xem?" Tiết Hồng cười lạnh một tiếng, ngay sau đó lại tiếp tục nói: "Cũng là người muốn cùng ta đấu pháp?"

"Tùy người nghĩ ra sao, ba ván thắng hai thì thắng đi, " ta nói nói.

" Được !" Tiết Hồng lập tức gật đầu đồng ý, sau đó đối với ta nói: "Nếu như ta thua, ta bảo đảm sau này sẽ không làm thương tổn cái này nha đầu chết tiệt kia, chẳng qua nếu như người thua mà, hắc hắc, không những người

phải đem linh căn trả lại cho ta, hơn nữa, chính người cũng phải hy sinh ít đồ cho ta. Người đừng tưởng rằng người hai mươi năm Nguyên Dương thân thể, ta vẫn luôn không nhìn ra."

"Được a, người nói đi, tỷ thí thế nào? Văn Đấu hay là Vũ Đấu?" Ta nhìn nàng hỏi.

Chương 233: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười ba. . .

"Cái gì Văn Đẩu Vũ Đẩu, người thật đúng là khôì hài, cho là đây là đang đùa với người đùa nghịch sao?" Tiết Hồng nhìn ta, cười lạnh một tiếng, trong lúc bất chợt trên mặt màu sắc đột nhiên mà đen xuống, về sau trong phòng đột nhiên nổi lên một trận khiếp người gió lạnh, bàn ghế đều tại "Căn nhảì đặc" mà đùng đưa, về sau Tiết Hồng nhưng là cao giọng đối với ta la lên: "Vậì hãì để cho người biết một chút về Vu Nữ chân chính lợi hại."

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta tâm lý trầm xuống, liền vội vàng hơi híp mắt lại, bốn phía nhìn lại, kết quả nhìn một cái bên dưới, ta nhất thời tâm lý có chút ngạc nhiên.

Trong cả phòng, cuối cùng đứng đầy tối om om bóng người, đây mới thực sự là đám quý Loạn Vũ.

Không trách Kim Yến vừa tiến đến liền bị Tiết Hồng bắt lại, hơn nữa còn là một chút thanh âm cũng không có. Nguyên lai là hảo hán không ngăn được nhiều người, bị vây công rồi.

Như thế xem ra, Vu Nữ lực lượng xác thực là phi thường kinh người, lại có thể thoáng cái thao túng nhiều như vậy Âm Hồn, ta tự hỏi thì không cách nào làm được một điểm này.

Nhưng mà, lúc này ta tâm lý từ đầu đến cuối có một nghi vấn, đó chính là Tiết Hồng làm hết thảy, mục đích rốt cuộc là cái gì.

Theo đạo lý mà nói, tương tự nàng như vậy Vu Nữ, ừìg có kinh người như vậy lực lượng, cũng sẽ không bởi vì cảm tình nguyên nhân mà sát hại thân nhân mình. Như vậy, nàng và tỷ tỷ của nàng giữa sự tình, rốt cuộc muốn giải thích như thế nào, nàng đối với Tống Tiểu Linh lại đến cùng là dạng gì cảm tình?

Lúc đó tâm lý vừa nghĩ tới những thứ này, ta một bên liền tốc độ móc trong ngực ra một tấm Ích Tà Phù, ngay sau đó xoa xoa rồi, sau đó ta cẩn bề đầu ngón tay, dùng đầu ngón tay máu ở trên mặt mình vẽ một cái Trấn Ma Phù Ấn, tạm thời làm cho mình thuộc về Bách Quỷ chớ xâm trạng thái. Đây đã là ta phòng ngự cực hạn, cũng là gia gia dạy cho ta, để cho ta dùng cẩn thận chiêu thức, vì vậy phương pháp một khi không có hiệu quả, gặp nhau cản trở chính mình linh hồn, làm cho mình lâm vào kinh khủng hắc ám trong vực sâu.

"Chặt chặt, thật sự có tài a, đáng tiếc là, ta có thể không có ý định khiến chúng nó làm khó dễ người, người bây giờ cần muốn làm sự tình, thật ra thì không phải là tự vệ, mà là cứu người!" Nhìn thấy ta cử động, Tiết Hồng cười lạnh một tiếng, ngay sau đó vỗ bàn một cái, về sau ta trong nháy mắt liền nghe được một trận kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta vội vàng hí mắt nhìn sang, mới phát hiện trong phòng những thứ kia Âm Hồn mục tiêu căn bản không phải ta, mà là, Tổng Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ!

Lúc này, có thể tưởng tượng, Tổng Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ, bị một đám Âm Hồn bao vây ở nhà trung ương, đang ở gặp cực kỳ tàn nhẫn đánh và ngược đãi.

Này một đôi mẫu nữ, lúc bình thường, khả năng còn là phi thường lợi hại, nhưng mà, bây giờ lại căn bản tựa vô pháp ứng đối nhiều như vậy địch nhân.

Nguy nan đang lúc, Tổng Tiểu Linh mẹ dùng thân thể chết tử địa che ở nữ nhi mình, mà chung quanh những thứ kia Âm Hồn chính là một bên phát ra từng trận âm độc tiếng cười, một bên không ngừng dùng cả tay chân, đối với hai mẹ con này tiến hành đánh.

Ta con mắt mặc dù chỉ có thể nhìn được một ít mơ hồ bóng, nhưng mà, ta lại là có thể rõ ràng mà cảm xúc đến cái loại này thâm cảnh tượng.

Ngay sau đó, thấy cái tình huống này, ta nhất thời cảm giác huyết mạch phún trường, trong lúc nhất thời, hận không được chính mình nắm giữ trong truyền thuyết Diệt Ma La Hán tay, có thể mang những thứ này Âm Hồn từng cái đánh tan.

Nhưng mà, như đã nói qua, những thứ này Âm Hồn thật ra thì cũng bất quá là Tiết Hồng công cụ mà thôi, trên thực tế, chân chính kẻ cầm đầu, là Tiết Hồng, mà không phải những thứ kia dốt nát vô tri, thuộc về bị người thao túng trạng thái Hạ Âm Hồn các.

Cho nên, nghĩ tới đây, ta nhất thời từ chỗ ngồi nhảy cồm lên, thân liền hướng Tiết Hồng nhào tới.

Bắt giặc phải bắt vua trước, ta phải phải đem Tiết Hồng khống chế được, mới có thể cứu Tống Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại thân ta ảnh động một cái ngay miệng, Tiết Hồng nhưng là còn nhanh hơn ta, "Hô" một tiếng vang nhỏ, cả người giống như quỷ mị bay đi rồi, cùng lúc đó, còn để lại một trận ác ý tiếng cười, đối với ta nói: "Muốn động thủ sao? Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút ngươi có thể chịu đây!"

Tiết Hồng đang khi nói chuyện, từ trên bàn sờ nổi lên một cây kéo, bóng người ở ta trong tầm nhìn trong nháy mắt phóng đại, sau đó cây kéo kia thẳng tắp liền hướng trên cổ ta châm xuống dưới.

Cái này tình trạng thật đúng là để cho ta có chút bất đắc dĩ, dù sao ta bây giờ chẳng qua là một người bình thường, cũng không phải là Long Bạt máu

cốt gia thân cái loại này trâu bò trạng thái, nếu không lời nói, liền Tiết Hồng loại trình độ này đối thủ, ta một cái tay liền có thể đem nàng giải quyết cho rồi.

Nhưng mà, cũng không khỏi không nói, bởi vì lúc trước từng có hấp thu Long Bạt máu cốt kinh nghiệm, vào giờ phút này ta, cũng có rất nhiều cùng người kinh nghiệm đối chiến, trọng yếu nhất là, ta đã là có ý thức mà ở đề cao mình tốc độ phản ứng, vô cùng đáng nhắc tới là, có lẽ là bởi vì thân thể của mình, còn có tinh thần, này đạt tới trước qua một loại phi thường thống nhất hiệu năng cao trạng thái, cho nên, lúc này ta, mặc dù không bằng năm giữ Long Bạt máu cốt khi lợi hại như vậy, nhưng là lại cũng có một loại lòng tùy ý di chuyển nhanh chóng phản ứng năng lực. Cho nên, làm Tiết Hồng cây kéo đột nhiên đâm xuống lúc tới sau khi, ta chỉ là một cái thoáng thân liền tránh khỏi, sau đó ta chợt nhặt lên một cái ghế, nghiêng người liền hướng Tiết Hồng trên người đập xuống.

Tiết Hồng lạnh rên một tiếng, dễ dàng tránh ra.

Thấy cái này tình trạng, ta ngay sau đó hai tay ôm cái ghế kia, lợi nhuận dùng vũ khí chiều dài ưu thế, vù vù hướng Tiết Hồng đập lên người đi xuống, nhưng là có chút bất đắc dĩ là, Tiết Hồng tốc độ quả thực quá nhanh, cả người hoàn toàn là quỷ mị một dạng để cho ta căn bản liền suy nghĩ không ra, vì vậy một trận đối chiến đi xuống, ta chẳng những không có thương tổn đến nàng, ngược lại bị nàng ở trên đùi đâm một cái lỗ máu, nhất thời ta bắp đùi máu chảy ồ ạt, đau đến ta nhe răng trợn mắt, khắp khển bốn phía quơ múa cái ghế, định đập phải Tiết Hồng.

"Người quá chậm, " đến lúc này, Tiết Hồng bắt đầu giễu cợt ta, "Xem ra người dù sao chỉ là một đáng thương Phạm Nhân, có lẽ học tập một chút Khu Quỷ Ích Tà phương pháp, nhưng mà, xét đến cùng, người cũng bất quá là con kiến hôi mà thôi. Hắc hắc, buồn cười nhất là, như người vậy con kiến hôi, lại còn khóa dương Quy Nguyên tu luyện hơn hai mươi năm, nhất

định chính là đem mình sống sờ sờ biến thành một khối Đường Tăng thịt, cơ hồ liền là muốn chết hành vi. Ai, bất đắc dĩ a, người ta Đường Tăng có Tôn Ngộ Không, mà người thì sao, có ai bảo vệ người à?"

Tiết Hồng đang khi nói chuyện, liếm liếm đầu lưỡi nói: "Người đã như vậy thích xen vào chuyện của người khác, còn không sợ chết, ta đây có thể hãy thu người phần đại lễ này rồi, ta bây giờ rất muốn cắn một cái, nhìn một chút người máu thịt là mùi vị gì."

Nữ nhân này đang khi nói chuyện, hai khóa răng nanh đều đang thử đi ra, nhất thời kia hình tượng trở nên kinh khủng mà Hung Lệ.

Ta trái tim không ngừng chìm xuống đi, cảm giác phi thường vô lực.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên một cái thanh âm truyền tới nói: "Chú ý bên trái, dưới mặt ghế nghiêng, đập!"

Lúc đó nghe được cái này thanh âm, ta đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó mới phát hiện đó là Kim Yến thanh âm, nữ nhân này ở bên kia giấy dựa nửa ngày, mặc dù không có thể kiểm mở sợi dây, nhưng là lại đem trong miệng bỏ vào vải rách giết, cho nên bây giờ nàng có thể nói chuyện, nhưng là lại không nhúc nhích được, mà nàng nói tới, dĩ nhiên là chỉ đạo ta thế nào với Tiết Hồng đối chiến.

Chính sở vị, tay tổ ra tay một cái, đã biết có hay không, Kim Yến trước là đặc chủng Trinh Sát Binh, đây chính là phi thường trâu bò bài nghề, nhất là đánh nhau phương diện này, tuyệt đối không phải là người tầm thường có thể địch nổi, cho nên, lúc này, nếu như ta có thể có được nàng sức phản ứng cùng kinh nghiệm chiến đấu lời nói, dĩ nhiên là có thể dễ dàng đối phó Tiết Hồng rồi.

Nhưng mà, có chút tiếc nuối là, Kim Yến đầu một chút hướng dẫn, bởi vì ta phản ứng quá chậm, thác thất lương cơ, Tiết Hồng da đầu lau qua ta cái ghế tránh ra đi.

Bất quá, này lại không muốn chặt, bởi vì tiếp theo chúng ta còn phải tiếp tục đối chiến.

Lúc đó Tiết Hồng thấy Kim Yến có thể nói chuyện, phản ứng đầu tiên liền là quá khứ đối phó Kim Yến, nhưng mà Kim Yến lộ vẻ nhưng đã xem thấu nàng mưu đồ, lập tức đối với ta hô: "Trên ghế đập, đùi phải càn quét, xoay người đập!"

Được rồi, mặc dù ta không là rất rõ Bạch Kim Yến lời nói rốt cuộc là ý gì, bất quá ta theo bản năng dựa theo nàng nói đi làm, cái ghế dựa theo Tiết Hồng sau ót đập tới, người này giống như phía sau dài con mắt như thế, lập tức hướng bên trong uốn một cái thân, mà ta vào lúc này, đùi phải nhưng là chọt một cái Tảo Đường Thối, khiến cho nàng tại chỗ nhảy lên, sau đó ta nhanh chóng một cái xoay người Hồi Toàn Thích, vừa vặn đá vào nàng trên bụng.

Có thể tưởng tượng là, lấy Tiết Hồng trọng lượng cơ thể, căn bản liền không chống đỡ được ta chân đập, cho nên lúc đó nàng trực tiếp liền bị ta đập ngã đi ra ngoài, sau đó tiếp đó, ta không cần Kim Yến chỉ huy, cũng đã là đuổi theo thân đuổi theo, trong tay cái ghế lẳng không nện xuống đến, trực tiếp liền rơi vào Tiết Hồng trên chân.

"Két ——" nhất thanh thúy hưởng, cảm giác giống như là Tiết Hồng xương bị đập gãy, cho nên lúc đó nàng theo bản năng liền phát ra một tiếng tiem lệ kêu thảm thiết, sau đó ôm chân liền cút ngã trên đất, không ngừng co quắp.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta vốn còn muốn trở lại hai cái, kết quả, ngay tại ta hơi chần chờ ngay miệng, lại chỉ thấy Tiết Hồng toàn thân cũng

bốc lên một mảnh hắc khí, về sau kia hắc khí không ngừng tràn ngập ra, rất nhanh thì mờ hồ ta tầm mắt, sau đó ở trong hắc khí, một cái âm trầm thanh âm phảng phất như ở bên tai ta một loại vang lên, đối với ta nói: "Là người buộc ta, hừ hừ, nếu như vậy, ta đây liền có cần phải cho người cực kỳ thương tâm một chút!"

Cái thanh âm kia hạ xuống sau khi, ta lập tức nghe được một tiếng tan nát tâm can tiếng kêu thảm thiết, thanh âm đến từ Kim Yến!

Cái này tình trạng cả kinh ta một trận sợ hết hồn hết vía, thấy Tiết Hồng đây là thẹn quá thành giận, đối với Kim Yến hạ thủ, cho nên lúc đó ta cơ hồ là liều lĩnh mà hướng Kim Yến bên kia nhào tới.

Kết quả, để cho ta có chút tan vỡ là, khi ta nhào qua sau khi, bản thân nhìn thấy cảnh tượng nhưng là để cho ta trợn mắt hốc mồm.

Kim Yến trước là bị sợi dây trời gô mà buộc, cho nên hẳn mình là không có cách nào nhúc nhích, nhưng mà, bây giờ nàng tình huống lại có chút kỳ quái, trên người nàng sợi dây hình như là bị giải khai, nhưng mà nàng vẫn như cũ là nằm ở trên mặt đất, không ngừng co quắp run rẩy, sau đó nàng cả người trên dưới đều là bị hắc khí bao quanh, giống như bị người tạt dầu ma-dút đốt một dạng tựa hồ là ở *, lại tựa hồ là đang tu luyện một loại nào đó quái dị công pháp. Nàng vẻ mặt rất kỳ quái, cắn răng nghiêng lợi, hai tay liều mạng đánh kéo, tựa hồ đang chống cự cái gì, mà cùng lúc đó, nàng y phục trên người nhưng không biết chuyện gì xảy ra, cuối cùng hở ra chùng mẩy nói lỗ hổng lớn, nhìn kỹ lúc mới phát hiện Tiết Hồng đứng ở bên cạnh nàng địa phương, trong tay chính cầm cây kéo, phi thường đặc ý nhìn ta.

"Mỗi người sâu trong nội tâm đều có cực kỳ sợ hãi sự tình. Nói thí dụ như nữ nhân này, nàng khả năng rất lợi hại, nhưng mà, nàng nhưng cũng có sợ hãi đồ vật, biết nàng sợ hãi là thứ gì sao?" Tiết Hồng cười lạnh một tiếng, tiếp theo nhưng là chậm rãi giơ tay lên ở Kim Yến trên người hư không lau

một cái xuống, sau đó ta trong nháy mắt liền biết đây là chuyện gì xảy ra.

Kim Yến trên người những thứ kia hắc khí ở Tiết Hồng dưới sự khống chế, dần dần biến đổi thành một cái phi thường cụ giống Hóa Ảnh ở, sau đó nhìn kỹ bóng người kia, liền có thể phát hiện đó là một cái cực kỳ mập mạp sưng vù, thậm chí cả người cũng tản ra hơi tiền khí tức nam nhân bộ dáng, mà giờ khắc này, người đàn ông này tựa hồ đang ở định đối với Kim Yến làm chút ít cái gì sự tình.

Kim Yến tinh thần phảng phất là bị Tiết Hồng khống chế, đang đứng ở một loại nào đó trong ảo giác, mà ảo giác nhất định để cho nàng cho là mình đang bị mập mạp kia chán ghét nam nhân vô lễ, cho nên hăn mặc dù thân thể cũng không có bị thương, nhưng mà nàng lại giãy giụa phi thường thống khổ.

Thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là một trận âm đàm, thấy Tiết Hồng lực lượng đúng là rất cường đại, nàng lại có thể theo dõi Kim Yến nội tâm.

Không những như thế, Tiết Hồng còn có chút uống công vô ích mà đem Kim Yến quần áo cho cắt ra rồi, này đưa đến Kim Yến ở một phen giãy giụa sau khi, y phục trên người đã là có chút tán loạn, sau đó mảng lớn trắng như tuyết bắt mắt da thịt cứ như vậy dần lộ ra, đặc biệt là kia tròn trịa mà bẽn lẽn bắp đùi, chỉ sợ tất cả đàn ông đều không cách nào ngăn cản cái loại này chắc chắn cảm dỗ.

"Người muốn làm cái gì? !" Ta mắt lạnh nhìn Tiết Hồng, cau mày hỏi.

"Hắc hắc, người nói muốn ta làm cái gì?" Tiết Hồng nhìn ta, sau đó nhưng là dùng cây kéo tọt đỉnh, chậm rãi ở Kim Yến trên người đùa bỡn, đối với ta nói: "Nữ nhân này thích lắm mồm, còn thích xen vào việc của người khác, ta có chút ghét nàng, cho nên, người cảm thấy ta sẽ làm gì? Biết

không? Nàng bây giờ đang đứng ở một loại phi thường thống khổ ác mộng bên trong. Dĩ nhiên, ta cũng sẽ không giết nàng, nhưng mà giấc mộng này yếm lại là phi thường chân thực, quá mức Chí Chân thật đến, nếu như không có người nói cho nàng biết đây là một giấc mộng, nàng sẽ thật sự coi chính mình đã bị cái đó heo mập làm hại mấy vạn lần, sau đó nàng sẽ xuất hiện một loại không cách nào tự kiềm chế điên trạng thái, nói trắng ra là, chính là trong lòng tao bị thương không cách nào đền bù, sau đó, điên rồi."

"Không thể nào, nàng là làm lính xuất thân, trong lòng tư chất không sẽ yếu ớt như vậy, " ta nói nói.

"Ta đây cũng không biết, bất quá những thứ này cùng ta ngược lại thật ra không có bao nhiêu quan hệ, ta chỉ là đối với nàng tiến hành trừng phạt nho nhỏ mà thôi, sau đó tiếp theo mà, coi là là chúng ta một ván cuối cùng rồi, ta muốn để cho người hảo hảo mà nếm thử một chút ta mùi vị." Tiết Hồng đang khi nói chuyện, vứt bỏ trong tay cây kéo, sau đó hướng đằng sau ta chỉ một cái nói: "Người có thể xoay người nhìn một chút trên giường, hắc hắc, vậy chính là ta chuẩn bị cho người lễ vật."

Nghe nói như vậy, ta mặc dù biết rõ đây là bẫy rập, nhưng mà ta còn là theo bản năng nghiêng đầu hướng sau lưng nhìn một chút, kết quả này nhìn một cái bên dưới, ta nhất thời mặt đỏ tới mang tai, rất có một loại muốn chạy trốn ý tưởng.

Nguyên lai, lúc này, ta cuối cùng thấy trên giường Tống Tiểu Linh liền che một tầng lụa mỏng nằm ở Na nhi.

Không thể không nói, có lẽ là bởi vì nhân loại trong xương bẩm sinh liền có một loại đối với tốt đẹp đáng yêu vật hướng tới, thấy khả ái đồ vật luôn muốn ôm vào trong ngực nắn bóp mấy bả, cho nên, lúc ấy ta nhìn Tống Tiểu Linh cái dáng vẻ kia, thật sự là có chút không kiềm chế được trong lòng xung động, cảm giác hô hấp càng ngày càng thô trọng, lỗ mũi rất khô

khô, nước miếng cũng là liên tục nuốt đến mấy lần.

Mặc dù ta tâm lý một mực cảnh cáo chính mình không nên đi nhìn, nhưng là ta chính là không nhịn được, vẫn nhìn chăm chăm vào nàng, từ trên xuống dưới, tinh tế nhìn sang, kia nhãn nhụy trắng như tuyết, vô cùng mịn màng da thịt, vậy vừa nãy có chút nhô lên một đôi đầu vú, giống như nụ hoa chớm nở hoa cốt đóa vậy, nhìn một cái, trực tiếp tựa như cùng đắm chìm trong xuân Nhật Dương ánh sáng bên trong, bị hoa tươi bao vây một loại cảm giác, còn có kia nhỏ nhắn mềm mại nhãn nhụy eo, kia hai cái thon dài tinh tế bắp chân, còn có chính là kia bị ngón tay có chút che lấp, nhưng là lại là có thể rõ ràng thấy một chút khe hở tư mật vị trí. . .

Ta không biết như thế nào hình dung loại cảm giác đó, chỉ biết mình hoàn toàn ngây ngẩn.

Sau đó, ngay tại ta chính say mê khi, trong giây lát, đột nhiên cảm giác cổ lạnh lẽo, một cái sáng như tuyết lưỡi đao chia vào ta trên cổ, về sau Tiết Hồng chậm rãi đi vòng qua trước mặt của ta, giơ tay lên hướng trước mặt của ta đưa tới, sau đó xoay ở ta cầm một bài, ta chỉ có thể há mồm ra, sau đó nàng đạn chỉ một viên Dược Hoàn vút xuống miệng ta trong, ta cảm giác kia Dược Hoàn phi thường khổ sở, muốn phun ra, kết quả lại phát hiện nó đã hóa, sau đó ta còn phi thường tự nhiên cô đọng một chút nuốt xuống.

Kết quả, mới vừa nuốt xuống, ta cũng cảm giác lục phủ ngũ tạng bị người dùng tay níu lấy một dạng lập tức đau đến ta tiếng kêu rên liên hồi, trực tiếp liền cút ngã trên đất.

"Tốt lắm, xem ra là có hiệu quả, đây là Vu độc, " Tiết Hồng đứng ở bên cạnh ta, dùng chân ở trên người của ta đá hai cái, sau đó lấy ra một mặt trống nhỏ, nhẹ khê gõ hai cái, ta lập tức cũng cảm giác thư thái rất nhiều, hít sâu một hơi, từ dưới đất ngồi dậy.

"Người muốn thế nào? Linh căn ta trả lại cho người, chỉ hy vọng người không muốn lại kéo dài dây dưa tiếp rồi, ta thừa nhận ta thua, còn không được sao?" Ta nói với nàng.

Xác thực, một mực làm âm ỉ cho tới bây giờ, ta xác thực là có chút gánh không được rồi.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, nhìn thấy ta cử động, Tiết Hồng lại là phi thường tự nhiên từ ta túi áo trong đem chứa linh căn cái hộp nhỏ cầm tới, sau đó cuối cùng ngồi vào Tống Tiểu Linh mép giường, mị mắt thấy ta hỏi "Thế nào, nữ nhi của ta xinh đẹp không?"

Nói lời này khi, Tiết Hồng đã hoàn toàn khôi phục bình thường, sắc mặt đỏ thắm, trong phòng hắc khí cũng tản đi, Kim Yến đã hôn mê đi.

"Người rốt cuộc muốn nói cái gì?" Ta có chút bất đắc dĩ nhìn nàng hỏi.

"Người muốn bảo vệ nàng, đúng không? Thật ra thì, ta không phản đối người làm như vậy, nhưng mà, bây giờ người phải làm một lựa chọn, " Tiết Hồng đang khi nói chuyện, đứng lên, chậm rãi cởi ra trên người áo khoác, hiện ra gió kia tình bộ dáng, nhìn ta nói: "Người trúng Vu độc, không có ta Giải Độc, người là tuyệt đối không sống nổi, cho nên, bây giờ người là vì chính người đang chọn, người có thể lựa chọn với nữ nhi của ta làm kia cái sự tình, hoặc là theo ta, như thế nào đây? Có phải hay không rất tiện nghi người? Người chuẩn bị lựa chọn thế nào?"

"Người thật là không biết xấu hổ, lại có thể nói ra lời như vậy tới!" Ta nhìn nàng chăm chăm, tiếng quát nói.

"Thật sao? Người chó quên, ta không phải là nữ nhân bình thường, Vu Nữ cũng là yêu cầu Thái Bỗ Song Tu, biết chưa? Cho nên, đó cũng không phải cái gì xấu hổ sự tình, mà là một loại sinh tồn yêu cầu. Ta bây giờ cho người

ba phút đồng hồ làm lựa chọn." Tiết Hồng cười lạnh nói.

"Không cần nói, ta trước Tiểu Linh!" Ta nói nói.

Chương 234: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười bốn. . .

Nếu để cho ta lựa chọn, ta đương nhiên là lựa chọn Tiểu Linh rồi. đây là không nghi ngờ chút nào, mặc dù nhỏ Linh Tài mười mấy tuổi, nhưng mà, thật ra thì đã coi như là bước đầu trở mã tiểu 'Nữ' hài tử. Cho dù ta đối với nàng làm như vậy sự tình, có thể sẽ để cho thân thể nàng cùng trong lòng đều gặp bị thương, nhưng mà, bất kể như thế nào, ta cũng không khả năng vì một chút như vậy nguyên nhân, liền tuyển chọn một cái để cho ta có chút chán ghét cùng sợ hãi xa lạ đàn bà.

Bất quá, sự tình rất hiển nhiên không có ta tưởng tượng đơn giản như vậy.

Ngay tại ta chọn Tống Tiểu Linh sau khi, kia Tiết Hồng nhưng là cười lạnh một tiếng nói: "Tiểu Linh là ta con gái, hừ hừ, người nếu như muốn cùng với nàng, vậy có phải hay không hẳn lấy lòng lấy lòng ta ư ?"

"Người rốt cuộc muốn thế nào?" Ta mắt lạnh nhìn nàng hỏi.

"Rất đơn giản, cho ta mong muốn đồ vật, ta có thể đáp ứng người không nữa tổn thương cái tiểu nha đầu này." Tiết Hồng nhìn ta nói nói.

"Người muốn cái gì? Là ta máu 'Thịt' sao? Ta có thể cho người, " ta cau mày nhìn nàng một chút, thuận tay từ dưới đất nhặt lên nàng vứt bỏ cây kéo, về sau nói với nàng: "Người muốn bao nhiêu?"

"Hừ hừ, tiểu tử, người là thật không biết, hay là cố ý giả bộ ngu? Ta nghĩ muốn đồ vật, không phải là máu cũng không phải 'Thịt '. Mà là người Nguyên Dương, biết chưa?" Tiết Hồng nhìn ta, trên mặt vẫn là một loại để cho người nôn mửa 'Tao' mỉa mai biểu tình.

Nghe được nàng lời nói, ta không tránh khỏi một trận tan vỡ, nói thật, ta từng tại tâm lý vô số lần tưởng tượng qua chính mình lần đầu tiên cùng đàn bà làm kia cái sự tình cảnh tượng, nhưng mà vô luận như thế nào, ta cũng

sẽ không tưởng tượng đến lúc đó như vậy một loại lúng túng, hơn nữa còn là bị uy hiếp dưới tình huống.

Trong lúc nhất thời, ta tâm niệm ngàn xoay chuyển, kiên quyết không muốn vào lúc này đi cùng nàng làm cái loại này chán ghét sự tình, ta cảm thấy, nếu như ta thật làm, có thể sẽ vì vậy rơi đời sau bóng ma, khả năng từ nay liền đối với đàn bà không có nhiều nhiều hứng thú rồi.

Ngay sau đó ta hít sâu một hơi, không cảm thấy là nhìn Tiết Hồng nói: "Để cho ta đáp ứng người cũng được, bất quá trước đó, ta cũng muốn 'Làm' thanh Sở một chút ít sự tình, nói thí dụ như, người tại sao phải hại chết Tiểu Linh mẹ, tại sao phải đối xử với chính mình như thế ở trên thế giới này còn sống thân nhân?"

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng ánh mắt rõ ràng một trận đung đưa, chỉ chốc lát sau, nàng nhưng là bình tĩnh lại, về sau thật sâu nhìn ta một cái nói: "Có chút ít sự tình, người tốt nhất vẫn là không phải biết được, biết chưa?"

"Ta không hiểu, này cái sự tình một mực để cho ta có chút nghĩ không thông, cho nên, ta cần phải biết chân tướng, ta hy vọng người có thể đủ cho ta một chút giải thích, lời như vậy, coi như ta hy sinh cái gì, tâm lý ít nhất sẽ còn dễ chịu hơn một chút." Ta nói với nàng.

Nhìn thấy ta nói như vậy, Tiết Hồng trầm mặc chốc lát, về sau nhưng là chậm rãi ngẩng đầu nhìn ta nói: "Trước tiên nói một chút về người đối với ta rốt cuộc biết có bao nhiêu đi. Người nói xong, ta có thể cho người bổ sung giải thích một chút."

"Ta đối với người hiểu, cũng là từ nhỏ linh bên kia nghe tới, ta cũng không biết thật giả, bất quá ta cảm thấy tiểu Linh Ứng chẳng lẽ lừa dối ta, bởi vì không có như vậy cần phải." Ta nhìn Tiết Hồng, sau đó lại nhìn một chút trong phòng, phát hiện Kim Yến bất tỉnh 'Mê' bên trong, vẫn là siết chặt

quả đấm, khả năng còn đang ác mộng bên trong, sau đó, ta khước mắt liếc qua liếc qua đi nhà trung ương, nhưng là thấy mấy cái bóng đen đứng ở đằng kia, đứng đầu trung ương vị trí, chính là Tổng Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ, các nàng thật chặt ôm nhau, mặc dù không có nhận được công kích và ngược đãi, nhưng là lại trên căn bản coi như là bị trông coi đứng lên.

Trừ lần đó ra, chính là Tổng Tiểu Linh rồi, nàng vẫn là lẳng lặng nằm ở đó mà, có thể là bởi vì gió đêm mát lạnh, nàng theo bản năng rúc tiểu thân thể, bộ dáng kia ngược lại càng làm người thương yêu yêu.

"Dựa theo Tiểu Linh cách nói, người là nàng ông ngoại bà ngoại nhật được hài tử, cũng không phải là nàng hôn a di, người và nàng giữa một chút liên hệ máu mủ cũng không có. Sau đó, bởi vì người khi còn bé bệnh ma triền thân, sẽ để cho người đi theo một cái Vu 'Nữ' học nghệ, sau đó người sau khi trưởng thành, một mực đi theo Tổng Tiểu Linh mẫu thân sinh sống. Trong quá trình này, ta không biết xảy ra chuyện gì, theo như theo ta đoán trắc, khả năng là bởi vì người một mực thăm mếu Tổng Vân trước, cho nên, người đang ở đây Tổng Tiểu Linh mẹ lúc mang thai sau khi, đối với nàng động tay chân, cụ thể mà nói, chính là trước đối với nàng thi triển một ít tương tự nguyên rửa các loại bí pháp, để cho nàng sinh sản khi ngoài ý, lưỡng cá hài tử chỉ sinh ra được một cái, hơn nữa cho dù là may mắn còn sống sót Tiểu Linh, đều là thân thể có Tiên Thiên thiếu sót cùng tàn tật, con mắt là mù. Sau đó, Tổng Tiểu Linh mẹ, cũng chính là chị gái người sinh sản sau khi, người chính là lợi dụng cho phòng nàng làm trang sức cơ hội, ở trong vách tường Phong Cấm rồi 'Âm' Hồn, một mực 'Thao' khống kia 'Âm' Hồn đối với tỷ tỷ người tiến hành xâm nhiễu, này đưa đến nàng không có thể sống bao lâu thì khứ thể rồi, sau đó người thuận lợi thay thế nàng vị trí, cùng Tổng Vân trước ngây ngô với nhau. Nhìn tổng quát toàn bộ cố sự, ta cảm thấy, có khả năng nhất đưa đến người làm ra loại này tàn nhẫn chuyện nguyên nhân, chính là người đối với Tổng Vân trước không chỉ chi yêu, nếu không ta thật không tìm ra càng lý do tốt, " ta nhìn Tiết Hồng nói.

Nghe ta lời nói, Tiết Hồng nhưng là nghiêng đầu nhìn một chút Tống Tiểu Linh, về sau lại là đột nhiên giơ tay lên một cái tát 'Nhổ' ở Tống Tiểu Linh trên mặt.

"Người làm gì? !" Lúc ấy ta ánh mắt tối sầm lại, nắm trong tay đến cây kéo, thiếu chút nữa thì muốn xông lên cùng Tiết Hồng liều mạng.

"Hừ, cái tiểu nha đầu này, cũng thật là sẽ dòi 'Làm' thị phi, " Tiết Hồng cười lạnh một tiếng, mặt đầy tức giận.

"Người có ý gì? Người cảm thấy Tiểu Linh nói không đúng sao? Phải biết, Tiểu Linh lời muốn nói sự tình, cũng đều là mẹ của nàng nói cho nàng biết, tuyệt đối không thể nào là giả, " ta nói nói.

"Ha, tiểu tử, phải biết, rất nhiều lúc, cho dù là người chết lời nói, cũng là không thể tin, " Tiết Hồng nhìn ta, chỉ chốc lát sau, nhưng là đối với ta nói: "Để cho ta tới kể cho người một cái dài đằng đẳng, cũng rất quái dị cổ sự đi, tin tưởng người sau khi nghe, sẽ thất kinh."

"Được, ta rửa tai lắng nghe, " ta nhìn Tiết Hồng, tâm lý đã mơ hồ cảm thấy không tốt lắm, phỏng chừng nàng lời thật nói ra một ít để cho ta thật không dám tin tưởng sự tình.

"Câu chuyện này muốn từ rất sớm khi nói đến, thời đó, cả cái quốc gia cũng còn rất nghèo, tương tự cái loại này nông thôn tiểu địa phương, càng là thường thường bị đói. Nơi này liền muốn nói một chút một người trong đó người ta, này người ta mọc ra một đôi sinh đôi con gái, " Tiết Hồng nói tới chỗ này, nhìn một chút ta, người sau kế tục nói: "Hai cái này con gái, mặc dù dung mạo rất giống như, nhưng là lại một cái thân thể rất khỏe mạnh, một cái thân thể rất yếu, sau đó gia nhân kia, liền đem muốn đem thân thể kia yếu hài tử vứt bỏ, cảm thấy nuôi không dậy nổi."

"Người là ý nói, người cũng không phải là nhạt được?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi, tâm lý cảm giác cả cái sự tình khả năng so với ta tưởng tượng phức tạp hơn mà nhiều.

"Hừ, chính người nghe xong rồi hãy nói." Tiết Hồng nhìn ta nở nụ cười nói: "Vốn là, cái đó bị ném xuống hài tử, một thân nát loét, nhất định là phải chết không cầm quyền trong đất, đáng tiếc là, nàng mạng không có đến tuyệt lộ, sau đó bị một cái đạo hạnh cao thâm Vu 'Nữ' cứu, chẳng những còn sống, hơn nữa còn học một thân phi thường lợi hại Vu Thuật."

"Sau đó thì sao?" Ta nhìn Tiết Hồng, bị gợi lên lòng hiếu kỳ.

"Sau đó, cái đó bị ném xuống 'Nữ' đứa bé Tử Trường lớn, nàng trở lại trong nhà, " Tiết Hồng nói tới chỗ này, cũng không biết là tại sao, mang theo nụ cười trên mặt, mơ hồ có chút lệ 'Hoa' thoáng hiện, sau đó nàng theo bản năng chùi chùi khóe mắt, sau đó tiếp tục nói: "Năm đó nàng bị ném xuống khi, thật ra thì đã sáu tuổi rồi, cho nên, năm đó sự tình nàng cũng nhớ rất rõ ràng. Người biết cái loại này bị cha mẹ cùng người nhà vứt bỏ cảm giác là như thế nào sao? Ngày đó ban đêm, Sơn dã rất vắng lặng, rất đen, một đứa bé, lôi kéo bệnh thoi thóp thân thể, nằm ở đất hoang trong, tâm lý suy nghĩ đến sự tình, thật ra thì cũng không phải là thương tâm, mà là chết sớm một chút xuống, như vậy có lẽ có thể sớm một chút giải thoát. Khi đó, thật hy vọng có thể có một con chó sói đến đây đi chính mình mở ngực bể bụng ăn, nhưng mà, người biết không? Sau đó xác thực có một Đầu Lang đi qua, nhưng bởi vì đứa bé kia trên người nát loét, kia chó sói lại chỉ là người một cái, liền đi ra ngoài. . ."

"Thật ra thì cha mẹ đem nàng vứt bỏ cũng là đúng dù sao nàng là một đại đội dã thú cũng sẽ không đi cắn xé bệnh thể ——" Tiết Hồng nói tới chỗ này, ngẩng đầu nhìn lên trên đến, tiếp theo lại tiếp tục nói: "Lúc về đến nhà sau khi, là mười năm sau. Bọn họ không dám không nhận nàng, bởi vì chỉ cần là người sáng suốt liếc mắt một cái liền nhìn ra, nàng và tỷ tỷ của nàng

dài đến cơ hồ giống nhau như đúc, nhìn một cái liền là một đôi sinh đôi."

"Người là vì vậy nguyên nhân, cho nên mới đối với cha mẹ người, còn người nữa tử tử sinh ra hận ý sao?" Ta cau mày nhìn nàng, không cảm thấy là nói với nàng: "Nhưng là, cho dù là như vậy, người cũng hẳn đi trả thù cha mẹ người, mà không là tử tử của người a, nàng dù sao cũng là vô tội, mà Tiểu Linh cùng tử tử của nàng thì càng thêm vô tội, người đối với hài tử hạ thủ, có phải hay không quá tàn nhẫn?"

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng nhìn ta một cái, ngay sau đó nhưng là lắc đầu bất đắc dĩ nói: "Một năm kia, các nàng hai tử muội cá nhân cùng nhau đến trong thành đi học, đồng thời tiến vào đại học giáo 'Môn '. Trước đó trong mấy năm, coi như là sống chung phi thường hài hòa thời gian đi. Nhưng mà, người biết không? Sau đó cô muội muội kia, cũng chính là đã từng bị ném bỏ cái đó 'Nữ' hài tử, nàng nhận thức một người bạn trai, hai người cảm tình rất tốt. Rất nhiều lần bọn họ chung một chỗ, người nam kia cũng nói lên tiến một bước yêu cầu, nhưng mà cái đó 'Nữ' hài tử vẫn không có đáp ứng, bảo là muốn lưu đến kết hôn ngày ấy. Trong quá trình này, 'Nữ' hài tử tử tử biết được này cái sự tình, hơn nữa mặt bên hiểu được cậu trai kia ở gia thế, cho nên, có một ngày buổi tối, cái này tâm cơ thâm trầm tử tử bocc lên danh hiệu muội muội đi cùng cậu trai kia ở ước hẹn, sau đó, nàng và hẳn đồng thời lăn đến 'Giường' bên trên. . ."

"Này ——" nghe đến đó, ta cảm giác mình tư tưởng bị triệt để lật đổ.

Sự tình nguyên lai là cái bộ dáng này sao? Nguyên lai Tiết Hồng vẫn là người bị hại sao? Là Tống Tiểu Linh mẹ đoạt bạn trai nàng?

Ta không biết sự tình thật giả, bất quá, mặc kệ là thật hay giả, này hoặc Hứa Đô nói rõ một cái sự tình, đó chính là, cái này Tiết Hồng khả năng không hề giống Tống Tiểu Linh lời muốn nói như vậy không chịu nổi cùng ác độc, dù sao, nàng không phải là suy nghĩ có vấn đề người, không có lý do

gì đi làm cái loại này để cho người cảm thấy 'Lông' cốt bộ dạng sợ hãi chuyện xấu.

Đương nhiên rồi, nếu như Tiết Hồng nói sự tình cũng là lời thật, như vậy, ta hoàn toàn có thể lý giải nàng tại sao phải đối xử như thế Tống Tiểu Linh mẫu thân.

Chỉ là, bây giờ ta còn không biết sự tình thật giả.

"Sau đó, tỷ tỷ kia liền cùng muội muội nàng nói, nói là người nam nhân kia nhận lầm người, đem nàng cho cường bạo, sau đó, muội muội bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là hoàn toàn đem chỗ ngồi nhường lại, sau đó, tỷ tỷ gả cho người nam nhân kia, làm rộng rãi thái thái, mà muội muội nhưng vẫn yên lặng mà nhìn mình lòng người yêu cùng tỷ tỷ sinh hoạt chung một chỗ. Người có thể minh bạch loại cảm giác đó sao?" Tiết Hồng nói tới chỗ này, tốt không nhịn được khóc, "Cho nên, năm đó nàng lúc mang thai sau khi, ta sẽ thấy cũng chịu không được cái loại này hành hạ, ta quyết định trả thù nàng."

"Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, nàng lại cũng là nghi ngờ sinh đôi, cho nên, cuối cùng nàng hay là sinh ra một đứa bé, mặc dù con mắt là mù, " Tiết Hồng đang khi nói chuyện, xoay người lại nhẹ nhàng an ủi săn sóc 'Sờ' đến Tống Tiểu Linh gương mặt, khẽ cười một cái nói: "Bất quá nàng sinh xong hài tử sau khi, cũng không lâu lắm liền chết, mà ta cũng một cách tự nhiên đoạt lại mất đi đồ vật. Chỉ là, sau đến lúc trong, đứa bé này một mực để cho ta có chút hơi khó, ta muốn 'Làm' chết nàng, nhưng là, ta lại không xuống tay được, bởi vì, nàng rất Khả Nhân, từ nội tâm mà nói, ta là ưa thích nàng, ta cũng không muốn làm khó nàng. Huống chi, bởi vì ta Vu 'Nữ' thân phận, ta cũng không thể sinh dục, cho nên, vì để cho Vân trước có thể có một trong lòng dựa vào, ta cũng cần tiểu nha đầu này tiếp tục sống tiếp. Bất quá, bây giờ nhìn lại, nàng tựa hồ cũng không chuẩn bị theo ta sống chung hòa bình. Dĩ nhiên, khả năng này là bởi vì nàng bị kia tiện đàn bà

'Âm' Hồn Cốt 'Hoặc ". Nhưng mà, bất kể như thế nào, mẫu thân nàng dù sao cũng là ta hại chết, cho nên, mặc kệ là đúng hay sai, nàng đều tuyệt đối sẽ cừu hận ta, cho nên, đến lúc này, ta cảm thấy cho ta hằn thọt tốt cần nhắc một chút tự quyết định rồi, người nói, ta rốt cuộc là tiếp tục giữ nàng lại đến, hay là sớm một chút để cho nàng với mẫu thân nàng cùng tỷ tỷ đoàn tụ đây?"

"Đừng, người chờ một chút, " nghe nói như vậy, ta vội vàng cắt đứt nàng lời nói, nhìn một chút nàng, lại nhìn một chút Tống Tiểu Linh, về sau nhưng là đối với nàng nói: "Bất kể như thế nào, ta không hy vọng Tiểu Linh bị thương tổn, nàng dù sao cũng là vô tội. Huống chi, giống như người nói thế nào dạng, chính người không sinh dục, mà Tiểu Linh cha tốt chỉ có nàng một cái như vậy con gái, người làm như vậy lời nói, cũng chặt đứt hằn sau, cũng không phải là sáng suốt hành vi."

"Nhưng là cái tiểu nha đầu này sau này thế tất yếu một mực đối phó với ta, ta chưa trừ đi nàng, ta ngay cả ngủ cũng không yên ổn, người nói có đúng hay không?" Tiết Hồng nhìn ta hỏi.

Nghe nói như vậy, ta nhú mày một cái, tâm niệm thay đổi thật nhanh, không ngừng suy nghĩ sách lược ứng đối, chỉ chốc lát sau, rốt cuộc nghĩ tới một cái biện pháp, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn Tiết Hồng nói: "Thật ra thì người bây giờ đối với Tống Vân trước đã không có ban đầu loại tình cảm đó, có đúng hay không? Người bây giờ cùng với hằn, thật ra thì liền là một loại chiếm giữ 'Muốn ". Đúng không?"

"Hừ, người hỏi cái này làm gì?" Tiết Hồng nhìn ta hỏi.

"Từ người mới vừa nói chuyện với ta đến xem, người đã có thể không biết xấu hổ, định đòi lấy ta Nguyên Dương, này đã nói lên người chí hướng đã không phải là cái gì cả cuộc đời, người muốn sống được lâu dài hơn, người muốn sống được không biết về già yêu 'Tình' như thế nhân vật, cho nên nói,

Tống Vân trước nhất định chỉ là người trong cuộc đời một cái 'Xen vào' khúc cùng khách qua đường, tin tưởng không cần thời gian mấy năm, khả năng người đối với hăn chán ghét, cũng hoặc là người vì che giấu chính mình vậy sẽ không lão dung nhan, liền sẽ chọn rời đi hăn, sau đó ở một người khác không người nhận biết người địa phương, trọng mới mở ra một đoạn nhân sinh, ta nói có đúng hay không?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi.

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng nhìn ta một cái hỏi "Người muốn nói cái gì?"

"Ta ý là, người đã sớm muộn cũng sẽ rời đi này cái địa phương, như vậy, tại sao không sớm một chút tiến hành này cái kế hoạch? Thật ra thì, nơi này người cũng không có cái gì tốt lưu luyến, chẳng qua chỉ là một trận mộng cảnh mà thôi. Huống chi người đã báo thù, cho nên, ta cảm thấy, người bây giờ thật ra thì có thể lựa chọn buông tay. Dĩ nhiên, nếu như người thật nguyện ý làm như vậy lời nói, ta sẽ thay Tiểu Linh trung tâm cảm tạ người, sau đó, người muốn đồ vật, ta cũng sẽ cho người. Tin tưởng người cũng đã nhìn ra, ta là tu luyện hơn hai mươi năm Nguyên Dương thân, nếu như ta đem vật kia cho người lời nói, nhất định là cho người được ích lợi không nhỏ, không nói có thể để cho người Trường Sinh không được, ít nhất gia tăng mười năm trở lên tuổi thọ là dễ như trở bàn tay sự tình. Thế nào, người cảm thấy ta đề nghị này như thế nào đây?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi.

"Ha ha, người đề nghị không tệ, " để cho ta không nghĩ tới là, nghe ta lời nói sau khi, Tiết Hồng nhưng là cười lạnh một tiếng, tiếp theo nhưng là đối với ta nói: "Nhưng mà đáng tiếc là, ta không thích người đề nghị này."

"Vậy người muốn như thế nào?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Biết không? Thật ra thì ta một mực ảo tưởng một cái hình ảnh, " Tiết Hồng đang khi nói chuyện, nhẹ nhàng an ủi sẵn sốc 'Sờ' Tống Tiểu Linh gương mặt nói: "Đó chính là, có một ngày, đứa bé này có thể thật lòng gọi

ta một tiếng mẩu thân, sau đó công nhận ta, tiếp nhận ta, chúng ta người một nhà mau mau Nhạc Nhạc vui mà sinh hoạt chung một chỗ, chỉ là, bây giờ nhìn lại, tựa hồ hết thảy các thứ này cũng không quá có thể. Bất quá, ta cũng sẽ không thái quá bi quan, phải biết, ta nhưng là Vu 'Nữ ". Cho nên, ta có thể lợi dụng Vu Thuật làm được một điểm này, chỉ là, như vậy thứ nhất, khả năng nàng liền không còn là một cái đứa trẻ bình thường, mà là một cái bị Vu Thuật khống chế khôi lỗi. Dĩ nhiên, đây là một cái rất bí mật bí mật, không thể để cho quá nhiều người biết, bây giờ nếu người biết những thứ này, như vậy, người hẳn biết ta phải làm gì."

Được rồi, đến lúc này, ta rốt cuộc biết cái này Tiết Hồng đến tột cùng là muốn làm gì rồi.

Không thể không nói, lúc ấy ta tâm tình là vạn phần khẩn trương, ta thấy nếu như ta không thể để cho nàng bỏ ý niệm này đi lời nói, hậu quả đem sẽ vô cùng nghiêm trọng, đến lúc đó không những Tống Tiểu Linh muốn trở thành bị Vu Thuật khống chế con rối, ngay cả ta, khả năng cũng phải bị nàng thiết kế âm toán.

Cho nên, lập tức ta cơ hồ là theo bản năng mắt lạnh nhìn nàng nói: "Ta khuyên người hay là không nên làm như vậy, phải biết, ta cũng không phải là người bình thường, người cho dù là có thể đối phó ta, nhưng mà, người chẳng lẽ ắt có niềm tin đối phó ta gia gia sao?"

"Ừ ?" Đúng như dự đoán, nghe được ta nhắc lên gia gia, cái đó đàn bà lập tức liền hiện ra do dự thần sắc, về sau lại là có chút kinh ngạc nhìn đối với ta nói: "Cái đó lão đầu tử xác thực rất khó đối phó, nhưng là, ta lại trời sinh chính là như vậy tính khí, một khi quyết định sự tình rất khó thay đổi, cho nên, người cũng không cần nói thêm nữa, bởi vì, chờ một chút, người và cái tiểu nha đầu này, cũng sẽ biến thành hoàn toàn không có tự mình ý thức Vu Cổ con rối."

Người đàn bà đang khi nói chuyện, chậm rãi đưa tay đến chính mình túi áo trong, về sau cuối cùng từ bên trong lấy ra hai cái mặt đỏ Lục Y phục búp bê, sau đó nhìn ta nói: "Như thế nào đây? Có phải hay không cảm thấy khá quen? Người không nhìn lầm, đây chính là Vu Cố, rất nhiều trong kịch ti vi mặt cũng diễn qua, nhưng mà đều là không có tác dụng hàng giả, mà ta đây cái, nhưng là thật."

Chương 234: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười bốn. . .

Nếu để cho ta lựa chọn, ta đương nhiên là lựa chọn Tiểu Linh rồi. đây là không nghi ngờ chút nào, mặc dù nhỏ Linh Tài mười mấy tuổi, nhưng mà, thật ra thì đã coi như là bước đầu trở mã tiểu 'Nữ' hài tử. Cho dù ta đối với nàng làm như vậy sự tình, có thể sẽ để cho thân thể nàng cùng trong lòng đều gặp bị thương, nhưng mà, bất kể như thế nào, ta cũng không khả năng vì một chút như vậy nguyên nhân, liền tuyển chọn một cái để cho ta có chút chán ghét cùng sợ hãi xa lạ đàn bà.

Bất quá, sự tình rất hiển nhiên không có ta tưởng tượng đơn giản như vậy.

Ngay tại ta chọn Tống Tiểu Linh sau khi, kia Tiết Hồng nhưng là cười lạnh một tiếng nói: "Tiểu Linh là ta con gái, hừ hừ, người nếu như muốn cùng với nàng, vậy có phải hay không hấn lấy lòng lấy lòng ta ư?"

"Người rốt cuộc muốn thế nào?" Ta mắt lạnh nhìn nàng hỏi.

"Rất đơn giản, cho ta mong muốn đồ vật, ta có thể đáp ứng người không nữa tổn thương cái tiểu nha đầu này." Tiết Hồng nhìn ta nói nói.

"Người muốn cái gì? Là ta máu 'Thịt' sao? Ta có thể cho người, " ta cau mày nhìn nàng một chút, thuận tay từ dưới đất nhặt lên nàng vứt bỏ cây kéo, về sau nói với nàng: "Người muốn bao nhiêu?"

"Hừ hừ, tiểu tử, ngươi là thật không biết, hay là cố ý giả bộ ngu? Ta nghĩ muốn đồ vật, không phải là máu cũng không phải 'Thịt '. Mà là người Nguyên Dương, biết chưa?" Tiết Hồng nhìn ta, trên mặt vẫn là một loại để cho người nôn mửa 'Tao' mỉa mai.

Nghe được nàng lời nói, ta không tránh khỏi một trận tan vỡ, nói thật, ta từng tại tâm lý vô số lần tưởng tượng qua chính mình lần đầu tiên cùng đàn bà làm kia cái sự tình cảnh tượng, nhưng mà vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không tưởng tượng đến lúc đó như vậy một loại lúng túng, hơn nữa còn là bị uy hiếp dưới tình huống.

Trong lúc nhất thời, ta tâm niệm ngàn xoay chuyển, kiên quyết không muốn vào lúc này đi cùng nàng làm cái loại này chán ghét sự tình, ta cảm thấy, nếu như ta thật làm, có thể sẽ vì vậy rơi đời sau bóng ma, khả năng từ nay liên đới với đàn bà không có nhiều nhiều hứng thú rồi.

Ngay sau đó ta hít sâu một hơi, không cảm thấy là nhìn Tiết Hồng nói: "Để cho ta đáp ứng ngươi cũng được, bất quá trước đó, ta cũng muốn 'Làm' thanh Sở một chút ít sự tình, nói thí dụ như, ngươi tại sao phải hại chết Tiểu Linh mẹ, tại sao phải đối xử với chính mình như thế ở trên thế giới này còn sống thân nhân?"

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng ánh mắt rõ ràng một trận đung đưa, chỉ chớp lát sau, nàng nhưng là bình tĩnh lại, về sau thật sâu nhìn ta một cái nói: "Có chút ít sự tình, ngươi tốt nhất vẫn là không phải biết được, biết chưa?"

"Ta không hiểu, này cái sự tình một mực để cho ta có chút nghĩ không thông, cho nên, ta cần phải biết chân tướng, ta hy vọng ngươi có thể đủ cho ta một chút giải thích, lời như vậy, coi như ta hy sinh cái gì, tâm lý ít nhất sẽ còn dễ chịu hơn một chút." Ta nói với nàng.

Nhìn thấy ta nói như vậy, Tiết Hồng trầm mặc chớp lát, về sau nhưng là

chậm rãi ngẩng đầu nhìn ta nói: "Trước tiên nói một chút về người đối với ta rồi cuộc biết có bao nhiêu đi. Người nói xong, ta có thể cho người bổ sung giải thích một chút."

"Ta đối với người hiểu, cũng là từ nhỏ linh bên kia nghe tới, ta cũng không biết thật giả, bất quá ta cảm thấy tiểu Linh Ứng chẳng lẽ lừa dối ta, bởi vì không có như vậy cần phải." Ta nhìn Tiết Hồng, sau đó lại nhìn một chút trong phòng, phát hiện Kim Yến bất tỉnh 'Mê' bên trong, vẫn là siết chặt quả đấm, khả năng còn đang ác mộng bên trong, sau đó, ta khước mắt liếc qua liếc qua đi nhà trung ương, nhưng là thấy mấy cái bóng đen đứng ở đằng kia, đứng đầu trung ương vị trí, chính là Tổng Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ, các nàng thật chặt ôm nhau, mặc dù không có nhận được công kích và ngược đãi, nhưng là lại trên căn bản coi như là bị trông coi đứng lên.

Trừ lần đó ra, chính là Tổng Tiểu Linh rồi, nàng vẫn là lẳng lặng nằm ở đó mà, có thể là bởi vì gió đêm mát lạnh, nàng theo bản năng rúc tiểu thân thể, bộ dáng kia ngược lại càng làm người thương yêu yêu.

"Dựa theo Tiểu Linh cách nói, người là nàng ông ngoại bà ngoại nhật được hài tử, cũng không phải là nàng hôn a di, người và nàng giữa một chút liên hệ máu mủ cũng không có. Sau đó, bởi vì người khi còn bé bệnh ma triền thân, sẽ để cho người đi theo một cái Vu 'Nữ' học nghệ, sau đó người sau khi trưởng thành, một mực đi theo Tổng Tiểu Linh mẫu thân sinh sống. Trong quá trình này, ta không biết xảy ra chuyện gì, theo như theo ta đoán trắc, khả năng là bởi vì người một mực thăm mến Tổng Vân trước, cho nên, người đang ở đây Tổng Tiểu Linh mẹ lúc mang thai sau khi, đối với nàng động tay chân, cụ thể mà nói, chính là trước đối với nàng thi triển một ít tương tự nguyên rửa các loại bí pháp, để cho nàng sinh sản khi ngoài ý, lưỡng cá hài tử chỉ sinh ra được một cái, hơn nữa cho dù là may mắn còn sống sót Tiểu Linh, đều là thân thể có Tiên Thiên thiếu sót cùng tàn tật, con mắt là mù. Sau đó, Tổng Tiểu Linh mẹ, cũng chính là chị gái người sinh sản sau khi, người chính là lợi dụng cho phòng nàng làm trang sức cơ hội,

ở trong vách tường Phong Cấm rồi 'Âm' Hồn, một mực 'Thao' khổng kia 'Âm' Hồn đối với tỷ tỷ người tiến hành xâm nhiễu, này đưa đến nàng không có thể sống bao lâu thì khử thể rồi, sau đó người thuận lợi thay thế nàng vị trí, cùng Tống Vân trước ngây ngô với nhau. Nhìn tổng quát toàn bộ cố sự, ta cảm thấy, có khả năng nhất đưa đến người làm ra loại này tàn nhẫn chuyện nguyên nhân, chính là người đối với Tống Vân trước không chỉ chi yêu, nếu không ta thật không tìm ra càng lý do tốt, " ta nhìn Tiết Hồng nói.

Nghe ta lời nói, Tiết Hồng nhưng là nghiêng đầu nhìn một chút Tống Tiểu Linh, về sau lại là đột nhiên giơ tay lên một cái tát 'Nhổ' ở Tống Tiểu Linh trên mặt.

"Người làm gì? !" Lúc ấy ta ánh mắt tối sầm lại, nắm trong tay đến cây kéo, thiếu chút nữa thì muốn xông lên cùng Tiết Hồng liều mạng.

"Hừ, cái tiểu nha đầu này, cũng thật là sẽ dòi 'Làm' thị phi, " Tiết Hồng cười lạnh một tiếng, mặt đầy tức giận.

"Người có ý gì? Người cảm thấy Tiểu Linh nói không đúng sao? Phải biết, Tiểu Linh lời muốn nói sự tình, cũng đều là mẹ của nàng nói cho nàng biết, tuyệt đối không thể nào là giả, " ta nói nói.

"Ha, tiểu tử, phải biết, rất nhiều lúc, cho dù là người chết lời nói, cũng là không thể tin, " Tiết Hồng nhìn ta, chỉ chốc lát sau, nhưng là đối với ta nói: "Để cho ta tới kể cho người một cái dài đằng đằng, cũng rất quái dị cố sự đi, tin tưởng người sau khi nghe, sẽ thất kinh."

" Được, ta rửa tai lắng nghe, " ta nhìn Tiết Hồng, tâm lý đã mơ hồ cảm thấy không tốt lắm, phỏng chừng nàng lời thật nói ra một ít để cho ta thật không dám tin tưởng sự tình.

"Câu chuyện này muốn từ rất sớm khi nói đến, thời đó, cả cái quốc gia

cũng còn rất nghèo, tương tự cái loại này nông thôn tiểu địa phương, càng là thường thường bị đói. Nơi này liền muốn nói một chút một người trong đó người ta, này người ta mọc ra một đôi sinh đôi con gái, " Tiết Hồng nói tới chỗ này, nhìn một chút ta, người sau kế tục nói: "Hai cái này con gái, mặc dù dung mạo rất giống như, nhưng là lại một cái thân thể rất khỏe mạnh, một cái thân thể rất yếu, sau đó gia nhân kia, liền đem muốn đem thân thể kia yếu hài tử vứt bỏ, cảm thấy nuôi không dậy nổi."

"Người là ý nói, người cũng không phải là nhạt được?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi, tâm lý cảm giác cả cái sự tình khả năng so với ta tưởng tượng phức tạp hơn mà nhiều.

"Hừ, chính người nghe xong rồi hãy nói." Tiết Hồng nhìn ta nở nụ cười nói: "Vốn là, cái đó bị ném xuống hài tử, một thân nát loét, nhất định là phải chết không cầm quyền trong đất, đáng tiếc là, nàng mạng không có đến tuyệt lộ, sau đó bị một cái đạo hạnh cao thâm Vu 'Nữ' cứu, chẳng những còn sống, hơn nữa còn học một thân phi thường lợi hại Vu Thuật."

"Sau đó thì sao?" Ta nhìn Tiết Hồng, bị gợi lên lòng hiếu kỳ.

"Sau đó, cái đó bị ném xuống 'Nữ' đưa bé Tử Trường lớn, nàng trở lại trong nhà, " Tiết Hồng nói tới chỗ này, cũng không biết là tại sao, mang theo nụ cười trên mặt, mơ hồ có chút lệ 'Hoa' thoáng hiện, sau đó nàng theo bản năng chùi chùi khóe mắt, sau đó tiếp tục nói: "Năm đó nàng bị ném xuống khi, thật ra thì đã sáu tuổi rồi, cho nên, năm đó sự tình nàng cũng nhớ rất rõ ràng. Người biết cái loại này bị cha mẹ cùng người nhà vứt bỏ cảm giác là như thế nào sao? Ngày đó ban đêm, Sơn Dã rất vắng lặng, rất đen, một đứa bé, lồi kéo bệnh thoi thóp thân thể, nằm ở đất hoang trong, tâm lý suy nghĩ đến sự tình, thật ra thì cũng không phải là thương tâm, mà là chết sớm một chút xuống, như vậy có lẽ có thể sớm một chút giải thoát. Khi đó, thật hy vọng có thể có một con chó sói đến đây đi chính mình mở ngực bể bụng ăn, nhưng mà, người biết không? Sau đó xác thực có một Đầu Lang đi qua,

nhưng bởi vì đứa bé kia trên người nát loét, kia chó sói lại chỉ là người một cái, liền đi ra ngoài. . ."

"Thật ra thì cha mẹ đem nàng vứt bỏ cũng là đúng dù sao nàng là một đại đội dã thú cũng sẽ không đi cắn xé bệnh thể ——" Tiết Hồng nói tới chỗ này, ngẩng đầu nhìn lên trên đến, tiếp theo lại tiếp tục nói: "Lúc về đến nhà sau khi, là mười năm sau. Bọn họ không dám không nhận nàng, bởi vì chỉ cần là người sáng suốt liếc mắt một cái liền nhìn ra, nàng và tỷ tỷ của nàng dài đến cơ hồ giống nhau như đúc, nhìn một cái liền là một đôi sinh đôi."

"Người là vì vậy nguyên nhân, cho nên mới đối với cha mẹ người, còn người nữa tỷ tỷ sinh ra hận ý sao?" Ta cau mày nhìn nàng, không cảm thấy là nói với nàng: "Nhưng là, cho dù là như vậy, người cũng hẳn đi trả thù cha mẹ người, mà không là tỷ tỷ của người a, nàng dù sao cũng là vô tội, mà Tiểu Linh cùng tỷ tỷ của nàng thì càng thêm vô tội, người đối với hài tử hạ thủ, có phải hay không quá tàn nhẫn?"

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng nhìn ta một cái, ngay sau đó nhưng là lắc đầu bất đắc dĩ nói: "Một năm kia, các nàng hai tỷ muội cá nhân cùng nhau đến trong thành đi học, đồng thời tiến vào đại học giáo 'Môn '. Trước đó trong mấy năm, coi như là sống chung phi thường hài hòa thời gian đi. Nhưng mà, người biết không? Sau đó cô muội muội kia, cũng chính là đã từng bị ném bỏ cái đó 'Nữ' hài tử, nàng nhận thức một người bạn trai, hai người cảm tình rất tốt. Rất nhiều lần bọn họ chung một chỗ, người nam kia cũng nói lên tiến một bước yêu cầu, nhưng mà cái đó 'Nữ' hài tử vẫn không có đáp ứng, bảo là muốn lưu đến kết hôn ngày ấy. Trong quá trình này, 'Nữ' hài tử tỷ tỷ biết được này cái sự tình, hơn nữa mặt bên hiểu được cậu trai kia ở gia thế, cho nên, có một ngày buổi tối, cái này tâm cơ thâm trầm tỷ tỷ bốc lên danh hiệu muội muội đi cùng cậu trai kia ở ước hẹn, sau đó, nàng và hẳn đồng thời lăn đến 'Giường' bên trên. . ."

"Này ——" nghe đến đó, ta cảm giác mình tư tưởng bị triệt để lật đổ.

Sự tình nguyên lai là cái bộ dáng này sao? Nguyên lai Tiết Hồng vẫn là người bị hại sao? Là Tống Tiểu Linh mẹ đoạt bạn trai nàng?

Ta không biết sự tình thật giả, bất quá, mặc kệ là thật hay giả, này hoặc Hứa Đô nói rõ một cái sự tình, đó chính là, cái này Tiết Hồng khả năng không hề giống Tống Tiểu Linh lời muốn nói như vậy không chịu nổi cùng ác độc, dù sao, nàng không phải là suy nghĩ có vấn đề người, không có lý do gì đi làm cái loại này để cho người cảm thấy 'Lông' cốt bộ dạng sợ hãi chuyện xấu.

Đương nhiên rồi, nếu như Tiết Hồng nói sự tình cũng là lời thật, như vậy, ta hoàn toàn có thể lý giải nàng tại sao phải đối xử như thế Tống Tiểu Linh mẫu thân.

Chỉ là, bây giờ ta còn không biết sự tình thật giả.

"Sau đó, tỷ tỷ kia liền cùng muội muội nàng nói, nói là người nam nhân kia nhận lầm người, đem nàng cho cưỡng bạo, sau đó, muội muội bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là hoàn toàn đem chỗ ngồi nhường lại, sau đó, tỷ tỷ gả cho người nam nhân kia, làm rộng rãi thái thái, mà muội muội nhưng vẫn yên lặng mà nhìn mình lòng người yêu cùng tỷ tỷ sinh hoạt chung một chỗ. Người có thể minh bạch loại cảm giác đó sao?" Tiết Hồng nói tới chỗ này, tốt không nhịn được khóc, "Cho nên, năm đó nàng lúc mang thai sau khi, ta sẽ thấy cũng chịu không được cái loại này hành hạ, ta quyết định trả thù nàng."

"Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, nàng lại cũng là nghi ngờ sinh đôi, cho nên, cuối cùng nàng hay là sinh ra một đứa bé, mặc dù con mắt là mù, " Tiết Hồng đang khi nói chuyện, xoay người lại nhẹ nhàng an ủi săn sóc 'Sờ' đến Tống Tiểu Linh gương mặt, khẽ cười một cái nói: "Bất quá nàng sinh xong hài tử sau khi, cũng không lâu lắm liền chết, mà ta cũng một cách tự

nhiên đoạt lại mất đi đồ vật. Chỉ là, sau đến lúc trong, đứa bé này một mực để cho ta có chút hơi khó , ta muốn 'Làm' chết nàng, nhưng là, ta lại không xuống tay được, bởi vì, nàng rất Khả Nhân, từ nội tâm mà nói, ta là ưa thích nàng, ta cũng không muốn làm khó nàng. Huống chi, bởi vì ta Vu 'Nữ' thân phận, ta cũng không thể sinh dục, cho nên, vì để cho Vân trước có thể có một trong lòng dựa vào, ta cũng cần tiểu nha đầu này tiếp tục sống tiếp. Bất quá, bây giờ nhìn lại, nàng tựa hồ cũng không chuẩn bị theo ta sống chung hòa bình. Dĩ nhiên, khả năng này là bởi vì nàng bị kia tiện đàn bà 'Âm' Hồn Cổ 'Hoặc ". Nhưng mà, bất kể như thế nào, mẫu thân nàng dù sao cũng là ta hại chết, cho nên, mặc kệ là đúng hay sai, nàng đều tuyệt đối sẽ cừu hận ta, cho nên, đến lúc này, ta cảm thấy cho ta hẳn thật tốt cân nhắc một chút tự quyết định rồi, người nói, ta rốt cuộc là tiếp tục giữ nàng lại đến, hay là sớm một chút để cho nàng với mẫu thân nàng cùng tử tử đoàn tụ đây?"

"Đừng, người chờ một chút, " nghe nói như vậy, ta vội vàng cắt đứt nàng lời nói, nhìn một chút nàng, lại nhìn một chút Tống Tiểu Linh, về sau nhưng là đối với nàng nói: "Bất kể như thế nào, ta không hy vọng Tiểu Linh bị thương tổn, nàng dù sao cũng là vô tội. Huống chi, giống như người nói thế nào dạng, chính người không sinh dục, mà Tiểu Linh cha tốt chỉ có nàng một cái như vậy con gái, người làm như vậy lời nói, cũng chặt đứt hẳn sau, cũng không phải là sáng suốt hành vi."

"Nhưng là cái tiểu nha đầu này sau này thế tất yếu một mực đối phó với ta, ta chưa trừ đi nàng, ta ngay cả ngủ cũng không yên ổn, người nói có đúng hay không?" Tiết Hồng nhìn ta hỏi.

Nghe nói như vậy, ta nhíu mày một cái, tâm niệm thay đổi thật nhanh, không ngừng suy nghĩ sách lược ứng đối, chỉ chốc lát sau, rốt cuộc nghĩ tới một cái biện pháp, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn Tiết Hồng nói: "Thật ra thì người bây giờ đối với Tống Vân trước đã không có ban đầu loại tình cảm đó, có đúng hay không? Người bây giờ cùng với hẳn, thật ra thì liền là một

loại chiếm giữ 'Muốn '. Đúng không?"

"Hừ, người hỏi cái này làm gì?" Tiết Hồng nhìn ta hỏi.

"Từ người mới vừa nói chuyện với ta đến xem, người đã có thể không biết xấu hổ, định đòi lấy ta Nguyên Dương, này đã nói lên người chí hướng đã không phải là cái gì cả cuộc đời, người muốn sống được lâu dài hơn, người muốn sống được không biết về già yêu 'Tình' như thế nhân vật, cho nên nói, Tống Vân trước nhất định chỉ là người trong cuộc đời một cái 'Xen vào' khúc cùng khách qua đường, tin tưởng không cần thời gian mấy năm, khả năng người đối với hân chán ghét, cũng hoặc là người vì che giấu chính mình vậy sẽ không lão dung nhan, liền sẽ chọn rời đi hân, sau đó ở một người khác không người nhận biết người địa phương, trọng mới mở ra một đoạn nhân sinh, ta nói có đúng hay không?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi.

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng nhìn ta một cái hỏi "Người muốn nói cái gì?"

"Ta ý là, người đã sớm muộn cũng sẽ rời đi này cái địa phương, như vậy, tại sao không sớm một chút tiến hành này cái kế hoạch? Thật ra thì, nơi này người cũng không có cái gì tốt lưu luyến, chẳng qua chỉ là một trận mộng cảnh mà thôi. Huống chi người đã báo thù, cho nên, ta cảm thấy, người bây giờ thật ra thì có thể lựa chọn buông tay. Dĩ nhiên, nếu như người thật nguyện ý làm như vậy lời nói, ta sẽ thay Tiểu Linh trung tâm cảm tạ người, sau đó, người muốn đồ vật, ta cũng sẽ cho người. Tin tưởng người cũng đã nhìn ra, ta là tu luyện hơn hai mươi năm Nguyên Dương thân, nếu như ta đem vật kia cho người lời nói, nhất định là cho người được ích lợi không nhỏ, không nói có thể để cho người Trường Sinh không được, ít nhất gia tăng mười năm trở lên tuổi thọ là dễ như trở bàn tay sự tình. Thế nào, người cảm thấy ta đề nghị này như thế nào đây?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi.

"Ha ha, người đề nghị không tệ, " để cho ta không nghĩ tới là, nghe ta lời

nói sau khi, Tiết Hồng nhưng là cười lạnh một tiếng, tiếp theo nhưng là đối với ta nói: "Nhưng mà đáng tiếc là, ta không thích người đề nghị này."

"Vậy người muốn như thế nào?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Biết không? Thật ra thì ta một mực ảo tưởng một cái hình ảnh, " Tiết Hồng đang khi nói chuyện, nhẹ nhàng an ủi săn sóc 'Sờ' Tống Tiểu Linh gương mặt nói: "Đó chính là, có một ngày, đứa bé này có thể thật lòng gọi ta một tiếng mẫu thân, sau đó công nhận ta, tiếp nhận ta, chúng ta người một nhà mau mau Nhạc Nhạc vui mà sinh hoạt chung một chỗ, chỉ là, bây giờ nhìn lại, tựa hồ hết thảy các thứ này cũng không quá có thể. Bất quá, ta cũng sẽ không thái quá bi quan, phải biết, ta nhưng là Vu 'Nữ ". Cho nên, ta có thể lợi dụng Vu Thuật làm được một điểm này, chỉ là, như vậy thứ nhất, khả năng nàng liền không còn là một cái đứa trẻ bình thường, mà là một cái bị Vu Thuật khống chế khôi lỗi. Dĩ nhiên, đây là một cái rất bí mật bí mật, không thể để cho quá nhiều người biết, bây giờ nếu người biết những thứ này, như vậy, người hẳn biết ta phải làm gì."

Được rồi, đến lúc này, ta rốt cuộc biết cái này Tiết Hồng đến tột cùng là muốn làm gì rồi.

Không thể không nói, lúc ấy ta tâm tình là vạn phần khẩn trương, ta thấy nếu như ta không thể để cho nàng bỏ ý niệm này đi lời nói, hậu quả đem sẽ vô cùng nghiêm trọng, đến lúc đó không những Tống Tiểu Linh muốn trở thành bị Vu Thuật khống chế con rối, ngay cả ta, khả năng cũng phải bị nàng thiết kế âm toán.

Cho nên, lập tức ta cơ hồ là theo bản năng mắt lạnh nhìn nàng nói: "Ta khuyên người hay là không nên làm như vậy, phải biết, ta cũng không phải là người bình thường, người cho dù là có thể đối phó ta, nhưng mà, người chẳng lẽ ắt có niềm tin đối phó ta gia gia sao?"

"Ừ ?" Đúng như dự đoán, nghe được ta nhắc lên gia gia, cái đó đàn bà lập tức liền hiện ra do dự thần sắc, về sau lại là có chút kinh ngạc nhìn đối với ta nói: "Cái đó lão đầu tử xác thực rất khó đối phó, nhưng là, ta lại trời sinh chính là như vậy tính khí, một khi quyết định sự tình rất khó thay đổi, cho nên, người cũng không cần nói thêm nữa, bởi vì, chờ một chút, người và cái tiểu nha đầu này, cũng sẽ biến thành hoàn toàn không có tự mình ý thức Vu Cỗ con rồi."

Người đàn bà đang khi nói chuyện, chậm rãi đưa tay đến chính mình túi áo trong, về sau cuối cùng từ bên trong lấy ra hai cái mặt đỏ Lục Y phục búp bê, sau đó nhìn ta nói: "Như thế nào đây? Có phải hay không cảm thấy khá quen? Người không nhìn lầm, đây chính là Vu Cỗ, rất nhiều trong kịch ti vi mặt cũng diễn qua, nhưng mà đều là không có tác dụng hàng giả, mà ta đây cái, nhưng là thật."

Chương 235: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười lăm. . .

Xem qua máu chó cung đình kịch người, phần lớn cũng sẽ không quên bên trong máu chó tình tiết, kia chính là cái đó kim châm tiểu loại người sự tình, sau đó chẳng những không có hiệu quả, một khi bị phát hiện, còn phải bị cực kỳ tàn nhẫn xử phạt. .

Dựa theo những thứ kia trong kịch ti vi mặt cách nói, cái gọi là Vu Cỗ, thật ra thì chính là dùng miên 'Hoa' hoặc là cái gì châm cái búp bê, sau đó đem muốn hãm hại người ngày sinh tháng đẻ, còn hữu danh tự cái gì viết ở phía trên, mỗi ngày dùng kim châm tiểu nhân, một bên châm một bên nguyên rửa tiểu nhân chết không được tử tế, nghe nói lời như vậy, có thể để cho cái đó bị nguyên rửa thân thể người bị bệnh, cuối cùng không minh bạch chết.

Trong lịch sử tựa hồ có rất nhiều vì lấy được Hoàng Đế một đêm cứng chịu đòn bà làm qua này cái sự tình, cũng có rất nhiều đòn bà vì vậy lấy được vạn kiếp bất phục kết quả, mà các nàng bỏ ra thảm trọng như vậy giá sau khi, thật sự nhận được hiệu quả nhưng là cực kỳ nhỏ, ngược lại ta chưa nghe nói qua trong lịch sử có ai là bị Vu Cỗ nguyên rửa chết.

Vì vậy nguyên nhân, cho nên cho tới nay, ta cũng cảm thấy loại này căn cứ vào phong kiến 'Mê' tin ngây thơ phương pháp nguyên rửa, là không có bất kỳ tác dụng.

Nhưng mà, bây giờ, ta đây cái quan niệm, tựa hồ phải gặp đến khiêu chiến cùng dao động, bởi vì, liền ở trước mặt ta, lại là có người tuyên bố chính mình Vu Cỗ là tuyệt đối hữu hiệu.

Rất hiển nhiên, cái này làm cho ta vô cùng khẩn trương, bởi vì nàng phải đối phó người chính là ta. Trọng yếu nhất là, ta không biết nàng như vậy Vu Cỗ là thế nào cái nguyên lý, cũng không biết nó muốn như thế nào vận hành.

Bất quá, rất nhanh, khi ta nhìn trộm nhìn một chút kia Vu Cổ, cũng liền ước chừng có chút biết.

Rất hiển nhiên, Tiết Hồng là một Vu 'Nữ '. Nàng nói kia Vu Cổ là có hiệu, không ra ngoài dự liệu lời nói, vậy thì nhất định là hữu hiệu, nhưng mà, coi như kia Vu Cổ là có thể hữu hiệu, bất quá, nghĩ muốn thành công sử dụng Vu Cổ không chế cùng nguyên rửa người nào đó, nhất định vẫn còn cần một ít điều kiện tiên quyết, tỷ như đạt được cái đó bị nguyên rửa người ngày sinh tháng đẻ cái gì, tóm lại, cô ấy là Vu Cổ không thể nào là vô căn cứ ra bên ngoài một cầm, hướng về phía người thoáng một cái, nói một tiếng ta muốn nguyên rửa người, đi chết đi, sau đó người liền duan G một tiếng ngum, nói như vậy, liền quá thần kỳ, cho nên, nàng đang sử dụng kia Vu Cổ trước, tất nhiên là phải làm một chút ít công tác chuẩn bị, mà nếu như nàng là dựa vào ngày sinh tháng đẻ đối với người tiến hành nguyên rửa lời nói, hắc hắc, như vậy, ngượng ngùng, nàng là không biết ta bát tự, đừng nói là nàng, chính ta cũng không quá nói rõ, cho nên, con đường này là bị lấp kín.

Nhưng mà, đây cũng không phải là nói nàng tự vô pháp để cho Vu Cổ hữu hiệu rồi, dù sao, Vu Cổ phân chia rất nhiều bên trong, đứng đầu thấp tầng thứ, vô dụng nhất Vu Cổ mới là dùng bát tự nguyên rửa, mà hơi chút cao cấp một chút Vu Cổ, có là lợi dụng bị nguyên rửa người móng tay cùng 'Lông' phát, cao cấp hơn nữa một chút, có thể là lợi dụng máu 'Thịt '. Tóm lại là cùng bị nguyên rửa người lẫn nhau Quan Đông tây đều có thể.

Tiết Hồng nếu là Vu 'Nữ '. Nàng Vu Cổ cấp bậc đương nhiên sẽ không rất thấp, hơn nữa nàng bây giờ lại đem Vu Cổ lấy ra chuẩn bị đối phó ta, cho nên ta đoán nàng phương pháp nguyên rửa, rất có thể là lợi dụng trên người của ta đồ vật, thường dùng nhất, dĩ nhiên là tóc cái gì.

Cho nên, lúc ấy thấy nàng đem Vu Cổ lấy ra, ta theo bản năng liền che đầu, cấp tốc lui về phía sau đi qua, không muốn để cho nàng đạt được cùng ta

lẫn nhau Quan Đông tây.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, nhìn thấy ta cử động, Tiết Hồng nhưng là lạnh lùng nở nụ cười, sau đó cuối cùng xoay người liền đem một cái Vu Cổ con nít bỏ vào Tổng Tiểu Linh trên người, sau đó liền gặp được trong miệng nàng nói lẩm bẩm, sau đó chợt nhấn một cái cái đó Vu Cổ con nít, cái đó con nít lại là thoáng cái biến mất không thấy, sau đó một mực lẳng lặng nằm ở 'Giường' bên trên Tổng Tiểu Linh nhưng là đột nhiên từ 'Giường' bên trên ngồi dậy, trương khai một đôi phi thường 'Mê' mù mịt con mắt, nhìn bốn phía nhìn, về sau chính là mặt đầy kinh hoàng thất thố về mặt, liền mạng đẩy một cái Tiết Hồng, tiếp theo liền hướng ta chạy tới, đồng thời trong miệng hô: "Tiểu Bắc ca ca, nhanh mau cứu ta!"

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, trong đầu ta một trận điện 'Hoa' lóe lên, trong lúc nhất thời không biết nên thế nào phán đoán mới phải.

Rất hiển nhiên, bây giờ Tổng Tiểu Linh rất có thể cũng không có nhẹ nhàng tới, nàng chỉ là bị Tiết Hồng Vu Cổ khống chế, nhưng mà nàng giờ phút này phản ứng lại để cho ta cảm giác nàng vẫn là thanh tỉnh, hướng chi nàng hướng ta chạy tới khi, kia một thân lụa mỏng bó chặt, theo gió phiêu đảng, 'Tinh' linh một loại tinh xảo đặc sắc thân hình, cũng để cho ta hoàn toàn không có tránh ra khả năng 'Tính' .

Cho nên, cuối cùng ta còn là trên người trước đem nàng ôm ở trong ngực, chỉ là, ở ôm lấy nàng trong nháy mắt, ta ngay sau đó chính là dùng sức đem nàng đưa ngang một cái, về sau liền ôm ngang ở dưới nách, xoay người liền hướng bên ngoài chạy đi.

"Cám ơn nhiều, ta mục đích chính là liền cứu Tiểu Linh, bây giờ ta làm được, cho nên, người cái gọi là cái gì Vu Cổ khống chế, nằm mơ đi đi, ta bây giờ liền mang theo Tiểu Linh cùng đi tìm phụ thân nàng!" Ta ôm Tiểu Linh một bên ra bên ngoài chạy, một bên đặc ý đối với Tiết Hồng nói.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói, Tiết Hồng lại là không khẩn trương chút nào về mặt, nàng chỉ là cười lạnh một tiếng, đột nhiên khom người ở 'Giường' bên dưới kéo một cái, tiếp theo liền lúi ra ngoài một cái người, mà người kia, nhìn một cái bên dưới, không là người khác, chính là Tống Tiểu Linh cha!

Này ——

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta trong nháy mắt có chút ngây dại, kinh ngạc nhìn đứng ở đằng kia, thật lâu đều không có thể kịp phản ứng, mà lúc này đây, lại chỉ cảm thấy trong ngực Tống Tiểu Linh động một cái, cúi đầu nhìn lên, mới phát hiện Tống Tiểu Linh mặt đầy mờ mịt về mặt, giường một đôi vô ích 'Động' con mắt kinh ngạc nhìn ta, sau đó trong tay nàng không biết lúc nào, cuối cùng chính nắm một cái mặt đỏ Lục Y búp bê, đang hướng ta 'Ngực' miệng đè xuống tới.

"Tuyệt đối không được!" Lúc ấy, ta trong nháy mắt kịp phản ứng, đột nhiên liền đem Tống Tiểu Linh hướng trên đất ném một cái, sau đó lên một cước đem trong tay nàng cái đó Vu Cổ con nít cho đá văng, sau đó ta xoay người nhìn Tiết Hồng, chau mày mà bắt đầu, đã ý thức được rồi sự tình nghiêm trọng 'Tính' .

Rất hiển nhiên, Tiết Hồng thật ra thì đã khống chế toàn bộ Tống gia, bao gồm Tống Vân trước cùng Tống Vân Tiên Mẫu hôn, hẳn đều đã bị nàng sử dụng Vu Cổ khống chế được, nói trắng ra là, Tiết Hồng bây giờ mới là Tống gia thật Chính Vương người, chúng ta chỉ cần còn ở tại Tống gia trong sân, liền căn bản không có cách nào cùng nàng đối kháng.

"Người rốt cuộc muốn thế nào?" Ta nhìn Tiết Hồng, cảm giác cái này đàn bà mặc dù thân thể phi thường đáng thương, nhưng là bây giờ làm hết thấy, đã vượt ra khỏi báo thù phạm vi, có chút trong lòng biến thái ý.

"Người đã đã khống chế Tống Vân trước, vậy sẽ không sợ thân phận bại 'Lộ', cũng không sợ Tống Tiểu Linh trả thù người, vậy người còn như vậy ối chao 'Bức' người, rốt cuộc là muốn có được cái gì?" Ta nhìn Tiết Hồng, trầm giọng hỏi.

"Người hỏi rất khá, " Tiết Hồng mắt lạnh nhìn ta, ngay sau đó nhưng là cười khê một chút, chậm rãi ở 'Giường' bên ngồi xuống, sau đó vỗ một cái Tống Vân trước, để cho hắn ngồi chồm hồm xuống cho nàng đầm 'Chân ". Sau đó nàng chính là nhìn ta nói: "Thật ra thì, ta sau đó phát hiện một cái tốt vô cùng chơi đùa sự tình, đó chính là, thật ra thì khống chế người khác, để cho bọn họ nghe theo người lời nói, cho người làm việc, cũng là một kiện rất có ý tứ sự tình. Hơn nữa, với ta mà nói, người là một kiện trăm năm khó gặp một lần bảo bối, cho nên ta lại càng không có lý do bỏ qua người rồi. Dĩ nhiên, người gia gia rất lợi hại, nhưng mà biết không? Hắn nhưng bây giờ thân ở cực kỳ xa xôi địa phương, hừ hừ, người có thể sẽ không nghĩ đến, cái gọi là đi bắt cái gì chuyển vận Xà Vương, thật ra thì cũng bất quá là dẫn ra khác biện pháp mà thôi, mặc dù nói nơi đó khả năng thật có cái gì chuyển vận Xà Vương, nhưng mà hết thảy các thứ này nhưng đều là ta ngay từ đầu liền thiết kế xong cục. Như vậy nói với người, người mới có thể minh bạch một chút ít chuyện, thật ra thì đâu rồi, Tống Tiểu Linh cũng đã sớm bị ta khống chế, là ta để cho nàng nói cho người biết linh căn vị trí, cho người đi phá hư linh căn, sau đó, mục đích chính là cho người đi tới này cái địa phương, cuối cùng rơi vào ta trong bẫy rập. Người bây giờ đã không chỗ có thể trốn rồi, ta cho người đề nghị chính là, ngoan ngoan thủ chịu trời, sau đó an tâm làm ta con rồi, nói như vậy, ta nói không chừng sẽ còn cho người một chút tự do ý thức, biết chưa?"

Tiết Hồng nói chuyện ngay miệng, thanh âm trở nên có chút vô ích 'Động ". Trên mặt cũng một lần nữa xuất hiện rồi màu đen Phù Ấn, trên người cũng bao phủ nổi lên một tầng hắc khí.

Đến lúc này, ta đã có thể nhận định thân phận nàng rồi, rất hiển nhiên, nàng là một cái Hắc Vu 'Nữ'. Mà nàng thật sự muốn làm sự tình, chính là khống chế nhiều người hơn vì nàng phục vụ, bao gồm ta, bao gồm Tống Vân trước cùng Tống Tiểu Linh. Thậm chí, không ra ngoài dự liệu lời nói, ngay cả Tống gia những thứ kia bảo mẫu cái gì, cũng có thể đều bị nàng khống chế, nói cách khác, Tiên Tử a giải quyết vấn đề biện pháp duy nhất chính là đánh bại cái này đàn bà, để cho nàng hoàn toàn buông tha chính mình kế hoạch mới được.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, ta không tự chủ là 'Kích' phát một cổ ý chí chiến đấu, về sau ta nhanh chóng ở trong ý nghĩ tính toán một chút, suy nghĩ mình có thể lợi dụng vật Thập, sau đó ta phát hiện mình trên người duy nhất vẫn tính là tương đối kỳ lạ đồ vật, cũng chính là cái kia tiểu 'Ngọc' hài, cho nên, lúc ấy ta theo bản năng liền đưa tay đến túi áo trong, đem cái đó tiểu 'Ngọc' giày thật chặt cầm ở trong tay, hy vọng kia tiểu 'Ngọc' giày có thể cho ta một điểm lực lượng, để cho ta chiến thắng cái này đàn bà.

Đúng như dự đoán, tiểu 'Ngọc' giày vào tay sau khi, đầu tiên là là một mảnh lạnh như băng, sau đó một cổ hơi lạnh dọc theo lòng bàn tay một đường lan tràn lên phía trên, rất nhanh thì tràn ngập toàn thân, cả người cũng như cùng khối băng như thế, cơ hồ hoàn toàn tiến vào cứng đờ trạng thái, về sau ta theo bản năng nhắm lại con mắt, bảo nguyên quy nhất, tiến vào Thông Linh trạng thái, sau đó ta liền thấy một cái buộc hai cái tóc sừng dê, phảng phất búp bê như thế 'Nữ' hài tử chính đứng bình tĩnh ở bên cạnh ta, kéo trong tay ta.

Đúng rồi, đây là kia tiểu 'Ngọc' giày giày linh, chỉ là, vật này nhỏ yếu như vậy, bây giờ vừa có thể cho ta nhiều trợ giúp lớn đây?

Ta không biết.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta đang cảm giác thất vọng

khi, trong lúc lơ đãng thấy kia giày linh bụng, nhưng là trong nháy mắt thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra ngoài.

Nha đầu kia cái bụng lại là tròn xoe tròn xoe, nhìn bộ dáng kia, hoàn toàn là mang thai.

Đây là —— cái quỷ gì tình huống? !

Ta đầu hoàn toàn đả kết, không biết nên thế nào đi tìm hiểu cái này tình trạng.

Sau đó, kia giày nhỏ linh nhưng là có chút gò má hướng ta nhìn lại, về sau một cỗ phi thường trong suốt ý thức lưu tràn vào trong đầu của ta, trong nháy mắt để cho ta nghe được một ít mình cũng không thể tin được sự tình.

"Hi hi hi, không muốn cảm thấy kỳ quái, ta đúng là mang thai, hơn nữa còn nghi ngờ là long phượng thai nha, một cái 'Nữ' ". Một người đàn ông, như thế nào đây? Người có phải là kỳ quái hay không à? Đương nhiên rồi, này lưỡng cá hài tử cuối cùng sẽ hợp hai thành một lớn lên một đứa bé nha, nhắc tới, cậu trai kia ở là người cho ta, cho nên, đứa bé này sinh sau khi đi ra, cũng có người một nửa a, nói cách khác, đây là chúng ta đồng thời mang bầu hài tử, chúng ta có con nít rồi —— "

Biết bao quái dị, biết bao không thể tưởng tượng nổi lời nói!

Ta làm sao lại có con nít rồi hả? Ta làm sao lại cùng người có con nít rồi hả?

Nhưng mà, không đúng, chờ một chút, nàng lời nói là ý gì!

Lúc này, ta đột nhiên liền nghĩ đến một cái sự tình, đó chính là, này tiểu 'Ngọc' giày giày linh, nhưng thật ra là kia tiểu 'Ngọc' giày ở trong lòng ta

một loại ý tưởng biến hóa, nói cách khác, nàng bộ dáng là căn cứ tiểu 'Ngọc' kiểu giày sắp tới thay đổi, mà bây giờ, kia tiểu 'Ngọc' giày, đúng là mang thai, tối thiểu, trong bụng của nàng chính ôm một khối do huyết thẩm tia máu bao quanh Long Bạt máu cốt, mà hai người này thật ra thì đang ở dung hợp trạng thái. Mà kia Long Bạt máu cốt, xác thực nói, là từ trên người ta chuyển tới tiểu 'Ngọc' trong giày, thậm chí kia tiểu 'Ngọc' trong giày huyết thẩm tia máu, sau đó chắc bao hàm ta máu "Thịt ". Vì vậy, từ hướng này mà nói, kia giày linh lời nói, thật ra thì không có vấn đề gì, ta đúng là cùng với nàng sinh hài tử, chỉ là, ta không biết đứa nhỏ này hội trưởng thành như thế nào một loại quái vật, ta thậm chí ngay cả tưởng tượng cũng không dám tưởng tượng.

"Không cần sợ hãi, chúng ta hài tử nhất định sẽ đẹp vô cùng, chỉ là người còn nhiều hơn kiên nhẫn chờ một chút mà thôi, " giày linh thanh âm tiếp tục truyền tới.

"Dĩ nhiên, người bây giờ khẳng định cảm thấy ta một cái như vậy tiểu 'Nữ' đứa bé lớn bụng, nhìn rất không thoải mái, như vậy, ta liền muốn cùng người nói một cái khả năng ngay cả chính người cũng không biết rõ lắm chuyện, đó chính là, thật ra thì ta chỉ là một giày linh, ta bộ dáng, là tùy thời cũng có thể thay đổi, ta có thể là tóc bạc hoa râu lão thái thái, cũng có thể là sắc sỡ động lòng người người đẹp, thậm chí là chỉ có thể khóc trẻ sơ sinh, nhưng mà, những thứ này hình tượng, ta cũng không có hiện ra, ta chỉ có một đơn biến thành một đứa con nít bằng sành như thế tiểu 'Nữ' đứa bé, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ, không phải là ta mình muốn biến thành cái bộ dáng này, là người muốn ta biến thành cái bộ dáng này, người sâu trong nội tâm thật sự tham luyện hình tượng, chính là như vậy một cái bộ dáng. Từ một điểm này nói, người đúng là tên biến thái, người có Loli tâm tình, người không biết sao?"

Rắc rắc!

Một nói thêm điện chém bổ xuống đầu, trực tiếp đem ta thủy tinh lòng vỡ vụn.

Nguyên lai ta là như vậy một tên biến thái 'Lăn lộn' trứng sao? Trước không ai nói, ta còn không chú ý tới, bây giờ ta mới phát hiện, ta quả nhiên là như vậy một loại người, ta quả nhiên là đối với cái loại này ngây ngô tiểu 'Nữ' đứa bé cảm thấy hứng thú hơn, ta vì sao lại có như vậy một trường hợp xuất hiện?

Ta trăm mối vẫn không có cách giải, ta từ nhỏ là một con độc nhất, trong trí nhớ tựa hồ cũng không có vô cùng để cho ta triêu tư mộ tưởng tiểu 'Nữ' hài tử, tại sao bây giờ bị yết kỳ xuất tới nội tâm nhưng là như thế xấu xa cùng hắc ám đây?

Bất quá, những vấn đề này, hiện tại cũng còn không vội đi thảo luận, cũng không có thời gian đi 'Làm' rõ ràng, ta bây giờ thật sự đối mặt vấn đề mấu chốt, là đối phó cái đó Vu 'Nữ' a, 'Lăn lộn' trứng!

"Thật là không có dùng, " kết quả, ngay tại ta chính nóng nảy khi, kia giây linh thanh âm lần nữa vang lên, sau đó liền gặp được nàng bóng người đột nhiên đi phía trước tung bay, rơi vào Tiết Hồng trước người, sau đó nàng đưa tay ở Tiết Hồng dưới chân bôi bôi, lộ ra trên đất một viên thủy tinh một loại thực vật, đối với ta nói: "Nàng là Vu 'Nữ' ". Muốn sử dụng Vu Thuật, thì nhất định phải có linh căn cho nàng chuyển vận lực lượng. Trước người đem linh căn trả lại cho nàng cử động, là lắm to, khi đó, nếu như người có thể một mực đem linh căn khống chế được, như vậy, chỉ bằng vào nàng tự thân lực lượng, nàng không kiên trì được bao lâu, mà bây giờ, nàng có linh căn trợ giúp, đó cũng không giống nhau, lực lượng là xa xa không ngừng, người xem, này linh căn là ẩn hình quần quanh ở trên người nàng."

Bị kia giây linh vừa nói như thế, ta mảnh nhỏ nhìn một chút, mới phát hiện Tiết Hồng trên người quả nhiên là quần vòng quanh kia trong suốt 'Sắc' linh

căn, mà nàng cũng vì vậy thu được càng nhiều lực lượng, chính là bởi vì nguyên nhân này, nàng mới có thể để cho ta cảm thấy không cách nào chiến thắng.

Nghĩ phải đối phó nàng, chỉ cần đem linh căn nhổ ra là được, chỉ là, bây giờ phải làm này cái sự tình, tựa hồ phi thường khó khăn, Tiết Hồng hiển nhiên sẽ không tùy ý ta đi làm này cái sự tình, như vậy, ta phải làm sao cho phải? Nàng rốt cuộc có nhược điểm gì đây? Nàng hiện tại đang khống chế rồi rất nhiều 'Âm' Hồn, mặc dù 'Âm' Hồn không gây thương tổn được ta, nhưng mà ta cũng không thương tổn được bọn họ, mà nàng tốc độ tốt thật nhanh, ta cũng không cách nào đối phó nàng, sau đó nàng tốt khống chế Tống Tiểu Linh cùng Kim Yển, tùy thời đều có thể uy hiếp ta, cho nên nói, thật ra thì ta bất kể như thế nào, cũng ở thế yếu.

"Đáng tiếc a, bây giờ ta cũng không giúp được người quá nhiều, " giày linh thanh âm vang lên, "Nhưng mà, người cũng không cần nổi giận, ít nhất người có một cái ưu thế."

"Ưu thế gì?" Ta có chút nghi hoặc mà hỏi.

"Người là nam nhân, hơn nữa còn là đồng tử thân, hắc hắc, Vu 'Nữ' sợ nhất cái gì người biết là cái gì không? Đồng tử 'Nước tiểu '. Vén vén là mùi vị sẽ để cho nàng không chịu nổi, nếu như ở nàng trong mắt rơi vài một chút, phỏng chừng lập tức trở về mù xuống." Giày linh nói xong, bóng người một thân hoảng hốt, ngay sau đó biến mất.

Sau đó, theo giày linh thân ảnh biến mất, ta đột nhiên liền tỉnh lại, nhìn lại lúc, mới phát hiện thời gian thật ra thì chỉ là quá khứ rồi mấy giây thời gian, Tiết Hồng lúc này cũng chỉ là hơi không kiên nhẫn mà đứng lên, hai tay chậm rãi đưa, khống chế Tống Vân trước cùng Tống Tiểu Linh, hướng ta bên này nhào tới, tựa hồ là phải đem ta bắt.

Lúc đó, thấy cái tình huống này, ta nhưng là cười lạnh một tiếng, chậm rãi giải khai đai lưng.

"Người muốn làm gì? Nghĩ thông suốt sao?" Nhìn thấy ta cử động, Tiết Hồng có chút đặc ý cười một tiếng hỏi.

"Hắc hắc, không phải là nghĩ thông suốt, mà là ta đột nhiên 'Nước tiểu' gấp, người biết không? Ta nghĩ muốn Thích phóng nhất hạ, " ta cố ý dò xét Tiết Hồng, nói chuyện ngay miệng, chú ý nhìn nàng con mắt, quả nhiên phát hiện nàng chau mày, có chút lo âu đáng vẽ, cái này làm cho ta càng chắc chắn nàng đối với đồng tử 'Nước tiểu' sợ hãi.

"Người thật không sợ bị, " Tiết Hồng cố làm trấn định nói, mà ta cũng đã móc ra nhà mình hỏa, bắt đầu xuất ra 'Nước tiểu' .

Có thể tưởng tượng là, lúc ấy Tiết Hồng thấy ta đồ vật, là một loại như thế nào biểu tình, nàng rất kinh ngạc, dù sao vật kia rất lớn, thứ yếu, nàng cũng rất khẩn trương, bởi vì kia đồng tử 'Nước tiểu' là nàng khắc tinh, mà ta càng hung tàn, trực tiếp đem 'Nước tiểu' dịch hướng trên tay tung ra một cái, sau đó thân nhảy lên, liền hướng Tiết Hồng trên người nhào tới.

Chương 236: Chiêu Tài Tiến Bảo 16

Tiết Hồng hiển nhiên không nghĩ tới ta lại hành động lưu loát như vậy, hơn nữa nhắm thẳng vào nàng nhược điểm, cho nên lúc đó nàng ước chừng có như vậy mấy giây thời gian hoàn toàn ngây ngẩn, không có thể kịp phản ứng, sau đó ta hoàn toàn là lưu manh đấu pháp, nhào tới liền đem nàng ôm lấy, cũng bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, đem mình vừa mới sản xuất ra mới mẻ đồng tử nước tiểu hướng trên người nàng qua loa xúc lên đi, thậm chí còn ở trên mặt nàng lau một cái, sau đó, chỉ chốc lát sau, nàng chợt tỉnh ngộ, không tránh khỏi là phát ra một tiếng thét chói tai, gắng sức rút người ra, muốn tránh thoát, nhưng mà không biết sao khí lực nàng có hạn, hoàn toàn không phải là ta đối thủ, sau đó nàng liền trực tiếp bị ta thật chặt bóp chặt cánh tay, cứ như vậy ôm cút ngã lên giường. So với. Kỳ. Tiểu. Nói. Lưới. Thủ. Phát

Lúc đó, bởi vì ta hai tay phải dùng lực bóp chặt Tiết Hồng hai tay, không để cho nàng gãi ta, cho nên ta cũng không có biện pháp tiếp tục cho trên người nàng xúc đồng tử tiểu, bất quá ta rất nhanh liền nghĩ đến một cái cực kỳ tàn ác biện pháp, đó chính là, nếu ta cùng nàng là thân thiếp thân, vậy ta còn lấy tay đi xúc làm cái gì đây? Ta trực tiếp dùng cây gậy lớn biểu đi ra không được sao sao?

Phải biết, trước ta bởi vì phải đuổi trong thời gian ngắn nhất đem đồng tử nước tiểu xúc đến Tiết Hồng trên người, lúc ấy nhưng là Liên gia hỏa cũng không kịp thu, khổ môn cũng dĩ nhiên là cởi mở trạng thái, sau đó, bởi vì ta vật kia tương đối hùng vĩ to dài, cho nên nó cho tới bây giờ đều vẫn là nửa đoạn cởi ở bên ngoài, lúc này vừa vặn cạo ở trên người nàng, cho nên, ta lúc này, chỉ cần thoải mái, tiếp tục phọt ra là được.

Nói làm liền làm, tâm lý nghĩ như vậy sau khi, ta ngay lập tức sẽ gắng sức phun tung lên, sau đó, có thể tưởng tượng là, bởi vì ta đo tương đối lớn, hơn nữa lại vừa là đỉnh ở trên người nàng, cho nên rất nhanh nàng liền phát giác ra rồi, bởi vì chất lỏng kia trực tiếp liền đem nàng quần áo cho ướt

đầm, hơn nữa còn bốc hơi nóng, sau đó nàng vùng vẫy chỉ chốc lát sau, cũng không biết là thế nào, đột nhiên liền dừng lại bất động, nhỏ nhỏ nhắm đến con mắt, hơi thở có chút ngưng trọng, tựa hồ là đang cảm thụ ta nóng dịch thấm nhuần đáng vẻ, sau đó, chỉ chốc lát sau, đợi ta đã tự nhiên xong, nàng nhưng là chậm rãi trương mở con mắt, cau mày nhìn ta nói: "Người có thể thật không biết xấu hổ!"

"Đối với địch nhân, không cần mặt mũi, chỉ cần có thể thắng trận lớn, cách gì đều có thể sử, người nói có đúng hay không?" Ta nhìn nàng, một trận cười lạnh.

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng nhưng là nở nụ cười lạnh, nháy mắt mắt thấy ta nói: "Như người vậy ở trên người địch nhân đi tiểu, liền có thể đánh bại địch nhân sao?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Ta cũng nhìn nàng nở nụ cười lạnh. Ta tin chắc Tiểu Ngọc giãy giụa linh sẽ không gạt ta, nàng nói đồng tử nước tiểu có thể khắc chế linh căn, liền tất nhiên là hữu sở y theo.

Nhưng mà, lúc này, ta nhưng là phát hiện một cái để cho ta có chút không tưởng được vấn đề, vậy chính là ta như vậy cùng Tiết Hồng thật chặt ôm chung một chỗ, thân thể mặc dù cách quần áo, nhưng mà dù sao cũng là dính sát, hơn nữa còn là mặt đối mặt, cho nên, chúng ta có thể rõ ràng mà cảm xúc đến với nhau quần áo phía dưới thân thể mạch động, đặc biệt là chúng ta mặt hướng về phía mặt, với nhau khí tức hồ tương dung hợp, hơi nóng Hô Hòa, song phương trừ phi là cố ý muốn đem mặt xoay mở, nếu không miệng thể tất yếu đụng vào nhau, cho nên, lúc này ta cảm giác có chút lúng túng, này dù sao cũng là một cái thành thực tốt khiến người tâm động nữ nhân, ta cũng vậy nam nhân bình thường, hơn nữa vô cùng dương cương, cho nên, trong lúc bất tri bất giác, ta lại là có một ít phản ứng, mặc dù nói, lúc này chúng ta là nằm ở Tổng Tiểu Linh trên giường, Tổng Tiểu Linh cùng phụ thân nàng liền đứng ở bên cạnh không xa địa phương,

giường một đôi trống rỗng mắt nhìn chúng ta, cùng lúc đó trong phòng còn rất nhiều không biết tên Âm Hồn, thậm chí còn có bị trói gô bó trên đất, cả căn phòng nghiêng lợi cùng ác mộng đối kháng Kim Yến, mà chúng ta không khí chung quanh bên trong, càng là tràn ngập nước tiểu khai cùng nước hoa hòa chung một chỗ kỳ lạ mùi vị, nhưng mà, tha cho là như thế, ta nhưng là như cũ có chút khó mà ngăn cản cảm giác, thân thể theo bản năng liền muốn dán càng chặt hơn một chút.

"Người như vậy chặt mà ôm ta, là muốn làm gì với ta? Người cái gọi là đánh bại ta, là một loại như thế nào trạng thái? Chết ta sao?" Tiết Hồng cười khê một tiếng, lần nữa để cho ta có chút không biết làm sao, ta rất hiển nhiên không thể nào chết nàng.

"Ta chỉ là muốn người rời đi Tống gia, không muốn lại tiếp tục hãm hại bọn họ. Oan oan tương báo khi nào? Huống chi người đã đem Tống Tiểu Linh mẹ giết chết, còn thuận đường hại chết tỷ tỷ của nàng, bây giờ là buông tay lúc. Cho dù là tỷ tỷ của người trước có lỗi với người, nhưng là cũng hẳn đã còn đủ rồi. Tiểu Linh như vậy đáng thương, người làm sao nhìn lòng xuống tay với nàng?" Ta nhìn Tiết Hồng hỏi.

"Được a, ta có thể đi, nhưng mà, ta yêu cầu một người đem ta từ nơi này mang đi, người nguyện ý dẫn ta đi sao? Nếu như người nguyện ý lời nói, ta liền đi theo người, bất quá, cái này cũng ý nghĩa, sau này người liền phải phụ trách ta nha, " Tiết Hồng hí mắt cười, nhìn ta nói nói.

"Người mới là thật không biết xấu hổ, " ta cau mày nhìn nàng nói: "Tự người có thể sinh hoạt, vì sao nhất định phải nói như vậy yêu cầu?"

"Hắc hắc, ai cho người như vậy mê người đây? Người xem, thật ra thì chính người cũng là muốn chắc gì, " nàng đang khi nói chuyện, tay đi xuống tìm tòi, cuối cùng thoáng cái đem ta vật kia nắm, hơn nữa còn nhẹ nhàng vuốt mà bắt đầu.

Trong nháy mắt, ta cảm giác cả người cũng bị đốt một dạng thân thể trong nháy mắt cũng có chút cứng lên, sau đó ta theo bản năng đẩy ra nàng, một bên hoảng hốt mà đứng dậy sửa sang lại áo quần, đem đông Tây Tạng được, một bên nhưng là nhìn nàng nói: "Người tốt cuộc muốn thế nào? Ta cảm giác người thật ra thì đối với Tống Tiểu Linh cũng không có bao nhiêu cừu hận, ta cảm thấy đến người bây giờ làm hết thấy, thuần túy chính là vì trêu đùa ta, người cuối cùng mục đích, chẳng lẽ thật chính là ta?"

"Này cái sự tình, ai biết được?" Tiết Hồng có chút lười biếng nhìn ta liếc mắt, cũng không đứng dậy rồi, cứ như vậy bên nằm ở trên giường, một bộ không có vấn đề đáng vẻ, nhìn ta nói: "Thật ra thì ta chủ yếu là cảm giác nhân sinh không có ý nghĩa gì, ta cũng không biết mình phải làm gì mới phải. Ai, đều nói có người đàn ông, có một dựa vào, nhưng là, người biết không? Tự từ người đàn ông này bị ta khống chế sau khi, hắc, hừ hừ, tư để hạ khi, hẳn thật ra thì ngay cả một con chó cũng không bằng."

Tiết Hồng đang khi nói chuyện, đối với Tống Vân trước vậy vậy tay nói: "Tới, giúp ta liếm liếm đầu ngón chân."

Sau đó, để cho ta trợn mắt hốc mồm sự tình xảy ra, cái đó ngồi ở vị trí cao, bình thường ở bên ngoài nhất phái gọn gàng, khí thế bất phàm Tống Vân trước, cuối cùng thật ứng tiếng đi tới mép giường, quỳ xuống bắt đầu Tiết Hồng chân rồi.

Tràng cảnh này để cho ta có chút không nhịn được, theo bản năng nhìn Tiết Hồng nói: "Ý người là muốn tìm một cái có tính khiêu chiến, có thể chế trụ nam nhân của người, đúng không?"

"Đúng vậy, cho nên ta cảm thấy cho người mới là ta muốn tìm người, hừ hừ, người xem người bây giờ, không phải là rất có sức chiến đấu sao? Người đã đánh bại ta nha, ta sau này nhưng chính là người người a, " Tiết

Hồng tựa như ư đã hoàn toàn có chút đầu não mơ hồ, ta cảm thấy cho nàng tinh thần vấn đề không nhẹ, nàng trong lòng nhất định là tương đối biến thái.

"Ta hiểu được, người bây giờ đã mất đi linh căn chống đỡ, tự biết không cách nào nữa tiếp tục cùng ta đối kháng tiếp, cho nên bắt đầu sử dụng ra chết không nhận phương pháp theo ta chơi đùa chiến thuật tâm lý sao?" Ta nhìn nàng, cười lạnh một tiếng, tâm lý nhưng là đang suy nghĩ đối sách.

"Nếu không đây?" Nàng đang khi nói chuyện, một cước đạp ra Tống Vân trước, sau đó đứng dậy hướng ta đi tới, vẻ mặt có chút để cho người suy nghĩ không ra, sau đó nhưng là đối với ta nói: "Biết không? Trúng ta Vu Cổ thuật, muốn phá giải, thì nhất định phải có ta chú ngữ mới được, cho nên, nếu như người thật muốn muốn cứu bọn hãn phụ nữ hai cái, tốt nhất cứ dựa theo ta nói đi làm, biết chưa?"

"Dĩ nhiên, ta cũng không bắt buộc người cho ta làm gì, ta cần, chính là người Nguyên Dương, này đối với người mà nói, rất khó sao?" Tiết Hồng nhìn ta hỏi.

Nghe nói như vậy, ta theo bản năng nhìn một chút Tống Tiểu Linh, trong đầu thậm chí nhớ lại Lương Hiểu Điềm, sau đó ta cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, nói với nàng: "Như vậy đi, ta có thể cho người tương tự đồ vật, ta tinh huyết, tóm lại, sẽ đối với người rất có ích lợi, về phần cái gì đó Nguyên Dương, ta xem hay là thôi đi, này dù sao không đơn thuần là cấp cho không dành cho vấn đề, trong này còn thông cảm rất nhiều đạo đức cùng luân lý phía trên vấn đề, ta tương đối phong kiến cùng bảo thủ, khó tiếp thụ. Huống chi, nếu như sau này quý thần xui khiến, ta cùng Tống Tiểu Linh giữa xảy ra một điểm gì đó, sau đó để cho nàng biết được này cái sự tình, có phải hay không liền có chút quá mức xấu hổ, người nói có đúng hay không?"

"Nhìn như vậy đến, người là thật thích cái tiểu nha đầu này rồi, người tâm

lý có nàng, có đúng hay không?" Tiết Hồng tựa hồ phát giác cái gì, nhưng mà ta nhưng là hết sức chối.

"Làm sao có thể? Nàng so với ta nhỏ hơn nhiều như vậy, ta chỉ là xem nàng như Thành muội muội như thế chiều cổ, " ta nói nói.

"Cái này có gì? Người so với nàng cũng bất quá đại cái mười tuổi mà thôi, chừng hai năm nữa, tiểu nha đầu một phát dục, giữa các người tuổi tác sai cũng không nhìn ra, hừ, người nhân quang ngược lại cũng không tệ, chỉ tiếc là, không biết các người có không có kết quả, chỗ này của ta tạm thời chúc các người hạnh phúc đi." Tiết Hồng giọng có chút lỏng di chuyển, về sau nhưng là nhìn ta nói: "Đã như vậy, vậy thì cho ta nghĩ muốn đồ vật đi."

"Được rồi, " ta nói chuyện đang lúc, nhặt lên trên đất cây kéo, quả quyết đem cổ tay mình đâm một cái vết máu, sau đó huyết dịch vù vù ra bên ngoài bốc lên, về sau ta đem vết máu bỏ vào miệng nàng một bên, sau đó nàng nhìn ta một cái, tiếp theo nhưng là ôm trong tay ta cổ tay, miệng áp vào trên vết thương liền bắt đầu hút.

Không thể không nói, lúc ấy nàng bộ dáng để cho ta có chút kinh sợ, đó hoàn toàn là dã thú vỗ mỗi một loại cảm giác, cái này làm cho ta tâm lý không ngừng đại lăm bẫm, suy nghĩ chính mình chẳng lẽ thật với Đường Tăng như thế, có để cho các yêu tinh si mê Trường Sinh công hiệu sao?

Như vậy, ta đặc điểm này rốt cuộc rõ ràng không rõ ràng? Có phải hay không có tương tự nhu cầu người, đều có thể liếc mắt nhìn ra ta đặc điểm?

Sau đó, chỉ chốc lát sau, Tiết Hồng rốt cục thì thỏa thích mà bú xong, sau đó nàng buông ta ra cổ tay, nhưng là ý do vị tấn đối với ta khẽ cười một cái, hiện ra dính tươi mới Huyết Nha răng, sau đó nàng nhưng là chủ động kéo ta đi tới bên cạnh, vừa giúp ta băng bó vết thương, vừa hướng ta nói: "Được rồi, người có thể đi, yên tâm đi, ngày mai người tới nữa, bọn họ cũng sẽ

khôi phục bình thường, Vu Cổ thuật cũng sẽ bị giải trừ, tóm lại, ta đáp ứng người sự tình, ta sẽ làm được."

"Ta cảm giác có chút choáng váng đầu, mất máu quá nhiều, " ta ngồi xuống ghế dựa đến, một bên vuốt ve trong đóng tốt cổ tay, một bên cau mày nhìn nàng nói: "Vậy người sau này định làm như thế nào?"

"Du sơn ngoạn thủy, Du Lịch thiên hạ, dĩ nhiên, nơi này vẫn là nhà ta, ta tùy thời cũng có thể trở về, kia cô gái nhỏ có thể không ngăn được ta." Tiết Hồng có chút đặc ý nói.

"Được rồi, ta đây sẽ không qua lo lắng nhiều, dù sao chỉ cần đứt đoạn tiếp theo gây họa là được." Ta xem một chút nàng, sau đó cau mày nói: "Trừ lần đó ra, ta còn có mấy cái sự tình cũng muốn hỏi người, xác thực nói, là cùng người thỉnh giáo một chút."

"Nói đi, người muốn hỏi gì?" Tiết Hồng đang khi nói chuyện, đối với Tống Vân trước ngoắc ngoắc tay, sau đó làm một cái kẹp khói thủ thế, Tống Vân trước ngay lập tức sẽ thuốc lá móc ra, ngoạn ngoạn cho nàng đốt lên.

Nàng đốt sau khi, phi thường tham lam hít một hơi sau khi, ngược mắt nhìn ta nói: "Có muốn hay không cũng tới một cây? Đây không phải là phổ thông khói, ta ở bên trong tăng thêm thứ tốt, hút sau khi, sẽ để cho người tiến vào một loại phi thường tuyệt vời trạng thái. Loại trạng thái này, từ trước đến nay, vẫn là chúng ta Vu Nữ cùng cái thế giới này tiến hành câu thông cùng trao đổi một loại hữu hiệu thủ pháp."

"Không cần quan trọng gì cả, ta bây giờ ngược lại yêu cầu nhờ một cây trấn định một chút tâm thần, " ta đối với Tiết Hồng nói.

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng một cái vỗ tay vang lên, giơ tay lên đối với ta chỉ chỉ, sau đó Tống Vân trước liền vội vàng chạy tới cho đốt điều thuốc.

Không thể không nói, lúc ấy Tống Vân trước cho ta đốt điều thuốc khi, ta về mặt cũng là rất có chút ít chấn động, dù sao người này nhưng là thiết thiết thật thật quan phương đại quan, bây giờ lại cho ta một cái không có danh tiếng gì hỗn tiểu tử đốt điều thuốc, phần này vinh dự cũng không phải là ai cũng có thể hưởng thụ được.

Cho nên, lúc ấy kia khỏi chút sau khi thức dậy, ta lập tức liền có chút ít tham lam hít một hơi thật dài, kết quả miệng vừa hạ xuống sau khi, ta lập tức cảm thấy tình huống có cái gì không đúng, đồ chơi này quá vọt, sắc ta chảy nước mắt, hơn nữa còn có một loại phi thường quái dị tê dại mùi, sau đó ta xem một chút kia điều thuốc, phát hiện chẳng qua chỉ là một cây tương tự xì gà một thứ, sau đó ta suy nghĩ người ngoại quốc khả năng cũng tương đối trọng khẩu vị, cho nên cũng liền chịu đựng tiếp tục nuốt xuống rồi, cũng không có nhiều suy nghĩ gì.

Sau đó ta liền hỏi Tiết Hồng nói: "Người nên là rất sớm đã nhìn ra ta là Đường Tăng thật, như vậy, ta muốn biết là, người là làm sao thấy được? Chẳng lẽ trên người của ta có cái gì đặc biệt rõ ràng sao?"

Nghe được ta lời nói, Tiết Hồng không cảm thấy là nhìn ta một cái nói: "Dạy người tu luyện khóa dương Quy Nguyên công pháp người không có nói cho người biết sao? Phàm là tu luyện môn công pháp này người, trời sinh so với thường nhân nhiều một bó Dương Hỏa, mà người Dương Hỏa thậm chí so với thường nhân nhiều hai bó, tìm Thường Âm khí cũng không dám đến gần người, chỉ cần là nói người trong, trên căn bản liếc mắt là có thể nhìn ra người lai lịch, những thứ này người cũng không biết sao?"

"Ta còn cái này không biết, ta chỉ biết là người cái trán cùng hai vai đều có Dương Hỏa, ta nhiều hai bó, ở cái gì địa phương?" Ta hỏi, cùng lúc đó trong lòng cũng có chút kỳ quái, tại sao gia gia không đem này chút ít sự tình sớm một chút nói cho ta biết chứ? Lão nhân gia luôn để cho ta tu luyện

một chút, kết quả ta ngược lại thật ra luyện thành, kết quả thành sống Đường Tăng, mà cái thế giới này yêu ma quỷ quái, thích ăn Đường Tăng thịt khốn kiếp tốt nhiều như vậy, tỷ như cái đó Vương Nhược Lan, tỷ như cái này Tiết Hồng, này nha, ta ở không biết gì dưới tình huống khắp nơi đi dạo lung tung du, không là một kiện tương đối nguy hiểm sự tình sao? Này cái sự tình, thấy thế nào đều giống như một người đẹp quang thân thể đi ra ngoài đi dạo đường lớn a, không bị luân x mới là lạ chứ.

"Hắc hắc, cái này liền không có phương tiện nói thẳng, tóm lại, chính là người cái vật kia vị trí có một cái, cái này gọi là che Âm Hỏa, còn có một cái ở sau lưng người, cái này gọi là phía sau ô dù, " Tiết Hồng đang khi nói chuyện, hút thuốc, ánh mắt có chút mê ly, ngay sau đó cuối cùng túm thân thể đứng lên, chỉ ngoài cửa sổ nói: "Mau nhìn, có Lưu Tinh Vũ!"

Nghe được nàng lời nói, ta theo bản năng nhìn ra ngoài, giới ạ, miệng vải đen rét đậm, cái quỷ gì cũng không có, nàng đây là từ nơi nào thấy Lưu Tinh Vũ?

Bất quá, cũng liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, không biết tại sao, đầu lại là có chút choáng váng đứng lên, tầm mắt cũng có chút mơ hồ, sau đó ta theo bản năng hít đầu một cái, cho là mình là mất máu quá nhiều, có chút choáng váng rồi, kết quả lại ngẩng đầu nhìn lúc, nhưng là bất ngờ phát hiện Tiết Hồng cả người bao phủ một tầng vàng sáng mờng lung, giống như tiên nữ một loại đứng ở đằng kia, không nói ra mê người, cái này làm cho ta theo bản năng đứng lên, hướng nàng xít tới.

"Hắc hắc, tới nha" nàng cũng mềm nhũn, cười tươi như hoa mà đi tới kéo ta.

Ta tinh thần hoảng hốt, trong tay điều thuốc quơ quơ, tốt hút một chút, sau đó, ở nơi này cái ngay miệng, ta đột nhiên tâm lý trầm xuống, đột nhiên ý thức được cái gì.

"Đây là cây gai!" Ta ngạc nhiên nhìn Tiết Hồng hỏi.

"Đúng vậy, Vu Nữ muốn Thông Linh thiên địa, đầu tiên muốn làm cho mình tiến vào một loại kỳ huyền trạng thái a, mau nhìn, biết bao mỹ Tinh Không a, thần Tiên Đô ở xem chúng ta đâu rồi, " Tiết Hồng có chút ý thức mơ hồ, phòng chừng bắt đầu sinh ra ảo giác.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng ném tiểu tội kia ác diệu thuốc, sau đó cũng lười đi quản nàng rồi, nhìn chung quanh một chút, chỉ có thể là lên dây cót tinh thần, trước tiên đem Tống Tiểu Linh ôm đến trên giường, cho nàng đắp chăn, để cho nàng cực kỳ nằm, sau đó ta xoay người lại nhào tới Kim Yến bên người, thật là ác đem trên người nàng sợi dây giải khai, về sau liền vội vàng đỡ nàng cánh tay đi ra ngoài.

Cái nhà này không ở lâu rồi, cái này Tiết Hồng quá bệnh thần kinh, ta chỉ có thể làm cho nàng chính mình thanh tỉnh.

Sau đó, đi tới phía ngoài phòng sau khi, đêm gió thổi một cái, nhất thời ta thanh tỉnh một ít, sau đó lão đảo đỡ Kim Yến đi về phía trước, lại không muốn bởi vì bước chân không yên, cùng nàng đồng thời ngã lăn ở rồi trong bồn hoa, sau đó ta vội vàng bò dậy, đưa tay đem Kim Yến lôi ra ngoài, lại không muốn bởi vì nàng y phục trên người bị Tiết Hồng kéo phá, bây giờ lại bị cây quét qua lau, lại là trực tiếp rơi, sau đó nàng cũng chỉ còn lại có một thân đồ lót mặc lên người rồi.

Bất quá, cho dù là như vậy, ta cũng không có cách nào chỉ có thể đem mình áo khoác cởi ra, phủ thêm cho nàng, về sau đỡ nàng tiếp tục đi ra ngoài, khó khăn lắm đi tới tường rào bên cạnh, lại phát hiện bằng vào bây giờ khí lực mình, vô luận như thế nào cũng không lên nổi kia tường rào, cuối cùng chỉ có thể là kéo Kim Yến, đồng thời dựa tường ngồi ở chân tường bên dưới thảo tầng bên trên.

Sau khi, ta đầu tiên là cảm giác có chút mơ mơ màng màng, tiếp theo đột nhiên có chút muốn ới, sau đó liền Mạn Thiên Tinh Quang lóng lánh, trắng sáng đột nhiên rơi đến trước mặt của ta, óng ánh trong suốt, oa lau, quả nhiên ảo giác là tốt đẹp như vậy sao?

Ta theo bản năng ôm vầng trăng kia hôn lên, cảm giác vô cùng thích hợp cùng thoải mái, không ngừng được liền lên xuống lục lọi.

Chương 237: Chiêu Tài Tiến Bảo 17

Một đêm này, ta cũng không biết mình là tại sao tới đây, tóm lại, vẫn là rơi vào trong sương mù, phiêu phiêu dục tiên a.

Ta còn cho tới bây giờ không có thử loại này cảm giác quái dị, cũng khó trách có người sẽ không ngăn được cái loại này độc dược cảm dỗ, tóm lại thích đắm chìm trong đó. Nói thật, đối với nhân sinh cả đời luôn là đi ở thất bại trên đường, từ đầu đến chân cái gì cũng sai người mà nói, lựa chọn có loại phương pháp này tự mình tê dại cùng trốn tránh, xác thực là một loại biện pháp rất tốt, dù sao đồ chơi này có thể để cho người thoải mái phiên thiên, hậu di chứng chính là sẽ nhanh chết, bất quá nếu nhân sinh đã thất bại, sẽ nhanh chết ngược lại là một loại giải thoát, này có cái gì không được chứ?

Người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận, ta cảm thấy, chỉ cần là chính mình chủ động đi lên Tà Lộ người, không có trách nhiệm, chỉ biết là trốn tránh, trời sinh liền hèn yếu vô năng người, là tuyệt đối không đáng giá đồng tình.

Luôn có người cảm giác mình ủy khuất, cảm giác mình đáng thương, cảm giác mình vô cùng bi thảm, thật ra thì, lại quên, thật ra thì mỗi người đều giống nhau, ai cũng sống được không dễ dàng, bất cứ lúc nào, chúng ta đều tiên muốn tự cường mới được.

Thân là Nhân Thượng Nhân khi muốn để mắt người bình thường, thân là người bình thường khi muốn để ý mình, nói chính là cái đạo lý này.

Cũng không biết ta là lúc nào tỉnh hồn lại, trước hư ảo cuối cùng là có chút cách ta đi xa, mới phát hiện mình nhức đầu phải hơn hờ ra.

Bất quá, ngay tại ta vẫn chưa có hoàn toàn thanh tỉnh khi, lại đột nhiên có một tiếng thét chói tai, đột nhiên đem ta chấn tỉnh.

Sau đó, ta bỗng nhiên ngồi dậy nhìn một chút, mới phát hiện Kim Yến cơ hồ toàn thân quả lộ mà ngồi ở trước mặt, đang dùng tay ôm ngực, mặt đầy hoảng sợ nhìn ta.

"Người, người đối với ta làm cái gì?" Kim Yến trợn mắt nhìn ta hỏi.

"Ta, ta không làm gì à?" Ta sờ rầm rầm vang đầu nói.

"Thúi lắm, người nghĩ rằng ta là người ngu à? Ta coi như là hôn mê, ta cũng có thể cảm giác được, người tên hỗn đản này, đi chết đi!" Kim Yến đang khi nói chuyện, đột nhiên đi phía trước đụng một cái, cái trán trực tiếp liền đập vào ta trên sống mũi, trong nháy mắt ta chỉ cảm thấy mũi tê dại một hồi, cả người theo bản năng lui về phía sau ngã xuống, còn chưa tới cùng nói ra câu nói thứ hai, trên bụng cũng đã gắng gượng bị cái thứ hai rồi.

Đây thật là tao tội, Kim Yến tên khốn này là lính đặc biệt xuất thân a, kia thân thủ tuyệt đối là kinh thế hãi tục, mặc dù không đấu lại Tiết Hồng loại này yêu nghiệt, nhưng mà trường trị ta nhưng là nửa phút sự tình a, huống chi ta bây giờ căn bản liền không còn khí lực phản kháng, cho nên, tiếp đó, suốt hai phút trong thời gian, ta cơ hồ là chỉ có thể ôm đầu co lại thành một đoàn, sau đó căn răng chịu đựng ba trăm sáu mươi độ toàn phương vị quyền đâm cước đá.

"Người đi chết đi!"

Kêu to một tiếng, Kim Yến lẳng không rơi xuống, thẳng tắp hướng trên người của ta một quyền đập xuống.

Lúc này, ta từ cánh tay trong khe hở nhìn trộm nhìn ra ngoài, mới phát hiện, nữ nhân này tựa hồ xác thực là có chút vấn đề. Nàng trên người đồ lót vẫn

tính là hoàn hảo, mấu chốt là, nàng hạ thân quần áo tại sao không thấy?

Này giới ạ, chẳng lẽ thật là ta xong rồi?

Ta tối hôm qua hi lý hồ đồ, rốt cuộc làm cái gì rồi hả? !

Bất quá, những thứ này tựa hồ không phải là ta bây giờ hần cân nhắc vấn đề, bởi vì, cùng với mưu đồ đi thưởng thức một người vóc dáng động lòng người nữ nhân lẳng không mà hàng, còn không bằng thật tốt nghĩ một hồi tiếp theo một quyền kia rốt cuộc có bao nhiêu trọng.

Cho nên, lúc ấy ta phản ứng đầu tiên chính là liền vội vàng thả bên trong lẫn một vòng, nhưng Hậu Kim Yến một quyền này dĩ nhiên là trực tiếp đập xuống đất.

Thật may đó là một cái sân cỏ, cho nên hần quả đấm vẫn tính là tiến hành hạ cánh nhẹ nhàng, nếu không lời nói, lần này phỏng chừng cũng sẽ để cho nàng bị thương rất nghiêm trọng.

Bất quá, này một lúc sau, Kim Yến nhưng là cũng có chút nhụt chí, không tránh khỏi là đem ta rơi ở bên cạnh áo khoác nhặt lên, phi đến trên người, sau đó lên trước tốt đá ta một cước, về sau chính là xoay người liền hướng xa xa cấp tốc chạy đi, chạy đi đồng thời, còn hung hãn đối với ta nói: "Người nhớ cho ta, ta nhất định sẽ không để cho ngươi tốt qua."

Thật là không dễ dàng a, nữ nhân này cuối cùng là đi nha.

Bất quá, ta cũng vậy có chút hiếu kỳ, không biết nàng đánh như thế nào đến đánh, đột nhiên liền đi, sau đó ta mê muội đứng lên, ngẩng đầu phát hiện cách đó không xa địa phương tựa hồ có bóng người đang đi, giờ mới hiểu được, cái đó Kim Yến hần là lo lắng người khác thấy nàng dáng vẻ, cho nên mới đi nha.

Đây cũng là đã cứu ta một mạng, bất quá nơi này là Tống gia sân, xa xa bóng người là ai ?

Ta có chút hiếu kỳ, theo bản năng qua đi nhìn một chút, mới phát hiện là ôm đầu, nghiêng ngã đi ra ngoài Tiết Hồng.

"Này, người không sao chứ? Đáp ứng ta sự tình có thể đừng quên." Ta nói với nàng.

"Yên tâm, sẽ không quên, ta bây giờ đầu rất thương, ta đi nghỉ ngơi một chút, người cũng đi về nghỉ ngơi đi, chờ người tới nữa khi, hết thầy đều sẽ khôi phục bình thường." Tiết Hồng nói xong, xoay người nghiêng ngã đi nha.

Thấy cái tình huống này, ta cũng vậy bất đắc dĩ, vào nhà nhìn một chút Tống Tiểu Linh, phát hiện nàng không có vấn đề gì, ta đây mới yên tâm rời đi.

Từ Tống gia sau khi đi ra, ta đánh xe trở lại gia gia sân. Gia gia nhất định là không ở nhà, ta từ cửa mang hơi có chút bữa ăn sáng trở về, đơn giản ăn xong rồi, ngã đầu đi nằm ngủ, tỉnh lại lần nữa khi, đã là buổi trưa.

Tắm, thu thập một phen, cảm giác cả người cũng biết dễ chịu rồi rất nhiều, tinh thần cũng khôi phục, ngoại trừ trên người cùng trên mặt bị Kim Yến đá thương những thứ kia máu ứ đọng còn có chút đau ra, còn lại cũng khá vô cùng.

Mặc xong một thân quần áo sạch, suy nghĩ một chút, chuẩn bị đi ra ngoài trước ăn cơm trưa, sau đó đi một chuyến nữa Tống gia.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ta vừa ra cửa đầu rồi, một chiếc màu

đỏ xe con thẳng tắp liền đánh tới, thật may ta phản ứng nhanh, lập tức tránh ra, nếu không chắc là phải bị đụng chết.

Sau đó, ngay tại ta cái miệng chuẩn bị tức miệng mắng to khi, chiếc xe kia đột nhiên một cái trôi đi ngừng lại, nhưng sau cửa xe mở ra, từ bên trong xuống tới một người.

Không thể không nói, lúc ấy thấy người kia, ta trực tiếp tâm lý liền run lên, theo bản năng một tiếng quái khiếu, quay đầu chạy.

"Lô Tiểu Bắc, có loại người đứng lại đó cho ta!"

Một tiếng thét chói tai, Kim Yến bước nhanh đuổi theo.

Sau đó, ước chừng thập phần chung sau, để cho ta cảm thấy có chút tan vỡ là, vốn là ta cho là mình chạy bộ rất nhanh, thể lực nghe cho kỹ, kết quả cuối cùng nhưng vẫn là bị Kim Yến đuổi kịp, hơn nữa gần chết ở một nơi chết trong đường hẻm.

"Người theo ta thì chạy, so với sức chịu đựng? Nói thật không sợ nói cho người biết, ta ở bộ đội khi, việt dã huấn luyện dã ngoại năm mươi km, hay là đường núi, ta đều là mang nặng 30 kg chạy xuống, " Kim Yến vừa nói chuyện, một bên nhào nặn cổ tay, đem trên tay mình mang bao tay buộc chặt rồi.

Lúc này, ta thật là có chút không biết nên nói thế nào mới tốt nữa.

Nữ nhân này, cũng thật thua thiệt nàng là một lính đặc biệt, còn mang nặng 30 kg việt dã huấn luyện dã ngoại, nàng kia hẳn dung mạo rất trắng mới đúng a, nhưng là nàng hết lần này tới lần khác vóc người cao gầy, tóc dài xõa vai, ngũ quan đáng đẹp, lúc này một thân màu đen cao bồi, trên người thúc yếu, hạ thân chân dài, đạp đày bằng dây buộc tiểu giày da, thậm chí

còn đeo kính mát, thấy thế nào đều giống như diễn TV cái loại này bình hoa, mà không giống như là chân chính có thể đánh người a, nhưng mà, đáng tiếc là, nàng chính là chẳng những có thể chạy, hơn nữa có thể đánh, ngược lại ta tạm thời còn chưa phải là nàng đối thủ.

Bất quá, dù sao ta là nam nhân, hơn nữa còn là có cố sự nam nhân, cho nên ta không thể tùy tiện bị nàng hù dọa, cho nên khi xuống, thấy nàng hoa chân múa tay, lại muốn lên tới hành hung ta, ta trực tiếp liền không bình tĩnh, theo bản năng thở gấp một cái khí thô, cau mày nhìn nàng nói: "Nữ nhân, người không nên quá mức phân ròi, cái gì quá không được sự tình, coi như ta đem người thế nào, ghê gớm ta cười người còn không được sao? Ta không phải là cái loại này không chịu trách nhiệm người. Hơn nữa, bây giờ sự tình rốt cuộc là như thế nào, còn chưa nhất định đâu rồi, tối hôm qua ta cũng vậy đầu óc choáng váng, gặp người khác nói, căn bản liền không biết mình làm cái gì, lúc ấy ta chỉ là muốn đem người cứu ra ngoài, kết quả là rớt ở bên tường rồi, nào biết sau đó sẽ biến thành cái dáng vẻ kia? Ta khuyên người đứng đầu tốt yên tĩnh một chút, quả thực không được người đi bệnh viện kiểm tra một chút, kết luận mình đã * rồi, rồi hãy tới tìm ta báo thù có được hay không? Người lại như vậy dây dưa tiếp, ta nhưng là phải trả đũa rồi hả? Đừng tưởng rằng người là cái gì lính đặc biệt, ở trong mắt ta, người vĩnh viễn chỉ là một nữ nhân mà thôi, nếu đánh thật, ta sẽ không thua một nữ nhân!"

"Người chắc chắn người sẽ không thua? Đã như vậy, vậy người mặc dù trả đũa, ta nhìn người có vài phần loại!" Kim Yến căn bản liền không nghe vào ta lời nói, tiến lên lên một cước hướng trên mặt ta đạp xuống tới.

Tê đại, nữ nhân này chân quá dài, tùy tiện một cước liền thích cao như vậy!

Bất quá ta cũng không phải ăn chay, trùn xuống thân, đi theo liền muốn đi đánh nàng chân, nào biết nàng là một hai đá vào cẳng chân, ta mới vừa đi phía trước dựa vào, nàng ngoài ra một chân đã rời đi mặt đất, trực tiếp một

cước đá vào ta trên cánh tay, nhất thời ta đau đến một trận hừ hừ, ngay cả vôi vàng che cánh tay lui về phía sau, sau đó ta lắc lư cánh tay, nhìn một chút nàng, không thể không nghiêm túc, nắm chặt quả đấm cùng với nàng làm.

Nhưng mà, sau ba phút, ta nhưng là đã ôm bụng, lần nữa sử xuất lần trước phương pháp kia, toàn thân co lại thành một đoàn, nằm trên đất bị đòn.

Này đoán chừng là ta bằng sinh tới nay đứng đầu mất thể diện chuyện, lại bị một nữ nhân đánh vãi răng đầy đất, ta thật là liên tưởng từ bỏ ý định đều có.

"Hừ, vô dụng như vậy, còn dám động thủ với ta, thật là buồn cười, nói cho người biết, từ nay về sau, ta lúc nào không vui, sẽ tới đánh người, người liền chờ xem!" Kim Yến nói xong sau khi, phi thường phách lối xoay người rời đi.

Thấy nàng đi, ta đây mới dám ngồi dậy, sau đó sờ một cái đã bị đánh sưng mặt, bất đắc dĩ nhìn nàng bóng lưng nói: " Này, có thể hay không trước đem lời nói rõ ràng ra? Ta rốt cuộc có hay không đem người —— "

"Im miệng, không cho người nhắc lại kia cái sự tình, nếu không người sẽ chết thảm hại hơn!" Kim Yến hung hãn trợn mắt nhìn ta liếc mắt, đi tới hồ đồng khẩu, ở nơi đó do dự một chút, tiếp theo nhưng là xoay người tốt hướng ta đi tới.

Thảo người nãi nãi, chẳng lẽ còn không có đánh thoải mái?

Lúc đó ta thật là có chút nóng nảy, lòng nói không đánh lại người, ta chạy chứ, như vậy không ngừng bị đòn, cũng không phải là quá ngốc dựng lên sao?

Cho nên, lúc ấy thấy nàng đi về tới, ta liền vội vàng đứng lên, liều mạng phá ở bên cạnh đầu tường muốn leo lên, nhưng không nghĩ, ta còn chưa lên đi đâu rồi, Kim Yến đi tới bên cạnh ta, phi thường nhẹ nhàng nhảy một cái, đưa tay vói vào tường kia đầu, đã dẫn đầu leo lên, đứng ở bên trên, hai tay ôm ngực, cư cao lâm hạ nhìn ta.

"Được rồi, cô nãi nãi, ta biết lỗi rồi, người nói người tốt cuộc muốn thế nào đi, người nếu là thật muốn trừng phạt ta, yêu cầu người đi báo án, đem ta bắt đi, ta bây giờ rất tưởng niệm những thứ kia khả ái cảnh sát các thúc thúc, " ta bất đắc dĩ trở lại trên đất, vẻ mặt đưa đám, nhìn Kim Yến nói.

"Hừ, nghĩ khinh địch như vậy liền kết? Không dễ dàng như vậy, " Kim Yến đang khi nói chuyện, từ trên tường nhảy xuống, phi thường tiêu sái địa lý một cái đầu dưới phát nói: "Người không phải nói người phải phụ trách sao? Ta bây giờ đói."

"Ta mời người ăn cơm, " ta vội vàng nói.

"Vây đi thôi, " Kim Yến đang khi nói chuyện, xoay người đi ra ngoài.

Thấy cái này tình trạng, ta chỉ có thể là khổ bức mà đi theo.

Vì vậy, sau mười lăm phút, ven đường Trùng Khánh người ta lâu hai một cái gần cửa sổ Trang Nhã trong, một cái sừng mặt sừng mũi khổ bức nam, mặt đầy tan vỡ mà ngồi ở đằng kia, nhìn lên trước mặt thức ăn, nhạt như nước ốc, mà đối diện một cái tóc dài phất phới, đeo kính mát, hư hư thực thực người đuôi nữ nhân, chính phi thường thú vị mà ăn chính mình mỹ vị thức ăn.

"Ta nói, " tốt nửa ngày, ta còn là không nhin được nhìn Kim Yến nói: "Cái đó, người chắc chắn ta đem người —— "

"Ta nói rồi, đừng nhắc lại nữa kia cái sự tình, " Kim Yến giương mắt nhìn ta một chút nói.

"Nhưng là như người vậy để cho ta làm sao bây giờ? Sự tình chung quy phải nói rõ ràng đúng hay không? Người là phải bồi thường vẫn là phải cái gì, luôn như vậy không minh bạch, chẳng lẽ là nghĩ rằng ta, nói cho người biết, ta rất bận rộn, có thể không có thời gian chơi với người!" Ta cũng có chút nổi giận, vỗ bàn đứng lên.

"Người không phải là phải đi tìm người gia gia, sau đó giúp cái đó manh nữ tiểu nha đầu tìm chữa trị con mắt cái gì chuyển vận Xà Vương sao? Người thật rất bận rộn không ?" Kim Yến giương mắt nhìn ta một cái nói: "Nói như vậy, người xác thực là ưa thích tên tiểu nha đầu kia, có đúng hay không?"

"Cái này không liên hệ gì tới người, " ta ngồi xuống, nói một cách lạnh lùng.

"Vậy cũng tốt, ta đi chung với người tìm người gia gia, ngược lại ta cũng không cái gì sự tình làm, thân thể người tay kém như vậy, đến lúc đó ta mới có thể bảo vệ được người, " Kim Yến nói.

Kim Yến lời nói để cho ta tâm lý một bức bối, tốt nửa ngày cũng không lời nói, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn nàng nói: "Người rất cuộc muốn như thế nào?"

"Ta cũng không biết, ngược lại tâm lý rất loạn, vừa vận người là không thể hả giận đối tượng, liền theo người chứ, người không muốn sao?" Nàng nói chuyện ngay miệng, khoe miệng hướng cắn câu câu, trong tay đũa cũng nắm chặt, sau đó ta ngay lập tức sẽ gạt đầu như già tôi nói: "Nguyên ý, nguyên ý, ta mẹ hần nguyên ý!"

"Vây cũng tốt, trả tiền đi, chuẩn bị lên đường, ta lái xe đưa người, " nàng nói xong, cầm chén đĩa đẩy một cái, đứng lên đi ra ngoài.

Bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là đi trả tiền, sau đó nhìn chính mình mấy có lẽ đã khô hết ví tiền, suy nghĩ phải đi làm ít tiền, theo bản năng liền đưa tay sờ một cái trong túi khối kia Kim Nguyên Bảo, sau đó sẽ để cho Kim Yến chở ta đi đồ cổ được.

Sau hai mươi phút, đến khoảng cách gần đây một nhà đồ cổ đi, thuận lợi đem Kim Nguyên Bảo xuất thủ, tới tay suốt 10 vạn đồng, tám chục ngàn khối tồn tại Caly, còn sót lại hai chục ngàn đối tiền mặt, mang ở trên người.

"Có tiền mà, " trở lại trong xe sau khi, Kim Yến nhìn ta bĩu môi nói.

"Tiền lẻ, người cầm đi những thứ đó, tùy tiện cái nào đều không so với ta cái tiện nghi này, " ta nói với nàng.

"Cũng đúng a, " Kim Yến đắc ý nở nụ cười nói: "Bất quá, những thứ kia là ta tiền gửi ngân hàng, với người không quan hệ, bây giờ ta là người bảo tiêu, người có phải hay không nên đem ta tiền lương trước ứng trước một tháng?"

"Ta muốn lúc nào xin người làm bảo tiêu?" Ta nhìn nàng, nghi ngờ hỏi.

"Ta nói, có vấn đề sao?" Nàng xoay người lại nhìn ta một chút hỏi.

"Được rồi, không thành vấn đề, đây là 1 vạn tệ, coi là tháng này, được chưa?" Ta đem một chồng giấy lớn đưa tới.

"Này còn tạm được, " Kim Yến đem tiền nhận lấy đi, hướng trong bóp da nhét vào, sau đó khởi động xe nói: "Tiếp theo đi nơi nào?"

"Tổng gia, còn có thể đi đâu trong?" Ta bĩu môi một cái, sau đó tốt nói với nàng: "Đến lúc bên kia, người ước chừng phải an tâm làm xong bảo tiêu, không nên nói bậy bạ."

"Ta chỉ là người bảo tiêu, nhưng mà nói chuyện sự tình không thuộc người trông coi, " Kim Yến hoàn toàn không thèm ngó đến ta, sau đó chột đạp cần ga, xe liền biểu rồi đi ra ngoài, ta bất đắc dĩ dựa vào tại chỗ ngồi bên trên, cảm giác không trung tốt âm trầm, làm sao lại dính lên một cái như vậy khó dây dưa nữ nhân đây?

Cũng không lâu lắm thời gian, đã tới Tổng cửa nhà, thời gian ước chừng là buổi chiều hai ba chút đáng về.

Gõ cửa đi vào, mới phát hiện trong sân hơi nóng náo, người nhà họ Tổng cơ hồ đều tại, ngoại trừ Tổng Tiểu Linh ra, nhìn kỹ bên dưới, mới phát hiện là đang ở giúp Tiết Hồng dời hành lý, nàng thật giống như thật muốn đi ra ngoài lữ hành.

Tổng Vân trước đứng ở xe bên cạnh, nhìn Tiết Hồng nói: "Thế nào đột nhiên thì đi xa như vậy địa phương? Tây Âu a, kia chỗ ngồi, người có thể thói quen sao?"

"Không nhiều đi một chút, chờ lớn tuổi, coi như không còn kịp rồi, " Tiết Hồng một thân váy đầm dài màu trắng, vây quanh khăn quàng, đeo kính mát, có thể nói là hết sức sặc sỡ.

"Vậy được đi, đến bên kia, nhớ điện thoại cho ta, " Tổng Vân nói chuyện trước đang lúc, giúp Tiết Hồng mở cửa xe ra, sau đó mục đích đưa xe lái ra khỏi sân, này mới khiến người nhà trước tán mát, sau đó chính hấn chính là đi tới trước, nhìn ta nói: "Kỳ thi cuối kết thúc sao? Bây giờ rảnh rồi rồi sao?"

"Ừ, cũng đã thi xong, có thể chuyên tâm làm chuyện." Ta đối với hắn gật đầu một cái, nghĩ đến hắn tối hôm qua cho ta đốt thuốc đáng vẽ, chắc hắn đối với kia chút ít sự tình cũng đã hoàn toàn không nhớ rõ.

Cũng không biết Tiết Hồng có hay không giúp hắn cùng Tống Tiểu Linh giải trừ Vu Độc chi thuật, bất quá, bất kể như thế nào, Tiết Hồng đã rời đi, chắc hắn tiếp đó, bọn họ có thể qua bình tĩnh một chút sinh sống.

"Vị này là ai?" Tống Vân trước nhìn một chút Kim Yến hỏi.

"Nàng là ta mời đến giúp đỡ bằng hữu, thân thủ rất tốt, kêu Kim Yến, " ta giúp bọn hắn giới thiệu một chút.

"Xin chào, " Kim Yến cùng Tống Vân trước bắt tay một cái, làm bộ như không nhận biết. Bất quá thật giống như bọn họ đúng là không nhận biết.

"Kia đi vào ngồi xuống nói đi, " Tống Vân trước mang theo chúng ta vào phòng khách, ngồi xuống, để cho người rót nước trà, này mới đối với ta nói: "Nam Sơn tiên sinh đã lên đường, phỏng chừng bây giờ đã tới mục đích rồi, tình huống cụ thể ra sao, ta bên này tạm thời còn không quá rõ. Nếu như người muốn qua đi lời nói, ta giúp người chuẩn bị một chút, nay Lâm Thiên sắc quá muộn, không bằng trước hết ở ta nơi này bên ở một đêm, ngày mai ta sắp xếp người đưa người đi sân bay, người thấy thế nào?"

"Cũng được a, cụ thể là đi cái gì địa phương?" Ta nhìn Tống Vân trước hỏi.

"Australia, " Tống Vân trước khi nói ra.

ĐxxCM!

Lúc đó nghe nói như vậy, ta trực tiếp liền có chút bối rối, không tránh khỏi liền bật thốt lên: "Tại sao là nước ngoài?"

"Ta ngay từ đầu cũng không nói là quốc nội a, " Tống Vân xem trước đến ta nói nói.

Lần này, ta hoàn toàn bằng, tốt nửa ngày mới bắt đắc dĩ thở dài một cái nói:
"Vậy cũng tốt, người tới an bài đi."

Chương 238: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười tám. . .

"Đã như vậy, ta đây để cho người cho các người chuẩn bị một chút, trước ở chỗ này của ta nghỉ ngơi một đêm, sáng mai lên đường đi, " Tổng Vân nói chuyện trước đang lúc, kêu người đến dẫn chúng ta đi xuống.

Ta đứng lên, chuẩn bị đi, đột nhiên nghĩ tới cái sự tình đến, liền hỏi hần Tổng Tiểu Linh thế nào.

Hần nói Tổng Tiểu Linh không việc gì, sau đó tựa hồ nhớ tới ta cùng Tổng Tiểu Linh là nhận biết, vì vậy liền gật gật đầu nói: "Cũng tốt, người trước đi Tiểu Linh bên kia đi, theo nàng trò chuyện cũng là được, đứa nhỏ này bình thường lão là ở một mình, ta lo lắng nàng buồn sinh ra bệnh."

Ta gật đầu một cái, đi theo cái đó người dẫn đường, đi tới hậu viện, rất nhanh đi tới Tổng Tiểu Linh cửa viện.

Đến nơi này, ta để cho cái đó người dẫn đường đi về trước đi, sau đó ta xoay người nhìn một chút Kim Yến, hỏi nàng có nên đi vào hay không, nàng nở nụ cười gằn, không nói gì, nhưng mà ý kia đã rất rõ ràng rồi, nàng là nhất định phải một tắc cũng không rời theo sát ta, cái tình huống này để cho ta có chút bất đắc dĩ, suy nghĩ tối ngủ khi, có phải hay không cũng phải cùng giường chung gối, vốn là này cái sự tình đúng rất đẹp hay ngoạn ý nhi, nhưng mà vừa nghĩ tới cô ấy là long tinh hổ mãnh đáng vẻ, ta rất lo lắng ta lực eo theo không kịp.

Hơn nữa, ta rất sợ hãi nàng một cái không vui, trực tiếp lúc ngủ sau khi sử dụng ra cái gì bắt Cách Đấu Thuật đối phó ta, nói như vậy, phỏng chừng ta thì không phải là thất lực cơ vất vả mà sinh bệnh vấn đề, khả năng trực tiếp bị đánh thành tàn phế!

Thấy nàng không trả lời, ta không nói thêm nữa, mặc cho nàng đi theo, sau đó ta đẩy cửa ra, đi tới trong sân.

Mới vừa đi vào, liền gặp được Tống Tiểu Linh mặt đầy yên tĩnh mà ngồi ở trước cửa hành lang xuống trên ghế, giương một đôi trống rỗng con mắt, tựa hồ là đang nhìn cái thế giới này, lại tựa hồ là đang đợi cái gì. Nàng bảo mẫu ngồi ở bên cạnh nàng chỗ ngồi, nhẹ nhàng táy máy Tiểu Trà mấy dĩa trà ngon đèn, phảng phất như là muốn cùng nàng nói chút gì, nhưng là lại vẫn luôn là mặt đầy lo âu vẻ mặt, sau đó lại tốt không có nói ra.

Lúc đó, thấy Tống Tiểu Linh dáng vẻ, ta cũng không biết tại sao, đột nhiên tâm lý cũng có chút lo âu, luôn cảm thấy này không giống như là bình thường thấy Tống Tiểu Linh, cho nên khi xuống ta tâm lý cũng có chút lo lắng, theo bản năng đi lên phía trước, đối với Tống tiểu Linh Đạo: "Tiểu Linh, hôm nay người cảm giác vẫn khỏe chứ?"

Ta đây lời nói nhìn như là phổ thông thăm hỏi sức khỏe, thật ra thì ta là lo lắng tối ngày hôm qua sự tình đối với nàng có ảnh hưởng, trọng yếu nhất là lo lắng nàng tâm lý có trí nhớ, nói như vậy, có thể liền có chút phiền phức rồi.

Nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh bóng người hơi run rẩy một chút, sau đó nàng thoáng cái từ trên ghế đứng lên, sau đó nàng là có chút điên cuồng hướng ta vọt tới.

Ngay từ đầu khi, ta còn tưởng rằng nàng là muốn chạy tới nhào tới ta trong ngực, nhưng mà, ta sai lầm rồi, nàng mặc dù không thấy được ta, nhưng mà nàng lại đung đung đưa đưa mà, vẫn là bắt lại ta ống tay áo, sau đó nàng khẩn yếu đến răng, mặt đầy nén thành xanh Tử Sắc, không nói một lời, giơ tay lên liền liều mạng hướng trên người của ta đập, đồng thời chân nhỏ cũng ở đây liều mạng đá ta.

Tống Tiểu Linh cử động để cho ta một trận ngạc nhiên, lúc ấy cũng không biết tại sao, ta cuối cùng đứng ở đằng kia động một cái đều không di

chuyển, mặc cho nàng quyền cước gia tăng, kia tình trạng giống như ta làm cái gì có lỗi với nàng sự tình như thế.

Cái này ngay miệng, Tống Tiểu Linh bảo mẫu cùng Kim Yến cũng chạy tới định đem Tống Tiểu Linh kéo ra, nhưng mà Tống Tiểu Linh lại giống như người điên một dạng Híz-khà zz Hí-zzz mà găm nhẹ đến, liều mạng ườn ẹo thân thể không làm cho các nàng kéo ra, cuối cùng thậm chí cắn một cái ở trên tay ta, ta lập tức đau đến nước mắt cũng sắp muốn chảy xuống.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, Kim Yến không tránh khỏi là một cái tát đánh vào Tống Tiểu Linh trên mặt, nhất thời nhất thanh thúy hưởng, Tống Tiểu Linh ngẩn ra, răng buông lỏng, cả người giật mình, sau đó nhanh chóng bị nàng bảo mẫu ôm vào trong nhà đi.

"Người làm gì?" Lúc này, cũng không biết tại sao, đối với Kim Yến cử động, ta nhưng là lên cơn giận dữ, theo bản năng đối với nàng găm lên giận dữ, giơ tay lên liền hưởng trên mặt nàng đánh tới.

Vốn là, lấy Kim Yến thân thủ, ta là căn bản đánh liền không tới nàng, mấu chốt là, Kim Yến lúc này, hoàn toàn không có phòng bị, cho nên ta một tát này kết kết thật thật đánh trúng, sau đó sau khi đánh xong, chính ta trước liền giật mình, Kim Yến càng là vô cùng ngạc nhiên mà xoay người lại nhìn ta, về sau nhưng là lạnh rên một tiếng nói: "Tì chết!" Sau đó nàng một cái bên trơn nhãn thích, trực tiếp đá vào ta trên bụng, sau đó ta cả người lảo đảo ra đến gần cách xa năm mét mới ngã nhào trên đất.

Từ dưới đất bò dậy sau khi, ta ngồi ở đằng kia thở hào hển, trong đầu liều mạng sửa sang lại suy nghĩ, nghĩ muốn biết rõ ràng hết thảy các thứ này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Từ tình huống bây giờ đến xem, rất hiển nhiên, Tống Tiểu Linh đã biết rồi tối ngày hôm qua chuyện, sau đó nàng hẳn là bởi vì ta hưởng Tiết Hồng

thỏa hiệp, cho nên hẳn tâm lý có chút thống hận ta.

Đây chính là có chút khó làm, nhưng là bất kể như thế nào rồi, oan gia nên cời không nên buộc, ta còn là phải đối mặt này cái sự tình mới được, cho nên khi xuống ta vẫn là từ dưới đất đứng lên, sau đó hướng trong phòng đi vào.

"Đây chính là người thích tên tiểu nha đầu kia chứ ? Rất không tồi, " Kim Yến đứng ở cửa hiên xuống, hai tay ôm nghi ngờ, cười lạnh nhìn ta.

Ta bất đắc dĩ thở dài một cái, đi ngang qua bên người nàng khi, theo bản năng nói khẽ với nàng nói: "Thật xin lỗi, mới vừa rồi ta có chút trùng động."

"Lần sau không được phá lệ, nếu như lần kế nữa, người nên sẽ biết rõ mình kết quả thì như thế nào." Kim Yến nhìn ta, hừ lạnh nói.

" Được, ta minh bạch, ta đi vào trước, " ta nói chuyện đang lúc đi vào trong.

Nhìn thấy ta đi vào trong, Kim Yến nhìn ta một cái nói: "Người thể chất không tệ, ít nhất là thật chịu đánh, cho nên, người nhiều hơn nữa giao điểm học phí, ta có thể cân nhắc dạy dỗ người thế nào cùng người đánh nhau."

"Cám ơn, có rảnh rồi rồi hãy nói, " ta thở hỗn hển, cảm giác bụng xé như thế, thật ra thì mới vừa rồi một cước kia, thật lòng sắp đem ta đập chết rồi, nhưng mà đáng tiếc a, ta đuối lý ở phía trước, cho nên ta chỉ có thể cắn răng nhẫn nhịn.

Vào đến phòng trong sau khi, mới phát hiện Tống Tiểu Linh đã yên tĩnh lại, chính lẳng lẳng mà ngồi ở giường một bên, cái đó người giúp việc đang ở luống cuống tay chân cầm khăn lông giúp nàng lau mặt.

Nhìn thấy ta đi vào, kia người giúp việc không cảm thấy là lòng tràn đầy lo âu và khẩn trương.

"Không việc gì, người đi ra ngoài trước đi, ta cùng Tiểu Linh trò chuyện, yên tâm đi, ta tuyệt đối sẽ không tổn thương nàng." Ta đối với kia người giúp việc nói.

Nghe được ta lời nói, kia người giúp việc theo bản năng nhìn một chút Tống Tiểu Linh, phát hiện nàng không phản ứng gì, tựa hồ là thầm chấp nhận, sau đó nàng lúc này mới buông xuống đồ vật, cẩn thận mỗi bước đi mà lui ra ngoài cửa.

Người giúp việc đi sau khi, ta từ trên bàn cầm lên kia cái khăn lông, đi tới Tống Tiểu Linh trước mặt, ngồi xổm người xuống, một bên nhẹ nhàng giúp nàng lau chùi trên mặt nước mắt cùng tro bụi, một bên hỏi nàng nói: "Rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình? Có sự tình người muốn nói ra, không muốn ở tâm lý. Người không nói ra, ta làm sao biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đây?"

Nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh theo bản năng cắn cắn môi, ngay sau đó nhưng là hỏi ta nói: "Tối ngày hôm qua người đã tới, cái đó tiện nữ nhân cũng đã tới, người nói cho, rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình?"

Tống Tiểu Linh lời này để cho ta ngẩn ra, như thế xem ra, nàng tựa hồ còn không biết tối hôm qua rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình, chỉ là hơi có chút cảm giác mà thôi, bất quá, ta rất ngạc nhiên là, tại sao nàng tức giận như vậy đây?

Ngay sau đó ta suy tư một chút, hay là đối với nàng nói: "Người rốt cuộc thế nào?"

"Ta cho người đi phá hư người nữ kia Nhân Linh cây, người làm sao?"
Tống Tiểu Linh hỏi ta nói.

"Ta, " ta hít sâu một hơi, cuối cùng vẫn là nói với nàng: "Người tốt cuộc biết cái gì? Nữ nhân kia đã đi rồi, người yên tâm đi, sau này nàng khả năng cũng sẽ không trở lại nữa. Ta cảm thấy đến oan gia nên cời không nên buộc "

"Người, nói như vậy, người quả nhiên là cùng nàng giảng hòa rồi sao?"
Nghe được ta lời nói, Tống Tiểu Linh không tránh khỏi đầu vai có chút run rẩy, sau đó nàng đột nhiên một cái chết tử địa bắt được ta cánh tay, nước mắt tràn ra, một đôi trống không con mắt chết tử địa nhìn ta chăm chăm nói: "Người biết không? Mẫu thân cùng tỷ tỷ đều không thấy, người tên hồn đản này, người trả cho ta mẫu thân, người trả cho ta tỷ tỷ, người trả cho ta, người trả cho ta "

Trong nháy mắt, ta tựa hồ biết sự tình tốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Ngay sau đó, ta theo bản năng nhắm lại con mắt, tiến vào Thông Linh trạng thái, sau đó ta nhưng là phát hiện, phòng này trong đúng là rỗng tuếch rồi, ta chỉ có thể cảm ứng được theo sát ở đằng sau ta giày linh, còn lại lại cái gì cũng không có, vách tường tường không có quý rồi, mà Tống Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ cũng cũng không có.

Rất hiển nhiên, Tiết Hồng thanh trừ vách tường tường quý khi, thuận đường đem Tống Tiểu Linh mẫu thân cùng tỷ tỷ Âm Hồn cũng đều thanh trừ. Ta không biết nàng đem mẹ con này hai Âm Hồn thế nào, nhưng mà, bây giờ nói gì cũng đã chậm, ta duy nhất có thể làm, liền là hy vọng Tiết Hồng không có làm quá tuyệt, không có đem hai mẹ con Âm Hồn toàn bộ đều đánh tan, nói như vậy, chỉ cần các nàng là bình yên đi đầu thai, hết thảy còn dễ nói.

Thật ra thì, như vậy kết quả, là so giá phù hợp trong nội tâm của ta dự trù, dù sao, Tống Tiểu Linh mẫu thân và tỷ tỷ Âm Hồn nếu như một mực trêu chọc lưu ở trong phòng này không rời đi lời nói, như vậy Tống Tiểu Linh thân thể vĩnh viễn cũng sẽ không tốt. Bây giờ các nàng rời đi, mặc dù ngay từ đầu khi, Tống Tiểu Linh sẽ phi thường khổ sở, nhưng mà dù sao chỉ là nhất thời, sau này nàng sẽ từ từ tốt, sau đó, ta cùng gia gia sẽ giúp nàng tìm tới chữa khỏi con mắt được liệu, nói như vậy, nàng liền hoàn toàn trở thành một bình thường cô gái, nhân sinh cũng bước vào chính quỹ, đây là không còn gì tốt hơn nhất chuyện.

Nhưng mà, bây giờ Tống Tiểu Linh rất hiển nhiên không hiểu này chút ít sự tình, chủ yếu là không thể nào tiếp thu được mẫu thân và tỷ tỷ rời đi, cho nên hẳn cơ hồ là điên rồi như thế.

Lúc đó, nhìn nàng tận lực kìm nén nội tình bên trong, không thể làm gì đáng vẻ, ta duy nhất có thể làm, chính là lặng lẽ chịu đựng nàng đánh lẫn nhau, sau đó dụng lực ôm lấy nàng, tận lực bình phục nàng tâm tình.

Không biết qua bao lâu thời gian, đột nhiên quay đầu nhìn lên, mới phát hiện Tống Vân trước đã cau mày đứng ở trong căn phòng, sau đó ta vội vàng buông lỏng Tống Tiểu Linh, đứng dậy cùng Tống Vân trước lên tiếng chào.

"Chuyện gì xảy ra?" Tống Vân trước mắt lạnh nhìn ta, sau đó tốt nhìn nước mắt như mưa, khóc thành một đoàn Tống Tiểu Linh.

Bởi vì Tống Vân xuất hiện trước, Tống Tiểu Linh tỉnh táo một ít, sau đó nàng xoa xoa nước mắt, sau đó nhưng là đối với Tống Vân trước nói: "Ta không sao, các người đều đi ra ngoài đi."

Nghe được Tống Tiểu Linh lời nói, Tống Vân trước cũng là bất đắc dĩ, xoay người lại kêu người giúp việc vào tới chiếu cố Tống Tiểu Linh, sau đó

chính là mang theo ta cùng đi ra nhà.

Đến trong sân, Tống Vân trước thở dài một cái, xoay người lại nhìn ta nói: "Ta nữ nhi này, cho tới nay, tâm tình đều là cực kỳ bình tĩnh kia một loại, ta trên căn bản không làm sao thấy được qua nàng cười, cũng chưa từng thấy nàng khóc, nhưng mà, từ người xuất hiện sau khi, nàng tâm tình thật giống như ba động mà rất lợi hại, người có thể hay không nói cho ta biết đây rốt cuộc là chuyện gì?"

Đúng vậy, đây rốt cuộc là chuyện gì? Ta cho người biết trong này sự tình nhưng là phức tạp đi, nhưng mà ta có thể nói cho người biết sao? Không thể, tuyệt đối không thể, bởi vì người biết cũng vô ích!

Ngay sau đó ta bất đắc dĩ thở dài một cái, cuối cùng chỉ có thể dùng một câu vụn vặt đầu lời nói qua loa lấy lệ nói: "Thật xin lỗi, đều là ta không được, là ta chọc giận nàng không vui, bất quá ngài yên tâm, ta sẽ tận lực đem nàng dỗ tốt."

"Vậy được đi, cô gái là muốn dỗ, đặc biệt là Tiểu Linh như vậy, ta không hy vọng nàng bị ủy khuất, biết không?" Tống Vân xem trước đến ta nói nói.

"Ta biết rồi, " ta nói nói.

"Vậy được, ta đây đi làm việc trước, các người ngây ngô một hồi, cũng đi nghỉ ngơi đi, không nên để cho tiểu Linh Tình tự ba động thật lợi hại." Tống Vân trước nói xong, vào phòng cùng Tống Tiểu Linh nói mấy câu nói, sau đó mới rời đi.

Nhìn Tống Vân rời đi trước, Kim Yến vừa móc ra một điều thuốc rút ra, một bên hỏi ta nói: "Đây chính là người nói thế nào cái đại quan a, cảm giác rất không tồi đáng vẽ, ta ngược lại thật ra có chút động lòng đây."

"Động tâm không bằng hành động, thích liền dùng cảm đuổi theo." Ta không tâm tình cùng nàng đùa, xoay người đi vào trong phòng, nhìn Tống Tiểu Linh dáng vẻ, cũng không biết nên làm cái gì mới phải, cuối cùng chỉ có thể là buồn buồn ở bên cạnh bên trên ngồi xuống.

Sau đó, một cái để cho ta không tưởng được sự tình xảy ra, ta ngồi rồi sau một hồi, bên tai cuối cùng vang lên một cái thanh âm nói: "Cần ta giúp một tay sao?"

Tâm thần ta động một cái, theo bản năng bảo nguyên quy nhất, tiến vào Thông Linh trạng thái, mới phát hiện kia giày nhỏ linh chính đỉnh bụng bự đứng trước mặt ta, không thể không nói, nàng cái này hình dáng mỗi lần cũng để cho ta có chút lúng túng, kia tình trạng giống như nàng là ta tiểu tức phụ, đã bị ta chấm mút qua một dạng trên thực tế, ta ngay cả sờ đều chưa sờ qua, gọi ạ!

Hất đầu một cái, cố gắng không nhìn nàng bụng, sau đó ta hỏi nàng chuẩn bị giúp thế nào ta.

"Ta có thể giúp người rất nhiều sự tình, bất quá cũng không phải không có đền bù, là cần muốn hồi báo." Người này lại là muốn cùng ta nói điều kiện, ta đã sớm biết trong này nhất định là có âm mưu.

"Không nên hiểu lầm, ta muốn hồi báo không phải là vì chính ta, " giày nhỏ linh nói.

"Vậy người rốt cuộc muốn cái gì?" Ta có chút ít tò mò nhìn nàng hỏi, ta còn thật không biết nàng muốn cái gì vậy.

"Rất đơn giản, ta khí tràng bị người trọc khí lây, càng ngày càng yếu, có lẽ không được bao lâu, ta liền phải biến mất, cho nên, người muốn muốn làm Pháp Tăng cường ta khí tràng, " nàng nói.

"Thế nào tăng cường?" Ta tò mò hỏi.

"Rất đơn giản, tìm một ít có khí tràng bảo bối đến, để cho ta hấp thu bọn họ khí tràng." Giày nhỏ linh nói tới chỗ này, ngay sau đó nhưng là đột nhiên ánh mắt sáng lên nói: "Đúng rồi, cái này nhà chính là cái tốt địa phương, như vậy đi, ta trước giúp người đem cái tiểu nha đầu này đỡ được rồi, quay đầu đến mười hai giờ khuya khoảng, ta sẽ nói cho người biết cụ thể phải làm sao."

Giày nhỏ linh nói xong, xoay người tới lui hướng Tống Tiểu Linh đi tới.

Tống Tiểu Linh lúc này vẫn ở chỗ cũ trong bị thương, vẻ mặt còn không có bình phục, sau đó, làm giày nhỏ linh đến trước mặt nàng khi, nàng theo bản năng giật mình, sau đó giương một đôi mắt trống rỗng ánh mắt nhìn giày nhỏ linh, thật lâu mới kinh ngạc nhìn hỏi "Người là ai?"

"Ta là Lô Tiểu Bắc muội muội a, " giày nhỏ linh trong nháy mắt tìm cho mình đến thích hợp thân phận, sau đó ta còn phải tiếp tục đi thiết nghe các nàng nói chuyện phiếm, nhưng không nghĩ một bạt tai vỗ vào ta sau trên ót, trong nháy mắt để cho ta tỉnh lại, giương mắt nhìn lên, mới phát hiện là Kim Yến.

"Người sẽ không chuẩn bị lần này trưa cũng ngồi như vậy chứ ? Người nói người khuyên cũng không khuyên, cứ như vậy lim dim, như vậy không ý nghĩa sự tình, thật là lãng phí thời gian, ta xem người không bằng đi ra theo ta luyện mấy chiêu, ta dạy cho người một chút cơ bản phòng thân Cách Đấu Thuật, người thấy thế nào?" Kim Yến nhìn ta nói nói.

"Ngạch, người có phải hay không lại muốn đánh ta? Tại sao đột nhiên nghĩ tới này cái sự tình tới?" Ta nhìn Kim Yến, lòng tràn đầy hoài nghi.

"Không cần lo quá nhiều, tóm lại, thời gian cấp bách, có thể dạy người một điểm là một chút đi, ai biết ta lúc nào đã rời đi đây? Đến lúc đó không có ta, người kia vụng về chậm hiểu đáng về, vụng vừa gặp phải lợi hại người, không bị đánh chết mới là lạ." Kim Yến nói.

Cũng không biết tại sao, Kim Yến lời mặc dù nói khó nghe, nhưng là ta sau khi nghe, tâm lý nhưng là rất thoải mái, sau đó ta gật đầu một cái, đứng lên, trước tiên đem Tiểu Ngọc giày chứa một cái trong tiểu bao khóa, đặt ở trên bàn, lúc này mới đi theo Kim Yến đi tới trong sân.

"Đến, dùng người sở trường nhất chiêu thức đánh ta!" Đến trong sân sau khi, Kim Yến hướng Na nhi đánh một trận, đối với ta vẫy vẫy tay.

Thấy nàng cử động, ta nhú mày một cái, ngay sau đó xông lên chính là một quyền, kết quả nàng một bên thân, hướng về phía ta khuỷu tay sống bàn tay chém một cái, sau đó một cái đầu gối đỉnh, trực tiếp đánh trúng ngực ta miệng, ta thiếu chút nữa lại ngược đi ra ngoài, thật may nàng lần này không xuất toàn lực, chỉ là làm mẫu một cái xuống động tác, sau đó đối với ta nói: "Cách Đấu Thuật nguyên tắc căn bản, Vô Chiêu Thắng Hữu Chiêu, chú trọng một cái nhanh, chuẩn, ác. Một điểm này, xem qua Lý Tiểu Long điện ảnh người, hẳn đều biết. Lý Tiểu Long là Võ Thuật Đại Sư, tự chế Tiệt Quyền Đạo, cái lý này bàn về cho tới bây giờ, ở cách đấu phương diện, còn không người vượt qua."

"Lý Tiểu Long ta xem qua, nhưng mà vậy cũng là điện ảnh, không nhất định là thật, " ta nói nói.

"Người sai lầm rồi, Lý Tiểu Long tự mình so với trong phim ảnh lợi hại, thời đại kia máy chụp hình tốc độ có hạn, Lý Tiểu Long bởi vì tốc độ quá nhanh, thường thường muốn tận lực hạ xuống chính mình tốc độ, máy quay phim mới có thể bắt được hẳn chiêu thức, " Kim Yến nói.

Này cái sự tình ta cũng là lần đầu tiên nghe nói, thật không nghĩ tới Lý Tiểu Long thật lợi hại như vậy, ta ngược lại cũng coi là kiến thức. Bất quá, những thứ này có quan hệ gì với ta?

"Đương nhiên là có quan hệ, ta hiện tại đang dạy người chính là Tiệt Quyền Đạo, " Kim Yến nói tới chỗ này, nhìn ta một cái nói: "Biết Tiệt Quyền Đạo đứng đầu đặc thù địa phương là cái gì không?"

"Là cái gì?" Ta đối với võ thuật cùng cách đấu là ngu si trạng thái, dĩ nhiên là cái gì cũng không biết.

"Đó chính là, vật này, trên căn bản chỉ có tư tưởng, không có cụ thể chiêu thức, bởi vì Lý Tiểu Long bị chết quá sớm, không kịp hệ thống sáng lập chiêu thức, chỉ là đưa ra một bộ lý luận ý nghĩ, đây cũng là nó đứng đầu đặc biệt khác biệt địa phương, cũng là tốt nhất phát huy địa phương, cho là mỗi người đều có thể có chính mình hiểu, muốn xem cụ thể chiêu thức, cũng chỉ có thể đi nghiên cứu Lý Tiểu Long điện ảnh, sau đó sẽ kết hợp chính người đặc điểm tiến hành diễn dịch, nghĩ ra được chính mình chiêu thức." Kim Yến đang khi nói chuyện, đột nhiên đưa tay ở trước mặt ta thoáng một cái, trong nháy mắt hấp dẫn ta sự chú ý, sau đó ngay tại ta con mắt nhìn chăm chăm bàn tay nàng khi, phía dưới cũng đã bị nàng một cước.

"Đây chính là ta chính mình sáng lập chiêu thức, gọi là Hư Chưởng Liêu Đương, phải biết, thường thường, một người ở trước mắt đột nhiên thả một thứ, người là rất khó không đi chú ý, mà lúc này đây, chính là đánh lén thời cơ tốt nhất." Kim Yến nhìn ta nói nói.

Chương 239: Chiêu Tài Tiến Bảo (mười chín. . .

Không thể không nói, Kim Yến ở cách đấu phương diện xác thực là phi thường có tâm đắc, ít nhất ta theo nàng học tập rồi sau một hồi, liền cảm thấy thu hoạch thật là lớn giọt lớn.

Cùng nàng so ra, ta trước những thứ kia đánh nhau chiêu thức, thật phải thì phải còn đồ đầu đường đánh lộn phương thức, bình thường chống lại người bình thường còn không có gì, thật nếu gặp phải chuyên nghiệp người, trên căn bản chính là đối mặt chết, người ta một cái sống bàn tay là có thể chém vào người trực tiếp hai mắt tối sầm lại, cái này thật đúng là không phải là khoác lác.

Hơn nữa, trọng yếu nhất một điểm là, Kim Yến bởi vì là nữ nhân, cho nên hẳn chiêu thức hơn Thanh Linh trực tiếp, trên căn bản không có quá nhiều hoa tiêu có thể nói, đi lên chính là ổn chuẩn ác, nhắm ngay yếu hại hạ thủ, trực tiếp một đòn giết địch.

Ta không thể không nói, trước ta cùng nàng đánh khi, nàng hoàn toàn là nường tay, nếu không lời nói, phỏng chừng ta đã sớm bị nàng đánh chết.

Bất quá, cứ như vậy, ta trong lòng cũng có chút nghi vấn, nàng kia đây rốt cuộc là hận ta đâu rồi, hay là. . .

Nữ người tâm tư người đừng đoán a, đoán tới đoán lui cũng không ra.

Hơn nữa bây giờ nàng loại này vội vàng muốn tăng lên ta sức chiến đấu ý tưởng, cũng cho ta có chút nghi ngờ, cảm giác nàng tựa như ư đã có cái gì an bài, thật giống như là muốn rời đi ta đáng vẻ.

Nói thật, bây giờ nàng phải rời khỏi, ta ngược lại có chút không bỏ được.

Lúc đó ta cũng đã hỏi nàng, nhưng mà nàng lại không muốn nói, ta cũng

không có cách nào, chỉ có thể là an tâm cùng với nàng học quyền cước.

Có thể tưởng tượng, đó là một cái mùa đông hòa phong động lòng người, ánh mặt trời vắng lặng, ngã về tây tự nhiên thời gian, địa điểm ở vào một nơi cổ xưa trong sân nhỏ, trong phòng là ngòi ở đằng kia gần người, đang tiến hành ý thức lưu hoạt động Tiểu Nữ Hải Tử, bên cạnh là lòng tràn đầy lo âu, đang ở đứng ngòi không yên bát lộng bàn này bên trên ly trà nhỏ người giúp việc, sau đó, bên ngoài trong sân, nhưng là một nam một nữ hai người đang ở từng chiêu từng thức, tiếng hò hét không ngừng, luyện tập cách đấu, phi thường cao hứng.

Tràng cảnh này, bất luận nhìn thế nào cũng cực kỳ để cho người cảm thấy quái dị.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác đã đến chạng vạng tối thời gian, người giúp việc đi ra, xem chúng ta muốn nói lại thôi, chúng ta ngừng lại, hỏi một chút, mới phát hiện nàng là muốn đi chuẩn bị bữa ăn tối.

Ta gật đầu một cái, để cho nàng yên tâm đi đi, sau đó ta ngừng luyện tập, để cho Kim Yến ở hành lang ngồi xuống một hồi nghỉ ngơi một chút, sau đó ta đi vào phòng, muốn nhìn một chút Tổng tiểu Linh Tình huống ra sao.

Sau đó ta liền thấy Tổng Tiểu Linh kinh ngạc nhìn gương một đôi con mắt, trống rỗng nhìn về phía trước, chỉ chốc lát sau, nhưng là đối với ta nói: "Người chừng nào thì có như vậy bảo bối?"

Lời này để cho ta sửng sờ, hỏi nàng là ý gì, nàng không nói gì, chỉ là đứng dậy, rất chính xác mà đi tới bên cạnh bàn, từ ta trong tiểu bao khóa mặt đem Tiểu Ngọc giày lấy ra, vừa dùng tay sờ xoạng đến, một bên hỏi ta nói: "Có thể đưa cho ta sao?"

"À?" Cái yêu cầu này có chút đột nhiên, ta trong lúc nhất thời không biết

trả lời như thế nào, hơn nữa, ta lúc này tự nhiên làm theo nghĩ tới một cái sự tình, đó chính là này Tiểu Ngọc giày thật ra thì đã nhận chủ, cho nên, coi như ta đem giày đưa cho nàng, phỏng chừng cũng không hề có tác dụng, kia giày vẫn sẽ đi theo ta.

"Ta giúp người gìn giữ một đoạn thời gian, khiến nó bồi bồi ta, chờ người trở lại, liền trả lại cho người, " Tống Tiểu Linh nói.

"Cái này ——" ta lần nữa do dự, thật ra thì cũng không phải ta không muốn, ta chỉ là đối với Tiểu Ngọc giày tính năng vẫn chưa có hoàn toàn hiểu, có chút không nở bỏ.

"Tốt lắm, đùa giỡn với người, ta sẽ không đoạt người thật sự yêu, " Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, đem Tiểu Ngọc giày thả lại trong cái bọc, sau đó nhưng là theo bản năng nhìn phía bên ngoài cửa sổ tà dương nói: "Trời chiều rồi, chúng ta ăn cơm tối đi."

"Làm sao người biết thời gian chậm?" Ta ý là nàng cũng không thể nhìn thấy lặn về tây Hồng Nhật.

"Ta có sinh vật chung, ta đối với thời gian cảm giác rất chính xác, " nàng nói xong, đưa tay ra, theo bản năng sờ phía trước, tựa hồ là muốn đi tới phía ngoài phòng đi, ta liền vội vàng tiến lên đỡ nàng.

"Người tâm tình tốt điểm sao?" Ta hỏi nàng nói.

"Không biết, bất quá, khá một chút, " Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, dừng bước, tay nhỏ theo bản năng nắm chặt trong tay ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, ta có dự cảm, người lần này đi tìm cái đó chuyển vận Xà Vương sẽ vô cùng nguy hiểm, cho nên , ta muốn yêu cầu người một cái sự tình."

"Cái gì sự tình?" Ta có chút hiếu kỳ mà hỏi.

"Mặc kệ biết bao nguy hiểm tình huống, cho dù là không muốn kia chuyển vận xà vương, ta cũng hy vọng người nhất định phải trở lại, được không?" Tổng Tiểu Linh có chút động tình nói.

Tiểu nha đầu lời nói để cho ta có chút ngạc nhiên, thế nào đột nhiên nói đến này cái sự tình tới? Bất quá, này dù sao cũng là quan tâm ta, cho nên ta trong lòng vẫn là rất làm rung động, lập tức liền bóp bóp tay nàng nói: "Yên tâm đi, ta nhất định sẽ trở lại, người yên tâm đi."

"Ừ, " tiểu nha đầu gật đầu một cái, đi tới cửa hành lang bên trên, tựa hồ có thể thấy Kim Yến vị trí một dạng theo bản năng liền đối với Kim Yến nói: "Kim tỷ tỷ, ta nhờ người một cái sự tình được không? Giúp bảo vệ ta tốt Tiểu Bắc ca ca."

"Ha ha, cái này không cần người nói, chính ta nắm chắc, " Kim Yến đang khi nói chuyện, đột lên một điều thuốc, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn ta một cái cùng Tổng Tiểu Linh, ngay sau đó nhưng là nở nụ cười gằn nói: "Thật ra thì ta cảm giác mình có chút hơi thừa, bất quá, cảm giác tiểu tử này muốn đi làm sự tình tựa hồ có hơi kích thích, ta cũng rất lâu chưa từng có như vậy trải qua. Như vậy đi, các người đã quyết định đi mạo hiểm rồi, ta liền liền mình theo ở rồi, bảo vệ hẳn đi một lần, bất quá, sau khi trở về, thù lao mà, chính là không thể ít."

"Thù lao vấn đề, Kim tỷ tỷ cứ việc yên tâm, cha đã quyết định đem mảnh này nhà bán đi, đến lúc đó nhất định là có đủ tiền trả thù lao." Tổng Tiểu Linh nói.

Nghe nói như vậy, ta không khỏi tâm lý một trận chua xót, đúng vậy, Tổng Vân trước tựa hồ đang tìm cách đem nhà bán đi. Không thể không nói, đây là ta không quá hy vọng thấy sự tình, cho nên khi xuống ta do dự một chút, hay là đối với Tổng tiểu Linh Đạo: "Tòa nhà này không cần bán."

"VẬY không được, chúng ta cũng không đủ tiền ——" Tống Tiểu Linh nói, "Thật ra thì ta cũng không phải rất nguyên ý, nhưng mà cha đã quyết định."

Nghe nói như vậy, ta có chút bất đắc dĩ, cũng không tiện nói thêm gì nữa, sau đó người giúp việc đem thức ăn bưng lên, chúng ta chỉ có thể ngồi xuống trước ăn cơm.

Ăn cơm ngay miệng, cơ bản núi cũng chưa có trò chuyện tiếp cái gì sự tình, sau đó, sau khi cơm nước xong, ta cùng Kim Yến chuẩn bị rời đi đi nghỉ ngơi, kết quả Tống Tiểu Linh nhưng là để cho ta lưu lại theo nàng trò chuyện.

Cái yêu cầu này ta không tiện cự tuyệt, chỉ có thể là lưu lại, Kim Yến chính mình đi nghỉ trước rồi.

Lúc này màn đêm buông xuống, một vòng ngân lượng viên nguyệt loạn choà loạn choạng mà thẳng tới bầu trời, phá lệ mê người, chúng ta ngồi ở hành lang xuống, bóng dáng nặng nề rơi trên mặt đất.

Tống Tiểu Linh nói là để cho ta theo nàng nói chuyện, nàng nhưng vẫn ngồi lẳng lặng, cũng không nói lời nào.

Người giúp việc ở trong phòng thu thập chén đĩa, rất nhanh liền rời đi, không muốn biết bao lâu trở lại, trong sân nhỏ trong lúc nhất thời chỉ còn lại ta cùng Tống Tiểu Linh hai người.

Lúc đó ta nhờ ánh trăng nhìn Tống Tiểu Linh, chỉ cảm thấy trên người nàng bao phủ một tầng hoa râm, phá lệ động lòng người, theo bản năng nắm cả nàng đầu vai, nhưng là lại bị nàng tránh ra, sau đó nàng kinh ngạc nhìn đứng dậy, đột nhiên lên tiếng hỏi ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, người thích cái nhà này sao? Thích cái này nhà sao?"

Nói thật, ta rất thích nơi này, tối thiểu, như vậy địa phương, sau này rất khó tìm lại được rồi, nhưng mà ta không biết Tống Tiểu Linh lời nói là ý gì.

Sau đó ta gật đầu một cái nói thích, sau đó Tống Tiểu Linh đột nhiên nói với ta nói: "Vậy người đem nó mua lại đi."

"Nhưng là ta ——" ta có chút hơi khó, dù sao ta thật lòng không nhiều tiền như vậy, cho dù đem ta cho Kim Yến những bảo bối kia cũng bán đi, cũng không đủ mua nhà tiền, nhưng mà, lúc này ta lại không dám nói ta không có tiền, bởi vì ta đã không phải là lần một lần hai bị Tống Tiểu Linh mắng vô dụng, ta lo lắng nàng tốt nói như vậy ta, ta đây cũng quá xấu hổ.

"Không việc gì, ta biết người không có tiền, " Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, theo bản năng xoay người lại mặt ngó, giương một đôi mắt trống rỗng đại con mắt, ta cuối cùng ở kia trong đôi mắt thấy được lướt một cái hào quang màu đỏ sậm, "Nhưng mà người biết không? Trong nhà này có rất nhiều rất Đa Bảo bối, cho nên, nếu như người thật muốn mua lời nói, ta có thể giúp người."

"Có ý gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng hỏi.

"Cái này không nên hỏi nhiều rồi, tóm lại, chờ chút đến ban đêm người liền sẽ rõ ràng rồi, đúng rồi, cái này cho người, đến lúc đó người biết dùng nói, ta đề nghị chính là, đến lúc đó người thấy cái gì động vật lời nói, có thể cũng thả tới đây mặt tới." Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, xoay người lục lọi từ trong nhà đẩy ra ngoài một cái rương gỗ.

Kia rương gỗ là thành thật sơn đen cái rương, vật này ở rất nhiều địa phương cũng tương tự đồ cổ một loại đồ, bây giờ trên thị trường ít thấy vô cùng, vật này nhìn một cái chính là Tống gia tổ tiên lưu truyền tới nay, nửa vòng tròn nắp, phi thường có ý nhị.

"Đúng rồi, vật này, người tối nay để cho ở trong rương, ngàn vạn lần không nên lấy ra, " Tống Tiểu Linh đang khi nói chuyện, phi thường tinh chuẩn cầm lên ta bọc bỏ vào trong rương, kia tình trạng, giống như nàng có thể thấy đồ vật.

Cái tình huống này để cho ta có chút ngạc nhiên, không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng mà ta vẫn gật đầu, đáp ứng nàng yêu cầu, sau đó nàng gật đầu một cái, để cho ta sáng mai đem trong rương đồ vật giao cho phụ thân nàng, liền nói là dùng để mua cái này nhà.

Đến lúc này, ta bọc phát có chút không hiểu tiểu nha đầu trong hồ lô bán là thuốc gì rồi, vừa vặn lúc này, người giúp việc trở lại, Tống Tiểu Linh sẽ để cho nàng mang ta đi nghỉ ngơi, ta cũng không nói gì nhiều, với Tống Tiểu Linh nói ngủ ngon, sau đó liền theo người giúp việc đi tới bên thủ trong một gian phòng, rất tao nhã bố trí, căn phòng cách vách đèn sáng, mơ hồ nghe được Kim Yến ở hũ bài hát, tựa hồ nàng tâm tình rất không tồi.

Tựa hồ là nghe được bên này tiếng cửa mở, Kim Yến rất nhanh lại tới, nàng áo khoác đã cởi, đổi một thân quần áo ngủ, cái này làm cho nàng bằng thêm quyến rũ cùng động lòng người, sau đó ta theo bản năng nghĩ đến đêm qua cùng nàng một phen dây dưa, lúc ấy ta nhưng là tận mắt qua trên người nàng trắng như tuyết. . .

"Đúng rồi, quên hỏi người một cái chuyện, người năm nay bao nhiêu tuổi?" Kim Yến đỡ khung cửa hỏi ta.

"Hai mươi hai, " ta xem một chút nàng, có chút hiếu kỳ mà hỏi "Thế nào đột nhiên hỏi tới cái này?"

" Ừ, không tệ, rất tuổi trẻ, " nàng mỉm cười một cái, nhìn ta một cái nói: "Vậy người đi ngủ sớm một chút đi, ngủ ngon."

Ta không hiểu nàng rốt cuộc là ý gì, bất quá, nhìn nàng lúc đi, tựa hồ có chút quyến luyến Bất Xá đáng vẻ, tâm lý không tránh khỏi cũng có chút ngửa ngáy, nhưng mà cuối cùng vẫn là nhịn được. Nhân sinh không có gì nổi lên sắc, lúc này còn không thích hợp lái nhai những thứ này chuyện nam nữ, hay là trước nhịn một chút đi, huống chi cái này Kim Yến tuyệt đối chọc không được, bây giờ cùng nàng quan hệ chỉ là một loại giả tưởng giai đoạn, ta đều sắp bị đánh chết rồi, thật muốn có tính thực chất tiến triển, sau đó sau này ta nếu là có cái gì chần chừ sự tình xuất hiện, phỏng chừng ta chính là nửa phút bị phế kết quả, suy nghĩ một chút liền mao cốt kinh người, vừa nói như vậy đứng lên, ta cũng không biết cái dạng gì nam nhân mới dám muốn Kim Yến như vậy nữ nhân.

Tâm lý ngổn ngang, đơn giản rửa mặt một chút, nằm trên giường liền ngủ mất rồi, dù sao thì hơi mệt chút rồi, ban ngày lại vừa là chạy, lại vừa là đánh, cũng không phải là đùa giỡn, thể lực tiêu hao quá lớn, huống chi tối hôm qua còn bị Tiết Hồng hút nhiều máu như vậy.

Sau đó, ta rất nhanh thì ngủ thiếp đi, sau đó cũng không biết qua bao lâu thời gian, ta mơ mơ màng màng cũng cảm giác cửa sổ thật giống như được mở ra, sau đó không trung một vòng thật là tốt đẹp phát sáng trắng sáng ở nơi đó treo, ánh sáng chiếu ta có chút chói mắt.

Ta theo bản năng trương mở con mắt, ngồi dậy, nhưng không nghĩ cuối cùng phát hiện mình là lộ thiên nằm, nhìn lại bên người, chỉ có một cái rương lớn, xung quanh đều là một mảnh mê mang, không phân rõ rốt cuộc là nơi nào.

Chỉ chốc lát sau, xa xa ta nghe được một trận tiếng la, thanh âm kia tựa hồ là một cô gái thanh âm.

Cái tình huống này để cho ta có chút kỳ quái, theo bản năng đứng lên

hướng thanh âm truyền tới phương hướng nhìn sang, sau đó ta rất nhanh liền thấy một mảng lớn điểm sáng màu trắng, lại chỉ chốc lát sau, liền nghe được một trận hỗn loạn lẫn lẫn âm thanh, đợi đến gần bên, mới phát hiện đó lại là một đám sơn dương cùng gà vịt, sau đó những thứ kia sơn dương cùng gà vịt phía sau, một cái tiểu cô nương chính giương hai tay xua đuổi bọn họ.

Kia tiểu cô nương đuổi những thứ kia sơn dương cùng gà vịt hướng ta bên này xít tới gần, bởi vì khoảng cách có chút xa, ta không thấy rõ nàng dáng vẻ, nhưng mà nàng lại tựa hồ như thấy được ta, cho nên hẳn lúc ấy liền đối với ta hô: "Nhanh lên một chút, giúp ta bắt bọn họ, cũng thả vào trong rừng, nhanh lên một chút!"

Nghe nói như vậy, ta bản năng gật đầu, sau đó theo bản năng đưa tay, trước bắt một cái màu vàng xám con vịt, mau nhét vào trong rừng đắp lên.

Kết quả, ta cử động để cho cô gái kia một trận lo lắng nói: "Ngu ngốc, lớn như vậy dê thua, con vịt mới đáng giá mấy đồng tiền?"

"Oh, cũng đúng, " ta kịp phản ứng, đưa tay liền bắt một con đại bạch dương, sau đó nhanh chóng nhét vào trong rừng, sau đó ta buông tay chân ra, một trận mãnh phác, bắt dê bắt gà, một trận làm việc, cuối cùng toàn bộ đều nhét vào kia trong cái rừng lớn đi.

Cũng không khỏi không nói, kia cái rừng thật là có thể giả bộ, ta giả bộ thật lâu đều không có thể giả bộ tràn đầy.

Sau đó, thời điểm cuối cùng, ngay tại ta mệt mỏi vù vù le đầu lười, liền mạng đuổi theo một con Đại Sơn dê khi, xa xa nhưng là đột nhiên truyền đến một trận chói tai tiếng nổ, sau đó đột nhiên một ngã chân, đột nhiên liền trương mắt tỉnh lại, lúc này mới phát hiện mình làm một cái rất kỳ quái mơ.

Sau khi tỉnh lại, ta xem một chút trong căn phòng, mới phát hiện một mảnh u ám, trăng sáng đã hạ xuống rồi, phòng chừng sắc trời cũng mau sắp sáng.

Ta nhắm lại con mắt tốt mơ hồ trong chốc lát, đứng dậy mở cửa đi ra ngoài, phát hiện sắc trời quả nhiên tờ mờ sáng rồi, sau đó ta nghĩ tới hôm nay muốn xuất phát đi Australia, cho nên vội vàng trở về phòng trong rửa mặt thu thập một chút.

Rửa mặt sau khi xong, sắc trời liền đã hoàn toàn sáng, ta đẩy cửa ra, muốn trước khi đi lại đi nhìn một chút Tống Tiểu Linh, sau đó mới vừa phải ra ngoài, liền thấy thả ở nhà trung ương đại cái rương đen rồi.

Đúng rồi, đồ chơi này tối hôm qua thật giống như nằm mơ nằm mơ thấy, ta Tiểu Ngọc giày còn ở bên trong, ta phải lấy ra mới được.

Sau đó ta mở cái rương ra nắp, kết quả nhìn một cái bên dưới, ta nhất thời cũng có chút sợ ngây người, thật lâu đều không có thể kịp phản ứng.

Từ từ một cái rương vàng bạc châu báu, nhìn đến ta hoa cả mắt, căn bản liền đếm không hết, có Kim Nguyên Bảo, có đỉnh bạc ở, có ngọc chất dê bò ngựa, thậm chí còn có Thụý Lục Phi Thụý, còn có bó lớn Pearl. . .

Đây là ——

Trong lúc nhất thời ta đại não có chút thắt, ngay sau đó nghĩ tới ban đêm mơ, ước chừng mình bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Rất hiển nhiên, tối hôm qua ta nằm mơ thấy sự tình, trên căn bản đều là thật, lúc ấy kia Tiểu Ngọc giày giày linh đem những bảo bối này chạy tới, sau đó ta chính là bắt bọn nó vồ vào rồi cái rương.

Lại có một chút chính là, những bảo bối này rất hiển nhiên tất cả đều là có linh tính, cho nên bọn họ cũng có thể "Đi", bất quá bọn họ linh tính cùng Tiểu Ngọc giãy so với còn kém quá xa, cho nên Tiểu Ngọc giãy mới đem nó các cũng chạy tới, sau đó, ta lúc này mới nhớ một cái sự tình, đó chính là Tiểu Ngọc giãy lời muốn nói giúp nó lực lượng khôi phục sự tình, phỏng chừng đây chính là nàng biện pháp, những bảo bối này linh khí bị nàng hấp thu sau khi, nàng linh lực tự nhiên liền được cường hóa.

Ngay sau đó ta mở ra những châu báu kia, đem Tiểu Ngọc giãy tìm được, thật lòng cảm giác này Tiểu Ngọc giãy mới thật sự là bảo vật vô giá, ta đem nó lần nữa giấu đến trong túi, sau đó đổ lên cái rương nắp, cũng không đi ra ngoài, chỉ ở trong phòng lẳng lặng chờ đợi Tống Vân tới trước tới.

Trong lúc Kim Yến tới, cùng ta trò chuyện mấy câu, sau đó Tống Vân trước người thủ hạ sẽ tới bảo chúng ta đi ăn điểm tâm, chuẩn bị lên đường, sau đó ta quả quyết để cho hắn đem Tống Vân trước kêu đến.

Bí thư kia do dự một chút, cuối cùng vẫn là đi gọi rồi, sau đó chỉ chốc lát sau, Tống Vân trước xuất hiện ở trong phòng ta, sau đó ta đem cái rương nắp ngay trước Kim Yến cùng tên bí thư kia mặt mở ra, nhất thời trong căn phòng tĩnh nghe được cả tiếng kim rơi, Tống Vân trước kinh ngạc nhìn trong rương chứa những thứ đó, thật lâu vừa nói ra một câu, chỉ chốc lát sau, nhưng là đối với ta nói: "Người là phải đem những thứ này hiện tại gọi?"

" Sai, " ta quả quyết cắt đứt Tống Vân trước lời nói, những thứ này là mua mảnh này nhà vốn, người không phải là muốn bán nhà cửa sao? Bây giờ có thể đem địa khế đem ra rồi, những bảo bối này thuộc về người.

"Này ——" Tống Vân xem trước đến ta, có chút không dám tin, nhưng mà, chỉ chốc lát sau, hắn vẫn quả quyết để cho tên bí thư kia đi tìm lão thái thái địa khế, rất hiển nhiên, hắn cũng minh bạch những bảo bối này mua hắn

nhà ở, tuyệt đối là chừng hơn.

Rất nhanh, bí thư đem địa khế đem ra rồi, ta kiểm tra một chút, phát hiện không có vấn đề gì, sau đó ta quả quyết bỏ lại kia cái rương tài bảo để cho Tống Vân trước đi thu thập, mà chính ta chính là chạy thẳng tới Tống Tiểu Linh sân, sau đó trực tiếp đem địa khế bỏ vào trong tay, nói với nàng: "Đây là nhà ở địa khế, bây giờ tòa nhà này là người rồi."

Ta cử động để cho đi theo thân ta Hậu Kim Yến một trận ngạc nhiên, Tống Tiểu Linh cũng trực tiếp có chút ngây ngẩn, thật lâu cũng không âm thanh, mà ta cũng đã là bóp bóp Tống Tiểu Linh tay, xoay người rời khỏi phòng, đón sáng sớm Triều Dương, chuẩn bị bước lên hành trình.

Chương 240: Tràn đầy

Lần đầu tiên ngồi vong cảm giác là rất kích thích, cái này cùng lần đầu tiên cùng cô gái lên giường tâm tình kích động, trên căn bản không có gì khác nhau. Baidu có ý tứ Thư Viện Baidu có ý tứ Thư Viện nhìn tiểu thuyết đến

Trước vẫn cảm thấy ngồi vong là một loại rất hưởng thụ qua trình, nào biết, trên máy thăng khi, người xem hưởng ngoài cửa sổ, phát hiện mình lại rời đi mặt đất xa như vậy rồi, tâm lý theo bản năng liền sẽ nghĩ tới, mẹ nhà nó, đây nếu là té xuống, ai làm?

Sau đó, vong ngay từ đầu lên cao khi, sẽ gia tốc, người thật là ác cảm giác dưới đáy móng có một cổ đi lên thác lực đo, cho người một chút trong lòng an ủi, về sau vong bắt đầu song song đi phía trước, vậy thì thảm, không có ký thác giờ cảm giác, cả người chính là ở phiêu, vong quẹo cua khi, người cũng đi theo nghiêng về, toàn bộ lòng cũng sẽ nắm chặt, đáy lòng vẫn kêu, khác biệt xuống a, khác biệt xuống a, Thảo Nê Mã, khác biệt té xuống a, Lão Tử lần đầu ngồi vong, cũng đừng xảy ra chuyện.

Bất quá, tổng thể nói đến, ta lần này ngồi vong, cảm giác vẫn là không tệ, dù sao có Kim Yến phụng bồi ta, người này nghe nói nhảy qua ô dù, chính mình biết lái vong, đủ loại vong, cho nên lúc đó ta phản ứng, bị nàng hung hăng khinh bỉ nhìn một phen, cảm thấy ta không đủ nam nhân, giận đến ta thiếu chút nữa móc chứng cứ đi ra nói cho ta biết là 100% thuần gia môn.

Chứng cứ là cái gì? Khác biệt nghĩ sai, nhưng thật ra là CMND. . .

Sau đó vì hóa giải áp lực trong lòng, Kim Yến sẽ để cho ta không nên nhìn bên ngoài không trung, tận lực nói chuyện cùng nàng, hoặc là nghĩ một chút khác biệt sự tình.

Vì vậy ta liền bắt đầu nhớ lại lúc gần đi Tống Vân trước cùng ta nói sự tình.

Dựa theo Tống Vân nói trước pháp, ta lần này hành trình, hẳn trên căn bản tất cả an bài xong, sau khi rơi xuống đất, có người nhận điện thoại, đưa chúng ta đi địa điểm chỉ định cùng gia gia hội hợp.

Về phần gia gia ở cái gì địa phương, nghe nói là Úc Châu trung bộ một cái sa mạc, Na nhi sinh sản đủ loại ngăn cách với đời Quái Xà, kia chuyển vận Xà Vương liền ở kia cái địa phương qua lại, có người thấy qua.

Đối với Úc Châu này cái địa phương, trong đầu ta là trống rỗng, loáng thoáng biết là Nam Bán Cầu đứng đầu một khối to lục địa, sau đó hoang vu mênh mông, đất rộng người thưa, có chuột túi cùng Khảo Lạp, còn có kia cái gì ca kịch viện, chính là trứng ngỗng cắt thành mảnh nhỏ cái đó hình dáng, còn nữa chính là, nơi này rất nguyên thủy, cũng không phải là ngón tay kinh tế và xã hội văn minh, mà là chỉ nơi này môi trường tự nhiên, trên căn bản không có từng chịu đựng đại phá xấu, cho dù là Napoléon kia Ải Tử cùng tiểu hồ tử Hitler phát động hai lần thế chiến cũng không có phá hư đến này cái địa phương.

Cho nên, Úc Châu là du lịch Thắng Địa, rất nhiều người đều thích tới nơi này thể nghiệm nguyên thủy thế giới phong tình.

Tới tại chúng ta loại này muốn tới bắt rắn dị loại, đoán chừng là càng ngày càng ít.

Vì hiểu rõ hơn Úc Châu tình huống, chúng ta liền mở ra trên máy cung cấp tài liệu, bên trong có quan hệ với Úc Châu giới thiệu, hoàn cảnh địa lý a, nhân văn hoàn cảnh a vân vân.

Ta si mê nhìn những tư liệu kia khi, Kim Yến nhưng là một mực tay nâng cái má, lẳng lặng nhìn bên ngoài Vân Hải, một bộ trầm tư tình trạng.

"Uy Uy, không muốn giả bộ thâm trầm, ta Anh Văn không tốt lắm, chờ

chút rơi xuống đất, người thuận lợi lời nói, giúp ta ứng phó xuống." Ta nói với nàng.

"Làm sao người biết ta Anh Văn tốt?" Kim Yến nhìn ta, cau mày nói: "Ta mười tám tuổi nhập ngũ, trình độ học vấn chính là trung học đệ nhị cấp, người cảm thấy ta tiếng Anh nếu như rất tốt lời nói, trả lại làm lính?"

"Ho khan một cái, ta nghe nói lính đặc biệt đều là ngoại ngữ nói rất chuẩn, " ta nhìn nàng nói.

"Đó là cần muốn xuất ngoại mới có thể luyện cái này, chúng ta không có, ta ngay cả rất nhiều phương ngôn cũng nghe không hiểu, " Kim Yến nói.

Kim Yến lời nói để cho ta có chút bất đắc dĩ, xem ra là không thể dựa vào nàng, ta chỉ có thể tự ứng phó, thật may lần này tới nhận điện thoại người không phải là lông quý tử, nếu không lời nói, có thể liền có chút phiền phức rồi.

Ước chừng là buổi chiều khi, vong rơi xuống đất, chúng ta ở trên máy ăn một bữa cơm.

Lúc rơi xuống đất, lập tức cũng cảm giác được bên ngoài khí hậu không quá bình thường, ấy ư, nơi này là Nam Bán Cầu, lúc này chính là mùa hè, mẹ nhà nó, trên người của ta còn mặc vũ nhung phục, thật là bầy cha, ta từ sân bay đi ra khi, mặc dù áo khoác cùng áo cũng cởi, chỉ mặc một cái hân sam, nhưng là lại hay là bởi vì quần quá dày rồi, quần lót đều ướt đẫm.

Kim Yến cũng là mặt đầy mồ hôi, áo khoác cùng áo sơ mi cũng cởi, chỉ mặc một món thiếp thân áo lông, được rồi, này đưa đến cô ấy là lời lồm vốc người bại lộ trọn vẹn, hơn nữa đen dài thẳng tóc, cộng thêm một cặp kính mát, tuyết bạch da thịt, nhất thời để cho nàng từ Bạo Lực Nữ hóa thân mỹ nữ, cái này làm cho ta cực kỳ nuốt mấy hớp nước miếng, thiếu chút nữa

động chọc chọc giận nàng tâm tư, cũng may sau đó bị nàng một cái tát rồi trở lại.

Ra đại sảnh, rất nhanh thì thấy trong góc một cái ô phục thẳng, mang cổ Á Duệ trong tay nam tử giờ cái đại bài ở, phía trên dùng sơn đỏ viết "Lô Tiểu Bắc", biết là tiếp tục ta, liền vội vàng đi qua, kết quả lại phát hiện tên kia phi thường lạnh lùng, trên căn bản nói năng thận trọng, cũng không có gì nói, chính là làm theo phép, mời chúng ta lên xe.

Lên xe, mới phát hiện kia hàng chỉ là một tài xế, tới đón chúng ta người do người khác, là một cái rất cường tráng, cạo đến đầu húi cua đàn ông người da trắng, trên người mặc màu đen hãn sam, bắp thịt phình, đeo kính mát, nhai kẹo cao su, một bộ bất cần đời đáng vẻ, cùng chúng ta chào hỏi cũng là rất tùy ý, chỉ là lẫn nhau thông báo tên họ, hãn gọi James Trần, không biết tại sao có một Trung Quốc họ.

"Nghe nói người Trung Quốc cũng sẽ Khổng phủ, người như thế nào?" Người này tựa hồ đối với nhiệm vụ cái gì cũng không phải là cảm thấy rất hứng thú, đi lên liền kéo một ít vô dụng đồ chơi.

"Cái đó kêu công phu, " ta nói với hãn.

"Oh oh oh, người biết không?" Hãn nghiêng đầu nhìn ta, một bộ muốn liệt kỳ bộ dáng.

"Ta sẽ không, bất quá nàng biết, " ta chỉ chỉ bên cạnh Kim Yến.

"Oa a ——" James Trần hai mắt sáng lên, trên dưới quan sát Kim Yến nói: ", is xạ?" Hãn lúc nói chuyện, vỗ một cái bên người tài xế, phía sau câu kia Anh Văn hiển nhiên không phải là theo chúng ta nói, hãn cho là chúng ta không hiểu Anh Văn.

Người tài xế kia ngược lại rất trầm tĩnh, chỉ là cười nhạt một chút, không nói gì, sau đó kia James Trần dọc theo đường đi vẫn nghiêng đầu nhìn chăm chăm Kim Yến, cùng Kim Yến nói chuyện, nhưng là Kim Yến lại vẫn luôn là một bộ cười lạnh lạnh cho, chỉ là thỉnh thoảng đáp lại hắc một chút, cũng không cùng hắc nói nhiều. Cái này làm cho James Trần cảm giác thật mất mặt, sau đó hắc hỏi ta Kim Yến là ai, là thân phận gì, ta liền nói cho hắc biết nói Kim Yến là ta bảo tiêu.

Nghe nói như vậy, hắc gật đầu một cái, nở nụ cười, không nói thêm gì nữa, sau đó không bao lâu, xe lái đến ngoại ô một tòa đại viện tử trong ngừng lại, sau đó mọi người xuống xe.

Sau khi xuống xe, lập tức có hai cái mặc áo trắng phục, sắc mặt tro đen, người làm bộ dáng người tiến lên đón, bảo là muốn dẫn chúng ta đi nghỉ ngơi thay quần áo. Biết một chút, mới biết đây chính là trong truyền thuyết Philippines người giúp việc, gọi tắt phi thuê.

Đồ chơi này thậm chí ngay cả Úc Châu đều có.

Bất quá nghỉ ngơi căn phòng rất không tồi, đồng bộ thiết thi rất đầy đủ, nhà chung quanh phong cảnh cũng rất tốt, ta rất thỏa thích mà tắm, đổi một thân mát lạnh quần áo mùa hè, lúc này mới từ bên trong phòng đi ra, vừa vặn Kim Yến cũng đổi xong quần áo, mang cái nón che nắng đi ra.

Ta trên dưới quan sát một chút Kim Yến, phát hiện nàng trên người đổi thành màu đen hắc sam, màu trắng áo khoác, hạ thân chính là ống dài khổ, giày vẫn như cũ là đáy bằng tiểu giấy da, cả người có vẻ hơi lồi thoi lệch thếch, ta liền nở nụ cười, nào biết nàng cũng là nở nụ cười gằn nói: " Chờ xuống cái đó Bạch Mao ở có thể sẽ khiêu chiến ngươi, ngươi có thể phải chuẩn bị sẵn sàng."

"Ừ ?" Kim Yến lời nói để cho ta ngẩn ra, ngay sau đó không khỏi là theo

bản năng hướng dưới lầu trong sân nhìn một chút, nhìn một cái bên dưới, lại mới phát hiện chính có mấy cái quỷ bọn Tây ngồi ở trước mặt lang diêm Hạ Âm lạnh bên trong hướng bên trên xem chúng ta, một người trong đó đang cùng phỉ thuê nói gì, cái đó phỉ thuê sau khi nghe xong gật đầu một cái, bên trên tới tìm ta cùng Kim Yến, nói là để cho chúng ta đi xuống thương nghị sự tình.

Ta cùng Kim Yến tới xuống phía dưới, ta cũng không khách khí, trực tiếp ở bên cạnh trống không trên ghế ngồi xuống đến, sau đó nhìn cái đó nhận điện thoại James Trần Đạo: "Tốt lắm, nói nhảm không cần nói nhiều, ta gia gia ở nơi nào? Mang ta đi tìm hắn là được, còn lại không có người các cái gì sự tình."

" —— " nghe được ta lời nói, cái đó James Trần Tự nở nụ cười, sau đó ngửa đầu uống một hớp bia, nghiêng đầu nhìn ta nói: "Lô Tiểu Bắc, người nghĩ rằng chúng ta mấy cái là làm gì? Nói thiệt cho người biết, chúng ta cũng đều là chuyên nghiệp thợ săn. Ta biết lần hành động này tiền thưởng rất cao. Nhưng là chúng ta lại chỉ bị thuê làm một ít tầng dưới chót công việc, một điểm này để cho chúng ta rất không vui. Các người những thứ này Trung Quốc Ải Tử có thể có bản lãnh gì? Nơi này là Úc Châu, là chúng ta lãnh thổ, loại này giá cả cao làm ăn, vốn là chúc tại chúng ta, biết chưa?"

"Người có ý gì?" Ta mắt lạnh nhìn cái đó James Trần hỏi.

"Hắc hắc, bây giờ các người ở trong tay chúng ta, cho nên, muốn làm cái gì sự tình, là chúng ta tới quyết định, mà không phải là các người chỉ huy chúng ta, biết chưa?" James Trần nhìn ta một cái nói: "Người gia gia chính là cái đó khô đét Trung Quốc lão đầu tử chứ ? Nói thiệt cho người biết đi, hắn dẫn đội đi trong sa mạc rồi, bây giờ căn bản cũng không biết ở cái gì địa phương, người phải đi tìm lời nói, có thể chính mình đi, chúng ta cũng không nghĩa vụ đưa người."

"Tổng Vân trước tốn nhiều tiền thuê các người, các người chính là cái này thái độ?" Ta trước khi tới ước chừng biết bên này tình huống, biết những thứ này đều là Tổng Vân trước tốn nhiều tiền mời tới chuyên nghiệp thợ săn, tác dụng là phối hợp ta cùng gia gia hành động, không nghĩ tới đám này * cầm tiền sau khi, lại là loại này tánh tình, lúc ấy ta tâm lý cũng có chút nổi giận, không tránh khỏi đứng dậy, cau mày trợn mắt nhìn kia James Trần Đạo: "Các người rốt cuộc muốn như thế nào? Nếu như các người quả thực không muốn lời nói, kia ước chừng nói cho ta biết gia gia ở phương hướng nào, tự chúng ta đi tìm là được."

"Này, " lúc này, một cái Hắc Mao ở đứng lên, đi lên trước, cư cao lâm hạ nhìn ta nói: "Trung Quốc Ải Tử, chúng ta chú trọng là thực lực, nếu như người cảm thấy có thực lực lãnh đạo chúng ta, vậy thì biểu diễn cho chúng ta nhìn một chút, nếu không lời nói, cút nhanh lên trở về Trung Quốc đi, biết chưa?"

ĐxxCM, quả nhiên là khiêu chiến a.

Lúc đó ta tâm lý run lên, theo bản năng hướng Kim Yến nhìn sang, lại phát hiện nữ nhân này đang ở giữa đầu nhìn ngày, phi thường thích ý uống nước trái cây.

Thấy cái này tình trạng, ta vào không dừng được là hướng nàng đi tới nói: "Này, người là ta bảo tiêu a, bây giờ người bảo tiêu yêu cầu người bảo vệ, người thế nào như là người chết, không nói câu nào?"

Chương 241: Thốn Quyền

"Người là đậu hủ làm sao? Ngay cả mấy cái này mèo cào cũng xử lí không được, vậy người làm sao còn thám hiểm? Những quái vật kia không thể so với bọn họ nói phải trái, lúc này đã sớm đi lên căn người chết bầm." Kết quả, ta nhờ giúp đỡ lại bị Kim Yến một trận trách móc, này đưa đến trên mặt ta lúc thì đỏ một trận đen, thật lâu cũng không xuống đài được.

"Nhưng là ta chưa từng luyện võ thuật, ta thế nào theo chân bọn họ đánh? Người xem bọn hăn người cao Mã Đại, " ta bất đắc dĩ nói.

"Tốt lắm tốt lắm, ta trước không phải là đã dạy người sao? Tiệt Quyền Đạo, những thứ này bọn Tây khổ người đại, nhưng mà tốc độ chậm, người phát huy chính mình ưu thế, liều mạng đánh bọn họ là được." Kim Yến đang khi nói chuyện, đem trong tay nước trái cây vứt bỏ, sau đó đột nhiên thiếp thân cho một quyền của ta, lập tức đánh ta trực tiếp lui về phía sau lùi lại hết mấy bước, bụng cũng một trận đau xót, theo bản năng lấy tay che liền khom người xuống, sau đó nàng đi tới bên cạnh ta, hơi hợt đối với ta nói: "Đây là tân giáo người chiêu thức, kêu Thốn Quyền, thật ra thì chính là căng thẳng bắt thịt, ở cực kỳ cự ly gần bên trong, lợi dụng toàn thân giang can tác dụng, phát ra phi thường có uy lực một quyền. Đây cũng là Lý Tiểu Long một trong những quyền pháp. Người hảo hảo lĩnh hội một chút, đi cùng bọn họ đánh đi, hăn đủ đối với trả bọn họ rồi."

Ngọa tào!

Lúc đó ta không tránh khỏi đối với Kim Yến dưng dưng ngón giữa, sau đó đứng dậy hít sâu mấy cái, nhìn một chút James Trần bọn họ, mới phát hiện mấy cái bọn Tây đều có chút khác thường mà nhìn Kim Yến, rất hiển nhiên là bị nàng một chiêu kia mới vừa rồi trấn trụ.

Nhưng mà, dù sao bọn họ trước đã hướng ta khiêu khích, cho nên lúc này bọn họ không có cách nào chột kết thúc, vì vậy cứ nhìn ta hỏi "Tiểu Ái ở,

chuẩn bị xong chưa? Chúng ta mấy người tùy ý người lựa chọn, tùy tiện cái nào, người đánh rồi, coi như là người lợi hại."

Đây chính là làm khó ta, sau đó ta nhìn bọn họ một chút, phát hiện bên trong cái đó Hắc Quỷ thấp nhất, cũng đứng đầu gối, liền chỉ chỉ hắc đạo: "Liền hắc đi."

Kết quả này vừa nói, mấy cái bọn Tây liền bắt đầu ồn ào lên, làm ta một trận ngạc nhiên, nhưng Hậu Kim Yến liền đi tới bên cạnh ta nói: "Ngu ngốc, đó là bọn họ bên trong lợi hại nhất, người cái gì nhãn lực tinh thần sức lực?"

Ngọa tào!

Lúc đó ta thật là có chút buồn bực rồi, nghĩ thay đổi người, kết quả kia Hắc Quỷ đã một cái bên lộn mèo đứng ở trong sân, đối với ta ngoắc tay nói: "!"

Hại mẹ người!

Lúc đó ta tâm lý không tránh khỏi một trận tức giận mắng, sau đó ta khề cằn rắng, suy nghĩ trên người mình thật là ác có Long Bạt máu cốt dư lực, hơn nữa có Kim Yến dạy ta quyền cước, cho nên cũng sẽ không thua quá thảm, cho nên liền kiên trì đến cùng đi lên.

Về sau chúng ta lẫn nhau trợn mắt nhìn mấy giây, cái đó Hắc Quỷ đột nhiên một cái nhảy, xoay người ba trăm sáu mươi độ sau thích, rất hiển nhiên là muốn muốn một đòn đem ta làm nằm xuống.

Lúc này, bởi vì tinh thần khẩn trương cao độ, ta bắt thật toàn thân đều run rẩy, cho nên, mặc dù tốc độ của hắc rất nhanh, chiêu thức cũng hoa lệ tới cực điểm, nhưng mà ta còn là một cái lách mình cũng lóe lên.

Sau đó hắn sau khi rơi xuống đất, quay đầu chính là mấy quyền đánh tới, ta cũng dùng quả đấm nghênh đón, chúng ta liều mạng mấy quyền, tê dại, đánh vậy kêu là một cái đau, ta cảm giác hai tay cũng đã tê rần, nhưng là lại không thể nói khí.

Cái đó Hắc Quỷ dò xét một phen, tựa hồ cũng phát hiện ta không là thuần túy ngu ngốc, cho nên hắn có chút nghiêm túc rồi, môi đầy nở nụ cười, ngay sau đó đột nhiên làm khó dễ, Thượng Trung Hạ ba đường, quyền cước đều xuất hiện, xông lên chính là một trận hoa cả mắt loạn đả, ta còn Tiệt Quyền Đạo đâu rồi, mẫu thân, muốn nhìn rõ ràng hắn động tác cũng rất khó, ngay từ đầu còn miễn cưỡng tránh né, khi thì đón đỡ một chút, cuối cùng đã hoàn toàn đầu óc choáng váng, trực tiếp bị hắn một quyền đánh vào quai hàm bên trên, cả người bên đi ra ngoài.

" ——" đem ta đánh sau khi, cái đó Hắc Quỷ ngay lập tức sẽ phá lên cười, phía sau những thứ kia bọn Tây cũng ồn ào lên theo, nãi nãi, mất mặt quá mức rồi, nhìn lại Kim Yến, lại muốn một ly nước trái cây, đang ngồi ở trên ghế, người không có sao như thế xem cuộc vui.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta cảm giác mình tựa hồ bị đưa vào tuyệt lộ, căn rằng bắt đầu nảy sinh ác độc, cũng không quản được cái đó Hắc Quỷ thật lợi hại rồi, một tiếng rống to liền xông lên, dùng hết lực khí toàn thân cùng hắn đánh nhau.

Kia Hắc Quỷ dường như ta đột nhiên điên cuồng như vậy, theo bản năng lui về phía sau, mà để cho ta càng cuồng bạo, cảm giác bắp thịt toàn thân căng thẳng, một khối thiết bản, hô hấp cũng phi thường trót lọt, tóm lại cả người đều là khí lực, Ngũ Cầm cũng bén nhạy rất nhiều, cái đó Hắc Quỷ mới vừa vùng quyền, ta cũng đã trước thời hạn một bước, quả đấm nhanh như tia chớp tập trung hấn khuỷu tay, đồng thời cánh chõ trực tiếp tập trung hấn cằm, dùng là thốn kinh, cho nên, chỉ là một chiêu, cái đó Hắc Quỷ cả người ngã đi ra ngoài, đứng dậy lúc, đã là che miệng, môi bị ta xong rồi phá.

Cái này tình trạng để cho mấy cái bọn Tây ngay lập tức sẽ ngây ngẩn, sau đó cái đó Hắc Quỷ cũng là không phục, lại vừa là một cái xoay người ba trăm sáu mươi độ đạp, được rồi, lúc này, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, trong đầu đột nhiên thoáng một cái đã qua một cái kinh điển cảnh tượng, vì vậy ta đột nhiên đi phía trước trượt một cái ngã, xoay mình một cái thò đặng Ủng, vừa vịn đá vào thân ở giữa không trung Hắc Quỷ trên môg, sau đó hần nhất thời mất đi thăng bằng, cả người quả banh da một loại lăn đến trên đất, liên tục rồi tằm vài vòng ở đứng dậy, sau đó cũng không dám...nữa lên, nhìn ta một cái, theo bản năng giơ ngón tay cái lên, xoay người ủ rũ cúi đầu về hàng.

Đến nơi này cái ngay miệng, ta mới phát hiện nguyên lai ta lợi hại như vậy, giới ạ, trước phỏng chừng cũng là bởi vì cùng Kim Yến cái này nữ nhân chết tiệt đánh, căn bản liên kích không phát ra được ta ý chí chiến đấu, bây giờ thật đánh, mới phát hiện ta lại là tiến vào một loại phi thường bùng nổ trạng thái, hoàn toàn là một loại trong lòng Vô Ngã cảnh giới.

Sau đó triều ta Kim Yến nhìn sang, lại mới phát hiện nàng kính râm cũng lấy xuống, phỏng chừng nàng cũng không nghĩ tới ta sẽ lợi hại như vậy.

Sau đó, lúc này, ta tâm lý suy tính một chút, lòng nói nếu tìm tới trạng thái, vậy không bằng liền chơi đùa dứt lốt, tạm thời luyện tay tốt lắm, sau đó ta liền đối với mấy cái núp ở âm lương trong bọn Tây vẫy vẫy tay nói: "Mấy người các người, cùng tiến lên."

"whe T The!"

Rất hiển nhiên, mấy cái bọn Tây có chút bị ta chọc giận, lập tức vài người cũng hùng hùng hổ hổ đi ra, đem ta vây vào giữa, từng cái hoa chân múa tay, rất có đem ta đánh thành chó tiệt tấu.

Nhưng mà đáng tiếc là, lúc này ta cảnh giới đã không phải là bọn họ có thể theo dõi rồi.

Long Bạt máu cốt dư lực ta vận dụng tự nhiên, thân thể tốc độ nhanh như thiểm điện, trọng yếu nhất là ta một hít một thở giữa, luôn cảm giác thân thể tràn đầy lực lượng, nảy mầm mà thúc giục người hăm hở tiến lên, từ nơi sâu xa, luôn có dùng không hết tinh thần sức lực.

Sau đó cái đó James Trần đầu tiên làm khó dễ, hét lớn một tiếng, một quyền đánh tới, ta cố ý chờ đến hắc quả đâm lập tức phải đập phải trên mặt ta, mới đột nhiên một bên đầu, nhường cho qua hắc quả đâm, sau đó đột nhiên một cái tung chân đá, vừa vận trúng mục tiêu hắc bụng, hắc lập tức liền cấp tốc lui về phía sau, ôm bụng ngồi chồm hồm xuống, nhưng mà ta lại không bỏ qua cho hắc, đuổi theo lại vừa là một cước, trực tiếp đá vào trên mặt hắc, hắc kêu thảm một tiếng, hoàn toàn nằm.

Thấy cái này tình trạng, còn sót lại mấy cái bọn Tây cũng đều bất kể, đồng thời vọt tới, chỉ tiếc, lúc này bọn họ nơi nào hay là ta đối thủ, ta khoảng hủy đi chiêu, một hồi trọng quyền đánh, một hồi bên chân đạp, đưa bọn họ một cái toàn bộ đều trực tiếp ngã trên đất, đây là ta cố ý nương tay, không có đập yếu hại vị trí, nếu không phỏng chừng bọn họ căn bản liền cũng đã không thể đứng lên.

Ngay tại ta vỗ vỗ tay, nhìn nằm trên đất hừ hừ những thứ kia Lão Mao Tử, xoay người muốn hướng Kim Yến khoe khoang khi, nhưng không nghĩ vừa quay đầu lại, một cái bóng đen đánh tới, theo sát một tiếng hò hét, nhìn kỹ lúc, mới phát hiện Kim Yến lẳng không đạp xuống dưới.

Lúc đó nàng thốt nhiên làm khó dễ, ta căn bản liền không tránh thoát, dưới tình thế cấp bách, ta chợt đưa tay, thoáng cái bắt được nàng chân, cứ như vậy cứng rắn Sinh Hóa biết nàng lực lượng, sau đó nàng dĩ nhiên là cả người đi xuống, sau đó ta tay mắt lạnh lẽo, một bên thân nắm cả nàng eo nhỏ

nhấn, liền đem nàng bưng bế lên, sau đó nàng đột nhiên khoát tay, hướng ta con mắt xen vào xuống dưới, ta dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể Mạnh mà đưa nàng ném ra ngoài, sau đó nàng thân thể giữa không trung vặn một cái, xoay mình rơi xuống đất, về sau tốt xông lên, dùng cả tay chân, bắt đầu chân ướt chân ráo đánh với ta đứng lên.

Giời ạ, làm cái gì vậy?

Lúc đó ta có chút bất đắc dĩ, cau mày nhìn nàng, muốn hỏi nàng là ý gì, kết quả nàng cũng không nói chuyện, chỉ lo ra chiêu, ta bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ráng ứng đối, kết quả nàng không đả thương được ta, càng đánh càng gấp, cuối cùng quát rồi một chút đem đai lưng rút ra, lập tức tay vẩy đai lưng, giống như rắn độc, dùng dùng hướng về phía ta một trận Mạnh nhổ, lần này ta là thật không phòng được rồi, lập tức bị quất đến cả người làm đau, bất đắc dĩ, chỉ có thể là liền vội vàng chạy xa một chút, kéo dài khoảng cách nói: "Uy Uy, người tốt cuộc muốn làm cái gì? Người còn như vậy, ta thật là xuất thủ a!"

Kết quả, nghe được ta lời nói, Kim Yến nhưng là cười lạnh một tiếng, một bên thu hồi đai lưng, vừa hướng âm lương bên dưới đi tới, đồng thời quay đầu hướng ta nói: "Người cái tên này tâm kế sâu như vậy? Trước ta đánh người lợi hại như vậy, người cũng không hoàn thủ, nguyên lai đều là giả bộ sao?"

Giời ạ, ta thề với trời, khi đó ta thật không phải là giả bộ, lão tử là thật lòng không đánh lại người, nếu không người nghĩ rằng ta sẽ bị người ngược đãi như vậy? Nếu có thể đánh người, ta đã sớm nhổ cho người mặt xưng phù rồi được không nào?

"Mister Lô, lợi hại, chúng ta phục rồi —— "

Lúc này, mấy cái bọn Tây đều nặng mới trở lại chỗ bóng mát, chỉ là cũng

sừng mặt sừng mũi, mặt đầy thống khổ về mặt, sau đó cầm đầu cái đó James Trần không cảm thấy là thẳng đứng ngón tay cái đối với ta biểu thị thán phục.

"Phục rồi là tốt rồi, bây giờ, có thể nói chuyện chính chứ ? Vội vàng mang ta đi tìm gia gia, ta không muốn làm trễ nãi thời gian." Ta đối với cái đó James nói rõ nói.

Nghe được ta lời nói, cái đó James Trần bất đắc dĩ thở dài một cái, ngoắc ngoắc tay, để cho ta đi vào chỗ bóng mát ngồi xuống, sau đó cho ta đưa một chai nước uống, này mới đối với ta nói: "Lô tiên sinh, không phải chúng ta không dẫn người đi, chỉ là, đi trung bộ sa mạc nơi đó, hoặc là lái máy bay trực thăng đi qua, hoặc là chính là lái xe chuyển kiếp tử vong cốc. Chúng ta chỉ có một chiếc máy bay trực thăng, đã bị người gia gia lái đi, thật sự bằng vào chúng ta chỉ có thể lái xe chuyển kiếp tử vong cốc, kia tử vong cốc danh như ý nghĩa rồi, đi vào chính là một chết, chúng ta quả thực không dám đi."

Được rồi, nguyên lai là bởi vì sợ chết, giới ạ, nói sớm không phải là rồi hả? Trước còn giả bộ như vậy bức dáng vẻ, làm ta bây giờ lại muốn đánh người.

Chương 242: Tử vong cốc

Trống không trong phòng, vài người vây quanh một cái bàn lớn, trên bàn để một tấm bản đồ, James Trần vừa chỉ bản đồ, một bên giới thiệu cho chúng ta nói: "Bộ phận này liền là tử vong cốc rồi. Muốn thông qua lời nói, ít nhất phải việc trải qua ba đạo cửa khẩu, trước mặt lưỡng đạo cũng khỏe làm, chủ yếu là sa mạc cùng Lưu Sa, trên căn bản không có chút dấu người, khó khăn nhất là đạo thứ ba cửa khẩu, tên gọi Hắc Nguyệt rừng rậm."

"Hắc Nguyệt rừng rậm, có ý gì?" Ta xem một chút bản đồ kia, phát hiện phía trên đánh dấu là Anh Văn ", không hiểu là ý gì.

Nghe nói như vậy, đứng bên cạnh tiểu Hắc bọn Tây sẽ dùng cái kia xấu tiếng Hoa giải thích: "Là Hắc Nguyệt Vu Sư lãnh địa, hẳn có thể đem người biến thành quái vật."

Lúc này mấy cái này bọn Tây bị ta sửa chữa sau khi, đều đã phi thường nghe lời, hơn nữa cả mắt đều là sùng bái ta vẻ mặt.

Đúng rồi, quên giới thiệu bọn Tây tình huống cụ thể rồi.

Bọn Tây tổng cộng năm người, James Trần coi như là tiếng Hoa đứng đầu giỏi một cái, hơn người kế tiếp Hắc Mao ở, kêu Sacke, còn có hai cái Bạch Mao ở, một cái cao gầy, kêu mặc này, một cái mập lùn, kêu Kiri Á, người cuối cùng màu nâu da thịt, cơ bản không hiểu tiếng Hoa, kêu Pitt.

Về phần trước lái xe cái đó Á Duệ nam, tự hồ chỉ là người tài xế, sau khi đến sẽ không lại lộ diện qua.

Nói cách khác, tiếp đó, khả năng ta cùng Kim Yến liền muốn cùng này năm cái bọn Tây hợp tác.

Bất quá, không thể không nói, bọn Tây các cũng đồng ý cường giả, cho nên

bọn họ bị thu thập qua sau khi, ngay lập tức sẽ đối với người đầy mắt sùng kính tình, lời trong lời ngoài cho người dạy bọn họ công phu, đoán chừng là điện ảnh thấy nhiều rồi, cũng muốn làm Đại Hiệp.

Ta thật ra thì cũng không biết cái gì công phu, mặc dù có thể một người đánh bọn họ nhiều cái, chủ yếu là ta có thể tiến vào một loại quên mình trạng thái chiến đấu, ở loại trạng thái kia, người khác động tác với ta mà nói, đều là chậm một nhịp, cho nên, chỉ cần ta bình tĩnh lại, đừng nói bọn họ năm cái, chính là trở lại năm cái, khả năng cũng không cách nào đánh ta. Cho nên, bọn họ muốn để cho ta dạy bọn họ công phu, đó là không quá có thể, này cái sự tình, Kim Yến ngược lại là có thể đảm nhiệm, nhưng mà ta không hy vọng Kim Yến cùng bọn họ có quá tiếp xúc nhiều, cho nên trên căn bản đối với bọn họ yêu cầu đều là không rãnh để ý, hoặc là nói cho bọn họ biết, chờ hoàn thành nhiệm vụ, sẽ chậm chậm dạy bọn họ.

Năm người bên trong, chỉ số thông minh cao nhất, đoán chừng là cái đó mập lùn Kiri Á, người này nhìn tướng mạo xấu xí, nhưng mà trên căn bản coi như là kế hoạch Chế định giả.

Lúc đó nói đến tử vong cốc, hàng này liền bị James Trần đám người đẩy ra ngoài, nói là hẳn đối với tử vong cốc tình huống hiểu rõ nhất, hơn nữa trước cũng đã thiết lập sẵn một cái bộ phương án.

Kiri Á dáng dấp hơi trắng nõn, có chút bơ bán lẻ nghĩ, tính cách cũng có chút xấu hổ, lúc ấy nhăn nhó một chút, vì vậy trước hết cho ta giới thiệu một chút tử vong cốc tình huống.

Hắn tiếng Hoa rất tốt, không thể so với James Trần sai, nói là tại Trung Quốc du học bốn năm, cho nên, ngay cả một ít lý ngữ cũng sẽ nói, thậm chí rất nhiều phương ngôn cũng có thể nghe hiểu, nhân vật ngu bực.

Dựa theo hắn giới thiệu, cái này tử vong cốc, trên thực tế, ở trên bản đồ,

chính là một mảnh hoang tàn vắng vẻ hoang dã, bên trong có động vật bảo vệ khu, có công viên quốc gia, tóm lại, quan phương đối với nơi này còn là có quản lý ý tưởng, nhưng mà không có quản lý năng lực, dựa theo quan phương ghi chép, khối này trên đất là không có ai miêng, nhưng mà trên thực tế, lại không phải là như vậy. Trong này sinh tồn Úc Châu trên đại lục xưa nhất một bộ tộc, bộ tộc này cũng là bọn Tây các đăng nhập Úc Châu sau khi duy nhất một không có bị diệt trừ bộ tộc, từ một điểm này bên trên cũng có thể thấy được bộ tộc này chỗ lợi hại, chỉ là sử dụng nguyên thủy gỗ gậy gộc, đối kháng tay cầm Dương súng bọn Tây, lại còn sống, này đầu tiên chính là một cái không tưởng tượng nổi địa phương, phải biết, những thứ này bộ tộc nhỏ cũng không giống như ẩm ức Đại Trung Hoa như vậy nắm giữ cân nhắc trăm triệu nhân khẩu, bọn họ một loại cũng liền hơn mấy trăm ngàn người, bọn Tây quân đội một cái túi vây cùng phục kích, trên căn bản liền có thể đem bọn họ diệt tộc rồi, nhưng mà, cho dù là như vậy, bọn họ vẫn như cũ là còn sống, hơn nữa, nghe nói bộ tộc này cho những thứ kia bọn Tây quân đội tạo thành thương vong là lớn nhất, đến cuối cùng thậm chí cũng tạo thành bóng ma trong lòng rồi, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên bọn Tây đem bộ tộc này chiếm cứ địa phương xưng là "Tử vong cốc", tùy tiện tuyệt đối không dám đi chọc bọn hắc, mà bọn họ cũng rất kỳ quái, liền rúc lại bên trong thung lũng kia, trên căn bản không thể nào đi ra, bọn họ có vẫn là lãnh địa quan niệm, tóm lại, tử vong cốc là bọn hắc không gian hoạt động, mà Hắc Nguyệt rừng rậm là bọn hắc ổ, cho nên, nếu như chúng ta muốn thông qua nơi này lời nói, liền tất nhiên muốn cùng bộ tộc này phát sinh một ít mâu thuẫn.

"Chuyện này không có khả năng lắm chứ ? Úc Châu như vậy phát đạt, chẳng lẽ cũng chưa có chính thức Công Lộ thông qua này cái địa phương?"
Ta có chút hiếu kỳ.

"Úc Châu cũng không phát đạt, chỉ là nhân khẩu rất ít, tài nguyên phong phú, cho nên mới được, này Riki sở xây dựng là rất sai, trung bộ địa khu, trên căn bản chính là nguyên thủy Hoang Sơn Dã Lĩnh, thường thường mấy

trăm cây số cũng không thấy được một người, " Kiri Á giải thích một chút, ngay sau đó lại có chút cảm thán nói: "Ta tại Trung Quốc khi, cảm giác đứng đầu tốt địa phương liền không quản đến đi bao xa, đều có người gia, người Trung Quốc thật tốt nhiều, so với chúng ta nơi này náo nhiệt hơn nhiều."

"Được rồi, nói tiếp đi, cái này tử vong cốc là chúng ta muốn thông qua địa phương, chúng ta đây mục đích là nơi nào?" Ta nhìn Kiri Á hỏi.

"Là Xích Nguyệt vực sâu, " Kiri Á nhìn ta, đưa tay chỉ Hắc Nguyệt rừng rậm một bên khác một cái địa phương nói: "Chính là chỗ này, nơi này là một cái đại liệt cốc, mặc dù không có Đông Phi đại liệt cốc đại, nhưng mà, cũng đã rất lớn, sâu nhất địa phương, có hơn 500 mét, chiều rộng có tốt mấy cây số, trong sơn cốc cây cối tươi tốt, địa hình phức tạp, đủ loại giòong suối, hang động, nguyên sinh Động Thực Vật, sâu trùng chờ một chút, tóm lại, kia là một cái nhân loại rất khó sinh tồn địa phương, nghe nói những năm trước đây, có người ở bên trong thấy qua Dã Nhân, toàn thân đều là bộ lông màu đỏ, dung nhan cực kì cao lớn, phi thường hung ác."

"Hắc Nguyệt, Xích Nguyệt, tại sao đều cùng trắng sáng có liên quan?" Ta tò mò hỏi.

"Hắc Nguyệt rừng rậm, là bởi vì cái đó bộ tộc kêu Hắc Nguyệt Tộc, trong bọn họ rất nhiều người cũng tinh thông Siêu Tự Nhiên Vu Thuật, nghe nói kia Đại Đầu Linh lại có thể đem trắng sáng biến thành màu đen, để cho đất đai cũng bao phủ trong bóng đêm, mà một khi thiên địa hoàn toàn tối đi xuống, bọn họ ưu thế liền bày ra, bởi vì bọn họ có thể trong bóng đêm, rõ ràng nhìn đến đảm nhiệm Hà Đông tây, năm đó những quân đội kia chính là bị bọn họ như vậy đánh bại, dựa theo những quân đội kia miêu tả, những người này thật là giống như quỷ mị, người còn không nhìn thấy hắc, cũng đã đứng ở trước mặt người, một đao liền đem người giết, có lúc thậm chí là từ thổ địa bên trong nhô ra, cũng có là từ ngày thượng xuống tới, còn có là

từ trong đá nhảy ra, tóm lại, bọn họ thần bí tàn nhẫn, ngăn cách với đời, không biết đến bọn họ rốt cuộc là tình hình gì, cũng không người nào nguyện ý đi tìm hiểu, bởi vì không cần thận khả năng sẽ không có thể từ tử vong cốc đi ra." Kiri Á giải thích.

Nghe được hẳn lời nói, ta liền càng hiểu kỳ hơn, không tránh khỏi hỏi "Kia ban ngày đi đánh bọn họ không được sao sao? Thế nào cũng phải buổi tối đi đánh?"

"Đây mới là kinh khủng nhất địa phương, ban ngày khi tiến vào tử vong cốc, trên căn bản không cần cái đó Hắc Nguyệt Tộc xuất thủ, chính người thì phải chết ở bên trong, " Kiri Á nói.

"Tại sao?" Ta hỏi.

"Cái này dựa theo tiếng Trung Quốc nói, chính là Hải Thị Thận Lâu, bên trong thung lũng kia, ban ngày khi, cực kỳ nóng bức, nhiệt độ thường xuyên ở năm mươi độ trở lên, người bình thường trên căn bản không kiên trì được mấy phút, sau đó không khí quá nóng, liền sinh ra Hải Thị Thận Lâu, hoàn toàn không thấy rõ tình huống chung quanh, thấy đều là giả, một mảnh trắng xóa. Úc Châu chính phủ có một năm tổ chức một cái đội thám hiểm, mời rất nhiều chuyên nghiệp thám hiểm nhân viên, vào đi vào trong thám hiểm, lên đường trước làm phi thường tỉ mỉ phân tích cùng chuẩn bị, nhưng mà sau khi đi vào, ba ngày sau, chỉ có một người còn sống đi ra, hơn nữa sau khi đi ra liền điên rồi, trên căn bản tương đương với toàn quân bị diệt." Kiri Á nói tới chỗ này, theo bản năng nhìn ta một cái nói: "Cái này, cái tình huống này xuống, ngài cảm thấy còn muốn đi sao?"

"Biết, chính là ban ngày đi vào, môi trường tự nhiên quá tồi tệ, không có cách nào đi vào, buổi tối đi vào tốt phải đối mặt những thứ kia Hắc Nguyệt Tộc yêu quái, ngược lại này cái địa phương đi vào chính là một cái chết, có đúng hay không?" Ta nói nói.

Mấy cái bọn Tây đồng thời gật đầu một cái.

"VẬY trước kia người lời muốn nói phương án là cái gì?" Ta nhìn Kiri Á hỏi.

"Nếu không thể xuyên qua, chúng ta đây biện pháp duy nhất liền là quá khứ, nhưng mà phi cơ trực thăng đã bị lái đi, cho nên, bên ta án kiện chính là tạm thời mượn một chiếc máy bay trực thăng, sau đó qua này cái địa phương, trực tiếp ở Xích Nguyệt vực sâu bên cạnh hạ xuống, như vậy thì có thể tránh khỏi này địa phương." Kiri Á giải thích.

Giờ ạ, nguyên lai còn có thể mượn vong, thế nào không nói sớm?

Ngay sau đó ta vì vậy hỏi bọn hắn vong cho mượn đến không có, kết quả bọn họ lúng túng lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, sau đó là là hướng ta nói: "Cái này, chúng ta, cái đó Tống Vân đưa tiền trước không đủ mượn vong, cho nên, nếu như muốn mượn vong lời nói, các người muốn chính mình trả tiền."

"Bao nhiêu tiền? Một ngày một trăm ngàn Úc nguyên, tiền thế chân là năm trăm ngàn Úc nguyên, " Kiri Á nói, "Hơn nữa tốt nhất đuổi ở trước ngày mai giao tiền, nếu không rất có thể bị người khác mượn. Bây giờ là du lịch vương quý, các nơi trên thế giới thổ hào các cũng hội tụ đến nơi này, vong căn bản liền không đủ dùng, rất ít có thể cho mượn đến. Trước chúng ta đi nghe ngóng, nhà kia đặc biệt làm phi cơ trực thăng công ty cho mượn, trước mắt chỉ còn lại một trận dự bị cứu viện phi cơ trực thăng, thật muốn mượn lời nói, giá tiền khả năng còn phải gấp bội."

Thảo!

Lúc đó nghe nói như vậy, ta trực tiếp liền có chút hồng mắt, lại nói, ngử

thập vạn Úc nguyên tiền thế chân a, giờ ọ đây là để cho ta đi cướp ngân hàng a, ta đi nơi nào làm nhiều tiền như vậy đi?

Lúc này ta có chút hối hận không nhiều mang một ít tiền tới, lúc ấy ở Tống Tiểu Linh trong nhà khi, ta nhưng là năm giữ tràn đầy một cái rương bảo bối.

Tâm lý buồn bực nửa ngày, ta theo bản năng nghiêng đầu hướng Kim Yến nhìn sang, suy nghĩ trước cho nàng những bảo bối kia, lấy ra chiết hiện lời nói, nói không chừng đủ tiền.

Kết quả nhìn thấy ta ánh mắt, Kim Yến trực tiếp liền quăng một câu nói: "Đừng hy vọng ta, đồ vật không mang đến, cũng tồn trong nhà."

Được rồi, đây là tuyệt lộ cảm giác sao? Chẳng lẽ thật muốn đi xông vào đến tử vong cốc?

Ngay sau đó ta trù trừ một chút, ngay sau đó hỏi bọn hắc ban đêm chuyển kiếp này tử vong cốc, ước chừng phải bao lâu thời gian.

Kết quả bọn họ nói thuận lợi lời nói, phỏng chừng mười năm, sáu tiếng là được rồi, bởi vì đã từng có một ít xe hơi say mê công việc lái xe đi qua nơi này, ước chừng cũng chính là chạng vạng tối lên đường, sau đó sáng ngày thứ hai chừng chín giờ thời gian, thì đến Xích Nguyệt vực sâu vị trí. Dĩ nhiên, bọn họ cái gọi là chuyển kiếp, nhưng thật ra là từ mặt bên vòng qua Hắc Nguyệt rừng rậm, trên căn bản chính là vòng quanh tử vong cốc bên bờ đi, hơn nữa khi đó ở cực kỳ may mắn dưới tình huống, vừa vặn dọc đường đều là xe hơi có thể thông qua địa phương, mà may mắn như vậy tình huống, một loại cũng xuất hiện ở mùa đông, bây giờ là mùa hè, tử vong cốc bên trong kinh thường tính nổi lên bão cát, có lúc tốt lại đột nhiên xuống mưa lớn, bùng nổ đất đá chảy xuống, cho nên, bây giờ đi vào lời nói, rất nhiều con đường nhất định là không thông sướng, chúng ta cho dù dọc

theo năm đó những thứ kia say mê công việc đường đi tiến tới, khả năng cũng không nhất định có thể đi thông, mà một khi tốc độ giảm xuống, liền cực kỳ có thể lâm vào Hắc Nguyệt Tộc trong vòng vây.

Nói hồi lâu, ta cuối cùng là hiểu cái này tử vong cốc rốt cuộc là hình dáng gì rồi.

Ngay sau đó ta cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy hay là kiên trì đến cùng đi thử một chút, bởi vì ta không có khác biệt biện pháp có thể tưởng tượng.

Sau đó ta hỏi cái kia chút ít bọn Tây có mấy chiếc xe, sau đó bọn họ liền mở cho ta đi ra hai chiếc xe bán tải, đều là đôi xếp hàng chỗ ngồi, mỗi chiếc xe có thể ngồi năm người khoảng, Cha Du-ri có thể giả bộ hạ trại đồ dùng cùng đồ tiếp tế. Bất quá, bởi vì bọn họ căn bản liền chưa từng nghĩ muốn trực tiếp lái xe ở chuyển kiếp tử vong cốc, cho nên cái gì cũng không có chuẩn bị.

Ta để cho bọn họ đi chuẩn bị, hơn nữa nói cho bọn họ biết nói sáng mai lên đường, sau đó mấy tên người nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng nhưng đều là nhất trí mà đối với ta nói: "Chúng ta có thể giúp các người chuẩn bị một chiếc xe, tự các người lái xe đi đi."

Bát dật!

Bọn họ hay là không dám đi!

Cái thanh này ta giận đến.

Nhưng mà, cũng không có cách nào dù sao bọn họ chỉ là thuê người vừa tới, nói trắng ra là chính là người làm công, cũng không thể để cho bọn họ là rồi một chút tiền nhỏ tiền đi bán mạng.

Cuối cùng, ta không thể làm gì khác hơn là để cho bọn họ tận lực đi nhiều chuẩn bị một chút đồ vật, sau đó lại muốn mấy bả súng.

Khẩu súng, bọn họ ngược lại có rất nhiều, dài ngắn đều có, ta muốn rồi bốn thanh súng, hai dài hai ngắn, ta cùng Kim Yển một người hai cây, đạn trực tiếp giả bộ một cái rương.

Ước chừng cơm tối khi, đồ vật liền sai không chuẩn bị thêm tốt lắm.

Lều vải, dã ngoại thám hiểm dụng cụ, ăn uống vật, chiếu sáng dụng cụ chờ một chút, đem tiểu xe bán tải đậu trên căn bản chứa đầy.

Sau đó chúng ta bắt đầu ăn cơm tối.

Sau khi ăn xong, sắc trời vừa vặn gần đen, một vòng tốt Đại Nguyệt Lượng loạng choạng loạng choạng mà thăng lên, chiếu trong sân một mảnh thoải mái, giới ạ, quả nhiên nước ngoài trắng sáng hết sức tròn, lúc ấy ta cùng Kim Yển đứng ở hành lang xuống hóng mát, mấy cái bọn Tây cứ tới đây đồng thời nói chuyện phiếm.

Nửa đường bọn họ lại để cho ta dạy bọn họ công phu, ta suy nghĩ một chút, lòng nói các người mấy tên khốn kiếp này, cũng như vậy tham sống sợ chết, như vậy, các người đã để cho ta dạy cho các người công phu, vậy thì thật là tốt, nhân cơ hội tái hảo hảo sửa để ý đến các người một phen.

Sau đó ta quả quyết đáp ứng, hứng thú rất cao, đi tới trong sân, để cho bọn họ năm cái đứng thành một hàng, sau đó tăng hăng một cái, học Kim Yển trước dạy ta dáng vẻ, cho bọn họ giảng giải Tiệt Quyền Đạo tư tưởng, sau đó để cho bọn họ theo ta hủy đi chiêu, thật ra thì chính là bị đòn.

Sau đó, ước chừng một canh giờ, trên căn bản đánh năm người tất cả năm

xuống đất hừ hừ đến, không thể dậy được nữa rồi, ta đây mới một Larkin Yển tay, lên lầu chuẩn bị đi nghỉ.

Kim Yển tựa hồ biết ta là cố ý đang chơi đùa bọn họ, cho nên lúc đó một bên đi lên lầu, một bên liền đối với ta nói: "Người không muốn sinh bọn họ khí, đối là người, người cũng sẽ lựa chọn như vậy, dù sao, này cái sự tình cùng bọn họ không có gì thiết thân lợi ích liên can, không cần phải đi mạo hiểm."

"Vậy còn người?" Ta xoay người lại nhìn nàng hỏi.

Lúc này, ánh trăng rơi ở trên người nàng, để cho nàng có chút mờ lung, lướt nhẹ tóc dài, hơi lộ ra cương nghị mặt mũi, ngược lại làm cho người ta một loại biệt dạng quyến rũ cùng sức hấp dẫn.

"Ta là người bảo tiêu, đương nhiên là muốn đi theo người cùng nhau, " nàng mỉm cười một chút nói.

"Người cần phải biết, nói không chừng gặp người chết rồi, thật gặp người chết, " ta nói với nàng.

"Không có vấn đề, ta chính muốn gặp gỡ một chút đâu rồi, " nàng nhìn ta một cái, sửa lại một chút tóc nói: "Được rồi, sáng mai muốn xuất phát đâu rồi, đi ngủ sớm một chút đi, dưỡng tức tinh thần."

Ta gật đầu một cái, cùng nàng đạo ngủ ngon, trở về phòng bên trong, tắm, ngủ, nằm xuống sau khi, rất nhanh thì ngủ thiếp đi, sau đó, một cảm giác ngủ tới hừng sáng tỉnh lại, năm cái bọn Tây chuẩn bị bữa ăn sáng, chúng ta sau khi ăn xong, do Kim Yển lái xe, lên đường.

Lên đường khi, năm cái bọn Tây cũng lái xe đi theo chúng ta cùng lên đường rồi, ta hỏi bọn hắn làm gì, bọn họ nói đưa ta một chút các, nói là nơi

này mở đến tử vong cốc bên cạnh, trên căn bản yêu cầu mười mấy tiếng, nói cách khác, chúng ta lúc này lên đường, đến lúc tử vong cốc bên cạnh, đúng lúc là vào đêm khi, lời như vậy, chúng ta liền có thể trong bóng đêm chuyển kiếp này cái địa phương.

Bất quá, ta rất ngạc nhiên khi, kia năm cái bọn Tây Cha Du-ri, tựa hồ cũng kéo rất nhiều thứ, có lẽu vải a, nước uống a, lương khô cái gì, tóm lại đồ vật không so với chúng ta ít.

Hỏi bọn hăn chuyện gì xảy ra, bọn họ lại nói đó là bình thường bọn họ đi ra ngoài săn thú muốn dùng cái gì, trên căn bản chính là phòng bị.

Nguyên lai những người này thích hưởng thụ.

Xe ở đất rộng người thưa, cực kỳ trống trải trên đại lộ chạy như điên, rất nhanh thì xuống Công Lộ, bắt đầu ở trong hoang dã tiến tới, phóng tầm mắt nhìn tới, căn bản chính là một mảnh Hoang Sơn Dã Lĩnh, không có gì nước ngoài cùng quốc nội phân biệt, tóm lại chính là núi xa, rừng cây, bãi cỏ, đất cát, cùng với thỉnh thoảng đụng tới tiểu động vật, dĩ nhiên, còn có một điểm giống nhau chính là phiền lòng con muỗi, thảo tàng trong một đoàn một đoàn, đại ban ngày tự ra tới ăn thịt người.

Dựa theo trên bản đồ đường đi, chúng ta một đường đi phía trước mở, nửa đường đi ngang qua mấy cái trấn nhỏ, ở trấn trên ăn cơm trưa, bọn Tây các như cũ phụng bồi chúng ta, hơn nữa vẻ mặt tựa hồ cũng có chút do dự, hình như là đang suy nghĩ rốt cuộc muốn không phải cùng chúng ta cùng đi.

Ta cũng không có cưỡng cầu bọn họ, chỉ là đùa nói nếu như bọn họ ai nguyện ý đi lời nói, trở lại liền truyện thụ cho bọn hăn tuyệt thể thần công, sau đó, đến chạng vạng tối khi, chúng ta dần dần ép tới gần tử vong cốc khi, bọn họ rốt cuộc hạ quyết tâm, toàn bộ đều theo ta cùng đi.

Đây cũng là để cho ta có chút ngoài ý muốn, bất quá bọn hắn điều kiện là, nếu như đường xá không thông sượng, xe không có cách nào thông qua lời nói, bọn họ liền trở lại.

Cái yêu cầu này ngược lại không có vấn đề gì lớn, ngược lại bọn họ có thể tới, chính là một cái không tệ tiến bộ.

Sau đó, hai chúng ta chiếc xe, cứ như vậy một trước một sau, kéo dài một đuôi khói, một đường hướng tử vong cốc Mercedes-Benz đi bầu trời buổi chiều lẳng lẳng chiều sáng đất đai, làm cho người ta một loại khác thường thương cảm cùng thê lương.

Chương 243: Tử vong cốc (hai)

Ban đêm, một mảnh mênh mông, vầng trăng chậm rãi leo lên đường chân trời, mặt trời cũng vẫn chưa có hoàn toàn hạ xuống, đây cũng là trăng sáng màu sắc có một chút phiếm hồng, nhìn giống như là đồ vật hai bên phân biệt có một cái Hồng Nhật, làm cho người ta một loại rất quý dị cảm giác.

Kim Yến hết sức chuyên chú mà lái xe, không nhìn chung quanh phong cảnh, vẻ mặt trấn định mà lạnh khốc, gió từ cửa sổ xe thổi tới, vén lên nàng tóc dài, cho nàng bằng thêm phong thái.

Ta thật sự là rất khó nhìn biết nữ nhân này, thậm chí nói, từ nàng xuất hiện cho tới bây giờ, luôn cảm thấy có chút đột nhiên, cái này rất giống Thượng Thiên đột nhiên đưa cho ta một cái bảo tiêu như thế, có chút hư ảo, có chút không hợp tình lý, sau đó ta tự nhiên làm theo liền nghĩ đến hết thảy không hợp lý phía sau tất nhiên có hợp lý chỗ, cho nên ta cẩn thận suy tư nàng từ với ta biết tới nay hết thảy hành vi cùng cách làm, định phân tích nàng thân phận chân thật. Đây có lẽ là ta đa nghi, nhưng mà ta luôn cảm thấy nàng tình huống tuyệt đối sẽ không giống như chính nàng nói đơn giản như vậy, bây giờ ta vẫn không rõ Sở phía sau chân tướng, duy nhất có thể làm chính là tròn đo đề phòng một ít, sau đó nghĩ biện pháp làm rõ ràng nàng chân thực mục đích.

Bởi vì mấy cái bọn Tây cũng đi theo tới, cho nên lúc này bọn họ lái xe ở phía trước dẫn đường, mặc dù bọn họ cũng không có ở này cái địa phương đi qua, nhưng mà dù sao bọn họ là thợ săn, thường thường ở bên ngoài cuồng dã nơi lái xe, ngoài ra chính là chúng ta trong tay bản đồ đều là Anh Văn bản, những thứ này bọn Tây nhìn nhẹ nhóm một chút.

Mặt trời sắp lặn khi, chúng ta sở hành chạy địa phương tựa hồ là một mảnh thảo nguyên, ta thậm chí thấy được kết bè kết đội Linh Dương, còn có xa xa từng viên cô độc mà cao lớn cây cối, đây là mang dấu hiệu thảo nguyên quang cảnh.

Trên thảo nguyên trên căn bản không có rõ ràng đường, chỉ có một chút bãi cỏ hơi lộ ra mờ mờ, lộ ra chút cỏ không ở thổ địa vết tích, chúng ta trên căn bản chính là dọc theo kia vết tích đi về phía trước chạy. Nơi này khí hậu rất khô khô, thông qua kia sang tị ở gió nóng là có thể cảm giác được.

Cũng may thái dương rất nhanh thì hạ xuống rồi, thời gian tiến vào ban đêm, trăng sáng thẳng lên đến, khí làm nóng một chút liền thấp xuống không ít, gió thổi đều có chút lạnh buốt.

Ta xem một chút Kim Yến, phát hiện nàng mặc quần áo không là rất nhiều, liền hỏi nàng có muốn hay không thêm một bộ quần áo.

Nàng lắc đầu một cái, đem xe cửa sổ quay lên một ít, sau đó đem kính râm hái xuống, cũng không nói lời nào, vẻ mặt rất để cho ta bất đắc dĩ, vì vậy liền trêu đùa nàng nói: "Tốt lắm, không muốn đùa quá lỗ rồi, ngược lại cũng không người nhìn, cùng ta trò chuyện tới."

Kết quả, bị ta vừa nói như thế, Kim Yến liền cười nhạt một chút nói: "Ta sợ hù được người."

Lời này có thể là có chút kỳ quái, thế nào nàng nói chuyện liền muốn dọa ta rồi hả? Ta có chút không hiểu, cau mày nhìn nàng, hỏi nàng có ý gì.

Sau đó nàng suy nghĩ một chút, hay là đối với ta nói nói: "Này cái địa phương không đúng lắm, biết ta mới vừa rồi trong lúc vô tình nhìn thấy gì?"

"Nhìn thấy gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút, lòng nói chẳng lẽ người nhìn thấy gì kỳ quái đồ, nhưng là người lái xe đâu rồi, thị giác khẳng định không có ta chiều rộng, nếu như người thấy được, ta đây cũng mới có thể thấy mới đúng, huống chi ta ở phương diện này hạng nhất tương đối nhạy cảm,

không thể nào người đều thấy được, ta lại không thấy.

"Trước người có phải hay không thấy xa xa có một đám Linh Dương?"
Kim Yến hỏi ta.

Ta gật đầu một cái, hỏi nàng những thứ kia Linh Dương thế nào, có vấn đề gì không.

"Cái này ta cũng không biết" Kim Yến nhíu mày một cái nói: "Có thể là ta đa tâm đi, tóm lại lúc ấy bọn họ cách xe tương đối gần, ta lại vừa là đeo kính mát, nhìn đến tương đối rõ ràng một chút, cho nên lúc đó ta cảm thấy đến những thứ kia Linh Dương hình như là ở toét miệng cười, còn có chính là lòng tràn đầy cừu hận mà nhìn chúng ta."

"Ý người là những thứ kia Linh Dương là có cảm tình, với như chúng ta, là sinh vật có trí khôn?" Ta nhìn Kim Yến hỏi, nhắc tới, lúc ấy ta ngược lại thật ra không đi chú ý những thứ kia Linh Dương biểu tình, nhưng mà, nếu như những thứ kia Linh Dương thật giống nàng lời muốn nói cái đó hình tượng, vậy thật là có chút dọa người.

"Nếu quả thật là đơn giản như vậy là tốt, " Kim Yến nhẹ nhàng hít một hơi nói: "Trước khi tới, bọn họ không phải đã nói rồi sao, này tử vong cốc chính là Hắc Nguyệt Tộc phạm vi lãnh địa, cho nên ta suy đoán, trải qua nhiều năm tháng như vậy thời gian, cái đó Hắc Nguyệt Tộc hẳn ít nhiều gì cũng có thể cảm giác một chút thế giới bên ngoài rồi, cho nên, bọn họ tính cảnh giác khả năng cũng tăng cao, cho nên bọn họ phạm vi lãnh địa khả năng không có mở rộng, nhưng mà, hẳn là tăng lên lãnh địa chung quanh một ít trinh sát hoạt động, ta cảm thấy đến những thứ kia Linh Dương rất có thể là bị bọn họ khống chế sinh linh, bọn họ bộ tộc người cũng đều là pháp thuật rất cao cường Vu Sư."

Kim Yến lời nói rất có đạo lý, bất quá bây giờ cũng không có cách nào, dù

sao liền coi như chúng ta biết bọn họ ở trình sát, vậy cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng chạy về phía trước, ngược lại sớm muộn gì cũng phải bị bọn họ phát hiện, sớm một chút chậm một chút, cũng không có gì khác nhau.

Ngay sau đó ta suy nghĩ một chút, sẽ để cho Kim Yến buông lỏng tinh thần, cứ yên tâm đi về phía trước là được.

Nàng gật đầu một cái, lần nữa lâm vào trong trầm mặc, ta cũng có chút chán đến chết cảm giác, theo bản năng móc ra bao thuốc lá đến, muốn nhổ một cây, kết quả vừa lúc đó, điện thoại vô tuyến vang lên, cầm lên nghe một chút, bên trong truyền tới James Trần thanh âm nói: "Sư phụ, chúng ta phát hiện một cái quái dị đồ vật, không biết là chuyện gì xảy ra."

"Cái gì? Cái gì quái đồ?" Ta nói chuyện ngay miệng, ngẩng đầu hướng James Trần bọn họ xe nhìn sang, phát hiện bọn họ đã dừng xe lại, hơn nữa còn giống như tắt cả xuống xe rồi, tựa hồ thật phát hiện cái gì.

"Ta cũng không biết a, hình như là một loại tân sinh loại vật, trước ta cho tới bây giờ chưa thấy qua, cũng chưa nghe nói qua, nếu không các người cũng tới xem một chút đi, chúng ta chuẩn bị cho nó chụp hình, sau đó lưu một chút DNA hàng mẫu, thuận lợi trở về nghiên cứu, " James nói rõ đang lúc, treo điện thoại vô tuyến.

Đây thật là để cho ta không lời rồi, những thứ này bọn Tây thật là có tâm tình, lúc này còn nghĩ phát hiện mới loại vật đây. Bất quá, cũng không khỏi không nói, loại thái độ này nhưng thật ra là rất có thể lấy, dù sao, rất nhiều trọng đại khoa học phát hiện, đều là ở trong lúc lơ đãng phát hiện.

Rất nhanh, chúng ta xe đuổi kịp James Trần xe, sau đó chúng ta xuống xe, đi tới nhìn một chút, mới phát hiện năm cái bọn Tây chính vây ở một tầng rậm rạp bụi cỏ cạnh, đang ở chỉ chỉ trỏ trỏ mà nói gì, một người trong đó người vẫn còn ở giờ camera chụp hình.

"Này, ta nói người anh em, các người khác biệt chiếu cố nói chuyện phiếm, giúp ta đem nó mang lên tới a, ta chụp cái rõ ràng chút hình." Chụp hình Kiri Á đối với bốn người khác hô.

Nghe nói như vậy, James Trần đám người vì vậy một chút ở trong buổi cò lục lợi một hồi, ngay sau đó ngẩng lên một cái đen thui, to bằng cái thớt đồ vật, sau đó ta cùng Kim Yển đi lên trước nhìn một cái, không phát hiện có chút ngây ngẩn.

Lúc đó, ta đầu tiên nhìn thấy vật kia, đầu tiên cảm giác chính là đồ chơi kia hẳn là Ô Quy, nhưng mà, nhìn kỹ một chút, liền sẽ phát hiện vật kia tuyệt đối không phải Ô Quy đơn giản như vậy, đầu tiên nó đáng vẻ có chút hung ác, đen thui, một cái Đại Quy xác, đặt tới to bằng cái thớt, bốn chân vai u thịt bắp, đầu nhưng là phơi bày hình tam giác, miệng là sắc nhọn, trợn mắt nhìn một đôi màu đỏ con mắt, trọng yếu nhất là, nó cái đuôi chân có chúng ta to bằng cánh tay, chiều dài đến gần một thước, cuối cùng mơ hồ là một hình bầu dục quả cầu thịt, sau đó cái đuôi kia hình như là nó dùng để vũ khí công kích, cho nên James Trần đám người giơ lên nó khi, nó có chút nổi giận, miệng phát ra vù vù tiếng vang âm đồng lúc, kia cái đuôi tựa như cùng một con rắn một loại liễu mạng vậy, định hướng James Trần bọn người trên thân đập.

Ngay từ đầu khi, James Trần bọn người hay là cười cười nói nói, xem thường, hình như là cái đuôi kia vung vẩy cũng không có uy lực gì, sau đó thấy ta cùng Kim Yển tới, bọn họ còn toét miệng cười hướng chúng ta chào hỏi.

Kết quả, ở nơi này cái bọn họ mới vừa theo chúng ta đánh xong chăm sóc ngay miệng, đột nhiên một người trong đó người liền phát ra hét thảm một tiếng, sau đó vài người nhanh chóng đem kia quái đồ ném lên mặt đất rồi, nhưng mà, dù vậy, vấn đề còn không có giải quyết, cái đó Hắc Mao ở trực

tiếp bị kia quái đồ một rớt, xoay mình liền ngã trên đất, sau đó hấn ở thảo tầng trong liều mạng giùng giảng, không ngừng kêu to: "help! ! . . ."

Lúc đó, thấy chuyện này hình, chúng ta đều là lòng tràn đầy ngạc nhiên, liền vội vàng hơi đi tới nhìn một chút, nhìn một cái bên dưới mới phát hiện kia Hắc Mao ở một cánh tay tựa hồ là bị kia quái đồ cái đuôi quấn lấy, sau đó, cái đuôi kia cuối cùng thật giống như có một loại tương tự miệng Ba Đông tây, cuối cùng chết tử địa cắn lấy rồi Hắc Mao ở trên cánh tay, lúc này đã máu me đầm đìa, tùy ý Hắc Mao ở thế nào nói dóc cũng làm không mở, còn sót lại mấy cái bọn Tây hoảng thủ hoảng cước, hai người hỗ trợ bấm quái vật kia, hơn người kế tiếp khí lực lớn, đặc biệt đi nói dóc con rắn kia như thế cái đuôi, sau đó hấn như vậy một nói dóc bên dưới, mới phát hiện vật kia cứng rắn như sắt, khí lực to lớn, cắn bản liền bài không mở, cuối cùng ta cùng Kim Yến tiến lên đồng thời hỗ trợ, tận mấy đôi tay nắm lấy cái đuôi kia, cắn răng khê động, phí hết đại khí lực, rồi mới đem nó từ Hắc Mao ở trên cánh tay kéo xuống, sau đó kéo xuống nhìn kỹ một chút, mới phát hiện cái đuôi kia cuối cùng quả nhiên có một đạo nhỏ bé, tương tự miệng một thứ, bên trong thậm chí có rậm rạp chằng chịt mảnh nhỏ răng nhỏ, chính là chỗ này đồ vật cắn Hắc Mao ở cánh tay.

Lúc đó, tất cả mọi người có chút ngu, không biết nên làm thế nào mới tốt, chỉ có thể là tách ra hai tốp, một nhóm người tiếp tục đem kia quái đồ bấm lên, đồng thời đem nó cái đuôi khống chế được, không để cho nó tổn thương người, sau đó ngoài ra một nhóm người nhanh chóng đem Hắc Mao ở đỡ đến xe bên cạnh, cho hấn xử lý vết thương đồng thời, cho hấn chích một ít Kháng Độc Dược Thủy, bây giờ còn không biết đồ chơi kia có hay không độc, chỉ có thể tận lực xử lý Địa Toàn mặt một chút.

Đem Hắc Mao ở vết thương băng bó kỹ sau khi, cảm giác hấn hết thấy bình thường, không có vấn đề gì, ta vì vậy trở lại trong buổi cỏ, để cho những thứ kia bọn Tây đem kia quái đồ lỏng ra, khiến nó đi xa một chút, không cần để ý này cái chuyện, chúng ta hay là trước làm chính sự cho thỏa đáng.

"Chờ một chút, ta lấy chút hàng mẫu, " cái này ngay miệng, James Trần kêu một tiếng, móc ra một cây dao nhỏ, nhìn trái phải kia quái đồ, cuối cùng ánh mắt sáng lên, phát hiện vật kia tam giác tiểu đầu bên trên, tựa hồ có mấy khối miếng vảy, sau đó nó liền muốn khiêu một khối miếng vảy đi xuống.

Kết quả, hắc đao vừa dứt đến kia trên lân phiến, lập tức liền nghe được "Ô oa ——" một tiếng quái khiêu, sau đó một cái làm cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới sự tình xảy ra, vật kia đầu lại là đột nhiên từ trong mai rùa đưa ra ngoài, hơn nữa vươn ra rất dài, chừng dài hai thước thịt cổ, thật cao mà kiêu, hoàn toàn là một con đại mãng xà cảm giác, sau đó nó cư cao lâm hạ nhìn chung quanh mấy cái đang ở đề xuống chính mình bọn Tây, nhón miệng một chút Tử Trường mở, ngay sau đó cúi đầu liền hướng một người trong đó bọn Tây cắn.

Lúc đó, cái tình huống này cả kinh tất cả mọi người đều là trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn không nghĩ tới quái vật này vẫn còn có như vậy một tay, sau đó vội vàng bên dưới, ép căn bản không hề thời gian đi tránh né, sau đó một người trong đó bọn Tây ngay sau đó hét thảm một tiếng, nhanh chóng rút tay về, che bấp đùi liền khắp khểnh lui về phía sau chạy tới, mấy cái khác bọn Tây cũng là kịp phản ứng, đều là bỏ qua vật kia, đồng thời rút lui, nhưng mà, lúc này vật kia tựa như có lẽ đã bị chọc giận một dạng thấy mọi người rút lui, chẳng những không có quay đầu chạy trốn, ngược lại là phát ra từng tiếng thê lương tiếng kêu, thật cao nâng lên đầu ba sừng, hoàn toàn một con đại mãng xà một dạng một chút xíu hướng chúng ta đi tiếp tới.

"Đây rốt cuộc là cái gì quái đồ?" Lúc ấy ta cũng là có chút điểm ngớ ngẩn, sau đó James Trần chạy tới xe bên cạnh, không nói hai lời liền rút ra một cái súng có khương tuyến, xoay người lên cò, nhắm kia quái đồ liền chuẩn bị khai hỏa.

"Người làm gì? !" Thấy hấn cử động, ta vội vàng đè lại cánh tay hấn.

"Quái vật kia muốn tấn công rồi, ta muốn giết chết nó, " James nói rõ nói.

"Ngu ngốc, nó trèo chậm như vậy, muốn tránh thoát nó tấn công, chúng ta lái xe đi là được, tại sao phải giết chết nó, vật này nói không chừng thật là mới loại vật, người làm như vậy, nhưng là không tốt lắm, " ta nói với hấn.

Nghe được ta lời nói, James Trần do dự một chút, sau đó để súng xuống, chăm sóc mọi người mau lên xe.

Ta để cho Kim Yến đi trước nổ máy xe, sau đó đi tới James Trần bọn họ cửa sổ xe trước, hỏi bọn hấn cũng thế nào, thuận đường kiểm tra một hồi sau đó bị cản người kia thương thế, phát hiện cũng không có trúng độc dấu hiệu, chỉ là trên đùi thiếu một miếng thịt, ta đây mới yên tâm lại, để cho bọn họ vội vàng lái xe lên đường, những người khác hỗ trợ đem kia đùi người bên trên nơi vết thương lý hảo.

An bài xong sự tình sau khi, ta trở lại trong xe, Kim Yến khởi động xe, đi phía trước lái đi, James Trần bọn họ cũng chạy, hơn nữa còn mở ra đèn xe, sắc trời là có chút tối.

Không lâu lắm, xe đã đem kia quái đồ cho quãng ra rất xa, sau đó ta đưa đầu đến ngoài cửa xe lui về phía sau nhìn, trong mơ hồ, lại vẫn là có thể thấy một cái đen thui đồ vật đứng lặng trong hoang dã, thỉnh thoảng còn rít gào lên âm thanh, tựa hồ là bị kinh sợ, chính định thông qua tiếng kêu tới đạt được một chút trong lòng an ủi.

Lại đi trước mở một khoảng cách, chung quanh địa hình trở nên phức tạp, không chỉ có thảo nguyên cùng Cô cây, còn có một chút lên xuống rãnh nam thạch, cảm giác giống như là sa mạc bãi như thế.

Sau đó lúc này, Kim Yến lại đột nhiên hỏi ta nói: "Người có phát hiện hay không cái gì?"

"Phát hiện cái gì?" Ta xem một chút nàng, hỏi.

"Mới vừa rồi vật kia, " Kim Yến nhú mày một cái nói: "Thật ra thì cũng không phải là cái gì mới loại vật, cũng không phải là không có ghi chép, chỉ là những thứ này bọn Tây khả năng cũng không quá nhận biết."

"Đâu chỉ bọn họ không nhận biết? Ta thật ra thì cũng không nhận biết, ta cảm giác đây là biến dị Ô Quy, còn có Xà Huyết thống, xác thực nói là Quy Xà Hỗn Huyết Nhi, " ta nhạo báng nói.

Kết quả lời này đối lấy Kim Yến lúc thì trắng mắt, mặt đầy đều là khinh thường vẻ mặt, sau đó ta có chút lúng túng, ngay sau đó trong lòng sáng lên, không tránh khỏi một trận ngạc nhiên nhìn Kim Yến nói: "Người là ý nói, đồ chơi kia chính là chúng ta Trung Quốc trong truyền thuyết thần thoại Huyền Vũ?"

Xác thực, ta đột nhiên nghĩ tới, đồ chơi này đúng là cùng Huyền Vũ rất tương tự.

Trung Quốc cổ đại trong thần thoại đứng đầu làm Yêu Tà run sợ lại Pháp Lực Vô Biên tứ đại Thần Thú là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bốn thú.

Huyền Vũ cũng danh hiệu Huyền Minh, Quy Xà vừa người, là Thủy Thần, cư Bắc Hải, con rùa Trường Thọ, Huyền Minh thành trường sinh bất lão tượng trưng, Minh đang lúc cũng ở bắc phương, cố là bắc phương thần.

Thanh Long Bạch Hổ bàn tay tứ phương, Chu Tước Huyền Vũ thuận âm dương, mà Huyền Vũ tốt có thể Thông Minh đang lúc xem bói, vì vậy

Huyền Vũ có khác với khác ba linh, được gọi là "Chân Vũ Đại Đế", là Đạo Giáo thật sự phụng thần.

"Có phải hay không Huyền Vũ ta không biết, " Kim Yển đang khi nói chuyện, nhìn ta nói: "Bất quá ta biết là, chúng ta bây giờ nhất định là mạo phạm đến nó, cho nên, sau đó nói không chắc chắn gặp phải một ít ngoài ý muốn, ta luôn cảm thấy vật kia lúc ấy tiếng kêu có chút kỳ quái."

Ngay tại Kim Yển cái này quái chữ mới vừa nói xong khi, điện thoại vô tuyến trong truyền đến James Trần thanh âm, cầm lên nghe một chút, mới biết chúng ta đã chính thức tiến vào tử vong cốc, bất quá chúng ta là vòng quanh bên cạnh đi, cũng không phải thật sự là đi sâu vào, xác thực nói, chính là chúng ta dọc theo tử vong cốc bên cạnh một cái đường núi đi phía trước mở, núi kia đường một bên là lên xuống sa mạc bãi, một bên khác, liền là tử vong cốc, bên trong nói như vậy là tràn ngập màu đen mây mù, không thấy rõ rốt cuộc có cái gì.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, để cho bọn họ cẩn thận nhiều hơn, có sự tình khi, chú ý lẫn nhau thông báo.

James Trần đáp ứng một tiếng, ngưng nói chuyện điện thoại.

Ta buông xuống điện thoại vô tuyến, theo bản năng hướng ngoài cửa xe nhìn lại, phát hiện bên ngoài hoàn cảnh cũng không có biến hóa quá lớn, ánh trăng chiếu rọi xuống, hoang dã một mảnh trong trẻo, mặc dù địa hình trở nên có chút phức tạp, nhưng mà cũng không trở thành giống như James nói rõ như vậy kỳ quái.

Ngay tại ta chính nghi ngờ khi, nghiêng đầu hướng Kim Yển bên kia ngoài cửa xe nhìn, nhưng là bất ngờ phát hiện bên kia lại thật là một mảnh Hắc Vụ mờ mịt, mặc dù mơ hồ có thể thấy rõ ràng một chút địa hình đường ranh, nhưng mà cũng không biết tại sao, chung quy làm cho người ta một

loại vụ lí khán hoa (trong sương mù thường thức hoa) cảm giác, không phải là rất rõ ràng.

Thấy cái này tình trạng, ta lập tức tới hứng thú, vì vậy từ trước xếp hàng leo đến hàng sau trống không chỗ ngồi, sau đó xuyên thấu qua cửa sổ xe hướng bên kia nhìn sang, nhìn một cái bên dưới, mới phát hiện bên kia địa thế tương đối thấp, sau đó rất có thể là thật mờ ố lên, cho nên mới biến thành cái bộ dáng này.

Nhưng mà, sương mù này phạm vi cũng quá cố định chứ ? Chỉ là một con đường mà thôi, hai bên trái phải, phân biệt rõ ràng a, có như vậy quá tà dị sự tình?

Ngay tại ta đang tò mò khi, kết quả điện thoại vô tuyến một trận Sa Sa vang, tựa hồ là James Trần lại muốn nói, vì vậy ta đem điện thoại vô tuyến cầm lên, hỏi "Cái gì sự tình?"

Kết quả điện thoại vô tuyến bên trong lại vừa là "Sa Sa ——" một trận vang, tựa hồ là có người ở nói chuyện, lại thích giống như chỉ là thuần túy phong thanh, sau đó, ngay tại ta đang tò mò khi, hàng trước chính lái xe Kim Yến lại đột nhiên thét một tiếng kinh hãi nói: "Nhanh lên một chút, bọn họ xảy ra chuyện!"

Nghe được Kim Yến lời nói, ta vì vậy ngẩng đầu hướng James Trần bọn họ xe nhìn sang, nhìn một cái bên dưới, lại mới phát hiện bọn họ xe lại là đang ở uốn éo cái mông, giống như uống say hán tử say một dạng ở phía trước không ngừng tả hữu uốn éo đến chạy về phía trước, kia tình trạng thật là quái dị cực kỳ.

Chương 244: Tử vong cốc (ba)

Nguyệt 'Sắc' U Lương, hoang dã mênh mông, một bên là hôi vụ 'Mê' 'Ngu dốt' thần bí tử vong cốc, một bên là ngàn Câu vạn hác, gặp ghềnh giống như răng nanh một loại miền đồi núi. .

Không thể không nói, nơi này địa hình phi thường kỳ lạ, trong sơn cốc không có đường, bên kia miền đồi núi cũng thì không cách nào đi xe, vừa lúc ở sơn cốc cùng miền đồi núi quá độ vùng, có một con như vậy đại lộ, đến gần rộng ba mươi mét, mặc dù không là vùng đồng bằng, nhưng mà tổng thể mà nói, vẫn là rất dễ đi, trừ đi một tí bởi vì đất đá chảy xuống đánh vào cùng sạt lở dẫn dắt lên đặc thù đoạn đường ra.

Cho dù là như vậy, chúng ta lên con đường này sau khi, ngay từ đầu khi, vẫn tương đối thuận lợi, trên căn bản không gặp phải quá lớn ngăn trở, vấn đề duy nhất chính là, lúc này, cũng không biết chuyện gì xảy ra, trước mặt mấy cái 'Lông' ở lái xe đột nhiên uốn éo cái mông, nổi điên Dã Ngưu một dạng ở đó nhìn như rất rộng, thật ra thì rất hẹp trên đường núi khoảng chạy như điên.

Lúc đó thấy cái đó tình trạng, ta thiếu chút nữa cho là bọn họ tài xế được bệnh bò điên, đang ở phát tác đâu rồi, sau đó ta liều mạng dùng điện thoại vô tuyến hò hét, nhưng không nghĩ một chút hồi âm cũng không có, chỉ là nghe được một trận Sa Sa tiếng vang.

Thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yến đều là trong lòng trầm xuống, thấy đây nhất định là ra không tầm thường ngoài ý muốn, nhưng Hậu Kim Yến không nói hai lời, một cước đạp mạnh đầu 'Môn ". Chúng ta xe lập tức bắt đầu bão táp gia tốc, hướng 'Lông' ở các xe đuổi theo.

Truy đuổi trong quá trình, chúng ta mắt thấy kia xe tải uốn éo cái mông, hai ba lần đến gần đến ven đường bên trên, chỉ lát nữa là phải hướng vào trong sơn cốc rồi, nhưng mà cũng may mỗi lần đều là cuối cùng nghiêng đầu

quay trở lại, coi như là để cho chúng ta thở phào nhẹ nhõm.

Bất quá, dù vậy, chiếc xe kia còn chưa dừng mà tả hữu uốn éo đến, căn bản liền không dừng lại.

Cái tình huống này để cho chúng ta có chút bất đắc dĩ, sau đó ngay tại chúng ta lập tức liền phải đuổi tới khi, chiếc xe kia lần nữa vọt tới sơn cốc bên cạnh, cơ hồ liền không kém một thước khoảng cách, liền muốn chui vào bên trong sơn cốc đi, sau đó, cái này ngay miệng, cũng là Kim Yến cái này gia súc gan lớn, một tiếng quát to, căn rằng lái xe chột hướng trên xe kia mặt đụng một cái, lập tức chiếc xe kia bị đụng một cái chuyển vị, đầu xe cuối cùng là đối phương hướng, lại đi đại lộ một bên khác xông tới.

Thấy cái tình huống này, Kim Yến tiếp tục gia tốc, thân xe cùng chiếc xe kia cũng đủ, vừa vặn ngăn ở chiếc xe kia cùng sơn cốc giữa vị trí, sau đó chiếc xe kia còn muốn hướng bên trong sơn cốc hướng, liền không dễ dàng như vậy rồi, Kim Yến trực tiếp tăng tốc độ liền đem nó đầu xe đụng đến phiêu trở về, khiến nó tiếp tục hướng một bên khác miền đồi núi xông lên đánh.

Trong quá trình này, ta xuyên thấu qua cửa sổ xe hướng chiếc xe kia trong nhìn lại, kết quả nhìn một cái bên dưới, không tránh khỏi một trận ngạc nhiên, mấy cái 'Lông' ở lại là ở bên trong đánh thành một đoàn.

Bởi vì bọn họ nhiều người, cũng không thấy rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tóm lại chính là bóng người đung đưa, quyền cước không ngừng, đồng thời còn không ngừng truyền tới gào thét cùng tiếng kêu lạ.

Lúc đó phát hiện cái tình huống này, ta ngay từ đầu còn tưởng rằng những thứ kia 'Lông' ở chính mình không việc gì làm trò cười, chính mình muốn chết, sau đó lẫn nhau ẩu đánh, sau đó cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy không đúng lắm, lần nữa tỉ mỉ nhìn kỹ một chút, đặc biệt là dùng khóe mắt

liếc qua liếc qua đi khi, bất ngờ phát hiện kia trong buồng xe lại là một đoàn khói đen mờ mịt, trong hắc khí, cuối cùng có hai cặp máu màu đỏ con mắt đùng đùng, lập tức ta minh bạch đây là chuyện gì xảy ra.

Không ra ngoài dự liệu lời nói, bọn họ cũng không phải cố ý muốn đánh nhau, trong bọn họ có người xuất hiện dị thường, mặc dù không biết đạo cụ thể tình huống, nhưng mà nhất định là rất nóng nảy biến dị, này mới đưa đến bọn họ một đoàn hỗn loạn .

Biết những thứ này sau khi, ta xem một chút Kim Yến nói: "Như vậy không được, chúng ta phải nghĩ biện pháp để cho bọn họ xe dừng lại mới được."

"Ta biết!" Kết quả ta lời nói bị Kim Yến một cái đình cứng đình trở lại, này đàn bà nguyên lai không chỉ là đang lái xe, nàng cũng đang nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề.

Sau đó, tiếp đó, ta liền thấy được một cái đàn bà bất chấp hậu quả điên cuồng hành động vĩ đại, không thể không nói, thật may lòng ta lý tư chất vượt qua thử thách, nếu không lời nói, phỏng chừng dám bị sợ đều phải hù chết.

Này đàn bà suy nghĩ đến biện pháp, chính là —— đụng xe!

Là, cùng trước biện pháp như thế, tiếp tục đụng xe, hơn nữa lần này là chủ động đi đụng, vị trí đầu rồi, chính là chủ yếu nhắm ngay chiếc xe kia hàng trước bánh xe, mục đích chính là đem xe kia luân đụng phế bỏ.

Ta không thể không bội phục nàng ý tưởng, sau đó, để cho ta cảm thấy bất đắc dĩ là, mặc dù nàng hung hãn đụng nhiều lần, chấn ta răng cũng chưa, vẫn như cũ không thấy hiệu quả quả, chiếc xe kia cũng là thần, không cần biết người thế nào người giả bị đụng, tóm lại kịp thời bên trái một đầu, bên

phải một đầu, ở đó trên đường điên cuồng nhảy Latin múa, ta cũng không biết phải hình dung như thế nào nó. Đây cũng may mắn là Kim Yến vẫn đối với nó tiến hành đụng, cản trở nó đường đi, nếu không lời nói, phỏng chừng nó đã sớm chui đến tử vong cốc bên trong đi.

Cuối cùng, trải qua mấy phen thử, phát hiện không có hiệu quả gì sau khi, ta nhúu mày một cái, nói với nàng: "Như vậy không được, người trước dừng lại, khác biệt đụng, đụng nữa lời nói, phỏng chừng bọn họ sẽ bị động chết rồi. Ta xem tốt như vậy, người đem xe đến gần bọn họ xe, ta đi lên bọn họ xe, sau đó ta đi vào hàng trước trong phòng điều khiển nhổ ra chìa khóa, đem xe dừng lại."

"Thế nào không nói sớm?" Kim Yến tựa hồ cũng kịp phản ứng, ngay sau đó không cảm thấy là lái xe đến gần chiếc xe kia, thừa dịp chiếc xe kia hơi chút vững vàng một giờ sau khi, ta quả quyết đẩy ra xe 'Môn ". Hít sâu một hơi, sau đó tung người nhảy một cái, cũng đã nhảy tới chiếc xe kia Cha Du-ri.

Kết quả, ngay tại ta vừa mới rơi vào Cha Du-ri, nằm ở một nhóm do vài buồm che lại đồ vật bên trên khi, chiếc xe kia lại là chữa 'Phụ' đau từng cơn như thế, chột run một cái, ngay sau đó "Rống ——" một trận kịch liệt động cơ tiếng vang truyền tới, sau đó liền hướng về phía bên trong miền đồi núi một con đụng tới, đầu xe biên giác trực tiếp cọ ở trên đỉnh núi, sau đó chiếc xe kia một cái bắn ngược, cơ hồ muốn lật xe - xe đập nước, mà ta thiếu chút nữa cũng bị đánh xuống tới.

Cũng may ta khí lực quá lớn, phản ứng cũng đủ nhanh, nhanh chóng bắt được xe khung, ổn định thân hình, sau đó ta thừa dịp chiếc xe kia hơi chút vững vàng một giờ sau khi, quả quyết dưới thân thể 'Sờ' tác một phen, rất nhanh liền tìm được một cái dùng để đóng cọc đầu búa, đặt tới nặng sáu, bảy cân đáng vẻ, sau đó ta cắn răng nhắc tới, đi phía trước leo đi, một tay nắm xe khung chi giá, một tay quăng lên búa liền liều mạng hướng kia xe

tải trên cửa sổ xe đập.

Lúc đó, xe kia cửa sổ thật ra thì đã bị chắn giống như lưới cá một loại hồ ra, sau đó ta một trận đập mạnh sau khi, kia thủy tinh rất nhanh thì bể thành một nhóm miếng nhỏ, cửa sổ xe 'Động' mở.

Thấy cái này tình trạng, ta quả quyết đem búa ném một cái, lợi dụng đúng cơ hội, lấy tay kéo chi giá, lẳng không xoay tròn, hai chân trực tiếp nhét vào trong cửa sổ xe, về sau mượn quán 'Tính' lực lượng, thân thể ta cũng đã tự động hướng trong buồng xe nhét vào rồi.

Lúc này, ta vốn là nghĩ buông tay ra, để cho thân thể ta giống như đặc kỹ diễn viên một dạng phi thường tiêu sái trượt vào trong buồng xe, kết quả, thật may ta ở lâu một cái tâm nhãn, ngay tại ta hai 'Chân' đi vào một nửa sau khi, lập tức liền đặt đến một cái thân thể người, đưa đến ta quán 'Tính' tốc độ hạ thấp xuống, cả người cũng liền như vậy quái dị mà treo ở nơi đó.

Lúc này ta vừa nghĩ đến, kia trong buồng xe chừng năm cái người cao Mã Đại, thân thể cường tráng quý 'Lông' ở, bây giờ lại vừa là chính đang quần đấu xé 'Bức' đại chiến, cho nên, lúc này trong buồng xe, trên căn bản là không có gì còn thừa lại không gian, ta muốn đi vào lời nói, chỉ có thể dùng chen chúc phương thức mới được.

Bất quá cái này cũng không làm khó được ta, ta lúc ấy đầu tiên là một cước ác đập, đem ngăn ở ta dưới chân người đập ra, về sau ta hai tay dùng sức đẩy một cái chi giá, ngay sau đó cả người liền trượt vào rồi trong buồng xe.

Đi vào trong buồng xe sau khi, ta lập tức cũng cảm giác trong buồng xe bầu không khí không đúng lắm.

Trong buồng xe tình huống cùng ta tưởng tượng bộ dáng có bất đồng rất lớn, thậm chí cùng ta trước ở bên ngoài thấy đánh lẫn nhau tình huống hoàn

toàn khác nhau.

Ta sau khi đi vào, trước chính là chen chúc ở phía sau xếp hàng. Này hàng sau theo đạo lý mà nói là có thể ngồi bốn người, bây giờ cộng thêm ta, đúng lúc là ngồi bốn người, chỉ là, bởi vì 'Lông' ở các thể tích có chút lớn, cái này thì lộ ra rất chật chội, sau đó, ta nhanh nhìn một chút, phát hiện ngồi ở bên cạnh ta, chính là James Trần cùng Kiri Á, lại bên cạnh, chính là cái đó Sacke, hàng trước lái xe là Moss, bên cạnh chỗ ngồi kế bên tài xế thượng tọa đến người, chính là lần trước quen giới thiệu cái đó người thứ năm, cũng chính là duy nhất một hơi hơi có chút màu đỏ da 'Sắc' 'Lăn lộn' Huyết Nhi, tên gọi Claude.

Lúc đó, đầu tiên cái này tọa thứ sẽ để cho ta có chút không hiểu, bởi vì ta nhớ cái đó Moss cùng Claude thật giống như liền là trước kia bị cái đó quái đồ, cũng chính là lớn lên giống Huyền Vũ cái vật kia 'Làm' tổn thương người, bọn họ vốn phải là ngồi ở hàng sau nghỉ ngơi, bây giờ thế nào hết lần này tới lần khác là bọn hắn đang lái xe rồi hả?

Bất quá, để cho ta cảm thấy hơi chút vui mừng là, lúc này xe vững vàng rất nhiều, là một mực đi về phía trước, không có lại Dã Ngưu một loại điên cuồng 'Loạn' hướng, sau đó ta xem một chút James Trần, hỏi hắn vừa mới xảy ra cái gì.

Kết quả là phát hiện James Trần lạnh lùng nghiêng đầu nhìn ta, đột nhiên liền toét miệng hướng ta cười một tiếng, lộ ra một hàng bạch 'Hoa' 'Hoa' đại răng cửa, sau đó hắn đột nhiên liền đưa tay hướng trên cổ ta bóp đi qua.

Không thể không nói, loại này hẹp trong tiểu không gian, nói đến đánh nhau, ta tuyệt đối không chiếm bất kỳ ưu thế nào, bởi vì ta khí lực không nhất định có bọn họ đại.

Nhưng mà, lúc này, ta rất nhanh thì kịp phản ứng, biết này năm cái 'Lông' ở

cũng đã ra vấn đề, cho nên lúc đó ta trong nháy mắt đầu não thoáng một cái 'Đãng ". Lập tức tiến vào cái loại này quên mình Hóa Cảnh bên trong, sau đó ta rút đầu một cái, né tránh James Trần Thủ Trảo, sau đó một cái thượng câu quyền, trực tiếp đòn nghiêm trọng hấn cấn, lập tức liền nghe được hấn rằng đột nhiên đụng vào nhau tiếng vang, sau đó người này nghiêng đầu một cái, trực tiếp liền ngất đi, thân thể tựa vào phía sau Kiri Á trên người.

Kết quả, cứ như vậy, toàn bộ trong xe còn sót lại bốn người nhưng là vừa động thủ một cái, đều là đứng dậy hướng ta nhào tới.

Có thể tưởng tượng là, lúc này, ta coi như là còn nữa bản lĩnh, cũng không khả năng tại loại này hẹp trong tiểu không gian thoáng cái ngăn cản tám cánh tay kèm sắt to bằng tay.

Bất quá, thật may ta tới gần xe 'Môn ". Cho nên lúc đó ta đầu tiên là kéo một cái chốt mở điện, đem xe 'Môn' mở ra, sau đó ta moi xe 'Môn ". Cả người đều treo ở bên ngoài, kia tám cánh tay lập tức cũng rơi vào khoảng không.

Mà lúc này đây, bởi vì xe tay lái không người khống chế, xe lập tức chính là một trận giãy dụa kịch liệt, thiếu chút nữa đem ta quăng ra ngoài, sau đó ngay tại ta cắn răng nắm xe 'Môn' không thả khi, trong buồng xe một cái bóng đen nhào ra đến, định ôm lấy ta, ta không kịp nhìn kỹ, co rút lại 'Chân ". Trực tiếp đá vào hấn sau lưng, sau đó tên kia hét thảm một tiếng, ngã ngã trên đất, trong nháy mắt về phía sau lật lắn đi rồi.

Cái tình huống này để cho ta một trận lo âu, thấy loại tốc độ này bên dưới, mặt chạm đất té xuống đi, không chết cũng phải hủy dung, cho nên lúc đó ta rất lo lắng cái tên kia, chẳng qua là ta không có thời gian đi lo lắng nhiều, chỉ có thể trước bỏ qua hấn, nghiêng đầu nhìn về phía trong buồng xe, phát hiện ngăn ở xe 'Môn' miệng, chính có một người, chính là cái đó Sacke, nhìn như vậy trước khi tới té xuống người kia là Kiri Á, đây thật là

có chút để cho người cảm thấy tiếc nuối, sau đó ta lo lắng cái đó Sacke cũng bắt chước làm theo nhào ra đến, cho nên ta hất một cái xe 'Môn ". Hai chân đạp, trực tiếp đá vào Sacke 'Ngực' miệng, lập tức hấn quay ngược lại vào trong xe đi, ta theo đến vọt vào, trước không đi quản Sacke, lên tay liền hướng về phía hàng trước xoay người lại bắt ta mặc này cùng Claude, một trận liên hoàn trọng quyền, toàn bộ đều chính xác trúng mục tiêu hấn mặt 'Môn ". Trực tiếp đánh cho bọn họ hai mắt bốc Kim Tinh, đầu óc choáng váng không biết nguyên do, sau đó ta đem thân thể bọn họ hướng hai bên đẩy một cái, khom người đi phía trước vừa xông, đưa tay vặn một cái chìa khóa xe, trực tiếp liền nhổ xuống.

Chìa khóa rút ra sau khi, xe tốt quán 'Tính ' xông về phía trước rồi một khoảng cách, cuối cùng rốt cục thì ngừng lại.

Sau đó ta cầm chìa khóa nhảy đến ngoài xe, vừa xuống đất, bên cạnh liền một trận thẳng xe gấp âm thanh truyền tới, Kim Yến lái xe chạy tới, nàng dừng xe, cũng từ trong xe nhảy xuống, hỏi ta tình huống thế nào.

Ta nói cho nàng biết nói có chút nghiêm trọng, năm người này tựa hồ cũng bị không khỏi 'Âm' khí xâm nhiễm rồi, hiện tại cũng là thần chí không rõ.

Sau đó ta ném chìa khóa xe cho nàng, để cho nàng bảo quản, sau đó ta xoay người muốn đi vào trong xe đi, nào biết, lúc này, xe 'Môn' tự động bị đẩy ra, sau đó liền gặp được ánh trắng chiếu diệu xuống, ba cái 'Lông' ở hai mắt mạo hiểm hồng quang từ trên xe đi xuống.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta nhướng mày một cái, biết bây giờ tốt nhất là trước đem bọn họ 'Làm' ngất đi, sau đó lại nghĩ biện pháp giúp bọn họ khu trừ trên người 'Âm' khí.

Cho nên, thấy cái này tình trạng, ta lạnh rên một tiếng, thân xông lên, hướng về phía ngay miệng cái đó Sacke chính là một cái sống bàn tay trọng

chém, sau đó kia hàng lay động một cái thân thể, lập tức liền héo rút trên đất, mất đi động tĩnh.

Về sau ta bắt chước làm theo, một cái xoay người, bằng vào ưu thế tốc độ, lần nữa một cái sống bàn tay chém vào rồi mặc này trên cổ, nhưng mà, lần này, để cho ta không nghĩ tới là, này 'Lăn lộn' trứng lại là không có ngất đi, ngược lại là vừa nghiêng đầu, một cái đuôi kịp trong tay ta cánh tay, hơn nữa lực đại vô cùng.

Lúc đó ta tâm lý thầm kêu một tiếng gặp, liền vội vàng nhắc 'Chân' muốn đem hắc đá văng ra, nào biết hắc tự tay đem ta 'Chân' cũng là ôm một cái, sau đó ta cả người bị hắc ôm cách mặt đất, về sau chính là theo hắc kêu to một tiếng, nặng nề đập trúng trên mặt đất.

Không thể không nói, lần này, trực tiếp để cho ta lục phủ ngũ tạng sôi trào, nằm trên đất nửa ngày cũng không năng động đàn, mà cùng lúc đó, kia hai cái 'Lăn lộn' trứng nhưng là xông lên liền muốn tiếp tục công kích, nhưng mà, cũng vừa lúc đó, một trận gió vang, Kim Yến giống như Yến Tử một loại nhanh nhẹn, gia nhập chiến đoàn, đi lên chính là một lăng không pháo kếp, phân biệt đá vào mặc này cùng Claude trên mặt, sau đó này hai gia hỏa lập tức bị 'Kích' nổi giận, sau đó bỏ qua ta, đồng thời hướng Kim Yến vọt tới.

Ta hòa hoãn trong chốc lát, cảm giác khí tức thuận đi một tí, ngẩng đầu nhìn về phía Kim Yến, phát hiện nàng mặc dù chiêu thức linh hoạt, lại không chịu nổi này hai biến thái tấn công, chính liên tục bại lui, sau đó ta vội vàng bò dậy, tiến lên một cước đem Claude đạp đi ra ngoài, chia sẻ Kim Yến áp lực, về sau ta cùng Kim Yến phân chia hai tổ, một người chống lại một cái, với này hai 'Lăn lộn' trứng làm đáng, ở kia Nguyệt Quang Hòa đèn xe ánh sáng giao chức Hoang Nguyên nơi, phi thường ngang nhiên mà chiến đấu.

Bụi mù tràn ngập, gió đêm vù vù vang, thảo diệp 'Loạn' run rẩy, mặc này cùng Claude người đến này tựa hồ xảy ra biến dị như thế, động tác nhanh, thân thể cứng rắn, đánh như thế nào cũng không thể hạ, một trận đánh sau khi, ta đều bắt đầu thở mạnh rồi, chớ đừng nói chi là Kim Yến rồi, nàng đã hiện ra xu thế suy sụp, nhìn dáng dấp chi chống đỡ không được bao lâu.

Cũng vừa lúc đó, ta đột nhiên nghĩ đến một cái sự tình, sau đó ta một bên câu dẫn cái đó Claude, một bên đi tới xe bên cạnh, đưa tay từ trong buồng lái 'Sở' đi ra hai cái đèn pin đại vật nhỏ, sau đó ta lần nữa bằng vào tốc độ nhanh tiếp ưu thế, xông lên sẽ dùng kia hai đèn vật "Quát lạp lạp ——" một trận hỏa 'Hoa' lóe lên, đánh vào cái đó Claude trên người.

Lần này, tên kia nhưng là toàn thân một trận run rẩy kịch liệt, ngay sau đó miệng sùi bọt mép, trực tiếp té ở trên đất mất đi tiếng thở.

Giải quyết Claude sau khi, ta hướng Kim Yến bên kia đi tới.

Nói thật, trước ta còn rất hiếm thấy đến Kim Yến ra tay toàn lực chiến đấu đáng vẻ, cho dù là trước bởi vì ghen tị, hướng ta khiêu chiến khi, cũng có thu liễm, mà lần này, nàng coi như là hoàn toàn buông ra, cho nên, nàng dáng người rất có chút ít tự nhiên phiêu dật cảm giác, 'Chân ". Xê dịch, hư bước chém sườn, rất nhiều chiêu thức đều là liên hoàn sử dụng ra, hơn nữa tốc độ thật nhanh, nhưng mà đáng tiếc là, đối với cái đó mặc này cũng vô ích.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng xông lên, lại vừa là một trận điện giật, trực tiếp đem cái đó mặc này đánh ngã, sau đó vừa muốn hỏi Kim Yến thế nào, liền bị nàng một trận mắng: "Biết vật này dễ sử dụng, thế nào không sớm một chút lấy ra?"

Ngạch, giới ạ, người cho ta là Thần Nhân? Trước tình huống biến hóa như vậy đột nhiên, ta làm sao có thể thoáng cái nghĩ đến nhiều như vậy sự tình?

Đây không phải là bị 'Bức' nóng nảy, vừa nghĩ đến biện pháp sao?

Bất quá ta không có cùng Kim Yến tranh luận, mà là vội vàng tra nhìn một chút bốn cái 'Lông' ở tình huống, phát hiện bọn họ đều có hô hấp, này mới yên tâm lại, sau đó ta nói cho Kim Yến trước khi nói có một 'Lông' ở rơi xuống xe đi, chính là cái đó Kiri Á, chúng ta đến vội vàng đi qua đem hẳn tìm tới mới được.

Nghe được ta lời nói, Kim Yến không nói hai lời, đi theo ta đồng thời đánh đèn pin trở về chạy, không bao xa khoảng cách, liền phát hiện trên mặt đất lẫn vết tích, còn có một chút vết máu, rất hiển nhiên là cái đó Kiri Á rớt xuống sau khi lưu lại, nhưng mà, để cho chúng ta cảm thấy nghi hoặc là, chúng ta dọc theo vết máu một đường đi phía trước đi tìm, cuối cùng nhưng là không thấy cái đó Kiri Á bóng người, thậm chí, đến cuối cùng, chúng ta bất ngờ phát hiện vết máu kia cuối cùng một đường hướng tử vong cốc bên trong diên đưa vào.

Nhất thời, thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yến đều là tâm lý trầm xuống, có một loại không nói ra bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng.

Chương 245: Tử vong cốc (bốn)

Sự tình đến cuối cùng, chúng ta một mực lo lắng sự tình hay là xảy ra, cuối cùng vẫn có người đi vào tử vong cốc bên trong đi.

Lúc đó, ta cùng Kim Yến đồng thời đứng ở đó tử vong cốc bên cạnh, đối mặt với trong sơn cốc tràn ngập màu xám mây mù, kinh ngạc nhìn trên đất kia một mực dọc theo đi vào vết máu, không tránh khỏi đều là lòng tràn đầy phiến muộn.

Cái này ngay miệng ta đột nhiên có chút hối hận, ta tựa hồ từ vừa mới bắt đầu sẽ không nên để cho những thứ này bọn Tây theo tới, bây giờ xong chưa, bọn họ một chút bận rộn cũng không giúp được, ngược lại liền sẽ gây chuyển, lúc này mới lên đường bao lâu thời gian a, liền đã ra nhiều như vậy chuyện rắc rối, thật không biết nếu như bọn họ lại tiếp tục đi về phía trước, sẽ còn gây ra loạn gì tới.

Nhưng mà, bây giờ lại đi than phiền này chút ít sự tình, đã không có bất cứ ý nghĩa gì rồi, bất kể nói thế nào, những thứ này bọn Tây có thể đến nơi đây, liền đây đủ chứng minh hãn hữu nghị cùng tinh thần hy sinh, cho nên lúc này, vô luận phát sinh cái dạng gì sự tình, chúng ta cũng không thể tùy tiện vứt bỏ bọn họ.

Đối với cái này tử vong cốc, ta trong lòng mặc dù khinh thường, nhưng là lại cũng một mực tâm tồn kiêng kỵ, cho nên, lúc này, đối mặt đi vào tử vong cốc Kiri Á, ta không biết có nên vào hay không tử vong cốc trong tìm hãn, ta không biết chúng ta nếu như cũng đi vào rồi, còn có thể đi ra hay không tới.

Sau một hồi trầm mặc, ta kéo lại định tiến vào tử vong cốc Kim Yến, nói với nàng: "Trước không nên gấp gáp, tình huống bây giờ còn không rõ rồi, ta cảm thấy chúng ta hãn tỉnh táo lại, trước tiên đem có thể giải quyết sự tình giải quyết, sau đó sẽ đi tìm người."

"Người muốn làm thế nào?" Kim Yến lóe lên con mắt, nhìn ta hỏi.

"Chúng ta đi về trước xe Na nhi, ít nhất trước tiên đem kia bốn tên khốn kiếp đánh thức, để cho bọn họ tỉnh hồn lại, như vậy mới phải gia tăng lực lượng, dù sao người nhiều một chút, có thể an toàn một chút. Đến lúc đó chúng ta lại cùng nhau đi vào tìm Kiri Á, người cảm thấy thế nào?" Ta hỏi.

"Vâng tùy người, " Kim Yến gật đầu một cái.

Ngay sau đó, hai ta tốt lộn trở lại đến xe bên cạnh, kiểm tra một hồi, phát hiện bốn cái bọn Tây cũng còn nằm trên đất, đây coi như là một cái hiện tượng tốt, cuối cùng là để cho chúng ta tâm lý ổn định một chút.

Sau đó ta sử dụng trước cổ thủ pháp đâm bóp, đem James Trần đánh thức.

Người này sau khi tỉnh lại, vẻ mặt vẫn có chút mơ hồ, hai mắt có chút đăm đăm.

Ta biết hẳn là bị tạng khí nói mớ, vì vậy liền móc ra trên người mang theo Trấn Ma Phù, dính vào hẳn sau lưng, về sau ta dùng sức bóp cổ tay hẳn, làm như vậy mục đích là kích thích hẳn tự thân dương khí, để cho tinh thần hẳn tỉnh hồn lại, chủ động cùng tạng khí tiến hành đối kháng.

Đúng như dự đoán, làm như vậy sau khi, James Trần ngay sau đó toàn thân co quắp một trận, về sau chột nằm sát xuống đất, một trận mãnh liệt nôn mửa.

Ta lấy đèn pin chiếu một cái trước mặt hẳn mặt đất, bất ngờ phát hiện hẳn cuối cùng phun ra một đồng lớn mũ màu vàng đồ vật, kia tình trạng thật là chán ghét.

Nhưng mà, cứ như vậy, James trần đã là hoàn toàn thanh tỉnh lại, sau đó hẳn ngay sau đó là thở dài một cái, theo bản năng nắm trong tay ta cánh tay, có chút kinh sợ nói: "Tiểu Bắc sư phụ, ta "

"Không việc gì, người đừng có gấp, từ từ nói, nói cho ta biết trước rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình." Ta nói với hẳn.

Sau đó James Trần Tụ đem trước mấy người bọn hẳn bọn Tây ở xe phát sinh sự tình nói ra, vừa nghe xong, ta mới hiểu được, nguyên lai trước đây bọn họ cuối cùng trải qua như thế kinh sợ một màn.

Nguyên lai, lúc ấy bọn họ ngay từ đầu chính là dọc theo tử vong cốc đường đi phía trước lái xe, cũng không có gì dị thường, năm người dọc theo đường đi còn vừa nói vừa cười, thỉnh thoảng còn nhìn một chút tử vong cốc bên kia sương mù, cảm thấy nơi này tình huống không hề giống trong truyền thuyết khủng bố như vậy, cái cũng khó trách năm đó những thứ kia xe hơi say mê công việc có thể từ nơi này Lý An toàn bộ chuyển kiếp.

Lúc đó bọn họ còn suy đoán nói tử vong cốc kinh khủng, phần lớn đều là hư cấu đi ra, không chừng cái gì Hắc Nguyệt Tộc đều là không tồn tại.

Nhưng mà, để cho bọn họ không nghĩ tới là, đang lúc bọn hẳn vừa mới nghĩ như vậy khi, năm người bên trong cái đó mặc này, đầu tiên là xuất hiện dị thường, trước hẳn hình như là bị quái vật kia cái đuôi cắn, trên cánh tay có thương tích, nhưng mà cũng không có trúng độc dấu hiệu, bất quá, rất nhanh, hẳn vẻ mặt liền có chút kỳ quái, một mực ở Na nhi cười hắc hắc, bộ dáng có chút ngốc.

Lúc đó mặc này là ngồi ở hàng sau, cái đó Kiri Á chính thích ngồi ở bên cạnh hẳn, liền hỏi hẳn thế nào, kết quả, cái đó mặc này nghiêng đầu nhìn một chút Kiri Á, đột nhiên kéo hẳn, thấp giọng cùng hẳn đã nói những gì.

James Trần nói tới chỗ này, có chút lúng túng nhú mảy một cái nói: "Trước ta chẳng qua là cảm thấy mặc này cùng Kiri Á giữa khả năng có chút, người biết, bọn họ là đồng tính luyến, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy bọn họ nói chuyện một hồi sau khi, lại là, tiếp vẫn liêu."

James nói rõ những lời này khi, đừng nói là hấn, ta đều có chút lúng túng, theo bản năng nhìn một chút bên cạnh Kim Yến, lại phát hiện nàng lại là không có bao nhiêu phản ứng, ngược lại là một bộ rất hiểu dáng vẻ nói: "Cái này không có gì, ái tình là mỗi người tự do, thích nam người hay là nữ nhân, này không có gì khác nhau, chỉ cần là chân ái, sẽ không nên bị kỳ thị."

"Ngạch, người sẽ không cũng là đồng chí chứ ?" Ta nhìn Kim Yến, hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Là thì thế nào?" Kim Yến liếc mắt nhìn ta một chút, tựa hồ cũng không muốn chối ta kia đùa giỡn lời nói.

Cái này coi như để cho ta có chút bối rối, ngay sau đó ta hồi tưởng Kim Yến cho tới nay biểu hiện, tâm lý đột nhiên có một loại rất dự cảm không tốt. Chẳng lẽ là nói, cái này Kim Yến thật đồng tính luyến ái? Nàng sở dĩ như vậy bài xích nam nhân, không muốn để cho nam nhân đụng, chẳng lẽ thì ra là vì vậy nguyên nhân?

Ngay sau đó ta theo bản năng nhìn Kim Yến, kết quả nàng nhưng là xoay người nhìn trên trời trắng sáng, vẫn đốt một điếu thuốc, về sau chính là hai tay ôm ngực, dựa vào xe bên cạnh, bắt đầu đùa bỡn lên khốc tới.

Lúc này, ta không có phương tiện hỏi kỹ nàng, không thể làm gì khác hơn là trước bỏ qua cái vấn đề này, để cho James Trần nói tiếp.

"Lúc ấy cũng không biết chuyện gì xảy ra, hai tên khốn kiếp này sau khi

xong, giống như là uống rượu như thế, thoáng cái hưng phấn, ở nơi đó lại vừa là kêu lại vừa là hát. Chúng ta còn lại ba người cũng không tiện nói gì, đều là làm bộ như không thấy, nói tiếp chúng ta sự tình." James Trần nói tới chỗ này, sờ một cái cái trán, có chút sợ nói: "Nào biết cái đó Kiri Á đột nhiên liền kéo hàng trước ngồi Claude cánh tay, nói cái gì ta cũng thích người, ba ba ba, hướng về phía Claude bị thương cánh tay một trận hôn, thậm chí đi vết thương của hắn. Claude ngay từ đầu rất không ưa, sau đó nhưng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên cười hắc hắc, rút tay lại, nói hắn thích người là Sacke, phải đi hôn Sacke. Lúc ấy Sacke đang lái xe, liền đẩy hắn, nhưng mà hắn vẫn cưỡng ép qua đi ôm Sacke, điều này sẽ đưa đến xe loạn phiêu."

Nguyên lai bọn họ xe sở dĩ loạn thoáng qua, là vì vậy nguyên nhân.

"Lúc ấy ta có chút gấp, liền Jean-Claude không nên hồ nháo, kết quả mới vừa nói chuyện, ta liền bị Kiri Á cùng mặc này đè xuống, bọn họ mắt lộ ra hung quang, ta cảm giác tình huống không đúng, liều mạng phản kháng, sau đó bọn họ liền liều mạng đè lại ta, sau đó, người đoán bọn họ muốn làm gì với ta?" James Trần nói tới chỗ này, có chút bi thảm mà chúi chúi miệng môi nói: "Bọn họ cũng muốn hôn ta, pháp khắc!"

"Ngạch, người, bị hôn?" Ta mặt đầy đồng tình nhìn hắn hỏi.

Lời này để cho James trần nhất trận khổ sở, cuối cùng nhưng là đột nhiên có chút tan vỡ mà năm quyền nện mặt đất nói: "Ta phản kháng, nhưng là hai người bọn họ đồng thời đè lại ta, ta không có biện pháp."

Được rồi, không cần nói, tóm lại cuối cùng vẫn là đi theo chứ, .

"Bất quá, hai tên khốn kiếp này, ta nhất định phải giết bọn họ, bọn họ nếu là thật là hôn ta thì thôi, kết quả bọn họ hướng miệng ta ói đồ vật." James Trần mặt đầy chán ghét vẻ mặt, nhìn một chút trên đất kia bãi vật, về sau

theo bản năng đứng lên đi xa một chút, lúc này mới chỉ kia đồng đồ vật nói: "Chính là vật kia, đó là đồ chơi gì? Tóm lại sau đó ta cũng không biết phát xảy ra cái gì sự tình, đầu não chóng mặt."

Nghe được James Trần lời nói, ta không khỏi mỉm cười một cái nói: "Vật này, nói trắng ra là, nhưng thật ra là một ít có linh tính động vật phân bí vật. Những thứ này, có thể để người ta bị lạc tâm trí, sau đó những thứ kia động vật có thể thông qua đối với mấy cái này phân bí vật cảm giác cùng thao túng, từ đó đạt tới thao túng nhân loại mục đích."

Ta nói tới chỗ này, sờ một cái cái trán nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, đồ chơi này hẳn thuộc về vậy chỉ đồ thừa đồ vật. Bây giờ nhìn lại, chúng ta thật đúng là xem thường vật kia rồi, đồ chơi kia tuyệt đối không phải vật phạm."

"Có ý gì? Vật kia rốt cuộc là cái gì?" James Trần Hảo kỳ mà hỏi.

"Bây giờ ta cũng không biết, bất quá hẳn dài đến rất giống chúng ta Trung Quốc trong truyền thuyết thần thoại Huyền Vũ, nhưng là vừa không hoàn toàn giống như. Huyền Vũ là bên trên Cổ Thần thú, không thể nào nhỏ như vậy. Bất quá, vật này coi như không phải là Huyền Vũ, cũng rất có thể là một loại có linh tính động vật, nói thí dụ như, rắn tu luyện ngàn năm trở thành Giao, Giao tu luyện ngàn năm, thành là Chân Long. Ta cảm thấy đến vật này khả năng liền là một loại Ô Quy tiến hóa trạng thái, phân tích cụ thể lời nói, hẳn là đất Huyền Vũ." Ta đối với James nói rõ nói.

"Ta không hiểu những thứ này, tóm lại, nếu quả thật là lấy đồ giờ trò quý, ta nhất định phải chết nó, " James nói rõ đang lúc, xoay người lại đi trong xe móc ra một cái súng đến, sau đó hẳn lại nhìn một chút trên đất nằm ba cái bọn Tây, không tránh khỏi cau mày nói: "Tiểu Bắc sư phụ, bọn họ thể nào cũng vẫn còn đang hôn mê? Người có thể hay không đem bọn họ cũng cứu tỉnh."

"Phòng chừng muốn phí chút thời gian, " ta đem trên lưng hấn Trần Ma Phù lột xuống đến, sau đó bắt chước làm theo, đem cái đó Sacke cứu tỉnh, kết quả tên kia tỉnh sau khi phản ứng cùng James Trần không sai biệt lắm, một bên chán ghét, vừa nói là muốn giết Claude.

Ta để cho bọn họ an tĩnh một hồi, sau đó lại đem Claude đánh thức, cuối cùng mới là cho mặc này khu trừ tạng khí, kết quả lại có phát hiện không hiệu quả.

Cái tình huống này để cho ba cái bọn Tây có chút hiếu kỳ, không biết rõ làm sao không dễ xài rồi, hơn nữa kia mặc này nửa đường còn phát như điên đứng lên, định công kích người.

Cũng may ta đã sớm gặp qua loại này sự tình, cho nên ta rất nhanh liền nghĩ đến biện pháp, ngay sau đó lấy ra một quyển hồng tuyến, để cho James Trần đám người đem mặc này khống chế được, về sau ta bắt đầu dùng giấy đỏ kia ở mặc này trên người quần quanh.

Nhắc tới, này hồng tuyến quần quanh phương pháp, ta là với gia gia học, nhưng mà ta lại không có gia gia như vậy thuần thực, cuối cùng chỉ là qua loa bắt hấn cho cuốn lấy, về sau ta bắt đầu kéo đầu giấy buộc chặt cuộn dây, sau đó kia mặc này quả quyết bắt đầu héo rút, thân thể không ngừng run rẩy.

Cuối cùng, cho đến hấn quỳ dưới đất co quắp, ta đây mới đột nhiên một tiếng quát to, chợt vỗ một cái đầu hấn: "Còn không ra, còn đợi khi nào!"

Đúng như dự đoán, theo ta quát một tiếng xuống, kia mặc này đột nhiên há to miệng, sau đó "Ồ e" một cái, phun ra một vũng lớn Hoàng Bạch vật, hôi thối cực kỳ, lại nhìn một cái bãi kia uế vật bên trong, bất ngờ có một cái to bằng trứng gà thịt thứ màu trắng, vật kia hình dáng, chính là một cái Tiểu Ô

Quy!

Lúc đó, mấy cái bọn Tây, cộng thêm Kim Yến, thấy vật kia, đều có chút giật mình, không biết đó là đồ chơi gì mà, còn tưởng rằng là mặc này trong bụng ký sinh trùng.

Ta không có giải thích nhiều, trực tiếp để cho bọn họ đốt lên đồng lửa, đem những thứ kia uế vật đều đưa đến đồng thời đốt rụi.

Những thứ đó thiêu đốt khi, khói đen cuồn cuộn, hôi thối truyền ra rất xa, để cho người không chịu nổi.

Đốt xong đồ vật sau khi, mấy cái bọn Tây gom lại đồng thời, lúc này mới phát hiện thiếu một người, cho nên bọn họ hỏi ta Kiri Á đi nơi nào.

Ta vì vậy đem Kiri Á đã đi vào tử vong cốc sự tình theo chân bọn họ nói.

Nghe xong ta lời nói, bốn cái bọn Tây nhìn nhau, đều là mặt đầy tan vỡ vẻ mặt, thật lâu cũng không nói ra lời.

Rất hiển nhiên, bọn họ không biết nên làm sao bây giờ. Nhắc tới, Kiri Á là mọi người đồng bạn, bây giờ nếu thất lạc, chúng ta hẳn quả quyết đi tìm, nhưng mà, tất cả mọi người lại nhìn một cái kia tràn đầy sương mù tử vong cốc, ngay lập tức sẽ phải đi rồi dừng khí, mặc dù kia tử vong cốc đường dốc cũng không phải là rất dốc tiểu, nhưng mà, mọi người lại biết, kia địa phương nhưng là tuyệt đối không thể đi, trên căn bản chỉ cần đi vào, rất khó mới đi ra.

Nhưng mà, sự tình luôn là phải giải quyết, cho nên, lúc ấy ta cũng không nói chuyện, chỉ là thu thập hai cây súng, tốt công cái túi đeo lưng, chuẩn bị đầy đủ lương khô cùng nước uống, sau đó mang theo điện côn cùng đèn pin, chuẩn bị lên đường.

Ta không cần bọn họ đi theo ta, chính ta vào đi tìm.

Ta cử động rất nhanh đưa tới một người bất mãn, dĩ nhiên chính là Kim Yến rồi.

Nàng không nói hai lời rồi, cũng là thu thập một chút, đeo túi đeo lưng, một tay nhắc đến súng, một tay đánh đèn pin, liền theo ta đồng loạt xuất phát.

"Bốn người các người người, trước lái xe dọc theo đường trở lại đi, yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem Kiri Á mang về." Ta đối với James Trần bọn họ nói.

Nghe được ta lời nói, James Trần đám người do dự một chút, cuối cùng lại vẫn gật đầu một cái, nhưng là bọn hắn lại biểu thị không đi trở về, mà là ở tại chỗ chờ chúng ta.

Được rồi, tại chỗ các loại, cũng coi là dũng khí rất lớn rồi, ta vì vậy không nói gì, cùng Kim Yến đi tới Kiri Á tiến vào tử vong cốc địa phương, dọc theo vết máu dưới đường đi sườn núi, cũng là tiến vào tử vong cốc bên trong.

Không thể không nói, kia tử vong cốc trong bầu không khí đúng là rất quái dị, nói trước kia địa hình, ngược lại, ở trong tầm mắt trong phạm vi, đều là cái loại này nét phác thảo nham thạch núi cao chót vót, ít có một ít cỏ cây sinh trưởng, có chút địa phương càng là quái thạch lởm chởm, đứng sừng sững ở trong sương mù, phá lệ dọa người.

Ngoài ra chính là chỗ này sương mù vô cùng nồng đậm, hơn nữa kia sương mù còn có chút mùi hôi thối, nghe làm cho không người nào hình bên trong liền có chút đầu não ngất đi.

Lúc đó, vừa đi vào sơn cốc không bao lâu, Kim Yến liền từ trong túi bộ rồi

một cái bình nhỏ, mở ra ở trước mũi người một cái, sau đó tốt đưa cho ta nói: "Dầu Cù Là, dùng có thể đối kháng đến sương mù. Sương mù này không phải là đơn giản sương mù, là chương khí, có nhỏ nhẹ Độc Tính, thời gian lâu dài, có thể đến mức người hôn mê, thậm chí sẽ cho người sinh ra ảo giác. Gánh không được lời nói, ăn ngon nhất chút Giải Độc Hoàn."

Xem ra nàng đối với dã ngoại sinh tồn vẫn có kinh nghiệm nhất định.

Bất quá, chúng ta rất nhanh thì gặp một cái không tốt lắm tin tức, đó chính là vết máu cắt đứt, theo dõi cắt đứt.

Đây cũng là có thể lý giải sự tình, dù sao kia Kiri Á không thể nào một mực chảy máu.

Nhưng mà, cứ như vậy, chúng ta thật có thể có chút bất đắc dĩ, nơi này một mảnh mê mang, địa hình phức tạp, loạn trong đá, không biết có bao nhiêu hang động cùng quái dị động vật, như vậy thứ nhất, muốn tìm được Kiri Á, nhưng chính là giống như mò kim đáy biển một loại khó khăn.

Chúng ta kiên trì đến cùng lại đi trước sờ một khoảng cách, đi tới một nơi tương đối bằng phẳng đồng loạn thạch trong, người Hậu Kim Yến đánh đèn pin bốn phía chiếu một cái, có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Không có biện pháp, này không có cách nào tìm, trừ phi chúng ta có thể có một lỗ mũi chó, có thể ngửi được tên kia mùi."

Cũng liền ở Kim Yến nói chuyện ngay miệng, đột nhiên xa xa truyền đến một trận trầm thấp tiếng hô, lúc ấy nghe được thanh âm kia, chúng ta ngẫu nhiên đều là liếc mắt nhìn nhau, về sau theo bản năng nói: "Có chó sói!"

Xác thực, đó là sói hồng, bất quá khoảng cách còn xa, tựa hồ cũng không cần sợ hãi, hơn nữa chúng ta toàn bộ vũ trang, cũng không sợ chó sói, chúng ta lo lắng là Kiri Á gặp phải bầy sói, nếu là nói như vậy, phỏng

chùng hăn muốn dữ nhiều lành ít.

Phải làm gì đây?

Ta ngẩng đầu hướng trên trời nhìn, tràn đầy sương mù, trắng sáng thật có chút biến thành màu đen bộ dáng, trên căn bản chỉ còn lại một cái đường ranh.

Sau đó, ngay tại ta chính bất đắc dĩ khi, đột nhiên, khóe mắt liếc qua trong có một đoàn bóng đen thối qua, để cho ta lập tức ngẩn ra, theo bản năng đối với Kim Yển ngoắc tay, hướng cái đó một dạng bóng đen thối qua địa phương đi tới.

Đến đó bên nhìn một cái, phát hiện đó là một mảnh rất gập ghềnh đồng loạn thạch, đồng loạn thạch phía sau là một nơi tương đối dốc núi cao chót vót, dưới vách đá mặt có một cái động huyết lớn, sau đó ta lấy đèn pin chiếu một cái huyết động kia bên ngoài trong đá vụn đầu, bất ngờ phát hiện bên trong hiện đầy từng chồng bạch cốt.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yển đều là theo bản năng cây súng giơ lên, tâm lý đã hiểu, huyết động này Ricken định trụ đến mãnh thú to lớn, nếu không sẽ không có nhiều như vậy xương ở chỗ này.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ ra là, cái gì mãnh thú là ở ở trong sơn động đây?

Cũng liền ở ta chính nghi ngờ khi, đột nhiên huyết động kia trong truyền đến động tĩnh, về sau một đôi đôi xanh mơn mơn tiểu con mắt trong huyết động đung đưa, rất hiển nhiên là kia đồ bên trong phát hiện chúng ta, đang quan sát chúng ta.

Sau đó, chỉ chốc lát sau, một cái màu trắng đầu đưa ra ngoài, nhìn kỹ lúc,

mới phát hiện đó cũng không phải là biết bao mảnh thú to lớn, chỉ là một con hồ ly thôi.

Thấy cái này tình trạng chúng ta thở phào nhẹ nhõm, suy nghĩ những thứ này xương, hẳn là những thứ kia hồ ly tha tới. Hồ ly một loại đều là kiếm thập một ít mảnh thú to lớn ăn còn lại xương tha trở lại, cho nên thường xuyên qua lại ngay tại cửa huyết động rơi xuống nhiều như vậy bạch cốt.

Nhưng mà, cũng liền ở chúng ta mới vừa thở phào nhẹ nhõm sau khi, lại chỉ thấy kia hồ ly đầu đột nhiên chột đưa ra dài một trượng, sau đó chột hướng trên người chúng ta liền căn xuống dưới.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yến nhất thời đều là cả kinh trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn bị vật kia quái dạng ở dọa sợ, thậm chí ngay cả tránh né đều quên.

Chương 246: Tử vong cốc (năm)

Sự tình đến cuối cùng, chúng ta một mực lo lắng sự tình hay là xảy ra, cuối cùng vẫn có người đi vào tử vong cốc bên trong đi.

Lúc đó, ta cùng Kim Yến đồng thời đứng ở đó tử vong cốc bên cạnh, đối mặt với trong sơn cốc tràn ngập màu xám mây mù, kinh ngạc nhìn trên đất kia một mực dọc theo đi vào vết máu, không tránh khỏi đều là lòng tràn đầy phiền muộn.

Cái này ngay miệng ta đột nhiên có chút hối hận, ta tựa hồ từ vừa mới bắt đầu sẽ không nên để cho những thứ này bọn Tây theo tới, bây giờ xong chưa, bọn họ một chút bận rộn cũng không giúp được, ngược lại liền sẽ gây chuyển, lúc này mới lên đường bao lâu thời gian a, liền đã ra nhiều như vậy chuyện rắc rối, thật không biết nếu như bọn họ lại tiếp tục đi về phía trước, sẽ còn gây ra loạn gì tới.

Nhưng mà, bây giờ lại đi than phiền này chút ít sự tình, đã không có bất cứ ý nghĩa gì rồi, bất kể nói thế nào, những thứ này bọn Tây có thể đến nơi đây, liền đây đủ chứng minh hãn hữu nghị cùng tinh thần hy sinh, cho nên lúc này, vô luận phát sinh cái dạng gì sự tình, chúng ta cũng không thể tùy tiện vứt bỏ bọn họ.

Đối với cái này tử vong cốc, ta trong lòng mặc dù khinh thường, nhưng là lại cũng một mực tâm tồn kiêng kỵ, cho nên, lúc này, đối mặt đi vào tử vong cốc Kiri Á, ta không biết có nên vào hay không tử vong cốc trong tìm hãn, ta không biết chúng ta nếu như cũng đi vào rồi, còn có thể đi ra hay không tới.

Sau một hồi trầm mặc, ta kéo lại định tiến vào tử vong cốc Kim Yến, nói với nàng: "Trước không nên gấp gáp, tình huống bây giờ còn không rõ rồi, ta cảm thấy chúng ta hãn tỉnh táo lại, trước tiên đem có thể giải quyết sự tình giải quyết, sau đó sẽ đi tìm người."

"Người muốn làm thế nào?" Kim Yến lóe lên con mắt, nhìn ta hỏi.

"Chúng ta đi về trước xe Na nhi, ít nhất trước tiên đem kia bốn tên khốn kiếp đánh thức, để cho bọn họ tỉnh hồn lại, như vậy mới phải gia tăng lực lượng, dù sao người nhiều một chút, có thể an toàn một chút. Đến lúc đó chúng ta lại cùng nhau đi vào tìm Kiri Á, người cảm thấy thế nào?" Ta hỏi.

"Vâng tùy người, " Kim Yến gật đầu một cái.

Ngay sau đó, hai ta tốt lộn trở lại đến xe bên cạnh, kiểm tra một hồi, phát hiện bốn cái bọn Tây cũng còn nằm trên đất, đây coi như là một cái hiện tượng tốt, cuối cùng là để cho chúng ta tâm lý ổn định một chút.

Sau đó ta sử dụng trước cổ thủ pháp đâm bóp, đem James Trần đánh thức.

Người này sau khi tỉnh lại, vẻ mặt vẫn có chút mơ hồ, hai mắt có chút đăm đăm.

Ta biết hẳn là bị tạng khí nói mớ, vì vậy liền móc ra trên người mang theo Trấn Ma Phù, dính vào hẳn sau lưng, về sau ta dùng sức bóp cổ tay hẳn, làm như vậy mục đích là kích thích hẳn tự thân dương khí, để cho tinh thần hẳn tỉnh hồn lại, chủ động cùng tạng khí tiến hành đối kháng.

Đúng như dự đoán, làm như vậy sau khi, James Trần ngay sau đó toàn thân co quắp một trận, về sau chợt nằm sát xuống đất, một trận mãnh liệt nôn mửa.

Ta lấy đèn pin chiếu một cái trước mặt hẳn mặt đất, bất ngờ phát hiện hẳn cuối cùng phun ra một đồng lớn mủ màu vàng đồ vật, kia tình trạng thật là chán ghét.

Nhưng mà, cứ như vậy, James trần đã là hoàn toàn thanh tỉnh lại, sau đó hẳn ngay sau đó là thở dài một cái, theo bản năng nắm trong tay ta cánh tay, có chút kinh sợ nói: "Tiểu Bắc sư phụ, ta "

"Không việc gì, người đừng có gấp, từ từ nói, nói cho ta biết trước rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình." Ta nói với hẳn.

Sau đó James Trần Tụ đem trước mấy người bọn hẳn bọn Tây ở xe phát sinh sự tình nói ra, vừa nghe xong, ta mới hiểu được, nguyên lai trước đây bọn họ cuối cùng trải qua như thế kinh sợ một màn.

Nguyên lai, lúc ấy bọn họ ngay từ đầu chính là dọc theo tử vong cốc đường đi phía trước lái xe, cũng không có gì dị thường, năm người dọc theo đường đi còn vừa nói vừa cười, thỉnh thoảng còn nhìn một chút tử vong cốc bên kia sương mù, cảm thấy nơi này tình huống không hề giống trong truyền thuyết khủng bố như vậy, cái cũng khó trách năm đó những thứ kia xe hơi say mê công việc có thể từ nơi này Lý An toàn bộ chuyển kiếp.

Lúc đó bọn họ còn suy đoán nói tử vong cốc kinh khủng, phần lớn đều là hư cấu đi ra, không chừng cái gì Hắc Nguyệt Tộc đều là không tồn tại.

Nhưng mà, để cho bọn họ không nghĩ tới là, đang lúc bọn hẳn vừa mới nghĩ như vậy khi, năm người bên trong cái đó mặc này, đầu tiên là xuất hiện dị thường, trước hẳn hình như là bị quái vật kia cái đuôi cắn, trên cánh tay có thương tích, nhưng mà cũng không có trúng độc dấu hiệu, bất quá, rất nhanh, hẳn vẻ mặt liền có chút kỳ quái, một mực ở Na nhi cười hắc hắc, bộ dáng có chút ngốc.

Lúc đó mặc này là ngồi ở hàng sau, cái đó Kiri Á chính thích ngồi ở bên cạnh hẳn, liền hỏi hẳn thế nào, kết quả, cái đó mặc này nghiêng đầu nhìn một chút Kiri Á, đột nhiên kéo hẳn, thấp giọng cùng hẳn đã nói những gì.

James Trần nói tới chỗ này, có chút lúng túng nhú mảy một cái nói: "Trước ta chẳng qua là cảm thấy mặc này cùng Kiri Á giữa khả năng có chút, người biết, bọn họ là đồng tính luyến, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc ấy bọn họ nói chuyện một hồi sau khi, lại là, tiếp vẫn liêu."

James nói rõ những lời này khi, đừng nói là hấn, ta đều có chút lúng túng, theo bản năng nhìn một chút bên cạnh Kim Yến, lại phát hiện nàng lại là không có bao nhiêu phản ứng, ngược lại là một bộ rất hiểu đáng vẻ nói: "Cái này không có gì, ái tình là mỗi người tự do, thích nam người hay là nữ nhân, này không có gì khác nhau, chỉ cần là chân ái, sẽ không nên bị kỳ thị."

"Ngạch, người sẽ không cũng là đồng chí chứ ?" Ta nhìn Kim Yến, hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Là thì thế nào?" Kim Yến liếc mắt nhìn ta một chút, tựa hồ cũng không muốn chối ta kia đùa giỡn lời nói.

Cái này coi như để cho ta có chút bối rối, ngay sau đó ta hồi tưởng Kim Yến cho tới nay biểu hiện, tâm lý đột nhiên có một loại rất dự cảm không tốt. Chẳng lẽ là nói, cái này Kim Yến thật đồng tính luyến ái? Nàng sở dĩ như vậy bài xích nam nhân, không muốn để cho nam nhân đụng, chẳng lẽ thì ra là vì vậy nguyên nhân?

Ngay sau đó ta theo bản năng nhìn Kim Yến, kết quả nàng nhưng là xoay người nhìn trên trời trắng sáng, vẫn đốt một điếu thuốc, về sau chính là hai tay ôm ngực, dựa vào xe bên cạnh, bắt đầu đùa bỡn lên khốc tới.

Lúc này, ta không có phương tiện hỏi kỹ nàng, không thể làm gì khác hơn là trước bỏ qua cái vấn đề này, để cho James Trần nói tiếp.

"Lúc ấy cũng không biết chuyện gì xảy ra, hai tên khốn kiếp này sau khi

xong, giống như là uống rượu như thế, thoáng cái hưng phấn, ở nơi đó lại vừa là kêu lại vừa là hát. Chúng ta còn lại ba người cũng không tiện nói gì, đều là làm bộ như không thấy, nói tiếp chúng ta sự tình." James Trần nói tới chỗ này, sờ một cái cái trán, có chút sợ nói: "Nào biết cái đó Kiri Á đột nhiên liền kéo hàng trước ngồi Claude cánh tay, nói cái gì ta cũng thích người, ba ba ba, hướng về phía Claude bị thương cánh tay một trận hôn, thậm chí đi vết thương của hắn. Claude ngay từ đầu rất không ưa, sau đó nhưng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên cười hắc hắc, rút tay lại, nói hắn thích người là Sacke, phải đi hôn Sacke. Lúc ấy Sacke đang lái xe, liền đẩy hắn, nhưng mà hắn vẫn cưỡng ép qua đi ôm Sacke, điều này sẽ đưa đến xe loạn phiêu."

Nguyên lai bọn họ xe sở dĩ loạn thoáng qua, là vì vậy nguyên nhân.

"Lúc ấy ta có chút gấp, liền Jean-Claude không nên hồ nháo, kết quả mới vừa nói chuyện, ta liền bị Kiri Á cùng mặc này đè xuống, bọn họ mắt lộ ra hung quang, ta cảm giác tình huống không đúng, liều mạng phản kháng, sau đó bọn họ liền liều mạng đè lại ta, sau đó, người đoán bọn họ muốn làm gì với ta?" James Trần nói tới chỗ này, có chút bi thảm mà chúi chúi miệng môi nói: "Bọn họ cũng muốn hôn ta, pháp khắc!"

"Ngạch, người, bị hôn?" Ta mặt đầy đồng tình nhìn hắn hỏi.

Lời này để cho James trần nhất trận khổ sở, cuối cùng nhưng là đột nhiên có chút tan vỡ mà năm quyền nện mặt đất nói: "Ta phản kháng, nhưng là hai người bọn họ đồng thời đè lại ta, ta không có biện pháp."

Được rồi, không cần nói, tóm lại cuối cùng vẫn là đi theo chứ, .

"Bất quá, hai tên khốn kiếp này, ta nhất định phải giết bọn họ, bọn họ nếu là thật là hôn ta thì thôi, kết quả bọn họ hướng miệng ta ói đồ vật." James Trần mặt đầy chán ghét vẻ mặt, nhìn một chút trên đất kia bãi vật, về sau

theo bản năng đứng lên đi xa một chút, lúc này mới chỉ kia đồng đồ vật nói: "Chính là vật kia, đó là đồ chơi gì? Tóm lại sau đó ta cũng không biết phát xảy ra cái gì sự tình, đầu não chóng mặt."

Nghe được James Trần lời nói, ta không khỏi mỉm cười một cái nói: "Vật này, nói trắng ra là, nhưng thật ra là một ít có linh tính động vật phân bí vật. Những thứ này, có thể để người ta bị lạc tâm trí, sau đó những thứ kia động vật có thể thông qua đối với mấy cái này phân bí vật cảm giác cùng thao túng, từ đó đạt tới thao túng nhân loại mục đích."

Ta nói tới chỗ này, sờ một cái cái trán nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, đồ chơi này hẳn thuộc về vậy chỉ đồ thừa đồ vật. Bây giờ nhìn lại, chúng ta thật đúng là xem thường vật kia rồi, đồ chơi kia tuyệt đối không phải vật phạm."

"Có ý gì? Vật kia rốt cuộc là cái gì?" James Trần Hảo kỳ mà hỏi.

"Bây giờ ta cũng không biết, bất quá hẳn dài đến rất giống chúng ta Trung Quốc trong truyền thuyết thần thoại Huyền Vũ, nhưng là vừa không hoàn toàn giống như. Huyền Vũ là bên trên Cổ Thần thú, không thể nào nhỏ như vậy. Bất quá, vật này coi như không phải là Huyền Vũ, cũng rất có thể là một loại có linh tính động vật, nói thí dụ như, rắn tu luyện ngàn năm trở thành Giao, Giao tu luyện ngàn năm, thành là Chân Long. Ta cảm thấy đến vật này khả năng liền là một loại Ô Quy tiến hóa trạng thái, phân tích cụ thể lời nói, hẳn là đất Huyền Vũ." Ta đối với James nói rõ nói.

"Ta không hiểu những thứ này, tóm lại, nếu quả thật là lấy đồ giờ trò quý, ta nhất định phải chết nó, " James nói rõ đang lúc, xoay người lại đi trong xe móc ra một cái súng đến, sau đó hẳn lại nhìn một chút trên đất nằm ba cái bọn Tây, không tránh khỏi cau mày nói: "Tiểu Bắc sư phụ, bọn họ thể nào cũng vẫn còn đang hôn mê? Người có thể hay không đem bọn họ cũng cứu tỉnh."

"Phòng chừng muốn phí chút thời gian, " ta đem trên lưng hấn Trần Ma Phù lột xuống đến, sau đó bắt chước làm theo, đem cái đó Sacke cứu tỉnh, kết quả tên kia tỉnh sau khi phản ứng cùng James Trần không sai biệt lắm, một bên chán ghét, vừa nói là muốn giết Claude.

Ta để cho bọn họ an tĩnh một hồi, sau đó lại đem Claude đánh thức, cuối cùng mới là cho mặc này khu trừ tạng khí, kết quả lại có phát hiện không hiệu quả.

Cái tình huống này để cho ba cái bọn Tây có chút hiếu kỳ, không biết rõ làm sao không dễ xài rồi, hơn nữa kia mặc này nửa đường còn phát như điên đứng lên, định công kích người.

Cũng may ta đã sớm gặp qua loại này sự tình, cho nên ta rất nhanh liền nghĩ đến biện pháp, ngay sau đó lấy ra một quyển hồng tuyến, để cho James Trần đám người đem mặc này khống chế được, về sau ta bắt đầu dùng giấy đỏ kia ở mặc này trên người quần quanh.

Nhắc tới, này hồng tuyến quần quanh phương pháp, ta là với gia gia học, nhưng mà ta lại không có gia gia như vậy thuần thực, cuối cùng chỉ là qua loa bắt hấn cho cuốn lấy, về sau ta bắt đầu kéo đầu giấy buộc chặt cuộn dây, sau đó kia mặc này quả quyết bắt đầu héo rút, thân thể không ngừng run rẩy.

Cuối cùng, cho đến hấn quỳ dưới đất co quắp, ta đây mới đột nhiên một tiếng quát to, chợt vỗ một cái đầu hấn: "Còn không ra, còn đợi khi nào!"

Đúng như dự đoán, theo ta quát một tiếng xuống, kia mặc này đột nhiên há to miệng, sau đó "Ồ e" một cái, phun ra một vũng lớn Hoàng Bạch vật, hôi thối cực kỳ, lại nhìn một cái bãi kia uế vật bên trong, bất ngờ có một cái to bằng trứng gà thịt thứ màu trắng, vật kia hình dáng, chính là một cái Tiểu Ô

Quy!

Lúc đó, mấy cái bọn Tây, cộng thêm Kim Yến, thấy vật kia, đều có chút giật mình, không biết đó là đồ chơi gì mà, còn tưởng rằng là mặc này trong bụng ký sinh trùng.

Ta không có giải thích nhiều, trực tiếp để cho bọn họ đốt lên đồng lửa, đem những thứ kia uế vật đều đưa đến đồng thời đốt rụi.

Những thứ đó thiêu đốt khi, khói đen cuồn cuộn, hôi thối truyền ra rất xa, để cho người không chịu nổi.

Đốt xong đồ vật sau khi, mấy cái bọn Tây gom lại đồng thời, lúc này mới phát hiện thiếu một người, cho nên bọn họ hỏi ta Kiri Á đi nơi nào.

Ta vì vậy đem Kiri Á đã đi vào tử vong cốc sự tình theo chân bọn họ nói.

Nghe xong ta lời nói, bốn cái bọn Tây nhìn nhau, đều là mặt đầy tan vỡ vẻ mặt, thật lâu cũng không nói ra lời.

Rất hiển nhiên, bọn họ không biết nên làm sao bây giờ. Nhắc tới, Kiri Á là mọi người đồng bạn, bây giờ nếu thất lạc, chúng ta hẳn quả quyết đi tìm, nhưng mà, tất cả mọi người lại nhìn một cái kia tràn đầy sương mù tử vong cốc, ngay lập tức sẽ phải đi rồi dừng khí, mặc dù kia tử vong cốc đường dốc cũng không phải là rất dốc tiểu, nhưng mà, mọi người lại biết, kia địa phương nhưng là tuyệt đối không thể đi, trên căn bản chỉ cần đi vào, rất khó mới đi ra.

Nhưng mà, sự tình luôn là phải giải quyết, cho nên, lúc ấy ta cũng không nói chuyện, chỉ là thu thập hai cây súng, tốt công cái túi đeo lưng, chuẩn bị đầy đủ lương khô cùng nước uống, sau đó mang theo điện côn cùng đèn pin, chuẩn bị lên đường.

Ta không cần bọn họ đi theo ta, chính ta vào đi tìm.

Ta cử động rất nhanh đưa tới một người bất mãn, dĩ nhiên chính là Kim Yến rồi.

Nàng không nói hai lời rồi, cũng là thu thập một chút, đeo túi đeo lưng, một tay nhắc đến súng, một tay đánh đèn pin, liền theo ta đồng loạt xuất phát.

"Bốn người các người người, trước lái xe dọc theo đường trở lại đi, yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem Kiri Á mang về." Ta đối với James Trần bọn họ nói.

Nghe được ta lời nói, James Trần đám người do dự một chút, cuối cùng lại vẫn gật đầu một cái, nhưng là bọn hắn lại biểu thị không đi trở về, mà là ở tại chỗ chờ chúng ta.

Được rồi, tại chỗ các loại, cũng coi là dũng khí rất lớn rồi, ta vì vậy không nói gì, cùng Kim Yến đi tới Kiri Á tiến vào tử vong cốc địa phương, dọc theo vết máu dưới đường đi sườn núi, cũng là tiến vào tử vong cốc bên trong.

Không thể không nói, kia tử vong cốc trong bầu không khí đúng là rất quái dị, nói trước kia địa hình, ngược lại, ở trong tầm mắt trong phạm vi, đều là cái loại này nét phác thảo nham thạch núi cao chót vót, ít có một ít cỏ cây sinh trưởng, có chút địa phương càng là quái thạch lởm chởm, đứng sừng sững ở trong sương mù, phá lệ dọa người.

Ngoài ra chính là chỗ này sương mù vô cùng nồng đậm, hơn nữa kia sương mù còn có chút mùi hôi thối, nghe làm cho không người nào hình bên trong liền có chút đầu não ngất đi.

Lúc đó, vừa đi vào sơn cốc không bao lâu, Kim Yến liền từ trong túi bộ rồi

một cái bình nhỏ, mở ra ở trước mũi người một cái, sau đó tốt đưa cho ta nói: "Dầu Cù Là, dùng có thể đối kháng đến sương mù. Sương mù này không phải là đơn giản sương mù, là chương khí, có nhỏ nhẹ Độc Tính, thời gian lâu dài, có thể đến mức người hôn mê, thậm chí sẽ cho người sinh ra ảo giác. Gánh không được lời nói, ăn ngon nhất chút Giải Độc Hoàn."

Xem ra nàng đối với dã ngoại sinh tồn vẫn có kinh nghiệm nhất định.

Bất quá, chúng ta rất nhanh thì gặp một cái không tốt lắm tin tức, đó chính là vết máu cắt đứt, theo dõi cắt đứt.

Đây cũng là có thể lý giải sự tình, dù sao kia Kiri Á không thể nào một mực chảy máu.

Nhưng mà, cứ như vậy, chúng ta thật có thể có chút bất đắc dĩ, nơi này một mảnh mê mang, địa hình phức tạp, loạn trong đá, không biết có bao nhiêu hang động cùng quái dị động vật, như vậy thứ nhất, muốn tìm được Kiri Á, nhưng chính là giống như mò kim đáy biển một loại khó khăn.

Chúng ta kiên trì đến cùng lại đi trước sờ một khoảng cách, đi tới một nơi tương đối bằng phẳng đồng loạn thạch trong, người Hậu Kim Yến đánh đèn pin bốn phía chiếu một cái, có chút bất đắc dĩ thở dài một cái nói: "Không có biện pháp, này không có cách nào tìm, trừ phi chúng ta có thể có một lỗ mũi chó, có thể ngửi được tên kia mùi."

Cũng liền ở Kim Yến nói chuyện ngay miệng, đột nhiên xa xa truyền đến một trận trầm thấp tiếng hô, lúc ấy nghe được thanh âm kia, chúng ta ngẫu nhiên đều là liếc mắt nhìn nhau, về sau theo bản năng nói: "Có chó sói!"

Xác thực, đó là sói hồng, bất quá khoảng cách còn xa, tựa hồ cũng không cần sợ hãi, hơn nữa chúng ta toàn bộ vũ trang, cũng không sợ chó sói, chúng ta lo lắng là Kiri Á gặp phải bầy sói, nếu là nói như vậy, phỏng

chùng hăn muốn dữ nhiều lành ít.

Phải làm gì đây?

Ta ngẩng đầu hướng trên trời nhìn, tràn đầy sương mù, trắng sáng thật có chút biến thành màu đen bộ dáng, trên căn bản chỉ còn lại một cái đường ranh.

Sau đó, ngay tại ta chính bất đắc dĩ khi, đột nhiên, khóe mắt liếc qua trong có một đoàn bóng đen thối qua, để cho ta lập tức ngẩn ra, theo bản năng đối với Kim Yển ngoắc tay, hướng cái đó một dạng bóng đen thối qua địa phương đi tới.

Đến đó bên nhìn một cái, phát hiện đó là một mảnh rất gập ghềnh đồng loạn thạch, đồng loạn thạch phía sau là một nơi tương đối dốc núi cao chót vót, dưới vách đá mặt có một cái động huyết lớn, sau đó ta lấy đèn pin chiếu một cái huyết động kia bên ngoài trong đá vụn đầu, bất ngờ phát hiện bên trong hiện đầy từng chồng bạch cốt.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yển đều là theo bản năng cây súng giơ lên, tâm lý đã hiểu, huyết động này Ricken định trụ đến mãnh thú to lớn, nếu không sẽ không có nhiều như vậy xương ở chỗ này.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ ra là, cái gì mãnh thú là ở ở trong sơn động đây?

Cũng liền ở ta chính nghi ngờ khi, đột nhiên huyết động kia trong truyền đến động tĩnh, về sau một đôi đôi xanh mơn mơn tiểu con mắt trong huyết động đung đưa, rất hiển nhiên là kia đồ bên trong phát hiện chúng ta, đang quan sát chúng ta.

Sau đó, chỉ chốc lát sau, một cái màu trắng đầu đưa ra ngoài, nhìn kỹ lúc,

mới phát hiện đó cũng không phải là biết bao mảnh thú to lớn, chỉ là một con hồ ly thôi.

Thấy cái này tình trạng chúng ta thở phào nhẹ nhõm, suy nghĩ những thứ này xương, hẳn là những thứ kia hồ ly tha tới. Hồ ly một loại đều là kiếm thập một ít mảnh thú to lớn ăn còn lại xương tha trở lại, cho nên thường xuyên qua lại ngay tại cửa huyết động rơi xuống nhiều như vậy bạch cốt.

Nhưng mà, cũng liền ở chúng ta mới vừa thở phào nhẹ nhõm sau khi, lại chỉ thấy kia hồ ly đầu đột nhiên chột đưa ra dài một trượng, sau đó chột hướng trên người chúng ta liền căn xuống dưới.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yến nhất thời đều là cả kinh trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn bị vật kia quái dạng ở dọa sợ, thậm chí ngay cả tránh né đều quên.

Chương 247: Tử vong cốc (sáu)

Hắc ám trong huyết động, một đôi xanh mơn mớn con mắt trải rộng bốn phía, cũng đang không ngừng hướng chúng ta tụ tập tới.

Kim Yến hai tay nắm súng, không nói một lời, nhắm ngay những thứ kia con mắt, một phát súng súng mà đánh ra, trên căn bản mỗi một súng cũng sẽ đã diệt một thoải mái con mắt.

Ta đứng ở Kim Yến sau lưng, dựa lưng vào Nham Bích, trong tay cũng là cầm súng, nhưng là lại cũng không nổ súng, ta chỉ phụ trách ở Kim Yến Tử đàn dùng xong khi, kịp thời cho nàng đưa tới một cái trang bị đầy đủ đạn súng.

"Đổi súng, " chỉ chốc lát sau, trong bóng tối, Kim Yến đem trong tay súng lui về phía sau đưa một cái, tốt đánh xong một cái băng đạn, ta vội vàng đem trong tay súng đưa tới, cùng lúc đó, kết quả chi kia đánh xong đạn súng, nhanh chóng tháo băng đạn, bắt đầu bôi đen thay mới băng đạn.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, đột nhiên, một tiếng kêu đau từ trước mặt truyền tới, cả kinh ta nhướng mày một cái, theo bản năng mở đèn pin lên nhìn một cái, kết quả không ngờ thấy liên tiếp ba cái hồ ly đầu, chính căn lấy Kim Yến trên cánh tay.

Kim Yến cánh tay như cũ ghì súng, đi phía trước đưa, sau đó những thứ kia hồ ly căn Kim Yến cánh tay đồng thời, khoe miệng liền chảy xuống từng giọt ân hồng vết máu.

"Tê tê tê" những thứ kia hồ ly đầu căn một cái ở sau khi liền không nhả ra, cùng lúc đó, bọn họ con mắt chính là chết tử địa trợn mắt nhìn chúng ta, đã là hướng ta các tràn đầy cừu hận.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng rút ra chủy thủ, giờ tay lên

liền hướng kia hồ ly đầu trên cổ chém xuống.

Vừa mới chặt đứt một cái hồ ly đầu, còn lại hai cái hồ ly đầu đã là lò xo một loại rụt trở về, sau đó, lúc này, ta giơ tay lên đèn pin, nhìn bốn phía, nhưng là bất ngờ thấy được một cái để cho ta hoàn toàn không dám tin cảnh tượng.

Cả trong sơn động, trang nghiêm một mảnh Tử Vong Địa Ngục một dạng trên dưới trái phải, lại là hiện đầy thi thể, chỉ là những thi thể này, lại không phải chúng ta theo dự đoán hồ ly quái thi thể, ngược lại là biến thành từng cái đại trương đến cặp mắt, chết không nhắm mắt nhân loại thi thể.

Những người đó, có lão có tiểu, nữ có nam có, không biết có bao nhiêu cái, toàn bộ đều là không nhúc nhích nằm ở Thạch Thất trung ương địa phương, từng cái chông chung một chỗ, đã là chất lên rồi hơn một thước thi thể chất.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi là có chút ngây ngẩn. Lúc này, ta mới hiểu được ta mới vừa rồi mở đèn pin lên sau khi, tại sao Kim Yến đột nhiên liền lảng ở nơi đó không nhúc nhích.

Rất hiển nhiên, Kim Yến cũng bị kinh trụ, phỏng chừng nàng hiện tại ở tâm lý ý nghĩ chính là: Tại sao, tại sao là nhân loại thi thể? Chẳng lẽ nói, ta mới vừa rồi nổ súng bắn giết, đều là sống sờ sờ nhân loại sao? Nhưng mà, tại sao bọn họ nhìn với hồ ly nhưng là giống nhau như đúc?

Ta cũng nghĩ không thông hết thấy các thứ này là chuyện gì xảy ra.

Ta giương mắt hướng những hang núi kia bên trong nhìn sang, nhưng là phát hiện còn sót lại những thứ kia hồ ly đầu, đều đã đưa ra cửa hang đạt tới dài khoảng một trượng, rất nhiều cũng đã cách chúng ta không có bao nhiêu khoảng cách.

Cho nên, lúc này, chúng ta nguy hiểm thật ra thì càng nghiêm trọng hơn, rất nhiều hồ ly đầu chỉ lát nữa là phải cắn phải trên người chúng ta, chúng ta muốn bảo đảm an toàn lời nói, cách làm tốt nhất, liền là tiếp tục nổ súng, đem những thứ kia hồ ly đầu toàn bộ đều đánh chết mới được.

Nhưng là, lúc này, Kim Yến lại không có sẽ nổ súng, mặc dù cánh tay nàng bên trên vết thương đang chảy máu, nhưng mà ta có thể tin chắc là, nàng chỉ cần là muốn nổ súng, liền khẳng định vẫn là có thể nổ súng, mà bây giờ nàng không nổ súng rồi, này chỉ có thể nói rõ nàng tâm lý chính đang đối mặt phi thường khó khăn giữa giữa, nàng lo lắng cho mình đang ở bản chết mục tiêu, thật không phải là hồ ly quái, mà là từng cái tươi mới nhân loại sống.

Đối mặt cái tình huống này, ta không có cách nào nhẫn nại thêm đi xuống, quả quyết nâng súng lên, hướng về phía mấy cái đã gần trong gang tấc hồ ly đầu đánh tới.

"Thình thịch oành "

Liên tiếp súng vang lên đi qua, lập tức tốt mấy cái hồ ly trong đầu súng, sau đó ngay tại chúng ta kinh ngạc nhìn những thứ kia trúng thương hồ ly đầu, muốn nhìn một chút bọn họ sẽ biến thành hình dáng gì khi, nhưng không nghĩ, đột nhiên, trong đó hai cái bị đánh chỉ còn lại nửa cái đầu hồ ly quái đột nhiên đi xuống một rớt, cả người đều rơi vào thi thể lên tới.

Lúc này, chúng ta mới nhìn rõ kia hồ ly quái bộ dáng, mà thấy rõ kia hồ ly quái bộ dáng sau khi, chúng ta nhưng là bộc phát cảm thấy kinh hãi.

Những thứ kia hồ ly quái đầu cùng cổ, đều là dài lông hồ ly bộ dáng, nhưng mà bọn họ thân thể, không ngờ đều có chân có chân, bộ dáng phân cho nhân loại sáng mắt thân thể, sau đó, bọn họ sau khi rơi xuống đất, liền gặp được kia thật dài, lông xù cổ một chút xiu co rút trở lại trong thân thể, cuối

cùng hồ ly đầu rúc vào trên bả vai, sau đó, kia đầu cuối cùng một chút xiu giấu lông, cuối cùng biến thành một cái ngũ quan rõ ràng đầu người, chỉ là đầu người kia phần lớn đã trúng rồi súng, không phải là não tương chảy ra, chính là thiếu nửa cái đầu, cũng sớm đã chết hẳn.

Đến lúc này, chính mắt thấy được như vậy cảnh tượng, ta cũng vậy có chút tay run, căn bản cũng không dám sẽ nổ súng rồi. Ta đột nhiên nghĩ đến một cái phi thường quý dị sự tình, đó chính là, chẳng lẽ là nói, những thứ này cái gọi là hồ ly quái, thật ra thì đều là tươi mới nhân loại sống, bọn họ sở dĩ biến thành loại này quái dạng ở, thật ra thì là bởi vì bọn hắn bên trong cái gì quý bí nguyên rủa?

Tại sao có thể có như vậy kỳ quý nguyên rủa? Cái này làm cho ta lòng tràn đầy mê muội, không nghĩ ra đây là chuyện gì xảy ra.

Nhưng mà, dù vậy, coi như những thứ này hồ ly quái thật ra thì đều là tươi mới nhân loại sống, nhưng là bọn hắn dù sao đối với chúng ta sinh tồn tạo thành uy hiếp, cho nên, chúng ta xét đến cùng vẫn là phải phản kháng, vẫn là phải giết chết bọn họ mới có thể, nếu không lời nói, chúng ta thì phải chết đi.

Lúc này, vì đánh thức Kim Yến, để cho nàng không nên bởi vì nội tâm tự trách mà mất ý chí chiến đấu, ta chỉ có thể là vội vàng đem nàng kéo một cái, một bên hướng sơn động sâu bên trong bỏ chạy, vừa hướng nàng nói: "Người không nên suy nghĩ quá nhiều rồi, liền coi như bọn họ là loài người, nhưng mà cũng đã không phải là chúng ta đồng loại, chúng ta muốn còn sống, nhất định phải giết bọn họ mới được."

"Két két "

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ở nơi này cái ngay miệng, đột nhiên phía sau truyền đến một trận tiếng nghiêng răng vang, sau đó ta quay đầu

nhìn sang lúc, nhưng là bất ngờ phát hiện Kim Yến sắc mặt xanh mét, đột nhiên cả người run rẩy, hung hãn mài mài răng, sau đó sau một khắc, liền gặp được nàng đầu đột nhiên thoáng một cái dâng, cổ lại là thoáng cái đưa ra đến gần dài một thước, cùng lúc đó, ta bất ngờ phát hiện miệng nàng trong biến nhon, trên mặt cũng dài ra một tầng màu trắng nhung mao.

Cái này tình trạng cả kinh ta trợn mắt hốc mồm, nàng đây là muốn biến thân? ! Nàng muốn biến thành hồ ly quái bộ dáng sao?

Giờ khắc này, ta thật là có chút tuyệt vọng, chẳng lẽ chúng ta kết cục cuối cùng chính là toàn bộ đều biến thành hồ ly quái sao?

Lúc này, ta đầu tiên nghĩ đến là Kim Yến trên cánh tay thương, rất hiển nhiên, những thứ kia hồ ly quái khả năng cũng không phải là trùng nguyên rủa, mà là bị một loại nào đó Virus lây, những thứ này Virus mới là để cho người biến thành hồ ly quái kẻ cầm đầu, Kim Yến bây giờ rất hiển nhiên cũng là bị cảm nhiễm rồi, đang đứng ở biến thân sơ kỳ.

Dưới tình thế cấp bách, ta vội vàng kéo nàng hướng trong góc chạy, sau đó ta vừa nổ súng bắn những thứ kia đuổi tới hồ ly quái, một bên chính là nhanh chóng đem ba lô mở ra, ở bên trong tìm kiếm có thể lợi nhuận dùng cái gì.

Rất nhanh, ta tìm được một cái túi cấp cứu, bên trong có Giải Độc Dược Thủy, sau đó, mặc dù ta không biết có hiệu quả hay không, tóm lại ta luống cuống tay chân bên dưới, nhanh chóng xứng một dược tề châm nước, sau đó vội vàng cho Kim Yến chú bắn xuống.

Để cho ta không nghĩ tới là, chích Dược Thủy sau khi, Kim Yến nhưng là đột nhiên hai mắt vừa trợn trắng, sau đó kia cổ ngược lại rút về rồi, chỉ là nàng toàn thân đều bắt đầu co quắp, trực tiếp nằm ở trên đất, miệng sùi bọt mép, tình trạng cực kỳ quái dị.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Ta ngẩng đầu lấy đèn pin hướng trong sơn động tấm ảnh đi, phát hiện rất nhiều hồ ly quái đều đã từ trong sơn động chui ra ngoài, đứng trên mặt đất, lúc này mỗi một người đều là tới lui Xích quả nhân loại thân thể, đưa dài khoảng một trượng cổ, mang một cái hồ ly đầu hướng chúng ta bên này di động tới, kia tình trạng hiển nhiên là không đem chúng ta toàn bộ đều căn bị thương đồng hóa, là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Làm sao bây giờ?

"

Ngay tại ta một mảnh bất đắc dĩ khi, trên đất chính đang co quắp Kim Yến đột nhiên rằng một trận run lên, sau đó nàng mơ mơ màng màng liền ôm ta chân, run rẩy hô: "Lạnh, lạnh quá "

Thấy cái này tình trạng, ta đột nhiên giật mình, nghĩ tới một cái biện pháp, cũng là ta lấy đèn pin bốn phía chiếu một cái, rất nhanh liền phát hiện một ít bốn phía tán lạc gỗ mục đầu. Ta vội vàng đem những thứ kia gom gom với nhau, xếp thành một nhóm, sau đó dùng trong túi đeo lưng mang theo rượu sát trùng chút đốt lên.

"Ào ào ào "

Ngọn lửa hừng hực bốc cháy, trong nháy mắt nướng cho chúng ta mặt mắt đỏ bừng, trong sơn động nhiệt độ cũng một chút xíu bên trên thăng lên, tình huống bốn phía cũng nhìn đến càng rõ ràng hơn rồi.

Xác thực, những thứ kia đều là hồ ly quái, ta có thể rõ ràng mà thấy, chỉ là, nếu như chỉ là nhìn thân thể bọn họ, người nhất định sẽ cho là bọn họ là

loài người, cùng chúng ta hoàn toàn tương tự nhân loại. Thậm chí, trong bọn họ có rất nhiều nữ tính tồn tại, kia sắc sỡ vóc người không thể so với bất kỳ nhân loại nào nữ nhân sai, ta nhìn các nàng khi cũng không tránh khỏi động tâm, nếu như không phải là bởi vì các nàng đều thỉnh thoảng xuất hiện ở ta trong tầm mắt, ta phỏng chừng cũng không cách nào đem tầm mắt từ trên người các nàng dời đi.

Bất quá, tin tức tốt là, đồng lửa bốc cháy sau khi, những thứ kia hồ ly quái đều là theo bản năng lui về phía sau trở về, cổ cũng bắt đầu rút ngắn, nhìn đáng dấp, bọn họ là tương đối kiêng kỵ ngọn lửa.

Cái này thì dễ làm.

Ngay sau đó ta đem Kim Yến chuyển qua bên đồng lửa bên trên, không để cho nàng sẽ giá rét, sau đó ta tiếp tục gom gỗ, tóm lại không để cho đồng lửa quá nhanh tắt xuống.

Rốt cuộc thu được đủ củi, ta đây mới thở một hơi, ở bên đồng lửa ngồi xuống đến, sau đó móc ra bình nước, chính mình uống một hớp, ngay sau đó lại cho Kim Yến uống đi một tí.

Kim Yến lúc này, ý thức phi thường mơ hồ, nàng lăm lăm mê sảng đến, tựa hồ là ngủ thiếp đi, lại tựa hồ là hôn mê, trong mơ hồ, theo bản năng ôm chặt ta, khuôn mặt ở trên người của ta không ngừng cọ xát, hấp thu cái miệng nhỏ nhắn, không phải là phát ra một tiếng làm cho tâm thần người rạo rực tiếng rên rỉ, thanh âm kia để cho ta cơ hồ là có chút không cầm được.

Ta cẩn thận kiên trì, đem nàng tay áo vuốt đi lên, bắt đầu dùng cồn i-ốt cho nàng xử lý vết thương, sau đó dùng băng vải băng bó bên trên.

Xử lý xong hết thấy các thứ này sau khi, ta đem nàng nửa ôm vào trong

ngực, dựa lưng vào Thạch Bích, nghĩ muốn nghỉ ngơi một hồi, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, chung quanh lại truyền tới một trận liên tiếp tiếng rên rỉ, không đúng, xác thực nói, là một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng âm thanh rên rỉ, sau đó ta giương mắt nhìn bốn phía, rõ ràng là thấy được một cái để cho ta trợn mắt hốc mồm cảnh tượng.

Lúc này đồng lứa chung quanh, ước chừng ba trượng khoảng cách trong khoảng hồ ly quái, rõ ràng đều là đầu co rút trở lại trên bả vai, khôi phục thành bộ dáng nhân loại, sau đó cũng không biết là tại sao, bọn họ lại là 1 vs 1 đứng lại là bắt đầu làm lên cái loại này sự tình.

Trên người bọn họ toàn bộ cũng không mặc quần áo, cho nên, lúc này, bọn họ hoàn toàn không có gì ngăn trở, mỗi một người đều là thuận lý thành chương, nữ nhân mê ly con mắt, hai tay vịn cánh tay, hoặc là trực tiếp chống hông lên nằm trên đất, sau đó các nam nhân hai mắt trống rỗng ôm những nữ nhân kia, bắt đầu một trước một sau mà động tác.

Tràng cảnh này để cho ta hoàn toàn giật mình, đơn giản nhìn một chút, mới phát hiện bọn họ là bất đồng phụ trách, không cùng người loại, có là người da trắng, có là người da đen, thậm chí có chút ít là người da vàng, mà bọn họ tựa hồ cũng có cố định quan hệ vợ chồng, mặc dù ý thức mơ hồ, nhưng mà cũng không có, bọn họ chỉ là ở làm theo phép một loại làm một chút ít sự tình. Ở trong bọn họ, ta thậm chí thấy được một mấy đôi chỉ có mười mấy tuổi đại tiểu hài ở, cũng đang làm kia cái sự tình, sau đó, bởi vì bọn họ đều đã khôi phục hình người rồi, ta cũng phát hiện một ít mới hiện tượng, chính là bọn hắc bên trong một ít nữ nhân, thật ra thì chính đỉnh bụng bự, tựa hồ là mang thai.

Lúc này, ta hoàn toàn ngây ngẩn, mặc dù tâm lý không muốn đi nhìn, nhưng mà tầm mắt chung quy lại là ở trên người bọn họ qua lại tới lui tuần tra, nhìn của bọn hắc kia từng cái khó coi tư thế cùng động tác, cùng lúc đó nghe của bọn hắc tiếng kêu, cái này làm cho ta cơ hồ là trong nháy mắt liền

không cầm được, một cây cái gì đã là phi thường hùng vĩ mà từng dựng lên.

Mà cái ngay miệng, để cho ta đứng đầu không cách nào nhìn được sự tình xảy ra, có thể là bởi vì Kim Yến cũng bị kia Virus lây, cho nên, không lâu lắm, nàng lại là tự tìm nằm trên đất, đem cái mộng vĩnh, vừa vặn hướng về phía ta, sau đó nàng duỗi nằm tay trong tay ta, mặt đầy đói khát vẻ mặt, rất hiển nhiên là muốn muốn ta cũng đối với nàng đi làm cái loại này sự tình.

Ta không khỏi không thừa nhận, giờ khắc này, ta có chút bị lạc, ta không nghĩ không chế chính mình , ta muốn buông thả một cái.

Nhưng mà, rất nhanh, ta liền cưỡng ép làm cho mình bình tĩnh lại.

Dưới hoàn cảnh này, nếu như ta cũng đi làm cái loại này là kỳ quái, ta đây với những thứ kia ý thức mơ hồ, đã biến thành dã Thú Nhân loại khác nhau ở chỗ nào?

Cho nên, lúc ấy ta cẩn thận ở trong đầu suy nghĩ một chút, rất nhanh thì có chút hiểu được.

Rất hiển nhiên, những người này lây Virus vô cùng kỳ quái, bọn họ ở nhiệt độ thấp khi, sẽ biến thành hồ ly quái dạng ở, mà nhiệt độ cao sau khi, bọn họ thì sẽ khôi phục hình người, chỉ là, bọn họ khôi phục hình người, cũng không phải là khôi phục ý thức, chỉ là khôi phục nhân loại nguyên thủy bản năng, đó chính là giao phối.

Nói cách khác, ở chỗ này bí mật trong sơn động, những thứ này bị cảm nhiễm nhân loại, thật ra thì đã cùng dã thú không khác nhau gì cả, bọn họ ở chỗ này sinh tồn, sinh sôi, lấy một loại cực kỳ quái dị hình thức sống sót, nói cho cùng, bọn họ thật ra thì chỉ là những thứ kia Virus kéo dài sinh mệnh tái thể mà thôi, bọn họ không có tự mình ý thức.

Như vậy, nếu bọn họ không có tự mình ý thức, ta bây giờ há chẳng phải là chính dễ dàng lợi dụng bọn họ vong tình làm một chút ít sự tình thời cơ, nhân cơ hội từ nơi này chạy đi?

Lúc đó nghĩ tới đây, ta xem một chút trước mặt chính nằm trên đất âm thanh rên rỉ đến, không ngừng dùng cái móng ở ta trên chân cọ xát Kim Yến, ngay sau đó không cảm thấy là một cái sống bàn tay chém vào rồi nàng trên cổ, đưa nàng đánh ngất, sau đó ta nhanh chóng đem nàng hướng trên bả vai một gánh, tiếp theo liền bốn phía chạy động đến, lách mình vòng qua những thứ kia chính hô hấp thô trọng, không biết một mỗi động tác đến đám người, trước đi tìm sơn động cửa ra.

Hoàng Thiên không phụ hữu tâm nhân, cuối cùng ta cuối cùng là tìm được một cái so sánh lỗ lớn miệng, sau đó ta vội vàng khiêng Kim Yến chạy vào, một đường xông về phía trước đi, đèn pin ánh sáng chiếu rọi xuống, dần dần cảm giác một chút phong thanh, tựa hồ là phải đến đạt đến cửa ra.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng vừa lúc đó, đột nhiên một cái bóng người màu trắng hô một tiếng từ sơn động mặt bên một cái ngả ba bên trên bay ra, cứ như vậy lưng đeo một đôi tay, đứng bình tĩnh ở trước mặt của ta.

Thấy bóng người kia, ta theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, lại mới phát hiện những thứ kia người kia tựa hồ là một người nam nhân, nhưng là lại vẽ một cái mặt quỷ, mặc trên người trường bào, trên đầu cắm lông gà, bộ dáng vô cùng kỳ quái, trọng yếu nhất là, trên đầu hắc có hình một vòng tròn hắc ban, đường kính đạt tới trứng gà đại.

Lúc đó thấy bóng người kia trên trán hắc ban, ta ít ỏi yêu cầu bất luận kẻ nào giới thiệu cho ta, ta liếc mắt liền kết luận người này là Hắc Nguyệt Tộc một thành viên, thậm chí trước dùng tên tên bản thân cây sự tình chính là hắc làm ra đến, hắc hắc sớm đã nhìn chăm chăm ta cùng Kim Yến rồi.

Ta không biết hắn phải làm gì, nhưng mà ta theo bản năng giơ tay lên trong hòng súng nhắm ngay hắn.

"Hắc hắc hắc "

Nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, nhìn thấy ta dùng súng nhắm ngay hắn, người kia lại là hí mắt toét miệng phát ra một trận cười lạnh, sau đó hắn theo bản năng đối với ta gật đầu một cái, sau đó chậm rãi giơ tay lên, giơ lên một cái lưỡi hái trạng kỳ quái vũ khí.

Thấy cái này tình trạng, ta biết hắc hắc là muốn phát động tấn công, cho nên ta hoặc là không làm không thì làm triệt để, tiên hạ thủ vi cường, một phát súng đánh ra, nào nghĩ tới tên kia tốc độ thật nhanh, chỉ là một cái thoáng thân lại tránh được đạn, sau đó hắc cơ hồ là trong nháy mắt liền vọt tới trước mặt của ta, sau đó một cước đá rơi xuống rồi trong tay của ta súng, về sau trở tay một lưỡi hái hướng trên cổ ta bổ xuống.

Ngay sau đó, hiểu được đối phương thân thủ dị thường, ta nhanh chóng hít một hơi, tiến vào cái loại này chiến đấu Hóa Cảnh, sau đó ta theo bản năng lui về phía sau co rút lại thân, kêu Kim Yển thả ở trên mặt đất, sau đó ta móc ra chủy thủ đoản đao nằm ở trong tay, đối với cái đó quái nhân vẫy vẫy tay.

Rất hiển nhiên, kia quái nhân không nghĩ tới ta phản ứng nhanh chóng như vậy, cho nên lúc đó hắc cũng một trận hiếu kỳ, sau đó hắc lập tức cắn răng một tiếng thét chói tai, trong nháy mắt nhảy một cái, nhanh như tia chớp hướng ta vọt tới.

Ta không khỏi không thừa nhận, tốc độ của hắc thật nhanh, ít nhất phải so với người bình thường sắp một nửa, nhưng mà, thực vậy như thế, trong mắt ta, hắc vẫn hơi chậm, cho nên, ta phi thường dễ dàng lại tránh được hắc công kích, sau đó đưa chân vấp một cái hắc chân, cùng lúc đó chủy thủ

hướng về phía cổ tay hấn rạch một cái kéo ra, lập tức trong tay hấn vũ khí rơi xuống đất, cả người cũng ngã gục một nửa, hướng lên trước mặt mặt đất đánh té xuống.

Ta theo bên trên một cước giẫm ở hấn phía sau lưng, sau đó cau mày dùng Anh Văn hỏi hấn rốt cuộc là người nào.

Kết quả lại không nghĩ rằng, hấn trả lời lại là để cho ta cả kinh nửa ngày cũng không có thể nói ra lời.

Chương 248: Tử vong cốc (bảy)

"Người Trung Quốc? fuck you!"

Người kia nói là tiếng Hoa, mắng chửi người nhưng lại là Anh Văn, sau đó hấn chọt nghiêng người, bắt lại ta chân, đem ta lật đi ra ngoài, về sau nhặt lên vũ khí liền nhào tới, đồng thời tức giận nói: "Ở chỗ này, các người đừng nghĩ đánh lại bại ta, đi chết đi!"

"Hô "

Lưỡi Hái Tử Thần hạ xuống, ta căn bản cũng không dám dùng chủy thủ đi ngăn cản, cái kia sẽ ý nghĩa trong tay ta cánh tay muốn gãy xuống.

Ta chỉ có thể là vội vàng hướng sau lộn một vòng, về sau đứng dậy nhìn người kia nói: "Người cũng là người Trung Quốc?"

Nói thật, hấn thoa vai mặt hoa, trên người cũng là kỳ trang dị phục, ta thật lòng không nhìn ra thân phận của hấn, bất quá, từ thân hình hấn, còn có hấn cổ da thịt nhìn, ta cảm thấy cho hấn là người Trung Quốc khả năng không lớn, bởi vì người Trung Quốc rất hiển nhiên không có lớn như vậy tháo Hồng Bì da, còn có tầng kia nhỏ vụn nhung mao, không ra ngoài dự liệu lời nói, hấn phải là một người da trắng.

Nhưng mà hấn tiếp theo trả lời lại để cho ta cảm thấy kỳ quái.

"Đã từng là, hắc hắc, " hấn lại còn nói hấn đã từng là người Trung Quốc, này hiểu thế nào? Chẳng lẽ hấn là Trung Quốc phản đồ? Nhưng là hấn màu da cũng không đúng nha, theo ta được biết, Trung Hoa Dân Tộc còn không có người da trắng a.

"Người rốt cuộc là người nào?" Ta lòng tràn đầy ngạc nhiên hỏi.

"Bớt nói nhảm, chờ người có lệnh sống tiếp khi hỏi lại đi, " người kia quát lạnh một tiếng, ngay sau đó nhưng là đột nhiên nhắm hai mắt lại, về sau liền gặp được hắc răng khê cắn, lập tức trên ót một cái rõ ràng gân xanh nổi hẳn lên, sau đó hắc đột nhiên trương mắt, trong hai mắt tản mát ra Xích Hồng màu sắc, sau đó hắc bóng người chợt lóe, lại là lấy không tưởng tượng nổi tốc độ hướng ta đến gần tới.

Không thể không nói, lúc này, mặc dù ta đã tiến vào cái loại này chiến đấu Hóa Cảnh, nhưng là đối mặt người này ác liệt thể công, ta còn là theo bản năng né tránh 3 phần, cuối cùng thậm chí là chỉ còn lại tránh né phần.

"Tới a, người không phải là rất lợi hại mà, để cho ta kiến thức một chút người công phu thật!" Người kia toét miệng cười lớn, điên cuồng tiến kích.

Thấy cái này tình trạng, bởi vì làm vũ khí không chiếm ưu thế, bất đắc dĩ, ta chỉ có thể là một bên rút lui, một bên móc súng lục ra, chỉ người kia nói: "Tốc độ người rất nhanh, nhưng mà ta không biết có phải hay không là so với đạn còn nhanh!"

Đúng như dự đoán, nhìn thấy ta cử động, người kia ngẩn ra, có chút cật biết ý tứ, nhưng mà ngay sau đó nhưng vẫn là cười lạnh một tiếng nói: "Là súng kíp sao? Hừ hừ, nói thật không sợ nói cho người biết, đã từng có rất nhiều người cầm súng chia vào người của ta, nhưng là bọn hắc kết quả nhưng là đều không ngoại lệ đều chết rất thảm."

"Thật sao? Ta đây đảo muốn thử nhìn một chút, " ta nói chuyện đang lúc, định bóp cò, trước đem người này đánh tàn phế.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, đột nhiên vừa lúc đó, một cái thanh âm đột nhiên ở trong đầu của ta vang lên nói: "Cẩn thận!"

Lúc đó, nghe được thanh âm kia, ta nhất thời tâm lý một năm chặt, sau đó

ta theo bản năng hướng bên trong lộn một vòng, cũng vừa lúc đó "Oành" một tiếng vang dội truyền tới, một viên đạn lau qua bả vai ta tới, tình hình kia làm thật là nguy hiểm, nghĩ đến ta chỉ lại muốn buổi tối như vậy 0.1s, phỏng chừng cũng đã bị làm Hung Đả ra tới một lỗ thủng rồi.

Sau đó, khi ta thân rơi xuống đất, nghiêng đầu hướng nổ súng người nhìn sang khi, ta nhưng là giật mình, bởi vì ta phát hiện nổ súng người không là người khác, chính là Kim Yến!

Này, đây là chuyện gì xảy ra?

Lúc đó ta suy nghĩ có chút thất, sau đó cái đó quái nhân liền cười lạnh một tiếng, đi tới Kim Yến bên người, đem Kim Yến đầu vai bao quát, sau đó trợn mắt nhìn ta nói: "Nghe nói nữ nhân này là cái lính đặc biệt, thương pháp như thần, ta không biết người và nàng đối xạ lời nói, người đó chết đến càng nhanh một chút."

"Người, người tên hỗn đản này, " ta mắt lạnh nhìn cái đó quái nhân nói: "Nguyên lai hết thảy các thứ này đều là người giở trò quỷ, người vội vàng thả Kim Yến, nếu không lời nói, ta cho người hối hận cả đời."

"Chặt chặt, phải không?" Quái nhân không cho là đúng nhìn ta, về sau nhưng là nhìn ta nở nụ cười, lắc lắc đầu nói: "Nhân loại đáng thương, người khả năng đến bây giờ cũng còn chưa hiểu hết thảy các thứ này là chuyện gì xảy ra. Người biết, người ở trong mắt ta, có bao nhiêu nhỏ yếu sao?"

"Người rốt cuộc là ý gì?" Ta nhíu chặt mày, nhìn người kia hỏi.

"Có ý gì? Nhìn một chút phía sau người, người chẳng phải sẽ biết sao?" Quái nhân nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta theo bản năng muốn nghiêng đầu đi xem sau lưng,

nhưng là vừa lo lắng hấn thao Khổng Kim Yến thả súng, cho nên ta không dám lộn xộn, nhưng mà, tha cho là như thế, nhưng ta vẫn còn nghe được sau lưng truyền đến một loạt tiếng bước chân, không ra ngoài dự liệu lời nói, tuyệt đối là có người đang ở hướng ta xít tới gần.

Làm sao bây giờ? Bị tiền hậu giáp kích rồi, Kim Yến tốt bị khống chế, ta muốn như thế nào mới có thể thoát ra khỏi như vậy khốn cảnh?

Ngay sau đó, ta suy đi nghĩ lại, cảm thấy biện pháp duy nhất chính là bắt giặc phải bắt vua trước, đem cái đó quái nhân đánh ngã.

Sau đó ta theo bản năng nhìn hấn một cái, ngay sau đó nhưng là đột nhiên một cái xoay người, về phía sau nhào tới.

Đúng như dự đoán, ta đoán không lầm, phía sau theo kịp là những thứ kia hồ ly quái, chỉ là lúc này, bọn họ có thể là bởi vì nhiệt độ đã thấp xuống, cho nên bọn họ cổ tốt thật dài đưa ra ngoài.

Lúc đó, bọn họ theo bản năng hướng ta cắn tới, nhưng mà ta nhưng là tại chỗ lộn một vòng, đã là chui vào phía sau bọn họ, sau đó ta một cái nằm được một cái hồ ly quái dài cổ, về sau chính là đem thân thể của hấn nhấc tới, chắn trước mặt mình, tiếp theo liền hướng kia cái mặt quỷ quái nhân vọt tới.

Cái này ngay miệng, Kim Yến ngay cả thả chừng mấy súng, nhưng là lại đều là đánh vào cái đó hồ ly quái trên người, sau đó, nàng rốt cục thì không đạn, mà ta cũng ở nơi này cái ngay miệng, giơ tay lên một phát súng hướng kia cái mặt quỷ quái nhân đánh tới.

"Ô kìa nha, thật là đáng sợ!"

Kia quái nhân thân chợt lóe, tránh thoát đạn, sau đó nhưng là một bên cọt

nhả mà quái khiêu, một bên nhưng là đột nhiên liền bóng người chột lóe, đã là di chuyển tức thời đến thân ta bên, sau đó trong tay hắc lưỡi hái Mạnh đi xuống đất chém một cái, hướng thẳng đến ta ngang hông bổ xuống.

Lúc đó ta thật là cả kinh hồn phách tán, cảm giác mình lần này nhất định là không cách nào tránh thoát.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, cũng ở nơi này cái đứng đầu trong lúc nguy cấp, đột nhiên, liền gặp được ta bên hông đột nhiên lục quang chột lóe, về sau thân thể ta lại là gắng gượng hướng bên trong di động đi qua, trực tiếp lại tránh được kia Đoạt Mệnh Lưỡi Hái Tử Thần.

Cái tình huống này để cho ta giật mình, ngay sau đó nghĩ đến hộ thân Tiểu Ngọc giày, thấy giày này sẽ ở nguy cấp dưới tình huống cứu mạng ta.

Cho nên, lúc ấy biết này cái sự tình sau khi, ta rất nhanh liền nghĩ đến một cái biện pháp rất tốt, đó chính là lợi dụng Tiểu Ngọc giày công có thể giúp ta chiến đấu.

Ngay sau đó ta đột nhiên nhắm lại con mắt, bảo nguyên quy nhất, chú tâm ngưng thần, tiến vào Thông Linh trạng thái, sau đó ta rất nhanh thì thấy cái đó đỉnh viên đồ ở tiểu cô nương đứng ở trước mặt của ta, nàng tựa hồ đang xem đến kia cái mặt quỷ quái nhân.

"Tiểu nha đầu, theo ta cùng tiến lên, giết chết tên hồn đản này, có được hay không?" Ta đối với kia tiểu cô nương nói.

"Không được, " kết quả, nghe được ta lời nói sau khi, cái đó tiểu cô nương nhưng là bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: "Ta không lên được hắc thân, cũng không khống chế được hắc, người muốn đánh bại hắc, phỏng chừng chỉ có thể dựa vào chính người."

"Tại sao?" Lập tức ta có chút ngạc nhiên nhìn nàng, không quá rõ ý hẩn.

Kết quả, ngay tại ta tiếng nói rơi xuống sau khi, kia tiểu cô nương nhưng là đối với ta nói: "Trên người hẩn có rất kỳ quái đồ vật, khí tràng kia quá mạnh mẽ, ta không có cách nào đối phó. Bất quá người yên tâm, ta sẽ giúp người đối với hẩn tiến hành bó tay , ngoài ra, ta cũng sẽ ở nguy cấp khi cứu người, người lớn mật đấu với hẩn là được rồi. Bất quá, người nhớ, đánh bại hẩn sau khi, nhất định phải đem hẩn thiêu hủy, ngàn vạn lần không nên tiếp xúc hẩn máu thịt, nếu không lời nói, ta phỏng chừng cũng không cứu được người."

Tiểu cô nương nói xong sau khi, thân ảnh biến mất rồi, mà ta trương mở con mắt sau khi, lại mới phát hiện kia quái nhân đang ở dẫn đầu một bang hồ ly quái hướng ta tấn công tới, cùng lúc đó Kim Yển cũng mắt lạnh cau mày hướng ta vọt tới.

Không có biện pháp, nhất định phải giải quyết cái đó quái nhân, mới có thể kết thúc hết thảm các thứ này.

Ngay sau đó ta cắn răng một cái, vung tay bắt qua một cái hồ ly quái hướng cái đó quái nhân thả qua, kia quái nhân trong tay lưỡi hái vung lên, cuối cùng trực tiếp đem kia hồ ly quái chém eo rồi, sau đó hẩn cười lạnh một tiếng hướng ta xông lại, tốc độ nhanh tiếp dị thường.

Thấy cái này tình trạng, ta cười lạnh một tiếng, trong tay chủy thủ chợt hướng hẩn đã đâm đi, hẩn theo bản năng dùng lưỡi hái đón đỡ, mà ta liền thừa cơ hội này, đột nhiên cây súng lục nhắm ngay hẩn, một phát súng đánh ra ngoài.

"Oành" lần này, hẩn bởi vì khoảng cách quá gần, căn bản không có cách nào tránh thoát đi, chỉ có thể là gắng gượng bị một phát súng, cả người xoay mình ngã trên đất.

Quả nhiên là võ công cao hơn nữa, một phát súng quật ngã, đây chính là sống sờ sờ ví dụ a.

Sau đó ta một phát súng thuận lợi sau khi, không có chút nào dừng lại, trực tiếp "Thành thích oành" một toa tử đạn bắn vào trên người hăn, nhất thời thân thể của hăn co quắp mấy cái, Tứ bình tám xiên mà nằm trên đất, mất đi tiếng thở.

Đúng như dự đoán, tên kia sau khi chết, bất kể là những thứ kia hồ ly quái, hay là Kim Yến, nhất thời đều có chút ngớ ngẩn một dạng đứng tại chỗ không động đậy rồi.

Lúc này, ta nghĩ tới trước cái đó Tiểu Ngọc giày giày linh nói chuyện với ta, cho nên ta vội vàng mở túi đeo lưng ra, tìm tới bật lửa cùng rượu sát trùng, chuẩn bị đem kia quái nhân thi thể thiêu hủy.

Nào nghĩ tới, vừa lúc đó, đột nhiên sau lưng một trận gió vang, Kim Yến cuối cùng hướng ta một cước đá tới.

Thấy cái tình huống này, ta vội vàng hướng bên trong nhào qua, tránh ra nàng công kích, sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, ngay sau đó, Kim Yến lại là đột nhiên thoáng cái hướng cái đó quái nhân trên người nhào xuống.

Cái tình huống này để cho ta một trận kinh ngạc, bất quá thật may ta phản ứng thật nhanh, lên một cước đem Kim Yến đá văng, không để cho nàng đụng phải cái đó quái nhân.

Sau đó, ngay tại ta đem Kim Yến đá văng ra ngay miệng, lại mới nhìn thấy kia quái nhân ngực một cái trong vết thương, cuối cùng bất ngờ chui ra ngoài một cái xanh xanh đỏ đỏ, bộ dáng phi thường quái dị, trứng gà như vậy Đại Xà đầu.

Mà con rắn kia, mới vừa rồi rất hiển nhiên là muốn muốn đi vào Kim Yển thân thể, bất quá bây giờ nó thất bại, cho nên, dưới tình thế cấp bách, nó không lựa chọn, chỉ có thể là vừa nghiêng đầu, trực tiếp chui vào bên cạnh một cái hồ ly quái trong thân thể đi.

Sau đó, cái đó hồ ly quái đột nhiên toàn thân co quắp một trận, về sau quay đầu liền hướng trong sơn động chạy đi, chạy động đồng thời, ta thấy rõ cổ của hắc rết trở về, hơn nữa biến thành đầu người.

...

Chương 249: Tử vong cốc (tám)

Lúc đó thấy quái vật kia trốn, ta tâm lý đầu tiên là một trận ngạc nhiên, ngay sau đó lại là hơi nghi hoặc một chút. Bởi vì ta không biết ta rốt cuộc có hay không giết chết hẳn, nhưng mà, từ trước mặt của ta nằm thi thể đến xem, thật ra thì ta đã là giết chết hẳn, nhưng là, kia chạy trốn quái vật tốt là ý gì?

Ta nhớ được mới vừa rồi hình như là từ kia quái nhân trong thi thể trốn ra được một cái Thất Thái con rắn nhỏ, chẳng lẽ nói, đó mới là quái nhân bản thể?

Ta không có thời gian suy nghĩ này chút ít sự tình, bởi vì tình huống bây giờ như cũ có chút nguy cấp, những thứ kia hồ ly quái tốt vây quanh, mà Kim Yến vẫn là ý thức mơ hồ.

Bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là buông tha đuổi theo cái đó chạy trốn quái nhân ý tưởng, xoay người lại cưỡng ép đem Kim Yến khiêng đến trên bả vai, sau đó một đường hướng bên ngoài sơn động bỏ chạy.

Không bao lâu thời gian, ta rốt cuộc trốn ra khỏi sơn động, mà những thứ kia hồ ly quái đuổi tới cửa hang, cũng liền dừng bước, bên ngoài quá lạnh, mà bọn họ cũng người trần truồng, bọn họ tựa hồ không quá thích ứng như vậy nhiệt độ, cho nên đều có chút ít nóng nảy, nhưng mà cũng không có cách nào, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là tự đi tản đi.

Bên ngoài, ánh trăng mờ lung, tràn đầy sương mù, trước truy đuổi chúng ta sâu trùng đã tản đi, hết thảy trọng tốt tiến vào một loại mê lương mà mờ mịt xơ xác tiêu điều bên trong.

Ta biết nơi này rất có thể có người tránh ở giám sát bí mật ta, cho nên ta phải phải tìm được một cái an toàn chỗ ẩn thân mới được.

Bất quá, bây giờ ta cảm thấy đến thật ra thì Hắc Nguyệt tộc nhân cũng không phải là trong truyền thuyết khủng bố như vậy, cho nên, nếu như ta có thể đủ tốt tốt lợi dụng lời nói, nói không chừng có thể nhờ vào đó làm chút văn chương.

Ngay sau đó ta đầu tiên là khiêng Ngọc Linh Lung chạy tới một nơi trong thung lũng, nhìn chung quanh một chút, cũng không có phát hiện rõ ràng bóng người, sau đó ta tìm được một hang núi, tránh tiến vào.

Sơn động kia cũng không phải là rất sâu sơn động, chỉ có năm sáu thước thâm, nội bộ không gian đại, mở miệng tiểu, đây chính là ta yêu cầu, cho nên ta tránh tiến vào, hơn nữa dùng một ít đá vụn cùng làm cây ở cửa hang làm chướng ngại, sau khi ta tốt ở trong sơn động đốt lên một đồng lửa, lúc này mới bắt đầu kiểm tra Kim Yến tình huống.

Lúc này Kim Yến đã hôn mê lần nữa rồi, từ mặt ngoài nhìn, nàng không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí ngay cả cánh tay kia bên trên vết thương, cũng không có nhiễm trùng sưng lên dấu hiệu, nàng chỉ là ngủ thiếp đi.

Cái này coi như để cho ta cảm thấy kỳ quái, dù sao nàng thậm chí một mực không quá rõ ràng.

Trước đây, ta vẫn cảm thấy Kim Yến có thể là bị một loại nào đó có thể khống chế sóng điện não Virus lây, bây giờ nhìn lại, tình huống khả năng cũng không phải là ta nghĩ rằng giống như vậy.

Ngay sau đó, ta đầu tiên là lấy ra dây buộc tóc màu hồng, sau đó ôm thử nhìn một chút tâm tính, đem Kim Yến toàn thân cao thấp đều dùng dây buộc tóc màu hồng trói lại, sau đó ta vừa thu lại dây buộc tóc màu hồng, lập tức trong hôn mê Kim Yến thân thể một trận run rẩy, ngay sau đó cuối cùng rúc thành một đoàn.

Cái này tình trạng để cho ta cơ bản chắc chắn Kim Yến cũng không phải là bị Virus lây, nàng chỉ là bị nói mớ.

Ngay sau đó ta tiếp tục buộc chặt sợi dây, Kim Yến vì vậy hiện ra cực kỳ thống khổ vẻ mặt, con mắt cũng tránh ra, đang ở cảm tức nhìn ta, cắn chặt hàm răng, phát ra một trận Híz-khà zz Hí-zzz tiếng gầm nhỏ.

Ta không có ngừng tay, tiếp tục buộc chặt sợi dây, đồng thời cũng là trợn mắt nhìn Kim Yến, muốn nhìn một chút nàng cuối cùng thì như thế nào.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta cho là Kim Yến sẽ tiếp tục cùng ta giằng co khi, đột nhiên, liền gặp được nàng hai mắt tối sầm lại, về sau nàng chột cái miệng, "Ồ e" một cái, phun ra một nhóm uế vật, sau đó kia uế vật sau khi rơi xuống đất, bên trong lập tức lại một cái dài khoảng một tấc Thất Thái con rắn nhỏ, giãy dụa thân thể liền muốn chạy trốn.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta thấy không thể thả này con rắn nhỏ chạy trốn, vì vậy ta vội vàng lỏng ra Kim Yến, sau đó nhanh lấy ra một cái hành quân bình nước, sau đó tìm tới hai cây mộc côn nhỏ, đem kia con rắn nhỏ kẹp một cái, trực tiếp nhét vào vô ích nước trong bình mặt, đem nắp véo bên trên, đưa nó nhốt ở bên trong.

Đem kia con rắn nhỏ quan hệ sau khi thức dậy, ta lúc này mới đem Kim Yến trên người sợi dây cởi ra, sau đó cho nàng cho ăn nước, chỉ có tốt xoa bóp cho nàng xoa bóp một phen, tiếp theo liền thấy đến nàng ung dung mà từ trong giấc mộng tỉnh lại.

Đúng như dự đoán, sau khi tỉnh lại, Kim Yến một mảnh mơ hồ, đối với trước phát sinh sự tình hoàn toàn không nhớ rõ, duy nhất không đổi là cô ấy là lãnh khốc tính tình.

Lúc đó ta nói cho nàng biết, nói nàng trước bị một cái con rắn nhỏ bám vào

người, ý thức mơ hồ, bất quá bây giờ đã tốt lắm.

Kim Yến liền hiếu kỳ, hỏi ta cái gì con rắn nhỏ, ta vì vậy đem nước kia ấm mở ra, đem bên trong con rắn nhỏ đổ ra.

Kia con rắn nhỏ sinh mệnh lực rất ương ngạnh, ra sau khi, lập tức ngẩng đầu lên phát ra lực kêu tiếng hí, sau đó mau rung chuyển động thân thể, liền muốn lần nữa tìm gửi thể, nhưng mà cuối cùng nhưng vẫn là bị ta dùng gậy gõ gấp lên, lần nữa đặt ở nước trong bình.

Nhìn kia con rắn nhỏ sau khi, Kim Yến không cảm thấy là lòng tràn đầy ngạc nhiên, hỏi ta con rắn kia là cái gì, làm sao có thể phụ thể ở trên người người khác.

Kim Yến lời nói cũng cho ta hơi nghi hoặc một chút, vốn là, dựa theo ta nghĩ rằng pháp, này con rắn nhỏ thật ra thì hẳn là một cái khô cây, nhưng mà, bây giờ theo hẳn biểu hiện đến xem, nó có thật giống như cũng không phải là đơn giản khô cây, dù sao khô cây chỉ là từ Linh Thể trên người tách ra mầm mống, nói như vậy không thể đơn độc sống sót, nhưng mà vật này lại là có thể đơn độc sống sót, đây là chuyện gì xảy ra?

Rất hiển nhiên, vật này cũng không phải là đơn giản khô cây, nếu không nó rời đi thân thể sau khi, rất nhanh sẽ biết Tử Vong, cũng chính là cái gọi là linh khí trở về cơ thể, thật ra thì chính là khô trên căn mặt linh khí trở về đến thả ra khô căn bản thể đi lên, nhưng là bây giờ nó nhưng là nhảy nhót tương bồng, này đã nói lên nó là một cái độc lập thân thể, có chính mình sinh mệnh, chỉ là khả năng hành động phương diện bị mẫu thể khống chế.

Về phần mẫu thể là ai ?

Rất hiển nhiên, trước bị ta đánh chết cái đó quái nhân trên người đã từng chui ra ngoài một cái tương đối lớn Thất Thái rắn, nếu như ta không có

đoán sai lời nói, con rắn kia rất có thể chính là mẫu thể.

Nhưng mà, coi như con rắn kia mẫu thể, như vậy cái con rắn nhỏ tốt là lúc nào sống nhờ đến Kim Yển trên người, cái này thì lại là một vấn đề, nếu như ta không có đoán sai lời nói, nó hẳn là ở đó chút ít hồ ly quái cắn bị thương Kim Yển khi, từ vết thương tiến vào Kim Yển trong cơ thể, nhưng mà, những thứ kia hồ ly quái bản thân cũng là bị ký sinh, nói như vậy, một người trong cơ thể, chỉ có thể sống nhờ một vật, như vậy, nếu những thứ kia hồ ly quái trong cơ thể chỉ có một cái con rắn nhỏ, vậy bọn họ tốt lấy ở đâu càng nhiều con rắn nhỏ tiến vào Kim Yển thể nội ký sinh đây?

Nghĩ như vậy một phen sau khi, ta được đến kết luận chính là, cái đó quái nhân trong cơ thể Đại Xà, nhưng thật ra là những thứ kia hồ ly quái trong cơ thể toàn bộ con rắn nhỏ mẫu thể, mà những thứ kia hồ ly quái trong cơ thể con rắn nhỏ cũng là có thể lẫn nhau giao phối sinh sản, thậm chí ở đó chút ít hồ ly quái trong cơ thể một mực có tùy thời có thể ấp Hóa Xà trứng, sau đó, những thứ kia hồ ly quái chỉ cần cắn trúng cái, liền có thể đem rắn trứng từ miệng khang phun ra, thông qua vết thương sống nhờ đến cái đó vật thể bên trên, sau đó để cho cái đó vật thể bị cảm nhiễm, trở thành bị ký sinh thể. Sau đó, toàn bộ những thứ này bị ký sinh sinh vật, cũng sẽ trở thành cái điều mẫu thể Đại Xà con rồi, nghe theo nó lời nói, đây chính là tử thể đối với mẫu thể tuyệt đối phục tùng nguyên tắc, nói trắng ra là, thật ra thì chính là mẫu thể đối với chết thể áp chế lực.

Nghĩ thông suốt những thứ này, ta tâm lý đột lại chính là một trận ngạc nhiên, bởi vì ta đột nhiên hiểu được, thật ra thì trước ở trong sơn động khi, cái đó quái nhân cùng ta nói tới, thật ra thì cũng không phải là cái đó quái nhân nói, mà là cái điều mẫu thể Quái Xà nói.

Như vậy vừa phân tích, rất nhanh liền hiểu, những thứ này sống nhờ rắn bên trong, tử thể là không có có ý thức, chỉ có bản năng, mà mẫu thể là có độc lập ý thức, có thể cùng người như thể đi suy nghĩ.

Chương 250: Tử vong cốc (chín)

Nếu mẫu thể Quái Xà là có độc lập tư tưởng ý thức, như vậy, rất hiển nhiên, trước cái đó quái nhân nói chuyện với ta, thật ra thì đều không phải là hắn nói, mà là cái đó Quái Xà nói. : ///

Sau đó ta đơn giản hồi tưởng một chút những lời đó, không tránh khỏi một trận kinh ngạc, nếu như ta nhớ không lầm lời nói, lúc ấy người kia lời trong lời ngoài, đối với người Trung Quốc tựa hồ có một loại không khỏi cừu hận, dựa theo hắn cách nói, chính là hắn thật giống như đã từng bị người Trung Quốc đánh bại qua, sau đó, chính là bởi vì bị người Trung Quốc đánh bại, cho nên hắn mới lưu lạc đến này cái địa phương. Lời nói này, thâm tàng thứ phân tích một chút, chính là kia cái Quái Xà trước, thật ra thì tại Trung Quốc gốc quá, thậm chí gửi sinh ở người nào đó trên người, sau đó nó có thể là bị người phát hiện, hơn nữa còn bị đánh bại, sau đó nó mới trốn tới nơi này.

Này thật đúng là có chút phức tạp nội dung cốt truyện a, này Quái Xà rốt cuộc là thứ gì, vì sao lại nằm giữ như vậy trí khôn và sinh tồn năng lực?

Ta không quá rõ đây rốt cuộc là tình huống gì, bất quá ta ta cảm giác thật giống như trong lúc vô tình tiếp xúc đến một cái phi thường quý dị sinh vật, vật này tựa hồ so với nhân loại chúng ta còn phải trí khôn và cao cấp, tối thiểu, nó sinh tồn năng lực rất cường đại, hơn nữa đối với những sinh vật khác khổng chế năng lực cũng rất cường hãn.

Lúc này, ta tự nhiên làm theo liên nghĩ đến nước trong bình đang đóng cái điều con rắn nhỏ rồi, này con rắn nhỏ hẳn là kia Quái Xà Hạ Đẳng trạng thái, trên căn bản chỉ có bản năng, không có gì chỉ số thông minh, nhưng mà, nó lại có rất mạnh sống nhờ năng lực, trên người cũng nhất định là có rất nhiều cùng cái đó Quái Xà giống nhau Đặc Tính, cho nên, chúng ta nếu như cẩn thận nghiên cứu lời nói, mới có thể từ nơi này con rắn nhỏ trên người lấy được một ít cùng kia mẫu thể Quái Xà lẫn nhau Quan Đông tây.

Ngay sau đó, ta theo bản năng đem kia con rắn nhỏ lại từ nước trong bình mặt đổ ra, sau đó dùng một đôi vừa mới luyện chế xong gỗ đũa đem nó kẹp, nhìn kỹ xuống.

Vật nhỏ này chiều dài chỉ có khoảng mười tấc, con giun lớn bằng, nhưng mà nó bộ dáng cũng rất hung ác, trên người màu sắc cũng hết sức kỳ quái, Thất Thái sắc sỡ, cảm giác cũng không giống là trên địa cầu đồ vật.

Nó trừng đến mắt nhìn ta, Híz-khà zz Hí-zzz mà kêu, tựa hồ đối với ta phi thường cừu hận.

Thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng đem nó hướng trên đồng lửa đưa tiễn, lập tức vật kia ở ngọn lửa thiêu đốt bên dưới, phi thường thống khổ nhúc nhích, cùng lúc đó nhưng là há to miệng, đầy mắt kinh sợ mà nhìn ta, tựa hồ là ở hướng ta cầu xin tha thứ.

Đúng rồi, đảm nhiệm Hà Đông tây, cho dù là ký sinh trùng, sinh tồn cũng là một loại bản năng cùng mục đích, tuyệt đối không nghĩ tùy tiện chết đi, cho nên, làm vật nhỏ này ý thức được chính mình sinh mệnh bị uy hiếp khi, nó rất cục thì bắt đầu sợ.

Ta đưa nó thu hồi lại, sau đó nó quả quyết trở nên biết điều rất nhiều, chỉ là có chút kiêu đầu xem chúng ta, không nữa giống như trước như vậy hung ác.

Thấy cái này tình trạng, Kim Yển không khỏi một trận hiếu kỳ, hỏi ta vật này rốt cuộc là cái gì, ta nói là rắn, nhưng mà Kim Yển lại không đồng ý, nàng cảm thấy vật này đầu có chút lớn, thậm chí còn có rõ ràng biểu tình, cái này làm cho nàng cảm giác vật này có chính mình chỉ số thông minh.

Kim Yển lời không sai, vật nhỏ này xác thực là có chút chỉ số thông minh,

nhưng mà vấn đề bây giờ là như thế nào cùng nó tiến hành trao đổi, dù sao nó không biết nói chuyện, đáng tốt nhỏ như vậy, chúng ta phải như thế nào mới có thể biết nó tâm lý ý nghĩ đây?

Nghĩ đến, nếu là có thể cùng nó tiến hành trao đổi, ta thì có thể hiểu rõ một chút cùng cái đó mẫu thể Quái Xà liên quan chuyện.

Cũng liền ở ta chính nghi ngờ khi, đột nhiên, ngoài động mặt truyền đến một trận âm thanh, nghe tựa hồ có vật gì ở tới gần nơi này.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng đem kia con rắn nhỏ nhét vào nước trong bình diện trang được, sau đó cùng Kim Yến liếc nhau một cái, đều là nâng súng lên, chỉ hướng cửa hang.

Chỉ chốc lát sau, liền gặp được một cái màu đen đầu lớn xuất hiện cửa hang, nhìn kỹ lúc, lại mới phát hiện đó tựa hồ là một con Đại Hùng, sau đó kia Đại Hùng đưa đầu nhìn chúng ta một chút, tựa hồ là bởi vì ta các điểm đồng lửa, cho nên nó cảm thấy có chút sợ hãi, thế là nó quay đầu vừa chạy ra ngoài đi.

Lúc đó cái này tình trạng cũng không có đưa tới ta bao lớn chú ý, chỉ cảm thấy là rất phổ thông sự tình mà thôi, nhưng mà chỉ chốc lát sau, xa xa truyền tới một thanh âm nói: "help" lập tức để cho ta cùng Kim Yến đồng thời từ dưới đất nhảy cồm lên.

Thanh âm kia mặc dù khoảng cách khá xa, nhưng là chúng ta nhưng là thoáng cái liền nghe được vậy là ai thanh âm, không tặc, chính là Kiri Á, cũng chính là chúng ta tiến vào trong sơn cốc này thật sự phải tìm người.

Ngay sau đó, thấy cái này tình trạng, chúng ta không nói hai lời, đem đồ vật lên người một vác, đánh đèn pin liền lao ra sơn động, theo tiếng đuổi theo.

Xuyên thấu sương mù, rất nhanh chúng ta liền đuổi kịp một cái đen thui bóng dáng, nhìn lại lúc, mới phát hiện chính là một con cả người ngăm đen Đại Hùng, sau đó kia Đại Hùng trên lưng, nhưng là nằm một người, từ xa nhìn lại, tựa hồ chính là Kiri Á.

Thấy cái tình huống này, ta cùng Kim Yển đều là một trận mừng rỡ, cảm giác Giác Chân là đập phá thiết hại vô mịch xử, vốn cho là nhất định là không tìm được Kiri Á, kết quả lại trong lúc vô tình phát hiện hắc, mặc dù hắc bây giờ tình cảnh có chút nguy hiểm, nhưng mà, nếu mới vừa rồi hắc còn có thể phát ra âm thanh, này đã nói lên hắc khẳng định vẫn là còn sống, chúng ta chỉ phải nghĩ biện pháp đem hắc cứu được, hắc liền có thể cứu sống hắc.

Chỉ là, để cho ta không quá rõ là, hắc tại sao nằm ở một con Đại Hùng trên lưng? Kia gấu không nên đem hắc xé nát ăn sao?

Bất quá, bất kể như thế nào, bây giờ cuối cùng là tìm được Kiri Á cái bóng, cho nên tiếp theo chúng ta dĩ nhiên là nghĩ hết biện pháp đuổi kịp hắc, không thể đem hắc lại vứt bỏ.

Nhưng mà, đầu kia cũng lấy sau lưng Kiri Á Đại Hùng rất hiển nhiên cũng đã nhận ra được ta cùng Kim Yển đang ở đuổi theo nó, cho nên nó rất nhanh thì tăng nhanh tốc độ, ngay sau đó ào ào ào một trận chạy băng băng, dần dần đem chúng ta tiến cử một cái cái đến gần ven rìa sơn cốc hẹp hòi khanh đạo bên trong.

Rất kỳ quái là, cái hẻm kia đạo lý mặt, tựa hồ không có gì sương mù, này để cho chúng ta càng thấy rõ tình huống trước mặt, chắc chắn kia Đại Hùng trên lưng xác thực chính là Kiri Á, bất quá, cứ như vậy, chúng ta cũng càng thêm không dám nổ súng rồi, lo lắng ngộ thương Kiri Á, chỉ có thể là một mực đi theo kia Đại Hùng phía sau, hy vọng nó có thể sớm một chút dừng lại, tiến vào nó ổ ổ, sau đó chúng ta mới phải nghĩ biện pháp đối phó nó.

Nhưng mà, cũng không biết chuyện gì xảy ra, kia Đại Hùng nhưng là không biết mệt mỗi một mực đi phía trước chạy, rất nhanh, nó liền mang theo chúng ta đi vào một cái nơi hai mặt đều là dọc theo Nham Bích trong thung lũng, sau đó nó tiếp tục chạy về phía trước, bóng người lại là rất nhanh liền biến mất ở rồi trong thung lũng.

Cái tình huống này để cho chúng ta cảm thấy một trận kỳ quái, theo bản năng tiếp tục đi phía trước đuổi theo, lúc này mới phát hiện không khí độ ẩm đột nhiên tăng lên không ít, ngẩng đầu nhìn lúc, mới phát hiện kia Nham Bích trên đỉnh, tựa hồ là một mảnh rừng cây rậm rạp, thậm chí ngay cả trên vách đá cũng bò đầy rêu xanh.

Chúng ta lại đi trước theo đuổi một khoảng cách, kết quả đột nhiên trước mặt hết sạch, thiếu chút nữa thì ngã rơi xuống, thật vất vả ổn định thân hình, mới phát hiện kia nhưng là một nơi sâu không thấy đáy vực sâu, kia trong vực sâu mây mù lượn quanh, căn bản liền không thấy rõ tình huống bên trong.

Lần này, ta cùng Kim Yến không cảm thấy là lòng tràn đầy ngạc nhiên, luôn cảm thấy có cái gì địa phương không đúng lắm, bởi vì, mới vừa rồi chúng ta một đường đuổi tới khi, kia trong hạp cốc lại không thấy hang động, cũng không có thể leo mồm đá địa phương, nói cách khác, kia Đại Hắc Hùng khẳng định không là thông qua hai loại phương pháp này rồi đi nơi đó, sau đó nó lại không thể hư không tiêu thất, còn lại duy nhất giải thích, đó chính là này Hắc Hùng có thể là rơi đến này bên dưới vách núi mặt đi.

Cái kết luận này cũng có chút ít không hợp suy luận, bởi vì chúng ta đều biết, nói như vậy, tương tự Hắc Hùng loại này động vật hoang dã, mặc dù thể thân thể khổng lồ, nhìn như phi thường kịch cỡm, trên thực tế, bọn họ hành động tốc độ rất nhanh, hoạt động cũng phi thường linh hoạt, cho nên

bọn họ rất ít sẽ rơi đến bên dưới vách núi mặt té chết.

Như vậy, nếu không phải là té được bên dưới vách núi mặt đi, vậy bọn nó rốt cuộc đến cái gì địa phương đi cơ chứ?

Ngay sau đó ta cùng Kim Yến đánh đèn pin, cẩn thận kiểm tra một hồi bên vách núi, rất nhanh thì phát hiện Na nhi có một ít vết tích, tựa hồ là có vật gì đi qua, nhưng là lại không thể xác thực Định Phương hướng.

Cũng liền ở chúng ta chính kiểm tra tình huống khi, trong hoảng hốt, nhưng là nghe được một trận chinh tề mà nặng nề tiếng bước chân truyền tới, sau đó, chúng ta nghiêng đầu lui tới đường phương hướng nhìn sang, cũng không cảm thấy đều là sắc mặt trầm xuống, lập tức đều là đem trong tay trường thương bưng lên.

Bóng đêm thâm trầm, hẹp hòi kẽ nứt trong sơn cốc, một nhóm năm người, không đúng, xác thực nói là năm xếp hàng tiểu đoàn, đều là thống nhất trang phục, trường thương, tấm thuẫn, còn có cầm lông gà mũ bảo hiểm cùng áo giáp, đang ở hướng chúng ta đi tới, kia tình trạng, rất hiển nhiên là đi đối phó chúng ta.

Lại có một chút chính là, trước đội ngũ phương, còn có một cái lĩnh đội người, người kia nhưng là thoa một cái vai mặt hoa, mặc quái dị trường bào, trên mi tâm một khối trứng gà vòng tròn lớn hình hắc ban, đầy đủ cho thấy hắc Hắc Nguyệt Tộc thân phận.

Người dẫn đầu này, để cho ta lập tức nhớ lại ở hồ ly quái trong sơn động gặp phải người kia, cho nên, lúc ấy ta chỉ muốn đến, không ra ngoài dự liệu lời nói, người này khả năng với cái đó quái nhân như thế, cũng là một cái mẫu thể Quái Xà sống nhờ thế.

Rất nhanh, những người đó từng bước một ép tới gần đến cách chúng ta

không tới xa ba trượng địa phương, sau đó bọn họ dừng bước, dẫn đầu người kia vung tay lên, lập tức sau lưng binh lính đều là lấy cung tên ra nhắm ngay chúng ta.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta cùng Kim Yến không cảm thấy là tâm lý trầm xuống, đều có chút ít bất đắc dĩ, dù sao, loại này hẹp hòi trong không gian, súng lục cùng cung tên thật ra thì không có bao nhiêu khác nhau, cơ bản cũng là phi thường hung tàn giết nhân vũ khí, mà bọn hãn bây giờ số lượng tốt nhiều như vậy, này thì càng thêm tạo thành đối với chúng ta hoàn cảnh xấu, hơn nữa trọng yếu nhất là, chúng ta phía sau hay là vách đá vạn trượng, cũng không có xê dịch không gian, nói cách khác, cũng chính là một khi khai chiến, trừ phi cùng Kim Yến quả quyết xoay người nhảy núi, nếu không lời nói, chúng ta cuối cùng nhất định sẽ bị những thứ kia cung tên bắn thành nhím, điểm này là không hồi hộp chút nào có thể nói.

Ta bây giờ duy nhất có thể hi vọng nào, chính là chỗ này những người này cũng không phải là không phải là muốn giết chết chúng ta, nói như vậy, chúng ta còn có sống sót có khả năng.

Bất quá, từ tình huống bây giờ đến xem, bọn họ tựa hồ xác thực cũng không phải là rất muốn lập tức liền giết chúng ta, ít nhất bọn họ đem chúng ta chặn lại sau khi, cũng không gấp phát động công kích.

Sau đó, dẫn đầu kia cái mặt quỷ quái nhân chính là tiến lên trước một bước, nhìn ta cùng Kim Yến, dùng Anh Văn hỏi chúng ta là người nào.

Nghe nói như vậy, ta vốn là muốn dùng ta kia xấu Anh Văn trả lời kết quả, ở nơi này cái ngay miệng, nhưng không nghĩ đột nhiên trên đỉnh một tiếng tiếng hò hét truyền tới, về sau liền thấy trên vách đá, tốt có một cái mặt quỷ quái nhưng lấy một loại phi thường quái dị con thằn lằn tư thế từ trên vách đá tuột xuống, trong nháy mắt đứng ở một người khác mặt quỷ quái nhân bên người, hơn nữa nói với hãn: "Tam ca, hai người kia là ta con mồi, giao

cho ta đi."

Này cái mặt quỷ quái nhân nói là tiếng Hoa, lập tức để cho ta cùng Kim Yến tất cả giết mình.

Mà nghe được hăn lời nói, cái đó đại mặt quỷ cũng có chút ít ngạc nhiên nhìn hăn đạo: "Người thế nào đột nhiên nói tiếng Hoa rồi hả?"

"Hắc hắc, ta là nói cho hai người bọn hăn cái nghe, bởi vì bọn họ là người Trung Quốc, " tiểu quỷ mặt cười lạnh một tiếng, xoay người hướng ta nhìn lại, đặc ý tiếng kêu hỏi "Lô Tiểu Bắc, như thế nào đây? Chúng ta lại gặp mặt."

Lại gặp mặt? Có ý gì?

Ta tâm lý một trận ngạc nhiên, nhưng mà ngay sau đó nghĩ tới điều gì, không tránh khỏi lòng tràn đầy tan vỡ, kinh ngạc nhìn kia tên tiểu quỷ mặt nói: "Người là hồ ly quái trong sơn động người kia? Không đúng, xác thực nói, là con rắn kia?"

", người bây giờ mình bạch những thứ này cũng không hề có tác dụng rồi, bởi vì, tiếp đó, các người tất nhiên phải chết ở chỗ này, hoặc là, nếu như các người ngoan ngoãn một chút lời nói, ta cũng có thể cân nhắc cho các người trở thành thủ hạ ta, " tiểu quỷ mặt nhìn ta, lòng tràn đầy đặc ý nói.

Nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi cau mày, nhìn hăn đạo: "Người không nên mơ mộng rồi, các người những thứ này ba trùng, đừng tưởng rằng có chút trí tuệ, liền có thể khống chế nhân loại chúng ta rồi. Phải biết, nhân loại chúng ta ở toàn thế giới có sáu một tỷ số lượng, mà các người chẳng qua chỉ là rết đầu Ô Quy như thế tránh ở trong sơn cốc này, đây không phải là vừa vặn nói rõ các người yếu ớt sao? Các người dám can đảm từ nơi này đi ra ngoài, tin tưởng không được bao lâu, các người cũng

sẽ bị diệt tộc, một cái đều không thừa xuống, có tin hay không?"

"Tìm chết!" Nghe được ta lời nói, đại mặt quỷ không cảm thấy là mắt lạnh nhìn chúng ta, ngay sau đó nhưng là cắn răng nói: "Tiểu tử, người nghĩ đến đám các người là vật gì? Nói cho người biết đi, theo chúng ta, các người chẳng qua chỉ là cùng con kiến hôi không sai biệt lắm động vật cấp thấp mà thôi, chúng ta muốn giết xuống các người, chỉ là bóp chết một con kiến đơn giản như vậy."

"Thật sao?" Ta mắt lạnh nhìn Đại tiểu quỷ mặt, tâm lý đã đang suy nghĩ đường lui.

Nhưng mà, suy nghĩ hồi lâu sau khi, ta phát hiện chúng ta ép căn bản không hề đường lui, duy nhất đường lui, chính là nhảy xuống vách đá Tử Lộ.

"Hắc hắc, Tam ca, không muốn theo chân bọn họ nói nhảm, trực tiếp giết chết bọn họ đi, không có gì hay do dự, ta cũng thừa nhận, hai người kia tư chất không tệ, ít nhất so với cái kia bọn Tây mạnh hơn nhiều, nhưng là bọn hắc xác thực rất khó thuần phục, không bằng chết xong việc, " tiểu quỷ mặt đang khi nói chuyện, giơ tay lên đối với sau lưng những thứ kia Cung Tiền Thủ nói: "Tất cả mọi người, nghe ta hiệu lệnh, chuẩn bị bắn!"

"Dừng tay!" Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, cái đó đại mặt quỷ nhưng là đột nhiên ngăn cản tiểu quỷ mặt, nói với hắc: "Lão Bát, người không nên xằng bậy, hai người kia từ một tiền vào sơn cốc, chủ thượng cũng đã nhìn trúng, sở dĩ phái ta tới nơi này, chính là cần phải đem bọn họ còn sống mang về, nhất là người nam kia, tuyệt đối không thể giết chết. Người không muốn tự chủ trương."

"Này" nghe được đại mặt quỷ lời nói, kia tên tiểu quỷ mặt cũng là bất đắc dĩ, không cảm thấy là hỏi "Nhưng là người phải thế nào bắt bọn họ? Phải biết, hắc sao trong tay có súng, người nam nhân kia thân thủ cũng rất lợi

hại, ta trước liền trong tay hần ăn một hồi thua thiệt, ta thân thể này nhưng là mới vừa bắt tới hàng mới."

"Hừ hừ, đó là người không năng lực, người qua một bên nhìn cho thật kỹ đi, " đại mặt quỷ đang khi nói chuyện, đem tiểu quỷ kia mặt đẩy một cái, về sau nhưng là nhìn ta nói: "Lô Tiểu Bắc, Kim Yến?"

"Người biết tên chúng ta?" Ta nhìn đại mặt quỷ hỏi.

"Đại danh鼎鼎, như sấm bên tai, " đại mặt quỷ đang khi nói chuyện, mắt lạnh nhìn ta nói: "Lô Tiểu Bắc, ta bây giờ cho người hai cái lựa chọn, thứ nhất, các người phản khởi chống cự, nhưng mà cuối cùng hai người đều phải bị thương nặng, bị chúng ta bắt, cái thứ 2, người ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, ta có thể thả nữ nhân kia rồi đi nơi này, ta bảo đảm nàng không bị thương chút nào rồi đi cái sơn cốc này."

"Rất không tồi tuyển hạng, " ta xem một chút kia đại mặt quỷ nói: "Nhưng là ta muốn là chọn cái thứ nhất đây?"

"Đó chính là người rượu mời không uống chỉ muốn uống rượu phạt, đã như vậy, ta đây cũng không muốn nói nhiều rồi, tóm lại ta nghĩ rằng nói cho người biết là, đằng sau ta những người này mũi tên phía trên, đều là bôi kịch liệt thuốc tê, người chỉ cần bị trầy một chút da, cũng ngay lập tức sẽ mất đi ý thức, bị chúng ta tù binh, cho nên, người coi như là như thế nào đi nữa phản kháng, cũng bất quá là tự mình chuốc lấy cực khổ." Đại mặt quỷ nói tới chỗ này, không tránh khỏi có chút tiếc nuối nói: "Thật ra thì, các người hần cảm thấy may mắn, bây giờ là chủ thượng nhìn trúng các người, cho nên các người chỉ phải ngoan ngoãn, cũng sẽ không lấy được bạc đãi."

"Hắc hắc, cái gọi là không sẽ có được bạc đãi, chính là ngoan ngoãn thành cho các người những thứ này ba tròng gửi thế sao?" Ta nói tới chỗ này, không tránh khỏi mắt lạnh nhìn cái đó đại mặt quỷ nói: "Nói thật, ta ngược

lại thật ra rất muốn nhìn người một chút bản thể rốt cuộc là tình hình gì, có phải hay không cũng là một cái Ngũ Thái Ban Lan, tóc cái đuôi tiểu chán ghét Quái Xà?"

"Hừ, thật là tự tìm Tử Lộ, bắn tên!" Đại mặt quỷ tựa hồ không quá vui vẻ người khác nói lên hấn bản thể, lập tức không tránh khỏi là gầm lên một tiếng, lập tức phía sau hấn những thứ kia Cung Tiễn Thủ đồng thời bắn tên.

Nhưng mà, cũng ở nơi này cái ngay miệng, ta nhưng là nhắm cái đó đại mặt quỷ ngực nã một phát súng, về sau kéo một cái Kim Yển nói: "Nhảy!"

Sau đó chúng ta quả quyết từ trên vách đá nhảy xuống.

Trong nháy mắt, vang lên bên tai hô Hô Phong âm thanh, thân thể chúng ta cấp tốc hướng phía dưới rơi xuống, nhưng mà, cũng liền ở chúng ta rũ xuống rồi ước chừng không tới cao mười mét khoảng cách, mới vừa tiến vào trong mây mù khi, lại chỉ cảm thấy dưới người căng thẳng, sau đó chúng ta theo bản năng dùng tay vồ một cái, lập tức liền phát hiện nơi đó lại là một tầng rũ ở lưỡng đạo vách đá giữa màu xanh lá cây mây.

Những thứ kia cây mây rất có co dãn, ít nhất chúng ta sau khi nắm được, không có cảm thấy quá mức tốn sức, cũng đã lúc lên lúc xuống mà tới lui ổn định thân hình, sau đó chúng ta đi lại cây mây hướng bên trong lay động đi qua, rất nhanh liền phát hiện một cây đại thụ tàng cây vừa lúc ở chúng ta dưới chân không xa địa phương, sau đó chúng ta quả quyết buông lỏng cây mây, vọt thẳng đến cây kia Quan rớt xuống.

Sau đó chúng ta bằng vào cây kia Quan hòa hoãn lực, vững vàng mà rơi vào trên cây, về sau chúng ta cúi đầu hướng dưới đại thụ kia mặt nhìn, mới phát hiện đại thụ kia nói ít cũng phải chừng trăm thước cao, chúng ta đứng ở trên đỉnh cây, căn bản liền không thấy được cây kia bên dưới rốt cuộc có cái gì, hoàn toàn chính là một mảng lớn trắng xóa lượn lờ mây mù.

Chương 251: Tử vong cốc (mười)

Tại sao đối mặt vạn trượng vực sâu, ta lại là như vậy quả quyết nhảy xuống?

Thật ra thì cũng không phải là ta lá gan có nhiều mật, cũng không phải ta thấy chết không sờn, tóm lại cùng cái gì rất cao thượng cái gì cũng không dính dáng, cho nên ta dám làm như vậy, hoàn toàn là bởi vì, ta không sợ.

Tại sao không sợ?

Bởi vì ta ở cuối cùng, nhắm mắt tiến vào Thông Linh trạng thái, sau đó đập đầu khẩn cầu, để cho Tiểu Ngọc giầy giầy linh đi xuống trong vực sâu giúp ta thăm dò đường, sau đó, dựa theo nàng trở lại tin tức, ta lúc này mới phát hiện nếu như ta nhảy xuống lời nói, cũng sẽ không té chết, cho nên ta ở gan to như vậy.

Từ hướng này mà nói, chân chính lớn mật người, nhưng thật ra là Kim Yến cái này nữ nhân chết tiết, hàng này theo ta đồng thời nhảy xuống khi, có thể là hoàn toàn không biết phía dưới là tình huống gì, kết quả ta để cho nàng nhảy, nàng cũng liền quả quyết nhảy xuống, không có một chút do dự.

Cho nên, tổng hợp xem ra, Kim Yến nữ nhân này tuyệt đối rất đáng sợ, nàng lá gan quá lớn, hoặc giả nói là thần kinh quá đại điều, mà thứ người như vậy, nói như vậy, không là Thiên Tài chính là bệnh thần kinh, Kim Yến rõ ràng nghiêng về người sau.

Đáng được ăn mừng là, chúng ta nhảy xuống sau khi, đúng là hữu kinh vô hiểm, ta không biết trên đỉnh đám khốn kiếp kia nhìn thấy ta cùng Kim Yến cử động, trong lòng là cái ý tưởng gì, bất quá ta phỏng chừng bọn họ rất tan vỡ, thật ra thì bọn họ không biết là, chúng ta mới sẽ không như thế ngốc, trực tiếp không muốn sống liền nhảy xuống.

Giờ phút này, thật sự gặp nguy hiểm đều đã bỏ đi sau ót, ta cùng Kim Yến đã là an toàn Lục, không đúng, là an toàn "Đến cây", bây giờ là ở trên đỉnh cây.

Nhưng mà, vấn đề lại tới, cây này quá đặc biệt sao cao, từ chúng ta cái góc độ này nhìn sang, cảm giác cây kia cho dù là đỉnh cao nhất độ thô cũng vượt qua thùng nước, thân cây trang nghiêm một cái che dù mở ra, phẩm loại không biết là cây vân sam còn là cái gì, tóm lại không phải là rất chậm người, lá cây cũng tương đối mềm mại.

Sau đó, chúng ta theo thân cây nhìn xuống dưới, căn bản liền không thấy được mặt đất, chỉ thấy một mảnh mây mù lượn quanh, hoàn toàn không biết cách xa mặt đất có còn xa lắm không khoảng cách.

Bất quá, kia trên cành cây nhưng là có rất nhiều bên, chúng ta chỉ phải cẩn thận một chút, hoàn toàn có thể đem những thứ này bên trở thành cái thang như thế, một chút xiu từ trên thân cây đi xuống.

Nhưng mà, lúc này, ta cùng Kim Yến nhưng đều là không quá nghĩ nhúc nhích.

Chúng ta đồng thời nằm ở một nơi ngọn cây trên bình đài, ngẩng đầu nhìn phía trên Tinh Không, người trong sơn cốc không khí mát mẻ, đều có một loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Ta không biết Kim Yến nghĩ như thế nào, tóm lại ta mình đương thời tâm lý vẫn cảm thấy rất thần kỳ, không quá rõ mình tại sao sẽ có như vậy qua kỳ quái gặp được, trước đây không lâu vẫn còn ở Nam Kinh kia pháo hoa phồn hoa địa phương đi lang thang đâu rồi, kết quả không bao lâu thời gian sau khi, chính mình cuối cùng đã rớt tại tha hương nơi đất khách quê người một nơi xa lạ trong sơn cốc, nằm ở một cây đại thụ trên đỉnh, cùng một cái bạo lực mỹ nữ đồng thời nhìn sao rồi.

Không thể không nói, nhân sinh chính là như vậy Vô Thường, cũng không ai biết ngày thứ hai rốt cuộc sẽ phát sinh cái gì sự tình.

Lúc đó ta bên thủ nhìn nằm ở bên người Kim Yến, phát hiện nàng tóc dài bày một mảnh, trên mặt mặc dù có chút tro bụi, nhưng mà như cũ hiện ra một loại biệt dạng động lòng người anh khí, không tránh khỏi liền ở tâm lý suy nghĩ, nếu như ta thật cùng với nàng rồi, sau đó tìm một an tĩnh địa phương, bình tĩnh sống hết một đời, không biết có phải hay không là một món rất tuyệt vời sự tình.

Kim Yến lúc này cũng nghiêng đầu nhìn ta một chút nói: "Người đang suy nghĩ gì?"

"Ta đang nghĩ, lần này sự tình sau khi kết thúc, chúng ta là không phải có thể xác lập quan hệ, kết hôn sống qua ngày cái gì, " ta dò xét nàng xuống.

Kết quả, nghe được ta lời nói sau khi, Kim Yến liền cười lạnh một tiếng nói: "Loại này sự tình, người chính là đi theo người cái đó Tiểu Linh cô em nói đi."

"Ngạch, người vẫn không thể tiếp nhận ta?" Ta có chút lòng tự ái bị nhục.

"Không phải là người tưởng tượng bộ dáng kia, " nghe được ta lời nói, Kim Yến nhìn ta một cái nói: "Tóm lại, cũng không biết tại sao, mặc dù ta cũng biết người là rất tốt người, nhưng mà ta tâm lý đối với người chính là không có gì lớn tia lửa. Ngược lại, hai người chúng ta chung một chỗ khi, không có gì cảm xúc mạnh mẽ, ta ngón tay là giữa nam nữ kia một loại, người cảm thấy người có không? Người thấy ta khi, sẽ không thể tự ức mà nhào lên đem y phục của ta lấy hết sao? Ta cảm thấy đến người nên cũng không có."

Được rồi, nàng nói không sai, ta đối với nàng xác thực không có bao nhiêu ảo tưởng, ít nhất ta không có cái loại này đem nàng vạch trần quần áo ném lên giường dày xéo xung động, đây không thể không nói là một loại thiếu sót, cũng là chúng ta không thể nào hòa hợp căn nguyên, bất quá, cứ như vậy, cũng có một cái chỗ tốt, đó chính là chúng ta có thể làm thật lòng bằng hữu, hoạn nạn sinh tử bằng hữu!

Ngay sau đó nghĩ thông suốt những thứ này, ta với là đối với nàng nói: "Được rồi, nghỉ ngơi không sai biệt lắm, chúng ta đi xuống đi, nhìn một chút bên dưới cái gì cái tình huống."

Kim Yến gạt đầu một cái, móc ra bình nước uống một hớp, sau đó tốt chuyển cho ta hút một cái, lúc này mới thu thập một chút, hai người theo thứ tự nằm trên thân cây bên, một đường tuột xuống đi.

Nhắc tới chúng ta lá gan cũng thật là thông thiên rồi, lúc ấy lại cứ như vậy nằm cây một đường đi xuống tới, trong quá trình, cũng không có chọn lựa bất kỳ viện pháp an toàn.

Lúc đó khả năng cũng là bởi vì dưới chân một mực mây mù lượn quanh, không thấy được cụ thể cao bao nhiêu, cho nên cũng không phải rất sợ hãi, nhưng mà, rất nhanh, khi chúng ta một mực xuống phía dưới hơn 10m khoảng cách, thân thể đều đã bị mây mù che mất, lại vẫn không có tiếp xúc được mặt đất đáng vẻ, chúng ta không tránh khỏi đều có chút kinh hồn bạt vía mà bắt đầu, trọng yếu nhất là, bởi vì mây mù ướt át tác dụng, cây kia làm, cây, còn có lá cây đều là ướt nhẹp một mực ở nhỏ nước, thật sự bằng vào chúng ta mỗi bước kế tiếp cũng là có chút khó khăn, sợ ý một chút thì có thể trơn tuột, này đạo đưa chúng ta áp lực trong nháy mắt tăng lên không ít, thể lực có chút không chịu nổi.

Tốt căn rằng đi xuống rồi một khoảng cách, như cũ không thấy được mặt đất, lúc này, Kim Yến đã là có chút không kiên trì nổi, sau đó nàng xoay

mình nằm ở một cây tương đối to lớn bên bên trên, liền kịch liệt thở dốc đứng lên.

Lúc đó thấy nàng tình trạng, ta thấy nàng là bởi vì lúc trước bị cái điều con rắn nhỏ sống nhờ qua, bị tổn thương đến nguyên khí, cho nên mới cái bộ dáng này, nếu không lời nói, lấy nàng thể lực, coi như là sẽ không thua ta, cũng tuyệt đối sẽ không so với ta sai quá nhiều.

Bất quá, nếu nàng đã không có bao nhiêu khí lực, chúng ta đây liền thoải mái coi là nghỉ ngơi một chút đi, cũng đúng lúc lấy hơi.

Nghĩ tới đây, ta cũng leo lên cái kia bên, hướng Kim Yến bên kia di động đi qua, chuẩn bị tra nhìn một chút nàng tình huống.

Trong quá trình này, ta liền kiểm tra một hồi cây kia lực lượng chủ yếu, như vậy nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi là có chút kinh trụ, đồ chơi này bây giờ đã biến thành đường kính ước một thước, ít nhất đến hai cá nhân tài năng ôm tới đại thụ rồi, mà như vậy mọi thứ ở, liếc mắt chúng ta nơi này cách mặt đất còn rất xa khoảng cách, cho nên, ta thật không biết chờ đến chúng ta xuống xuống phía dưới sau khi, bản thân nhìn thấy thân cây, rốt cuộc sẽ có bao nhiêu to lớn, phỏng chừng ít nhất đến có chừng mấy thước đường kính đi, vậy coi như thật là đại thụ che trời rồi.

Ta dời được Kim Yến bên người, kiểm tra một hồi nàng tình huống, lại phát hiện sắc mặt nàng có chút sai, trên người cũng đều đã bị sương mù đá, cảm giác trạng thái không là rất tốt.

Ta ngồi xổm người xuống, hỏi đem bình nước đưa cho nàng, để cho nàng uống nước, hỏi nàng còn có thể hay không thể chịu đựng, nàng gật đầu một cái nói có thể, chỉ là muốn nghỉ ngơi một chút.

Ta nói vậy người liền hãy nghỉ ngơi đi, bất quá phải cẩn thận một chút khác

biệt té xuống, nàng cười một tiếng không nói gì, giương mắt nhìn chung quanh kia yếu ớt sắc trời nói: "Trời sáng mau quá, bất tri bất giác liền một đêm trôi qua rồi, thật sự là có chút mệt mỏi."

Ta cũng cảm thấy là như vậy, cho nên lúc đó nhìn chung quanh một chút, phát hiện mặt bên có một nơi lá bằng phẳng sâu thẳm, tựa hồ là vật gì ồ, diện tích tương đối lớn, rất thích hợp nằm ngủ, sẽ để cho Kim Yến theo ta cùng đi, sau đó chúng ta trước nằm ở đó mà ngon lành là ngủ hoàn một cảm giác sau đó mới đi xuống.

Kim Yến đồng ý ta đề nghị, đứng dậy cùng ta đồng thời bỏ qua, ở đó trên bình đài nằm xuống, sau đó nàng liền đùa hỏi ta nói: "Này địa phương không chừng là vật gì ồ, chúng ta cái này gọi là Cừu chiếm Thước sào, quay đầu nói không chừng phải bị những thứ kia động vật tập kích."

"Yên tâm đi, chúng ta ngay cả Hắc Nguyệt Tộc những quái vật kia cũng không sợ, chớ đừng nói chi là những thứ này tiểu phá dã thú, " ta nói chuyện đang lúc, từ trong túi đeo lưng móc ra giây leo núi ở, đem ta cùng Kim Yến eo buộc với nhau, sau đó lại đem sợi dây ở trên thân cây hệ bền chắc, này mới khiến nàng yên tâm ngủ.

Nàng gật đầu một cái, nhắm lại con mắt, lúc này, sắc trời đã có chút sáng bớt, trong sơn cốc khắp nơi đều là chim tiếng kêu, từng trận Thần gió thổi qua đi, màu trắng kia sương mù nhìn đến rõ ràng.

Ta theo bản năng đưa tay đem Kim Yến văng hoài trong xiết chặt, kết quả bên nàng thân trực tiếp tựa vào ta trong ngực ngủ thiếp đi, đối với ta cử động cũng không có gì bài xích, bất quá ta lại biết, nàng làm như thế, hoàn toàn là bởi vì tình thế vội vã nguyên nhân mà thôi, cái này cũng không đại biểu nàng đối với ta có bao nhiêu động tình, cho nên ta cũng sẽ không vì vậy mà đối với nàng có cái gì khác thường ý tưởng.

Cứ như vậy nửa ôm nàng, ta cũng vậy nhắm lại con mắt, chuẩn bị nghỉ ngơi một hồi, sau đó có thể là bởi vì quá mức mệt mỏi, nhắm mắt sau khi, tùy thời nằm trên cây, mặc dù hoàn cảnh chung quanh ẩm ướt âm lạnh, nhưng mà ta còn là rất nhanh thì ngủ thiếp đi, hoàn toàn là thiên hôn địa ám cảm giác, đối với tình huống ngoại giới một chút cũng không biết.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, tóm lại ngay tại ta đang ngủ say, lòng tràn đầy chưa thỏa mãn khi, trong lúc bất chợt, liền nghe được một trận riu ra riu rít tiếng vang truyền tới, trong nháy mắt đem ta thức tỉnh, giương mắt nhìn lên, ta không tránh khỏi là có chút ngạc nhiên, bởi vì ta thấy một cái cả người dài bộ lông màu vàng đại con khi, chính công lấy sau lưng một cái nhỏ con khi, đứng tại đối diện trên cây hướng ta cùng Kim Yến thét chói tai, kia tình trạng, rất hiển nhiên là đang cảnh cáo chúng ta cái gì, tựa hồ là chúng ta xông vào nó lãnh địa.

Bị súc sinh này vừa gọi, ta cùng Kim Yến tự nhiên đều là tỉnh, nhưng Hậu Kim Yến còn muốn tiếp tục ngủ một hồi, cho nên hắn đưa tay liền đem súng sờ đi ra, chuẩn bị đem kia chết con khi đánh chết chuyện.

Cũng may lòng ta thiện, liền vội vàng ngăn trở nàng, không để cho nàng muốn nổ súng bậy, kết quả cũng chính là như vậy thoáng cái ngăn trở, để cho chúng ta tâm lý đều có chút vui mừng, bởi vì ngồi dậy hướng về sau mặt nhìn lại khi, nhưng là bất ngờ phát hiện kia trên thân cây chính nằm sắp đến một con màu đen con báo, tên khốn kia rất hiển nhiên là muốn muốn len lén đến gần ta cùng Kim Yến, sau đó đối với chúng ta phát động tập kích, thật may kia con khi tiếng kêu nhắc nhở chúng ta, nếu không lời nói, chúng ta ít nhất cũng phải bị kia con báo quào trầy.

Lúc đó thấy cái tình huống này, ta cùng Kim Yến đều có chút cười mỉa ý tứ, một tiếng gầm kêu đem kia con báo cho đuổi đi, sau đó chúng ta cũng không ngủ, đơn giản thu thập một chút, ăn một chút lương khô, uống chút nước, tiếp tục dọc theo thân cây đi xuống trèo.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, để cho chúng ta không nghĩ tới là, đột nhiên trong rừng cây một trận khác thường tiếng kêu sợ hãi vang lên, rất nhiều động vật đều là phát ra tan nát tâm can thét chói tai, tứ tán chạy trốn, không biết đây xảy ra chuyện gì tình huống.

Sau đó, ngay tại chúng ta chính nghi ngờ khi, chỉ nghe được bên tai truyền tới "Ong ong ong ——" một trận tê dại âm thanh, ngẩng đầu nhìn lúc, đột nhiên liền gặp được bên cạnh trong lá cây, đầy trời khắp nơi mà tới một tầng màu tím đen sâu trùng.

Kia sâu trùng không biết đạo cụ thể là vật gì, nhưng mà, từ trước những thứ kia động vật trong tiếng kêu có thể thấy được, những con trùng này nhất định là phi thường hung tàn tồn tại.

Sự thật cũng là như vậy, ngay tại chúng ta chính nằm cây gần người khi, bên trong một đoàn lá cây đột nhiên nhanh mà chấn động lên, nhìn lại lúc, lại mới phát hiện trước muốn tập kích chúng ta đầu kia hắc báo ở đột nhiên Tứ Trảo trên người loạn lay đến, cực kỳ thống khổ gào thét từ trong lá cây lẫn đi ra, sau đó toàn thân cao thấp đều bị màu đen kia sâu trùng bò đầy, cơ hồ chính là hai giây không đến lúc đó thời gian, kia con báo đã cả người là cả người máu me đầm đìa, mất đi khí lực, trực tiếp từ trên cây lẫn xuống đi, hướng trên mặt đất té xuống, mà mặt đất kia lại cũng không biết đạo cụ thể có xa lắm không, tóm lại kia con báo té xuống sau khi, chúng ta thật lâu cũng không có nghe được hồi âm.

Sau đó, kia con báo té xuống sau khi, những côn trùng kia lập tức bắt đầu tìm mới mục tiêu, ta cùng Kim Yến dĩ nhiên là thành đứng mũi chịu sào tồn tại.

Không thể không nói, chúng ta lúc ấy tâm cảnh thật là có nỗi khổ không nói được cảm giác.

Chúng ta đang ở leo cây a, thế nào đi đối phó những con trùng này đây?

Dưới tình thế cấp bách, ta chỉ có thể là sử xuất tuyệt chiêu, liền vội vàng đem giây leo núi ở hướng trên cây vướng một cái, sau đó đem sợi dây một trảo, đưa tay kéo một cái Kim Yển nói: "Ôm chặt ta, đi xuống, này sâu trùng đi độ cao là cố định, chúng ta đi xuống hạ xuống một ít, liền có thể tránh thoát bọn họ công kích."

Nghe được ta lời nói, Kim Yển liền vội vàng ôm chặt ta, sau đó ta hai tay nắm chặt sợi dây, nhanh chóng đi xuống đi, bởi vì tốc độ quá nhanh, hơn nữa là hai người sức nặng, cho nên khi chúng ta dừng lại khi, ta nhìn lại hai tay mình bàn tay, cũng đã là mài rách da, biến thành máu đỏ một mảnh.

Kim Yển nhìn thấy ta thương thế, tựa hồ là có chút đau lòng, ngay cả vội vàng lấy ra túi cấp cứu lên cho ta một chút cồn i-ốt, dùng vải thưa giúp ta băng bó một chút, nhưng là lại càng đau rồi, hơn nữa ta thật giống như không có cách nào lại tiếp tục nằm thân cây dờn xuống động.

Bất đắc dĩ, Kim Yển nhú mày một cái, từ nàng trong túi đeo lưng móc ra một đôi nhiều màu sắc bao tay, đưa cho ta nói: "Người trước mang, xuống phía dưới rồi, còn nhớ cho ta."

Lúc đó thấy Kim Yển cử động, ta không tránh khỏi lòng tràn đầy hiếu kỳ, lòng nói một đôi phá bao tay người lại còn như vậy trân trọng đáng vẻ, đồ chơi này có như vậy đáng tiền sao?

Ta nhận lấy bao tay, đeo được, tiếp theo sau đó dờn xuống di chuyển, trong quá trình này, ta liền cố ý bộ Kim Yển lời nói, hỏi nàng này bao tay lai lịch, nhận lấy nói một chút bên dưới, mới phát hiện này bao tay quả nhiên là có lai lịch, có cố sự.

Nguyên lai này bao tay là nàng tân binh ngay cả trưởng lớp đưa cho nàng.

Sau đó ta hỏi nàng trưởng lớp kia là nam hay nữ, nàng dạ một chút, nói cho ta biết nói là nữ, nhưng là tuyệt đối so với bất kỳ nam nhân nào cũng soái.

Ta không biết nữ nhân soái đứng lên là hình dáng gì, nhưng mà ta tương đối quan tâm lúc ấy nàng trưởng lớp là huấn luyện như thế nào nàng.

Nàng nói huấn luyện rất nghiêm khắc, trưởng lớp rất nghiêm nghị, huấn luyện không đạt tiêu chuẩn phải bị trừng phạt, lúc ấy nàng một lần vì vậy nảy sinh thôi ý.

Ta hỏi nàng cũng là dạng gì trừng phạt, nghe nói nữ nhân đối với nữ nhân hạ thủ vô cùng ác, có phải hay không dùng cái cặp kẹp mẽ mẽ đầu, hoặc là để cho xuyên ướm quần lót.

Kết quả nàng nói ta biến thái, sau đó do dự một chút, vẫn còn có chút nhản nhỏ mà đối với ta nói: "Thật ra thì ta cũng không biết vậy kêu là không gọi trừng phạt, tóm lại, để cho người cảm giác rất kỳ quái."

"Có ý gì?" Ta có chút hiếu kỳ mà hỏi.

Kết quả nàng không nói, chỉ là cắn đầu đi xuống trèo, đoán chừng là không muốn đi nói thương tâm chuyện cũ.

Ta bởi vì tay bị thương, tốc độ rõ ràng chậm lại, khó khăn lắm đuổi theo nàng tốc độ, sau đó mãi cho đến trời sáng choang, không khí nhiệt độ rõ ràng cao lên, ngẩng đầu thậm chí có thể mơ hồ thấy trên tầng mây phương màu trắng mặt trời, chúng ta lúc này mới bỏ vào trên mặt đất.

Lúc đó đến trên mặt đất sau khi, chúng ta cơ hồ là trong nháy mắt liền nằm ở đó rắn chắc lá rụng bên trên thở hỗn hển, cùng lúc đó, nghiêng đầu quan

sát bốn phía một cái, chúng ta lúc này mới phát hiện nơi này cơ hồ là một nơi có thể nói trạng thái nguyên thủy Đại Sâm Lâm, chung quanh đều là một ít cực kỳ cao lớn vai u thịt bắp cây cối, đặc biệt là chúng ta mới vừa rồi leo xuống gốc cây này, cây kia phần gốc đường kính, cơ hồ vượt qua năm mét, đồ chơi này thật là lớn đến không thể tưởng tượng nổi rồi, ta phỏng chừng nó độ cao đến ở 200m trở lên.

Đương nhiên rồi, như vậy trong khu rừng rậm nguyên thủy, tất nhiên cũng là nguy hiểm nặng nề, dã thú cùng Độc Trùng là không thiếu được, thật sự bằng vào chúng ta không dám ở trên đất nằm quá lâu thời gian, không nhiều một hồi, liên đều là chủ động bò dậy, sau đó thu thập một chút, chuẩn bị rừng tầng tầng lớp lớp thám hiểm.

Kết quả, để cho chúng ta cảm thấy ngoài ý muốn là, chúng ta mới vừa ở trong rừng cây đi không bao lâu thời gian, những dã thú khác chỉ chưa thấy đến cái gì, ngược lại thấy được một con vọc người khỏe mạnh Đại Hắc Hùng.

Lúc đó cũng không biết là tại sao, đầu nhìn một cái thấy kia Hắc Hùng, ta cùng Kim Yến không hẹn mà cùng đối với nhìn một cái, luôn cảm thấy kia Hắc Hùng chính là công đi Kiri Á kia một đầu.

Chúng ta cái ý nghĩ này mặc dù không có cái gì thực tế luận chứng chống đỡ, bất quá chúng ta nhưng đều là tin chắc một điểm này, sau đó theo bản năng liền hướng kia Hắc Hùng vọt tới.

Kết quả kia Hắc Hùng thấy chúng ta, cũng là hiện ra kinh hoảng vẻ mặt, quay đầu chạy.

Chúng ta căn rằng theo ở phía sau đuổi theo, nửa đường nhiều lần rút súng đi ra muốn bắn, cuối cùng cũng bởi vì kia Hắc Hùng đột nhiên đổi hướng, trốn thân cây phía sau mà xóa bỏ.

Cứ như vậy, chúng ta một đường truy kích, cuối cùng đột nhiên trước mặt một mảnh bông nhiên sáng sủa, tiến vào một mảnh trong rừng vô ích trong đất, nhìn lại kia Hắc Hùng, nhưng là đã mất đi tung tích.

Đất trống trên có thể liếc mắt nước suối, chính ở lẳng lặng chảy xuôi, nước suối hàng đầu là một tầng thanh thúy rừng trúc, sau đó ngay tại chúng ta bốn phía kiểm tra khi, trong lúc lơ đãng, ngẩng đầu hướng cái rừng trúc kia nhìn sang, cũng không cảm thấy tất cả giật mình, bởi vì chúng ta bất ngờ thấy kia trong rừng trúc cuối cùng lộ ra một góc mái hiên!

Chương 252: Tử vong cốc (mười một)

Cách xa mặt đất đã không biết là bao sâu khoảng cách, chỉ một từ cây kia cao lớn cây vùn sam cây đến xem, chúng ta bây giờ ít nhất là nằm ở hơn hai trăm mét thâm trong sơn cốc.

Nơi này hết thảy đều là ngăn cách với đời bộ dáng, nguyên sinh thái rừng rậm, đủ loại tự do tự tại dã thú, nhìn một cái chính là nhiều năm không người vẫn tâm đất hoang.

Sau đó, rất đúng dịp là, ta cùng Kim Yến phát hiện một con Đại Hắc Hùng, nhà người Hỏa Trưởng phải cùng tối hôm qua Hắc Hùng giống nhau như đúc, cho nên ta cùng Kim Yến đi theo nó một trận đuổi theo.

Kết quả, cuối cùng chúng ta lại truy tìm, đồ chơi này chui vào trong rừng cây không thấy, mà ta cùng Kim Yến chính là đi tới một mảnh phi thường bí mật trong rừng trên đất trống, nơi này có quần quanh ngang dọc cây mây và giây leo, có trong suốt động lòng người nước suối, hàng đầu còn có một mảnh nhỏ xanh ngát ướt át rừng trúc.

Sau đó, sẽ ở đó trong một cái rừng trúc, ta cùng Kim Yến bất ngờ thấy được một góc Ẩn ở trong rừng trúc mái hiên!

Lúc đó, thấy phòng kia diêm, ta cùng Kim Yến liếc mắt nhìn nhau, đều là mặt đầy không dám tin vẻ mặt, sau đó chúng ta theo bản năng liền hướng phòng kia diêm phương hướng đi tới.

Tiến tới trong quá trình, chúng ta đều là lẫn nhau nhắc nhở phải cẩn thận nhiều hơn, đặc biệt là đối với một ít núp ở trong rừng trúc bấy rập, mười triệu phải đề phòng mới được, đối phương thiết trí những cạm bẫy kia, khả năng cũng không phải là muốn đối với trả cho chúng ta, nhưng là chúng ta đụng vào sau khi, cũng giống vậy sẽ bị thương.

Bất quá, để cho chúng ta cảm thấy kỳ quái là, chúng ta ở trong rừng trúc đi nửa ngày, thậm chí cũng sắp phải xuyên qua rừng trúc rồi, cũng không có phát hiện bất kỳ bầy rập cùng cơ quan, trung gian ngoại trừ gặp phải một ít quanh co Trúc Diệp Thanh ra, còn lại cũng không có gì dị thường.

Kia trong rừng trúc có một con đường mòn từ bên trong dọc theo người ra ngoài, một mực kéo dài đến nước suối bên cạnh, nhìn bộ dáng kia, tựa hồ là thường thường có người ở phía trên đi đi lại lại, ven đường bên trên lá rụng đều đã bị giẫm đạp bể, cỏ dại cũng ít vô cùng.

Không lâu lắm, chúng ta tới đến trúc lâm trung ương, thả mắt nhìn đi, phát hiện nơi này là có khác một nơi Động Thiên.

Dựa lưng vào núi xanh, tạp đậu phộng cây, trúc Lâm Thanh giòn, một tòa nhà gỗ đứng lặng, xung quanh là cây trúc hàng rào tre tường, trong sân nhỏ, còn rất nhiều tô điểm đóa hoa, toàn thể không khí thanh tĩnh thư thích, đầu tiên nhìn thấy khi, cũng không quá dám tin tưởng nơi này là một nơi ngăn cách với đời địa phương, cũng không thể tin được đây là đang ngoại quốc địa giới, bởi vì kia phòng Tử Kiến xây phong cách, rất giống là Cổ lão Đông Phương vật kiến trúc rồi.

Trừ lần đó ra, để cho ta cùng Kim Yến cảm thấy tò mò nhất là, tiểu viện kia phía trước có một mảnh thanh thông bãi cỏ, trên cỏ tựa hồ là trồng một ít cây ăn quả, sau đó, sẽ ở đó mảnh nhỏ thức ăn trong đất, một con Đại Hắc Hùng chính lười biếng gặm ăn một cái cà chua, thần tình kia, trang nghiêm nơi này chính là nó bàn như thế, không có bất kỳ thần tình khẩn trương.

Lúc đó chúng ta xuất hiện sau khi, kia Hắc Hùng đưa đầu nhìn chúng ta một cái, lại cũng là không có gì phản ứng dị thường, ngược lại là không thấy như chúng ta, tiếp tục nghiêng đầu ăn đồ ăn đi.

Cái này ngay miệng, Kim Yến quả quyết nâng súng lên, nhắm ngay kia

Hắc Hùng.

Nhưng mà, ngay tại Kim Yến vừa mới nâng súng lên sau khi, đột nhiên sân nhỏ cửa phen tiểu môn "Két" một tiếng vang nhỏ, mở ra, sau đó chúng ta liền thấy người mặc vải thô trường sam Kiri Á từ trong cửa chậm rãi đi ra.

Cái này tình trạng để cho chúng ta cả kinh, vừa định cùng Kiri Á chào hỏi, liền phát hiện Kiri Á đối với chúng ta ngoắc ngoắc tay nói: "Các người vào đi, một bạch trưởng lão đang đợi các người thì sao. Đầu này gấu kêu tiểu Hắc, tính tình rất ôn hòa, là một tốt gấu, các người không nên đánh nó, ta ra lệnh hay là nó cứu."

Lúc đó, nghe được Kiri Á lời nói, hơn nữa hăn vẻ mặt và cử động, ta cùng Kim Yến đều là một trận ngạc nhiên, không tránh khỏi đi lên trước, trên dưới nhìn một chút Kiri Á, hỏi hăn thế nào, có không có sự tình, kết quả hăn nói không việc gì.

Ta lại hỏi hăn nơi này là cái gì địa phương, cái đó một bạch trưởng lão là ai, kết quả Kiri Á lắc lắc đầu nói: "Cái này ta cũng không quá rõ, các người hay là đi hỏi trưởng lão đi, hăn tựa hồ có rất trọng yếu sự tình nói với các người."

Nghe nói như vậy, chúng ta không cảm thấy là có chút hiếu kỳ, liền hỏi hăn thế nào đi tới nơi này, kết quả phát xảy ra cái gì sự tình.

Kết quả Kiri Á liền nói cho chúng ta biết nói, chính hăn cũng không nhớ là thế nào đi tới nơi này, tóm lại hăn sau khi tỉnh lại, phát hiện mình vết thương trên người đều được xử lý, quần áo cũng đổi, mà chiếu cố người khác, chính là một bạch trưởng lão.

Thấy Kiri Á nói như vậy, ta cùng Kim Yến cũng không tiện lại tiếp tục hỏi nhiều, ngay sau đó chúng ta đi theo Kiri Á vào sân nhỏ.

Đi vào trong sân sau khi, càng phát giác nơi này rất có một cổ Đông Phương khí tức, bởi vì ta bất ngờ phát hiện góc tường có mấy chậu hoa cúc.

Đi vào trong phòng sau khi, phát hiện trong phòng rất thanh tân đậm nhã, sàn nhà bằng gỗ, tinh xảo ghế ngồi, sau đó, ở bên cạnh bàn, là là đang ngồi một vị hạc phát đồng nhan, người mặc vải thô Ma Y, nắm trong tay đến ba tong lão giả.

Lão giả không biết tuổi, liếc mắt ít nhất đến gần trăm tuổi dáng vẻ toàn thể hình tượng rất giống là một vị Tiên Nhân, dĩ nhiên, hẳn là Đông Phương mặt mũi, cũng chính là người da vàng, cho nên, lúc ấy ta cũng cảm giác mình tựa hồ là ở quốc nội nơi nào đó trên tiên sơn rồi.

"Hoan nghênh, ngồi đi, " nhìn thấy ta cùng Kim Yến, lão giả cười nhạt, tỏ ý chúng ta ngồi xuống, sau đó cho chúng ta rót hai ly nước sạch nói: "Sơn cốc hoang vu, không có gì hay chiêu đãi, thích hợp dùng đi."

"Cám ơn, không cần khách khí như vậy, ngài là ——" ta xem cùng lão giả, hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Người có thể gọi ta một bạch trưởng lão, dĩ nhiên, đây không phải là ta vốn tên là, ta tên là cái gì, chính ta cũng trên căn bản đều quên." Lão giả cười một tiếng, nhìn chúng ta một cái, phát hiện ta cùng Kim Yến vẫn là lòng tràn đầy cảnh giác, không khỏi nhíu mày một cái đầu nói: "Nhị vị hay là vội vàng ngồi xuống, nghe ta thật tốt nói chút sự tình đi. Nếu như ta không có đoán sai lời nói, chúng ta có thể an tâm lúc nói chuyện đang lúc cũng không quá dài. Không ra ngoài dự liệu lời nói, Hắc Nguyệt Tộc những người đó, cũng sắp đến."

Nghe nói như vậy, ta cùng Kim Yến tất cả giật mình, theo bản năng ngồi xuống, hỏi cái kia cái một bạch trưởng lão hết thảy các thứ này cũng là

chuyện gì xảy ra.

Nghe được chúng ta câu hỏi, một bạch trưởng lão nhíu mày một cái, sửa sang ý nghĩ một chút nói: "Này cái sự tình nhắc tới, cũng có chút phức tạp và lâu dài rồi. Bất quá ta vẫn là có ý định đem chân tướng của sự tình cùng ngọn nguồn cũng nói cho các người biết, bởi vì, ta đã đợi quá nhiều năm, bây giờ rốt cuộc chờ đến các người, các người là ta chuyển bại thành thắng cơ hội duy nhất, ta không thể tùy tiện bỏ qua cho cái này đến từ không dễ cơ hội."

"Có ý gì?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Người trước không cần nói, nghe ta từ từ nói với người, " lão giả cắt đứt ta lời nói, sau đó lại nhìn một chút ta cùng Kim Yến nói: "Dĩ nhiên, chờ chút mặc kệ ta nói cái gì, cũng không quan sự tình có bao nhiêu ly kỳ, các người cũng trước không nên đuổi theo hỏi quá nhiều, tóm lại, trước nghe tiếp, sau khi nghe xong, chúng ta lại thảo luận chi tiết, có được hay không?"

Nghe nói như vậy, ta cùng Kim Yến đều là gật đầu một cái.

Cái này ngay miệng, Kiri Á đi vào, nhưng là lại bị một bạch trưởng lão đánh phát ra, để cho hắn đi theo cái đó Đại Hắc Hùng chơi đùa, nhưng thật ra là phụ trách đề phòng.

Sau đó, nhìn Kiri Á rời đi, một bạch trưởng lão lúc này mới khẽ mỉm cười một cái nói: "Trước tiên nói một chút về cái này người ngoại quốc đi. Hắn thật ra thì là người tốt, khắp mọi mặt cũng cũng không tệ lắm, đây chính là ta tại sao phải nhường tiểu Hắc đi cứu hắn nguyên nhân, bất quá, chính là cho là hắn cũng không phải là tộc ta, cho nên, rất nhiều sự tình, là không có cách nào cho hắn biết."

Một bạch trưởng lão đang khi nói chuyện, run lấy bầy mà từ trong tay áo

lấy ra một cái óng ánh trong suốt Thủy Tinh Cầu đến, sau đó dùng bàn tay nâng lên một chút, lập trong thời gian hiện ra một ít cảnh tượng, nhìn kỹ lúc, mới phát hiện những thứ kia cũng là tử vong cốc cảnh tượng, cái tình huống này không khỏi để cho ta cùng Kim Yển một trận ngạc nhiên.

Đối với này cái sự tình, kia một bạch trưởng lão nhưng là cười ha ha nói: "Không muốn hiểu kỳ, cái này chờ chút cho các người thêm giải thích. Bây giờ chúng ta từ đầu nói đến đi."

Một bạch trưởng lão đang khi nói chuyện, vuốt chòm râu dài, suy tư một chút nói: "Nhị vị cảm thấy vũ trụ rất cuộc là tình hình gì? Các người tin tưởng Ngoại Tinh Nhân tồn có ở đây không? Các người cảm thấy Ngoại Tinh Nhân sẽ là hình dáng gì?"

Nghe nói như vậy, ta cùng Kim Yển lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đều có chút ít không khỏi, sau đó, chúng ta do dự một chút, đối với một bạch trưởng lão nói: "Trưởng lão, ta cảm thấy đến vũ trụ là phi thường thần bí, nhân loại chúng ta xa xa còn không có nghiên cứu triệt để, ngay cả Ngoại Tinh Nhân vấn đề, ta cảm thấy đến Ngoại Tinh Nhân có thể là tồn tại, nhưng mà, trước mắt mới chỉ, lại khả năng còn chưa tới Trái Đất."

"Ha ha, sai lầm rồi, ta nghĩ rằng nói cho các người biết là, Ngoại Tinh Nhân thật ra thì sớm sẽ đến địa cầu, " một bạch trưởng lão nói tới chỗ này, đứng lên, dùng trong tay ba tong móc một cái, liền đem treo ở lương thượng một bộ Đồ Họa kéo ra. Kia trong hình vẽ mặt vẽ tựa hồ là sinh vật tiến hóa hình ảnh.

Một bạch trưởng lão chỉ phía trên khung long nói: "Xác thực nói, lần đầu tiên sinh vật Đại Phồn Vinh khi, Ngoại Tinh Nhân liền đã tới Trái Đất, hơn nữa bọn họ tự tay sáng lập thời đại kia phồn vinh, cái gọi là khung long, thật ra thì chính là bọn họ đời sau."

"Trưởng lão là ý nói, khủng long thật ra thì chính là Ngoại Tinh Nhân, đúng không?"

Cái quan điểm này có thể là có chút kinh thế hãi tục.

Nhưng mà, để cho chúng ta không nghĩ tới là, mặt đối với vấn đề này, một bạch trưởng lão nhưng là lắc đầu nói: "Xác thực nói, khủng long không phải là Ngoại Tinh Nhân, bọn họ chỉ là Ngoại Tinh Nhân đổi tạo ra gia súc mà thôi, bọn họ đều là Ngoại Tinh Nhân thức ăn."

Được rồi, vấn đề bắt đầu trở nên phức tạp, ta cùng Kim Yến cũng biểu thị không quá rõ. Ngoại Tinh Nhân rốt cuộc là tình hình gì đây? Một bạch trưởng lão thì tại sao biết này chút ít sự tình đây? Đây để cho chúng ta cũng là hơi nghi hoặc một chút.

"Các người có thể sẽ cảm thấy hiếu kỳ, nhưng mà ta lời muốn nói hết thảy đều là thực sự. Xác thực nói, trên địa cầu mỗi lần sinh mệnh Đại Phồn Vinh, thật ra thì đều là Ngoại Tinh Nhân ở sau lưng thao tác, hơn nữa, trong quá trình này, Ngoại Tinh Nhân cũng một lần số lượng to lớn, tương đối phồn vinh. Cái tình huống này, một mực kéo dài đến bọn họ sáng tạo ra nhân loại, sau đó, nhân loại cao siêu chỉ số thông minh, trực tiếp đưa bọn họ tiến vào phần mộ. Dĩ nhiên, bọn họ cho đến bây giờ, thật ra thì cũng vẫn chưa có hoàn toàn diệt tuyệt, ít nhất ở trong sơn cốc này, nó vẫn còn tiếp tục sinh sôi nảy nở đến, hơn nữa bởi vì độ cao tiến hóa, bọn họ đã có thể thao túng Phổ Thông Nhân Loại rồi, chỉ là, so với nhân loại khổng lồ số lượng, cùng với nhật tân nguyệt dị tiến bộ khoa học kỹ thuật, bọn họ bây giờ còn không dám đến bên ngoài sơn cốc đi, thậm chí cũng không dám bại lộ thân phận của mình, nếu không lời nói, bọn họ khả năng liền phải đối mặt hoàn toàn tai họa ngập đầu." Một bạch trưởng lão nói tới chỗ này, nhìn chúng ta một cái nói: "Các người có thể sẽ hiếu kỳ, tại sao ta sẽ biết này chút ít sự tình, đúng hay không?"

Chúng ta gặt đầu một cái, biểu thị xác thực thật tò mò.

Sau đó một bạch trưởng lão lại đột nhiên đem trên người áo dài ở kéo một cái, lộ ra cái kia da gà rữ, da bọc xương thân thể, sau đó hần chậm rãi xoay người, đem sau lưng hiện ra cho chúng ta nhìn, lập tức, ta cùng Kim Yển thiếu chút nữa cũng một cái phun ra ngoài, bởi vì hần kia sống lưng thật sự là quá mức kinh người, phía trên kia lại nằm một cái Thất Thái sắc sở Quái Xà, kia Quái Xà theo ta trước bản thân nhìn thấy, từ mặt quỷ quái nhân trong thân thể chui ra ngoài Quái Xà cơ hồ là giống nhau như đúc.

Lúc đó thấy tràng cảnh này, ta cơ hồ là theo bản năng cây súng bắt, tâm lý cảm thấy cái này một bạch trưởng lão khả năng cũng là bị kia Quái Xà thao túng gửi thể.

Kết quả, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, một bạch trưởng lão nhưng là khẽ mỉm cười, lần nữa mặc quần áo vào, xoay người nhìn ta nói: "Không cần lo lắng, mặc dù trên người của ta có kia sống nhờ rắn, nhưng mà ta lại không có bị nó khống chế, bây giờ là ta đang khống chế nó, ta đang lợi dụng nó lực lượng."

"Con rắn kia rốt cuộc là thứ gì?" Ta có chút ít tò mò nhìn một bạch trưởng lão hỏi.

Nghe được ta lời nói, một bạch trưởng lão hí mắt nở nụ cười, đưa tay đến trong tay áo, đem kia Thất Thái sắc sở đầu rắn lôi đi ra, sau đó đẩy ra con rắn kia miệng, hiện ra vậy không có răng miệng rắn, cùng với kia đã bị moi không ra Xà Nhân tình đạo: "Các người đến bây giờ vẫn chưa rõ sao? Đây chính là Ngoại Tinh Nhân."

Oành ——

Tư tưởng nổ lớn!

Trong nháy mắt, ta cùng Kim Yến cơ hồ là có chút ngây dại.

Ta không khỏi không thừa nhận, thuyết pháp này quá có lực trùng kích. Trước đó, ta đã từng nghĩ tới con rắn kia có thể là gien công trình sáng lập quái vật, cũng có thể là tu luyện ngàn năm Tinh Quái, nhưng mà ta vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới bọn họ lại chính là Ngoại Tinh Nhân, dù sao bọn họ đáng vẻ, với cái gọi là nhân loại, chênh lệch quả thực quá xa, hơn nữa xà này sống nhờ tập quán, cũng cùng chúng ta thật sự hiểu bình thường nhân loại có khác nhau quá nhiều.

Này cái sự tình để cho chúng ta cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Nhưng mà, phản niệm suy nghĩ một chút, ta lại cảm thấy này tựa hồ mới là bình thường Ngoại Tinh Nhân. Lại nói, Ngoại Tinh Nhân tốt không là trên địa cầu sinh vật, bọn họ tại sao lại không thể là rắn đáng vẻ, tại sao lại không thể dựa vào sống nhờ sống sót đây?

Nghĩ thông suốt những khi này, ta có chút kịp phản ứng, không tránh khỏi hỏi một bạch trưởng lão nói: "Nói như vậy, cái gọi là Hắc Nguyệt Tộc, thật ra thì chính là bị Ngoại Tinh Nhân khống chế nhân loại, đúng không?"

" Không sai, " một bạch trưởng lão nói tới chỗ này, gật gật đầu nói: "Dĩ nhiên, ban đầu nhân loại bắt đầu sinh sôi lớn mạnh khi, những thứ kia Ngoại Tinh Nhân rất nhanh liền phát hiện một cái vấn đề, đó chính là bọn họ thường thường không cách nào khống chế những thứ kia chỉ số thông minh khá cao, hoặc là lực ý chí tương đối kiên quyết nhân loại, cứ như vậy, đưa đến kết quả chính là, bọn họ chẳng những không có cách nào khống chế người nhân loại này, hơn nữa còn bị người nhân loại này khống chế cùng hấp thu, trở thành những nhân loại kia tăng lên lực lượng công cụ. Từ hướng này để giải thích, chắc hẳn người là có thể minh bạch, tại sao trong lịch sử có nhiều như vậy tồn tại thần kỳ lực lượng loài người, trong đó có

vài người thậm chí là như thần tồn tại. Sở dĩ cất ở đây dạng người, thật ra thì chủ yếu liền là bởi vì bọn hần hấp thu sống nhờ ở trong người Ngoại Tinh Nhân."

"Những thứ này Ngoại Tinh Nhân lực lượng tinh thần cũng rất cường đại, có rất cường ý niệm lực, trọng yếu nhất là, bọn họ trong cơ thể thật sự bài tiết kích thích tố có thể tăng lên nhân loại hấp thụ cường độ, còn có thể nói cao nhân tốc độ phản ứng. Bất quá, những thứ này tất cả đều là có tác dụng phụ. Đây cũng là tại sao trong lịch sử những thứ kia nghiêm ngặt hại nhân loại, cũng rất khó Trường Thọ nguyên nhân." Một bạch trưởng lão lời nói, cơ hồ là trong nháy mắt cho chúng ta mở ra một đạo đi thông thể giới thần bí đại môn.

Nguyên tới lịch sử loài người, chẳng qua chỉ là Ngoại Tinh Nhân thúc đẩy tiến hóa lịch sử sao?

Kia nếu quả thật là lời như vậy, Ngoại Tinh Nhân cuối cùng tại sao lại sa sút, hơn nữa còn chỗ ở nhỏ hẹp đến nơi này dạng trong sơn cốc, hết thảy các thứ này tốt là chuyện gì xảy ra?

"Dĩ nhiên, bởi vì chỉ có nắm giữ cường Đại Ý Chí lực cùng cao siêu chỉ số thông minh nhân loại mới có thể hướng ngược lại khống chế Ngoại Tinh Nhân, đại đa số người bình thường thật ra thì cũng là ở vào Ngoại Tinh Nhân dưới sự khống chế, cho nên, năm đó những thứ kia hướng ngược lại khống chế Ngoại Tinh Nhân nhân loại liền muốn muốn thoát khỏi loại này bị động cục diện, muốn làm cho nhân loại độc lập, tự do, đem Ngoại Tinh Nhân tiêu diệt hết. Sau đó, vì vậy nguyên nhân, chiến tranh liền bắt đầu rồi." Một bạch trưởng lão nói tới chỗ này, dừng một chút, nhìn ta một cái nói: "Năm đó chiến trường chính, thật ra thì chính là tại Trung Quốc."

"Tại Trung Quốc? Ta thế nào chưa nghe nói qua như vậy sự tình?" Ta có chút buồn bực hỏi.

"Đúng vậy, người khả năng chưa nghe nói qua nhân loại cùng Ngoại Tinh Nhân chiến tranh, nhưng mà người khẳng định nghe nói qua Xuân Thu Ngũ Bá cùng Chiến Quốc Thất Hùng cổ sự, còn có Tần Thủy Hoàng nhất thống Lục Quốc, phía sau còn có Hán Sở tranh hùng, biết những thứ này chiến tranh đều là tại sao không? Nói trắng ra là, vậy cũng là nhân loại đang cùng Ngoại Tinh Nhân tiến hành chiến đấu. Từ ta kinh nghiệm phân tích, nếu như không có đoán sai lời nói, cái gọi là Xuân Thu Ngũ Bá cùng Chiến Quốc Thất Hùng, thật ra thì đều là hướng ngược lại khống chế Ngoại Tinh Nhân nhân loại, không đúng, xác thực nói, là trong bọn họ có vài người là hướng ngược lại khống chế Ngoại Tinh Nhân nhân loại, có chút là bị Ngoại Tinh Nhân khống chế nhân loại, sau đó bọn họ lẫn nhau giết chóc chiến tranh cùng chinh phạt, thật ra thì cũng là vì tiêu diệt Ngoại Tinh Nhân mẫu thể. Khống chế nhân loại mẫu thể Ngoại Tinh Nhân, muốn tiêu diệt bị loài người hướng ngược lại khống chế mẫu thể, mà hướng ngược lại khống chế Ngoại Tinh Nhân nhân loại, cũng muốn tiêu diệt những thứ kia không có bị nhân loại hướng ngược lại khống chế Ngoại Tinh Nhân mẫu thể." Một bạch trưởng lão nói tới chỗ này, nhìn ta một cái nói: "Biết tại sao Ngoại Tinh Nhân mẫu thể trọng yếu như vậy sao?"

"Biết, bởi vì vì chúng nó có thể thả ra tử thể, đối với một ít chỉ số thông minh thấp kém người bình thường tiến hành khống chế, có đúng hay không?" Ta nhìn trắng nhợt hỏi "Nói cách khác, chỉ cần có một cái Ngoại Tinh Nhân mẫu thể tồn tại, trên căn bản liền ý nghĩa nó có thể khống chế ngay ngắn một cái cái quốc gia, cho dù không có thể khống chế này cái quốc gia tất cả mọi người, nhưng mà tối thiểu, khống chế phần lớn người, hoặc là khống chế toàn bộ quân đội, vẫn là có thể làm được."

" Không sai, " nghe được ta lời nói, trắng nhợt mỉm cười một cái nói: "Thật ra thì muốn khống chế một cái quốc gia, đặc biệt là ở cổ đại dưới xã hội, là không có có phức tạp như vậy. Trên căn bản khống chế phần lớn cao cấp tướng lĩnh, còn phần lớn đại quan, đặc biệt là khống chế hoàng thất, trên

căn bản liền có thể khống chế này cái quốc gia. Đây cũng là tại sao, trong lịch sử rất nhiều lúc, ngồi ở vị trí cao người cũng ngu như lợn, đây chính là những thứ kia Ngoại Tinh Nhân vì khống chế kia cái quốc gia, cố ý để cho những ngu ngốc kia lên chức. Còn có một chút tướng lĩnh sẽ lâm chiến làm phản, thật ra thì không là bọn hăn ở làm phản, mà là bọn hăn thông qua tự thân tinh thần lực tăng lên, thoát khỏi Ngoại Tinh Nhân tử thể khống chế, sau đó, nếu như là người, mau chóng tỉnh ngộ người, người sẽ không làm phản sao?"

Chương 253: Tử vong cốc (mười hai)

Có thể nói, một bạch trưởng lão lời nói, hoàn toàn lật đổ ta đối với lịch sử loài người nhận thức, thậm chí cảm thấy đến có chút không thể tưởng tượng nổi cảm giác, nhưng mà, tinh tế truy cứu tới, lại cảm thấy hết thảy như vậy hợp tình hợp lý.

Đầu tiên, chúng ta có thể tưởng tượng, những cái được gọi là Ngoại Tinh Nhân, cũng chính là cái loại này Thất Thái Quái Xà, chắc là nơi sâu xa trong vũ trụ một loại cao sinh vật có trí khôn, bọn họ ở còn lại trên tinh cầu, không biết sinh sôi bao nhiêu năm tháng, tóm lại là tiến hóa ra độ cao cường Đại Trí thương, khả năng còn có văn minh, sau đó ở trong vũ trụ một cái thời gian chút, những thứ này Kỳ Dị sinh vật, đi tới trên địa cầu.

Về phần bọn họ là thế nào đi tới nơi này, khả năng đã không có người có thể biết, thậm chí ngay cả bọn họ chính mình khả năng cũng không quá nhớ, tóm lại, chính là có như vậy một cái thời gian chút, bọn họ đến, hạ xuống đến trên địa cầu.

Có thể tưởng tượng là, lúc ấy bọn họ hạ xuống đến trên địa cầu khi, hẳn chính là trên địa cầu sâm Lâm Phồn tốt, Động Thực Vật cũng thuộc về cực kỳ Hạ Đẳng trạng thái khi. Khi đó Ngoại Tinh Nhân, rất có thể cũng là ở vào sống nhờ trạng thái, là giấu ở bọn họ trên tinh cầu một loại sinh vật nào đó trong cơ thể, loại sinh vật này rất có thể cùng khủng long tương đối gần tựa như.

Sau đó những thứ kia Ngoại Tinh Nhân phát hiện nơi này hoàn cảnh phi thường thích hợp sinh tồn, cho nên bọn họ lợi dụng những thứ kia gửi thể cùng nơi này sinh vật tiến hành lai giống cùng sửa đổi, từ đó làm cho thời đại khủng long đến.

Rất hiển nhiên, toàn bộ thời đại khủng long, thật ra thì đều là bị Ngoại Tinh Nhân khống chế, những cái được gọi là khủng long, thật ra thì đều là Ngoại

Tinh Nhân sống nhờ thể.

Mà trong quá trình này, những thứ kia Ngoại Tinh Nhân rất có thể cũng phân là thành đi một tí bè cánh, cạnh tranh lẫn nhau cùng chiến đấu, này đạo đưa chúng nó không tách ra phát ra thể tích lớn hơn, càng hung mãnh khủng long.

Nhưng mà, tốt như vậy thời gian không phải là đã hình thành thì không thay đổi, điển hình nhất chính là, Băng Hà thời kỳ đến, môi trường trái đất thay đổi, khủng long không sinh tồn nổi, này đưa đến khủng long tiến vào diệt tuyệt thời gian, cuối cùng, đặc biệt là bạch Kỷ Tiểu Hành Tinh đối với Trái Đất đụng, càng là liên hồi loại này diệt tuyệt tốc độ.

Trong quá trình này, Ngoại Tinh Nhân khẳng định cũng là số lượng giảm nhanh, kể cậ diệt tuyệt.

Nhưng mà, Ngoại Tinh Nhân dù sao cũng là độ cao trí tuệ sinh mệnh, cho nên bọn họ rất nhanh liền phát hiện động vật có vú loại này có thể ngăn cản nghiêm khắc hoàn cảnh gửi thể.

Đương nhiên rồi, ngay từ đầu động vật có vú đều là nghiêng răng loại động vật, dáng rất nhỏ, sau đó, những thứ này nghiêng răng loại chuột nhỏ, đi ngang qua Ngoại Tinh Nhân sửa đổi sau khi, dần dần tiến hóa ra chủng loại phồn đa động vật có vú.

Liên quan tới một điểm này, vừa vặn cũng giải thích địa chất Khoa Thi phương diện một cái nghi vấn, đó chính là, nhân loại mặc dù đều biết mình là từ nghiêng răng loại động vật có vú tiến hóa tới, nhưng là loài người nhưng vẫn đều không cách nào giải thích, nghiêng răng loại động vật là như thế nào từ vừa mới bắt đầu dáng kiêu chuột nhỏ, một chút xíu tiến hóa thành đại hình động vật có vú. Trong lúc này có một rõ ràng thiếu sót khâu, hoặc giả nói là khoa học bên trên không cách nào giải thích tiến hóa

phương hướng. Mà bây giờ, bởi vì Ngoại Tinh Nhân tồn tại, những thứ này cũng trở nên thuận lý thành chương, đồng thời cũng biết này chút ít Quái Xà đang thao túng, bọn họ yêu cầu gửi thể, yêu cầu càng loại cỡ lớn, cường hãn hơn động vật có vú, thế là chúng nó đối tạo ra được đại hình động vật có vú.

Đương nhiên rồi, quá trình này cũng không phải chạm một cái mà thành, trong lúc này nhất định trải qua một ít thất bại cùng lỗi rẽ, nhưng mà, không khỏi không thừa nhận là, bọn họ cuối cùng thành công, trên địa cầu xuất hiện một nhóm lớn vô cùng mạnh mẽ động vật có vú, tỷ như con voi, tỷ như lão hổ, tỷ như sư tử vân vân.

Sau đó, trong quá trình này, môi trường trái đất cũng càng ngày càng bình tĩnh và ôn hòa lại, những thứ này Ngoại Tinh Nhân bởi vì có trước sửa đổi sinh vật kinh nghiệm, sau đó bọn họ cũng có thể là vì ứng đối tương lai càng nghiêm trọng hơn tự nhiên tai nạn, thế là chúng nó chọn trúng một loại nào đó tứ chi tương đối linh hoạt động vật có vú, tiến hành đặc biệt sửa đổi, đây chính là Cổ Vượn Người.

Tin tưởng, những thứ này Ngoại Tinh Nhân ngay từ đầu sửa đổi những thứ này Vượn Người khi, mục đích hẳn chỉ là sáng tạo ra thích ứng năng lực mạnh hơn động vật, nhưng mà bọn họ khả năng không nghĩ tới, những thứ này Vượn Người cuối cùng nhưng là tiến hóa thành rồi có thể cưỡi cách chúng nó không chế nhân loại.

Liên quan tới một điểm này, trên căn bản cũng có thể từ nhân loại tiến hóa sử thượng tìm tới một chút mờ ám, nói thí dụ như, còn lại động vật, tỷ như loài Bò Sát, tỷ như con voi, tỷ như lão hổ, so với như loài chim, thậm chí là loại cá chờ cấp sinh vật, tại sao bọn họ tồn tại mấy triệu năm, thậm chí là mấy trăm triệu năm, tuy nhiên cũng không có thể tiến hóa ra trí khôn và văn minh đây? Bọn họ cũng không phải là không có có đại não, nhưng mà bọn họ lại cơ bản thuộc về tiến hóa đình trệ trạng thái, mà chỉ có nhân loại,

giống như hít thuốc lắc như thế, không ngừng tiến hóa, càng ngày càng thông minh, đoàn thể càng ngày càng khổng lồ, cuối cùng thống trị Trái Đất, này không thể không nói, loại này hiện tượng quái dị, nhất định là bởi vì phía sau cái kia bàn tay vô hình đang thao túng.

Cuối cùng, cuối cùng đã tới sớm nhất một nhóm nắm giữ độ cao chỉ số thông minh, xuất hiện hướng ngược lại khổng chế Ngoại Tinh Nhân hiện tượng xuất hiện, này đưa đến lúc ban đầu nhân loại chiến tranh, cùng với nhân loại xã hội tạo thành.

Khi đó nhân loại, chính thức có được độ cao chỉ số thông minh cùng tinh thần lực đoàn thể tất nhiên là số ít, sau đó bọn họ nhất định là cùng những thứ kia bị Ngoại Tinh Nhân thao túng nhân loại tiến hành không chết không thôi đấu tranh.

Nói tới chỗ này, chúng ta có thể tưởng tượng một chút, tại sao Hoàng Đế cùng Hình Thiên chiến đấu, Thượng Cổ Thời Kỳ thì tại sao tốt lớn như vậy thần vô duyên vô cớ đánh cho thành một đoàn? Rất hiển nhiên, đây đều là nhân loại cùng Ngoại Tinh Nhân chiến tranh.

Thực vậy, ở lúc ban đầu một đoạn thời gian, Ngoại Tinh Nhân chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nhưng mà, theo làm phản nhân loại không ngừng hiện lên, Ngoại Tinh Nhân số lượng cùng thế lực nhất định là bị dần dần áp súc, trong quá trình này, có thể tưởng tượng, khả năng những thứ kia Ngoại Tinh Nhân cuối cùng xoay chuyển vào bí mật tồn tại trạng thái, bọn họ rất có thể chỉ là len lén khổng chế một ít hoàng tộc thành viên, tiến tới đạt tới khổng chế cả cái quốc gia mục đích.

Nhưng mà, những hoàng tộc này thành viên cũng không phải người ngu, trong bọn họ có người phát hiện điều bí mật này, cái này cũng đưa đến Xuân Thu cùng Chiến Quốc xuất hiện, các cái quốc gia giữa không ngừng chinh phạt cùng chiến tranh, cuối cùng vì tiêu diệt Ngoại Tinh Nhân, Tần

Thủy Hoàng thống nhất Trung Quốc, nhưng mà cái này cũng không đại biểu Ngoại Tinh Nhân liền bị tiêu diệt sạch sẽ rồi, trên thực tế dân gian như cũ có rất nhiều tương tự Ngoại Tinh Nhân tồn tại, nói thí dụ như Hạng Vũ, này rất có thể là một cái Ngoại Tinh Nhân khống chế nhân loại thành công án lệ.

Hạng Vũ là dạng gì người?

Võ lực cao cường, nhưng mà chỉ số thông minh thấp kém, cực độ cố chấp, cho dù là hăn quyết đánh đến cùng kia mắt sáng biểu hiện, cũng rất có thể là ở Ngoại Tinh Nhân thao túng bên dưới hoàn thành.

Đương nhiên rồi, cùng Hạng Vũ tương đối, đó chính là Lưu Bang, cái này thuần túy bình dân xuất thân tiểu nhân vật, khả năng ngay từ đầu nổi thành là Ngoại Tinh Nhân gửi thể tư cách cũng không có, nhưng mà Lưu Bang dù sao cũng là làm qua Tiểu Quan Nhân, cho nên hăn rất có thể biết Ngoại Tinh Nhân tồn đang bí mật, thậm chí, sau đó hăn chém Bạch Xà khởi nghĩa, nói không chừng cũng là bởi vì lúc ấy có Ngoại Tinh Nhân muốn sống nhờ đến trong cơ thể hăn, vừa lúc bị hăn phát hiện, lúc này mới chọc giận hăn, đưa đến hăn vùng cánh tay hô to, chiêu mộ một đám người bắt đầu tạo phản.

Tại sao Lưu Bang giết không phải là Thất Thái Quái Xà mà là Bạch Xà? Đần a, kia Bạch Xà là Thất Thái Quái Xà gửi thể, nó lúc ấy chỉ là muốn chuyển tới Lưu Bang trên người mà thôi, nhưng là lại bị Lưu Bang khám phá.

Như vậy, bởi vì Lưu Bang biết chân chính thao túng lịch sử lực lượng, Sở Hán tranh nhau diễn ra, lúc này mới có sau đó Hán Triều, cùng với sau khi sáng mù toàn bộ người Trung Quốc con mắt thời kỳ lịch sử —— thời Tam quốc.

Có thể tưởng tượng là, thời Tam quốc, hẳn là Ngoại Tinh Nhân một lần đại phản công, giống vậy, thời kỳ này cũng xuất hiện vô số để cho người trở mắt ghen hòng nhân tài, tại sao thoáng cái xuất hiện như vậy văn thần võ tướng, hơn nữa mỗi cái danh lưu sách sử, tuyên truyền giác ngộ.

Rất đơn giản, trong những người này, có rất nhiều người đều là bị Ngoại Tinh Nhân khống chế, cũng có chút người là phản khống rồi Ngoại Tinh Nhân.

Bất quá, một bạch trưởng lão trước nói qua, bị Ngoại Tinh Nhân khống chế, hoặc là phản khống rồi Ngoại Tinh Nhân, tóm lại là bị Ngoại Tinh Nhân sống nhờ người, bình thường cuộc sống yên tĩnh còn thôi, một khi qua đa lợi dụng rồi Ngoại Tinh Nhân lực lượng, bất kể là thể lực hay là võ lực, đưa đến kết quả chính là Đoản Thọ, điều này cũng làm cho giải thích tại sao văn như Gia Cát Lượng chi lưu, Võ như Mã Siêu các loại, rất nhiều người đều là cái thể chói mắt tồn tại, cuối cùng lại đều không sống nổi quá lâu thời gian, rất đơn giản, bọn họ đều là quá mức lệ thuộc vào Ngoại Tinh Nhân lực lượng, cuối cùng tác dụng phụ quá lớn, chịu không nổi, cho nên mới chết.

Có thể nói, Tam Quốc thời kỳ chiến loạn, tiêu hao số lớn nhân loại đồng thời, thật ra thì tiêu hao nhiều nhất, hay là những thứ kia cây còn lại quả to Ngoại Tinh Nhân.

Này sau khi, chắc hẳn Ngoại Tinh Nhân liền hoàn toàn tiến vào kéo dài hơi tàn bí mật thời đại.

Nhưng mà, trong thời gian này, nhân loại cùng Ngoại Tinh Nhân chiến tranh nhưng vẫn cũng không có dừng, vì vậy khi, trong nhân loại xuất hiện cái gọi là người tu đạo, hơn nữa Phật Giáo cũng bắt đầu ở Trung Nguyên truyền bá, tóm lại, nhân loại bắt đầu lợi dụng tông giáo tín ngưỡng cùng Ngoại Tinh Nhân tiến hành đấu tranh, bọn họ thường thường đem những

thứ kia bị Ngoại Tinh Nhân khống chế sinh vật xưng là yêu quái.

Liên quan tới một điểm này, cũng liên giải thích tại sao trong lịch sử có nhiều như vậy yêu ma quỷ quái, nhưng đã đến cận đại, yêu ma quỷ quái lại cơ hồ là khó mà gặp được, truy cứu tới, thật ra thì cũng là bởi vì ở rất dài trong dòng sông lịch sử, Ngoại Tinh Nhân cho dù là kéo dài hơi tàn, bí mật sinh tồn, nhưng mà một khi bị nhân loại tu đạo cao thủ phát hiện, lại tất nhiên sẽ lâm vào tai họa ngập đầu.

Này cái sự tình, cũng giải thích, tại sao tại Trung Quốc cổ đại, rất nhiều Chính Đạo Nhân Sĩ, cơ hồ là chút nào không có lý do, phi thường tàn nhẫn Địa Diệt giết một ít yêu quái, cho dù những thứ kia yêu quái biểu hiện mà rất hiền lành, này cũng là bởi vì những thứ kia Chính Đạo Nhân Sĩ vô cùng rõ ràng, những thứ này yêu quái cũng không phải là chỉ là mặt ngoài thấy cái dáng vẻ kia, bọn họ nếu là yêu quái, nhất định phải chết, ải này con người hầu như loại vấn đề sinh tồn, mà không phải đơn giản thiện ác vấn đề.

Trong quá trình này, có một loại ví dụ là phi thường điển hình, đó chính là yêu quái cùng Nhân loại ái tình, trên căn bản là đều không ngoại lệ, bị chính đạo cao thủ bóp chết, nguyên nhân chính là, những thứ này yêu quái cách làm quá mức không thể chịu đựng, bọn họ rất hiển nhiên là muốn muốn thông qua cảm tình lừa dối, cùng nhân loại kết hợp, từ đó đạt tới sinh sôi Ngoại Tinh Nhân đời sau, để cho Ngoại Tinh Nhân sống nhờ đến nhiều người hơn trên người mục đích.

Tóm lại, bởi vì nhân loại không ngừng cố gắng, cuối cùng Ngoại Tinh Nhân ở mảnh này rộng lớn trên đất cơ hồ hoàn toàn im hơi lặng tiếng, sau đó, ở một cái thời gian chút, bọn họ ở bất đắc dĩ, tập thể tràn đầy, đi tới nơi này mảnh nhỏ cơ hồ là đất không lông Nam Bán Cầu đại lục trên, bắt đầu ở nơi này bí mật sinh sôi cùng phát triển.

Nhưng mà, bởi vì thời đại nguyên nhân, bọn họ lộ vẻ nhưng đã không cách nào nữa tạo ban đầu Huy Hoàng, vì vậy, cuối cùng bọn họ ở dương quỹ tử súng pháo cùng tru diệt bên dưới, trốn vào tử vong cốc bên trong.

Có thể suy đoán là, trong quá trình này, nhân loại khả năng cũng không phải là không biết những thứ này Ngoại Tinh Nhân trốn ở chỗ này, nhưng là lại bởi vì thời đại mới đến, quốc gia phân chia, cùng với Úc Châu quan phương nhân viên một ít kéo dài, thậm chí là biết những bí mật này người thế hệ trước viên qua đời, này cái sự tình cuối cùng biến thành một cái bí ẩn chưa có lời đáp, ở chỗ này lắng đọng xuống dưới.

Mà trong quá trình này, những thứ này Ngoại Tinh Nhân, bởi vì tự biết đã hoàn toàn không là người hiện đại loại đối thủ, cho nên bọn họ thông qua sơn cốc sương mù, thông qua các loại kinh khủng hiện tượng chế tạo, cuối cùng thành công đem khối này cuối cùng chỗ ở giữ lại.

Đến đây, sự tình ngọn nguồn đều được giải thích, duy nhất không dễ giải thích chính là cái này trắng nhọt rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, còn nữa, tại sao những thứ kia tử vong cốc trong bị Ngoại Tinh Nhân sống nhờ nhân loại, không có lại xuất hiện phản khổng Ngoại Tinh Nhân hiện tượng tồn tại.

Liên quan tới ta vấn đề, trắng nhọt rất nhanh thì cho ta nghĩ muốn câu trả lời.

"Bây giờ những thứ kia Ngoại Tinh Nhân cũng đã học thông minh, " trắng nhọt giải thích, "Bọn họ đã học được nhân loại giải phẫu học chờ một chút cao tân khoa kỹ năng, cho nên, bọn hãn bây giờ ở sống nhờ đến nhân thể nội bộ trước, cũng sẽ đối với những người này tiến hành một ít sinh vật sửa đổi, từ đó bảo đảm người nhân loại này không cách nào nữa hướng ngược lại khổng chế bọn họ, cái này thì bảo đảm trong bọn họ sẽ không lại xuất hiện người làm phản. Hơn nữa, vì vậy nguyên nhân, bây giờ bọn họ đã có

chút ít không cam lòng chỉ chỗ ở nhỏ hẹp ở nơi này tử vong cốc bên trong, có chút nhớ nhung muốn khuếch tán ra, muốn khống chế nhiều người hơn loại. Dĩ nhiên, trước mắt bởi vì bọn họ số lượng hết sức có hạn, đặc biệt là mẫu thể Ngoại Tinh Nhân số lượng ít vô cùng, sinh sản cũng tồn đang vấn đề, cho nên, bọn họ này cái kế hoạch khả năng còn cần một ít thời gian mới có thể áp dụng."

Trắng nhợt nói xong những thứ này, nhìn ta một cái, lại nhìn một chút Kim Yến nói: "Dĩ nhiên, các người bây giờ khẳng định đối với ta vô cùng hiếu kỳ, không biết ta rốt cuộc là cái thân phận gì. Như vậy cùng các người nói đi, ta rất hiển nhiên là một cái Ngoại Tinh Nhân người làm phản, ta hướng ngược lại khống chế sống nhờ ở trên người của ta Ngoại Tinh Nhân. Nhưng mà, cùng lúc đó, ta cũng bị những thứ kia Ngoại Tinh Nhân vây ở trong sơn cốc này, không có cách nào đi ra ngoài. Để cho ta hồi tưởng một chút, nhìn ta một chút là lúc nào đi tới nơi này. Ngạch, nói như thế, đại khái là 70 năm trước đi, ta nhớ được khi đó, chúng ta quốc gia đang đánh ý vào, ta còn rất chỉ có hai mươi tuổi, liền theo trong nhà thế hệ trước tràn đầy, đến bên này kiếm sống, cuối cùng cơ duyên xảo hợp, lưu lạc tới đây, bởi vì là người Trung Quốc, đối với những thứ kia Ngoại Tinh Nhân có thiên nhiên sức hấp dẫn, cho nên bọn họ rất nhanh sống nhờ đến trên người của ta, nhưng là, nhưng không nghĩ bị ta hướng ngược lại khống chế, sau đó ta liền chạy đến trong sơn cốc này, một mực ẩn cư xuống dưới."

"Dĩ nhiên, trong này còn rất nhiều sự tình không nói, nói thí dụ như, năm đó những thứ kia Ngoại Tinh Nhân tiến hành sống nhờ khi, đều là từng bước từng bước đến, mỗi lần sống nhờ khi, còn lại Ngoại Tinh Nhân đều là vây ở bên cạnh nhìn, một khi phát hiện có bị hướng ngược lại khống chế dấu hiệu, ngay lập tức sẽ chọn lựa biện pháp, để cho kia Ngoại Tinh Nhân thoát khỏi gửi thể. Nhưng mà, lúc ấy ta ngay từ đầu không có lộ ra phản khống dấu hiệu, lừa gạt bọn họ, sau đó, ta liền mang theo này Ngoại Tinh Nhân trốn đến nơi này." Trắng nhợt nói tới chỗ này, dừng một chút nói: "Dĩ nhiên, qua nhiều năm như vậy, những thứ kia Ngoại Tinh Nhân có đủ loại

cơ hội giết chết ta, nhưng là bọn hản nhưng vẫn cũng không có làm như vậy, biết là nguyên nhân gì sao?"

Đúng vậy, đây là nguyên nhân gì? Tại sao một trăm đến bây giờ cũng còn sống?

"Liên quan tới cái vấn đề này, các người đầu tiên phải hiểu những thứ kia Ngoại Tinh Nhân sinh sản cơ chế, mới có thể minh bạch này kỳ trong nguyên nhân. Đơn giản cùng các người nói đi, những thứ này Ngoại Tinh Nhân sinh sản, cũng không phải chúng ta tưởng tượng, tương tự người địa cầu loại này lưỡng tính sinh sản, bọn họ là một loại bảy tính sinh sản thể chất. Nói cách khác, bọn họ muốn sinh sản làm xong toàn thể đời sau, nhất định phải bảy cái nắm giữ hoàn toàn thể gien thân thể chung nhau tham dự sinh sản mới có thể sinh sản làm xong toàn thể đời sau." Trắng nhợt nói tới chỗ này, có chút đặc ý nở nụ cười nói: "Đây cũng là bọn họ tại sao là bảy màu sắc nguyên nhân. Mà cho nên ta một mực có thể còn sống đi xuống, nguyên nhân cũng là bởi vì, trên người của ta con rắn này, chính là bọn họ còn sống bảy cái hoàn toàn thể thân thể bên trong một cái. Nói cách khác, nếu như bọn họ đem ta ép, ta chỉ muốn giết chết trên người của ta con rắn này, như vậy, rất đơn giản, bọn họ Ngoại Tinh Nhân cái này Tộc thể liền hoàn toàn mất đi kéo dài đời sau năng lực, cũng không có pháp sống sót quá lâu thời gian."

"Dĩ nhiên, ngoại trừ bảy tính sinh sản ra, bọn họ còn có thể sáu tính sinh sản, thậm chí là lưỡng tính sinh sản, nhưng mà như vậy sáng lập cũng là có thể lực lớn tiểu bất đồng tử thể mà thôi, mà tử thể là không có có sinh sản năng lực, không chế năng lực cũng tương đối kém, cho nên, bọn họ muốn phát triển lớn mạnh, nhất định phải tiến hành bảy tính sinh sản mới được. Đây chính là ta mặc dù bị vây ở rồi trong sơn cốc này, nhưng vẫn không có bị giết chết nguyên nhân." Trắng nhợt nói tới chỗ này, hít sâu một hơi nói: "Dĩ nhiên, người khả năng cũng phải hỏi ta, tại sao không sớm một chút đem con rắn này chết, hoàn toàn chặt đứt những thứ kia Ngoại Tinh Nhân

sinh sản mớ. Liên quan tới một điểm này, ta thì không khỏi không nói điểm khác sự tình."

"Cái gì sự tình?" Ta có chút hiếu kỳ mà hỏi.

"Liên quan tới Ngoại Tinh Nhân mở mang cùng lợi dụng vấn đề, " trắng nhợt nói tới chỗ này, gật gật đầu nói: "Người cũng thấy đấy, ta đều sống như vậy cao tuổi rồi rồi, trên thực tế bất kể là chết hay là không chết, ta cũng không đáng kể, nói trắng ra là, ta bây giờ có thể mắt cũng không nháy một cái tự vận chết, đồng thời trước khi chết đem con rắn này giết chết. Nhưng mà ta không có làm như vậy, tại sao? Bởi vì ta cảm thấy, những thứ này Ngoại Tinh Nhân tạm thời vẫn không thể hoàn toàn diệt tuyệt. Bọn họ có rất lớn giá trị lợi dụng, ít nhất bọn họ giեն là hiếm hoi, là trên địa cầu hiếm thấy, nếu như chúng ta có thể nghiên cứu lợi dụng lời nói, có thể tưởng tượng là, này tất nhiên đối với nhân loại chúng ta phát triển sinh ra vô cùng trợ giúp lớn. Mà muốn lợi dụng những thứ này Ngoại Tinh Nhân, nhất định phải giữ bọn họ ADN hoàn chỉnh, đồng thời cũng phải bảo đảm bọn họ có thể ở trong phạm vi nhỏ tiến hành sinh sản cùng kéo dài, đây chính là ta tại sao không muốn giết chết con rắn này nguyên nhân, ta già rồi, ta không nghĩ cứ như vậy không có tiếng tăm gì mà chết đi, ít nhất ta muốn cho hậu nhân lưu chút gì. Con rắn này chính là ta di sản, ta bây giờ liền đem nó dời đi cho các người, hi vọng các người có thể dùng."

Chương 254: Tử vong cốc 13

Không nghĩ tới Kim Yển còn mang theo đại quy mô tính sát thương vũ khí đầu. Không biết nàng này lựu đạn từ nơi nào lấy, ta nhớ được những thứ kia bọn Tây cho chúng ta cung cấp trong vũ khí mặt tựa hồ không có đồ chơi này a. Chẳng lẽ là quốc nội mang ra ngoài? Nhưng mà cũng không khả năng a, vật này lên máy bay khi, nhất định sẽ bị kiểm tra an ninh đi ra.

Ngay tại ta chính nghi ngờ khi, Kim Yển nhưng là nói khẽ với ta đạo: "Lúc tới sau khi, trấn trên thì có một bán nhà buôn súng ống đạn dược tiệm, ta ở bên trong mua một cái, các người cũng không biết."

Nghe nói như vậy, ta mới có chút hiểu. Bất quá, cũng thật thua thiệt nàng có thể ghen, lợi hại như vậy đồ vật, lại cho tới bây giờ mới lấy ra, chúng ta trước nhưng là nhiều lần tử lý đào sinh, thế nào khi đó không thấy nàng lấy ra?

Bất quá, như đã nói qua, bây giờ lấy ra, tựa hồ cũng không nhiều lắm chỗ dùng a, dù sao chỉ có một quả lựu đạn, không thể nào đem kia sáu cái Ngoại Tinh ba trùng toàn bộ đều nổ chết, huống chi chúng ta mục đích cũng không phải giết chết bọn họ, mà là khống chế bọn họ, cho nên nói, tình huống bây giờ, đối với chúng ta mà nói, có chút khó giải quyết, có chút tiến thoái lưỡng nan, không xuống được miệng cảm giác.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, đột nhiên phía sau chúng ta một bạch trường lão tiến lên trước một bước, chắn trước mặt chúng ta, về sau liền gặp được hấn nằm trên người mình cái đó đầu rắn, mắt lạnh nhìn trong sân sáu cái Ngoại Tinh ba trùng, trầm giọng nói: "Các người muốn làm cái gì? Ta cảnh cáo các người, nếu như còn dám bước lên trước, ta ngay lập tức sẽ chết con rắn này, cho các người chủng tộc lại cũng không cách nào kéo dài tiếp, có tin hay không?"

Nghe được một bạch trường lão lời nói, sáu người kia quả nhiên là sắc mặt

ngừng trọng, lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, về sau đều là ngừng lại, nhưng mà lại cũng không hề rời đi ý tứ.

Cái này ngay miệng, một người trong đó Quỷ Diện quái nhân, nhìn một bạch trưởng lão đạo: "Trắng nhợt, ta khuyên người không muốn giãy giụa nữa rồi, hợp tác một chút, nói không chừng chúng ta có thể cân nhắc cho người tiếp tục sống tiếp, nếu không lời nói, người coi như là giấy giữa thế nào đi nữa, cuối cùng khẳng định đều vẫn là cái chết!"

"Hừ, ta đã sống lâu như vậy, chẳng lẽ biết sợ chết?" Trắng nhợt đại nghĩa lắm nhiên, không có nhượng bộ chút nào.

Cứ như vậy, thế cục lại trở nên có chút giằng co rồi.

Kia sáu cái Ngoại Tinh ba trùng rất hiển nhiên không nghĩ dễ dàng rời đi, nhưng là bọn hắn tốt xác thực không dám quá bức bách một bạch trưởng lão, cho nên, bất đắc dĩ, bọn họ lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau sau khi, đều là cười lạnh một tiếng, chỉ chỉ trắng nhợt đạo: "Được, chúng ta đây liền cho người thời gian, nhìn một chút người rốt cuộc có thể chơi đùa đi ra cái trò gì. Ta bây giờ liền đem người này cái phòng đột ở đoàn đoàn bao vây đứng lên, ta xem các người ra không ra. Chờ chút chỉ cần không phải người trắng nhợt từ phòng này đi ra, hắc hắc, còn lại hết thảy cũng đều là giết chết không bị tội rồi!"

Kia Ngoại Tinh ba trùng đang khi nói chuyện, đột nhiên giơ tay lên một Chương Kích ở bên cạnh bò lổm ngổm Đại Hùng trên đầu, nhất thời kia Đại Hùng toàn thân co quắp một trận, ngay sau đó miệng phun máu tươi chết ở tại chỗ.

Thấy cái này tình trạng, chúng ta bất giác đều là mí mắt một trận nháy, trắng nhợt sắc mặt cũng trở nên có chút ngừng trọng, cánh tay cũng mơ hồ có chút run rẩy.

Nhưng mà, cái này cũng chưa tính, bởi vì, sẽ ở đó Ngoại Tinh ba trùng xuất thủ sau khi, đột nhiên liền gặp được hơn mười đạo bóng người nhảy vào trong sân, từng cái toàn bộ đều là Quỷ Diện quái nhân bộ dáng, về sau bọn họ tả hữu khai cung, đại khai sát giới, chỉ là trong nháy mắt, trong sân động vật đã là tuyên cáo Tuyệt Diệt, một cái không lưu, toàn bộ đều bị giết chết ở đương trường.

Giết hết những thứ kia động vật sau khi, những người đó lập tức tản ra bốn phía, đoàn đoàn đem nhà ở bao vây lại.

Đến lúc này, trắng nhọt bất đắc dĩ, đem cửa phòng vừa đóng, người sau đó xoay người nhìn ta cùng Kim Yển đạo: "Không cần quá lo lắng, như vậy tình cảnh, ta trên căn bản cách mỗi vài năm cũng phải đối mặt một lần, nhưng mà cuối cùng bọn họ hay là không dám đụng đến ta, điều này nói rõ bọn họ đối với ta là tuyệt đối kiêng kỵ."

Nghe nói như vậy, ta cùng Kim Yển tâm tình coi như là buông lỏng một chút, nhưng mà cũng lần nữa lâm vào nghi ngờ bên trong, đó chính là, nếu như những thứ này Ngoại Tinh ba trùng chậm chạp không thối lui lời nói, chúng ta phải đợi tới khi nào, mới có thể đi ra ngoài?

Liền ở ta tâm lý chính nghi ngờ khi, lại chỉ thấy trắng nhọt đem chân xuống một miếng sàn nhà vén lên, hiện ra một cái đen thui cửa hang, về sau nhưng là đối với ta đạo: "Đây là một cái thông đi ra bên ngoài lối đi bí mật, các người bây giờ có hai cái lựa chọn, trực tiếp từ mật đạo rút lui, hoặc là mang theo con rắn này cùng đi, hết thảy đều xem các người lựa chọn. Ta đã đợi thời gian mấy chục năm, cũng không để bụng chờ lâu mấy ngày. Chỉ là, khả năng thân thể ta có chút không chịu nổi, nói không chừng ngày mai sẽ không tỉnh lại. Ta lo lắng là, nếu như lại tiếp tục mang xuống lời nói, này cái sự tình cuối cùng sẽ trở nên không bệnh tật mất."

Nghe được trắng nhợt lời nói, ta cau mày suy nghĩ một chút, ngay sau đó nhưng là nhìn Kim Yến một chút nói: "Người đi xuống trước dò đường, nhìn một chút tình huống, chắc chắn hết thấy an toàn, trở lại tìm ta."

Nghe được ta lời nói, Kim Yến quả quyết xuống đến trong mật đạo, thân ảnh biến mất rồi.

Thấy Kim Yến tiến vào, trắng nhợt đem mật đạo nắp đổ lên, về sau nhìn ta hỏi "Người rốt cuộc là tính toán gì?"

Tính toán gì?

Chính ta cũng có chút mơ hồ đâu rồi, xác thực nói, ta cũng không phải là không muốn tiếp thu con rắn kia, ta chẳng qua là cảm thấy tình huống trước mắt đi xuống làm này cái sự tình, tựa hồ có chút nguy hiểm.

Bất quá, nhìn dáng dấp trắng nhợt đã là quyết định chủ ý, cho nên, ta suy tư một chút, hay là đối với hắc gặt đầu một cái nói: "Người đã cố ý làm như thế, vậy bắt đầu đi, không có gì dễ nói."

"Được," nghe được ta lời nói, trắng nhợt lòng tràn đầy hưng phấn, ngay sau đó để cho ta khoanh chân ngồi xuống, mà chính hắc chính là đưa lưng về phía ta ngồi, để cho ta bắt hắc lại trên lưng con rắn kia đầu rắn.

"Chờ xuống ta sẽ cưỡng ép đem xà này bức cách thân thể ta, sau đó, nó hắc sẽ lập tức tìm mới gửi thế, mà người nhất định phải chết chết bắt được nó, không nên để cho nó chạy trốn, bởi như vậy lời nói, nó liền tất nhiên sẽ sống nhờ đến trên người của người. Người phải nhớ kỹ, một khi nó sống nhờ thành công, người phải dùng tinh thần lực và nó tinh thần lực tiến hành đối kháng, chỉ có người thắng được, mới có thể hướng ngược lại khống chế nó, nếu không lời nói, người thì sẽ cùng bên ngoài sáu người kia như thế, trở thành nó con rối," trắng nhợt nói với ta đạo.

Nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi cảm thấy một trận ngượng trọng, không biết tiếp theo sự tình rốt cuộc sẽ phát triển như thế nào.

Bất quá, lúc này, ta mắt lạnh nhìn trên đất Na Cái đến nắp mật đạo cửa vào, theo bản năng liền hỏi một bạch trưởng lão đạo: "Đã có mật đạo, tại sao người nhiều năm như vậy, vẫn luôn không hề rời đi? Này mật đạo là thông đến cái gì địa phương đi?"

Nghe được ta lời nói, một bạch trưởng lão thân thể theo bản năng một trận đi lang thang, ngay sau đó nhưng là đối với ta đạo: "Kia cửa ra chỉ là thông đến trong sơn cốc một người khác địa phương, có thể thoát đi những người này bao vây, nhưng mà còn không trốn thoát sơn cốc. Người khả năng còn không quá hiểu này Xích Nguyệt vực sâu địa hình, nơi này là đi vào dễ dàng đi ra ngoài khó khăn."

"Xích Nguyệt vực sâu?"

Trong nháy mắt, nghe được cái từ này hồi, ta có chút ngây dại.

Nguyên lai ta đã đến Xích Nguyệt trong vực sâu rồi sao? Như vậy, đã như vậy lời nói, gia gia bọn họ lại ở nơi nào? Thế nào vẫn luôn không thấy?

Chương 255: Xích Nguyệt vực sâu

Không nghĩ tới Kim Yển còn mang theo đại quy mô tính sát thương vũ khí đầu. Không biết nàng này lượm đạn từ nơi nào lấy, ta nhớ được những thứ kia bọn Tây cho chúng ta cung cấp trong vũ khí mặt tựa hồ không có đồ chơi này a. Chẳng lẽ là quốc nội mang ra ngoài? Nhưng mà cũng không khả năng a, vật này lên máy bay khi, nhất định sẽ bị kiểm tra an ninh đi ra.

Ngay tại ta chính nghi ngờ khi, Kim Yển nhưng là nói khẽ với ta nói: "Lúc tới sau khi, trấn trên thì có một bán nhà buôn súng ống đạn dược tiệm, ta ở bên trong mua một cái, các người cũng không biết."

Nghe nói như vậy, ta mới có chút hiểu. Bất quá, cũng thật thua thiệt nàng có thể ghen, lợi hại như vậy đồ vật, lại cho tới bây giờ mới lấy ra, chúng ta trước nhưng là nhiều lần tử lý đào sinh, thế nào khi đó không thấy nàng lấy ra?

Bất quá, như đã nói qua, bây giờ lấy ra, tựa hồ cũng không nhiều lắm chỗ dùng a, dù sao chỉ có một quả lựu đạn, không thể nào đem kia sáu cái Ngoại Tinh ba trùng toàn bộ đều nổ chết, huống chi chúng ta mục đích cũng không phải giết chết bọn họ, mà là khống chế bọn họ, cho nên nói, tình huống bây giờ, đối với chúng ta mà nói, có chút khó giải quyết, có chút tiến thoái lưỡng nan, không xuống được miệng cảm giác.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, đột nhiên phía sau chúng ta một bạch trường lão tiến lên trước một bước, chắn trước mặt chúng ta, về sau liền gặp được hấn nằm trên người mình cái đó đầu rắn, mắt lạnh nhìn trong sân sáu cái Ngoại Tinh ba trùng, trầm giọng nói: "Các người muốn làm cái gì? Ta cảnh cáo các người, nếu như còn dám bước lên trước, ta ngay lập tức sẽ chết con rắn này, cho các người chủng tộc lại cũng không cách nào kéo dài tiếp, có tin hay không?"

Nghe được một bạch trường lão lời nói, sáu người kia quả nhiên là sắc mặt

ngừng trọng, lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, về sau đều là ngừng lại, nhưng mà lại cũng không hề rời đi ý tứ.

Cái này ngay miệng, một người trong đó Quỷ Diện quái nhân, nhìn một bạch trưởng lão nói: "Trắng nhợt, ta khuyên người không muốn giãy giụa nữa rồi, hợp tác một chút, nói không chừng chúng ta có thể cân nhắc cho người tiếp tục sống tiếp, nếu không lời nói, người coi như là giấy giữa thế nào đi nữa, cuối cùng khẳng định đều vẫn là cái chết!"

"Hừ, ta đã sống lâu như vậy, chẳng lẽ biết sợ chết?" Trắng nhợt đại nghĩa lắm nhiên, không có nhượng bộ chút nào.

Cứ như vậy, thế cục lại trở nên có chút giằng co rồi.

Kia sáu cái Ngoại Tinh ba trùng rất hiển nhiên không nghĩ dễ dàng rời đi, nhưng là bọn hắn tốt xác thực không dám quá bức bách một bạch trưởng lão, cho nên, bất đắc dĩ, bọn họ lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau sau khi, đều là cười lạnh một tiếng, chỉ chỉ trắng nhợt nói: "Được, chúng ta đây liền cho người thời gian, nhìn một chút người rốt cuộc có thể chơi đùa đi ra cái trò gì. Ta bây giờ liền đem người này cái phòng đột ở đoàn đoàn bao vây đứng lên, ta xem các người ra không ra. Chờ chút chỉ cần không phải người trắng nhợt từ phòng này đi ra, hắc hắc, còn lại hết thảy cũng đều là giết chết không bị tội rồi!"

Kia Ngoại Tinh ba trùng đang khi nói chuyện, đột nhiên giơ tay lên một Chương Kích ở bên cạnh bò lổm ngổm Đại Hùng trên đầu, nhất thời kia Đại Hùng toàn thân co quắp một trận, ngay sau đó miệng phun máu tươi chết ở tại chỗ.

Thấy cái này tình trạng, chúng ta bất giác đều là mí mắt một trận nháy, trắng nhợt sắc mặt cũng trở nên có chút ngừng trọng, cánh tay cũng mơ hồ có chút run rẩy.

Nhưng mà, cái này cũng chưa tính, bởi vì, sẽ ở đó Ngoại Tinh ba trùng xuất thủ sau khi, đột nhiên liền gặp được hơn mười đạo bóng người nhảy vào trong sân, từng cái toàn bộ đều là Quỷ Diện quái nhân bộ dáng, về sau bọn họ tả hữu khai cung, đại khai sát giới, chỉ là trong nháy mắt, trong sân động vật đã là tuyên cáo Tuyệt Diệt, một cái không lưu, toàn bộ đều bị giết chết ở đương trường.

Giết hết những thứ kia động vật sau khi, những người đó lập tức tản ra bốn phía, đoàn đoàn đem nhà ở bao vây lại.

Đến lúc này, trắng nhọt bất đắc dĩ, đem cửa phòng vừa đóng, người sau đó xoay người nhìn ta cùng Kim Yến nói: "Không cần quá lo lắng, như vậy tình cảnh, ta trên căn bản cách mỗi vài năm cũng phải đổi mặt một lần, nhưng mà cuối cùng bọn họ hay là không dám đụng đến ta, điều này nói rõ bọn họ đối với ta là tuyệt đối kiêng kỵ."

Nghe nói như vậy, ta cùng Kim Yến tâm tình coi như là buông lỏng một chút, nhưng mà cũng lần nữa lâm vào nghi ngờ bên trong, đó chính là, nếu như những thứ này Ngoại Tinh ba trùng chậm chạp không thối lui lời nói, chúng ta phải đợi tới khi nào, mới có thể đi ra ngoài?

Liền ở ta tâm lý chính nghi ngờ khi, lại chỉ thấy trắng nhọt đem chân xuống một miếng sàn nhà vén lên, hiện ra một cái đen thui cửa hang, về sau nhưng là đối với ta nói: "Đây là một cái thông đi ra bên ngoài lối đi bí mật, các người bây giờ có hai cái lựa chọn, trực tiếp từ mật đạo rút lui, hoặc là mang theo con rắn này cùng đi, hết thảy đều xem các người lựa chọn. Ta đã đợi thời gian mấy chục năm, cũng không để bụng chờ lâu mấy ngày. Chỉ là, khả năng thân thể ta có chút không chịu nổi, nói không chừng ngày mai sẽ không tỉnh lại. Ta lo lắng là, nếu như lại tiếp tục mang xuống lời nói, này cái sự tình cuối cùng sẽ trở nên không bệnh tật mất."

Nghe được trắng nhợt lời nói, ta cau mày suy nghĩ một chút, ngay sau đó nhưng là nhìn Kim Yến một chút nói: "Người đi xuống trước dò đường, nhìn một chút tình huống, chắc chắn hết thấy an toàn, trở lại tìm ta."

Nghe được ta lời nói, Kim Yến quả quyết xuống đến trong mật đạo, thân ảnh biến mất rồi.

Thấy Kim Yến tiến vào, trắng nhợt đem mật đạo nắp đồ lên, về sau nhìn ta hỏi "Người rốt cuộc là tính toán gì?"

Tính toán gì?

Chính ta cũng có chút mơ hồ đâu rồi, xác thực nói, ta cũng không phải là không muốn tiếp thu con rắn kia, ta chẳng qua là cảm thấy tình huống trước mắt đi xuống làm này cái sự tình, tựa hồ có chút nguy hiểm.

Bất quá, nhìn dáng dấp trắng nhợt đã là quyết định chủ ý, cho nên, ta suy tư một chút, hay là đối với hắc gặt đầu một cái nói: "Người đã cố ý làm như thế, vậy bắt đầu đi, không có gì dễ nói."

"Được," nghe được ta lời nói, trắng nhợt lòng tràn đầy hưng phấn, ngay sau đó để cho ta khoanh chân ngồi xuống, mà chính hắc chính là đưa lưng về phía ta ngồi, để cho ta bắt hắc lại trên lưng con rắn kia đầu rắn.

"Chờ xuống ta sẽ cưỡng ép đem xà này bức cách thân thể ta, sau đó, nó hắc sẽ lập tức tìm mới gửi thể, mà người nhất định phải chết chết bắt được nó, không nên để cho nó chạy trốn, bởi như vậy lời nói, nó liền tất nhiên sẽ sống nhờ đến trên người của người. Người phải nhớ kỹ, một khi nó sống nhờ thành công, người phải dùng tinh thần lực và nó tinh thần lực tiến hành đối kháng, chỉ có người thắng được, mới có thể hướng ngược lại khống chế nó, nếu không lời nói, người thì sẽ cùng bên ngoài sáu người kia như thế, trở thành nó con rối," trắng nhợt nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi cảm thấy một trận ngượng trọng, không biết tiếp theo sự tình rốt cuộc sẽ phát triển như thế nào.

Bất quá, lúc này, ta mắt lạnh nhìn trên đất Na Cái đến nắp mật đạo cửa vào, theo bản năng liền hỏi một bạch trưởng lão nói: "Đã có mật đạo, tại sao người nhiều năm như vậy, vẫn luôn không hề rời đi? Này mật đạo là thông đến cái gì địa phương đi?"

Nghe được ta lời nói, một bạch trưởng lão thân thể theo bản năng một trận đi lang thang, ngay sau đó nhưng là đối với ta nói: "Kia cửa ra chỉ là thông đến trong sơn cốc một người khác địa phương, có thể thoát đi những người này bao vây, nhưng mà còn không trốn thoát sơn cốc. Người khả năng còn không quá hiểu này Xích Nguyệt vực sâu địa hình, nơi này là đi vào dễ dàng đi ra ngoài khó khăn."

"Xích Nguyệt vực sâu?"

Trong nháy mắt, nghe được cái từ này hồi, ta có chút ngây dại.

Nguyên lai ta đã đến Xích Nguyệt trong vực sâu rồi sao? Như vậy, đã như vậy lời nói, gia gia bọn họ lại ở nơi nào? Thế nào vẫn luôn không thấy?

Bất quá, bây giờ hỏi cái này chút ít cũng đã không có gì chỗ dùng, dù sao, cho dù là gia gia đi tới nơi này, chỉ sợ cũng không giúp được chúng ta bao nhiêu bận rộn, những thứ này Ngoại Tinh ba trùng cũng không phải là ông già có thể đối phó, ta bây giờ chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nhưng mà, bây giờ ta đối mặt một lựa chọn, đó chính là liên quan tới có tiếp nhận hay không một bạch trên người trưởng lão điều này Ngoại Tinh ba trùng vấn đề.

Cái vấn đề này để cho ta có chút quần quít, nói thật ra, ta thật lòng không phải là rất nguyện ý làm như thế, mặc dù con rắn kia Thất Thái sắc sỡ, rất có đặc điểm, nhưng mà vừa nghĩ tới nó hội trưởng đến trên người mình, mỗi ngày thịt vù vù, ở người trong quần áo ào, bốn phía nhúc nhích, này thật không phải bình thường hai như vậy chán ghét a.

Nhưng là, nếu như ta không chấp nhận con rắn này lời nói, lại cảm thấy khá là đáng tiếc, hơn nữa, trọng yếu nhất là, tựa hồ tiếp thu con rắn này sau khi, chúng ta chuyển này đi tới Úc Châu nhiệm vụ cũng sẽ hoàn thành, coi là là tìm được chữa trị Tổng tiểu Linh Nhân con người biện pháp, như vậy thứ nhất, chúng ta còn lại duy nhất mục đích chính là từ cái Xích Nguyệt vực sâu chạy đi, nói như vậy, chúng ta liền có thể đi xa cao, rời đi này cái địa phương, rốt cuộc không cần với những quý kia mặt quái nhân giao thiệp.

Lúc này, ta đột nhiên nghĩ đến một cái biện pháp rất tốt, đó chính là, dù sao con rắn này sống nhờ đến trên người của ta sau khi, cũng không phải mãi mãi sống nhờ, cho nên, ta tạm thời có thể thay một bạch trưởng lão đem nó thừa tiếp đó, sau đó mà, sau khi trở về, tìm tới thích hợp cơ hội, lại đem nó thanh trừ hết chứ sao.

Tâm lý nghĩ như thế, ta ngay sau đó đối với trắng nhọt gật gật đầu nói: "Tốt lắm, một bạch trưởng lão, việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh lên một chút bắt đầu đi, liền đem con rắn này giao cho ta đi."

Nghe được ta lời nói, một bạch trưởng lão gật đầu một cái, tiếp theo để cho ta nhắm lại con mắt, mưu đồ đi cảm thụ trong tay con rắn kia xúc cảm.

Không thể không nói, vảy rắn kia da cũng không phải là rất thô ráp, nó miếng vảy phi thường nhỏ bé, này đưa đến nó nằm ở trong tay, có chút trơn bóng cảm giác, còn có chút lạnh lạnh, tóm lại đây là rất bình thường một con rắn, không có gì quá mức kỳ lạ xúc cảm.

Sau đó, lúc này, ngay tại ta nhắm lại con mắt sau khi, lại đột nhiên cũng cảm giác được trong tay con rắn kia bắt đầu phi thường kịch liệt nhúc nhích.

Cái này tình trạng để cho ta cả kinh, theo bản năng trương mắt hướng con rắn kia cùng một bạch trướng lão sống lưng liên kết tiếp tục địa phương nhìn sang, như vậy nhìn một cái bên dưới, phương mới nhìn rõ con rắn kia sống nhờ tình trạng.

Nguyên lai, con rắn kia gần nửa đoạn thân thể đều là trực tiếp lớn lên ở một bạch trướng lão xương sống bên trong, bây giờ một bạch trướng lão chính là cả người căng thẳng, tựa hồ đang dùng sức đem nó ra bên ngoài bức bách.

Mà cái tình huống này xuống, kia Xà Hậu nửa đoạn thân thể cũng là từng điểm từ một bạch trướng lão da thịt phía dưới ra bên ngoài chui ra.

Bởi vì thân rắn một chút xiu rời đi, một bạch trướng lão sống lưng bên trên da thịt bị lôi kéo hé, đã là bắt đầu chảy ra có chút đen nhánh vết máu tới.

Sau đó, cũng liền ở ta chính có chút hiếu kỳ mà nhìn chăm chú kia Thất Thái sắc sở, đang từ một bạch trướng lão trong thân thể một chút xiu chui ra ngoài thân rắn khi, một mực nhắm mắt căn rằng dùng sức một bạch trướng lão đột nhiên trầm giọng nói: "Cẩn thận, nó muốn đi ra, người không muốn chiếu cố nhìn, chú ý bảo nguyên quy nhất, phòng thủ tâm thần mình, không nên bị nó ăn mòn."

" Được !"

Nghe nói như vậy, ta liền vội vàng gật đầu đáp ứng, thật ra thì nhưng chỉ là qua loa lấy lệ một chút, trên thực tế cũng không có nhắm mắt ngưng thần, phản mà là tiếp tục nhìn kia một chút xiu trơn tuột đi ra thân rắn, muốn

nhìn một chút con rắn kia thân sau khi đi ra, sẽ là hình dáng gì.

Cái này ngay miệng, cái điều Thất Thái Quái Xà thật đúng là giãy giụa tới cực điểm, thân thể hằn véo hai cái vòng, không ngừng run rẩy, xem bộ dáng là phi thường thống khổ, sau đó nó thậm chí còn có nó vậy không có răng miệng liều mạng cắn trong tay ta.

Không thể không nói, lúc ấy ta nhìn con rắn kia đáng thương đáng vẻ, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng ra này lại chính là trong truyền thuyết Ngoại Tinh Nhân, không phải là Ngoại Tinh Nhân, hơn nữa còn là thao Khống Địa cầu sinh vật vào Hóa Thần cấp tồn tại.

Ta không biết loại sinh vật này rốt cuộc đến từ cái gì địa phương, bất quá, ta có thể tưởng tượng là, ở bọn họ chính mình trên tinh cầu, nhất định có rất nhiều phi thường quái dị sinh vật, này Quái Xà chắc hẳn cũng chỉ là trong đó tương đối phổ thông một loại mà thôi.

Lúc đó, tâm lý nghĩ như thế, ta không tự chủ là có chút bận tâm, luôn cảm thấy liên coi như chúng ta có thể thu phục những thứ này Ngoại Tinh ba trùng, nhưng mà, có ở đây không lâu đem tới, rất có thể sẽ lần nữa gặp phải càng thêm lợi hại, càng khó có thể đối phó sinh vật ngoài hành tinh, thật không biết được khi đó, nhân loại cần phải làm như thế nào.

"Kỷ nha —— "

Lúc này, liền ở ta tâm lý đang lúc suy tư sau khi, đột nhiên, một tiếng the lương tiếng thét chói tai truyền tới, ngẩng đầu nhìn lúc, bất ngờ phát hiện con rắn kia đã hoàn toàn từ một bạch trường lão trong thân thể trơn tuột đi ra.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, con rắn kia trơn tuột sau khi đi ra, cái đuôi kia bên trên, bất ngờ còn có một cái đầu rắn, hơn nữa cái này đầu lưỡi

là đỏ như màu máu, trên đầu mọc đầy màu đỏ thịt sắc đậm tủa, sau đó miệng kia mặt răng nanh bén nhọn, trên đầu thậm chí còn có một đôi không ngừng chuyển động màu đen con mắt.

Sau đó, kia đầu sau khi đi ra, lập tức liền vừa nghiêng đầu, hướng thẳng đến trên người của ta cắn xuống dưới.

Lúc đó, ta theo bản năng hất tay một cái, trực tiếp đem con rắn kia té đánh ở trên mặt đất, sau đó liền nghe được "Ba" một tiếng, con rắn kia bị đập đến có chút như nhũn ra, trên sàn nhà để lại một vũng lớn huyết dịch.

Thấy cái này tình trạng, ta đem con rắn kia lần nữa nhắc tới, kết quả lại phát hiện nó tựa như ư đã chết như thế, cái này không do để cho ta có chút tò mò, không biết vật này là thể nào.

Lúc này, ta nhìn con rắn kia, liền có chút tò mò, người này thể nào có hai cá đầu, ta nhớ được trước kia cái mặt quỷ quái nhân bị ta xong rồi đảo sau khi, từ trong cơ thể hẳn chui ra ngoài màu sắc rực rỡ Quái Xà, chỉ có một đầu a, còn có chính là kia hồ ly quái trong cơ thể bắt con rắn nhỏ, cũng là chỉ có một đầu a.

Chẳng lẽ, đây chính là hoàn toàn thể Ngoại Tinh Quái Xà cùng những thứ kia không phải là hoàn toàn thể Quái Xà giữa khác nhau?

Phỏng chừng chính là có chuyện như vậy, nhưng mà, bây giờ nó đáng vẻ quá xấu rồi, ta có chút khó mà tiếp nhận a, huống chi, bây giờ nó tựa hồ bị ta té chết, này tiếp đó, ta phải làm sao đây?

Sau đó, vừa lúc đó, liền nghe được "Cô đông" một tiếng vang nhỏ, xoay người lại nhìn lên, mới phát hiện một bạch trưởng lão đã nằm rạp người nằm trên đất, thân thể tựa hồ phi thường suy yếu.

Thấy cái này tình trạng, ta không khỏi lòng tràn đầy lo âu, nhưng mà, ngay sau đó, lại chỉ thấy một bạch trưởng lão phất sức ngẩng lên tay, đem một cái bọc nhỏ khóa bỏ vào ta bên chân, về sau là là hướng ta nói: "Đây là kia Xà Nhân con người cùng rằng, bây giờ người có thể nhận lấy nó. Ta nhiệm vụ hoàn thành, chúc người nhiều may mắn, hy vọng người có thể thật tốt lợi dụng con rắn này, vì nhân loại khai sáng một cái mới kỷ nguyên."

Lão đầu tử đang khi nói chuyện, chậm rãi thở ra một hơi, nhắm lại con mắt, ta theo bản năng khom người tại hắn trước lỗ mũi thử một chút, mới phát hiện cư nhưng đã không có khí tức.

Không muốn đến lão nhân gia liền chết như vậy, này quả là làm cho ta có chút buồn bã rồi, đồng thời cũng đúng lão nhân gia tràn đầy kính nể, hắn đây cũng tính là vì nhân loại tương lai, hy sinh quý báu sinh mệnh rồi.

Chỉ tiếc là, đối với lão nhân gia quan điểm, ta nhưng cũng không là rất đồng ý, dù sao, một cái chính là con rắn nhỏ, làm sao có thể đủ thay đổi nhân loại tương lai?

Nhân loại mặc dù thể chất yếu ớt, nhưng mà, nhân loại tương lai, hay là đóng khiến nhân loại chính mình đi.

Về phần con rắn này, ta ngược lại là có thể tiếp thu đi xuống, chính là không biết nó có còn hay không khí tức.

Ngay sau đó, ta tâm lý nghĩ như thế, theo bản năng đem con rắn kia nói cao hơn một chút, khiến nó máu đầu nhắm ngay ta khuôn mặt, sau đó muốn nhìn một chút nó có còn hay không khí tức.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, xà này lại chỉ là giả chết, lúc ấy ta xách hắn lên sau khi, nó đột nhiên cái miệng, lại là thoáng cái cắn lấy rồi trên mặt ta.

Cái này tình trạng để cho ta một trận kinh ngạc, theo bản năng đưa tay muốn đem nó xé ra, nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này ta lại chỉ cảm thấy đầu não một trận choáng váng, khuôn mặt cũng biến thành chết lặng, cuối cùng cả người cũng tê dại, xà này lại có độc!

Nhưng mà, rất kỳ quái là, ta mặc dù trúng độc, nhưng là ta lại không có hôn mê, chỉ không di chuyển, sau đó cứ như vậy kinh ngạc nhìn đứng ở nơi đó, mà con rắn kia thuận lợi sau khi, rất nhanh thì giãy dựa thân thể, muốn từ trong tay của ta tránh thoát, nhưng mà đáng tiếc là, lúc này trong tay ta nắm chặt rất chặt, cho nên nó cố gắng nửa ngày cũng không có thể kiểm cởi, cuối cùng, để cho ta có chút tan vỡ là, tên khốn này dưới tình thế cấp bách, cuối cùng cũng đến máu đầu, hướng miệng ta mặt chui vào.

Không thể không nói, lúc ấy ta nghĩ rằng từ bỏ ý định đầu có, miệng ta mặt nhưng là còn có cảm giác, cho nên lúc đó ta cũng cảm giác một cục thịt vù vù đồ vật, từng điểm chen chúc vào, sau đó ta cảm giác vật kia rất máu tanh, rất khổ sở, trọng yếu nhất là, nó còn không ngừng đang run rẩy đến.

Ta cũng vậy thật đáng chết, mới vừa rồi giãy giụa khi, chính mình đem miệng cho trương khai, sau đó sau khi trúng độc vẫn như vậy giương.

Lúc này, ta thật là hy vọng mình có thể nhúc nhích một chút, sau đó ta liền có thể một cái đưa cái này quỹ đồ vật cho cắn đứt.

Nhưng mà, bất đắc dĩ là, ta không nhúc nhích được, cho nên, lúc ấy ta chỉ có thể trơ mắt nhìn con rắn kia một chút xiu chui vào miệng ta mặt đi, cuối cùng cả người đều banh trực, vẫn còn ở dùng sức đi vào trong chui.

Sau đó, cùng lúc đó, ta tâm lý đột nhiên nghĩ tới một cái phi thường kinh sợ sự tình, đó chính là, xà này có phải hay không cũng không phải là thể nào cũng phải sống nhờ ở người xương sống bên trên? Nó có phải hay không

cũng có thể sống nhờ ở người miệng mặt, hoặc là trên mặt?

Cái này, nó bây giờ là không phải là muốn sống nhờ ở miệng ta mặt?

ĐxxCM, này có thể sao được?

Nó này muốn thật là sống nhờ thành công, ta đây sau này làm sao bây giờ? Mỗi ngày trong miệng ngậm một con như vậy Thất Thái Quái Xà khắp nơi đi lang thang? Ta đây là hù dọa người khác đâu, hay là chán ghét chính mình đây?

Xong đời, bây giờ nhìn đáng vẻ, vật quý này tựa hồ chính là đang đánh cái này chú ý a, ta phải thế nào mới phải?

Ngay sau đó, ta một cả trái tim hoàn toàn là nắm chặt rồi, thân thể cũng có chút run rẩy, kinh ngạc nhìn trợn mắt nhìn con rắn kia thân thể, không tránh khỏi liên ở tâm lý từng trận quái khiêu, hy vọng tên khốn kia có thể đổi cái địa phương, ít nhất không muốn sống nhờ ở trong miệng, hắn đây mẹ, thật là ác tâm!

Chương 256: Xích Nguyệt vực sâu (hai)

Không nghĩ tới sự tình phát triển chuyển tiếp đột ngột, vốn là ta còn tưởng rằng kia cái Quái Xà đã bị ta té chết đâu rồi, kết quả vật quý này không hổ là IQ cao động vật, cho nên, nó trước căn bản chính là đang giả chết, sau đó, bây giờ nó đuổi kịp cơ hội, ngay lập tức sẽ cắn ta một cái, để cho ta trúng nó độc. lwxs 520|

Lúc này ta, toàn thân chết lặng cứng đờ, há to miệng đến, sau đó kia Quái Xà cuối cùng làm ra một món làm người ta tức lộn ruột sự tình, nó bắt đầu hướng miệng ta trong chui.

Này có thể nhường cho ta thế nào chịu được? Thật may ta hai tay như cũ gắt gao khăng đến thân thể hăn, khiến nó không có cách nào tránh thoát, nếu không lời nói, phỏng chừng nó đã chui vào ta trong bụng.

Nhưng mà, ta tựa hồ cao hứng quá sớm rồi, bởi vì, chỉ chốc lát sau, ngay tại ta con mắt nhìn soi mói, ta đột nhiên thấy kia Quái Xà bên ngoài thân miếng vảy cùng lớp da bắt đầu một chút xúu kiếm hé đến, về sau, để cho ta hoàn toàn tan vỡ là, nó lại là bắt đầu lột da rồi.

Lần này, ta thật đúng là bị nó đánh bại, bởi vì nó lột da sau khi, thân thể rất nhanh thì từ trong tay của ta trơn tuột rồi đi ra, sau đó cả người nó, lập tức cũng chui vào miệng ta mất đi.

Lúc đó ta rõ ràng cảm giác giọng một trận đau nhói, có vật thể trượt vào rồi ta trong dạ dày, sau đó mới nhìn trong tay của ta, lại chỉ còn lại một cái Thất Thái sắc sỡ Xà Bì rồi.

Lần này có thể làm sao bây giờ?

Ngay tại ta cả kinh tê cả da đầu khi, đột nhiên liền cảm giác mình trong dạ dày một trận phiến giang đảo hải, về sau lục phủ ngũ tạng tựa hồ cũng bị

người bắt lại một dạng lập tức đau đến ta bấp thấp toàn thân cũng căng thẳng, trên trán rỉ ra từng viên lớn mồ hôi hột.

Cái này tình trạng rất rõ ràng là kia cái Quái Xà đang làm quái, nó tựa hồ bắt đầu sống nhờ.

Lúc này ta phải làm sao cho phải?

Ta không biết làm sao, sau đó kia đau nhức một * đánh tới, cuối cùng ta thật sự là không kiên trì nổi, không tránh khỏi hai mắt tối sầm lại, sau đó cả người cũng tê liệt ngã xuống trên sàn nhà, hôn mê đi.

Sau đó, ta không biết mình hôn mê bao lâu thời gian, tóm lại, trong sương mù, ta vẫn cảm thấy chính mình giống như cái rắn một loại trên đất giầy dụa, không ngừng thuế biến đến, ngay từ đầu một cái con rắn nhỏ, nhưng theo sau mỗi một lần thuế biến, trên người màu sắc cũng gia tăng một loại, cho đến cuối cùng, lột xác bảy lần, mà thân thể cũng biến thành Thất Thái sắc sỡ bộ dáng, trang nghiêm cùng cái đó Quái Xà giống nhau như đúc, sau đó ta đột nhiên đến cái gì, cảm giác mình thân thể tựa hồ là bị kia Quái Xà chiếm cứ cùng khống chế, sau đó ta đột nhiên giật mình tỉnh lại, không ngờ phát hiện trước mặt là một mảnh Thương Mang Sơn dã, mà ta cứ như vậy lẳng lẳng nằm ở trên một khối nham thạch.

Sắc trời thâm trầm, mệnh mệnh Khung lung xuống, một mảnh Hoàng Sa từ từ, cách đó không xa là một tòa đứng sừng sững ở trong biển cát Thạch đầu sơn, lúc này kia trên đỉnh núi, chính đứng bình tĩnh đến một đạo nhân ảnh.

"Người đã tỉnh?"

Mặc dù cự ly này bóng người có chút xa, nhưng mà nhưng không biết tại sao, người kia thanh âm vẫn là vô cùng rõ ràng mà truyền đến lỗ tai ta trong, sau đó từ thanh âm kia phân biệt, lại mới phát hiện đó là một nữ

nhân.

Ta có chút khốn hoặc đứng dậy, hướng hòn đá kia dưới núi đi tới, càng ngày càng gần, càng ngày càng thấy rõ nữ người thân ảnh, lúc này mới phát hiện nàng toàn thân áo trắng, ở trong gió phiêu kéo, tóc dài màu đen, cũng là Bắc Phong thối không ngừng chiêu diêu đến, mà nàng mặt mũi, lại là một loại kinh tâm động phách mỹ, tỉ mỉ tinh xảo ngũ quan, giống như sứ ngọc một loại da thịt, thật dài cổ, nhỏ cặp mắt khép hờ, xinh xắn môi, toàn thể làm cho người ta cảm giác, thoáng như một bức tranh.

"Người là ai?" Ta ngửa đầu nhìn cô gái kia, tâm lý có chút hiếu kỳ.

"Bây giờ là nên kết thúc lúc, người chuẩn bị đánh như thế nào?" Nữ nhân không có xem ta, như cũ nhắm hai mắt, nhưng là lại nói ra một cái vô cùng kỳ quái lời nói.

Lúc đó, nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là một trận ngạc nhiên, không tránh khỏi cau mày hỏi nàng nói: "Ta tại sao phải cùng người đánh? Hơn nữa, người như vậy nhu nhược đáng vẻ, người cảm thấy người lớn đến qua ta?"

"Vĩnh viễn không muốn chỉ nhìn sự vật mặt ngoài, " nghe được ta lời nói, nữ nhân cười lạnh một tiếng, đột nhiên từ cao mấy trượng trên ngọn núi nhảy xuống, giống như mảnh nhỏ lá cây một loại nhẹ nhàng, lẳng lặng rơi vào trước mặt của ta, "Người thật cảm thấy ta rất nhu nhược sao?"

"Được rồi, những thứ này cũng không trọng yếu, ta bây giờ muốn biết là, nơi này là cái gì địa phương, còn nữa, người là ai, còn có chính là, ta vì sao lại ở chỗ này, ta thế nào?" Ta nhìn người đàn bà hỏi.

Nghe được ta lời nói, nữ nhân cũng không trả lời ta, ngược lại là chậm rãi xoay người, đưa tay theo bản năng vuốt ve bên người đỉnh núi, về sau

nhưng là đón quất vào mặt tới gió lạnh, có chút cảm thán nói: "Biết không? Ta cả đời này, đã từng thay đổi qua vô số thân thể, nhưng mà, chỉ có lần này, coi như là hoàn toàn tiến vào thân thể Linh Khiếu, tới tinh thần trong không gian, này còn nhiều hơn nhiều cảm tạ người."

Ngay sau đó, nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi tâm lý trầm xuống, tựa hồ có hơi hiểu được.

Nữ nhân này chính là kia Thất Thái Quái Xà!

Nàng là kia Ngoại Tinh ba trùng tinh thần hình ảnh, mà chúng ta bây giờ thật sự ở địa phương, chính là ta thế giới tinh thần, nàng bây giờ muốn tranh với ta đoạt đối với cái này đời Giới Chủ đạo quyền!

Ta, ta phải làm sao cho phải?

Từ mới vừa rồi nàng biểu hiện đến xem, nàng tựa hồ vô cùng cường đại, cho nên, nếu quả thật đánh lời nói, ta khả năng căn bản thì không phải là nàng đối thủ.

Chẳng lẽ ta muốn đem thế giới tinh thần chấp tay muốn cho, muốn cho nàng thuận lợi khống chế ta hết thảy, chiếm giữ ta hết thảy, sau đó, chính ta nhưng là trở thành nàng nô lệ cùng công cụ?

Tuyệt không có khả năng này!

Lúc đó tâm lý nghĩ như thế, ta theo bản năng liền lặng lẽ đưa tay từ bên cạnh sờ nổi lên một tảng đá, chuẩn bị nhắm ngay cô gái kia sau ót tới thoáng cái, để cho nàng trực tiếp nằm vật xuống lại nói.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, cô gái kia nhưng là khẽ mỉm cười, liền chuyển thân cũng không có xoay người, liền đối với ta nói:

"Người tìm vũ khí trước, đứng đầu hạo nhìn rõ ràng kia vũ khí rốt cuộc là cái gì."

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là cả kinh, thấy nàng đã phát giác ta cử động, sau đó ta ngay cả vội vàng lui về phía sau hai bước, về sau cúi đầu nhìn một cái trong tay đá, không ngờ phát hiện đó lại là một khối tương tự bọt biển đồ vật bình thường, đồ chơi này đừng nói là đập chết người rồi, phỏng chừng muốn đem người đánh đau đều khó khăn.

Đây là chuyện gì xảy ra? Mới vừa rồi ta rõ ràng là sờ một tảng đá a, thế nào biến thành bọt biển rồi hả?

Sau đó, ngay tại ta chính nghi ngờ khi, đột nhiên cũng cảm giác một trận hòa phong quét vào mặt, ngay sau đó nhìn lại bốn phía lúc, lại phát hiện chung quanh đều thay đổi giống nhau.

Thanh sơn lục thủy vờn quanh, màu xanh biếc như ngọc bãi cỏ, tán lặc trong đó tinh điểm hoa nhỏ, vô vô cánh di chuyển con bướm, hết thảy đều là như vậy đẹp mắt cùng mê người, đỉnh đầu càng là ánh nắng ấm áp chiếu khắp, cả thế giới cũng để cho người có chút say khướt, lười biếng.

Nữ nhân như cũ đứng trước mặt ta, mà ta như cũ nắm một khối bọt biển đứng ở sau lưng nàng, hai ta vị trí không có thay đổi, nhưng mà thế giới cũng đã thương hải tang điền, xảy ra to lớn biến thiên.

"Bây giờ nhìn lại, hay là ta đối với nơi này không chế năng lực mạnh hơn một chút, " nữ nhân tự nhủ thấp giọng nói.

"Người muốn như thế nào?" Lập tức ta trợn mắt nhìn cô gái kia nói: "Ta cảnh cáo người này Ngoại Tinh ba trùng, tốt nhất rút ra khỏi thân thể ta, nếu không lời nói, ta một ngày nào đó sẽ để cho người hối hận!"

"Ừ ? Kỳ quái a, không phải là chính người cam tâm tình nguyện bị ta sống nhờ sao?" Nghe được ta lời nói, nữ nhân chậm rãi xoay người mặt ngó ta, nhưng là lại như cũ nhắm đến con mắt, cũng không có mở ra, về sau liền nghe được nàng nói: "Người và cái đó Tử Lão Đầu ở, không phải là đều đã thảo luận xong chưa? Để cho ta sống nhờ đến trên người của người, sau đó người nghĩ biện pháp mang theo ta chạy ra khỏi Xích Nguyệt vực sâu, sau đó đem ta lấy đi trong phòng thí nghiệm nghiên cứu, lợi dụng ta cải tạo gen nhân loại, khiến nhân loại mở ra một cái mới kỷ nguyên, các người không phải là cũng cũng định xong chưa? Thế nào bây giờ người nhưng là đổi ý?"

Nữ nhân lời nói để cho ta ghen một cái, theo bản năng ném tới tay Caspian Sea miên, về sau nhưng là nhìn nàng nói: "Chúng ta là có như vậy kế hoạch, nhưng là chúng ta nói là để ta làm khống chế người, mà bây giờ sự tình phát triển thật giống như cùng kế hoạch có chút không giống."

"Thật sao? Chẳng lẽ người không biết này cái sự tình bản thân liền có nguy hiểm sao? Sống nhờ sau khi, rốt cuộc do ai chiếm cứ chủ đạo, bản thân này liền mỗi người có một nửa tỷ lệ, người bây giờ chỉ là vận khí không tốt mà thôi, này lại có thể trách ai?" Người phụ nữ nói. Nàng lúc nói chuyện, con mắt vẫn là nhắm.

"Người tại sao một mực nhắm đến con mắt?" Ta có chút ít tò mò nhìn nàng hỏi.

"Người chẳng lẽ quên rồi sao? Ta không có con mắt a, cái đó lão đầu tử đã sớm đem ta con mắt móc hết, người không phải là cũng nhìn thấy sao?" Nữ nhân nói tới chỗ này, trương mở con mắt, sau đó ta bất ngờ thấy hai cái đen Sắc Không động, kia tình trạng cực kì khủng bố.

Sau đó, ngay tại ta chính nghi ngờ ngay miệng, nữ nhân đột nhiên lại há hốc miệng ra, sau đó ta liền thấy nàng vậy không có răng, Anh vậy khoang miệng.

"Ta cũng không có răng, tóm lại, kia lão đầu tử đem trên người của ta có công kích tính đồ vật, đều đã thanh trừ hết rồi, " đàn bà nói chuyện đang lúc, tốt nhắm lại con mắt.

Lúc này, nhìn lên trước mặt nữ nhân, ta đột nhiên có một loại rất kỳ quái ý tưởng, theo bản năng hỏi nàng nói: "Người hận hấn sao?"

Nghe được ta lời nói, nữ nhân hơi nghi hoặc một chút mà nhú mày một cái nói: "Hận hấn? Từ đâu nói tới? Vốn là ta sống nhờ đến trên người hấn, chính là không yên lòng, sau đó bị hấn khống chế, hấn không có giết chết ta, liền đã coi như là ban ơn, ta tại sao phải hận hấn?"

Không nghĩ tới nàng cư nhiên như thế sáng suốt, không hổ là IQ cao động vật, nhưng là bây giờ ta làm sao bây giờ?

Ngay sau đó ta ở tâm lý suy nghĩ một chút, không tránh khỏi liền nói với nàng: "Người xem, ta có một đề nghị, chúng ta có thể hay không sống chung hòa bình? Ta khống chế thân thể ta, người cũng khống chế thân thể người, cái đó cái gì, tóm lại, chúng ta nước sông không đáng nước giếng, người thấy có được hay không?"

"Này sợ rằng không quá có thể, " nữ nhân có chút chán nản cũng thở dài một cái nói: "Người không hiểu thân thể chúng ta cấu tạo, xác thực nói, thật ra thì chúng ta cũng không phải là ổn định sinh vật thể, cho nên, chúng ta nhất định phải sống nhờ mới có thể sống sót. Mà một khi hoàn thành sống nhờ, sẽ cùng gửi thể dung hợp vào một chỗ, đặc biệt là cùng bọn chúng trung xu thần kinh liên tiếp, như vậy thứ nhất, chúng ta trong đầu phát ra chỉ thị, liền sẽ điều khiển tự động gửi thể thân thể, mà lúc này đây, gửi thể muốn khống chế thân thể, sẽ cùng chúng ta tạo thành mâu thuẫn. Cứ như vậy, liền tất nhiên tạo thành tranh đoạt, sau đó, cuối cùng rốt cuộc là ai lấy được quyền khống chế, thì nhìn ai thần kinh tín hiệu mạnh hơn, ngoài ra

còn có một chút chính là, một khi chúng ta không thể khống chế gửi thể, gửi thể thần kinh tín hiệu sẽ hướng ngược lại chiếm đoạt chúng ta Tinh Thần Hệ thống, đối với chúng ta tạo thành hướng ngược lại khống chế, đây chính là sống nhờ thất bại."

Nguyên lai sự tình là có chuyện như vậy, nhìn như vậy đến, ta vẫn chưa có hoàn toàn mất đi cơ hội a.

Ngay sau đó ta tâm lý nghĩ như thế, không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút mà nhìn người đàn bà nói: "Người tại sao phải nói cho ta biết những thứ này? Người thật giống như không sợ chút nào ta đối với người tạo thành hướng ngược lại khống chế a."

"Ta không phải là không sợ hãi, mà là bởi vì người tuyệt đối không thể đối với ta tạo thành hướng ngược lại khống chế, " đàn bà nói chuyện đang lúc, có chút tự phụ mà khẽ cười một cái, tiến lên nhẹ khẽ vuốt vuốt ngực ta thang, đối với ta nói: "Ta đều đã cùng người nói, lần này sống nhờ, là ta từ lúc sinh ra tới nay, thành công nhất một lần, bởi vì ta là trực tiếp từ người lục phủ ngũ tạng bắt đầu thấm vào, cuối cùng hoàn toàn phụ ở người trung xu thần kinh bên trên, như vậy thứ nhất, ta phát ra tinh Thần Tín số hiệu đem sẽ đạt tới mạnh nhất. Dưới tình huống này, Phổ Thông Nhân Loại thần kinh tín hiệu là tuyệt đối không cách nào mạnh hơn chúng ta, hơn nữa, nếu như ta tình nguyện lời nói, ta có thể cản trở người đại não, trực tiếp đưa người toàn thân cũng hoàn toàn khống chế được, người có thể ngay cả tự mình ý thức cũng sẽ biến mất."

Nữ nhân nói xong lời nói, có chút ngoạn vị sờ một cái ta cằm nói: "Đúng rồi, người thời gian không nhiều lắm, cho nên, người chính là thật tốt hưởng thụ một chút người còn thừa lại một chút thời gian đi, đây là người duy nhất còn có thể nắm giữ tự mình ý thức khi."

Thật là tốt cái hố a!

Lúc này, ta ngược lại là có chút thống hận trắng nhợt rồi.

Người này, nếu như không phải là hăn, ta làm sao biết luân lạc tới loại kết cục này?

Ngay sau đó ta thật mặt khóc lòng đều có, còn kém quỳ xuống cầu khẩn cô gái kia không nên đem ta hoàn toàn khống chế được.

Nhưng mà, lúc này, ta cũng biết hết thấy các thứ này cũng là không có khả năng, cô gái kia tuyệt đối không có bỏ qua cho ta ý tứ, cho nên, ta duy nhất còn lại cảm giác, đó chính là tuyệt vọng.

Bất quá, người thường thường sẽ ở tuyệt vọng khi bộc phát ra cường đại cầu sinh *, cho nên, lúc này, ta theo bản năng siết chặt quả đấm, răng cũng cắn khanh khách vang, về sau ta đột nhiên một quyền hướng nữ nhân kia đánh tới, nhưng không nghĩ cô gái kia bóng người trong nháy mắt liền cách xa ta, về sau liền nghe được nàng phát ra một tiếng cười khẽ nói: "Xem ra người còn chuẩn bị cuối cùng phản kháng một chút chứ sao. Đã như vậy, ta đây liền cho người thua đến tâm phục khẩu phục đi!"

Đàn bà nói chuyện đang lúc, chỉ là khoát tay, nhất thời một cái Thất Thái sắc sở Cự Xà đột nhiên từ trong đất chui ra ngoài, thoáng cái liền đem ta chết tử địa quần lấy, để cho ta hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích.

"Nhìn thấy không? Đây chính là ta lực lượng, người hoàn toàn không cách nào đối kháng, hiểu không?" Nữ nhân nói với ta nói.

Lúc này, ta thực sáng khoái hồng mắt.

Nữ nhân kia quả nhiên là quá mạnh mẽ, ta hoàn toàn không có cách nào cùng nàng đối kháng.

Làm sao bây giờ? Ta phải làm sao cho phải? Thật kết thúc như vậy sao?

Không, tuyệt đối không được, ta muốn phản kháng!

Đúng rồi, ta muốn phản kháng, ta còn có cơ hội, bởi vì, ta cũng không là người bình thường, ta đã từng hấp thu qua Long Bạt máu cốt, trong cơ thể ta không chỉ chỉ là có người bình thường lực lượng, ta còn có mạnh hơn Long Khí cùng Hạng Bạt quý khí, không đủ nhất, ta là Long Ngự đời sau, ta tăng tổ mẫu ăn rồi Long Ngự đầu, Tăng Tổ Phụ nói qua tám mươi năm sau sẽ phát, lời này hẳn vừa vận ứng ở trên người của ta, cho nên ta tuyệt đối không đơn thuần chỉ có được một tí tẹo như thế lực lượng.

Tỉnh táo, muốn tỉnh táo lại, hồi tưởng trước tiến vào chiến đấu Hóa Cảnh trạng thái, khi đó không phải là cảm ứng được trong cơ thể chứa đến đặc thù hơi thở sao?

Nếu trước thật thể khi, có thể cảm nhận được cổ khí tức kia, vậy bây giờ ở thế giới tinh thần trong, hẳn như thế cũng có thể cảm ứng được!

Ngay sau đó, ta trong lòng nghĩ như vậy đến, không cảm thấy là nhắm lại con mắt, bảo nguyên quy nhất, mưu đồ đi cảm thụ lưu chuyển ở thân thể của mình chung quanh đặc thù khí tức, sau đó, rất nhanh, ta liền phát hiện vô hình trung, có một cổ Thanh Phong ở bên cạnh ta lẩn quẩn, về sau ta theo bản năng kêu gọi về này sức gió, đúng như dự đoán, gió kia trong nháy mắt ngưng tụ đến ta trong thân thể, vì vậy, trong nháy mắt, ta đột nhiên trương mở con mắt, bất ngờ phát hiện tại trên cánh tay mình cuối cùng dài ra một tầng màu xanh miểng vậy, ngay tại lúc đó, trên mặt tựa hồ cũng nhiều nếp nhăn, đưa tay sờ một chút, mới phát hiện hai má trên, cũng là miểng vậy trùng điệp.

Đây là Long Khí gia thân!

Nhất thời, ta một trận hưng phấn, theo bản năng một tiếng rống to, trong nháy mắt liền tránh thoát cái điều quần ta Đại Xà, sau đó ta bắt lại kia Đại Xà cái đuôi, trực tiếp đem nó trở thành roi, hướng nữ nhân kia quất tới.

Rất hiển nhiên, nữ nhân hoàn toàn không nghĩ tới ta lại đột nhiên bộc phát ra như vậy lực lượng, cho nên lúc đó nàng vẻ mặt tất cả đều là khiếp sợ.

Bất quá, rất nhanh, nàng cũng kịp phản ứng, theo bản năng ngoắc tay, trong tay của ta Đại Xà cuối cùng hư không tiêu thất rồi, về sau, nàng lại lật tay một cái, trong nháy mắt đỉnh đầu tối sầm lại, gương mặt nhìn lên, mới nhìn thấy một khối to Đại Nham thạch chính hướng ta nện xuống tới.

Thấy cái này tình trạng, ta vội vàng hướng bên trong nhào lên, lập tức nham thạch kia ầm ầm rơi xuống đất, to lớn lực trùng kích, thậm chí chấn mặt đất đều có chút rung động.

"Người chỉ có những chiêu thức này sao? Đáng tiếc!" Lúc này, ta lần nữa nhặt tự tin, không tránh khỏi xoay mình từ dưới đất nhảy lên, về sau liền mũi tên nhọn một loại hướng nữ nhân kia vọt tới.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, cô gái kia tốc độ cuối cùng còn nhanh hơn ta, xác thực nói, là nàng hoàn toàn khống chế nơi này không gian, cho nên, mặc kệ ta tốc độ thật là nhanh, ta cùng nàng giữa khoảng cách, từ đầu tới cuối duy trì đến xa ba trượng đáng vẻ.

Cái này tình trạng để cho ta có chút bất đắc dĩ, không biết nên làm thế nào mới tốt, cuối cùng chỉ có thể là bất đắc dĩ ngừng lại, sau đó chỉ nữ nhân kia nói: "Có loại cứ tới đây đánh, đừng chạy."

"Ha ha, người thật giống như rất thích đánh nhau, đã như vậy, ta đây liền lại người tâm nguyện, " đàn bà nói chuyện đang lúc, đột nhiên hai tay hợp

lại, về sau nhướn mày một cái, quát một tiếng nói: "Rắn Ma giáng thế!"

Nhưng theo sau nữ nhân tiếng nói rơi xuống, nhất thời bốn phía hết thảy đều trở nên có chút vẩn vọ, vô hình trung, từng trận cơn lốc bão táp, chỉ chốc lát sau, làm gió lớn cùng bụi mù tản đi, lại trước mắt lúc, ta không tránh khỏi tự hữu điểm tâm hư rồi.

Lúc này, ở trước mặt ta, nhưng là đứng một người cao một trượng có thừa, toàn thân che lấp miếng vảy, mặc khôi giáp, diện mục xấu xí, mắt lộ hung quang, phía sau lôi kéo một cái đuôi, trong tay xách một thanh không lồ lưỡi hái quái nhân.

Kia quái nhân mắt lạnh nhìn ta, sau đó không nói hai lời, đột nhiên bóng người chợt lóe, đã bức gần đến trước mặt của ta, về sau trong tay lưỡi hái, như cùng Tử Thần chi cửa một dạng hướng trên người của ta chém xuống dưới.

Chương 257: Xích Nguyệt vực sâu (ba)

Đây chính là cái gọi là Xà Ma sao?

Những thứ này Ngoại Tinh ba trùng quả nhiên rất có một bộ, sáng tạo ra quái vật cũng là phi thường đặc biệt đừng, đừng không nói, liền nói bộ dáng kia, tuyệt đối là xấu xí đến có một phong cách riêng, để cho ta không bội phục cũng không được.

Bất quá xấu xí thuộc về xấu xí, vật này sức chiến đấu tuyệt đối mạnh mẽ, tốc độ nhanh như thiểm điện, chiêu thức tàn nhẫn dị thường, chọt ra tay một cái, đã để cho ta cả kinh cả người toát mồ hôi lạnh, cắn răng dùng hết thật sự có sức lực phương mới tránh thoát nó một đòn, sau đó ta kéo dài khoảng cách, nhìn chăm chăm tìm nữ nhân kia bóng người, lại phát hiện nàng chẳng biết lúc nào, đã là đứng ở xa xa đỉnh một ngọn núi bưng, kia tình trạng hiển nhiên là chuẩn bị tọa sơn quan hổ đấu.

Nàng ngược lại tốt, triệu hoán đi ra một cái quái vật đánh với ta, chính nàng vui vẻ thanh nhàn, ta còn bắt nàng không có cách nào.

Nhưng mà, này Xà Ma mặc dù lợi hại, nhưng cũng không nhất định liền có thể thắng được ta, dù sao ta bây giờ cũng không phải ăn chay, Long Khí gia thân, cả người trên dưới tràn đầy lực lượng, lợi hại hơn là, trước ở trên thực tế qua cảm ứng được cái loại này trạng thái chiến đấu Hóa Cảnh, tựa hồ lại tăng lên một tầng. Nói một cách khác, người bình thường trạng thái chiến đấu có thể dùng vũ phu để hình dung, mà ta tầng thứ nhất Hóa Cảnh, chắc là công phu đại sư cảm giác, mà bây giờ đạt tới Đệ Nhị Tầng Hóa Cảnh, đã có một loại Nhất Đại Tông Sư cảm giác.

Đương nhiên rồi, đối với trạng thái chiến đấu thể ngộ, thật ra thì vẫn là thứ yếu, dù sao đây chẳng qua là tâm trí cùng tốc độ hiểu tường tận, mà ta bây giờ có, thật ra thì so với kia loại đơn thuần Hóa Cảnh, còn nhiều hơn một chút, vậy chính là ta có lực lượng cường đại, lực lượng này là tứ chi lực

lượng, nhưng mà cũng có thể trở thành này chủng loại tựa như Khí Công Ba đồ vật bình thường.

Cho nên, lúc này ở phương này thế giới tinh thần bên trong, ta không phải là Nhất Đại Tông Sư, hơn nữa còn là nội lực thâm hậu cường giả siêu cấp, ta không tin kia Xà Ma thật có thể thắng được ta, mặc dù nó cũng rất cường đại.

Trong lòng nghĩ đến những thứ này, đặc biệt là thấy nữ nhân kia đang ở đứng ở trên ngọn núi mắt lạnh nhìn xuống phía dưới, mặc dù nàng không có con mắt, nhưng mà ta dám khẳng định nàng khẳng định có thể nhìn đến nơi này của ta hết thảy, một điểm này cũng cho ta có đi một tí muốn biểu hiện ngấm.

Ngay sau đó nghĩ như thế, ta không cảm thấy là ý chí chiến đấu sục sôi, cười lạnh một tiếng, chậm rãi đưa tay nắm lên trên mặt đất một cây tầm thường côn gỗ, về sau mắt lạnh ngưng lông mi, kinh ngạc nhìn kia côn gỗ, tinh thần lực hướng kia trên côn gỗ tập trung, vì vậy, chỉ chốc lát sau, khi ta lại giơ tay lên lúc, trong tay đã không còn là côn gỗ, mà là một cái ba thước Trường Thanh phong trường kiếm rồi.

Một điểm này, còn phải nhờ có nữ nhân kia cho ta nhắc nhở, nơi này là tinh thần không gian, cho nên, chỉ cần ta tinh thần cùng ý chí đủ cường đại, ta liền có thể tùy ý tạo nên nơi này thế giới, đó cũng không phải nữ nhân kia độc quyền.

Có vũ khí sau khi, ta cũng không cần lại sợ kia Xà Ma rồi, vì vậy, ngay sau đó ta quát lạnh một tiếng, bóng người chột lóe, chủ động hướng kia Xà Ma phát động công kích.

Kia Xà Ma cũng quả thật, trong tay lưỡi hái sáng lấp lánh, vù vù quát phong, đổ ập xuống hướng ta chặt xuống, may là ta sớm đã có chuẩn bị tâm tư, vẫn

là bị nó bức bách mà liên tiếp lui về phía sau, hai tay cầm kiếm cùng nó liều mạng mấy cái sau khi, cũng bất quá là dao động đến gan bàn tay mình tê dại, toàn thân khí huyết cuồn cuộn, đầu cũng vang ong ong, cảm giác phi thường thống khổ.

Sau đó, ta một bên đánh, một bên lui về phía sau, cảm giác mình trong tay vũ khí tựa hồ có chút quá đơn bạc, này đưa đến ta cùng nó liều mạng khi có chút thua thiệt, sau đó ta mắt lạnh trợn mắt nhìn một chút ta thanh phong trường kiếm, trong nháy mắt chỉ thấy ánh sáng chợt lóe, trong nháy mắt trường kiếm kia tốt thành dài một cái thước, cùng lúc đó, trường kiếm chiều rộng cũng biến thành mười cm chiều rộng, dày nhất địa phương, chừng chỉ một cái, sức nặng ít nhất đến chừng mười cân đáng vẻ.

Thấy cái này tình trạng, ta hoặc là không làm không thì làm triệt để, lại chau mày, trên thân kiếm kia lập tức huyền hóa ra lóa mắt quyền Vân Văn đường, sau đó ta cắn răng một tiếng rống to, hai tay nắm Trọng Kiếm đánh xuống, nhất thời liền nghe được "Keng" một tiếng chói tai Long Ngâm chấn hưởng thanh, Trọng Kiếm cùng lưỡi hái liều mạng một cái, nhất thời tóe ra một mảnh tia lửa, sau đó chúng ta theo bản năng cũng lui về phía sau hết mấy bước, lần này cuối cùng bất phân cao thấp.

Ngay sau đó, thấy cái tình huống này, ta đột nhiên giật mình, mơ hồ có chút biết cái gì, không tránh khỏi là hét dài một tiếng, thân nhảy lên cao hơn một trượng, lảng không hướng kia Xà Ma chém xuống, sau đó thân ta trên không trung khi, trong tay trường kiếm đã lần nữa trở nên lớn gấp mấy lần, cuối cùng trang nghiêm một thanh khổng lồ trăm đao, ngay đầu hướng kia Xà Ma ép xuống.

Cứ như vậy, tùy ý kia Xà Ma có mạnh đến đâu, cũng chỉ có thể là ráng nâng lên lưỡi hái đón đỡ một cái xuống, về sau liền trực tiếp bị ta gắng gượng một kiếm chém thành hai nửa, trực tiếp chết ở trên mặt đất, sau đó hóa thành một đạo bụi mù bay tản ra đi.

Không nghĩ tới có khổng chế thể giới năng lực sau khi, chiến đấu thì ra là như vậy đơn giản.

Ngay sau đó ta thanh trường kiếm co rút lại, từ dưới đất nhặt cái thảo Giới Tử, ngón tay bóp một cái, biến thành vỏ kiếm, về sau thanh trường kiếm hướng bên trong cắm một cái, treo ở bên hông, tiếp theo liền thành chuẩn nữ nhân kia bóng người, trùn xuống thân, hướng nàng nhảy tới.

Trong quá trình này, cô gái kia bóng người trở nên mơ hồ, tựa hồ còn muốn giống như trước như vậy, từ đầu đến cuối cùng ta giữ cố định khoảng cách, nhưng mà, lần này, giữa chúng ta khoảng cách, đã không phải là hoàn toàn do kia khổng chế, ta suy nghĩ cũng ở đây cấp tốc vận chuyển, cho nên, chỉ chốc lát sau, ta cũng đã là cùng nàng mặt đối mặt đứng ở mây mù phiêu miểu, núi gió Tiêu Tiêu Sơn đỉnh trên rồi.

Lúc này, nữ nhân vẻ mặt có chút ngưng trọng, chân mày hơi nhíu đến, hiển nhiên đối với ta biểu hiện có chút kinh ngạc, sau đó nàng thật giống như có chút ý thức được chính mình sắp đối mặt một tình cảnh khó khăn rồi, cho nên hẳn khả năng có chút khẩn trương, cũng có chút không cam lòng.

"Ta và người nói qua, ta không là người bình thường, " ta nhìn nàng nói.

"Người rất lợi hại, " nữ nhân đối với ta nói: "Xem ra trắng nhợt lão già kia nhãn quang rất độc, hẳn hẳn nhìn ra người tinh thần lực cường đại, cho nên mới yên tâm để cho ta sống nhờ đến trên người của người."

"Có lẽ vậy, " ta xem một chút nàng, theo bản năng đi về phía trước đi, đưa tay vuốt vuốt cô ấy là mềm mại tóc dài, cau mày hỏi "Như vậy, tiếp đó, người chuẩn bị làm sao bây giờ?"

Ta nói xong lời nói, xoay người nhìn trùng điệp sơn loan, có chút bất đắc dĩ

thở dài một cái nói: "Thật ra thì nhìn người bây giờ đáng vẻ, ta rất khó tưởng tượng người sẽ là một cái Thất Thái sắc sỡ Ngoại Tinh Quái Xà, nói thật, nếu như bản thân người đáng vẻ ngay tại lúc này cái bộ dáng này, ta cũng sẽ không đối với người quá xấu."

"Bề ngoài không có nghĩa là cái gì, " nữ nhân kinh ngạc nhìn đối với ta nói: "Ta nói, chúng ta thân thể là không ổn định trạng thái, cho nên, chúng ta có thể là Thất Thái sắc sỡ Quái Xà, cũng có thể là còn lại bộ dáng."

"Vậy tại sao các người thống nhất đều là Thất Thái Quái Xà bộ dáng?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng hỏi.

"Đó là chúng ta chúng ta kia cái Tinh Cầu khi sinh mệnh hình thái, chúng ta ở kia cái địa phương cũng chỉ có thể giữ cái bộ dáng này, nhưng đã đến nơi này sau khi, thật ra thì chúng ta có thể có rất nhiều bộ dáng, sở dĩ một mực còn giữ cái đó bộ dáng, nhưng thật ra là một loại di Truyền Ký ức nguyên nhân." Nữ nhân nói với ta nói.

"Há, được rồi, nói thật lâu lời nói, còn không biết tên người đâu rồi, có thể nói cho ta biết không?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Tên?" Nghe được ta lời nói, nữ nhân có chút hơi khó thở dài một cái nói: "Ta xếp hạng thứ sáu, bọn họ bình thường đều là gọi ta số sáu, cho nên ta thật ra thì không có gì tên. Nếu như người nguyện ý lời nói, có thể giúp ta lấy cái tên, tóm lại người thích là được."

"Vậy người thích gì tên?" Ta xem một chút nàng, cười hỏi.

"Người tựa hồ cũng không vội mở ra không chế ta, bây giờ còn có tâm tình cùng ta nói này chút ít sự tình." Đàn bà nói chuyện đang lúc, mở mắt ra rồi con mắt, hiện ra một đôi thủy linh Linh Nhân con người, bộ dáng kia nhất thời liền coi trọng rất nhiều, khiến người ta cảm thấy phi thường thoải mái

cùng linh động.

Lúc đó nàng theo bản năng đưa tay sờ một cái chính mình mí mắt, sau đó lại nhìn một chút ta nói: "Là người giúp ta tạo?"

"Ừ, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó nói với nàng: "Sau khi đi ra ngoài, ta nghĩ rằng đem người con mắt cùng người răng cũng trả lại cho người. Bất quá ta hy vọng người không muốn cần ta."

"Cám ơn nhiều, " nàng hơi nghi hoặc một chút, tựa hồ không biết nên làm phản ứng gì.

"Đến, nhìn một chút người đáng vẻ đi, thật ra thì người bây giờ bộ dáng, thật rất đẹp mắt, " ta nói chuyện đang lúc, đưa tay tháo xuống một mảnh lá cây, nhẹ nhàng thoáng một cái, đã biến thành một chiếc gương, sau đó ta đem gương bắt được trước mặt nàng, để cho nàng nhìn mình, tiếp theo là là đối với nàng nói: "Cười một chút đi, hẳn đẹp hơn."

Nghe được ta lời nói, nàng khẽ cười một cái, hiện ra một hàng khiết răng trắng, kia tự nhiên cũng là ta kiệt tác.

Rất hiển nhiên, bây giờ ta đã hoàn toàn có thể khống chế nơi này hết thảy, bao gồm khống chế nàng, nếu không ta cũng sẽ không ở nàng bất tri bất giác khi, giúp nàng chứa răng cùng con mắt.

Bất quá, nàng tựa hồ cũng không phải là rất vui vẻ, phản ứng từ đầu đến cuối có chút cô đơn.

Đối với nàng phản ứng, ta không tiện nói gì, muốn khuyên bảo nàng một chút, lại không biết nói thế nào, cuối cùng chỉ có thể là nhìn nàng nói: "Đúng rồi, tại sao người đang ở đây thế giới tinh thần trong, sẽ là cái bộ dáng này? Người là dựa theo ai bộ dáng biến ảo?"

"Ta thứ cả người bộ dáng, " nàng nhìn ta một cái, nghiêng đầu nhìn về phía xa Xử Đạo: "Thân thể chúng ta là không có cố định hình thái, nói như vậy, chúng ta ra đời sau khi, thế giới tinh thần trên căn bản chính là trống rỗng trạng thái, sau đó, đệ nhất đảm nhận gửi thể tư tưởng cùng tinh thần, thậm chí là sở thích cùng thói quen chờ một chút, sẽ đối với chúng ta sinh ra thâm căn cố đế ảnh hưởng. Bởi vì chúng ta không chế thân thể kia đồng thời, cũng nhận được thân thể kia toàn bộ trí nhớ, tư tưởng, tính cách cùng sở thích chờ một chút, trên căn bản chúng ta biến thành bọn họ."

"Nguyên lai là cái dạng này, " ta gật đầu một cái, ngay sau đó ta xem một chút nàng nói: "Nói như vậy, người đệ nhất đảm nhận gửi thể là cái rất ôn nhu mỹ lệ nữ hài tử rồi. Không biết nàng kết cục thế nào, có phải hay không chết thảm rồi hả?"

"Không có, ta ở trên người nàng khi, cho tới bây giờ không có hãm hại qua nàng, sau đó là bởi vì một người đạo sĩ đuổi giết, ta mới không được đã từ bỏ thân thể kia, chính mình trốn thoát, bất quá, từ nay về sau, nàng hết thủy, cũng đều tại ta đáy lòng ngưng lại." Người phụ nữ nói.

"Vậy các người chẳng lẽ nhất định phải sống nhờ mới có thể sống sót sao? Chẳng lẽ cũng chưa có càng làm dễ pháp sao? Các người có thể hay không nắm giữ chính mình hoàn chỉnh thân thể? Các người không phải là IQ cao sinh linh sao? Tại sao như vậy thời gian dài trong, cho nên ngay cả này cái sự tình đều không nghiên cứu ra được?" Ta nhìn nàng hỏi.

Nghe được ta lời nói, nữ nhân có chút bất đắc dĩ nhíu mày một cái, tiếp theo nhưng là nhìn ta nói: "Thật ra thì loại này sự tình, cũng không phải là không có nghiên cứu qua, hơn nữa chúng ta còn thành công, nhưng mà, cuối cùng vẫn là áp dụng sống nhờ biện pháp đồng bạn may mắn còn sống, coi như là cho chúng ta để lại duy nhất một chút Hỏa Chủng. Người nên cũng biết, bây giờ chúng ta kia khắc nhân, nắm giữ hoàn chỉnh gien thành

viên chỉ có bảy cái rồi, trong này còn bao gồm ta, trên căn bản nói đúng là, chúng ta bảy người này bên trong, tùy tiện cái nào chết, khả năng chúng ta kia khắc nhân liền muốn ở trên địa cầu vĩnh cửu diệt tuyệt. Người biết này cũng là chuyện gì xảy ra không?"

"Chuyện gì xảy ra?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng hỏi.

"Chúng ta năm đó nghiên cứu ra một loại có thể nắm giữ độc lập thân thể biện pháp, nhưng mà khi đó nhân loại đối với chúng ta đã phi thường thống hận, chúng ta sống nhờ trên cơ thể người hoặc là động vật trong cơ thể khi cũng còn khá làm, không quá dễ dàng bị phát hiện, nhưng mà một khi có chính mình thân thể, ngược lại càng dễ dàng bị loài người phát hiện, sau đó rất nhanh sẽ bị tru diệt. Cho nên nói, cái loại này phương pháp mặc dù tồn tại, nhưng là lại đã không ai dám dùng." Nàng có chút bất đắc dĩ nói.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, ngay sau đó hỏi "Cụ thể nói một chút nhìn một chút, rốt cuộc là như thế nào phương pháp?"

"Thật ra thì rất đơn giản, chỉ cần có người hỗ trợ, sẽ có thể giúp chúng ta sáng tạo một cái độc lập thân thể, bởi vì chúng ta bản thể chuyển hóa năng lực tương đối mạnh, có thể dựa vào có hạn tài nguyên cấu tạo làm xong thành thân thể." Đàn bà nói chuyện đang lúc, nhìn ta một cái nói: "Xác thực nhắc tới, chính là dùng nhân loại một bộ phận máu thịt coi là phần dẫn, sau đó dùng đất sét hỗn hợp một chút, bóp thành hình người, liền không sai biệt lắm. Sau khi chúng ta sống nhờ đến kia trong thân thể, chập phục, từ từ chuyển hóa kia thân thể, sau đó trong quá trình này, chỉ phải bảo đảm đầy đủ dưỡng liệu, không được bao lâu thời gian, cũng chính là ước chừng mấy chục ngày đáng vẻ, chúng ta liền có thể nắm giữ thân thể mình rồi, xác thực nói, chúng ta tạo ra được một người sống, hơn nữa, trọng yếu nhất là, chúng ta còn có thể từ nơi này người trong thân thể đi ra ngoài."

Nữ nhân nói tới chỗ này, đột nhiên, tựa hồ nghĩ tới điều gì, không tránh

khỏi theo bản năng đối với ta nói: "Trung Quốc Thượng Cổ Thời Kỳ có một truyền thuyết thần thoại, chính là Nữ Oa dùng bùn nặn ra tiểu nhân, sáng lập nhân loại, trên thực tế, truyền thuyết kia tình huống thật, cũng không phải là Nữ Oa ở tạo nhân, mà là chúng ta kia khắc nhân ở sáng tạo nhân loại. Ban đầu sáng tạo nhân loại khi, căn bản liền không nghĩ tới nhân loại sẽ phát triển thành sau đó đáng vẻ, quá mức Chí Uy hiếp đến tự chúng ta sinh tồn."

Không nghĩ tới đây mặt còn có như vậy mấu chốt một cái khâu, đây cũng là để cho ta mở rộng tầm mắt rồi, nguyên lai cái gọi là Nữ Oa, sở dĩ đầu người thân rắn đáng vẻ, thật ra thì nàng căn bản liền không phải nhân loại, mà là kia khắc nhân sống nhờ đang động vật thể nội biến thành đáng vẻ sao?

Nhân loại chúng ta thật là kia khắc nhân sáng tạo sao?

Ta có chút không dám tin tưởng hết thảy các thứ này, nhưng mà cô gái kia vừa tựa hồ không lại gạt ta, cho nên ta cuối cùng vẫn là tin nàng, sau đó ta liền nghĩ đến một cái sự tình, đó chính là giúp nàng cũng sáng tạo thuộc về chính nàng thân thể.

Bất quá, nàng tựa hồ cũng không phải là rất muốn có chính mình thân thể, bởi vì nàng cảm thấy như vậy sẽ nguy hiểm hơn, đây cũng là tại sao vậy chứ?

Ngay sau đó ta đem mình nghi vấn hỏi lên.

Kết quả, nghe được ta lời nói, cô gái kia ngay sau đó liền đối với ta nói: "Này Chúa nếu là bởi vì trên người chúng ta khí tức cùng người địa cầu có căn bản không cùng, thời gian dài bên trong, những thứ kia đạo gia Khu Ma người đã sớm quen thuộc loại khí tức này, cho nên, thả chúng ta sống nhờ ở trong cơ thể nhân loại, bởi vì nhân loại khí tức che giấu, chúng ta còn có sống sót khả năng, nhưng mà, một khi chúng ta có chính mình thân thể,

khí tức lộ ra ngoài, trên căn bản sẽ lập tức bị người phát hiện, sau đó bị người đuổi giết, sau đó, chúng ta ở vừa mới lấy được chính mình thân thể khi, nhưng thật ra là rất yếu đuối, rất dễ dàng bị người giết xuống, đây cũng là tại sao cuối cùng vẫn sống nhờ đồng bạn còn sống, mà những thứ kia nắm giữ chính mình thân thể đồng bạn, tuy nhiên cũng hy sinh."

Ngay sau đó, nghe được lời này, ta không cảm thấy là nhìn một chút nàng nói: "Như vậy đi, ta không biết người có thể không thể tin ta, nhưng mà ta bây giờ có một cái đề nghị, đó chính là cho người lấy được được bản thân thân thể, có thể cùng nhân loại chúng ta như thế sinh tồn, người nguyện ý không?"

"Nguyện ý thì nguyện ý, nhưng là, bởi như vậy, ta chỉ sợ cũng cách cái chết không xa, " nàng có chút lo âu nói.

"Yên tâm đi, ta sẽ bảo vệ người, " ta xem một chút nàng nói: "Nếu là ta cho người đề nghị này, ta liền sẽ không để cho người khác tổn thương người."

"Người tại sao phải làm như vậy?" Nàng cau mày nhìn ta, tựa hồ không quá hiểu ta hành vi.

"Không có gì nguyên nhân, ta chỉ là muốn cho người sống được dễ dàng một chút, giải thoát một chút mà thôi." Ta xem một chút nàng, nhìn chăm chăm nàng con mắt nói: "Người không cần hỏi quá nhiều, người chỉ cần phải nói cho ta biết có nguyện ý hay không là được. Nếu như người nguyện ý lời nói, ta sau khi đi ra ngoài tìm cái an toàn địa phương đi kiếm này cái sự tình, tóm lại, ta sẽ đảm bảo người chu toàn là được. Còn lại người không cần lo lắng."

"Được rồi, thật ra thì ta bây giờ cũng không lựa chọn, " nàng bất đắc dĩ thờ dãi một cái, ngay sau đó lại nhìn một chút ta nói: "Hy vọng người thật như vậy từ bi, nói thật ra, ta sống đến quá lâu, nếu như lấy được thân thể mình

sau khi, như cũ không thể trải qua vui vẻ một chút, ta tình nguyện đi chết."

"Người chết, các người kia khắc nhân không phải diệt tuyệt sao?" Ta nhìn nàng hỏi.

"Không có vấn đề, ta bây giờ đã không quan tâm những thứ này, " nàng nói, vẻ mặt rất là trầm thấp.

"Được rồi, không nói trước những thứ này, còn là nói mở ra lòng sự tình đi, " ta xem một chút nàng, ngay sau đó nói với nàng: "Ta còn không cho người đặt tên đâu rồi, mới vừa rồi ta nghĩ rằng đến một cái tên rất hay, không biết người có thích hay không."

"Tên gì?" Nàng nhìn ta một cái, đầy mắt khao khát.

"Thải nhi, " ta nhìn nàng mỉm cười nói.

Nghe được ta lời nói, nàng chớp chớp con mắt, gật đầu một cái nói: "Rất tốt, ta rất thích."

"Được rồi, vậy sau này người liền kêu Thải nhi rồi, " ta xem một chút nàng, nói với nàng: "Vậy người trước hết ở chỗ này đến đi, ta đi ra ngoài trước, sau khi đi ra ngoài, ta liền dẫn người đi một cái an toàn địa phương, giúp người chế tạo thân thể. Đúng rồi, ta nhớ được ta hôn mê trước, người những đồng bạn kia đã đem nhà bao vây, cho nên, sau khi đi ra ngoài, phỏng chừng còn phải cùng bọn họ dị thường đại chiến, này cái sự tình suy nghĩ một chút cũng làm người ta phiền não a."

Nói tới chỗ này, ta đột nhiên nghĩ đến một cái sự tình, không tránh khỏi là nhìn Thải nhi hỏi "Đúng rồi, nếu như người có chính mình thân thể, kia có thể hay không cùng Nhân loại sinh con?"

Chương 258: Xích Nguyệt vực sâu (bốn)

Đối với ta lời nói, Thái nhi có chút ngạc nhiên nhìn ta một cái, ngay sau đó đối với ta nói: "Người muốn làm cái gì?"

Nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi có chút lúng túng, cảm giác mình hình như là trên đầu mây Nữ Lưu Manh như thế, liền vội vàng nghiêm mặt nói: "Không có gì, chính là hỏi một chút mà thôi. Kia này cái sự tình liền quyết định như vậy, ta đây tự ra đi tìm địa phương giúp người sinh thành thân thể."

Đang khi nói chuyện, ta chậm rãi nhắm lại con mắt, về sau theo bản năng cảm xúc bên ngoài thân thể thế giới, ngay sau đó đột nhiên trương mở con mắt, quả nhiên là thanh tĩnh lại.

Nhắc mắt nhìn đi, ta vẫn là ở một bạch trường lão trong phòng, lúc này chính nằm úp sấp ở trên sàn nhà, bên cạnh không xa địa phương chính là một bạch trường lão thi thể.

Sau đó, ngay tại ta vừa mới sau khi tỉnh lại, đột nhiên bên cạnh mật đạo cửa vào nắp bị đẩy ra, Kim Yến từ bên trong chui ra.

Lúc đó thấy Kim Yến, ta không tránh khỏi là một trận than thở, thấy thời gian tựa hồ bóp quá tốt, nhưng Hậu Kim Yến nhìn ta một chút, lại nhìn một chút trên đất một bạch trường lão, có chút tò mò hỏi ta thế nào.

Ta đem sự tình đơn giản cùng nàng nói một lần, sau đó nói cho nàng biết nói ta dự định từ mật đạo trước chạy đi, hỏi nàng mật đạo an toàn không.

Nàng nói tình huống bên trong coi như tốt.

Thấy cái này tình trạng, ta quả quyết đem một bạch trường lão thi thể đeo lên, sau đó là theo chân Kim Yến đồng thời bỏ vào mật đạo rồi.

Trong quá trình này, ta cẩn thận cảm xúc mình một chút trên người, phát hiện Thái nhi ở trên người của ta sống nhờ, không hề giống trước ở một bạch trên người trưởng lão như vậy, có hơn phân nửa thân thể thuộc về trạng thái, nàng là hoàn toàn cùng ta lục phủ ngũ tạng dung hợp làm một thể rồi, từ hướng này mà nói, các nàng kia khắc người sinh mệnh đặc thù quả nhiên là không ổn định, bất quá nói cách khác, này cũng là bọn hắc cường đại nhất địa phương, kia chính là có thể sống nhờ đến bất kỳ ổn định sinh mạng thể bên trên.

Sau đó, đi vào trong mật đạo sau khi, đầu tiên là xuống một đoạn nấc thang, về sau chính là đi vào một cái rất hẹp trong mật đạo, kia mật đạo nhìn một cái chính là lấy tay moi ra, phòng chừng chính là một bạch trưởng lão kiệt tác.

Lúc đó thấy kia mật đạo, ta không tránh khỏi trong lòng một trận than thở, suy nghĩ một bạch trưởng lão một người ở trong sơn cốc này ngây ngô rồi thời gian lâu như vậy, cũng thật là làm khó hắc.

Ta không biết hắc có phải là thật hay không không trốn thoát được, bất quá, bất kể như thế nào, trước hắc làm hết thủy, nhưng đều là thiết thiết thực thực tiện nghi chúng ta.

Cho nên khi xuống, cho dù mật đạo rất hẹp, ta vẫn là công lấy sau lưng một bạch trưởng lão thi thể, cho dù Kim Yến đề nghị ta đem hắc tại chỗ chôn ở mật đạo rồi, ta vẫn là quyết định đem hắc dẫn ta mật đạo bên ngoài đi.

"Khả năng hắc đúng là không có tiếng tăm gì, khả năng hắc cũng không có gì vĩ công hiển lớn, nhưng mà tinh thần hắc rất đáng giá người kính nể, cho nên, ta nhất định phải tìm một cái phong cảnh xinh đẹp địa phương đưa hắc an táng, để cho hắc có một tốt một chút kết cục, ít nhất phải có một năm mồ, cứ như vậy, lần sau ta đi tới nơi này, ít nhất có thể tế bái hắc xuống."

Nói tới chỗ này, ta dừng một chút nói: "Huống chi, nói không chừng không lâu sau, nơi này liền muốn trở thành một đối ngoại cởi mở địa phương, đến lúc đó, một bạch trường lão chính là chỗ này điện cơ người, hẳn phần mộ sẽ phải chịu rất nhiều hậu lai nhân chiêm ngưỡng."

"Người còn muốn trở lại nơi này nữa?" Kim Yến nhìn ta, hơi nghi hoặc một chút.

Đối với Kim Yến lời nói, ta không có nói gì nhiều, chỉ là cười khẽ một chút mà thôi.

Sau đó chúng ta theo kia mật đạo một đường đi về phía trước, bất tri bất giác đi rất khoảng cách xa, phỏng chừng đã hoàn toàn vượt ra khỏi một bạch trường lão nhà phạm vi, đến sơn cốc rừng rậm thâm xứ, sau đó mật đạo cũng đến cuối cùng rồi, một đường đi lên trên thông đi.

Chúng ta dọc theo sườn núi nghiêng leo lên, cuối cùng đẩy ra một mảng lớn rậm rạp cỏ tranh tầng, rốt cục thì từ trong mật đạo chui ra.

Lúc đó, sau khi đi ra, thời gian ước chừng là vào buổi trưa, mật đạo cửa ra địa phương, là một nơi mỹ lệ phi thường sơn cốc cảnh tượng, đại thụ che trời, cây mây và giây leo lẫn lộn thay nhau dính dấp, xanh lá mạ chập chờn cỏ dại, từng tiếng êm tai chim chóc líu lo, trong rừng thảnh thơi có một ít động vật hoang dã bóng người xuất hiện. Thời gian mặc dù là buổi trưa, nhưng mà ngẩng đầu nhìn lên trên, lại phát hiện trù mật lá cây giữa, vẫn là tràn ngập sương mù màu trắng, này đưa đến này cái địa phương phi thường ẩm ướt, nhiệt độ cũng có chút mát lạnh.

Chúng ta hướng trong rừng cây đi một khoảng cách, liền phát hiện sơn cốc đã đến bên bờ, mà bên kia duyên nhưng là một đạo cơ hồ hoàn toàn dọc theo Nham Bích, trên vách đá đóng đầy không biết tên thực vật cây mây và giây leo, màu xanh lá cây phiến lá che lại Nham Bích nhan sắc ban đầu.

"Làm sao bây giờ?" Thấy cái này tình trạng, Kim Yến nhìn ta một cái hỏi.

"Trước tìm cái tốt địa phương đem một bạch trường lão an táng, " ta nói chuyện đang lúc, dọc theo Nham Bích đi về phía trước, tốt đi tiếp một khoảng cách sau khi, phát hiện một nơi nhô lên dốc núi nhỏ, vì vậy cùng Kim Yến đồng thời leo lên, phát hiện núi kia sườn núi trên đỉnh cuối cùng có một khối cây cối tương đối ít đất trống, sau đó ta cảm thấy đến kia cái địa phương không tệ, vì vậy dùng tùy thân mang theo đao cụ chém cây cỏ, chẻ thành nĩa bộ dáng, ở đất trống kia bên trên đào.

Không thể không nói, đất sét rất xốp, da đen nhem, bên trong đều là thối rữa lá rụng và rễ cây, còn có đủ loại sâu trùng, con giun càng là giống như ngón tay một loại to lớn, lúc ấy đào địa lúc, ta cùng Kim Yến quả thực có chút kinh ngạc, cảm giác một bạch trường lão nếu là thật chôn ở chỗ này rồi, phỏng chừng không muốn hai ngày cũng chỉ một cục bộ xương, sau đó kia khung xương cũng không được bao lâu thời gian, liền sẽ biến thành mảnh vụn xương cốt , cuối cùng hoàn toàn cùng đất sét hòa làm một thể.

Lúc đó nghĩ tới những thứ này, ta có chút không đành lòng, nhưng mà, Kim Yến lại khuyên giải ta nói, thật ra thì đây đối với một bạch trường lão mà nói mới là tốt nhất kết cục, dù sao Trần Quy Trần Thổ Quy Thổ, chúng ta không thể cưỡng cầu quá nhiều.

Nhưng mà, mặc dù nói như vậy, ta vẫn cảm thấy không quá thoải mái, sau đó ta nhìn chung quanh một chút, rất nhanh ngay ở bên cạnh trên một cây đại thụ phát hiện một cái hốc cây.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi ánh mắt sáng lên, ngay sau đó đối với Kim Yến nói: "Có!"

Sau đó ta chạy đến cây kia động vị trí, hướng bên trong kiểm tra một hồi,

phát hiện bên trong chỉ có một chút lá rụng và sâu trùng, tổng thể mà nói coi như không chút tạp chất.

Thấy cái này tình trạng, ta vì vậy đem bên trong lay không chút tạp chất, sau đó đem một bạch trường lão thi thể công qua đi, đem hấn nhét vào trong thụ động.

Cây kia động không lớn không nhỏ, chính dễ dàng để cho lão nhân gia ngồi ngay ngắn ở trong.

Sau đó đem lão nhân gia để tốt sau khi, ta có tìm đến cây đem hốc cây cho nhét vào, cuối cùng tốt trên cây đắp một tầng bùn, hoàn toàn phong bế hốc cây, lúc này mới yên lòng, sau đó ta kéo Kim Yến đồng thời ở đó hốc cây trước quỳ xuống, cho lão nhân gia dập đầu đầu, chúc mừng lão nhân gia có thể yên nghỉ, về sau chúng ta lúc này mới thu dọn đồ đạc rời đi.

Lúc đó, bởi vì không nhìn thấy thái dương, chúng ta cũng không phân rõ trong rừng cây phương hướng, trên người bởi vì lúc ấy đi tương đối gấp, cho nên cũng không có mang Kim Chỉ Nam, chỉ có súng đạn cùng chủ thụ, còn có một chút nước cùng lương khô, cộng thêm một ít chiếu sáng cùng chút Hỏa Công cụ, tóm lại, điều kiện tương đối có hạn, cho nên, muốn từ nơi này đi ra ngoài, chúng ta chỉ có thể theo dựa vào vận khí rồi.

Thật ra thì, lúc này, ta cùng Kim Yến tâm lý cũng biết trừ, chúng ta lựa chọn tốt nhất chính là dọc theo kia Nham Bích leo lên, tới trước đặt đến sơn cốc trên đỉnh, sau đó mới tìm đường đi ra tử vong cốc, nhưng mà, chúng ta lại không có công cụ đi leo mỏm đá, dĩ nhiên, còn có một chút trọng yếu nhất chính là, ta cảm thấy đến trong sơn cốc này tàng phong Tụ Khí, đất sét phì nhiêu, là giúp Thái nhi bồi dưỡng thân thể khỏe mạnh địa phương, cho nên, ta tạm thời còn không vội đi ra ngoài, muốn ở chỗ này tìm cái địa phương, trước tiên đem Thái nhi là sự tình giải quyết sau khi, lại nghĩ biện pháp đi ra ngoài.

Phải biết, Thái nhi bản thân là kia khắc nhân một thành viên, ở sống nhờ đến một bạch trên người trưởng lão trước, không biết ở sơn cốc này phụ cận sinh sống bao nhiêu năm, cho nên, nói không chừng nàng biết rõ làm sao từ nơi này đi ra ngoài.

Sau đó, ta vô cùng lãnh đạm mà dẫn dắt Kim Yến ở trong rừng rậm đi dạo đến, trong lúc gặp phải một ít mãnh thú cùng rắn độc, nhưng đều bị ta dễ dàng giải quyết, hơn nữa còn thu được một ít thịt tươi ăn, cho nên, cuối cùng chúng ta rốt cuộc ở một nơi bên dưới vách đá mặt tìm được một cái phi thường thích hợp ẩn thân nham động khi, trên người chúng ta đều đã cống rất nhiều thứ, ta là khiêng một con tiểu Mai Hoa Lộ, Kim Yến chính là xách một con thỏ cùng một con tùng thử.

Sau đó chúng ta đi vào rồi trong nham động, bất ngờ phát hiện kia trong nham động lại sớm đã có người nhanh chân đến trước rồi, đó là một con hung mãnh bàng đại lão hổ, sau đó con hổ kia nhưng là tương đối hung tàn, hét lớn một tiếng liền hướng chúng ta nhào tới.

Lúc đó, thấy con hổ kia, Kim Yến đầu tiên là cây súng lục lấy ra, chuẩn bị mở bá súng con cộp này giết chết.

Đây cũng tính là chúng ta rời đi mật đạo sau khi, lần đầu tiên rút súng, trước chúng ta vì không phát ra súng vang lên âm thanh, để ngừa kinh động những thứ kia kia khắc nhân, thật sự bằng vào chúng ta sẵn thú khi, sử dụng đều là đao, mà bây giờ, đối mặt này con mãnh hổ, chỉ một đao, dĩ nhiên là không tốt lắm sử, cho nên Kim Yến muốn nổ súng đi con hổ kia cho đánh chết.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, ta đột nhiên giật mình, cảm thấy con cộp này chết khá là đáng tiếc, không bằng thu phục làm việc cho ta.

Cho nên lúc đó ta để cho Kim Yến không cần nỗ lực, về sau ta ngăn ở trước người của nàng, trực diện kia rống giận nhào tới lão hổ, sau đó, cũng sẽ ở đó lão Hồ Phác đến trước mặt của ta chưa đủ xa một mét, chỉ lát nữa là phải dùng một đôi móng vuốt lớn đem ta đè vào trên đất cắn xé khi, ta nhưng là đột nhiên vừa lên tiếng, chợt hướng con hổ kia phun ra một cái Thất Thái sắc sở con rắn nhỏ.

Sau đó, bởi vì ta là hậu phát chế nhân, chờ cơ hội mà động, lần này chính xác rất cao, kia con rắn nhỏ trực tiếp liền rơi vào lão hổ trên lỗ mũi, tiếp theo con rắn nhỏ vắn một cái thân liền chui vào lão hổ trong lỗ mũi đi.

Lập tức con hổ kia chợt nhảy mũi, cút ngã xuống trên mặt đất liều mạng dùng móng vuốt nắm chính mình mặt, định đem kia con rắn nhỏ cho lấy ra, nhưng mà tốt nửa ngày, lại cũng không có hiệu quả, sau đó, chỉ chốc lát sau, con hổ kia rõ ràng cả người một trận run run, về sau run lấy bầy mà từ dưới đất đứng lên, nhưng là lại đang nhìn ta liếc mắt sau khi, theo bản năng liền nằm ở trước mặt của ta, biểu hiện ra thuận theo bộ dáng.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi tâm lý một trận hưng phấn, cảm giác mình thật là thật lợi hại. Kim Yến lúc ấy tự nhiên cũng có chút kinh trụ, có chút chần chờ mà tiến lên sờ một cái con hổ kia đầu, phát hiện con hổ kia quả nhiên quái đến giống như một con mèo, sau đó nữ nhân này cuối cùng theo bản năng một tiếng hét chói tai, hưng phấn ôm lão hổ cổ, ở trên người nó cọ xát mặt, về sau nhưng là giương mắt đối với ta nói: "Quá tốt, ta rất ưa thích cái này sủng vật rồi, đầu tiên nói trước nữa à, nó là ta, ta cho nó lấy cái tên, kêu đại mao, sau này nó chính là ta bảo bối."

Ngạc, lúc ấy thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi là một trận ngạc nhiên, nhưng là lại hay là gật đầu đồng ý Kim Yến đề nghị, sau đó chính là theo bản năng hướng con hổ kia truyền đạt khiến nó thuận theo Kim Yến ý thức, con hổ kia tiếp thu ta tin hơi thở sau khi, lập tức đứng lên, rung đùi đắc ý mà ở Kim Yến trên người cọ xát, tình trạng cực kỳ thân mật.

Ngay sau đó, thấy cái này tình trạng, Kim Yển hưng phấn gương mặt đều đỏ, sau đó nàng liền vội vàng đem vừa mới sẵn thú lấy được con mồi cầm một cái cho con hổ kia ăn, vì vậy, chẳng qua là trong chốc lát sau khi, này một người một hổ, đã là thân nhau rồi.

Sau đó, thấy Kim Yển cùng con hổ kia chơi được chính vui vẻ, ta lắc đầu bất đắc dĩ, đi vào trong nham động kiểm tra một hồi, phát hiện bên trong không gian mặc dù không là rất lớn, hơn nữa còn có rất nồng nặc động vật mùi tanh tươi mùi, nhưng mà, lại không thể không nói, đây là một cái phi thường thích hợp ẩn thân ở địa phương.

Sau đó ta liền bắt đầu quét dọn hòa thanh lý trong nham động đồ lặt vặt.

Cái này ngay miệng, Kim Yển cuối cùng là buông ra con hổ kia, tới theo ta cùng nhau làm việc, đồng thời còn hỏi ta mới vừa rồi là làm sao làm được, thế nào thoáng cái liền đem lão hổ cho tuần phục.

Sau đó nàng vừa mới hỏi xong, đột nhiên lại có chút chột nói với ta nói: "Đúng rồi, một bạch trên người trưởng lão con rắn kia, đã cho người đúng không? Mới vừa rồi người chính là dùng con rắn kia khống chế lão hổ đúng không?"

Kim Yển nói không sai, ta lúc ấy chính là ở tâm lý cùng Thái nhi trao đổi một chút, sau đó để cho nàng thả ra một cái Thất Thái con rắn nhỏ đi ra khống chế con hổ kia.

Chẳng qua là lúc đó ta cũng không dám hứa chắc sẽ thành công, nào biết sự tình cuối cùng thuận lợi như vậy, này cho ta rất lớn tự tin, sau này gặp lại tương tự động vật, liền dễ xử lý rồi.

Rất nhanh, chúng ta đem sơn động quét dọn hết sạch, cảm giác sạch sẽ rất

hiều, sau đó chúng ta lại đang trong rừng cây tìm được một loại rất thoang thoảng lá cây, vì vậy liền gọt nhặt một đại bó công trở lại, ở trong sơn động vậy rất nhiều, sau khi chính là ở trong góc cửa hàng một mảnh, sau đó bổ tới một ít gỗ dựng một cái đơn sơ giường, trên giường trải lên cỏ khô, sau khi đang cỏ khô giường trên bên trên tự chúng ta mang theo một khối du bố, cứ như vậy, cuối cùng là giải quyết vấn đề ở.

Làm xong những khi này, bên ngoài sắc trời đã là có chút đen xuống, bên trong sơn cốc một mảnh che lấp, sau đó chúng ta tại bên trong sơn động đốt lên một đồng lửa, bắt đầu thịt nướng ăn cơm.

Không thể không nói, này một bữa, ta cùng Kim Yến đều là ăn phá lệ ngọt ngào hương vị, thiếu chút nữa không đem đầu lưỡi cho nuốt xuống.

Sau đó, ước chừng sau nửa giờ, chúng ta đã là ăn không thể ăn nữa rồi, hai người đều là vuốt cái bụng nửa nằm xuống, cảm giác cực kỳ thỏa mãn cùng thư thích.

Lúc này, bên ngoài sắc trời đã tối hẳn đi xuống, chúng ta gánh Tâm Hỏa ánh sáng đưa tới những thứ kia kia khắc nhân, thật sự bằng vào chúng ta liền đem minh hỏa cho làm dập tắt, chỉ còn lại hồng thông thông than củi hỏa, hơn nữa còn ở đồng lửa hướng cửa hang phương hướng dùng mới vừa chặt xuống mới mẻ cây che cản một chút, cứ như vậy, chỉ cần bên ngoài người không tận lực hướng bên trong động nhìn, là tuyệt đối không thấy được ánh lửa.

Sau đó, nhỏ hồng quang mang chiếu sáng bên dưới, ta cùng Kim Yến lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, về sau đều là theo bản năng nghiêng đầu hướng tầm kia mới vừa bày xong giường nhìn sang. Lúc này, chúng ta tâm tình trên căn bản đều không khác mấy, đó chính là vội vàng nằm trên đó ngon lành là ngủ một giấc, nhưng mà kia giường không là rất lớn, cho nên, hai người chúng ta đồng thời nằm trên đó lời nói, khẳng định không tránh được

thân thể tiếp xúc, mà nếu như chỉ ngủ một người lời nói, một người khác khả năng liền muốn chịu tội, vì vậy, lúc này chúng ta tâm tình đều có chút ít quẫn quít.

Sau đó, Kim Yến cau mày suy nghĩ một chút nói: "Nơi này tương đối nguy hiểm, chúng ta không thể ngủ chung, đến có người trực đêm mới được. Ta bây giờ không phải là rất mệt mỏi, liền do ta trực phần đầu nửa đêm, người giá trị quá nửa đêm đi, người trước đi ngủ đi."

Lúc đó nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi gật đầu một cái, cảm thấy nàng nói rất có đạo lý, đồng thời cũng rất thân thiết, nhưng mà, dù sao cũng là nam nhân, cho nên lúc đó ta vẫn lắc đầu nói: "Cũng là người ngủ trước đi, ta trước trực đêm đi."

"Người trước đi, "

"Người trước đi. . ."

Trong nháy mắt chúng ta đều là đẩy cời ra, nhưng Hậu Kim Yến tính tình nóng nảy bị chọc dậy rồi, không tránh khỏi là quát lạnh một tiếng cắt đứt ta lời nói nói: "Tốt lắm, ngược lại trước nửa đêm đều giống nhau, không có gì hay cạnh tranh. Người tùy tiện chọn, trước nửa đêm quá nửa đêm tùy người."

Nghe nói như vậy, ta suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là cảm thấy sau nửa đêm ngủ, một cảm giác ngủ tới hừng sáng, khả năng càng thoải mái một chút, vì vậy đáp ứng đi ngủ trước.

Sau đó, ta nói xong lời nói, liền leo đến trên giường, giữ nguyên áo nằm xuống, trên người chính là đang đắp vừa mới lột ra để nướng làm da nai.

Lúc này, Kim Yến ở bên đồng lửa thượng tọa trong chốc lát, hướng bên

trong tăng thêm hai khối gỗ, về sau chính là theo bản năng nhìn ta một cái hỏi "Giăng co như vậy cả ngày, trên người đều là mồ hôi thúi, người không giặt rửa một chút ngủ tiếp sao?"

Kim Yến lời nói để cho ta rất là đồng ý, nói thật, lúc này, trên người của ta đúng là vừa dơ vừa thúi, ta cũng rất muốn tắm một cái ngủ tiếp, nhưng mà mấu chốt là, ta nghĩ rằng giặt rửa cũng không địa phương a, nơi này mặc dù rất ẩm ướt, nhưng mà đất sét cũng đem nước hấp thu, không có thể rửa mặt địa phương.

Sau đó ngay tại ta than thở không địa phương tắm rửa mặt khi, Kim Yến đột nhiên ánh mắt sáng lên, cười hì hì nhìn ta nói: "Ban ngày ra đi đốn cây khi, ta phát hiện không xa địa phương có một nơi Đàm Thủy, rất trong suốt, cũng rất sạch sẽ đáng vẻ, người không bằng qua bên kia giặt rửa một chút đi."

Lúc đó nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là tâm lý vui mừng, lập tức liền nhảy cồm lên, chuẩn bị đi tắm đi, nhưng mà ngay sau đó ta tâm lý phản niệm suy nghĩ một chút, không tránh khỏi liền hơi nghi hoặc một chút rồi, thế nào Kim Yến tốt bụng như vậy, không muốn cho ta đi tắm ngủ lại đây?

Sau đó ta xem một chút nàng, không cảm thấy là mỉm cười một cái nói: "Thế nào thoáng cái đối với ta tốt như vậy? Tốt như vậy địa phương, người mình tại sao trước không đi giặt rửa một chút?"

Bị ta vừa nói như thế, Kim Yến không cảm thấy là có chút lúng túng nhúu mày một cái, ngay sau đó có chút bất đắc dĩ đối với ta nói: "Được rồi, là chính ta muốn đi tắm, nhưng mà lo lắng trong nước có đồ cản người, cho nên muốn cho người trước giúp ta thử nghiệm mới."

Lời này còn tạm được.

Ngay sau đó ta xem một chút Kim Yển, phát hiện nàng lúc này bộ dáng ẩn nhiên có chút ôn nhu mùi vị, có lẽ là bởi vì cây Diệp Thanh Hương, còn có lửa than ánh sáng nhạt để cho người tâm lý không khỏi thư thích cùng trầm tĩnh đi, cho nên, lúc ấy ta cuối cùng nhìn đến có chút si say, về sau ta cuối cùng rất sáng khoái gật gật đầu, sau đó chính là để cho nàng dẫn đường, đồng thời hướng kia Đàm Thủy đi tới.

Chương 259: Xích Nguyệt vực sâu (năm)

Đêm đã khuya, trong sơn cốc một mảnh u ám, đỉnh đầu là che khuất bầu trời lá cây, thỉnh thoảng lộ ra không trung, cũng có chút ít mờ mịt, che sương mù.

Ta cùng Kim Yến một đường đi về phía trước, không lâu lắm, đã là đi tới kia bờ đầm nước bên trên.

Lúc đó, đến đó bờ đầm nước bên trên, ta đơn giản nhìn một chút, cảm thấy nơi này bầu không khí không tệ, đưa tay thử một chút nước ấm, cũng là nhiệt độ nhiệt độ, rất thích hợp rửa mặt, cho nên khi xuống ta quyết định xuống nước đi ngâm một chút, thật tốt giải giải pháp. Bất quá Kim Yến còn với ở bên cạnh ta, cho nên phải để cho nàng đi về trước mới được.

Vì vậy, lập tức, ta để cho nàng đi về trước đi, ta muốn tắm.

Kết quả để cho ta không nghĩ tới là, nghe được ta lời nói, Kim Yến nhưng là rất khinh thường mà đối với ta nói: "Tắm thế nào? Ta tốt không nhìn người, người giặt rửa chứ sao."

Nữ nhân này, đang khi nói chuyện, xoay người đi tới bên trong rừng cây, ngồi ở một cây ngã xuống đất to trên cây đại thụ khô, sau đó đối với ta nói: "Tốt lắm, người giặt rửa đi, ta tại chỗ này đợi người."

"Như người vậy sẽ để cho ta rất xấu hổ trích, " ta cười nói, nhưng mà, cùng lúc đó, ta nhưng là đi tới bờ đầm nước bên trên, bắt đầu cởi quần áo rồi.

"Người lại cũng sẽ xấu hổ? Thật là hiếm thấy a." Kim Yến đối với ta rất là coi thường.

Nghe được nàng lời nói, ta cũng vậy có chút bất đắc dĩ, san nở nụ cười, đem quần áo hoàn toàn cởi hết, về sau ta đi tới bờ nước, một chút xiu đi

vào.

Trong đầm nước tình huống cùng ta tưởng tượng không sai biệt lắm, bên dưới đều là rất xốp phù sa, giẫm lên một cái hai thước thâm, này đưa đến thân thể đối với Đàm Thủy thể nghiệm cảm giác rất kém cỏi.

Bất quá, cái vấn đề này cũng giải quyết rất dễ, bởi vì bờ đầm nước bên trên liền có rất nhiều đá.

Ngay sau đó ta đầu tiên là đơn giản đem trên người tắm một cái, cảm giác thư thái rất nhiều, về sau tựa như cùng một cái cần cù con hải li, bắt đầu chuyên chở đá cùng cái.

Ta đầu tiên là đem một vài cây bó thành một đồng lớn, đẩy bờ đầm bỏ vào trong nước, sau đó chính là đem một vài đá đè ở phía trên, cứ như vậy, ta ngay tại bờ đầm kiến tạo ra một nơi ước chừng có hai bình mét, không có phù sa tắm sâu thượng.

Về sau, ta đi lên đá, toàn thân cũng lười biếng nằm ở trong nước, cảm giác Giác Chân là thoải mái tốt sung sướng, bất tri bất giác cũng có chút huân huân nhưng, nghĩ phải ngủ.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, có thể là Kim Yến ở trên bờ chờ có chút gấp, hơn nữa ta một chút động tĩnh cũng không có, vì vậy nữ nhân này liền đưa đầu hướng ta bên này hỏi " Này, Lô Tiểu Bắc, người đang làm gì? Thế nào một chút thanh âm cũng không có? Chết chưa?"

"Người mới chết đây!" Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là một trận bất đắc dĩ, vốn còn muốn nhiều hơn nữa hưởng thụ một hồi, không có cách nào không thể làm gì khác hơn là lên trước bờ, dùng tùy thân mang theo khăn lông, đơn giản đem thân thể lau khô, về sau lại lần nữa mặc quần áo vào rồi.

Mặc quần áo xong sau khi, triều ta Kim Yến đi tới.

Bởi vì ánh sáng u ám, lúc này chúng ta chỉ có thể mơ hồ thấy rõ ràng với nhau bóng người, sau đó nàng nhìn thấy ta đi tới, liền vội vàng đứng lên, theo bản năng hỏi ta nói: "Thế nào, không thành vấn đề chứ ?"

"Không thành vấn đề, yên tâm đi, chính là phù sa hơi nhiều, bất quá ta đã tại bên bờ tạo một khối địa phương, có thể giảm đạp chân, " ta nói chuyện đang lúc, mang theo nàng đi tới bờ đầm nước bên trên, chỉ chỉ cái đó sơn thượng nói với nàng: "Người chờ chút ở nơi này một khối giặt rửa, không cần đi đến khác biệt địa phương, nếu không khẳng định rơi vào đến trong nước bùn mặt đi, kia trong bùn chưa chắc đã nói được có vật gì."

Kim Yến bị ta vừa nói như thế, liền có chút hơi sợ, vội vàng gật đầu, sau đó tốt theo bản năng nhìn ta một chút nói: "Cái đó, người trước, trước không cần đi, cũng đi ngồi bên kia chờ ta, chờ ta tắm xong, chúng ta lại cùng nơi trở về, biết không?"

"Yên tâm đi, ta không đi trở về, khẳng định chờ người đồng thời, " ta nói với nàng.

"Được, " nàng gật đầu một cái, vẻ mặt có chút hưng phấn, tựa hồ là đã sớm muốn tắm rồi, sau đó nàng lại có chút không yên tâm nhìn ta nói: "Bất quá không cho phép người nhìn lén, biết không?"

"Nhờ cậy a cô nương, người cảm thấy ta coi như là muốn trộm nhìn, ta xem đến sao? Người mới vừa rồi ngồi ở đó một bên, có thể thấy ta?" Ta hỏi nàng nói.

Nghe được ta lời nói, nàng lúc này mới gật đầu một cái, có chút yên lòng rồi, sau đó để cho ta tới ngồi xuống chờ.

Ta cũng không nói nhiều, đi tới mới vừa rồi Kim Yến ngồi chỗ ngồi xuống đến, sau đó không cái gì sự tình làm, liền hái được một mảnh lá cây, đặt ở trong miệng nhẹ giọng thổi còi.

Bên kia, Kim Yến tựa hồ là bắt đầu cởi quần áo rồi.

Lúc đó, ta cơ hồ là từ nam nhân bình thường bản năng, có chút theo bản năng liền hướng nàng nhìn sang. Sau đó ta liền phát hiện, ta quả nhiên là cái gì cũng không thấy được, chỉ cảm thấy đen thui một mảnh.

Thấy cái này tình trạng, ta có chút thất vọng, thu tầm mắt lại, khoanh tay, ở đó trên thân cây nằm xuống, chán đến chết mà nhìn bốn phía.

Sau đó, vừa lúc đó, ta đột nhiên nghĩ đến một cái sự tình, vậy chính là ta trên người tựa hồ có món đồ còn không có thể nào kiểm tra cùng sử dụng qua, đó chính là một bạch trường lão cho ta bọc nhỏ, bên trong cất giữ là Thái nhi con mắt về sau răng, ta đáp ứng đem những thứ này trả lại cho Thái nhi, bây giờ tựa hồ là tốt thời gian.

Lúc đó ta tâm lý nghĩ như thế, liền từ trong túi áo đem kia cái bọc nhỏ khóa sờ đi ra, muốn đem con mắt cùng răng trả lại cho Thái nhi, nhưng mà tiếp theo vấn đề lại tới, Thái nhi bây giờ là sống nhờ ở ta trong ngũ tạng lục phủ, ta phải làm sao, mới có thể đem những thứ này cho nàng đây?

Ngay sau đó ta vội vàng nhắm mắt ngưng long mi, bảo nguyên quy nhất, tiến vào thế giới tinh thần bên trong, tìm được Thái nhi, hỏi nàng ta phải làm sao mới có thể đem con mắt cùng răng trả lại cho nàng.

Nghe được ta lời nói, Thái nhi cũng là lắc đầu một cái, nói là bây giờ khả năng không tốt thao tác, nếu quả thật muốn đem những thứ này trả lại cho nàng lời nói, tốt nhất là chờ đến nàng rời đi thân thể ta sau khi, trả lại cho

ta.

Bất quá, cuối cùng, Thái nhi nhưng là nhìn ta một cái nói: "Những thứ này, người có thể chính mình dùng trước, nói thí dụ như, đem kia con mắt thả vào chính mình trong đôi mắt, người sẽ phát hiện rất vẻ mặt sự tình, chúng ta kia khắc Nhân Khí quan, nhưng là vượt qua thế giới này bất cứ sinh vật nào."

Ta không biết Thái nhi tại sao đối với chính mình con mắt tự tin như vậy, nhưng mà nàng đề nghị không tệ, cho nên từ thế giới tinh thần sau khi đi ra, ta quyết định thử một chút.

Ngay sau đó ta đem kia hai khóa Tiểu Tiểu con mắt từ trong cái bọc móc ra, sau đó một tay một cái nắm, thả tại chính mình con mắt trước, theo bản năng nhìn kia con mắt, phát hiện cũng không có chỗ đặc thù gì, nhưng mà, chỉ chốc lát sau, khi ta đem kia con mắt cầm gần hơn một chút, cơ hồ là khiến nó dán chính mình con mắt khi, ta bất ngờ phát hiện một cái rất thần kỳ hiện tượng, vậy chính là ta lại có thể xuyên thấu qua kia hai khóa con mắt thấy rõ ràng cái thế giới này.

Mà lúc này đây, ta lại nghĩ tới mới vừa rồi Thái nhi nói tới, nàng nói để cho ta đem kia con mắt thả vào chính ta trong đôi mắt, mà không phải thả vào trong mắt, vì vậy lập tức ta theo bản năng đem kia hai khóa con mắt hướng chính mình trong đôi mắt theo như tiến vào.

Về sau, một cái phi thường thần kỳ hiện tượng xảy ra, đó chính là, kia hai khóa con mắt cuối cùng giống như mắt Dược Thủy một dạng một chút xiu hòa tan ở ta trong hốc mắt, cuối cùng hoàn toàn cùng ta con mắt dung hợp lại cùng nhau, trong quá trình này, ta chỉ là cảm giác con mắt có chút ươn ướt, cũng vô bất cứ dị thường nào cảm giác.

Về sau, đợi đến kia con mắt dung hợp xong, ta theo bản năng nhìn bốn

phía, sau đó cũng không biết tại sao, ta lại là có thể ở như thế hắc ám trong hoàn cảnh, thấy rõ ràng đến gần xa mười mét khoảng cách, mặc dù cũng không phải vô cùng rõ ràng, nhưng mà ít nhất so với ta mình nguyên lai con mắt mạnh không biết bao nhiêu.

Tiếp đó, ta tự nhiên làm theo lợi dụng cái này mới năng lực, đứng dậy hướng Đàm Thủy bên kia nhìn sang, kết quả như vậy nhìn một cái bên dưới, ta không tránh khỏi tâm lý một trận nhảy lên, con mắt cơ hồ là không thể động đậy được một chút, một mực cứ như vậy thẳng tắp hướng Đàm Thủy bên kia nhìn sang.

Lúc này, chỉ thấy một trì sâu kín rạo rực trong đầm nước, Kim Yến tóc đen như thác, chính đứng ở đằng kia nhẹ nhàng liêu nước lên người tẩy rửa, nàng là đứng quay lưng về phía ta, cho nên ta thấy rõ trước ngực nàng kia đầy đặn độ cong, còn có kia trắng nõn da thịt, thậm chí là nhỏ nhắn mềm mại eo.

Sau đó, theo nàng giặt rửa khiết xong, một chút xiu hướng bờ đầm nước bên trên đi ra, ta cũng vậy từng điểm thấy rõ nàng toàn bộ bộ dáng, nhỏ nhắn mềm mại eo, một tầng đen hành tam giác bụi cỏ, hai cái thon dài thẳng tắp *, toàn thể làm cho người ta cảm giác, nhẹ nhàng động lòng người, như ngọc một loại sứ chất, cơ hồ không có người đàn ông nào sẽ không thích nàng đáng vẽ.

Sau đó, nàng dè dặt lực lợi, bắt đầu mặc quần áo, sau đó trong lúc lơ đãng đưa lưng về phía ta, ta lập tức liền cảm giác mình miệng có chút khô khốc, hô hấp trở nên ngưng trọng, con mắt cũng có chút nóng, ta thấy được hai mảnh trắng như tuyết tròn trịa độ cong, kia là tất cả đàn ông say mê địa phương a, thật là hận không được rờ ra năm ngón tay đại lực mà nắm lên đi, thử một chút kia co dãn cùng cảm giác.

Bất quá, Kim Yến động tác rất nhanh nhẹn, đoán chừng là đã từng đi lính

duyên cố, không tới hai phút, liền mặc quần áo đàng hoàng, sau đó nàng nhéo nhéo tóc, đem tóc dài hướng đầu phía sau một mâm, tiếp theo liền hướng ta bên này đưa đầu nhìn một chút, có chút theo bản năng nhẹ giọng hô: "Uy Uy, người khác, người vẫn còn chứ?"

"À? Ờ, ờ, " lập tức ta vội vàng đứng lên đáp một tiếng, sau đó hướng nàng đi tới.

"Người không nhìn lên ta đi?" Nghe được ta lời nói, nàng một bên chào đón, một bên hỏi.

Lúc đó, ta nghĩ rằng cùng nàng nói là, thật ra thì ta nghĩ rằng nhìn cũng đã thấy, nhưng mà ta không thể nào nói như vậy, cho nên ta chỉ là mỉm cười một chút, nói cho nàng biết nói ta tuyệt đối không có nhìn lên.

Sau đó nàng rất vui vẻ, theo bản năng kéo ta cánh tay, tình trạng có chút thân mật, sau đó là hướng ta nói: "Đi thôi, kia chúng ta trở về đi thôi."

"Ừ, được, " ngay sau đó chúng ta cứ như vậy đi về, trong quá trình này, ta vẫn là thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn về phía đến mặt nàng lỗ, phát hiện vẻ mặt rất điềm đạm, so với lúc trước bộ dáng ôn nhu rất nhiều.

Ta không biết đây là ta ảo giác, hay là nàng thật xảy ra trong tính cách biến hóa, cho nên lúc đó ta cũng có chút theo bản năng nói với nàng: "Người thật giống như trở nên ôn nhu."

"Nào có?" Nghe được ta lời nói, nàng có chút xấu hổ lắc lắc đầu nói: "Chẳng qua chỉ là tắm, có chút miễn cưỡng cảm giác mà thôi, nữ nhân một loại sau khi tắm, đều là cái bộ dáng này."

"Là thế này phải không?" Ta không quá hiểu nữ nhân, cho nên cũng không biết thật giả, chỉ có thể làm làm là thật.

Sau đó chúng ta một đường đi tới cửa động, vừa muốn đi vào bên trong đi, nhưng không nghĩ, ngẩng đầu nhìn lúc, bất ngờ nhìn đến đỉnh đầu lá giữa, một vòng màu đỏ thắm Đại Nguyệt Lượng chính ung dung mà treo ở nơi nào.

Cái này tình trạng để cho chúng ta tất cả giật mình, đều có chút ít kinh hãi, không tránh khỏi đồng thời nghỉ chân, có chút say mê mà đứng ở đằng kia nhìn trắng sáng, sau đó không hẹn mà cùng nói: "Không trách kêu Xích Nguyệt vực sâu, nguyên lai nơi này trắng sáng thật là màu đỏ thắm."

"Đoán chừng là sơn lâm sương mù ngậm có một ít đặc thù vật chất, hay hoặc giả là trong không khí thành phần không quá giống nhau, cho nên trắng sáng liền biến sắc, " ta nói với nàng.

"Bất quá như vậy thật tốt mỹ a, ta đột nhiên chưa muốn ngủ rồi, " nàng đang khi nói chuyện, kéo ta ở trên cỏ ngồi xuống, đồng thời nhìn trắng sáng, vẻ mặt có chút si ngốc, sau đó tốt nửa ngày, nàng đột nhiên nghiêng đầu nhìn ta một chút nói: "Ta thật vô cùng yêu thích tràng cảnh này, nếu như có thể một mực kéo dài nữa là tốt."

"Đúng vậy, " ta ngửi một cái trong không khí mùi hoa, theo bản năng nắm cả nàng eo nhỏ nhắn, nắm tay nàng nói: "Chúng ta bộ dáng bây giờ, thật giống như tình nhân, trước hoa dưới trăng, rất lãng mạn a."

", thôi đi, " nàng khẽ cười một cái, đối với ta tỷ dụ không quá cảm mạo, nhưng mà lần này lại không có bài xích ta, cũng không có đem ta tay từ nàng ngang hông lấy ra, càng không có đem ta nắm tay rút về đi, ngược lại là nhẹ nhàng đem đầu tựa vào ta trên vai, sau đó theo bản năng hỏi ta nói: "Lô Tiểu Bắc, người có yêu đương quá sao?"

"Coi như là nói qua đi, nhưng mà làm không chu đáo, " ta có chút thở dài

nói, trong lòng nghĩ nổi lên Lương Hiếu Diễm, luôn cảm thấy cùng với nàng kia một trận ái tình, có chút tới đi vội vàng, chỉ tốt ở bề ngoài.

"Vậy người với cô bé kia cũng phát triển đến trình độ nào? Người có hay không hôn qua nhân gia? Sờ chưa? Còn nữa, có hay không cái đó?" Kim Yến hứng thú có chút cao.

"Được rồi, người muốn hỏi cái gì?" Ta mỉm cười một cái, nói với nàng: "Chúng ta là sinh viên, tuổi tác không nhỏ, ta chỉ có thể nói cho người biết là, nên làm cũng đã làm rồi, nhưng mà không có bế ranh giới cuối cùng, đến nay mới thôi, Ca, vẫn là tiểu Xử Nam một quả, người có tin hay không?"

"Không tin " " Kim Yến nở nụ cười, theo bản năng đưa tay ra mời vươn người, trên người sức nặng lại đi trên người của ta ép đi một tí, về sau nàng duỗi thẳng chân, có chút lười biếng nói: "Ta tới gần người ngủ một lát mà đi, cảm giác vẫn là hơi mệt."

" Được, người yên tâm ngủ đi, ta trông coi người." Ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng yên lòng nhắm lại con mắt, tựa vào ta trong ngực, bất tri bất giác liền ngủ mất rồi.

Trong quá trình này, ta theo bản năng nhìn nàng, sau đó bàn tay không tự chủ liền nhẹ nhàng ở nàng ngang hông vuốt ve, cảm xúc kia ấm áp mềm mại xúc cảm, về sau cái tay còn lại, chính là theo bản năng lau nàng ngực vị trí, lặng lẽ hướng nàng bên trong áo khoác duỗi vào.

Lúc đó, cũng không biết là Kim Yến ngủ say như chết, hay là nàng cố ý đối với ta buông thả, tóm lại nàng vẫn luôn không có phản ứng gì, cái này làm cho ta bộc phát lớn mật, sau đó bàn tay theo bản năng bầu vào một cái khâu trên đỉnh, kết quả lại phát hiện nàng tựa hồ mang cái loại này rất dày nịt

ngực.

Cái này làm cho ta có chút thất vọng, nhưng mà bộc phát hô hấp dồn dập, có chút muốn ngừng cũng không được, sau đó trong tay ta quanh co từ nàng cổ áo trượt vào đi, trực tiếp đem màu trắng kia đào theo văn trong lồng ngực một chút xiu phá tới, về sau một nắm chặt, lập tức cũng cảm giác một đoàn mềm mại trơn nhẵn, đặc biệt là kia trên đỉnh một viên có chút điểm cứng rắn Tiểu Anh Đào, toàn thể xúc cảm, thật là để cho ta thần say, toàn thân nhiệt độ cũng tăng lên, bên dưới lều vải đã sớm chống lên cao nửa thước.

Về sau, ta có chút không nhìn được, biết Kim Yến khẳng định không ngủ, nàng đây là đang ngằm cho phép ta đối với nàng xâm phạm, sau đó ta theo bản năng cúi đầu đi tìm nàng cái miệng nhỏ nhắn, kết quả nàng Kim Yến là nhắm đến con mắt, ngẩng đầu nghênh hợp ta, vẻ mặt cũng có chút ít say mê, về sau ta cuối cùng nghe được nàng trong mơ hồ, kêu một câu: "Há, trưởng lớp —— "

Lúc đó, nghe được cái này thanh âm, ta lập tức là tâm lý ngẩn ra, theo bản năng dừng động tác lại, nhưng hồ lại cẩn thận nhìn một chút nàng, lúc này mới phát hiện nàng cuối cùng thật ngủ thiếp đi, mà nàng sở dĩ nghênh hợp cùng buông thả ta, hẳn không phải là nàng bốn ý, nàng chỉ là đang nằm mơ, mà nàng ở trong mơ, chính là coi ta là thành một người khác, người kia, là nàng trưởng lớp, nàng làm lính khi trưởng lớp.

Nhưng là, nàng trưởng lớp không phải phụ nữ sao? Thế nào nàng sẽ ở làm lúc này khi nằm mơ thấy một nữ nhân?

Ngay sau đó, ta thật đúng là có chút buồn bực rồi, dù sao, cái này làm cho ta tâm lý cảm giác là lạ, sau đó nghĩ đến trước sự tình, hơn nữa nàng lúc này phản ứng, ta cơ hồ có thể xác định rồi, nàng đúng là cái đồng tính luyến ái, nữ, nàng thích, hoặc giả nói là thầm mến nàng trưởng lớp.

Ai, nhiều nữ nhân tốt a, đây quả thực quá đáng tiếc.

Ngay sau đó ta không biết nên nói cái gì cho phải, cũng không biết nghĩ như thế nào, có như vậy một đoạn thời gian, có chút mất hết hứng thú, không muốn tiếp tục nữa, dù sao nàng trong lòng suy nghĩ người không phải là ta à.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, Kim Yến khả năng vào mộng quá sâu, lúc này nàng cuối cùng theo bản năng ôm chặt ta, toàn thân dính sát, chủ động tiến hành sở cầu, đồng thời trong miệng theo bản năng khẽ gọi đến nói: "Không cần đi, ôm chặt ta, van cầu người —— "

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, ta nhượng mảy một cái, về sau ta theo bản năng thoáng cái thật sâu hôn nàng cái miệng nhỏ nhắn, sau đó bàn tay cũng là bắt đầu tứ vô kỳ đạn ở nàng ngực nắn bóp, sau đó nàng cuối cùng một chút tỉnh dậy dấu hiệu cũng không có, hoàn toàn mặc ta hái ý tứ.

Lúc này, ta tâm lý không cảm thấy là có một cái rất ý nghĩ tà ác, đó chính là, nếu như ta bây giờ thuận thế đem nàng bắt lại, để cho nàng biến thành một cái chân chính nữ nhân, nếm được nam nhân mùi vị, nàng kia sau này có thể hay không sẽ đi xuống ám ảnh trong lòng, không thích đi nữa nữ nhân, mà là đổi mà thích đàn ông?

Lúc đó ta nghĩ như thế, theo bản năng ôm nàng, liền hướng trong sơn động đi vào.

Đến trong sơn động, ta đem nàng đặt lên giường, để cho nàng bình nằm xuống, về sau ta chính là cởi ra nàng cúc áo cùng đai lưng, sau đó đem trên người mình quần áo cũng diệt trừ, về sau ta quả quyết nằm xuống, đem nàng nhào nặn vào trong ngực, theo bản năng thật sâu bú cùng trên dưới rong ruổi tìm tòi.

Nàng mơ mơ màng màng, ở ta trong ngực run rẩy, run rẩy, khí tức ngưng trọng, thân thể nóng bỏng, cả người véo di chuyển giống như cái rắn, nhưng là lại chính là không tỉnh lại nữa, đây chính là cơ hồ đem ta phạm tội * giúp tăng tới ngọn núi cao nhất rồi.

Sau đó ta theo bản năng đưa tay đến nàng trên lưng, đem kia nịt ngực nút áo xé ra, sau đó hai cái trắng như tuyết đại đào trong nháy mắt bày ra, sau đó ta dùng sức đem nàng ôm một cái, ngực dán ngực, cảm xúc kia mềm mại cùng trơn nhẵn xúc cảm, lập tức ta cảm giác mình cơ hồ muốn nổ banh, ta còn từ giữa ôi chao có hiệu tường tận tuyệt vời như vậy cảm giác, trong lúc nhất thời, cơ hồ cái gì cũng không quên được, bàn tay từ nàng trên lưng dưới đường đi trơn nhẵn, trực tiếp liền bắt lại kia hai mảnh để cho ta Hồn nghĩ mơ lượn quanh trắng như tuyết, nhất thời thở một hơi dài nhẹ nhõm, cảm giác kia mềm mại không mất co dãn, bóng loáng lại có chút dính nhớt xúc cảm, thật là chỉ có thể dùng thần kỳ để hình dung, sau đó ta hoàn toàn bị lạc, trong đầu lại cũng không có chút nào muốn dừng lại ý tứ.

Chương 260: Xích Nguyệt vực sâu (sáu)

Trước đó trong năm tháng, ta cho tới bây giờ không có giống như lần này như thế khó mà tự kiềm chế.

Nhắc tới, Kim Yến có lẽ vóc người rất tốt, cũng có lẽ tính Gerd xa cách hay hoặc giả là có một phen đặc biệt ý nhị, nhưng mà, trên thực tế, nàng cũng không phải là biết bao biết bao đẹp đẽ, ít nhất với Lương Hiếu Điềm so với, là thiếu một chút ôn nhu và nhẫn nại, cho nên, ban đầu ta theo Lương Hiếu Điềm chung một chỗ khi, xích thành tương đối, còn có thể nhịn đi xuống, không có đột phá ranh giới cuối cùng, như vậy tại sao bây giờ ta nhưng là như thế xung động, hoàn toàn không có cách nào cầm giữ ở mình đây?

Bất quá, sự thật tình huống có lẽ chính là như vậy, mỗi người, bình thường không cần biết biết bao chính nhân ở cùng rất cao thượng, nhưng mà một khi tiến vào cái loại này chờ cơ hội mà phát trạng thái, trong nháy mắt liền sẽ trở nên không cách nào tự kiềm chế, đầu não khó mà tỉnh hồn lại.

Cũng tỷ như bây giờ, ta chỉ muốn hít khao hơn, nhiều hơn cảm thụ cái loại này vui vẻ, hoàn toàn không có đi suy nghĩ tại sao mình muốn làm như thế, mà làm sau khi tốt thì như thế nào, thậm chí, ta thậm chí ngay cả Kim Yến trạng thái cũng không có cẩn thận suy nghĩ, phải biết, coi như nàng ngủ chết lại, cũng không khả năng vào lúc này còn chưa có tỉnh lại rồi, cho nên, còn lại duy nhất giải thích chính là, nàng nhưng thật ra là có chút hôn mê, cũng hoặc giả nói là lơ đãng bên trong cái gì Mê Hương, tóm lại là không động được.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta như đói như khát mà đem chúng ta với nhau trên người ràng buộc cũng hoàn toàn lột, phơi bày thẳng thắn tương đối trạng thái, đã là có chút không kiềm chế được, chuẩn bị giục ngựa rong ruổi khi, nhưng không nghĩ, vừa lúc đó, mơ hồ trạng thái Kim Yến rốt cục thì trương mở con mắt, về sau là là có chút kinh ngạc nhìn

ta, vô lực lấy tay đẩy một cái ta, sau đó mềm nhũn vô lực thanh âm nói:
"Người, người đang làm gì? Người buông ta ra, ta không, muốn —— "

Nhưng là, lúc này, ta trạng thái, hiển nhiên không phải là Kim Yến loại này
dục cự hoàn nghênh kháng cự có thể ngăn trở. Cho nên khi xuống ta không
tránh khỏi theo bản năng lần nữa xiết chặt cánh tay, để cho nàng hoàn toàn
nhào nặn thân ở ta trong ngực, về sau chính là thở hào hển nói với nàng:
"Thật xin lỗi, ta bây giờ thật rất muốn. . ."

"Không, không, đây là thế nào?" Kim Yến đang khi nói chuyện, khóe mắt
cuối cùng chảy nước mắt, đồng thời thân thể lại là có chút theo bản năng ở
trên người của ta cọ xát, nàng tựa hồ cũng không cách nào khống chế chính
mình xung động.

Ngay sau đó, thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi là bị chó Đại Cổ
lệ, ngay sau đó miệng rộng đặt lên đi, đầu tiên là để cho nàng mất đi nói
chuyện cơ hội, về sau hai tay chính là phối hợp nàng véo di chuyển, trên
dưới du động, chạm mỗi một tắc tinh tế trắng nõn trơn mềm.

Sau đó, ta quả quyết dùng bàn tay đặt lên một mảnh kia thanh thông bãi cỏ,
sau khi thăm dò vào chỗ sâu thăm, có chút lạng quạng phát động đến.

Nói thật ra, ta thật không có bao nhiêu kinh nghiệm, nhưng mà dù sao trước
ở trường học lúc đi học, đã từng bị Lưu Húc đám kia Hư Hải Tử mang theo
xem qua rất nhiều giáo dục mảnh nhỏ, cho nên, mặc dù ta không có kinh
nghiệm thực chiến, nhưng là xem mèo vẽ hổ vẫn sẽ, sau đó, ngay tại trong
tay ta ngón tay đụng chạm kia mềm mại chỗ, trên dưới nhẹ nhàng vuốt ve
khi, lại phát hiện nơi đó thật ra thì đã là một mảnh ao đầm.

Điều này nói rõ Kim Yến đã tiến vào trạng thái, nàng đã làm xong chuẩn
bị, nhưng mà, ta cũng không có lập tức bắt đầu thực tế tính đi sâu vào trao
đổi, bởi vì lúc này ta tâm lý còn có một người khác mục đích, đó chính là,

ta không thể chỉ suy nghĩ thỏa mãn chính mình Dục Niệm, mà bỏ quên nàng cảm thụ.

Phải biết, trước đó, nàng tâm lý nhưng là vẫn luôn ở tư luyện đến nàng trưởng lớp, mà nàng trưởng lớp nhưng là một nữ nhân, này đưa đến nàng đối với nam nhân có chút bài xích, từ đó trong lòng xảy ra nhiều sóng, mà bây giờ, ta muốn làm là được, thông qua lần này sự tình, không để cho nàng chỉ là trên thân thể đón nhận nam nhân thân mật, hơn nữa trong lòng cũng phát sinh thay đổi.

Cho nên, ta muốn để cho nàng đầy đủ hiểu tường tận trong đó tuyệt vời mùi vị, dùng cái này tới đánh vỡ tư tưởng, cho nên, ta tiếp tục dùng tay mình ngón tay đang động làm.

Sau đó, chỉ chốc lát sau, ta rút cuộc ở một mảnh kia mềm mại bên trong, tìm được một nơi có chút thô ráp Tiểu Anh Đào, sau đó ta quả quyết ở đó Dâu Tây lúc nhanh lúc chậm mà vuốt ve.

Đúng như dự đoán, ta tìm đúng rồi địa phương, lúc này, Kim Yến hoàn toàn không cách nào ngăn cản cái loại này kích thích, cả người trong nháy mắt căng thẳng, về sau chết tử địa ôm lấy ta, móng tay cũng đúng lúc ta trong thịt đi, sau đó phía dưới một mảnh ẩm áp, tựa hồ là tiết thân xong rồi.

Sau đó, để cho ta không nghĩ tới là, nàng đạt đến tới đỉnh phong sau khi, ngay sau đó lui về phía sau một chuyển, cả người đổ mồ hôi mà thở hào hển khi, ánh mắt kia cuối cùng trong suốt rồi rất nhiều.

Cái này tình trạng để cho ta tâm lý trầm xuống, theo bản năng cảm giác sự tình không ổn, bởi vì này nói rõ nàng rất có thể trở nên thanh tỉnh.

Sau đó, liền ở ta tâm lý nghĩ như vậy khi, đúng như dự đoán, Kim Yến nghiêng mắt nhìn ta một cái nói: "Người cái tên này, rốt cuộc muốn làm cái

gì?"

Nghe được nàng lời nói, ta cảm giác nàng cũng không có quá mức hà trách ta, cho nên ta theo bản năng tốt dần tới, đưa nàng bao quát, trọng tốt dần hợp lại cùng nhau, về sau ngay tại nàng mới vừa muốn nói chuyện ngay miệng, đã là lần nữa phong bế môi.

Kết quả, lúc ấy, nhìn thấy ta cử động, Kim Yến không tránh khỏi con mắt có chút phóng đại, cánh tay theo bản năng đẩy ta, muốn tránh thoát, nhưng mà, lúc này, ta vẫn như cũ là dùng cánh tay đưa nàng nhốt chặt rồi, để cho nàng hoàn toàn không cách nào tránh thoát, về sau nàng giãy giụa bên dưới, hai tay từ ngực ta miệng đi xuống đi, sau đó nàng trong lúc vô tình liền nắm một cái không nên cầm đồ.

Sau đó, ngay sau đó, trong lúc bất chợt liền gặp được Kim Yến trong nháy mắt toàn thân một căng thẳng, về sau nàng cơ hồ là có chút điên cuồng liều mạng giùng giảng, khoảng tới lui đầu, đầu tiên là miệng to thở hào hển, về sau chính là không tiếc sử dụng cùi chỏ đánh biện pháp, cuối cùng là khiến cho ta buông lỏng tay ra cánh tay, sau đó nàng lại là có chút kinh hoàng lui về phía sau co rút thân trốn tới, trốn trong góc, sau đó nàng kinh ngạc nhìn ta nói: "Người, người chuyện gì xảy ra?"

"Thế nào?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng, không biết nàng là ý gì?

"Thế nào lớn như vậy?" Lập tức, nàng theo bản năng hướng ta đồ vật nhìn sang, sau đó ta cũng nhìn một chút, không thể không nói, kia đúng là quá dữ tợn, hơn nữa cực kỳ vai u thịt bắp, cho nên, cũng khó trách Kim Yến sẽ sợ hãi như vậy, dù sao vật này cùng nàng kia gầy nhỏ thân thể so với, tỷ lệ xác thực là có chút lớn.

"Người có người ngoại quốc huyết thống?" Kim Yến nhìn ta, không hiểu

hỏi.

"Không có, cái này, cái này là trời sinh, " ta có chút hư vinh, nói nói láo, bất quá, này thật ra thì cũng không có ảnh hưởng gì, tóm lại bây giờ nó xác thực chính là cái này đáng vẽ.

"Không được, ta không cần, ta vẫn là lần đầu tiên, người sẽ giết chết ta, " Kim Yến theo bản năng lắc lắc đầu nói.

"Người là ý nói, người lần đầu tiên, muốn tìm một tiểu thử trước một chút, sau đó sẽ từng bước dùng đại?" Ta nhìn nàng, cười hỏi.

"Không phải là, ta, ta không biết, ngược lại người cái đó quá dọa người, ta van cầu người, bỏ qua cho ta có thể không?" Nàng nhìn ta, chân mày cau lại.

"Nhưng là, ta thật không nhìn được, " ta cũng vậy có chút bất đắc dĩ nhìn nàng.

Nghe được ta lời nói, nàng vì vậy hơi chút thả lỏng một chút, tiến lên nhẹ nhàng nắm trong tay ta nói: "Tốt lắm, mới vừa rồi ta suy nghĩ một chút, ước chừng minh bạch đây là chuyện gì xảy ra, người trước hơi chút nhẫn nại một chút, yên tâm đi, ta nhất định sẽ giúp người giải quyết, ta cũng biết người rất khó chịu, mới vừa rồi ta cũng giống vậy ở, chỉ là bởi vì sau đó thân thể tiết ra, Độc Tố xếp hàng đi ra, giải tán nhiệt, bây giờ mới thanh tỉnh lại, thật ra thì ngay từ đầu ta so với người khó chịu."

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Ta nhìn nàng, tâm lý vẫn là có chút xao động.

"Theo như theo dự đoán của ta, tình huống hẳn là cái dạng này, chính là chỗ này lá cây mùi thơm, bên trong khả năng bản thân liền có một ít kích thích thành phần, dĩ nhiên, những thứ này tương đối nhẹ nhỏ, chúng ta cũng

còn có thể ngăn cản, chủ yếu nhất là kia Đàm Thủy, nước kia trong chướng khí quá nghiêm trọng, hẳn là có rất trọng nhiệt độ, thật sự bằng vào chúng ta ở bên trong sau khi tắm, nhiệt độ ở trong người trầm tích, liền có chút không khống chế được, muốn phát tiết, sau đó liền xuất hiện bộ dáng bây giờ, thật ra thì vật này tương đối khá chữa trị, chỉ muốn tiến hành vận động dữ dội, xuất một chút mồ hôi, giải tán nhiệt độ, chắc thì không có sao." Kim Yến nhìn ta nói nói.

"Ý người là để cho ta đi ra ngoài chạy bộ?" Ta rất tan vỡ mà nhìn nàng, thật không nghĩ cứ như vậy làm qua loa.

"Nếu như người không muốn lời nói, kia liền có thể thông qua tổng ra cái vật kia biện pháp để giải quyết, hiệu quả cũng giống vậy, " nàng nói lời nói, theo bản năng lại nhìn một chút vật kia.

"Nhưng là người không phải là không để cho ta ——" ta nhìn nàng, muốn nói lại thôi.

"Ta, ta lấy tay giúp người đi, " nàng đang khi nói chuyện, kéo ta nằm xuống, để cho ta nhắm lại con mắt, sau đó chính là đưa ra tiểu tay sờ xoạng đến vật kia, nhẹ nhàng ma sa.

Không thể không nói, nàng động tác cũng rất không lưu loát, nhưng là lại cơ hồ là trong nháy mắt sẽ để cho ta có chút muốn nổ banh ý tứ, sau đó ta cơ hồ là không khống chế được đưa nàng ôm chặt vào, sau đó nàng tựa hồ cũng biết ta muốn đạt đến tới đỉnh phong, trên tay tốc độ tăng nhanh.

Nhưng mà, ngay sau đó, ta thật sự là có chút không nhìn được, bỗng nhiên nghiêng người đưa nàng đè lại, về sau đưa tay phải đi đẩy ra cô ấy là hai cái thon dài tinh tế rõ ràng chân.

Lần này, Kim Yến thật là gấp đến độ cũng khóc lên, nàng liền vội vàng đẩy

ta, không để cho ta đi vào.

Ta bất đắc dĩ, lúc ấy nhìn nàng đáng vẻ, đột nhiên tâm lý cảm giác mình rất bĩ ối, vì vậy ta bất tri bất giác bình tĩnh lại, sau đó ta dừng động tác lại, buông nàng ra, đưa tay đem đồ lót kéo qua tới mặc vào, sau đó ta xuống giường đi, nằm trên đất bắt đầu tập chống đẩy - hít đất, muốn dùng vận động tới tản mất nhiệt độ.

"Thật xin lỗi, hù dọa người, ta không phải cố ý, " ta một bên làm hít đất, một bên nói với nàng.

"Không, không phải là người sai, " nàng đang khi nói chuyện, một bên tất tất tác tác mà mặc quần áo vào, vừa nhìn ta động tác, về sau là có chút hiếu kỳ nói: "Không nghĩ tới người lại có thể ở dưới loại tình huống này không chế được chính mình, đơn giản là quái vật a, ta còn tưởng rằng chính mình muốn * nữa nha."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là nghiêng đầu nhìn nàng một chút nói: "Nếu như người bây giờ nghĩ lời nói, ta rất nguyện ý thỏa mãn người."

"Đừng, đừng, ta đùa, người cái đó thật quá dọa người, ta lo lắng ta không chịu nổi, sau này có rảnh rồi rồi hãy nói, lần này ta thật thì không được rồi, " nàng nói với ta nói.

"Tùy người, lần sau ta khả năng cũng sẽ không có ý kiến gì rồi, " ta xem một chút Kim Yến, hít đất tăng nhanh, trên người đã bắt đầu xuất mồ hôi, sau đó ta hỏi nàng nói: "Người bây giờ thật giống như đã có thể tiếp nhận đàn ông, như thế nào, nam nhân và nữ nhân so với, khác nhau ở chỗ nào? Cảm giác như thế nào?"

"Hắc hắc, " nghe được ta lời nói, Kim Yến nhưng là trộm trộm nở nụ cười, về sau sửa lại một chút tóc dài màu đen, đối với ta nói: "Ta không biết rõ

làm sao nói, ngược lại ta cũng không chân chính lãnh hội qua, bất quá ta trước vẫn cảm thấy nam nhân rất dở, bây giờ ngược lại tâm lý có chút có thể đón nhận, ít nhất người không phải là như vậy làm cho người ta chán ghét."

Nghe được nàng lời nói, ta bất đắc dĩ thở dài một cái, sau đó cắn răng tiếp tục hít đất, phỏng chừng đã sắp muốn làm một trăm rồi, trên người cũng đã ra một tầng dầu mồ hôi, cả người quả quyết cảm giác thanh tỉnh không ít, phía dưới cũng khôi phục trạng thái bình thường, chỉ là có chút mắc đái.

Ta đứng lên, đi tới ngoài động, nhường, rất là niềm vui tràn trề, sau khi trở về, lại phát hiện Kim Yến cây đuốc chất chọn phát sáng đi một tí, sau đó nàng một tay chống giữ cái má, ở bên đồng lửa bên trên thượng tọa đến, lẳng lặng nhìn kia đồng lửa, tựa hồ đang suy nghĩ gì sự tình.

"Người đang suy nghĩ gì?" Ta đi tới mép giường, cầm lên khăn lông một bên lau qua mồ hôi, vừa hướng nàng nói: "Trước nói tốt người trực phần đầu nửa đêm, bây giờ tiếp tục, người trông coi đi, ta ngủ một lát mà, buồn ngủ, cũng mệt mỏi."

Ta nói chuyện đang lúc, nằm trên giường đi xuống, kéo bộ quần áo, trên người đơn giản đây kín.

Nhìn thấy ta cử động, Kim Yến nhìn ta một cái, không nói gì, ngay sau đó nhưng là ung dung mà thở dài một cái.

Ta có chút hiếu kỳ, liền hỏi nàng thế nào, sau đó nàng nhưng là nhìn ta nói: "Ta bây giờ ngược lại có chút mê mang."

"Có ý gì?" Ta lách mình nhìn nàng hỏi.

"Trước ta một mực vô tri vô giác, chung quy cảm giác mình không cách

nào dung nhập vào cái thế giới này, bây giờ ta nghĩ muốn bắt đầu cuộc sống mới, tìm một cái có thể thật lòng rất tốt với ta, yêu đàn ông ta, thật tốt sống qua ngày, nhưng là, ta không biết rõ làm sao bắt đầu, ta không thể nào với nam nhân tiếp xúc qua, cũng không biết đối phương có tin được hay không, "nàng nói.

Nguyên lai là muốn đàn ông nói yêu thương kết hôn thành người hầu rồi, nàng và biến hóa trong lòng có chút nhanh a.

Lúc đó ta nhìn nàng, theo bản năng nói với nàng: "Bây giờ muốn những thứ này có chút xa, chúng ta hay là trước nghĩ biện pháp từ nơi này đi ra ngoài hãy nói đi. Lần này nếu là có thể an toàn trở về, mới có cơ hội đi làm này chút ít sự tình. Về phần người nói như thế nào mới có thể tìm được một cái đáng giá tín nhiệm người, thật ra thì này chút ít sự tình là đôi hướng, nếu như người không để cho hấn tín nhiệm người, vậy người tuyệt đối cũng rất khó tín nhiệm hấn."

Nghe được ta lời nói, Kim Yến nhìn ta một cái nói: "Lần này sau khi trở về, người có tính toán gì?"

"Ta sao? Rất đơn giản, đi học tiếp tục đi học, sau đó tốt nghiệp công việc, cũng không chuyện gì ngạc nhiên, "ta nói với nàng.

"Vậy người muốn trở thành gia sao?" Nàng hỏi ta nói.

"Cái này, tựa hồ có chút xa, người phải biết, ta tuổi tác còn nhỏ, "ta nở nụ cười nói.

Nghe được ta lời nói, nàng hơi khẽ gật đầu một cái, ngay sau đó nhẹ giọng nói: "Đúng rồi, người bây giờ còn chưa hoàn toàn chín muồi, sẽ không cần nhắc này chút ít sự tình, là ta suy nghĩ nhiều."

"Thế nào? Người không phải là muốn tìm ta chứ?" Ta nhìn nàng hỏi.

Nghe được ta lời nói, Kim Yến cũng có chút tức giận mà nhìn ta nói: "Khốn kiếp, mới vừa rồi ta thiếu chút nữa đều bị người cho cái kia, ta bây giờ dĩ nhiên thứ nhất liền nghĩ đến người, trừ người ra, ta còn có đường tuyển chọn sao?"

Nàng nói cũng đúng, nhưng là, mới vừa rồi là ngoài ý muốn a, cũng không phải là thật cảm tình, hơn nữa, ta bây giờ thật không có cái loại này ý nghĩ, trong cơ thể nhiệt độ thật giống như đều đã giải tán, ta lúc này chỉ buồn ngủ, đối với chuyện nam nữ, chỉ có thể nói là lòng như Chỉ Thủy.

"Hay là chờ sau khi đi ra ngoài rồi hãy nói, " ta xem một chút nàng, xoay mình bình nằm xuống, sau đó bất tri bất giác liền ngủ mất rồi.

Giấc ngủ này, không biết qua bao lâu thời gian, sau đó ngay tại ta đang ngủ say khi, nhưng là cảm giác có người chụp ta, trướng mắt thấy lúc, mới phát hiện là Kim Yến một ngày ngủ gật bộ dáng, đối với ta nói: "Tới phiên người."

Nghe được nàng lời nói, ta liền vội vàng đứng lên, đem giường nhường cho nàng, sau đó ta đánh thiếu, đi tới cửa hang, để trước nước, về sau ta nhìn chung quanh một chút rừng cây, phát hiện bóng đêm thâm trầm, trong rừng cây một mảnh tĩnh lặng, sau đó chúng ta kia con cọp, tựa hồ chính ở trong bóng tối chuẩn bị phục kích động vật gì.

Ta Vô Tâm đi để ý tới nó, chỉ là theo bản năng bốn phía rục rịch, muốn tìm được một cái so sánh thích hợp địa phương, sau đó tốt giúp Thái nhi bồi dưỡng thân thể.

Lúc đó ta một bên tìm, một bên liền ở tâm lý cùng Thái nhi vừa nói chuyện, để cho chính nàng cũng chú ý nhìn, có thích hợp địa phương liền cùng ta

nói.

Thải nhi đáp ứng ta, sau đó chúng ta ngay tại trong rừng cây kia chậm rãi rục rịch, tốt nửa ngày, lại cũng không có tìm được quá thích hợp địa phương, cho dù là thích hợp địa phương, lại cảm thấy quá bẩn, không quá an toàn, cho nên, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục đi về phía trước, bất tri bất giác lại lần nữa đi tới kia bên đầm nước bên trên, sau đó ta nhìn Đàm Thủy đối với mặt đối mặt Nham Bích, bất ngờ phát hiện kia Nham Bích trên đỉnh cuối cùng có một nơi rất hang đá lớn.

Lúc đó thấy kia hang đá, ta cũng không biết tại sao, luôn cảm thấy kia địa phương là cái rất thích hợp địa phương, vì vậy ta đi tới, lay đến cây mây, một đường leo lên, đi vào rồi trong nham động.

Sau khi đi vào, phát hiện trong nham động rất u ám cùng quanh co, một đường hướng đáy động xuống thông tới đi, ước chừng có sâu vài chục thước, sau đó ở cấp thấp nhất địa phương, là một nơi tiêu Thạch Thất, bên trong có một ít con ếch các loại động vật, nhưng mà toàn thể còn coi là sạch sẽ, trọng yếu nhất là, trên đỉnh có trích giọt nước rơi xuống, trên đất đến gần Nham Bích địa phương, có một hố đá, toàn thể tình trạng tốt vô cùng.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không cảm thấy là đối với Thải nhi nói: "Chính là chỗ này mà rồi, ta đi đem những thứ kia đất sét dọn vào, người cảm thấy thế nào?"

Nghe được ta lời nói, Thải nhi cũng rất hài lòng, nhưng mà nàng nhưng là đối với ta nói: "Nơi này tốt thì tốt, nhưng mà chất dinh dưỡng có hạn, cho nên, thật muốn chọn ở chỗ này, sau khi người muốn mỗi ngày đều mang cho ta một ít đất sét tới, phải giúp ta tưới nước, tóm lại là không để cho ta ngoài ý."

"Yên tâm đi, ta sẽ hết lòng, bảo đảm người an toàn." Lập tức, quyết định sau khi, ta vì vậy rời đi Thạch Thất, sau đó trở lại ta cùng Kim Yến ở trong sơn động, đem mình ba lô thanh trừ sạch sẽ, sau đó quả quyết giả bộ một ba lô bùn đen đất, chạy tới kia trong thạch động.

Đến trong thạch động, ta đem kia đất sét ngã xuống hố đá rồi, tốt lấy tới nước xen vào một cái xuống, tiếp theo chính là hỏi Thái nhi chuẩn bị xong chưa.

Nghe được ta lời nói, Thái nhi vẻ mặt có chút khẩn trương, nhưng mà cuối cùng vẫn là đối với ta nói: "Tốt lắm, ta đã chuẩn bị xong, người chuẩn bị thả ta đi ra đi."

Chương 261: Xích Nguyệt vực sâu (bảy)

Chuẩn bị thả nàng đi ra, lại nói thế nào thả nàng đi ra? Đây cái sự tình ta còn không biết rõ lắm đây.

"Người đem tâm tình buông lỏng một chút, tận lực không muốn khống chế thân thể của mình, chính ta liền có thể đi ra, " lúc này, Thái nhi thanh âm truyền tới.

"Đúng rồi, ta sau khi đi ra, một khi đi vào trong bùn đất, người phải cho ta đủ tinh huyết, nếu không ta không có cách nào hoàn thành lúc ban đầu thân thể chuyển hóa, " nàng có chút bận tâm ta không biết sau đó phải làm sao bây giờ, lại cường điệu một cái câu.

" Được, ta sẽ cho người, chính là huyết dịch đúng không? Cái này ta am hiểu nhất, " ta nói với nàng.

" Ừ, kia cảm ơn người, thật ra thì còn có một thứ đồ vật, so với huyết dịch tốt hơn, chỉ là khả năng không tiện lắm cho ta, " Thái nhi nói với ta nói.

"Thứ gì?" Ta theo bản năng hỏi.

" Được rồi, còn chưa nói, có huyết dịch là được, ta không thể quá khắt khe quá nhiều, " nàng nói.

Nghe được nàng lời nói, ta không tránh khỏi cảm thấy rất ngờ vực, nhưng mà ngay sau đó gạt mình, tựa hồ nghĩ tới điều gì, không tránh khỏi là đối với nàng nói: "Ta biết người muốn là cái gì, ta có thể cho người, nhưng là bây giờ cảm giác không có gì bầu không khí, ngược lại mới vừa rồi buổi tối khi, ta thiếu chút nữa Phá Giới."

", ta biết, lúc ấy người và nữ nhân kia mà, ở trên giường quần quít thật lâu đâu rồi, " Thái nhi nở nụ cười.

Mẹ nhà nó, lần này ta có thể là có chút băng, nguyên lai nàng vẫn luôn có thể cảm giác được ta thật sự làm sự tình sao? Đây thật là mất mặt.

Lúc đó ta cảm giác mình trên mặt nóng bỏng nóng, đồng thời tốt vui mừng chính mình chuẩn bị cho nàng bồi dưỡng độc lập thân thể, nếu không lời nói, nàng một mực ở trong thân thể ta như vậy ở lại, một mực có thể cảm giác ta nhất cử nhất động, vậy coi như có chút phiền phức rồi, ít nhất sau này ta phỏng chừng mỗi ngày đều muốn cuộc sống ở trong bóng ma rồi, tư vị kia quả quyết không dễ chịu a.

Bất quá, lúc này, ta tâm lý lại là có một cái lớn mật ý tưởng, cho nên khi xuống ta để cho Thái nhi trước không nên ra ngoài, sau đó chính ta chính là lúc tới cởi quần áo, chủ yếu là đem quần cởi ra đi, sau đó đứng ở kia hố bùn bên cạnh, duỗi tay vịn súng, bày ra đi tiểu một chút tư thế.

"Người muốn làm gì?" Nhìn thấy ta cử động, Thái nhi không cảm thấy là lòng tràn đầy nghi ngờ, nhưng mà lúc này ta nhưng là nhắm hai mắt lại, bình khí ngưng thần, bảo nguyên quy nhất, người sau tiến vào thế giới tinh thần bên trong.

Thế giới tinh thần trong cảnh sắc thực là không tồi, mình có thể dựa theo tâm tình mình tự do sáng lập nơi này bộ dáng, ta cảm giác mình có chút yêu nơi này, đặc biệt là nơi này còn có một cái tiểu mỹ nhân mà chờ ta, từ hướng này nói, ta thật ra thì không quá nguyện ý nàng rời đi ta.

Bất quá, này đối với nàng mà nói, dù sao không phải là lâu dài cách, cho nên để nàng được, ta vẫn cảm thấy cho nàng độc lập thân thể cho thỏa đáng.

Cho nên, lập tức, quyết định chủ ý sau khi, ta quả quyết hơi khẽ cau mày, đã tới Thái nhi trước mặt.

Lúc này, nàng đang đứng ở một mảnh ánh nắng rực rỡ, màu xanh lá cây như tơ, Phong Điệp Vũ địa phương.

Nàng một thân váy đầm dài màu trắng, tóc đen như thác, trong suốt con mắt, bảo thạch một dạng vênh cao sống mũi nhỏ, đỏ bừng môi anh đào, nhỏ dài cổ, toàn thể cảm giác vừa đúng, không chỗ không cảm động.

Nàng nhìn thấy ta, theo bản năng nở nụ cười nói: "Người tốt cuộc muốn làm gì?"

"Hư —— "

Ta đi lên trước, tỏ ý nàng không cần nói, về sau ta chính là nhẹ nhàng đưa nàng nhào nặn vào trong ngực, về sau cúi đầu hôn nàng cái trán, con mắt, cuối cùng là hương thơm mềm mại miệng nhỏ.

Nhìn thấy ta cử động, nàng con mắt mở rất lớn, vẻ mặt có chút khẩn trương, theo bản năng đẩy một cái ta, ngay sau đó tốt tựa hồ có hơi minh bạch ta ý, không cảm thấy là kinh ngạc nói: "Không, không thể như vậy, không được —— "

"Tại sao không được? Nơi này chỉ là thế giới tinh thần mà thôi, người hơi chút phối hợp ta một chút, để cho ta đạt tới trạng thái là được, vậy làm sao không được? Ta cũng không phải là thật đem người thế nào." Ta xem một chút nàng, có chút tò mò hỏi.

"Thật không đi, ta, ta không biết rõ làm sao nói cho người, " nàng có chút gấp, tay nhỏ theo bản năng nắm trong tay ta cánh tay, vẻ mặt rất khó khăn, nhưng mà chỉ chốc lát sau, nàng có chút ngưng trọng thở hào hển, ngay sau đó nhưng là dừng cảm ngẩng đầu nhìn ta nói: "Tiểu Bắc, nếu như ta nguyện ý lời nói, người có thể đáp ứng ta một cái sự tình sao?"

"Cái gì sự tình?" Ta hỏi.

"Sau này, không muốn, không nên thương tổn ta, được không?" Nàng đang khi nói chuyện, trong đôi mắt chứa đựng nước mắt, cuối cùng muốn khóc lên.

Lần này ta liền hơi nghi hoặc một chút rồi, không tránh khỏi cau mày nói: "Lời này nói từ chỗ nào, ta tại sao phải tổn thương người? Liền như vậy, nhìn người như vậy làm khó, ta liền không cưỡng cầu người, chính ta tạo một cái búp bê bơm hơi, chính mình cố gắng lên."

Ta nói chuyện đang lúc, buông nàng ra, xoay người hướng về phía một thân cây chỉ một cái, lập tức cây kia biến thành một cái không mảnh vải che thân, đẹp để tịnh lệ nữ tử, sau đó ta nhắc chân hướng nữ nhân kia đi tới.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, vừa lúc đó, đột nhiên trong tay ta cánh tay bị kéo lại, xoay người nhìn lên, mới phát hiện Thái nhi chính kinh ngạc nhìn ta.

"Thế nào?" Ta hơi nghi hoặc một chút.

Nhưng mà, vừa lúc đó, để cho ta không nghĩ tới là, lại chỉ gặp mặt trước y nhân, đã là chậm rãi cởi ra áo quần, về sau chủ động tiến lên ôm ta, đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở ngực ta miệng nói: "Chúng ta kia khắc nhân nói trắng ra là, tinh thần lực cao hơn * tồn tại, một khi ở thế giới tinh thần đem chính mình dâng ra đi, sẽ tạo thành thâm căn cố đế tâm tình, cả đời chỉ có thể yêu kia một người, ta nguyện ý đem mình cho người, nhưng mà ta không biết ta làm như vậy, là đúng hay sai. . ."

Nguyên lai sự tình là cái bộ dáng này sao?

Các nàng so với thế giới hiện thật, chú trọng hơn giao lưu tinh thần sao?

Ta có chút chần chờ, nhưng mà cuối cùng nhưng vẫn là không chống cự nổi cái loại này so với bất kỳ thế giới hiện thật trong cũng càng thích hợp cùng động lòng người cảm thụ.

Ở trên cái thế giới này, người sẽ phát hiện, người có thể cùng đối phương hoàn toàn hòa làm một thể, các người có thể tùy tâm sở dục, cho nên, ta hoàn toàn buông ra chính mình cánh cửa lòng.

Không trung rất cao xa, rất lam, hòa phong chìm đắm, ở mềm mại trên cỏ, chúng ta hóa thành hai cái Bạch Xà, thật chặt dây dưa chung một chỗ, giãy dụa, run rẩy, chỉ cảm thấy phải chết một dạng kích thích cùng hưng phấn, không cách nào ngăn trở, cũng hoàn toàn không dừng được.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, ta rốt cục thì đem chính mình nhân sinh lần đầu tiên nộp ra, mà Thái nhi cũng có chút ít thất thần nằm ở nơi đó, tựa hồ là mất đi phản ứng năng lực.

Ta biết, đối với nàng mà nói, nàng cảm xúc khả năng so với ta càng sâu sắc, cho nên hẳn yêu cầu một chút thời gian chậm một chút.

Vì vậy ta lặng lẽ vì nàng đỡ lên một tầng lụa mỏng, rời đi cái thế giới kia.

Phục hồi tinh thần lại, trương mắt thấy lúc, ta mới phát hiện mình trước mặt hố bùn trong, màu đen kia trên bùn đất, đã có một ít màu trắng dịch nhờn, đồng thời trên tay ta tựa hồ cũng dơ bẩn, phía dưới cảm giác không phải là rất thoải mái, còn có chút nghĩ phải thả ra ý tứ, chủ yếu là nghẹn nước tiểu cảm giác, sau đó ta theo bản năng dùng sức, tốt đi ra một chút, sau khi ta vội vàng thu đồ trở lại, mặc quần áo tử tế, ở tâm lý kêu Thái nhi, để cho nàng vội vàng chuẩn bị đi ra.

Này sau khi, ta ở hố bùn bên cạnh ngòi chồm hồm xuống, toàn bộ nhân tính thần rong chơi, tiến vào một loại hoàn toàn buông lỏng trạng thái.

Sau đó, cũng ở nơi này cái ngay miệng, ta chỉ cảm giác mình lực phủ ngũ tạng trong nháy mắt giống như bị người bắt lại một dạng đau đến ta nhe răng trợn mắt, theo bản năng liền muốn giãy giụa phát lực, nhưng mà, cũng vừa lúc đó, Thái nhi thanh âm truyền tới, nàng để cho ta giữ vững một chút, nói là lập tức được, vì vậy ta chỉ có thể là tiếp tục kiên trì, toàn thân phơi bày buông lỏng trạng thái, về sau ta cảm giác mình con mắt thật giống như cũng ở đây bị tróc ra, có chút không lưu loát, sau đó, liền ở ta tâm lý chính lộn xộn khi, cũng cảm giác một trận muốn ói, ngay sau đó ta chột cái miệng, phun ra ngoài.

Vì vậy, theo ta nôn mửa, một cái Thất Thái Quái Xà, trong nháy mắt rơi đến kia bùn trong hầm, sau đó nó uốn một cái thân, coi như đến trong đất bùn đi, tựa hồ có hơi ngượng ngùng.

Cũng vừa lúc đó, ta sờ một cái còn có chút khổ thủy miệng, sau đó chột bấm một cái cổ tay mình, lập tức từng giọt máu tươi hướng kia hố bùn trong rơi tiến vào.

Mà trong quá trình này, lại chỉ thấy kia hố bùn trong đất sét nhẹ nhàng nảy mầm đến, về sau liền gặp được rất nhiều tia nhỏ màu đỏ chạm tay từ trong đất chui ra ngoài, không ngừng hấp thu dòng máu của ta, đồng thời còn đem ta trước phun ở bên trong tinh hoa hấp thu.

Sau đó, theo dòng máu của ta hạ xuống, trong cái hố kia đất sét cuối cùng một chút xiu dung hợp lại, cuối cùng cuối cùng biến thành một cái to lớn quả cầu.

Thấy viên kia hình cầu thành, ta biết ước chừng đã có thể, vội vàng cấp chính mình đơn giản băng bó một chút, dừng lại chảy máu, nhưng mà, lúc

này, cũng bởi vì mất máu quá nhiều, ta cảm giác mình tinh thần có chút gánh không được rồi, theo bản năng hướng trên đất nằm một cái, tiếp theo liền đã ngủ mê man.

Giấc ngủ này, không biết qua bao lâu thời gian, sau khi tỉnh lại, đầu tiên là thấy bên cạnh hố bùn phía trên, cuối cùng bao phủ một tầng tinh tế trắng nõn sắc, tương tự mạng nhện đồ vật bình thường, về sau liền thấy bên trong lằng lằng nằm quả cầu bùn.

Thấy cái này tình trạng, ta biết Thái nhi đã thuận lợi tiến vào thân thể sinh trưởng giai đoạn, cái này làm cho ta hưng phấn không thôi, liền vội vàng tốt tìm đi một tí hòn đá tới, giúp nàng xây dựng phòng vệ tường, sau khi mới để cho nàng an tâm ở chỗ này chờ, ta đi làm việc trước chút sự tình.

Sau đó ta từ trong thạch động đi ra, phát hiện bên ngoài đã kinh thiên quang đại phát sáng, chim hót hoa nở.

Từ trên vách đá leo xuống, một đường trở lại trong huyết động, lại phát hiện Kim Yến cùng kia con cọp cũng không có ở đây, không biết đi nơi nào.

Ta có chút hiếu kỳ, liền vội vàng đi ra, bốn phía đi tìm nàng, kết quả ở trong rừng cây không hẹn mà gặp, đi lên liền bị nữ nhân này một trận rầy.

"Người chạy đi đâu? Có biết hay không ta có lo lắng nhiều người? Ta còn tưởng rằng người chết đây? Người người này tại sao như vậy? Âm thầm liền đi mở, quá không chịu trách nhiệm, biết không?" Kim Yến hiển nhiên rất tức giận.

Này đúng là ta sai, cho nên ta không lời nào để nói, chỉ có thể là nở nụ cười, sau đó một đường đi theo bên cạnh nàng vừa nói lời khen, cuối cùng trở lại trong sơn động.

"Người rốt cuộc đi làm gì? Thành thật khai báo, " đến trong sơn động, Kim Yến nhìn ta một cái cổ tay, cau mày hỏi ta.

Ta không trả lời nàng, chỉ là để cho nàng trước không nên hỏi, qua mấy ngày sẽ biết. Sau đó ta nói ta có chút mệt mỏi, nghĩ muốn nghỉ ngơi một chút.

"Vậy người nghỉ ngơi đi, ta đại mao chạy không thấy, ta phải tiếp tục đi tìm một chút, các người thật là, cũng không để cho người bớt lo." Kim Yến nói với ta nói.

Nghe được nàng lời nói, ta lập tức kéo nàng nói: "Không được, người không nên đi tìm, tên kia bây giờ không nhất định sẽ nghe người lời nói."

"Tại sao?" Kim Yến nhìn ta một chút, có chút không hiểu hỏi.

"Cái này ——" bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là nói cho nàng biết nói cái đó Ngoại Tinh Nhân đã không có ở đây trên người ta, cho nên, ta đã không có cách nào khống chế nữa cái đó lão hổ rồi.

Nghe nói như vậy, Kim Yến không cảm thấy là nhúu mày, về sau nhìn ta nói: "Người có sự tình lừa gạt đến ta, nói cho ta biết, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Tại sao cái đó Ngoại Tinh Nhân không thấy? Còn nữa, người tâm tình tốt giống như rất thanh thản, không có chút nào cuống cuống rời đi nơi này, chuyện này là sao nữa?"

Ngay sau đó, nghe được nàng lời nói, ta cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó vẫn là đem Thái nhi sự tình đại khái cùng nàng nói một lần.

Nghe ta lời nói sau khi, Kim Yến gật gật đầu nói: "Như vậy thật ra thì cũng tốt, coi như là một ra đường. Bất quá ta rất ngạc nhiên, kia Ngoại Tinh

Nhân thật có lợi hại như vậy sao? Chỉ dùng một ít đất sét liền có thể sinh thành thân thể? Cái này cũng quá thần kỳ chứ ?"

"Cái này ta cũng không phải rất rõ a, tóm lại bọn họ chính là thần kỳ như vậy, " ta nói với nàng.

Nhưng Hậu Kim Yến liền nhất định phải ta mang nàng đi xem một chút Thái nhi bồi dưỡng thân thể địa phương.

Nhưng mà, lúc ấy ta thật thì hơi mệt chút rồi, vì vậy sẽ để cho nàng trước không nên gấp gáp, để cho ta nghỉ ngơi một chút lại nói, ngoài ra ta nói cho nàng biết nói ta có chút mất máu quá nhiều, hơn nữa còn là đi nhân sinh đệ nhất Thứ Nguyên dương.

Lúc đó nghe được ta lời nói, Kim Yến trương đại mắt nhìn ta, có chút không hiểu hỏi "Mất máu quá nhiều có thể lý giải, người, người cái đó lần đầu tiên là ý gì? Tối hôm qua người bị kích thích quá lớn, rốt cuộc không nhịn được, cho nên tự mình giải quyết?"

Hôn mê, Kim Yến lời nói để cho ta mặt đầy hắc tuyến, nàng hiển nhiên có chút hiểu lầm ta.

Bất quá ta cũng không có giải thích nhiều, chỉ là tùy ý gọi gậy đầu, sau đó chui vào trong sơn động, nằm dài trên giường liền ngủ mất rồi.

Ngủ sau khi, ta cũng không biết Kim Yến đi làm gì, nhưng mà, rất nhanh, ta liền bị thịt nướng mùi thơm tỉnh lại, đứng dậy nhìn lên, mới phát hiện Kim Yến chính đang nướng thịt, vẻ mặt rất chuyên chú.

Nhìn thấy ta tỉnh lại, nàng với là hướng ta nói: "Nhanh lên một chút ăn chút đi, nếu không thân thể nhưng là gánh không được rồi."

Ta cũng thật là đói, cho nên tiến lên ngồi chồm hồm xuống, cầm thịt nướng liền ăn ngấu nghiến.

Sau khi ăn xong, Kim Yến tốt đưa qua bình nước, rất là ôn nhu chu đáo.

Chỉ là, khi ta uống kia nước trong bình nước khi, lại phát hiện nước kia ề ề ấm ề ề, rất giống là nước trái cây, đảo hơi có chút đi ra nhìn một cái, phát hiện quả nhiên là nước trái cây, không tránh khỏi hơi nghi hoặc một chút mà nhìn về phía Kim Yến.

"Là quất tử, ta tìm được một cây quất tử cây, đặc biệt chuẩn bị cho người nước trái cây, cho người bổ sung chút Vitamin, còn có cái này, " Kim Yến đang khi nói chuyện, dùng gậy gỗ từ trong đồng lửa tộp lấy ra mấy cái màu đen bùn đản tử, đem phía trên đất sét gõ một cái, bốc lên một cái vỏ trứng cũng nướng thành khô vàng sắc trứng chim đối với ta nói: "Này hình như là gà núi trứng, rất bổ, người cũng ăn một chút đi."

Nàng đang khi nói chuyện, lột một quả trứng gà cho ta, ta nhận lấy, ăn rất thơm ngọt.

Sau đó, ta coi như là ăn uống no đủ, không tránh khỏi là nửa nằm xuống, cảm giác rất thỏa mãn, cả người thoải mái.

Sau đó nàng ngồi ở bên cạnh nhìn ta, hỏi ta cảm giác khỏe chưa, ta nói được rất nhiều phỏng chừng lại ngủ một giấc là có thể hoàn toàn khôi phục.

Nghe được ta lời nói, nàng gật đầu một cái, đứng lên nói: "Vậy người trước nghỉ ngơi đi, ta lại đi tìm một chút ăn, chuẩn bị cơm tối. Đúng rồi, ta nhìn thấy phía đông trong rừng cây thật giống như có một muối chiều mà, phỏng chừng có thể làm một ít muối ăn đến, đến lúc đó liền ăn càng vui vẻ hơn rồi. Người yên tâm đi, mấy ngày nay người liền cẩn thận dưỡng sinh thể, ta sẽ đem người chăm sóc kỹ."

Lúc đó nghe được Kim Yến lời nói, ta không cảm thấy là có chút làm rung động, cảm thấy nàng đối với ta thật là quá tốt.

Nhưng mà, phục hồi tinh thần lại, ta tốt hơi nghi hoặc một chút rồi, lại nói, nàng thế nào đột nhiên trở nên tốt như vậy?

Ngay sau đó ta hơi nghi hoặc một chút, không cảm thấy là nhìn nàng nói: "Này, người thế nào đột nhiên liền đổi tính tình? Này cũng không giống như người a."

Kết quả nghe được ta lời nói, nàng liền đôi mi thanh tú nhú một cái nói: "Người có phải hay không rất thư thái, muốn tìm chịu tội a, ta rất vui lòng phụng bồi."

"Đặc đặc, coi là ta nói sai, tóm lại, cảm ơn người, " ta nhìn nàng, rất nghiêm túc nói.

"Hừ, " nữ nhân đặc ý cười một tiếng, xoay người đi ra ngoài bận rộn đi làm.

Ngay sau đó, nhìn nàng rời đi bóng lưng, ta cũng vậy cười một tiếng, cảm giác như vậy cũng rất tốt, ít nhất ôn tồn rất nhiều.

Sau đó ta leo đến trên giường, tiếp tục ngủ, này một giấc tỉnh lúc tới sau khi, sắc trời cũng đã tối, nhưng Hậu Kim Yến theo thường lệ chuẩn bị cho ta rồi phong phú bữa ăn tối, hơn nữa thật có muối ăn, kia cơm thật là ăn ta đều sắp chết no rồi.

Sau đó, sau khi ăn no, chúng ta theo lệ thường thì đi ra ngoài đồng thời ngắm trăng, giải quyết một cái vấn đề cá nhân, sau đó chính là đi Đàm Thủy bên kia tắm.

Lần này, bởi vì có tối hôm qua kinh nghiệm, chúng ta đều có chút ít do dự.

"Muốn không phải là không giặt sạch đi, nước này có nhiệt độ, chờ chút ra lại chuyện có thể sẽ không tốt, " ta nói với nàng.

"Người thì không cần giặt rửa, ngủ cả ngày, có thể thư thái, ta ư ? Ta một cả ngày đều ở trong rừng cây sẵn thú hái trái cây đào muối ăn, trên người đều là mồ hôi thú, không giặt rửa lời nói, ước chừng phải hôi xuống." Nàng đang khi nói chuyện, đứng dậy đi tới bờ đầm nước bên trên, sau đó để cho ta xoay người, ở nơi đó chờ, không muốn nhìn lên.

Ta chỉ có thể làm theo, sau đó một mực chờ đến nàng tắm xong, ta suy tính một chút, cảm giác vẫn là tắm tương đối khá, như vậy thật là ác ngủ thoải mái một chút, vì vậy cũng tắm một cái, sau đó chúng ta tay nắm tay trở lại trong thạch thất.

Vào Thạch Thất sau khi, chúng ta cũng không nói gì, sau đó không hẹn mà cùng cùng đi đến mép giường, sau khi chính là đột nhiên liền ôm nhau với nhau, phi thường kịch liệt mà lẫn nhau hôn.

Lần này, ta rõ ràng có thể cảm giác được, Kim Yến tựa hồ nghĩ thông suốt, nàng không chuẩn bị lại tiếp tục kháng cự.

Vì vậy, lúc ấy chúng ta đồng thời cúi ngã xuống giường, rốt cục thì phá vỡ giới hạn.

Không thể không nói, ta đồ vật dù sao cũng là quá lớn, cho nên, khi ta tiến vào khi, Kim Yến đau đến cũng đem ta cánh tay cào nát rồi.

Nhưng mà, tha cho là như thế, cuối cùng chúng ta hay là chặt chẽ mà kết hợp lại cùng nhau.

Giờ khắc này, gió thu Ngọc Lộ một gặp nhau, liền thẳng lại nhân gian vô số.

Nhắc tới, đây mới là ta chân chính lần đầu tiên, cho nên lúc đó ta có chút khẩn trương, cũng có chút không lưu loát, thậm chí đều không có thể kiên trì bao lâu thời gian.

Nhưng mà, gần đây là như vậy, chúng ta với nhau lại đều cảm giác có một loại trước đó chưa từng có kích thích.

Về sau, cũng không nhắc lại nữa cái gì đáng đem sự tình, hai người chính là như vậy thẳng thắn tương đối, ôm nhau ngủ.

Rất tự nhiên, nửa đêm tỉnh mộng, chúng ta chỉ là liếc mắt nhìn nhau, về sau không hẹn mà cùng liền lại vừa là một trận mưa giông chớp giạt, lần này, thì càng thêm trót lọt cùng thuần thực, cũng càng Gia Trì lâu, hiểu tường tận đến trong đó Phệ Hồn mùi vị, tư vị kia làm cho người ta cả đời khó quên.

Chương 262: Xích Nguyệt vực sâu (tám)

Một đêm này, đối với thế giới mà nói, có thể là phi thường bình thường một ngày mà thôi.

Nhưng mà, đối với ta mà nói, lại tựa hồ như hoàn thành lễ trưởng thành.

Trước đó, ta thật ra thì còn không quá rõ, nguyên tới nhân loại ngoại trừ bình thường tư tưởng ra, còn sẽ có hơn để cho người cảm thấy kích thích cùng thần say cảm giác.

Nói thật, Kim Yến khả năng không phải là thích hợp nhất nữ nhân ta, cũng không phải ta thích nhất nữ nhân, nhưng mà, từ một đêm này lên, ta cảm thấy đến coi như là đến Thiên Hoang Địa Lão khi, ta cũng sẽ không quên nàng, một đêm này, nàng cho ta thể nghiệm quá nhiều, cái này làm cho ta cuối cùng đối với nàng cảm giác hoàn toàn phát sinh biến hóa, ta không biết vậy có phải hay không yêu, nhưng mà, bất kể như thế nào, ta rất muốn cùng với nàng, cho đến vĩnh viễn.

Ôm nhau ngủ, sau khi trời sáng, chúng ta rất trễ mới đứng dậy, về sau với nhau nhìn một cái, cảm giác kia đều có chút ít là lạ.

Đồng thời mặc quần áo tử tế, ra ngoài, vào trong rừng cây săn thú thịt nướng ăn, còn hái đi một tí trái cây, thời gian cuối cùng điềm nhiên tự đắc, không buồn không lo.

Nói thật, nếu như là có thể lời nói, ta ngược lại thật ra cảm thấy ở này cái địa phương không đi, cũng là rất tốt.

Sau đó, rất hiển nhiên là, mặc dù là ban ngày thời gian, nhưng mà, chúng ta tình đến nồng lúc, hay là không thiếu được sẽ có một ít động tác thân thiết.

Lúc đó ta cảm giác mình tựa hồ có chút muốn ngừng cũng không được cảm

giác, mỗi lần đều là để cho Kim Yến kêu cầu xin tha thứ mới tính kết thúc.

Bởi như vậy, ước chừng đến buổi tối khi, ta đã là có chút thể lực chống đỡ hết nổi, cảm giác hoa mắt choáng váng đầu.

Lúc này ta mới phát hiện mình quá mức chơi bời, nguyên khí tổn thương quá lớn, vì vậy ta vội vàng cưỡng ép làm cho mình trấn định lại, không nên quá buông thả mình.

Kim Yến cũng rất cục thì được nghỉ ngơi một chút, nằm ở trên giường trầm trầm mà ngủ thiếp đi.

Kim Yến ngủ sau khi, ta đột nhiên mới nhớ chính mình tựa hồ quên đi cho Thái nhi tưới nước rồi, liền vội vàng lại đi ra ngoài, từ kia bờ đầm nước bên trên Nham Bích leo lên, sau đó dùng bình nước cho Thái nhi tưới nước.

Lúc đó nhìn Thái nhi bộ dáng, cũng không biết dung mạo của nàng thế nào, bất quá ta phỏng chừng hẳn không có nhiều đại vấn đề, cho nên coi như tương đối yên tâm.

Sau đó ta từ bờ đầm nước tốt thừa dịp bóng đêm chạy trở về sơn động cửa, chuẩn bị vào đi nghỉ ngơi ngủ.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta trở lại sơn động cửa khi, không ngờ phát hiện sơn động kia cửa cuối cùng đã đứng một hàng bóng người.

"Lô Tiểu Bắc, người cuối cùng là trở lại."

Xích Sắc ánh trăng chiếu xuống đến, một cái mặt quỷ quái nhân chậm rãi tiến lên trước một bước nhìn ta, trong ánh mắt mang theo che lấp giá rét.

"Tiểu Bắc, không cần lo ta, người đi mau!"

Lúc này, những người đó néo Kim Yến tóc, đưa nàng túm tới.

Kim Yến bị trói gô đến, trên mặt có máu ứ đọng, rất hiển nhiên là bị đánh.

"Các người muốn làm cái gì?" Thấy những quỷ kia mặt quái nhân, ta không tránh khỏi là nhú chặt mày, tâm lý nhanh chóng vận chuyển, ta cảm thấy cho bọn họ hẳn không phải là muốn giết chết chúng ta, dù sao bọn họ còn hi vọng nào lấy được Thái nhi di truyền gien thể, lấy liền hoàn thành bọn họ chủng tộc kéo dài.

Bọn hắn bây giờ khả năng còn cũng không biết Thái nhi đã không có ở đây trên người ta, cho nên, chỉ cần ta không lọt rơi vào, bọn họ hẳn tạm thời không dám làm khó ta.

"Lô Tiểu Bắc, ta nhớ người phải là một người thông minh, " lúc này, một cái mặt quỷ quái nhân đi lên trước, mắt lạnh nhìn ta nói: "Người hẳn biết chúng ta muốn cái gì, cho nên, chỉ cần người nguyện ý phối hợp chúng ta, ta nói không chừng cho người trải qua thoải mái một chút."

"Hừ, một bạch trưởng lão đã đem các người tộc nhân cho ta, các người tốt nhất không nên quá mức phân, nếu không lời nói, ta sẽ tới cái Ngọc Thạch câu tổn hại, người đừng tưởng rằng ta không dám, không tin người lại động một cái nữ nhân ta thử một chút!" Ta mắt lạnh trợn mắt nhìn kia cái mặt quỷ quái nhân nói.

", quả nhiên là một cái rất trọng tình nghĩa nhân loại, " quỷ kia mặt quái nhân đang khi nói chuyện, đem Kim Yến kéo một cái, về sau mắt lạnh nhìn ta nói: "Như vậy nữ nhân, ta nghĩ muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, người yên tâm, ta đối với như vậy nữ nhân hoàn toàn không có hứng thú, nếu như không phải là tình thế yêu cầu lời nói, ta đều lười di chuyển nàng."

"Vậy người tốt cuộc muốn thế nào?" Ta cau mày nhìn hẩn hỏi.

"Rất đơn giản, đem số sáu giao ra, ta sẽ tha cho người nữ nhân." Mặt quỷ quái nhân nói với ta nói.

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là giật mình, biết hẩn cũng nhìn không ra Thái nhi không có ở trên người của ta, đây cũng là để cho ta thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó không cảm thấy là tiếp tục chu toàn nói: "Người nghĩ rằng ta là người ngu sao? Ta đem số sáu giao cho người, các người sẽ để cho chúng ta an toàn rời đi nơi này?"

"Yên tâm, chúng ta sẽ không giống nhân loại các người như vậy không giữ chữ tín, chỉ cần người nguyện ý hợp tác, chúng ta rất vui lòng đem các người từ nơi này đưa đi." Mặt quỷ quái nhân nhìn ta nói nói.

Lần này có thể làm sao bây giờ?

Lúc này, ta tâm lý không tránh khỏi một trận sôi trào, không ngừng suy tính đối sách.

Tốt nửa ngày trời sau, ta đột nhiên linh quang chợt lóe, trong giây lát liền nghĩ đến một cái sự tình, không tránh khỏi âm thầm gật đầu một cái, về sau liền đối với kia cái mặt quỷ quái nhân nói: " Được, liền theo các người nói làm, ta có thể hợp tác với các người, nhưng là để bảo đảm vạn nhất, ta chỉ có thể ở cách khai sơn cốc sau khi, cũng chính là ở ta đến ven rìa sơn cốc, có thể rất mau rời đi các người phạm vi thế lực khi, mới có thể đem số sáu giao cho người."

" Được, vậy cứ dựa theo người nói làm, ta bây giờ liền có thể đưa người đi ven rìa sơn cốc, chúng ta có thể ở kia cái địa phương làm lớn tiếng kêu, " mặt quỷ quái nhân nhìn thấy ta đáp ứng, không tránh khỏi hai mắt sáng lên,

hiển nhiên rất hưng phấn.

Lúc đó thấy hăn vẻ mặt, ta biết bọn họ trông đợi số sáu về hàng, nhất định là chờ chờ quá lâu thời gian, cho nên, lúc này, chỉ cần ta nguyện ý hợp tác, trên căn bản ta nhắc tới điều kiện gì bọn họ cũng sẽ đáp ứng.

Nhưng mà, nếu như này cái sự tình thật bây giờ là được hành thoại, phản mà gây bất lợi cho ta, dù sao ta không có cách nào cùng bọn họ thực hiện chân chính giao dịch, Thái nhi không có ở đây trên người của ta, hơn nữa nếu như ta tùy tiện rời đi nơi này, nói không chừng Thái nhi sẽ gặp phải ngoài ý muốn, nửa đường chết yếu, nói như vậy, ta liền không riêng gì diệt tuyệt kia khắc nhân rồi, trọng yếu nhất là, ta phụ lòng Thái nhi.

Lúc này, ta không tránh khỏi nhớ tới đáp ứng Thái nhi lời nói, cho nên ta cảm thấy cho ta không thể phụ nàng, không thể như vậy tổn thương nàng, cho nên ta phải nghĩ biện pháp tiếp tục trì hoãn mới được, ta phải ở chỗ này ngây ngô đủ thời gian mới được.

"Ta còn có một người khác điều kiện, " lúc này, ta cắt đứt kia cái mặt quỷ quái nhân lời nói, mắt lạnh nhìn hăn đạo: "Ta lúc rời đi sau khi, không chỉ phải dẫn nàng, còn phải dẫn ta đồng hành cùng đi toàn bộ đồng bạn."

"Ừ ? Người còn có đồng bạn? Người nói là mấy cái dương quỷ tử sao? Nếu như là bọn họ lời nói, ta có thể rất có trách nhiệm mà nói cho người biết, bọn họ đều đã rời đi tử vong cốc, an toàn quay trở về, chỉ có kia cái gì Kiri Á, ngượng ngùng, hăn không trở về được, bất quá theo ta được biết, người và hăn quan hệ tựa hồ cũng không phải là rất thân mật, cho nên ta cảm thấy đến người cũng sẽ không quá để ý hăn." Mặt quỷ quái nhân nhìn ta nói nói.

"Kiri Á thế nào?" Lúc ấy nghe nói như vậy, ta không tránh khỏi là cảm thấy rất ngờ vực, theo bản năng hỏi.

"Cái này người liên không cần phải để ý đến, tóm lại, hắn đã không tồn tại ở trên cái thế giới này rồi." Mặt quỷ quái nhân lạnh rên một tiếng nói.

Rất hiển nhiên, Kiri Á nếu như không là chết, chính là bị những thứ kia ba trùng cho sống nhờ, lúc này nói không chừng đã xảy ra dị biến rồi, cho nên Kiri Á phỏng chừng thật là không trở về được.

Lúc đó nghĩ tới cái này sự tình, ta không tránh khỏi có chút thương cảm, dù sao Kiri Á cũng không phải là người xấu, hắn là vì giúp ta mới rơi vào cái kết quả này, cho nên, sau này có cơ hội, ta sẽ tìm được nhà hắn người, làm một ít đủ khả năng bồi thường.

Bất quá, nhắc tới, ta lời muốn nói đồng bạn, còn thật không phải là Kiri Á bọn họ, ta lời muốn nói người, nhưng thật ra là ta gia gia!

Không tệ, chính là gia gia bọn họ, bởi vì, dựa theo đặt trước kế hoạch, gia gia bọn họ bây giờ chắc ở Xích Nguyệt vực sâu phụ cận, hơn nữa bọn họ là mở ra phi cơ trực thăng tới, mục tiêu tương đối lớn, những quỷ này mặt quái nhân không có thể không biết bọn họ tồn tại, cho nên, ta muốn lợi dụng bọn họ để hoàn thành một cái kế hoạch, đó chính là cùng gia gia bắt được liên lạc, sau đó nghĩ biện pháp A Hòa lão nhân gia liên thủ, đồng thời từ nơi này Lý An toàn bộ chạy đi.

Cho nên, lập tức ta đối với kia cái mặt quỷ quái nhân lắc đầu nói: "Các người nghĩ lầm rồi, ta lời muốn nói đồng bạn, cũng không phải là những người da trắng kia cùng người da đen, ta lời muốn nói là một vị Đông Phương lão người, tuổi chừng sáu bảy chục tuổi đáng vẻ, tóc hoa râu, râu dê, hắn đi tới nơi này khi, hắn là lái phi cơ trực thăng, trực tiếp ở Xích Nguyệt vực sâu phụ cận hạ cánh, cho nên, các người khẳng định đã từng thấy qua hắn, cho nên, nếu như các người thật muốn ta hợp tác với người lời nói, liền đem lão giả kia tìm đến, để cho chúng ta đồng thời từ nơi này rời đi."

"Cái này —— "

Ngay sau đó, nghe được ta lời nói, kia cái mặt quỷ quái nhân không cảm thấy là cùng hăn khoảng đồng bạn liếc mắt nhìn nhau, về sau một người khác mặt quỷ quái nhân nhưng là tiến lên trước một bước, nhìn ta nói: "Người yêu cầu, chúng ta sợ rằng khó mà thỏa mãn, phải biết, cái đó lão gia hỏa giao hoạt cực kỳ, xuất hiện sau khi, cùng chúng ta mấy lần giao thủ, người chúng ta cũng không có chiếm được tiện nghi, bây giờ chúng ta càng là hoàn toàn không tìm được hăn tung tích, người cái này coi như để cho chúng ta có chút khó khăn."

"Không được, trừ phi các người đem hăn tìm đến, hơn nữa còn là khu vực an toàn tới, nếu không lời nói, ta sẽ không đáp ứng hợp tác với các người, các người hết thảy có thể chọn lựa các biện pháp, nhưng là các người chớ quên, số sáu là các người toàn bộ chủng tộc kéo dài tiếp duy nhất hy vọng, chỉ cần ta hủy diệt nàng, các người coi như là có ngày bản lãnh lớn, cuối cùng cũng chỉ sẽ toàn bộ tiêu diệt mà thôi, cho nên, ta khuyên các người nghĩ lại sau đó làm. Huống chi, các người đã đợi đợi mấy thập niên, bây giờ cần gì phải sợ hãi nhiều hơn nữa chờ mấy ngày? Các người hết thảy có thể yên tâm, ta liền ở chỗ này chờ các người, các người lúc nào chuẩn bị xong, ta lúc nào với các người làm giao dịch, " ta nói chuyện đang lúc, đánh cái thiếu nói: "Tốt lắm, ta bây giờ có chút buồn ngủ, các người nếu là không cái gì sự tình lời nói, có thể đi , ta muốn ngủ."

Ngay sau đó, nghe được ta lời nói, những quỷ kia mặt quái nhân không cảm thấy là một trận bất đắc dĩ, cuối cùng đều là hặn hặn lui về phía sau mở, túm Kim Yến tay, muốn đem nàng mang đi.

"Đứng lại!" Lúc này, ta nhìn bọn họ một chút, theo bản năng quát lạnh một tiếng nói: "Giữ nàng lại, yên tâm đi, chúng ta tuyệt đối sẽ không len lén chạy mất."

", buồn cười nhân loại, người nghĩ rằng chúng ta với các người như thế ngốc sao?" Nghe được ta lời nói, những quý kia mặt quái nhân không cảm thấy là một trận cười to nói: "Yên tâm đi, người liền tốt may ở chỗ này ở lại đi, nữ nhân này tạm thời chúng ta giam, làm con tin. Biết tại sao không? Bởi vì chúng ta cũng không muốn phí sức lực đi giám thị các người. Ta biết người không nỡ bỏ nữ nhân này, tối hôm qua còn có hôm nay cả ngày, các người nhưng là ném hết rồi tuyệt vời mùi vị, người nhất định sẽ không bỏ lại nàng mặc kệ, đúng hay không?"

Rất hiển nhiên, những quý kia mặt quái nhân nắm được ta xương sườn mềm, bọn họ phải dùng Kim Yển lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác ta.

Lúc đó ta một trận bất đắc dĩ, chỉ có thể là lên tiếng đối với bọn họ nói: "Các người nếu là mặt dám dă thương hân, ta nhất định sẽ làm cho các người hối hận."

"Yên tâm, chúng ta nói được là làm được, tuyệt đối sẽ không tổn thương nàng, hơn nữa sẽ để cho nàng trải qua rất thoải mái, bất quá mà, nếu như người dám can đảm chạy trốn lời nói, ta bảo đảm người sẽ thấy nàng đầu bị treo ở tử vong cốc bên ngoài trên cây!" Mặt quý quái nhân đang khi nói chuyện, mang theo một đám đồng bạn chậm rãi đã đi xa.

Trước khi đi, mấy tên khốn kiếp này vẫn không quên trêu chọc ta nói: "Ô kìa, Lô tiên sinh a, mấy ngày kế tiếp, khả năng người muốn tự mình đi tìm ăn. Hắc, người Trung Quốc, quả nhiên đều là đại nam tử chủ nghĩa, để cho nữ nhân phục vụ bọn họ, phi, Đông Phương Hoàng Bì Trư, đứng đầu làm người ta ghét, thật đều là hôi!"

"Các người —— "

Lúc đó ta thật là giận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng mà cũng không có

cách nào, chỉ có thể là nhịn xuống.

Sau đó, đám người tản đi sau khi, ta nhất thời một người cô đơn tịch mịch lạnh mà ngồi ở trên cỏ ngấn người, lẳng lặng nhìn trên trời trắng sáng, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Lúc này, ta tâm lý đầu tiên là đối với Kim Yến rất là lo lắng, sau đó lại cảm thấy nàng ít nhất trước mắt hay là an toàn, sau đó ta lại bắt đầu lo lắng gia gia sẽ rất sắp bị bọn họ bắt, nói như vậy, ta có thể phải lộ hãm, dù sao Thái nhi nếu như còn không thành hình lời nói, ta tự vô pháp theo chân bọn họ tiến hành trao đổi.

Cũng không biết Thái nhi rốt cuộc muốn bao lâu thời gian mới có thể thành hình.

Bất quá, những thứ này ngược lại cũng không phải rất trọng yếu, ta bây giờ nghĩ là, nếu như Thái nhi thành hình, ta có phải hay không phải đem Thái nhi giao cho bọn họ?

Sự tình tựa hồ tiến vào một loại tình thế khó xử mâu thuẫn trạng thái, nhắc tới, Thái nhi là có thể kéo dài bọn họ chủng tộc duy nhất hy vọng, cho nên Thái nhi ứng nên quay về đến bọn họ đoàn thể bên trong, nhưng mà, từ phương diện tình cảm cá nhân nói, ta nhưng cũng không quá nguyện ý làm như vậy, dù sao Thái nhi theo chân bọn họ không giống nhau, Thái nhi theo ta từng có phi thường đi sâu vào giao lưu tinh thần, giống như nàng nói như vậy, các nàng một khi có lần đầu tiên, thì sẽ hoàn toàn yêu người kia, mà ta cũng không phải tâm địa sắt đá, ta đối với nàng cảm giác giống vậy khắc cốt minh tâm.

Có chút bất đắc dĩ a.

Thở dài một hơi, ảm ức mà trở lại trống không trong thạch thất, nằm xuống

lập đi lập lại không ngủ được, sau đó cũng không biết qua bao lâu thời gian, cuối cùng là ngủ thiếp đi, về sau sau khi trời sáng, theo bản năng sờ một cái bên người, lại phát hiện Kim Yển cũng không tại, không tránh khỏi tâm lý một trận vắng vẻ, chỉ hảo chính mình nửa chết nửa sống mà đứng dậy đi tìm ăn.

Lúc này, ta thật là từ trong thâm tâm bội phục một bạch trưởng lão tinh thần, hẳn lại một người ở này cái địa phương gây người thời gian dài như vậy, đây tuyệt đối là một cái Thần Nhân a.

Cho nên, lúc ấy ta bất tri bất giác liền tìm được an táng một bạch trưởng lão viên kia cây, về sau ngồi xổm ở nơi đó cùng hắc nói chuyện, nói một mẻ, liền đứng dậy trở lại trong sơn động ngủ, nửa đường quả thực không cái gì sự tình làm, chạy đi Đàm Thủy phía trên trong thạch động cho Thái nhi tưới nước.

Vì vậy, mấy ngày kế tiếp, trời ạ ở không sai biệt lắm chính là chỗ này sao qua, chính mình tìm ăn, ngủ thấy, tế bái một bạch trưởng lão, cho Thái nhi tưới nước vân vân.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác bảy ngày trôi qua, những quý kia mặt quái nhân không có tin tức gì, chỉ là lặng lẽ phái người tới tra xét ta tình huống, tựa hồ là lo lắng ta chạy trốn, kết quả nhìn thấy ta thật tốt ở nơi đó ở lại, bọn họ cũng rời đi.

Trong khoảng thời gian này, những quý kia mặt quái nhân hẳn là phát động toàn tộc lực lượng tìm gia gia, nhưng mà tựa hồ một mực không có thể tìm được.

Gia gia cũng thật là thần kỳ, ta rất khó tưởng tượng hắc bằng vào Phàm Nhân Chi Khu, là như thế nào với những thứ này Ngoại Tinh ba trùng đấu tranh, nhưng mà, bất kể như thế nào, thời gian kéo dài càng lâu, với ta mà

nói liền càng an toàn, cho nên ta cuối cùng tâm tính cũng để bình thản rồi, trên căn bản cái gì cũng không nghĩ, chính là an tâm ở lại, lẳng lặng chờ đợi Thái nhi thành hình.

Thoáng một cái lại vừa là cân nhắc ngày trôi qua, lúc này ta đã là tóc dài xõa, râu ria xồm xoàm, hoàn toàn Dã Nhân vậy, chính ta hướng về phía Đàm Thủy soi gương khi, đều có chút không biết mình rồi.

Ta có chủ thủ có thể thu thập mình tóc cùng râu, nhưng mà ta chẳng muốn đi làm những thứ này, cảm giác như vậy nguyên sinh thái bộ dáng, mới phù hợp nơi này hoàn cảnh.

Sau đó, ngày này ta tốt đi cho Thái nhi tưới nước, rất nhanh liền phát hiện một cái vô cùng kỳ quái hiện tượng, đó chính là, kia quả cầu bùn bên ngoài một tầng mạng nhện một loại màu trắng ô dù trở nên dày hơn, hơn nữa còn có chút hương trung gian bọc ý tứ.

Cái này tình trạng đưa tới ta hiểu kỳ, về sau, một Lâm Thiên đi qua, màu trắng kia lưới gà cuối cùng co rút đến cùng một chỗ, biến thành một cái to lớn màu trắng kén tằm.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng khẽ vuốt kia kén tằm, sau đó mới phát hiện kia kén tằm trong thời gian và ngoại giới là hoàn toàn phong bế, nói cách khác, lúc này Thái nhi đã tiến vào thành hình mẫu chốt giai đoạn, không nữa yêu cầu ngoại giới chất dinh dưỡng cùng lượng nước rồi, mà cái kén tằm ta cũng vậy tùy thời có thể dọn đi, cũng không nhất định thể nào cũng phải đặt ở trong thạch động này.

Lúc đó, suy nghĩ minh bạch những thứ này sau khi, ta quả quyết tìm một sợi dây thừng, đem kia kén tằm trói ở trên lưng, công về rồi ta cùng Kim Yến ở qua cái đó trong thạch thất, đưa nàng đâu vào đấy ở chính mình mép giường, không việc gì khi liền cùng nàng trò chuyện, mặc dù không chiếm

được đáp lại, sau đó tối ngủ khi, ta cũng vậy theo bản năng đem kia kén tằm ôm vào trong ngực, rất sợ nó bị người đánh cắp đi nha.

Cứ như vậy, lại qua rồi ước sao bảy ngày, sau đó, một ngày ban đêm, ngay tại ta ngủ mơ mơ màng màng khi, bên tai lại truyền tới một trận tất tất tác tác âm thanh, sau đó ta trương mở con mắt, nhìn một chút, lại mới phát hiện là trong ngực kén tằm tựa hồ chính đang phát sinh một ít biến hóa.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi tâm tình trở nên kích động, đáy lòng đã đoán được muốn phát sinh cái gì chuyện, cho nên ta vội vàng cây đuốc chất thắp sáng, sau đó không chớp mắt nhìn chăm chăm kia kén tằm, về sau ta liền gặp được kia kén tằm tựa hồ từ bán yêu hở ra một cái Tiểu Tiểu kê hở nhỏ, sau khi kia kê hở nhỏ một chút xiu dọc theo lá đi, cuối cùng vây quanh kén tằm một vòng, khiến cho kia kén tằm hoàn toàn rách mở được hai nửa.

Sau đó, lúc ấy, thấy cái này tình trạng, ta theo bản năng hít sâu một hơi, nuốt nước miếng một cái, đi từng bước một tiến lên, đưa tay nắm hé nửa kén tằm, đưa nó lấy ra, về sau ta cúi đầu hướng kia Tằm trong kén nhìn thấy, nhìn một cái bên dưới, không tránh khỏi là cả người đều ngẩn ra, ta không khỏi không thừa nhận, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế làm người ta kinh ngạc run rẩy cảnh tượng, ta làm lúc hưng phấn mà cơ hồ đều phải thoáng cái nhảy cẫng lên.

Chương 263 Xích Nguyệt vực sâu (chín)

Trắng tinh như tuyết kén tăm, bóng loáng như ngọc một loại, hình bầu dục không gian, không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể cho người kế tiếp khuất thân nằm nghiêng ở bên trong.

Bất quá, lúc này, may là này hẹp không gian nhỏ, đối với đang nằm ở bên trong người mà nói, vẫn có chút quá lớn.

Đây là một cái để cho ta thật là vô Pháp Tướng tin chính mình con mắt tồn tại, nàng một con thật dài tóc đen, Như Vân một loại tản ra, che ở nàng đầu vai cùng sống lưng, nhưng mà, tha cho là như thế, trên người nàng còn lại địa phương triển lộ ra bộ dáng, nhưng là lộ ra càng động lòng người.

Kia màu da nhẵn nhụi mà thông suốt, trắng như tuyết mà tốt có một chút màu hồng, kia thật mỏng dưới da mặt, màu xanh gân mạch cơ hồ có thể thấy rõ ràng, đây cơ hồ để cho ta cảm giác nàng là trong suốt.

Nàng rúc hai cái tay nhỏ bé, che ở trước ngực, có chút khúc đến hai chân, cứ như vậy lẳng lặng bên nằm ở Tăm trong kén.

Từ ta cái góc độ này nhìn sang, tuy là không thấy được bất kỳ tư mật vị trí, nhưng mà, chỉ là kia hai cái đóng chồng lên nhau tinh tế như ngọc một loại bắp chân, còn có kia ngây ngô Khả Nhân gò má, cũng đã là để cho ta cảm giác nàng giống như từ trong rừng rậm đi ra Tinh Linh.

Tiểu cô nương nhỏ nhỏ nhắm đến con mắt, xinh xắn môi cùng sống mũi, để cho người theo bản năng muốn đi hôn một cái.

Ta kinh ngạc nhìn nàng, trái tim hoàn toàn bị nàng hấp dẫn, thật lâu thời gian, bên ta mới phản ứng được, biết đây chính là ta Thái nhi rồi, nàng đã kén biến thành bướm.

Lúc đó ta theo bản năng đưa tay, muốn đưa nàng từ kia Tầm trong kén ôm ra.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, khi ta bàn tay chạm tới kia mềm mại thêm nhẵn nhụi trơn thân thể lúc, cuối cùng không biết tại sao, trong nháy mắt liền trở nên có chút khẩn trương, hô hấp cũng trở nên ngưng trọng.

Cũng vừa lúc đó, tiểu cô nương chậm rãi trương mở con mắt, lông mi thật dài giật giật, sau đó nàng có chút nghiêng đầu hướng ta nhìn tới.

Kết quả này nhìn một cái bên dưới, bốn mắt nhìn nhau, ta trong nháy mắt toàn bộ tâm thần đều bị kia trong suốt mà sâu thẳm con mắt hấp dẫn, cơ hồ hoàn toàn không có cách nào dời đi tầm mắt.

"Tiểu Bắc, " tiểu nha đầu nhẹ nhàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, kêu tên ta.

"Thả nhi, " ta cũng nhìn nàng, gọi ra nàng tên.

Về sau, cơ hồ không nói lời nào, ta giơ lên hai cánh tay vừa phát lực, trực tiếp liền đem nàng từ Tầm trong kén ôm ra, nhào nặn ở trong ngực, về sau theo bản năng mở ra miệng rộng liền hướng nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn hôn một cái đi.

Chỉ là, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, tiểu nha đầu nhưng là theo bản năng nhú mày, tay nhỏ ngăn trở miệng ta trong, về sau có chút trách oán mà nhìn ta nói: "Ôi chao, trên người của người thật bẩn, người thế nào cũng không cạo râu, cũng không rửa mặt một chút?"

Bị tiểu nha đầu vừa nói như thế, bên ta mới phản ứng được ta mình bây giờ hoàn toàn là một cái Dã Nhân, trên người cực kỳ bẩn thỉu, này xác thực là có chút làm bẩn tiểu cô nương thánh khiết.

Ngay sau đó ta một trận đổ mặt, liền tranh thủ nàng để xuống, sau đó ta cuống quýt ở trong thạch thất tìm một chút, rốt cuộc ở Kim Yến trong túi đeo lưng tìm được một bộ đồ thân đồ lót cùng tương đối mát lạnh quần áo mùa hè, còn có một đôi vớ và leo núi bình thường giày vải.

Ta đem những này cũng đưa cho tiểu nha đầu, để cho nàng trước mặc vào.

Tiểu nha đầu đối với những thứ này rất thích, nhận lấy đi sau khi, liền đứng trước mặt ta, phi thường tự nhiên mặc quần áo.

Cái này ngay miệng, ta cũng rốt cuộc lấy nhìn trộm nàng toàn cảnh.

Kết quả như vậy nhìn một cái bên dưới, ta cơ hồ có chút tinh thần hoảng hốt rồi.

Nàng quá mức tốt đẹp, kia đầu vú ngực nhỏ, tinh tế eo, thon dài *, trọng yếu nhất là cái kia dài lác đác mấy cây tế ty gò nhỏ vùng, phía trên một đường khe hở nhìn đến rõ rõ ràng ràng.

Lúc đó ta theo bản năng nuốt nước miếng một cái, cảm giác đây quả thực không là Phàm Trần nên có người mà, quá mức hoàn mỹ, cơ hồ khiến người chỉ dám thưởng thức, mà không có bất kỳ hèn mọn tội trong lòng.

Kia tựa như cùng một đóa trong gió chập chờn Bạch Liên Hoa, có thể đứng xa nhìn mà không thể khinh nhờn đã.

Lúc này, ta lại xem xét lại chính mình hình tượng, cơ hồ có chút xấu hổ mà không đất dung thân. « i dang hiển »

Tiểu nha đầu rất nhanh mặc quần áo đàng hoàng, mặc dù cỡ có chút lớn, nhưng mà châm lên đai lưng sau khi, y phục kia ngược lại hiện ra một loại

thả lỏng nhu hòa cảm giác, điều này làm cho nàng xem ra càng quyến rũ cùng ôn nhu.

Về sau, nàng có chút hé miệng cười, chậm rãi ở trước mặt ta vòng vo một vòng, xoay người lại trưng mắt thấy ta hỏi "Thế nào, thích không?"

"Thích, " ta theo bản năng gật đầu một cái, về sau hơi nghi hoặc một chút mà hỏi "Người thân thể này tuổi tác thật giống như, thật giống như rất nhỏ, chỉ có mười mấy tuổi chứ ?"

"Hi hi, đúng vậy, ta dựa theo mười bốn tuổi đáng vẽ bồi dưỡng, thế nào? Người không thích sao?" Nàng nháy mắt nháy mắt nhìn ta hỏi.

Lúc đó nghe được lời này, ta không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng nói: "Tại sao là dựa theo cái tuổi này tới bồi dưỡng đây? Người bất giác hơi chút dài lớn một chút, càng thành thực một chút, đầy đặn một chút, sẽ tốt hơn sao?"

", " nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu Ngân Linh một loại thanh âm nở nụ cười, tiếp theo thật ra thì mị mắt thấy ta, tiến lên kéo trong tay ta nói: "Bởi vì ta ở người thế giới tinh thần bên trong ngốc quá, gián tiếp hiểu được người sâu trong nội tâm một ít gì đó. Người tựa hồ thích nhất cô gái, chính là cái tuổi này, cái bộ dáng này, ta nói không đúng sao?"

Được rồi, coi như là bị nàng nói đúng, bất quá, thật ra thì nói thật, nàng bây giờ bộ dáng, đúng là để cho ta có chút đau khổ trong lòng thương yêu, cơ hồ trái tim hoàn toàn vây quanh nàng, chút nào cũng không dời ra.

"Vậy, ta đây đi trước rửa mặt một chút đi, " ta nhìn tiểu nha đầu, có chút lúng túng nói.

"Ta đưa người đi, " tiểu nha đầu kéo trong tay ta, ngay sau đó lại tốt hơi

nghi hoặc một chút mà nhìn bốn phía nhìn nói: "Vị tỷ tỷ kia đây? Nàng không phải là một mực đi cùng với người sao? Ta mặc quần áo này cũng là nàng đi."

Thải nhi lời nói để cho ta tâm tình không tránh khỏi có chút ngưng trọng, không tự chủ có chút nhớ nhung cùng tưởng niệm Kim Yến, không biết nàng bây giờ thế nào, cũng không biết thế nào đi cứu nàng, cái này thật đúng là để cho ta cảm giác hơi bó tay rồi.

Đặc biệt là hiện tại dưới tình huống này, Thải nhi mặc dù nhưng đã có chính mình thân thể rồi, nhưng là, chẳng lẽ ta muốn bắt nàng đi cùng những quý kia mặt quái nhân làm trao đổi sao?

Rất hiển nhiên, đây là một cái phi thường khó khăn lựa chọn, câu trả lời chính là để cho ta ở Thải nhi cùng Kim Yến giữa lựa chọn một cái, ta rất cuộc muốn chọn cái nào đây?

Lúc này, ta hơi nghi hoặc một chút rồi, hoàn toàn không biết nên làm sao bây giờ, hai người đều là lòng ta người yêu, cái nào ta cũng không muốn mất đi, nhưng mà thực tế nhưng là nhất định phải mất đi một cái, ta nên làm cái gì?

"Tiểu Bắc —— ca ca, người đang suy nghĩ gì?"

Lúc này, Thải nhi thanh âm cắt đứt ta suy nghĩ.

Ta vội vàng thu thập một chút tâm tình, tạm thời còn không muốn đem Kim Yến sự tình nói cho nàng biết, chỉ có thể là nở nụ cười, nói cho nàng biết nói ta không sao, sau đó lừa nàng nói Kim Yến đi ra ngoài dò đường rồi, trong thời gian ngắn sẽ không trở về, để cho nàng không cần lo lắng.

Nghe được ta lời nói, Thải nhi gật đầu một cái, tựa hồ không có hoài nghi.

Sau đó ta mang theo nàng một đường đi tới kia bờ đầm nước bên trên, ta cởi quần áo xuống nước tắm rửa, thuận đường dùng chủy thủ đem râu cùng tóc nơi sửa lại một chút.

Lúc này chính là lúc ban đêm, Xích Sắc viên nguyệt treo cao trên không trung, đất đai một mảnh trong sáng, Thái nhi ngồi ở Kim Yến đã từng ngồi qua cái đó gỗ đôn ở bên trên, không nói một tiếng, không biết đang suy nghĩ gì.

Rửa mặt xong liễu chi sau, ta đổi một thân không chút tạp chất y phục, về sau lại đem quần áo bản đơn giản tắm một cái, sau đó ta đeo túi đeo lưng đi tới kia gỗ đôn ở trước, nhìn chính tay nhỏ chống giữ cái má, có chút buồn ngủ Thái nhi, theo bản năng hỏi nàng nói: "Thái nhi, người có phải hay không có chút mệt mỏi? Thân thể đều cảm giác còn thoải mái không ? Có đói bụng hay không?"

Nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu đứng lên, kéo trong tay ta, nháy mắt nháy mắt con mắt, về sau là là hướng ta nói: "Ta, hình như là có chút đói, chủ yếu là trong bụng không có bất kỳ thức ăn."

Nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là khê mỉm cười, nói với nàng: "Yên tâm đi, giao một ta, đi thôi, chúng ta đi về trước, ca ca làm cho người đồ ăn ngon."

Không lâu lắm, chúng ta trở lại trong thạch thất, sau đó ta để cho tiểu nha đầu ở trên giường an tâm ngồi, chính ta chính là bận rộn sống, giặt sạch trái cây, lại làm thịt nướng, hơn nữa còn thả muối, thậm chí còn nấu mấy con trứng chim, sau đó ta kêu tiểu nha đầu tới dùng cơm.

Tiểu nha đầu ăn rất thơm ngọt, nhìn dáng dấp nàng là thật đói.

Cũng không lâu lắm thời gian, chúng ta đều là ăn uống no đủ, nhìn một chút bên ngoài bóng đêm như cũ thâm trầm, ta liền đề nghị tiếp tục nghỉ ngơi một chút, chờ đến trời sáng lại nói khác biệt sự tình.

Tiểu nha đầu gật đầu một cái, giương cái miệng nhỏ nhắn đánh thiếu, kéo trong tay ta nằm dài trên giường, về sau nàng theo bản năng co rút thân ôm ta, núp ở ta trong ngực, nhắm lại con mắt, tiến vào trạng thái ngủ.

Ta nhẹ nhàng ôm nàng, người trên người nàng cô gái kia đặc hữu thoang thoang, tâm thần mê mang, mặc dù đối với nàng đau khổ trong lòng yêu thích, nhưng là lại không có bất kỳ bi ối ý tưởng, cho nên, cuối cùng ta cũng vậy bình yên chìm vào giấc ngủ.

Giấc ngủ này ngon vô cùng ngọt, một cảm giác đến trời sáng, bên ngoài thanh thúy tiếng chim hót truyền tới, liên tiếp, ta đánh thiếu, dẫn gân cốt một cái, đưa tay sờ một cái bên người, nhất thời cả người giật mình một cái, tiểu nha đầu không thấy!

Lúc đó ta lập tức có chút khẩn trương, theo bản năng từ trên giường nhảy xuống, lão đảo vừa chạy ra ngoài, vừa chạy một bên kêu Thái nhi tên, rất sợ nàng đã chạy xuống.

Nhưng mà, để cho ta cảm thấy vui mừng là, ta thanh âm vừa mới hạ xuống, liền gặp được Thái nhi dùng một mảnh màu xanh lá cây đại thụ lá túi mấy con trong suốt trái cây, chính nhẹ nhàng lượn lờ mà lên núi động này vừa đi tới.

Nguyên lai tiểu nha đầu dậy sớm hái trái cây đi, xem ra là ta đa tâm, ta không tránh khỏi là thở phào nhẹ nhõm, nhưng mà cùng lúc đó cũng lo lắng tiểu nha đầu chạy về đến những quỷ kia mặt quái nhân nơi nào đây, nếu là như vậy lời nói, ta nhưng chính là Trúc Lam mức nước, công dã tràng, trực tiếp trứng gà đánh, đừng nói là đem Kim Yến đổi lại rồi, phỏng chừng

mạng nhỏ mình đều khó bảo toàn.

Lúc này, ta tự nhiên làm theo cũng nhớ lại một cái sự tình, đó chính là nếu là những quý kia mặt quái nhân chú ý tới Thái nhi tồn tại, hơn nữa khám phá thân phận nàng, ta phải làm sao?

Đến lúc đó ta còn có thể sử dụng Thái nhi tới uy hiếp bọn họ sao? Chẳng lẽ đến lúc đó bọn họ không muốn thỏa hiệp, ta thật muốn giết chết Thái nhi sao? Ta có thể xuống tay được sao?

Liên tiếp nghi vấn, hành hạ ta có chút không biết làm sao, cảm giác mình bây giờ đối mặt tình huống chính là diễn hình mặt ngoài và kính phẳng tươi mới, mà nguy cơ thật ra thì lúc nào cũng có thể sẽ đến, hết thấy đều xem ta như thế nào xử lý, một đến không cần thận, tất cả mất hết.

Ngay tại ta chính quần quít khi, Thái nhi đi tới, vụt sáng mắt nhìn ta, khuôn mặt nhỏ nhắn mỉm cười đối với ta nói: "Tiểu Bắc ca ca, ta hái được người thích ăn trái cây, mau nếm thử đi."

"Làm sao người biết ta thích ăn những trái này?" Ta hơi nghi hoặc một chút mà hỏi, ngay sau đó nhưng lại bình thường trở lại, gật gật đầu nói: " Không sai, ta xác thực rất thích ăn, cảm ơn người rồi."

Ta nằm lên trái cây, vừa ăn, một bên nhú chặt mày, xoay người đi vào trong thạch thất, vẫn ngồi ở mép giường ngẩn người.

Thái nhi đi theo ta đi vào, dè dặt ở bên cạnh ta ngồi xuống, về sau ôm ta cánh tay, phi thường khéo léo tựa sát ta nói: "Tiểu Bắc, người thật giống như có rất trầm trọng tâm sự, có thể hay không cùng ta nói một chút? Nói không chừng ta có thể cho người phân tích một chút, đồng thời nghĩ một chút biện pháp."

Ngay sau đó, nghe được nàng lời nói, ta theo bản năng thở dài một cái, ngay sau đó nhưng lại là nhú mày một cái, không có thể đem lời nói ra, cuối cùng chỉ có thể là bất đắc dĩ hỏi nàng nói: "Thải nhi, người hiện tại ở tâm lý coi ta là thành cái dạng gì người?"

Nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu nháy mắt mắt thấy ta nói: "Cái này, người còn không biết sao? Ta trước không phải là đã đã nói với người sao? Một khi chúng ta ở thế giới tinh thần đem mình trình diễn miễn phí đi ra ngoài, liền lại cũng sẽ không thay đổi. Người bây giờ chính là ta chồng a."

Nghe được nàng lời nói, ta có chút quẩn quít nhìn nhìn nàng nói: "Nhưng là người biết không? Chúng ta khả năng chẳng mấy chốc sẽ tách ra."

"Tại sao?" Thải nhi trương đại mắt nhìn ta, theo bản năng hỏi "Tiểu Bắc, người nói thật với ta được không? Rốt cuộc phát xảy ra cái gì sự tình?"

Nghe được nàng nói như vậy, ta khẽ cắn răng, lòng nói ngược lại cũng đã đến lúc này, cùng với lừa gạt đến nàng, không bằng nói rõ với nàng trắng, mọi người cùng nhau nghĩ một chút biện pháp.

Ngay sau đó, ta sửa sang một chút suy nghĩ, vì vậy liền đem Kim Yến bị kia khắc nhân bắt đi, sau đó ta nghĩ muốn an toàn rời đi nơi này, nhất định phải buông tha nàng và Kim Yến một người trong đó sự tình.

"Bọn hăn bây giờ chính là buộc ta làm lựa chọn, hoặc là người, hoặc là Kim Yến, ta thật không biết nên làm thế nào mới tốt." Ta nhìn Thải nhi, cảm giác có chút có lỗi với nàng ý tứ.

Ngay sau đó, nghe được ta lời nói, Thải nhi không cảm thấy là có chút tâm thần có chút không tập trung mà đứng dậy, về sau nàng nắm tay nhỏ nói: "Nguyên lai bọn họ đã tìm được người, chúng ta đây còn chờ cái gì? Đi nhanh đi, người theo ta đi, ta biết một cái mật đạo, có thể từ nơi này đi đi ra

bên ngoài."

Thải nhi đang khi nói chuyện, kéo ta liền hướng bên ngoài sơn động đi.

Lúc đó thấy Thải nhi cử động, ta hầu như không cần hỏi sẽ biết, Thải nhi không hy vọng ta lựa chọn Kim Yến, nàng muốn cùng ta đồng thời chạy trốn, bỏ lại Kim Yến mặc kệ.

Nhưng mà, ta tại sao có thể làm như vậy? Ta nếu như vậy làm, há chẳng phải là quá mức tàn nhẫn sao?

Cho nên, lúc ấy ta một bên vô tri vô giác bị nàng kéo đi về phía trước, một bên lại có thỉnh thoảng quay đầu lui về phía sau nhìn, không nghĩ bỏ lại Kim Yến.

Không lâu lắm, Thải nhi đã mang theo ta đi tới một nơi phi thường bí mật cửa vào hang động nơi, sau đó nàng chỉ huyết động kia đối với ta nói: "Nơi này đi vào, một đi thẳng về phía trước, liền có thể đi tới bên ngoài sơn cốc đi."

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, ta nhưng là kéo hẳn Thải nhi, về sau đối với nàng lắc đầu nói: "Không được, ta không thể cứ như vậy đi. Người đi vào trước, ở bên trong ẩn núp chờ ta, ta đi cứu Kim Yến, bất kể như thế nào, ta không thể đem nàng bỏ ở nơi này."

Lúc đó nghe được ta lời nói, Thải nhi không cảm thấy là nhìn ta nói: "Người đi qua như vậy lời nói, thật là tương đương với chịu chết, người biết không?"

"Ta không quan tâm, cho dù chết, ta cũng phải thử một chút, nếu không ta cả đời cũng sẽ không an tâm!" Ta nói với nàng xong, quả quyết xoay người, chuẩn bị đi cứu Kim Yến.

Nhưng mà cũng vừa lúc đó, nhưng không nghĩ Thái nhi đột nhiên kéo lại ta, sau đó nàng đi vòng qua thân ta trước, ánh mắt vụt sáng, vẻ mặt có chút quái dị mà nhìn ta một cái nói: "Lô Tiểu Bắc, không tệ, người thông qua ta đối với người Đệ Nhất Quan kiểm tra."

"Ừ ?" Ta nhíu chặt mày, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng, không biết nàng đang nói gì.

Sau đó tiểu nha đầu nhìn ta một cái, sẽ dùng một loại phi thường thành thực giọng đối với ta nói: "Mới vừa rồi ta kéo người đi, liền là muốn nhìn một chút người có phải hay không bạc tình bạc nghĩa người, có phải hay không tùy tùy tiện tiện liền đem từng theo đến chính mình để tử triển miên qua nữ nhân vứt bỏ. Bây giờ nhìn lại, ta không có nhìn lầm người, người là đáng giá dựa vào cùng tín nhiệm người, cho nên, ta chuẩn bị giúp người, giúp người giải quyết trước mặt khó khăn."

"Tốt Thái nhi, không nên ồn ào, hiện tại ở cục diện này, căn bản là vô giải, người và Kim Yến, đều là lòng ta người yêu, ta cái nào cũng không muốn mất đi, ta bây giờ duy nhất có thể làm liền thả tay đi đựng một cái, sau đó, nếu như có thể thành công lời nói, đó là vận khí, nếu như không có thể thành công, chỉ có thể tự trách mình mạng đoản." Ta đối với Thái nhi nói.

Nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu nhưng là khẽ lắc đầu một cái nói: "Yên tâm đi, nghe lời ta, người sẽ không chết, Kim Yến tỷ tỷ cũng sẽ không chết, chúng ta có thể an toàn từ nơi này đi ra ngoài, sau đó ba người đồng thời mau mau Nhắc Nhắc mà sinh hoạt chung một chỗ. Người yên tâm đi, ta cũng không phải là Phổ Thông Nhân Loại, ta không có gì tâm tư đồ kị, người đại khái có thể yên tâm tiếp nạp Kim Yến tỷ tỷ, chỉ cần nàng không quá bài xích ta là được."

"Được rồi, bây giờ thật không phải là nói những khi này, nếu như người

thật có biện pháp gì, kia nói ngay đi, tóm lại, nếu như người thật giúp ta, người ân tình ta sẽ nhớ một đời, " ta nói với nàng.

Nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu vì vậy đem trên người của ta khoác bình nước cầm tới, sau đó nàng đem bình nước nắp vặn ra rồi, đem bên trong nước đổ xuống, về sau nàng chính là để cho ta xoay người, sau đó ta liền nghe được một trận tất tất tác tác thanh âm, tựa hồ là nàng ở hướng nước trong bình mặt chứa đồ vật.

Chỉ chốc lát sau, nàng để cho ta xoay người lại, sau đó đem đã vẹo tốt nắp bình nước đưa cho ta nói: "Này là có thể gây giống đời kế tiếp kia khắc nhân toàn bộ gien tiểu màu răn. Người đem nó mang trên người, chờ đến lần sao thì sao những người này lại tới tìm người, sẽ dùng cái này đi đổi Kim Yến tử tử."

"Này —— "

Ngay sau đó nghe nói như vậy, ta không cảm thấy là hơi nghi hoặc một chút nhìn nhìn nàng nói: "Cái này thật có thể không?"

"Yên tâm đi, tuyệt đối có thể, " nàng nhìn ta một cái, ngay sau đó mỉm cười nói: "Người nghĩ một hồi đi, bọn họ sử dụng điều này con răn nhỏ, có thể bồi dưỡng ra một cái toàn bộ gien kia khắc nhân, cũng chính là bảy tính sinh sản đi ra chân chính kia khắc nhân, cứ như vậy, này tên học sinh mới mà, hơn nữa bọn họ trước sáu người, liền có thể tạo thành một cái có thể không ngừng gây giống đời kế tiếp bảy tính sinh sản hệ thống. Cứ như vậy, ta đối với bọn hắn mà nói, thì không phải là như vậy cần thiết, cho nên, ta liền có thể với người cùng rời đi rồi, mà Kim Yến tử tử cũng có thể được cứu"

Chương 264: Xích Nguyệt vực sâu (mười)

Thải nhi lời nói, để cho ta hơi nghi hoặc một chút, không biết nàng sách lược rốt cuộc có tác dụng hay không, nhưng mà, rất hiển nhiên, bây giờ ta đã không lựa chọn, cho nên, ta chỉ có thể tiếp nhận nàng đề nghị, chuẩn bị cầm cái điều toàn bộ gien Thất Thái con rắn nhỏ đi cùng kia khắc nhân trao đổi Kim Yển.

Bất quá, lúc này, ta thì có một nghi ngờ, Thải nhi nhưng là thật thật tại tại kia khắc nhân, nàng thật nguyện ý đi theo ta đi xa cao, mà không muốn trở về đến chính mình bộ tộc sao?

Ngay sau đó ta nhìn nàng, hỏi ra cái vấn đề này.

Kết quả, nghe được ta lời nói, Thải nhi lại là có chút do dự nhìn ta một cái nói: "Người chẳng lẽ quên ta trước nói chuyện sao? Ta nói rồi, chúng ta kia khắc nhân, bởi vì lực lượng tinh thần lớn hơn thân thể lực lượng, cho nên, tinh thần chiếm cứ chủ đạo, thật sự bằng vào chúng ta một khi ở về tinh thần Hứa thân Vu mỗi người, sẽ thấy cũng khó mà thay đổi. Cho nên nói, bây giờ ta là với định người, người hoàn toàn không cần hoài nghi ta."

Nghe được Thải nhi lời nói, ta theo bản năng tiến lên đưa nàng nắm vào trong ngực, về sau chính là nhìn nàng nói: "Cám ơn người, Thải nhi."

"Không nên nói như vậy, những thứ này đều là ta hăn làm, dù sao người cũng giúp ta, " Thải nhi đang khi nói chuyện, vụt sáng mắt nhìn ta, ngay sau đó nhưng là cười khẽ một chút nói: "Người bây giờ đáng vẻ nhẹ nhàng sáng khoái hơn, ta rất thích đây."

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là tâm thần run sợ một hồi, về sau ta nhìn nàng kia vô cùng mịn màng khuôn mặt nhỏ nhắn, không tránh khỏi là cúi đầu mâu ở nàng cái miệng nhỏ nhắn, phi thường tham lam mút hút.

Cái này ngay miệng, Thái nhi có chút theo bản năng đẩy ngực ta miệng, có chút kháng cự, nhưng mà chỉ chốc lát sau, thân thể nàng lại là có chút nhu hòa đi xuống, con mắt cũng nhắm lại, tựa hồ là chuẩn bị kỹ càng, chuẩn bị tiếp nhận ta muốn làm hết thảy.

Lúc đó thấy cái này tình trạng, ta không tránh khỏi tâm tình rất gấp gáp, đồng thời cũng là hưng phấn tới cực điểm, không tự chủ chính là hơi thở thô trọng, động tác có chút cơ giới.

Nhưng mà, tha cho là như thế, nhưng ta vẫn còn theo bản năng ôm Thái nhi ngã lăn ở rồi mềm mại trên bãi cỏ, về sau ta chính là bắt đầu động thủ trừ đi trên người chúng ta áo quần.

Trong quá trình này, Thái nhi một mực giương cái miệng nhỏ nhắn, phi thường trầm trọng thở hào hển, vẻ mặt cũng là vô cùng khẩn trương, toàn thân da thịt cũng hiện ra bột màu đỏ.

Sau đó, ngay tại ta đem với nhau áo quần cũng diệt trừ sau khi, Thái nhi nhưng là trương mắt thấy ta, tay nhỏ ôm ta cổ, vẻ mặt có chút khẩn trương đối với ta nói: "Tiểu Bắc, người phải ôn nhu một chút, ta, ta có chút sợ hãi, nghe nói lần đầu tiên sẽ rất đau."

Nghe được nàng lời nói, ta không cảm thấy là trở nên kích động, theo bản năng đưa nàng ôm chặt, về sau chính là mầu ở nàng cặp môi thơm, về sau bàn tay ở nàng toàn thân cao thấp du tấu, tận lực để cho nàng hưng phấn, về sau ta chính là bàn tay tìm tòi, trượt vào rồi phía kia mềm mại mà thần bí địa phương, nhẹ nhàng ở nơi nào ma sa đứng lên, về sau chính là tìm tới kia từng mảnh xinh xắn đặn nành, lúc nhanh lúc chậm địa điểm động.

Kịch liệt như vậy kích thích, Thái nhi lập tức có chút không chịu nổi, sau đó nàng theo bản năng ôm chặt ta, thở hào hển đối với ta nói: "Cứu mạng a,

Tiểu Bắc, người giết ta đi."

Thấy cái này tình trạng, ta biết nàng đã leo lên đỉnh phong, thân thể đã làm xong tiếp nạp ta chuẩn bị, vì vậy ta đưa nàng bế lên, sau đó hai tay chộp lấy nàng hai cái nhỏ dài bắp chân, để cho nàng cả người dán vào trên người của ta, sau đó ta giơ cao cái, sau đó lợi dụng thân thể nàng áp lực nén đo, quả quyết hướng lên đỉnh đầu, trong nháy mắt cái tiến vào một mảnh căng mịn trong bao.

"Cứu mạng —— "

Lúc này, Thái nhi theo bản năng ôm chặt ta, răng cắn bả vai ta, rất hiển nhiên nàng có chút đau.

Thấy cái này ngách tình trạng, ta chậm một chút, để cho nàng thở một cái, sau đó ta chính là quả nhiên đem thân thể nàng hướng Bữa tiếp theo, lập tức, cái đánh thẳng một mạch, trực tiếp đánh vào hoa tâm.

Trong nháy mắt, Thái nhi ngửa đầu thét lên, toàn thân cũng căng thẳng, hiển nhiên là phi thường thống khổ, hai tay đều đã bóp đến ta trong thịt.

"Tiểu Bắc, van cầu người, buông ta ra, ta thật không chịu nổi, người cái đó, cái đó quá lớn, ta van cầu người, " Thái nhi đang khi nói chuyện, đã là chảy nước mắt.

Nhưng mà, lúc này ta làm sao có thể đủ bỏ qua.

Cho nên khi xuống ta không đi để ý tới nàng lời nói, ngược lại là thật chặt ôm lấy nàng, sau đó theo bản năng di chuyển tác.

Cứ như vậy, Thái nhi đã là có chút không thể làm gì khác hơn khóc, hai cái tay nhỏ bé theo bản năng ở ta trên lưng gãi đến, tinh thần đã có chút ít bị

lạc.

Thấy cái này tình trạng, ta không tự chủ là tăng nhanh động tác tốc độ, rốt cuộc, chỉ chốc lát sau, Thái nhi tựa hồ là có chút thích ứng tới, không cảm thấy là thở hỗn hển, ngòi phích ở ta trong ngực, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng nói với ta nói: "Người giết chết ta đi, ta bất kể rồi. . ."

Ngay sau đó, nghe được nàng lời nói, ta lập tức động thân nhanh chóng hướng về đêm, sau đó Thái nhi ngửa đầu phát ra từng trận thảm thiết tiếng thét chói tai, tình trạng cực kỳ thống khổ.

Không biết qua bao lâu thời gian sau khi, ta rốt cục thì cảm giác chính mình dần dần leo tới được đỉnh phong, sau đó ta theo bản năng hét lớn một tiếng, chết tử địa ôm lấy Thái nhi, cái dùng hết khí lực thăm dò vào sâu bên trong, để cho chúng ta đạt tới lớn nhất phù hợp, sau đó chính là từng trận co quắp, đem tinh hoa Thích thả ra.

Này một cái thả ra, kéo dài suốt sắp tới một phút thời gian, sau đó ta theo bản năng ra bên ngoài rút lui, kết quả nhưng không nghĩ, Thái nhi cuối cùng gắt gao ôm lấy ta nói: "Không muốn, người chậm một chút."

Nghe nói như vậy, ta vội vàng hãm lại tốc độ, chậm rãi rút lui đi ra, sau đó, làm vật kia hoàn toàn sau khi đi ra, Thái nhi không hiểu là toàn thân xụi lơ, cả người cũng dính vào trên người của ta, theo bản năng đối với ta nói: "Tiểu Bắc, người thật muốn làm chết ta rồi, ta, ta. . ."

Thái nhi đang khi nói chuyện, cuối cùng hôn mê đi.

Cái này tình trạng để cho ta rất gấp gáp, liền tranh thủ nàng bỏ trên đất, để cho nàng bình nằm xuống, sau đó ta hai tay bắt kia nụ hoa chớm nở trắng như tuyết đầu vú, một trận ấn, rốt cuộc để cho nàng tỉnh lại.

Sau đó, thấy nàng tỉnh lại, ta không cảm thấy là lách mình nằm xuống, nắm cả nàng eo nhỏ nhắn, đưa nàng ôm lấy, nhìn nàng con mắt nói: "Thải nhi, người yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không cô phụ người, ta sẽ cả đời yêu người, bảo vệ người."

Nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu gật đầu một cái, sau đó chính là nằm rạp người ở ta trong ngực, trầm trầm mà đi ngủ.

Ngay sau đó ta nhìn ngủ say tiểu nha đầu, bất tri bất giác, cảm thấy một trận thỏa mãn, sau đó ta nhẹ nhàng ôm nàng, bất tri bất giác cũng ngủ thiếp đi.

Này một cảm giác, phi thường vui vẻ cùng thâm trầm, sau đó, khi chúng ta sau khi tỉnh lại, lại nhưng đã là ánh trăng nhàn nhạt, sắc trời đều đã tối.

Lúc đó, thấy cái này tình trạng, chúng ta đều có chút ít ngượng ngùng, liền vội vàng mặc quần áo xong, sau đó trở lại trong thạch thất, ăn rồi một ít gì đó, về sau bốn mắt nhìn nhau, không tự chủ tốt ôm nhau lăn đến trên giường, lăn nữa tiến hành một phen mưa giông chớp giật.

Lần này, tiểu nha đầu thích ứng rất nhiều không có lại ngất đi, xong chuyện sau khi, nàng chính là dùng ngón tay ngọc nhỏ dài, một bên ở ngực ta miệng vẽ nên các vòng tròn, vừa hướng ta nói: "Tiểu Bắc, người nên đi làm chính sự rồi. Người chính là nhanh đi cùng bọn họ đàm phán, sớm một chút đem Kim Yến tỷ tỷ cứu ra, sau đó chúng ta nghĩ biện pháp rời đi nơi này đi."

Nghe được nàng lời nói, ta gật đầu một cái, nói với nàng: "Ngày mai ta liền đi tìm bọn họ nói, người ở chỗ này chờ ta, ta nhất định sẽ đem Kim Yến cứu ra, sau đó mang theo các người rời đi nơi này."

"Ừ, ta tin tưởng người, " tiểu nha đầu khuôn mặt cọ xát ngực ta thang, tiếp

theo nhưng là ánh mắt có chút mê ly mà nhìn ta nói: "Chúng ta sau khi đi ra ngoài, muốn làm cái gì sự tình? Người sẽ trở về Trung Quốc sao?"

"Dạ, ta sẽ trở về, " ta gật đầu một cái, nói với nàng: "Đến lúc đó người theo ta cùng đi, yên tâm đi, ta sẽ không bỏ người lại."

"Ừ, " nghe được ta lời nói, tiểu nha đầu phi thường hạnh phúc gật đầu, sau đó nằm rạp người ở ta trong ngực ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai, sáng sớm thời gian, ta đã là đứng dậy, mặc chỉnh tề sau khi, mang theo cái bọc kia đến con rắn nhỏ bình nước, ăn xong Thái nhi chuẩn bị cho ta thức ăn, sau đó ta liền lên đường.

Ta đầu tiên là đi tới một bạch trường lão căn phòng nhỏ, về sau là tiếp tục hướng sâu bên trong đi, chuẩn bị tìm một cây đại thụ leo lên, sau đó trực tiếp đi vào kia khắc nhân trong bộ lạc.

Nhưng mà, để cho ta không nghĩ tới là, ngay tại ta chính tại bên trong rừng rậm đi khi, nhưng không nghĩ đột nhiên một trận tiếng rít truyền tới, về sau mấy cái mặt quỷ quái nhân từ trên cây nhảy xuống, mắt lạnh nhìn ta hỏi "Người muốn làm gì?"

Thấy những quỷ kia mặt quái nhân, ta không cảm thấy là thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo chính là nhìn của bọn hắn nói: "Các người động tác quá chậm, lại đến bây giờ cũng còn không tìm được ta gia gia. Ta quyết định, ta không chờ được nữa rồi, cho nên , ta muốn cùng các người trước thời hạn tiến hành trao đổi.

"Há, " nghe được ta lời nói, quỷ kia mặt quái nhân không cảm thấy là nhìn hỏi "Các người chuẩn bị thế nào trao đổi?"

"Rất đơn giản, ta cho các người một cái có thể sinh sản đời sau toàn bộ gien

con rắn nhỏ, các người chính là đem Kim Yến trả lại cho ta, các người cảm thấy thế nào? Ta đã nghĩ qua, ta sẽ không đem số sáu giao cho các người, bởi vì chúng ta đã sinh ra cảm tình, nàng bây giờ là nữ nhân ta, ta không thể bỏ lại nàng. Nhưng mà ta có thể để cho các người bộ tộc tiếp tục sinh sản đi xuống. Cứ như vậy, chúng ta cũng coi là nhất cử lưỡng tiện, cho nên, ta cảm thấy được các người hẳn sẽ đáp ứng ta điều kiện."

"Muốn chúng ta hoàn thành gây giống nhiệm vụ, phải có số sáu hoàn chỉnh gien, người có không?" Mặt quỷ quái nhân nhìn ta hỏi.

Nghe được hẳn lời nói, không cảm thấy là mở nước ấm lon, sau đó đem bên trong cái điều Thất Thái sắc sỡ con rắn nhỏ đổ ra, bưng ở trên tay, hướng về phía những quỷ kia mặt quái nhân nói: "Các người nhìn kỹ một cái, đây là cái gì?"

"Đây là, là số sáu toàn bộ gien phân thân!" Lập tức những quỷ kia mặt quái nhân không cảm thấy là rất gấp gáp, theo bản năng hướng ta vây quanh, đối với ta nói: "Mau đưa nó cho ta, ta có thể thả người một cái Sinh Lộ."

"Không nên động!" Lúc này, ta nhưng là nắm một cái kia con rắn nhỏ cổ, mắt lạnh nhìn những quỷ kia mặt quái nhân nói: "Không nên lộn xộn, các người nếu là lại đi về phía trước, ta liền bóp chết này con rắn nhỏ, cho các người vô ích hoan hỉ một trận!"

Nghe được ta lời nói, những quỷ kia mặt quái nhân liền vội vàng dừng bước, về sau không ta phải nói, liền nghe được một người trong đó mặt quỷ quái nhân, hướng về phía bên cạnh thủ hạ phân phó nói: "Đi đem nữ nhân kia mang tới, ta muốn cùng hẳn tiến hành trao đổi."

"Không sai, " nghe nói như vậy, ta xem một chút những quỷ kia mặt quái nhân nói: "Bất quá, ngoại trừ này cái sự tình ra, ta còn cần các người hộ tống chúng ta đến tử vong cốc bên bờ, ta chỉ có vào lúc đó, mới có thể đem

này con rắn nhỏ giao cho các người."

"Không thành vấn đề, " nghe được ta lời nói, quỷ kia mặt quái nhân nhưng là gật gật đầu nói: " Chờ nữ nhân kia đến, chúng ta sẽ đưa người đi ra ngoài. Yên tâm đi, chúng ta kia khắc nhân sẽ không giống nhân loại các người như vậy không giữ chữ tín, cho nên người đại khái có thể tin tưởng chúng ta."

" Được, ta đây liền chờ các người biểu hiện." Ta nắm kia con rắn nhỏ, nhìn quỷ kia mặt quái nhân nói.

Không lâu lắm, liền nghe được một tràng thốt lên âm thanh truyền tới, về sau ta liền gặp được đỉnh đầu trên cành cây, thông xuống một cây cây mây, sau đó; hai cái mặt quỷ quái nhân, đồng thời nắm Kim Yến, theo cây mây rơi xuống.

Lúc đó, Kim Yến sau khi rơi xuống đất, nhìn thấy ta, không cảm thấy là vẻ mặt có chút kích động, theo bản năng liền chảy nước mắt, tiếng khóc đối với ta hô: "Tiểu Bắc, mau cứu ta —— "

"Không cần lo lắng, ta nhất định sẽ cứu người đi ra ngoài!" Ta cùng Kim Yến liếc mắt nhìn nhau, ngay sau đó nhưng là nhìn quỷ kia mặt quái nhân nói: "Bây giờ chúng ta có thể lên đường chưa?"

"Tùy người, người muốn cái gì khi lên đường đều có thể." Mặt quỷ quái nhân nhìn ta nói nói.

" Được, vậy các người đi theo ta, ta còn có một đồng bạn yêu cầu hội hợp." Lập tức ta mang theo những quỷ kia mặt quái nhân, một đường hướng ta Thạch Thất đi tới, sau đó ta đến Thạch Thất cửa sau khi, chính là đem Thái nhi gọi đi ra, ôm nàng eo nhỏ nhắn, đưa nàng ôm vào trong lòng.

Ngay sau đó, thấy Thái nhi, những quý kia mặt quái nhân không cảm thấy là một trận ngạc nhiên, ngay sau đó nhưng là chỉ Thái nhi nói: "Số sáu, người thật lớn mặt, lại phản bội chúng ta bộ tộc, dẫn thân vào đến nhân loại ôm trong ngực, người thật là không biết xấu hổ."

Nghe được quý kia mặt quái nhân lời nói, Thái nhi không cảm thấy là nghiêng đầu nhìn của bọn hắn, cau mày trầm giọng nói: "Các người cũng là đủ chứ, ta đã giữ lại mầm mống cho các người, cho các người đặc ý kéo dài huyết mạch, các người còn có cái gì không hài lòng? Thật chẳng lẽ muốn chúng ta chủng tộc hoàn toàn Tuyệt Diệt, các người mới vui vẻ không?"

"Nhưng là ——" một cái mặt quý quái nhân, lòng tràn đầy quẫn quít mà nhìn Thái nhi, muốn nói lại thôi.

"Tốt lắm, không cần nói nhiều, đưa chúng ta đi ra ngoài đi, chờ chúng ta đến an toàn địa phương, ta tự nhiên sẽ đem mầm mống cho các người." Thái nhi cắt đứt quý kia mặt quái nhân lời nói, nói với hắn.

Nghe được Thái nhi lời nói, những quý kia mặt quái nhân cũng là không có cách nào, lập tức sau khi lạnh giọng đối với ta cùng Thái nhi quát lên: "Đi theo ta."

Sau đó quý kia mặt quái nhân ở phía trước dẫn đường, rất nhanh liền tìm được một nơi cực kỳ bí mật hang đá, sau đó quý kia mặt quái nhân chỉ cửa động kia nói: "Từ nơi này đi ra ngoài, liền có thể đến tử vong cốc vòng ngoài rồi, thế nào, bây giờ có thể đem mầm mống giao cho ta chứ?"

Nghe được quý kia mặt quái nhân lời nói, ta nhưng là lạnh rên một tiếng, sau đó nhưng là đi vào hang đá, trầm giọng mà bọn họ nói: " Chờ ta đi ra ngoài rồi hãy nói."

Sau đó ta nắm cả Thái nhi, dọc theo hang đá một đường siêu tiên đi tới,

những quý kia mặt quái nhân chính là đề Kim Yến ở đi theo phía sau, sau đó, tới không biết bao lâu thời gian, liền thấy trước mặt một trận màu trắng ánh sáng truyền tới, sau đó ta tăng thêm tốc độ chạy ra ngoài, rốt cuộc ở cửa hang gặp được đã lâu đã lâu ánh mặt trời, đồng thời thấy được một mảnh mệnh môn thảo nguyên, còn có kia sâu không thấy đáy sơn cốc.

Ngay sau đó, những quý kia mặt quái nhân áp tải Kim Yến đi ra, sau đó chính là nhìn ta nói: "Thế nào, bây giờ có thể trao đổi sao?"

Nghe được hản lời nói, ta không cảm thấy là nói với hản: " Được, một tay giao hàng, một tay giao người!"

Sau đó ta xách bình nước hương kia cái mặt quý quái nhân đi tới, quý kia mặt quái nhân cũng là áp giải Kim Yến hương ta đi tới.

Sau đó chúng ta rất nhanh cùng đi tới, ta đem bình nước đưa cho quý kia mặt quái nhân, mặt quý quái nhân cũng buông lỏng Kim Yến, sau đó ta một Larkin Yến, quay đầu chạy, đồng thời đối với Thái nhi phất tay nói: "Thái nhi, chạy mau, rời đi nơi này!"

Sau đó ba người chúng ta người một trận dồn dập chạy như điên, rốt cục thì cách xa kia tử vong cốc, sau đó lúc này, chúng ta đứng ở một nơi trên sườn núi, cúi đầu hương bên trong thung lũng kia nhìn, nhưng là phát hiện những thứ kia kia khắc nhân sớm đã không thấy tăm hơi, bọn họ quả nhiên rất coi trọng chữ tín.

Ngay sau đó, thấy cái này tình trạng, ta có chút tiết lực mà đặt mộng trên đất ngồi xuống, không ngừng thở hào hển, tâm lý một mực vui mừng chính mình trốn ra thăng thiên.

Nhưng là, để cho ta không nghĩ tới là, lúc này, Kim Yến nhưng là đi tới bên cạnh ta, chỉ Thái nhi hỏi ta nói: "Tiểu Bắc, nàng là ai ? Nơi nào đến?"

Ngay sau đó, nghe được Kim Yến lời nói, Thái nhi cướp ở ta trước, liền đối với Kim Yến nói: "Kim Yến tử tử, thật ra thì ta chính là ban đầu sống nhờ ở một bạch trên người trưởng lão cái điều Thất Thái răn, bất quá, bây giờ Tiểu Bắc giúp ta bồi dưỡng chính mình thân thể, thật sự bằng vào ta xem ra giống như là một người bình thường. Dĩ nhiên, tử tử không cần lo lắng, ta mặc dù cùng Tiểu Bắc cũng là tình nghĩa thâm nồng, nhưng mà ta là tuyệt đối sẽ không ăn tử tử giã, cũng hy vọng tử tử có thể quá nhiều nhiều bao dung cùng tiếp nạp ta."

Nghe được Thái nhi lời nói, Kim Yến không cảm thấy là nhú chặt mày nhìn ta nói: "Nàng nói đều là thật?"

Ta gật đầu một cái, đứng lên nói: "Tốt lắm, bây giờ không phải là quẩn quít này chút ít sự tình khi, chúng ta hay là dành thời gian rời đi nơi này rồi hãy nói."

Nghe được ta lời nói, Kim Yến gật đầu một cái, tiếp theo hai nữ nhân này nhưng là một tả một hữu kéo ta cánh tay, đi theo ta đồng thời đi về phía trước rồi.

Bất quá, để cho người cảm thấy buồn rầu là, này địa phương thật sự là quá mức vắng lặng, chúng ta đi đại nửa ngày, mãi cho đến mặt trời sắp lặn khi, cuối cùng không có thể tìm được một người gia, không những như thế, chúng ta thậm chí ngay cả một cái ra dáng con đường cũng không tìm được.

Sau đó làm một vòng ngân bạch viên nguyệt lão đảo mà từ Đông Thiên thẳng sau khi thức dậy, chúng ta bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tạm thời tìm một nơi rừng cây nhỏ ngừng lại, chuẩn bị trước ở chỗ này thích hợp qua một đêm.

Lúc đó ba người chúng ta nhân trung, chỉ có ta công ba lô, trong túi đeo lưng có nước và thức ăn, còn có một cái hành quân thảm.

Sau đó chúng ta sinh hỏa, ăn đồ vật, về sau ta chính là đem hành quân thảm cửa hàng ở trên mặt đất, nhìn một chút hai nữ nhân nói: "Nơi này ban đêm đã thú tương đối nhiều, các người ngủ trước đi, ta cho các người trực đêm."

Nghe được ta lời nói, Thải nhi cùng Kim Yến liếc mắt nhìn nhau, về sau cuối cùng quả quyết đồng thời cặp tay, nằm hành quân trên thảm, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Ngay sau đó thấy cái này tình trạng, ta mặc dù tâm lý cảm giác có chút quái dị, nhưng là lại cũng không nói ra cái gì, cuối cùng chỉ có thể là đành hoàng trực đêm, bảo vệ hai nữ nhân ngủ.

Chương 265: Kết cục

Khi ta mang theo Thái nhi cùng Kim Yến từ Xích Nguyệt vực sâu trốn sau khi đi ra, sự tình tiến triển cũng không như trong tưởng tượng thuận lợi như vậy, những thứ kia kia khắc nhân sau đó phát hiện bọn họ bị ta lừa, cho nên bọn họ một mực đuổi giết chúng ta, thậm chí vọt ra khỏi Xích Nguyệt vực sâu, ở toàn bộ Úc Châu đối với chúng ta tiến hành bao vây chặn đánh, trong này tự nhiên tốt xảy ra rất nhiều vô cùng nguy hiểm cùng kích thích cố sự.

Nhưng mà hết thầy hết thầy, cuối cùng ở ta cố gắng giãy giụa bên dưới, đặc biệt là có Thái nhi phối hợp sau khi, đem những thứ kia kia khắc nhân đánh bại, về sau chúng ta rốt cuộc có thể leo lên vong, trở về hướng tổ quốc.

Trở lại Nam Kinh sau khi, Thái nhi chữa hết Tổng tiểu Linh Nhân con người, mà ta chính là vì vậy thu được một khoản cực kỳ phong phú báo thù, cái này đã đủ để chống đỡ ta cả đời cũng qua hạnh phúc cuộc sống vui vẻ.

Nhưng mà, ta tính cách chính là như vậy, hoặc là nhất định vận mệnh thì là không thể như thế an nhiên sống hết một đời, vì vậy đủ loại kỳ chuyện lạ tình tới dồn dập, ta cũng vì vậy tốt bước lên hành trình mới.

Có thể nói, cái này là một cái vĩnh viễn sẽ không kết thúc cố sự, truyền kỳ cũng một mực ở tiếp tục diễn dịch.

Table of Contents

[Chuong 01](#)

[Chuong 02](#)

[Chuong 03](#)

[Chuong 04](#)

[Chuong 05](#)

[Chuong 06](#)

[Chuong 07](#)

[Chuong 08](#)

[Chuong 09](#)

[Chuong 10](#)

[Chuong 11](#)

[Chuong 12](#)

[Chuong 13](#)

[Chuong 14](#)

[Chuong 15](#)

[Chuong 16](#)

[Chuong 17](#)

[Chuong 18](#)

[Chuong 19](#)

[Chuong 20](#)

[Chuong 21](#)

[Chuong 22](#)

[Chuong 23](#)

[Chuong 24](#)

[Chuong 25](#)

[Chuong 26](#)

[Chuong 27](#)

[Chuong 28](#)

[Chuong 29](#)
[Chuong 30](#)
[Chuong 31](#)
[Chuong 32](#)
[Chuong 33](#)
[Chuong 34](#)
[Chuong 35](#)
[Chuong 36](#)
[Chuong 37](#)
[Chuong 38](#)
[Chuong 39](#)
[Chuong 40](#)
[Chuong 41](#)
[Chuong 42](#)
[Chuong 43](#)
[Chuong 44](#)
[Chuong 45](#)
[Chuong 46](#)
[Chuong 47](#)
[Chuong 48](#)
[Chuong 49](#)
[Chuong 50](#)
[Chuong 51](#)
[Chuong 52](#)
[Chuong 53](#)
[Chuong 54](#)
[Chuong 55](#)
[Chuong 56](#)
[Chuong 57](#)
[Chuong 58](#)
[Chuong 59](#)
[Chuong 60](#)

[Chuong 61](#)
[Chuong 62](#)
[Chuong 63](#)
[Chuong 64](#)
[Chuong 65](#)
[Chuong 66](#)
[Chuong 67](#)
[Chuong 68](#)
[Chuong 69](#)
[Chuong 70](#)
[Chuong 71](#)
[Chuong 72](#)
[Chuong 73](#)
[Chuong 74](#)
[Chuong 75](#)
[Chuong 76](#)
[Chuong 77](#)
[Chuong 78](#)
[Chuong 79](#)
[Chuong 80](#)
[Chuong 81](#)
[Chuong 82](#)
[Chuong 83](#)
[Chuong 84](#)
[Chuong 85](#)
[Chuong 86](#)
[Chuong 87](#)
[Chuong 88](#)
[Chuong 89](#)
[Chuong 90](#)
[Chuong 91](#)
[Chuong 92](#)

[Chuong 93](#)
[Chuong 94](#)
[Chuong 95](#)
[Chuong 96](#)
[Chuong 97](#)
[Chuong 98](#)
[Chuong 99](#)
[Chuong 100](#)
[Chuong 101](#)
[Chuong 102](#)
[Chuong 103](#)
[Chuong 104](#)
[Chuong 105](#)
[Chuong 106](#)
[Chuong 107](#)
[Chuong 108](#)
[Chuong 109](#)
[Chuong 110](#)
[Chuong 111](#)
[Chuong 112](#)
[Chuong 113](#)
[Chuong 114](#)
[Chuong 115](#)
[Chuong 116](#)
[Chuong 117](#)
[Chuong 118](#)
[Chuong 119](#)
[Chuong 120](#)
[Chuong 121](#)
[Chuong 122](#)
[Chuong 123](#)
[Chuong 124](#)

[Chuong 125](#)
[Chuong 126](#)
[Chuong 127](#)
[Chuong 128](#)
[Chuong 129](#)
[Chuong 130](#)
[Chuong 131](#)
[Chuong 132](#)
[Chuong 133](#)
[Chuong 134](#)
[Chuong 135](#)
[Chuong 136](#)
[Chuong 137](#)
[Chuong 138](#)
[Chuong 139](#)
[Chuong 140](#)
[Chuong 141](#)
[Chuong 142](#)
[Chuong 143](#)
[Chuong 144](#)
[Chuong 145](#)
[Chuong 146](#)
[Chuong 147](#)
[Chuong 148](#)
[Chuong 149](#)
[Chuong 150](#)
[Chuong 151](#)
[Chuong 152](#)
[Chuong 153](#)
[Chuong 154](#)
[Chuong 155](#)
[Chuong 156](#)

[Chuong 157](#)
[Chuong 158](#)
[Chuong 159](#)
[Chuong 160](#)
[Chuong 161](#)
[Chuong 162](#)
[Chuong 163](#)
[Chuong 164](#)
[Chuong 165](#)
[Chuong 166](#)
[Chuong 167](#)
[Chuong 168](#)
[Chuong 169](#)
[Chuong 170](#)
[Chuong 171](#)
[Chuong 172](#)
[Chuong 173](#)
[Chuong 174](#)
[Chuong 175](#)
[Chuong 176](#)
[Chuong 177](#)
[Chuong 178](#)
[Chuong 179](#)
[Chuong 180](#)
[Chuong 181](#)
[Chuong 182](#)
[Chuong 183](#)
[Chuong 184](#)
[Chuong 185](#)
[Chuong 186](#)
[Chuong 187](#)
[Chuong 188](#)

[Chuong 189](#)
[Chuong 190](#)
[Chuong 191](#)
[Chuong 192](#)
[Chuong 193](#)
[Chuong 194](#)
[Chuong 195](#)
[Chuong 196](#)
[Chuong 197](#)
[Chuong 198](#)
[Chuong 199](#)
[Chuong 200](#)
[Chuong 201](#)
[Chuong 202](#)
[Chuong 203](#)
[Chuong 204](#)
[Chuong 205](#)
[Chuong 206](#)
[Chuong 207](#)
[Chuong 208](#)
[Chuong 209](#)
[Chuong 210](#)
[Chuong 211](#)
[Chuong 212](#)
[Chuong 213](#)
[Chuong 214](#)
[Chuong 215](#)
[Chuong 216](#)
[Chuong 217](#)
[Chuong 218](#)
[Chuong 219](#)
[Chuong 220](#)

[Chuong 221](#)
[Chuong 222](#)
[Chuong 223](#)
[Chuong 224](#)
[Chuong 225](#)
[Chuong 226](#)
[Chuong 227](#)
[Chuong 228](#)
[Chuong 229](#)
[Chuong 230](#)
[Chuong 231](#)
[Chuong 232](#)
[Chuong 233](#)
[Chuong 234](#)
[Chuong 235](#)
[Chuong 236](#)
[Chuong 237](#)
[Chuong 238](#)
[Chuong 239](#)
[Chuong 240](#)
[Chuong 241](#)
[Chuong 242](#)
[Chuong 243](#)
[Chuong 244](#)
[Chuong 245](#)
[Chuong 246](#)
[Chuong 247](#)
[Chuong 248](#)
[Chuong 249](#)
[Chuong 250](#)
[Chuong 251](#)
[Chuong 252](#)

[Chuong 253](#)

[Chuong 254](#)

[Chuong 255](#)

[Chuong 256](#)

[Chuong 257](#)

[Chuong 258](#)

[Chuong 259](#)

[Chuong 260](#)

[Chuong 261](#)

[Chuong 262](#)

[Chuong 263](#)

[Chuong 264](#)

[Chuong 265](#)